

لَا يَمْسُئُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

قرآن مجید

سراپکی ترجمے نال

زیر ہدایت

امام جماعت احمدیہ

حضرت مرزا طاہر احمد خلیفۃ المسیح الرابعیہ اللہ

پہلی گال

تریوی مارچ اٹھارہ سو انانوے کوں حضرت مرزا غلام احمد نے قادیان وچ جماعت احمدیہ دی بنیاد رکھی۔ انہیں دا دعویٰ اے ہا جو میں قرآن دی تعلیم کوں دنیا وچ عام کرٹن آیاں تے اے کم جماعت احمدیہ دے ذمے ہے۔ تریوی مارچ انوی سو انانوے کوں ایس جماعت کوں پورے سو سال تھی گئی تے اے ہک کنیں ہک کر دڑ تھی گئی تے قادیان کنیں نکل کے دنیا دے ہک سو دہرہ ملکیں وچ پھیل گئی۔ ایس خوشی دے موقعے تے اللہ واشکر ادا کرٹن کیتے امام جماعت احمدیہ حضرت مرزا طاہر احمد نے گھٹ توں گھٹ پنجاہ زبانیں وچ قرآن کریم دا ترجمہ کرٹن دا وعدہ کیتا ہا تاں جو لوکیں کیتے انہیں دی اپنی زبان وچ ترجمہ سکھن تے سمجھن سو کھا تھی وچے، اے سرائیکی زبان وچ ترجمہ اول وعدے دہک حصہ اللہ سیس ایندا چھا پڑن مبارک کرے۔ (آمین)

ترجمہ : جناب خان محمد سکانی بلوچ مولوی فاضل
جناب رفیق احمد نعیم سکانی بلوچ ایم۔ اے عربی و اسلامیات

تقدير

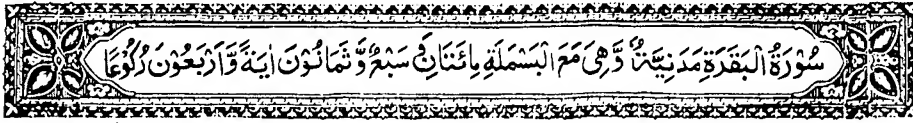
شمار	سورت	صفحة	شمار	سورت	صفحة
١	الفَاتِحَة	١	٢٨	الْقَصَص	٢٥٣
٢	البَقَرَة	٢	٢٩	الْعَنْكَبُوت	٢٦٤
٣	أَلِ عِمْرَان	٥١	٣٠	الرُّوم	٢٤٢
٤	النِّسَاء	٨٠	٣١	لُقْمَن	٢٨٣
٥	الْمَائِدَة	١١١	٣٢	التَّحْجَة	٢٩٠
٦	الْأَنْعَام	١٢٣	٣٣	الْأَحْزَاب	٢٩٣
٧	الْأَعْرَاف	١٤٠	٣٤	سَبَا	٥٠٤
٨	الْأَنْفَال	١٩٠	٣٥	فَاطِر	٥١٦
٩	التَّوْبَة	٢٠٢	٣٦	يُوسُف	٥٢٣
١٠	يُونُس	٢٢٥	٣٧	الزُّمَر	٥٣٢
١١	هُود	٢٣١	٣٨	ص	٥٣٣
١٢	يُوسُف	٢٥٩	٣٩	الرُّم	٥٥٣
١٣	الرَّعْد	٢٤٥	٤٠	الْمُؤْمِن	٥٦٥
١٤	إِبْرَاهِيم	٢٨٣	٤١	حَمَّ السَّجْدَة	٥٤٩
١٥	الْحِجْر	٢٩١	٤٢	الشُّورَى	٥٨٨
١٦	التَّحْل	٢٩٩	٤٣	الرُّحْرُف	٥٩٦
١٧	يَحْيَى إِسْرَآئِيل	٣١٥	٤٤	الدَّخَان	٦٠٥
١٨	الْكَهْف	٣٣٢	٤٥	الْجَاثِيَة	٦١٠
١٩	مَرْيَم	٣٣٨	٤٦	الْأَحْقَاف	٦١٥
٢٠	طه	٣٥٩	٤٧	مُحَمَّد	٦٢١
٢١	الْأَنْبِيَاء	٣٤٣	٤٨	الْفَتْحَة	٦٢٤
٢٢	الْحَج	٣٨٦	٤٩	الْحُجُرَات	٦٣٣
٢٣	الْمُؤْمِنُون	٣٩٤	٥٠	ق	٦٣٤
٢٤	التَّوْر	٤٠٤	٥١	التَّوْرَات	٦٣١
٢٥	الْفُرْقَان	٤١٨	٥٢	الْطُّور	٦٣٦
٢٦	الشَّعْرَاء	٤٢٤	٥٣	النَّجْم	٦٥٠
٢٧	النَّمْل	٤٣٢	٥٤	النَّمْل	٦٥٣

شمار	سورت	صفحة	شمار	سورت	صفحة
٥٥	الرَّحْمَنُ	٢٥٩	٨٥	الْبُرُوجُ	٤٢٢
٥٦	الْوَاثِقَةُ	٢٦٥	٨٦	الطَّارِقُ	٤٢٣
٥٧	الْحَدِيدُ	٢٦٠	٨٧	الْأَعْلَى	٤٢٥
٥٨	الْمُجَادَلَةُ	٢٦٦	٨٨	الْأَنْشَاءُ	٤٢٦
٥٩	الْحَشْرِ	٢٨٠	٨٩	الْفَجْرِ	٤٢٧
٦٠	الْمُمْتَحِنَةُ	٢٨٣	٩٠	الْبَلَدُ	٤٢٩
٦١	الْصَّفِّ	٢٨٤	٩١	الشَّمْسُ	٤٥٠
٦٢	الْجُمُعَةُ	٢٨٩	٩٢	الْيَلُ	٤٥١
٦٣	الْمُنْفِقُونَ	٢٩١	٩٣	الضُّحَى	٤٥٣
٦٤	التَّغَابُنُ	٢٩٣	٩٤	الْمَنْشَرُ	٤٥٣
٦٥	الطَّلَاقُ	٢٩٦	٩٥	التِّينُ	٤٥٣
٦٦	التَّحْرِيمُ	٢٩٨	٩٦	الْعَلَقُ	٤٥٥
٦٧	الْمَلِكُ	٤٠١	٩٧	الْقَدَرُ	٤٥٦
٦٨	الْقَلَمُ	٤٠٣	٩٨	الْبَيِّنَةُ	٤٥٦
٦٩	الْحَاقَّةُ	٤٠٤	٩٩	الزَّلْزَالُ	٤٥٧
٧٠	الْمَعَارِجُ	٤١٠	١٠٠	الْعَدِيدُ	٤٥٨
٧١	نُوحٌ	٤١٣	١٠١	الْقَارِعَةُ	٤٥٩
٧٢	الْحِجُّ	٤١٥	١٠٢	التَّكْوِيْنُ	٤٥٩
٧٣	الْمُرْسِلُ	٤١٨	١٠٣	الْعَصْرُ	٤٦٠
٧٤	الْمُدَّثِّرُ	٤٢٠	١٠٤	الْهُمَزَةُ	٤٦١
٧٥	الْقِيَمَةُ	٤٢٣	١٠٥	الْفِيلُ	٤٦١
٧٦	الدُّعْرُ	٤٢٥	١٠٦	قُرَيْشٌ	٤٦٢
٧٧	الْمُرْسَلَةُ	٤٢٧	١٠٧	الْمَاعُونُ	٤٦٢
٧٨	النَّبَا	٤٣٠	١٠٨	الْكَوثرُ	٤٦٣
٧٩	الْأَزْغَةُ	٤٣٢	١٠٩	الْكَافِرُونَ	٤٦٣
٨٠	عَبَسَ	٤٣٣	١١٠	النَّصْرُ	٤٦٣
٨١	التَّكْوِيْنُ	٤٣٦	١١١	اللَّهَبُ	٤٦٣
٨٢	الْأَنْفِطَارُ	٤٣٨	١١٢	الْإِنْشَاءُ	٤٦٥
٨٣	الْمُطَفِّفِينَ	٤٣٩	١١٣	الْفَلَقُ	٤٦٥
٨٤	الْأَنْشَاءُ	٤٤١	١١٤	النَّاسُ	٤٦٦

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُ آيَاتٍ

سورة فاتحہ کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں اٹھ آیات تے ہک رکوع۔

۱۔ میں اللہ دے ناں دے نال (مذروع کریدناں) حیرھا بغیر منگیئے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
۲۔ ساریاں چنگائیاں تے صفات اللہ سنیں کیسے ہن حیرھا ساے
جہانیں داپالٹن مار۔	الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②
۳۔ تے بغیر منگیئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔	الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③
۴۔ تے جزا سزا دے ڈینہہ داماگ ۶۔	مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④
۵۔ اسان تیبڈی ہی عبادت کریندے نیں تے تیں کنے ہی
مرد منگدے نیں۔	إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤
۶۔ تول ساکول سدھارستہ ڈکھا۔	اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥
۷۔ اُنہیں لوکس دا راہ جہنیں تیں تئیں انعام کیتن اُنہیں لوکس دا راہ
نہ ڈکھا جہنیں تیں تیبڈا غضب لیتے تے نہ انہیں دا جبرھے مگرہہ تھی
گئیں۔	صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ⑦ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑧

سورة بقرہ مدنی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۸۷ آیات تے ۴۰ رکوعن۔

۱۔ میں اللہ سے ناں دے نال (شروع کرینال) جی رہا بغیر منگے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

بُیوٹ والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔

۲۔ میں اللہ جیگی طرح چاٹنال۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۳۔ اے او کتاب جیہدے وچ کوئی شک نہیں تے خدا

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ②

کے بُرائی والے پرہیز گار کیتے رہنا۔

۴۔ (پرہیز گار اوہن) جیہدے ان ہڈیں گاہیں (حقیقتیں) کول

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

منین تے نماز (جماعت نال) اٹھا کے پڑھن تے جو اسان

سَرَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ③

انہیں کول ہڈ تے اوندے وچول (اللہ دی راہ وچ) خرچ کریندن۔

۵۔ تے او لوک اول کول وی منین جو ہدایت خدا کئے تیلو

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ

آئی تے (اول کول وی منین) جیہدے نہیں کئے پہلے نہیں تے

تَبْلِيكَ ۚ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④

آئی تے آخرت تے وی اویقن رکھیندن۔

۶۔ ایہے لوک اپنے رب کنیں (مٹی والی) ہدایت تے ہن تے ایہے

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

ہی او لوک جیہدے کامیاب تھیون والین۔

الْمُفْلِحُونَ ⑤

۷۔ بے شک او لوک جنہیں انکار کیتے انہیں کول توں ہڈا نہ ہڈا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنْذِرْتَهُمْ أَمْ

انہیں واسطے بکا گال۔ اوندے منین۔

لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑥

۸۔ اللہ سٹیں تے انہیں دے دیں تے مہر لڑتی تے کتیں تے

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ

وی تے انہیں دی اکھیں تے پردن۔ انہیں واسطے (سمجھ کئے)

أَبْصَارِهِمْ غَشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑦

وہڈا عذاب۔

۹۔ اے لوکس وچول کچھ لوک انجمن جیہدے کہن اسان اللہ تے

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

آخرت کول منیندے ہن (سچی گال اے ہے) او منیندے کاہ نہیں۔

وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ⑧

۱۰۔ او اللہ تے مومنین کول دھوکا ہڈیندن تے (سچی گال اے ہے)

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ

جو او اپنے آپ کول دھوکا ہڈیندے پتین تے اس گال کول او

إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ⑨

کھیندے نہیں۔

۱۱۔ انہیں دے دیں وج بیماری ۷ تے اللہ انہیں دی بیماری کوں
ودھا ڈلیں تے انہیں کیتے بہوں دکھ ڈیوں والا عذاب ۷۔ ایں
واسطے جو او کوڑ مریندن۔

۱۲۔ تے جہاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو زمین تے گیٹر فساد نہ
کھنڈاؤ او آبدن اساں تے اصلاح کرن والے یں۔

۱۳۔ سٹو! بے شک او ہے ہی گٹری تے فساد یں لیکن او
سجھدے نہیں۔

۱۴۔ تے جہاں انہیں کوں آکھیا ویندے تساں انہیں ایساں
گھن آؤ جیویں لوک ایساں گھن آئیں او آبدن کیا اساں ایویں
من گھنوں جیویں پاگلین من گدھے۔ سٹو بے شک ایسے لوک
ہی پاگل ہن لیکن او چاندے نہیں۔

۱۵۔ تے جہاں انہیں لوکیں کوں ملدن جنہیں من گدھے (انہیں کوں)
آبدن اساں من گدھے تے اول، جہاں اپنے جنہیں شری لوکیں
کوں انج ملدن تے آبدن اساں تہاڑے نال ہیں انہیں نال
تے صرف پیاں مریندے ہیں۔

۱۶۔ اللہ انہیں کوں انہیں پیل دی سزا ڈلیں تے مہلت ڈلیں
اپنی شیطانی وج گردان تھئے راہوں۔

۱۷۔ بے اولوکن جنہیں ہدایت دے بدے گمراہی مل گھن گدھے ۷
وہ انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈلیں تے نہ ای او ہدایت پئیں۔

۱۸۔ انہیں دی شال اوں آدمی آلی کار ۷ جیڑا بھا پائے تے جہاں او بھا
چودھا رو سو جھکڑ پوے تے اوں ویلے اللہ انہیں دے سو جھلے
کوں کھس گھتے تے انہیں کوں اندھا ریں وج چھوڑ پوے تے او ڈیکھ
نہ سبگسن

۱۹۔ بوڑے گونگے تے اندھن ایں واسطے او ہدایت دونیں ولدے۔

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١١﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا
نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١٢﴾

إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَٰكِن لَّا يَشْعُرُونَ ﴿١٣﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ
كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۗ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ۚ لَٰكِن لَّا يَعْلَمُونَ ﴿١٤﴾

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِحَقِّ
خَلْقِ الْإِنسَانِ ۖ لَمَّا خَلَّوْا إِلَيْهِمْ سَبِيْلًا ۖ ثُمَّ إِذَا
مُتَّخَذُونَ ﴿١٥﴾

اللَّهُ يَسْتَفْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
يَعْمَهُونَ ﴿١٦﴾

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الصَّلَاةَ بِالنُّهْيِ ۖ فَمَا
رَبَعَتْ بَيْنَهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٧﴾

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ
مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ
لَّا يَبْصِرُونَ ﴿١٨﴾

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١٩﴾

أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ
الْمَوْتِ وَاللَّهُ مَحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ او اول مینہ آلی کارن جیرھا جھرنکے آوے اوندے وچ
اندھارے بن کرک ہے تے کجلی ہے۔ او بجلی دا گجھار سن کے موت
دے ڈرکے اپنے کتیں وچ انگلیں چاڈیندن تے التڈنر کا فوس
کوں تباہ کرن والا ۱۰۔

يَكَادُ الْبَرْقُ يُخْطِفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَصَابَهُمُ لَهْمٌ مَّشَوْا
فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ
بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ نیڑے ۱۱ تھی بگسے جو بجلی انہیں دی اکھیں کوں چمک گئے جیسے دیکھتے
تے سوجھل تھیندے تے اوندے وچ ٹرپندن تے جڈاں انہیں
تے اندھارا تھیوے کھڑویندن تے جے اللہ چاہے تے انہیں دے
کتیں کوں تے اکھیں کوں وچاڈیوے۔ جے شک اللہ سٹیں ہر شے
تے قادر ۱۱ (اونوں پھر ۱۱)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ اے لوکو! تساں اپنے اول رب دی عبادت کرو جنہیں تہا کوں پیدا
کیے تے انہیں کوں پیدا کیتس جیرے تساں کئے پہلے سن راہدا فائدہ
لے تھیس جو اتساں متقی بن دیوے۔

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أُندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۳﴾
وَلَا تَكُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّنْ دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۴﴾

۱۳۔ جنہیں تہا دے کیے زمین دا فرش تے آسمان دی چھت بنا دی ۱۳
تے جھرنکے امینہ وسائل تہا دے رنق کیے اوندے نال
میوے کھرنی تہاں لے جائدے ہوئیں اللہ نال کہیں کوں شریک نہ بناؤ
۱۴۔ جے کرتہا کوں ایس قرآن امیج شک جیرھا اسان اپنے بندے تے
لبائے نازل کیے تے تساں ایہو جہیں سورت بنا کے گھن آوے
اللہ دے سوا اپنی سگت کوں وی سب گھنوجے تساں سچے بوناں۔

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ ۖ أَتَدْعُونَ لِلْكَافِرِينَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ جے تساں لے نہ کر سگو تے تساں لے کڈاں وی نہ کر سگو
ایں واسطے تساں اول ہما کئے ڈرو جنید اہل لوک تے پھرن تے لے
کافرین کیے تیار کیتی گئی۔

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رَّزَقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ
وَأَنْتُمْ بِمُتَشَابِهٍ ۖ وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ

۱۶۔ تے انہیں لوکیں کوں جنہیں من گدے توں لے خوشخبری ڈے ڈے
اوپرنگے کم دی کریندن جو بے شک انہیں واسطے بہوں سادے باغ
بن جنہیں دے وچ نہراں و ہندیاں پین۔ جڈاں انہیں کوں باغیں
وچوں میوے دارنق ڈتا ویسی تے او اکھن لے تے اور رنق

فِيهَا حُلْدٌ ۝۵۰

جیر حابیلے وی بڑا گیا ہا۔ تے ولا انہیں کوں ایہو جیہاں رزق
بڑا ویس انہیں کیے اوندے وچ پاک جوڑے ازال پئے، ہوسن
تے اوندے وچ لکڑا رہ ولین۔

۲۷۔ بے شک اللہ سب کوں کوئی روک کاہنئیں کر انجی مثال بیان
کرے (بڑیوے) جیر می محمدی ہودے یا اول کنے دی گھٹ۔ تے
جیرے لوکس من گدھے او جانڈن جو بے شک انہیں نے رب
کنے اسے سہی گال دے تے جیرے لوکس نہیں منیا او لے ابدن اللہ
سب لے مثال بڑے کے کیا چاہندے تاہوں تائیدے نال ہوں
سارے لوک گمراہ تھیندن تے بہوں سارے ہدایت پاویندن۔ تے
ایندے نال سوائے اکھن نہ منن والیں مے بیا کوئی گمراہ نہیں
تھیندا۔

۲۸۔ اکھن نہ منن والے (لوک) جیرے اللہ لے نال پکا وعدہ کر کے
تروڑ پیندن۔ تے جیندا اللہ سب گنڈ منن دا حکم بڑے اول کوں
روی (تروڑ پیندن) تے زمین وچ گھیر تے فساد کریندن۔ ایہہ
لوک ہی گھاٹے وچن۔

۲۹۔ تسال اللہ سب داکوئیں انکار کر گدھے او پھی گال لے ہے
جو تسال مردہ ہاوے تہا کوں زندہ کیتس پھیں تہا کوں مرلی ولاییندا
کولسی تے ول تسال ہوندو (اللہ سب) ول ویس۔

۳۰۔ لے او ذات «جیں زمین دے وچ ہر خے تہا لے واسطے پیدا
کیتی تے ول آسمان دو دھیان کیتے سی تے سے آسمان پہلے
آسمان آلی کار مہا انسی۔ تے او ہر شے کوں چچی طبع ہاندے۔

۳۱۔ جبلان تیڈے رب فرخیتس کوں اکھیس جو میں بے شک
میں وچ اپنا خلیفہ بناؤں والا ہاں تے فرخیتس اکھیا تو زمین وچ
ایسجے کوں خلیفہ بنیدین جیرا اوندے وچ گیر فساد گھیتس تے رت
دیسی۔ پھی گال لے ہے جو اسال تیڈی پاکی صفتیں تے تریض نال بیان

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيَ أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً
فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَا ذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا
يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ۝۵۱

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
يَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝۵۲

كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَهْوَاءًا فَأَجِيبُوا كَيْفَ
يُبَيِّنُ لَكُمْ ثُمَّ يُخَيِّلُكُمْ ثُمَّ لِيَهُ تَرْجِعُونَ ۝۵۳

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَنَاحًا ثُمَّ
اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۵۴

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً
قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَآءَ
وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾

کریندے ہیں تے تیڈی بے عیبی کوں بیان کریندے ہیں اللہ سیں
آکھیا بے شک یرا چاٹل جیڑی کال لساں نوہے چاٹدے۔

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ
فَقَالَ أُنَبِّئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اللہ سیں حضرت آدم کوں سارے ناویں دا علم ڈے ڈتا
تے ول انہیں شہیں کوں فرشتیں دے سامنے کیا تے آکھیں
میکوں انہیں ناویں دے متعلق ڈوسو جے لساں پچھے او۔

قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ فرشتیں آکھیا توں پاک ہیں اساں اوں کئے ودھ کچھ
نہے چاٹدے۔ جبر ہاتیں ساکوں علم ڈتے بے شک توں ایں چاٹنی
والا تے بہوں حکمت والا ایں۔

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ
قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ (اللہ سیں) آکھیا اے آدم توں انہیں کوں انہیں ناویں دے متعلق
ڈوس جہاں آدم نے انہیں کوں انہیں شہیں دے متعلق ڈسیلے تے اللہ
آکھیا جو میں تہا کوں آکھیا ہا۔ بے شک میں زمین تے آسمان دی
لگی گاہیں کوں چنگی طرح چاٹل لساں تے میں اووی چاٹل جینکوں لساں
لگیندے تے جینکوں لساں ظاہر کریندے او۔

وَأَذْنَبْنَا إِبْلِيسَ الْمَكِيدَ الْإِجْدُ وَالْإِجْدُ وَالْإِجْدُ وَالْإِجْدُ
أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جیرے ویلے اساں فرشتیں کوں آکھیا جو توں آدم دی فرمانبرداری
کو سارے فرشتیں آکھن من گدھا سوائے ابلیس دے اوں
انکار کیا تے وڈائی کیس تے او باہی ناں منن والیں وچوں۔

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا
رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
 مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے اساں آکھیا بے آدم توں تے تیڈی زال بہشت وچ رہو
تے لساں ڈھیں اٹھے وچ جھومر مری آوے رچ کے کھاؤ تے لساں ڈھیں
ایں وٹ دے کوہونہ وچا ہے رچے گیو ہے، تے لساں غاںیں وچ
تھی ولسو۔

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے شیطان ڈونا میں کوں وغلا کے بہشت وچ کڈھا پھوڑیا
جیندے وچ او ڈوہیں رہندے ہن۔ تے اساں آکھیا نکل وچو ایں
واسطے جو تہا ڈے وچوں کچھ کب بئے دے دشمن۔ اساں کچھ
مدت کیتے تہا ڈے واسطے زمین کھن تے فاندے دی چاٹنی۔

فَتَلَعَّى آدَمُ مِنْ رَيبِهِ فَكَلَّمَ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے پچیں حضرت آدم نے اپنے رب کئے کچھ گاہیں سکھیاں تے
خدا نے او دے اتے رحمت کیتی بے شک اللہ سیں بہوں توبہ قبول

کرت والا تھے یہوں مہربان ۔

۳۹۔ اسان اکیسا تسان ایتھو نکل ونجر سارے تے جڈاں وی میں کئے
تہا ڈو ہدایت آوے تے میرا میڈی ہدایت تے طیس او نہ بڑ بس
تے نہ او مونجھے تھیں ۔

۴۰۔ تے حیث میں منیا تے ساڈی نشانیں کون کوڑا سمجھ نہیں لے
لوک دوزخی ہن تے اونہے وچ بہوں دیر تک رہن ۔

۴۱۔ لے بنی اسرائیل تسان میڈی اونعت کون یاد کرو میری میں
تہا کون بڑی تے تسان میڈے وعدے کون پورا کرو میں تہا بڑے
وعدے کون پورا کر لیاں تے تسان میں کئے ہی ڈرو ۔

۴۲۔ تے تسان من گھڑاں (کتاب) کون میری میں نازل کیتی تے
اولقہدین کرندی «اوندی میری تہا بڑے کول» تے تسان نہ
منن والیں وچ پہلے نہ بڑ تے تسان میڈی آیات کون ٹھوڑے مل
تے نہ پوچھ تے میں کئے ہی ڈرو ۔

۴۳۔ تے سچ کوڑ کون ہک نہ بناؤ (رلا ملا نہ بڑو) اتے سچ کون
لکاؤ وی نہ تے تسان چاندے ۔

۴۴۔ تے تسان ٹہاتے پڑھو نماز کون۔ زکوٰۃ بڑو تے رکوع کرت
والیں نال رکوع کرو ۔

۴۵۔ کیا تسان لوکیں کون مکہ بڑ بندو تے اپنے آپ کون محل بندو تے
تسان کتاب وی پڑھدے «کیا تسان اپنی عقل کئے کم نوہے
گھمدے ۔

۴۶۔ تے تسان مہرتے نماز نال اہل مگھو تے بے شک نماز
بڑاوسی بڑکی «سوائے انہیں تے میرے جہک لوانی کرندین ۔

۴۷۔ لے اولوکن جنہیں کون پکا لیتن «اپنے رب دے ملن دا
بے شک انہیں اونہو دے ۔

۴۸۔ لے بنی اسرائیل تسان میڈی اوں نعمت کون یاد کرو میری میں

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَاَمَّا يٰۤاٰدِثُكُمْ مِّنْ
هُدًى فَمَنْ يَّبْعِ هٰذٰى فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ ۝۳۹

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآٰيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ
هُم فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝۴۰

يٰۤاٰدِثُ اِسْرٰٓءِيْل اذْكُرْۤا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ
عَلَيْكُمْ وَاَوْفُواْ بِعَهْدِيْ اُوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّايَ
فَاَذْبُرُوْا ۝۴۱

وَاٰمِنُوْا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْا
اَوَّلَ كٰفِرِيْنَ ۙ وَلَا تَشْتَرُوْا بِآٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا وَّاِيَّايَ
فَاتَعْلَمُوْنَ ۝۴۲

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ۝۴۳

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاَتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَعُوْا مَعَ
الرَّٰكِعِيْنَ ۝۴۴

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ
تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۴۵

وَاَسْتَعِيْنُوْا بِالْصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ وَاِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى
الْغٰشِيْنَ ۝۴۶

الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنْهُمْ مُّلَقُوْا رَبِّهٖمْ وَاَنْهُمْ اِلَيْهِ
رٰجِعُوْنَ ۝۴۷

يٰۤاٰدِثُ اِسْرٰٓءِيْل اذْكُرْۤا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

تہا کوں بڑی تے بے شک تہا کوں فضیلت بڑی اوں زمانے دے سارے لوکیں تیں۔

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے تیں اوں بڑا رے کنیں ڈرو جڈیاں کوئی کم نہ اوسی کیں دے کچھ وی تے نہ اوندے کیتے کوئی سفارش منی ویسی تے نہ اوہے وٹا ندرے وچ کوئی شے گدھی ویسی نہ اوندی کوئی امداد کیتی ویسی۔

وَإِذْ يَخِيبُكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُوكُمْ بِسُوءِ الْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے جڈیاں اساں تہا کوں چھڑو اے (بچائے) فرعونیں کنیں او تہا کوں بڑا دھا بڑکھا عذاب پچیندے ہن۔ تہا دے پتریں کوں مار گھیندے ہن تے تہا بڑی تربیتیں کوں جیندا رکھیندے ہن تے ایندے وچ تہا دے رب دا تہا دے تے بہوں وڈا احسان ہا۔

وَإِذْ قَرَّبْنَا بَكْمُ الْبَكْرَ فَاجْبَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ جڈیاں اساں تہا دے کیتے سندر کوں چیر ڈراتے تہا کوں بچا گدھاتے غرق کر ڈیا فرعونیں کوں تے تیں ڈب دے کھڑے ہا دے

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے جڈیاں اساں وعدہ کیا موسیٰ تال چالی راتیں داتے تیں اوندی کنڈ پچھو کب گاہے کوں (معبود) بنا گدھا پکی گل لے بے کر تیں وڈے ظالم ہا دے۔

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ ول اساں تہا کوں ایندے بعد معاف کر ڈیا تیں تیں لے اشد سئیں دا شکر کرو۔

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ تے جڈیاں اساں موسیٰ کوں کتاب بڑی بائی تے معجزات بڑے ہن تیں جو تیں ہدایت پاؤ۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنَّمَا ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَبَرٌ لِّكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے موسیٰ اپنی قوم کوں آکھیا جو لے میڈی قوم بے شک تیں گاہے کوں (معبود) بنا کے اپنے اتے دجھالیم کیتے ہن تیں اپنے پیا کر ڈ والے کنیں تو بہ کرو تے اپنے من کوں مار گھنو۔ اے تہا دے کیتے تہا دے رب دے حضور چنگائی اے او تہا دے اتے رمت کر لے بے شک او تو بہ قبول کر ڈ والا تے وڈا مہربان ہا۔

وَإِذْ قُلْتُمْ لِمُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذْنَا لَكُمْ الضُّعْفَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے جڈیاں تیں آکھیا اے موسیٰ اساں تیکوں اوتیں کڈا ہیں نہ میسوں جے تیں اللہ سیں کوں ظاہر نہ بیکھر گھنوں۔ ول تہا کوں پکڑ گدھا۔ جسہاہ کسرت دا لے عذاب پکڑ گدھا تے

تساں بڑے رو گیو ہے۔

۵۷۔ دل اسان تہا کوں تہاڑی تہا ہی سے بعد اٹھایا ہاے متاں
تساں اللہ سیں دا شکر کرو۔

۵۸۔ تے اسان تہاڑے اُتے جھڑ دی چھاں کیتے تے تہاڑے واسطے
کھسپیاں تے پیڑے ہانے رہیا کیتے اسان کھاؤ جو پاک شہیں
اسان تہا کوں دُجن۔ تے ساڈے تے انہیں علم نہیں کیتا اپنے اتے
علم کیتے نے۔

۵۹۔ جیڑاں اسان انہیں کول آکھیا ایں دستی وچ پہرہ وچو تے تساں
رج کے کھاؤ جھو تہاڑی مرضی آوے تے تساں پورا اکھن میندے
ہوئیں دروازے وچ بیہو تے آہرے وچ ساڈا بارہلا کر اسان
تہاڑے گناہ جنم لہو تے اسان چکائی کرن والیں کول زیادہ دیندے
نہیں

۶۰۔ انہیں ملیں اوں گال کول بدل ڈتا جیری اسان انہیں کول آکھی
ہانی جنہیں اسے علم کیتا با انہیں اسان آساں کنیں عذاب لہایا با ایں
واسطے جواؤ اکھن نہ میندے بن۔

۶۱۔ تے جیڑاں حضرت موسیٰ نے اپنی قوم کیتے پانی منگیا ہاتے
اسان آکھیا مارا پٹے سونے کول اوں پتھرتیں پچھیں اوں کنے
بارہ چشمے وہن لگ پئے۔ سارے لوک ایں اپنے تڑکوں
بھیکا کر گدھا (اسان آکھیا) اللہ سیں دے رزق کنیں کھاؤ
تے پیو تے زمین وچ گہر گھن کیتے نہ پھرو۔

۶۲۔ تے جیڑاں تساں آکھیا اے موسیٰ اسان ہک کھانے تے
کھاؤں صبر نہ کر سون توں دعا کر ساڈے کیتے اپنے رب کنیں
جو زمین جو کچھ پیدا کریندی او ساڈے کیتے پیدا کرے جیڑیں
سبزیاں پائیاں، کٹک، موری دی دال تے وسل (اوں ویلیے
اللہ سیں آکھیا) جوتساں چنگی شے دے بدلے لگی شے وٹاؤں
چاہندے (ہن تساں) کہیں شہر وچ پہرہ وچو بے شک جو

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۵۷﴾

وَلَقَدْ لَعَنَّاهُ عَلَىٰ عَمَالِهِ الْعَمَامَ وَآَنَزَلْنَاهُ عَلَيْكُمْ الْمَنَّاءَ وَ
السَّلَوى كُلَّوْا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَ
لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۵۸﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَلَؤَالِهَا هِيَ شَأْنُكُمْ
رَغَدًا أَدْخُلُوا النَّبَابَ مُبْعَدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
خَطِيئَتَكُمْ وَسَنُرِيدُ الْدَّاحِسِينَ ﴿۵۹﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يُفْسِقُونَ ﴿۶۰﴾

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أَنَاثٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُّوْا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ
اللَّهِ وَلَا تَغْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۶۱﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يٰمُوسَىٰ كُنْ نَصِيرًا عَلَىٰ طَعَامٍ ذَاجِدٍ فَادْعُ
لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تَنْتِفِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقَرِهَا وَ
قَتَائِبِهَا وَنُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ
الَّذِي هُوَ آذَنٌ بِالَّذِي هُوَ غَيْرُهُ أَهِيْطُوا مِصْرًا فَإِنَّ
لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَصَحِبتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةَ وَالسَّكَنَةَ
وَبَاءُ وَبَغَضِبَ مِنَ اللَّهِ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

بِأَيْتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٣﴾

کچھ تہاں منگدے ء تہا کون مل ویسی تے انہیں کون ذیل
تے بے وس کر بڑا گیا تے او اللہ سیئ دی کاوڑ بیٹھ آ گئے
اے ایں واسطے تھیا جو انہیں اللہ سیئ دی آیتیں کون نہ مینا با
تے نیتیں کون ناحق قتل کر ڈی کو کشتن کریندے ہن۔ ایں
واسطے جو انہیں اکھن نہ مینا تے مد کین ودھ گئے ہن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّٰلِحِينَ وَ
الصَّبِيْنَ مِنْ أَمْنٍ بِاللهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ
صَالِحَاتٍ فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٥٧﴾

۳۲۔ بے شک اولوک جنہیں من گدھے تے یہودی تے عیسائی
تے مابی (انہیں وچوں) اجر بے لوکس اللہ سٹیں کوں
تے قیامت دے ڈیندے کون من گدھے نے چمکے کم کیتے انہیں کیتے
انہیں دے رب کنیں اجر بے انہیں کوں نہ کوئی ڈرے تے ناو
مونجھے تھیسن ۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الصُّورَ خُذُوا
مَا آتَيْنَكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧﴾

۶۴۔ تے میڈاں اساں کینا پکا وعدہ گدھا ہاتے لساں
اُپتے زموہ طور دے تلے کھڑے باوے (اساں تہاکوں اکھیا ہا)
جیر ہی شئے اساں تہاکوں ڈلیوں اونکوں پورے زور نال ہیکہ
کرو جو او ندے وچ ۽ اونکوں یاد رکھو تاں جو اساں متقی
بن ونجھو۔

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ ول تسان ایندے لبہ پھر گیو ہے جے تہاڑے اتے
اللہ دافضل تے رحمت نہ ہندی تے تسان انہیں وچر تھی وچو
ماجنیں کوں گھاٹا تھیندے۔

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٩﴾

۶۶۔ تے تہاں انہیں کوں وی سہناں گدھا جیرے جھٹ جھٹ
(سینچراے معاملے وچ بہوں ودھ گئے ہن۔ اسان انہیں کوں
اکھیا جوتہاں ذلیسل بندر (بھولوں) بٹ وچو۔

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٩٤﴾

۶۷۔ اسل انہیں کون عبرت بنا ڈتا انہیں لوکیں واسطے وی جیرے
اوں ویلے ہن پے تے بعد آئیں کیتے دی تے پھریز گاریں کیتے
نصیحت بنا ڈتا۔

وَاِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ اِنَّ اللّٰهَ يَامُرُكُمْ اَنْ تَذْبَحُوْا
بَقَرَةً قَالُوْا اَتَتَّخِذُنَا هٰذَا عِزًّا ۖ وَاَقُوْذًا ۚ وَنُصْرًا ۙ قَالِ
اَعُوْذُ بِاللّٰهِ اِنْ اُوْنُ

۶۸۔ تے جیڈاں حضرت موسیٰ اپنی قوم کوں آکھیا کہ اللہ سیس تہا کوں
مکمل بڈے جوتساں گبٹوں کو ہو۔ انہیں آکھیا جوتوں ساڈے نال

مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝۵۹

بٹ مریندا پیس۔ حضرت موسیٰ اکھیا میں اللہ سیں کئے پناہ
منگداں جو میں ہا ہیں وچ تھی وچناں۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ وَلَا يَكُونُ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ
فَاعْمَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ۝۶۰

۶۰۔ انہیں اکھیا توں ساڈے کیتے اپنے رب کئے دعا کرو ساکوں
ڈسے جو اوگنوں کنجھی۔ حضرت موسیٰ اکھیا کر بے شک اللہ
سیں آہرے جو اوگنوں نہ پڑھی۔ تے نہ گابی۔ ایندے
وچ وچکار۔ تہا کوں جیرھا حکم ڈرتا گئے اوں کرو۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءٌ فَاقِعٌ لَوْنُهَا
تَسْرُ النَّظِيرِينَ ۝۶۱

۶۱۔ انہیں اکھیا توں اپنے رب کئے دعا کر کے اپنے رب کئے کچھ
پچھ جو اوں گنوں دارنگ کیجھا۔ حضرت موسیٰ اکھیا او
آہرے جو اوگنوں پہلی۔ تے گھما بٹ (ہلدا) آلی کارا وندا
رنگ و دیکھن والیں کوں بڑا چا چنگا لکدے۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ
عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ۝۶۲

۶۲۔ انہیں اکھیا توں ساڈے کیتے دعا کر کے اپنے رب کئے کچھ
جو اوگنوں کنجھی بے شک ساڈے کیتے اوگنوں نشا ترے سجا پو
نیں رہی۔ تے ہن جے اللہ سیں چایا تے اسان ہدایت پاگھنوں۔
۶۳۔ حضرت موسیٰ اکھیا بے شک اللہ سیں آہرے جو اوگنوں نہ بین
تے بل دہان کیتے جپائی گئی۔ تے نہ ہی رڑھ کوں پائی پلیدی۔
ٹھیک ٹھاک۔ تے اوندے وچ کوئی عیب نہیں۔ (آخر اکھیر نے
جو ہن تیں سچی گال کیتی اے ول انہیں گنوں کٹھی تے سچی گال اے
ہے کہ انہیں دا لے کم کرن دارو۔ کا ناں ہا۔

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولٌ تُثِيرُ الْأَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْإِنشَ
جَنتَ بِالْحَيِّ قَدْ بَحَوَّهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۝۶۳

۶۳۔ اول دیکھے کوں وی یاد رکھو جیڑیں تہاں ہک (وڈے) آدمی
کوں قتل کر ڈیا۔ ول تہاں اوندے قتل دے بارے وچ جھپڑا کیتا
تے اللہ سیں جیرھی گال تہاں کیندے ہا وے اوں کوں ظاہر
کرن والا۔

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمُوهَا وَاللَّهُ يَخْرِجُ مَا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝۶۴

۶۴۔ ول اسان اکھیا ایندی بعض گالیں کوں بعض نال رلا کے ڈیکھو
تے ایویں اللہ سیں مونس بوئیں کوں جیندا کریندے۔ اے تہا کوں
پشیاں نشانیاں دکھیندے تہاں جو تہاں عقل نال کم گھنر۔

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
الْمَوْثِقَ وَ يُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۝۶۵

۶۵۔ کچھیں تہا بے دل ایندے بعد سمت تھی گئے ایویں جو یوں

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهَارُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَشْقَقُ فَيُخْرِجُ مِنْهُ الْمَاءَ
وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِعَاقِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۵﴾

پتھر مودن یا اول کئیں دی ودھ سخت۔ بے شک کچھ پتھر ایٹھے
ہن جنہیں کئیں نہراں ویہ پوندن تے سہی گال لے سہے ہر بے شک
کچھ پتھر ایٹھے ہن جیرے ترمدن تے انہیں وچوں پانی نکل ندرے۔
تے بے شک کچھ دل ایٹھے ہن جیرے اندسین دے ڈر کئیں
اللہ دے اگورے پوندن تے اللہ سیں جو تساں کریندے نہ انہیں
کئیں بے خبر نہیں۔

اَفَتَطْمَعُونَ اَنْ يُّؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْخَرِضُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَظُنُّونَ ﴿۵﴾

۷۶۔ اے مسلمانو! کیا تساں ایں گال دی امید رکھیندے جو او
تہا بڑی گال کول من گھسن تے سہی گال لے سہے جو انہیں وچوں ہک
لؤلہ ایٹھا جیرا اللہ سیں دی گالیں کول سدرے تے سمجھن دے بعد
اوندا مطلب وٹا پوندن تے انہیں کول ایندایتہ ہرندے۔

وَإِذَا قَالُوا اٰمَنُوا قَالُوا اَمَّا حٰجَتُنَا وَإِذَا خَلَا بِغَضٍ مِّنْهُمْ
اِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوا اَتَحٰدِثُوْنَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللّٰهُ عَلَيْنَا
لِيُخَاجِبُوْكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۵﴾

۷۷۔ تے جیرے ویلے او مدن منن وائیں کول آہدن اسان
ایمان گمن آئے یں تے جیرے ویلے ہک بوجھے کول انج
مدن تے او آہدن کیا تساں انہیں کول او گالیں ڈسیندے
جیرھیاں اللہ سیں تہا بڑے اُتے ظاہر کیتن تے نتیجہ اے نکلی
جو او تہا بڑے نال تہا بڑے رب دے اگور حجتاں کر لیں۔ تساں عقل
نال کم کیوں فوسے گھندے۔

اَوَلَا يَعْلَمُونَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْزِمُ مَا يُعْزِمُونَ وَ مَا يُعْلِنُونَ ﴿۵﴾

۷۸۔ کیا او ایں گال کول نہیں چاندے جو بے شک اللہ سیں جو
کچھ او کیندن تے جو کچھ او ظاہر کیندن او کول چاندے۔

وَمِنْهُمْ اٰمِنُوْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّا اَمَانٍ وَّ اِنْ هُمْ
اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿۵﴾

۷۹۔ تے انہیں وچوں کچھ لوک ان پڑھن سوائے انہیں گالیں دے
جیرھیاں کوڑیاں ہن بیا اپنی کتاب واکوئی علم نہیں رکھیندے او
صرف تیکے مریندن۔

قَوْلٍ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ الْكِتٰبَ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ
هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَشْهَدُوْا بِهٖ نَسًّا قَلِيْلًا قَوْلٍ
لَّهُمْ مِّمَّا كَتَبْتَ اٰيٰتِيْمُ وَوَيْلٌ لَّهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُوْنَ ﴿۵﴾

۸۰۔ تے ہلاکت انہیں لوکیں واسطے جیرے اپنے ہمتیں نال کتاب
کھندن تے ول آہدن اے اللہ سیں کول آئی ہتاں جو او
ایندہ طور ایں جہاں نل گھن۔ تے ہلاکت انہیں واسطے اپنے ہمتیں
نال کھن دی وچہ نال تے ہلاکت انہیں واسطے جو او کیندن۔
۸۱۔ تے او ایہودی، آہدن ساکول بھا اصولوں بگسی سوائے

وَقَالُوْا لَنْ تَمْسَنَا النَّارُ اِلَّا اَيَّامًا مَّعْدُوْدَةً قُلْ

اتَّخَذَ ثَمَرٌ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَكَ
أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۱﴾

تھوڑے جہاں میں ہے۔ اے رسول توں اکھ کیا گدھی بیٹے
۸۱۔ اے تسان۔ اللہ سب کسے کوئی وعدہ تے ول اللہ سب اپنے
وعدے دی خلاف ورزی کڈا ہیں نہ کر لیں۔ یا تسان اللہ سب دے
خلاف کوئی ایجنی گال پئے ابدے ۸۲۔ جیندا تہا کوں پتہ کاہ نہیں۔
۸۲۔ ہاں لے سچ جیرے نوک گندہ کم کر لیں تے اوگن گی انہیں
کوں ول بیٹ گھنسی تے ایجنی نوک دوزخی ہن تے او بہوں دیر تک
اوندرے وچ رہن۔

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ تے جنہیں من گھدے تے نیک عمل کیتے نیں لے جنتی
ہن تے اوندرے وچ بیٹھ تے یگا رہن۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ تے اوں ویلھے کوں یاد کرو جڈاں اسان بنی اسرائیل کتیں
پکا وعدہ گدھا جو تسان اللہ سب دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو
تے بیو ماناں چنگا سلوک کرو تے گھائے سکے تے یتیمیں تے
مسکین نال دی چنگا سلوک کرو تے لوکین نال چنگی گال کیتی کرو تے
نماز باجماعت عطا کئے پڑھو تے زکوٰۃ ڈلو پھیں تہا ڈے وچو
تھوڑے بندیں دے سوا باقی سارے پھر گئے تے تسان من
پھر گدھے۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَآءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا
اللَّهَ ۚ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ ۖ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ
مُعْرِضُونَ ﴿۸۴﴾

۸۵۔ تے اوں ویلھے کوں یاد کرو جڈاں اسان تسان کتیں پکا وعدہ
گدھا با جو تسان آپت وچ ہک پے دی رت نہ وسمیو۔ تے نہ
تسان اپنے آپ کوں اپنے گھر میں وچو کڈھیں وول تسان ایں گالیں ہن گدھا با
تے تسان ایں گال دے گواہ۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿۸۵﴾

۸۶۔ ول تسان او ہے ہوے جیرے ہک پے کوں قل کریتے
۸۶۔ تے تسان اپنے وچو ہک ٹولے کوں انہیں دے گھر میں وچو باہر
کڈھیں دے تے مد کر نیدے ۸۷۔ انہیں دے خلاف گندہ تے ظلم
نال ہک پے دی تے جے تہا ڈو قیدی حق کے آون تے تسان
فدیہ بٹے کے چھڑوا گھندے ۸۸۔ انہیں دا پھڑاواں تے تہا ڈے
اتے حرام کیا گیا یا کیا تسان منیدے ۸۹۔ کتاب دے کچھ حصے کوں

ثُمَّ أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فِرْيَةً
مِّنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظْهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتِوكُمْ أُسْرَىٰ تَقْتُلُوهُمْ وَهُمْ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ
الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ
ذَٰلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ

يُرْذَوْنَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ ﴿۸۷﴾

تے کچھ سے دانکار کریندے؟ (تساں ہوسو جو) اونکوں بی کیا سزا
مل سگدی؟ جیرھا تہا بڑے وچوں ایجا کم کرے سوائے اس دنیا
وچ رسوائی دے تے جینہ قیامت دے بڑا دے عذاب دو و لائے
ولیں تے اللہ سیس بے خبر نہیں ہوتا ساں کریندے؟

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا
يُخَفِّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۸۸﴾

۸۷۔ ایسے لوکن جنہیں دنیا دی زندگی کوں مل گھن گھدے آخرت
دے وماندرے وچ تے انہیں تے عذاب ہولانہ کیتا ویسی
تے نہ انہیں دی امداد کیتی ویسی۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالزُّنُورِ
وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ
أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَتَقَرَّبْنَا كَذِبَتْكُمْ وَفَرَّقْنَا تَقْتُلُونَ ﴿۸۹﴾

۸۸۔ تے اساں بے شک حضرت موسیٰ کوں کتاب بڑی تے
اوندرے بعد اساں اوندرے دین دی خدمت کیتے پٹھے بہوں
رسول تے اساں ابن مریم کوں کھلے کھلے نشان بڑے تے لساں
اوندی امداد کیتی روح القدس نال۔ جیڑاں وی تہا بڑو کوئی رسول
آئے جنہیں کوں پسند نہ کریندے سن تہا بڑے دل تساں وڈائی
کریندے ہوئیں کنہائیں کوں جھٹلا بڑا تے کنہائیں کوں قتل
کر بڑا۔

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا
مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۰﴾

۸۹۔ تے انہیں آکھئے ساڈے دلیں تے پردن پر سیج لے ہے جو
اللہ سیس انہیں تے لعنت کیتی انہیں دے انکار دی وجر نال تے
بہوں تھوڑن جیرے ایمان گھن آئیں۔

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ
وَكُنَّا مِنْ قَبْلُ نَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ وَقَدْ
جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا ۚ كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿۹۱﴾

۹۰۔ تے جیڑاں انہیں دو کتاب آئی اللہ کنیں جیرھی کتاب اوندی
پیشگوئیں دی تصدیق کریندی؟ جیرھی انہیں کنیں ہے۔ تے اس
کنیں پہلے اوکا فری تے فتح پاؤن دی دعا منگدے سن۔ جیڑاں انہیں
کنیں او شے آئی جیرھی انہیں سچان گدھی؟ تے دل اوندا انکار کر
بڑے نیں۔ ایجھے نہ منٹ وائیں تیں اللہ سیس دی لعنت۔

بِنَسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا ۖ إِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ
بَعْدَ أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِكُفْرٍ بَعْدَ
كُفْرٍ ﴿۹۲﴾

۹۱۔ لے بہوں گندی شے ہے جینہ دے وماندرے وچ انہیں
اپنی جان کوں وچا ہوئے اوواں گال دا انکار کریندن جیرھی
اللہ سیس لہائی؟ وگڑے جو اللہ سیس اپنے بندیں وچوں جینہ دے
اتے چاہندے فضل کیوں کریندے۔ اوایں وجر کنیں اللہ سیس

دی بک کا ڈر دے بعد ہی کاوڑ تلے آئے تے کافریں کیتے ذلیل
کون والا عذاب۔

۹۲۔ تے جڈیاں اساں انہیں کول آکھئے کر من گھنوجرا تعلیم اللہ سٹیں
لہائی ۶۔ انہیں آکھئے اساں اونکوں تہاں من گھندے پس جیڑی ساڈو
آئی ۷۔ تے ادنیٰ منیدے اونکوں جیڑی اوندے علاوہ ۸۔
تے بے شک او سچ تے جہاں انہیں کنیں ہے اوندی دی تصدیق
کرینی ۹۔ توں آکھ تہاں کیوں قتل کریندے ہاوے۔ اللہ سٹیں
دے نیس کول ایں کنیں پہلے جے تہاں پچھے منٹوالے ہاوے
۹۳۔ تے تہاڈو جڈیاں آئے موسیٰ کھلے کھلے نشان گھن کے ول
تہاں اوندے فوجی دے بعد گاہے کول خدا بنا گدھا تے تہاں دڑے
خلم کرن والے ہاوے۔

۹۴۔ تے جڈیاں اساں تہاں کنیں لکا وعدہ گدھا ماتے تہاں طور
روہ دے تلے کھڑے ہاوے رستے تہاں کول آکھیا ہاے ابو اس
تہاں کول بڑے اونکوں پورے زور نال جھیکا کرو تے سٹو۔ انہیں
آکھئے اساں سن گدھے تے منیدے نئے سچ لے ہے جہاں انہیں
دے کفر دی وجہ نال انہیں دے دلین وچ گاہے دی ممت
گھر بنا گدھا توں آکھ بڑے او بہوں بُری ۶۔ جیڑی گال دا تہاڈا
ایمان تہاں کول حکم ڈیندے جے تہاں پچھے ایماندار ہوے۔
۹۵۔ توں آکھ بڑے جے کر آخرت دا گھر اللہ دے نزدیک نہیں لوکس
کول جھوڑ کے خالص تہاڈے واسطے ہے تے موت منگو جے
تہاں پچھے ۷۔

۹۶۔ تے لے لوک اپنے جھیں نال جیڑی کمانی ابو پھلی
کھڑن کڈاں دی موت نہ منگسن تے اللہ سٹیں خالص کول بڑا دھا
چاندے۔

۹۷۔ تے توں بے شک لوکس کنیں انہیں کول تے جیڑے مشرک ہن
انہیں کول زندگی دا زیادہ بھاپٹیں۔ انہیں وچل ہر آدمی لے جاہندے

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ امْنُوا بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا
أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَنُكْفِرُ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ
مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اخْتَلَفْتُمْ فِيهَا
فَإَنْتُمْ بَعْدَہِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٧﴾

وَإِذَا اخْتَلَفْنَا فِي مِثَاقِكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْعَوْا قَالُوا
سَعَيْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ
الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَ مَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ
إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٩﴾

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٠٠﴾

وَلَيَخَذَنَّ لَهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا بِيُودٍ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعْمَرُ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ
بِمُزَحَّزَجٍ مِنَ الْعَذَابِ إِنَّ يُعْتَرَىٰ وَاللَّهُ بَصِيرٌ ﴿١٠١﴾

يَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿٥٨﴾

۵۸۔ کہ او ہزار سال تک جیندا رہے۔ سچ لے ہے جو اے عمر! انکوں پر میں نہیں رکھ سگدی اول عذاب کنیں۔ اللہ سیٹل جو او کریندن اول کوں ڈبہ اکھڑے۔

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٩﴾

۵۹۔ اتوں اکھڑے جو (جبرہا شخص جبرئیل داد دشمن۔ اوں تے بے شک تیڈے دل تے) (اے کتاب) اللہ دے حکم نال لبائی ۵۹ جبرہی تصدیق کرنیدی ۵۹ اوں کتاب دی جبرہی پہلے کنیں لبائی پئی تے او ہدایت تے بشارت ڈیندی ۵۹ مننٹ والیں کوں۔

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿٦٠﴾

۶۰۔ جبرہا شخص اللہ داتے اوندے فرشتیں داتے اوندے رسولیں داتے جبرہیل داتے میکائل داد دشمن تے بے شک اللہ سیٹل اتھجے کافرین داد دشمن۔

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٦١﴾

۶۱۔ تے بے شک اساں تیلہ دکھلے کھلے نشان لبائی تے ایندا انکار کھن نہ مننٹ والیں دے سوا بیا کوئی نہیں کریندا۔

أَوْ كَلِمَاتٍ عَهْدًا وَعَهْدًا تَبَدَّلَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلَى أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ کیا اے گندی ہال نہیں (جو جبرہیل دی انہیں کوئی وعدہ کیتے تے انہیں دچرک لڑے اوں کوں سٹ گھتے۔ سچ لے ہے جو اوں منیدے نہیں۔

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

۶۳۔ تے جبرہیل انہیں دو اللہ سیٹل لوں کوئی رسول آئے جبرہا انہیں دی اول تقیم دی تصدیق کرنیدی جبرہی انہیں کنیں ہے تے پچھیں جیکوں کتاب بونی گئی لبائی انہیں دچرک لڑے اوں کتاب کوں کنڈ کچھ سٹ گھتے (یوں جبرہیل او چاندے نہیں۔

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكٍ سَلِيمٍ ۚ وَ مَا كَفَرُ سَلِيمُنَ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ

۶۴۔ تے او یہودی انہیں شیطانیں دی انہیں گلابیں تے چلدے رہ گئیں جبرہی او حضرت سلیمان دی حکومت دے علان کریندے

النَّاسَ الضَّالِّينَ وَمَا أَنْزَلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ إِلَّا مَا رَدُّوا وَمَا رَدُّوا وَمَا يَعْلَمُونَ مِنْ أَحَدٍ خَلْفَ

ہن۔ سچی گال لے ہے جو کفر نہیں کیتا۔ حضرت سلیمان نے انہیں شیطانیں کفر کیتے او شیطان لوکیں کوں بلو سکھیندے ہن۔ تے او اپنی خیال

يَقُولُوا إِنَّا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَرَوْحِهِ وَمَا هُمْ بِضَآئِرِينَ

وچ اوں گلاب دی نقل پئے کرنیدے ہن (جبرہی بال وچ اللہ سیٹل باروت ماروت تے لبائی تے سچی گال لے ہے جو او کہیں کوں کھن سکھیندے ہن جے تیں او بوہیں لے ناں آکھن با جو اسان تہا کوں

بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي
الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰﴾

آدموں کے پاس اس واسطے توں ساڈی گال دا انکار نہ کرتے او
لوک انہیں دوتا ہیں کنیں اچھے (دا) سکھدے ہن جیندے نال
پئے تے زال وچ جھڑتا تھی ویندا با۔ تے اولاد دے حکم دے سوا
کبیں کوں دی تکلیف نہ پچیندے ہن تے او بہر دی انجھاں گالیں
سکھدے پین جبریاں انہیں کوں گمانا ڈیسن تے فائدہ نہ پچین۔
بے شک انہیں لوکیں کوں پتہ » جو جبر می شے اول گھندے
پین۔ آخرت وچ اونڈ کوئی حصہ نہیں او بہوں گندہ جیندے
دواندرے وچ انہیں آپ کوں دیکھا ہوئے۔ ڈاڈھا چنگا با جے
او جان وچن با۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَ اتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ
لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾

۱۰۴۔ تے جے اولوگ من گھن با تے اللہ کنیں ڈرن بار تے انہیں
کوں پتہ لگ وچے با جو ایند لہ اللہ سٹیں کنیں بہوں چنگا ہو
ڈاڈھا چنگا با جے او جان وچن با۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
وَأَسْمُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۲﴾

۱۰۵۔ اے منڈ والے لوک! اس رسول کوں » راعنا « نہ آکھیا کرو
» انظرنا « آکھیا کرو تے گال کوں (غور نال) سنیا کرو تے کافرین
واسطے عذاب ڈاڈھا تکلیف ڈیون والا۔

مَا يَذُّوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشَّارِكِينَ
أَنْ يُزِيلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۳﴾

۱۰۶۔ اہل کتاب وچوں اولوگ جنہیں نیں منیا تے مشرک دی
نہیں چاہندے جو تہا ڈے اے اللہ سٹیں کنیں کوئی چنگی گال
لہوے۔ تے اللہ سٹیں اوں بندے کوں چنندے اپنی رحمت
کیتے جینکوں چاہندے۔ تے اللہ سٹیں وڈا فضل کرن والا۔

مَا نَسْخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا فَأَنْتَ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ
مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴﴾

۱۰۷۔ اسال کبیں نشان کوں نے منیدے یا بھلیدے جے تیں
اسال اوں کنیں چنگاں یا اوہو جیساں نشان نہ گن آؤں۔ کیا تیکوں
نہیں پتہ جو بے شک اللہ سٹیں ہر چیز تے قادر۔

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۵﴾

۱۰۸۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو بے شک اللہ سٹیں واسطے جے آسمانیں
تے زمین دی حکومت تے اللہ سٹیں دے سوا تہا ڈے واسطے نہ
کوئی ملگتی تے نہ مدد دی۔

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلِ مُوسَى مِنْ

۱۰۹۔ کیا اسال چاہندے جو اپنے رسول کنیں اوہو جیساں گالیں

قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِدَلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
التَّيْبِيلِ ۝۹

پھر جو جو یہیں سے کہیں پہلے حضرت موسیٰ کہیں بچا گیا ہوں تھے
یا در کھو جو یہاں کفر کوں بدلیسی ایمان نال او سدھے رستے کہیں
مجلی پئے گئے۔

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِن بَعْدِ
إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا مِّمَّنْ حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ
مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا
حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۰

۱۰۔ بہوں سارے چاہند اہل کتاب وچوں اپنے دلیں دے
حد دی وجر نال جو تہا کوں حق کھل وچوڑے تے تہاڑے ایمان
دے بعد ول کافر بنا ڈیون۔ تے تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو تے انہیں
کوں کھنڈا کھو جے تیس اللہ سئیں دا حکم نہ اونچے بے شک اللہ سئیں
برجیز تے قادر۔

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ۝۱۱

۱۱۔ نماز باجماعت ٹہا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے جو تساں اپنے
واسطے اگوجے پیسو نیکی تے چنگی تساں اول کوں اللہ سئیں کہیں
موجود پیسو بے شک اللہ سئیں جو تساں کریدے پڑا کھڑے
۱۲۔ تے انہیں اے آکھئے جو بہشت وچ کوئی داخل نہ تھیسے جے
تئیں او یہودی تے عیسائی نہ ہوسے اے انہیں دیاں جوابشن توں
انہیں کوں آکھو جے تساں سچے تے دلیل گن آؤ۔

وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ
نَصَارَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۱۲

۱۲۔ سنو! جو ہر شخص اپنی ساری توجہ اللہ سئیں دے سپرد کر
ڈیوے تے نیک کم کرن والا ہووے تے اوندا بدلہ اوندے
رب کہیں۔ تے او نہ ڈرسن تے نہ مونجے تھین۔

بَلَىٰ مَن أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ
أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۱۳

۱۳۔ تے یہودی آبدن جو عیسائیں کہیں کوئی سچی تعلیم کاہنیں۔ تے
عیسائی آبدن جو یہودی کہیں کوئی سچی تعلیم کاہنیں تے او یکے بکا
کتاب پڑھدن۔ ایہو جہاں گاہیں ادوی آبدے ہن جنہیں کوں
کوئی پتہ نہ ہا تے اللہ سئیں قیامت دے ڈینہر انہیں وچ جنہیں
گاہیں دا فیصلہ کر ڈیسی جنہیں وچ او اختلاف کریندن۔

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَنَسِبَ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَكَانَتِ
النَّصَارَىٰ لَنَسِبَ الْيَهُودَ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَلُؤْنَ الْكِتَابَ
كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ قَالَ اللَّهُ
يُحْكَمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۱۴

۱۴۔ تے اوں کہیں ڈرا عالم کوں تھی سبگدے جو ہر حال منع کرے
اللہ سئیں دی مسیت کہیں جو انہیں دے وچ اللہ سئیں دانان گدھا
ونچے تے اوں کوں بر کر ڈے پھوپھے گئے۔ انہیں کوں تے چاہی دا
ہجو اللہ سئیں دی مسیت وچ ڈر ڈر کرے پھن با انہیں واسطے

وَمَن أَظْلَمُ مِمَّنْ مَّنَعَ مَسِيحَ اللَّهِ أَن يَذَّكَّرَ فِيهَا
اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَن
يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُ لَّهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ

فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٥﴾

وَلِلَّهِ الشَّرْقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَثَمَّ وَجْهُ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١٦﴾

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَمْ يَكُنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٍ فَنِتُونُ ﴿١٧﴾

يَدْبَعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١٨﴾

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا
آيَةً كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ
تَشَابَهَتْ قُرُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١٩﴾

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُشْغَلْ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿٢٠﴾

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٢١﴾

الَّذِينَ اتَّبَعَتْهُمْ إِذَا بَيَّنَّا لَهُمْ آيَاتِنَا فَلَا يَزَالُوا فِيهَا
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٢٢﴾

دنیا وچ وی ذلت تے آخرت وچ وڈا عذاب۔

۱۱۶۔ تے اللہ سئیں کیے ہن پورا دھ تے بچا دھ ایں واسطے تہاں جنت
دی منکر سوا اللہ سئیں دی توہم اڈا ہیں بے شک اللہ سئیں وسعت
ڈیوٹ والا تے بہوں جانٹ والا۔

۱۱۷۔ تے انہیں اکھئے جو اللہ سئیں اپنا پتر بنا گدھے راہیں دی
لے گال ٹھیک نہیں اللہ سئیں تے پاک تے سچی گال لے ہے جو
کھڑین تے آسمانیں وچ سب کچھ اللہ سئیں داہ تے ہر شے
اوندا اکھن میندی۔

۱۱۸۔ تے اونویں سروں بناوٹ والا زمینیں تے آسمانیں دا تے
جیڈاں او کہیں کم دافصل کریدے تے صوف لے آہرے تھی وچ
اوپر تھی ویدی۔

۱۱۹۔ تے اولوک جبرے کچھ علم نہیں جانڈے آہن جو اللہ سئیں
سابڈے نال کیوں نہیں لیندا یا سابڈو کوئی نشان کیوں نہیں لندا
ایہو جہاں گاہیں انہیں کنیں پہلے دی لوک کریدے ہن۔ انہیں
دے دل کجوبہیں تھی گئے اسان اینجے لوکس کیے جبرے یعین
رکھیندن نشانیاں کھول کھول کے ڈسا ڈتین۔

۱۲۰۔ اسان بے شک تیکوں سچائی نال بشارت ڈیوٹ والا تے
ڈراوٹ والا بنا کے پٹھے تے تیں کنیں دوزخیں دے متعلق کچھ نہ
بچا ویسی۔

۱۲۱۔ یہودی تے عیسائی تیلڈے نال کڈا ہیں وی راضی تھی سن۔
جے تیں انہیں دے مذہب دی پیروی نہ کریں۔ توں آکھ ڈے
جو بے شک اللہ سئیں دی ہدایت اصل ہدایت ہے جے توں انہیں
دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بوجہ تیں کنیں علم آگئے تے
تیلڈاؤل اللہ سئیں کنیں کوئی سبکتی تے امدادی نہ ہوسی۔

۱۲۲۔ او لوک جنہیں کوں اسان کتاب ڈتی ہے او اوندی پٹی تے پوری
پیروی کریندن۔ اوندے منہ والے ایسے ہن تے جبرے ایہوں

نہیں منیدے اگھاٹا پاوٹ والرن۔

۱۴۳۔ اے بنی اسرائیل تساں میڈی اول نعمت کول یاد کرو جیڑی
میں تہاڑے اتے کرچکیاں تے بے شک میں تہا کول اوں
زمانے دے سارے لوکس میں فضیلت بڑی بانی۔

۱۴۴۔ تے تساں پڑو اوں بڑینہ کنہیں جبال کم نہ اوسی کوئی کہیں
دے کھو دی۔ انہیں کنیں نہ وٹاندر اگدھالیسی تے نہ سفارش انہیں
کول کوئی فائدہ بڑیسی تے نہ انہیں دی کوئی مدد کیتی ولسی۔

۱۴۵۔ تے یاد کرو جبال ابراہیم کول آزمایا اوندرے رب نے کجھ
گالیں نال تے حضرت ابراہیم نے انہیں کول پورا کر دتا با۔ ایندے
بعد اللہ سیس اکھیا جو میں تیکوں لوکس دا امام بنیڈاں۔ حضرت ابراہیم
نے عرض کیتی جو میڈے پالیں وچرو دی (امام بنادیں) اللہ سیس اکھیا
بٹیاں تے سہی پر عیالیں کول میڈے وعدے دا فائدہ نہ تھیس۔
۱۴۶۔ تے یاد کرو جبال اسان کجے کول لوکس دی دلاولا کھاتھوٹ
دی تے امن دی جا بٹیا رتے انہیں کول حکم دتا، جو بٹاؤ حضرت
ابراہیم بے کھڑے تھوون دی جا کول نماز پڑھن دی جا۔ تے اسان
حضرت ابراہیم تے اسماعیل کول حکم دتا جو تساں بڑوہیں میڈے
گھر کول طواف کرن تے اعتکاف کرن تے رکوع تے سجدہ کرن
والیں کیتے پاک وصاف رکھو۔

۱۴۷۔ تے جبال ابراہیم نے اکھیا ہالے میڈے پت ایسا کول امن والا شہر بنا
تے روزی بڑے ایندے رہن والیں کول پھیل دی جیڑی ایمان
گھن آون اللہ سیس تے آخرت دے بڑینہ تے اللہ سیس اکھٹے
جیڑی نہیں منیدے انہیں کول دی میں تھوڑا فائدہ پکیاں نے
دل انہیں کول مجبور کر کے گھن ویساں دوزخ دے عذاب دوتے
انہیں دی رہن دی جا بہوں گندی۔

۱۴۸۔ تے یاد کرو جبال ابراہیم تے اسماعیل ایس گھر دے ایرے لپے
پے کریدے بن تے انہیں دعا منگی جو اے سا بڑے رب سا بڑی

يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِیْل اٰذْكُرُوْا نِعْمَتِیَ الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ
وَ اٰتٰی فَضْلَیْكُمْ عَلٰی الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۴۳﴾

وَ اتَّقُوا یَوْمًا لَا تَجْزِیْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَ
لَا یُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَ لَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَ لَا هُمْ
یُنصَرُوْنَ ﴿۱۴۴﴾

وَ اِذْ اٰتٰی اِبْرٰهٖمَ رُبُّہٗ بِکَلِمٰتٍ فَاتَّخٰذَتْہُنَّ کَالَ اِیَّیْ
جَاعِلَکَ لِلنَّاسِ اِصَافًا قَالَ وَ مِنْ ذُرِّیَّتِیْ قَالَ
لَا یَنَالُ عَهْدِی الظَّالِمِیْنَ ﴿۱۴۵﴾

وَ اِذْ جَعَلْنَا الْبَیْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَ اَمَّا طَوَّافٌ فَلا یُحْزَنُ
مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّیً وَ عَہِدْنَآ اِلَیْ اِبْرٰهٖمَ
وَ اِسْمٰعِیْلَ اَنَّ طَہْرًا لِیَّیْ لِلطَّٰلِفِیْنَ وَ الْوَکِیْفِیْنَ
وَ الزَّکٰیجِ السَّجُوْدِ ﴿۱۴۶﴾

وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ ہٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَ اٰرَظًا
اَہْلًا مِّنَ الشَّرِّ مَنْ اٰمَنَ مِنْہُمْ بِاللّٰہِ وَ الْیَوْمِ
الْآخِرِ قَالَ وَ مَنْ کَفَرَ فَاَمَتُّہٗ قَلِیْلًا ثُمَّ اَضْطَرُّہٗ
اِلٰی عَدَآءِ النَّارِ وَ یُسَّ الْمَصِیْرِ ﴿۱۴۷﴾

وَ اِذْ یَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَیْتِ
وَ اِسْمٰعِیْلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّکَ اَنْتَ السَّمِیْعُ

الْعَالَمِينَ ﴿۱۸﴾

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۹﴾

خدمت قبول کر۔ بے شک توں بہوں سُنتی والا تے جاشن والا ایں۔
۱۲۹۔ اے ساڈے رب اساں ڈوناہیں کوں اپنا تابعدار بناتے ساڈی
اولاد کوں وی اپنا تابعدار ٹول بناتے ساکوں عبادت دے طریقے
ڈس تے توں رحمت نال توجہ کر ساڈے اتے۔ بے شک توں
میں رحمت نال توجہ کرن والا تے مہربان ہویں۔

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۰﴾

۱۳۰۔ اے ساڈے رب توں انہیں دو پٹھ بک ایجھا رسول جیوا انہیں
کوں تیلیاں آیتاں پڑھ کے سادے تے کتاب تے حکمت سکھاوے
تے انہیں کوں پاک کرے۔ بے شک توں غالب تے بہوں سیانہ
ایں۔

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۲۱﴾
إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ

۱۳۱۔ تے کون منہ پھر بگدے ابراہیم دے مذہب کنیں سوائے اوں
شخص دے جیوا اپنے آپ کوں ہلک کر چکے۔ تے اساں بے شک
اوکوہ دنیا وچ چن گدھا تے بے شک او اُمرت وچ نیکیں وچ گزریں
۱۳۲۔ جڈاں اوں دے رب اوکوں اکھیا جوتو میڈا تابعدار بنے۔ تے
دبراہیم جواب دتا، میں اوں دے تابعدار بن چکیاں جیوا سارے جہاں
دیا پالنی والا ہوں۔

وَوَضَىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يُنْفِخُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ لَكُمُ الَّذِينَ فَلَا تُؤْمِنُونَ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۲۲﴾

۱۳۳۔ تے ابراہیم نے یعقوب نے اپنے پتریں کوں وصیت کیتی تے
اکھیا، اے میڈے پتر بے شک اللہ سیٹیں تہاڈے واسطے اے
دین چن گدھے۔ ایں واسطے تہاں مراہے تابعدار بن کے۔

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ وَآلَهُ أَبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُاتِنَا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۲۳﴾

۱۳۴۔ کیا تہاں اوں ویلے باوے پئے جڈاں وقت کئے یعقوب
دی موت دا تے جیوے ویلے اوں اپنے پتریں کوں اکھیا جوتہاں
کیندی عبادت کر لیں میڈے بعد۔ تے انہیں جواب دتا ہواں
عبادت کر لیں تیلے خدا تے تیلے ہر ڈاڈے ابراہیم تے
اسماعیل تے اسحاق دے ہک خدا دی۔ تے اساں اوہیں دے
تابعدار رہسوں۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ خَلَقْنَا لَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَكُمْ مِمَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا كَانُوا

۱۳۵۔ اے لو جماعت جیوے اپنا زمانہ پورا کر کے امریکی۔ انہیں
واسطے ہے ہر انہیں کیتے تے تہاڈے واسطے ہے جو تہاں کیتے۔

يَعْمَلُونَ ﴿۱۳﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۴﴾

تے جو کچھ اوکریں دے بن تساں کنیں نہ پچھاویں۔

۱۳۶۔ تے او اے دی آبدے بن جو تساں یہودی تے عیسائی بڑی دُجو تے تساں سدھے رستے تے آویسوتے توں انہیں کوں آکھ جو یحییٰ گال لے ہے جو اول ابراہیم داندہب منور ہیرھا بک خدا دامنڈ والا ہاتے او مشرکین دھر نہ با۔

۱۳۷۔ تساں آکھو جو اساں اللہ سٹیں کوں منیدے میں نے او کوں دی منیدے میں جو ساڈو تھے۔ تے جیرھا ابراہیم نے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے رانہیں دی اولادیں اُتے تھے۔ تے جو موسیٰ تے عیسیٰ تے ہے نبیں کوں اللہ سٹیں کنیں دُتا گئے۔ اساں سادیں کوں منیدے ہیں نے اساں انہیں دج کوئی فرق کسے کریں دے تے اساں اللہ سٹیں دے تابعدار ہیں۔

قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَىٰ إِبْرٰهٖمَ وَإِسْمٰعٖلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن دُونِهِۦ لَا نَفَرُقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهُۥ مُسْلِمُونَ ﴿۱۵﴾

۱۳۸۔ تے جو تہا بڑے آلی کارمن گھنن تے دل او سدھے رستے تے آگئے۔ جے او پھر دُجو تے او دل بھڑن تے تلے کھڑن تے دل اللہ سٹیں انہیں کوں درہیر۔ تے اللہ سٹیں بہوں سُنن والا تے جائن والا۔

فَإِن آمَنُوا بِبِشْرِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۶﴾

۱۳۹۔ اللہ دارنگ چڑھاؤ تے اللہ سٹیں دے رنگ کنیں پیا کیرھا چنگال رنگ تے اساں اوندی عبادت کرن والے ہیں۔

صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً ۖ وَنَحْنُ لَهُۥ عٰبِدُونَ ﴿۱۷﴾

۱۴۰۔ تو انہیں کوں آکھ کیا تساں اللہ سٹیں دے متعلق بھڑ دے عیسیٰ گال لے ہے جو او ساڈا دی رب تے تہا بڑا دی رب۔ ساڈے عمل ساڈے نال تے تہا بڑے عمل تہا بڑے نال تے اساں اصل تے سچے تابعدار ہیں۔

قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ ۖ وَكُنَّا أَعْمَالُنَا وَكُفِّرْ أَعْمَالَكُمْ ۖ وَنَحْنُ لَهُۥ مُخْلِصُونَ ﴿۱۸﴾

۱۴۱۔ اے اہل کتاب! کیا تساں لے آبدے عیسیٰ جو بے شک ابراہیم تے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے انہیں دی اولاد یہودی یا عیسائی بن توں انہیں کوں آکھ بڑے جو تساں زیادہ جائدے عیسیٰ یا اللہ سٹیں۔ اول کنیں دُجا ظلم کرن تمی سجدے جیرھا اوں گواہی کوں لکا دے جیرمیں اوندو اللہ سٹیں ولو آئی تے اللہ سٹیں جو تساں کریں دے عیسیٰ جبرئیل۔

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرٰهٖمَ وَإِسْمٰعٖلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَىٰ ۚ قُلْ ؕ أَنَا أَعْلَمُ أَمْرَ اللّٰهِ ۚ وَمَن ظَلَمَ مِنكُمْ كُتِبَ شَہَادَةٌ عِنْدَہٗ مِنَ اللّٰهِ ۚ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

۱۴۲۔ اے اوجاعبت جبرمی اپنا زمانہ پورا کر کے امرگئی۔ جو انہیں کہتے
 او انہیں کہتے ہے۔ جو تسائ کہتے او تہاڑے کہتے ہے تے جو کچھ او
 کریدے رہ گئیں اونڈے متعلق تسائ کہیں نہ پچھا ویسی۔

۱۴۳۔ لوکس وچوں گابلے لوک لے مزدور اکھن جو انہیں (مسلمانیں)
 کوں پہلے قبلے کہیں کیرہی شے پھیرے۔ توں اکھڑے جو لوہا دھتے
 پچا دھ اللہ سیں داہر جنیکوں چا بندے سدھا رستہ ڈھکدیں۔

۱۴۴۔ اے مسلمانو! تے اسائ تہا کوں الویں ساریں کہیں جیگی امت
 بٹلے جو تسائ لوکس تے محران بن ونجرتے رسول تہاڑے اتے
 محران بن ونجے۔ اسائ اوں قبلے کوں جیندے اتے توں پیہے ہاویں
 ایں واسطے بنایا ہا جو اسائ اوں کوں جبرھا رسول دی پروی کریندے اوں
 کہیں جبرھا کھریں تے پھر ویندے سے پھر دیوں۔ تے جنیکوں اللہ سیں
 سدھا رستہ ڈکھا دے اوںڈے سواڈو ہمیں کہتے لگاں بہوں اوکیں
 تے اللہ سیں تہاڑے ایمان کوں نہ ونجیسی۔ تے بے شک اللہ سیں
 لوکس تے بہوں مہربان تے ول ول رم کوں والا۔

۱۴۵۔ اسائ تیڈی توجہ ول آسمان دو پھر دی ڈہرے پئے نیں
 تے اسائ تیکوں مزدور اوں قبلے دو پھر دیسوں جبرھا تیکوں چرگیا
 بگدے تے توں پھر گن اپنا منہ مسجد حرام دو۔ تے اے مسلمانو تسائ
 جتھاں دی بروو تسائ اپنے منہ اڈا ہیں پھر گھنوتے بے شک جنہیں
 لوکس کوں کتاب ڈی گئی او جائدن جو اے انہیں دے رب کہیں سچا
 حکم۔ تے جو کچھ کریدے پئیں اوں کہیں اللہ سیں غافل نیں۔

۱۴۶۔ اتے توں جہاویں نہیں لوکس دو جنہیں کوں کتاب ڈی گئی ہر قسم دا
 نشان دی گن آویں ول دی او تہاڑے قبلے دی پروی نہ کرین تے
 نہ توں انہیں دے قبلے دی پروی کر سگدن تے نہ بک لولہ پے
 دے قبلے دی پروی کریدے۔ جے توں علم آوے دے بگدا نہیں
 دی خواہش دی پروی کر لیں تے بے شک توں دی غالیں وچوں

تِلْكَ آيَةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَا
 كَسَبْتُمْ وَلَا تُشْعَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۲﴾

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَهُمْ عَنْ
 قِبَلِهِمُ الَّذِينَ كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَ
 الْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۴۳﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى
 النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا
 الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ
 مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا
 عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضَيِّعَ إِيمَانَكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۱۴۴﴾

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ
 قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنْ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ
 وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۵﴾

وَلَيِّنَ آيَاتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كُلِّ آيَةٍ مَا تَبَدَّلَ
 قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتِهِمْ وَمَا بَنَصْنَمُ بِتَابِعٍ
 قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَيِّنَ آيَاتِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا
 جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَسْتَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۶﴾

تھی ولسیں۔

۱۴۷۔ اسان جنہیں کون کتاب ہوتی ۱۱ اوایں سچائی کون الویں
سچاؤن جنویں اپنے پیرس کون سچاؤن تے بے شک انہیں وچ
بک اولہ جان بچھ کے سچ کون کیندے۔

۱۴۸۔ اے سچ تیبے رب کنیں بے توں شک کرن والیں
وچر نہ تھی۔

۱۴۹۔ ہر کہیں دا بک ذب مقصد ہوندے (جیکوں پورا کر کے ا
بچو لگ ویندے۔ تساں چگیں جس وچ بک بڑو جے کنیں اگو دھو۔
تساں جھال دی بوسوالہ سنیں تہا کون کٹھا کر کے گھن اوسی بے
شک اللہ سنیں ہر جہز تے قادر۔

۱۵۰۔ توں جیرمی جاکنیں دی نکلیں توں اپنا منہ مسجد حرام دو پھر
گھن تے بے شک اے تیبے رب داعلم۔ تے تساں جو کچھ
کریندے اللہ سنیں اوں کنیں غافل نہیں۔

۱۵۱۔ توں جیرمی جاکنیں دی نکلیں اپنا منہ مسجد حرام دو پھر گھن تے
تساں دی جھال وی بروو اپنے منہ مسجد حرام دو پھر گھنو۔ تساں جو
سوائے انہیں لوکس دے جنہیں انہیں لوکس وچ ظلم کیتے ہے لوک
تہا بڑے اتے الزام دلا سگن۔ تے تساں انہیں کنیں نہ بڑو تے میں
کنیں بڑو تساں جو میں تہا بڑے اتے اپنی نعت پوری کر دیواں تے
تساں جو تساں سدھارستہ بڑیکھ گھنو۔

۱۵۲۔ اوایں اسان تہا بڑے وچر تہا بڑو بک رسول بٹا کے بیٹھے جیرھا
تہا کون سا بیاں آیتاں پڑھ کے سوائے تے تہا کون پاک کرے
تے تہا کون کتاب تے شپ سکھاوے تے او کچھ سکھاوے جو
تساں نہ جانندے ماوے۔

۱۵۳۔ تے تساں میوں یاد کرو تے میں تہا کون یاد رکھیاں تساں
میڈا شکر کرو تے میڈی ناشکری نہ کرو۔

۱۵۴۔ اے منقن والو! تساں صبر تے دعا نال اللہ سنیں کنیں مدد منگو۔

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ
وَلَنْ فَرِّقًا مِنْهُمْ لِيَتَذَكَّرُوا الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۴۷﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُسْتَرِينَ ﴿۱۴۸﴾

وَلِكُلِّ وَجْهَةٌ لَّهُ مَوْلَانَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ ۚ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴۹﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ
عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۵۰﴾

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٍ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
بِئْسَ لَكُنَّ لِلنَّاسِ حُجَّةً ۚ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي ۚ وَلَا تَحْمِلُوا نِعْمَتِي
عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵۱﴾

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا
وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُمُ
مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۵۲﴾

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا
تَكْفُرُونِ ﴿۱۵۳﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ

اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۵۷﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۵۸﴾

بے شک اللہ سب سے صبر کرنے والیوں کے ساتھ ہے۔

۱۵۵۔ تے میرے لوگ اللہ سب سے رستے وچ مرج ویندن
انہیں کوں مردہ نہ آکھو سچ اے بے جواو جیندن تے لتاں
سمجھدے توں۔

وَلَيَبْلُوَنَّكُمْ نِسْيُ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالشَّرَّاتِ وَبَشِيرِ الصَّابِرِينَ ﴿۵۹﴾

۱۵۶۔ اساں تہا کوں ضرور آزمیسوں پڑرتے کبھ تے مال تے
جان تے میوں کوں گھٹ پڑیوں نال تے صبر کرن والیں کوں بشارت
پڑے۔

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۶۰﴾

۱۵۷۔ جہاں انہیں تے کوئی مصیبت بندی تے او آہدن بے شک
اساں اللہ سب سے دے کیتے ہیں تے اساں بے شک ہر بندہ واپس
۱۵۸۔ ایسے او لوک جنہیں تے انہیں دے رب کنیں برکتاں تے
رحمتاں ہن تے ایسے لوک جنہیں دے رستے تے چلے
پڑن۔

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَواتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿۶۱﴾

۱۵۹۔ بے شک صفاتے مردہ اللہ سب سے دی نشانیں وچ ہن تے
جیرا ہیبت اللہ دا ج کرے یا عمر کرے اوں دے اتے کوئی
گناہ نہیں جواو انہیں پڑنا میں پہاڑیں دے درمیان کھسکا کھسکا
ٹرے۔ جیرا شخص اپنی خوشی نال کوئی پیچھا کم کرے تے
بے شک اللہ سب سے وڈا قدر کرن والا تے بہوں چاٹن والا۔

إِنَّ الصَّافَا وَالْمَرُوءَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَاجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿۶۲﴾

۱۶۰۔ تے بے شک او لوک جیرے لیکن جی میں اساں کھلے کھلے نشان
تے ہدایت ہمانی۔ بعد ایندے جہاں لوکس واسطے ایس کتاب
وچ کھول کے تعلیم بیان کر دتی۔ انہیں لوکس تے اللہ سب سے دی لعنت
تے لعنت کرن والیں دی وی لعنت۔

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ﴿۶۳﴾

۱۶۱۔ سوائے انہیں لوکس دے جیرے تو بہر گھمن تے اپنے آپ
کوں ٹھیک گھمن تے فدا دے مکم لوکس کوں کھل کے ڈسن تے اپنے
لوکس تے میں اپنی رحمت نال تو بہر کر لیاں تے میں بہوں رحمت نال
توجہ کرن والا تے مہربان ہاں۔

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۶۴﴾

۱۶۲۔ بے شک او لوک جنہیں میں منیا تے نہ منن دی حالت وچ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ

عَلَيْهِمْ نَعْنَةُ اللَّهِ وَاللَّيْلَةُ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۱۶۳﴾
مرگن۔ ایسے لوگ جنہیں تیں اللہ سٹیں دی لعنت تے فرشتیں دی تے
سارے لوکس دی لعنت۔

خَلِيدِينَ فِيهَا لَا يَخْفَى عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۱۶۴﴾
۱۶۳۔ اوندے وچ بہوں دیر پئے رہسن۔ عذاب انہیں کنیں ہوا
نہ تھیس تے نہ انہیں کوں دھی بلی۔

وَالْهَكْمَةُ لَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۵﴾
۱۶۴۔ تے تہا بڑا معبود کجور تے بیا کوئی معبود نہیں سوائے اوندے جیرھا
بن حکم والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْخِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۱۶۶﴾
۱۶۵۔ بے شک آسمانیں تے زمین دے پیدا تھیون وچ تے رات تے
ڈینر دے اگور کچھ اکون وچ تے انہیں پٹیں وچ جیرھاں سمندر
وچ چلین تے لوکس کوں فائدہ پچیندن تے اول پانی وچ جیرھاں اللہ
جھڑکنیں دسدے تے برقی ہوئی زمینیں کوں وسوں کریندے تے
اوندے وچ ہر قسم دے جانور کھنڈاون وچ تے ہواواں چلاون
وچ تے جھڑکوں آسمان تے زمین دے وچکار قدرت تے لاون
وچ اول قوم واسطے جیرھاں عقل نال کم گھندی ۱۶۶ کئی قسم دے
نشان ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ لَا أَنَّهُ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۖ وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿۱۶۷﴾
۱۶۶۔ لوکس وچ کچھ لوک اللہ سٹیں دے سوا اوندے شریک بنا
گھندن تے انہیں نال اوں پیار کریندن جیویں اللہ سٹیں کوں پیار
کریندے تے جیرھے لوک منیندن او اللہ سٹیں نال ایس کنیں بہوں
زیادہ محبت کریندن۔ تے جے اولوک جیرھے علم کریندن اول عذاب
کوں بڑیکھ گھنن با (اوندے آون کنیں پہلے) تے انہیں کوں پتہ بگ
ونجے با جہے شک ساری طاقت اللہ سٹیں دی تے بے شک
اللہ سٹیں بڑا عذاب ڈیون والا ۱۶۷۔

إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَأَوَّلُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿۱۶۸﴾
۱۶۷۔ تے تہاں او لوک جنہیں دا اکھٹن منیا دیندے انہیں لوکس کنیں
جیرھے اکھٹن منیندن نکھر دین تے او عذاب دی بڑیکھ گھنن
تے انہیں واسطے سارے رستے بند تھی دین۔

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّأُوا مِنَّا كَذَلِكَ يَرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ
۱۶۸۔ تے جیرھے لوک (وڈے کافرن دا) اکھٹن منیندن او اکھٹن
جے ساکوں دنیا دو ولا پھٹن با تے اسان دی انہیں کنیں یوں کھڑ

عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ۝

۱۶۸۔ ونجول باجیوں لے آج اسان کنیں نکھر دے پئیں۔ ایویں اللہ سیس
انہیں کوں انہیں دے اعمال دا نتیجہ ڈھکیسی جو کچھ حیرتاں ہوسن دس
تے او اس بھائیں نکل نہیں سگدے۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ۝
إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَإِنْ تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

۱۶۹۔ اے لوگو! کھاؤ کساں کھاؤ حلال چاک چہیں حیریاں زمین وچ ہن تے
شیطان مے قدیں تے ڈرو بے شک او تہاڈا کھلا کھلا دشمن۔
۱۷۰۔ او تہا کوں مرن برائی دا حکم دیندے تے بے حیائی دا تے اے
وی آبدے برتاں اللہ سیس دے خلاف او کچھ کھو جیندا تہا کوں پتہ
کاہ نہیں۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَا أَفْقَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝

۱۷۱۔ تے جڈاں انہیں کوں اکھیندے جو پیروی کوساں اوندی جو
اللہ سیس ہائے تے او آبدن جو اسان اوں گال دی پیروی کریں
جیندے اتے ساڈے پیو ڈاڑے عمل کریندے ہن۔ بھانویں انہیں
دے پیو ڈاڑے کوں فراوی عقل کاہ نہ ہائی تے او سدھے رستے تے
نہ ہن۔

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْفِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
إِلَّا دُعَاءٌ وَزِدَادٌ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْى فَهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ۝

۱۷۲۔ اولوک جیرے نہیں منیرے اوں آدمی جہیں ہن جیرا اوں چیز
کوں سبھ منیرے جیرے سٹ نہیں سبگی سوائے پر ڈوتے سڈے
ہوڑے گونگے تے اندھے ہن تے او گال کوں سمجھیندے نہیں۔
۱۷۳۔ اے ایمان والو! کساں کھاؤ پاک شہیں جیریاں اسان
تہا کوں ڈتیں تے اللہ سیس دا شکر کرو جے کساں اوہیں دی
عبادت کریندے جو۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝

۱۷۴۔ اے بے شک تہاڈے اتے حرام مراد تے رت تے جٹے دا
گوشت تے ہراوئے جیرے اللہ سیس دے سواہے دے ناں تے
کھلی گئی ہو دے۔ ہلجے کوئی جھوڑی دجے اوندی خواہش وی نہ ہرے
تے نہ او مدکنیں ددے او دے اتے کوئی گناہ نہیں بے شک اللہ سیس
بہوں بخش والا تے مہربان۔

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزُرِ
وَمَا أَهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَآجٍ وَ
لَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

۱۷۵۔ بے شک اولوک جیرے کیدن کتاب دے اوں حصے
کوں جیرا اللہ سیس ہائے تے او دکنوں تھوڑے مل نال وچ

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَ
يَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ

إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكْرَهُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۵﴾

ڈیندن اولوک ایس بن جواپٹے ڈھڈھیں وچ بھاپے کھندن
تے قیامت دے ڈینہہ الشیئیں انہیں نال ایسی تے نہ انہیں کول
پاک کرلیں۔ تے انہیں واسطے عذاب ڈکھ ڈیون والا۔
۱۷۶۔ ایجھے لوکن جیرے ہدایت دے دماندرے وچ گمراہی کھندن
تے بخش دے دماندرے وچ عذاب گھندن۔ بھاتے
انہیں دامنروڈی کال۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِأَهْذَىٰ وَالْعَذَابُ
بِالْغَفْرِۖ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿۶﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۷﴾
۱۷۷۔ اے عذاب ایس واسطے آئے جو بے شک الشیئیں سچی
کتاب لہائی تے بے شک جیرے لوک ایندے وچ اختلاف
کرنیدن او بے شک بہوں وڈی دشمنی وچ بن۔

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ
وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالسَّيِّئَةِ وَانْتَبِهَ وَأَتَى الْمَالَ عَلَى
حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنُ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ وَعَهْدُهُمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالضَّيِّقِينَ
فِي الْبُاسِ وَالضَّمَرَاءَ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۸﴾

۱۷۸۔ نیکی لے نیں جوتساں اپنے منہ پواہ تے پکا دوہ دوہی گھنور
اصل نیکی لے ہے جو جنیں الشیئیں کول من گدھاتے آخرت دے
ڈینہہ تے فرشتے تے کتاب تے نیں کول دے مال الشیئیں دی
محبت دی خاطر سیکیں کول تے تیں کول تے مسکین کول تے
مسافروں ڈراتے سولی کول تے ہانہیں کول چھڑوایا تے نماز باجماعت
ٹھہا کے پڑھی تے زکاہ ڈتی۔ تے جہاں او کوئی وعدہ کرنیدن
اونکوں پورا کر تے تنگی تے بیماری وچ تے تنگ دے وقت
صبر کرن وائیں ایجھے لوکن جیرے سچن تے ایجھے لوکن جیرے الشیئیں
کیں، بہوں ڈرن والین۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ
الْحَرْ بِالْحَرْ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ
عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتِّبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ
إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
فَمَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۹﴾

۱۷۹۔ لے منقن والیو! تہا ڈے اتے قتل دا اوہو جہاں بدلہ گھنن وچ
کیٹل گئے آزاد دے بدلے آزاد تے ہاں دے بدلے ہانہاں تے
تریمت دے بدلے حریمت۔ جے کہیں کول اوندے بھرا کیں
کوئی شے معاف کر ڈتی وچ تے باقی جی کول او مناسب لیتے
نال گھن سگدے تے ڈیون والا اونکوں جیگی طرح نال ادا کر ڈیوے
لے تہا ڈے رب کیں سزا ہوئی کج گئی تے لے اوندی مہربانی۔ جیرھا
ایندے بعد حد کنیں و دھسی اوندے کیٹے ڈکھ ڈیون والا عذاب
۱۸۰۔ لے سیانے لوک! تہا ڈے واسطے بدلہ گھنن وچ ونگرگ تال

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَّأُولَى الْأَبْيَابِ لَعَلَّكُمْ

جوتساں مصیبتیں کنیں نچ ونجھو۔

تَتَّقُونَ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۱۔ تہاڑے اتے فرض جو تہاڑے دھوں کہیں تے موت دا وقت آوے جے او مال چھوڑ ونجے او وصیت کرے پیر ما واسطے گھائے سکیں کیتے صحیح طریقے نال اے فرض اللہ سیں کنیں بڑاں والیں کیتے۔

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا مَّا الْوَصِيَّةُ لِلْوَٰلِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ ۚ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۲۔ تے جیرھا شخص ایں وصیت کول سٹن دے بعد ایوں وٹا بڑیوے تے ایندا گناہ او ناہیں کول تھیس جبرھے ایں وصیت کول دیندن تے بے شک اللہ سیں بہوں سٹن والا تے جائن والا۔
۱۸۳۔ تے جے کوئی وصیت کرن والے کنیں ڈرے جو او وٹ کولس یا گناہ کر لیس تے انہیں وچ صلح (ٹھا جی) کرا بڑیوے تے اونہے اتے کوئی گناہ نیں بے شک اللہ سیں بہوں بخش والا تے مہربان
۱۸۴۔ اے منٹ والیو! تہاڑے اتے ایوں فرض روزہ رکھن ہویں تہاڑے کنیں پہلے لوکس تے فرض با ایں واسطے جوتساں اللہ سیں کنیں بڑو۔

مَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأَنَّمَا إِنَّمَا عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۸۲﴾

مَنْ خَافَ مِنْ مُّوَصٍّ جَنَاحًا أَوْ زُنًا فَاصْحَبْ بِهِمْ ۖ فَلَا أَثْمَرَ عَلَيْهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۸۳﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۵۔ اے روزے گزری دے کجھ بڑیوے جے کوئی تہاڑے وچوں بیمار ہو دے یا سفر تے ہووے تے دل او پے بڑیوے وچ لے گزری پوری کرے۔ تے اولوک جبرھے روزہ نیں رکھ سکے او اونہے بدے وچ ہک مسکین کول روٹی کھاوان۔ جیرھا جی خوشی نال نیکی کرے اے اونہے کیتے چنگا تے جے تہاکول پتہ ہووے جو روزہ رکھن تہاڑے کیتے چنگا۔

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ ۚ فَمَن كَانَ مِنكُم مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۚ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ ۚ فَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ ۚ لَهُ ۚ وَأَن تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۶۔ رمضان شریف دا مہینہ او ہے جیندے وچ قرآن شریف لیتے۔ اے لوکس کیتے ہدایت تے ہدایت دیال کھیاں کھیاں نشانیاں ایسے وچن۔ تے اے سچ تے کوڑ نھیرن والا۔ تے جیرھا تہاڑے وچوں ایں عینے کول بڑکھے او نکول روزہ رکھنا چاہی دا۔ تے جیرھا بیمار ہووے یا سفر تے ہووے او ایں گزری کول پے بڑیوے وچ پورا کرے اللہ سیں تہاڑے واسطے سوکھ چاندے اوکھ نیں چاندے

شَهْرَ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفَرَاقَانِ ۚ مَن شَهِدَ مِنكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ ۚ وَمَن كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ۗ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ الْعِزَّةَ وَلَسْكَتِبَرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ﴿۵۹﴾

تے تاں جوتں گنتری پوری کروتے اللہ سئیں دی وڈائی اس گاہوں
بیان کرد جواں تہا کوں سدھارستہ ڈکھائے تے تاں جوتں اونا
شکر کرو۔

۱۸۷۔ تے جڈاں میڈے بندے تیں کنیں میڈا بچن تے بے شک
میں بہوں کو لہو ہاں۔ جیہا وی سڈن والا میوں جڈاں سڈے میں
اوکوں جواب ڈینداں تے تیں وی میڈی گاہیں دا جواب ڈیو تے
میڈے اتے ایمان رکھو تاں جواں کوں سدھارستہ مل ونجے۔

۱۸۸۔ روزے دی راتیں وچ تہا کوں تہا وی زالیں کنیں ونجی
دی اجازت۔ او تہا ڈے کپڑن تے تیں او بندے کپڑے ۶۰ اللہ
سئیں کوں پتہ ہا جوتں اپنے حق مریدے ہا وے اوں تہا ڈے
اتے رحمت نال تو جکتی ہوتے تہا کوں معاف کیتس ہئی تیں اپنی
زالیں دو ونجوتے جواں اللہ سئیں تہا ڈے کیتے کھئے اوکوں گولوتے
کھاوتے پیوے تیں نکھر ونجے (بڑا باکھتیں) چنا دھاگہ کالے
دھاگے کنیں فیر دے وقت ول تیں رات تیں روزہ پورا کروتے
جے تیں میت وچ اےکان بیٹے ہوو تے اپنے زالیں دونہ ونجی
لے اللہ سئیں دے پئی ہن تے تیں انہیں دے کو لہو نہ ونجی الویں
اللہ سئیں لوکس کیتے اپنے حکم بیان کردن تاں جواں اللہ سئیں کیں ٹون

۱۸۹۔ تیں آپت وچ کوڑن مال بک ڈو جے دامل نہ کھاوتے او مال
تیں افسریں دو (رشوت کیتے) نہ گھن ونجوتے تاں جوتں لوکس دے
مال دا بک حصہ جان بچھکے گناہ نال کھا ونجی۔

۱۹۰۔ او تیں کنیں چندریں دا بچھن توں اکھ ڈے جوالے لوکس کیتے
وقت بکھن داتے حج وادلیو ۶۰ اتے لے نیکی نہیں جوتں
گھریں وچ بچھوڑے کنیں آوتے اصل نیک او ہے جیہا اللہ
سئیں کنیں ڈے تے گھریں وچ انہیں دروازیں کنیں آوتے اللہ
سئیں کنیں ڈو تاں جوتں کامیاب تھی ونجی۔

۱۹۱۔ اللہ سئیں دے رستے وچ انہیں لوکس نال جنگ کرو جیہے

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلِّهِمْ
يَرْشُدُونَ ﴿۶۰﴾

أُجِلْ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ
لِأَسَائِكُمْ وَأَنْتُمْ رِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنْكُمْ فَاَلَنَ بِأَسْرِهِمْ وَأَنْبَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَسْتَبِينَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ
إِلَى الْيَتْلِ وَلَا تَبَاشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عِلْفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ
آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۶۱﴾

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوا بِهَا
إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۶۲﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْهَلَائِلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ
وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۶۳﴾

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَفْقَهُوا تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ

تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۱۹﴾

تہاڑے نال بھرن تے زیادتی نہ کرو۔ بے شک اللہ سیس زیادتی کرن والیں کوں پیار نہیں کریندا۔

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجَكُمُ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُفْتَلُوا فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَنْتُمْ أَكْذَابُكُمْ فَاقْتُلُوا هُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿۲۰﴾

۱۹۲۔ تے جتھاں او تہا کوں ملن انہیں کوں قتل کر ڈیو۔ تے انہیں کوں اتھو کڈھو جتھو انہیں تہا کوں کڈھئے۔ تے فتنہ قتل کنیں زیادہ گھمنا ڈیوٹ والا۔ انہیں نال مسجد حرام دے کولہاوتیں نہ بھرو جے تئیں او تہاڑے نال اتھاں نہ بھرن۔ تے جے او تہاڑے نال بھرن تے تساں وی انہیں نال بھرو نہ منن والیں دی ایما سزا۔

فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۲۱﴾

۱۹۳۔ تے جے او رک وچن تے ول بے شک اللہ سیس بہوں بخشش والا تے مہربان۔

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ أَنْتَهُوا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۲۲﴾

۱۹۴۔ تساں او تیں انہیں نال بھرو جو فتنہ باقی نہ رہوے تے دین اللہ سیس دی رفا واسطے تھی ونجے۔ تے جے او رک وچن تے ول ظالیں دے سوا بیا کہیں کوں پکڑن جائز نہیں

الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمِ قِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۳﴾

۱۹۵۔ عزت والا مینے تے عزت والے مینے دے بدلے وچ تے عزتیں دا بدلہ ضروری ہے تے جیرھا تہاڑے اتے زیادتی کرے تساں وی اوندے اتیں او بوتلا زیادتی کرو جتنی اوں تہاڑے اتے زیادتی کیتی ہے تے اللہ کنیں ڈرو تے جان گھنوں جے بے شک اللہ سیس اوں کنیں ڈرن والیں دے نال۔

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَلْفَوْا بَآيَاتِهِ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَاصْنُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۲۴﴾

۱۹۶۔ تے مال خرچ کرو اللہ سیس دے رستے وچ تے اپنے بھتیں نال اپنے آپ کوں ہلاک نہ کرو تے احسان نال کم گھنوں بے شک اللہ سیس احسان کرن والیں نال پیار کریندے۔

وَاتَّبِعُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِفُوا رءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكِ فَإِذَا أَصْنَلْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فِصْيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ

۱۹۷۔ تے پورا کرو اللہ سیس دی رفا دی خاطر جے تموتے نہ تے تہا کوں حج کنیں روک بگدھا ونجے تے جیرھا تہا کوں سوکھی لہجے او قربانی کر ڈیو۔ تے اپنے سر نہ مناؤ جے تیں قربانی اپنی جاتیں نہ پہنچ ونجے تے جیرھا تہاڑے وچوں بیمار ہو دے یا اوندے سر وچ کوئی تکلیف تھی ونجے تے سر مناؤ ڈیوے اتے اوندے بدلے وچ روزہ رکھے یا صدقہ ڈیوے یا قربانی کرے تے جیرھے ویلے تساں

امن دج آونچوتے جبرھا شخص حج دے نال عمرے دانافندہ چا دے تہل
جبرھی قربانی اوں کون سوکھی لیسے اوکر گئے۔ تے جے قربانی نہ کر گیا
ہو دے تے اوتے بے تہنہ حج وچ روزے رکھے تے ست روزے
ول آکے رکھے۔ اے پورے ڈاٹھی مین لے اوندے واسطے ہے جیندے
بال بچے مسجد حرام وچ نہ ہون تے اللہ سئیں کنیں ڈرو تے جان گھنٹو
جو بے شک اللہ سئیں دی سزا ڈاٹھی سخت

وَسَبَّعِلَهُ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ
لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَافِظِي السَّجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

۱۹۸۔ حج دے مینیں کون برکونی ہاندے تے جیندے اتیں انہیں مینے
حج حج فرض ہو دے تے او حج دے بے تہنیں وچ نہ کیں نال شہوت
دکال کسے تے نہ کوئی نافرمانی والا کم کرے۔ تے نہ حج دے وچ بھڑے
جبرھی تسان نیکی کر لیسو اللہ سئیں اوں کون چاندے تسان اپٹے نال
سفر خرچ گن گھنوتے بے شک چنگا سفر خرچ اللہ سئیں دا ڈبر
تے میں کنیں ڈرو لے سیانے لوکا

الْحَجُّ أَشْهَرُ مَعْلُومَاتٍ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَحَتَ وَلَا فُتُورَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا
تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا يَأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

۱۹۹۔ تہا ڈے اتے کوئی گمانیں جو تسان اپنے رب کنیں فضل منگو
تے جڈاں تسان عفات کنیں وکو تے تسان مغفر حرام دے نال اللہ
سئیں کون یاد کرو۔ تے اونکوں اوں یاد کرو جیویں اوں تہا کون سدا
رستہ ڈکھائے۔ تے میں کنیں پہلے تسان گھراہیں وچر ہا دے۔

يَسْ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ
فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِ وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ
قَبْلِهِ لَسَ الضَّالِّينَ ۝

۲۰۰۔ تے تسان اتھاؤ وکو جتو بے لوک ورن۔ تے اللہ سئیں کنیں
بخشنش منگو تے بے شک اللہ سئیں بہن بخشن والا تے مہربان۔
۲۰۱۔ تے جڈاں تسان اپٹیاں عبادتوں پوریاں کر گھنوتے ول اللہ
سئیں کون تسان الیویں یاد کرو جیویں تسان یاد کریندے اے اپنے پور
ڈاڑے کون یا اوں کنیں دی ڈھیر یاد کرو۔ تے لوکس وچر جبرھا لے
آہرے جو لے ساڈے رب ساکوں دنیا وچ ڈے اوندلا آخرت وچ
کوئی حصہ نہیں۔

ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
أَبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۝

۲۰۲۔ تے انہیں وچوں جبرھا لے آہرے لے ساڈے رب ساکوں
دنیا وچ دی چنگائی ڈے تے آخرت وچ دی چنگائی ڈے تے ساکوں
بھا دے عذاب کنیں بجا۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝

۲۰۳۔ ایتھے لوگوں جنہیں داکمائی دی وجر نال ثواب دج وڈا حصہ ۶۔
تے السدسین حساب گھنٹ دج جلدی کریندے۔

۲۰۴۔ السدسین کوں یاد کرو انہیں گنتری دے جہاں دج۔ تے
جیرھا شخص جلدی کرے ڈو ڈو نہیں دج (دل آوے) تے اوندے
اتے کوئی گناہ نہیں جیرھا دیر نال (آوے) تے اوندے لے دی کوئی
گناہ نہیں۔ بے اوندے کیے جیرھا السدسین کنیں ڈرے۔ تسال السدسین
کنیں ڈرو تے جان گھنوجے شک تسال سارے کھچے کرے ہوندو
ولائے ولسو۔

۲۰۵۔ تے لوگوں دجوں کجھ اینجمن جیندی ہال دنیاوی زندگی مچ نیکیوں
چنگی گدی ۶۔ تے السدسین کوں گواہ بیندن اوں ہال تے جیرمی
انہیں دے دل دج۔ تے سچی ہال لے ہے ہواو ڈاڑھے عرا کے ہن۔
۲۰۶۔ تے جڈاں او حاکم بن ویندن تے اوزین تے وکدن کیر گھنٹ
کیے تے رخصت تے نسلیں کوں تباہ کرن کیتے۔ تے السدسین
گیڑیں کوں چکا نیں سمجھا۔

۲۰۷۔ تے جڈاں انہیں کوں آکھیا ویندے ہوا السدسین کنیں ڈرو تے
نک نمودر انہیں کوں گناہ تے مجبور کر ڈیندے تے انہیں کوں
دورخ کافی ۶۔ تے اوزین کیتے بہوں گندی ۶۔

۲۰۸۔ تے لوگوں دجوں کجھ اینجے ہن جیرھے السدسین دی خوشی حاصل
کرن کیتے اپنے آپ کوں دج وڈیندن تے السدسین اپنے بندیں
تے بہوں مہربان۔

۲۰۹۔ اے منٹ والیر تسال سارے دے سارے زمانہ واری دج
آونچو تے ڈرو شیطان دے میریں تے بے شک او تہا ڈا کھلا
دشمن۔

۲۱۰۔ تے جے تسال کھلے کھلے نشانات آون دے بعد تک پیو ہے
تے کجھیں جان گھنوجو السدسین دی غالب تے بہوں سیانا ۶۔
۲۱۱۔ اوں ہال دے سوا کتھ دا انتظار پئے کریندن ہوا السدسین جڑو

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
يَوْمَيْنِ فَلَا أَثْمَرَ عَلَيْهِ وَ مَنْ تَأَخَّرَ فَلَا أِثْمَ عَلَيْهِ
لِمَنِ النِّقْيُ وَ اتَّقُوا اللَّهَ وَ اعْلَمُوا أَنَّهُ إِلَهُ خُشُّودٍ ﴿٢٠٤﴾

وَمِنَ الثَّالِثِ مَنْ يُعْبِكُ تَوَلَّاهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَامُ ﴿٢٠٥﴾

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٠٦﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ
جَهَنَّمُ وَكَئِذَا يَبْعَثُ ﴿٢٠٧﴾

وَمِنَ الثَّالِثِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً مَّ وَ لَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٩﴾

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنْ

الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿۲۵﴾

سَلُّ بَنَى إِسْرَآءِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ
وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۲۶﴾

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَاللَّهُ يَزِدُّ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۲۷﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَفَعَلْتُ اللَّهُ الْمَسْجِدَ
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اختلفُوا فِيهِ وَمَا اختلفَ
فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ
بَغْيًا يَنْهَاهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اختلفُوا
فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِآيَاتِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۲۸﴾

أَمَرَحَبِيبُهُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَآءُ
وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
فَتَنَصَّرَ اللَّهُ إِلَّا لَنْ نَصْرَ اللَّهَ قَرِيبٌ ﴿۲۹﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۖ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ
خَيْرٍ فَلِلَّهِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالسَّكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ

دے پچھا دیں وح آدے تے فرشتے دی آون تے ایں مال دافصلہ
کربڑا ونچے تے سارے کم اللہ سیں دو ولدن۔

۲۱۲۔ بنی اسرائیل کیں پچھ جواساں انہیں کوں کتے کھلے کھلے نشان دتن
تے میرھا اللہ سیں دی نعت کوں اوں ویلے دتا دیوے جیڑاں
او ایں کیں آونچے تے اللہ سیں جڑا دی سخت سزا دیون والا۔

۲۱۳۔ تے میرھے کافرین انہیں کوں دنیاوی زندگی سوہنی کر کے
دکھائی گئی تے او منہی والیں تے مذاقاں کریندن تے میرھے
لوک اللہ سیں کیں درون قیامت دے دینہ او کافرین تے غالب
ہوسن اللہ سیں جیکوں چاہندے بے حساب رزق دیندے۔

۲۱۴۔ یکے لوک کبولہن تے اللہ سیں نیں کوں خوشخبری دیون والا
تے دڑاون والا بنا کے چھیس تے انہیں نال سچی کتاب دی ہائی
ہس۔ تاں جو اللہ سیں لوکس دے جیڑیں دافصلہ کرڈیوے۔ انہیں
آپت وچ شیطانی کیتے بھڑادی اوں ویلے گھیتے جیڑاں انہیں دو
کتاب آگئی ہائی۔ تے کھلے کھلے نشانات دی آگئے ہن تے اللہ
سیں اپنے مکمل نل منہی والیں کوں سچائی دارستہ دکھائے جیندے
وچ دوجھے اختلاف کریدے پئے ہن۔ تے اللہ سیں جیکوں
چاہندے سدھارستہ لا دیندے۔

۲۱۵۔ تہاڈا لے خیال جو تہاں داخل فی دوسو بہشت وچ تے
تہاڈو اجاں تنیں او مصیبتاں نیں آیاں جیرھیاں تہاں کیں پہلے
لوکس تے آئیں۔ انہیں کوں تنگی، بکھ تے دکھ طے تے انہیں کوں
ایںجھلا داتا گئے جو ادرسول تے اوندے منہی والے کئے اے
آکھن پئے گئے ہن جو اللہ سیں کڈاں مدد کرلیسی۔ سٹوا بے شک
اللہ سیں دی مدد بہوں کولہو۔

۲۱۶۔ او لوک تیں کیں پچھن جو اکیا خرچ کرن توں آکھ تہاں
جیرھا دی چنگا مال خرچ کرو او تہاڈے پیو ماتے گھاٹے سکین تے
یتیم تے مسکین تے مسافریں (دا پہلا حق) تے جو تہاں چنگائی مکرو

عَلَيْكُمْ ۝۱۶

كُنِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَلَىٰ أَنْ
تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَلَيْكُمْ أَنْ تَحِبُّوا
شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝۱۶

بے شک اللہ سب سے پہلے جاننے والا ہے۔

۲۱۷۔ تہاڑے اتے فرمن کج گئی والے جگ تے تہا کوں اوچگی
نیش لگدی تے اے دی تھی سبکدے جو تہا کوں ہک شے چھٹی نہ
لگدی ہروے اتھا تہاڑے کیتے چھٹی ہروے تے لے دی تھی
سبکدے جو تہا کوں ہک شے چھٹی لگدی ہروے تے او تہاڑے
کیتے چھٹی نہ ہروے تے اللہ سب سے جانڈے تے تہا نوڑے
جانڈے۔

۲۱۸۔ تیں کنیں پچھن جگ کیتے عزت والے مینے وچ توں اکھ
ایں مینے وچ جگ بہوں وڈا گناہ تے اللہ سب سے راہ کنیں
جکلن تے اوندا انکار تے عزت والی میت دانے اوندرے مگر
والیں کوں اتھو کڑھن والی اللہ سب سے دی نگاہ وچ اوں کنیں دی
وڈا گناہ۔ تے فتنہ قتل کنیں وی وڈا جرم۔ تہاڑے نال او نہیں
بھڑے رہن جے تیں تہا کوں تہاڑے دین کنیں پھر نہ گھن جے
انہیں کوں طاقت ہروے۔ تے جیڑھا دی تہاڑے وچ پائے دین
کنیں پھرو پئے تے نہ منن دی حالت وچ مرو پئے تے ایجے لوکس
دے مل دنیا تے آفرت وچ و پئج ولین۔ ایجے لوک دوزخی ہن تے
اوندرے وچ دیر میں پئے رہن۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ
فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ
اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا
وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَسْتَوْفِرْ
فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ
أَحْضَبُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝۱۸

۲۱۹۔ بے شک جنہیں من گدھے تے ہجرت کیتی تے اللہ سب سے
رستے وچ جہاد کیتے۔ لے لوک اللہ سب سے دی رحمت دے امید ورن
تے اللہ سب سے بہوں بخش ڈالالتے بہوں مہربان۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۹

۲۲۰۔ لے رسول تیں کنیں او شراب تے جوئے دا کچھن تو انہیں
کوں اکھ انہیں ڈوناہیں وچ وڈا گناہ تے لوکس دا فائدہ دی ہے۔ تے
انہیں ڈوناہیں دا گناہ انہیں دے فائدے کنیں بہوں وڈا ہے۔ تے او
تیں کنیں کچھن جو او فرج کیا کرن۔ توں اکھ جیڑھا وچ پئے۔ یوں
اللہ سب سے تہاڑے کیتے حکم بیان کریندے تاں جوتساں سوچو سمجھو۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ
كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمْ أَكْثَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا
وَاللَّهُ يَسْأَلُكَ مَاذَا يَنْفِقُونَ ۚ قُلِ الْعَفْوَ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝۲۰

۲۲۱۔ ایں دنیا کیتے دی تے اگھے جہان کیتے دی۔ او تیں کنیں کچھن

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَبْتِ قُلْ إِصْلَاحٌ

ستیں داتوں انہیں کون آکھ جو انہیں دی حالت ٹھیک کرٹں بہوں
چنگا کم جے تساں انہیں کون اپنے کھٹے کھوتے او جہا بڑے بھراہن۔ تے
اللہ سیس اصلاح کرٹں دایس وچر گیلین کون چاڈرے۔ جے اللہ سیس
چاہند تے تہا کون ڈکھ ڈیوے ہا بے شک اللہ سیس غالب
تے بہوں سیانا۔

۲۲۲۔ تے تساں شرک کرٹں والیں تریستیں نال نہ پر نچو جے تیں او
ایمان نہ گمن آون۔ تے مومن ہا نہی شرک کرٹں والی تریست کنیں
چنگی۔ بھانویں او تہا کون چنگی دی بگدی ہروے۔ تے تساں شرک
کرٹں والے جو انیں نال نہ پرناؤ۔ مومن ہا نہاں شرک کرٹں والے کنیں
چنگا۔ بھانویں او تہا کون چنگا دی لگدا ہروے۔ اے لوک تہا کون
بھا دو سڈیندن تے اللہ سیس اپنے حکم نال بہشت تے
بخش دوسڈیندے۔ تے اللہ سیس اپنے حکم کون کھول کھول
کے بیان کریدے تاں جوا نصیحت حاصل کرن۔

۲۲۳۔ اوتیں کنیں حیض دے متعلق پچھدن توں آکھ جوا وڈکھ
ڈیون والی شے ہے۔ ات گاہوں تساں حیض دے ڈیہیں وچ
زالیں کنیں انج رہو۔ تساں انہیں دے کوہو نہ وچو جے تیں او
پاک نہ تھی وچن تے جڈاں او پاک تھی وچن تے انہیں کوہو آؤ جھتو
اللہ سیس تہا کون حکم ڈتے۔ بے شک اللہ سیس تو بہر کرٹں والیں
کون چنگا چاندے تے پاک لوکیں کون وی چنگا چاندے۔

۲۲۴۔ تہا ڈیاں زالیں تہا ڈے واسطے رخصتیں ان تے تساں انہیں
کنیں آؤ جڈاں تہا ڈی مرضی ہروے۔ تے اپنے کیتے کھ گودی بھٹو
تے اللہ سیس کنیں ڈرو تے جان گھن جو تساں اول کون ملن والیو
تے خوش خبری ڈے ڈے منن والیں کون۔

۲۲۵۔ نیکی کرٹں تے خدا کنیں ڈرٹن تے لوکیں وچ صلہ کرٹں کیتے تساں
اللہ سیس کون اپنے قسمیں دا ادلا نہ بناؤ۔ تے اللہ سیس بہوں
سٹن والا تے بہوں چاٹن والا۔

لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَاطَبُوهُمْ فَاغْلُظْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ
الْفَسِيقَ مِنَ الْمُنْصِلِ وَلَا شَاءَ اللَّهُ لَأَعْتَبُكُمْ إِنْ اللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۲۱﴾

وَلَا تَتَكْبَرُوا الشِّرْكَ كَخَيْبِ يَوْمِئِذٍ وَلَا مَلَأَ مُؤْمِنَةٌ
خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَا أَجْعَلُكُمْ وَلَا تَتَكْبَرُوا الشِّرْكَ كَخَيْبِ
يَوْمِئِذٍ وَلَا تَكْبَرُوا مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَا
أَجْعَلُكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى التَّارِكِ وَاللَّهُ يَدْعُو
إِلَى الْجَنَّةِ وَالْغَفْرِ بِإِذْنِهِ وَيَسْتَبِينَ إِلَيْهِ لِّلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۲۲﴾

وَيَسْأَلُكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى لَا فَاعِلٌ لِّوَا
النِّسَاءِ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ
فَإِذَا طَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿۲۲۳﴾

نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْ يَشْكُمُوا
قَدْ مَوْا لَا أَنْفُسَكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلْقَوَةٌ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۲۴﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۲۲۵﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ
بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۳۰﴾

۲۲۶۔ اللہ سب سے تباہی و فساد میں قیس تہا کوں نہ پکڑ لیس۔ ہا انہیں
قیس تہ پکڑ لیس جبر صیاں تہا بڑے دلس و پر نکلسن۔ تے
اللہ سب سے بہوں بخشن والا تے بہوں مٹھا ہوا

لَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَتُّبًا اَرْبَعَةً اَشْهُرٍ
فَإِنْ قَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۱﴾

۲۲۷۔ اولوک جبر سے اپنی زائیں کنیں انج تھیون دیاں قماں کمنن
او چار مہینے ڈر کیمن تے جے او زائیں دوول آدن تے بے شک
اللہ سب سے بہوں بخشن والا تے رحم کرف والا

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۲﴾

۲۲۸۔ تے جے او پک و بجن طلاق ڈیون تے بے شک اللہ سب سے
بہوں سنٹ والا تے بہوں جانٹ والا

وَالْمُطَلَّقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا
يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ
إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبَوَّهْنَهُنَّ أَنْ
يَرِدَّوهُنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادَا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ
الَّذِي عَلَيْهِنَ بِالْمَعْرُوفِ وَالْجِبَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۳﴾

۲۲۹۔ تے جنہیں ترمیتیں کوں طلاق مٹی گئی ۳ او ترے حیض تیں
اپنے آپ کوں جہلی رہن۔ جے اللہ سب سے آخرت دے دیہہ
کوں منینن تے انہیں تے لے جائز نہیں جہاں نہیں انہیں دے
رحم مچ پیل کیتے اوں کوں لکاون تے جے او نیج و بجن تے انہیں دے
پئے دان زیادہ حق بر اوں اور و لہن انہیں ترمیتیں دے۔ خیریت
دے مطابق حق وی اوں ہن جیوں انہیں دیاں رحم داریاں ہن۔
تے جوائیں و ترمیتیں کنیں رتبہ و درجہ تے اللہ سب سے غالب تے بہوں
سیا نا۔

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ وَأَمَّا كَلِمَةٌ تَرْتَجِزُ بِالْخَائِنِ
وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا أَنْتُمْ بَشِيرُونَ شَيْئًا إِلَّا
أَنْ يَخَافَا إِلَّا يَقِيمَا حَدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ إِلَّا يَقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ
حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ
فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۴﴾

۲۳۰۔ طلاق ڈو دفعہ تے ول اوں کوں چنگے طریقے نال رکھے یا
چنگانی کر کے ٹور ڈیوے تے جو کھ لساں اوں کوں ڈتے اوں
کوں ولا گھن تہا بڑے تے جائز نہیں۔ ہا جے لے ڈر ہر دے جو
او اللہ سب سے دے بنائے ہوئے بیتں سنبھال نہ بگسن۔ جے
تہا کوں لے ڈر ہر دے جو او اللہ سب سے بیتں کوں سنبھال نہ بگسن
تے ول انہیں نے کوئی گناہ نہیں جو ترمیت پئے کوں کھ بھتہ بڑے
ڈیوے۔ لے اللہ سب سے بیتں ہن لساں انہیں کنیں لگو نہ
ودھو۔ تے جبر و دھسی اللہ سب سے دے بیتں کنیں تے او
نہا لہن۔

۲۳۱۔ تے پئے زائیں کوں ترمیجی طلاق ڈے ڈیوے تے اوں دے

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَتَكَلَّمَ زَوْجًا

غَيْرُهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا
 إِنْ طَلَّأ أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
 يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾

۱۔ اتے جائز نہیں جو او ولا اوندے نال شادی کرے جے تیں
 او پے نال نکاح نہ کر گھنے تے جے او دی طلاق ڈے ڈیوے تے
 ول انہیں ڈونا پس تے کوئی گناہ نہیں جو او پرنیج پون جے
 انہیں کول یقین ہووے جو او اللہ سیں دی حدیں کول سنبھال
 گھسن۔ اے اللہ سیں دیاں حدیں ہن حیرتیاں اول جانن
 والیں کیتے کھول کے بیان کر ڈتے۔

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّعْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ
 بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تَمْسِكُوهُنَّ
 ضَرَارًا أَنْ تَعْتَزَّذُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
 وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوعًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
 وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
 بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۲﴾

۲۔ ۳۲۔ تے جڈاں تساں زالیں کول طلاق ڈے ڈیوے تے اودت
 پوری کر گھن تے انہیں کول رواج دے مطابق روک گھنیا چنگانی
 کر کے انہیں کول ٹور ڈیوے۔ تے ایں واسطے انہیں کول نہ رکھو جہ تساں
 جھکھ ڈے کے انہیں تے زیادتی کرو۔ تے میرھاے کر لسی او اپٹے
 اتے ظلم کر لسی۔ تے تساں اللہ سیں دے حکمیں نال قبول نہ کرو۔
 تے جہ رھیاں نعمتاں اللہ سیں تہا کول ڈتن انہیں کول یاد رکھو۔ تے
 اے وی یاد رکھو جہ اللہ سیں تہا ڈے اتے کتاب تے سنبھ
 لہائی پتے اوندے نال تہا کول نصیحت کیتی اس۔ تے اللہ سیں
 کنیں ڈرو تے جان گھن جو اللہ سیں ہر چیز کول جانن والا۔

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمَّعْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْصُلُوهُنَّ
 أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ
 ذَلِكَ يُوعِظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ ذَلِكَمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾

۳۔ ۳۳۔ تے جڈاں تساں زالیں کول طلاق ڈیوے تے انہیں دی عدت
 پوری تھی ونجے (جے او آپت وچ چنگے طریقے نال منیج وین) تے
 انہیں کول اپٹے پہلے پٹے نال نکاح کرن کنیں نہ بھگوائے نصیحت
 انہیں واسطے ہے جہرے تہا ڈے وچو ایمان رکھیندں اللہ سیں
 تے آخرت دے ڈیہندے۔ اے تہا ڈے واسطے زیادہ برکت
 والی تے بہوں پاکیزہ۔ تے اللہ سیں جائدے جو تساں نوڑے
 جائدے۔

وَالْوَالِدَتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
 لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَتِمَ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ
 رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
 إِلَّا وُسْعَهَا لَا تَضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ

۴۔ ۳۴۔ تے میریں اپٹے پالیں کول کھیر پلاو پورے ڈو سال
 اے اوندے کیتے ہے جہرے کھیر پلاو دی خدمت کول پورا کرن
 چاہندن تے جیندا بال اوندے دے ہے رواج دے مطابق
 کھیر پلاو والیں دکھاو پیرن تے انہیں دے پٹھے کہیں شخص

لَهُ يُولَدُ لَهُ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ إِنْ أَرَادَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
وَإِنْ أَرَدْتُمُ أَنْ تَنْتَرِضُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۳۵﴾

تے اوندی طاقت کیں دودھ ذمہ داری نہیں سٹی دینی۔ کیں ماکوں
اوندے پال دی ورنہ نال تے نہ بیوکوں اوندے پال دی ورنہ نال
ڈکھ نہ ڈتا ونچے۔ وارث کیتے دی اچھو حکم۔ جے اوڈوہیں صلاح
کر کے کھیر جھڑاؤں تے راجی تھی ورنہ تے انہیں ڈوناہیں تے کوئی
گناہ نہیں۔ جے تساں اپنے پالیں کوں کیں ہی تربیت کیں کھیر
پلاؤں چاہتے تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جے تساں انہیں کوں
جیرمی شے ڈیوٹی کیتی ۵ رواج دے مطابق اوڈے ڈیوٹی۔ تے
الہ سٹیں کیں ڈروتے جاں گھنوں جے شک الہ سٹیں ہو تساں
کریندے ۵ اوڈی کھن والا ۵۔

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۳۶﴾

۲۳۵۔ تہاڈے وچ جیرمے لوک مرویندن تے اچھو اپنیاں
زائیں چھوڑ دیندن تے اوڑا لیں چار مہینے ڈاھ جہاڑے انتظار
کرن تے جڈاں انہیں دی مدت پوری تھی ونچے تے دل تہاڈے
اتے کوئی گناہ نہیں ورنہ شرعیت دے مطابق اپنے کیتے جو کھیر کرن
تے الہ سٹیں ہو تساں کریندے ۵ اوں کیں واقف۔

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ كَلِمَتِكُمْ فَبِمَا كَلِمَتُ اللَّهِ أَنْتُمْ سَتَذَكَّرُونَ لَنْ
وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ
الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۳۷﴾

۲۳۶۔ تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں ہو تساں اشاریں نال
یا دل وچ کلمے کہتیں دو ڈھک چا ونچو الہ سٹیں کوں پتہ ۵ جو
تساں انہیں کوں یاد کریندے ۵۔ ہا انہیں نال لک کے کوئی وعدہ
نہ کرو نہ گھنوں سوائے ایندے جو تساں کوئی پیچی گال کر گھنوں۔ تے
تساں نکاح کوں پکا کرن دا ارادہ نہ کرو جے تیں انہیں دی مدت
پوری نہ تھی ونچے۔ تے تساں جاں گھنوں جے شک الہ سٹیں
بہوں بخش والا تے مہذب ۵۔

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَنْسُوهُنَّ
أَوْ تَفَرَّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً عَلَى الْوُجُوهِ عَلَى الْوُجُوهِ
قَدَرَهُ وَ عَلَى الْمُقْتَرِ قَدَرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۸﴾

۲۳۷۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جے تساں انہیں زائیں کوں طلاق
ڈیو جہیں کوں تساں تھو دی نہیں لایا یا حق مہر مقرر نہیں تھیا تے
انہیں کوں فائدہ پہچاؤ۔ امیر آدمی اپنی طاقت دے مطابق تے غریب آدمی
اپنی طاقت دے مطابق۔ اسے فائدہ خرچیت دے مطابق تے پیچائی
کرن والیں تے فرض۔

وَأَنْ كَلَّفْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَسْأَلْنَهُنَّ وَ قَدْ
فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ
يَعْفُوْنَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَ
أَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ
إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۲۸﴾

۲۲۸۔ جے لتاں انہیں کون بھلاؤں کنیں پہلے طلاق ڈرے ڈیوتے
جیر صافی ہر مقرر تھا ہر دے لتاں اوںرا ادھ حق مہرا کر دوسوائے
ایندے جو او معاف کر ڈیون یا او معاف کر ڈیوے جیندے بھڑج
نکاح دی گنڈ بھڑجے جے لتاں معاف کر ڈیوتے اے تقویٰ دے بہوں
کو لبور۔ لتاں آپت وچ بک ڈو جے دی پیگانی کون نہ بھلے کر د
بے شک اللہ سیں جو لتاں کریندے؟ بڑا کھڑے۔

حَفِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَىٰ وَقُومُوا
لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿۲۹﴾

۲۲۹۔ لتاں ساریں نمازیں دا پورا خیال رکھو تے خاص کر ادھ صلی نماز
دا تے اللہ سیں دے فرمانبردار بندے بٹ کے کھڑے تھیو۔

فَإِنْ خِفْتُمْ فِرَاجًا أَوْ زُرْبًا فَإِذَا أَنْتُمْ مُذْكَرُونَ
اللَّهُ كَمَا عَلِمْتُمْ مَا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۳۰﴾

۲۳۰۔ جے تہا کون بڑا ہر دے تے لتاں ٹر دیں یا سوار تھیں ہوئیں
(نماز پڑھ گدی کرو) تے جبرے ویلے ہر بک دچے تے اللہ سیں
کون یا کر دھجیوں اوں تہا کون سکھائے جو لتاں پہلے نہ جانڈے
باوے۔

وَالَّذِينَ يَتُوفُونَ بَيْنَكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَ وصِيَّةً
لِّذَوَائِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْوَلَدِ غَيْرِ أَخْرَاجٍ ؕ فَاِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِى مَا فَعَلْنَ فِى أَنْفُسِهِنَّ
مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۱﴾

۲۳۱۔ تے جبر د تہا بڑے وچ مرویدن تے رچھو اپنیاں زالن
چھوڑویدن تے انہیں کیتے بک سال تک لبیر گھرو کڈیے فائدہ
چاؤں دی وصیت کر دچن جے او آپ نکل وچن تے ول تہا بڑے اے
کوئی گنا نہیں او اپنے کیتے خرابیت دے مطابق جو دی فیصلہ کرن
تے اللہ سیں غالب تے بہوں سیانار۔

وَاللَّطَّافَتِ مَتَاعٍ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى
الْمُتَّقِينَ ﴿۳۲﴾

۲۳۲۔ تے جبر صی تریتیں کون طلاق تھی دچے انہیں کون حالات دے
مطابق کھ سامان ڈیوٹ وچ کوئی ہرج نہیں اے متقیں تے
فرض۔

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۳۳﴾

۲۳۳۔ الوہیں اللہ سیں اپنے حکم تہا بڑے کیتے بیان کریندے
تاں جو لتاں عقل کرو۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ
حَدَّرَ نُوحٌ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُ
النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۳۴﴾

۲۳۴۔ کیا تیں انہیں کون نیں ڈٹھا جبرے اپنے گھریں وچ مروٹ
دے بڑکنیں نکل گئیں تے او ہزاراں ہن۔ اللہ سیں انہیں کون آکھے
لتاں مروخج تے ولا انہیں کون زندہ کیتے۔ بے شک اللہ سیں لوکس
تے فضل کرن والا تے بہوں لوک اوںرا شکر نہیں کریندے۔

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۵﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۳۶﴾

اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَا مِنْ بَنِي اِسْرَآءِیْلَ مِنْ بَعْدِ مُوسٰی اِذْ قَالُوا لِنَبِیِّیْنَا هُمْ اَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نَقَاتِلَ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ قَالِیْ هَلْ عَسَیْتُمْ اِنْ كُتِبَ عَلَیْكُمْ الْقِتَالُ اَلَا تَقَاتِلُوْا قَالُوْا وَمَا لَنَا اَلَا نَقَاتِلَ فِیْ سَبِیْلِ اللّٰهِ وَقَدْ اُخْرِجْنَا مِنْ دِیَارِنَا وَابْنَاۤیْنَا قُلْنَا كُنْیْ عَلَیْهِمْ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا اِلَّا قَلِیْلًا مِّنْهُمْ وَ اللّٰهُ عَلِیْمٌ بِالظَّالِمِیْنَ ﴿۳۷﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوْا اَنْتَیْ یَّكُوْنُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَیْنَا وَنَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ یُؤْتَ سَعَةً مِّنَ الْمَالِ قَالِیْنَ اِنَّ اللّٰهَ اَصْطَفٰهُ عَلَیْكُمْ وَاَزَادَہٗ سَطٰةً فِی الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللّٰهُ یُؤْتِیْ مُلْكَهُ مَن یَّشَآءُ وَاللّٰهُ وَاسِعٌ عَلِیْمٌ ﴿۳۸﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ اِنَّ اٰیَۃَ مُلْكِیَّ اَنْ یَّآتِیْکُمْ التَّابُوْتُ فِیْہِ سَکِیْنَةٌ مِّنْ رَبِّکُمْ وَبَقِیَّةٌ مِّمَّا تَرَکَ الْاَوَّلُیْنَ وَاَلْهُوْنَ تَحْمِلُہُ الْمَلٰٓئِکَةُ اِنْ فِیْ ذٰلِکَ لَآیَۃٌ لِّکُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُّؤْمِنِیْنَ ﴿۳۹﴾

۲۴۵۔ تسان اللہ سٹیں دے رستے وچ جنگ کرو تے ہاں گھن جو بے شک اللہ سٹیں بہوں سٹن والا تے جانن والا ۳۵۔

۲۴۶۔ کوہن جیہ صا اللہ سٹیں کوں اپنے مال دا چنگا حصہ ڈیوے اللہ سٹیں اوں کوں بہوں ددھاتے ڈیندے۔ تے اللہ سٹیں گھنیدا وی لے تے ددھیندا وی ہے۔ تے تسان ہوندو ولسو۔

۲۴۷۔ کیا کیوں، بنی اسرائیل دے انہیں سرداریں دا پتہ نیش جیرھے موسیٰ علیہ السلام دے لہرگزین۔ جڈاں انہیں اپنے نبی کوں آکھیا جو توں ساڈے واسطے کب بادشاہ بناتے دل اسان جنگ کر لیسوں اللہ سٹیں دے رستے وچ۔ تے اوں نبی آکھیا لے دھوے جو تہاڈے اتے جنگ فرض تھی دے تے تسان بھڑواناں۔ انہیں آکھیا ساکوں کیا ہے جو اللہ سٹیں دے رستے وچ بھڑواناں حالت لے ہے جو ساکوں اپنے گھرں وچ کبھ بڑا گیا تے اپنے پتریں کنیں وی تے جڈاں انہیں تے جنگ فرض کر ڈتی گئی او سارے پھر گئے سوائے تھوڑیں لوکیں دے تے اللہ سٹیں ظالمیں کوں بہوں ہانڈے۔

۲۴۸۔ تے انہیں دے نبی انہیں کوں آکھیا جو بے شک اللہ سٹیں طاوت کوں تہاڈا بادشاہ بنا کے پٹھیے۔ انہیں آکھیا اوکیوں ساڈے اتے حکومت کر سگدے۔ اوں کنیں ساکوں حکومت کرن دا زیادہ حق اوں کنیں مال وی ڈھیر کاڑنیں۔ تے نبی آکھیا بے شک اللہ سٹیں اوں کوں تہاڈے اتے چن گدھے تے اونکوں بہوں ددھاسی علم وچ تے جسم وچ۔ اللہ سٹیں جیکوں چاہندے اپنی حکومت ڈیندے تے اللہ سٹیں بہوں ددھاون والا تے جانن والا ۳۶۔

۲۴۹۔ انہیں دے نبی انہیں کوں آکھیا جو بے شک اندی بادشاہت دا نشان اے ہے جو تہاڈا وکب مندوق آدوسی جیندے وچ تہاڈے کیسے تسلی ہوسی تہاڈے رب کنیں او موسیٰ تے ہارون دے تعلق داریں دا چھوڑیا ہویا بقایا ۳۷۔ اوں کوں فرشتے پاتی کھڑے ہوسن۔ بے شک ایندے وچ تہاڈے واسطے نشانی ۳۸۔ تے تسان مؤمن ہوسے۔

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ
يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ
فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ
بِطَالُوتٍ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا
اللَّهِ لَكُمْ مِنْ فَتْنَةٍ لَّيْلَةٌ عَلَيْكُمْ فَانْهَرُوا عَنْهَا
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١٥﴾

۲۵۰۔ تے جڈاں طالوت اپنے لشکر کوں گھن کے ٹرپے تے اول اکھئے
جو بے شک اللہ سیسں تہا کوں ہک نہر نال زمیں جیرھا اوندے
وچو پانی پیسی اوندل میڈے نال کوئی تعلق نیسں جیرھا چکھسی دی
نال او میڈا بیلیء با جیرھا ہک ہک پانی دا پیوے رتے کوئی
ہرج نیسں اوندے وچو سوائے تھوڑے لوکیں دے باقی ساریں
پی گدھا جڈاں او تے منی والے اونہر پی گئیں تے انہیں
آکھئے سا کوں اچ جالوت تے اوندے لشکر نال بھڑدی طاقت
کا نیسں۔ تے اولو کہ جنہیں کوں اللہ سیسں دی ملاقات دالیقین ہا
آکھیا جو اللہ سیسں دے حکم نال چھوٹا لوہ بہوں وڈے لشکر کوں
ڈھا ڈیندے۔ تے اللہ سیسں مبر کرٹ والیں دے نال۔

وَلَمَّا بَرَزُوا لِطَالُوتٍ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَخْرِجْ
عَلَيْنَا صَبْرًا وَبَيِّتْ أَقْدَامَنَا وَانْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٥﴾

۲۵۱۔ تے جڈاں او جالوت تے اوندے لشکر دے سامنے تھیں
تے انہیں دعا بھیجی جو اے ساڈے رب سا کوں مبردی طاقت
ڈے تے ساڈے پیروں کوں جمانی رکھو تے کافریں دے مقابلے
وچ سا کوں مدد ڈے۔

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَ
أَتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ
لَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمُ بِبَعْضٍ لَّفَسَدَتِ
الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

۲۵۲۔ بھیں انہیں اللہ سیسں دے حکم دے نال اپنے دشمنیں کوں
ہراڑتاتے داؤد نے جالوت کوں قتل کر ڈتا تے اللہ سیسں اوں کوں
حکومت تے سنب ڈتاتے جو اللہ سیسں دی مرضی ہائی اوں کوں
سکھائیں۔ تے جے اللہ سیسں ہک کوں ڈو جے کئیں دیکھیندا تے
زمین وچ فساد تھی ونجے ہاتے اللہ سیسں سارے جہانیں تے فضل
کرن والا ہے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَتْلُوا هَٰذَا عَلَيْنَا بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ
الرُّسُلِينَ ﴿١٧﴾

۲۵۳۔ اے اللہ سیسں دیاں آیتیاں بن جیہاں اساں ٹیکوں پڑھ کے
سیندے ہیں تے بے شک توں (اللہ سیسں دے) رسولیں وچو
ہیں۔

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ ۖ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَدَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۖ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدَ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَيَنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝

۲۵۴۔ اے رسول جنہیں دجوں کچھ کوں اسان کچھ تے ودھر رتبہ دتے انہیں دج کچھ ایچھے بن جنہیں ناں اللہ سیس کتیں (فرخیت دتی) تے کچھ اتچھے بن جنہیں دے رتبے ودھائیں تے اسان دتے بن عیسیٰ ابن مریم کوں ظاہر طور نشان تے اسان روح القدس ناں اوندی نکلائی کیتی تے جے اللہ سیس چاہے ہاتے کھلے نشان آون دے بعد تے نیتیں دے بعد لے لوک آپت دج نہ بھڑن ہاتے انہیں اختلاف کیے۔ انہیں دج کچھ تے من گئے تے کچھ نہ نینیا جے اللہ سیس چاہوے ہاتے او آپت دج نہ بھڑن ہاتے اللہ سیس

ادب کریندے جواد چاہندے۔

۲۵۵۔ اے منیٰ والو اسان فرج کرد جو اسان تہاکوں دتے اس کنیں پہلے جواد دیندے اوے جیندے دج نہ پار ہوسی تے نعلت کم اوسی تے نہ سفارش۔ چلیسی تے کافر ہی ظلم کرن والہن۔

۲۵۶۔ اللہ اوقات جیندے سو کوئی عبادت دے لائق نیس او جیندے تے قائم رہن والا۔ نہ تے او کوں گھل اندی تے نہ ندر۔ آسمان تے زمین دج جو کچھ ہے اوہندے۔ کیرھاہ جیرھا اوندی اجازت دے بغیر اوندے الجو سفارش کر سگے۔ ادسب کچھ چاندے جوادندے اگوا پچھو ہے اوندے علم دج کچھ دی او احوال نیس کر سگدے سوائے اوندے جے تلا او چاہے۔ اوندل علم آسمان تے زمین تے پھیلایا پئے تے انہیں دوناہیں ما پارھا اوں کوں ٹکیندا نیس۔ اللہ سیس دوی شان والا تے عظمت والا۔

۲۵۷۔ دین دج کوئی جبر نیس۔ ہدایت مگر ہی کنیں نکھڑی پئی۔ تے جیرھا شیطان دی گال نہ منے تے اللہ سیس کوں منے تے اول ول نکلوے کڑے کوں پڑ گدے جیرھا تر ٹانئیں۔ تے اللہ سیس بہوں سٹن والا تے بہوں چاٹن والا۔

۲۵۸۔ جیرھے میندن اللہ سیس انہیں داسگیتی۔ انہیں کوں اندھاہیں کنیں سو بھلے دو گھن اندے۔ تے جیرھے نیس میندے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَنْفَعُ فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۚ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ۚ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ ۚ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ۚ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ۚ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ۚ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ۚ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَهُمُ الظُّلُمَاتُ ۚ

يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۵۸﴾

۴۴

انہیں دے سکتی شیطان تے او انہیں کو سوچھلے کنیں اندھاریں دو
گھن نندن۔ اے لوک دوزخی ہن تے او ندے وچ بہوں دیر
تیں پئے رہن۔

۲۵۹۔ کیا نیکیوں اوں آدمی دی خبر نیں ملی جنیں اپنے رب دے
متعلق ابراہیمؑ نال بحث کیتی جو اللہ سیس اوں کوں حکومت دُتی بانی۔
جڈاں ابراہیمؑ اکھیا جو میڈا رب اوہے جیڑھا جو بندے تے مریندے
اوں بادشاہ اکھیا میں جو بندہ راوی ہاں تے مریندا ی ہاں تے حضرت
ابراہیمؑ اکھیا جو بے شک اللہ سیس سمجھ کوں پوادھ کنیں
کڑھیندے تے توں اوں کوں بچادھ کنیں کڑھ ڈکھال۔ تے
کافراں گال تے ڈاڈھا دیلا تھی گئے تے اللہ سیس خالیں کوں
سدا رستہ نیں ڈکھیندا۔

۲۶۰۔ یا اوہو جہاں کوئی آدمی ڈھکی جیڑھا بک دوستی کنیں لنگھئے
تے او دوستی اپنیں جیتیں تے ڈھکی پئی بانی۔ تے اوں آدمی اکھیا
جو اللہ سیس میں دوستی کوں اچڑن دے لکھو کیوں دسی۔ تے اللہ
سیس اوں کوں سوسال تیں (نخواب وچ) ماسی رکھئے ولا واندی
نندرا کھوڑی اس تے پچیس جو توں میں حالت وچ کسے تیں
رہ گئیں۔ اوں اکھیا جو میں بک ڈیند یا ڈیند دا کچھ حصہ رہ گیاں۔
اللہ سیس اکھیا سچی گال اے ہے جو توں سوسال تیں ایویں رہ گئیں
ہن توں اپنی روٹی تے پیوٹ دے پانی کوں ڈیکھ اوڑیا نیں۔ تے
توں ڈیکھ اپنے گڈا کوں۔ تے اسان نیکیوں کوں کیسے نشان بنائے
سے۔ توں ڈیکھ ٹبریں کوں کیوں اسان انہیں کوں جڑیندے تے
ول انہیں تے گوشت چڑھیندے ہیں۔ تے جڈاں او ندے لے گال
کھل گئی تے اوں اکھیا میکل پتہ جو اللہ سیس برتے تے قادر۔

۲۶۱۔ تے جڈاں حضرت ابراہیمؑ اکھیا لے میڈے رب میکل ڈکھا جو توں
مردے کیوں جو بندہ میں اللہ سیس اکھیا کیا توں لے گال نوں منیدا
اوں اکھیا منیدا تے ہاں پر دل دی تسلی کیسے لے پچھم تے اللہ سیس

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ
اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُبَيِّتُ
قَالَ أَنَا أَحْيٍ وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالتَّسْوِيسِ مِنَ الشَّرِّ قَاتِلَ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ
فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۵۹﴾

أَوْ كَالَّذِي مَزَّ عَلَىٰ قَرْبَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ
عُرْوَتِهَا قَالَ اتَّيَّ هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا
فَأَمَّا تِلْكَ الْمِائَةُ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ
قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ
مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَسْتَنْ
وَانْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ
وَانْظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا
لَعَلَّكُمْ أَتَّيْنُ لَكُمُ الْقُرْآنَ أَنِ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿۶۰﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ
أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَبْطِئَنَّ قُلُوبِي ثُمَّ
أَجْعَلْ فَرْجَ رَبِّكَ فَرْجًا لِّكَ ثُمَّ اجْعَلْ

أَصَابَهَا وَابِلٌ فَانْتَأَتْ أَكْطَا ضَعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا
وَابِلٌ فَطَلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۵﴾

أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا
إِعْصَابٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۶﴾

اتے ڈاڈھامیز دے تے او ڈوڑا پھل ڈلوے تے جے ڈاڈھا
میز نوے تے پھنگا رہی درمیر۔ تے التسیس جوتساں کرندے
ڈہا کھڑے۔

۲۶۷۔ کیا تہا ڈے وچو کوئی آدمی چاہندے جو اندا کب باغ
ہوے تے اوں باغ وچ کھجیاں تے انگور ہون تے اونڈے
وچ نہروی و ہندی ہووے تے اونڈے کیتے اونڈے وچ ہر
قسم دے میوے ہون تے دل اوں کوں بڑھیا آونچے تے اونڈے
بال دی چھوٹے ہون تے اوں باغ تے جھاڈا گولہ آں ڈھاوے تے
اوباغ سڑونچے۔ ایویں التسیس تہا بے کیتے نشانیاں بیان کرندے
تاں جوتساں سوچو۔

۲۶۸۔ لے منق و الو جوتساں کمنڈے، اونڈے وچو پاک چیزاں
خرچ کر تے اونڈے وچو وی خرچ کرو جو اس تہا ڈے کیتے
زین وچو کڑ میٹے۔ تے تاں بے کار چیزاں تے او چیزاں جیریاں
آپ نہ گھنٹو سوائے ایندے جوتساں اکیس بند کر کے گھنٹو چا۔ انہیں
وچو تاں خرچ کرن دا ارادہ نہ کر تے تاں جان گھنٹو جو بے
شک التسیس بے نیاز تے بہوں صغیتس والا۔

۲۶۹۔ شیطان تہا کوں عزت کیں ڈرندے تے تہا کوں بے حیائی
دا حکم ڈرندے تے التسیس تہا کوں اپٹے ولو بخشش تے فضل دا وعدہ
کرندے تے التسیس بہوں ودھاوٹ والا تے جائن والا۔
۲۷۰۔ سٹپ ڈرندے جینکوں چاہندے تے جینکوں سٹپ
مل ونچے اوں کوں بہوں چنگائی ڈتی گئی تے سیانے دے سوا
نصیحت کوئی حاصل نیں کرندا۔

۲۷۱۔ جو تاں خرچ کیتے تے یا نذر منی تے بے شک الت
سیس اوں کوں چاندے تے غالیس دا کوئی امدادی نیں۔

۲۷۲۔ جے تاں صدقہ ظاہر کر کے ڈلو تے لے دی چنگا تے جے
تاں اوں کوں لکاؤ تے عزتیں کوں ڈلو تے لے دی تہا ڈے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا كَسَبْتُمْ
وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَسَّبُوا الْحَبِيثَ
مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخِيذِهِ إِلَّا أَنْ تُغْضُوا فِئَةً
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ﴿۷﴾

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ
يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۸﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أُولَ الْأَلْبَابِ ﴿۹﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِّنْ نَّفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِّنْ نَّذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۱۰﴾

إِنْ تَبَدُّوا لِلضَّدَّةِ فَنَجِّهَا هِيَ وَإِنْ تَخَفُوا هَا وَ
نُوتُوا هَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيَكْفُرْ عَنْكُم مِّنْ

سَيَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۲۱﴾

کیسے چنگا ۷۷ تے اللہ سیئیں تہا ڈے کیسں تہا ڈیاں بریاں دی پریں
کر لیس تے اللہ سیئیں جو تساں کریندے ۷۷ واقعہ۔

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا يُنْفِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا
ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿۲۲﴾

۲۷۳۔ انہیں کوں سدھے رستے تے گھن آؤں تیلے دے نیں
تے با اللہ سیئیں جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے۔ تے جو دی چنگا
مال تساں خرچ کریندے ۷۷ او تہا ڈے اپنے فائدے کیسے ہے
تے تساں جو دی خرچیندے ۷۷ او اللہ سیئیں دی رضا گھن کیتے ہے
تے جو چنگا مال خرچیں او تہا کوں پورا پورا ولا ڈتا ویسی تے تہا ڈے
اتے ظلم نہ کیا ویسی۔

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ
خَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ
التَّعْقِيفِ تَعْرِفُهُمْ بِسْمِهِمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ
الْحَقَّاءَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۲۳﴾

۲۷۴۔ (اے صدقے) انہیں محتاجین کیسے بن جیرھے اللہ سیئیں دے
رستے وچ روکے گھن تے او آزادی نال زمین وچ لڑھیر نیں
سبکدے۔ اٹ سونہا آدمی انہیں کوں انہیں دے نہ منگن دی وجہ
نال امیر سبکدے۔ تساں انہیں کوں انہیں دی شکلیں کیں سچاں
سبکدے ۷۷ او لوکیں کیں منگن کیتے چہرے نیں۔ تے جو تساں
چنگا مال خرچ کریندے ۷۷ بے شک اللہ سیئیں اوکوں بہوں
جاڈے۔

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِثْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا
وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۴﴾

۲۷۵۔ تے جیرھے لوک اپنے مال خرچ کریندن رات ڈینہ سٹے
تے لکا کے انہیں واسطے انہیں دے رب کیں بدلہ نہ او ڈرسن
تے نہ او مونجھے تعین۔

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقْوَمُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَخْبُطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّا
الْبَائِعُ مِثْلَ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَاتَّقِ اللَّهَ فَلَهُ مَا سَلَفَ
وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۲۵﴾

۲۷۶۔ جیرھے لوک سود کھندن او ایویں اٹھدن جیویں او آدمی اٹھدے
جینکوں شیطان ہتھ لاکے پاگل کر کے چہرہ ڈیوے اے ایں واسطے ہے
جو بے شک او آبدن جو پار سود جیہاں لے۔ تے اللہ سیئیں
و پار کوں جائز کیتے تے سود کوں حرام۔ تے جیندو اونرے رب
ولو کوئی نصیحت آوے تے او رک ونچے تے ول جو حق گئے اوندا
نفع ہوندا ۷۷ تے اوندا معاملہ اللہ سیئیں دے حوالے ہے تے جیرھے
ولا ایویں کر لیں او دونجی ان تے اونرے وچ دیر تیں رہن۔

يَحْقُقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُغَيِّبُ

۲۷۷۔ اللہ سیئیں سود کوں مٹا دیسی تے صدق کوں ودھا دیسی

كُلَّ كَفَّارٍ أَنِيبُ ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَاتُوا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝

تے اللہ میں ہر بڑے کافر تے گناہ مہارکوں چنگا نہیں سمجھا۔
۲۷۸۔ بے شک اولوک جبرمے ایمان گمن آئن تے چنگے کم کریندن
تے نماز کون ٹھہار کے پڑھدن تے زکوٰۃ ڈیندن انہیں واسطے
انہیں دے رب کنیں انہیں دا اجر۔ نہ او ڈرسن تے نہ او مونجھے
تھمیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ
الزَّيْطِ إِن كُنْتُمْ مَوَظِنِينَ ۝

فَإِن لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنَّا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَإِن تَبْغُوه فَلَكُمْ زُيُوسٌ وَأَمْوَالُكُمْ لَا تَظْلُمُونَ
وَلَا تَظْلَمُونَ ۝

۲۷۹۔ اے منٹ والو اللہ سیس کنیں ڈرو تے باقی سود چھوڑ ڈیو
جے تساں مومن ہرے تاں۔

۲۸۰۔ جے تساں نہ کیاتے ول اللہ سیس تے اوندرے رسول دے
نال جنگ ٹھی پئی اے تے جے تساں توبہ کر گھنوتے تہا ڈا اصل
مال تہا ڈا تے تساں ظلم نہ کیسرتے تہا ڈے اتے ظلم نہ تھیس۔

وَإِن كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَن
تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

۲۸۱۔ تے جے کوئی ادھار والا تگی وج ہووے تو اوں کو سہولت
تک مہلت ڈیو۔ جے تساں سمجھ رکھیندے تے تہا ڈا صدقہ
ڈیو ن دی تہا ڈے واسطے چنگا۔

وَ اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ
نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝

۲۸۲۔ تے تساں ڈرو اوں بڑیہ کنیں جیندے وج تساں اللہ سیس
دو ول ولسوتے پھیں ہر آدمی کون جو او کتا ہوسی اوں کون پورا پورا ڈا
ولسی تے اوں تے ظلم نہ تھیس۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَيْتُمْ بِدِينٍ إِلَىٰ آجَلٍ
مِّنْهُ فَاكْتُبُوا وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا
يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ
وَلْيَمْلِكِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا
يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا فَإِن كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا
أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِكِ
وَلْيَكْتُب بِالْعَدْلِ وَ اسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِّن رِّجَالِكُمْ
فَإِن لَّمْ يَكُونَا دَجَلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّن رَضَوْنَ
مِنَ الشَّهَادَةِ أَوْ تَصْلَحْ لِحَدِيثِهِمَا فَرَدَّ كَرِاحُهَا

۲۸۳۔ اے منٹ والو جہاں تساں ہک پے کنیں ہک میعاد میں
ادھار چاؤ تے اوں کون لکھ گھنوتے معاہدہ لکھن والا انصاف نال
لکھے تے لکھن والا لکھن کنیں انکار نہ کرے جیویں اللہ سیس اوں
کون سکھائے او اوں لکھے۔ تے لکھو اے دی ادھر جبرما
حقدار (ادھار گھندا پئے) تے اپنے رب اللہ سیس کنیں ڈرو
تے اوندرے وچ کچھ دی نہ گھٹا دے تے جے او گاہا ہر وے جیندے
ذمے حق یا او کمزور ہووے یا لکھو اے سبکدہ ہووے تے ول اوندا
وارث انصاف نال لکھو اے۔ تے اپنے مڑیں وچ ڈو گواہ بٹ
گھنوجے ڈو مرد نہ ہون تے ہک مرد تے ڈو زیمیں جبرمے تہا کون
گواہی کیتے چنگے گن۔ اے ایں واسطے جو ہک بھل دہنجے تے ڈو جی

4

الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبُ الشُّهَدَاءُ إِذْ مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
 أَنْ تَكْتُمُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذُكِّرَكُمْ أَنْتُمْ
 عِنْدَ اللَّهِ وَأَقُومُوا لِلشَّهَادَةِ وَأَذِّنْ لَكُمْ أَتْرَابًا إِلَّا أَنْ
 تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
 جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُمُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا بَيَّعْتُمْ وَلَا
 يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَلَا تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ
 بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ﴿۳۹﴾

اوں کوں یاد کروے تے گواہ جیڈاں وی سبجین تے او انکار نہ کرن۔
 تے تہاں ادھار چھوٹا ہرے یا وڈا اوں کوں اونڈی مدت تیں
 مکھن وچ سستی نہ کرو۔ اے اللہ سیس دے نزدیک بہوں
 النعمان آلی گال تے گواہی کوں پکا کریندی ہرے ایندے بہوں
 کوں ہرے جو تہاں شک وچ نہ پووو باجے آٹھے سائے و پار ہرے
 تے آیت وچ بے گمن تھی وچ تے تہا بڑے اتے کوئی گناہ
 نہیں جو تہاں اینکوں نہ مکھو۔ تے جیڈاں تہاں دیار کرو تے گواہ
 بنا گدھے کرو۔ تے مکھن والے تے گواہ کوں ڈکھ نہ پچا یا وچ
 تے جے تہاں الیوں کر لیتو تے اے تہا بڑی نافرمانی ہوی تے
 اللہ سیس کیں ہرے۔ اللہ سیس تہا کوں علم دیسی تے اللہ سیس ہر چیز
 کوں بہوں جانٹی والا ۴۰

وَأَنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ
 مَقْبُوضَةً فَإِنْ مِنْ بَعْضِكُمْ بَعْضًا فُلْيُوهُ الَّذِي
 أَوْفَيْنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْفُرُوا الشَّهَادَةَ
 وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثَمُ قَلْبًا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 عَلِيمٌ ﴿۴۰﴾

۲۸۴۔ جے تہاں سفر تے ہوو تے مکھن والا نہ لبتے تے دل
 کوئی شے قبضے نال گائے رکھ گھنو۔ جے تہا بڑے وچ کوئی
 کہیں تے اعتبار کرے تے امانت رکھے تے جیں کیں امانت ہے
 او لا پوے تے اللہ کیں جبرھا اندر رب بڑے تے تہا گوی
 کوں نہ لکاو تے جبرھا اوں کوں لکندے بے شک گناہ کریندے
 اوندا دل تے جو تہاں کریندے ۴۱ اللہ سیس اوں کوں بہوں جانڈے
 ۲۸۵۔ اللہ سیس کہتے ہے جو کچھ آسانیں تے جو کچھ زمین وچ ہے
 تے جہ تہا بڑے دیسی وچ ہے اوں کوں ظاہر کرو یا لکاو اللہ سیس اندر
 حساب تہا کیں گھنسی۔ جیکوں او چاہی مخشیں تے جیکوں
 چاہی عذاب دیسی تے اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا
 مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخَفُوْهُ يُخَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ فَيَغْفِرُ
 لِمَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيْرٌ ﴿۴۱﴾

۲۸۶۔ رسول خود تے مومن اونڈے اتے ایمان گھن آئن جبرھا
 اونڈے رب کیں اونڈے اتے لکھے۔ اے سارے ایمان گھن
 آئن اللہ سیس تے تے فرشتیں تے کتابیں تے رسولیں تے۔
 تے اونڈے رسولیں وچ اساں فرق لے کریندے۔ نئے او اہن
 جو اساں سن گدھے تے اکھن من گدھے توں سا کوں بخش تے

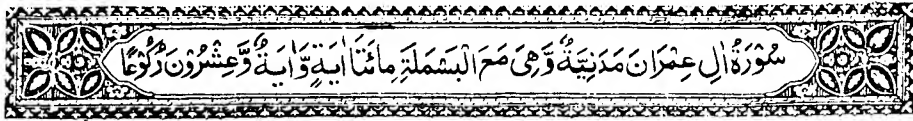
أَمِنْ الرَّسُوْلِ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ
 وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ بِاللّٰهِ وَ مَلٰئِكَتِهِ وَ
 كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ
 رُسُلِهِ وَقَالُوا سَبِّحْنَا وَ أَطَعْنَا عَفَرَكَ رَبَّنَا

وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۵۰﴾

اساں تیڈو ول آوٹے۔

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ عَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۵۱﴾

۲۸۷۔ التدریس کس کون اوندی طاقت کنیں وودھ تکلیف نیں بُیندا انہیں واسطے ہے جواو کتن جوا انہیں برائیاں کائن او انہیں تے بدوسن۔ تے اے ساڈے رب ساکون نہ پکڑجے اساں بھل گئے ہیں۔ یا اساں کنیں غلطی تھی گئی ۵۰۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ پا جیویں تیں انہیں دے پاتا ہا جیرے پہلے ہن۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ سٹ جیرھا چا دے دی ساکون طاقت نیں۔ ساکون معاف کرتے ساکون بخش دے تے ساڈے اتے رحم کرتوں ساڈا آقا تیں تے کافیاں دے مقابلے وچ ساڈی امداد کر

سورة ال عمران مدنی ءے لہم اللہ نال ایندیاں ۲۰۱ آیات تے ۲۰ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں اللہ سب سے نال نال شروع کرینداں جیرھا بن منگے
تے بغیر منت دے ڈیوٹ والا ءے دل دل رم کرن والا ء۔
۲۔ میں اللہ سب کینں ودھ جانٹ والا ہاں۔
۳۔ اللہ دے سو کوئی عبادت دے لائق نیں لے زندہ تے قائم
رہن والا ء۔

اللَّهُ ②

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ③

۴۔ تیبے اتے بہائی ء سچائی نال بھری ہوئی کتاب جیرمی
تصدیق کرن والی ء اوندی جوا نہیں کینں ہے تے توراۃ تے انجیل
دی بہائی ایں۔

نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ④

۵۔ ایں کینں پہلے لوکس کول سدھارستہ ڈکھائے کیتے تے سچ
کوڑ کول نکھوٹن کیتے معجزات ڈنسی۔ تے بے شک اولک جیرمے
اللہ سب دے نشانیں دا انکار کریندن انہیں کیتے ڈاڈھا عذاب
تے اللہ سب غالب تے سزا ڈیوٹ والا ء۔

مِن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ ⑤
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ⑥

۶۔ بے شک اللہ سب کینں زمین تے آسمان وچ کوئی خئے نکلی
ہوئی کا ء نیں۔

إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي
السَّمَاءِ ⑦

۷۔ اللہ سب او تہوئے جیرھا رھیں وچ تہا ڈیاں نکلاں بوندے
جیویں چاہندے۔ اوندے سو کوئی عبادت دے لائق نیں۔ او
غالب تے بہوں سیاناء۔

هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑧

۸۔ او ہو ء جس تیبے اتے کتاب بہائی ء تے اوندے وچ
کچھ آیات "محکمات" ہن (او آیات جیندے وچ قرآن مجید دی
خاص تعلیم بیان تھی ء او کتاب دی ما ء تے کچھ متشابہات
ہن (او آیات جینں وچ او تعلیم جیرمی پہلی کتابیں وچ ہائی ہئی)
جینں لوکس دے دیں وچ کوٹ او گھر گھس کیتے تے سچائی کینں

هُوَ الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ
هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ
الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا

إِلَّا اللَّهُ وَالرَّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ①

ایندی حقیقت صرف اللہ سب سے پتہ ہوتے پکے علم والیں کو پتہ ہیرے

آہن جو اسان ایکوں من گدھے۔ اے سب کچھ ساڈے رب
کنیں ہے۔ تے سوائے سیائے دے کوئی نصیحت حاصل نیں
کریندا۔

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ②

۹۔ اے ساڈے رب توں ساکوں سدھا رستہ دکھا ملے
بعد ساڈے دلیں کوں ڈنگا نہ کرتے بخش ساکوں اپنئے دلورمت
بے شک توں ہیں بہوں ڈیون والا ہیں۔

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ③

۱۰۔ اے ساڈے رب بے شک توں لوکیں کوں اوں جہاڑے
کٹھا کرن والا ہیں جیندے آون وچ کوئی شک نیں تے بے شک
اللہ سب سے وعدہ خلافی نیں کریںدا۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ④

۱۱۔ بے شک اولوک جیرے نیں میندے انہیں دے مال تے انہیں
دی اولاد اللہ سب سے دے مقابلے وچ کچھ دی کم نہ آؤسن ایہے
لوک بھادا ہل۔

كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤

۱۲۔ تے انہیں دا طریقہ دی اوہی جیوں فرعون دے لوکیں دا ہاتے
جیرے انہیں کنیں پہلے ہن انہیں ساڈی آیتیں کوں کوڑا سمجھا
تے اللہ سب سے انہیں دے گناہ دی ورنال انہیں کوں پکڑ گدھا تے
اللہ سب سے ڈاڈھا سخت عذاب ڈیون والا۔

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْتٌ وَلَٰكِنْ سَتَعْلَبُونَ وَتُنْمِضُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَلَيْْسَ الْيَهُادُ ⑥

۱۳۔ تے انہیں کوں جیرے نیں میندے آکھ بے جوتساں ضرور
ڈھونج پوسوتے ول تہا کوں کٹھا کر کے دوزخ دوتیا ویسی تے
اوہوں گندری رہن دی جا۔

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ النَّصَارَةِ ثَمَّ تَقَاتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ فِثْلِيهِمْ رَأَى الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بَصَرَهُ مَنْ يَشَأْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ⑦

۱۴۔ انہیں ڈوٹوں وچ جیرے آپت وچ بھڑ دے پئے ہن
تہا بے کیسے بے شک ہک نشان ہا۔ انہیں وچ ہک ٹولہ تے اللہ
سب سے دے رستے وچ بھڑا دیا ہاتے ڈو جہا کافر ہا۔ او انہیں
کوں ایٹے اکھیں دے نال ڈوڑا بھڑے پئے ہن تے اللہ سب سے
اپنی سادو نال جینکوں چاہندے اوندی کھلائی کریںدے بے شک

ایندے وچ اکھیں والیں کیستے مہرت۔

۱۵۔ لوکس کوں سوہی کر کے ڈکھل گئی ۽ شہوات دی محبت جبریں
ترکیتیں تے بہترتے سونے چاندی دے ڈھیریں دے ڈھیرتے
سوٹھے سوٹھے گھوڑے تے ڈنگر ڈھورتے رڑھیں۔ اے دنیاوی
زندگی داسامان تے اللہ سیس کیں رہن دی بہوں چھگی جا۔

۱۶۔ توں اکھڑے جو میں تہا کوں انہیں کیں دی چنگیاں شہیں بربند
انہیں لوکس کیستے جبرے اللہ سیس کیں بربند انہیں کیستے انہیں دے
رب کیں باغ ہن جیندے دھ نہراں و ہندیاں پٹن تے او
اوندے وچ لیکارہ ولین۔ تے انہیں کیستے پاک ڈالیں ہن تے اللہ سیس
دی رنماندی دی ہے۔ تے اللہ سیس اپنے بندیں کوں بربند کھڑے

۱۷۔ جبرے لوک اے آہن جولے ساڈے رب بے شک اسان
میندے ہیں توں ساڈے گن ہیں کوں بخش ڈے تے توں
ساکوں بھا دے عذاب کیں بچا۔

۱۸۔ او مبرکڑ والے، سچ الاون والے تے فرمانبرداری کرن والے
تے اللہ سیس دے رستے وچ خرچ کرن والے تے دہے دیلھے
اٹھی کے بخشش منگن والے ہن۔

۱۹۔ تے اللہ سیس لے گواہی بڈندے جو بے شک اوندے سوا
کوئی عبادت دے لائق نہیں تے فرشتے تے علم والے انصاف دے
نال این گواہی بڈیندے اوندے سوا کوئی عبادت
دے لائق نہیں او غالب تے بہوں سیانار۔

۲۰۔ بے شک اصل دین اللہ سیس دے نزدیک اسلام۔ جنہیں کوں
کتاب بڈی گئی بانی انہیں آپت وچ گیر دی وج کیں علم اوٹ دے
بعدوی جھیرا کیستے تے جبرھا اللہ سیس دے نشانات کوں نہیں منیدا تے
بے شک اللہ سیس بہوں مکھا حساب گھنن والا۔

۲۱۔ تے جے او تیرے نال بحث کرن تے توں اکھڑے جو میں
تے میڈیں منن والیں اپنے آپکا اللہ سیس دے سپرد کر ڈتے۔ تے

رُبِّیْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ
السُّومَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْخَرْبِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَاۓ ۝

قُلْ اَوْبَيْتُكُمْ بِحَبْرِ مِّنْ ذٰلِكُمُ الَّذِیْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ
رَبِّهِمْ حَتّٰی تَخْرُجَ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ خُلِدِیْنَ فِيْهَا
وَاَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ بَصِیْرٌ
بِالْعِبَادِ ۝

الَّذِیْنَ یَقُولُوْنَ رَبَّنَا اِنَّا اٰمَنَّا فَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَتَنَا
عَذَابِ النَّارِ ۝

الضَّٰعِیْنَ وَالصَّٰدِقِیْنَ وَالْقٰنِتِیْنَ وَالْمُنْفِقِیْنَ
وَالْمُسْتَغْفِرِیْنَ بِالْاَسْحَارِ ۝

شَهِدَ اللّٰهُ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ وَالْمَلٰٓئِكَةُ وَاُولُو الْعِلْمِ
قَالٰمًا بِالْاِقْسَامِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ۝

اِنَّ الَّذِیْنَ عِنْدَ اللّٰهِ لَیْسَكَرَتْ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِیْنَ
اٰتَوْا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْیًا
بَیْنَهُمْ وَمَنْ یَّكْفُرْ بِاٰیٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِیْعٌ
الْحِسَابِ ۝

فَاِنْ حَآجُّوكَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهَیْ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ
وَقُلْ لِلَّذِیْنَ اٰتَوْا الْكِتٰبَ وَالْاٰمِیْنَ ؕ اَسْلَمْتُمْ فَاِنْ

اسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا ۖ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ
وَاللَّهُ بِصِيْرٍ بِالْعِبَادِ ﴿۷۱﴾

انہیں لو کہیں کوں وی اکھڑ نہیں کوں کتاب بڑی گئی تے جیرھے ان پڑھ
بن جو کیا تہاں وی اللہ سیس دے فرمانبردار بندے جے او فرمانبردار
بن وچن تے ول انہیں کوں ہدایت مل گئی تے جے او بھروچن تے
تیرے دے تے من سنبھا پکا ڈیون۔ تے اللہ سیس اپے بندیں
کوں ہدایت کرے۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْفُرُوْنَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُوْنَ النَّبِيَّيْنَ
يَغْيُرْ حَقِّ ۚ وَيَقْتُلُوْنَ الَّذِيْنَ يَأْمُرُوْنَ بِالْقِسْطِ ۚ مِنْ
التَّائِبِيْنَ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ اَلِيْمٍ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ تے جے شک اولوک جیرھے اللہ سیس دے نشانات دا انکار
کریندن تے نہیں کوں تاہا نر قتل کریندن تے انہیں لو کہیں کوں قتل
کریندن جیرھے العاف دا حکم بدیندن تے انہیں کوں ہدایت کرے
عذاب دا پس ڈے۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآٰخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّصِيْرٍ ﴿۷۳﴾

۷۳۔ اے اولوک جنہیں دے عمل اس جہان وچ وی تے آخرت
وچ وی بھل گئیں تے انہیں دا کوئی وی امدادی نہیں۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اٰوْتُوْا نَصِيْبًا مِّنَ الْكِتٰبِ يُدْعَوْنَ
اِلَى الْكِتٰبِ لِیَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ یُتَوَلّٰی فَرِیْقٌ مِّنْهُمْ وَ
هُم مُّعْرِضُوْنَ ﴿۷۴﴾

۷۴۔ کیا کیوں انہیں لو کہیں کوں شریعت دا ہک حصہ
ڈٹا گئے تے انہیں کوں کتاب دو سڈیا دیندے جوا انہیں وچ فیصلہ
کرے تے ول انہیں وچ ہک ٹولہ منہ دتا گھنڈے تے میندائیں۔

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لَنْ تَمْلِكُنَا النَّارُ اَلَّا نَمُوتَ وَنَحْيٰ
وَعَزَّوْهُمْ فِیْ دِیْنِهِمْ مَا كَانُوْا یَفْتُرُوْنَ ﴿۷۵﴾

۷۵۔ اے (منہ داندی) ایں واسطے جے جوا اے آہن جو ساکوں
بھانہ لگیں سوائے گھڑی دے ڈینیں دے۔ تے جیرھا انہیں کوں
گھڑھے او انہیں کوں دین وچ دوکھا ڈیندا پئے۔

فَلَکَيْفَ اِذَا جَمَعْنٰهُمْ یَوْمَ لَا رَیْبَ فِیْهِ ۚ وَوُضِعَ
کُلُّ نَفْسٍ مَّا کَسَبَتْ وَهُمْ لَا یُظْلَمُوْنَ ﴿۷۶﴾

۷۶۔ اوں ویلے انہیں دا کیا حال ہوسی جڈاں اسان انہیں کوں
کٹھا کر لیں جیرھے ڈینہ دے آون وچ کوئی شک نہیں تے ہر
آدمی جوا کتا ہوسی اونکوں پورا پورا ڈٹا ویسی تے او ظلم نہ
کیتے ولین۔

قُلِ اللّٰهُمَّ مَلِكِ الْمَلٰٓئِكِ تُوَفِّی الْمُلُکَ مَنْ تَشَآءُ وَتَنْزِیْعِ
الْمُلُکَ مِمَّنْ تَشَآءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَآءُ وَتُذِلُّ مَنْ
تَشَآءُ ۚ یٰبَیْدُکَ الْخَیْرُ اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۷۷﴾

۷۷۔ توں اکھڑے اے خدا جیرھا بادشاہیں دا بادشاہ ہیں جیکوں
چاہندیں بادشاہی ڈیندیں تے میں کنیں چاہندیں بادشاہی کس
گھنڈیں تے جیکوں چاہندیں عزت ڈیندیں تے جیکوں چاہندیں
توں ذلیل کریندیں تیرے ہتھ وچ چنگانی تے بے شک
توں ہر چیز تے قادر ہیں۔

۲۸۔ توں رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلہینیں
تے جیندے کوں مردے کنیں کدھینیں تے مردے کوں زندہ
کنیں۔ تے جینکوں چاہنیں بے حسابا رزق ڈینیں۔

۲۹۔ تے مومن مومنین کوں چھوڑ کے کافرن کوں جگتی زباناں
تے حیر حالے کریندے اوندے نال اللہ سیس دا کہیں نئے وچ
کوئی تعلق نیں۔ سوائے اندرے جو اوہیں کنیں جیگی ملال نیج
کے رہوں۔ تے اللہ سیس تہا کوں اپنے آپ کنیں ڈریندے تے
تساں اللہ سیس دو ولے۔

۳۰۔ توں آکھ جو تساں اپنے سینے وچ جو کجھ بے لگاؤ یا
ظاہر کرو اللہ سیس اوں کوں جانڈے جو کجھ آسمانیں تے زین
وچ بے تے اللہ سیس ہر چیز تے قادر۔

۳۱۔ حیرے ڈینہہ ہر جان جو کیا ہوسی اوکوں اپنے لئے ڈیکھسی
تے الیوں حیر می دہری کیسی ہوسی۔ تے اوں آدمی دا دل کرے
جو اوندے اوندی برائی سے وچکارو ڈا فاصلہ ہووے ہا۔ تے
اللہ سیس تہا کوں اپنے آپ کنیں ڈریندے تے اللہ سیس اپنے
بندیں تے بہوں مہربان۔

۳۲۔ توں آکھ جے تساں اللہ سیس دے نال محبت کریندے
تے تساں میڈے پچھوڑو اللہ سیس تہا ڈے نال پاد کوہی تے
تہا ڈے گناہ بخشسی تے اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں
مہربان۔

۳۳۔ توں آکھ جو تساں اللہ سیس تے اوندے رسول دا اکھن منو
تے جے او منہ پھیرن تے بے شک اللہ سیس کافرن کوں پسند
نیں کریندا۔

۳۴۔ بے شک اللہ سیس آدم تے نوح تے ابراہیم تے عمران دے
خاندان دا اوں زمانے دے لوکیں تے رقبہ دوحائے۔

۳۵۔ اوہک ڈوبھے دیاں اولادیں ہن تے اللہ سیس بہوں سنن

تُولِجَ الْآيَلُ فِي النَّهَارِ وَتُولِجَ النَّهَارُ فِي الْآيَلِ
وَتُخْرِجُ النَّحْيَ مِنَ الْبَيْتِ وَتُخْرِجُ الْبَيْتَ مِنَ النَّحْيِ
وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ
فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُخَذِرْكُمْ
اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝

قُلْ إِنْ تَحِبُّوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْذَرُ بَعْلَةً
اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

يَوْمَ يَحْذَرُ كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ خَضَعًا
وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ
أَمَدًا يَعْبَدُ وَيُخَذِرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ وَدُفٌّ
بِالْعِبَادِ ۝

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ
اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ۝

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ
عِصْرَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝
ذُرِّيَّتَهُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

والا تے بہوں جائن والا ہے۔

۳۶۔ تے جہاں عمران دی زال آکھیا۔ میڈے رب بے شک جو کچھ میڈے ڈوھ وچ ہے میں اوں کوں آزاد کر کے تیبی نذر کر دیتے تے توں میں کنیں قبول کر بے شک توں سنن والا تے بہوں جائن والا ہئیں۔

۳۷۔ تے جہاں اوں اونکوں جیٹے تے آکھئے سی لے میڈے رب بے شک میں تے چھوہر جیٹے تے جو کچھ اوں جیٹے اللہ سیئیں اوں کوں بہوں جائے۔ تے او چھوہر لڑی چھوہر جیہاں میں تھی سگدا تے بے شک میں اونڈاں مریم رکھنے تے میں اونکوں تے اوندی اولاد کوں مردود شیطان کنیں تیبی آم شام وچ دیندی ہاں۔

۳۸۔ تے اونڈے رب اونکوں چنگی ملاں قبول کیسا تے چنگی ملاں اونکوں ودھائی۔ تے زکریا اونکوں پالے جہاں دی زکریا پیٹھے غراب وچ اونڈے (مریم) کوں ہور نق لائھا ہویا ڈٹھے سی۔ اوں آکھئے لے مریم لے تیں کنیں کتھو آئے۔ اوں آکھئے لے اللہ سیئیں کنیں ہے۔ بے شک اللہ سیئیں جیکوں چاہندے بے حسابا رزق دیندے۔

۳۹۔ تے اتھائیں زکریا اپنے رب کوں سڈراتے آکھیا لے میڈے رب میکوں اپے لو پاک اولاد دے۔ بے شک توں دعا کوں بہوں سنن والا ہئیں۔

۴۰۔ تے فرشتیں اوں کوں سڈھاریا تے اوں ویلے او غراب وچ نماز کھڑا پڑھدا ہا۔ بے شک اللہ سیئیں نیکوں کی دی خوشخبری دیندے جیہاں اللہ سیئیں دی کمال دی تصدیق کر لیس تے او سردار ہری تے گناہیں کنیں رکھن والا ہری تے نیکیں دھونجی ہری۔

۴۱۔ اوں آکھئے لے میڈے رب میکوں ہال کیوں تھیں میں تے پڑھا تھی گیاں تے میڈی زال دی سنہرے اللہ سیئیں آکھیا

إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۶﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَئِنْ لَّبِئْسَ الذَّكَوٰةُ ۖ أَكَلَا شَيْءٌ ۖ وَرَأَيْتُ سَمِيئَهَا مَرِيْمَ ۖ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۳۷﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ ۖ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۖ وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَ هَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَمْرِئِمَ ۖ أَنَّىٰ لَكَ هَٰذَا ۖ قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۸﴾

هَٰذَا لَكَ دُعَاؤُ زَكَرِيَّا ۖ رَبَّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۳۹﴾

فَنَادَتْهُ الْمَلٰٓئِكَةُ ۖ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ ۖ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بَصَدَقَةٍ ۖ فَأُكَلِّمُهُ مِنَ اللَّهِ ۖ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا ۖ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الصُّلٰٓحِينَ ﴿۴۰﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي عُلْمٌ ۖ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ ۖ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذٰلِكَ ۖ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ ﴿۴۱﴾

جو اللہ سب سے بڑے رب کے لئے پیدا ہوئے۔

۴۲۔ اہل آسمان کے لئے مقرر ہے رب کیوں کوئی حکم دے اللہ سب سے بڑے رب کے لئے مقرر ہے کہ جس نے اس کوئی حکم دے اللہ سب سے بڑے رب کے لئے مقرر ہے کہ جس نے اس کوئی حکم دے اللہ سب سے بڑے رب کے لئے مقرر ہے کہ جس نے اس کوئی حکم دے

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا ذُرَّاءَ وَذَكَرَكَ كَثِيرًا وَنَسِيَ بِالْحَقِّ وَإِلَّا بَكَارًا ۝

۴۳

۴۳۔ تھے وہاں فرشتے آسمان کے لئے مقرر ہے کہ جس نے اس کوئی حکم دے اللہ سب سے بڑے رب کے لئے مقرر ہے کہ جس نے اس کوئی حکم دے اللہ سب سے بڑے رب کے لئے مقرر ہے کہ جس نے اس کوئی حکم دے

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰكَ وَطَهَّرَكَ وَاصْطَفٰكَ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ۝

۴۴۔ اے مریم توں اپنے رب دا کہن من تے سجدہ کرتے رکوع کر رکوع کرٹ دلیں دے نال۔

يَمْرُؤُا اقْنَبِي بِرَبِّكَ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝

۴۵۔ اے غیب دیاں گاہیں بن میریاں اسان تیکوں وحی دے نال بڑھیں تے توں انہیں دے نال نہ ہاویں جڈاں او تھرے پندے پئے ہن جو انہیں وچ مریم کون کون پلیس۔ تے توں انہیں نال نہ ہاویں جڈاں او بھڑ دے پئے ہن۔

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اِلَيْهِمْ لِيُقْلَمَ مَرْمَرٌ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝

۴۶۔ تے اوں ویلے کون یوکر جڈاں فرشتے آسمان کے لئے مقرر ہے کہ جس نے اس کوئی حکم دے اللہ سب سے بڑے رب کے لئے مقرر ہے کہ جس نے اس کوئی حکم دے اللہ سب سے بڑے رب کے لئے مقرر ہے کہ جس نے اس کوئی حکم دے

اِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ يَبْهَتُكَ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اَسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمَقْصُودِينَ ۝

۴۷۔ تے لوکس نال چھوٹی عمر وچ تے پڑھیں وچ ایسی تے ہری نیکیں وچ۔

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝

۴۸۔ مریم آسمان کے لئے مقرر ہے کہ جس نے اس کوئی حکم دے اللہ سب سے بڑے رب کے لئے مقرر ہے کہ جس نے اس کوئی حکم دے اللہ سب سے بڑے رب کے لئے مقرر ہے کہ جس نے اس کوئی حکم دے

قَالَتْ رَبِّ اَنۡى يَكُوْنُ لِي ذٰلِكَ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ ۚ قَالَ كَذٰلِكَ اَللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ اِذَا رَفَعْتَ اَمْرًا فَاَمَّا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝

۴۹۔ اوں کوں (اللہ سب سے بڑے رب کے لئے مقرر ہے کہ جس نے اس کوئی حکم دے اللہ سب سے بڑے رب کے لئے مقرر ہے کہ جس نے اس کوئی حکم دے

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْاِنْجِيلَ ۝

انجیل سکھائی۔

۵۰۔ تے بنی اسرائیل دو رسول بنا کے بھیجس تے اوں ول آکھیا جو بے شک میں تہاڑے رب کنیں تہاڑوں نشان گھن کے آیاں جو بے شک میں مٹی کنیں پکھیں آئی کار تہاڑی خاطر ہر غلوک ٹیساں تے اوندرے وچ پھوک مرلیاں تے اولہ سیس دے حکم ناں پکھی بنی ویسی تے میں جماندرواندھے تے کوڑھی کون چنگا کرلیاں تے اللہ سیس دے حکم ناں موسے ہوئے کون جوہاں تے جو کچھ تہاں کھندے مئے تے جو کچھ تہاں گھریں وچ جمع کریندے، او وی ڈیساں۔ بے شک ایندے وچ تہاڑے واسطے نشانی ۷۷ جے تہاں مومن ہوئے

۵۱۔ تے میں تعذیب کرینداں اوں تعلیم دی جیرمی توراۃ وچر میڈے اگو۔ تے کچھ او چیزاں جیرمیاں تہاڑے اتے حرام کیتاں گھن او میں تہاڑے کیسے حلال کرینداں تے میں تہاڑے کیسے تہاڑے رب کنیں نشان گھن آیاں۔ تے تہاں اللہ سیس کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔

۵۲۔ بے شک اللہ میڈا تے تہاڑا رب تہاں اوندی عبادت کرو لے جے سدا رستہ۔

۵۳۔ تے جبیل حضرت عیسیٰ نے انہیں کنیں انکار ڈٹے تے اوں آکھئے جو اللہ سیس دی خاطر میڈی کون مدد کرلیسی۔ حواہیں آکھئے اساں اللہ سیس دی مدد کرن والے ہن۔ اساں اللہ سیس کون میندے ہن تے توں گواہ رہیں جو اساں مسلمان ہن۔

۵۴۔ اے ساڑے رب اساں ایمان گھن آئے ہن اوندرے اتے جیرمی ٹیساں لبائی اے تے اساں رسول دا کھنٹے سے تے توں ساکوں گواہیں وچو کچھ گھن۔

۵۵۔ انہیں دی مکر کیتے تے اللہ سیس دی مکر کیتے تے اللہ سیس چنگاں مکر کرن والا ۷۸۔

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ إِنِّي أَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْرِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَأُبْرِئُ الْكَلِمَةَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ ۖ وَ أُبَيِّنْكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ ۖ إِنِّي بِبُيُوتِكُمْ إِنِّي فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٥١﴾

إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ أَمْنَا بِاللهِ وَ أَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

رَبَّنَا أَمْنَا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾

وَمَكُرُوا وَكَوَّرَ اللَّهُ ۖ وَاللَّهُ خَبِيرُ الْمَكْرِينَ ﴿٥٥﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ إِنِّي جَاعِلُكَ آيَةً فِي سَمَوَاتِي وَلَآتِيكَ الْبُيُوتَ الْمَقْدُوسَةَ وَجَاعِلُكَ آيَةً فِي الْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِي وَيَكْسِبُونَ ظُهُورَهُمُ الْغِيظَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَكِيمٌ ٥٦
فَأَذَا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِبْنَاهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ٥٧

۵۶۔ جبرائیل اللہ سے کہے جو اے عیسیٰ بے شک میں تیکوں میریساں تے میں تیکوں اپنے ولو عزت دیساں تے کافریں دے لڑاں کینیں میں تیکوں پاک کر لیاں تے جیرے تیرے پھوڑون انہیں کون نہ منق و الیں تے قیامت دے دینہ تک غالب رکھیاں ۔
تے ول تہا کون میدو ولنا بوسی۔ تے میں تہا بڑے درمیان (اوں گال دا) فیعلہ کر لیاں جندے وچ لتاں افلاک کریندے پئے ۔
۵۷۔ تے جیرے نیں میندے تے میں انہیں کوں دوا عذاب دیساں۔ ایس دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے انہیں داکوئی امدادی نہ ہوسی۔

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ٥٨
ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ٥٩
إِنْ مَثَلٌ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٦٠

۵۸۔ تے جیرے میندن تے جگے کم کیتے نیں میں انہیں کوں پورا بدلہ دیساں تے اللہ سے علم کرن والیں کوں پسند نیں کریندا۔
۵۹۔ لے آیات تے سٹپ والا ذکر پڑھ کے سنیدے ہیں۔
۶۰۔ بے شک اللہ سے نزدیک عیسیٰ دی مثال ایویں ہے جویں آدم دی اوں کوں پیدا کیتس مٹی کیں ول اوکوں اکھیس بنی نیچ تے او بن گئے۔

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُنْكَرِينَ ٦١
مَنْ حَاكَكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ٦٢

۶۱۔ سہائی تیرے رب کیں ہے توں نہ تمہی شک کرن والیں وچو
۶۲۔ تے جیرا شخص تیں کیں علم آوٹ دے بعد دی تیرے نال ایندا جیڑا کرے توں اکھ بڑے آؤ اساں وی اپنے پتریں کوں سبندے ہیں لتاں وی اپنے پتریں کوں سبوتے اساں دی اپنی ترمیتیں کوں سبوتے لتاں آپ وی آؤتے اساں دی اندے ہیں تے ول ہک ڈو جھے تے رو روکے بددعا کریندے ہیں تے کوڑیں تے اللہ سے لعنت پھیندے ہیں۔

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَصُّ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَلَئِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٦٣

۶۳۔ بے شک لے سہی گال تے اللہ سے سوا کوئی دی عبادت دے لائق نیں تے بے شک اللہ سے غالب تے وڈا سیانا۔

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمُ بِالنَّفْسِ دِينَ ۝۳۶ ﴿۳۶﴾ ۶۴۔ جے اوپر واپس تے بے شک اللہ سیس گیسوں کوں چنگی طرح جانڈے۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ ۖ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَدْيَابًا مِن دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝۳۷ ﴿۳۷﴾ ۶۵۔ توں اکھڑے جو اے اہل کتاب تساں انجی گال دواؤ جیری ساڑے تے تہاڑے وچ کپور۔ جو اساں اللہ سیس مے سوا کہیں دی عبادت نہ کر لیسوں تے اوندے نال کہیں کوں شریک نہ کر لیسوں تے اللہ سیس کوں چھوڑ کے ہک ڈوجے کوں رب نہ بیسوں۔ تے جے اوپر واپس تے انہیں کوں اکھڑو تساں گواہ رہو جو اساں فرمانبردار ہیں۔

يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُونَ فِي إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ إِلَّا بِحِيلٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۳۸ ﴿۳۸﴾ ۶۶۔ اے اہل کتاب تساں ابراہیم مے بارے وچ کیوں بھڑنے تورات تے انجیل اوندے بعد لہاں گئی؟ کیا تساں عقل نوہے کریدے؟ ۶۷۔ سٹو تساں اوہے ہوتے جیرے انہیں گالیں دے متعلق بحث کریدے جیریاں تساں جانڈے تے تساں انہیں گالیں دے متعلق کیوں بھڑدے جیریاں تساں جانڈے توہے۔ تے اللہ سیس جانڈے تے تساں نوہے جانڈے

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۳۹ ﴿۳۹﴾ ۶۸۔ حضرت ابراہیم نہ یہودی ہاتے نہ عیسائی تے او اللہ سیس دو جھنڈ والے فرمانبردار ہا او مشرکس وچ نہ ہا۔ ۶۹۔ بے شک ابراہیم دے قریب ادہن جیرے اوندے کچھ مردن تے اے نبی تے ایندے منن والے تے اللہ سیس سگیتی مومنین دا۔

وَدَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝۴۰ ﴿۴۰﴾ ۷۰۔ اہل کتاب وچو ہک ٹولہ اے چاہندے جو اوہا کوں گمراہ کر ڈیوے تے او اپنے آپ کوں گمراہ کریندے پٹن تے او جھیندے نیں۔

يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ۝۴۱ ﴿۴۱﴾ ۷۱۔ اے اہل کتاب تساں اللہ سیس داکیوں انکار کریندے تے تساں گواہی ڈے چکیو۔

يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْسِبُونَ الْحَقَّ يَٰ بَاطِلٍ أَنتَ تَكْفُرُونَ ۝۴۲ ﴿۴۲﴾ ۷۲۔ اے اہل کتاب تساں سچ کوں کوڑنال کیوں رلیندے تے تساں سچ کوں کیندے تے تساں جانڈے۔

وَقَالَتْ كَلَّا إِنَّهُ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ
عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهِ النَّهَارِ وَكُفُّوا أَعْيُنَهُمْ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿۴۳﴾

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَن يَبْعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنِ الْهُدَى
هُدَى اللَّهِ أَنْ يُؤْتَى أَحَدٌ مِّثْلَ مَا أُوتِيْتُمْ أَوْ
يُجَاجِزْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنِ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۴۴﴾

يَخْتَصِرْ بِرَحْمَتِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿۴۵﴾

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنُ إِن تَأْمَنَهُ بِقِطَارٍ يُؤَدِّهِ
إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنُ إِن تَأْمَنَهُ بِدِينَارٍ لَا يُؤَدِّهِ
إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّتِينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۴۶﴾

بَلَىٰ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ﴿۴۷﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۸﴾

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفُرْقًا يَلْوَنَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ
لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ
هُوَ مِنَ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنَ اللَّهِ عِنْدَ اللَّهِ وَيَقُولُونَ

۴۳۔ کہ ٹولہ اہل کتاب وچو آہدے لساں اوں گال تے ایمان
گھن او جیرمی مومنین تے بہان گئی ۷ ڈینہر دے مندر وچ تے
ڈینہر دے چھکڑ وچ انکار کر ڈیو متاں اول آدن۔

۴۴۔ لساں اکھن نہ منور سواسے اوندے جیرھا تہا بڑے دین دے
بکجھو چلے دے توں اکھ بڑے بے شک اصل ہدایت اوہے جیرمی اللہ
سیس دی ۷۔ اوہو جہاں اونکوں ملے جو تہا کوں ملے یا تہا بڑے رب
دے اکو تہا بڑے نال جیہڑا لا دن۔ توں اکھ بڑے جو بے شک فضل
اللہ سیس دے ہتھ وچ تے او ڈینہر دے جینکوں چاہندے تے
اللہ سیس بہوں وودھ ڈیوٹ والا تے جانٹ والا ۷۔

۴۵۔ او اپنی رحمت نال جینکوں چاہندے خاص کریندے۔ اللہ
سیس وڈے فضل والا ۷۔

۴۶۔ تے اہل کتاب وچو کجھ لوک ایجھے بن جے توں انہیں کون
ڈھیر سارا مال امانت ڈیویں تے او جیکوں ولا بلسن تے کجھ لوک
ایجن جو توں اوں کوں کجھ دینار وی امانت ڈیویں تے او دلانہ ڈیسی
جے ہمیں توں اوندے کجھونہ پیا رہیں۔ لے ات گاہوں لے جو
اولہینا آہن جو امتیں دے باسے وچ ساڈے لے کوئی پکڑ
نیس۔ تے او اللہ سیس دے لے جان کجھ کے کوڑ مریدن۔

۴۷۔ با جیرھا اپے وعدے کون پورا کر لیس تے اللہ سیس کنیں ڈی
تے بے شک اللہ سیس ڈرٹ والیں نال حجت کریندے۔

۴۸۔ بے شک جیرھے اللہ سیس تے اوندے عہد کون تھوڑی
قیمت نال وچیدن انہیں دا آخرت وچ کوئی حد نہیں تے اللہ سیس
نہ انہیں نال ایسی نہتے قیامت دے ڈینہر نہ انہیں دد ڈیکھسی تے
نہ انہیں کون پاک کر لیس تے انہیں کیسے ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب۔

۴۹۔ انہیں وچو کہ ٹولہ ایجھا ۷ جیرھا کتاب (تورات) اکوں اپنے
زبانیں کون مروڑ کے پڑھن تاں جو اوں کون دی سمجھو کتاب وچو
تے او کتاب وچو نہیں۔ او آہن جو لے اللہ سیس ولو ۷ سبھی گال

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۹﴾

اے ہے جو اللہ کی قسمیں دلو نہیں تے او جان بچھ کے اللہ کی قسمیں
تے کوڑ مریدن۔

مَا كَانَ لِشَرِّ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَ
الثُّبُوتَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿۱۰﴾

۸۰۔ اے انسان دی شان نہیں جو اللہ کی قسمیں اوں کوں کتاب
تے، حکومت تے نبوت ڈلوے پچھیں اوں کوں اے اکھے
جو اللہ کی قسمیں کوں چھوڑ کے میڈے بندے بنی و نجو تے او آہن
جو رب نے بنی و نجو اس واسطے جو تہاں کتاب دی تعلیم دیندے
تے جو تہاں پڑھدے۔

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۱۱﴾

۸۱۔ تے نہ او حکم دیندن جو تہاں فرشتیں تے نبیوں کوں رب
بنا گھنویا او تہاں بے مسلمان تھیون بے بعد تہاں کوں کفر دا حکم
ڈیندن۔

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ
كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ
وَآخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۲﴾

۸۲۔ تے جڈاں اللہ کی قسمیں کیں وعدہ گدھا با جو نبی تہاں کوں
کتاب تے حکمت ڈیواں تے دل تہاں بک رسول آوے جیڑھا
تصدیق کرے او ندی جیڑھی تہاں بے کوں بھروسہ تہاں او ندے لے
ضرور ایمان گھن آوے ضرور او ندی امداد کردے پچھیں خدا اکھئے
جو کیا تہاں اقرار کریندے تے تہاں میڈی اس ذمہ داری
کوں قبول کریندے تے انہیں اکھئے اس اقرار کریندے ہیں۔
اللہ کی قسمیں اکھیا جو تہاں دی گواہ بہر میں دی تہاں بے نال
گواہیں وچہاں۔

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۳﴾
أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْتَغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۱۴﴾

۸۳۔ جیڑھا ایندے بعد پھرنجے او فاسق ہن۔
۸۴۔ کیا او اللہ کی قسمیں دے دین دے سوا بیادین چاہندن تے سچی
گال لے بے جو جیڑھا کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے غرضی تے
مجبوری نال او نہ فرمانبردار تے او نہ دوسن۔

قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ أَنْبِيَائِهِمْ
وَأَسْمِعِلْ وَأَسْمِعِ لِقَافٍ وَتَقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
أَوْفَىٰ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۵﴾

۸۵۔ توں اکھ جو اس اللہ کی قسمیں تے ایمان گھن اندے ہیں تے
اندے تے جیڑھا ساڈے اتے لھتے تے جیڑھا ابراہیم اسماعیل
اسحاق تے (اوندی) اولادیں تے لھتے تے جو بڑا گئے موسیٰ عیسیٰ
تے نبیوں کوں انہیں دے رب و لواہیں وچ کہیں دافرق لے کریندے

تے اسال اوںدے فرمانبردار ہیں۔

۸۶۔ جبرہا اسلام دے سوا یا کوئی دین چاہندے اوںکوں قبول نہ کیا ویسی تے او آفریت وچ گھانا پاوٹن والیں وچرے۔

۸۷۔ جبرہے لوک ایمان آئن دے بعد کافر بھی گئیں اللہ سیس انہیں کوں کیس بدایت ڈیوے تے اوگواہی ڈے چکین جو بے شک رسول سچا ہے تے انہیں کو لہو دلائل آچکین تے اللہ سیس ظالم قوم کوں بدایت نیں ڈیندا۔

۸۸۔ اے لوکن جنہیں دی مزا اے ہے جو بے شک انہیں تے اللہ سیس دی فرشتیں دی تے سارے لوکس دی لعنت۔

۸۹۔ اوںدے وچ ہمیشہ رہسن انہیں کیں ہولا نہ کیا ویسی عذاب تے انہیں کوں مہلت نہ دتی ویسی۔

۹۰۔ سولے انہیں دے جبرہے توبہ کر لیں ایندے بعد تے اصلاح کر لیں تے بے شک اللہ سیس بہوں بخشش والے تے رحمت کرن والا ہے۔

۹۱۔ بے شک او لوک جبرہے کافر تھی گئیں تے ول او کفر وچ ددم گئیں انہیں دی توبہ کوں قبول نہ کی ویسی تے ایسے مگراہ ہن۔

۹۲۔ بے شک جبرہے کافرن تے او مر گئے اوہن دی کافر انہیں کیں اصلو قبول نہ کیا ویسی جوا زمین دے برابر سونا و ٹانڈے وچ ڈیون۔ انہیں لوکس واسطے عذاب درد ڈیون والا تے انہیں دا کوئی دی امدادی نہ ہوسی۔

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿۸۶﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۷﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۸۸﴾

خَلِيدِينَ فِيهَا ۚ لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۸۹﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۹۰﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ ﴿۹۱﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَانُوا وَهُمْ كُفْرًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ تَبْلٌ ۚ الْأَرْضُ ذَهَبًا وَلَوِ افْتَدَىٰ بِهِ

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿۹۲﴾

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا يُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ۝

۹۳۔ تساں نیکی کلامیں نو سے پاکدے جے تیں تساں او چیزاں
فرج نہ کرو جیہیں تہا کوں چکیاں بگدن تے جے کھ تساں خرچ
کریدے ء تے بے شک اللہ سیس اول کوں جانڈے۔

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ
إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ
قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝
فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

۹۴۔ بنی اسرائیل کیتے برکھا نا حلال با سوائے او نڈے جیہا اسرائیل
نے اپے اتے آپ حرام کر ڈتا با تورات دے لہن کنیں پہلے۔ توں
آکھ بے جے تساں سچے ء تے تورات گھن آؤنے اوں کوں پڑھو۔
۹۵۔ تے جیہے لوک ایندے بعد اللہ سیس تے کوڑ بدھیندن
او سے لوک ظالمین۔

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝
إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَرَّكًَا
وَهُدًى وَبُحْرًا ۝

۹۶۔ آکھ بے اللہ سیس سچ آکھن جے تساں پیروی کرو ابراہیم دے
مذہب دی جیہا خدا دوجھن والا ہا تے مشرکین دچر نہ ہا۔
۹۷۔ بے شک لوکیں کیتے پہلا گھر جیہا مکہ وچ ء تے برکت
والا جہانیں کیتے ہدایت۔

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ ۖ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
أَمِنًا ۚ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ۝

۹۸۔ او نڈے وچ کھلے کھلے نشانات ہن تے ابراہیم دے ٹکڑ دی
جسے تے جیہا ایندے وچ داخل تھیوے او امن وچ آویندے۔
اللہ سیس کیتے لوکیں تے اوں گمراہ جیہا فرماں کیتا گئے جیہوں ایندے
راہ دی طاقت ہووے۔ تے جیہا نہ منے تے بے شک اللہ
سیس سارے جہانیں کنیں بے نیاز۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ
شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ۝

۹۹۔ توں آکھ بے اے اہل کتاب تساں اللہ سیس دی آیات
والا کار کیوں کریدے ء تے اللہ سیس جیہا کھ تساں کریدے ء
اونڈے تے نگران۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
مِمَّنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا ۚ وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝

۱۰۰۔ توں آکھ بے اے اہل کتاب تساں اللہ سیس دی راہ کنیں اوں
کوں کیوں کریدے ء جیہا ایمان گھن انڈے تساں اوں کوں
ڈنگا کریدے ء تے تساں گواہ ہوے۔ اللہ سیس جیہا کھ
تساں کریدے ء اوں کنیں غافل نیں۔

يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ۝

۱۰۱۔ اے ایمان والو جے تساں اوں ٹوے دی فریقہ داری
کر لیسو جیہوں کتاب ڈتی گئی ء او تہا کوں تہا بے ایمان سے

بعد کافر بنا دیں۔

۱۰۲۔ تے تساں کیوں انکار کریندے جو حالت لے ہے جو
تہاڑے اتے اللہ سیس دی آیات پڑھیاں دیندن تے تہاڑے
وچ اونڈا رسول دی ہے پیا۔ میرھا اللہ سیس دی آم شام وچ
آویسی ایویں سمجھو اونکوں سدھے رستے تے ٹور ڈٹا گئے۔

۱۰۳۔ لے ایمان والو اللہ سیس کینں پڑو جیویں اوکھیں ڈرٹ
واقعہ۔ تے تساں اوکھیں نہ مرو جے تیں مسلمان نہ ہروو۔

۱۰۴۔ اللہ سیس دی رسی کوں نکلائی نال پکڑو کھل کے تے
نہ نکھڑو تے تہاڑے اتے جیرمی اللہ سیس دی نعمت سمجھو
اونکوں یاد رکھو جیرمے ویلے ہک ڈوبھے دے تساں
دشمن ہاوے تے اوں تہاڑے دیں وچ محبت پا ڈتی ہے
تے تساں خدا دی اس نعمت نال آپت وچ بھرا بیٹ گئے
تے تساں بھا آئی کھڑی کندھی تے کھڑے ہاوے تے
اون تہاکوں اوں کینں بچا گدھے۔ ایویں اللہ سیس تہاڑے
کیتے اپنیاں آیاتاں بیان کریندے تاں جو تساں ہدیت پاؤ
۱۰۵۔ تساں وچ ہک ٹولہ اینجھا ہووے جبرحائیکی دو سبھے
تے جھگے کیں داکلم ڈیون نے برائیں کینں روکن تے ایجھے
لوک کامیاب تھیون والن۔

۱۰۶۔ تساں انہیں لوکس آلی کار نہ تھیوو جیرمے نشان اوٹ دے
بعد آپت وچ نکھڑ گئیں تے اختلاف کیتے نیں تے انہیں کیتے
وڈا عذاب۔

۱۰۷۔ جیرمے ڈینہ کچھ منہ چٹے ہوسن تے کچھ منہ کالے ہوسن
تے جنہیں دے منہ کالے ہوسن (انہیں کینں پچھا ویسی) کیا
تساں منن دے بعد کافر تھی گئے ہاوے ہن تساں عذاب
چکھو جو تساں کافر تھی گئے ہاوے۔

۱۰۸۔ تے جنہیں دے منہ چٹے ہوسن او اللہ سیس دی رحمت

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنْفِلُ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَ
فِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٥

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا
تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ٦
وَاغْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً
فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا
وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ
مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ٧

وَلَنْتُزِعُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ أُولَئِكَ هُمُ
الْمُقْبِلُونَ ٨

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ٩

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ١٠

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٠﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِيلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ

ظَالِمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

الْأُمُورُ ﴿٩٢﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ

أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَ

أَكْثَرُهُمُ الْفٰسِقُونَ ﴿٩٣﴾

لَنْ يَضُرَّكُمْ وَلَا أَذًى وَانْ يَفْقَهُ تِلْكَ لَكُمْ يُؤْنَسُكُمْ

الْأَذَىٰ إِنَّكُمْ لَتَمْلِكُنَّ أَنْ يَضُرَّكُمْ ﴿٩٤﴾

ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةَ أَيْنَ مَا تَقِفُوا إِلَّا يَحْبِلُ مِنَ اللَّهِ

وَحَبْلٌ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُ وَغَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَضُرِبَتْ

عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٩٥﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَالِمَةٌ يَتَّبِعُونَ

آيَاتِ اللَّهِ إِنَّآ أَنَا الْبَلَدُ وَهُمْ يَتَّبِعُونَ ﴿٩٦﴾

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ

وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٩٧﴾

وہی ہوسن تے اوندے درج ہمیشہ رہن۔

۱۰۹۔ اے اللہ سب سے دی آیات ہن جیڑھاں سچائی نال تہاڑے

اتے پڑھدے ہن تے اللہ سب سے جانیں تے ظلم نہیں چاہندا۔

۱۱۰۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین درج ہے او اللہ سب سے داہ۔

تے اللہ سب سے دوسارے معاملے ولسن۔

۱۱۱۔ تساں ساریں کینں چنگا ٹولہ جیڑھوں لوکس دے فائدے

کیتے بنایا گئے تساں نیکی دا حکم پڑندے دے برائی کینں

جکیندے دے تے تساں اللہ سب سے کون میندے دے تے جے

اہل کتاب دی ایمان گھن آدن ہاتے انہیں واسطے چنگا ہا۔

انہیں دجو کجھ مومن تے زیادہ نافرمان۔

۱۱۲۔ او حقوڑے نقصان دے سوا تہاکوں کوئی نقصان نہیں

پچا سگدے تے جے او تہاڑے نال بھڑن تے او تہاکوں

کنڈ پڑکھلے درک ولسن تے ولا انہیں دی مدد نہ کیتی

ولیں۔

۱۱۳۔ انہیں تے ذلت سٹی گئی جھتاں دی او ہوسن سوائے

ایندے جو او اللہ سب سے دی یا لوکس دی رسی کون پکڑن تے

انہیں کول بے وی جبرگئی دے اے ایں واسطے جے جو او بے

شک اللہ سب سے دی آیات دا انکار کیندے ہن تے بلا وجر

نہیں کول قتل کیندن تے ایں واسطے جو انہیں نافرمانی کیتی

تے او مدکینں ودھ گئیں۔

۱۱۴۔ اے سارے برابر نہیں اہل کتاب وچ ہک ٹولہ اپنٹے

وعدے تے قائم اورات دے دلیھے اللہ سب سے دی آیات

پڑھدن تے او سجدہ دی کریندن۔

۱۱۵۔ اللہ سب سے آخرت تے ایمان گھن اندن۔ نیکی دا

حکم پڑیندن تے برائی کینں کریندن تے نیکی کیتے ہک ڈو جے

کینں جلدی کریندن تے ایسے لوک تیکیں دجو ہن۔

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يَكْفُرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

بِالْمُتَّقِينَ ﴿۱۱۳﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱۴﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
رِيحٍ فِيهَا خِثٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَأَهْلَكَتُهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿۱۱۵﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِدُوا بِطَانَةٍ مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأُولُواكُمْ خَبْرًا وَلَا ذُرًّا وَمَا عَيْنُكُمْ قَدْ بَدَتْ
الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۶﴾

هَٰؤُلَاءِ نَجِبُوا لَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقَوْكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَلَوْ أَخْلَوْا
عَضُّوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُؤْمِنُوا
بِعِظْمِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۱۷﴾

إِنْ تَسْأَلُهُمْ حَسَنَةُ لَسُوهُمْ وَإِنْ تُسْأَلُهُمْ
سَيِّئَةً يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصِيرُوا وَاتَّقُوا لَا
يُضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۳۔ تے او جو دی نیکی کر لیں او ندی ناقدری اصلو نہ کیتی و لیس
تے اللہ متقیں کوں بہون جا ندے۔

۱۱۴۔ بے شک اولوک جیرھے کافرن نہ انہیں دے مال تے نہ
انہیں دی اولاد انہیں کوں اللہ سیس کنیں بجھیں لے
دوزخی ہن تے او او ندے وچ رہن پئے۔

۱۱۵۔ انہیں دی مثال جیرھے ایں دنیا وچ خرچ کریندن
اول برادی ۷ جیندے وچ پالا بروے تے او انہیں دی رلھ
تے چلے۔ جیرھے اپنے تے علم کریندن تے او انہیں کوں
تباہ کر ڈیوے تے اللہ سیس انہیں تے علم نیں کریندا او پٹے
اتے آپ علم کریندن۔

۱۱۶۔ اے ایمان والو تساں کہیں ڈوہے کوں گھانا بگتی نہ بناؤ اپنیں کوں
چھوڑ کے او بد سلوکی وچ تہاڑے نال گھٹی نہ کر لیں۔ او جاہندن
جوتساں ڈکھی تھیرو۔ انہیں دے مونہیں کنیں انہیں دی دشمنی
ظاہر تھی گئی ۷ تے جیرھی دشمنی انہیں دے سینے لکان کھڑن
او بہون وڈی ۷۔ اسان تہاڑے کیستے آیتاں کھول کے بیان
کر ڈین جوتساں عقل نال کم گھنوں۔

۱۱۷۔ سٹوتساں اڈے ہترے جیرھے انہیں نال محبت کریندے
تے او تہاڑے نال محبت نیں کریندے تے تساں ساری کتاب
کوں منیندے ۷ تے او جیلاں تہاکوں ملدن تے او آہدن
اسان من گدھے تے جیلاں انج تھیندن تے تہاڑے خلاف
کا وڈ کنیں انگلیں کیندن ترن اکھڑے جوتساں اپنی کا وڈ کنیں
مرونجو تے اللہ سیس جا ندے سینے دیاں گالیں۔

۱۱۸۔ جے تہاکوں کوئی چیکانی پہنچے تے انہیں کوں بری بگدی ۷
تے جے تہاکوں تکلیف پہنچے تے او خوش تھیندن تے جے
تساں صبر کر لیسو تے جرسو تے انہیں دی تدبیر تہاکوں کھو دی
نقصان نیں ڈے بگدی۔ تے اللہ سیس جو کھو او کریندن

او کونوں ولا بولوں والا۔

۱۲۲۔ تے جڈاں توں اپنے گھر والیں کنیں فحشیں نال نکل کے مومنین کون جگہ کیسے انہیں دیاں جہیں بڑ سید اپنا بایں۔ تے اللہ سیئیں بہرں سنن والا تے چاٹن والا۔

۱۲۳۔ جڈاں تہا بڑے وچوڑو لولے بیلے پوون لگے تے اللہ سیئیں انہیں ڈوناہیں دا سبگتی ماتے مومنین کون اللہ سیئیں تیں بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۱۲۴۔ تے اللہ سیئیں نے بدر دے مقام وچ تہا بڑی مدد کیتی تے اوں ویلے تہاں حقیر باوے۔ اللہ سیئیں کنیں ڈرو تاں جو تہاں شکرو کرو۔

۱۲۵۔ تے جڈاں توں مومنین کون اے پیا آہل بایں کیا تہا بڑے کیسے اے کافی نیں جو تہا بڑا رب ترے ہزار ہن دالیں فرشتیں نال تہا بڑی امداد کرے۔

۱۲۶۔ ایویں تھیں جے تہاں صبر کرو تے خدا کنیں بڑو جے او کافر تہا بڑے اتے اچھن گھت آپوون تے تہا بڑا رب تہا بڑی امداد وچ ہزار ڈاڈھا حملہ کرن دالیں فرشتیں نال کر لیں۔

۱۲۷۔ ایں امداد کون اللہ سیئیں تہا بڑے کیسے خوشخبری بٹایا تاں جو تہا بڑے دلیں کون تسلی تھیوے تے اے امداد محض غالب تے حکیم اللہ سیئیں کنیں انڈی۔

۱۲۸۔ نتیجہ لے تھیں جو جبرھے لوک نیں میندے انہیں داہک پاسہ کپ ٹھ لیں یا انہیں کون ذلیل کر ڈلیں تے اونا کام حق کے ول آوین۔

۱۲۹۔ تہا بڑا ایں معاملے وچ کوئی دخل نیں جو اللہ سیئیں انہیں تے فعل کرے یا انہیں کون عذاب بڑوے او بے شک عالم ہن۔
۱۳۰۔ تے آسمانیں تے زمینیں وچ جو کچھ ہے اوالد سیئیں کیسے ہے۔ جیکوں چاہے بخش بڑوے تے جیکوں چاہے عذاب

وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّغُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۱۲۲

إِذْ هَبْتَ طَائِفَتَيْنِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝۱۲۳

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَانْتَمَازِلَهُ فَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ۝۱۲۴

إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّدَكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِيلِينَ ۝۱۲۵

بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُبَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۝۱۲۶

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْلُبْنَ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝۱۲۷

لَيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتْهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ۝۱۲۸

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ۝۱۲۹

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۱۳۰

بڑھے تے اللہ سیئیں بہوں بخش والاتے ول ول رحم کرن
والا۔

۱۳۱۔ اے ایمان والو! کسا سودا صلوات کھاؤ جیر صامال کوں
بہوں ودھا دیندے۔ اللہ سیئیں کیں بڑورتاں جرتاں
کامیاب تھیوو۔

۱۳۲۔ کساں اوں بھاکیں بڑو جیر می تیار کیتی گئی کافریں کیتے۔
۱۳۳۔ اللہ سیئیں تے رسول دی اطاعت کرو تاں جرتاں دم
کیتے ونجو۔

۱۳۴۔ تے کساں اپنے رب دی بخش دو در کرتے اوں بہشت
دو جینا مل آسان تے زمین بن تے او متقیں کیتے تیار کیتی گئی
۱۳۵۔ او متقی جیرھے لوک خوشی وچ دی تے بڑھو وچ دی خرچ
کرندن تے پی ویندن کاوڑ کوں تے لوکیں کوں صاف کر بیدن
تے اللہ سیئیں جہت کریندے نیکی کرن والیں نال۔

۱۳۶۔ تے او لوک جیرھے بے حیائی کریندن یا اپنیں جانیں تے
ظلم کریندن تے ول وی اللہ سیئیں کوں یاد کریندن تے اپنے
گناہیں دی بخش مگدن تے اللہ دے سوا کون قصور معاف کر بگدے
تے او بھٹ نہیں کریندے اپنیں گناہیں تے او جائدن۔

۱۳۷۔ ایسے لوکن انہیں دا بدلہ بخش ہے۔ اپنے رب کیں تے
بہشت جیندے تلے نہراں و بندن تے او اندرے وچ ہمیشہ
رہن تے کینجا چنگا بدلہ کم کرن والیں دا۔

۱۳۸۔ کساں کیں پہلے کئی قانون گذر چکین تے زمین وچ لڑ پڑ کے
بڑیکھو جو اللہ سیئیں کو جلاوٹ والیں دا کینجا گنڈا بنجا۔
۱۳۹۔ اے لوکیں کیتے واضح گال تے ہدایت تے نصیحت متقیں
کیتے۔

۱۴۰۔ تے کساں ذیلے پودو تے دمنجھے تھیوو تے جے کساں
مومن ہوتے تے کساں ہی بڑا دھمے ہوتے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَةً
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣١﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣٢﴾
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٣﴾

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٤﴾
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاظِمِينَ
الْعَيْظَ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٥﴾

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ وَلَمْ
يُصِرُّوا عَلَى مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

أُولَئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَجَنَّةٌ نَجْوَى
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِعَمَلِهِمْ
الْعَمَلِينَ ﴿١٣٧﴾

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١٣٨﴾
هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

إِنْ يَسْأَلْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاؤُهَا بَيْنَ النَّارِ وَلْيَعْلَمْ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَيُخَذَ مِنْكُمْ شَهَادَةٌ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾

۱۴۱۔ تے جے تہا کوں کوئی پوٹ تھے تے ایجو جہاں زخم انہیں کوں
دی گئے تہا اسلئے ڈینہہ سارے لوکیں وچ پھریندے روہیندے
ہیں تاں جو اللہ سیس ظاہر کر ڈیوے جبرے ایمان گھن اُن تے
تہا ڈے وچر بناوے گواہ تے اللہ سیس ظاہیں کوں پسند نہیں
کریندا۔

وَلْيَخْصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَحْزَنْهُمْ الْكَافِرِينَ ﴿٣٢﴾

۱۴۲۔ تاں جو اللہ سیس چن گھنے انہیں کوں جنہیں من گدھے تے
کافریں کوں مٹا ڈیوے۔

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْمُرِ اللَّهُ الَّذِينَ
جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿٣٣﴾

۱۴۳۔ کیا تاں سوچیندے جو تاں بہشت وچ داخل تھی
ولیسو تے اللہ سیس نے اجن تیں انہیں کوں جبرے تہا ڈے
وچر جہاد کریندن تہہ کریندن ظاہر نہیں کیا۔

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُلْقَوْهُ
فَقَدْ رَأَيْتُمْوهُ وَأَنْتُمْ تُنْظَرُونَ ﴿٣٤﴾

۱۴۴۔ موت دے آؤں کئیں پہلے تاں موت دی خواہش کریندے
ہاوے۔ مہن تاں اوں کوں ڈیکھ گدھے تے تاں اوندا
سوٹھپ تے کھپ دی ڈیکھ گدھے۔

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَأَنْتُمْ ثَمَّ أَوْ قَاتِلِ الْقَلْبَتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ
يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصْمُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَيُجْزِيَهُ
اللَّهُ الشُّكْرِينَ ﴿٣٥﴾

۱۴۵۔ محمد اللہ دے رسولن اوں کئیں پہلے سارے رسول فوت
نہی گئیں۔ کیا جے او فوت تھی وچے یا قتل کیا وچے کیا تاں
اپنے کھڑیں تے پھر ولسو تے جبرے اپنے کھڑیں تے پھر ولسی
اوہرگز اللہ سیس کوں نقصان نہیں پچا سگدا۔ تے اللہ سیس
شکر کرن والیں کوں ضرور بدل دیسی۔

وَمَا كَانَ لِلنَّفْسِ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَشَبَا
مُؤْخَلَّاهُ وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي
الشُّكْرِينَ ﴿٣٦﴾

۱۴۶۔ اللہ دے حکم دے بغیر کوئی جان مر نہیں سگدی (اللہ سیس)
وقت مقرر کیا ہوئے تے جبرے شخص دنیا وابدلہ چاہے اوندے
وچر اسان اوں کوں ڈیندے ہیں تے جبرے آخرت وابدلہ چاہے
اسان اوندے وچر اوں کوں ڈے ڈیندے ہیں تے ضرور مال
بدلہ دیسیں شکر کرن والیں کوں۔

وَكَايْنِ مِنْ رَبِّي قَتَلَ مَعَهُ رِيتُونَ كَثِيرًا فَمَا
وَهْنُوا بِمَا آصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكْبَرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿٣٧﴾

۱۴۷۔ تے بہوں سارے نبی انجے ہن جنہیں دے نال رل کے
بہوں سارے جماعتی لطین او لوک بیلے نہیں پئے تے کمزوری
نہیں ڈکھائی تے نہی جھک نوالی کیتے انہیں تکلیفیں دی

و جہ نال جیریاں انہیں کول پہچن تے اللہ سیس مبرکڑ والیں
نال محبت کریندے ۔

۱۴۸۔ انہیں دی بی گال کوئی نہ بائی سوائے ایندے جو لے
آہن ۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہ ساکوں بخش ڈے ۔
تے ساڈے کہیں دھ ساڈیاں جیریاں زیادتیاں ہن او معاف کڑے
ساڈے قدیں کول نکھار کھ تے کافر قوم دے مقابلے تے
ساڈی امداد کر ۔

۱۴۹۔ تے اللہ سیس انہیں کول دنیا داوی چنگا بدلہ تے آخرت
دا بدلہ بہوں چنگا ۔ تے اللہ سیس نیکی کرٹ والیں کول پسند کریندے
۱۵۰۔ اے ایمان والو جے تاساں انہیں لوکس دا اکھنڈ مینو جیرے
کافرن او تہاکوں تہاڈے کھنڈ تے پھیر ڈہیں تے تاساں گھلا
پاؤن والیں وچر قس ولسو ۔

۱۵۱۔ سچی گول اے ہے جو اللہ سیس تہاڈا امداد دے تے او بہتر مرد
کرن والا ۔

۱۵۲۔ تے اسان ضرور انہیں لوکس دے دل وچ جیرے کافرن
رعب سیسواں وچر کنیں جو اللہ سیس نال انہیں شریک بنائے جیہدی
اول کوئی دلیل نیں لائی تے انہیں دا ٹھکانہ مہا تے غالیں دا ٹھکانہ
بہوں بڑا ۔

۱۵۳۔ تے اللہ سیس تہاڈے نال اپنا وعدہ پورا کر ڈے تے جڈاں
تساں اوندے حکم نال کافرن کول مل مار کے فنا کریندے پئے
ہا دے تے جڈاں تساں پیلے پئے گئے ہا دے تے اللہ سیس نے
حکم دے باہر دھ بھر پئے ہا دے تے تساں اونٹے کول بڑیکھن
دے بعد جیریں تہاکوں چنگی لگدی ہائی تاساں نافرمانی کیتی ہائی ۔ تے
تساں وچر کھ دنیا منگدے ہن تے کھ آخرت چاہندے ہن تے
چپچپیں خدا تہاکوں انہیں دشمن کنیں پچا گدے ۔ تاں جو خدا تہاکوں
انہیں دشمنیں دے نال آزمائے تے او بے شک تہاکوں معاف

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَأَسْرَأْنَا فِي أَمْرِنَا وَتَبَتْ أَفْدَامُنَا وَانْصَرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

فَأَنبَهُهُمُ اللَّهُ تَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ تَوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يَرُدُّكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

بَلَى اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥١﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ يَمَّا أَسْرَوْا
بِاللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَمَا لَهُمُ الشَّادُ
وَيَسْ مَوْىِ الطَّالِبِينَ ﴿١٥٢﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِإِذْنِهِ
خَلَّى إِذَا فُشِلْتُمْ وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مَنْ
بَعْدَ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا يُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَنْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٣﴾

کمر ڈلتے تھے اللہ سیئیں مومنین تے وڈا فضل کرن والا۔

۱۵۴۔ جبڑاں تہاں بھج دے دیندے ہاوے نے بھجوتے کس
کوں نہ ڈہدے ہاوے تے رسول تہاڈی پکھلی جماعت وچ
کھڑا تھی کے تہا کوں سڈیندا پیا ہاتے اللہ سیس تہا کوں غم تے غم
ڈالتاں جو تہاں موجب نہ تھیو و اوندے اتے جو تہاں کیں ضائع
تھی گئے تے نہ اوندے تے حیرت تہا کوں ڈکھائی پئے تے اللہ سیس
چاڈے جو تہاں کریندے ۛ

۱۵۵۔ تے ول اوں غم دے بعد تہاڑے اتے آرام دی خاطر نندر
لہاس۔ تہاڑے وچرک لٹوے کوں نندر ولیٹ بگدھے تے
ہک لولہ او ہاجنیں کوں اپنے جانیں پریشان کیا مہربا۔ او اللہ
سیئں دے اتے ناجائز جاہلیت والی بدظنی کریندے پئے ہن۔ تے
او ابدے ہن کیا حکومت وچ ساڈا دی کوئی دخل ہے۔ توں اکھ لٹے
جو بے شک حکومت ساری اللہ سیئں دی ہے تے او اپنے
دلیں وچ لیکن جبرمی کال تہاڑے اتے ظاہر نہیں کریندے۔ او
آبدن ہے حکومت وچ ساڈا دخل نہ دے باتے اسان اتان مرچوں
نہا۔ توں اکھ لٹے جے تسان اپنے گھری وچ دی ہموو ہلے جنہیں
تے جگ فرض کیتی گئی ہائی او اپنی میرکھن والی جادے پائے نکل آؤں ہا۔
تے تاں جو اللہ سیئں اوں کو آزمائے جو تہاڑے سینے وچ تے جو
تہاڑے دلیں وچ اوں کوں ظاہر کر دے تے اللہ سیئں سینے دی
گاہیں کوں جائے۔

۱۵۶۔ تے بے شک او لوک میرے کندہ کڈ کھا گئے ہن اوں ڈینہ
جہاں ڈو لشکر آپت وچ بھڑپئے ہن۔ شیطان انہیں کوں انہیں دے
بعض کیں دی ورنال سُن چاہندا ہاتے اللہ سیں انہیں کوں معاف
کر چکیا ہاتے بے شک اللہ سیں جہوں بخش ڈالائے حسدے والا ۴۰

۱۵۷۔ اے ایمان والو! تمہاری زبانیں لوگوں کے لیے ہیں نہ بنو میرے کافروں
تے اے آہرن اپنے بھرانوں کوں اوں ویلے جیڈاں اوزین تے تبلیغ

لَا تُصْعِدُونَ وَلَا تَكُونُوا عَلَى أَحَدٍ مِنَ الرُّسُلِ
يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بُغِيًّا لَكُمْ
تَحْزَنُوا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ جَبَّارٌ
بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٧﴾

ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّن بَعْدِ الْغَمِّ أَمَنَةً نُّعَاسًا يَغْشَى
طُلَافَهُمْ فَمِنْكُمْ وَطَافَةٌ قَدْ أَهْنَتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ
يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ
هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ
يُخْفُونَ فِي الْأُنْفُسِ مَا لَا يُبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ
كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهُنَا قُلْ لَوْ
كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ
إِلَى مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ
وَلِيَخْصَّ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ﴿٥٥﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجُجَعَيْنِ إِنَّمَا
اسْتَرْزَلَهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا
اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ١٥٨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا
لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُزًى لَوْ

كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذِكْرَ
حَسْرَةٍ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يَخِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥٨﴾

وَلَنْ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٍ مِّنَ
اللَّهِ وَرَحْمَةً خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٩﴾

وَلَنْ مِّتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَ إِلَى اللَّهِ تُخْشَوْنَ ﴿٦٠﴾

فِيمَا رَحِمَهُ مِّنَ اللَّهِ لَئِنْ لَّهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَخْلًا
غَلِظَ الْقَلْبُ لَا نَقْضُوا مِنْ حَوْلِكَ فَأَعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاؤُهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿٦١﴾

إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِّنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٦٢﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْلُ وَمَنْ يَفْضُلْ يَأْتِ بِمَا
عَلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

أَفَسِ اتَّبَعَ رِضْوَانُ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِّنَ اللَّهِ
وَمَا وَهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦٤﴾

کیتے نکلدن یا لڑائی کیتے نکلدن جے اوسا بڑے نال ہوں ہا تے
مرن نا ہا تے نہ او مریجن ہا تاں جو اللہ سیس ایں مہل کول انہیں
بے دلیں کیتے حسرت دا موجب بنا ڈیوے تے اللہ سیس جو بندے
تے مریندے تے جو کجھ تساں کریندے ء اللہ سیس ڈیہا کولے
۱۵۸۔ تے جے تساں اللہ سیس دے رستے وچ قتل قی و جو یا مرد و جو
تے اللہ سیس دی بخشش تے رحمت بہوں پہنچی ء اول کنیں
جوا و جمع کریندن۔

۱۵۹۔ تے جے تساں مرد و جو یا مریج و جو تے تساں اللہ سیس دو
کھٹے کیتے ویسور۔

۱۶۰۔ اللہ سیس کنیں رحمت دی وجہ نال توں انہیں نال نرم ہوں
تے جے توں بد اخلاق تے سخت دل ہوندا تے لوک تیرے
آس پاسو کھنڈ ویندے توں انہیں کول معاف کرتے انہیں
کیتے بخشش منگ۔ تے انہیں کنیں مشورہ گدما کر حکومت دے
معاملات وچ تے جابل توں پکا ارادہ کر گئیں تے اللہ سیس تے
بھروسہ کیتا کرتے بے شک اللہ سیس بھروسہ کرن والیں
کول پسند کریندے۔

۱۶۱۔ تے جے اللہ سیس تہا ڈی مدد کرے تے تہا بڑے اتے
کوئی غالب نہ تھیسے تے جے او تہا ڈی مدد چھوڑ ڈیوے
اوندے بعد کون میرا تہا ڈی مدد کر لیس۔ مومنین کول اللہ سیس
تے بھروسہ کرنا چاہی دا ء۔

۱۶۲۔ نبی دی اسے شان نیس جوا و خیانت کرے۔ جبرہ خیانت
کھلیس قیامت دے ڈیہا اول شے کون ظاہر کر ڈیسی جیندی
اول خیانت کیتی ہوسی تے پچیس ہرجان کول جواں کھائے
اونڈا پورا پورا بدلہ ڈتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیا ویسی۔

۱۶۳۔ تے کیا او آدمی جیسا اللہ سیس عفوادی پیروی کریندے کیا ء اول کئی کار
جیسا اللہ سیس دی کار کول گھن کے دے تے اونڈا کھانا جہنم تے پہنچا دینا

۱۶۳۔ تے اللہ سٹیں دے نزدیک انہیں دے مختلف درجے میں تے جو کچھ اوکریدن اللہ سٹیں اوں کوں بڑبا کھڑے۔

۱۶۵۔ بے شک اللہ سٹیں مومنین تے احسان کیے انہیں وچ اوں میں دجوہک رسول بنا کے چٹیس جبرحا انہیں کوں آیات پڑھو کے سٹیں دے تے انہیں کوں پاک کریں دے تے انہیں کوں کتاب تے سٹمپ سکھیں دے تے ایں کیں پہلے اوکھلی گمراہی مچ بن ۱۶۶۔ کیا میڈاں تہا کوں کوئی تکلیف تھی تہاں وی انہیں کوں بڑوری تکلیف پہچا کھئے ہاوے۔ تہاں آکھئے اے کھتو آئی ء توں آکھ بڑے جو اے تہا بڑے اپنے آپ کیں آئی ء بے شک اللہ سٹیں ہر چیز تے قادر۔

۱۶۷۔ تے جو کچھ تہا کوں تکلیف تھی اوں جہاڑے میڈاں او جماعتاں آپت وچ مہترین اللہ سٹیں دے حکم نال تاں ہر اللہ سٹیں مومنین کوں ظاہر کر ڈیوے تے

۱۶۸۔ منافقین کوں ظاہر کر ڈیوے۔ تے انہیں کوں آکھیا گیا جو آؤ اللہ سٹیں دے رستے وچ مہرور یا انہیں کیں پہچاؤ کر دے تے انہیں آکھئے جے اسان جگ کرن چاندے ہموں ہا تے تہا بڑے پچھو ٹروں ہا۔ او اوں جہاڑے کھڑے زیادہ کولہو ہوسن ایمان دی نسبت۔ او اپنے منڈاں اوگا لیں کریں دے بین جبرھیاں انہیں دے دلیں وچ کوئی نیں تے اللہ سٹیں اوں کوں بہوں چاڑے جواو لکین دے پیئ۔

۱۶۹۔ جنہیں آکھیا اپنے بھرانویں کوں تے آپ دی بہر گئے جو جے او ساڈا حکم منن ہا تے نہ مہرین ہا توں آکھ اپنے آپ کیں موت کوں ہاڈا کھاؤ جے تہاں پے ء۔

۱۷۰۔ جیرے لوک اللہ سٹیں دے رستے وچ مارے وچن انہیں کوں مردہ نہ سمجھو او زندہ ہن تے اپنے رب کیں انہیں کوں رزق ڈتا دیندے۔

هُمْ دَرَجَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيْرُهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۷۴﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۷۵﴾

أُولَئِكَ أَصَابَكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبَكُمْ فَتْلِيهَا قُلْتُمْ أَنَا هَٰذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۷۶﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَفَّ الْجَبْعَيْنِ فَبِأَذُنِ اللَّهِ وَيُخَلِّمُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۷۷﴾

وَيُعَلِّمُ الَّذِينَ نَافَقُوا ۖ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَا اتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكَفَّةِ يُؤْمِنُونَ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿۷۸﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قُتِلُوا قُلْ قَادِرٌ عَلٰى أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۷۹﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿۸۰﴾

فَوَجَّهْ بِنَا إِلَهُهُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَتَّبِعُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿١٤١﴾

يَسْتَبِشُّوْنَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٢﴾

الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ
الْفَرَحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٤٣﴾

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ

وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٤٤﴾

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ تَمْسَسْهُمْ سُوءٌ
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٤٥﴾

إِنَّمَا ذَلِكَ الشَّيْطَانُ يَخْرِفُ أُولَئِكَ أَهْلُ خِفَافِهِمْ
وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٤٦﴾

وَلَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ إِنَّهُمْ لَنْ
يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا ۚ يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطَاءً فِي

الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٤٧﴾

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا ۚ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤٨﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُطِلُّ لَهُمْ كَلِمَةً
وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُطِلُّ لَهُمْ كَلِمَةً

إِنَّمَا نُطِلُّ لَهُمْ كَلِمَةً لِيُذَكَّرُوا ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
ذُنُوبُهُمْ

لِيُذَكَّرُوا ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُنُوبُهُمْ

۱۴۱۔ اللہ سیس انہیں تے جبرمی مہربانی کیتی ۛ او خوش تے
جبر سے انہیں دے کچھ ہن تے اچن انہیں کوں ملے نیں نہ انہیں
کوں ڈرتے نہ او مونجے قیسن ۔

۱۴۲۔ اللہ دی رحمت تے مہربانی تے او خوش تے بے شک
اللہ سیس مومنین دا اجر ملے نیں کریندا ۔

۱۴۳۔ اولوک جنہیں اللہ سیس تے رسول داکم زخمی تصویر
دے بعد مینے انہیں دوجہیں اپنے فرم کوں چکھی طرح ادا کیتے
تے تقویٰ اختیار کیتے انہیں واسلے بہوں وڈا اجر ۔

۱۴۴۔ اے اولوک جنہیں کوں تہنیں لکھا جو لوک جہا بے غلات
کھ کیتی کھڑن تہاں انہیں کیں ڈرتے اے جہاں انہیں دے
ایمان کوں دد میندی ۛ تے اولے آہن ساکوں اللہ کافی ۛ

تے او بہترین کارساز

۱۴۵۔ اول اللہ سیس کیں رحمت تے اوندی مہربانی نال ولین تے انہیں کوں
کوئی نقصان نیں پہنچا تے او اللہ سیس دی رحمت دے پھر روپین
تے اللہ دے فضل کرن والا ۛ

۱۴۶۔ اے او شیطان جبرما اپنے سنگیت کوں ڈریندے تے
تہاں انہیں کیں نہ ڈرو میں کیں ڈرو جے تہاں مومن ہرے ۔

۱۴۷۔ اولوک جبر سے کفر دے دوج دد مدے دیندن او یکوں
مونجہ نہ کرن بے شک او اللہ سیس کوں کھ دی نقصان نیں
پچا سگدے ۔ اللہ سیس چاہندے جو آخرت دوج انہیں داکوئی
حد نہ رکھے تے انہیں کیتے بہوں وڈا عذاب ۔

۱۴۸۔ بے شک جنہیں لوکس ایمان دے بدلے دوج کفر
گدے او اللہ سیس کوں کھ دی نقصان نیں پچا سگدے تے
انہیں کیتے کھ ڈیوٹ والا عذاب ۔

۱۴۹۔ اولوک جبر سے کاذبن بے شک اولے نہ سمجھن جو ساڈا انہیں کوں
مہلت ڈیوٹا انہیں کیتے چنگا ۛ بے شک اساں انہیں کوں مہلت

۱۵۰۔ اولوک جبر سے کاذبن بے شک اولے نہ سمجھن جو ساڈا انہیں کوں
مہلت ڈیوٹا انہیں کیتے چنگا ۛ بے شک اساں انہیں کوں مہلت

۱۵۱۔ اولوک جبر سے کاذبن بے شک اولے نہ سمجھن جو ساڈا انہیں کوں
مہلت ڈیوٹا انہیں کیتے چنگا ۛ بے شک اساں انہیں کوں مہلت

۱۵۲۔ اولوک جبر سے کاذبن بے شک اولے نہ سمجھن جو ساڈا انہیں کوں
مہلت ڈیوٹا انہیں کیتے چنگا ۛ بے شک اساں انہیں کوں مہلت

مُهِينٌ ۝۱۹

بُذِرے ہیں تاں جو گناہیں وچ دودھ و نمین تے انہیں کیسے ذلیل
کرن والا عذاب۔

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ
خِفْتُمْ يَوْمَ الْحَبِيبِ مِنَ الْغَلَبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ
عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْزِي مَنْ يُرِيدُ مِنْ شَأْنِهِ
فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ
عَظِيمٌ ۝۱۹

۱۸۰۔ اللہ سب سے مومنین کو اونٹیں نہیں چھڑیندا جسے تیں
پاک تے ناپاک وچ نکھیرنا نہ کر ڈیوے تے اللہ سب سے ہٹا کوں
غیب دیا گا نہیں تیں بوسیدہ۔ اللہ سب سے اپنے رسول و چوچڑے
جسکوں چاہندے پس تیں اللہ تے اندرے رسول کوں من
گھنوتے جسے تیں من گھنوتے تقویٰ اختیار کرو تے دل
تہاڑے واسطے وڈا اجر۔

وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنْهَمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
هُوَ خَيْرٌ لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَبْذُلُ الثَّمَلَاتِ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝۲۰

۱۸۱۔ تے او لوک جرمے کجی کریندن اوں مال تے جرمہ
اللہ سب سے انہیں کوں اپنے فضل نال ڈتے او اصلو اے خیال نہ
کرن جو اے انہیں کیسے جگہ اے انہیں کیسے گندی۔ قیمت
مے ڈیند جرمے مال و چوچڑی تیں اے او مال انہیں مے گل دا
گلا وال برسی۔ تے اللہ سب سے کہے ہے آسمان تے زمین دا ورثہ
جو تیں کریندے اللہ سب سے کوں اوندا پتر۔

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَ
نَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ
بَغْيًا وَيَجْرَحُونَ قَوْلَ ذُو الْقُرْبَى الْكَرِيمِ ۝۲۱

۱۸۲۔ بے شک سُن گدھی اللہ سب سے انہیں لوکس دی گال
جیرھے آہن جرمے شک اللہ سب سے فقیر تے اسل امیر ہیں۔
اساں او کھدے پئے ہیں جو کھ او آہن تے انہیں دالیر و ج
دے انبیاء کوں قتل کرنا دی کھدے پئے ہیں۔ تے اساں
اکھوں جو تیں سارن والا عذاب چکھوں۔

ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ۝۲۲

۱۸۳۔ اے عذاب ایں واسطے جسے جو تہاڑے جسے اگرو بیٹھے
تے بے شک اللہ سب سے بندیں تے علم کرن والا تیں۔

الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدُ الْيَتَامَىٰ إِلَّا نُؤْمِنُ بِرَسُولٍ
خَفِيَ بَيْنَنَا بَقْرًا بَانَ تَأْكُلُهُ النَّارُ قَدْ جَاءَكُمْ
رُسُلٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَالَّذِينَ قُلْتُمْ فَلَمَّا قَتَلْتُمُوهُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۲۳

۱۸۴۔ جنہیں آکھئے جرمے شک اللہ سب سے اساں کیں اے پسکا
وعدہ گدھے جو اساں کہیں رسول کوں او تیں نہ منوں جسے تیں
او اساں کیں ابھی قربانی نہ گمن آدے جسکوں بھاکھا مے توں
آکھ ڈے جو میں کیں پیسے کئی رسول معجزے گمن کے تہاڑو آئن
تے او معجزہ دی جیرھا تیں آکھئے تیں انہیں کوں کیوں قتل

کرن دی کوشش کیتی ہے تہاں سپے آتاں۔

۱۸۵۔ جے اوئیوں کو دکھن تے تیں کیں پیسے دی کئی رسولیں
کوں اوکوڑا لکھن او انہیں کیں کھلے نشان تے علمی کتاباں
تے روشن شریعت گمن کے آنے ہن۔

۱۸۶۔ ہر جان موت دا مزد چکن والی ہے تہاں تہاڑے اجر
قیامت دے ڈہند پورے پورے ڈتے ولین۔ تے جیکوں
بھائیں پریں رکھیا گیا تے بہشت وچ داخل کیا گیا او کامیاب
تھی گیا۔ تے دنیا دی زندگی صرف دھوکہ ہے۔

۱۸۷۔ تہاں تہاڑے اموال تے جائیں نال آزمایا ویسی تے
تہاں انہیں کیں جنہیں کوں تہاں کیں پیسے کتب ڈتی گئی ہے تے
مشترکین کیں ضرور بہوں دکھ ڈیوٹن والیاں گاہیں سٹو جے تہاں جبرو
تے خدا کیں ڈرتے بے شک لے بہت والا کم۔

۱۸۸۔ تے جہاں اللہ سیس انہیں لوکیں کیں جنہیں کوں کتب ڈتی
گئی ہاں لکھا وعدہ گدھا باجرتاں ضرور ایں کتب دیاں گاہیں
لوکیں تے ظاہر کرے تے کیسوز۔ انہیں اوں کوں کنڈے بچھو
سٹ گھتیا۔ تے اوں کوں وچ ڈتا تھوڑی قیمت نال تے جیرھا
کھو او گھندن بہوں بڑا ہے۔

۱۸۹۔ تے توں اصولو خیاں ذکر جیرھے لوک اپنے کیں تے اتریندن
تے جیرھے کم انہیں نہیں کیتے او پسند کریندن جہاں دی وی تلہین
کیتی وپئے۔ توں اصولے خیال ذکر جو او عذاب کیں بچ ولین۔
تے انہیں واسطے دردناک عذاب۔

۱۹۰۔ تے آسمان تے زمین دی بادشاہت اللہ سیس دی ہے
اللہ سیس برسنے تے قادر۔

۱۹۱۔ بے شک آسمان تے زمین دے پیدا ہیون وچ تے
رات ڈہند دے اگوبھو آؤن وچ سیاٹے کیتے کئی نشانیاں ہن۔
۱۹۲۔ او سیاٹے جیرھے اللہ سیس دا ذکر کریندن اٹھیں پسندیں

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولُ مِنْ قَبْلِكَ جَاءَ وَ
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزَّبْرِ وَ الْكِتَابِ الْبَيِّنِ ۝

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّا تَوَفُّونَ أَجْرَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُجِرَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ
فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَمْتَاعٌ الْغَوْرِ ۝

لَتَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَالَّذِينَ
أُوْتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذْنَى
كَثِيرًا وَإِنْ تُصِبرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْأُمُورِ ۝

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ
لِلنَّاسِ وَلَا تَكُونُنَّ أَفْئِدَةً فَابْذُوهَ وُسْرَاءَ طَهِّرُوا
وَأَشْرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَسَّ مَا يَشْتَرُونَ ۝

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيَكْفُرُونَ أَنْ
يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ
الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۱﴾

تے اپنے پاسیں تے چھیندن آسمانیں تے زمین دے پیدا
تھیون تے (تے دل آمدن اے ساڈے رب تیں کوئی شے بے
فائدہ نیں بنائے تے توں پاک ہیں تے توں ساکوں بھارے
عذاب کنیں پچھا۔

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخَذْتَ بِهِ ۖ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۱۲﴾

۱۱۳۔ اے ساڈے رب بے شک تیں جیکوں بھادج نیاتیں
اول کوں ذلیل کر دیتا تے ظالمیں دا کوئی امدادی نیں۔

رَبَّنَا إِنَّا أَسْعَفْنَا مَتَدًا يَنْصُرُنَا لِلْإِيمَانِ إِنَّا آمَنُوا بِرَبِّكُمْ فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنا مَعَ الْآبَرَارِ ﴿۱۳﴾

۱۱۴۔ اے ساڈے رب بے شک اساں ہک سبڈ والے
دے سبڈ کوں سیٹھے جبرھا ایمان کیتے سبڈن پیا با جو اپنے رب
کوں منور تے اساں من گدھے۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہیں
کوں بخش دے تے ساڈی برائیاں کوں مٹا دے تے ساکوں
نیکیں نال (رلا کے) وفات دے۔

رَبَّنَا وَأَتَيْنَاكَ وَعَدَّتْنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿۱۴﴾

۱۱۵۔ اے ساڈے رب توں ساکوں دے جوتیں ساڈے نال
وعدہ کیتا با اپنے رسولیں دے ذریعہ تے ساکوں ذلیل نہ کر قیامت
دے دیندے بے شک توں وعدہ خلافی توں کریندا۔

فَأَسْجَبَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ
مِنْكُمْ مَّنْ ذَكَرُوا أَنفِي بَعْضُكُمْ مِّنَ الَّذِينَ
هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي
وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿۱۵﴾

۱۱۶۔ تے اللہ سیس انہیں دی دعا کوں قبل کر گدھے بے شک میں
کہیں کم کرن والے دے کم کوں وچھیاں نہ بھانویں او جہان ہووے
یا تریمت تہا ڈا بک ڈوجھے نال تعلق تے جنہیں ہجرت کیتی عتے
اپنے گھریں وچو کدھے گئیں تے میلے رستے وچ ڈکھ دے
گئیں تے انہیں جگہ کیتی تے او مارے گئیں گئیں۔ میں ضرور انہیں دیاں
برائیاں انہیں کنیں مٹا دیساں تے انہیں کوں ایجی بہشت وچ
داخل کر لیاں جیندے وچ نہراں وھندیاں بیاں ہوسن تے
اللہ سیس کنیں ڈا دھا چنگا بدلے۔

لَا يَغْرُوكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿۱۶﴾

۱۱۷۔ جیرے کافرن انہیں داکھ وچ آزادی نال پھرن تیکوں
دوکھا نہ ڈیوے۔

مَتَاعٌ قَلِيلٌ تَقْتُلُهُمْ مَّا وَلَّهُمْ جَهَنَّمُ وُتُسَ الْمِهَادِ ﴿۱۷﴾

۱۱۸۔ اے عارمن فائدہ پچھیں انہیں دا ٹھکانہ دوزخ تے اے
بہوں بڑا ٹھکانہ۔

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ
اللَّهِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ بَرَاءُ ۝۱۹

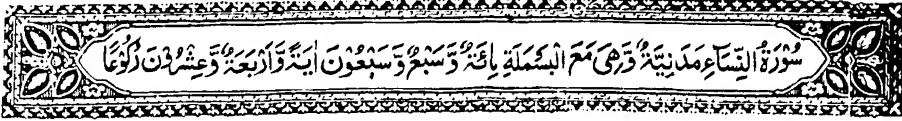
۱۹۹۔ باجیرمے اپنے رب کنیں بڑ دن انہیں واسطے بہشت
جیندے دے وچ نہراں و ہندیاں پایا ہوسن تے اے اوندے دے
ہمیشہ رسن تے اے اللہ سیس کنیں ہمانی تے اللہ کنیں جو کچھ
ہے اونیکیں کیتے چکا ۱۹۔

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۲۰

۲۰۰۔ تے بے شک اہل کتاب و چر ایجی دی ہن جیرمے آہن جو
اسن اللہ سیس تے تے جو تہا ڈولتے تے جو انہیں دولتے اوندے
تے ایمان گھن آئے یں تے او اللہ سیس دے اگورا جزی کریندن تے
اللہ سیس دی آیات کون تھوڑے مل تے نیں وچیدے۔ اے
لوکن جنہیں وابلہ انہیں دے رب کنیں بے تے بے شک اللہ سیس
جلدی حساب گھنن والا ۲۰۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝۲۱

۲۰۱۔ اے ایمان والو صبر کرو تے صبر ڈرو اڈتے سرحدیں دی مخالفت
کرو تے اللہ سیس کنیں بڑو تاں جو تہاں کامیاب تھیو ۲۱۔

سورة نساء مدنیء تے لسم اللہ نال ایندیاں ۱۷۷ آیات تے ۲۴ رکوع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں اللہ سیس دے نال نال شروع کرینداں میرا جان شگے تے
بیز محنت مے ڈیون والا تے دل دل رم کرن والا۔

۲۔ اے لوکو! اپنے رب کنیں ڈرو جس تہا کوں ہک جان کنیں پیدا
کیستے تے اول کنیں اوندا جوڑا پیدا کیستے تے انہیں ڈونا نہیں کنیں
بہوں سارے مرد تے تریستیں کھنڈا بڑنسی۔ تے اللہ سیس دا
تقویٰ اختیار کرو تے تساں اوندرے ذریعہ ہک ڈو جھے کنیں
رشتے دا پس دے بارے وچ سوال کریندے۔ تے بے
شک اللہ سیس تہا بڑے اتے نکلن۔

۳۔ یتیمیں کوں انہیں دے مال ڈیو تے چنگے مال کوں گندے مل
نال تبدیل نہ کرو۔ انہیں دے مال کوں اپنے مال نال رلا کے نہ کھاؤ
بے شک اے دوا گناہ۔

۴۔ جے تساں ڈرو جو تساں یتیمیں دے بارے وچ انصاف نہ کر
سگسو تے پھیں تساں نہیں تریستیں نال جرمیاں تہا کوں پسند
ہون نکاح کر گھنو ڈو ترے چار۔ جے تساں ڈرو جو تساں انصاف
نہ کر سگسو دل ہک نال پرینجو یا اوندرے نال جیندے تہا بڑے
سبے ہجو مالکن لے گال ایندے زیادہ قریب جو تساں ظالم نہ
تھی وچو۔

۵۔ زالیں کوں انہیں دے حق ہر غرض نال ڈیو تے جے او تہا کوں حق مہر
وچو غرض نال کچھ بڑے ڈیون تے تساں اوں کوں مزے نال کھاؤ
۶۔ تے تساں انہیں پاگیں کوں اپنا مال نہ ڈیو جنہیں اللہ سیس
تہا کوں سہارا بنائے انہیں کوں اوندرے وچو کھاؤ تے پواؤ تے
انہیں کوں اکھو چنگی کمال۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا
وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ ذَقِيبًا ②

وَأُولُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالُهُمْ وَلَا تَبْدَلُوا الْيَتَامَىٰ بِالْأَمْوَالِ
وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا
كَبِيرًا ③

وَأِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَاتَّكِلُوا مَآكِلَابَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مِمَّنْ وَتِلْكَ أَرْبَعٌ فَإِنْ خِفْتُمْ
أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ
أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ④

وَأُولُوا النِّسَاءِ صَدُقَتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ
عَنْ شَيْءٍ مِنْهُنَّ فَاكْلُوهُ هَيْئًا مَّزِينًا ⑤
وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
قِيًّا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ
قَوْلًا مَعْرُوفًا ⑥

وَابْتَلُوا النِّسْأَ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ عَدِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ٥

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ٥

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ٥
وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ضَعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ٥

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ٥

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ الْإُنثَىٰ ٥ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ ٥ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ ٥ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ ٥ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأَبِيهِ الثُّلُثُ ٥ فَإِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِأُمِّهِ الشُّدُسُ ٥ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ زَيْنٍ آتٍ ٥ وَآبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ إِلَيْهِمْ أَقْرَبَ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

۴۔ یتیموں کوں اوتیں از میندے رہے تیں اونکھ دی عترتیں نہ بیخ و بن تے لساں انہیں وچ سنبھ ڈیکھو تے انہیں دے مال انہیں کوں بڑے ڈیوتے اوں مال کوں جلدی جلدی ناجائز طریقے نال نہ کھاؤ جو او بڑے نہ تھی و بن تے میرھا میرہوے اوتے اصول پکے تے میرھا غریب بروے تے او مناسب طریقے نال کھ کھا گھنے تے بڈاں انہیں کوں انہیں دامال ولا ڈیوتے انہیں تے گواہ بنا گھنوں تے اللہ سیس حساب گھن وچ کافی ۶۔

۸۔ مردوں کیتے حصہ اول مال پوجیرھا او نڈا پیرماتے سکے چھوڑ و بن تے تریمتیں کیتے حصہ جو او نڈے پیرماتے سکیں چھوڑیے تھوڑا ہرے یا بہوں لے مقرر کیا ہویا حصہ ۶۔

۹۔ تے بے تقیم دے ویلے کچھ سکے تے یتیم تے مسکین او بن تے انہیں کوں دی کچھ بڑے ڈیوتے انہیں کوں چھگی گال اکھو۔
۱۰۔ اتے کوک چرے بڈرن بے او کمزور اولاد اپے بعد چھوڑ و بن تے انہیں ذاکیا بشی او بڈر بھے یتیمیں کیتے وی اوں بڈرن تے او اللہ سیس کیں بڈرن تے سدھی بکال اکھن۔

۱۱۔ تے بے شک اولوک جیرھے یتیمیں دامال ظلم نال کھندن تے بے شک او اپنے دھڑھیں وچ صرف بھا کھندن تے او بھا وچ سیٹے ولین۔

۱۲۔ اللہ سیس تہاکوں تہا بڑے پالیں دے بارے وچ وصیت کرینے جو ہک مردا حصہ بڈو تریمتیں دے برابر تے بے بڈو کنیں ودھ تریمتیں ہوں تے انہیں کیتے ترکے دا بڈو تریماں حصہ تے بے ہک بروے تے او نڈا حصہ او نڈے او نڈے ہویا وچو ہر ہک واسطے چھوواں حصہ او نڈے ترکے وچو بے او نڈی اولاد بھوے تے بے او نڈی اولاد نہ ہوے تے او نڈا پیر وارث ہووے تے او نڈی مادا تریماں حصہ تے بے او نڈے بھین بھرا ہوں تے او نڈی مادا چھوواں حصہ وصیت دے بعد جیرمی

عَلَيْهَا حِكْمًا ۝

اول کہتی۔ تے قرمن بہاؤں دے بعد۔ تہاڑے ما پیر ڈاڑے تے
تہاڑی لولاد تہا کون نیں پتہ جو انہیں وچ کون تہاڑے کہتے
زیادہ مفید۔ لے اللہ سیس و لو قرمن تے بے شک اللہ سیس
بہوں جاٹن والا تے سیانا ۝

۱۳۔ تے جے تہاڑیاں زالیں مال چھوڑ دینا دے وچ تہاڑا ادھ حصہ
جے انہیں دی اولاد نہ ہووے تے جے انہیں دی اولاد ہووے
تے ول تہاڑا چھوڑ دینا دے حصہ ۝ جو ادھوڑ دینا دے حصہ جے
اوکرن تے قرمن بہاؤں دے بعد۔ تے جے تہاڑی اولاد نہ
ہووے تے تہاڑے ترکے وچ انہیں دا حصہ ۝ جے
تہاڑی اولاد ہووے تے تہاڑے ترکے وچ انہیں دا اٹھواں
حصہ ۝ وصیت دے بعد جیڑی تاساں کرو تے قرمن بہاؤں دے
بعد تے جے کوئی ایجھا مرد ہووے جیڑھا کلہا ہووے یا
تیرمت ہووے تے (مالو) اندا بھرایا بھین ہووے تے انہیں
وچ ہرک دا چھوواں حصہ ۝ تے جے اس کنیں دودھ ہوون تے
او تر بکھے حصے دے شریکین وصیت دے بعد جیڑی کہتی دیندی ۝
یا قرمن بہاؤں دے بعد کہیں کوں نقصان بچاؤں مقصد نہ ہرے
لے اللہ سیس و لو وصیت تے اللہ سیس بہوں جاٹن والا
تے ٹھہرا ۝

۱۴۔ لے اللہ سیس دیاں دلاں ہن تے جیڑھا شخص اللہ تے
اوندے رسول دی اطاعت کر لسی او اوں کوں اول جنت وچ
داخل کر لسی جیندے وچ نہراں و ہندیاں بیاں ہر سن تے لے
بہوں دڑی کامیابی ۝

۱۵۔ تے جیڑھا اللہ سیس تے اوندے رسول دی نافرمانی کر لسی
تے اوندیاں حل طیب و لیس اللہ سیس اول کوں بھاد وچ داخل
کر لسی تے اوندے کہتے عذاب ذلیل کرن والا۔

۱۶۔ تے تہاڑی زالیں وچ جیڑیاں بے حیاں کرن انہیں تے

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ
وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِنَّ يُوصِيْنَ بِهَآ أَوْ دِيْنٌ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ
مِمَّا تَرَكَهُنَّ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ
فَلَهُنَّ الشُّنُّ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّتِهِنَّ يُوصِيْنَ
بِهَآ أَوْ دِيْنٌ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً
وَأَخًا أَوْ أُخْتًا فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّنُّ فَإِنْ
كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِ يُوْصِيْ بِهَآ أَوْ دِيْنٌ غَيْرُ مَصْرَآءٍ وَصِيَّةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ۝

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ
جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
ذَلِكَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ يَدْخُلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا

عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ مِّنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ
فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لَهُنَّ سَبِيلًا ۝

وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَهَا مِنْكُمْ قَاذُوهَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَّحِيمًا ۝

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتَوَبُّونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا
حَصَرَ أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي بُتُّ النَّارَ وَلَا
الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِدُ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كَوَاهٍ
وَلَا تَفْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْنَهُنَّ
إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَىٰ أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ
فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ۝

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَّكَانَ زَوْجٍ وَ
آتَيْتُمْ أَحَدَهُنَّ فَنَطَرًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا
أَتَأْخُذُونَ مِنْهُ بِهَتَائِئِ وَاتِّمَامٍ ۝

چار گواہ بناؤ اپنے دوچوتے جے او گواہی ڈے ڈیوں۔ تے انہیں
کوں گھریں وچ پا بند کر ڈیو ادتیں جو موت انہیں کوں مار
ڈیوے یا اللہ سیس انہیں کیسے کوئی بیا راہ کڈے۔

۱۷۔ جے تہا ڈے وچو ڈو (مرد) اے بے حیائی کرن تے
انہیں کوں دکھ ڈیو تے جے او ڈوہیں تو بہ کر گھن تے اپنی
اصلاح کر گھن تے انہیں ڈوہیں کوں چھوڑ ڈیو بے شک اللہ
سیس تو بہ قبول کرن والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۱۸۔ اللہ سیس تے صرف انہیں دی تو بہ قبول کر لیس جبرے
جہالت دی وچر کیں بل کم کریندن تے دل جلدی تو بہ کر
گھنندن۔ ایسے ہن جنہیں تے اللہ سیس مہربانی کر لیس تے
اللہ سیس بہوں چاٹن والا تے سمانا۔

۱۹۔ انہیں لوکس دی تو بہ قبول نہ جیس جبرے گناہ کریندن
تے جڈال انہیں وچر کوئی مرٹن بگدے تے او آہے میں
ہٹ تو بہ کرینداں تے نہ انہیں دی جبرے نہ منٹ دی حالت مچ
مرویندن ایسے ہن جنہیں واسطے دردناک عذاب۔ اسان
تیار کیا ہوئے

۲۰۔ اے منٹ والیو تہا ڈے کیسے جائز نہیں جو تساں زور نال
تیریتیں دے وارث بٹرنے انہیں کوں اس واسطے تنگ نہ کرو تاں جو تساں
جو کچھ انہیں کوں ڈتے او ندے وچر کچھ گھن گھننا جے او
بے حیائی کرن پئے وچن اتے اوین کرو جیریں اللہ سیس مکم
ڈتے اتے انہیں نال چنگا سلوک کردے جے او تہا کوں ناپسند
ہوون تے ممکن جو کہیں شے کوں تاں ناپسند کردے اللہ
سیس او ندے مچ بہوں چنگیاں رکھ ڈیوے۔

۲۱۔ تے جے تساں ہک کوں چھوڑ کے ڈو جی نال پرہیزمن چاہو
تے ہک کوں تاں دھیر سا لا مال ڈتا ہووے تے تساں لوئدے
وچر کچھ وی نہ گھنہ۔ کیا تساں او مال بہتان نال تے کھلے کھلے

گناہ نال گھنٹ چاہندے ؎

۲۲۔ تے تساں اول کیوں گمن سبگدے ؎ تساں تے ہک بڑو جھے

نال مل چکے تے او وی تساں کنیں پکا وعدہ گمن چکین۔

۲۳۔ تے تساں انہیں نال نکاح نہ کرو میندے نال تہا بڑے

بیرو بڑا بڑے نکاح کیسا ہووے۔ جو تھی گئے تھی گئے اے

بے حیائی ؎ تے کاوڑ لوادٹ والا کم تے گندو راہ۔

۲۴۔ صرام کتیاں گین تہا بڑے اتے تہا بڑیاں میریں تے تہا بڑیاں

دھیریں تے تہا بڑیاں بھینیں تے تہا بڑیاں بویاں چاچیاں تے

تہا بڑیاں ماسیاں مامیاں تے بھردیاں دھیریں تے بھینیں

دیاں دھیریں تے تہا بڑیاں او میریں جس تہا کوں کھیر پلاٹے

تے تہا بڑیاں او بھینیں جنہیں تہا بڑے نال کھیریتے تے تہا بڑیاں

سہیں تے تہا بڑی زالیں جنہیں نال تساں مباحثرت

کر چکے ؎ انہیں دیاں دھیریں جیرھیاں تہا بڑیاں متریاں،

تے جے مباحثرت نہ کیتی ہو دے تے ول انہیں نال

پر نیجوش دج کوئی گناہ نہیں تے تہا بڑے سکے پتریں

دیاں زالیں (نورھیں) تے بڑو بھینیں کوں (نکاح نال)

کٹھا نہ کرو جو تھی گئے تھی گئے۔ بے شک اللہ سہیں

بہوں بخشش والا تے ول ول رحم کرن والا ؎

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَ بَعْضُكُم إِلَىٰ بَعْضٍ

وَأَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا ﴿٢٢﴾

وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ

سَلَفُ إِذْ كَانَ كَانَ فَاحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿٢٣﴾

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَتُكُمْ وَعَوْنُكُمْ

وَوَحْلَتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخْتِ وَأُمَّهَاتُ

الْبَنِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَتُكُمْ مِنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ

نِسَائِكُمْ وَرَبَائِبُكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ

الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ إِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا

جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ

أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ

سَلَفُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿٢٤﴾

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ۖ
كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَإِلَّكُمْ مَا وَدَّاءُ ذَلِكُمْ أَنْ
تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ ۚ فَمَا
اسْتَنْتَعُمُ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرَاخَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۵﴾

۲۵۔ تے پر نیاں ہویاں ترمیتیں سوائے تہاڑیں بانہیں دے۔
اے تہاڑے اتے اللہ سیئں دلو فرض تے ایندے سوا تہاڑے
اتے ساریاں ترمیتیں نکاح کیتے حلالن۔ تاں جوتساں اپنے مال
نال نیک ترمیتیں منگو تے زنا کرن والے نہ بٹوتے جتناں
تساں انہیں کنیں فائدہ پاؤ اوندی اجرت ڈیو اے فرض۔
تے تہاڑے اتے کوئی گناہ نیں جو حق مہر مقرر کرن دے بعد
اوں کوں گھٹا وٹن تے ودھا وٹن تے راضی تھی ونجی۔ بے شک
اللہ سیئں بہوں چاٹن والا تے سیاناء۔

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمْ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَآتُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ
وَلَا مَتَّخِذَاتِ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ أَنْ تَنْكِحُنَّ
فَإِحْشَاءَةً لِنَفْسِكُمْ فَاصْبِرُوا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ
الْعَذَابِ ۚ ذَلِكُمْ خِشْيَ الْعَنْتِ مِنْكُمْ وَأَنْ
تَصْبِرُوا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۶﴾

۲۶۔ تے جیکوں تہاڑے وچرقات نہ ہوے جواو کہیں مومن
آزاد ترمیتیں نال شادی کرے تے او ایہیں بانہیں وچر جیرمی
مومن ہووے اوندے نال شادی کر گھنے اللہ سیئں تہاڑے
ایمان کوں بہوں چاٹدے۔ تہاڑا ہک ڈو بجنے نال تعلق۔ تساں
انہیں نال نکاح کرو انہیں دے مالکیں دی اجازت نال تے انہیں
کوں انہیں دامناسب حق مہر ڈیو او پاکیزہ ہون تے زنا کار
نہ ہون تے نال کہیں کون کسکتی بنا وٹن والیاں ہون۔ تے
جیرے دیلے اولکاح وچ آؤن تے او ولابے حیائی
کرن تے انہیں کوں اول غلب دی آدمی بلس جیرھا آزاد
ترمیتیں کوں مدے۔ اے حکم اوندے کیتے بے جرحا تہاڑے
وچر گناہ کنیں ڈرے۔ تہاڑا صبر کرن تہاڑے کیتے چبکا تے
اللہ سیئں بہوں بخشش والا تے ول دل رحم کرن والا۔

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۷﴾

۲۷۔ اللہ سیئں چاہندے جوتساں کنیں پہلے لوکیں دے طریقے
تہاکوں ڈرے تے تہاکوں راہ دکھالے تے تہاڑے اتے
مہربانی کرے تے اللہ سیئں بہوں چاٹن والا تے
سیاناء۔

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهْوَةَ أَنْ يَبْسُطُوا مَبِلًا عَظِيمًا ﴿۸﴾

۲۸۔ تے اللہ سیئں چاہندے جوتہاڑے اتے مہربانی کرے
تے اولوک جیرے گندی خواہشات دے پچھو گردن اولے

پابندن جوتساں برلٹی دو بہوں بھک و نہجو۔

۲۹۔ تے اللہ سیس پابندے جوتساں کنیں بار ہولا کرے
تے انسان کمزور پیدا کیا گئے۔

۳۰۔ لے ایمان والو لتساں اپنے مال آیت وچ نا مائز طریقے
نال نہ کھاؤ سوائے ایندے جو تجارت نال آیت وچ غرضی
نال مال حاصل کرتے اپنے آپ کوں نہ قتل کو بے شک اللہ
سیس تہا بڑے اُتے ول ول رحم کرٹ والا ۵۔

۳۱۔ تے جیرھا شفع ہک ڈوبے (وامال زیادتی تے ظلم نال
کھا دے تے اساں اوں کوں بھاد وچ سیسوں تے اللہ سیس
کیے اے گال سوکھی ۵۔

۳۲۔ جے تساں وڈے وڈے گناہیں کنیں پکڑ جیں کنیں تہا کوں
بکلیا گئے تے اساں تہا بڑے عیب تساں کنیں ٹاڈیوں تے
داخل کر لیسوں تہا کوں عزت والے مقام وچ۔

۳۳۔ اللہ سیس تہا بڑے وچو جے کہیں کوں کس تے فضیلت
ڈتی تے تساں اوندی خواہش نہ کر۔ مردیں واسطے اوتہو ۵
جیرھا انہیں کھائے تے ترمیتیں کیے اوتہو جیرھا انہیں کھائے
تے تساں اللہ سیس کنیں اوں فضل منگو بے شک اللہ سیس
ہر شے کوں بہوں چاڈے۔

۳۴۔ ہر آدمی واسطے اساں اوندے ترکے دے وارث بنائیں جیرھا
اوندے پیو ماتے قریبی سکیں چھوڑیے۔ جیندے نال تساں
پکا وعدہ کیتی کھڑے ۵ اوں کوں وی حصہ ڈویو۔ بے شک اللہ سیس
ہر شے تے نگران۔

۳۵۔ مرد ترمیتیں تے نگرانیں واسطے جو اللہ سیس انہیں وچو بعض کوں
بعض تے فضیلت ڈتی ۵۔ تے اس وچ کیں دی جواد اپنے مال
وچو فرج کریندن یک ترمیتیں تے فرمانبردارن کڈ کھچواں شے
وی حفاظت کرٹ والیاں جیندی حفاظت دا اللہ سیس حکم

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ مِثْقَلًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدْوَانًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ
نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

إِنْ تَحْتَسِبُوا كَيْدًا مَّا تُثْهَوْنَ عَنْهُ نَكِفْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَنُدْخِلْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ۝

وَلَا تَتَّبِعُوا مِمَّا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ
لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
اَكْتَسَبْنَ ۚ وَسَلُّوا لِّلَّهِ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

وَلِكُلِّ جَلَلًا مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ ۚ
وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ ۚ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

الرِّجَالُ قَوَمُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
عَلَى بَعْضٍ ۚ وَبِمَا آتَفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَلِلَّذِلْخِ
قَبِذَتْ حِفْظًا لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ ۚ وَالَّذِي تَخَافُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَوَطَّوهُنَّ ۚ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

وَأَصْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿۳۷﴾

ہوتے۔ تے جیندی نافغانی داتہا کول ڈرہوے انہیں کول نصیحت کرو تے دل انہیں دے بسترانج کر ڈیوتے کٹو انہیں کول تے جے او تہا ڈی ہال من گھنن تے لتاں انہیں دے خلافت کوئی کارروائی نہ کرو بے شک اللہ سیس بہوں اچھ شان والا تے بہوں وڈا۔

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے جھٹاکوں نہیں ڈرناہیں دے اختلاف دا ڈرہوے تے لتاں ہک اوندے خاندان وچرتے ہک اوندے خاندان وچ منصف تقرر کرو تے جے او ڈوہیں صلح کرادوں چاہن تے اللہ سیس زال پٹے کول صلح کرن دی توفیق ڈیسی۔ تے بے شک اللہ سیس بہوں بائٹل والا تے بانبر۔

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ مُخْتَلًا فِخْوَراً ﴿۳۹﴾

۳۸۔ تے اللہ سیس دی عبادت کرو تے کہیں شے کول اوندا شریک نہ بناؤ تے پیر ماناں چمکا سلوک کرو تے نزدیکی سیکس نال تے تیں نال تے مسکین نال تے کولہوے ہسائے نال تے پریں دے ہسائے نال تے پاسے آ لے ساتھی نال۔ تے جیندے اتے تہا ڈے کچے بھد مالک ہن انہیں نال۔ بے شک اللہ سیس اول آدمی کول پسند نہیں کریںدا جیرھا اکڑیجٹ تے فخر کرن والا ہوے۔

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿۴۰﴾

۳۸۔ تے جیرھے شوم ہن نے لوکس کول کنجوسی دا حکم ڈیسنن تے جیرھا اللہ سیس اپٹے فضل نال انہیں کول ڈتے اول کول لیسنن تے اسان کافریں کیے تیار کیا ہوئے ذلیل کرن والا عذاب۔

وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ أَمْرَهُمْ رِقَاءَ النَّاسِ لِأُبُحْمٍ يُؤْتُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿۴۱﴾

۳۹۔ تے جیرھے اپٹے مال لوکس کول دکھاؤں کیے فرج کرینن تے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نہیں ایندے تے جیندا شیطان سبجی۔ او بہوں برا سبجی۔

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿۴۲﴾

۴۰۔ انہیں کول کیا تھوے ہا جے او اللہ سیس تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان گن آؤں ہا تے اللہ سیس جو انہیں کول ڈتے

اوند سے جو خرچ کرن ہاتے اللہ سیں انہیں کوں بہوں
چاٹن والا۔

۴۱۔ بے شک اللہ سیں کو ریل تلوای ظلم نیں کریندا ہے
نیکی ہوی تے اوں کوں ودھا بڑیسی تے اپنے ولووی اوکوں
وڈا اجر بڑیسی۔

۴۲۔ تے انہیں لوکس دا کیا حال ہوی جیڈاں اساں ہر ٹولے تے
ہک گواہ گھن اوسوں تے نیکیں انہیں نے گواہ گھن اوسوں۔

۴۳۔ اوں جہاڑے اولوک جیرھے کافرن تے رسول دے
نادرین او چاہن جو زمین وچ انہیں کوں پور بڑا دچکے ہاتے
اللہ سیں کین او کوئی گال نہ لگا سگھن۔

۴۴۔ اے ایمان والو! تاساں نہ کوہود پھر نماز دے جیڈاں تاساں
ہوش وچ نہ ہر وجے تیں تاساں سمجھو نہ جو تاساں اہرے پئے
تے نہ جہنی ہوو سوائے ایندے جو تاساں مسافر ہوو وجے
تیں تاساں دھان گھنوتے جے تاساں بیمار ہوو یا سفر تے ہوو
یا کوئی حاجت بہہ کے آیا ہووے یا تاساں تے ہوو
تریمیتیں نال تے تہا کوں پائی نہ ملے تے پاک مٹی نال تیم کر
گھنوتے مسح کرو اپنے مندا تے ہتھیں دا۔ بے شک
اللہ سیں معاف کرن والا تے بخش والا۔

۴۵۔ کیا تیکوں پتہ نیں انہیں لوکس دا جنہیں کوں کتاب دا کھ
حصہ بڑا گیا ہاتے انہیں گمراہی مل گدی تے اولے دی چاہن
جو تاساں دی سدھے رستے کین گمراہی وچو۔

۴۶۔ تے اللہ سیں تہا بڑے دشمنیں کوں چاڑھے تے اللہ سیں
سجکت دے لحاظ نال کافی دے مدد کرن دے لحاظ نال دی
کافی۔

۴۷۔ انہیں کوں جیرھے یہودی تھین تے اللہ دی گاہیں کوں
انہیں دی جہیں کین بد لیندن تے اہرن اساں ٹے تے نافرمانی

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً
يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ
عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٢﴾

يُؤْمِنُ بِوَدِّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ وَلَوْ أَنَّهُمْ
يَعْلَمُونَ الْغَيْبُ لَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى
مِمَّا تَكْتُمُونَ مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنُبًا إِلَّا عَابِرِي سَبِيلٍ
مِمَّا تَغْتَسِلُونَ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَايَةِ أَوْ لَسْتُمْ مِنَ الْمَسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَ
أَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْتُرُونَ
الْضَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٥﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى
بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٦﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَ

رَاعَا لِيَا بَالِسِتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ
قَالُوا سُبْحَنَا وَأَطَعْنَا وَاسْتَعْنَا وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ وَأَقْوَمًا وَلَٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٣٨﴾

کیتی، تے توں سٹن تے خدا دیاں گاہیں نیکیوں سٹایاں نہ وچن
تے اپنی زبانیں کوں مردہ کے آبدن جو ساڈا خیال کرنے طے
مریدن دین وچ تے بے شک جے او اے اکھن ہا جو اسان
سٹئے تے فرمانبرداری کیتی سے توں ساکوں مہربانی نال ڈیکھ
تے اے انہیں کیسے چپکا ہا تے زیادہ درست ہا۔ تے اللہ
سیس انہیں دے کفر دی وجر کئیں انہیں تے لعنت کیتی تے او
ایمان نہیں گمن آئے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا
مِّنَّا مَعَكُمْ مِّن قَبْلُ أَنْ نَطْغَىٰ وَجْهُهَا فنَرُدَّهَا عَلَىٰ
أَذْوَارِهَا أَوْ لَنَعْنَهُمْ كَمَا لَعَنَّاهُ فَاصْبِرُوا الصَّبْرَ
الْمُتَوَكِّلَ اللَّهُ مَفْعُولًا ﴿٣٩﴾

۳۸۔ اے لوگو جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی، تے ان ایمان گمن آؤ
اوندرے لئے حیرمی اسان تہا ڈو لہانی، تے او اوندی تصدیق
کریندی، حیرمی تسان کئیں ہائی پئی ایں کئیں پہلے جو اسان
وڈے لوکس کوں مٹا ڈیوں تے اسان انہیں کوں پچھو ہاں
کنڈتا دلا پٹوں یا انہیں تے لعنت کردوں جیوں اسان چٹ پٹ
والیں تے پھٹی ہائی۔ تے اللہ دی ہر گول پوری حق کے رہندی،

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ
إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٠﴾

۴۰۔ بے شک اللہ سیس نہیں بخشتا جو اوندرے نال مشرک
کیا وچنے تے ایندے سوا جیکوں چاہی بخش ڈیسی۔ تے حیرجا
اللہ نال مشرک کریندے تے اوں بہوں وڈا گنہہ کیسے۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْكِي
مَنْ يَشَاءُ وَلَا يَظْلُمُونَ فِتْنًا ﴿٤١﴾

۵۰۔ کیا تیکوں پتہ نہیں واجرے اپنے آپ کوں پاک
سمجھیندن تے سچ اے ہے جو اللہ سیس جیکوں چاہندے
پاک کریندے تے انہیں تے پنڈ دی گھڑا تلام علم دی زیکتا
ولیسی۔

انْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ
إِثْمًا مُّبِينًا ﴿٤٢﴾

۵۱۔ توں ڈیکھ او کیوں اللہ سیس تے کوڑ بہیندن تے
اے بہوں سارا وڈا گناہ۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ
بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ
أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿٤٣﴾

۵۲۔ کیا تیکوں پتہ نہیں کوں کتاب دا کچھ حصہ ڈتا گیا ہا
تے او بیس کوں تے شیطان کوں منیندن تے او آبدن انہیں
لوکس دے متعلق حیرمی نہیں منیندے جو او زیادہ ہدایت تے
ہن انہیں لوکس کئیں حیرمی مومن۔

۵۳۔ اے لوگوں جنہیں تے اللہ لعنت کیتی ۛ تے جیندے تے اللہ سیس لعنت کرے توں اوندا امدادی نہ لبھ سگیس۔

۵۴۔ کیا انہیں وادشاہی وچ حصہ اوتے کہیں انسان کوں پنڈوی گلوا آئی ادهلی لکیر تلاوی نہ ڈلسن۔

۵۵۔ یا ادلوکس تے حسد کریدن جو انہیں کوں اللہ سیس ایٹے فضل نال بڑے۔ تے اسال ابراہیم دی اولاد کوں کتاب تے سٹپ بڑا۔ تے اسال انہیں کوں بہوں وڈی بادشاہی بڑتی۔

۵۶۔ انہیں دجو کجھ ایجھے بن جیرے اوندے تے ایمان گھن آئن تے کجھ اوکس رک گئیں تے دوزخ دی گرمی بہوں زیادہ ۛ

۵۷۔ بے شک جیرے نیش منیدے ساڈی آیات کوں تے اسال انہیں کوں بھاد وچ ضرور سیسوں تے جڈاں جم گل ولین تے اسال پے جم وٹا ڈلسوں تاں جواد عذاب چکھن بے شک اللہ بہوں غالب تے بہوں سیانا ۛ

۵۸۔ تے جیرے لوک ایمان گھن آئن تے نیک اعمال کیتن اسال انہیں کوں ضرور جنت وچ داخل کرلیسوں جنت جیندے وچ نہراں و ہندیاں پئین۔ اوندے وچ ہمیشہ رہن۔ اوندے وچ انہیں کیتے پاک زلیں ہوسن تے اسال انہیں کوں داخل کرلیسوں گھاٹی چھاں وچ۔

۵۹۔ بے شک اللہ سیس تہاکوں مکم بوندے جوتساں امتاں انہیں کوں ڈیو جیرے حقدارن تے جڈاں تہاکوں وچ فصلہ کرو تے الصاف نال فصلہ کرو بے شک اللہ تہاکوں کنبھی چٹکی نصیحت کریندے تے بے شک اللہ سیس بہوں سٹن والا تے ڈیکھن والا ۛ

۶۰۔ اے ایمان والو تہاکوں اللہ سیس دی اطاعت کرو تے

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٣﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُولَوْنَ النَّاسُ نَصِيرًا ﴿٥٤﴾

أَمْ يُحْسَدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلٍ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لِيَذُوَّا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلِيلًا ﴿٥٨﴾

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حُكِمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَكُونُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ

أُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ④

رسول تے اولیٰ حاکم دی اطاعت کرو جیڑھا تہا بڑے وچوہرے
تے جے تہا بڑا کہیں گال تے جیڑھا تھی وچے تے فیصلہ لسان
اللہ سیئیں تے اوندے رسول دو گھن وچوہرے تہاں اللہ تے
آخرت دے ڈینہ کول منیندے ۴۔ اے گال چچکی تے ایندا
بہوں چچکال انجام۔

الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ صُوبُوا بِمَا أُزِيلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُزِيلَ مِنْ تَحْتِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا
إِلَى الظَّالِمِينَ وَقَدْ أُصِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ⑤

۴۱۔ کیا نیکیوں پتہ انہیں لوکیں دا جیرے اے دعویٰ کریندن
جو بے شک اسان ایمان گھن ائے ہں اوندے اتے جیڑھا تہو
لے تے جیڑھا تیں کیں پہلے بہا یا گئے اوچا بدن جیڑھا تیں
کیں فیصلہ کراون تے انہیں کول مکم بڑا گئے جو اوندرا انکار کرن
تے شیطان چاہندے جو انہیں کول پرے درے دا گمراہ بنا
ڈیرے۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ⑥

۴۲۔ تے جڈاں انہیں کول آکھیا ویندے جو آڈاوندو جیڑھا تے اللہ
سیئیں تے اوندے رسول دو تے توں منافقین کول ڈوبیں
جو او تیں کیں بہوں پریں ہٹ ویندن۔

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ ۖ يَا لَيْلَىٰ إِنَّ أَرْدُنَا إِلَّا يَنْحَاكًا
وَتُوفِيقًا ⑦

۴۳۔ تے اے کیوں تھیندے جڈاں انہیں تے مصیبت آوندی ۷
انہیں دے اپٹے ہتیں دی کائی دی وچرناں پچھیں او منافق
تیڈو اندن تے قساں کھندن جو اللہ دی قسم اسان تے صرف
ارادہ کیسا ہا چچکے سلوک دا تے صلح دا۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ⑧

۴۴۔ اے لوکن جو کچھ انہیں دے دلیں وچ اللہ سیئیں خوب ہاندے
توں انہیں کیں پوہا تھی وچ تے انہیں کول نصیحت کرتے انہیں
کول اینجی گال کر جیندا انہیں دے دلیں تے اثر تھوے۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا يَطَاعُ يَا ذَٰنِ اللَّهُ وَكَوْ
اَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ فَوَجَدَ اللَّهُ تَوَابًا رَحِيمًا ⑨

۴۵۔ تے اسان کوئی رسول نیں پھیا سوائے ایندے جو اللہ سیئیں
دے حکم نال اوندی اطاعت کیتی وچے تے بے شک جڈاں
انہیں اپنی جانیں تے ظلم کیا ہاتے تیڈو آون ہاتے اللہ کیں
بخشش منگن ہاتے رسول دی انہیں واسطے بخشش منگن ہاتے
او اللہ سیئیں کول بہوں مہربان تے رحم کرٹ والا پادون ہا۔

۶۶۔ تے تیرے رب دی قسم او مومن نہ تھیں جے تیں او
تیکوں ہراول گال وچ جیندے وچ او بھڑدن منصف نہ
بٹاون تے جیرھا توں فیصلہ کریں اوں کیں دیں وچ جنگی محسوس
نہ کرن تے پورے طور تے من گھن۔

۶۷۔ تے بے شک جے اساں انہیں کوں مکم ڈیوں با جو
اپنے آپ کوں قتل کرو یا پٹے گھریں وچو نکل وچوتے سوائے
تھوڑے لوکس دے کوئی انہیں وچو لے کم نہ کرے ہا۔ تے جے
او کر گھن با جیرمی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہانڈے لے انہیں
کیتے چنگا ہا تے پکی گال بائی۔

۶۸۔ تے اساں یقیناً انہیں کوں بہوں وڈا بدلہ ڈیوں ہاپٹے دل
۶۹۔ تے انہیں کوں سدھا رستہ وی دکھاؤں ہا۔

۷۰۔ جیرھے لوک اللہ تے رسول دی اطاعت کر لیں لے انہیں
وچ دل ولسن جنہیں تے اللہ سیں النامکین جویں نبی تے صدیق
تے شہید تے صالح تے اے لوک بہوں چنگے سبگتی بن۔

۷۱۔ لے اللہ سیں افضل تے او بہوں جانی والاء۔

۷۲۔ اے ایمان والو اپنی حفاظت دے سامانہ برو ایسے تیار رکھو
تے تھوڑے تھوڑے حق کے ٹرو یا سارے کٹے حق کے ٹرو

۷۳۔ تے بے شک اساں وچو کچھ انجمن جیرھے کم دے وقت
پچھو رہ ویندن جے تہا کوں کوئی مصیبت پہنچے تے او آبدے جو
میںڈے اتے اللہ دا بہوں وڈا احسان جویں انہیں نال حاضر نہ
ہاںمی۔

۷۴۔ جے تہا کوں اللہ سیں کئیں فضل پہنچے تے او آبدے ہاںے
جے میں انہیں نال ہواں ہا تے بہوں وڈی کامیابی لے ہاتے جویں
انہیں دے تے تہا بڑے وچ کوئی دوستی و التعلیق بائی کاہند۔

۷۵۔ انہیں لوکس کوں اللہ دے رستے وچ جگ کرنی چاہی دی
جیرھے دنیاوی زندگی کوں چھوڑ کے آخرت کوں مل گدی کھڑن

فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يَخِشَوْكَ فِيمَا شَجَرٌ
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ
وَيَسْلُمُوا أَسِيلًا ﴿٦٦﴾

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنِ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرُجُوا
مِن دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ
فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَأَشَدَّ
تَثْبِيثًا ﴿٦٧﴾

وَإِذَا لَا تَذُنُّهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٦٨﴾

وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٦٩﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ﴿٧٠﴾

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿٧١﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ فَانفِرُوا شُبَّانًا
أَوْ انْفِرُوا جُنُودًا ﴿٧٢﴾

وَإِنْ أَصَابَكُمْ لِمَن يَبْغِطُونَ فَكُلٌّ أَصَابَكُمْ مَصِيبُهُ
قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ﴿٧٣﴾

وَلَمَّا أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَن لَّمْ
تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِسُونَ كُنْتَ مَعَهُمْ
فَأَفْوَزَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧٤﴾

فَلْيَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ

يَغْلِبُ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝

تے جیسا اللہ دے رہے وہی جنگ کرے تے ماریا ونچے یا
بڑا بڑھا تھی ونچے تے اسان اول کون ضرور وڈا بدلہ دیسیں۔

۷۶۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تہاں توہے لڑے اللہ دے رہے
وہی انہیں دی خاطر جیسے میں تے عورتیں وچو کمزور تے ہاں
جیسے آبدن لے ساڈے رب ساکوں اس ظالم دست وچو کدھ
جیندے رہن والے ظالم۔ تے اپنے ولو ساڈا کوئی سنگتی بٹا
تے اپنے ولو ساڈا کوئی امدادی بٹا۔

۷۷۔ جیسے مومن لڑے اللہ دے رہے وہی جنگ کریندن تے
جیسے کافرن او شیطان دے رہے وہی جنگ کریندن اس واسطے
تہاں جگ کرو شیطان دے دوستیں ناں بے شک شیطان دی
تدبیر کمزور۔

۷۸۔ کیا تیکوں پتہ نہیں انہیں لوکس دا جنہیں کوں اکھیا گیا ہا جو
تہاں اپنے ہمیں کوں روکو تے نماز پڑھ کے پڑھو تے زکاۃ ڈیو
تے جلال انہیں تے جگ فرض کیتی گئی تے انہیں وچو جگ ٹولہ
لوکس کیں الیوں بڑی پئے گئے جیویں اللہ کیں بڑی بے یا اول کیں
دی زیادہ۔ تے انہیں اکھئے اے ساڈے رب تیں ساڈے اتیں
جنگ کیوں فرض کیتی تے کیوں نہ تیں ساکوں معمولی
مہلت ڈتی توں اکھ بڑے جو دنیا دا فائدہ معمولی تے
آخرت جنگی و اوندے واسطے جیسا تقویٰ اختیار کرے۔
تے تہاڈے اتے پنڈ دی جگہ دی لیک تلاوی ظلم نہ کیا
ولیں۔

۷۹۔ تہاں جھتاں ہر سو تہاکوں موت آپکڑ لیس بھانویں
تہاں مضبوط قلعیں وچ دی کیوں نہ ہو ورو جے انہیں
کوں کوئی چنگائی پہنچے تے آہن جو لے اللہ وٹوے تے جے
انہیں کوں کوئی برائی پہنچے تے آہن جو لے تے تے وٹوے۔
توں اکھ سب شے اللہ کیں ہے۔ اس قوم کوں کیا تھی

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ نَصِيرًا ۝

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ فَقَاتِلُوا أَزْوَاجَ الشَّيْطَانِ
إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ۝

الْمُتَرَدِّينَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
إِذَا قَرِينُهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ
أَوْ اشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا
تُظْلَمُونَ قَبِيلًا ۝

إِن مَّا تَكُونُوا يَدْرِكُكُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي بُرُوجٍ
مُشِيدَةٍ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ قُلْ هَؤُلَاءِ الْقَوْمُ
لَا يَكَادُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۝

گئے جو کمال سمجھنے دے کو بہو دی نہیں دیندے۔

۸۰۔ جو تیکوں چنگائی پہنچے اور اللہ کیں ہے تے جیہی تکلیف پہنچے او تیرے اپٹے ولو۔ اسان تیکوں لوکس واسطے رسول بنا کے پٹھے سے تے اللہ کافی گواہ۔

۸۱۔ جیرھا رسول دی اطاعت کریس اوں اللہ دی اطاعت کیتی تے جیرھا کنڈ پھیر گھنسی اسان تیکوں انہیں تے

نگران بنا کے نہیں پٹھیا

۸۲۔ او آدم بن ساطا کم تے اطاعت تے جڈاں او تیں کیں باہر نکدن ہک ٹولہ انہیں وچورات گذریندے اوں دے خلاف جو توں آہیں اللہ سیس کھدا اوں دے جو اورات کوں تیرے خلاف سوچیندے۔ توں انہیں کیں منہ پھیر گھن تے اللہ تے بھروسہ کرتے اللہ کافی کارساز۔

۸۳۔ کیا او لوک قرآن تے غور نہیں کریندے جے اے اللہ دے سوا کہیں پے کیں ہوندا تے اوں دے وچ بہوں سارا اختلاف پاؤں ہا۔

۸۴۔ تے جڈاں انہیں کیں امن یا خوف دی گال اندی ۷ او اوں کوں مشہور کر ڈیندے۔ جے او اوں گال کوں اپٹے رسول یا اپٹے حاکم دو گھن وچن ہاتے انہیں وچو سیانے لوک اصل گال کوں معلوم کر گھن ہا۔ تے جے تہاڑے اتے اللہ دافضل نہ ہووے ہاتے اوں دی رحمت نہ ہوندی تے سوائے تھوڑے لوکس دے آساں شیطان دے پچھو ٹر پو و ہا۔

۸۵۔ توں اللہ دے رستے وچ جیگ کر تیکوں اپٹے سوا کہیں دازمہ وار نہ بنایا ویسی۔ تے توں مومنین کوں ابھار (تیار کر) تھی سگدے جو اللہ سیس کافریں دی جیگ کوں روک ڈیوے تے اللہ سیس دی جیگ سخت تے اوں دا عذاب دی بہوں سخت۔

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَا لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿۸۰﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظًا ﴿۸۱﴾

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۸۲﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿۸۳﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَ الَّذِينَ يُسْتَشِيرُونَكَ مِنْهُمْ وَلَوْ أَفْضَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتَهُ لَا تَبِعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۸۴﴾

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَارْحُضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكُفَّ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنكِيلًا ﴿۸۵﴾

۸۶۔ جیسا شخص چنگی سفارش کرے اور دے کیتے اور دے وچ
اور دے ۸۷۔ تے جیسا شخص بری سفارش کرے اور دے
واسطے وی اور دے ۸۸۔ تے اللہ سیس ہر شے دا نگران۔
۸۹۔ تے جہاں تہا کوں کوئی دعا ڈیوے تے اوں کیں چنگی
دعا ڈیوے یا او با دعا ڈیوے جے شک اللہ سیس ہر شے دا حساب
گھنن والا ہو۔

۸۸۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نیں او تہا کوں
قیامت دے ڈیند تک ضرور جمع کریندا ویس تے ایندے
وچ کوئی شک نیں تے اللہ سیس کیں زیادہ سچی گال کون
آکھ سکدے۔

۸۹۔ تے تہا کوں کیا تھی گئے جو تہاں منافقین دے متعلق
ڈیوے تھی گئے تے اللہ سیس انہیں کوں انہیں دے کیں
دی وجہ نال منہ بھرٹے سٹ گھتے۔ کیا تہاں چاہندے ہو
جو اللہ سیس جیکوں گمراہ کیتے اوں کوں سدھے رستے تے
گھن آؤ۔ تے جیکوں اللہ سیس گمراہ کرے تے اوں دے واسطے
توں اصلو کوئی رستہ نہ پئیں۔

۹۰۔ او چاہندن جو جیویں او کافر بن گئیں تہاں وی اوں کافر
برٹ و نچو تے کہو جیہں تھی دجو تہاں انہیں وچو کہیں کوں سبگتی
نہ بناؤ جے تیں او اللہ دے رستے وچ ہجرت نہ کرن جے او پھر
و نچن تے انہیں کوں پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جیسا وی او
لمبھن۔ تے انہیں وچو کہیں کوں سبگتی تے ادا دی نہ بناؤ۔

۹۱۔ انہیں لوکس دے سوا جیہے انجی قوم وچو ہون جو
تہا ڈے تے انہیں وچ کوئی معاہدہ ہووے یا او آون تہا ڈو
انہیں دے سینے تہا ڈے نال تے اپنی قوم نال بھڑن کیں ہرے
ہوئے ہون۔ تے جے اللہ سیس چاہندے او انہیں کوں تہا ڈے
لے غالب کر ڈیوے ہاتے او تہا ڈے نال بھڑن ہا۔ تے

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَّكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِّنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَّكُنْ لَهُ كُفْلٌ مِّنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيبًا ﴿۸۶﴾

وَإِذَا حُيِّنْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنَ مِنْهَا أَوْ رُدُّوهَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿۸۷﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَجْعَلُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
رَبِّ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿۸۸﴾

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكَّهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ يَهْدُوا مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ
وَمَنْ يَضِلِّ اللَّهُ فَلَنْ يُهْدِيَ لَهُ سَبِيلًا ﴿۸۹﴾

وَدُّوا لَوْ نَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءً فَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ خَلَفَ بِهَا جُورًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا لَنَحْذِثْهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿۹۰﴾

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ نَبَأٌ
أَوْ جَاءُوكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقَاتِلُوكُمْ أَوْ
يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتِلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَالْقُوا
إِيْنَكُمْ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿۹۱﴾

جے اوتساں کنیں پوہے تھی وچن تے تہاڑے نال جنگ نہ
کرن تے تہاڑے نال صلح کرن چاہن تے دل اللہ سیس
انہیں دے خلاف تہاڑے واسطے جنگ داکوئی رستہ نہیں
چھوڑیا۔

۹۲۔ تے کچھ پے لوکس کوں وی تساں مسو جیرے چا بندن
جو تہاڑے نال تے اپنی قوم نال امن نال رہن۔ چڑاں وی او
فتے دو دلائے گیئیں انہیں کوں اوندے وچ منہ بھرتے سٹیا
گئے۔ تے جے اوتساں کنیں پوہے تے پریں تھی وچن۔ تے
صلح وی نہ کرن تے او اپنے جھیں کوں وی نہ روکن تے بھجیں
تساں انہیں کو پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جھتاں وی تہا کوں
او ملن۔ اے او کوکن جو اسال تہاڑے واسطے انہیں دے
خلاف واضح دلیل ڈے دتی۔

۹۳۔ کہیں مومن دی شان نیں جو او کہیں مومن کوں قتل کرے
سوائے غلطی دے تے جیرھا غلطی نال مومن کوں قتل کرے
او مومن غلام آزاد کرے یا مقتول دے گھر والیں کوں خون بہا
ڈیوے سوائے ایندے جو او۔ صدقے دے طور تے چھوڑ
ڈیون۔ تے جے او انجھی قوم دا ہووے جیری تہاڑی دشمن تے
او قتل مومن ہووے تے ہک مومن غلام کوں آزاد کرن
(کافی) تے جے او اول قوم وچ ہووے جو تہاڑے تے اوندے
درمیان معاہدہ ہووے تے او اوندے وارث کوں خون بہا
ڈیوے تے نال ہک مومن غلام کوں آزاد کرے۔ تے جے
ایندی طاقت نہ ہووے تے او ڈوہینے مسلسل روزے
رکھے اے اندی طرفوں رحمت تے اللہ سیس بہوں باٹن
والا تے بہوں سیانا۔

۹۴۔ تے جے کوئی شخص کہیں مومن کوں ہاٹ بچھ کے قتل
کرے تے اندی سزا دوزخ۔ اوندے وچ ہمیشہ رہی تے

سَيِّدُونَ آخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُواكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلًّا رُدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ
يَعْتَرِكُمْ وَيُلْقُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُوا إِلَيْكُمْ
فَأُولَٰئِكَ لَكُمْ ذِمَّةٌ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْهُمْ
ذِمَّةً لَّهُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ ﴿۹۲﴾

۱۲
۹۶

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاؤًا وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاؤًا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ
مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ
قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ
وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ
مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَمَنْ
لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ
اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۹۳﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعِدًّا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خُلْدًا
فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا

عَظِيمًا ﴿۹۵﴾

اوندرے لئے اللہ دا غضب تے اللہ دی لعنت تے اوندرے واسطے وڈا عذاب تیار۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا صَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ آتَاكُمُ السَّلَامَ لَسْتُ مُؤْمِنًا ۚ تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَالِمُ كَثِيرَةٌ ۖ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۹۵﴾

۹۵۔ اے ایمان والو! جہاں تساں زمین تے اللہ دے رستے وچ سفر کرو تے پوری بڑیکھ بھال کر گھنوتے جیرھا تھا کوں سلام کرنے اول کوں اے نہ اکھوتو توں مومن نویں تساں دنیاوی زندگی دا سامان چاہندے ؎ تے اللہ سیس کنیں بہوں غینتاں ہن۔ تے تساں پہلے دی ایویں ہاوے۔ اللہ سیس تھا بڑے اتے احسان کیتے تے تساں بڑیکھ بھالو۔ بے شک اللہ سیس جو تساں کریندے ؎ چاہدے۔

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الْقِرَارِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ ۖ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً ۚ وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَائِنَةَ ۖ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۹۶﴾

۹۶۔ مومنین وچ اوو میرے کہیں تکلیف دے بغیر بہرہ وچن تے جیرے اللہ سیس دے رستے وچ جہاد کرن والیاں اپنے مالیں نال تے جائیں نال او برابر نہیں درجے وچ فضیلت دتی اللہ سیس بہن وایں تے اپنے مال تے جائیں نال جہاد کرن والیں کوں۔ اللہ سیس ساریں نال بھلائی دا وعدہ کیتے۔ تے اللہ سیس بہن وایں تے جہاد کرن والیں کوں وڈے اجر نال فضیلت دتی ؎

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۹۷﴾

۹۷۔ اے اللہ سیس کنیں درجے ہن تے بخشش تے رحمت۔ تے اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْيَوْمَ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُجَاهِدُوا فِيهَا قَالُوا لَيْلَ مَا وَلَّهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۹۸﴾

۹۸۔ بے شک او لوک جنہیں کوں فرشتے اتھے حال وچ مارن جہاد اپنے جائیں تے ظلم کرن والے ہن او فرشتے انہیں کوں اکھن تساں کرمی مصیبت وچ ہاوے او اکھن جو اساں اپنے ملک وچ کمزور سمجھے ویندے ہاے فرشتے اکھن کیا اللہ دی زمین فراخ نہ بائی تساں کتھائیں ہجرت کرو نجو ہاے او لوکن جنہیں دا ٹھکانہ جہنم تے او بہوں بری جا۔

إِلَّا الَّتِي تَضَعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿۹۹﴾

۹۹۔ سوائے انہیں کمزوریاں دے جو انہیں تے تہمتیں تے ہالیں وچوچھے کہیں حیلے دی طاقت نہ رکھیندے ہن تے نہ انہیں

کوں کوئی بی راہ نظر دی جائی۔

۱۰۰۔ اے تمی سبکدے جو اللہ سب سے انہیں کوں معاف کر ڈیوے
اللہ سب سے بہوں معاف کرن والا تے بخشش والا ۷۰

۱۰۱۔ جیرھا اللہ دے رستے وچ ہجرت کر لیس او زمین وچ بہوں
ساریاں حفاظت دیاں جہیں تے فراخی دے سامان پیسی تے
جیرھا شخص اپنے گھر کنیں اللہ تے اونڈے رسول دو بہرت
کے نکلی تے اوں کوں دل موت آونچے اوندا اجر اللہ دے
ذمے تمی گیا۔ اللہ سب سے بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۱۰۲۔ تے جڈاں تساں زمین وچ سفر کرتے تہا بڑے اتے
کوئی گناہ نیں جو تساں نماز قصر کرو۔ جے تساں بڑو جو کافر
تہا کوں بکھر ڈالیں بے شک کافر تہا بڑے کھلے دشمن۔

۱۰۳۔ جڈاں توں انہیں وچ ہویں تے توں انہیں کوں نماز پڑھا
انہیں وچ ہک ٹولہ تہا بڑے نال کھڑا تہا تے ہتھاروی چئی
کھڑا رہے۔ تے جڈاں او سجدہ کرن او تہا بڑے پھیر خفالت
کیے کھڑے تھی وچن تے دل آوے۔ بڈو جڈاں تہا
نماز نیں پڑھی تے تہا بڑے نال نماز پڑھے او دی اپنے ہتھار
تے حفاظتی سامان چئی کھڑے رہوں تے اولوک جیرھے کافرن
او چاہندن جو تساں غافل تھی وچن۔ اپنے ہتھاریں تے
اپنے سامانیں کنیں تے او ابھن گھٹ تہا بڑے اتے حد
کر ڈیوں۔ جے تہا کوں مینہ دی تکلیف ہووے یا بیمار ہوو
تے تہا بڑے اتے کوئی گناہ نیں جو تساں اپنے ہتھار رکھو
چا۔ تے اپنی احتیاط پوری کرو بے شک اللہ سب سے کافروں
کیے ذلیل کرن والا عذاب تیار کر چھوڑیے۔

۱۰۴۔ تے جڈاں تساں نماز پوری کر گھنوں تساں اللہ سب سے
کوں کھڑے تھی کے بیہ کے تے پا سے دے بھرنا بد کرو۔
تے جڈاں تہا کوں تسلی تھی وچن تے نماز کوں ٹھہاکے پڑھو

فَاُولٰٓئِكَ عَنِ اللّٰهِ اَنْ يَّعْفُو عَنْهُمْ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا
عَفُوًّا ۷۰

وَمَنْ يَّهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ مُرْعًى
كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا اِلَى
اللّٰهِ وَرَسُولِهِ نَمُورُ يَذْكُرُ اللّٰهَ فَقَدْ وُقِعَ اَجْرُهُ
عَلَى اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَفُوًّا رَحِيْمًا ۷۱

وَإِذَا عَزَمْتَ فِي الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَفْتِنَكُمْ
الَّذِينَ كَفَرُوا اِنَّ الْكٰفِرِيْنَ كَانُوْا عَدُوًّا مُّبِيْنًا ۷۲
وَإِذَا كُنْتَ فِيْهِمْ فَاَقِمْ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلَتَقُمْ طَآئِفَةٌ
مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَأْخُذْ وَاَسْلِحَتْهُمْ سَبَآ اِذَا سَجَدُوا
فَلْيَكُوْنُوْا مِنْ زَوَآئِكُمْ وَلَتَأْتِ طَآئِفَةٌ اٰخَرٰى لَمْ
يُصَلُّوْا فَلْيُصَلُّوْا مَعَكَ وَلْيَأْخُذْ وَاِحْذَرْهُمْ وَاَسْلِحَتْهُمْ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ تَغْفُلُوْنَ عَنْ اَسْلِحَتْكُمْ وَاَمْسِكْهُمْ
فَيَبْسِلُوْنَ عَلَيْكُمْ مَّقِيْلَةً وَاجِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِنْ مَّطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ فَرِيْقَةً اَنْ تَضَعُوْا
اَسْلِحَتْكُمْ وَحِذُّوا حِذْرَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرِيْنَ
عَذَابًا مُّهِينًا ۷۳

فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللّٰهَ قِيَمًا وَقُوْدًا وَعَلَى
جُنُوْبِكُمْ فَاِذَا اَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۷۴ اِنْ
الصَّلَاةُ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتَابًا مَّوْقُوْتًا ۷۵

بے شک نماز مومنین دے اتے وقت تے پڑھن فرض کیتی گئی۔

۱۰۵۔ تساں دشمن قوم کول بھنّ وچ ڈھلے نہ تھیو نہ تہاکوں تکلیف تھیندی ۽ تے انہیں کول دی تکلیف تھیندی ۽ جیویں تہاکوں تکلیف تھیندی ۽ تے تساں الشکین او امید رکھدے ۽ جیویں او نیں رکھیندے۔ بے شک اللہ سیئں بہوں چاٹن والا تے بہوں سیانا ۽۔

۱۰۶۔ بے شک اساں تہاڈو سچی کتاب لہائی ۽ تاں جوتوں لوکس وچ فیصلہ کریں جو اللہ نیکوں ڈکھائے۔ تے توں خیانت کرن والیں دلوں جیڑا کرن والا نہ بن۔

۱۰۷۔ تے الشکین بخشش منگ۔ بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے ول ول رم کرن والا ۽۔

۱۰۸۔ توں انہیں لوکس دی طرفوں نہ بھڑ جیرے پٹے آپ نال خیانت کریندن۔ بے شک اللہ سیئں پسند نیں کریندا جیڑا بہوں خیانت کرن والا تے بہوں گنہگار بے۔

۱۰۹۔ او لوکس کس تے لکدن تے اللہ سیئں کس نیں لک سکدے۔ اللہ سیئں انہیں دے نال ہوندے جیرے دیلے اورات کول مشورے کرن وچ گزیریندن جیئکوں اللہ سیئں پسند نیں کریندا تے جو کجھ او کریندن اللہ سیئں انہیں کول دہیٹن والا ۽۔

۱۱۰۔ سناؤ تساں او سہ ہوتے جیرے انہیں دی طرفوں دنیا دی زندگی وچ جیڑا کریندے ۽ قیامت دے ڈینہہ انہیں دی طرفوں اللہ سیئں نال کول جیڑا کرے یا انہیں دی کون حفاظت کرن والا ہوسی۔

۱۱۱۔ تے جیڑا شغص برائی کریندے یا اپنے آپ تے ظلم کریندے ول اللہ سیئں کس معافی منگ گھندے او اللہ سیئں

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَأَنَّهُمْ يَأْلَمُونَ لَكُمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٦﴾

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٧﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ خَوَافًا أَتِيًا ﴿١٠٨﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْفَعُونَ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ عَظِيمًا ﴿١٠٩﴾

هَآئِنْتُمْ هَآؤِلَآءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١١٠﴾

وَمَنْ يَظْلَمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١١﴾

کوں بہوں بخشش والا تے مہربان بیسی۔

۱۱۲۔ تے جیرھا شخص گناہ کرنی دے اوندی سزا اونکوں آپ کوں بلسی تے اللہ سیئیں بہوں جائز واللاتے بہوں سیٹاوا ۱۱۳۔ تے جیرھا شخص خطا کرے یا گناہ کرے تے دل اوندی الزام کہیں بے قصور تے لاڈلوے اوں بہوں وڈا بہتان تے کھلا کھلا گناہ اپنے ذمے لاگدھے۔

۱۱۴۔ تے جے اللہ دافعل تے اوندی رحمت تیبے اتے نہ ہوندی تے انہیں وچوہک ٹولہ تیکوں ہلاک کرن ڈالکا ارادہ کر چکیا ہا۔ او اپنے سوا بیا کہیں کوں ہلاک نہیں کر سگدے تے نہ تیبدا کجھ وگاڑ سگدن۔ اللہ سیئیں تیبے اتے کتاب تے حکمت لہائی تے تیکوں سکھائے سی جوتوں نہ جائدا ہانویں تے تیبے اتے اللہ سیئیں دا بہوں وڈا فضل ہا۔

۱۱۵۔ انہیں دے ٹک کے صلاحیں کرن وچ کوئی زیادہ چنگائی کاہ نیئیں سوائے ایندے جیرھا صدقے دی صلاح ڈلوے یا چنگے کم دی یا لوکس وچ صلح صفائی دی تے اے کم جیرھا دی اللہ دی رضا کیستے کر لسی اسان اونکوں جلدی بہوں وڈا اجر ڈلیسوں۔

۱۱۶۔ تے جیرھا ہدایت ظاہر قیون دے بعد رسول نال جھپڑا کر لسی تے مومنین دے سوا پے رستے تے ٹرسی اسان اوں کوں اڈاہیں پھیر ڈلیسوں جتنے او پھر سی تے ولا اوں کوں دوزخ وچ سیسوں تے اے بہوں گندا ٹکاڈے۔

۱۱۷۔ بے شک اللہ سیئیں شرک کوں نیئیں بخشندے اتے ایندے سوا جیندے چاہی پے گناہ بخش ڈلیسی تے جیرھا اللہ نال شرک کرنی دے او ڈاڈھا گمراہ۔

۱۱۸۔ او اوندے سوا مادیں کوں سب میندن (خدا بنیندن)

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۱۲﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرَهَا يَรَوْنَهَا فَكَلَّمُوا بِهَا مِمَّا عَشَرَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَيَّتْ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَصُدُّوكَ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ مَا لَمْ تَكُنْ تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نُّجُوهُمْ إِلَّا مَنَ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۱۵﴾

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ لُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۱۱۶﴾

۱۱۶

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿۱۱۷﴾

إِنْ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنْسَانًا أَوْ يَدْعُونَ إِلَٰهًا مِّمَّا يَتْلُوا

تے او محض مردود شیطان کوں سیدن۔

۱۱۹۔ اللہ اوں کوں لعنت کیتی ۛ تے اوں آکھئے میں تیلے بندیں وچ ہک حصہ ضرور پکڑ لیاں۔

۱۲۰۔ تے انہیں کوں ضرور گروہ کر لیاں تے انہیں کوں امیداں ڈولیاں تے انہیں کوں حکم ڈلیاں او جانوئیں دے کن کپیسن تے انہیں کوں حکم ڈلیاں تے اللہ دی خلقت کوں بدل ڈلین۔ تے جیڑھا اللہ دے بجائے شیطان کوں سنگتی پٹندے او بہوں گھاٹے وچ۔

۱۲۱۔ او انہیں کوں وعدے بُسندے تے امیداں بدھونجے انہیں نال او شیطان دوکھے دے سرا کوئی وعدہ نہیں کریں۔
۱۲۲۔ اے لوک جنہیں داکٹر دوزخ تے لوں کنیں بھیج نہیں سگدے۔

۱۲۳۔ تے جیڑھے لوک ایمان گھن آئے تے نیک اعمال کیتے اسان انہیں کوں ضرور استغیہ باغیں وچ داخل کر لیں جنہیں وچ نہراں وندین او انہیں وچ ہمیشہ رہن۔ اللہ دا وعدہ سچا ۛ۔ اللہ کنیں زیادہ سچی گل کیندی تھی بگدی ۛ۔

۱۲۴۔ نہ تہا دی خواہشیں تے نہ اہل کتاب دی خواہشیں دے مطابق تھیں جیڑھا برائی کر لیں اوندا بدلہ ڈتا ویسی۔ تے اللہ دے سوا کہیں کوں دوست نہ پئسن تے امدادی۔

۱۲۵۔ جیڑھا نیک اعمال کر لیں او جوان ہرے یا تربیت تے ہون مومن او بہشت وچ داخل تھیں تے انہیں تے پنڈ دی بگڑ دے جیڑھا دی علم نہ کیا ویسی۔

۱۲۶۔ اوں کنیں زیادہ چنگا دین کینا ۛ جیں چنگا کم کیتے تے اپنے آپ کوں اللہ دے سپرد کرتے تے ابراہیم جیڑھا ہک خدا کوں میندا او دے دین دے پچھ چلن۔ تے اللہ تے ابراہیم کوں دوست بنا گدھا۔

لَعْنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَخْذَنْ مِنْ عِبَادِكْ نَصِيْبًا مِّمَّا كَفَرُوا ۖ

وَلَا صَلَٰهُمْ وَلَا مَعِيَّتَهُمْ وَلَا مَرْثَهُمْ فَلْيَكْفُرْ ۖ اِذَا نَالَ الْاِنْعَامَ وَلَا مَرْثَهُمْ فَلْيَغَيِّرْ ۖ خَلَقَ اللَّهُ وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا قَدْ دُوِّنَ لِلّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِيْنًا ۝

يَعِدُهُمْ وَيُؤَيِّنُ لَهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا عُثُوْرًا ۝

اُولٰٓئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَخِيْصًا ۝

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيْلًا ۝

لَيْسَ بِاَمَانِيَّتِكُمْ وَلَا اِمَانِيْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ يَعْمَلْ سُوْٓءًا يَّجْزِ بِهٖ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيْرًا ۝

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولٰٓئِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ۝

وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَّاشْتَبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِیْفًا وَّاَتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ حَبِيْرًا ۝

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ۝۱۸

۱۸

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللّٰهُ يَفْتِنُكُمْ فِيْهِنَّ وَ
مَا يَنْظُرُ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِيْ نِكَاحِ النِّسَاءِ الَّتِي لَا
تُؤْتُوْنَهُنَّ مَا كَتَبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعِفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ اَنْ يَّقُوْمُوْا لِلْيَتٰمٰ
بِالْقِسْطِ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ
عَلِيْمًا ۝۱۹

۱۹

۱۲۷۔ جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ داء۔ اللہ سیس ہر
چیز دا پورا پورا علم رکھیندے۔

۱۲۸۔ ترحیتیں دے بارے وچ لوک تیں کنیں پچھن توں آکھ
اللہ سیس انہیں دے بارے وچ تہا کوں اجازت دے
چکے تے کتاب وچ تہا کوں پڑھ کے سنایا گئے انہیں ہم ترحیتیں
دے بارے وچ جنہیں کوں تساں نوحہ جیزے انہیں دے مقرر تھے ہوئے
حق تے تساں چاہندے ہر انہیں نال نکاح کرو تے پالیں
وچو جیرے کمزورن (لے وی کم ہا) جو تساں میتیں نال انصاف
کرو۔ جو تساں چنگائی کر لیسو بے شک اللہ سیس اوں کوں
بڑا دھا جانڈے۔

۱۲۹۔ جے کہیں زال کوں اپنے پئے کنیں بدسلوکی دا ڈر ہو رہے
تے بے پرواہی داتے انہیں بڑدنا میں نے کوئی گناہ نہیں جو او
صلح کر گھمن تے صلح چنگی ہ۔ دیں وچ شومائی پیدا کر ڈنی
گئی ہ جے تساں کم کرو تے اللہ کنیں بڑو بے شک اللہ جو
تساں کریندے ہ اوں کنیں باخبر۔

۱۳۰۔ تے تساں زالیں دے بارے وچ اصلو انصاف نوحہ
کر سگدے تساں جتنی وی کوشش کرو۔ تساں ہک دوا صلہ نہ
جھک دجو تے ہی کوں ادھ وچ لڑکا کھڑا ہجے تساں آپت
وچ صلح کر گھمتے تقویٰ اختیار کرو تے بے شک اللہ بہرں
بخشن والا تے مہربان۔

۱۳۱۔ جے او بڑیوں انجوانج تھی دجن تے اللہ سیس ہر کہیں
کوں فراخی بڑے کے امیر کر ڈیسی تے اللہ سیس بہوں وسعت
ڈیون والا ہ۔ بہوں سیانا ہ۔

۱۳۲۔ تے جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ داء۔ تہا بڑے
کنیں پہلے جنہیں کوں کتاب بڑی گئی ہائی تے تہا کوں دی تاکید
مکمل ہونا ہ جو اللہ کنیں بڑو۔ نئے جے انکار کر لیسو تے بے شک جو

وَلَا اِمْرَاةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا اَوْ اِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا اَنْ يَّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ وَّ اُخْضِرْتُ الْاَنْفُسَ الشُّجَّ وَاِنْ نَّحْسِنُوْا
وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۝۲۰

وَلَنْ تَسْتَطِيعُوْا اَنْ تَعْدِلُوْا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا يَسْلُوْا كُلَّ اَنْثٰى لِّمَلِّ تَذَرُوْهَا كَالْمُلْعَقَةِ وَاِنْ
تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ عَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝۲۱

وَاِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللّٰهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهٖ وَكَانَ اللّٰهُ
وَاسِعًا جٰكِمًا ۝۲۲

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
الَّذِيْنَ اٰتٰنَا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِذَا لَمْ اَنْتَقُوْا اللّٰهَ
وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿٣١﴾

کچھ آسمانیں تے زمین و بچ او اللہ سیس داہ۔ تے اللہ سیس
بے نیاز تے تعریف کیا گئے۔

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفٰی بِاللّٰهِ
وَكَیْلًا ﴿٣٢﴾

۱۳۳۔ تے جو کچھ آسمانیں تے زمین و بچ او اللہ داہ تے اللہ سیس
کافی کارساز۔

اِنْ يَنْشَاْ يَذْهَبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَیَاْتِ بِاٰخَرِیْنَ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلٰی ذٰلِكَ قَدِیْرًا ﴿٣٣﴾

۱۳۴۔ تے او چاہے تے تہا کوں و بچا بڑوے تے نہیں کوں
گمن آدے تے اللہ سیس ایندے اتے قادر۔

مَنْ كَانَ یُرِیْدْ ثَوَابَ الدُّنْیَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْیَا
وَالْاٰخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَبِیْعًا بَصِیْرًا ﴿٣٤﴾

۱۳۵۔ جیرھا شخص دنیا دا بدل چاہندے تے اللہ دے کو بہر
دنیا دا ثواب دی ہے تے آخرت داوی ۱۰۔ اللہ سیس بہوں
سٹن والاہ تے بیکم والاہ۔

یٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوٰمِیْنَ بِالْقِسْطِ شَهِدَآءَ
لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَیْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ اِلْوَالِیْیْنَ وَالْاَقْرَبِیْنَ ؕ اِنْ
یَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِیْرًا فَاللّٰهُ اَوَّلٰی بِهَمَا قَضٰی فَلَا تَتَّبِعُوْا
الْهَوٰی اَنْ تَعْدِلُوْا ؕ وَاِنْ تَلَوْا اَوْ تَعْرَضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرًا ﴿٣٥﴾

۱۳۶۔ اے ایمان والو! تم انصاف تے قائم رہ کے اللہ کیسے
گواہ بنو جو بھائیوں او گواہی تہا بڑے اپنے یا ما پیر یا سیکس
دے خلاف ہوے۔ جے او امیر ہوے یا غریب۔ اللہ سیس
انہیں بڑو نہیں دا زیادہ غیر خواہ۔ تے تہا کہیں خواہش دی
پیروی نہ کرو جو تہا انصاف کرو۔ جے تہا لیکسو یا کند
کر لیسو تے بے شک اللہ سیس جو تہا کریندے ۱۰ باخبر۔

یٰۤاَيُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُوْلِهِ وَاَلِکِتٰبِ الَّذِیْ
نَزَلَ عَلَیْ رُسُوْلِهِ وَاَلِکِتٰبِ الَّذِیْ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ
یُكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِکَتِهٖ وَکِتٰبِهٖ وَرُسُلِهٖ وَایَوْمِ الْاٰخِرِ فَقَدْ
صَلَّ ضَلٰلًا بَعِیْدًا ﴿٣٦﴾

۱۳۷۔ اے مومنو! تم انصاف گمن آدو اللہ تے اللہ دے
رسول تے اول کتاب تے جیرمی او اپنے رسول تے
بھائی ۱۰ تے اول کتاب تے جیرمی اس کہیں پہلے بھائی گئی
ہائی۔ جیرھا انکار کریندے اللہ دے فرشتیں دا تے
اوندے کتابیں دا تے رسولیں دا تے آخرت دے بڑینہ دا
تے او پرے درجے دی گمراہی و بچ۔

اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰزَدُوْا کُفْرًا
لَّهُمْ یَكُنْ اللّٰهُ لِبَیْعِهِمْ ۙ وَلَا یَهْدِیْهُمْ سَبِیْلًا ﴿٣٧﴾

۱۳۸۔ بے شک او لوک جیرھے ایمان گمن آئے تے
ول انکار کرڈ تے ول ایمان گمن آئے تے ول انکار کرڈ تا
تے ول انکار و بچ و دھ گئے اللہ انہیں کوں اعلو معاف نہ کر لیس
تے نہ انہیں کوں سدھارستہ بڑھ لیس۔

یَسِّرِ الْمُنَافِقِیْنَ اِنَّ لَهُمْ عَدَاۤاِبًا اَلِیْمًا ﴿٣٨﴾

۱۳۹۔ توں منافقین کوں اے جرسٹا بڑے جو بے شک

انہیں کہتے ہیں کہ لڑیوں والا عذاب۔

۱۴۰۔ جبر سے لوگ کافریں کوں سبکتی پٹیندن مومنین کوں
چھوڑ کے کیا او انہیں کنیں عزت چاہندن بے شک عزت
ساری اللہ دے ہتھ ورج۔

۱۴۱۔ کتاب ورج تہاڑے اتے اے حکم ہلٹے سی جوتساں
جڈاں سٹور اللہ دی آیتیں دا انکار تھیندا پئے تے انہیں نال
مذاق تھیندا پئے تے تساں انہیں نال نہ بہو جے تیں او پی
گال شروع کر ڈیوں۔ نہ تے تساں وی ادیں تھی ویسہ بے شک
اللہ سیس منافقین تے کافریں کوں دوزخ ورج کھٹا کر لسی۔

۱۴۲۔ جبر سے تہاڑی تہاڑی دا انتظار پئے کریندن جے تہا کوں
اللہ دلو فغ لے تے او آہن کیا اساں تہاڑے نال نہ ہا سے
تے جے کافریں دے حصے دج فتح آوے تے آہن اساں
تہاڑے اتے غالب نہ آگئے ہا سے تے تہا کوں اساں
مومنین کنیں بھائے اللہ سیس قیامت دے ڈینہہ تہاڑے
درسیان فیصلہ کر لسی تے اللہ سیس کافریں کوں مومنین تے
اصلو غلبہ نہ ڈیسی۔

۱۴۳۔ بے شک منافق اللہ سیس کوں دھوکا ڈیوں چاہندن
تے انہیں کوں دھوکے دی سزا ڈیسی۔ تے جڈاں او کھڑے
تھیندن نماز کہتے تے سستی نال کھڑے تھیندن تے اولوکیں
کوں بھکھیندن تے اللہ سیس کوں تھوڑا یاد کریندن۔

۱۴۴۔ او ڈیپ ڈیپ ورج رہندن نہ انہیں دو نہ انہیں دو
تے جیکوں اللہ سیس ہلاک کرے توں اونڈے بچن داکوئی
رستہ نہ پئیس۔

۱۴۵۔ اے ایمان والو تساں کافریں کوں سبکتی نہ بناؤ مومنین
کوں چھوڑ کے کیا تساں اللہ کوں اپنے غلام کھلی کھلی
دلیل ڈیندے۔

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ يُبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿۱۴۰﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَعَيْتُمْ إِلَى
اللَّهِ يَكْفُرْ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ
حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذَا مِثْلُكُمْ
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ﴿۱۴۱﴾

الَّذِينَ يَكْرَهُونَ يَكْفُرُونَ لَكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا أَلَمْ نَسْتَحِذْكُمْ عَلَيْهِمْ وَنَتَنَكَّهُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿۱۴۲﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا
قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالًا يُرَاءُونَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۱۴۳﴾

مَذْهَبَيْنِ بَيْنَ ذَلِكَ إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَهْدِيَهُ سَبِيلًا ﴿۱۴۴﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ نَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿۱۴۵﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الذِّكْرِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۝۳۶

۱۴۶۔ بے شک منافق جہنم ہی شہود وچ برسن تے توں انہیں دا اصلو کوئی امدادی نہ پئیس۔

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَبُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝۳۷

۱۴۷۔ سولے اونرے جبرھا تو بہ کرے تے اصلاح کرے تے اللہ سیس نال چہر یا رہ و پئے تے اپنے دین کوں اللہ کیے خالص کر گئے لے لوک مومنین وچ شامل ہن تے اللہ سیس مومنین کوں منور و بڑا اجر دیسی۔

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۝۳۸

۱۴۸۔ جے تسان شکر کرتے ایمان گمن آؤ تے اللہ تہا کوں عذاب بڑے کے کیا کر لسی تے اللہ سیس بہوں قدر کرٹ والا تے بہوں چاٹنی والا۔

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوَرِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا سِرًّا مِّنْ ظُلُمٍ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ۝۳۹

۱۴۹۔ اللہ سیس ہری گال دے ظاہر کرٹ کوں پسند نہیں کریندا۔ باجیندے اتے ظلم کیسا گیا ہووے۔ تے اللہ سیس بہوں سترن والا تے چاٹنی والا۔

إِنْ تَبَدُّوا خَيْرًا أَوْ تَخَفُوا أَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ۝۴۰

۱۵۰۔ جے تسان کہیں نیکی کوں ظاہر کرو یا اوں کوں لکاؤ یا برائی کوں معاف کرو تے بے شک اللہ سیس بہوں معاف کرٹ والا تے بہوں قدرت والا۔

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝۴۱

۱۵۱۔ بے شک جبرھے لوک اللہ تے اونرے رسولیں دا انکار کریندن تے او چاہندن جو اللہ تے رسولیں دے درمیان نکمیا کرن تے او آبدن جو اسان کچھ کوں میندے ہیں تے کچھ دا انکار کریندے ہیں تے او چاہندن جو او وچکار لا راہ پکڑن۔

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ۝۴۲

۱۵۲۔ ایسھے لوک پکے کافرن تے اسان کافریں کیسے ذلیل کرٹ والا عذاب تیار کیا ہوئے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ۝۴۳

۱۵۳۔ تے جبرھے اللہ تے اونرے رسولیں کوں مینندن تے انہیں وچ کہیں دے درمیان فرق نہیں کریندے ایسھے لوکن جڑا نہیں کوں انہیں دا بدلہ ضرور دیسی تے اللہ سیس بہوں بخشش والا تے مہربان۔

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَوَإِذَا نَادَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الضُّعْفَةُ يُظْلِمُهُمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَقَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿٥٥﴾

۱۵۴۔ تیس کہیں پچھدیں اہل کتاب جو توں انہیں تے آسمان کہیں کتاب لہا اے وی کچھ نہیں موسیٰ کہیں تے اس کہیں وی وڈا سوال کیتا ہا نیں تے انہیں آکھیا ہا جو ساکوں اللہ ڈکھا ظاہر ظہور تے انہیں دی ظلم دی وجہ کہیں انہیں کوں ہلاک کرن ڈالے عذاب پکڑ گدھا۔ ول انہیں گاہے کوں (معبود) بنا گدھا ایندے بعد جو انہیں کہیں کھلے کھلے نشان آچکے ہن پچھیں اسان انہیں کوں معاف کر ڈتا تے اسان موسیٰ کوں کھلا کھلا غلبہ ڈتا۔

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَاتِهِمُ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّثْقًا عَلَيْهِمْ ﴿٥٦﴾

۱۵۵۔ تے اسان انہیں کہیں لپکا وعدہ گھنیں دیتے طور پہاڑ کوں انہیں دے اتے کھڑا کیتا تے اسان انہیں کوں آکھیا جو تساں اس دروازے وچ آکھن منیدے ہوئیں پہہ و نہج تے اسان انہیں کوں آکھیا جو تساں حد کہیں نہ ودھو چھن چھن دے معاملے وچ تے اسان انہیں کہیں لپکا وعدہ گھن گدھا ہا۔

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّثْقَاتِهِمُ وَكُفْرِهِم بِآيَاتِ اللَّهِ وَتَوَلَّيْهِمُ إِلَّا نِبْيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ كُذِّبَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٥٧﴾

۱۵۶۔ تے پچھیں انہیں دا وعدہ تروڑن دی وجہ نال تے اللہ دی آیات دا انکار کرکے تے نیں کوں ناحق قتل کرکے تے لے آکھن دی وجہ نال جو ساڈے دیس تے پردن۔ سچی گال لے ہے اللہ سئیں انہیں دے کفر دی وجہ کہیں انہیں تے مہر لاڈنی تے اوہن ایمان نہ اینسن۔

وَبِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْزِيمٍ بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿٥٨﴾

۱۵۷۔ تے انہیں دے کفر دی وجہ کہیں تے انہیں داحضرت مریم تے وڈا بہتان لاوڑ دی وجہ کہیں تے

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْزِيمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَٰكِن شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿٥٩﴾

۱۵۸۔ انہیں دالے آکھن جو بے شک اسان مسیح عیسیٰ ابن مریم اللہ دے رسول کوں قتل کر ڈتے تے نہ انہیں اول کوں قتل کیتے تے نہ جاس نے ماریئے نیں تے او انہیں واسطے ایویں قہی گئے جیویں مویا ہویا تے بے شک جنہیں لوکیں ایندے وچ اختلاف کیتے او شک وچ ہن

انہیں کون کوئی علم نہیں۔ ما اور وہم دے بچھوڑ دے ہیں
انہیں اور کون قتل یقیناً نہیں کیا۔

۱۵۹۔ سچ اسے ہے جو اللہ سب سے اونکوں اپنے حضور
بہوں عزت بڑی تے اللہ سب سے بہوں غالب نے
بہوں سیانا۔

۱۶۰۔ تے اہل کتاب و جو کوئی نہیں جو اپنی موت کنیں پہلے
اس واقعے کو نہ میندا ہووے تے قیامت دے ڈینہ
او انہیں دے خلاف گواہ ہوی۔

۱۶۱۔ انہیں لوکیں دے ظلم دی و جہ کنیں جبرھے بیہودی ہن
اساں انہیں تے او پاک چیزاں دی حرام کر ڈتن جبریاں انہیں
تے غلام ہن۔ تے اندری و جہ انہیں دا بہوں ساریں کون اللہ
دی راہ کنیں روک ڈی ہا۔

۱۶۲۔ تے انہیں اسود گھن دی جلاں انہیں کون اس کنیں روک دیا گیا ہا
تے انہیں دا ناحق لوکیں دا مال کھاو ڈی و جہ کنیں لے سزا
ملی تے اساں انہیں و جو کافرین کیتے ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب
تیار کیتے۔

۱۶۳۔ تے جبرھے لوک انہیں و جو علم و چ پکن تے مومن
جبرھے ایمان ایندن اوندھتے جبرھا تیدو لہایا گئے تے جو تیں
لنیں پہلے لہایا گئے تے سنازیں کون ٹھہاکے پڑدن تے
زکاۃ ڈیوٹ والین تے اللہ تے آخرت دے ڈینہ تے ایمان
گھن آوٹ والین۔ انہیں لوکیں کون اساں ضرور و ڈا بدلہ
ڈیسیں۔

۱۶۴۔ بے شک اساں تیدو و جی کیتی جیمیں اساں نوح
دو کیتی ہائی تے ایندے بعد نہیں نیسں دو اساں و جی
کیتی ہائی ابراہیم دو تے اسماعیل دو تے اسحاق دو تے
یعقوب دو تے اوندی اولاد دو تے عیسیٰ تے الیہ تے

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۵۹﴾

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿۱۶۰﴾

فَيُظْلَمُ مِنْ الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا عَلَيْهِمْ ظَلَمْتِ
أُحْلَتْ لَهُمْ وَيَصَدِّ هُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿۱۶۱﴾

وَأَخَذَهُمُ الزُّبُرَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَخْلَصَهُمْ أَصْوَالُ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۱۶۲﴾

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۶۳﴾

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ
يُونُسَ وَهُرُونَ وَسُلَيْمَانَ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ

مَرْبُورًا ۝

یونس تے ہارون تے سلیمان دوتے اساں داؤد کوں زبور
ڈیٹی مائی۔

۱۶۵۔ تے کجھ رسولن جیندا اساں ایں کنیں پہلے تیکوں دُوس
چکے ہن تے کئی رسول ہن جیندا ذکر اساں تیرے اتے
نہیں کیاتے اللہ سیس موسیٰ نال چچی طراں گھا ہن
کیتن۔

۱۶۶۔ تے کجھ رسول خوشخبری ڈیون والے تے کجھ ڈراون
والے ہن تاں ہر رسول دے آون دے بعد لوکس دا اللہ تے
کوئی اعتراف نہ رہوے تے اللہ بہوں غالب تے بہوں
سیاناء۔

۱۶۷۔ تے اللہ سیس گواہی ڈیندے ہوا دھوکاں اللہ سیس پٹے
علم نال ہائے جو تیرے اتے ہایا گئے تے فرشتے دی
گواہی ڈیندن تے اللہ دی گواہی دریمہ۔

۱۶۸۔ بے شک جہنم لوکس انکار کیتے تے اللہ دے رستے
کنیں روکیندن او بہوں وڈی گمراہی وچ پئے گئیں۔

۱۶۹۔ بے شک جیزے لوک کافرن تے ظلم کیتے نیں اللہ انہیں
کوں نہ بخشے تے نہ انہیں کوں پیا رستہ ڈھکیسی۔

۱۷۰۔ سوائے جہنم دے رستے دے لے اوندے وچ دیر
تئیں پئے رہن لے اللہ دے کیتے سوکھا۔

۱۷۱۔ لے لوکو لے رسول تہا ڈے کو بہو تہا ڈے رب کنیں حق
نال آگئے تہا ایمان گھن آوے تہا ڈے واسطے چنگا
تے جے تہا انکار کر لے سوتے بے شک جو آسانیں تے زین
وچ او اللہ دے تے اللہ سیس بہوں جائز والائے بہوں
سیاناء۔

۱۷۲۔ لے اہل کتاب تہا اپنے دین وچ مدد کنیں نہ ودمو
تے اللہ دے خلاف کوئی محال نہ کیسا کرو سوائے سچ دے۔

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۝

رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ۝

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَكُ يَشْهَدُ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ
رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ

رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْفَهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ
فَأَمْنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ تَفٍّ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً إِنَّهُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ
لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى
بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٢٢﴾

مسیح عیسیٰ ابن مریم صرف اللہ و رسول ہاتے اوندی بشارت
با حضرت مریم دوتے او اللہ کنیں رحمت ہائی تے تسال اللہ
تے اوندے رسولیں تے ایمان گھن آؤ تے تسال ترے
خدا نہ آکھورک و بچو تہا بڑے واسطے چنگائی ۲۲۔ صرف اللہ
کلبا معبود او پاک این گال کنیں جو کوئی اوند پتر ہووے
آسمان تے زمین و جج جو کجھ ہے او ہیں داہ تے اللہ سیس
کافی کار ساز۔

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ
يَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرُهُمْ إِلَيْهِ جَنِينًا ﴿٢٣﴾

۱۰۳۔ حضرت مسیح این گال دا برا نہ منی جو او اللہ دا بندہ
سبب تہ تے نہی مقرب فرشتے تے جیرھا اوندی عبادت
دا برا منی تے وڈائی کرے انہیں ساریں کول اپنے آپ
دو کٹھا کر لیس۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنكَفُوا وَ
اسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٤﴾

۱۰۴۔ تے جیرھے لوک ایمان گھن آون تے چنگے کم کرن
تے اللہ سیس انہیں کول پورا بدلہ ڈلیسی تے اپنے فضل باللہ
ڈلیسی تے جیرھے لوک برا منین تے وڈائی کر لیں تے او
انہیں کول بہوں بڑکھ ڈیون والا عذاب ڈلیسی تے اوسوائے
اللہ دے اپنے ٹیکتے نہ سگتی پئیں تے نہ کوئی امدادی۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ
أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿٢٥﴾

۱۰۵۔ اے لوکو تہا بڑے کوہو تہا بڑے رب کنیں کھلی کھلی
دلیل آچکی تے اسان تہا بڑو ہک روشن نور بہائے۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِي رَحْمَتِهِ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمُ اللَّهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٦﴾

۱۰۶۔ تے جیرھے لوک اللہ تے ایمان گھن آئن تے او کول
مضبوطی نال پکڑیے تے او انہیں کول اپنی رحمت تے
وڈے فضل و رح و داخل کر لیس تے انہیں کول آپ دو
آون والا سدھارستہ ڈھکیسی۔

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ امْرُؤٌ
هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ
وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ
فَلَهُمَا النِّصْفُ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا

۱۰۷۔ او تیں کنیں پچھن توں آکھ بڑے جو اللہ سیس کلالہ
دے متعلق حکم سنیدے جو کوئی آدمی مرے تے اوندی
اولاد نہ ہووے تے اوندی بھیٹ ہووے تے اوں کول
اوندے ترے دا ادھ بلسی تے جے اوں بھیٹ دا بال

وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَقِّ الْأُنثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ
 لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾
 نہ ہر دے تے بھرا اوندے سارے ترکے دا وارث
 ہوسی۔ تے جے او بڑو بھینس ہون تے انہیں بڑوایں
 کوں اوندے ترکے دا بڑو ترہائی ملیسی۔ تے جے بھین بھرا
 ہوون جو ان تے تربیتیں تے جو ان کوں بڑو تربیتیں
 دے دے جے برابر ملیسی۔ اللہ سب اے تہا بڑے کیتے
 بیان کیتے ناں جو لتاں گمراہ نہ تھیوو۔ اللہ سب ہر چیز کوں
 جانیں والا ہے۔

سورة مائدہ مدنی ۷۲ سے بسم اللہ مال ایندیاں ۱۲۱ آیات تے ۱۶ رکوعن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرہا بن منگئے
ڈیون والا تے دل ول رحم کرٹ والا ۷۔
- ۲۔ اے ایمان والو اپنے وعیدیں کوں پورا کرو۔ تہاڈے
واسطے حلال کیتن ڈیجکری قسم دے جانور سولے اوندے
جیرھے تہاڈے اتے پڑھ کے سٹائے گبن۔ شکار تہاڈے
کیتے حلال نیں جڈاں لساں احرام وچ ہوو بے شک
اللہ سیس فیصلہ کریندے جو چاہندے۔
- ۳۔ اے ایمان والو اللہ دے نشانیں دی بے حقی نہ کرو نہ
عزت والے مینے دی نہ قربانی دی نہ انہیں جانویں دی
جینکوں قربانی کیتے بار پوائے گبن نہ انہیں دی جیرھے
بیت الحرام دواؤں والہن جیرھے اپنے رب و افضل چاہندن
جڈاں احرام کھول ڈیو پچھیں شکار کرکرو تہا کوں کہیں قوم دی
دشمنی اس گال تے نہ ابھارے جو انہیں تہا کوں مسجد حرام
کنیں روکے۔ جو لساں زیادتی کردتے لساں نیکی تے
تقوی دے کیں وچ بک ڈوبھے نال بھڑاؤ تے گناہ تے
زیادتی وچ نہ بھڑاؤ تکیں ڈرو بے شک اللہ سیس سخت
سزا ڈیون والا ۷۔
- ۴۔ تہاڈے اتے حرام کیٹا گئے مردار تے رت تے جامے
داماس تے جیندے اتے اللہ دے سوا کہیں بے دا
نال گدھا گیا ہووے تے گچی گھٹ کے ماریا گیا ہووے۔
پتھر یا دٹے نال ماریا گیا ہووے۔ اچی جاکنیں ڈھ
کے مویا ہووے سبک لگن نال مویا ہووے یا دندے
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُنْتَهَى عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ②
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهَرِ
الْحَرَامِ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آيِينَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَنْتَعُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نَقُورٍ أَنْ
صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا
عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ③
- حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْبَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَحُومُ الْخَنَازِيرِ وَ
مَا أَهْلَ لِبَعْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمَنْخَنِخَةُ وَالْمُؤْوَذَةُ وَالْمُتْرَبَةُ
وَالنَّطِيجَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَلَلْتُمْ وَمَا ذَنْبُ
عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَسْتَفْسِمُوا بِأَلْزَامٍ ذَلِكُمْ فَسْيٌ
الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ

جینکوں کھا دہروے سوائے اوندرے جینکوں تساں کوہ
گھنوتے جیرھا جانور بیتیں تے کٹھا گیا ہروے تے تیریں
نال اپنا ہمد کڈھوے سارے کم نافرمانی سبھ اچ کا فر
لوک نا امید تھی گئیں تہاڑے دین کوں نقصان پچاؤٹ
کنیں تساں انہیں کنیں نہ ڈرو تے میں کنیں ڈرو۔ اچ میں
تہاڑے کیے تہاڑا دین مکمل کر ڈرتے تے اپنی نعمت تہاڑے
اتے پوری کر ڈتی تے تہاڑے کیے دین اسلام کوں پسند
کیے۔ تے جیرھا کھجور وچ مجبور تھی ونجے تے اوگناہ دوھکٹ
والا نہ ہروے تے بے شک اللہ سیئیں بہوں بخشش والا
تے بہوں مہربان۔

۵۔ اوتیں کنیں پھیدن ہوا انہیں کیے کیا حلال کیائے توں
اکھڑے جو تہاڑے کیے ساریاں پاک شہیں حلالن تے
جیرے جانوریں کوں تساں شکار کرن سکھائے اوندرے جو جو اللہ سیئیں
تہا کوں سکھائے تے تساں کھاؤ جو او تہاڑے کیے روکن
تساں اوندرے اتے اللہ دانال گھنوتے اللہ کنیں ڈرو بے
شک اللہ سیئیں بہوں جلد حساب گھنٹ والا۔

۶۔ اچ تہاڑے کیے ساریاں پاک چیزاں حلال کیائیں گئیں
تے انہیں لوکیں دا کھانا جنہیں کوں کتاب بڑی گئی تہاڑے
واسطے حلال تے تہاڑا کھانا انہیں واسطے حلال تے مومن
تریمیتیں وچو پاک دامن تے انہیں وچو پاک دامن تریمیتیں
جنہیں کوں کتاب بڑی گئی تہاڑے کنیں پہلے حلالن جڈاں تساں
انہیں کوں انہیں بے حق مہر ڈیو او نکاح کر کے نہ کہ بدکاری
کر کے تے نہ باری لا کے۔ تے جیرھا کفر کرے ایمان بے لہ
تے اوندا اعلیٰ پہنچ گیا تے او آخرت وچ گھٹا پاوٹ
والیں وچو۔

۷۔ اے ایمان والو جڈاں تساں نماز واسطے کھڑے تھیو و تے

وَاحْشَوْهُ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ
أَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ
دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ
لِّدِينِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ
وَمَا عَلَّمْتُكُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّقُونَهُنَّ مِنْ
عَلَمِكُمْ اللَّهُ فُكِّلُوا مِنْهَا مَمَّا سَمَكْنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسَفِحِينَ وَلَا مَتَّحِينَ أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَسِرِينَ ۝

ع

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا

۱

وَجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ
الْمَخَاطِطِ أَوْ لَسْتُمْ مِنَ النِّسَاءِ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ
مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَٰكِنْ يُرِيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥﴾

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّتِي وَثَّقَكُمْ
بِهَا إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ مُهَيَّيْنَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اذْكُرُوا
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

وَعَلَى اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٨﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجْمِ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ
قَوْمٌ أَنْ يَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ
عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

تساں دھووا اپنے منہ تے ہتھ اراک ہیک تے مسح کرو
اپنے سریں داتے پیر دھووا گئیں تک۔ تے جے تساں
جمنی ہووے تساں دھاں گھنوتے جے تساں بیمار ہوو یا
سفر تے ہو یا کوئی تہاڑے وچ جھاڑا پھر کے آیا ہووے یا
تساں ترمیمیں نال سٹے ہووے تے تہا کوں پانی نہ ملے تے تساں
پاک مٹی نال تیم کر گھنوتے اپنے منہ تے اپنے ہتھیں داوندے
نال مسح کرو۔ اللہ سیں تہاڑے کیتے تنگی نیں چاہندا
اوے چاہندے جو تہا کوں پاک کرے تے تہاڑے لے
اپنی نعمت پوری کرے تاں جو تساں شکر کرو۔

۸۔ اللہ دے احسان کوں جو تہاڑے لے اتے ہے یاد کرو تے
اوں وعدے کوں یاد کرو جو تہا کوں تساں کیں گدھا ہاتے
جڈاں تساں اکھیا ہا کر اساں سیٹے تے شینے۔ تے اللہ کیں
ڈرووے شک اللہ سیں سینے دیاں گالہیں بہوں چاڈے۔
۹۔ اے ایمان والو! تساں اللہ دی خاطر گواہ بن کے انصاف
نال کھڑے تھی و نہجو تے نہ ابھارے تہا کوں کہیں قوم دی دشمنی
ایں گال تے جو تساں انصاف نہ کرو۔ انصاف کرو لے تقویٰ
دے زیادہ کو بہو۔ تے اللہ کیں ڈرووے شک اللہ سیں
باجر جو تساں کریندے۔

۱۰۔ اللہ سیں انہیں نال جیرے ایمان گمن آئن تے عمل صالح
کیتے نیں وعدہ کیتے جو انہیں واسطے بخشش تے بہوں وڈا اجر۔
۱۱۔ تے جیرے لوکس انکار کیتے تے ساڈی آیات کوں
کوڑا کیتے نیں ایہے لوک دوزخی ہن۔

۱۲۔ اے ایمان والو! اللہ دی اوں نعمت کوں یاد کرو جو تہا
تہاڑے اتے کیتی جڈاں ہک قوم نے ارادہ کیا جو او اپنے ہتھ
رہلے کیتے تہاڑو دھاوے تے اساں انہیں دے ہتھ
تساں کیں روک گدھے تے تساں اللہ کیں ڈرووے تے مومنین

کوں اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۱۳۔ جڈاں اللہ سیئیں بنی اسرائیل کئیں پکا وعدہ گدھا لے اسان انہیں وچو بارہاں سردار کھڑے کیتے تے اللہ سیئیں آکھیا جو بے شک میں تہا بڑے نال ہاں بے تہا نماز پڑھا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے میڈے رسولیں تے ایمان گھن آؤ تے انہیں دی مدد کرو تے اللہ سیئیں کوں اپنے مال دا چنگا حصہ کدھ کے ڈیو تے میں ضرور تہاں کئیں تہا بڑیاں برائیاں مٹا ڈیساں تے میں ضرور تہا کوں بہشت درج دا مل کر لیساں جیندے تلے (وچ) نہراں و ہندیاں پین تے جیں ایندے بعد کفر کیتا تہا بڑے وچو تے اوسدھے راہ کئیں بھل جکے۔

۱۴۔ تے انہیں دے وعدہ تروڑن دی وچو کئیں اسان انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں دے دل سخت کر ڈتے او اللہ دی کتاب دے لفظیں کوں اصل جاکئیں بدل ڈیندن تے جیرمی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی او نہاںک حصہ بھلا بڑے تے میں تے تیکوں انہیں وچو خیانت کرن والیں دا ہمیشہ پتہ لگدا رہے ویسی سوائے انہیں وچو تھوڑیں دے توں انہیں کوں معاف کرتے کھ نہ آکھ بے شک اللہ سیئیں نیکی کرن والیں نال محبت کریندے۔

۱۵۔ انہیں وچو اولک جیرھے اے آہن جو اسان عیسائی ہیں اسان انہیں کئیں دی پکا وعدہ گدھا مل او وی بھل گئیں اوں نصیحت دا کجھ جیرمی انہیں کوں کیتی گئی ہائی۔ ایں واسطے اسان انہیں وچو دشمنی تے بغض قیامت دے بڑینہ تک پا بڑتے تے جو کجھ او کریندن اللہ سیئیں انہیں کوں جلدی بڑس ڈیسی۔

۱۶۔ اے اہل کتاب تہا بڑو سا بڑا رسول آپکے۔ تہا بڑے

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمْهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُفْرِغَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا أَذْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

فَبِمَا نَقُضِيهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِمْ وَسُوءَ حَقًّا فَمِمَّا كُتِبَ لَهُمْ لَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَافِيَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا فَمَا بُدِّرُوا لَهُمْ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا

مِمَّا كُنْتُمْ تَخْفَوْنَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ⑮

سامنے بہوں ساریاں اوگا لیں بیان کریدے جیرھیاں
لٹاں کتاب دے دجو گیندے دوتے بہوں سارے قصور
معاف کریدے تے ہن تہا ڈو التذکین نور تے روشن
کتاب آپکی ۶۔

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑯

۱۔ اوندے نال التذکین جیرھے اوندی رناتے ٹرون
سدھے تے سلامتی دے رستے ڈکھیندے تے انہیں کوں
کدھاندے اندھاریں کنیں سو جھلے دو اپنے حکم نال تے
انہیں کوں سدھا رستے ڈکھیندے۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
قُلْ مَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآقَاهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ حَيَّعَاءُ
وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑰

۱۸۔ جیرھے لوک اے آہن جو بے شک مسیح ابن مریم ہی
التذکرا اصلو کافرین تے توں اکھڑے جو کیوں التذکرا
مقابلے وچ کہیں گال دی طاقت جے او پاسے تے مسیح
ابن مریم تے اوندی ماتے جو کھ زمین وچ سب کوں ہلاک
کر ڈیوے۔ تے آسمانیں تے زمینیں تے جو کھ او نہیں
ڈوناہیں دے درمیان سب تے التذدی حکومت جو
چاہندے او پیدا کریدے تے التذکرا ہر شے تے
قادر۔

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ
أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ
مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ مَلِكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا زُالِمٌ ⑱

۱۹۔ تے یہودی تے عیسائی آہن جو اسان التذکرا پترہیں
تے اوندے پیارے ہیں توں اکھڑے اے گال تے او
تہا کوں تہا ڈوے گناہیں دی وجہ کنیں عذاب کیوں ڈیندے
سچ لے بے جو لٹاں دی اویں بشر ہوے جیویں اول پے پیدا
کیتن جیکوں چاہندے بخش ڈیندے تے عینکوں چاہندے
عذاب ڈیندے تے التذدی بادشاہت آسمانیں تے زمین
تے جو کھ انہیں ڈوناہیں دے درمیان ساریں ہوندو ولٹے
۲۰۔ لے اہل کتاب تہا ڈو ساڈا رسول آپکے او تہا ڈے
کیتے رسولیں دے وقفے دے بعد ساڈیاں گاہیں بیان کریدے
تاں جو لٹاں لے اکھو جو ساڈو خوشخبری ڈیون والا تے

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى
فُتُورٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَ
لَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى

۴ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾
محروم رہیں تے زمین وچ گردان تھئے رہسن۔ تے توں
نافرمان قوم تے افسوس نہ کر۔

۲۸۔ انہیں کوں بڑس آدم دے بڑو پتریں داسچا واقعہ جڈاں
ڈوناہیں قربانی کیتے تے ڈوناہیں وچوہک دی قربانی قبول
تھی گئی تے بڑو جھے دی قبول نہ تھی اوں اکھیا میں منور
تیکوں قتل کرڈیساں بڑو جھے اکھیا جو بے شک اللہ سیس
متقیں دی قربانی قبول کریندے۔

۲۹۔ جے تیں ودھایا اپنا ہتھ میکوں قتل کرن کیتے تے میں
اپنا ہتھ تیردو نہ ودھیساں جو تیکوں قتل کراں بے شک میں
اپنے رب کنیں بڑوداں میرھا سارے جہانیں دارب۔

۳۰۔ بے شک میں چاہنداں جو توں میڈا تے اپنا گناہ چا
گھنیں تے توں تھی وچیں دوزخیں وچوہ تے ظالمیں دا
ایجو بدلہ ہو۔

۳۱۔ تے راضی تھی گئے اوندا دل بھل دے قتل کرن تے اوں
کوں قتل کرڈتس تے گھاپا پاوٹ والیں وچوہ تھی گیا۔

۳۲۔ تے اللہ سیس ہک کاں پھٹیا اوزمین کوں اکریندا
پیا ہا تاں جو اونکوں ڈکھالے جو اوکیوں اپنے بھرا
دی لاش کوں لکاوے۔ اوں اکھیا ہائے افسوس میں اسے دی
نیش کر سگیا جو اس کاں آلی کار تھی وچہاں ہا تے اپنے بھرا
دی لاش لکاڈیواں ہا تے اوشر مسار تھی گیا۔

۳۳۔ اس واسطے اساں بنی اسرائیل تے فرمن کرڈیا ہا جو
جبرھا کہیں اینجے شخص کوں مارے جبرھا قاتل نہ ہوے
یا زمین وچ گھیر نہ گھتیا ہو برس اوں کوں ایویں سمجھو جو اوں
ساری دنیا دے لوکیں کوں قتل کر ڈتے جیں اوں کوں جیندا
رکھے اوں سمجھو اوں سارے لوکیں کوں جیندا رکھے۔ ساڈے
رسول انہیں دو کھلے کھلے نشان گمن کے آئن تے دل بے شک

وَأَنذِلْ عَلَيْهِمْ نَارًا مِّنْ أَيْدِي الْمَلَكِ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ
لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٥﴾

لَئِنْ سَطَّتْ إِلَى يَدِكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِمُطِيعٍ لِّدِي
إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ مَّكُونًا بِأَيْدِي وَإِلَيْكَ فَتَكُونُ مِنْ
أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَا الظَّالِمِينَ ﴿٣٧﴾

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٣٨﴾

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُورِيَهُ كَيْفَ
يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُورِيَنِي أَعْبَزْتُ أَنْ أَكُونَ
مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُوَارِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ
مِنَ الْتَّائِبِينَ ﴿٣٩﴾

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَن
قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا
قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ لَا تَرَ
كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَنَسْرِ قَوْمٌ ﴿٤٠﴾

انہیں وچو بہوں سارے زمین وچ حد کنیں و حد سے رہ
گئیں۔

۳۴۔ بے شک جیسے اللہ تے اونہرے رسول نال جنگ
کریندن تے زمین وچ فساد کیتے درک بھیج کریندن انہیں
دی سزا ہے جو او قتل کیتے وچن یا پھانسی نال مارے
وچن یا انہیں دے ہتھ تے پیر خلافت ورنی دی وچو نال
کپ ڈتے وچن یا زمین وچو کڈھ ڈتے وچن اے انہیں
دی رسوائی ایں دنیا وچ تے آخرت وچ انہیں واسطے
وڈا عذاب۔

۳۵۔ سوائے انہیں دے جیسے توہ کرن ایں کنیں پہلے جو
تساں انہیں کوں وٹھی گھنوں تساں جان گھنوں جو بے شک اللہ
سیں بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۳۶۔ اے ایمان والو! اللہ کنیں ڈرو تے اللہ دے کو بہو
تھیون دی راہ گوہو تے اونہی راہ وچ کوشش کرو تاں جو
تساں کامیاب تھیو۔

۳۷۔ بے شک جیسے لوکیں انکار کیتے جو کجھ زمین وچ
اتے ایندے برابر بیا دی انہیں کنیں ہو دے ہاتے
اے قیامت دے ڈینہہ عذاب کنیں پچوٹ کیتے بدلے وچ
ڈیون ہاتے انہیں کنیں قبول نہ کیتا وچن ہاتے انہیں کیتے
ڈکھ ڈیون والا عذاب۔

۳۸۔ او بھانکین نکلن چاہن تے او بھانکین نکل نہ سگھن
تے انہیں واسطے کھر وچوٹ والا عذاب۔

۳۹۔ تے جو مرد تے جو رتیمت ڈونا میں دے ہتھ کپ
ڈیو۔ اے انہیں دے جرم دا بدلہ اللہ سیں کنیں۔ تے
اللہ سیں بہوں غالب تے بہوں سیانہ۔

۴۰۔ تے جیسا شخص ظلم دے بعد توبہ کرے تے اصلاح کر

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ
فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ
أَيْدِيهِمْ وَأَنْجُلَهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ
ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ فَكَانُوا
عَنْ اللَّهِ عَفْوَ وَتَرَحُّمٌ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ التَّوَارِكِ مَا هُمْ بَخَرَجِينَ
مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ

وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

مَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ

عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

گھنے تے بے شک اللہ اوندے اتے فضل کرلیسی بے شک
اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝

۴۱۔ کیا توں نیں جاندا جو بے شک اللہ ہی دی حکومت
آسمانیں تے زمین تے جیکوں چاہندے عذاب دیندے
تے جیکوں چاہندے بخشش دیندے تے اللہ سیس ہر شے
تے قادر۔

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنَكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنُ
قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَهُمْ سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ ۝

۴۲۔ اے رسول تیکوں موحنا نہ کرن انہیں لوکیں دیاں
گاہیں جیرے کفر وچ جلدی کریندن انہیں لوکیں وچ جو
آہدن اساں ایمان گمن آئے ہیں اپنے منال تے انہیں
دے دیں نیں منیا تے یہودیں وچو کچھ لوک ایجھے ہن

سَمْعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحْزِنُونَ الْكَلِمَ
مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ
وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يَرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَنْ تَبْلُغَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ
اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ ۝ وَلَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

جیرے کوٹریاں گاہیں بہوں سُنن تے اوہی قوم کوں شاد نکیتے
سُنن جیرے تیں کینیں نیں آئی او کتاب دے لفظیں کوں
اصلی جاتو بدل دیندن تے آہدن جے تہا کوں اے حکم
ڈٹا ونچے تے منور تے جے اے حکم نہ ملے تے پھر تے جیکوں
اللہ آندا ونچا ہندے توں اللہ دے مقابلے وچ اوندے
کیستے کچھ نو میں کر سگدا۔ اے اولو کن جو اللہ سیس انہیں
دے دیں کوں پاک کرن دا ارادہ دی نیں کیستے۔ انہیں واسطے
ایں دنیا وچ دی رسوائی تے انہیں واسطے آخرت وچ بہوں
وڈا عذاب۔

سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ اعْزِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْزِضْ
عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرَّكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ
فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْقَاسِطِينَ ۝

۴۳۔ او کوڑ کوں بہوں سُنن تے بہوں کھندن حرام
تے جے او جیڑو آون تے انہیں دے درمیان فیصلہ کریا
توں انہیں کینیں نہ پھیر گمن تے جے توں نہ پھیر گھنیں تے
او اصل وچ وی تیکوں نقصان نیں پچا سگدے تے جے توں
فیصلہ کریں تے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کرے
شک اللہ سیس انصاف کرن والیں کوں پسند کریندے۔

وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّوْرَةُ فِيهَا حُكْمٌ

۴۴۔ تے او تیں کینیں کیوں فیصلہ کرولیں جڈاں انہیں کینیں

اللَّهُ ثُمَّ يُولَوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ
بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبَّانِيُّونَ
وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَخَشَوْنَ اللَّهَ
لَا تَشْرَوْا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

تورات موجود تھے اور اُن سے وحی اللہ حکم موجود تھے اور
انہ سے بعد ادا لکنیں کنڈ کریندن تے اولو ک مومن نیں۔
۳۵۔ بے شک اسان ہمانی ؑ تورات اور اُن سے وحی ہدایت
تے نور۔ اور اُن سے نال او انبیاء جیرھے ساڈے فرمانبردارن
فیصلہ کریندن۔ یہودی دانتے اللہ والے تے علما دی فیصلہ
کریندن ات گاہوں جواہیں دے دے کتاب دی حفاظت
ہائی تے اور اور اُن سے اتے نگران ہن توں لوکس کیں نہ ڈر
تے میں کیں ڈر تے تسان میڈی آیات دا تھوڑا مل نہ گھنوں
تے جیرھا اول تعلیم دے نال فیصلہ نہ کرے جیرھی تعلیم اللہ سٹیں
ہمانی ؑ تے اوپکے کافرن۔

۳۶۔ تے اسان انہیں تے تورات وحی افرن کیا جواہجان
دے بدلے جان تھاکھ دے بدلے اکھ، بک دے بدلے بک
کیں دے بدلے کن تے ڈند دے بدلے ڈند۔ تے
زخمیں داہنا و ہر تھلا بدلہ گھنوں۔ تے جیرھا جہان کر ڈیوے
تے اے اور اُن سے گناہیں دی معافی دا ذریعہ تھی ویسی تے
جیرھا فیصلہ نہ کر لیں اوں تعلیم دے نال جیرھی اسان ہمانی ؑ
تے ایٹے لوک ظالمین۔

۳۷۔ تے اسان انہیں دے پیریں دے اتے عیسیٰ ابن مریم
کوں پھٹے جیرھا تصدیق کریندے تورات دی جیرھی اور اُن سے
اگو ہائی تے اسان اوں کوں انجیل ڈتی اور اُن سے وحی ہدایت
تے نور ہاتے او اپنے کیں پہلی کتاب تورات دی تصدیق
کریندی ہائی تے ہدایت ہائی تے اور اللہ کیں ڈرٹن والیں کیے
نصیحت ہائی۔

۳۸۔ انجیل والے اور اُن سے مطابق فیصلہ کرن جیرھی تعلیم
اللہ اور اُن سے وحی ہمانی ؑ تے جیرھا فیصلہ نہ کر لیں اور اُن سے
مطابق جو اللہ سٹیں ہمانی ؑ تے ایٹے لوک دُڑے باغی ہن۔

وَكُتِبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ
بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ
بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ
كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٦﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ
هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾

وَيَحْكُمُ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٨﴾

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَ مِنْهَا جَاءٌ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آسَأْتُمْ فَاسْتَفُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥﴾

۴۹۔ تے اسان تیدو سچ نال بھری ہوئی کتاب لہائی ۵ جرمی اپنے کیں پہلی کتاب دی تصدیق کریندی ۵ تے اوندے اتے نگران تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو تعلیم اللہ سیس لہائی ۵ تے توں انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کراوے حق کوں جھوٹ کے جیر حاتیڈو آئے۔ ہر کہیں واسطے تہاڈے وچو اسان بنائے جھوٹا تے وڈا راستہ (روحانی پانی ٹمک بچن واسطے) اتے جے اللہ چاہندا تے تہا کوں ہک لولہ بنا ڈیندا تے اللہ سیس اوندے بارے وچ تہا کوں ازمیندے جو اوں تہا کوں بڑے تے تے تان نیکیں وچ بک ڈوجھے کیں اگو دعوہ اللہ سیس دولتان ساریں ولے تے او تہا کوں بڑسیسی جیندے وچ تان اختلاف کریندے ہادے۔

وَإِنِ احْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحِدَهُمْ أَن يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِن كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥﴾

۵۰۔ تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو اللہ سیس تیدو لہائے تے توں انہیں دی خواہشات دے پھجور نہ لگ تے انہیں کیں بچ لے نہ تھیوے جو او تیکوں فتنے وچ پا کے اوں کیں پریں ہاڈیوں جو اللہ تیدو لہائے تے جے او پھورجن تے توں چاٹ گمن جو اللہ انہیں کوں انہیں دے کھ گن ہیں دی وچ کیں سزا ڈیوٹ چاہندے تے بے شک لوکیں وچ بہوں سارے نافرمان۔

أَفَحْكُمُ الْبَاطِلَ لِيُغْوِيَ مَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُؤْفِكُونَ ﴿٥﴾

۵۱۔ کیا او جاہلیت دے فیصلے کوں چاہندن۔ یقین رکھن والی قوم کیسے اللہ کیں چگا فیصلہ ہیا کون کریندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَمِنْكُمْ فَإِنَّ مِنْهُمْ إِيَّاكُمْ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾

۵۲۔ اے ایمان والو! تان یہودی تے عیسائی کوں اپنا امدادی نہ بناؤ انہیں وچ کج کج دے امدادی ہن تے جیر حاتیڈو کوں تہاڈے وچو امدادی بیسی ہو نائیں وچو تھی ویسی۔ تے بے شک اللہ سیس ظالم قوم کوں کامیابی دی راہ

نہیں جو کمینہ۔

۵۳۔ توں انہیں لوکیں کوں جہنم دے دیں وچ بیماری جو
ڈہریں او درک درک کے انہیں دو دین تے آہن اسل
ڈر دے ہیں جو ساڈے اتے کوئی مہیت نہ آپرے۔

تے تمی بگدے جو اللہ سیئں تہاڈے کتے فتح گھن آوے
یا اپنے ولو کوئی فیصلہ کرے جیندے نال او انہیں گالیں
تے جیریاں او اپنے دیں وچ کیندن شرمسار تھی وچن۔

۵۴۔ تے مومن آہن کیا لے او بے کوکن جیرے اللہ سیئں
دیاں پکیاں قساں کھندے ہن جو او بے شک تہاڈے نال ہن
انہیں دے عمل و نیج گئے تے ادگھا پاوٹی واپس وچو تمی گئے

۵۵۔ اے ایمان والو جیر حالتاں وچو اپنے دین کنیں پھر وچے
تے اللہ سیئں جلدی ہک قوم گھن اوسی جیندے نال اللہ محبت
کر لیسے تے او اللہ سیئں نال محبت کر لیں او مومنین تے

مہربان ہوسن تے کافریں دے مقابلے وچ سخت او اللہ دے
رستے وچ جہاد کر لیں تے کہیں ملامت کرن والے دی ملاکین نہ ڈہرسن
اے اللہ و افضل جینکوں چا ہندے ڈہندے تے اللہ ہوں
وسعت ڈیوٹن والا تے جائن والا۔

۵۶۔ تے بے شک اللہ تے او ندا رسول تے او مومن
جیرے نماز گھما کے پڑھدن تے زکا ڈہندن تے رکوع
کریندن تہاڈے امدادی ہن۔

۵۷۔ تے جیرے اللہ تے او ندے رسول تے مومنین کوں
اپنا یار بنیدن تے بے شک اللہ دی جماعت غالب
تھیوٹن والی۔

۵۸۔ اے ایمان والو نہ بناؤ انہیں لوکیں کوں جہنم تہاڈے
دین کوں مذاق تے کھیل سچے انہیں لوکیں وچو جہنم کوں کتب
ڈٹی گئی ہائی تساں کنیں پہلے تے کافریں کوں سبکتی تے

فَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ خَشِئْنَا أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ فَكَرَّ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ
بِالْفَتْحِ وَأَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْهِرُوا عَلَى مَا أَسْرَوْا فِي
أَنْفُسِهِمْ نَذِيرٌ ﴿٥٣﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
إِيمَانِهِمْ أَنْهُمْ لَعَنَكُمْ حَقًّا أَعْمَالُهُمْ قَاصِبُهَا
خَيْرٌ ﴿٥٤﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
أَعَزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُعْمِلُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٦﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنْ حَزَبَ
اللَّهُ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَكُمْ
هَذَا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ
أَوْلِيَائِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مَوْعِدِينَ ﴿٥٨﴾

الذکین بڑو رہے تاساں مومن ہوئے۔

۵۹۔ تے جڈاں تاساں نماز دوسڈیندے ءو او ایسکوں مذاق تے کھیل بٹا گھندن لے ایس واسطے جو اے او قوم جیڑی عقل نہیں کریندی۔

۶۰۔ توں اکھ بڑے لے اہل کتاب کیا تاساں ساڈے نال ایس واسطے کوڑیندے ءو جو اساں اللہ تے ایمان گمن آئے ہیں تے اونہے اتے جو ساڈے اتے ہایا گئے تے جو اساں کنیں پہلے ہایا گیا باجے شک تہا بڑے وچر بہوں سارے نافرمان۔
۶۱۔ توں اکھ کیا میں تہا کوں انہیں لوکسں واصل بڑاں جنہیں وابدلہ اللہ دے نزدیک ایس کنیں دی بڑا ءو۔ انہیں تے اللہ سیس لنت کیتی تے اپنا غضب ہمائے تے انہیں وچر کچھ کوں بٹا بٹے سی بھولوں تے جتھے تے انہیں شیطان دی پو جا کیتی ءو۔ انہیں لوکسں دا ٹھکانہ بہوں بڑا ءو تے اوسدے راہ کنیں تھوڑک گئین۔

۶۲۔ تے جڈاں او تاساں کنیں اندن آہدن اساں ایمان گمن آئے ہیں تے او کفر نال پہندن تے کفر نال ہی باہر نکلدن تے اللہ سیس بہوں جائدے جو او گئیندن۔

۶۳۔ تے توں انہیں وچر بہوں ساریں کوں بڑہیں جو اودرک کے ویندن گناہ تے زیادتی تے حرام کھاوٹ دو بہوں بڑا ءو جو او کریندن۔

۶۴۔ کیوں نہیں جگیندے انہیں کوں اللہ والے تے علماء گناہ دیاں گا ہیں کرن تے حرام کھاوٹ کنیں بہوں بڑا ءو جو او کریندن۔

۶۵۔ تے یہودی آہدن جو اللہ دے ہتھ ہدے بین۔ انہیں دے اپٹے ہتھ ہدے بڑے گئین تے انہیں تے لنت کیتی گئی جو او انہیں اکھئے۔ اوندی وچر نال خدا دے تے بڑہیں

وَاِذَا قَاذَيْتُمْ اِلَى الصَّلَاةِ اَتَذْكُرُوها هُزُوا وَلَعِبَاءُ ذَلِكَ يَأْتِيَهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٥٩﴾

قُلْ يَا اَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تُتَمَوْنَ مَنَّا اِلَّا اَنْ اٰمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَاَنْ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُونَ ﴿٦٠﴾

قُلْ هَلْ اُنْتُمْ بِشَيْءٍ مِنْ ذَلِكَ مُتَوَبِّعٌ عِنْدَ اللّٰهِ مَنْ تَعَنَّى اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْغَنَائِرَ وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ اُولٰٓئِكَ سَتَرْنَا عَنْ اَصْلٍ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٦١﴾

وَاِذَا جَاؤُكُمْ قَالُوْا اٰمَنَّا وَقَدْ دَخَلْنَا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا بِهٖ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ ﴿٦٢﴾

وَتَرَى كَثِيْرًا مِنْهُمْ يُسَارِعُوْنَ فِي الْاَثِمِ وَالْعُدُوْنِ وَ اَكْثِيْرُهُمْ السُّعْتٰ لَيْسَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿٦٣﴾

لَوْ لَا يَنْهٰهُمْ اَوْلِيَائِيْنُوْنَ وَالْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمْ اِلَّا اَنَّهُمْ وَ اَكْثِيْرُهُمُ السُّعْتٰ لَيْسَ مَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿٦٤﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوْلَةٌ عَلَتْ اَيْدِيْهِمْ وَلَعَنُوْا بِمَا قَالُوْا بَلْ يَدُهٗ مَبْسُوْطَةٌ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ وَلَيَزِيْدَنَّ كَثِيْرًا مِنْهُمْ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَبِيلَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا
يَلْجَأُ بَاطِلًا إِلَى اللَّهِ وَلَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝

بہت کھلے ہن تے او فرج کریندے جیویں چاہندے تے
انہیں دجو بہوں ساریں کوں ضرور ودھسی لے تعلیم جو تیبے
رب کنیں تیبو لبائی گئی ۝ مندری تے کفر وچ تے اسان
انہیں وچ قیامت دے بڑہ تیں دشمنی تے بغض پیدا
کر ڈتے۔ جڈاں وی انہیں جنگ کیتے بھا بھڑکائی اللہ سیس
اوں کوں دساڈتے تے درکن زمین وچ گھیر گھٹن کیتے
تے اللہ سیس گھیریں کوں پسندیں کریندا۔

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا عَنْهُمْ
سَيِّئِينَ ۝ وَلَا دَخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ ۝

۶۶۔ تے جے اہل کتاب ایمان گن آدن ہاتے اللہ کنیں
بڈرن ہاتے اسان انہیں کنیں انہیں دے گناہ مٹاڈیوں ہا
تے انہیں کوں نعمتیں والی بہشت وچ داخل کروں ہا۔
۶۷۔ تے جے او تورات تے انجیل کوں قائم کرن ہاتے جرم تہم
انہیں دو لبائی گئی ۝ انہیں دے رب دلو تے او اٹھے تو دی
کھاوون ہاتے پیریں تلوی انہیں دجو بک ٹولہ اھلا کم
کرن والا تے انہیں دجو بہوں سارے ہن بہوں بُراء
جو او کریندن۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ آتَمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكُلُوا مِنْ ثَوْبِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ
مَا يَعْمَلُونَ ۝

۶۸۔ لے رسول توں پچاڈے جو تیبے رب کنیں تیبو
لبایا گئے تے جے تیں لے نہ کیتا تے تیں او نہ اسبہا نیں
پچایا تے اللہ سیس تیکوں پچیس لوکیں کنیں تے بے شک
اللہ سیس کافر قوم کوں کامیابی دی راہ نیں ڈکھیندا۔

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝

۶۹۔ توں اکھ لے اہل کتاب تیں کہیں گال تے نوٹھے
جے تیں تیں ظاہر نہ کرو تورات تے انجیل کوں تے جو تہاڈو
تہاڈے رب و لو لبایا گئے تے ضرور ودھسی او تعلیم
جیرے تہاڈے رب کنیں تہاڈو لبائی گئی ۝ مندری
تے کفر وچ تے کافر قوم تے توں افسوس نہ کر۔

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُفْعِلُوا التَّوْرَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝

۷۰۔ بے شک جیرے ایمان دارن تے جیرے بہوی تے
صابی تے عیسائی ہن انہیں دجو جیرا اللہ تے آخرت

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصُّبُحُونَ وَالنَّصَارَى
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

دے ڈینہہ نے ایمان گمن آدمے تے نیک عمل کرے تے
اوندے اتے کوئی خوف نہ ہوسی تے نہ اوموٹھے تھین۔
۴۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کیں لپکا وعدہ گدھا ہا تے
اساں انہیں دو رسول پٹھے بن جڈاں دی انہیں دو رسول
آئے اولیٰ علم گمن کے جرمی انہیں دے دل پسند نہ کرینے
بن تے کچھ کول تے انہیں جھٹلا ڈوتا تے کچھ کول او قتل
کرن چاہندے بن۔

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رُسُلًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُهُمْ
فَرَيْنَا كَذِبًا ۖ وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ﴿٥١﴾

۴۲۔ تے انہیں دا خیال اے باجو کوئی فتنہ پیدا نہ تھسی
تے اوندے تے بوڑے تھی گئے دل اللہ سیں انہیں
تے رحمت کیتی انہیں وچو بہوں سارے ول اندھے تے
بوڑے تھی گئے تے اللہ سیں ہواو کریندن ڈہدا
پئے۔

وَحَسِبُوا إِلَّا تَكُونُ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَبُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَبُّوا كَثِيرًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ ﴿٥٢﴾

۴۳۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں اکھئے جو بے شک
مسیح ابن مریم ہی اللہ تے مسیح تے اکھیا ہا اے بن
اسرائیل اساں اللہ دی عبادت کرو جی رہا میڈاوی رب
تے تہا ڈاوی رب۔ بے شک جی رہا اللہ دا شریک نیسی
تے اللہ سیں اوندے کیتے بہشت حرام کر ڈتی تے اوند
ٹھکانہ دوزخ تے ٹالیں دا کوئی امدادی نیں۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَزَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَا لَهُ التَّائِدُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٥٣﴾

۴۴۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں اکھئے جو بے شک
اللہ تیں وچو بکب سٹو کوئی معبود نیں سوائے بک
معبود دے نے جے او اے اکھن کینن نہ رُکے تے
انیجے کافرین کول ضرور عذاب پہنچسی ڈکھ ڈیون والا۔
۴۵۔ کیا او اللہ دنیں جھکدے تے اول کینن بخشش
نیں منگدے تے اللہ سیں بہوں بخشش والا تے
بہوں مہربان۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثٌ ثَلَاثَةٌ وَمَنْ يَدْعُ
إِلَهُ إِلَّا إِلَهًا وَاحِدًا وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ
لَيَسَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٥٤﴾

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

۴۶۔ مسیح ابن مریم نہ ہن سوائے بک رسول تے اول

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ

قَبْلَهُ الرُّسُلُ وَأَمَّهُ صِدْقُهُ ۚ كَانَ يَأْكُلُ الطَّعَامَ
أَنْظُرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أُنْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٥﴾

کنیں پہلے سارے رسول مرگین نے اوندی ما پسی ہائی
او ڈوہیں کھانا کھندے ہن توں ڈیکھ اسان کیوں انہیں
تے دلیلاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔ توں ول ڈیکھ
جوا نہیں دے خیال کیوں بدلیج ویندن۔

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾

۷۔ توں اکھ کیا تسان اللہ سیس کوں چھوڑ کے اوندی
عبادت کریندے؟ جیر حانہ تہاکوں ڈکھ پچا بگدے
تے نہ فائدہ۔ بے شک اللہ سیس بہوں سُنُّ والا تے
جائٹن والا ۷۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا
أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٨﴾

۸۔ توں اکھ لے اہل کتاب اپنے دین دے بارے مچ
ناحق حدکین نہ ودھو تے اوں قوم دی خواہش دے پچھ نہ
چلو جیر صی تسان کنیں پہلے گمراہ تھی گئی ہائی تے بہوں
سارین کوں انہیں گمراہ کیا ہاتے او سدھے راہ کنیں تھوڑک
گئے ہن۔

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ
دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ ﴿٩﴾

۹۔ بنی اسرائیل وچو جنہیں کفر کیے انہیں تے لعنت کیتی
گئی ۷ داؤد تے عیسیٰ ابن مریم دی زبانی۔ ایں واسطے
جوا نافرمانی کریندے تے حدکین ودھدے ہن۔

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿١٠﴾

۱۰۔ تے ہک ڈوہجے کوں برائی کنیں جیر صی او کرن ہا روکیندے
نہ ہن تے بہوں بُرا ہا جو او کریندے ہن۔

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَقُولُونَ الذِّينَ كَفَرُوا هُمْ بِئْسَ
قَدَمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ يَخِطَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١١﴾

۱۱۔ توں انہیں وچو بہوں سارین کوں ڈہیں جو او کافریں
کوں اپنا امدادی بُنیدن بہوں بُراء جو انہیں اپنی مرضی
نال۔ اگو پھٹے تے اللہ انہیں تے ناراض تھی گئے

تے او عذاب وچ پئے رہن۔

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ ذَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ
مَّا اتَّخَذُوا هُمُ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَسِقُونَ ﴿١٢﴾

۱۲۔ تے جے او اللہ تے اوندے نبی تے جو اوندو ہلایا گئے
ایمان گمن آدن ہاتے نہ بُنادن با انہیں کوں سبگتی
رتے چپگیا ہا تے بے شک انہیں وچو بہوں سارے
نافرمانن۔

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ ذَلِكَ يَأْتِيهِمْ فَيَقُولُونَ
وَرَهْبَانًا وَلَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ توں مومنین دی دشمنی وچ یہودیوں کوں تے انہیں کوں
جیرھے مشرکین سخت پیسیں تے توں پیسیں مومنین دے زیادہ
کولو محبت کرن وچ انہیں کوں جیرھے آہدن اسان
عیسائی ہن اسے این واسطے جو انہیں وچ علماء (پاوری)
تے اللہ دے ہن تے بے شک او دہرائی نہیں کریندے۔

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ
تَفِضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا قَالَتْ بَنَاتُنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے جڈاں اعلان سُنن او جیرھا رسول دو لہایا گئے
جے تلا انہیں حق سُنانے توں ڈہریں انہیں دی اکھیں دچو
ہنجھو دیہہ پنہن تے او آہدن لے ساٹے
رب اسان ایمان گھن آئے ہن تساکوں گواہیں وچ
لکھ گھن۔

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ
نَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ ساکوں کیا تھی گئے جو اسان اللہ تے ایمان نہ گھن
آؤں تے جو ساٹو حق آئے تے ساٹوی خواہش جو ساٹا
رب ساکوں داخل کرے نیک لوکس وچ۔

قَالُوا لَهُمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ تے اللہ سیس انہیں کوں ایں گال دے وچ بہشت دیسی جنیں
دے وچ نہراں و ہندیاں ہیں او او دے وچ ہمیشہ
رہن تے ایہو نیک لوکس دا بدلہ دے۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ تے جنہیں انکار کیے تے ساٹوی آیات کوں جھٹلائے
تیں ایہے لوک دوزخی ہن۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنُوا طَيِّبَاتٌ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَنْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ اے ایمان والو تساکوں پاک چیزاں جیرھیاں اللہ سیس
تہا بڑے کیے حلال کیتن انہیں کوں حرام نہ کرو تے حد کنیں
نہ ددھو بے شک اللہ سیس زیادتی کرن والیں کوں پسند
نہیں کریندا۔

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ تے تساکوں کھاؤ جو تہاکوں اللہ سیس بڑے حلال
تے پاک شہیں تے اللہ کنیں بڑو جیندے اتے تساکوں
ایمان گھن آئے۔

لَا يُؤْخَذُ لَكُمْ بِالْعُوفَىٰ أَنْبَاءُكُمْ وَلَكِنْ يُؤْخَذُكُمْ

۹۰۔ تہا بڑی فضول قسمیں تے تہاکوں اللہ سیس نہیں

إِنَّمَا عَقَّدْتُمُ الْإِيمَانَ فَلَقَاءُ رَبِّكُمُ الْعَشِيرَةِ مَلَكَيْنِ
مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطِيعُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَخْرِيجُ
رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ
إِيمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا إِيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ الْآيَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥﴾

پکڑینا تے او تہا کوں جیریاں تساں پکیاں قساں کھنڈے ؎
انہیں تے جنہیں دا کفارہ ؎ ڈاھ میسین کوں او کھاٹا کھواڑ
جیرھا تساں اپنے گھروالیں کوں کھوسندے ؎
یا انہیں دے کپڑے یا بک غلام کوں آزاد کرو تے جیکوں
حفاظت ہوئے او ترے روزے رکھے۔ اے تہاڈی قسمیں
دا کفارہ ؎ جیریاں تساں کھنڈے ؎ تے اپنی قسمیں دی
حفاظت کرو الیں اللہ سیئیں اپنے محکم تہاڈے کیے
کھول کھول کے بیان کریندے تاں جو تساں شکر کرو۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الْخَمْرُ وَالْبَيْسُ وَالْإِنْتَابُ
وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿٦﴾

۹۱۔ اے ایمان والو بے شک شراب تے جواتے بت
تے تیریں نال کرکڑ من پلٹ تے شیطانی کم ایں کینیں پنجو
تاں جو تساں کامیاب تھی و پنجو۔

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْبَيْسِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ
ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿٧﴾
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ﴿٨﴾

۹۲۔ بے شک شیطان تہاڈے درمیان شراب تے جڑے نال
دشمنی تے بغض پاوٹ چاہندے تے تہا کوں اللہ دے ذکر
تے ناز کینیں ہٹاوٹ چاہندے تے کیا تساں رک ولیر۔
۹۳۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کرو تے (ادھرے) رسول دی
فرمانبرداری کرو تے ہوشیار رہو تے جے تساں پھر گویے
تے جان گھن جو ساڈے رسول دی ذمہ داری صرف
کھول کے پچھا ڈیوٹ ؎

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ
فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
تُحْمَ أَتَقُوا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَحَسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْحَسِينَاتِ ﴿٩﴾

۹۴۔ مومنین تے نیک عمل کرن والیں تے کوئی گناہ نیلی
جو او کھاوٹ جڈاں او اللہ کینیں ڈرن تے ایمان گھن آون
تے نیک عمل کرن تے دل تقویٰ وچ و دمن تے ایمان
وچ دی دل تقویٰ وچ و دمن تے احسان کرن تے اللہ
احسان کرن والیں کوں پسند کریندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ يَفْعَلُ
مَنْ يَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ اللَّهُ وَرِمَاحَكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُ
بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠﴾

۹۵۔ اے ایمان والو اللہ سیئیں تہا کوں ازبسی اوں تھوڑے
شکار نال جے تک تہاڈے ہتھ تے نیزے تچ سگسن تاں
جو اللہ سیئیں ظاہر کرے جیرھا او ڈھر تھی کے اوں کینیں

ڈورے۔ تے جیرھا ایندے بدمعاشیں و دھسی تے اوندے واسطے ڈکھ ڈیون والا عذاب۔

۹۶۔ سے ایمان والو تساں شکار نہ مارو جیڑاں تساں احرام وچ بہو تے جیرھا اونکوں مرلیسی جان بکھ کے تے اوندل بدلہ اوہر جیہاں جانور ہوسی جیرھا اوں ماریے ڈور انصاف کرن والے تہا ڈرے وچو ایند فیصلہ کرین تے اوں کوں قربانی کیے کہیے تک پچا وٹاں ضروری یا میکین داکھنا یا ایندے برابر روزے ہن تاں جو او اپنے برے کم دی سزا پاوے۔ جو گزر گئے او اللہ سیس معاف کرے تے جیوں والا کیتا تے اللہ سیس اوں کوں سزا ڈیسی تے اللہ سیس غالب تے سزا ڈیون والا۔

۹۷۔ تہا ڈرے اتے سمندر دا شکار حلال کیتا گئے تے اوندل کھاوٹ تہا ڈرے تے نہیں مسافری دے فائدے کیے جئے۔ تہا ڈرے اتے خشکی دا شکار حرام کیتا گئے جے تیں تساں احرام وچ بہو تے اللہ کیں ڈور و جند و تساں کھٹے کر کے بنیتے ولسو

۹۸۔ اللہ سیس عزت والے گھر کبے کوں لوکیں دی ترقی کیے ذریعہ بنائے تے عزت والے جینے کوں تے قربانیں کوں تے پٹے والے جانوریں کوں لے ایں واسطے تاں جو تساں جان گھنوں بے شک اللہ سیس جائدے جو آسمان وچ تے جرزین وچ تے بے شک اللہ سیس ہر شے کوں بہوں جائدے۔

۹۹۔ تے تساں جان گھنوں بے شک اللہ سیس سمعت سزا ڈیون والا تے بے شک اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں رحم کرن والا۔

۱۰۰۔ سارے رسول دے ذمہ صرت پچا وٹ تے اللہ سیس

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ
وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعِدًّا فَعَرَّاهُ فِثْلَ مَا قَتَلَ مِنَ
التَّعَمُّرِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَفَّةِ
أَوْ كَفَّارَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا
لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهُ عَفَا اللَّهُ عَنْمَا لَكُمْ سَلَفٌ وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۝۹۶

أُحِلَّ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَ
لِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝۹۷

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْيُبَىٰ الْحَرَامَ قِسْمًا لِلنَّاسِ وَ
الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۹۸

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَّحِيمٌ ۝۹۹

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿۱۰﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَا الْمَجْبُكُ كَثْرَةً
الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿۱۱﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّلَ لَكُمْ
شَوْكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنْزَلُ الْقُرْآنُ
تُبَدَّلَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۲﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا
كَافِرِينَ ﴿۱۳﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ
وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكُذُوبَ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۴﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى
الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ
كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿۱۵﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسَكُمْ لَا يَضُرُّكُمْ مَنْ
صَلَ إِذَا اتَّهَنُوا بِكُمْ إِلَى اللَّهِ مَرَجِعُكُمْ جَنَّاتُ

جائڈے جو تساں ظاہر کریندے ءے تے جو تساں ٹکیندے ءے۔
۱۰۔ کون اکھ ڈے جو خبیث تے پاک کھو جہیں نیں ہرندے
بھانویں تیکوں خبیث دی کثرت چنگی دی بگے۔ تے اے
عقل والو! کس ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھی و نجو۔

۱۱۔ اے ایمان والو! بھانگا پس نہ پچھو جو تہا ڈے اے
ظاہر کر ڈتیاں و نجن تے تہا کوں بریاں بگن تے جے انہیں
دے متعلق پچھو جڈاں قرآن لہندا بیاہر دے تے او
تہا ڈے اے ظاہر کر ڈتیاں و لیس اللہ سیس آہیں انہیں
کوں ظاہر نیں کیاتے اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں
سمجھ نال کم جھنٹ والا ءے

۱۲۔ تساں کیں پہلے دی بک قوم نے انہیں گاہیں دا پچھا ہا
تے دل انہیں دے انکاری تھی گئے ہن۔

۱۳۔ تے اللہ سیس شیں بٹایا پھو ڈا ہاں چٹن والی ڈاچی دے
کن کپن دی رم اتے نہ سائبہ (بیخ بال چٹن والی ڈاچی) تے نہ وسیلہ (بکری
کوں لیل لیل جاڑے جاون تے انہیں کوں کہیں بک کوں
ذبح نہ کرن تے نہ اوں (ساہن کوں چھوڑ ڈیون جیندی نسل
وچو ڈا ہاں تھی و نجن) (اے رساں غلط ہن اتے بے شک
جیرے کافرن او اللہ دے خلاف کوڑ پدھیندن تے انہیں
وچو بہوں سارے عقل نیں کریندے۔

۱۴۔ تے جڈاں انہیں کوں اکھیندے آؤ اوندو جو اللہ نے
بہائے تے آؤ اوندے رسول دو او آہدن ساکوں او کافی ءے
جیندے اتے اسال اپنے پیو ڈا ڈے کوں پاتے
بھانویں انہیں دے پیو ڈا ڈے کھ دی نہ جائڈے ہون
تے نہ سدے رستے تے ہون۔

۱۵۔ اے ایمان والو! تہا ڈی جائیں دا تہا ڈے اے حق جیرما
گمراہ تھی گئے او تہا کوں نقصان میںں پچا سگدا جے تساں

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵﴾

سدمے رستے تے ہوو۔ تساں ساریں اللہ دے دوائے ول او

تہا کوں جو تساں کریندے ہاوے ڈیسی

۱۰۷۔ اے ایمان والو جڈاں تہا بڑے وچ کوئی مرٹ لگے

تے وصیت دے وقت تہا بڑی گواہی دا طریقہ لے ہوسی

جو تہا بڑے وچ بڑو انصاف کرن والے ہون یا بڑو بے غیریں

وچ ہون تے جے تساں سفرو چ ہوو تے تہا کوں موت

دی مصیبت آونجے تے انہیں بڑوناہیں کوں نماز دے بعد

روک گھنوتے او اللہ دی قسم کھاون جے تہا کوں شک

پئے ونجے جو اساں ایں گواہی دا کوئی مل نہیں گدھا

بھانویں او کو لہو دا سکا ہووے تے اساں اللہ دی گواہی

کوں نہ ٹکسوں نہ تاں اساں گناہ گاریں وچ رہتی ولسوں۔

۱۰۸۔ تے جے اے پتہ بگ ونجے جو انہیں اپنے فمے

گنا، گمن گدھے تے ول پے بڑو انہیں دی جا

تے کھڑے تھیون انہیں وچ جہیں دے خلاف پہلے

بڑو نے گواہی بڑتی ہائی او بڑوہیں اللہ دی قسم

کھاون جو ساڈی گواہی انہیں بڑو دی گواہی کنیں زیادہ سچی

تے اساں زیادتی نہیں کیتی ناں تاں اساں ظالمیں وچ رہتی

ولسوں۔

۱۰۹۔ اے طریقہ انہیں کوں ایندے زیادہ کو لہو کر ڈیسی جو او

گواہی واسقے دے مطابق بڑوہیں یا او بڑن جو انہیں دی

قسم دے بعد بی قسم اوں کوں رد کرن واسطے پیش کر بڑتی

ولیں۔ تے اللہ کنیں بڑرو تے سٹو تے اللہ سٹیں نافران

قوم کوں سدھاراہ نہیں بڑکھلیندا۔

۱۱۰۔ جڈاں اللہ سٹیں ساریں رسولیں کوں کھٹا کر لیتی تے

آکھسی تہا کوں کیا جواب بڑتا گیا ہا تے او آکھسن سا کوں

پتہ نہیں بے شک توں غیب کوں بہوں جانڈیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ

الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذُو عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ

آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ حَضَرْتُمْ فِي الْأَرْضِ

فَأَصَابَكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهُمَا مِنْ بَعْدِ

الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَنِ بِاللَّهِ إِنْ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ

ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكُنْ مِنْ شُهَادَةِ اللَّهِ

إِنَّا إِذَا لَسْنَا الْأَشْيَيْنِ ﴿۵﴾

فَإِنْ عُسِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَاخْرَجُ يَقُولُ

مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلِيَانِ فَيَقْسِمَنِ

بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا

إِنَّا إِذَا لَسْنَا الظَّالِمِينَ ﴿۶﴾

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا

أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ آيَتِنَا بِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَالسَّمْعُ

۱۲

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۷﴾

يَوْمَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرُّسُلَ يَقُولُ مَاذَا أَجْنَبْتُمْ قَالَُوا

لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقُوبَ إِنِّي مَوْجِبُ الْوَعْدِ فَإِذْ يَدْعُكَ بِرُوحٍ الْقُدُسِ يَكْلِمُكَ
الْإِنْسَانَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ خَلَقُ مِنَ الطِّينِ
كَهْنِيَّةَ الظِّلِّ بِإِذْنِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ كَلْبًا بِإِذْنِي
وَتُنَبِّئُ الْأَكْلَامَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ نُخْرِجُ الْمُوتَى
بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ جب ایل اللہ نے اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم توں یاد کر ساڈی
المنعت جبر صی اسان تیڈے اتے کیتی ہائی تے تیڈی ما
تے جب ایل روح القدس نال تیڈی مدد کیتی ہم۔ توں لوکس نال
گاہیں کریندا ہانویں پینگے (چھوٹی عمر) وچ تے ڈھلوی
جوانی وچ جب ایل میں تیکوں کتاب تے سٹپ تے سکھائی گائی
تورات تے انجیل ہی تے جب ایل توں مٹی نال پکھی آلی کار
میڈے حکم نال بنیندا ہانویں تے توں اندرے بچ پھوکا مریندا
ہانویں تے میڈے حکم نال پکھی بن ویندا ہانویں توں جانندو
اندھے تے کوڑھی کول میڈے حکم نال ٹھیک کریندا ہانویں
تے میڈے حکم نال مردے کلبھیندا ہانویں تے جب ایل میں
بنی اسرائیل کول تیں کنیں پریں رکھے جب ایل توں انہیں
کنیں دلیلاں گھن کے آیا ہانویں تے انہیں دپو جبر صی لوکس
الکار کیتا ہانویں اکھیا اے تے موف کھلا کھلا جادو۔

وَإِذْ أَوْحَيْتُ إِلَى الْخَوَارِجِ أَنْ آمِنُوا بِي وَبِرُسُلِي
قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ تے جب ایل میں حواریں دو وحی کیتی جو تسان ایمان گھن
اؤ میڈے اتے تے میڈے رسول تے انہیں اکھیا اسان
من گدھے تے توں گواہ رہ جو اسان بے شک مسلمان ہیں۔

إِذْ قَالَ الْخَوَارِجُ لِيَعْقُوبَ ابْنُ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ
رَبُّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالَ أَتَقُولُ
اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳۔ جب ایل حواریں اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم کیا تیڈا رب اے
طاقت رکھیندے جو ساڈے اتے آسمان کنیں مائدہ لہاے
اوں اکھیا اللہ کنیں ڈرو جے تسان مومن ہتے۔

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَتَنْظِرَ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ
أَنْ قَدْ صَدَّقَتْنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴۔ انہیں اکھیا اسان چاہندے ہیں جو اسان اوندے دپو
کھاؤں تے ساڈے دل تسلی پکڑن تے اسان جان گھنوں
جو بے شک تیں سچ اکھئے اسان اوندے اتے گواہ بن وچوں۔

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ
عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا
لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
خَبِيرُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ عیسیٰ ابن مریم نے اکھیا اے اللہ اے ساڈے رب
ساڈے اتے مائدہ لہا آسمان کنیں ساڈے پہلیں تے
پچھلیں واسطے عید تمی ونچے تے تیڈے ولو نشان ہوئے
تے ساکوں رزق ڈے تے توں بہترین رزق ڈیوون والا ہووین۔

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَنَّلَهَا عَلَيْكُمْ فَتَنِّيَكُمُ
بَعْدَ مِنْكُمْ فَإِنِّي أُعَذِّبُهُ عَذَابًا لَا أُعَذِّبُهُ أَحَدًا
مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿١١٧﴾

عج

۱۱۷۔ اللہ سیس اکھیا بے شک میں او تہا بڑے اتے بسندیاں
تے ایندے بعد جے کہیں تہا بڑے وچ کفر کیا تے میں
اوں کوں عذاب ڈلیاں۔ ایجھا عذاب جیرا دنیا وچ میں
کہیں کوں نہ ڈتا ہوسی۔

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسِي ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ قَالُوا سُبْحَانَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِن كُنْتُ
فُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿١١٨﴾

عج

۱۱۸۔ تے جڈاں اللہ سیس اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم کیا
تیں لوکس کوں اکھیا ہا جرمیکوں تے میڈی ما کوں
ہو خدا اللہ کوں چھوڑ کے۔ اوں اکھیا توں پاک میں میکوں
کیا حق ہا جو میں او اکھاں ہا جیندا میکوں کوئی حق نہا جے
میں اکھیا ہوسی تے توں اوں کوں چاڈیں جو میڈے دل
وچ توں اونکوں چاڈیں تے جو تہا بڑے دل وچ۔ میں

نہیں چاڈا بے شک توں غیب کوں بہوں چاڈیں والا ہوس۔
۱۱۸۔ میں انہیں کوں صرف او کھئے جو تیں میکوں حکم ڈتا ہا
جو اللہ دی عبادت کرو جیرا میڈا دی رب تے تہا ڈاوی
رب اوتیں میں انہیں تے نگران ہائیں جے تیں انہیں
وچ ہائیں جڈاں تیں میکوں وفات بڑے ڈتی تے توں
ہی انہیں تے نگران ہائیں تے توں ہر چیز تے نگرانیں۔
۱۱۹۔ جے انہیں کوں عذاب ڈلیوں تے بے شک اوتہا بڑے
بندن تے جے توں انہیں کوں بخش ڈلیوں تے بے شک
توں غالب تے بہوں سیاناں میں۔

إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَأَنْتَ تَعْفُو لَهُمْ وَإِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١١٩﴾

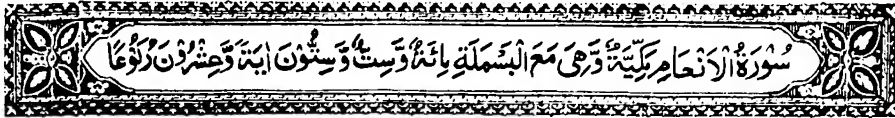
۱۲۰۔ اللہ سنیں اکھیا اے جہاڑا سپیں کوں انہیں دا
سچ فائدہ ڈلیسی انہیں واسطے بہشت جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پین اوندے وچ ہمیشہ رہن۔ اللہ انہیں تے
رامنی تھی گئے نے او اللہ تے رامنی تھی گئیں۔ اے بہوں
وڈی کامیابی۔

قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢٠﴾

۱۲۱۔ آسمانیں تے زمین تے جو کچھ انہیں دے وچ انہیں دی
بادشاہی اللہ کیے ہے تے او ہر شے تے قادر۔

لِلَّهِ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٢١﴾

عج

سورۃ النام مکی ؑ تے بسم اللہ ناں ایندیاں ۱۶۶ آیات تے ۲۰ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کریناں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے
 ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا ۛ۔

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝

۲۔ ساریاں صفقات التذسیس واسطے ہن جیس آسامین
تے زمین کوں بنائے تے اندھارے تے سو جھلا

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلَهُ وَأَجَلٌ
مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمُرُّونَ ﴿٢٧﴾

تے زمین کوں بٹائے تے اندھارے تے سو جھلا
 بٹائے ایندے باوجود کافر لوک اپنے رب دا شریک بنین
 ۳۔ او ہو جیئں تہا کوں پیٹی کنیں پیدا کیتے تے وقت
 مقرر کیتس تے ایں مقرر وقت دا علم ہونکوں ۴۔ دل وی
 تہاں شک کریندے ۵۔

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٥٧﴾

۴۔ اوہو اللہ جبرِ حاسانیں تے زمینیں وچ او تہاڈے
رازیں کوں وی جاڈندے تے تہاڈے ظاہر کوں وی تے
او جاڈندے جو نتاں کمندے؟

وَمَا تَأْنِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٥﴾

۵۔ تے جڈاں دی انہیں دے رب دے نشانیں وچو کوئی نشان اندے تے او اوں کیں منہ پھر گھمن دن۔

فَقَدْ كَذَبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ نَسُوفٌ يَأْتِيهِمْ
 أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦﴾

۶۔ بے شک انہیں سچ کوں جھٹلائے مبادل او انہیں
دو آنگئے۔ تے جلدی او نہیں کوں او خیرا مل ولین
جہنیں تے او کھلدن۔

الْمَبْرُورَ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَوْمٍ مَكَتُهُمْ
فِي الْأَرْضِ مَا لَهُمْ فَيْكُنْ لَكُمْ وَأَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ
مِدْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ
بِذُنُوبِهِمْ وَأَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَوْمًا آخَرِينَ ۝

۷۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو انہیں کہیں پہلے اسان کتے زمانے دے لوکیں کوں ہلاک کیے اسان انہیں کوں زمین وچ اوقات بڑتی بانی حیرمی تہاکوں نیں بڑتی تے اسان انہیں تے بدلیں کیں بڑا حامینہ وسائے تے انہیں واسطے نہراں بنائیں جیڑھیاں انہیں دے ماتحت چلیدیاں ہن دل اسان انہیں دے گناہیں دی وجہ نال انہیں کوں ہلاک کر ڈیتا تے اوندے بعد

ہک ہی نسل پیدا کر ڈتی۔

۸۔ تے جے اسان تیڈے اتے کانڈیں تے کمی ہوئی کتاب لہندے تے او اونکوں ہتھ نال وٹن دی ہی تے دل وی کافر ایہو اکھن لے تے کھلا کھلا فریب ۹۔ تے او اکہن ایندے اتے کیوں نہیں لہایا گیا فرشتہ تے جے اسان فرشتہ لہاؤں پاتے اس کال دا فیصلہ تھی ونجے با تے انہیں کول دل مہلت نہ ڈتی ونجے با۔

۱۰۔ تے جے اسان اونکوں فرشتہ بٹاؤں با تے اول کول دی آدمی دیکھ وچ پھوں با تے جیر صی گھل ہن انہیں تے مشتبہ تھی پی ۱۱۔ تے وی اسان مشتبہ رکھوں با۔

۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی رسولیں نال مذاق کیسا گئے۔ تے یکھیں اول عذاب جیندے اتے او مذاق کریندے ہن او انہیں کول گھیر (ولبیٹ) گدھے۔

۱۲۔ توں اکھ جزمین وچ ٹرو پھرو ول بیکھو جو جھلاوٹن والیں دا انجام کیا تھئے۔

۱۳۔ توں اکھ کیندے جو آسمانیں تے زمین وچ (ول) توں آپ اکھ جو اللہ دا۔ اول اپنے اتے رحمت فرمں کر ڈتی ۱۴۔ بے شک او تہا کول ضرور قیامت دے ڈینہہ کھٹا کر لسی جیندے وچ کوئی شک نہیں جیر صے لوکس اپنے آپ کول گھٹا ڈتے بے شک او ایمان نہ ائیں۔

۱۴۔ تے جیر کھ رات تے ڈینہہ وچ موجود اوہیں دا ۱۵۔ تے او بہوں سٹن والا تے بہوں چاٹن والا۔

۱۵۔ توں اکھ کیا میں اللہ دے سوا پیا سبگتی بٹاؤں جیر صا آسمانیں تے زمین دا پیدا کرن والا۔ تے او کھویندے تے کھوایا نہیں دیندا۔ توں اکھ میکوں حکم ڈتا گئے جو میں پہلا۔ فرمانبردار بٹاں تے توں مشرکیں دجو اصلو

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلْيُسْوِهْ بِآيَاتِهِمْ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ⑧

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَ لَفُضِّ
الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ⑨

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ
مَا يَلْبَسُونَ ⑩

وَلَقَدْ اسْتَهْزَى بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ
سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑪

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ⑫

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى
نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْزِيَكُمْ فِي يَوْمِ الْقِيَمَةِ لِمَا رَبَّيْتُمْ
فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑬

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْإِنِّ وَالنَّهَارِ وَهُوَ
الَّتِيغِ الْعَلِيمُ ⑭

قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ أَتَّخِذُ لِي آيَاتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُهُ وَلَا يَطْعَمُهُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ⑮

نہ بنیں۔

۱۶۔ توں آکھ بے شک میں وڈے ڈینہ دے عذاب کیں
بڈوال جے میں نافرمانی کراں۔

۱۷۔ جس کیں اوں جہاڑے او عذاب ہٹا ڈا گیا تے
بے شک اوں دے اتے رحمت ہوسی تے اے کھلی کھلی
کامیابی۔

۱۸۔ تے جے اللہ تیکوں نقصان پکاوے تے اوں کوں
ہٹا وٹ والا کوئی نیں سولے ہوندے تے جے اوں تیکوں
بھلائی پکاوے تے او ہر چیز تے قادر۔

۱۹۔ او اپنے بندیں تے غالب تے او بہوں سیانا
تے باخبر۔

۲۰۔ توں آکھ جو سب کیں زیادہ سچی گواہی ڈیوٹ والی
کیرمی ستیء ول توں آکھ جو اللہ میڈے تے تہاڑے
درمیان گواہ تے میڈو لے قرآن وحی کیسا گئے تاں جو
میں تہا کوں تے جینکوں اے پیچھے ایندے نال ہوشیار کراں
کیا تاں اے گواہی ڈیندے جو جو خدا نال بے معبود
دی بن توں آکھ میں گواہی نہیں ڈیندا توں آکھ بے شک
او ہی ہک معبود تے میں بیزاراں اوں کیں جینکوں تاں
شریک بنیدے جو۔

۲۱۔ جنہیں لوکیں کوں اسال کتاب پڑتیء او اوں کوں ایویں
سنجھین جیویں او اپنے پتریں کوں سنجھین تے جنہیں
لوکیں اپنے نفس کوں گھٹا بڑے تے او ایمان نیں
اینہ دے۔

۲۲۔ اوں کیں وڈا ظالم کوں جبر صا اللہ تے کوڑ ہدھیندے
یا اوں دے نشانیں کوں جھٹلیندے۔ بے شک ظالم لوک
کامیاب نیں تھیندے

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۶

مَنْ يُضَرْفُ عَنْهُ يَوْمِيذٌ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ
الْبَيْنُ ۝۱۷

وَأِنْ يَسْأَلْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَأِنْ يَسْأَلْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۸

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْغَنِيُّ ۝۱۹

قُلْ أَمَّا شَيْءٌ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلِ اللَّهُ شَهِيدٌ
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ
لَأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْكُمْ لَتَشْهَدُونَ
أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أُخْرَى قُلْ لَا أَشْهَدُ
قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ
مِمَّا تُشْرِكُونَ ۝۲۰

الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۲۱

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۝۲۲

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبِينًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
أَيْنَ شُرَكَائُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اساں جڈاں انہیں ساریں کول کھٹا کر لسیوں ول
آکھسوں انہیں کول جیرے شرک کریندے ہن تہا بڑے
شریک کتھان جنیدے متعلق دعویٰ کریندے ہاوے۔

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ يَتَذَكَّرْهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا
كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ یکھیں ایندے جواب وچ او صرف اے آکھسن
الہ دی قسم جیرہا ساڈا رب جو اساں مشرک کائے ناں
ہاں

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ ڈیکھ کیوں اپنئے اتے کوڑ بدھیندن تے او بھل
ولین جیرہا او کوڑ بدھیندے ہن۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَانْ يَرَوْا
كُلَّ آيَةٍ إِلَّا يُؤْمِنُوا بِهَا مَخَافَةَ إِذَا جَاءُوكَ يُخَادِلُونَكَ
يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا آسَافُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ انہیں وچر کجھ او ہن جیرے تیبڑی گال کول سندن
تے اساں انہیں دے دلیں تے پردے پاڈتن جو اے
سمجھ نہ سگن۔ تے انہیں دے کئیں وچ بوڑجے او
سارے نشان وی ڈیکھ گھن ماں وی اوندے اتے ایمان
نہ گھن اوسن۔ تے جڈاں او تیبڑ واندن تیبڑے ناں
جیرہا کریندن۔ تے جیرے کافرن او بدن جو اے تے
پہلے لوکیں دیاں کہانیاں۔

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ تے او نہیں کول اوں کئیں رکیندن تے آپ وی
رکدن تے او صرف اپنئے آپ کول ہلاک کریندن
تے او سمجھدے نیں۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّو
أَوْ نَكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَلَوْ كُنَّا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٨﴾

۲۸۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں او دوزخ مے سامنے کھڑے
کیسے ولین آکھسن ہائے ساڈا افسوس اساں اپنئے رب
دی آیات نہ جھٹلاؤں ہاتے مومنین وچو بن وئجوں ہا۔

بَلْ بَدَأَ لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رَدُّوْا
لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٢٩﴾

۲۹۔ سچ اے ہے جو (الہ سبیس) ظاہر کرڈتے جو ایں کئیں
پہلے او لکیندے ہن تے جے انہیں کول ولا پٹیا و نچے
تے ول دی او ایں کر لیں جتھو انہیں کول روکیا گئے
تے بے شک او کوڑ مریندے پئیں۔

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ

۳۰۔ تے انہیں آکھیا ساڈی صرف ایہا دنیا وی زندگی ہ۔

يَمْعُونَ ۝

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُقُّوهُمَا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ قَالُوكَ الْيَسَّ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَّ وَرَبِّنَا قَالُوا فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ۝

۳۱

ساکوں اٹھایا نہ ولیس۔

۳۱۔ تے جے توں بڑیکیں جڈاں او اپنے رب دے سامنے کھڑے کیسے ولیس او آکھسی کیا اے ڈینہہ سچ نہ ہا او آکھسن بالکل اے سچ ساڈے رب تے او آکھسی اپنے انکار دی وجہ نال عذاب بھوگو۔

۳۲۔ انہیں اللہ دی ملاقات کول جھٹلائے او کھٹے وچن تے جڈاں انہیں تے او وقت اجھٹ گھٹت آولیسی تے او آکھسن ہائے ساڈا افسوس جو اسان ایں وقت دے بارے وچ کوتاہی کیتی تے او اپنی کٹڈیں تے اپنے بارچھی ددے ہوسن۔ سٹو جیر جا بار اوچی و دین او بہوں برا۔

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ كَذَّٰبًا عَنَّا إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُنَا عَلَىٰ مَا قَرَرْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا يَزِيدُونَ ۝

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلِلْآلِ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

۳۳۔ دنیا دی زندگی تے صرف کھیل تے تماشا۔ تے جیرے اللہ کنیں بڑدن آفرت دا گھرا انہیں واسطے چکچکا کیا تساں عقل نو مے کریندے۔

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَكْذِبُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِلَايَةِ اللَّهِ يَجْعَلُونَ ۝

۳۴۔ اسان جانڈے ہیں او جیریاں گاہیں کریندن توں مونجھا تھیندیں او تیکوں نہیں جھیلندے ظالم لوک تے اللہ دی آیات دا انکار کریندن۔

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولًا مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَٰ مَا كُنَّا بِكَ بِرَاءَةً وَادُّوا حَتَّىٰ آتَاهُم نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّل لِّكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَإِ الْمُرْسَلِينَ ۝

۳۵۔ بے شک میں کنیں پہلے دی رسول جھٹلائے گیئیں تے جڈاں انہیں کول جھٹلایا گئے تے بڑکھ بڑا گئے انہیں صبر کیسے دل انہیں دو ساڈی مدد آگئی تے اللہ دیاں گاہیں کوئی بدل نہیں سگدا۔ میں کنیں رسولیں دیاں خبراں آپکین۔

وَإِنْ كَانَ كِبَرُ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنِ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَكًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ عَلَىٰ الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝

۳۶۔ تے جے تیکوں طاقت تے زمین وچ سرنگ یا آسمان وچ پوٹری گول سگیں تے انہیں دو نشان گھن آویں (تے گھن آ) جے اللہ چاہندا انہیں کول سدھے راہ تے کٹھا کر ڈیوے ہا تے توں ناواقف وچو اصولہ حق

۳۷

۳۷۔ بے شک او ہے لوک قبول کریندن جیرے سندن

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْعَوْنَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمْ

اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۳۷﴾

تے مڑیں کول اللہ سیس اٹھسی تے دل او اوندو لائے
ولین۔

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ
قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَئِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے او آہن ایندے اتے اپنے رب ولو کیوں
کوئی نشان نیں بھایا گیا توں اکھ بے شک اللہ قادر
ہو او نشان بھاوے تے انہیں وچو بہوں سارے نیں
جانندے۔

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا ظَلِيٍّ يَنْجَحِيهِ
إِلَّا آمَمَّ آمَتًا لَكُمْ مَا قَوَّضْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ زمین وچ کوئی جانور نیں تے نہ کوئی پکھی جیرھا
اپنے کھبیں نال اڈر دے تے او تہاڑے آلی کار جماعتاں
ہن اساں ایں کتاب وچ کوئی وی کمی نیں کیتی پھیں
او اپنے رب دوکھے کیتے ولین۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ
مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يُعْضِلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے میں ساڈی آیات کول جھٹلائے او بولن تے
گوگن اندھاریں وچن جینکوں اللہ چاہندے گمراہ کر ڈیندے
تے جینکوں چاہندے اونکوں سدھے رستے تیں
چلا ڈیندے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ أَوْ أَتَتْكُمُ السَّاعَةُ
أَغَيْرَ اللَّهِ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ توں اکھ ڈسو تے سہی جے تہاڑو اللہ دا عذاب
آونجے یا قیامت آونجے کیا خدا دے سوا کہیں ہے کول
سڈلیو جے تساں پچھے ہوئے (تے ڈسو)

بَلْ آيَاتُهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ
وَتَنْسَوْنَ مَا كُنْتُمْ كُونَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تساں اوہں کول سڈلیو تے او مصیبت کول دور کریسی
جیندے کیتے تساں سڈیندے پئے ہاوے جے او چاہی
تے تساں بھل ولسو جیرھا شرک کریندے پئے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَعُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تیں کیں پہلے وی قومیں دو اساں رسول پھین
تے ول اساں انہیں کول پکڑیئے مالی تے جسمانی مصیبتیں
نال تاں جو او عاجزی کرن۔

قُلْ لَا إِدَاءَ لَهُمْ بِأَسْأَتِنَا نَصْرَ عَوَاوِلِكُمْ قُلْ لَوْ أَنَّهُمْ
وَدَّعَوْا لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ اے کیوں نہ تمہیا جو جہاں انہیں تے ساڈا عذاب
آیا ہا او عاجزی کرن ہا تے ہتھو انہیں دے دل سخت
تھی گئیں تے شیطان نے جو او کریندن اونکوں سوٹھا

کر کے بکھلائے۔

۴۵۔ جڈاں او محل گئیں جو انہیں کوں نصیحت کی تھی گئی ہانی
تے آساں انہیں تے ہر چیز دے دروازے کھول ڈرتے
تے جڈاں او اندرے نال جو انہیں کوں بڑا گیا با اسان
انہیں کوں ابھن گت پکڑ گدھاتے دل او نا امید تھی گئے

۴۶۔ تے جیڑی قوم نے علم کیا با او ندیاں پاڑاں پٹ
ڈتیاں گئیاں تے ساریاں صفات اللہ دیاں ہن جیڑھا
سارے جہانیں دیاں لٹھار۔

۴۷۔ توں آکھ تاساں دوسو جے اللہ تہاڑے کنیں تے اکھیں
کوں ضائع کر ڈیوے تے تہاڑے دیس تے مہرا ڈیوے
اللہ دے سوا کیرھا معبود جیڑھا لے تہاڑو والا نیسی توں
ڈیکھ اسان کیوں آیات دیاں پھر کے بیان کریندے ہیں
اوول دی منہ پھر گھندن۔

۴۸۔ توں آکھ دوسو جے تہاڑے اتے آوے اللہ دا
عذاب ابھن گھٹ یا ظاہر ظہور تے ظالمیں دے سوا پیا کہیں
کوں ہلاک نہ کیا ویسی۔

۴۹۔ تے اسان رسولیں کوں دین دی خوشخبری ڈیوٹ والا
تے ڈراوٹ والا بنا کے پٹھیندے ہیں تے جیڑھا من
کھنے تے اصلاح کرے او اندرے اتے کوئی خوف نیس تے
نہ او مونجھے تھیں۔

۵۰۔ تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلائے انہیں کوں انہیں
دی نافرمانی دی دجہ نال عذاب پہنچسی۔

۵۱۔ توں آکھ میں نیں آبداروں کیں اللہ دے خزانے ہن
تے نہ میں غیب جانداں تے میں نیں آبداروں کوں جیڑھا فرشتہ
ہاں میں تے صوف او ندی پیر دی کرینداں جو میڈو وی کیتی دیندی
توں آکھ کیا اندھاتے سوجا کھا بکوجہیں تھی بگدن کیا تاساں

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ
شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۴۵﴾

فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۴۶﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَعَتَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّ
عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنَ اللَّهِ عِزُّهُ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظَرُ
كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِمَنْ هُمْ يَصْدِفُونَ ﴿۴۷﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَشْكُرَ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ
جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۴۸﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
فَمَنْ أَمِنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿۴۹﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْتَهْزِئُهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا
يَفْسُقُونَ ﴿۵۰﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ
الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنِّي أَنْتَبِعُ إِلَّا مَا
يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَإِنَّا
تَتَفَكَّرُونَ ﴿۵۱﴾

سوچیں گے تو۔

۵۲۔ تے توں ایندے نال بڑا انہیں لوکیں کوں جبرے جردن
جو انہیں کوں خدا دکھا کیسا ویسی انہیں دا کوئی دی سنگتی تے
سفارشی نہ ہوسی تاں جواو اللہ کنیں بڑن۔

۵۳۔ تے انہیں لوکیں کوں دھکے نہ بے جبرے جبرے شام
اپنے رب کوں سبیدن تے اوندی رضا چاہندن۔ تیرے
ذمے انہیں دے حساب دہو کجھ وی نیں تے نہ تیرے حساب
دہو کجھ انہیں دے ذمے ہے جے تیں انہیں کوں دھکا بھرتا
تے توں ظالمیں دھو رہی ویسیں۔

۵۴۔ ایویں اساں بعض انہیں دے نبیوں کوں بعض نال آزماے
جواے اکھن ایجھے ہن ساڈے دھو اللہ سٹیں جنہیں تے
احسان کیتے کیا اللہ سٹیں شکر کرن والیں کوں خوب نہیں چاڈا۔
۵۵۔ تے جیڈاں تیرو اولوک اندن جبرے ساڈی آیات
کوں میندن تے توں انہیں کوں کھ تباڈے اتے سلامتی۔
تباڈے رب نے اپنے آپ تے رحمت فرض کر ڈتی، بے
شک جنہیں تباڈے دھو غفلت دی وجہ نال بُرائی کیتی ول
اوندے بعد توبہ کر گدھی تے اصلاح کیتی تے بے شک
او بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۵۶۔ تے ایویں اساں آیات کھول کے بیان کریندے ہیں
تے تاں جو مجرمیں دارا خدا ہر حق وچے۔

۵۷۔ توں اکھ بے شک میں روکیا گیاں جو میں انہیں دی
عبادت کراں جیہکوں تساں اللہ دے سوا سبیدے۔ توں
اکھ میں تباڈی خواہشات دی پیروی نیں کرینا تاں میں گمراہ
تھی ویساں تے ہدایت پاؤں والیں دھو نہ رہساں۔

۵۸۔ توں اکھ میں اپنے رب و لو دلیل تے ہاں تے تساں
اونکوں جھٹلائے جو تساں جلدی منگدے، او میں کنیں نیں۔

وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَوْا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾
وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۚ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ تَتَطَرَّدُهُمْ فَتَكُونَ
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ
مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ
بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٤﴾
وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ ۚ لِأَنَّهُ مَنْ
عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ
وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ غُفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾
قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعْ أَهْوَاءَ كَوْمٍ قَدْ ضَلَّتْ إِذًا وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي ۚ وَكَذَّبْتُمْ بِهِ ۚ مَا عِندِي
مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ ۚ إِنَّ الْحُكْمَ لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ

وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِيلِينَ ﴿٥٩﴾

حکم صرف اللہ واپس جلد سے اوتھ کر بیان کریندے تے او فیصلہ کرن والیں وچو سب کینیں چنگا ۶۔

قُلْ لَّوْ أَنَا عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ لَفَضَى الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦٠﴾

۵۹۔ توں اکھ جے او میں کینیں ہوندی جو تساں جلدی منگدے تے فیصلہ تھی وچے با تہاڑے تے میڈے درمیان تے اللہ سب کس کول بہوں چاڑے۔

وَعِنْدَهُ مَفَاتِيحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا يَافِيهَا وَلَا يَخْشَى فِي كَنْزٍ مُبِينٍ ﴿٦١﴾

۶۰۔ تے غیب دیاں کینیاں ہوں کینیں ہن۔ انہیں کول صرف اوہر چاڑے تے او چاڑے جو خوشگی وچ تے سمندر وچ تے کوئی پتر جو ڈھاندا او اوکول چاڑے تے زمین تے اندھاریں وچ کوئی داڑنیں تے نہ کوئی سہی تے نہ کسی چیز چوری اوندی کھلی کھلی حفاظت وچ نہ ہونے۔

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقَاسَ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

۶۱۔ اوہر جیر صارات کول تہاڑی روح قبض کریندے تے ڈیہندے کول جو کریندے تے او دی چاڑے۔ دل ڈیہندے کول تہا کول اٹھیندے تہاں جو مقررہ مدت پوری تھی وچے۔ ایہ سجدہ تساں اوہں دوو لٹے پھیں او تہا کول ڈیسی جو تساں کریندے ہاڑے۔

وَهُوَ الْغَايُ الْقَوِيُّ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً ۖ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفَرِّطُونَ ﴿٦٣﴾

۶۲۔ تے او اپنے بندیں تے غالب تے تہا ڈو نگران پھیندا رہ ویندے تے جڈاں تہاڑے وچو کہیں تے موت اوندی تے ساڈے رسول اوکول مریندن تے ایندے وچ او کوئی گھٹی نہیں کریندے۔

ثُمَّ رُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۖ إِلَّا لَهِ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسُيْنِ ﴿٦٤﴾

۶۳۔ پھیں انہیں کول اللہ وچو جیر ما انہیں داسپا آقا ولایا دیسی۔ سٹو فیصلہ ہوندا تے او حساب گھنن والیں وچو جلدی کرن والا ۶۔

قُلْ مَنْ يُنَبِّئُكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ لَئِنْ أَجَبْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٥﴾

۶۴۔ توں اکھ تہا کول کون نجات ڈیندے خشکی تے سمندر تے اندھاریں کینیں تساں اوکول عاجزی تال تے نک کے سہیندے تے ہاڑے تے او ساکول ایں معصیت کینیں پکا گھنن تے اسان ضرور شکر کرن والیں وچو تھی ولسوں۔

قُلِ اللَّهُ يُجَنِّبُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كُفٍّ ثُمَّ أُنْتُمْ تُنْشِرُونَ ﴿٦٥﴾

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَنْجِلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذَيِّقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۚ إِنَّظُرْ كَيْفَ نَصَرِفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَنْتَ عَلَيْهِمْ يَوْمَئِذٍ ۖ

يُوحِيهِ ۖ ﴿٦٧﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِنَّمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ ۖ فَلَا تَتَعَدَّ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرِي لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَضَهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا ۚ وَذُكِّرُوا بِهَا ۖ إِنَّ بُنْسِلَ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ تَعْدِلْ كُلُّ عَدْلٍ لَا يُؤْخَذُ مِنْهَا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا ۖ لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَيِيمٍ وَعَلَاءٌ أَلِيمٌ ۖ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

۶۵۔ توں اکھ جو اللہ تہا کوں انہیں کنیں نجات دیندے تے ہر مصیبت کنیں تساں ول دی شرک کریندے ۶۔

۶۶۔ توں اکھ او قادر جو تہا دے اتے عذاب پھٹے تہا دے اتو دی تے تہا دے پیریں دے تلو وی یا تہا کوں ٹولیں وچ دند کے ہک دوجے دے خلاف کر دے تے تہا دے بعض کوں بعض نہیں نال تکلیف پہچا دے توں دیکھ کیوں اسل پھیر پھیر کے آیات بیان کریندے میں تال جو اس سمجھن۔

۶۷۔ تے تیری قوم نے انیکوں جھٹلانے تے بے ادبیا توں اکھ میں تہا دے ذمہ دار نہیں۔

۶۸۔ ہر فردی مد ہوندی ۶۔ تے تساں جلدی جان گھنسو۔ ۶۹۔ تے جیڈال توں انہیں کوں دیکھیں جیرے ساڈی آیات دے بارے وچ بے ہودگی کریندن تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گمن جے تیں اوہی گاہیں وچ نہ لگ وچن تے جے تیکوں شیطان جھلا دے تے یاد کرن دے بعد نال قوم نال نہ بہہ۔

۷۰۔ جیرے لوک اللہ کنیں ڈردن انہیں دے ذمے انہیں دے حساب وچ کچھ وی نہیں اے نصیحت تال جو او اللہ کنیں ڈرن۔

۷۱۔ تے انہیں کوں چھوڑ دے جنہیں اپنے دین کوں کھیل تے تماشا بنائے تے دنیاوی زندگی انہیں کوں دھوکے وچ سٹ گھٹے تو نصیحت کر اے نہ تھوے جو کوئی جان پٹے کھیں دی وچ نال ہلاک تھی وچے تے انہیں دا اللہ دے سوا کوئی سبکتی تے سفارشی کوئے نیں تے جے او ہر قسم دا بدلہ دیوں تے انہیں کنیں نہ گدھا دیسی۔ ایسے لوکن جیرے اپنے کھیں دی وچ نال ہلاک کیتے گئیں انہیں دے بیون کیتے

متا پائی ہوئی تھے بڑھ بڑھایوں والا عذاب اس واسطے جو او
کفر کر رہے تھے۔

۷۲۔ توں اکھ کیا اسان اللہ دے سوا اوکوں سبوں جیہا
ساکوں نہ فائدہ پہا سبکدے تے نہ نقصان تے اسان سدھے
راہ کنوں جیہا ساکوں اللہ بڑھکھائے اپنے کھڑیں تے
پھرو پھوں اوں جیوں کیں کوں شیطان سدھے راہ
کنیں ہٹا دیوے تے اوزین وچ حیران تے پریشان
ہوے۔ اوندے سبگتی اوکوں سدھے راہ دو سبکدے
پئے ہوں۔ توں اکھ جو اللہ دی ہدایت ہی اصل ہدایت
تے ساکوں حکم بڑھائے جو اسان سارے جہانیں دے
پالہاردی فرمانرواری کروں۔

۷۳۔ تے نماز کوں ٹھہاکے پڑھو تے اوں کنیں ڈرو اوہو
جیند و قساں کھٹے کیتے ویسے۔

۷۴۔ اوہو جس آسانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے
تے جڈاں او اکھسی تھی وچ تے او تھی ویسی۔ اوندی ہال
بچتے ہوندی بادشاہت ہری جڈاں بگل دجایا ویسی او
غیب تے حاضر کوں چاٹن والا تے او بہوں سیانا
تے بانجھ۔

۷۵۔ تے جڈاں ابراہیم اپنے پیرو آزر کوں اکھیا کیا
توں تیں کوں معبود بٹینیں بے شک میں تیکوں تے
تیبی قوم کوں کھلی گمراہی وچ بڑھلایا۔

۷۶۔ تے ایوں حضرت ابراہیم کوں اسان بڑھکھندے ہاے
آسمان تے زمین دی حکومت تاں جو اویقین کرن
والیں وچودی تھی ونجے۔

۷۷۔ تے جیسے رات اوندے تے پردہ سٹ بڑتے اوں
تار بڑھکھائے اے میڈا باب (جی بکدے) جیسے ویلے اد لہ

قُلْ اَنْدَعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ وَلَا يَضُرُّكُمْ
وَتُؤَدُّ عَلٰی اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِي
اسْتَهْوَتْهُ الشَّيْطٰنُ فِي الْاَرْضِ حَيٰثِلَ الْاَصْحٰبِ
يَهْدِيْهُنَّ اِلَى الْهٰدِيْ اَتَيْنَاهُمْ قُلٌّ اِنْ هٰدٰى اللّٰهُ
هُوَ الْهٰدِيْ وَاْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝

وَاَنْ اَتِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاتَّقُوْهُ وَهُوَ الَّذِيْ لَيْسَ
تُحْشَرُوْنَ ۝

وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَیَوْمَ
یَقُوْلُ کُنْ فَیَکُوْنُ هُوَ الْقَوَّلُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْكُ یَوْمَ
یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ عِلْمُ الْغٰیْبِ وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ
الْحَكِیْمُ الْخَبِیْرُ ۝

وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ لِاَبْنِیْهِ اَدْرَا اَتَّخِذُ اَصْنَامًا اِلٰهَةً
اِنِّیْ اَرٰکَ وَ قَوْمَکَ فِی ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ۝

وَ کَذٰلِکَ نُرِیْ اِبْرٰهٖمَ مَلٰکُوْتَ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ وَ لَیْکُوْنَ مِنَ الْمُوقِنِیْنَ ۝

فَلَمَّا جَنَّ عَلَیْهِ الْاَیْلُ رَا کَوْکَبًا قَالَ هٰذَا سَرِیْقٌ
فَلَمَّا اَفَلَ قَالَ لَا اُحِبُّ الْاَفْلٰقِیْنَ ۝

گئے اور اکٹھے میں ہر دو چٹھ آئیں کوں پسندیش کریندا۔
 ۷۸۔ تے جیلھے اوں چکدے چند رکوں بڑے آکھیں اے
 میڈا رب تے جیلھے اولہ گئے آکھیں جے میڈا رب میوں
 سدھارا نہ دکھالے ہاتے ضرور میں گمراہ قوم وچو تھی وچو ہا
 ۷۹۔ تے جیلھے چکدے سمجھ کوں بڑے آکھیں اے میڈا
 رب اے وڈا تے جیلھے اولہ گئے آکھیں اے میڈی
 قوم بے شک میں جینکوں تساں شریک بنیدے ء اوں
 کنیں بے زراں۔

۸۰۔ بے شک میں ہر بڑے توں کنیں پجدے ہوئیں اپنی
 توجہ اوندو بھیر دیتی ء میں آسمان تے زمین پیدا کیتن۔ تے میں
 مشرکین وچو ہتھیں۔

۸۱۔ تے اوندی قوم اوندے نال بحث کیتی اوں اکھیا کیا
 تساں اللہ دے بارے وچ میڈے نال بحث کریندے ء
 تے اوں میوں سدھارا نہ دکھالے تے میں انہیں کنیں
 نیں ڈروا جیرھے تساں خریک بنیدے ء ہا جے میڈا
 رب کوئی چیز چاہے۔ میڈا رب علم نال ہر چیز تے حاوی ء
 کیا تساں نصیحت نوہے حاصل کریندے۔

۸۲۔ تے میں اوں کنیں کہیں بڑے گداں جنیوں تساں اللہ (اللہ) شریک
 بنیدے تے تساں نوہے بڑے جو تساں اللہ نال شریک پئے
 کریندے ء تے اللہ سیئں تہا بڑے اتے اندے واسطے
 کوئی دلیل دی نیں ہائی۔ کیرھا ٹولہ ڈوناہیں ٹولیں وچو امن دا
 زیادہ حق دار جے تساں چاٹدے ء۔

۸۳۔ جیرھے ایمان گھن آئن تے اپنے ایمان کوں ظلم نال
 نبھیں ملایا اناہیں لوکیں واسطے امن تے ایجے لوک سدھے
 راہ تے ہن۔

۸۴۔ تے اے ساڈی دلیل بائی جیرھی اسال ابراہیم کوں دیتی

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
 قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
 الضَّالِّينَ ﴿۷۸﴾

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا الْكَبَرُ
 فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يُقَوْمِ إِنِّي بَرِحْتُ فَمَا تَشْرِكُونَ ﴿۷۹﴾

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۸۰﴾

وَحَاجَّةَ قَوْمِهِ قَالَ أَتَحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ
 هَدَيْتُ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ
 رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿۸۱﴾

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ
 أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
 فَأَتَى الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۸۲﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ
 لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿۸۳﴾

وَبِذَلِكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ

وَرَجِبَ مَنْ نَسَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۳۵﴾

ہائی اوندی قوم دے مقابلے وچ۔ اسان جیندے چاہندے
ہیں درجے اپنے کریندے ہیں۔ بے شک عیڈا رب سیانا
تے بہوں چاٹنی والا۔

وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۶﴾

۸۵۔ تے اسان اولکوں اسحاق تے یعقوب ڈراتے ساریں
کوں ہدایت ڈتی تے نوح کوں ایں کنیوی پہلے اسان ہدایت
ڈتی ہائی تے اوندی اولاد وچوہن داؤد تے سلیمان تے یوب
تے یوسف تے موسیٰ تے ہارون تے اسان ایویں مکی
کرن ڈلیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ كُلًّا مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿۳۷﴾

۸۶۔ تے زکریا تے یحییٰ تے عیسیٰ تے الیاس سارے
نیک لوکس وچوہن۔

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَهُنَالِكَ
فَضَّلْنَا عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

۸۷۔ تے اسماعیل تے الیسع تے یونس نے لوط تے ساریں
کوں اسان جہانیں تے فضیلت ڈتی ہائی۔

وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۹﴾

۸۸۔ تے انہیں دے پیو بڑاویں وچوہن تے اولاد وچوہن
انہیں دے بھرنویں وچوہن تے انہیں ساریں کوں اسان چوٹی
گدھاتے سدھے راہ تے انہیں کوں ٹوریا ہاے۔

ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَلَا أَشْرَكُوا لَحِيطَ عَنْهُمْ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۰﴾

۸۹۔ اے اللہ دی ہدایت ایندے نال اپنے بندیں وچوہن
جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے تے جے او شرک کریں
تے جرمے او عمل کر لیں او سارے وچوہن ولسین۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
فَإِنْ يَكَفِّرْ بِهَا هَؤُلَاءُ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّا يَسُوا
بِهَا يَكْفُرِينَ ﴿۴۱﴾

۹۰۔ ایسے ہن جینکوں اسان کتاب تے حکم تے نبوت ڈتی
تے جے او ایندا انکار کریں تے اسان انہیں کوں ایجھی
قوم دے حوالے کر ڈتے جرمی او انکار نشیں کریندی۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدَاهُمْ أَقْبَدَهُ قُلْ لَا
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۴۲﴾

۹۱۔ ایسے لوکن جنہیں کوں اللہ ہدایت ڈتی تے تو انہیں دی
ہدایت تے طر تے توں اکھ میں ایندے واسطے تساں کنیں
اجر نشیں مگدا اے تے جہان دے لوکس واسطے ہک نصیبت

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ
عَلَىٰ بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنَ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ

۹۲۔ انہیں جہوں جی ہا اللہ دی قدر نشیں کیتی جڈاں انہیں اکھٹے
جو اللہ سبیں اپنے کس بندے تے کجھ وی نہیں لہایا۔ توں

بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ لِيَجْزِيَوهُ قَرِيطِينَ
تُبْدُوْنَهَا وَتُخْفَوْنَ كَثِيرًا وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوْا
اَنْتُمْ وَلَا اٰبَاؤُكُمْ قُلِ اللّٰهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِيْ خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُوْنَ ﴿۹۱﴾

آکھ جی رمی کتاب موسیٰ گھن آیا با او کیں بھائی بانی جی رمی
نور بانی تے لوکیں واسطے ہدایت بانی تے تساں اونکوں انج
انج کاغذ کریندے، کچھ ظاہر کریندے، تے بیہوں سارا حصہ
لکیندے، تے تہا کوں ادکھ سکھایا گئے جو تساں نہ
چاٹدے ہاوسے تے نہ تہا بڑے پیو بڑا بڑے تول آکھ
الندسیں ولا انہیں کوں چھوڑے۔ او اپنی بے ہودگی
وچ کھیندے رہوں۔

وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبْرَكًا مُّصَدِّقًا لِّ الَّذِيْ بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْفَرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِيْنَ
يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلٰٰتِهِمْ
يُحٰافِظُوْنَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ تے اسے کتاب اساں اونکوں بھائی اسے بابرکت
تے جو پہلے کتاب موجود اندی تصدیق کرینی، تے تہاں
جو تول وستی دی ماکہ اکوں تے اوندے چودھار کوں
بڑاویں تے جی رمے آخرت تے ایمان گھن انڈن اونکوں
وی منیندن تے اپنی نمازیں دی بھگانی کریندن۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُنْزِلَ
اِلٰى وَلَمْ يُوحَ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَاَنْزِلُ مِثْلَ
مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَوْ تَرٰى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ عَمْرَتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْا اَيْدِيْهِمْ اَخْرِجُوْا اَنْفُسَكُمْ اَيُّوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلٰى
اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ اول کیں زیادہ ظالم کوں جی رمھا اللہ سیس تے کوڑبھیندے
یا او آبدے جو میڈو وی کیتی گئی، تے اوندو وی کیتی نہ
گئی، پڑے تے جی آکھے جیہو جیہاں اللہ سیس بھٹے اوہو جیہاں
میں وی بھا سگیاں تے جے تول بڑیکیں جی رمے ویلھے ظالم
موت دی تکلیف وچ پئے ہوسن تے فرشتے بہتہ ودھائی
کھڑے ہوسن اپنیاں جاناں کڈھو اچ تہا کوں ذلت والا
عذاب بڑا ویسی جو تساں اللہ دے خلافت ناحی گاہیں کریندے
ہاوسے تے تساں اوندی آیات کیں تکبر کریندے ہاوسے۔

وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فِرَاقًاۙ كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُمْ مَا خَوَّلْنٰكُمْ وِرَآءَ ظُهُورِكُمْۙ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ
شُفَعًاۙ كُمْ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فِيْكُمْ شُرَكَّآءُ
لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَصَلَ عَنْكُمْ فَالْتَمْتُمْ تَرْعَمُوْنَ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ تے تساں ساڈو کھلے آئے، جیویں اساں تہا کوں پہلی دفعہ
پیدا کیا ہاتے تساں کنڈہ کچھ چھوڑ آئے، جو اساں تہا کوں
بطور احسان بڑا ہا۔ اساں تہا بڑے نال او سفارشی وی کاٹے
بڑھدے۔ پئے جیندے متعلق تساں دعوئی کریندے ہاوسے
جو او تہا بڑے معاملے وچ اللہ دے شریکین۔ تہا بڑے آپت
دے رشتے کھینچ گئیں تے تہا بڑے سارے دعوے گل گئیں

إِنَّ اللَّهَ قَالُوا الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ
الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكَ اللَّهُ قَالُوا
تُؤَفِّكُونَ ﴿٩٦﴾

۹۶۔ بے شک اللہ میس دائیں تے بگیں کوں پاٹوں والا
جیندے کوں مردے کنیں کڈھیندے تے کڈھن والا
مردے کنیں جیندے لے تہاڑا اللہ تساں کیتے پھیرے
دیندے۔

قَالُوا الْإِصْبَاحَ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٧﴾

۹۷۔ فجر کوں ظاہر کرن والا تے رات کوں آرام کیتے بنائیں
تے سمجھ تے چند حساب کیتے بنائیں لے اوندہ اندازہ
جیرما غالب تے بہوں چاٹن والا۔

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي
ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾

۹۸۔ اوہو جس تہاڑے واسطے تارے بنائیں تاں جوتساں
خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ رستہ ڈیکھو اسان
علم والی قوم کیتے نشان کھول کے بیان کر دتے۔

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُم مِّنْ نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ قُتُبًا
وَمُسْتَوْدَعًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُفْقَهُونَ ﴿٩٩﴾

۹۹۔ اوہو جس تہاڑوں ہک جان کنیں پیدا کیتے تے ہر ہک کیتے
دیر تک رہن دی جاتے عارضی رہن دی جاوی (بٹائی) اس
اسان سمجھن والی قوم کیتے نشانات کھول کے بیان کر دتے۔

وَهُوَ الَّذِي أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُّخْرِجُ مِنْهُ
حَبًّا مُّتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ
وَجَنَّاتٍ مِّنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالزُّمُرُكَانَ مُسْتَبْتَبًا
وَمِنَ الْمُشَايِبِ أَنْظَرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾

۱۰۰۔ اوہو جس آسمان کنیں پانی لہائے تے بیجیں اسان
اوندے نال ہر شے دے بوٹے پیدا کیتے تے اسان اوں
کنیں ساول کڈھی تے ہک ہک دے اتے دائیں کڈھیندے
ہیں۔ تے کھجی دے گوشے کنیں لہائے ہوئے پھل کڈھیندے
ہیں تے انگور تے زیتون تے نار دے باغ جیرمے
رلدے ملدن تے نیں رلدے ملدے۔ تساں ڈیکھو
اوندے پھل جڈاں اوہل چاڑے پکے۔ بے شک ایندے
وچ نشانن ایمان آنی والی قوم کیتے۔

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ
بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠١﴾

۱۰۱۔ تے انہیں اللہ جتن کوں شریک بنائے۔ حالت لے
ہے جواں انہیں کوں پیدا کیتے تے انہیں اللہ سیں کیتے
پتر تے دھیریں بغیر علم دے گھڑ گدھن۔ او پاک تے جواں
بیان کریندن اوں کنیں بہوں اُچا۔

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَدٌ

۱۰۲۔ آسمانیں تے زمین کوں بغیر نمونے دے پیدا کرن والا

لَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۳﴾

اوندا پتر کیوں تھی سبگدے تے اوندی زال دی کوئی نہیں تے اوں ہر شے کول پیدا کیتے تے او ہر شے کول بہوں جانڈے۔

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لِأَلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۱۴﴾

۱۰۳۔ اے اللہ حیرھا تھا ہا رب اونڈے سوائے کوئی مبدوء نہیں ہر شے دا پیدا کرن والا اوندی عبادت کرو تے او ہر شے تے مگران۔

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿۱۵﴾

۱۰۴۔ نظران اوں تیں نیں پہنچ سبگدیاں تے اونڈیں تیں تہج سبگدے تے او بہوں مہربان تے باخبر۔

كَذَٰلِكَ كُفِّرُ بَصَابِرُ مَنْ رَكِبَ مَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيضٍ ﴿۱۶﴾

۱۰۵۔ تے تہاڈے رب دلو تہاڈو دلیلاں آچکیں تے حیرھا ڈیکھ گئے اوندا اپنا فائدہ تے حیرھا نہ ڈیکھے اوہیں کول نقصان تے میں تہاڈے اتے مگران نہیں۔

وَكَذَٰلِكَ نَصْرَفُ الْأَيْتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنَبَيِّنَ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾

۱۰۶۔ تے ایویں اساں آیتیں کول پھیر پھیر کے بیان کریندے ہیں تاں جو او اکمن کرتیں پڑھ سٹائے تے اساں جانٹا والی قوم کیتے اے کول

إِتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ لِأَلَّا هُوَ وَاعْرِضْ عَنِ الْشُرِّ كَيْنَ ﴿۱۸﴾

۱۰۷۔ کول اوندی پیروی کر جرمی وحی تیب و تیبے رب کنیں انڈے۔ اونڈے سوا کوئی مبدوء نیں تے مشرکیں کنیں منہ پھیر گمن کے بیان کر ڈتے

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿۱۹﴾

۱۰۸۔ تے جے اللہ چاہندا او شرک نہ کرن باتے اساں تیکوں انہیں تے مگران نیں بنایا تے نہ توں انہیں داکار ساز ہویں۔

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ يَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَٰلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ أُمَّةٍ عَمَّا هُم مِّنْ بَعْدِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ فَرَجِعُهُمْ يُبَيِّنُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۲۰﴾

۱۰۹۔ تے تاں انہیں کول گالیں نہ کدھو جنہیں کول او اللہ دے سوا سبڈیند نہ تاں او تہاڈے اللہ کول دشمنی نال تے لغیر علم دے مندے کدھیں تے ایویں اساں ہر ٹوے کول انہیں دا عمل سوٹھا کر کے دکھاٹے ول او اپٹے رب دو ولسن تے او انہیں کول ڈیسی جو او کریندے ہن۔

وَأَنصُرُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْدِيهِمْ لَعَلَّ لَهُمْ نَصْرًا يَوْمَ هُمْ لَبِثُوا مِلًّا مِّمَّنْ لَبِثُوا لَمَّا نَزَّلْنَاهُمْ مِّنْ بَعْدِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ فَرَجِعُهُمْ يُبَيِّنُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۲۱﴾

۱۱۰۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قساں کھنڈن جو انہیں دے جے کوئی نشان آونچے او مزد من گھسن توں اکھ نشان تے مرن اللہ

أَنهَآ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱﴾

کنیں ہن تے جو تہاکوں ڈیسی بے شک او نشان بڈال
آویسی او ایمان نہ گھن اوین۔

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِآيَةِ أَوَّلَ
مَرَّةٍ وَنَدْرُهمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۱۲﴾

۱۱۱۔ تے اسا انہیں دے دلیں تے اکھیں کوں پھیر ڈیسیوں ات
گاہوں جو انہیں پہلی دفعہ نیں منیا تے انہیں کوں انہیں دی
منز نیں دج گردان چھوڑ ڈیسیوں۔

وَلَوْ أَننَا نَزَّلْنَا إِلَهُمُ الْمَلَكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْقِفَ
وَخَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قَبْلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا
أَن يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿۱۳﴾

۱۱۲۔ تے جے اسا انہیں دو فرشتے لبندے تے مڑے
انہیں نال گاہیں کریندے تے اسا ہر شے کوں کھا کر
کے انہیں دے سامنے گھن اندے دل دی ایمان نہ گھن
آون ہا جے تیئں اللہ نہ چاہے ہا تے لیکن انہیں دچو بہوں
سارے لوک جاہلن۔

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا
وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ نَذَرُهُمْ مَا يَفْعَلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۱۳۔ تے ایویں اسا انسانیں تے جینیں دچو منز زوریں کوں
نییں دوا دشمن بنائے انہیں دے کچھ لوک نہیں کوں دو کھا
ڈیوں کیتے انہیں دے دلیں دچو گندے خیال سیندن
تے جے اللہ چاہے ہا تے او لے کم نہ کرن ہا تے توں انہیں
کوں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ دے۔

وَلَيَنْصَحَنَّ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَ
لَيَرْهَوْنَهُ وَيَنْفَرُوا مَا هُمْ بِمُقَدِّرُونَ ﴿۱۵﴾

۱۱۴۔ تے تاں جو انہیں لوکیں دے دل انہیں گاہیں دو گھن
جیرے قیامت تے ایمان نیں ایندے تے او انہیں گاہیں
کوں چمکا جائیں تے جو انہیں کیتے اوندا نتیجہ ڈیکھ گھن۔

أَفَغَيْرَ اللَّهِ ابْتِغَى حَكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ
الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ
أَنَّهُ مُنْزَلٌ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُتَكِبِينَ ﴿۱۶﴾

۱۱۵۔ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیا منصف لہاں او او تہا
جیں تہا ڈوکھی کتاب ہاں » تے جنہیں کوں اساں کتاب
ڈی » او جائدن جو او جیڈے رب دلو سچائی نال ہاں گئی »
تے توں نہ ہی جھیرا کرن دلیں دچو۔

وَتَتَّبِعْ كَلِمَتَ رَبِّكَ وَمَدَقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدَّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۷﴾

۱۱۶۔ تے تیرے رب دی ہاں سمجھائی تے انصاف نال پوری
حق گئی ہوئی تھی گاہیں کوں بدلن والا نیں تے او بہوں سنن
والا تے بہوں جانن والا۔

وَإِن تَطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ

۱۱۷۔ تے جے توں زمین دچو رہن دلیں دچو اکثریت دی ہاں

يَعْمَلُونَ ﴿۶﴾

اندھاریں وچ ہوئے تے انہیں کینیں نکلن والا نہ ہوئے
ایویں اساں سوئیں کر کے بھٹن کافرین کول اوکم جیرے
اوکریندن۔

۱۲۴۔ تے ایویں اساں بناٹے ہر وستی وچ وڈے وڈے
جھریں کول تاں جو او اوندے وچ تدبیراں کرن تے او جو
وی تدبیراں کریندن اپنے خلاف کریندن پراد سمجھدے
نئیں۔

۱۲۵۔ تے جڈاں انہیں دو کوئی نشان اندرے آہن اساں
اصلوئے منیدے جے تیں ساکوں او جو جہاں نہ پوتا دینے جو اللہ
دے رسولیں کول ڈتا گئے۔ اللہ سیئں بہوں جانڈے جو
اپنی رسالت کتھاں رکھے تے جلدی انہیں کول ذلت
تے وڈا عذاب ملیسی اللہ لو کیوں جو او نہیں دے خلاف
تدبیراں کریندن۔

۱۲۶۔ تے جینکوں اللہ چاہے جو اونکوں ہدایت ڈیوے
او اونداسین اسلام کیتے کھول ڈیندے تے جینکوں گمراہ
کرنی دا ارادہ کرے اونداسین تنگ کر ڈیندے ایویں
بگدے جیویں او آسمان دو چڑھا پئے۔ ایویں اللہ سیئں
عذاب نازل کریندے انہیں تے جیرے منیدے نئیں۔

۱۲۷۔ اے تیرے رب واسدھا راہ تے اساں آیات
نصیحت پکڑن والی قوم کیتے۔ کھول کے بیان کر دتن
۱۲۸۔ انہیں واسطے انہیں دے رب کینیں سلامتی دا گھر تے او
انہیں واسطی ایں وجہ کینیں جو او کریندن۔

۱۲۹۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کول کٹھا کر لیں (تے آکھیں)
اے جی دی جماعت تساں انسانیں وچر بہوں ساریں کول
اپنے نال رلا گدھا ہا۔ تے او انسانیں وچر انہیں دے سبکی
آکھیں اے ساڈے رب ساڈے بعض لوکیں نہیں کینیں

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ آكِلًا مِّنْهُمْ لِيَمْلِكُوا
فِيهَا وَفَايِنُكُرُونَ إِلَّا بِأَنفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۷﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُ ۚ سِيِّئُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ
اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَنْكُرُونَ ﴿۸﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا
كَاثِمًا يَغْضُدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْإِجْنَ
عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۹﴾

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِيَّةَ
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿۱۰﴾
لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۱﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا يَنْفَخُ الرُّجُحُ قَدْ
اسْتَكْبَرُوا مِنَّا فِي الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ مِّنْ
الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَكَلَفْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ

خُلِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۱۴﴾

فائدہ پاتے تے اسان اپنی اوں میعاد کوں پہنچ گئے ہیں جیرمی میں ساڈے کیتے مقرر کیتی ہائی۔ اللہ سب کوں اکھسی بھا تہا بڑا ٹھکانڈر اور ایندے وچ رہن سوائے ایندے جو اللہ چاہے بے شک تیبڑار بے ہوں سیانا تے بہوں جائن والا۔

وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۵﴾

۱۴۔ تے ایویں اسان کھدھالیں کوں نہیں داسگیتی بٹا بڑیندے میں۔ ایں وجہ کنیں جو اوکریندن۔

يَعْتَمِرُ الْجَنَّةِ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَخَرُّنَاهُمُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا الْكَافِرِينَ ﴿۱۶﴾

۱۵۔ اے جہنم تے انسان دی جماعت! کیا تہاڈو تساں وچ رسول نیں آئے جیرمے تہاڈے اتے میڈی آیات پڑھ کے شیندے من تے تہا کوں ایں بڑینہ دی ملاقات کنیں بڑیندے ہن او اکھسن اسان اپنے خلاف گواہی بڑیندے میں۔ تے دنیا وی زندگی انہیں کوں دوکھے وچ بیٹھے تے انہیں پنے خلاف گواہی بڑتی بے شک او کافر ہن۔

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَ أَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿۱۷﴾

۱۶۔ اے اس واسطے باجوڑ تیبڑار وستیں کوں ظلم نال ہلاک کرن والا نیں جے اوں دے رہن والے غافل ہون۔

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ ہر کس دے عمل دے مطابق اوں دے درجے من تے تیبڑار فائل نیں جو اوکریندن۔

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءْ يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ تے تیبڑار کہیں دا سماج نیں اور رحمت والا جے او چاہوے تے تہا کوں ہلاک کر ڈیوے تے تہاڈے بعد جینکوں چاہے تہاڈا جانشین بنا ڈیوے جیویں تہا کوں بوجھ قوم دی اولاد کنیں پیدا کیتس۔

إِنْ مَا تُوْعِدُونَ لَا يَأْتِي وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ بے شک جیندا تہا کوں وعدہ بڑنا دیندے او ضرور تھیسے تے تساں عاجز نو ہے کرہ گدے۔

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ توں اکھ لے میڈی قوم تساں اپنے طریق دے مطابق کم کرو میں دی کریندا چاں تے جلدی تہا کوں پتہ بگ ویسی جو ایں دنیا دا انجام کیندے حق وچ تھیندے۔ بے شک ظالم

کامیاب نہ تھیں۔

۱۳۷۔ تے انہیں رڑھیں تے جانوریں وچ جبرے اللہ سیئیں پیدا کیتن اوں دا حصہ مقرر کر ڈتے تے انہیں اکھئے جوں لے اللہ دا ء اپنے خیال وچ تے لے شریکیں دا ء۔ تے جبرھا انہیں دے شریکیں دا حصہ ء او اللہ سیئیں دوئیں پہنچدا تے جبرھا اللہ سیئیں دا حصہ ء او انہیں دے شریکیں دو پہنچدے بہوں بڑا ء جبرھا او فیصلہ کریندن۔

۱۳۸۔ تے یوں انہیں دے شریکیں بہوں سارے مشرکیں کوں انہیں دے ۱ تے انہیں دے دین کوں مشکوک کرن کیتے تے ہلاک کرن کیتے انہیں دی اولاد اقل سونھا کر کے ڈھکائے۔ تے جے اللہ چاہندا او لے نہ کرن ہاتے توں انہیں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ دے۔

۱۳۹۔ تے انہیں اکھئے جوں لے جانور تے لے رڑھ کھونج نیں سبکی۔ ایسوں کوئی نیں کھا سبکدا سوائے ایندے جوجیکوں اسان چاہوں لے انہیں دا خیال۔ تے کھ جانورن جنہیں دی کنڈ تے سواری حرام تے کھ جانورن جنہیں تے او اللہ داناں نیں گھندے اوں دے اتے کوڑ بدھیندے ہوئیں او جلدی انہیں کوں انہیں دے کوڑ دی سزا ڈیسی۔

۱۴۰۔ تے او آہن جوا انہیں ڈنگریں دے ڈوڈھ وچ جو ہے او ساڈے جوائیں کیتے ہے تے ساڈی زائیں تے حرام کیتا گئے تے جے او مردہ ہوئے تے کچھیں سارے حصہ دارن۔ جلدی انہیں کوں انہیں جابھیں دی سزا ڈیسی بے شک او سیانائے بہوں چاٹن والا ء۔

۱۴۱۔ او لوک جنہیں اپنے ہالیں کوں بہ وقوفی مال بغیر علم دتے قتل کیتے گھٹے چن تے جو اللہ انہیں کوں ڈتے انہیں اللہ سیئیں تے کوڑ بدھیندے ہوئیں اوکوں حرام کر ڈتے او گمراہ تھی

وَجَعَلُوا لِلّٰهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هٰذَا لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَائِنَا ؕ مَا كَانَ لَشُرِكائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللّٰهِ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿۱۳۷﴾

وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُودُوهُمْ وَيَلْبِسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۳۸﴾

وَقَالُوا هٰذِهِ اَنْعَامٌ وَحَرْثٌ حِجْرٌ لَا يَطْعَمُهَا اِلَّا مَن نَّشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَاَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُوْنَ اَسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِمْ يَتَّبِعُوْنَهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۳۹﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هٰذِهِ الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذٰلِكُمْ اِنَّا وَمُحَرَّمٌ عَلٰى اَزْوَاجِنَا وَاِنْ يَكُنْ مِّنْهُ فَهُمُ فِيْهِ شُرَكَاءُ سَيِّئُوْنَ بِهِمْ وَصَفُّهُمْ اِنَّهُمْ حٰكِمٌ عَلَيْهِمْ ﴿۱۴۰﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ قَتَلُوْا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوْا مَا رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَاءً عَلٰى اللّٰهِ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا مُهْتَدِيْنَ ﴿۱۴۱﴾

گمیں تے اودایت پاوٹن والیں وچو نہیں۔

۱۴۲۔ اوہو جئیں ککڑی دے سہارے تے بغیر سہارے دے باغیں کوں پیدا کیس تے کھیں کوں تے رڑھیں کوں جنہیں دے سواد انجوانجن تے زیتون تے انار جیرے رلدے مدن تے کھ نہیں رلدے مدے۔ تسال انہیں دے پھل کھاؤ جیرے ویلے او پھل تے کپائی دے ڈینہہ انہیں واقع ادا کرو تے فغول غرچی نہ کرو بے شک او فغول غرچی کرن والیں کوں پسند نہیں کریںدا۔

۱۴۳۔ تے ڈیگیں وچو کھ لڈیوٹن واسطے ہن تے کھ چھوٹے ہن۔ جو اللہ سیس تہا بوزرق ڈتے اوندے وچو کھاؤ تے شیطان دے قدیس دی پیروی نہ کرو بے شک او تہا بڑا کھلا کھلا دشمن۔

۱۴۴۔ اٹھ جڑن دنیس وچو بڑو بکریں وچو بڑو توں اکھ کیا اللہ سیس نریں کوں حرام کیسے یا ماریں کوں یا جینکوں ماریں اپنے رہیں وچ پاتا ہوئے۔ میوں ڈسو اپنے علم نال جے تسال سچے۔

۱۴۵۔ تے اٹھیں وچو بڑو تے گویں وچو بڑو۔ توں اکھ اوں نہ حرام کین یا ماریاں یا جو ماریں اپنے رحم وچ پاتا ہوئے کیا تسال حاضر بادے جڈال اللہ سیس تہا کوں ایں بھل دی وصیت کیتی ہائی۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کوں جیرا اللہ سیس تے کوڑ بہدیندے تاں جو اولوکیں کوں بغیر علم دے گمراہ کر ڈیوے۔ بے شک اللہ سیس ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۱۴۶۔ توں اکھ بڑے جو میڈو دی کیتی گئی اوندے وچ اوں شخص تے جیرا کھاوٹن چاہے کوئی چیز حرام نہیں کیتی گئی سوائے ایندے جو مردہ ہووے یا وہندی رت ہوئی

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوسَاتٍ بِغَيْرِ مَعْرُوسٍ وَالتَّخْلُ وَالزَّرْعُ مُخْتَلِفًا أُكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالزَّمَنانُ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ السَّرْفِينَ ﴿۱۴۲﴾

وَمِنَ الْإِنْعَامِ حُمُولُهُ وَفَرَسًا مَّا رَزَقَكُمْهُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۴۳﴾

ثَلَاثِيَّةَ إِذَا رَاجَ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَّذِي كُنتُمْ تَحَرَّمُونَ أَمْ الْإِنثَيْنِ أَمْ أَسَا اسْتَكَلْتُمْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْإِنثَيْنِ يَتَّبِعُونَ بَعْلَهُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۴۴﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ أَلَّذِي كُنتُمْ تَحَرَّمُونَ أَمْ الْإِنثَيْنِ أَمْ أَسَا اسْتَكَلْتُمْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْإِنثَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ اللَّهُ فِي هَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا يُضِلُّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۵﴾

قُلْ لَا أُحِلُّ فِي مَا أَوْحَىٰ إِلَىٰ مُحَمَّدًا عَلَىٰ طَائِفٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ

اللَّهُ يَوْمَ يَصْطُرُ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۵۷﴾

جسمے داماس ہوئے۔ اے بے شک پلٹتے یا نافرمانی
کریندے ہوئیں اللہ دے سوا کہیں ہے داناں گدھا
ونچے اور حرام تے حیرا مجبور تھی ونچے اوندی خواہش نہ
ہوئے تے اور حد کنیں نہ ودھے تے بے شک تیرا رب
بہوں بخشن والا تے بہوں مہربان۔

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزْمًا لِّذِي ظُلْمٍ وَمِنَ
الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَزْمًا عَلَيْهِمْ شَحُومُهُمَا إِلَّا مَا
حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَنُومِ ذَلِكَ
جَزَيْنَهُم بِبَغْيِهِمْ وَإِنَّا لَصَدِيقُونَ ﴿۵۸﴾

۱۴۷۔ تے انہیں تے جبرے یہودی تھین اسان انہیں تے
ہر سنجہ آلی شے حرام کہتی تے گویں تے بکریں وچو اسان
انہیں تے انہیں بڈوانیں دی میجھ حرام کر ڈتی ہائی۔ سوائے
اوندے جیرمی انہیں دی کند کون یا آندریں کون بگی ہوئے
یا جیرمی بھریں نال زلی ہوئی ہوئے۔ اے سزا انہیں کون
انہیں دی نافرمانی دی وچر نال ڈتی تے بے شک اسان
سچے ہیں۔

فَإِنَّ كَذِبُكَ فَقُلْ رَبِّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا
يُرْذُ بِأَسَهِ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۵۹﴾

۱۴۸۔ تے جے تیکوں جھٹلاون تے توں اکھ تہا بڈا رب
وسیع رحمت والا۔ تے نیں بٹایا دیندا اوندا عذاب مجرم
قوم کنیں۔

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَ
لَا آبَاؤُنَا وَلَا حَزَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ
مِن قَبْلِهِمْ كَتَبُوا بِأَسْنَاءِ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ
مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿۶۰﴾

۱۴۹۔ تے مزدور مشرک اکھسن جے اللہ چاہندا تے اسان شرک
نہ کردوں ہاتے نہ سا بڑے بیو بڈا بڑے تے کوئی چیز حرام نہ
کردوں ہا۔ ایویں جھٹلائے جیرمے انہیں کنیں پہلے ہن او
تیں سا بڈا عذاب انہیں چکھ گدھا۔ توں اکھ جے تہا کون
کوئی علم ہے تے تساں او کنوں سا بڑے واسطے کدھو۔
تساں تے معنی گمان دے بچھوڑ دے پئے تے
معنی تساں اکل نال کم گھندے پئے۔

قُلْ قَلِيلٌ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ كَلَوْ شَاءَ لَهْدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿۶۱﴾

۱۵۰۔ توں اکھ بڑے ہوا شر کرٹ والی دلیل اللہ سئیں کس
ہے ، جے او چاہسی تے او ساریں دی رہنمائی کدھو
۱۵۱۔ توں اکھ اپنے گواہ گھن او جیرمے گواہی دیون
جو بے شک اللہ سئیں انیکوں حرام کہتے۔ تے جے او گواہی

قُلْ هَلَمْ شَهِدْ أَتَمُّ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ
حَرَمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا

تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرْجِعُهُمْ إِلَىٰ نَارِ ۖ

۱۵۲

ڈیون تے توں انہیں نال گواہی نہ ڈیویں تے توں انہیں
لوکس دی خواہش دے پچھو نہ ٹر جنہیں ساڈیاں آیتاں
جھٹلاؤں او آخرت تے ایمان نہیں ایندے تے
اپنے رب دا مشرک بنیدن ۔

۱۵۲۔ توں آکھ آؤ میں تہا کوں بڑھ کے سٹاواں جو تہاڈے

رب تہاڈے اتے حرام کیتے جو تہاں او دے نال
کہیں کوں مشرک نہ بناؤ تے پیرو ما نال احسان کرو تے
نیکھ مے بڑکئیں اپنی اولاد کوں قتل نہ کرو۔ اسان
تہا کوں دی تے انہیں کوں دی رزق ڈیندے ہں تے
تہاں بے حیائی دے قریب نہ ونجو بھانویں او ظاہر ہوون
یا لکیاں ہویاں۔ تے تہاں کہیں جان کوں قتل نہ کرو جیڑی
اللہ سیٹیں حرام کیتی ۶ سوائے جانڑ طریقے دے۔ اسے تہا کوں
وصیت کیتی تہاں جو تہاں عقل کرو۔

۱۵۳۔ تے تیم دے مال دے کوہونہ ونجو سوائے پیجے
طریقے دے جے میں او اپنی جوانی کوں پہنچ ونچے تے
پورا کرو ناپ تے تول انصاف نال اسان کہیں جان
کوں او ندی طاقت کئیں زیادہ تکلیف نے ڈیندے تے
جڈاں تہاں گال کرو تے انصاف کرو بھانویں او قریبی
سکا کیوں نہ ہوئے تے اللہ دے وعدے کوں پورا کرو۔
او ایں گال دی تہا کوں ایں واسطے وصیت کریندے تاں جو
تہاں نصیحت حاصل کرو۔

۱۵۴۔ اسے میڈا رستہ ۶ جیڑ حاسد ۶ تہاں ہوندی
ہیڑوی کرو تے پنہیں رستیں تے نال ٹرو ناں تاں او
تہا کوں او دے رستے کئیں اسے اسے گھن ولسن ۔
او تہا کوں ایں گال دی وصیت کریندے تاں جو تہاں متقی ہو
۱۵۵۔ تے ول اسان موسیٰ کوں کتاب ڈیتی جیڑ نیکی کیتی ۶

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
مِنْ أَمْلَاقٍ نَحْنُ نَرِذُّكُمْ وَأَبَاؤُكُمْ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا
النَفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ
بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۖ

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ وَافُوا الْوَعْدَ الْكَيْلَ وَالْبَيْزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلِفُوا
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَكَوْكَانَ ذَا
قُرْبَىٰ وَيَعْهَدُ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ۖ

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۖ

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَىٰ الَّذِي أَحْسَنَ وَ

تَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يُلْقَاؤُا
رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

۱۹

اوندے اتے نعمت کول پورا کرن کیتے تے ہر چیز دی
تفصیل دیتی تے ہدایت تے رحمت بنایا تاں جو او اپنے
رب دی ملاقات تے ایمان گمن آون۔

وَهَذَا كِتَابُنَا أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ
تُرحَمُونَ ﴿٢٠﴾

۱۵۶۔ تے اساں ایس کتاب کول ہمائے اے برکت والی
تساں ایندی پیروی کرو تے اوں کنیں ڈرو تاں جو تہا ڈے
اتے رحم کیا ونجے۔

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن
قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دَرَسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢١﴾

۱۵۷۔ تساں اے نہ اکھو جو اساں کنیں پہلے کتاب صرف ڈو
ٹولیں تے لہائی گئی تے اساں اوندے پڑھن کنیں غافل
ہاں۔

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى
مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَ
رَحْمَةٌ فَمَن أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ
عَنْهَا سَبِيلِي الَّذِينَ يَصْدِفُونَ عَن آيَاتِنَا سَوَاءٌ
الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿٢٢﴾

۱۵۸۔ یا تساں اے اکھو جو بے شک جے اے کتاب ساڈے
اتے لہندی۔ بے شک اساں انہیں کنیں زیادہ ہدایت
پہنچدے تہا ڈے کو لہر تہا ڈے رب کنیں کھلی دلیل
آج کلے او ہدایت تے رحمت۔ تے کون وڈا ظالم اوں کنیں
جیرا اللہ دی آیات کول جھٹلاوے۔ تے اوں کنیں رکیا
رہوے۔ اساں ضرور سزا ڈیسوں انہیں کول جیرے ساڈی
آیات کنیں رکے رہندن بڑا عذاب ات گاہول جو او
رکے رہ گین۔

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ السَّلَاطَةُ أَوْ يَأْتِيَ
رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ
آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ
مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انظُرُوا
إِنَّا مُنظِرُونَ ﴿٢٣﴾

۱۵۹۔ کیا او صرف ایں گال دی انتظار پے کریدن جو
انہیں دو فرشتے آون یا تیرا رب آدے یا تیرے رب
دیاں کجائیاں آون۔ جیرے ڈینہہ تیرے رب دیاں کجھ
نشانیان آوسن اوں ڈینہہ کہیں جان کول اوند ایمان نفع نہ
ڈیسی جیں ایں کنیں پہلے نہ منیا ہو سی تے نہ اپنے ایمان نال
کوئی چنگائی کیتی ہو سی توں اکھ تساں انتظار کرو بے شک
اساں وی انتظار کریدن پے پئے ہیں۔

إِنَّ الَّذِينَ فَزَعُوا مِنهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا كُنتَ مِنْهُمْ
فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا

۱۶۰۔ بے شک جیرے اپنے دین کول ٹوٹے ٹوٹے کریدن
تے ٹوٹے بن گین تیرا انہیں نال کوئی تعلق نیں۔ انہیں

يَفْعَلُونَ ﴿١٦﴾

دامعاہ صرف اللہ کنیں ہے کچھیں او انہیں کو بڑسیسی ہو
کھ او کریند سے ہن۔

۱۶۱۔ حیرھا ہک نیکی کر لیس اوں کوں او ہوجیہاں ڈواہ ملسن
تے حیرھا برائی کر لیس اوں کوں او ہوتلا سزا ملی تے او
ظلم نہ کیتے ولین۔

۱۶۲۔ توں اکھ بے شک میکوں میڈے رب سدے راہ دو
ہدیت ڈتی ۶ ایہنجادین جیندے وچ کوئی ڈنگ نیں او
ابراہیم واسچاندھب تے او مشرک نہ ہا۔

۱۶۳۔ توں اکھ بے شک میڈی نمازتے میڈی قربانیاں
تے میڈی زندگی تے میڈی موت اللہ کیتے ہے حیرھا
سب جہانیں دا پالنبہار۔

۱۶۴۔ اوں کوئی مشرک نیں تے میندا میکوں حکم ڈتا گئے تے
میں پہلا مسلمان ہاں۔

۱۶۵۔ توں اکھ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیار رب گولاں
تے اوہر شے واربت۔ تے حیرھا جو کر لیس اوندی اوں کوں
سزا ملی۔ تے کوئی بار چاؤں والی پے وا بار نہ جیسی تے دل
تساں اپنے رب دوولنے ول او تہاکوں اوگا لہیں بڑسیسی
جیندے وچ تساں اختلاف کریندے پئے ۶۔

۱۶۶۔ تے اوہو جیں تہاکوں پہلیں دا جانشین بنائے سی
تے تہا بڑے بعض دا نہیں تے درج اچا کیتے سی تاں جو او
تہاکوں اوں دے وچ آناوے اوں جو کچھ تہاکوں ڈتے۔
بے شک تہا بڑا رب جلدی مذاب ڈیو لے والا ۶ تے
بے شک ہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا ۶۔

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلٍ هَدْيًا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ ﴿١٦﴾

قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَبَيْنَا
قِيَمًا مِّثْلَهُ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٧﴾

قُلْ إِن صَلَائِي وَمِيتَتِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٩﴾
قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ ابْنِي رَبًّا وَهَرَبْتُ كُلَّ مَنَى وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ
تَخْلِفُونَ ﴿٢٠﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آسَكُمُ إِنَّ رَبَّكَ
سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١﴾

سورة اعراف مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰۷ آیات تے ۲۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جبرھا بن منکے
ڈیون والا تے بہوں رحم کرن والا ؎۔

التَّصٰٓٔ ②

۲۔ میں اللہ ساریں کنیں زیادہ چاٹن والا تے سچا ہاں۔

كُتِبَٰٓ اِنَّكَ لَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
لِنُنْذِرَ بِهِ وَاَذْكُرَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ ③

۳۔ اے کتاب جبرمی تیدو لہائی گئی ؎ تے تیلے سے
وچ ایندی وجر کنیں کوئی تنگی نہ پیدا تھیوے تاں جو توں
اینرے نال پڑا دیں تے مومنین واسطے نصیحت۔

اَتَّبِعُوْا مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوْا مِنْ دُوْنِهَا
اَوْيَاۡءَ قَلِيْلًا مَّا تَذْكُرُوْنَ ④

۴۔ تساں اونڈی پیروی کرو جو تہاڈو لہایا گئے تہاڈے رب دلو
اینرے علاوہ کہیں بے سبکتی دی پیروی نہ کرو بہوں تھوڑا
جبرمی تساں نصیحت پکڑیندے ؎۔

وَكَمْ مِنْ قَوْمٍ لَّهُمْ اٰتَاۡهُمْ بَآئِنًا بَيِّنًا اَوْهُمْ
قَالُوْنَ ⑤

۵۔ تے کئی سایاں وستیاں ہن جنہیں کوں اساں ہلاک کیا ہاتے
انہیں دو ساڈا عذاب رات کوں آیا یا اوڈو پارہیں کوں
سے پئے ہن۔

فَمَا كَانَ دَعْوُهُمْ اِذْ جَاءَهُمْ بَآئِنًا اِلَّا اَنْ قَالُوْا اِنَّا
كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ⑥

۶۔ تے جڈاں ساڈا عذاب انہیں دو آگئے تے انہیں دی ایما
پکار ہائی جو بے شک اساں ظالم ہاں۔

فَلَنَسْأَلَنَّ الَّذِيْنَ اُرْسِلَ اِلَيْهِمْ وَلَنَسْأَلَنَّ الرُّسُلَیْنَ ⑦

۷۔ تے اساں ضرور پچھسوں انہیں کنیں جنہیں دو بھیجے گئے ہن
تے اساں ضرور پچھسوں رسولیں کنیں وی۔

فَلَنَقْضَنَّ عَلَيْهِمْ عِلْمَهُمْ وَمَا كُنَّا غٰیْبِيْنَ ⑧

۸۔ اساں ضرور انہیں کوں اپنے علم دے نال (سچ) ڈس
ڈسیوں تے اساں غیر حاضر نہ ہاں۔

وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ اِنۡصٰٓٔ مِّنۡ تَّقَلَّتْ مُوٰازِنُهُۥ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْبٰقِيُوْنَ ⑨

۹۔ اوں ڈینیہ علمیں دا وزن سچ تے جیندے وزن باری ہوسن
اوبے لوک کامیاب تھیں۔

وَمَنۡ خَفَّتْ مُوٰازِنُهُۥ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ
بِمَا كَانُوْا بِآيٰتِنَا يَظْلُمُوْنَ ⑩

۱۰۔ تے جیندے وزن ہرے ہوسن اوبے لوکن جنہیں
اپنے نفسیں کوں گھانا ڈتے ایں واسطے جو اسابڑی آیات

تے ظلم کر رہے ہیں۔

۱۱۔ تے اساں تہا کوں زمین ورج بہوں طاقت ڈتی تے اوندے
ورج تہا بڑے کیتے روزی دے سامان بنائے تے تہاں شکر
نوسے کر رہے۔

۱۲۔ تے اساں تہا کوں پیدا کیتے تے دل شکلاں ڈتی تے
دل اساں فرشتیاں کوں اکھئے آدم کوں سجدہ کرو انہیں
سایں سجدہ کیا سوائے ابلیس دے او سجدہ کرن والیں
وچر نہ تھیا۔

۱۳۔ اللہ اکھیا جریکوں کیری بال روکے جوتوں سجدہ نہ
کریں جیلاں میں تیکوں حکم ڈتے۔ اوں اکھیا میں این کنیں
چنگا بال تیں میکوں بھانیں پیدا کیتے تے ایکیوں مٹی کنیں
پیدا کیتی

۱۴۔ اوں اکھیا توں اتھو نکل ورج تیکوں کیا حق با جو توں
اتھاں وڈائی کریں با توں نکل ورج بے شک توں ذلیل
تھیرن والیں وچو ایں۔

۱۵۔ اوں اکھیا توں میکوں قیامت دے ڈینہ تئیں مہلت ڈیے

۱۶۔ اوں اکھیا بے شک توں مہلت پاوٹ والیں وچو ایں۔

۱۷۔ اوں اکھئے تیں میکوں ہلاک کیتے بے شک بن میں ضرور
تیبے سدھے رستے تے انہیں کیتے پہساں۔

۱۸۔ پچھیں میں انہیں دے اگودھی تے پچھو دی اوساں
تے اوں دے سچے پاسو دی تے کھبے پاسو دی۔ تے انہیں
وچر بہوں سایں کوں توں نکر گزار نہ پئیں۔

۱۹۔ اوں اکھیا اتھو بے عزت تھی کے تے دھلے کھندا ہیا
نکل ورج جبرھا تیبے پچھو رسی انہیں وچرتے میں
ضرور دوزخ تہاں سایں نال بھر لیاں۔

۲۰۔ تے اے آدم توں تے تیبی زال جنت ورج بہرتے

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۚ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلٰسَ لَمْ يَكُنْ
مِنَ السَّٰجِدِيْنَ ﴿١٢﴾

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْ
خَلْقِكَ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِيْنٍ ﴿١٣﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا مَا يَكُوْنُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ
اِنَّكَ مِنَ الصَّٰغِرِيْنَ ﴿١٤﴾

قَالَ اَنْظِرْنِيْ اِلٰى يَوْمٍ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٥﴾

قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿١٦﴾

قَالَ فَبِمَا اَغْوٰىتَنِيْ لَا فَعَدَنَ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ لَا يَتَبَوَّعُنَّ مِنْ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا يَجِدُ اَللّٰهُمَّ
شٰكِرِيْنَ ﴿١٨﴾

قَالَ اَخْرِجْ مِنْهَا مَذْمُوْمًا مَّدْحُوْرًا لَّمَنْ يَتَّبِعَكَ
مِنْهُمْ لَا مَلٰٓئِكَةً جِهَنَّمَ مِنْكُمْ اَجْمَعِيْنَ ﴿١٩﴾

وَيَا اٰدَمُ اسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ

شَيْئًا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ

الظَّالِمِينَ ﴿۲۰﴾

فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ

عَنْهُمَا مِنْ سَوَائِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ

هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ

الْخَالِدِينَ ﴿۲۱﴾

وَقَاَسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِنَاصِرٍ ﴿۲۲﴾

فَدَلَّهُمَا بِعُرْوَةٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا

سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ ذُرِّي

الْجَنَّةِ ۖ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ

الشَّجَرَةِ وَقُلَّ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ

مُبِينٌ ﴿۲۳﴾

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ

تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۲۴﴾

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ

مُسْتَفْتٍ ۚ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ جُنْدٍ ﴿۲۵﴾

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا

تُخْرَجُونَ ﴿۲۶﴾

يَبْنَیٰۤیۤ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَیْكُمْ لِبَاسًا قَوَارِیۡ سَوَاتِکُمْ

تساں ڈوہیں جھٹو چاہو کھاؤ تے تساں ڈوہیں ایں ون دے
کوہونہ وچلبے ناں تاں تساں تھی ولسو ظالمیں وچو۔

۲۱۔ شیطان انہیں ڈوناہیں دے دل وچ دوسوہ پاتے تاں

جواو ظاہر کر ڈیوے انہیں تے جو انہیں تے انہیں دے

بدن وچو لکایا گئے تے آکھیں اللہ سیں تہاکوں ایں

ون کنیں صوف ایں واسطے روکے جو تساں فرشتے نہ بن

وچو یا ہمیشہ زندہ نہ رہو۔

۲۲۔ تے انہیں دے اگو قساں کھا کے آکھئے بے شک میں

تہاڈا غیر خواہ باں۔

۲۳۔ اوں انہیں ڈوناہیں کوں دودھا ڈے کے اپنے قلم کین ہا

ڈتے تے جڈاں انہیں ڈوناہیں اوں ون کوں چکھے انہیں ڈوناہیں

نے انہیں دے ننگج ظاہر تھی گئیں تے اوڈیہیں اپنے اتے

بہشت دے پتر چھا لٹن لگ پین۔ تے اوہیں دے رب

انہیں ڈوناہیں کوں سڈ مار سیئے کیا میں تہاکوں ایں درخت

کنیں ہلکا نہ ماتے تہاکوں آکھیا نہ با جو بے شک شیطان

تساں ڈوناہیں کیتے کھلا کھلا دشمن۔

۲۴۔ انہیں ڈوناہیں آکھئے اے ساڈے رب اساں اپنے

جانیں تے علم کیتے تے جے تیں ساکوں بخش نہ ڈتا ساڈے

اتے رحم نہ کیا تے اساں مفرور گھانا پاوڈن والیں وچو تھی

ولیسوں

۲۵۔ اڈا کھلا تھو نکل وچو تہاڈے وچو کچھ نہیں دے دشمن

ہن تے تہاڈے واسطے زمین وچ عارضی رہی دی جا ے

تے کچھ وقت کیتے فائدہ ے۔

۲۶۔ اوں آکھیا تساں ہونڈے وچ زندہ رہسو تے ہونڈے

وچ مرسو تے اوتھاؤ کڈیے ولسو۔

۲۷۔ اے آدم دے پتر اساں تہاڈے اتے ایچھے کپڑے

وَرِيَّائَهُمُ الْتَقَوُا ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ
آيَةِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

لبائے جبر سے تباہی کے گنہگار تھے سو ٹھپ کیے وی
ہے تھے تقویٰ والی لباس اے چنگا ۷ اے اللہ دی آیات
وچو ۷ تاں جو تاسا نصیحت پکڑو۔

يُنَبِّئُ آدَمَ لَا يَفْتَنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ
مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾

۲۸۔ اے آدم دے پتر و تباہی نہ آزماوے شیطان جیویں
تباہی دے پیرو تباہی کوں جنت دجو کدھایا اس اوں انہیں
ڈوناہیں کنیں لباس کھس گدھا ۷ تاں جو او انہیں کوں
انہیں دا نیچ بکھالے۔ بے شک او تے اوں قبیلہ تباہی کوں
اتھو ڈہرا کھڑے جھو تاسا نوے ڈیکھ بگدے۔ بے شک
اساں شیطانیں کوں انہیں دا سنگتی بنائے جبر سے ایمان
نہیں ایندے۔

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا
وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾

۲۹۔ تے جہاں او کوئی برائی کریندن تے آہن اسان اپنے
پیرو ڈاہے کوں ایندے اتے پاتے اللہ سیس اینداسا کوں
حکم ڈتے۔ توں آکھ بے شک اللہ سیس بے حیائی دا حکم
نہیں ڈیندا کیا تاسا اللہ دے اتے او گال کریندے ۷ جبر سے
تساں چاڈھے نوے۔

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَنِصُّوا وَجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ هَٰكَذَا بَدَأَكُمْ
تَعُودُونَ ﴿٣١﴾

۳۰۔ توں آکھ میڈے رب انصاف دا حکم ڈتے تے اے جو
برسیت دے کوں لبو اپنی توجہ درست کر گدھی کرو تے
او کوں اطاعت اوں دے کیتے خاص کریندے ہوئیں سبزو۔
جیویں اوں تباہی کوں شروع کیتے اوں تاسا ہوں حالت دوں سو۔

قَرِيبًا هَٰذِهِ وَفَرِيقًا حَتَّىٰ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ
اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

۳۱۔ کب ٹولے کوں ہدایت ڈتی تے کب ٹولے کوں گمراہی
جبر گئی ۷ انہیں اللہ کوں پھوڑ کے شیطانیں کوں سنگتی بنا
گدھے تے او خیال کریندن جو او ہدایت پا گئی۔

يُنَبِّئُ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا
وَشَرَبُوا وَلَا تَسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿٣٣﴾

۳۲۔ اے آدم دے پتر و تاسا برسیت دے کوں لبو اپنا سو ٹھپ
اختیار کیا کرو تے کھاؤ تے پیو تے فضول خرچی نہ کرو بے
شک او فضول خرچی کرٹ والیں کوں پسند نہی کریندا۔

قُلْ مَن حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِمُ وَالطَّيِّبَاتِ

۳۳۔ توں آکھ اللہ دی اوں خوبورتی کوں کٹاں تباہی دے اتے

مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ تُفَصَّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿۷﴾

حرام کیسے جبرمیؑ پٹے بندیں کیسے پیدا کیسےؑ تے اوندے پاکیزہ
رزق کول۔ جبر لے شہیں ایں دنیاوی زندگی وچ مونیں
کیسے ہن تے قیامت دے بُہینہ خاص کر انہیں کیسے ہوسن
ایویں اساں آیات کھول کے جانئیں والی قوم کیسے بیان
کریندے ہیں

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ
يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸﴾

۳۴۔ تول آکھ بے شک میڈے رب حرام کیسے
ظاہر تے مخفی ہوئی بے حیائی کول تے گناہ کول تے مندری
کول جبرمی نافرمانی جبر تے ایں گال کول جوتساں اللہ نال
شریک بناؤ جیندی اوں کوئی دلیل نہیں لہائی تے لے
جوتساں اللہ دے خلاف او گال کرو جبرمی لتاں جانڈے
نوسے۔

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۹﴾
يَذَرْنِي أَدَمًا إِذَا يَأْتِيكُمُ رَّسُولٌ فَيَذَرُكُمْ يَخْشَوْنَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِي فَمَنْ أَتَقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفَ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۰﴾

۳۵۔ ہر قوم واسطے ہک وقت مقرر تے جڈال اوندل وقت
آویندے تے نہ پچھو تھیندن ہک گھڑی تے نہ اگوتھیندن۔
۳۶۔ لے آدم لے پتر و جے تہا بڑو تہا بڑے وچ رسولؑ تون
تے تہا کول میڈی آیات پر لھ کے سٹاون تے جبرھا خدا
کینیں بڑے تے اصلاح کرے اوندے اتے کوئی بڑ نہیں
تے نہ او مونجھے تھینسن۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱﴾
مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْعَذَابِ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوهُمْ قَالُوا أَإِنَّا لَمُكذَّبُونَ
تَدْعُونَنَا مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَهُمْ يَدْعُوا
عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۱۲﴾

۳۷۔ تے جنہیں ساڈی آیات کول جھٹلا یا تے وڈائی کیتی
ایسے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ پھول دیر تیں رہسن
۳۸۔ اوں کین وڈوا ظالم کول جبرھا اللہ تے کوڑ پدے یا
اوندی آیات کول جھٹلاوے ایسے لوکن جنہیں کول مقررہ
سزا و حصہ ملدا رہی تے جڈال انہیں دو ساڈے فرشتے
مارٹن کیسے اندن تے او آہن اوکھٹائیں جنہیں کول لتاں اللہ
دے سوا سٹیندے با دے او آکھسن او اساں کینیں گم
تھی گئیں تے او اپنے خلاف آپ گواہی بڈھین بے شک
او کا فرہن۔

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعْنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا كُنَّا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِضْنَاهُمْ لِرَبِّنَا هَؤُلَاءِ آصَلُونَا فَاتَّبَعَهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ
قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِن لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾

۳۵۔ او اگھسی تساں وی انہیں لوئیں وچ داخل تھی وچو جیرھے
بھا وچ ہن تے جیرھے تساں کنیں پہلے جنیں تے انسان
وچو گڈر گئیں جڈاں ہک امت بھا وچ داخل تھیں اپنی
بھین تے لعنت کر لیں تے جڈاں او سارے بھا وچ
پکڑیج ولسن چھیکڑی امت پہلی امت کوں اکھسی اے
ساڑے رب ایھے ہن جنہیں ساکوں گمراہ کیا ہاتوں انہیں کوں
دوزخ وچ ڈوڑا عذاب دے اللہ اکھسی ہر ہک واسطے
ڈوڑا عذاب تے تساں جائدے توہے۔

وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لِأُخْرِهِمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٣٦﴾

۳۶۔ تے پہلی امت چھیکڑی امت کوں اکھسی تہا کوں
ساڑے اے کوئی فضیلت نہ ہائی تساں وی عذاب چکھو
جو تساں کندے باوے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٣٧﴾

۳۷۔ بے شک جنہیں لوکس ساڑی آیات کوں جھٹلا تے
وڈاں کیتی انہیں واسطے آسمان دے دروازے نہ کھولے
ولسین تے نہ اجنت وچ داخل تھیں جے تیں ہک اٹھ سوئی
دے ٹوک وچو لنگھ وچے اساں ایویں جبریں کوں سزا
ڈیندے ہیں۔

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ قَوَّيِمٍ عَوَاشٍ ۚ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٣٨﴾

۳۸۔ انہیں واسطے دوزخ ہی بستہ تے دوزخ ہی اتلا اچھا
تے ایویں اساں ظالمیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾

۳۹۔ جیرھے لوک ایمان آئن تے نیک کم کرن اساں کہیں جان
کوں اونڈی طاقت کئیں زیادہ تکلیف لے جیندے ایہ
جنتی ہن اونڈے وچ ہمیشہ رہن۔

وَنُزِعْنَا مَا فِي صُُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ يَّجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ
الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا
كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ ۖ لَقَدْ جَاءَتْ
رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَن تَبْلُغُوا الْجَنَّةَ ۖ أُوْرِثُوا
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٤٠﴾

۴۰۔ تے اسل انہیں دے سینے وچو سب بغھ کڈھ دلیویں
تے انہیں دے قبضے وچ نہراں و ہندیاں پیاں ہوسن
تے او اکھسن جو ساریاں تحریفاں اللہ دیاں ہن جیں ساکوں
اے رستہ دکھلے جے اللہ ساکوں سدھا رستہ نہ دکھلیندا
تے اساں ایں سدھے رستے نہ آؤں با۔ ساڑے رب

دے رسول سچ گمن کے آئے ہن تے انہیں کول اکھ
 ڈوتا گیا ہا جے او بہشت جیند اتہا کول تہا بڑے عیس دی وجہ
 نال وارث کیٹا گئے۔

۴۵۔ بہشتی دوزخیں کول آواز بولیں جو ساڈے رب جو
 ساڈے نال وعدہ کیٹا ہا اسان اوکوں سچا پاگدھے تے
 کیا تہا بڑے رب تہا بڑے نال جو وعدہ کیٹا ہا اوکوں تہاں
 سچا پاگدھے۔ او آکھن ہا انہیں وچو ہک سبڈ والا سبڈیسی جو
 نالیں تے اللہ دی لعنت۔

۴۶۔ جیرے اللہ دے رستے کئیں رکیدن تے اوں رستے
 وچ ڈنگ گولیندن تے او آخرت والکار کریندن۔

۴۷۔ تے انہیں ڈوناہیں دے درمیان پردہ ہوسی تے اعراف
 تے کچھ لوک ہوسن جیرے ساریں کول انہیں دی علامتیں دی
 وجہ نال سنبانڈے ہوسن تے بہشتی لوکیں کول آواز بولیں جو
 تہا بڑے اتے سلامتی ہوئے او ندے وچ داخل نہ تھے
 ہوسن تے اوندی امید رکھیں۔

۴۸۔ تے جہاں انہیں دی نظر دوزخی لوکیں دو بھیری ویسی
 تے او آکھن جو اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم وچو نہ بنا
 ۴۹۔ اعراف والے لوک سبڈیسی کچھ دوزخی لوکیں کول جنہیں
 کول انہیں دے نشانیں دی وجہ نال سنبانڈے ہوسن تے
 اکھسن تہا بڑی زیادہ تعداد تہا کول کوئی فائدہ ڈرتے تے نہ
 تہا بڑی وڈائی۔

۵۰۔ کیا ایجے لوکن جنہیں دے متعلق تہاں قہار کھندے
 ہاوسے جو انہیں کول اللہ دی رحمت نہ پچھیں۔ تہاں
 بہشت وچ داخل متی وچو تہا کول نہ ڈرتے نہ تہاں
 موخے تھیسو۔

۵۱۔ تے دوزخی بہشتی لوکیں کول سبڈیسی جو ساڈے کچھ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنِ كَذَّبْنَا
 مَا وَعدْنَا رَبَّنَا حَقًّا فَأَنهَلْ وَعدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ
 حَقًّا قَالُوا لَعَنَ مَا قَالُوا فَادْنُ مَوْزِنَ بَيْنَهُمَا لَعَنَ اللَّهُ
 عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٥﴾

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
 وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٦﴾
 وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
 بِسِيمَاهُمْ وَنَادَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ
 لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٧﴾

وَلَا ذَا صُرُوفٍ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا
 لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٨﴾
 وَنَادَى أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
 قَالُوا مَا أَفَعَىٰ عَنْكُمْ جُوعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٩﴾

أَهْوَلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ
 ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٥٠﴾

وَنَادَى أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا

مِنَ النَّارِ أَوْ مِنَّا دَرَكُوا اللَّهَ قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ اللَّهُ حَزَمَهُمْ
عَلَى الْكُفْرَانِ ۝

پانی و باؤ یا جو تہا کوں اللہ ڈرتے اوندے وچو ساکوں وی کچھ
ڈیوے۔ او آکھن بے شک اللہ سئیں اسے ڈوہیں چیزاں
کافرین تے حرام کیتن۔

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ
الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَمَا نَسَوُا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝

۵۲۔ جنہیں اپنے دین کو کھیل و تماشہ بنایا ہو یا تے
دنیاوی زندگی انہیں کوں دکھا ڈتا یا اسان انہیں کوں اچ
بھل و لیوں جیویں او ایں دینہ دی ملاقات بھل گئے ہن تے
ات گا لہوں جو او ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَ
رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝

۵۳۔ تے اسان انہیں دو ایجھی کتاب گھن آئے ہن جو انہیں اپنے
علم دے نال کھول کھول کے بیان کیتے او مومنین واسطے
ہدایت تے رحمت۔

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ
يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَنَا
رُسُلٌ رَبَّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُعَاعٍ فَنَسْفَعُ
لَنَا أَوْ نُؤَدِّ نَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ
خَسِرْنَا أَنفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ۝

۵۴۔ کیا او ایں کتاب دی حقیقت دے کھلنے دا انتظار پئے
کریندن جہاں ایندی حقیقت کھل ویسی تے او لوک آکھن
جبرے بھل گئے ہوسن۔ ایں کنیں پہلے ساڈے لب دے
رہول سچ نال آئے ہن کیا ساڈا کوئی سفارش ہے جبرہ صاڈی
سفارش کرے یا اسان دنیا و دج و لاعطی و بھل تاں جو اسان
جبرے (جبرے) کم پہلے اسان کریندے ہاسے انہیں دی جاتے
نیک کم کوں انہیں اپنے آپ کوں گھٹے دج پاتے جبرہا او کوڑ
بدھندے بن اودی انہیں کنیں دل گئے

إِن دَرَكُوا اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى الْيَلَمُ النَّهَارُ
يُظِلُّهُ خَيْثُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ وَالنَّجْمُ مُسْتَضَاءٌ
بِأَمْرِ آلِهِ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ۝

۵۵۔ بے شک تہا ڈا رب اللہ او ہے جس آسمانیں تے
زمین کوں چھی وقتیں وچ پیدا کیتے دل او عرش تے تکرار
تھی کے بہہ گئے۔ رات دے نال دینہ کوں لکا ڈیندے
رات جلدی اونکوں پکڑن چاہندی تے سمجھ تے چندر
کوں تے تاریں کوں اوں اپنے حکم نال متابع کر ڈتے سنو
پیدا کرن تے حکم ڈیوٹن ہوندا کم۔ بہوں برکت والا
اللہ سئیں جبرہا سارے جہانیں دا پالہنا رہے۔

أَوْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

۵۶۔ اپنے رب کوں سبزو عاجزی نال تے چپ چپاتے

الْمُعْتَدِينَ ﴿۵۷﴾

وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ
خَوْفًا وَطَعْنًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۸﴾

اوپے شک حد کنیں و دھن و الیں کوں پسند نہیں کریں۔
۵۷۔ اے زمین و چاندی اصلاح دے بعد فساد نہ گھڑاؤں
کوں سڈو و ڈرتے طمع نال بے شک اللہ دی رحمت نیکی کرے
والیں دے نال۔

۵۸۔ اوہو جو جبرھا گھلیندے ہوا میں کوں اپنی رحمت کنیں
پہلے خوشخبری ڈیوٹ واسطے۔ اے میں نال بھرے ہوئے
جو کوں چاندی دے تے اونکوں اسال گھن ویندے میں
بر ملک دوتے اندرے اتے پانی ویندے میں تے اندرے
نال ہر قسم دے پھل پیدا کریندے میں الیوں اسال مر دیں
کوں کڈھیندے میں تاں جو تسال نصیحت پکڑو۔

۵۹۔ تے جیہ زمین اپنے رب دے حکم نال اوندے پوٹے
نکلن جو جبرمی زمین خراب او ردی پیداوار کڈھیندی
الیوں اسال اوں قوم تے جبرمی شکر کریندی اپنی آیات و ماہجر
کے بیان کریندے میں۔

۶۰۔ بے شک اسال نوح کوں اوندی قوم دوپٹھے تے اوں
آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تے اوندے سوا تہاڈا
کوئی معبود نہیں میں تہاڈے اتے وڈے ڈینہہ دے
عذاب کنیں ڈراؤں۔

۶۱۔ اوندی قوم دے سردا میں آکھیا بے شک اسال تیکوں
کھل گھراہی وچ ڈہدے میں۔

۶۲۔ اوں آکھیا اے میڈی قوم میڈے وچ کوئی گمراہی دی
گال نہیں میں تے صرت رسول ہاں اوں رب دا جبرھا ساے
جہا میں دا پناہ راہ۔

۶۳۔ میں تہا کوں اپنے رب دا پیغام پکینداں تے تہا جی
خیر خواہی کرینداں تے میں چاٹناں اللہ میں و لو جو تسال
نومے چاٹندے۔

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا لِّبَنِي يَدَى رَحْمَتِهِ
حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتَ سَحَابًا نَّقَلْنَا سَحَابًا لِّبَنِي يَدَى رَحْمَتِهِ
فَأَنزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ
الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۚ وَالَّذِي
خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا يَكْفًا كَذَلِكَ نُفَصِّرُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿۶۰﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمٍ أُخْبِدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرِي أَنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۶۱﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي صَلٍّ خَبِيرٍ ﴿۶۲﴾

قَالَ يَوْمَ لَيْسَ فِي صَلَّاتِي وَ لَكِنِّي رَسُولٌ مِّنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۶۳﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالِي رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۴﴾

أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنْكُمْ
لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٣٧﴾

۶۴۔ کیا تہا کوں میرانی تھیندی « جو تہا بڑو آنی تہا بڑے رب
 ولو ایمنجی نصیحت تہا بڑے وچو بک آدمی تے تاں جو تہا کوں
 بو شیار کرے تے تاں تقویٰ اختیار کرو تے تاں جو
 تہا بڑے اتے رحم کیا ونجے ۔

فَكَذَّبُوهُ فَأَجْجِبْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَاعْرِفْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ انہیں اونکوں جھٹلا دیتا اسل اول کوں نجات دیتی
تے انہیں کوں دی میرے اوندے نال بن پٹری وچ
تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا با اسل انہیں کوں
عزق کر دیتا بے شک اواندھے لوک ہن۔

وَالِى عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ تے عاد و انہیں دے بھرا بود کوں (پٹھیا) اول
آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈا ادن دے سوا
کوئی مبدونئیں کیاں تساں ڈر دے نوحے۔

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي
سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿٦٤﴾

۶۷۔ اوندی قوم دے وچو سرداریں آکھیا جنہیں کھرکیا تا اسال
تیکوں بے وقوفی وچ بُدبے میں تے بے شک اسال
تیکوں کوٹریں وچو یقین کرندے ہیں۔

قَالَ يَقُومُ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾

۶۸۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم میں پاگل نہیں ہیں
تے رسول ہاں اوں رب دا جیرا سارے جہاںیں داپالہنار۔

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالِيَ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ﴿١٩﴾

۶۶۔ میں تہاکوں اپنے رب دایینام یکینداں تے میں
تہاڈے واسطے خیر خواہ ہاں تے ایمانداں۔

أَوْعَبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرُ مَنْ رَبَّكُمْ عَلَى رَجُلٍ
مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ
بَعْدِ نُوْحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْعَةً فَآذْكُمْ
إِلَّا اللَّهُ تَعْلَمُ تَقْلِيحُونَ ﴿٥﴾

۷۰۔ کیا تساں حیران تعیندے ۷۱۔ جو تہا بڑو نصیحت آئی ۷۲۔
تہا بڑے رب دلو تہا بڑے وچرہک آدمی تے تاں جو تہا کوں
ہو شیار کرے تے یاد کرو جو تہا کوں اوں نوح دی قوم دے
بعد اوندا جانشین بنائے تے تہا بڑے جسم کوں مضبوط
بنائے تے اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو تاں جو تساں
کامیاب تھیوؤ۔

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتَّبِعْنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنْ

۱۔ انہیں اکھیا کیا توں ساڈو آئیں (اے سنیّا گھن کے) جو اس ہک اللہ دی عبادت کروں تے او چھوڑ ڈلوں جیندی ساڈے

الضَّالِّينَ ۝

پیوڑا بڑے عبادت کریدے ہن گھن آجیرے عذاب
دا توں وعدہ ڈیندیں جے توں سچا ہویں۔

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
أُجَادِرُ لَوْ نَتَىٰ فِي أَسْأَلٍ سَتَيْتُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَاَنْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ النَّاتِلِينَ ۝

۷۲۔ اول آکھیا تہا بڑے رب ولو تہا بڑے اتے عذاب
تے غضب لہہ چکے کیا تہاں میڈے نال انہیں
ناوین واسطے بھر دے، جیرے تہاں تے تہا بڑے
پیوڑا بڑے رکھیں تے اللہ سیس انہیں نال کوئی دلیل نیں
لہائی تہاں بھالا رکھو بے شک میں وی تہا بڑے نال
بھالا رکھینداں۔

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَاوٓدَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝

۷۳۔ تے اساں اوں کوں تے اوندے نال آلیں کوں اپنی
رحمت نال نجات دیتی تے نہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا ہا
تے ایمان نہ گھن آئے ہن اساں انہیں دیاں پاڑاں پیٹ
ڈتن۔

وَإِلَىٰ نُوحٍ أَخَاهُمُ صٰلِحًا قَالَ يَقْرَأُ ابْنُ آدَمَ
لَكُمْ مِنَ إِلٰهِ عَذَابٌ قَدْ جَاءَكُمْ بَيْنَهُ مِنْ رَبِّكُمْ
هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ
اللَّهِ وَلَا تَسْخَوْهَا يَسْخَوْ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ الْآلَمِ ۝

۷۴۔ تے نوح دو انہیں بے بھائی صالح کوں بٹھے اول
آکھے اے میڈی قوم تہاں اپنے رب دی عبادت کرو
اوندے سوا تہا بڑا کوئی معبود نیں۔ تہا بڑو تہا بڑے
رب ولو کھلی دلیل آگئی ہے۔ اے اللہ دی ڈاڑی اے
تہا بڑے واسطے نشان ایکنوں چھوڑ ڈیو اے اللہ دی
زمین وچ کھاوے تے ایکنوں برائی نال نہ ہتھ لاؤ نہ
تاں تہا کوں ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب پکڑ گھنسی۔

وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُھُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ
الْجِبَالَ بُيُوتًا فَادْكُرُوا الْآلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْشَوْا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۝

۷۵۔ تے تہاں یاد کرو جڈاں تہا کوں عادمے بعد جانشین
بٹھاس تے زمین وچ تہا کوں جا ڈتی اس تہاں اوندے
میدانیں وچ قلعے بنیدے، تے پہاڑیں کوں کٹ
کے گھر بنیدے، تہاں اللہ دیاں نعمتاں یاد کرو تے
زمین وچ جان بچھ کے فساد نہ کرو۔

قَالَ الْمَلَأَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِيَكْذِبِينَ
اسْتَضِعُّوا إِبْرٰهٖمَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنَّ صٰلِحًا

۷۶۔ اوندی قوم دے سرداریں جنہیں وڈائی کیتی ایمان
گھن آدن دالیں دیو کمزوریں کوں آکھیا

مُرْسَلٌ قَرْنٌ رَبِّهِمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۷۰﴾

کیا تساں چاند سے جو بے شک
صلح اپنے رب ولو پھٹیا گئے انہیں آکھیا بے شک
اساں جو کچھ اونڈو پھٹیا گئے اونکوں منڈے ہیں۔
۷۷۔ تے انہیں لوکیں جس وڈائی کیتی تھیا بے شک اساں
اونڈا اکر کریندے ہیں جیندے اتے تساں ایساں
گھن آئے۔

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ ﴿۷۱﴾

۷۸۔ تے انہیں ڈاچی دیاں چھاں کپ ڈتیاں تے انہیں
اپنے رب جے حکم دی نافرمانی کیتی تے انہیں آکھے اے
صلح جیرھے عذاب کنیں ساکوں ڈریندا پئیں گھن آجے
توں رسولیں وچو ہویں۔

فَعَقَرُوا الشَّجَاعَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُضْلِعُ
إِنْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۷۲﴾

۷۹۔ تے انہیں کول پکڑ گدھے سموئیں اب او اپنے
گھریں وچ گوڑیں دے بھر ڈٹھے پئے ہن۔
۸۰۔ صلح انہیں کنیں منہ پھیر گدھا تے آکھیا اے میڈی
قوم میں تہا کول اپنے رب دا پیغام بچا ڈتے تے تہا ڈی
خیر خواہی کیتی تے تساں خیر خواہی کرن والیں کول پسند
نہی کریندے۔

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ﴿۷۳﴾

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَوْمَ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ
رَبِّي وَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُؤْمِنُونَ النَّاصِحِينَ ﴿۷۴﴾

۸۱۔ تے لوط جڈاں اپنی قوم کول آکھیا کیا تساں
اینجی بے حیائی کریندے جو جی تساں کنیں پہلے ساری
قومیں وچو کہیں وی اے برائی نہ کیتی ہائی۔
۸۲۔ بے شک تساں تربیتیں چھوڑ کے جوانیں دو شہوت
واسلے اندے جو اصل تساں حد کنیں ودھن والی
قوم ہوتے۔

وَلَوْ طَا إِنْ قَالَ لِقَوْمِي أَنَا تُؤَمُّونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْخَالِقِينَ ﴿۷۵﴾

إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿۷۶﴾

۸۳۔ اونڈی قوم کنیں بیا کوئی جواب نہ ہا انہیں اے آکھے
جو انہیں کول اپنی دوستی کنیں کڈرے جو بے شک اے
لوک ہن جیرھے بہوں پاک بڈن۔

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ
مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْتَظَهُمُ يَوْمَ ﴿۷۷﴾

۸۴۔ تے اساں اونکوں تے اونڈے خاندان کول نجات

فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَايِينَ ﴿۷۸﴾

بڑی سوائے اوندی زال دے او پچھو رہی والیں دچہ مائی۔

۸۵۔ تے اساں انہیں تے بہوں مینہ وسایا توں بڑیکھ
مجر میں دا انجام کینجھا۔

۸۶۔ تے مدین دو اوندرے بھرا شعیب کوں پٹھیا اول آکھیا

اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڈے واسطے

اوندرے سوا کوئی معبود نیں۔ تہاڈو تہاڈے رب دلو مکمل

دیل آچکی تے تساں کچھائی تے تول کوں پورا کرو تے

لوکس دیاں شبیں انہیں کوں گھٹ نہ ڈیو تے زمین دچ

اوندی اصلاح دے بعد گبیر نہ گھتو۔ اے تہاڈے واسطے

چنگا جے تساں مومن ہوتے۔

۸۷۔ تے تساں ہر رستے دچ ایس واسطے نہ بہو جو حیرے اللہ

تے ایمان آئن انہیں کوں اللہ دے رستے کینں بڑا دوسنے رکھو

تے ایس رستے دچ بڑنگ دل گولو تے تساں یاکر و جڈیاں

تساں تھوڑے باوے اوں تہا کوں ودھائے تے تساں بڑیکھو

فساد کرن والیں دا انجام کینجھا۔

۸۸۔ تے جے تہاڈے دچو ہک ٹولہ اوندرے اتے ایمان

گھن آوے جیندے نال میں پٹھیا گیاں تے ہک ٹولہ ایمان

نہ گھن آوے پھیں مبرک رو جے تیں اللہ سیس ساڈے درمیان

فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرن والا۔

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٥﴾

وَاللّٰی مَدَّیْنَ اَحَاهُمْ شُعْبًا قَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ

مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ

فَاَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْيَمَانَ وَلَا تَخْسُوا النَّاسَ اَشْيَاكُمْ

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ

لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿٨٦﴾

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ

عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ مَنْ اٰمَنَ بِهِ وَتَبْغَوْا نَهَايَا عِوَجًا

وَاذْكُرُوا اِذْ كُنْتُمْ قَلِيْلًا فَكَثَرَكُمْ وَاَنْظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ﴿٨٧﴾

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِيْ أُرْسِلْتُ

بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوْا فَاصْبِرُوْا حَتّٰی يَحْكُمَ اللّٰهُ

بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِيْنَ ﴿٨٨﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يُشْعِبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَوْمِنَا وَلَتَكُونُنَّ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ ۝۹

۸۹۔ انہیں سرداریں جنہیں اوندی قوم وچوڑائی کیتی آکھیا
اے شعیب اساں تیکوں تے انہیں کوں جبرہ تہڑے اتے
ایمان گھن آئن اپنے ملک وچوڑو کڈھ ڈلیسوں یا تاساں
ساڈے مذہب وچ ول اوسو اوں آکھیا بھانویں
اساں ناپسند وی کریندے ہوں۔

قَدْ افترينا على الله كذبا ان عدنا في ملتكم بعد
اذ نجينا الله منها وما يكون لنا ان نعود فيها
الا ان يشاء الله ربنا وسيع ربنا كل شئ عينا
على الله توكلنا ربنا افتح بيننا وبين قومنا
بالحق وانت خير الفاتحين ۝۱۰

۹۰۔ جے اساں تہاڈے مذہب تے ول آؤں ایندے
بعد جو اللہ سیس ساکوں نجات ڈتی ء تے مطلب اساں
اللہ سیس تے کوڑ پدھے ساڈے اختیار نیں جو اساں
اوندو ول آؤں سوائے ایندے جے اللہ چاہے
جبرہا ساڈا رب ساڈے رب دا علم ہر شے تے وسیع
اللہ تے اساں بھروسہ کریندے ہیں۔ لے ساڈے رب
توں ساڈے تے ساڈی قوم دے درمیان حق نال فیصلہ
کرڈے تے توں ساریں کنیں چنگاں فیصلہ کرن والا این۔
۹۱۔ اوندی قوم دے انہیں سرداریں جنہیں انکار کتا با آکھیا
اے لوکو جے تاساں شعیب دے کچھوٹو سوتے بے شک
تساں گھاٹا پاوٹن والیں وچوٹی ولسو۔

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّخَذْتُمْ
شُعَيْبًا اِئْتِمَارًا لَئِنْ لَمْ يَنْصُرْكُمْ اَوْ يَنْصُرْهُمْ
رَبُّهُمْ لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝۱۱

۹۲۔ انہیں کوں بھوٹیں امب پکڑ گدھاتے او اپنے گھن
وچ گوڈیں دے بھڑھ پئے۔

فَاَخَذَ لَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَمِيعًا ۝۱۲
الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝۱۳
الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَيْبًا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝۱۴

۹۳۔ جنہیں شعیب کوں جھٹلائے الیوں تھی گئے جیویں او
کڈا میں اتھال رہے وی نہن تے جنہیں شعیب کوں
جھٹلائے او بے گھاٹا پاوٹن والے بن۔

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ اتَّخَذْتُمْ رُسُلًا
وَلَصَحَّتْ لَكُمْ كَلِمَاتُيْ اِنَّ عَلَى قَوْمٍ لَّكَرِهٍ ۝۱۵

۹۴۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھاتے آکھیا اے میڈی
قوم میں تہا کوں اپنے رب دا سینہا پکاڑتے تے تہاڈی
خیر خواہی کرڈتی ء تے میں کا فر قوم تے کیوں افسوس کر سگداں

وَمَا ارسلنا في قَوْمِكَ مِنْ نَبِيٍّ اِلَّا اخذنا اهلها
بالناساء والضراء لعلهم يضرعون ۝۱۶

۹۵۔ تے اساں کیں دی دوستی دو رسول نیں پھیلاتے
جیندے بعد اساں اوندے رسول والیں کوں مکھ تے ڈکھ

نال نہ پکڑ یا ہوئے تاں جو او عاجزی کرن۔

۹۶۔ بچیں اسان بدل ڈتے تکلیف کوں سہولت نال ہے
تیں او ترقی کر گئے تے اکھن جگے جو ساڈے پیر ڈاڈے
کوں دی لے ڈکھ سکھ آئے ہن ول اسان انہیں کوں امون
گھت پکڑ گدے تے او سمجھندے نہ ہن۔

۹۷۔ تے جے وسی آلے ایمان گھن آون باتے خدا کنیں
ڈرن باتے اسان انہیں تے زمین تے آسمان دی برکت
دے دروازے کھول ڈیوں با۔ انہیں تے جھٹلائے ول
اسان انہیں کوں انہیں دی کائی دی وجہ نال پکڑ گدے۔
۹۸۔ کیا او وسی والے امن وچ آگئیں جو انہیں تے
ساڈا عذاب آوے رات کوں تے او ستے پئے ہوون۔

۹۹۔ کیا وسی آلے امن وچ آگئیں جو انہیں تے ساڈا
عذاب آوے ڈو پارہیں کوں تے او کھیدے پئے ہوون۔
۱۰۰۔ کیا اللہ دی تدبیر کنیں محفوظ تھی گئیں تے اللہ دی
تدبیر کنیں محفوظ کوئی نیں سمجھندا سوائے گھٹا پاوٹ والی
قوم دے۔

۱۰۱۔ کیا اہل لوکیں دے بد جنہیں کوں اسان زمین دا وارث
بنائے انہیں کوں لے عقل نیں آئی جو جے اسان چاہوں با
تے انہیں دے گناہیں دی وجہ نال انہیں کوں عذاب
ڈیوں باتے اسان انہیں دے دلیں تے مہر دی لا سبکدے
ہیں تے او کجھ نہ سن سگن۔

۱۰۲۔ لے دستیاب ہن اسان انہیں دیاں خبراں تیکوں
سُنیے ہیں تے بے شک انہیں دے رسول انہیں دو
آئے کھلی کھلی دلیلاں گھن کے انہیں نیں منیا ات
گاہوں جو انہیں پہلے جھٹلایا بالیوس اللہ نیں کافر لوکیں
دے دلیں تے مہر لا ڈیندے۔

ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّى عَفَوْا وَقَالُوا
قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا ۚ إِنَّهُم بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٦﴾

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمُ
بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩٧﴾

أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ
يُلْحِظُونَ ﴿٩٨﴾

أَوَآمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُم بَأْسُنَا ضَعْفًا وَهُمْ
يُلْحِظُونَ ﴿٩٩﴾
أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ ﴿١٠٠﴾

أَوْ لَمْ يَعْلَمِ الَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا
أَن لَّوْنَاءُ أَصْبَنَهُم بِذُنُوبِهِمْ ۖ وَنَطَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٠١﴾

ثَلَاثَ الْقُرَىٰ نَقِصْ عَلَيْكَ مِنْ أَثَرِهَا ۚ وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ رَسُولُهُم بِبَيِّنَاتٍ ۖ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا
كَذَّبُوا مِن قَبْلُ ۚ كَذٰلِكَ يَطِغُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٠٢﴾

۱۰۳۔ اسال انہیں وچو بہوں ساریں کول وعدے داپکا
نئیں پاتا تے انہیں وچو بہوں ساریں کول وعدے دا
تروڑن والا پاتے۔

۱۰۴۔ ایندے بعد اسال موسیٰ کول اپنے نشانیں نال
فرعون تے اوندے سرداریں دوپھٹیا تے انہیں نشانیں
تے ظلم کیتا توں دیکھ فادیں دا انجما کیا تھیندے۔
۱۰۵۔ تے موسیٰ آکھیا اے فرعون میں سارے جہانیں نے
پالنہار خدا رسول ہاں۔

۱۰۶۔ میڈے اتے فرمن جویں اللہ تے سوائے سچے
کچھ نہ آکھاں میں تہاڈو آیاں تہاڈے رب ولوکھلی دلیل
گھن کے ہن توں بنی اسرائیل کول میڈے نال پھٹ بڑے۔
۱۰۷۔ اوں آکھیا جے توں کوئی نشان گھن آئیں تے او ڈکھاں
جے توں سچا ہویں۔

۱۰۸۔ اوں اپنا سوٹا سٹیا تے او ہوں ویلے بک کھلا کھلا
اخر دھا بن گیا۔

۱۰۹۔ تے اوں اپنا ہتھ کڈھیا تے ہوں ویلے دیکھن
والیں کیتے چٹا کھیر تھی گیا۔

۱۱۰۔ فرعون دی قوم وچو سرداریں آکھیا بے شک اے
بہوں جاٹن والا جادوگر۔

۱۱۱۔ اے چاہندے جو جہاں تہاڈی زمین وچو کڈھ
ڈیوے ہن تہاڈا کیا مشورہ۔

۱۱۲۔ انہیں آکھیا توں انیکوں تے ایندے بھراکوں مہلت
ڈے تے شہریں وچ پھٹ جیرے جادوگر کھٹے کرن۔

۱۱۳۔ تے تیں کنیں سارے علم والے جادوگر آونجن۔

۱۱۴۔ تے جادوگر فرعون دد آگئے تے انہیں آکھیا جے
اسال غالب آونجوں تے ساکوں امر ملیس۔

وَمَا وَجَدْنَا إِلَّا كَثْرَهُمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَاقِقِينَ ۝

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ۝

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرِعُونَ إِيَّايَ رَسُولُ مَنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جُنِئْتُكُمْ
بَيِّنَةً مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ ۝

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ۝

فَأَلْفَ عَصَاةٍ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُبِينٌ ۝

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بِيضَاءٌ لِلنَّظِيرِينَ ۝

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ۝

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ فَأَذَا تَأْمُرُونَ ۝

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ خَبْرِينَ ۝

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ۝

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ
كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ۝

- ۱۱۵۔ اوں آکھیا جی ہاں تے تساں میٹے تھی ویسو۔
 ۱۱۶۔ انہیں آکھیا لے موسیٰ توں پہلے سیس یا اسان پہلے
 سٹن ولے تھیووں۔
 ۱۱۷۔ موسیٰ آکھیا سٹو جڈاں انہیں سٹیا انہیں لوکیں دے
 اکھیں تے جادو کر ڈتا تے انہیں کوں ڈرا ڈتا تے انہیں
 بہوں وڈا جادو دکھالیا۔
 ۱۱۸۔ تے اسان وحی کیتی موسیٰ دو جوتوں پٹنا سوٹا سٹ
 لے ہوں ویلے اوں کوں نگل ویسی جیرھا انہیں کوڑہدے
 ۱۱۹۔ حق ثابت تھی گیا تے جو کم اوکر نیدے پئے ہن او مٹ
 گیا۔
 ۱۲۰۔ او سارے ڈھونج پئے تے ذیل تھی گئے۔
 ۱۲۱۔ تے جادوگر سجدے وچ ڈھ پئے۔
 ۱۲۲۔ تے انہیں آکھیا اسان ساریں جہانیں دے رب تے ایمان
 ایندے ہیں۔
 ۱۲۳۔ جیرھا موسیٰ تے ہارون دارب۔
 ۱۲۴۔ فرعون آکھیا تساں ادنوں من گدھے این کیوں پہلے جو
 میں تہاکوں اجازت ڈیواں بے شک اے تہا ڈی تدبیر جیرھی
 تساں شہر وچ بٹائی تہاں جو تساں اتھاں رہن والیں کوں
 کڈھ ڈیو لبس تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔
 ۱۲۵۔ میں تہا ڈے جتھ تے بیراں خلافت ورزی دی وجر
 نال کپ ڈلیاں تے تہاکوں ساریں کوں دل پھاسی
 تے چڑھا ڈلیاں
 ۱۲۶۔ انہیں آکھیا بے شک اسان اپنے رب دو ولن
 والے ہیں۔
 ۱۲۷۔ تے توں ساڈے اتے ات بگاہوں کوڑیند اپیں جو
 اسان من گدھے اللہ دے نشانات کوں جلیھے او اسان
- قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿۱۱۵﴾
 قَالُوا يٰمُوسٰى اِنَّمَا اَنْ تَلْقٰى وَاِنَّمَا اَنْ تَكُوْنَ مِنَ
 الْمُقَرَّبِينَ ﴿۱۱۶﴾
 قَالَ الْفُؤَادُ لَمَلَا الْفُؤَادُ سَحَرُوا اَعْيُنَ النَّاسِ
 وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِخِزْرِ عَظِيمٍ ﴿۱۱۷﴾
 وَاجْعَلْنَا اِلٰى مُوسٰى اَنْ اِنِّىْ عَصَاكَ فَاِذَا هِىَ
 تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُوْنَ ﴿۱۱۸﴾
 فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۱۹﴾
 فَجَعَلْنٰهُمُ اَهْلًا لِّهٰذَا الْوَادِىْ وَانْقَلَبُوا خَوْفًا مُّضَاعَفًا ﴿۱۲۰﴾
 وَابْقٰى السَّحَرَةُ يٰمُجِدِّينَ ﴿۱۲۱﴾
 قَالُوا اٰمَنَّا بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۲۲﴾
 رَبِّ مُوسٰى وَهَارُونَ ﴿۱۲۳﴾
 قَالَ فِرْعَوْنُ اَمَنْتُمْ بِهٖ قَبْلَ اَنْ اُذِنَ لَكُمْ ۚ اِنْ
 هٰذَا لَمَكْرٌ مَّكْرُوْمُوْهُ فِى الدِّيْنِ لِنُخْرِجُوْهَا مِنْهَا
 اَهْلًا بِهَا ۚ فَسَوْفَ نَعْلَمُوْنَ ﴿۱۲۴﴾
 لَا قُطْعَنَ اَيْدِيَكُمْ وَاَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافِ ثُمَّ لَا تُصَلُّوْكُمْ
 اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۲۵﴾
 قَالُوا اِنَّا اِلٰى رَبِّنَا مُنْقَلِبُوْنَ ﴿۱۲۶﴾
 وَمَا نَنْقُصُكُمْ مِنْهَا اِلَّا اَمَنًا بِاٰيٰتِ رَبِّنَا لَمَّا جِئْنَاكُمْ
 رَبَّنَا اَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِيْنَ ﴿۱۲۷﴾

کنیں آگئیں اے ساڈے رب توں ساڈے اتے صبر
سٹ تے ساکوں مسلمان ماریں۔

۱۲۸۔ تے فرعون دی قوم دے سرداریں آکھیا کیا توں موسیٰ
تے اوندی قوم کوں چھڑیندا پئیں تاں جو او زمین وچ فساد
کرن تے تیکوں تے تیبڑے خدا کوں چھوڑ دیوں اوں
آکھیا اسال مزور انہیں دے پریں کوں قتل کر لیسوں تے تربیتیں
کوں جیندا رکھیسوں تے اسال انہیں تے غالب پئیں۔

۱۲۹۔ موسیٰ آکھیا اپنی قوم کوں تساں اللہ کنیں مدد منگو تے صبر
کرو بے شک زمین اللہ دی ہے ادا پٹے بندیں وچو جیکوں
چاہندے اوندوارث بنا دیندے تے چنگاں انجام
متقیں دا ۷۔

۱۳۰۔ انہیں آکھیا تیبڑے آوٹ کنیں پہلے دی ساکوں دکھ
بڑے گئے تے تیبڑے آوٹ دے بعد وی اول آکھیا
اے تمی سبکدے جو تہا بڑا رب تہا بڑے دشمن کوں ہلاک کر
ڈیوے تے تہا کوں زمین وچ جالشین بنا ڈیوے تے ڈیکھے
جو تساں کیویں عمل کریندے ۷۔

۱۳۱۔ تے اسال آل فرعون کوں پکڑیا قوط نال تے پھیل دی
کمی نال تاں جو اد نصیحت پکڑن۔

۱۳۲۔ تے جڈاں انہیں تے چنگاں زمانہ آوے آبدن اے
ساڈا حق ہاتے انہیں تے برا زمانہ آوے تے آبدن اے
موسیٰ تے اوندے نال تیں دی نحوست۔ سٹو انہیں دی
نحوست اللہ کنیں ہے تے انہیں وچو بہوں سارے ہاندے
نئیں۔

۱۳۳۔ تے او آبدن جے توں ساڈو کوئی نشان گمن آویں
تاں جو توں ساکوں دکھا ڈیویں تے اسال تیکوں نہ منیسوں۔
۱۳۴۔ اسال انہیں تے طوفان تے کٹری تے جواں تے ڈیڈر

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتَّخَذَ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ
لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَيَهْتِكُ قَالَ
سَنَقْتُلُنَّ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿۱۲۸﴾

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ
الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۲۹﴾

قَالُوا أَوْزَيْنَا مِنْ قَبْلُ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ مَا
جِئْتَنَا قَالَ عَلَىٰ رُبِّكُمْ أَنْ تُفْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَ
يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿۱۳۰﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّبْيَيْنِ وَنَقَصَ مِنَ
الشَّعْرِ لَعْنَهُمْ يَذْكَرُونَ ﴿۱۳۱﴾

فَإِذَا جَاءَهُمْ الْحُسْنَىٰ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ يَنْظُرُوا بِمُؤْسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا
طَرَاهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۲﴾

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِيَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لَتَتَخَوَّنَا بِهِمَا
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۳﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ

وَالضَّفَادِعَ وَالذَّمَاءَ إِنِّي تَفَفَّضْتُ فَأَسْتَخِرُوا
وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿۳۵﴾

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا لَنُوسِي اذْعُ لَنَادَرْنَاكَ
بِنَاعِيهِدٍ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ
لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۳۶﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَى آجَلٍ هُمْ بِلِغْوِهِ
إِذَا هُمْ يَنْتَكِنُونَ ﴿۳۷﴾
فَانْتَقَبْنَا مِنْهُمْ فَاعْرِفْنَهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿۳۸﴾

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا ۖ وَتَمَّتْ
كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۖ هَٰ بِمَا صَبَرُوا
وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ﴿۳۹﴾

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
يَتَكَفَّرُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يُوسَىٰ اجْعَلْ
لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿۴۰﴾

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُم بِغَالِبُونَ ۖ وَإِطْلُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۴۱﴾

تے خون دا عذاب پھیلایے انجرا نچ لٹان بن انہیں وڈائی
کیتی تے مجرم قوم بن۔

۱۳۵۔ تے جڈاں انہیں تے عذاب لٹھا انہیں آکھیا اے موسیٰ
توں سب ساڈے کیتے اپنے رب کوں جواوں تیبڑے نال
وعدہ کیتے جے توں اساں کینیں عذاب ہٹا ڈیویں تے
اساں تیبڑے اتے ایمان گھن اوسوں تے ضرور تیبڑے
نال بنی اسرائیل کوں پھٹ ڈیویں۔

۱۳۶۔ جڈاں اساں انہیں کینیں عذاب اوں مدت میں جیکوں
او پھینچنے والے بن ہٹا ڈتا انہیں وعدہ ترور ڈتا۔
۱۳۷۔ اساں انہیں کینیں بدلہ گدھا تے انہیں کوں سمندر
وچ غرق کر ڈتا کیوں جو انہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا
تے انہیں کینیں غفلت کیتی بائی۔

۱۳۸۔ تے اساں اوں قوم کوں وارث بنا ڈتا جیرھی کمزور
سمجھی ویندی بائی زمین دے پورا دھیں دادی تے
پچا دھیں دا وی جیکوں اساں برکت ڈتی بائی تے بنی
اسرائیل دے حق وچ تیبڑے رب دی چنگی گال پوری
تھی گئی۔ ایں واسطے جو انہیں مبرکیت تے اساں تباہ کر ڈتے
جیرھیاں عمارتاں فرعون تے اوندی قوم بٹیدی بائی تے جو
اچیاں ماٹیاں بنیدے بن۔

۱۳۹۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سمندر دے پار لنگھایا تے
تے او ہک ایجنھی قوم دے کو لہر آکے جیرھی اٹے بیٹیں
دے اکو عبادت کیتے بیٹھی بائی انہیں آکھیا اے موسیٰ
ساڈے کیتے توں دی ایویں معبود بنا جیویں انہیں دے بن
اوں آکھے بے شک تساں جاہل قوم ہتے۔

۱۴۰۔ بے شک اے جیرھا کجھ کریندے پین تباہ تھیوٹ
والا تے جو اے عمل کریندے پین مٹ و نچن والا۔

قَالَ اَغَيْرَ اللَّهِ اُبَغِيكُمْ الْهَآءُ وَهُوَ فَضْلُكُمْ عَلَی الْعَالَمِیْنَ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۱۔ اول اکھیا کیا میں اللہ دے سوا تہاڑے کیسے کوئی پیا
معبود پسند کرال اوں سارے جہانیں تے تہا کوں فضیلت
ڈتی ۷۔

وَاِذْ اَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ اِلٍ فِرْعَوْنَ يَسُومُ مَوْتَكُمْ مَسَؤًّ الْعَدَاۤءِ يَقْتُلُوْنَ اَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَجِبُوْنَ نِسَاءَكُمْ وَفِیْ ذٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَظِیْمٌ ﴿۱۳۲﴾

۱۳۲۔ تے جڈاں اساں تہا کوں فرعون دی قہم کئیں نجات ڈتی او
تہا کوں بہوں گندہ عذاب پچیندے ہن تے ایندے وچ
تہاڑے واسطے تہاڑے رب دا وڈا احسان ہا۔

وَوَعَدْنَا مُوسٰی ثَلٰثِیْنَ لَیْلَةً وَّاَتَمَمْنٰهَا بِعَشْرِیْ قَتَمْ مِیْقَاتُ رَبِّہٖ اَرْبَعِیْنَ لَیْلَةً ۚ وَقَالَ مُوسٰی لِاَخِیْہٖ هٰرُونَ اَخْلَفْنِیْ فِیْ قَوْمِیْ وَاصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِیْلَ الْمُفْسِدِیْنَ ﴿۱۳۳﴾

۱۳۳۔ تے اساں موسیٰ نال تریہہ راتیں دا وعدہ کیا ہاتے
بی ڈاہ راتیں نال اوں وعدے کوں پورا کیا یوں اوندے
رب دا چاہی راتیں دا وعدہ پورا تھی گیا تے موسیٰ اپنے بھرا
ہارون کوں اکھیا جو میڈے بعد میڈی قوم وچ ہا نشین
کر تے اصلاح کر تے فساد کرن والیں دی راہ تے
نڈریں۔

وَلَمَّا جَاءَ مُوسٰی لِبِیْقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّہٗ قَالَ رَبِّ اَرِنِیْ اَنْظُرْ اِلَیْكَ قَالَ لَنْ تَرٰہِیْ وَلٰكِنِ اَنْظُرْ اِلَی الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَفَرَّ مَكَانَہٗ فَسَوْفَ تَرٰہِیْ فَلَمَّا جَعَلْ رَبُّہٗ لِلْجَبَلِ جَعْلَہٗ دُكًا وَخَرَّ مُوسٰی صَعْقًا فَلَمَّا اَفَاقَ قَالَ مُبْعَثْکَ بُنْتُ اِلَیْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۱۳۴﴾

۱۳۴۔ تے جڈاں موسیٰ ساڈے نال مقررہ وقت تے آگیا تے
اوندے رب اوندے نال گاہیں کیتیاں اوں اکھیا لے
میڈے رب میکوں اپنا وجود دکھا میں تیکوں ڈیکھاں
اوں اکھیا توں میکوں بالکل نوہیں ڈیکھ سگدا ہا توں اس
پہاڑو ڈیکھ جے او اپنی جاتے کھڑا رہ گیا تے توں میکوں
ڈیکھ گھنیں تے جڈاں اوندے رب پہاڑ تے اپنا جلوہ
ڈکھائے اونکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتے تے موسیٰ بے ہوش
تھی کے ڈھ پئے۔ جڈاں اوں کوں ہوش آئے تے اکھیں
لے خدا توں پاک ہویں میں تیبو جھکداں تے میں پہلا
مومن ہاں۔

قَالَ یٰمُوسٰی اِنِّیْ اصْطَفٰیْکَ عَلَی النَّاسِ بِرِسٰلَتِیْ وَبِکَلٰمِیْ فَخُذْ مَا اٰتٰیْکَ وَکُن مِّنَ الشَّاکِرِیْنَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۵۔ اول آکھئے اے موسیٰ میں تیکوں انہیں لوکیں تے
اپنی رسالت تے اپنے کلام نال چن گدھے ہن توں پکڑ جو میں
تیکوں ڈیواں تے توں شکر گزار تھی ورج۔

وَكَتَبْنَا لَہٗ فِی الْاَوَآحِ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِیْلًا

۱۳۶۔ تے اساں اونکوں تختیں تے ہر شے لکھ کے ڈتی

جبر صی نصیحت بائی تے ہر شے دی تفصیل بائی توں ایس کول
طاقت نال پکڑ تے اپنی قوم کول حکم ڈے جو او وی
اینکوں چنگی طرح پکڑ گھنن۔ میں تہا کول نافرمانیں دا گھر
ڈکھلیساں۔

۱۴۷۔ میں انہیں کول اپنے نشانیں کنین پریں رکھیاں
جبر صے زین و ج ناحق و ڈہائی کریندن تے جے او ہر نشان
ڈیکھن تاں وی ایمان نہ انیسن تے جے او سدھا رسہ
وی ڈیکھ گھنن اوں رستے تے نہ ٹرنن تے جے او گر اہی
دا راہ ڈیکھ گھنن اوں دے اتے ٹر پوسن۔ اے ایں واسطے
جو بے شک انہیں ساڈی آیات کول جھٹلائے تے او
انہیں کنیں غافل ہن۔

۱۴۸۔ تے جنہیں ساڈی آیات کول جھٹلائے تے قیامت
دی ملاقات کول انہیں دے اعمال و نیج گئے تے جو او
کریندے ہن انہیں کول اوں بدلہ بلی۔

۱۴۹۔ تے موسیٰ دی قوم اوں دے بعد اپنے گھاٹیں کنیں
ہک گابا بٹایا تے اوں انہیجا جسم یا جیندے وچر ہاں ہاں
دی بے مقصد آواز نکلدی بائی کیا انہیں اے نیں سوچا
جو نہ تے او انہیں نال الیندے تے نہ او انہیں کول سدھا
رستہ ڈکھلیندے تے انہیں اوں کول معبود بنا گدھے
تے او ظلم کرن والے ہن۔

۱۵۰۔ تے جدان او شرمندہ تھی گئیں تے انہیں ڈٹھے جو
او گمراہ تھی گئیں انہیں آکھئے جے ساڈے رب ساڈے
اتے رحم نہ کیا تے ساکوں معاف نہ کیا تے اسان ضرور
گھانا پاوٹن والیں وچر تھی لیسوں۔

۱۵۱۔ تے جدان موسیٰ اپنی قوم دو دویا کاوڑ تے افسوس نال
اوں آکھیا تساں بہوں گندی جالشیں کیتی، میڈے بعد

لِكُلِّ شَيْءٍ عَذَابٌ بِقُوَّةٍ وَأَمْرٌ قَوْلِكَ يَأْخُذُ بِأَحْسِنَاتِهَا
سَاءُ وَرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۴۷﴾

سَاَصْرِفُ عَنْ آلِيكَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ
يُرَدُّ سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوا سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغِيِّ يَتَّخِذُوا سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿۱۴۸﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۹﴾

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خَلْقِهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَهُ خُوزٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿۱۵۰﴾

وَلَمَّا سَفِطَ فِي آيَاتِهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَنْ لِمَ يَرْحَمَنَا رَبَّنَا وَیَعْفُو لَنَا كُنَّا مِنْ
الْخَاسِرِينَ ﴿۱۵۱﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بَشَرًا خَلَقْتُونِي مِنْ بَعْدِي أَعْلَمْتُمْ أَمْرًا بِكُمْ

وَأَلْقَى الْأُلُوحَ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجْحَدُ إِلَيْهِ
قَالَ ابْنُ أُمَرَ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونَنِي فَلَا تَشِمْتَ فِي الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلَنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

کیا تاسا اپنے رب سے حکم و وحی جلدی کہتی تے اوں
تختیاں رکھ دیتیاں تے اپنے بھرا دے سر کون پکڑ گدھس
تے آپ دو گھیلےس اوں آکھئے اے میڈی مادے پتر
بے شک میڈی قوم میکوں کمزور سمجھ تے قریب باجو میکوں
قتل کر ڈیون ہا توں دشمنیں کوں میڈے اتے نہ کھلوا
تے میکوں ظالم قوم وچو نہ بنا۔

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِسْحَاقَ وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝

۱۵۲۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں معاف کر تے
۱۵۳۔ میڈے بھرا کون دی تے ساکوں اپنی رحمت و وحی داخل کر
تے توں ساسے مہربانیں کنیں بہوں مہربان ہویں۔

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الصُّلَحَاءَ سَيِّئًا لَهُمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ۝

۱۵۳۔ بے شک جہنیں بنائے گاہے کوں خدا انہیں تے
ضرور انہیں دے رب دا غضب لہسی تے ذلت
دنیا دی زندگی و وحی تے ایویں اساں کوڑ بدھن والیں
کوں سزا دیندے ہیں۔

وَالَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِن بَعْدِهَا
وَأَمَّنُوا إِنَّ رَبَّكَ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

۱۵۴۔ تے جہنیں لوکیں برے کم کیتن تے پچھیں ایندے
بعد توبہ کیتی تے ایمان گمن آئے بے شک تیبڑا رب ایندے
بعد بہوں بخشن والا تے دل ول رحم کرن والا۔

وَلَمَّا سَكَتَ عَن مُّوسَى الْغَضَبَ أَخَذَ الْأُلُوحُ
لُحْيَهَا هُدًى وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ هُمْ لِأَنَّهُمْ يُرْهَبُونَ ۝

۱۵۵۔ تے جیلھے موسیٰ دی کاوڑ مٹی تھی اوں تختیاں
ولاچا تے اوندے وحی ہدایت تے رحمت دی لکھائی
ہائی انہیں لوکیں کیتے جبرھے اپنے رب کنیں بڑدن۔

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِّبِّيًّا إِنَّا
أَخَذْنَاهُمُ الرِّجْفَةَ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن
قَبْلُ وَإِنِّي أَهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ السَّفَهَاءُ مِنَّا
إِنْ هِيَ إِلَّا نَفْسُكَ نَصَلُّ بِهَا مَن نَّشَاءُ وَتَهْدِي
مَن نَّشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۝

۱۵۶۔ تے موسیٰ اپنی قوم دے ستر آدمیں کوں چن لکھا
ساڈے وعدے آلی جا کیتے تے جلال انہیں کوں بھویش
امب پکڑ گدھے اوں آکھئے اے میڈے رب جے توں
چاہیں ہا تے انہیں کوں ایں کنیں پہلے تباہ کر ڈیویں ہا
تے میکوں دی کیا توں ساکوں تباہ کر دینیں انہیں کمیں
دی وجہ نال جبرھے ساڈے وچو پاگیں کیتن اے صرف
تیبڑی آزمائش ایندے نال توں جنیکوں چاہندیں گمراہ

کریندیں تے جینکوں چاہندیں ہدایت ڈیندیں توں
ساڈا سبکتی ایں توں ساکوں بخش تے ساڈے اتے رم
کرتے توں بہوں چنگا بخش والا ہویں۔

۱۵۷۔ اتے توں ساڈے کیتے لکھ چکائی ایں دنیا وچ دی تے
آخرت وچ دی بے شک اسان تیلو آکھئے ہیں۔ اوں
آکھئے میڈا عذاب اوںکوں پنہی جینکوں میں چاہاں تے
میڈی رحمت ہر شے تے وسیع تے میں ضرور چکائی اکھساں ہیں
لوکین کیتے جیرے تقویٰ اختیار کریندن تے ڈیندن زکوٰۃ
تے جیرے ساڈی آیات تے ایمان گھن انن۔

۱۵۸۔ جیرے ساڈے ایں رسول دی پیردی کریندن جیرہانی
تے امیء جیندا ذکر لکھیا ہویا موجود انہیں کین تورات وچ تے
انجیل وچ ادا انہیں کوں نیکی دا حکم ڈیندے تے برائی کنیں
بگیندے نئے انہیں تے حلال کریندے پاک شہیں تے انہیں
کیتے گندیل شہیں حرام کریندے تے انہیں دے سرتو بارہنیدے
تے انہیں دے گل دے گلکانیں دی بٹیندے جیرے اوندے
تے ایمان گھن آئے تے اوندی امداد کیتے تے طاقت پکائی
تے اوں نور دی پیردی کیتی جیرھا اوندے نال تھے ایجے
لوک کامیاب تھیون والین۔

۱۵۹۔ توں آکھائے لوک بے شک میں اللہ رسال ہاں
تساں ساریں دو اوندی جیندی آسمانیں تے زمین دی
بادشاہت اوندے سوا کوئی معبود نیں اوہو جیندا کریندے
تے مریندے۔ تساں اللہ تے ایمان گھن آؤ تے اوندے
رسول تے جیرہانی ء تے امیء جیرھا اللہ تے اوندے
گاہیں کوں منیندے تے تساں اوندی پیردی کردتاں جو
تساں ہدایت پاؤ۔

۱۶۰۔ تے موسیٰ دی قوم وچوہک ٹولہ ایجھا جیرھا حق نال

وَ اَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ
اِنَّا هُنَا اِلَيْكَ قَالِ عَذَابِيْ اُصِيبُ بِهٖ مَنْ اَشَاءُ
وَ رَحْمَتِيْ وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكُنْهَا لِلَّذِيْنَ يَتَّقُوْنَ
وَيُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَ الَّذِيْنَ هُمْ بِاٰيٰتِنَا يُؤْمِنُوْنَ ۝

الَّذِيْنَ يَتَّبِعُوْنَ الرَّسُوْلَ الَّذِيْ اٰتٰى الَّذِيْ يَحْدُوْهُ
مَكْتُوبًا عِنْدَ هُمْ فِي التَّوْرَةِ وَ الْاِنْجِيْلِ يَأْمُرُهُمْ
بِالتَّعْرُوفِ وَ يَنْهَاهُمْ عَنِ الشُّكْرِ وَيُحِلُّ لَّهُمُ الْغَيْبَاتِ
وَ يُخَوِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبْرَ وَ يَضَعُ عَنْهُمْ اَصْرَهُمْ
وَ الْاَعْلَالَ اِنِّيْ كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِهِ وَ
عَزَّوْهُ وَ تَبِعُوْا النُّوْرَ الَّذِيْ اُنْزِلَ مَعَهُ
اُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ ۝

قُلْ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّيْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِيْنَكُمْ جَمِيْعًا الَّذِيْ
لَهُ مَلِكُ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِيْ وَ
يُمِيْتُ فَاٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَ رَسُوْلِهِ الَّذِيْ اٰتٰى الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَ كَلِمٰتِهِ وَ اتَّبِعُوْهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ ۝

وَمِنْ قَوْمٍ مُّؤْمِنٍ اٰمَةٌ يُّهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَ يَبْعِدُوْنَ ۝

ہدایت پینا پئے تے اوندے نال انصاف وی کریندن۔

۱۶۱۔ تے اساں انہیں کول بارہاں قبیلیں وچ ونڈ کے
قوال بنا بٹن تے اساں موسیٰ دووی کیتی جڈاں اوندی قوم
اول کینیں پائی منگیا جو توں اپنا سوٹا فلاں پھرتے مار
اوندے وچ بارہاں پتھے نکل پین تے ہر کیں اپنے اپنے
پیوٹ وی جا سہان گدی تے اساں انہیں تے جھڑی چال
کیتی تے اساں انہیں تے کھیاں تے بیڑے ہمائے
تساں کھاؤ او پاک شہیں جیریاں اساں تہاکول بٹن۔ اساں
انہیں تے ظلم نیں کیتا ادا پئے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔

۱۶۲۔ تے جڈاں انہیں کول اکھیا گیا جو تساں ایں دستی وچ
رہو تے کھاؤ اوندے وچ جھوٹاں چاہو تے اکھو ساڈا بار
ہولا کرتے ایں دردازے وچ فروز داری کریندے ہوئیں
پہہ وچو اساں بخش لیسوں تہاڈے گناہ تے نیکی کرن
والیں کول اساں زیادہ دیسوں۔

۱۶۳۔ تے بنی اسرائیل وچو ظالمیں اول لفظ کول بدل بڈا
جیریاں انہیں کول اکھیا گیا تے اساں انہیں تے پٹھیا آسان
کینیں عذاب ایں واسطے جو او ظلم کریندے ہن۔

۱۶۴۔ تے انہیں کینیں کچھ اول دستی دے متعلق جیر جی سمندر
دی کندھی تے مانی جڈاں او چھن چھن دے حکم وچ زیادتی
کریندے ہن جیڑے ڈینہہ انہیں دو پھلیاں ہر سٹ کے ٹوے دے
ٹوے اندیاں ہن جڈاں او چھن چھن نہ میندے ہن اوں ڈینہہ اندیاں
ہن ایویں اساں انہیں کول از میندے ہائے۔ ات گاہوں جو او نافرمانی کریندے ہن

۱۶۵۔ تے انہیں دے وچو ہک ٹوے اکھیا جو تساں اول
قوم کول کیوں نصیحت کریندے، جیکوں او ہلاک کرن والا
یا انہیں کول سخت عذاب ڈیوٹ والا۔ انہیں اکھیا تہاڈے
رب دے کولہر عذر پیش کرن واسطے تے تاں جو او اللہ

وَقَطَعْنَاهُمْ اَشْجَةَ عَشْرَةَ اَسْبَاكًا اُمَّا وَاَوْحَيْنَا
اِلٰى مُوسٰى اِذْ اَسْتَسْقِفُ قَوْمَكَ اِنْ اَضْرَبْتَ بِصَاكَ
الْحَجَرِ فَآتَبَجَسْتَ مِنْهُ اِثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ اُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَنَامَ
وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَ وَالسَّلٰوٰى كُلُّوْا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنٰهُمْ وَمَا ظَلَمُوْا وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُوْنَ ۝

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ مُغْتَدِّينَ
لَنَغْفِرَ لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَرَّيْنًا الْخٰحِشِيْنَ ۝

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيلَ
لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْجًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا
يَظْلِمُوْنَ ۝

وَسَأَلْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ حَافِظَةً لِّلْبَحْرِ
إِذْ يَعْدُوْنَ فِي الْبَنَاتِ إِذْ تَأْتِيَهُمْ حَيْثَ تَأْتِيَهُمْ يَوْمٌ
سَبَّيْنَهُمْ شَرْعًا وَیَوْمٌ لَا یَسْتَمُوْنَ لِآتَانِهِمْ كَذٰلِكَ
نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوْا یَفْسُقُوْنَ ۝

وَإِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعْبُدُوْنَ قَوْمًا لَا
يُهْلِكُهُمْ اَوْ مَعَدَّيْنَهُمْ عَدَاۤءًا شَدِيْدًا قَالُوْا
مَعَدَّةَ اِلٰى رَبِّكُمْ وَاَعْلَاهُمْ يَتَّقُوْنَ ۝

کنیں ڈرن۔

۱۶۶۔ تے جڈاں او بھل گئیں جیر صیحت کیتی گئی بانئ
تے اساں انہیں کول جیرھے برائی کنیں رکیندے ہن
نجات بڑتی تے انہیں کول جیرھے ظلم کریندے ہن
بُکھ ڈیون والے عذاب نال کپڑا گدھے ات بگاہوں جو او
نافرمان ہن۔

۱۶۷۔ تے جڈاں انہیں کول جیر صی گاہیں کنیں روکيا گیا با
اوندے وچ زیادتی کیتی اساں انہیں کول آکھیا جو تساں
ذلیل بھولوں بن دنجو۔

۱۶۸۔ تے جڈاں تیرے رب اعلان کیتا با جو انہیں دے
اتے قیامت دے ڈینہر اتیجھے لوک پھٹسی جیرھے انہیں
کول گندہ عذاب پچھیں بے شک تیرا رب بہوں جلدی
عذاب ڈیون والا تے بے شک او بخشش دالانے دل
دل رحم کرن والا۔

۱۶۹۔ تے اساں انہیں کول زمین وچ ٹولیں وچ دند بڑتا
کچھ انہیں وچ نیک ہن تے کچھ انہیں دے علاوہ ہن تے
اساں انہیں کول برے تے وچکے حالات نال ازمیندے
ہیں۔ تاں جو او غلطی کنیں رک وچن۔

۱۷۰۔ تے انہیں دے بعد کچھ اتیجھے جانئین تمہیں جیرھے
کتاب دے وارث تمہیں جیرھے دنیا دے مال کول حاصل
کرین تے او آہن جو ساکول بخش بڑتا ویسی تے جے
انہیں کنیں ایجو جتناں مال بیا آونجے اودی گمن گھنن
کیا انہیں کیں کتاب دے وچ لے لکا وعدہ نہ گدھا گیا با
جو ایندے متعلق سوائے سچ دے کچھ نہ آکھن تے جو
ایندے وچ باونکوں پڑھن تے آخرت دا گھر انہیں
لوکس واسطے چنگا جیرھے تقویٰ اختیار کریندن کیا تساں

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَتَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنْ
الشُّرِّ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابِ بَيْتِئِسَ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٦﴾

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قَوْمَ
غَيْبٍ ﴿١٦٧﴾

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ ﴿١٦٨﴾ وَلَئِنَّ لَغَوْرُودَ جَهَنَّمَ

وَقَطَعْنَهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَّمًا مِنْهُمْ الظَّالِمُونَ وَمِنْهُمْ
دُونُ ذَلِكَ وَبَلَّوْنَهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿١٦٩﴾

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ
يَأْتِهِمْ عَرَضٌ وَثَلَّةٌ يَأْخُذُوا الْآخِرَ وَخَذَ عَلَيْهِمُ مِيثَاقُ
الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا
فِيهِ ۚ وَاللَّهُ الْأَخْبَرُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ﴿١٧٠﴾

عقل نوہے کریندے۔

۱۷۱۔ تے جنہیں لوکیں کتاب کوں مضبوطی پکڑ دیا ہوئے تے نماز ٹھہا کے پڑھدن بے شک اسال اصلاح کرن والیں دا اجر نئے دینجندے۔

وَالَّذِينَ يُسَيِّئُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُضِلِّينَ ۝

۱۷۲۔ تے جڈاں پہلو کوں انہیں دے اتے چلتے سے ایویں ماجیویں خیمہ ہوئے تے انہیں خیال کیے ادا نہیں تے ڈھاندے جو اسال تہا کوں ڈتے اوں کوں پکڑو مضبوطی نال تے جو اوندے دج اوں کوں یاد رکھو تاں جو متقی ہوں۔

وَإِذْ نَفَقْنَا الْجَبَلُ فَوْقَهُمْ كَالْهُ ظِلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝

۱۷۳۔ تے جڈاں تیبے رب بنی آدم کنیں انہیں دے کنڈیں دجو انہیں دی اولاد کوں گدھے تے انہیں کوں انہیں خلاف گواہ بنائیں کیا میں تہا ڈار بعتیں انہیں آکھئے بالکل اسال گواہی دیندے میں جو تسان قیامت دے دیندے آکھو بے شک اسال میں کنیں غافل ہا سے۔

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ آمَنَ مِنْ أَهْلِ الْبَيْتِ أَنَّهُ يَسْمَعُ الصَّوْتِ سِرِّينَ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ۝

۱۷۴۔ یا تسان آکھو جو ساڈے بیو ڈاڈے میں کنیں پہلے شرک کیے تے اسال اوندے بعد اوندی اولاد ہا سے کیا توں سا کوں کوڑے لوکیں دے کیں دی دجو نال ہلاک کریندیں

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَنفَعُهُمْ كَلِمَاتٍ فَعَلِ الْبُاطِلُونَ ۝

۱۷۵۔ تے ایویں اسال آیات کھول کے بیان کریندے میں تاں جو او دل آدن۔

وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝

۱۷۶۔ تے توں انہیں کوں اوں آدمی دا حال پڑھ کے سٹا جیکوں اسال اپٹیاں آیات ڈتیاں ادا نہیں کنیں نکل گئے شیطان اوندے پچھو بگ پئے تے او گھرا میں دجو تھی گئے۔

وَأَنزِلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ ۝

۱۷۷۔ جے اسال چاہندے تے ایندے نال اسال ایندی شان اچی کرڈیوں ہا تے او زمین دو جگ گئے تے اپنی خواہشات دی پیروی کیتی اس تے اوندی حالت

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَثْ ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۸۰﴾

اوں کتے جہیں ۛ جیندے اتے مارٹ کیتے کئی شے
چاویں تے اوغور کدے تے جھوڑ ڈیویں اوغور کدے ایٹا
حالت اوں قوم دی ۛ جیں ساڈی آیات کول جھٹلائے
توں لے گا لہیں بیان کرتاں جو او سوچن ۔

سَاءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۖ وَانفُسُهُمْ كَانُوا
يَظْلُمُونَ ﴿۱۸۱﴾

۱۷۸۔ بہوں بُری حالت اوں قوم دی جیں ساڈی آیات
کول جھٹلائے تے اپنے اتے او ظلم کریندے بن ۔

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِى ۖ وَمَنْ يُضِلِّ فَلْيُضِلِّك
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۸۲﴾

۱۷۹۔ جینکوں اللہ سیس ہدایت ڈیوے اوہے ہدایت پاوٹ
والہن تے جیکوں گمراہ کرے ایٹے گھانا پاوٹ والہن ۔

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ ۖ
لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا ۚ وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ
بِهَا ۚ وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ أُولَٰئِكَ كَانُوا لَكَ
بَلًا ۖ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿۱۸۳﴾

۱۸۰۔ تے اساں بہوں سارے انسانیں تے جیں کول جہنم
کیتے پیدا کیتے انہیں دے دل ہن تہ انہیں نال او سمجھدے
نئیں انہیں دیاں اکھیں ہن جیندے نال او ڈہدے نئیں تے انہیں
دے کن ہن انہیں نال او سڈے نئیں لے لوک ڈنگیں آلی کارن
جھو انہیں کنیں دی بد ایٹے لوک غافل ہن ۔

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ ۖ فَادْعُوهُ بِهَا ۚ وَذُرُوا الَّذِينَ
يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُزَوِّنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۱۔ تے اللہ سیس کیتے بن جھنگے نال انہیں نال اونکوں
سڈو تے انہیں کول جھوڑ ڈیو جیرے اوئدے نایں دے
متعلق غلط گالیں کریندن جو او کریندن انہیں کول ایندی
سزا ڈتی ویسی ۔

وَمِنَ خَلْقِنَا أُمَّةٌ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَ
بِهِ يَعْدِلُونَ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۲۔ تے جبرھی مخلوق اساں بٹائی ۛ اوئدے وچو کہ
ٹولہ اینجاء جبرہا حق نال سدھارستہ ڈکھیندے تے
حق دے نال انصاف کریندے ۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿۱۸۶﴾

۱۸۳۔ تے جبرے لوک ساڈی آیات کول جھٹلیندن
اساں ہولے ہولے انہیں کول اینجی جاتے گدھی
دیندے ہیں جیکوں او چاٹندے نئیں ۔

وَأَعْلَىٰ لَهُمْ ۚ إِنَّ كَيْدَی مَتِينٌ ﴿۱۸۷﴾

۱۸۴۔ تے میں انہیں کول مہلت ڈینداں بے شک میڈی
تدبیر بہوں مضبوط ۔

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِّنْ جُنَّةٍ ۖ إِنَّ هُوَ إِلَّا

۱۸۵۔ کیا او سوچیندے نئیں جو انہیں داسا حق دیوار نیش

نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۳۹﴾

اوستے محض کھلا کھلا ہوشیار کرن والا۔

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿۴۰﴾

۱۸۶۔ کیا او آسمانیں تے زمین دی بادشاہت کوں نہیں ڈھرنے تے اوں کوں جو اللہ سیس بٹائی ۷ تے اے حق سگدے جو انہیں دا مقررہ وقت کوں ہوا گیا ہوئے ایندے بعد او کیرھی گال کوں منین۔

مَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿۴۱﴾

۱۸۷۔ جیکوں اللہ سیس گمراہ کرے اوں کوئی ہدایت ڈیوٹ والا نہیں تے او انہیں کوں انہیں دی منہ زوری درج گردان چھوڑ دیندے۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِلُهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِئُهَا وَقْتُهَا إِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۴۲﴾

۱۸۸۔ او تیں کینیں قیامت دے متعلق پچھدن جو او کڈن اوسی توں اکھ اوںدا علم صرف میڈے رب کوں ہے تے اوہو اوںکوں اپنے وقت تے ظاہر کر لیس تے او آسمانیں تے زمین تے بھاری ہوئی او تہا ڈو اجن گھت اوسی او تیں کینیں پچھدن جیویں توں اوںدے پچھو لگا ہوئیں توں اکھ اوںدا علم صرف اللہ کینیں ہے تے بہوں سارے لوک جاڈے نہیں۔

قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي وَلَا تَمَسُّوا الْأُمُومَةَ وَلَا تَتَّبِعُوا هَادِيَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْسِدُونَ ﴿۴۳﴾

۱۸۹۔ توں اکھ میں اپنے نفس دے نہ نفع دا تے نہ نقصان دا مالک ہاں سوا ئے ایندے جو اللہ جا ہے تے جے میں غیب جاڈا ہواں ما تے میں نیکیاں زیادہ جمع کر گھناں ہاں تے میکوں کڈا میں تکلیف نہ پہنچے ہا بے شک میں صرف ہک ہوشیار کرن والا تے خوشخبری ڈیوٹ والا ہاں اوں قوم کوں جیرھی ایمان ایندی ۷۔

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا ذَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا خَفِيًّا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَا اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْتَنَا صَالِحًا لَنُكَفِّرَنَّ عَنْ الشُّكْرِينَ ﴿۴۴﴾

۱۹۰۔ اوہو جنس تہا کوں ہک جان کینیں پیدا کیتے تے ہوں کینیں ہک جوڑا بٹائیں تاں جو اوں کینیں آرام پاوے تے جڈاں اوں لگا گدھس تے ہولا جیہاں بار چا گدھے اوںدے نال پھردی رہندی ۷ تے جڈاں باری حق وندی ۷ اوڈوہیں اپنے رب کوں سبب دینن جے تیں ساکوں نیک

پال ڈاتا تے اساں تیبڑے شکر گزار بندے تھی ولسیوں۔
۱۹۱۔ تے جڈاں انہیں ڈوڑاں کول نیک پال ڈے ڈاتا
تے اوڈویں اونڈے اوں پال دے معاملے وچ شریک
بٹاؤن بگ پیے تے اللہ سیس انہیں دے شرک
کنیں بہوں اچا۔

۱۹۲۔ کیا او شرک بنیدن اوں کول جیر ما کجھ پیدائیں کر
سگداتے آپ پیداکیتے ویندن۔
۱۹۳۔ انہیں مدد دی انہیں کول طاقت کا نہیں تے نہ او
اپنی مدد دی طاقت رکھیندن۔

۱۹۴۔ تے جے توں انہیں کول ہدایت دو سڈیں او جیبڑے
پکچو نہ ٹرسن۔ تساں انہیں کول سڈو یا چپ ہوو تہاڈے
کیتے ہکا گال۔

۱۹۵۔ بے شک اللہ دے سوا جیرے تساں معبود ٹینڈے
او تہاڈے جہیں بندن تساں انہیں کول سڈو او تہا کول
جواب ڈیون جے تساں سچے ہاں۔

۱۹۶۔ کیا انہیں دے پیر بن جنہیں نال اوڑون کیا انہیں
دے ہتھ ہن جنہیں نال او پکڑیندن کیا انہیں دیاں اکھیں
ہن جنہیں نال او ڈہندن کیا انہیں دے کن ہن جنہیں نال
اوڑندن۔ توں اکھ تساں اپٹے شریکیں کول سڈو تے میج
غلاف تدبیر کرو تے میکوں اصلو تھی نہ ڈیو۔

۱۹۷۔ بے شک میڈا سبکتی او ہوا اللہ جن کتاب لہائی دے تے
اونیک لوکیں کول سبکتی بنیدے۔

۱۹۸۔ تے جنہیں کول تساں اونڈے سوا سڈیندے عہ او
تہاڈی مدد دی طاقت نہیں رکھیندے تے نہ اپنی مدد کر
سگدن۔

۱۹۹۔ تے جے تساں انہیں کول ہدایت دو سڈو او نہ

فَلَمَّا أَتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا
فَعَلَى اللَّهِ عَتَا يُشْرِكُونَ ﴿۹۱﴾

إِشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۹۲﴾

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۹۳﴾

وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ
أَدْعَوْهُمْ أَمْ لَا أَرْسَلْنَاكُمْ مِّنْ قَبْلِ هَٰذَا بِآيَاتِنَا فَتُبَيِّنْ لَهُمْ
آيَاتِنَا فَهَيَّا لَهُمْ سُبُلًا مِّنْ قَبْلِ هَٰذَا لَعَلَّ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۹۴﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَشْبَاهُكُمْ
قَادَعُوهُمْ فَلَيسَ لَهَا كَرَاهِيٌّ وَلَا تَنْفَعُهُمْ صَلَاتُكُمْ لَهُمْ
لَا بَأْسٌ عَلَيْهِمْ مِّمَّا تَفْعَلُونَ ﴿۹۵﴾

اللَّهُمَّ ارْجُلُ يَنْشُرُونَ بِهَا أَمْرُهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا
أَمْرُهُمْ أَعْيُنٌ يُّبْصِرُونَ بِهَا أَمْرُهُمْ أَذَانٌ يَتَمَعُونَ
بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ كَمَا كُنْتُمْ كِيدُونَ فَلَا تُنْظَرُونَ ﴿۹۶﴾

إِنَّ وَلِيََّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ إِلَيْنَا هُوَ يَتَوَكَّلُ
الْمُتَّقِينَ ﴿۹۷﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ
وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۹۸﴾

وَأَن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْعَوْا وَتَرْكُهُمْ

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۳۱﴾

سُفْسَس تے توں انہیں کوں دیکھسیں او تیبڑو دُہرے پین تے سچ اے ہے جو او دُہرے نیس۔

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿۳۲﴾

۲۰۰۔ توں معاف کرتے نیکی دا حکم دُہرے تے جاہلس کین منہ پھیر گھن۔

وَأَمَّا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نُزْعًا فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۳﴾

۲۰۱۔ تے جے کڈاہیں تیکوں شیطان کینیں تکلیف پہنچے تے توں اللہ دی پناہ منگ بے شک او بہوں سُٹن والائے چائٹن والا۔

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿۳۴﴾

۲۰۲۔ بے شک جیرے متقی من جڈاں انہیں کوں کوئی خیال شیطان ولواندے تے او ہوشیار تھی ویندن تے انہیں دیاں اکھیں کھل ویندن۔

وَأَخْوَاهُمْ بُعِدُوا لَهُمْ فِي النَّارِ لَمْ يَلْبَسُوا ثِيَابًا ﴿۳۵﴾

۲۰۳۔ تے انہیں دے بھرا انہیں کوں گرمی دو گھلیندن تے ایندے وچ اصدو گھٹی نیس کریندے۔

وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَأْيَةٌ قَالُوا لَوْلَا جِئْنَاهُمْ بِآيَةٍ إِنَّا كَاتِبُونَ ﴿۳۶﴾

۲۰۴۔ تے جے تیبڑو کوئی نشان نہ آدے تے آہن تیں اونکوں چھک کیوں نیس گدھا۔ توں اکھیں صرف اوندی پیروی کریندال جیرے میڈو وحی تھیندی ۷ میڈے رب ولو اے تہا دُہرے رب ولو دلیلاں ہن تے مومن قوم کیے ہدایت تے رحمت۔

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۳۷﴾

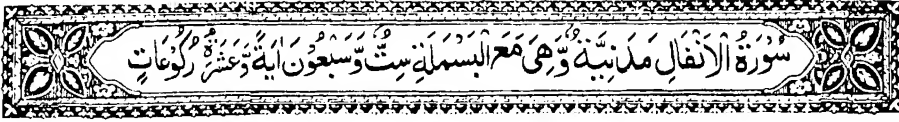
۲۰۵۔ تے جڈاں قرآن پڑھیا وچے تے اونکوں سُنو تے چپ رہیا کرو تاں جو تہا دُہرے اے رحم تھیوے۔

وَأَذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَبْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ ﴿۳۸﴾

۲۰۶۔ تے توں اپنے رب کوں یاد کراپنے دل وچ عاجزی نال وی تے مک کے وی تے مٹی آواز نال وی فجر تے شام تے توں غافلین وچو نہ تھی۔

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ ﴿۳۹﴾

۲۰۷۔ بے شک جیرے تیبڑے رب دے نال ہن او اوندی عبادت کینیں وڈائی نیس کریندے تے اوندی تسبیح کریندن تے اونکوں سجدہ کریندن۔

سورة انفال مدنیء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۶ آیات تے ۱۰ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے نال نال حیر جان منجئے
ڈیوٹ والا تے ول دل ڈیوٹ والا۔
- ۲۔ بے رسول کو تیں کنیں مال غنیمت دے متعلق پچھن توں اگھ مال
غنیمت اللہ تے رسول واسطے ہن تساں اللہ نیں ڈرو
تے آپت وچ اصلاح کرو تے اللہ تے اوندے رسول دی
اطاعت کرو جے تساں مومن ہوئے۔
- ۳۔ بے شک مومن صرف اوہن جڈاں اللہ دا ذکر کیا دیندے
انہیں دے ول ڈرو ویندن تے جڈاں انہیں تے اوندی
آیات پڑھیاں ویندن او انہیں دا ایمان دھیندن تے او
اپنے رب تے بھروسہ کریندن۔
- ۴۔ حیرے نماز ٹھہا کے پڑھدن تے جوگساں انہیں
کوں ڈتے خرچ کریندن اوندے وچو۔
- ۵۔ ایسے اصلی مومن ہن تے انہیں دے اپنے در بے
ہن انہیں دے رب کنیں بخشش تے عزت والارزق۔
- ۶۔ جیویں اللہ سیس تیکوں کڈھیا یا تیبڈے گھر کنیں سبھاں
نال تے مومنین دچو ہک ٹولہ ناپسند کریندا با۔
- ۷۔ حق دے ظاہر تھیوٹ دے بعد او تیبڈے نال بحث کریندن
ایویں لگدے جو او موت دو ہکلیندے پین تے او ڈوبدے
کھڑن۔
- ۸۔ تے جڈاں اللہ سیس تہاڈے نال ڈو وچو ہک ٹولے
دا وعدہ کیتا باجو اوتہاڈے واسطے ہے تے تساں چاہندے ہا دے
جو تہا کوں اولے حیر حال غیر ہمتیا یریں دے ہے تے اللہ
- يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ②
- إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَى
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ③
- الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ④
- أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤
- كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ⑥
- يُمَادُّونَكَ فِي الْحَيِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ⑦
- وَإِذْ يُبَدِّلُ اللَّهُ رِجْلَيْكَ إِلَى الْوَحْشِ وَالْقَائِلَتَيْنِ أَنَّهُمَا لَكُمْ وَ
تَوَدُّونَ أَنْ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكِ لَوْ تَكُونُ لَكُمْ وَبُرَيْدُ
اللَّهِ أَنْ يُخَيِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ⑧

چاہندا ہا جو اوصیٰ کوں اپنے ٹنکیں نال ثابت کرے
تے کافریں دیاں پاٹراں پٹ ڈلیوے۔

۹۔ حق کوں غالب کرے تے کوڑ کوں مٹا ڈلیوے بھانویں
مجرم اینکوں ناپس نہ کرن۔

۱۰۔ جہاں تساں اپنے رب کنیں فریاد کیتی تے اوں تہاڑے
کیتے قبول کیتی (تے اکھیں ابے شک میں استغھے ہزاراں
فرشتیں نال تہاڑی مدد کرن والا ہاں جیرھے ہک پے
دے بعد اندن۔

۱۱۔ تے اینکوں اللہ سیسں تہاڑے کیتے محض خوش خبری
بٹایا تے تاں جو تہاڑے دل تسلی پڑن تے مدد محض
اللہ سیسں کنیں اندی ۷ بے شک اللہ سیسں غالب تے
سیاٹا ۷۔

۱۲۔ جہاں تہاڑوں گل آندی پی ہائی اوندے دلوامن تے
آرام دی خاطر تے جھڑکنیں پائی لہانسی تاں جو پاک کرے
اوندے نال تے پیریں کردنجے تساں کنیں شیطان دا گند
تے تہاڑے دلیں کوں مضبوط کرے تے تہاڑے پیر
اوندے نال جہائی رکھے۔

۱۳۔ جہاں تہاڑے رب فرشتیں دو وحی کیتی بے شک میں
تہاڑے نال آں تساں مومنین دے پیر جہائی رکھو۔ میں
کافریں دے دلیں وچ رعب سیساں تے تساں انہیں
دے گردنیں تے حملہ کرتے انہیں دا وڈھا وڈھا کپ سٹو۔

۱۴۔ اے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول
نال دشمنی کیتی۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول نال
دشمنی کرے بے شک اللہ سیسں سخت سزا ڈیوون والا ۷۔

۱۵۔ اے تہاڑے کیتے ہے تساں اینکوں چکھوتے بیشک
کافریں کیتے بھاوا عذاب۔

يُحْيِي الْحَيَّ وَيُبْطِلُ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ①

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ
بِآلِفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ②

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ
وَمَا الْقَصْرِ إِلَّا مِنَ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ③

إِذْ يُخَيِّكُمُ النَّعَاسَ أَمْنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيَطْفَئَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ④

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِينَ
آمَنُوا سَالِفِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَخْرَجُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَخْرَجُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ⑤

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑥

ذَٰلِكُمْ مَذْذُوقُهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ⑦

۱۶۔ اے ایمان والو جہاں تمہاری کافرین کوں لشکر دی صورت
وچ ملو تے انہیں کہیں کنڈ نہ پھرو۔

۱۷۔ تے جیرھا اول ڈینہہ اپنی کنڈ پھریسی سوائے اوندے
جو جنگ کیتے جاہد لیندا پیا ہرے یا مومنین دے بے لشکر
دو دہنچے او اللہ دا غضب گھن کے ولسی تے اوند اٹھکاڈ
دورخ تے اے بہوں بُرا ٹھکاڈ ۶۔

۱۸۔ تمہاں انہیں کوں قتل نہیں کیتا تے اصل انہیں کوں اللہ سیس
قتل کیتے تے تیں پھرنیں ماریا جہاں تیں پھرماریے
تے اصل اللہ سیس ماریے مومنین دے تے اللہ سیس ایندے
نال بہوں احسان کیتے بے شک اللہ سیس بہوں سُن
والا تے جاتن والا ۷۔

۱۹۔ اے تہاڈے کیتے ہے تے بے شک اللہ سیس کافرین
دی تدبیر کوں کمزور کرن والا ۸۔

۲۰۔ جے تمہاں فتح منگدے ہاوے تے تہاڈو فتح آگئی
تے جے تمہاں باز آؤ جو اے تہاڈے واسطے چکا ۹۔
تے جے تمہاں ولا کر لہو تے اسان سزا ڈلیو تے تہاڈا
جھٹ تہا کوں اصلو کچھ دی فائدہ نہ ڈلیس۔ بحالوئیں او
بہوں وی ہرے تے بے شک اللہ سیس مومنین دے
نال۔

۲۱۔ اے مومنو! اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری
کرو تے اوں کہیں منہ نہ پھرو تے تمہاں سُن دے کھڑے ۱۰۔
۲۲۔ تے انہیں آل کار نہ تھیو و جنہیں آکھئے اسان سُنے
تے او سُن دے نیں۔

۲۳۔ تے اللہ دے نزدیک او لوک ڈنگریں کہیں دی بڑن
بوڑے تے گوئگے بن تے عقل نہیں کریدے۔

۲۴۔ تے جے اللہ سیس انہیں وچ کوئی چوگبائی ڈیکھے با

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا
فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ⑩

وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤْخِذْهُمُ اللَّهُ إِلَى الْأَمْتَحِرَةِ الْقِتَالِ أَوْ
مُخِيزًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑪

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُمْ إِذْ
رَمَيْتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلَئِنْ لَّمْ يَكُنِ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ
بِلَاءٌ حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ ⑫

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ ⑬

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَنُحُو
خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِي عَنْكُمْ قِصَابُكُمْ
شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ ⑭ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ⑮

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلُّوا
عَنْهُ وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ ⑯

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ⑰

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضَّمُورُ الْبُكْمُ الَّذِينَ
لَا يُعْلِنُونَ ⑱

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ

لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مَغْرُوضُونَ ﴿۱۰﴾

تے انہیں کول (قرآن) سٹاوسے ہاتے جے انہیں کول
سٹاوسے ہاتے ول وی او انکار کرن ہاتے منہ پھر گھنن ہا
۲۵۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی گال سٹو جڈاں
او تہا کول جیندا کرن کیے سڈے تے جاں گھنوبے شک
اللہ سٹیس آدمی تے اوندے دل وچ حائل تھی ویندے
تے بے شک او اوندو کھٹے کیے ولین۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا
دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ
الْمَرَّةِ وَالْمَرَّةِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تَحْشَرُونَ ﴿۱۱﴾

۲۶۔ تے لساں فتہ کنیں پجو جیرا صرف خاص کر ظالیں
کول نہ پنہیسی تے جاں گھنوبے شک اللہ سٹیس ڈاڈھا
عذاب ڈیون والا۔

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ
خَاصَّةً وَعَلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۱۲﴾

۲۷۔ تے یاد کرو جڈاں لساں تھوڑے ہاوسے تے زین
وچ کمزور سمجھے ویندے ہاوسے لساں ڈر دے ہاوسے
جو لوک تہا کول جھٹی نہ مار گھنن اوں تہا کول پناہ ڈتی تے
اپنی مدد نال تہا ڈی تائید کیتی تے تہا کول رزق ڈتے
سی پاک چیزیں دا تاں جو لساں شکر کرو۔

وَادْكُرُوا إِذْ أَنْتُمْ قَلِيلٌ مُّسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ
تُخَافُونَ أَنَّ يَتَخَذَفَكُمُ النَّاسُ فَأَلَكُمُ الْوَيْدُكُمْ
بِضَرِهِمْ وَرَزَقَكُمُ مِنَ الطَّيِّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۳﴾

۲۸۔ اے ایمان والو اللہ تے اوندے رسول نال
خیانت نہ کرو تے نہ اپنے امانتس وچ خیانت کرو
لساں چاندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنُوا وَاللَّهُ وَالرَّسُولُ وَمُحَمَّدٌ
أَمْتِكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۴﴾

۲۹۔ تے جاں گھنوبے شک تہا ڈوسے اموال تے تہا ڈے
بال آزمائش ہن تے بے شک اللہ سٹیس کنیں
بہوں وڈا اجر۔

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ
اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۱۵﴾

۳۰۔ اے مومنو جے لساں اللہ کنیں ڈرو تے او تہا ڈے
کیے سچ تے کوڑ کول نکھیڑ ڈیسی تے لساں کنیں تہا ڈید
برائیاں دور کر ڈیسی تے تہا کول بخش ڈیسی بے شک
اللہ سٹیس وڈے فضل والا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ
فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ
ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۶﴾

۳۱۔ تے جڈاں کافر تہا ڈے خلاف تدبیرال کریندے پئے ہن
تاں جو تیکوں قید کر ڈیون یا تیکوں قتل کر ڈیون یا تیکوں

وَإِذْ يَنْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُخْرِجُوكَ أَوْ يُقَاتِلُوكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ وَيَنْكُرُونَ وَيَنْكُرُونَ اللَّهُمَّ وَاللَّهُ خَيْرٌ

النَّكِرِينَ ۝

کلبھ ڈیون۔ تے او تدبیر کریندے پئے ہن تے اللہ دی تدبیر کریندا پیا ہاتے اللہ سیس بہوں چنگا تدبیر کرن والا ۳۲۔ تے جیڑاں انہیں تے سالوی آیات پڑھیاں دیندن تے آہن اسان سن گدھے جے اسان چاہوں ہاتے ایجو جیہاں کلام اسان دی اکھ سبگدے ہاے اے صرف پہلے لوکیں دیاں کہانیاں ہن۔

وَإِذَا تَنَادَىٰ عَلَيْهِمْ إِيْتِنَا قَالُوا قَدْ سَبَعْنَا لَوَيْتَنَا ۖ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِنْ هَٰذَا إِلَّا أَصَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

۳۳۔ تے جیڑاں انہیں آکھیا اے اللہ جے اے حق تے تیرے ولوء تے توں ساڈے اتے پتھر وسا آسمان کنیں یا ساکوں دکھ ڈیون والا عذاب ڈے۔

وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ ۖ أَوِ اتِّنَا بِعَذَابٍ آلِيمٍ ۝

۳۴۔ تے اللہ سیس انہیں کون کیوں عذاب ڈیوے ہاے تیں توں انہیں وچ ہاویں تے اللہ سیس انہیں کون عذاب ڈیون والا جے او بخشش منگدے پئے ہون۔ ۳۵۔ اے کیویں تھی سبگدے جو اللہ سیس انہیں کون عذاب نہ ڈیوے ایں حال وچ جو او مسجد حرام کنیں رکیندن تے نہ او ایندے متولی ہن او دے متولی تے صرف متقی ان تے اصل وچ بہوں سارے لوک نہیں چاٹدے۔

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝

وَمَا لَهُمْ آلَ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَآؤُهُ إِلَّا الْمُتَفَقِّهُونَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۳۶۔ تے انہیں دی نماز خانہ کعبہ دے نزدیک سوائے تائیں تے سیس دے کھ نہیں تے تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں انکار کریندے ہا دے۔

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَافَؤُا تَصَدِيقَةٍ ۝

۳۷۔ بے شک کافر اپنے مال خرچیندن تاں جو اللہ دی راہ کنیں روکن او خرچیندے رہ ولین دل اے انہیں کیتے حسرت دی وجہ بن ولین دل اے ہر بیج ولین تے جہنم انکار کیتے او جہنم دو کھٹے کیتے ولین۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيَنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ ۝

۳۸۔ تاں جو اللہ گندے کون چنگے کنیں نکیر ڈیوے تے کھ گندیں کون بنیں تے سٹ ڈیوے تے انہیں کون

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكَبَهُ جَحِيمًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ

أُولَٰئِكَ هُمُ الْخٰسِرُونَ ﴿١٠﴾

۱۰۔ دھاتک بنا ڈیوے دل اوں دھاتک کوں دوزخ وچ

سٹ ڈیوے۔ ایسے لوک گھانا پاوٹن والین۔

قُلْ لِلدِّينِ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ

۳۹۔ توں آکھ کافرین کوں جے او باز آونجن تے انہیں

سَلَفًا وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿١١﴾

دے اوگناہ معاف کرڈتے ولین جیرے انہیں پہلے

کیتن تے جے او دلا شرارت کرلین تے پچیں پھلیں دی

سنت گذر چکی ۱۱۔

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ

۴۰۔ تے تساں انہیں نال جنگ کرو او تیں جو فتنہ باقی نہ

كُلَّهُ لِلَّهِ فَإِنْ أُنتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٢﴾

رہوے تے دین سارا اللہ دا حق دجے تے جے او باز آونجن

تے بے شک اللہ سیس جو او کریندن اونکوں ڈہدا

کھڑے۔

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلٰكُمْ نِعْمَ الْمَوْلٰی

۴۱۔ تے جے او دلا شرارت کرن تے چاٹ گھنوبے شک

وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿١٣﴾

اللہ سیس تہا ڈا مولا ۱۲۔ کیجھا چنگا مولیٰ ۱۳۔ تے کیجھا چنگا

امدادی ۱۴۔

وَاعْلَمُوا أَنَّا غَنَيْنٰكُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُسْفًا

۴۲۔ تے تساں چاٹ گھنوبے شک تہا کوں جو کچھ

وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبٰی وَالْيَتٰمٰی وَالْمَسْكِيْنِ

غنیمت وچ ملے تے بے شک اللہ دا تے رسول دا

وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلْنَا

تے کوہر دے سکین دا تے یتیمین دا تے مسکین دا تے

عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ الْفَوْقٰنِ يَوْمَ النَّفْثِ الْجَمْعِ وَاللَّهُ

مسافریں دا پنجواں حصہ ۱۵۔ جے تساں اللہ تے ایمان ایندے

عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤﴾

تے جو اسان لہائے اپنے بندے تے اوں ڈیہندہ جڈاں

سچ تے کوڑ دا نکیر ۱۶۔ تھے جیرے ڈیہندہ ڈوہیں لشکر آئے

سامنے تھین تے اللہ سیس ہر چیز تے قادر۔

لَا أَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدِّينِ وَهُمْ بِالْعُدُوِّ

۴۳۔ جڈاں تساں اور صلی کندھی تے ہاوے تے او

الْقَوْمِ وَالْأَكْبَرُ اسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ

پرلی کندھی تے ہن تے قافلہ تہا ڈے تلویں پاسے ہا جے تساں

لَاخْتَلَفْتُمْ فِي النَّيْعِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ

انہیں نال وعدہ دی کریندے تے تساں میعاد وچ

أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِّجَلِّهِ مَنْ هَلَكَ عَن بَيْتَةٍ

اختلاف کریندے اصل لے سہے جو اللہ اوں گال کوں

وَيَنْجِي مَنْ حَتَّى عَنْ بَيْتَةٍ ذٰلِكَ اللَّهُ

پورا کرڈتے جرمی گال دا او فیصلہ کر چکیا ہائے تساں جو جیہا

لَسَنِيْعٍ عَلَيْهِمْ ﴿١٥﴾

دلیل نال ہلاک تھیندے اوں کوں ہلاک کرے تے

جیرھا دلیل نال جیندا تھیندے اونکوں جیندا کرے
تے بے شک اللہ سیس بہوں سُنن والا تے جانن

والاء۔

۴۳۔ تے جڈاں اللہ سیس انہیں کوں خواب وچ تہا کوں
تھوڑا کر کے ڈکھائے جے او تہا کوں بہوں کر کے ڈکھلیندا
تے تہاں بیلے پئے و نچو ہاتے ایں معاملے وچ تنازعہ
کرو ہا اصل اللہ سیس تہا کوں پچائے تے او بے شک
بہوں جانن والاء و لیں دی گاہیں کوں۔

۴۵۔ تے انہیں کوں جنگ دے وقت تہا ڈی نظریں
وچ تھوڑا کر کے ڈکھلیندا پیا ہا تے تہا کوں انہیں دی
نظریں وچ تھوڑا تاں جو او گال پوری کرے جیندا اول
فیصلہ کیا ہا تے سارے معاملے اللہ سیس دو ولانے
ولیں۔

۴۶۔ اے مومنو! جڈاں تہاں کہیں لشکر دے سامنے
تھیوو تے اپنے پیر جمائی رہو تے اللہ کوں بہوں
یاد کرو تاں جو تہاں کامیاب تھیوو۔

۴۷۔ تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو
تے تنازعہ نہ کرو نہ تاں بیلے پئے و لیسو تے تہا ڈا
رعب ختم تھی و لیں تے صبر کرو بے شک اللہ سیس
صبر کرن والیں دے نال۔

۴۸۔ تے انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیوو جیرھے اپنے گھریں
چو ٹکدن کیڑے تے لوکیں کوں ڈکھاوٹ کیتے تے اللہ
دے رستے کنیں رکنین تے اللہ سیس جو او کریندن
او تباہ کرن والاء۔

۴۹۔ تے جڈاں شیطان انہیں کوں عمل سونٹھے کر کے
ڈکھائے تے آکھیں رج کوئی دی لوکیں وچو تہا بے اتے

اِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاقِلَ قَلِيلًا وَلَوْ اَنَّكُمْ كُنْتُمْ
كٰثِرًا لَّفَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْاَمْرِ وَلٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ
اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذٰلِكَ الصُّدُوْرِ ﴿۴۳﴾

وَ اِذْ يُرِيكُمُوهُمْ اِذَا الثَّغِيْرُ فِيْ اَعْيُنِكُمْ قَلِيْلًا وَّ
يُقَلِّلُكُمْ فِيْ اَعْيُنِهِمْ لِيَقْضٰى اِلٰهٖ اَمْرًا كَانَ مَفْعُوْلًا
وَاِلٰى اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوْرُ ﴿۴۵﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا قِيْعْتُمْ فِىْهِ فَاَجْبِتُوْا وَاذْكُرُوْا
اَللّٰهَ كَثِيْرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ﴿۴۶﴾

وَاطِيعُوْا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَلَا تَنَازَعُوْا فَتَفْشَلُوْا وَتَكُوْنُ
رِجَالُكُمْ وَاَصْبُوْا اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۴۷﴾

وَلَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِيَارِهِمْ يَخْلَوْنَ
رِجَالًا نّٰسًا وَ يَصُدُوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَاللّٰهِ
بِمَا يَعْمَلُوْنَ جٰمِطٌ ﴿۴۸﴾

وَ اِذْ يَنْهٰى عَنْهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَاِنِّيْ جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرٰوْا

الْفِتْنِ لَكَّصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ
إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ۝

ۛ

غالب نہیں تھی بگڑتے میں تہاڑا امدادی آں تے جڈاں
بڑوہیں لشکر آمنے سامنے تھیں او اپٹیں کھریں تے پھریا
گئے تے آکھیس بے شک میں تساں کنیں۔ بیزار آں
بے شک میں او بڑھاپیاں جو تساں نوے بڑھدے پئے
میں اللہ کنیں بڑواں تے اللہ سیئ سخت عذاب ڈیوٹ
والا ۛ

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ
هُوَآءٌ دِينُهُمْ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
حَكِيمٌ ۝

۵۰۔ جبڑاں منافق تے اولوک جنہیں دے دلیں وچ
بیماری آکھے جو انہیں دے دین انہیں کوں غرہ کر
بڑتے۔ تے حیرھا اللہ تے بھروسہ کرے تے بے شک
اللہ سیئ غالب تے بہوں سیانہ ۛ

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَكَّلُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَلْتِلْكَأَ يَضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝

۵۱۔ تے جے توں بڑیکھ گھنیں جبڑاں فرشتے کافریں
دی جان کلبھیندن او انہیں دے منہ تے کٹڈیں تے ٹاں
مریندن تے آبدن تساں چکمو ساڑٹ والا عذاب ۛ

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ۝

۵۲۔ اے ایں واسطے ہے جو تہاڑے جتیں کیتے تے
بے شک اللہ سیئ اپنے بندیں تے اصلو ظلم نہیں
کرنی ۛ

كَذَٰبٌ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

۵۳۔ فرعون دی قوم دے تے اوں کنیں پہلے لوکس دے
عذاب آلی کار انہیں دی اللہ دی آیات دا انکار کیتا با
تے اللہ سیئ انہیں کوں پکڑیا انہیں دے گناہیں دی
وجہ نال بے شک اللہ سیئ طاقتور تے بڑا دھی سزا
ڈیوٹ والا ۛ

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ
حَتَّىٰ يَغْيِرُوا مَا يَأْتِيهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

۵۴۔ اے ایں واسطے جو بے شک اللہ سیئ کیں نعمت
کوں تبدیل نہیں کرنی ۛ حیرھی اوں کہیں قوم تے کیتی
بھوسے جے تیں او اپنے آپ کوں نہ بدلن تے بے شک
اللہ سیئ بہوں سنٹٹ والا تے چاٹٹ والا ۛ

كَذَٰبٌ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا

۵۵۔ آل فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکس آلی کار انہیں اپنے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ يَدْعُواكُم مِّن دُونِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ كُلُّ غَيْرٍ مِّنْهُ

رب دی آیات کوں جملایا باتے اساں انہیں کوں
انہیں دے گناہیں دی وجہ نال ہلاک کیتا باتے اہل
فرعون کوں اسل عرق کیتا باتے لے سارے ظالم ہن۔
۵۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک کافر بڑھگیاں کنیں
وی بدترن تے او ایمان نیں ایندے۔

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

۵۷۔ او لوک جنہیں نال تیں وعدہ کیتے ول او اپنا وعدہ
تروڑنیدن ہر پھیرے تے او بڑے دے نیں۔
۵۸۔ پچھیں توں جڈاں جنگ و جج انہیں کوں قابو کر گئیں
تے حیرا لشکر انہیں کنیں پچھوے اوں کوں دی درکا بڑے
ساں جو انصیت پکڑن۔

الَّذِينَ عَاهَدُوا مِّنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۝

فَأَمَّا تَثَقَّفَتْهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرَّدَهُم مِّنْ خَلْفِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَدْعُرُونَ ۝

۵۹۔ تے جے تیکوں کہیں قوم کنیں وعدہ تروڑن دا بڑ
بڑے تے توں دی اوں وعدہ تروڑ بڑے بے شک
اللہ سئیں وعدہ تروڑن والیں کوں پسند نیں کریندا۔
۶۰۔ تے کافر لے خیال نہ کرن جو او اگو ودھ ولسین
بے شک او برائیں سبگے۔

وَأَمَّا تَخَافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِائِنَةٍ فَأَنْذِرْ لَهُم مِّنَ اللَّهِ عَلَىٰ
سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ ۝

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا
يُجِزُونَ ۝

۶۱۔ تے تساں جتنا کر سبگے اپنی طاقت جمع کرو
سرمدیں تے چھا دیاں بٹاکے تے انہیں نال تساں اللہ
تے اپٹے دشمنیں کوں تے انہیں کوں جیرے انہیں دے
علاوہ ہن جنہیں کوں تساں جائدے نوہے ڈریندے اللہ
انہیں کوں جائدے تے اللہ دے رستے وچ تساں جو
کچھ وی خرچ کریندے اوں پورا بدلہ تہا کوں بٹا ویسی
تے تہا بڑے اتے ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ
الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ
مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا
تُنْفِقُوا مِن شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ
لَا تَظْلَمُونَ ۝

۶۲۔ تے جے او صلح تے تیار تھیون تے توں وی تیار
تھی اللہ تے بھروسہ رکھ بے شک او بہوں سُنَّ
والا تے جانٹ والاء۔

وَأَن جَاهِدُوا لِمَن لَّسَلَمَ ۚ فَاجْعَلْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝

۶۳۔ تے جے تیکوں دوکھا ڈیوٹ دا ارادہ کرن تے بیشک

وَأَن يُزِيلَ ۚ وَأَن يَجْعَلَ لِكُلِّ فِرْقَةٍ حَسْبَهُ اللَّهُ ۚ هُوَ

الَّذِي آتَاكَ بِضُرٍّ وَعَبَا الْمُؤْمِنِينَ ۝

اللہ سب سے تھوڑے کیتے درمیان اوہوہ میں اپنی مدد نال
تے مومنین نال تیکوں مضبوط کیتا ۔

وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَا أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

۶۴۔ تے انہیں دے دلیں کوں ملائی جے توں او سب
کچھ جو زمین وچ خرچ کریں با ول وی توں انہیں دے
دلیں وچ محبت پیدا نہ کر سگیں ہاتے بے شک اللہ سب
انہیں دے دلیں کوں ملائے تے او بہوں غالب تے
بہوں سیانہ ۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ۝

۶۵۔ اے نبی ! اللہ تے تیری پیروی کرن والے
مومن تیرے کیتے کافی بن ۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبَرُوا عَلَى مَا تَنذَرْتُمْ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ قَاتِلَةٌ يُغْلِبُوا الْقَاتِلِينَ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝

۶۶۔ اے نبی توں مومنین کوں دلا ولا جنگ کیتے آہہ
جے تہاڑے وچ ۲۰ صبر کرن والے ہوں تے او
ڈو سوتے غالب آویں تے جے تہاڑے وچ سو
ہوں تے او غالب آویں ہزار کافریں تیں اس واسطے جو
اولوک سمجھدے نیں ۔

أَلَنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ قَاتِلٌ صَابِرٌ يُغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
أَلْفٌ يُغْلِبُوا أَلْفِينَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝

۶۷۔ ہن اللہ سب اس بوجھ وچ کمی کرڈتی تے اوکوں
پتہ جو تہاڑے وچ کمزوری ہن جے تہاڑے
وچ سو صبر کرن والے ہوسن تے ڈو سوتے غالب
آوسن ۔ تے جے تہاڑے وچ ہزار ہوسن تے او ڈو
ہزار تے غالب آوسن اللہ دے حکم نال تے اللہ سب
صبر کرن دلیں دے نال ۔

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَىٰ خَلَّ يَسْحَنَ فِي
الْأَرْضِ يُرِيدُونَ عَرَضَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

۶۸۔ نبی دی اسے شان نیں جو اوندے قیدی بنن جے
تیں او زمین وچ خون نہ دباوے تساں دنیا دال
چاہندے تے اللہ آخرت چاہندے تے اللہ غالب
تے بہوں سیانہ ۔

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَنَسَكْتُمْ فِيهَا أَهْدَتُمْ
عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

۶۹۔ جے اللہ دا فیصلہ گذر نہ چکیا ہوسے ہاتے جو تساں
قدیہ گدھے اوندا تہا کوں وڈا عذاب پکڑے ہا ۔

فَكُلُوا مِنَّا غَنِيَتُمْ حَلَائِلَ طِبْيَا ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

۴۰۔ ہن تسان کھاؤ جیرما تہاکوں مال غنیت ملے حلال تے
پاک تے اللہ دا تقویٰ اختیار کرو بے شک اللہ سئیں بہوں
بخشن والا تے بہوں مہربان۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ
إِن يَعْلَمِ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ
مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

۴۱۔ اے نبی جیرے تہاڑے ہتھیں وچ قیدی ہن
انہیں کوں اکھ جے اللہ سئیں تہاڑے دیں وچ بھلائی
بڑھی تے جو تسان کنیں گدھا گئے اوں کنیں چنگا تہاکوں
ڈیسی تے تہاکوں بخش ڈیسی۔ تے اللہ سئیں بہوں بخشن
والا تے بہوں مہربان۔

وَإِن يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَاؤُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ
فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

۴۲۔ تے جے او تہاڑے نال وعدہ ترورٹن دا ارادہ کرن
تے ایں کنیں پہلے او اللہ نال وی خیانت کر چکین تے
اوں انہیں کوں تہاڑے قبضے وچ کر ڈتے تے اللہ سئیں
بہوں جانٹ والا تے سیانا۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
أَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْدُوا وَنَصَرُوا
أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَالَّذِينَ آمَنُوا
لَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنَ وَلَا يَتَرَهُمْ مِنْ شَيْءٍ خِ
يَهَاجَرُوا وَإِنِ اسْتَنْصَرُواكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ
النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

۴۳۔ بے شک مومن تے جنہیں ہجرت کیتی تے اپنے
اموال تے جانیں نال اللہ دے رستے وچ جہاد کیتے
تے جنہیں پناہ دتی تے امداد کیتی اے لوک ہک ڈو جھے
دے سبکتی ان تے جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں
ہجرت نیں کیتی تیڈا انہیں دی سنگت نال کوئی وی
تعلق نیں جے میں او ہجرت نہ کرن تے جے او دین
دے ملے وچ تیں کنیں مدد ممکن تے امداد تیڈا
فرض سوائے اوں قوم دے خلاف جینے نال

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَبَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ
تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ۝

۴۴۔ تے کافر بعض بعض دے سبکتی ان جے تسان
ایویں نہ کریسو تے زمین وچ فتنہ تے بہوں وڈا گھیر
پیدا تھی ویسی۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَالَّذِينَ أَوْدُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا

۴۵۔ تے جیرے مومن تے انہیں ہجرت کیتی تے
اللہ دے رستے وچ جہاد کیتے تے جنہیں پناہ دتی تے

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿۷۰﴾
 امداد کیتی ایسے لوگ سچے مومن انہیں کیتے بخشش تے
 عزت والا رزق۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَحَدَّوْا مَعَكُمْ
 فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
 فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۷۱﴾
 ۷۱۔ تے جبرے ایندے بعد ایمان گھن آئن تے انہیں
 ہجرت کیتی تے جہاد کیا تہا بڑے نال رل کے او تہا بڑے
 پیچ و چوہن تے رشتے دار انہیں دے بعض بعض نہیں دے
 قریبی بن اللہ دے حکم نال بے شک اللہ سئیں برتسے
 کول بہول جائدے۔

سورة توبہ مدنی ۱۲۹ آیتیں تے ۱۶ رکوعیں۔

- ۱۔ اللہ تے اوندے رسول ولو بریت دا اعلان انہیں مشرکین
کئیں جنہیں نال شرط پدھی گئی بانی۔
۲۔ ہن تساں چارہینے زمین وچ ٹرو پھرتے جاں گھنوں
جو تساں اللہ سیس کول ہر نوڑے سبکدے تے اللہ سیس
کافریں کول ذیل کرن والا۔
۳۔ تے اللہ تے اوندے رسول ولو لوکس وچ حج اکبر دے
ڈینہ اے اعلان جو بے شک اللہ سیس مشرکین کیں بے زار
تے اوندرا رسول مکہ تے توبہ کر گھنرتے تہا بڑے کتے چکاء
تے بے تساں پھرو پھرتے جاں گھنوبے شک تساں اللہ سیس
کول نوڑے ہر سبکدے تے کافریں کول ڈکھ آلے عذاب
دی خوشخبری ڈے بڑے۔
۴۔ سوائے انہیں لوکس جے مشرکین وچ جنہیں نال تساں
وعدہ کیا ہاتے انہیں اوں معاہدے کول ذرہ دی نیس
تروڑیا تے تہا بڑے خلاف کہیں دی امداد نیس کیتی تے
تساں انہیں دی مدت تک انہیں نال عہد پورا کرو بے شک
اللہ سیس قتیق کول پسند کریندے۔
۵۔ تے جڈاں عزت والے جینے گذر دجن پھیں تساں مشرکین
کول قتل کرو جھٹل انہیں کول لمبوتے انہیں کول پکڑو تے
انہیں کول قید کرو تے انہیں واسطے ہر پکھن والی جاتے
بہرتے جے او تو بہر گھنن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ پڑھن
تے دل تساں انہیں دی راہ چھوڑ ڈیو بے شک اللہ سیس
بہوں بخش والا تے بہوں رحم کرن والا۔
- بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ
الْمُشْرِكِينَ ۝
فَسِينَخَا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُغْزِي الْكَافِرِينَ ۝
وَإِذْ قَالَ لِلَّهِ رَسُولٌ إِلَى النَّاسِ يُدْعِي إِلَى الْحَقِّ
وَالْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ
فَإِنْ تَبَخَّرْتُمْ لَهُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا
شَيْئًا وَلَمْ يَظَاهَرُوا عَلَيْكُمْ أَصْلًا فَأَتُوا إِلَيْنَا
عَهْدُهُمْ إِلَىٰ مَكَاتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝
فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاتْلُوا الْمُشْرِكِينَ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَخْرُجُوهُمْ وَانْعُدُوا
لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ يُلَاقُونَكَ يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ كَلَمَةَ اللَّهِ تُمْرُ أَلْبَلَعَهُ مَا مَنَّ اللَّهُ بِكَ فَإِذَا دَخَلْتَ عَلَيْهِمْ السَّيْلَ فَعَلِمَ اللَّهُ مَا فِي الْقُلُوبِ وَالْغَيْبِ لَا يَسْخَرُ مِنْهُمْ الْكَافِرُونَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ كُفْرُهُمْ وَلَئِنْ لَمْ يَنْتَهِبُوا يَدَهُمْ كَبِّرَتْ الْكَافِرِينَ ۝

۵

۶۔ تے جے مشرکین وچو کوئی تیں کیں آم شام شگے تے
بڑے بڑے تاکہ او اللہ دیاں گالیں سٹ گئے دل
اونکوں اوندی امن دی جاتیں پچا بڑے لے ایں واسطے
ہے جو بے شک لے انجی قوم جیڑھی چاڈی نیں ۔

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدُوا عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْمُتَّقِينَ ۝

اللہ سٹیں متقیں کوں پسند کریندے

۸۔ کیوں تھی سبگدے او تہا بڑے اتے غالب آؤن
تے او تہا بڑے نال نہ کیں معاہدے دی تے نہ کیں
رشتہ داری پرواہ کریندن او تہا کوں اپنے منہ نال محوش
کریندن تے انہیں دے دل انکار کریندن تے انہیں
وچو بہوں سارے نافرمان ۔

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
ذُلًّا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ
وَالْكَثَرُ هُمْ فَيَقُولُونَ ۝

اِسْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ تَسَاءً قَلِيلًا قَصَدُوا عَنْ سَبِيلِهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ۝

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَأَنَّكُمْ
فِي الدِّينِ وَنَفَقِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۝

وَأَنْ تَكُونُوا أَيْمَانُهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا
فِي دِينِهِمْ فَقَاتِلُوا أَيْمَنَهُ الْكُفْرُ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ۝

۱۲۔ تے جے او قساں تروڑ ڈیون اپنے عہدے بعد
تے تہا بڑے دین وچ طعنے مارن تے تہا بڑے
کافریں نال جگہ کر بے شک انہیں دیاں قساں کوئی نیں
تاں جو اوباز آؤن ۔

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وَهَمُّوا بِإِخْرَاجِ
الرَّسُولِ وَهُمْ بَدُّوا قَوْلَ آلِ مَرْثَةَ أَخْشَوْهُمْ فَاللَّهُ
أَعْلَىٰ أَنْ تَخْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ کیا تمساں اوں قوم نال نورے لڑدے جنہیں اپیاں تمساں
تروڑیں تے پکا ارادہ کیتے نیں رسول کوں کڈھن دا تے
پہلی دفعہ شروع دی اوناہیں کیتے کیا تمساں انہیں کنیں
بُڑ دے عجبے شک اللہ سیئں زیادہ حق رکھیندے جو
اوں کنیں بڑو جے تمساں مومن ہوتے۔

فَاتْلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَتُخْزِيهِمْ وَيُفْضِلُ
عَلَيْهِمْ وَيُشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ انہیں نال جنگ کرو اللہ سیئں انہیں کوں تہا بڑے
ہمتیں نال غلاب بڑیسی تے انہیں کوں ذلیل کر لیں تے
انہیں دے خلافت تہا بڑی مدد کر لیں تے مومنین دے
ہاں ٹھہریسی۔

وَيُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے انہیں دے دلیں دی کاوڑ دور کر لیں تے اللہ
جیندے اتے چاہندے رحمت کریندے تے اللہ سیئں
بہوں چاہنٹ والا تے سیانا۔

أَمْرَحِبْنُمْ أَنْ تُنَازِلُوا وَلَكَا يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَهْدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَخْذُلْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولَهُ وَ
لَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ کیا تمساں خیال کریندے جو تہا کوں چھوڑ بڑا ویسی
تے اجڑن تیں اوں تہا بڑے وچو جہاد کرٹن والیں کوں تے
انہیں کوں جنہیں اللہ تے اوندے رسول تے مومنین دے
سوا کہیں کوں گھانا سنگتی نیں بٹایا ظاہر نیں کیتا تے اللہ سیئں
باخبر جو تمساں کریندے۔

مَا كَانَ لِلشُّرَكِيَّةِ أَنْ تُعْمِرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفَرِ أُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٧﴾

۱۷۔ مشرکین دا لے کم نیں جو آباد کرن اللہ دیاں مسجدیں
اپنے خلافت کفر دی گواہی بڑیوں دے بعد ایٹے لوکن جنہیں
دے اعمال و بیج گبن تے او دوزخ وچ بہوں دیر
تیں رہن۔

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ
أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾

۱۸۔ صرف او آباد کریندے اللہ دی مساجد جیرھا اللہ تے
آخرت دے ڈینہہ تے ایمان گھن آئے تے نماز پڑھے
تے زکوٰۃ بڑیوں تے سولے اللہ دے کہیں کنیں نیں
بُڑدا۔ لے تھی بگدے جو لے لوک ہدایت پاؤن والیں
وچو تھی دینجن۔

أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَوِ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

۱۹۔ کیا تمساں حاجین کوں پانی پلاؤں تے مسجد کوں آباد
کرن کوں ایویں سمجھ گدھے جیویں اللہ تے ایمان گھن
آؤں تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرن، اللہ دے نزدیک
اے بکو جہیں کم نیں تے اللہ سیں ظالم قوم کوں سدھارستہ
نیں بلکہ لیندا

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ جیرے ایمان گھن آنن تے ہجرت کیتی تے اللہ دے
رستے وچ اپنے اموال تے جانیں نال جہاد کریندن انہیں
والہ کئیں بہوں وڈا درجہ تے ایہے لوک کامیاب
تھیندن والہن۔

يُثَبِّرُ لَهُمُ رِزْقَهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ
فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

۲۱۔ انہیں وارہ انہیں کوں اپنے ولورحمت دی خوشخبری
ڈنیدے تے رضامندی دی تے باغیں دی انہیں وچ
انہیں کیسے بیش دیال نعمتیں ہن۔

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ او ہمیشہ انہیں وچ رہن بے شک اللہ کئیں بہوں
وڈا اجر۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَأَبْنَاؤَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنْ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّكُمْ
مِنْكُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ اے مومنو! اپنے پیرو بڑے تے بھرنویں کوں سبکتی
نہ بناؤجے اوکفر نال ایمان کئیں زیادہ محبت کرن تے
جیرہا تہا بڑے وچو انہیں کوں سبکتی بٹھیں تے ایہے
لوک ظالم ہن۔

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ
اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ توں آکھجے تہا بڑے پیرو بڑے تے تہا بڑے پتر
تے تہا بڑے بھراتے تہا بڑیاں زالیں تے تہا بڑے سکے
تے مال جیرے تمساں کماؤن تے تجارت جنیدے نقصان
دا تہا کوں ڈرتے مکان جیرے تہا کوں چنگیں لگدن
اللہ تے اوندے رسول تے اوندے رستے وچ جہاد
کئیں زیادہ پیارے لگدن تے بچپیں تمساں انتظار کروجے
تیں اللہ سیں اپنا فیصلہ کر ڈیوے تے اللہ سیں نافرمان
قوم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۖ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ
إِذْ أَعْجَبَتْكُمُ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَ
ضَاقَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ
مُذَبِّبِينَ ﴿٥٥﴾

۲۵۔ تے اللہ سیس تہا بڑی بہوں جہیں تے امداد کیتی ۛ تے
جنگ حنین دے بڑی بہ دی جڈاں تہا بڑی زیادہ تعدد تہا کوں
عز و کر ڈتا تے اوں تہا کوں کوئی فائدہ نہ پہچایا ہا تے
زمین کھلی ہوئی دے باوجود تہا بڑے اتے تنگ تھی
گئی تے ول تساں منہ پھیر کے کنڈیتے پھپھوں دلیوہے۔

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿٥٦﴾

۲۶۔ ول اللہ سیس اپٹے رسول تے تے مومنین تے
تسلی لہائی تے انجیے لشکر لہائے جنہیں کوں تساں
ڈکھیہ نہ سبکے ہا دے تے کافریں کوں عذاب ڈتے سی
تے کافریں دی ایٹا جزا ۛ۔

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٧﴾

۲۷۔ تے ول اللہ سیس رھت کر لیس ایندے بعد جیندے
اتے چاہی تے اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں
مہربان۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الشُّرُكُونَ بَحْسٌ فَلَا يَفْرُقُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا ۖ وَإِنْ خِفْتُمْ
عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۖ إِنْ شَاءَ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾

۲۸۔ اے مومنو! بے شک مشرک پلین تے او مسجد
حرام دے کو لہو نہ آون این سال دے بعد جے تہا کوں
غربت دا بڑر ہووے تے جلدی اللہ سیس تہا کوں اپٹے
فضل نال امیر بنا ڈیسی جے او چاہی بے شک اللہ سیس
بہوں چاٹن والا تے بہوں سیانہ ۛ۔

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ۚ هُمْ يُعْطَوْنَ الْحِجَابَ
عَنْ يَدٍ وَهُمْ ضَعُفُونَ ﴿٥٩﴾

۲۹۔ انہیں لوکیں نال جنگ کرو جو جیسے اللہ تے آخرت دے
ڈینہر تے ایمان نیں ایندے تے جو اللہ تے اوندے
رسول حرام کیتے اوں کوں حرام نیں کریندے تے جنہیں لوکیں
کوں کتاب ڈتی گئی ۛ انہیں لوکیں دچو پچے دین کوں اختیار
نیں کریندے جے تیں او جزیہ ناں ڈیون ہتھ نال
تے او ماتحت تھی دجن۔

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ
ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهَوْنَ قَوْلَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَتَلَهُمُ اللَّهُ إِنِّي يَوْمَئِذٍ
مُفْضِلٌ ﴿٦٠﴾

۳۰۔ تے یہود اکھیا جو عزیر اللہ دا پتر تے عیسائیں اکھیا
مسح اللہ دا پتر تے انہیں دے اپٹے منہ دیاں گالیں ان
او اپنے کیں پہلے کافریں دی نقل کریندن اللہ ہلاک

کرنیں اور سچائی کہیں کیوں پریں دیندے ہیں۔

۳۱۔ انہیں اپنے اہل بیتوں سے رہائیں کون اللہ دے سوا رب بنائے گئے تھے مسیح ابن مریم کون وی تھے انہیں کون سوائے ایک خدا دی عبادت دے کوئی حکم نہ دیتا گیا با اوندے سوا کوئی معبود نہیں اور پاک جو او شرک کریندے۔

۳۲۔ او چاہندے جو اللہ دے نور کوں مسما دیوں اپنے منہ نال تھے اللہ دے سوا ہر گال دا انکار کریندے جو او اپنے نور کوں پورا کرے بھائیوں کافر ناپسند کرن۔

۳۳۔ او ہر جیس اپنے رسول کوں ہدایت تے سپے دین نال پھٹے تال جو اونکوں پے سارے دینیں تے غالب کر دیوے بھائیوں مشرک ناپسند کرن۔

۳۴۔ اے مومنو بے شک بہوں سارے اہل بیتوں رہبان لوکیں دا مال ناجائز طریقے نال کھنڈن تے اللہ دے رستے کٹیں کریندے تے جبر سے سونا چاندی کھٹا کریندے تے اوں کوں خرچ نہیں کریندے اللہ دے رستے وچ توں انہیں کوں ڈکھ دیوے والے عذاب دی غرض جزی دیوے۔

۳۵۔ جہاں اوندے تے دوزخ دی بھڑکانی ویسی تے اوندے نال انہیں دے متھے تے پاسے تے کنڈیں تے دانگ لائے ہیں اکیلا ویسی ایمو جو تالں اپنے واسطے کھٹا کیتا تالں اوندانرا چکھو جو تالں کھٹا کریندے ناوے

۳۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک جینے دی گنتری بارہاں جینے ہن اللہ دے علم وچ جہاں دا اوں آسمانیں نے زمین کوں پیدا کیتے تے انہیں وچو چار عزت والے جینے ہن اے قائم رہن والا دین تالں انہیں دے بارے وچ اپنے تے ظلم نہ کرو تے مشرکین نال جنگ کرو سارے

إِتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمُودُ إِلَّا لِيُعْبَدُوا وَآلَهَا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مُبَاحَتُهُ عَمَّا يَشْرِكُونَ ۝

يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَنُورٍ الْحَقِّ لِيُظْهِرَ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لِيَآكُلُوا أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْباطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝

يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فُكُلَى بِهَا جَبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تَفْسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ۝

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ۝

جیویں او تہا بڑے نال سارے جنگ کر سندن تے جان
گھنوبے شک اللہ سیس متیقں دے نال۔

۳۷۔ مہنیں کوں اگو بچھو کرٹ صرف کافریں دے زمانے
دی زیادتی ایندے نال کافر گمراہ اوہک سال اونکوں حلال
کر سندن تے دو جھے سال حرام تاں جو اوں گنہری کوں پورا
کرن جیندے وچ اللہ جنگ حرام کہیے تال جو اوں کوں حلال
کرن جو اللہ حرام کہیے۔ انہیں کوں انہیں دے بڑے اعمال
سرٹھے کر کے دکھائے گبن۔ تے اللہ سیس کافروں
ہدایت نیں بڈینا۔

۳۸۔ اے مومنو! تہا کوں کیا ہے جڈاں تہا کوں آکھیا
ویندے اللہ دے رستے وچ نکلو لتاں زمین ددھک
ویندے وچ۔ کیا لتاں آخرت دے مقابلے وچ دنیاوی
زندگی تے خوش تھی گئے۔ دنیاوی زندگی دافائدہ تے آخرت
دے مقابلے وچ بہوں تھوڑا۔

۳۹۔ جے لتاں نہ نکلسو تے اللہ سیس تہا کوں بڑھ بڑیوں
والا عذاب بڑیسی تے تہا بڑی جا تے بی قوم کوں بدل
بڑیسی تے لتاں اونکوں کوئی نقصان نہ پہنچا سگسو تے
اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

۴۰۔ جے لتاں اوندی مدد نہ کریسو تے اللہ سیس اوندی
مدد اوں ویلے وی کہتی بائی جڈاں اوڈو وچوہک ہا
اوڈو میں غار وچ ہن تے اوں اپنے ساتھی کوں آکھیا ہا
توں نہ مونجھا تھی بے شک اللہ سا بڑے نال تے اللہ سیس
اونکوں تسلی بڑی تے اوندی مدد کہتی اینجے لشکر نال جینکوں
لتاں بڑیکھ نہ سگدے ہا دے تے اوں کافریں دی
گال کوں جھکا کہیتے اللہ دی گال ہی اچی تھیندی تے
اللہ بہوں غالب تے سیانا۔

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ^۱
بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ
عَامًا لِّيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ
اللَّهُ ذَٰلِكَ لَهُمْ سَوَاءٌ أَعْمَلُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۷﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنْفِرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنْتُمْ قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ ارْجِعُوا بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿۳۸﴾

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۹﴾

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَانِيًا أَتَيْنَ إِذْ هُمْ فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ
لَا تَخْرُجْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ
وَأَيَّدَهُ بِجُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ اے مومنو! جاد کیسے کل کھڑے تھیو مسلمان نال نہ چاڈیا پا گھوتے اللہ دے

رستے وچ اپنے مال تے اپنی جانیں نال جہاد کرو
اے تہاڈے کیتے چنگا بے تے تساں چاڈے عورتاں۔

۴۲۔ جے کوہو فائدہ ملے یا سفر صیوٹا ہوئے
باتے او تیبے پھوڑ پڑن یا اصل انہیں کوں سفر
پیریں معلوم تھئے تے اللہ دیاں قساں کھوسن جو بے
ساکوں طاقت ہوئے باتے اسان تہاڈے نال نکلوں یا
او اپنے آپ کوں ہلاک کریندے پین تے اللہ چاڈے
جو بے شک او کوڑن۔

۴۳۔ اللہ سبیں تیکوں معاف کر ڈتے تے تیکوں عزت
ڈتی تیں کیوں انہیں کوں پھوڑ رہن دی اجازت ڈتی
ہائی جے تیں تیکوں لے پتہ نہ لگا با جو سچا کون تے
کوڑیں دادی تیکوں پتہ بگ و نچے با۔

۴۴۔ او تیں کنیں اجازت نیں منگدے جیرے اللہ تے
آخرت دے ڈینہہ تے ایمان ایندن جو او جہاد کرن
اپنے مالیں تے جانیں نال تے اللہ بہوں چاڈے
منتقیں کوں۔

۴۵۔ تیں کنیں اولوک اجازت گھندن جیرے اللہ تے
آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نیں ایندے تے انہیں
دے دیں وچ شک تے او ایں شک وچ اڈے
اڈے ٹروں۔

۴۶۔ جے انہیں دانکلن دا ارادہ ہوئے باتے او اوندے
کیتے تیاری کرن یا اصل اللہ سبیں انہیں دانکلن ناپسند
کیتے انہیں کوں بلھا ڈتے سہ تے آکھیا گئے جو تساں بہن
والیں نال بہہ و نچو۔

۴۷۔ جے تہاڈے نال نکلن باتے سوائے ڈکھ دے

۱
اَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۴۱﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ الشَّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ
لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۴۲﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَعَلَّ الْكَذِبِينَ ﴿۴۳﴾

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
بِالْمُتَّقِينَ ﴿۴۴﴾

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا يَنْزُدُونَ ﴿۴۵﴾

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ
اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ
الْقَاعِدِينَ ﴿۴۶﴾

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُفْعُوا

خَلَلَكُمْ يَبْعُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۵۰﴾

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ
حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرُهُونَ ﴿۵۱﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي اَلَا فِي
الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۵۲﴾

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسَبِّحْهُمُ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ
يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ
فَرِحُونَ ﴿۵۳﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۵۴﴾

قُلْ هَلْ تَرْتَبِصُونَ بِنَا إِلَّا لِأَحَدٍ الْحُسَيْنَيْنِ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِنْ عِنْدِنَا أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرْتَبِصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿۵۵﴾

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِفْكَمُ
كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۵۶﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ

بیا کہیں چیز وچ اضافہ نہ کرن ہاتے تہا بڑے درمیان
گھوڑے درکیندن تے تہا بڑے درمیان فتنہ چاہندن تے
تہا بڑے وچ تہا بڑیاں گالہیں سٹ کے انہیں تک پچاؤن
والے ہن پٹے تے اللہ سبیں بہوں جائدے ظالمین کوں۔
۴۸۔ ایس لئیں پہلے وی انہیں فتنہ دی حواہش لیتی بائی تے
حالات پترا بڑتے بائیں جے تیں سچ آگئے تے اللہ دا
فیصلہ ظاہر تھی گئے تے او نا پسند کریندے ہن۔

۴۹۔ تے انہیں وچ کجھ آبدن ساکوں اجازت بڑے
تے ساکوں آزمانہ سٹواو فتنے وچ بڑٹھے پچن تے جہنم
کافریں کوں تباہ کرن والے۔

۵۰۔ جے تہا کوں چکائی ملے تے انہیں کوں بڑی بگدی
تے جے تہا کوں مصیبت پئے ونچے تے آبدن اسان اپنا
معاملہ ایس کنیں پہلے چکا کھڑے ہا سے تے پھر لہن تے
او بہوں خوش ہوسن۔

۵۱۔ توں آکھ ساکوں ہرگز کجھ نہ ہسی سوائے اوندے جو
اللہ سبیں سا بڑے کیسے لکھے او سا بڑا مولیٰ تے اللہ تے
مومنین کوں بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۵۲۔ توں آکھ تہاں سا بڑے کیسے ڈونکیں وچ کجھ دا بھالا
جھلی کھڑے تے اسان انتظار کریندے پئے یں جو
تہا کوں اللہ کنیں یا سا بڑے ہمتیں نال عذاب ملے تہاں
انتظار کرو اسان تہا بڑے نال انتظار کریندے پئے یں۔

۵۳۔ توں آکھ تہاں خرچ کرو بھانویں خوشی نال یا کوڑیج
کے اصلو تہاں کنیں قبول نہ کیا ویسی بے شک تہاں
نافران قوم ہوسے۔

۵۴۔ کیس رد کئے انہیں کوں جو انہیں دا خرچ کرن قبول نہ
کیا مہچے سوائے ایندے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول

كُفَّارًا وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿۵۶﴾

واللکار کیتے تے نمازدو بالکل سست تھی کے اندن
تے خرچ نہیں کریندے سوائے ایندے جو اونا پسند
کریندن۔

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۵۷﴾

۵۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے انہیں دی اولاد حیران
نہ کرے اللہ صرف انہیں کوں اوندے ذریعہ عذاب ڈیوٹ
چاہندے ایں دنیا دی زندگی وچ تے انہیں دیاں جاناں
کفر دی حالت وچ نکلدن۔

وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَأَكْثُكُمْ مِتُّمْ
لِكَلِمَةٍ يَفْرَقُونَ ﴿۵۸﴾
لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَخْرَجًا أَوْ مَدَّخَلًا لَّوَلَّوْا
إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ﴿۵۹﴾

۵۶۔ تے اول اللہ دیاں تسمماں چیندن جو اوتھا بے نالین او
تھا بے نال نیں اصل او ڈرٹ والی بزدل قوم۔
۵۷۔ جے انہیں کوں پناہ دی جا یا مکٹ کیتے جا یا داخل
تھیوٹ کیتے جا مل دے تے او منہ پھیر کے درک کے
اڑا ہیں ولسن پئے۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْتَمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا
مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَجْحَدُونَ ﴿۶۰﴾

۵۸۔ تے انہیں وچو کچھ تیبے اتے صدقین دے باے
وچ الزم لیندن جے انہیں کوں صدقین وچو کچھ مل دے
تے خوش تھی ویندن تے جے انہیں وچو کچھ ملے تے
ہوں ویسے کوڑیج ویندن۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿۶۱﴾

۵۹۔ تے جے او اوندے نال راضی تھی وچن باجو انہیں کوں اللہ تے
اوندے رسول ڈتا با تے او آکمن ہا اللہ ساکوں کافی
اللہ تے اوندے رسول ساکوں اپنے فضل نال ڈیسی بیشک
اساں اللہ دو جھکٹ والے ہیں۔

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ
عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةِ فَلَوْ بِهِمْ فِي الرِّقَابِ وَالْغُرَبِ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۶۲﴾

۶۰۔ بے شک صدقات محتاجیں تے مسکینیں تے انہیں
تے کم کرٹ والیں تے دلس کوں ملاوٹ کیتے تے قیدیں
کیتے تے عین ہٹا ڈیوٹے اوندے کیتے تے اللہ دے
رستے وچ جہاد کرٹ والیں کیتے تے مسافریں کیتے ہن
لے اللہ دے لو فرض تے اللہ بہوں جا ٹٹن والا تے
سیانا۔

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ ذُنَّ
قُلْ أَذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ
وَرَحْمَةً لِّلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

۹۱۔ تے انہیں دجو کچھ نبی کوں بکھ بڈیندن تے اوآہدن
او ”کن“ توں آکھ اوکن تہا بڈی بھلائی کیتے ۔ او اللہ تے
مومنین دے و عدیں تے اعتبار کریندے تے رحمت
تہا بڈے دجو مومنین کیتے تے حیرے بکھ بڈیندن اللہ
دے رسول کوں انہیں کیتے بکھ والا عذاب ۔

يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضَوْهُ إِنَّ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ②

۹۲۔ او تہا بڈے ابو اللہ دیاں قساں کھندن جو تہا کوں خوش
کرن تے اللہ تے اوذا رسول زیادہ حق رکھیندے جو انہیں
کوں خوش کیسا دچے جے او مومنین ۔

لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مِنْ يُحَادِدِ اللَّهِ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ
لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ③

۹۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جبرے شک جیرھا اللہ تے
اوندے رسول نال دشمنی کریندے بے شک اوندے
واسطے دوزخ دی بھاؤ اوندے وچ بہوں دیر رہسی
اے بہوں وڈی ذلت ۔

يَعَذِّرُ الْمُتَفِقُونَ أَنْ تَنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ
بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَغْفِرُوا ۖ إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ
مَا تَحَدَّرُونَ ④

۹۴۔ منافق بڈردن جو انہیں دے خلاف کوئی سورت
نہ لبہ آدے ہیرمی انہیں کوں بڈیوے جو انہیں دے دیں
وچ ۔ تب آکھ تساں مشکریاں کرو بے شک اللہ سٹیں
ظاہر کرڈ والاہیں کیں تساں بڈر دے ۴۔

وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ لِيَقُولُوا إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ
قُلْ إِيَّاكَ وَاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولُهُ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ⑤

۹۵۔ تے جے توں انہیں کیں پچھیں تے اوضور آکھسن
اساں تے صرف کھلے تے بٹاں مریندے پئے ہاے
توں آکھ کیا اللہ تے اوندی آیات تے اوندے رسول
نال تساں مشکریاں کریندے ۵۔

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ
طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبُ طَائِفَةً ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا يَجْحَدُونَ ⑥

۹۶۔ تساں عذر نہ کرو تساں اپنے ایمان دے بعد کفر
کیتے جے اساں ہک ٹولے کوں تہا بڈے دجو ممان کر
بڈیوں تے ہک ٹولے کوں عذاب بڈیوں ۔ بے شک او
لوک جرمی ہن ۔

الْمُتَفِقُونَ وَالْمُتَفِقَةُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِطَائِفَةٍ مِنْكُمْ أَنْ يُعَذِّبَ طَائِفَةً ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا يَجْحَدُونَ ⑦

۹۷۔ منافق جران تے منافق تربیتیں بعض بعض دجو ہن او
حکم بڈیندن برائی دا تے رکیندن نیکی کیں تے اپنے اہتیں

بِالنَّكَرِ وَيَهْوُونَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ
لَسَوْا اللَّهُ فَنَسِيهِمْ إِنَّ النُّفُوقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٥٤﴾
وَعَدَ اللَّهُ النُّفُوقِينَ وَالنَّفِيفَةَ وَالْكَفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ
خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ
عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٥٥﴾

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً
وَالْكَرَّاءَاتُ وَالْأَوْلَادُ فَاسْتَنْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ
فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلْقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِينَ خَاضُوا
أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
أُولَئِكَ هُمُ الْخَسِرُونَ ﴿٥٦﴾

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ
وَتَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْوُاقِلَةَ
أَتَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ
وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٧﴾

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿٥٨﴾
وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

کوں فرج کرٹی کہیں رکیندن اور اللہ کوں بھل گئیں اللہ انہیں
کوں بھل ویسی بے شک منافق اصل نافرمان۔
۶۸۔ اللہ سیس منافق جو انہیں تے منافق تربیتیں نال تے
کافرین نال دوزخ دی بھاد دا وعدہ کیتے اوندے وچ
پہوں دیر تک رہن لے انہیں کوں کافی تے اللہ
انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں کیتے مقیم عذاب۔

۶۹۔ انہیں آلی کار جبرے تساں کہیں پہلے ہن او تساں
کہیں طاقت وچ ڈاڑھے ہن تے مال تے اولاد وچ
زیادہ ہن انہیں اپٹے حصے دا فائدہ چلتے تے تساں اپٹے
حصے دا فائدہ چاتے جیسویں تساں کہیں پہلے لوکیں اپٹے
حصے دا فائدہ چاتے تے تساں ایویں بے بودگی کیتی تے
جیسویں انہیں کیتی بائی ایسے ہن جنہیں دے عمل و کج
گئیں۔ ایس دنیا وچ دی تے آخرت وچ دی تے ایسے
لوک گھانا پاوٹن والے ہن۔

۷۰۔ کیا انہیں کہیں پہلے لوکیں دیاں خبراں نیں آیاں نوح
دی قوم دی تے عاد تے شموذ تے ابراہیم تے مدین وال
قوم دیاں تے ایتریں بوٹیں وستیں دیاں خبراں۔ انہیں
کہیں انہیں دے رسول کھلے دلائل گھن کے آئے تے اللہ
انہیں تے ظلم کرٹ والا نہ با اصل او اپٹے آپ تے ظلم
کریندے ہن۔

۷۱۔ تے مومن مرد تے مومن عورتاں بعض بعض دے
سبکتی ہن نیکی دا حکم ڈیندن تے بُرائی کہیں رکیندن
تے نماز پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے اللہ تے اولکے
رسول دی اطاعت کریندن ایسے ہن جنہیں تے اللہ
رحمت کر لسی بے شک اللہ سیس بہوں غالب تے سیانا
۷۲۔ اللہ نے مومن جو انہیں تے تربیتیں نال باغیں دا وعدہ

تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكَنٌ ظِلِّبَةً فِي جَنَّتٍ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۵﴾

کیسے جہنمیں ورج نہراں و بندیاں پیاں ہوسن اومیشہ انہیں ورج رہسن تے اول جنت ورج انہیں کیسے پاک رہن دیاں جہیں بن تے اللہ دی رضا مندی بہوں وڈا انعام لے بہوں وڈی کامیابی۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿۶﴾

۴۳۔ اے بنی توں کافر تے منافقین نال جہاد کرتے انہیں تے سختی کرتے انہیں داٹھکاٹے دوزخ تے اے بہوں بُرا ٹھکاٹے۔

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَتُوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَكُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۷﴾

۴۴۔ او اللہ دیاں قساں چنیدن جو انہیں کچھ نہیں آکھیا۔ انہیں تے کفر دیاں گاہیں کیتن تے اپٹے اسلام دے بعد انہیں کفر کیتے تے اوندا پکا ارادہ کیتے نہیں جو انہیں کون نہیں ملیا تے او صرف ات گاہوں کا وٹین جو اللہ سیس مونس کون تے اوندے سول کون اپٹے فضل نال امیر بنا ڈتے جے او توبہ کر گھن لے انہیں کیسے چیکا تے جے او پھر وچن تے اللہ انہیں کون ڈکھ ڈلوٹ آلا عذاب ڈیسی ایس دنیا وچ وی تے آخرت وچ وی تے انہیں کیسے زمین وچ کوئی سبکتی تے امدادی کوئی نہیں۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰنَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُوْنُ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۸﴾

۴۵۔ تے انہیں وچو کچھ لوکیں اللہ نال وعدہ کیتا با جے او ساکوں اپٹے فضل نال ڈے ڈیوے تے اسان ضرور صدقہ کر لیسوں تے ضرور نیک لوکیں وچو تھی و لیسوں ۴۶۔ جڈاں اللہ انہیں کون اپٹے فضل نال ڈے ڈتے انہیں شومانی کیتی تے اللہ دے حکم کون نامیندے ہوئیں منہ پھیر گئے۔

فَلَمَّا اٰتٰهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ جَحَلُوْاۤ اِلٰهًا وَّلٰوْا وَلَمْ يَمْنَعُوْهُنَّ ﴿۹﴾

۴۷۔ اوں منافقت جاری کر ڈتی انہیں نے دیں وچ ملاقات دے ڈینہ تیں ات گاہوں جو انہیں اللہ نال کیسے ہوئے وعدہ دی خلاف ورزی کیتی تے او کوٹروی

فَاَعْبٰهُمْ نِمْفًا اٰنٰی فَاٰوٰهُمْ اِلٰی يَوْمٍ يَلْقَوْنَہُمْ اِنَّمَا اَخْلَفُوا اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ﴿۱۰﴾

مریندے بن۔

۷۸۔ کیا اونٹیں چاند سے بے شک اللہ سیئں چاند سے انہیں دے سکے ہوتے تھے ظاہر مشورے چاند سے تے بے شک اللہ سیئں غیب کوں بہوں چاٹن والا۔

۷۹۔ جیرے لوک الزام ڈیندن صدقات دے بارے وچ خوشی نال ڈیون والے مومنین تے تے انہیں تے دی جیرے مزدوری کر کے کندن او انہیں تے کھلن اللہ انہیں کوں ایں کھل دی سزا ڈیسی تے انہیں کیتے ڈکھ آلا عذاب۔

۸۰۔ تو انہیں کیتے بخشش منگ یا بخشش نہ منگ (برابر) جے توں انہیں کیتے ستر دھو دی بخشش منگیں اللہ انہیں کوں معاف نہ کر لیسے اے ایں واسطے جے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے اللہ سیئں نابھان قوم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

۸۱۔ اللہ دے رسول دے پچھو رہن والے اپنے جہیں تے بہن وچ خوش بن تے او ناپند کریندن جو اللہ دے رستے وچ اپنے مالیں تے اپنی جانیں نال جہاد کرن تے آہن ایں سخت گرمی وچ نہ نکھو توں اکھ دوسرخ دی بھا ایں کینیں زیادہ سخت گرم ہوسی جے او سمجھن۔

۸۲۔ او کھلن گھٹ تے روون زیادہ اے انہیں دی کھائی دا بدلہ۔

۸۳۔ جے اللہ تیکوں انہیں وچ ہک ٹولے دو والا آنے تے او تیں کینیں جنگ تے نکلی دی ابازت مگن توں آکھ تسال میڈے نال اصلونہ نکھو تے میڈے نال رل کے دشمن نال اصلونہ جنگ کرو بے شک تسال پہلی

الْمَرِّ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝

الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جَهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ يَسَخِّرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يَخْرُجُوا وَأَيُّهُمْ وَانْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكَوْا كَثِيرًا ۖ بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَاقِبَةٌ ۝

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذِنُوا لِيُخْرُجَ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ ۝

دفعہ پچھو بہن تے خوش تھی گئے باوے ہن پچھو رہن
والیں نال بہر ونجر۔

۸۴۔ تے انہیں دہر کہیں تے نماز جنازہ نہ پڑھ جیرھا
مرو نچے تے اوندی قبر تے کھڑکے دعائے منگ بے شک
انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے اینجی
حالت وچ موئن جو اونا فرمان ہن۔

۸۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے اولاداں حیران نہ کرن
اللہ صرف انہیں کول انہیں نال اس دنیا وچ عذاب ڈلوٹا
چاہندے تے انہیں دیاں جاناں اس حالت وچ
نکلن جو اوکا فرہوسن۔

۸۶۔ تے جڈاں کوئی مسورت لہائی ویندی ؎ جو اللہ تے
ایمان گھن آوے تے اوندے رسول نال مل کے جہاد کرو
تے امیر لوک تیں کنیں اجازت منگن پئے ویندن تے
آہن ساکول چھوڑ بڑے اسان پچھو بہن والیں نال یں۔
۸۷۔ او غوش تھی گئیں جو او تھی گئیں پچھو رہن والیں نال
تے اللہ انہیں دے دیں تے مہر لاڈلی ؎ تے او
سمجھدے نیں۔

۸۸۔ تے رسول تے اوندے نال ایمان گھن آوے والے
جہاد کریندن اپنے اموال تے اپنی جانیں نال ایٹے
ہن جنہیں کیتے بھلا یا ئن تے ایٹے لوک کامیاب تھیون
والین۔

۸۹۔ اللہ سئیں تیار کیتی ؎ انہیں کیتے جنت جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پئین اوندے وچ اہمیشہ رہن تے
اسے بہوں وڈی کامیابی ؎۔

۹۰۔ تے آئن (تیں کنیں) غدر کرٹن والے جانگلی لوک
جوتوں انہیں کول اجازت بڑے ڈیویں۔ تے جنہیں

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تَوَاوَا
هُمْ فَيَسْخَرُونَ ۝

وَلَا تُحِبُّكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ ۝

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةُ أَنْ أَمِنَّا بِاللَّهِ وَجَاهِدْنَا مَعَ
رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الظُّلُمِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا
نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ۝

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ۝

لَكِنَّ الرِّسُولَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُقِلُّونَ ۝

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

وَجَاءَ الْمُعَذِّبُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ

كَفَرُوا وَمِنْهُمْ عَدَاؤُكَ إِلَيْنَا ⑩

اللہ تے اوندے رسول کوں جھٹلائے او پچھو بہہ گئیں
انہیں وچو جبرے کافرن انہیں کوں جلدی جُکھ والا عذاب
ملیسی۔

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى
الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انْفَقُوا
لَهُمْ رَسُولُهُمْ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَ
اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑪

۹۱۔ کمزوریں تے بیماریں تے انہیں لوکیں تے کوئی حرج
نئیں جنہیں کنیں خرچ کرن کیستے کچھ نئیں جہاں او اللہ
تے اوندے رسول نال خیر خواہی کرن تے چھگے کم کرن
والیں دے غلاف کوئی رستہ لازم کائنئیں تے اللہ بہوں
بخشن والا تے رحمت کرن والا۔

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا آتَاكَ لِتَحْمِلَهُمْ
قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا
وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا
يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ⑫

۹۲۔ تے انہیں تے وی کوئی حرج نئیں جبرے تیں کنیں
اندن جو توں انہیں کیستے سواری دا انتظام کرتے توں
آبدیں میں کنیں کچھ نئیں جیندے تے میں تہا کوں سوار
کراں۔ او پچھو میں ولدن تے علم نال انہیں دی اکھیں وچو
مونجھ نال ہنجموں دہندے پئے ہوندن جو انہیں کنیں
خرچ کرن کیستے کوئی شے کاء نئیں۔

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ
أَغْنَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ
اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ⑬

۹۳۔ صرف الزام انہیں تے ہے جبرے تیں کنیں اجازت
منگدن تے ہن وی امیر او خوش تھیں جو پچھو رہن والیں
نال تھی وچن تے اللہ سئیں انہیں دے دلیں تے مہر کر
جُتی تے او جانڈے نئیں۔

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهُ مِنْ خُبْرِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ يُنْزِلُكُمْ إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰﴾

۹۴۔ جیڑاں تساں جنگ کئیں انہیں دو ولسو او بہانے بیٹیں تہاڑے سامنے۔ توں آکھ تساں بہانے نہ بناؤ اسان تہاڑے بہانیں کوں اصلو نے منیدے۔ اللہ سیس ساکوں تہاڑیاں خبراں ڈے جڑن۔ اللہ تے او ندراسول تہاڑے کیں کوں ڈبدے رہن دل تساں غیب تے حاضر کوں جاٹن والے خدا دو ولائے ولسو۔ دل او تہا کوں ڈسیس جو تساں کریدے ہاوے۔

سَيُخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِيَرْضَوْا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآ وَهُمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۱۱﴾

۹۵۔ جیڑاں تساں انہیں دو ولسو تے او تہاڑے سامنے اللہ دیاں قساں کھوسن تاں جو تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو۔ تے تساں انہیں کوں معاف کر ڈیو بے شک او گنہگار تے انہیں داٹھکاٹہ دوزخ۔ لے بدلہ ہو کچھ او کریدے بن۔

يُخْلِفُونَ لَكُمْ لِيَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۲﴾

۹۶۔ او تہاڑے سامنے قساں کھندن تاں جو تساں انہیں نال راہی تھی و نچرتے جے تساں انہیں نال راہی تھی و نچرتے بے شک اللہ نافرمان قوم نال راہی نہیں تھیندا۔

الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۳﴾

۹۷۔ جنگلی تے وستیں دے رہن والے کھرتے منافقت وچ بہوں و دھمن تے اس لائق بن جو او انہیں حدیں کوں نہ جاٹن سگن جیڑیاں اللہ سیس پٹے رسول تے لہان تے اللہ سیس بہوں جاٹن والا تے بہوں سیاناء۔

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَكْرِهُهُ يَوْمَ الذِّكْرِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۴﴾

۹۸۔ تے وستیں دے رہن والیں وچو کچھ انجھن جیرے خدا دی راہ وچ خرچ کرن کوں چٹی سمجھن تے تہاڑے واسطے آسمانی گردش دا انتقا کریندن جیڑی گردش انہیں تے اوسی تے اللہ سیس بہوں سٹن والا تے بہوں جاٹن والا۔

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبَىٰ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَّى الرَّسُولَ
إِلَّا أَنهَا قُرْبَىٰ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۹﴾

۹۹۔ تے دستیں دے رہن والیں وچو کجھ اللہ تے آفرت
دے ڈیندے تے ایمان ایندن تے جو خدا دی راہ وچ خرچ
کرین اوکوں اللہ دے کوہو تھیون تے رسول دی
دعائیں دا ذریعہ سمجھن سٹوبے شک اے انہیں دا خدا
دے کوہو تھیون دا ذریعہ ۹۔ او انہیں کوں ضرور اپنی
رحمت وچ داخل کرلیں۔ بے شک اللہ سیں بہوں بخشش
والا تے ول دل رحم کرن والا ۹۔

وَالسَّيْقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهِجَرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ مہاجرین تے انصار وچ نیکیں وچ اگودھن والے
تے او جنہیں پوری چنگانی نال انہیں دی پیروی کیتی اللہ
انہیں تے راضی تے او اللہ تے راضی تھی گئے تے
اول انہیں واسطے بہشتاں تیار کیتن جیندے
تے نہال و بندیاں پین انہیں وچ ہمیشہ رہن اے
وڈی کامیابی ۱۰۔

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ ۖ وَمِنْ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْبِفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مُّذَتِّبِينَ ثُمَّ يَرْدُّونَ إِلَىٰ
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ تے جنگلیں وچ تہاڑے اڈو اڈو رہن والے کجھ
منافق بن تے مدینے دے رہن والے وی کجھ انھن
جیرے پکے منافق بن توں انہیں کوں نیں جاندا اساں
انہیں کوں جانداں ہیں۔ اساں انہیں کوں ڈو دفعہ عذاب
ڈالیوں پچھیں او بک بہوں وڈے عذاب دو ولانے
ولیں۔

وَأَخْرَجُوا عَنْ دِينِهِمْ هَاطُوا عَمَلًا صَالِحًا
وَأَخْرَجُوا عَنْهُ لَئِنْ يُؤْتَبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ کجھ بے بن جنہیں اپنے گناہیں دا اقرار کیتے انہیں
نیک کمیں کوں کجھ بے برے کمیں نال رلا ڈتے۔ اے مٹی
سبکدے جو اللہ انہیں تے فضل کرے بے شک اللہ سیں
بہوں بخشش والا تے ول دل رحم کرن والا ۱۲۔

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ
سَبِغٌ عَلَيْهِمْ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ توں گمن انہیں دے مالیں وچو صدقہاں جو توں
انہیں کوں پاک کریں تے انہیں دے مال کوں ودھاویں
اونرے نال تے انہیں واسطے دعا کریدارہ بے شک تیری

دعا انہیں واسطے سکون و اذلیہ۔۔۔ تے اللہ بہوں سٹٹ
والا تے چاٹٹ والا۔۔۔

۱۰۴۔ کیا انہیں کول پتہ نہیں بے شک اللہ سٹٹس ہی
جیرھا اپنے بندیں دی توبہ قبول کریندے تے مدد تے
گھندے تے بے شک اللہ سٹٹس بہوں توبہ قبول کرن
والا تے ول ول رحم کرن والا۔۔۔

۱۰۵۔ تے تول اکھڑے لساں کم کرو تے اللہ افسر رسول
تے مومن تہاڑے عملیں کول بڑھدے رہن تے لساں
مزور غیب تے حاضر کول چاٹٹ والے خدا دوولائے ویسوا
تے او تہاکول تہاڑے کیں دی حقیقت ڈس ڈلیسی۔

۱۰۶۔ تے کجھ بے اللہ دے حکم دی انتظار وچ چھوڑیے
گہن بھانویں او انہیں کول عذاب ڈایوے یا توبہ قبول
کرے تے اللہ سٹٹس بہوں چاٹٹ والا تے بہوں سیانا۔۔۔

۱۰۷۔ تے جنہیں ہک مسجد بُنائی نقصان پہچاؤں کیتے
تے کفر کیتے تے مومنین وچ تفرقہ پاؤں کیتے تے اللہ
تے اوندے رسول نال بھڑن والیں کیتے کھن دی جا
بُنائی ایں کنیں پہلے۔ تے او ضرور قتل چمیں ساڈا
ارادہ محض نیک ہے تے اللہ سٹٹس گواہی ڈیندے جو بیشک
اے کوڑن۔

۱۰۸۔ تول ایندے وچ کڈاں نہ کھڑا تھیں ہجر میسیت
دی بنیاد پہلے ڈینہہ کنیں تقویٰ تے رکھی گئی او زیادہ حق رکھندی
ہو تول اوندے وچ کھڑا تھیں۔ اوندے وچ ایجنھے
لوکن جیرے پاک تھیون کول پسند کریندن تے اللہ دی
پاکیں کول پسند کریندے۔

۱۰۹۔ کیا جیرھا شخص اپنی عمارت دا ایرا تقویٰ تے رکھیندے
تے اوندی رضامندی تے او چنگا جیرھا شخص اپنی

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ
يَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۵﴾

وَقُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۶﴾

وَأَخْرَجَ مَرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِنَّمَا يَعْذِبُهُمْ ذُنُوبُهُمْ
عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰۷﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفَرِّقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَرِضًا وَالَّذِينَ حَادَبَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ
مِنْ قَبْلُ وَكَيْلُفُ لَنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ
إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۰۸﴾

لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَّسَجْدًا أَتَيْسَ عَلَى النَّفْثَىٰ مِنْ أَوَّلِ
يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَخَفَّضُوا
وَاللَّهُ يَحِبُّ الْمُتَخَفِّضِينَ ﴿۱۰۹﴾

أَمَّنْ أَسْسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ أَمَّنْ أَسْسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شِقَاقٍ جَوْفٍ هَٰذَا

فَأَنهَارِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿۹﴾

لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰﴾

۱۰

عمارت دے ایسے دی بنیاد ڈھاوٹن والی کندھی تے
رکھیندے ول او ایندے نال دوزخ دی بھا وچ جڑیہ
پُندے اللہ ظالم قوم کول سدھارا نہئیں جُکھلیندا
۱۰۔ ہمیشہ جو انہیں عمارتاں بُنائن ادا نہیں دے دیں
وچ پڑیاں رہسن سوائے ایندے جو انہیں دے دل
ٹوٹے ٹوٹے تھی دجن تے اللہ سیئیں بہوں چاٹن
والا تے بہوں سیٹا نا۔

۱۱۔ بے شک اللہ سیئیں مومنین کنیں انہیں دیاں
جائماں تے مال مل گھن گدھین جو انہیں کول بہشت ملی
او اللہ دے رستے وچ جنگ کریندن ادا دشمن کول مریندن
یا آپ مرتج و بندن اسے وعدہ اوندے خدا تعالیٰ تے لازم ہے
جیندا دکر انجیل تے قرآن وچ دی ہے۔ تے اللہ کنیں زیادہ اپنے
وعدے کول کون پورا کریندے تساں ایں سودے تے
خوش تھی دجو جبرجالتاں کیتے تے اے بہوں وڈی
کامیابی۔

۱۱۲۔ توبہ کرن والے عبادت کرن والے اللہ دی تعریف
کرن والے۔ اللہ دے رستے وچ سفر کرن والے۔
رکوع تے سجدہ کرن والے چنگی گاہیں دا حکم جُیون
والے تے بری گاہیں کنیں بگن والے تے اللہ دے
حدیں دی حفاظت کرن والے ایتھے مومنین کول
خوش خبری جڑے جڑے۔

۱۱۳۔ نبی تے مومن اے نئیں کر بگدے جو مشرکین کیتے
مخشش منگن بھانویں او قریبی سکے بمودن ایندے بعد
جو انہیں تے ظاہر تھی گئے جو او دوزخی بن۔

۱۱۴۔ ابراہیم دا اپنے پیو واسطے بخشش منگن ایں واسطے جو اوں
اوندے نال وعدہ کیتا ہا (براہیمس) تے جڈاں اوندے نئے ظاہر

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بِأَنَّهُمْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَمُوتُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۱﴾

التَّائِبُونَ الْعَمِدُونَ الْحَدِّثُونَ الشَّائِحُونَ الرُّكُونَ
السُّجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲﴾

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۱۳﴾

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ
وَعَدَهَا آيَاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿۱۳﴾

تمی لگے جو او اللہ دادرشمن تے او اپنے وعدے کنیں دستبردار
تھی گیا بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے عقلمند لم۔

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ
حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بَرُّ كُلِّ شَيْءٍ عَالِمٌ ﴿۱۴﴾

۱۱۵۔ تے اللہ اسے نہیں کریندا جو کہیں قوم کوں ہدایت
ڈیوٹ دے بعد گمراہ کرے جسے تیں انہیں کوں اوگا لیں
نہ ڈسا ڈیوے جنہیں کنیں او ڈرون بے شک اللہ سب
برگال کوں بہوں جانٹ والا ۱۱۶۔

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي
وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
دَلِيلٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۵﴾

۱۱۶۔ بے شک آسمانیں تے زمینیں دی حکومت اللہ دی
او جیندا دی کریندے تے مریندا دی ہے تے اللہ دے
سوا نہ تہا ڈا کوئی سبکتی تے نہ کوئی امدادی ۱۱۷۔

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ
الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْمُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا
كَادَ يَرِيغُ قُلُوبُ قَرْنَيْنِ مِنْهُمْ تَابَ عَلَيْهِمْ
إِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۱۶﴾

۱۱۷۔ بے شک اللہ سب نے تے مہاجرین تے انصار تے
فضل کیتے جنہیں اوکے ویلے اوندا ساتھ ڈتے تے ایندے
بعد جو انہیں وچو بک ٹوے دے دل وچ شک پئے
گیا یا ول وی اللہ انہیں تے فضل کیتے تے بے شک
او بہوں محبت کرن والا تے ول ول رحم کرن والا ۱۱۸۔

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا خَلَفَ إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا
رَحَبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمُ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ
مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ
هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۷﴾

۱۱۸۔ تے انہیں تریں تے وی رحم کیتے سی جیرھے پچھو
چھوڑیئے گئے ہن اول ویلے انہیں تے زمین کھلے ہوؤن
دے باوجود تنگ تھی گئی تے انہیں دیاں اپٹیاں جاناں
وی بار بن گیا ہن تے انہیں خیال کیتے جو اللہ لو کوئی پناہ
دی جا نہیں سوائے ہوندے دت اللہ انہیں تے
فضل کیتے تاں جو او توبہ کرن۔ بے شک اللہ توبہ قبول
کرن والا تے ول ول رحم کرن والا ۱۱۹۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَوْ ذَا مَعَ الضَّالِّينَ ﴿۱۸﴾
مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ
أَنْ يَخْلَفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَخْبُوا أَنْفُسَهُمْ عَنْ
نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مَخَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ

۱۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے سچیں نال مل وچو۔
۱۲۰۔ مدینے والیں تے چودھار دوستیں وچ رہن والیں کوں
نہ ٹھہندی بائی جو اللہ دے رسول کوں چھوڑ کے پچھو رہ
ونجن یا تے اپنی جائیں دی فکر کرن با اوں کوں چھوڑ کے۔
۱۲۱۔ اے اس واسطے جو انہیں کوں نہ کوئی ترمیم نہ تھکاوٹ تے

الْكَفَّارَ وَلَا يَأْتُونَ مِنْ عَدُوِّ نَبِيٍّ إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ بِهِ
عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۶﴾

نہ کچھ اللہ دی راہ وچ ملدی دے تے نہ او کوئی قدم ٹردن
زمین تے جبرہا کافریں کوں کاوڑ لو اوسے تے نہ دشمنیں
تے فتح پیندن تے انہیں واسطے ایندے بدلے وچ
نیکی داکم لکھیا ویندے۔ بے شک اللہ سیس نیکی کرن
والیں دے اجر کوں ونجیندائیں۔

وَلَا يَنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ لِحَاجَتِهِمْ اللَّهُ أَحْسَنُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾

۱۶۔ تے نہ او اللہ دے رستے وچ چھوٹا یا وڈا خرچ کریندن
تے نہ او کیس وادی کوں پار کریندن انہیں کیسے نیکی لکھی
ویندی تاں جو اللہ سیس انہیں کوں جواو کریندن بہترین
بدلہ ڈیوے۔

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ
كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَحْذَرُونَ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ مومنین واسطے اے ممکن نہیں جو او سارے نکل پڑدن
کیوں نہ اے تھیا جو انہیں وچوہک ٹولہ نکل پڑوے تاں جو او
دین کوں چنگی طراں سکھن باتے اپنی قوم کوں انہیں دو
ولن مے بعد پڑاون باتاں جو او پڑن یا۔

۱۵

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَرِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غُلَظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْتَّقِينَ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ اے مومنو انہیں کافریں نال جنگ کرو جیرھے تہا بڑے
پاسیں نانن تے او تہا بڑے وچ سختی تے طاقت محسوس
کرن تے جاں گھن جو بے شک اللہ سیس متقیں
دے نال۔

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ إِنَّا كُنَّا زَاكَّةً
هَذِهِ إِنشَاءٌ فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَأَدَتْهُمْ إِيمَانًا
وَهُمْ يَسْتَشِيرُونَ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ تے جڈاں کوئی سورت لبندی انہیں وچوہک آہن
جواں سورت کیندا ایمان ودھائے تے جیرھے مومن
او سورت انہیں دا ایمان ودھیندی تے او نحو شش
تھیندن۔

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ تے جیندے دلیں وچ بیماری دے اے سورت انہیں
دے گندے گندہ پڑھا ڈیندی تے او ایں حالت وچ
مرسن جو او کافر ہوسن۔

وَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿۲۲﴾

۲۱۔ کیا او بڑے نہیں جو او ہر سال کب دفر یا بڑو دفر
ازمائے ویندن ول وی او توبہ نہیں کریندے تے نہ

نصیحت حاصل کرنین۔

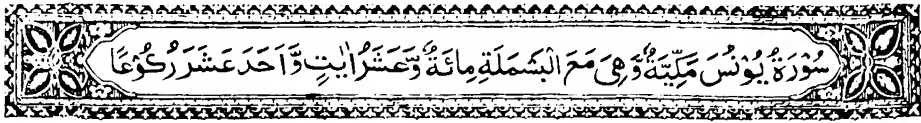
۱۲۷۔ تے جڈال کوئی سورت لبندیء ادہک بڑو جھے دو
 بڑہن کیا تہاکوں کوئی بڑہاپے ول ٹر بوندن اللہ انہیں
 دے دے کون پھیر بڑے کیوں بولے لوک سمجھندے نیں
 ۱۲۸۔ بے شک تہا بڑے وچو ہی تہا بڑو ہک رسول
 آئے تہا بڑی تکلیف اونکوں بڑکھ پچھندیء
 تہا بڑے اتے چنگانی دا بکھاء تے مومنین نال محبت
 کرٹ والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔

۱۲۹۔ تے جے او پھروجن تے توں آکھ جوتی بیٹے اللہ کافی۔
 او ندرے سوا کوئی معبود نیں۔ میں ہوندرے تے بھروسہ
 کرینداں تے او دڑے عرش دارب۔

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
 بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۱۲۷﴾

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
 عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
 رَحِيمٌ ﴿۱۲۸﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۱۲۹﴾

سورة یونس مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۰ آیات تے ۱۱ رکوعن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ اللہ دے نال نال غرور کرینداں جیرھا بنجکے ڈیوٹن
والا تے ول ول رحم کرٹ والا ء۔

الَّذِي تِلْكَ آيَاتُ الْكُتُبِ الْحَكِيمِ ②
اَكانَ لِلنَّاسِ حِجَابًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ
اَنْذِرَ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوا اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ
صَدِيقٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالِ الْكَافِرُونَ اِنْ هٰذَا اِلَّا سِحْرٌ
مُبِينٌ ③

۲۔ میں اللہ بڑھا کھڑاں اے مکیم کتاب دیاں آیتاں ہن۔
۳۔ کیا اے لوکس کیسے میرا بھی دی گاہل جو اساں انہیں دجو
بک آدمی تے وحی کیتی ء جو توں لوکس کون ڈراتے مومنین
کون خوشخبری ڈے جو انہیں دے کیسے انہیں دے رب کنیں
بک کاہل دجو سہتے کافرں اکھئے جو اے بے شک
کھلا کھلا جادوگر۔

اِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْاَمْرَ مَا
مِنْ شَيْءٍ اِلَّا مَعِنِ اٰذِنٌ ذٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوْهُ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ④

۴۔ بے شک تہا ڈا رب اللہ جن آسمانیں تے زمین کون
جھی وقتیں وچ پیدا کیسے ول او عرش تے بٹھرائی نال بہر گئے
او بر گاہل وا انتظام کریندے تے اوندی اجازت دے بغیر
کوئی سفارشی نہیں ء اے اللہ تہا ڈا رب ایندی عبادت کرو
کیا تہا نصیحت حاصل نہ لیسو۔

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا اِنَّهُ يَبْدُوْا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ لِيُخْزِيَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحٰتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ
حَيْثُمْ وَعَذَابٌ اَلِيمٌ بِمَا كَانُوْا يَكْفُرُوْنَ ⑤

۵۔ اونکو تہاں ساریں ولٹے اللہ دا وعدہ سچا ء بے شک
او مخلوق کون پیدا کریندے تے ول اونکو ولیندے
تاں جو مومنین تے نیک کم کرٹ والیں کون انصاف نال
بدلہ ڈیرے تے جنہیں انکار کیسے انہیں کیسے گرم بدلہ پائی ء
تے ڈکھ والا عذاب ات گاہلوں جو انہیں کفر کیسے۔

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاً وَالْقَمَرَ نُوْرًا وَ
قَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ النَّيِّنِ وَالْحِسَابُ مَا
خَلَقَ اللَّهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُوْنَ ⑥

۶۔ اوہو ء جنیں سمجھ کون روشنی ڈیوٹن والا بٹھائے تے
چندر کون نور تے اندازے دے مطابق اوندیاں
منزلان بٹھائی تاں جو تہاں سالیں دی گزرتی تے
حساب کون جان گھنو۔ اے سمجھ کھ اللہ سٹیں حق نال

پیدا کیسے۔ اور علم والی قوم کیسے آیات کھول کے بیان کریندے۔
۷۔ بے شک رات ڈیڑھ دے اگوجھو آؤں وچ تے
جو کجھ اللہ سیس آسانیں تے زمینیں وچ پیدا کیسے اوندے
وچ اوں قوم کیسے جبرمی متقی نشانن۔

۸۔ بے شک جبرمے ساڈی ملاقات دی امید نہیں رکھیندے
تے او دنیا دی زندگی تے راضی ہن تے ایندے اتے
مطمن تھئے پین تے جبرمے ساڈی آیات کنیں غافلن۔
۹۔ انہیں داٹھکاڑ بھاء ات بگاڑوں جو او کمندے ہن
۱۔ بے شک نیک کرن داے مومن لوکس کوں انہیں
دارب انہیں دی ایمان دی وجہ نال بدلیت ڈیسی تے
نفیس دالی بہشت وچ انہیں دے نلے نہراں و ہندیاں
پیاں ہوسن۔

۱۱۔ اوندے وچ انہیں واسطہ اے ہوسی جو لے اللہ
توں پاک ہیں تے اوندے وچ انہیں داٹھہ سلامتی دا
ہوسی تے چیکڑی سب لے ہوسی جو ساریاں تعریفاں
اللہ سیس کیسے ہن جبرمے سارے جہانیں دارب۔

۱۲۔ تے جے اللہ سیس لوکس کیسے برائی دی ایویں جلدی
کریندا جیویں او مال وچ جلدی کریندن تے انہیں دی مدت
پوری تھی گئی ہڑے با۔ تے جبرمے ساڈی ملاقات دی
امید نہیں رکھیندے اساں انہیں کوں جھوڑ ڈتے جو اپنی
منہ زوری وچ گردان تھے رہن۔

۱۳۔ تے جڈال انسان کوں کوئی ڈکھ اندے او ساکوں
پاسے دے بھرتے جھیں تے کھڑیں ساکوں۔ سبیندے
جیلے اساں اوندے ڈکھ کوں ہٹا ڈیندے ہیں او
ایویں لنگھ ویندے جو اوں ساکوں اپنے ڈکھ دے
ویسے سب یاوی نہ ہس ایویں مدکنیں و دمن والیں

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ⑩

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ ⑪

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑫
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِآيَاتِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ⑬

دَعَوْهُمْ فِيهَا سَبِّحْكَ اللَّهُمَّ وَحَمِّدْهُمْ فِيهَا سَلَامٌ
وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑭

وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِجَابًا لَهُمْ بِالْخَيْرِ
لَفُضِّعَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَبُذِّرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑮

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنَّةٍ أَوْ قَاعٍ
أَوْ قَائِمَاءَ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُنَا
إِلَى ضُرِّ مَتَّهِ كَذَلِكَ نُبْذِرُ الْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ⑯

کوں جو اوکریندن سوھٹا کر کے ڈکھالیا گئے۔

۱۳۔ تے تہاڑے کنیں پہلے اساں قومیں کوں ہلاک کیتے جہاں انہیں ظلم کیتے تے انہیں دو رسول کھلے نشان گمن کے آئے ہن اوہیں منیا نہیں تے اساں جرم قوم کوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

۱۵۔ ول اساں انہیں دے بعد تہاکوں زمین ورج جانئیں بٹلے تاں جو اساں ڈیکھوں تہاں کیویں کم کریں دے ۱۶۔ تے جہاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں آیتاں پڑھ کے سٹایاں ویندن تے جیرے ساڈی ملاقات دی امید نہیں رکھیندے آہدن ایندے علاوہ پیا قرآن گمن آیا نیکیوں وٹاڑے توں انہیں کوں اکھڑے جو میں اپٹے ولو نیکیوں نہیں بدل سگدا۔ میں تے محض اونڈی پیروی کریں دی جبرمی میڈو ووجی کیتی ویندی ۷ جے میں ایٹے رب دی نافرمانی کراں میں وڈے ڈینہدے عذاب کنیں پڑواں۔

۱۷۔ توں اکھڑے اللہ سیٹیں چاہندا تے میں اے تہاکوں پڑھ کے نہ سٹیندا تے نہ میں تہاکوں ایندے متعلق ڈساں تاں میں تہاڑے دھیان میں کنیں پہلے ہک عمر گزار چکیاں کیا تہاں عقل کنیں کم نوہے گھنڈے۔

۱۸۔ جیرھا اللہ تے کوڑ پدے یا اونڈی آیات کوں جھٹلاوے اوں کنیں وڈا ظالم کون بے شک مجرم کامیاب نہیں تھیندے۔

۱۹۔ تے اول اللہ کوں چھوڑ کے انہیں دی عبادت کریں دی جیرے نہ انہیں کوں نقصان پہنچا سگدن تے نہ نفع تے آہدن اللہ دے کوہر اے ساڈے سفارشی بن توں اکھ کیا تہاں اللہ کوں اوگال ڈسیندے ۷ جبرمی آسمانیں

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ⑪

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ⑫

وَإِذَا نُنَاطِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنِمْ يَتَّبِعُونَ غَيْرُهُدًى أَوْ بَدِّلَهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبَدِّلَهُ مِنْ تَلَقَّائِي نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوَيَّسَّرُ إِلَيَّ إِنِّْي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ⑬

قُلْ تَوَشَّاءَ اللَّهُ مَا تَوَشَّاهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرِكُ بِهِ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِمَّنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ⑭

مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ⑮

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ اتَّقُوا اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَخْلَعُ عَنَّا يُشْرِكُونَ ⑯

تے زمین و ج او نیں چاڈا۔ او پاک تے جو او شرک
کریندن اوں کنیں اچی شان آلا

۲۰۔ تے سارے لوک ہک امت ہن دت انہیں
اختلاف کیتے تے تھیں بے رب ولو ہک گال نہ تھی چکی
ہوئے ہاتے دل اوں فیصلہ تھی و نچے با جیندے و ج
او اختلاف کریندے پین۔

۲۱۔ تے او آہن جو اوں دے اتے اوں دے رب ولو
کوئی نشان کیوں نیں لہایا گیا توں آکھ بے شک
غیب اللہ کنیں ہے تساں انتظار کرویں ہی تہا بڑے مال
انتظار کرن والیں دھو ہاں۔

۲۲۔ تے جڈاں لوکیں کوں انہیں دی تکلیف دے بعد
جیرمی انہیں کوں پہنچدی رحمت و امزہ چکھیندے ہیں
تے او ہوں و یلھے ساڈی آیات و ج تدبیراں کرن
پے ویندن توں آکھ جو اللہ سیں جلدی تدبیر کرن والا
بے شک ساڈے رسول، فرشتے لکھدن جو تساں
تدبیر کریندے

۲۳۔ او ہور جیرھا تہا کوں خشکی تے سمندر و ج چلیندے
جڈاں تساں بیڑی و ج ہوندے تے چنگی ہوا دے
نال او انہیں کوں چاکے ٹردی پئی ہوندی تے او اوں دے
اتے اکڑیندے پئے ہوندن۔ تے دل اوں دے اتے ڈاڑھی
انہاں گھلدی تے انہیں تے ہر پاسوں ہاں اندک نے اونیال کریندن
جو او ہلج تباہ تھیندن او اللہ سیں کوں اطاعت ہوندے
کیتے خاص کریندے ہوئیں سبب بندن۔ جے
تیں سا کوں ایں کنیں بچا گدھاتے اساں ضرور شکر گزار
بندے تھی ولسوں۔

۲۴۔ تے جڈاں او انہیں کوں بچا گھندے

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سِقَتٍ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿۲۰﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿۲۱﴾

وَإِذَا أَدْقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَدَلِ عَذَابٍ مَنَنَّا
إِذَا لَهُمْ مَكْرُوفٌ آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرِعُ مَكْرًا إِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا نَكْذِبُونَ ﴿۲۲﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ
فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَ بِهَمٍ بَرْنَجٍ ظِلْبَةً وَفَرَحُوا بِهَا
جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَظَنُوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿۲۳﴾

فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَيَّعْتُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ قَتْلَ الْيَبُوتِ
الَّذِينَ: ثُمَّ إِنَّمَا مَرَّجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْيَبُوتِ الدُّنْيَا كَمَا: أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَ
الْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ
ادَّيْنَتْ وَكُنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدَرُوا
عَلَيْهَا أَنَّهُمْ أَمْرًا يُبَالًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا
حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَغْنُ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۳۶﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۷﴾

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخَيْرَ وَزِيَادَةً وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ
قَرٌّ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿۳۸﴾

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا
أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِنَ الْبِلِّ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۹﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ
شُرَكَاءُ هُمْ مَا كُنْتُمْ إِنَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿۴۰﴾

تے او ہوں ویلے زمین وچ ناحق منہ زوری کریندن۔
لے لوکو تہا بڑی منہ زوری تہا بڑے اتے پوسی۔ دنیاوی
زندگی دا فائدہ دل تہاں ساڈو ول اوسول
اساں تہا کول بڑیسول جو کج تہاں کریندے باوے۔

۲۵۔ ایس دنیاوی زندگی دی مثال اوں پانی آلی کار جیرھا
اساں جھڑکینس ولسے۔ زمین دا پور تے رطیں اوندے
نال رل ویندن جیندے وچ لوک تے بڑی کھندن تے
جڈاں زمین اوندے ذریعہ سوکھ پالھندی تے سونڑھیں تھی دینی
اوندے مالک خیال کریندے جو بے شک او ایندے اتے
قالع ساڈا حکم اوندو رات کول یا بڑی نہ کول اوندے اس
ایویں ایٹیاں نشاں کھول کے بیان کریندے پس جیرھے
سچیندن۔

۲۶۔ تے اللہ سلامتی دے گھر دو سببیدے تے
جینکوں چاہندے سدھے رستے دو ہدایت بڑیندے۔
۲۷۔ جیرھے نیکی کریندن انہیں کیتے چنگا بدلے تے
ودھاروی ہے تے انہیں دیندے تے زکروا ہوسی تے
ذلت لے بہشتی ہوسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن

۲۸۔ تے جیرھے برائی کریندن اوندے بدلہ او ہوجیہاں
تے انہیں کول ذلت پہنچی تے التدکینس انہیں کول
کوئی بچاؤ والا نیس۔ ایویں ہوسی جویا نہیں دے منہ تے
رات دے کئی کئی اندھارے ٹوٹے سٹ ڈتے گئے ہون
لے لوک دونی ہن ایندے وچ ہوں دیریں رہسن

۲۹۔ تے جڈاں اساں انہیں ساریں کول کھٹا کرلیوں
تے ول اکھسوں انہیں وچو جیرھے مشرک کریندے
ہن تہاں تے تہا بڑے مشرک کھڑے رہو تے اساں
انہیں کول انجوانج کرڈلیوں تے انہیں دے مشرک

آکھن تساں ساڈی عبادت تے نہ کریندے باوے۔

۳۰۔ اللہ سیئں تہا بڑے تے ساڈے درمیان کافی گواہ

اساں تہا بڑی عبادت کیں غافل باوے۔

۳۱۔ اتھاں ہر جان جو اوں رادھا ہوسی اوندامزہ

پکھسی تے او اللہ سیئں دو ولائے ولین جیرھا انہیں

دا سچا مالک تے جواو کوڑ ہدھیندے ہن او انہیں کوں بھل ویسی

۳۲۔ توں اکھ آسمان تے زمین کیں تہا کوں روزی کون

بُیندے تے کیں تے اکھیں تے کیندا قبضہ۔

تے کون مردے کیں جیندے کون کڈھیندے تے

جیندے کیں مردے کون کڈھیندے تے ساری گاہیں

دا انتظا کون کریندے او آکھن اللہ سیئں توں اکھ

کیا تساں تقویٰ اختیار نوہے کریندے۔

۳۳۔ لے تہا بڑا اللہ جیرھا تہا بڑا رب تے حق کوں چھوڑ

کے گمراہی دے سوا تہا کوں کیا ملسی تساں کبڈے پھیرے

ویندے۔

۳۴۔ ایویں تہا بڑے رب دی گال جنہیں نافرمانی کیتی

انہیں تے پوری حق گئی بے شک او ایمان نہ انہیں۔

۳۵۔ توں اکھ کیا تہا بڑے شرکیں وچو کوئی ایجھا ہے جیرھا

پہلی دفعہ پیدا کرے تے ولا اوں پیدا کرے بگے توں اکھ

اللہ سیئں پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولا ولاوی

پیدا کرے بگے تے تساں کنتے پھیرے ویندے۔

۳۶۔ توں اکھ کیا تہا بڑے شرکیں وچو کوئی ہے جیرھا

سچائی دا راہ بڈھالے توں اکھ اللہ سیئں سچائی دا راہ

بڈھالیندے۔ کیا جیرھا حق دا راہ بڈھالیندے او زیادہ حق

رکھیندے جو اوندی پیروی کیتی وچے یا او جیرھا

سدا راہ نیں بڈھالیندا بستھو ہونکوں سدا

فَلَمَّا بَلَغَ بِاللهِ شَهِيدًا بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ إِنْ كُنَّا عَنْ

عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٣٠﴾

هَٰذَا لَكَ تَبْلُؤُ كُلِّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ

مَوْلَاهُمُ الْحَقِّ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَا كَانُوا يَقْتِرُونَ ﴿٣١﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ

السَّعْيَ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ

فَسَيَقُولُونَ اللهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

فَذَلِكُمْ اللهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا

الضَّلَالُ ﴿٣٣﴾ فَأَنَّى تُصَفُّونَ ﴿٣٤﴾

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا

أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٥﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ

يُعِيدُهُ قُلْ اللهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ فَأَنَّى

تُؤْفَكُونَ ﴿٣٦﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلْ

اللهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي

إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمَّنْ لَا

يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِي فَمَا لَكُمْ كَيْفَ

تَحْكُمُونَ ﴿٣٧﴾

راہ دکھایا ونچے تہا کوں کیا تھی گئے تہاں کینجا فیصلہ کریندے؟
۳۷۔ انہیں وچو اکثر محض ظن دی پیردی کریندن
بے شک دم حق دے مقابلے وچ کچھ دی فائدہ نہیں
پچیندا۔ بے شک اللہ سئیں بہوں جانن والا جو او
کریندن۔

۳۸۔ تے اے قرآن اللہ دے سوا کہیں کوہوں کوڑ نال نہ
بنایا وچ سبکہا باتے اے قرآن اوندی تصدیق کریندے جو
اس کہیں پہلے ہاتے کتاب کوں کھول کے بیان کریندے
اینرے وچ کوئی شک نہیں جو اے کتاب تمام جہانیں
دے رب و توبے۔

۳۹۔ کیا او بہن جو ایں انیکوں کوڑ نال بنا گدھے توں اکھ
تہاں ایہو جہیں سورت بنا کے گھن آؤتے جے تہاں پچھے؟
تے تہاں اللہ دے سرا جندی تہا کوں طاقت ہڑوے اوکوں
کوں وی (مدد کیتے) سبکھنوں

۴۰۔ سچ اے ہے جو انہیں انجی چیز کوں کوڑ سبھے جیندا
انہیں کوں پورا علم دی نہیں تے نہ ہن تک انہیں تیں ایندی
کوئی حقیقت کھلی ایویں انہیں کہیں پہلے لوکس دی جھٹلایا ہا
تے توں بڑیکھ ظالمیں دا انجام کیوں تھندے۔

۴۱۔ انہیں دچو کچھ ایندے تے ایمان کھن آوسن تے کچھ نہ
منین تے تیر ارب گیار گھنن والیں کوں بڑا دھما جائدے۔
۴۲۔ تے جے او تیکوں کوڑا سمجھن تے توں اکھ میڈے
واسطے میڈا عمل تے تہا بڑا عمل تہا بڑے نال۔ جو میں
عمل کرینداں تہاں انہیں کہیں بری عرتے جو تہاں
کریندے عرتوں کہیں میں بری آن۔

۴۳۔ تے انہیں وچ کچھ انجمن جیرے تیریدی ہال سنن
کیتے کن لائی رکھن کیا توں بوڑے کوں سنا سبکدیں

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
عَنِ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۳۷﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا
مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۹﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿۴۰﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۴۱﴾
وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ إِنِّي عَبْدٌ لَكَ وَكَفَرْتُ بِمَا كُنتُمْ
عَمَلِكُمْ بِرَبِّيُونَ وَمِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۴۲﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَعِبُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَنْجِي الضَّالِّينَ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ﴿۴۳﴾

بھانویں اور عقل کنیں کم نہ گھنڈے ہوئیں۔

۴۴۔ تے انہیں وچ کچھ جیڈو مکی رہ ویندن تے کیا توں
ایہجیں اندھیں کوں راہ دکھا سگدیں بھانویں او بڑہدے
نہ ہوئیں۔

۴۵۔ بے شک السدسٹس لوکیں تے کچھ وی ظلم نہیں کریندا
اصل لوک اپنے اتے آپ ظلم کریندن۔

۴۶۔ تے میرے ڈینہہ انہیں کوں انجھی حالت وچ کھٹھا
کر لسی جیویں او ڈینہہ دامن ہک لفظ رہ گئیں انہک بڑدجھے
کوں سہائسن۔ او لوک گھٹے مچن جنہیں السد دی ملاقات
کوں جھٹلائے تے انہیں ہدایت نہیں پاتی۔

۴۷۔ تے یا اسال تیکوں اوندا کچھ دکھا ڈیویں جو اسال
وعدہ کیتے انہیں نال یا وفات بڑے ڈیویں۔ انہیں ولٹا
ساڈو ول السدسٹس خوب گواہ جو کچھ او کریندن۔

۴۸۔ ہر امت واسطے ہک رسول جیڈا انہیں دا رسول
اندے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر ڈتا
ویندے تے انہیں تے کوئی ظلم نہیں کیتا ویندا۔

۴۹۔ تے آبدن لے وعدہ کڈال پورا مٹی سی جے
تساں پچھے ء۔

۵۰۔ توں آکھ میں تے اپنے واسطے وی نفع تے نقصان
دا اختیار نہیں رکھیندا سوائے ایندے جو اللہ چاہے ہر قوم
دی ہک مدت جیڈا انہیں دی مدت اندی نہ او ہک
لفظ پچھو تے مٹی کے بچ سگدن تے نہ اگوتھی کے۔

۵۱۔ توں آکھ تساں بڑسو جے او عذاب رات کوں یا
ڈینہہ کوں تہاڈو آونجے مجرم اوں کنیں کیویں بچ سگدن۔

۵۲۔ کیا جیڈاں او عذاب آو لسی ول تساں من گھنسو۔ ہٹ
(منیندے ء) تے تساں پہلے جلدی مگدے باوے۔

وَمِنْهُمْ مَّن يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعَنَىٰ
وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿۴۴﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۵﴾

وَيَوْمَ يُنْشَأُ لَهُمْ كَانَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ
النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۴۶﴾

وَأَمَّا نُورُكَ فَهَضَّ الَّذِي نَعَدُهُمْ
أَوْ تَوَفِّيكَ فَأَلَيْنَا مَرْجِعَهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿۴۷﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ
بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۴۸﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۹﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي مَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
يُكَلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْذِنُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۵۰﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَاذَا
يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿۵۱﴾

أَتَمَرًا إِذَا مَا دَقَّ أَمْنُكُمْ بِهِ النَّاسُ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۵۲﴾

۵۳۔ وَلَئِیْسَ كُولا اَكْهیا ولسی دیرتیں رہن آلا عذاب
تَجَزَوْنَ اِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۵۳﴾

۵۴۔ تے او تیں کنیں پچھن کیا عذاب برحق توں اکھ ہا
مِیڈے رب دی قسم بے شک او برحق تے تساں
برانوے سبگدے۔

۵۵۔ تے جے ہر جان واسطے جنیں ظلم کیتے زمین وچ
جو کجھ سے اونکوں بل ویندا تے او بھرنکا ڈے کے
جان چھڑا گھنڈے تے جڈاں او عذاب کول ڈر کیمن
تے شرمندگی کول کیمن تے انہیں دے درمیان
انصاف نال فیصلہ کر ڈتا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا
ولیس۔

۵۶۔ سَنُوبے شک جو آسمانیں تے زمین وچ او اللہ
داے تے بے شک اللہ دا وعدہ سچاے تے اصل چہوں
سارے لوک جانڈے نیں۔

۵۷۔ او ہو جو بندے تے او ہو مریندے تے ہونڈ
تساں ولانے ولسی۔

۵۸۔ اے لوگو! تہاڈو تہاڈے رب کنیں نصیحت
آگئی تے سینے دی بیماریاں کیتے شفاء تے ہدایت تے
مومنین کیتے رحمت۔

۵۹۔ توں اکھ اے اللہ دے فضل تے اونڈی رحمت
نال تے او ایندے اتے خوش تھیون اے اوں کنیں چنگا
جو او جمع کریندے ہیں۔

۶۰۔ توں اکھ تساں ڈسو جو اللہ سیس لہائے تہاڈے
واسطے رزق تے تساں اونڈے وچ کجھ حرام تے حلال
کر گدے توں اکھ کیا اللہ سیس تہا کول اجازت ڈتی
تَفَتَرُونَ ﴿۶۰﴾

یا تساں اللہ تے کوڑ پرہمی کھڑے ہو۔

۶۱۔ جیرے لوک اللہ تے کوڑ پرہمندن انہیں دایامت
وے ڈینہ وے متعلق کیا خیال بے شک اللہ لوکس
چ تے فضل کرن والا تے انہیں وچو اکثر لوک شکر نیں
کریں دے۔

۶۲۔ تساں کہیں حالت وچ نوہے ہوندے تے تساں
قرآن وچ کوئی حصہ نوہے پڑھدے تے تساں کوئی کم
نوہے کریں دے تساں تہا کوں پوری طراں بڑھدے
پئے ہوندے ہن جڈاں تساں اوندے وچ مشغول ہوندے
تیدے رب کنیں زمین وچ ذرہ وی کوئی
شے نیں کی پئی تے نہ آسمان وچ تے نہ
اس کنیں چھوٹی تے نہ وڈی سچ لے ہے جو اکلے کتاب
وچ ہن۔

۶۳۔ سٹوبے شک اللہ وے دوستیں تے نہ کوئی بڑہ
تے نہ او مونجھے تھیندن۔
۶۴۔ جیرے ایمان ایندن تے تقویٰ اختیار کریں دے۔
۶۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی خوشخبری تے
آخرت وچ وی تے اللہ وے گاہیں وچ کوئی تبدیلی نیں
لے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

۶۶۔ تے انہیں دی گال تیکوں مونجھا نہ کرے۔ بے شک
عزت ساری اللہ دی ہے تے غلبہ وی او بہوں سٹہ
والا تے جاٹن والا ہے۔

۶۷۔ سٹو جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے۔
تے جیرے اللہ وے سواہے شریک بیٹھن او انہیں وی
پیر وی نیں کریں دے او صرف اپنوں وہم دی پیر وی کریں دے
تے او اکلے نال کم کریں دے۔

وَمَا لَهُمْ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَلَا
تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا
فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٢﴾

إِلَّا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يُخْزَوْنَ ﴿٦٣﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾
لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ
إِكْلَامُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾

وَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾

إِلَّا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا
يَسْتَعِجِ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءُ إِنْ
يَنْتَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٧﴾

۶۸۔ اہو ۷ جس تہاڑے واسطے رات بٹائی ۷ تاں جو
تساں آرام پاؤ تے ڈینہہ روشن بٹالسی بے شک ایندے
وچ اوں قوم کیتے جبرمی سٹری ۷ نشان.

۶۹۔ انہیں اکھئے جو اللہ سیس پتر پٹا گدھے اوپاک او
بے نیاز اوندے واسطے ہے جو آسائیں وچ تے جو
زمین وچ ایندی تساں کئیں کوئی دلیل کا ۷ نیں۔ کیا تساں
اللہ سیس دے متعلق اوگال آبدے ۷ جیندا تہا کوں علم
نیں۔

۷۰۔ توں اکھ بے شک جبرمے اللہ تے کوڑہ صیندن
او کامیاب نیں تھیندے۔

۷۱۔ دنیا وچ تھوڑا فائدہ ۷ ول انہیں ساڈو وٹے
۷۱۔ ول اساں انہیں کوں بڑا دھابا عذاب چکھیسوں ات گاہوں
جو او کفر کریندن۔

۷۲۔ انہیں کوں نوح دی خبر سٹا جڑاں اوں اپنی قوم کوں
اکھیا جو لے میڈی قوم جے میڈا مرتبہ تے اللہ دی
آیات نال میڈا نصیحت کرن تہا کوں چنگا نیں لگدا تے
میڈا اللہ تے بھروسہ ۷ تساں آپ تے اپٹے شکیں تے
سامانیں تے تدبیریں کوں جمع رکھن پچھیں تہاڑے لے تہاڑی
کوئی گال کی نہ رہ وچے ول میڈے خلاف فیصلہ کر
ڈیو تے میکوں مہلت نہ ڈیو۔

۷۳۔ جے تساں پھر وچڑیں تساں کئیں کوئی اجر نیں
مگدا میڈا بدلہ اللہ کئیں ہے تے میکوں حکم ڈتا گئے
جو میں پورا فرمانبردار بن وچاں۔

۷۴۔ انہیں اوں کوں جھٹلائے تے اساں اوں کوں تے اوندے
نال آئیں کوں ہیڑی وچ بچا گدھے تے اساں انہیں
کوں جانشین بٹائے تے جنہیں ساڈی آیات کوں

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ آيَاتٍ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَ النَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ
الْعَزِيزُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَنِ بِهَذَا
أَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَقْتُزُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا
يُفْلِحُونَ ﴿٧٠﴾
مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنْزِقُهُمُ
الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ نَارًا نُورًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يَاقَوْمِ إِنْ
كَانَ كِبَرُ عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكَّرْتُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَى
اللَّهِ تَوَكَّلْتُ فَأَجِيعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ
أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ غِنًى ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ﴿٧٢﴾

إِنْ تَوَلَّيْتُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْنِي مِنْ آجُرٍ إِنْ آجُرِي إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٣﴾

فَكَذَّبُوهُ فَتَبَيَّنْهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ
وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَ أَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

النَّذِيرِينَ ۝

جھٹلائے اسان انہیں کون غرق کر ڈرتے توں ڈیکھ جو
انہیں دا کیا انجام جنہیں کون ڈرایا گیا ہا۔

۷۵۔ ول اسان اوندے بعد انہیں دی قوم دو رسول پمٹھیں
او انہیں دو کھلے کھلے نشان گھن کے آئن جیرے ایں کیں
پہلے جھٹلا چکے ہن او انہیں نیٹ مینا۔ ایویں اسان حد کیں
دو حد والیں دے دلیں تے مہر لاڈیندے ہیں۔

۷۶۔ بجھیں اسان انہیں دے بعد موسیٰ تے ہارون کون
فرعون تے اوندے سرداریں دو پھٹے اپٹے نشان ڈے
کے انہیں وڈائی کیتی تے او مجرم قوم ہائی

۷۷۔ تے جڈاں انہیں دو ساڈے ولوح آگے انہیں آکھے
استے بے شک کھلا کھلا جادوے۔

۷۸۔ موسیٰ آکھے کیا تساں حق دے متعلق اے آبدے ء
جڈاں او تہا ڈو آگے کیا اے جادوے تے جادوگر کامیاب
نیٹن تھیندے۔

۷۹۔ انہیں آکھے کیا توں ساڈے کولہو ایں واسطے آئیں
جو توں ساکوں اتھو ہٹا ڈیویں جیندے اتے اسان اپٹے
بیرو ہٹا ڈے کون پاتے تے مک وچ تہاکوں وڈائی
مل ونجے اسان تہاکوں اصلو نہ منیسوں۔

۸۰۔ تے فرعون آکھے تساں میڈو ہر علم دالے جادوگر
کوں گھن آؤ۔

۸۱۔ جڈاں جادوگر آگئیں انہیں کوں موسیٰ آکھے جو تساں
سٹنے اوسٹو۔

۸۲۔ جڈاں انہیں سٹے موسیٰ آکھے جو تساں گھن آئے ء
تے پیش کیتے اے سارا دوکھا ء بے شک اللہ سیٹیں
ایکوں ضرور مٹا ڈیسی بے شک اللہ سیٹیں فساد کرن والیں
دے کم کوں کامیاب نیٹن کریندا۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَبَاءُوا وَهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۚ
كَذَٰلِكَ نَطْعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُعْتَدِينَ ۝

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةٍ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ
مُبِينٌ ۝

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا
وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُونَ ۝

قَالُوا اجْعَلْنَا مِثْلَهُمَا فَنَكْفِئَهُمَا عَنَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِمَا آيَاتِنَا وَ
تَكُونُ لَكُمُ الْيَكْبَرِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا غَنُوكُمَا
يُؤْمِنِينَ ۝

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَئِنِّي لَمَلِكٌ مُّبِينٌ ۝

فَلَمَّا جَاءَ الْحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُّوسَىٰ الْقَوَامَ أَنتُمْ
مُلْكُونَ ۝

فَلَمَّا الْقَوَامَ قَالَ مُّوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرَانِ اللَّهُ
سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ ۝

وَيُحْيِي اللَّهُ الْخَبْثَ بَكَلَّتْهُ وَكَذَّبَتْهُ الْجَحِيمُونَ ﴿٦٠﴾ ۸۳۔ تے اللہ سیس حق کوں اپنئے بگاہیں دے نال سچا

ثابت کریندے بھالوں مجرم ناپسند کرن۔

۸۴۔ تے موسیٰ تے اوندی قوم دے تھوڑے جہیں جو ان ایمان گھن آئے باقیں ایں ڈر توں نہ منیا یا جو فرعون تے اوندے سردار انہیں کوں کہیں مہیت وچ نہ پاڈیوں تے بے شک فرعون زمین وچ وڈا بیٹیا پیا تے بے شک او حد کنیں ددھن والیں وچو با۔

۸۵۔ تے موسیٰ اکھئے اے میٹھی قوم جے تساں اللہ تیں ایمان ایندے ء تے اوندے اتے بھروسہ کرو جے تساں پسے فرمانبردار ہوئے۔

۸۶۔ انہیں اکھئے اساں اللہ تے بھروسہ رکھیندے ہیں اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم کیتے آزمائش واسبب نہ بنا۔

۸۷۔ تے ساکوں کافریں کنیں اپنی رحمت نال بچا۔ ۸۸۔ تے اساں موسیٰ تے اوندے بھراکوں وحی کیتی جو تساں معروچ اپنی قوم واسطے رہن دیاں کچھ جہیں خاص کر گھنوتے اپنئے گھریں کوں آٹے سامنے بناؤ تے نماز طہارے پڑھوتے مومنین کوں خوش خبری دے دے۔

۸۹۔ تے موسیٰ اکھیا اے ساڈے رب بے شک تیں فرعون تے اوندے سرداریں کوں سوٹھپ (دنیا دا) بڑے تے دنیاوی زندگی وچ مال بڑے تے لے ساڈے رب ایں واسطے جو او تیبڑے رستے کنیں بٹاون اے ساڈے رب انہیں دے مال برباد کر دے تے انہیں دے دلیں تے سزا لہا او ایمان نہ انیس جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھن۔

فَمَا أَمَّنَ يُوسُفُ إِلَّا ذُرِّيَّتُهُ مِّن قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ السُّفْرِينَ ﴿٦١﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ مَّاتُم بِاللَّهِ فَاعْلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٦٢﴾

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٣﴾

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٤﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ يَومَئِذٍ وَاجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ قِبْلَةً وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٥﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَآئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّنَا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٦٦﴾

قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتُكُمَا فَاسْتَجِبَا وَلَا تَتَّبِعَنِ
سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۹۰﴾

وَجُورَنَا بِكَ يَا إِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا كَافًّا إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَوَقُ قَالَ
أَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَآئِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۱﴾

الَّذِينَ وَكَذَّبْتُمْ قَبْلَ وَكُنْتُمْ مِنَ الْفَاسِقِينَ ﴿۹۲﴾

فَالْيَوْمَ نُنَبِّئُكَ بِمَا لَمْ يَكُنْ لَكَ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَمْ يَكُنْ لَكَ لَمْ يَكُنْ لَكَ
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ ﴿۹۳﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ مَبَآئِدَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ النَّبَاتِ كُلِّهَا فَمَا اخْتَلَفُوا خَلْقًا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ
رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿۹۴﴾

فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ
يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿۹۵﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُونَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۹۶﴾

۹۰۔ اللہ سیس فرمائے تہا بڑی بڑو ناپس دی دعا قبول
کر گدھی گئی تے تے لساں بڑو پس پیر جہانی رہو تے انہیں
دے راہ دی بیروی اصلو نہ کرو جیرھے علم نہیں رکھیندے۔
۹۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سمندر کنیں پار لنگھائے
سے تے فرعون تے اوندے لشکر منہ زوری تے ظلم
نال انہیں دا پیچھا کیستے تے جڈاں او غرق تھیوٹ گبے
تے اوں آکھسے میں میندا جو بے شک کوئی معبود نہیں
اوندے سوا جیندے، تے بنی اسرائیل ایمان گمن آئن تے
میں فرمانبرداریں وچو ہاں۔

۹۲۔ ہن میندیں پہلے تیں نافرمانی کیتی تے توں گیڑ
گھٹن والیں وچو ہاویں۔

۹۳۔ اچ اساں تیبے بدن کوں نجات دیندے ہیں
تاں جو توں نشان ہویں انہیں واسطے جیرھے تیبے
بعد آون تے بے شک پہوں سارے لوک ساڈی آیات
کنیں غافلن۔

۹۴۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں سچائی والی جا بڑی
تے اساں انہیں کوں پاک چیزاں بڑن علم آون
دے بعد انہیں اختلاف کیستے بیشک
تیبے رب انہیں مے درمیان قیامت مے دینہ فیصلہ کر
ڈیسی جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

۹۵۔ تے جے توں شک وچ ہویں ایندی وجہ کنیں جو
اساں تیبو لہائے تے توں پچھا انہیں لوکس کنیں جیرھے
تیں کنیں پہلے کتاب پڑھدن بے شک تیبو تیبے
رب کنیں حق آگئے تے توں شک کرٹ والیں وچو نہ بڑ۔

۹۶۔ تے انہیں لوکس وچو نہ اصلو بڑ جنہیں اللہ دے نشانیں
کوں بھٹلائے ناں تاں گھاٹا پاوٹ والیں وچو تھی ویسیں۔

۹۷۔ بے شک جیندے اتے تیبڑے رب ولو عذاب دی خبر آگئی » او ایمان نہ انیس۔

۹۸۔ بھانویں انہیں کنیں بر قسم دے نشان آونجن ول دی او نہ منیسن جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھ گھنن۔

۹۹۔ کیوں کوئی ایجھی وستی نہ تھی جیرھی ایمان گھن آوے با سوائے یونس دی قوم دے جیڈاں او ایمان گھن آئیں اسان انہیں کنیں ذلیل کرن والا عذاب بٹاڈتے تے انہیں کون ہک وقت تیں فائدہ ڈتے۔

۱۰۰۔ تے جے تیبڑا رب چاہندا جیرھے زمین وچ بن سارے ایمان گھن آون ہا کیا توں لوکیں کون مجبور کر لیس جو او ایمان گھن آون۔

۱۰۱۔ کبیں شخص کون اختیار نہیں جو او اللہ دے حکم دے بغیر ایمان گھن آوے تے اللہ سیئیں انہیں تے عذاب نازل کریندے جیرھے عقل نہیں کریندے۔

۱۰۲۔ توں آکھ ڈیکھ جو آسائیں تے زمین وچ نشان تے ڈراوے فائدہ نیں ڈیندے اوں قوم کون جیرھی ایمان نہ آنے۔

۱۰۳۔ تے کیا او انتظار کریندے بین انہیں لوکیں دے جہائیں آلی کار جیرھے انہیں کنیں پہلے گذر گئی توں آکھ تسان انتظار کرو میں دی تہاڈے نال انتظار کرکٹ والیں وچو ہاں۔

۱۰۴۔ پچیس اسان اپے رسولیں کول تے مومنین کول پچا گھنسون ایویں ساڈے اتے مومنین کول پچا وٹا فرض۔

۱۰۵۔ توں آکھ اے لوکو جے تسان میڈے دین دے تعلق شک وچ ہن تے میں انہیں دی عبادت نیں کریندا جینی تسان اللہ دے سوا عبادت کریندے تے اصل میں

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۷﴾

وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿۹۸﴾

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَفَعَلَهَا إِيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كَسَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ فَخَذَّيْنَاهُ الْحَيَوَةَ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۹۹﴾

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكذِّرُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۰﴾

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۱۰۱﴾

قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُنْفَخِ الْآيَاتِ وَالنُّذُرِ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۲﴾

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ قُلْ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿۱۰۳﴾

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۰۴﴾

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُمُ وَأُؤْتِ أَنْ أَكُونَ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

عبادت کریند ان اللہ دی حیرہا تہا کون مریدے تے میوں
حکم بڑا گئے جو میں مومنین وچو بنیں۔

وَأَنْ أَوِّمَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الشَّارِكِينَ ۝

۱۰۶۔ تے توں اپنی توجہ کون دین دوکر ایویں جو توں ہرڈنگ
ول کنیں پاک ہوویں تے توں مشرکین وچو نہ بنی۔

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ ۝

۱۰۷۔ تے توں اللہ دے سوا کہیں کون نہ سبڈ حیرہے تیکوں
نہ نفع بونیدن نہ نقصان تے جے توں اے کریسیں بیشک
توں ظالمن وچو بنی ولسیں۔

وَأِنْ يَسْأَلْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَإِنْ يَرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝

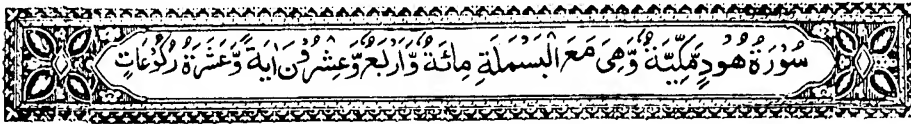
۱۰۸۔ تے جے اللہ سیوں تیکوں کوئی تکلیف پچا دے
اوندے سوا کوئی بیا ہٹا نہیں سگدا جے تیڈے کیتے
کوئی چنگائی چا ہے تے اوندے فضل کون کوئی روکٹ والا
نہیں۔ اپٹے بندیں وچو جندے اتے چا بندے اپنا فضل
کریدے تے او بہوں بخشٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ
اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۝

۱۰۹۔ توں اکھ اے لوکو تہا ڈو تہا ڈے رب ولو حق آگئے
تے حیرہا ہدایت پیسی او اپنی ذات دے فائدے کیتے
ہدایت پیسی تے حیرہا گمراہ قیسی اوندان نقصان ہونکوں قیسی
تے میں تہا ڈا ذمہ وار نہیں۔

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَخْلُكُمُ اللَّهُ وَهُوَ
خَيْرُ الْخَالِكِينَ ۝

۱۱۰۔ توں اوندی پیروی کر جو تیڈو وحی کیتی گئی تے توں مبر
کر جے تیں اللہ فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرن والا۔

سورۃ ہود مکی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۴ آیات تے ۱۰ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے
 جیوٹن والا تے ول ول رحم کرن والا ۛ

الَّذِينَ كُنْتُ أُحْكِمُ آيَتَهُ ثُمَّ فَضَلْتُ مِنْ لَدُنِّ
حَكِيمٍ خَيْرٍ ۝

۲۔ میں اللہ ڈیکھوں والا ہاں۔ اے کتاب جیندی آیات
مضبوط کیتیاں گیئیں تے دل سیاٹے تے بہوں باخبر خدا
ولو کھول کھول کے بیان کیتیاں گیئیں۔

الَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٣﴾

۳۔ جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو میں تہاڑے واسطے خدا لو ڈراؤں والا تے خوشخبری ڈیوٹن والا ہاں۔

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا ذُنُوبَكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ يَتَّبِعْكُمُ
مَتَاعًا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ
فَضْلَهُ ۚ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيرٍ ﴿٥﴾

۴۔ تے تہاں اپنے رب کئیں بخشش منگو تے ول اوہ نہ جھکو
او تہا کوں ہر مقررہ وقت میں چنگا سامان ڈیسی تے ہر فضل
والے کوں اپنا فضل ڈیسی جے تہاں پھرو لیو تے بے شک
میں تہا کوں بک وڈے ڈینہہ دے عذاب کئیں ڈرینداں۔

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑤

۵۔ اللہ دوستوں کو لئے تے اوہر شے تے قادر۔

إِلَّا أَنَّهُمْ يَشْنُونَ صُدُورَهُمْ لَيْسَتْ خَفَافًا مِنْهُ إِلَّا

۶۔ سٹو بے شک او اپنے سینے مرڑسیند تاں جو او اول

حَدَّثَنَا سَتِغْشُ بْنُ شَابَهٍ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا

کنیں لکے رہوں۔ سٹو جڈاں او اپنے کپڑے پیندن تے

يُؤْتِيهِمْ مِنْ أَشْجَارِهِمْ عَمَصَاجًا ۖ وَاللَّهُ يَهْدِي الْقَوْمَ الْيَاسِينَ ﴿٦٠﴾

جو اوکیندن تے جو اوظاہر کریندن او جائدے بیشک

اوسینے دی گاہیں کوں جانن والا۔

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿۷﴾

۷۔ زمین وچ کوئی جانور نہیں جیندا رزق اللہ دے دے نہ جوڑے تے او چاندے اوں جانور دی عارضی رہن دی جا تے مستقل رہن دی جا کوں دی۔ اے سب کچھ کھلی کھلی کتاب وچ۔

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لَنَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَعْبُودُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿۸﴾

۸۔ اوہوہ جس آسمانیں تے زمین کوں چھی وقتیں وچ پیدا کیے تے اوں عرش پانی تے ہے تاں جو تہاڑا امتحان گھنے جو تہاڑے وچ کون چنگا کم کریندے تے جے توں آکھیں جو بے شک تاسا مرن دے بعد اٹھالے ویسوتے کافر ضرور آکھن جو اے تے کھلا کھلا جادو (دکھا)۔

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَىٰ أُمَّةٍ مَّعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِصُهُ الْيَوْمَ بِأَيُّهُمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۹﴾

۹۔ تے جے اسال انہیں کنیں عذاب گھٹری دی مدت میں کچھ کر ڈیوں تے او ضرور آکھن کیرھی شے اوں کوں رکنیدی پئی۔ سٹو جیڑاں انہیں تے او عذاب اوس انہیں کنیں بٹا یا ویسی تے جیرے عذاب تے او کھلے ہن اوہو انہیں کوں ولایت گھنسی۔

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُوفُ كُفُورًا ﴿۱۰﴾

۱۰۔ تے جے اسال انسان کوں اپٹے ولور رحمت چکھاؤں ولا اوں کنیں کھس گھنوں تے بے شک او ناامید تے ناشکرا تھیویندے۔

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَشَتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿۱۱﴾

۱۱۔ تے جے اسال اوں کوں بڑکھ پھچن دے بعد نعمت چکھاؤں تے او ضرور آکھن میڈیاں میڈیاں ٹل گئیں تے بے شک او بہوں اکر پکڑی والا تے فخر کرٹ والا۔

إِنَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿۱۲﴾

۱۲۔ سوانے انہیں دے جیرے صبر کرن تے جینگے کم کرن ایسے ہن جنہیں واسطے وڈا اجر تے بخشش۔

فَلَحَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ وَصَافِيٌّ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ کافر اے امید کریندن جو توں اپنی وحی دا حصہ چھوڑ ڈیسیں تے ایندے نال تیبہ اسینہ تنگ تھیویندے کافریں دے اے آکھن تے جوادندے اے خزانہ کیوں نہیں لٹھا یا اوندے نال فرشتہ کیوں نہیں آیا توں تے محض ڈراونٹ

والا میں تے اللہ ہر شے دا کار ساز۔

۱۴۔ کیا او آبدن جو ایں کتاب گھر گدھی ۷ توں آکھ جے تسان
سچے ۷ تے ایجو جہاں بڑا سورتاں گھڑ ڈکھاو تے
اللہ دے سوا جیندی تہا کوں طاقت سب گھنو۔

۱۵۔ جے او تیکوں جواب نہ ڈیون (تیڈی گال نہ منن) تے
توں چاٹ گھن جو تیڈو بہایا گئے او اللہ دے علم نال تے
اللہ دے سوا پیا کوئی عبادت دے لائق نہیں تے کیا تسان
فرمانبردار مٹسو۔

۱۶۔ جیرھا دنیاوی زندگی تے اوندے سوٹھپ کوں چاہی
اساں انہیں دے اعمال دا بدلہ ایندے وچ پورا کر ڈیوس
تے انہیں کیتے اوندے وچ کوئی کمی نہ کیتی ویسی۔
۱۷۔ اے او لوکن جنہیں واسطے آخرت وچ صرف بھاء تے
ایندے وچ جو بٹائے انہیں او ونجج ویسی تے جو او کیندے
پین او تباہ تھی ویسی۔

۱۸۔ کیا جیرھا شخص اپنے رب کیں روشن دلیل تے قائم
تے جیندے تیکھو خداو لوک گواہ اوتی تے اوں کیں پہلے
موسیٰ دی کتاب امان تے رحمت بانی آپکی ۷ اے اوں کوں
میندن تے جیرھا انہیں ٹولیں دچو نہ نیسی اوندے وعدے
دی جا بھاء۔ ایندے بارے وچ کہیں شک وچ نہ پو
بے شک اے تیڈے رب ولو سچ تے اکثر لوک
ایمان نہیں ایندے۔

۱۹۔ اوں کیں وڈا ظالم کوں جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑے
اے لوک اپنے رب دے سامنے پیش کیتے دسین تے
گواہ اکسن اے لوکن جنہیں اپنے رب تے کوڑ بدھن
سٹو فالیں تے اللہ دی لعنت۔

۲۰۔ تے ظالم اوہن جیرھے اللہ دی راہ کیں روکیندن تے

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهِ
مُفْتَرِيَةٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ
وَأَن لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ⑥

مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيْنَهَا نُوفِ
إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُنْجُونَ ⑦

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ ۚ
وَحِطُّ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَ بَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑧

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ
وَمِنْ بَيْنِهِ كُتُبٌ مُّوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ
الْأَغْوَابِ ۖ فَاَلْتَأْرَ مَوْعِدُهُ ۚ فَلَا تَكُ فِي
مِيزَانِهِ قِيْلَةٌ إِنَّهُ اخْتَفَىٰ مِنْ رَبِّكَ ۚ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ⑨

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۖ أُولَئِكَ
يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ ۚ أَلَا لَعَنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ ⑩

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۶﴾

اوندے وچ بگ پیدا کرن چاہندن تے اے آخرت دے وی منکر۔

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضْعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّعْيَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿۷﴾

۲۱۔ اے لوک ملک وچ اللہ والیں کوں ہر انیں بگدے تے اللہ دے سوا بیا کوئی انہیں دا سبکتی نیں انہیں کوں وڈا عذاب ڈتا ویس نہ او سنن دی طاقت رکھیندن تے نہ او بیکھ سگدن۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِمُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَرُونَ ﴿۸﴾

۲۲۔ ایسے لوکن جنہیں اپنے آپ کوں گھٹے وچ سٹے تے جیرھا او کوڑ گھڑندے ہن او وی دیکھ گئے۔

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسِرُونَ ﴿۹﴾

۲۳۔ بے شک اے گال بکی جو او آخرت وچ گھٹاپا وٹ والن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۰﴾

۲۴۔ بے شک جیرھے لوک ایمان گھن آئن تے نیک عمل کیتے نیں تے اپنے رب دو بھک گئیں ایسے لوک بہشتی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۱﴾

۲۵۔ دو لوک دی مثال اوندے تے بوڑے سو بھاکے تے سنن والے کیا انہیں ڈوناہیں دی حالت کو جیہیں تھی بگدی کیا تیاں ول وی نیں سمجھندے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۲﴾

۲۶۔ تے اسان نوح کوں اوندی قوم دو بھٹے تے اول آکھے بے شک میں تہا ڈو کھلا کھلا ہوشیار کرن والا ہاں

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ إِلَيْنِمْ ﴿۱۳﴾

۲۷۔ جو تساں اللہ دے سوا بیا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہا ڈے اتے ڈکھ والے ڈیندے عذاب کنیں ڈرواں۔

فَقَالَ السَّالُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَىٰ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرَىٰ أَتَّبِعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بَادِيَ السَّيِّئِ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿۱۴﴾

۲۸۔ اوندی قوم دے کافرین وچو وڈے لوک آکھے اسان تیکوں اپنے جیہاں بندہ ڈہرے میں تے جیہیں تیری پیڑی تیکوں کیتی او عالم نگاہ وچ سب توں زیادہ ذلیل لوک اسان تہا ڈے وچ اپنے اتے کوئی فضیلت نلے ڈہرے تے اسان تہا کوں کوڑا سمجھندے میں۔

قَالَ يَقَوْمِ ارْعَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَبِّىْ وَاتَّبِعْنِىْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِىْ
فَتُعِيْنَتْ عَلَيْكُمْ ۚ اَنْزَلْنٰكُمْ مَّكُوْهًا وَّاَنْتُمْ لَهَا
كِرْهُوْنَ ۝۳۹

۲۹۔ اوں اکھیاے میڈی قوم تساں بھلا بڑسو جے میں
اپنے رب کنیں کمل دلیل تے ہواں تے اوں میگوں اپنے ولو
رحمت وی بڑتی ۽ جیر صی تہا بڑے اتے ظاہر کاء نیں تھی
پئی (بڑسی نیں پئی) کیا اساں تہاکوں او دلیل زوریں
ریت منوا گھنسون بھانویں تساں ناپسند کرد۔

وَيَقَوْمِ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَآ اَنْ اَجْزِىَ اِلَّا
عَلٰى اللّٰهِ وَمَا اَنَاْ بِظَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّهُمْ مُّلْقَوْنَ
رَبِّهِمْ وَلِكِنِّىْ اَرْسَلْتُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ۝۴۰
وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِىْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ اَنَاْ
تَذَكَّرُوْنَ ۝۴۱

۴۰۔ تے اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایندے بدسچو کوئی
مال نیں منگدا میڈا بدلہ صرف اللہ کنیں ہے تے منوں والیں
کوں میں دھکے ڈیون والا نہیں۔ بے شک او اپنے رب کوں
ملٹی والں تے اصل میں تہاکوں جاہل قوم سمجھداں۔
۴۱۔ تے اے میڈی قوم جے میں دھکے ڈیواں تے اللہ لو
ملن آئی سنرا توں بچاؤں کیجیے میڈی کون مدد کرے بی کیا
تساں دل دی سمجھندے نو ہے۔

وَلَا اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِىْ خَزَاۤىْنٌ مِّنَ اللّٰهِ وَلَا اَعْلَمُ
الْغَيْبِ وَلَا اَقُوْلُ اِنِّىْ مَلَكٌ ۚ وَلَا اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ
تَزِدُّهُمْ اٰیٰتِىْ اَعْيٰىظُكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۚ اَللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا فِىْ اَنْفُسِهِمْ ۚ اِنِّىْ اِذَا لَمَسَ الظَّالِمِيْنَ ۝۴۲

۴۲۔ تے میں تہاکوں اے نیں آہا جو میں کنیں اللہ دے
خزانے ہن تے میں غیب وی نیں جاند تے نہ میں اے
آہاں جو میں فرشتاں تے نہ میں آہاں انہیں لوکیں دے
متعلق جیرے تہا بڑی اکھیں وچ ذلیلن جو اللہ سنیں انہیں
کوں چھگانا اصلو نہ ڈیسی اللہ جانڈے جو انہیں دے دیں
وچ بے شک میں ظالمیں وچو تھی ویساں جے میں تہا بڑی
گال مناں

قَالُوا يٰنُوحُ قَدْ جَدَلْنٰكَ فَاكْثَرْتَ جِدْلَنَا فَاٰتِنَا
بِمَا نَدْعُ نَا اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ۝۴۳

۴۳۔ انہیں آکھئے اے نوح توں ساڈے نال بحث کر
چکیں تے بہوں بحث کر چکیں جے توں سچا ایں تے او عذاب
گھن آجیں کنیں ساکوں ڈیریں۔

قَالَ اِنَّمَا يٰتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَاءَ وَمَا اَنْتُمْ
بُعْجِزِيْنَ ۝۴۴

۴۴۔ اوں آکھئے جے اللہ چاہی تے او تہا بڑے اتے
اونکوں گھن اوسی تے تساں اونکوں روک لوئے سگدے

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَصِيْحَتِىْ اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ
اِنْ كَانَ اللّٰهُ يَرِيْدُ اَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ سَرَبَكُمْ ۝۴۵

۴۵۔ تے میڈی خیر خواہی تہاکوں نہ فائدہ نہ ڈیسی جے میں
تہا بڑی خیر خواہی چاہاں وی جے اللہ تہاکوں ہلاک کرن چاہے

وَالْيَهُ تَرْجَعُونَ ﴿٥﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَدَيْنَاهُ لَنْ اِنْفَدَيْنَاهُ فَعَلَهُ الْخَالِي

وَاَنَا بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٦﴾

۵

وَاُدْعَىٰ اِلَىٰ نُوْحٍ اَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا

مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧﴾

وَاصْبِرْ لِفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِي فِي

الَّذِينَ ظَلَمُوا اِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٨﴾

وَيَصْنَعُ الْفُلَكَ تَلَوْنَاهُ مَلَاً مِنْ قَوْمِهِ

سَيَحْمِلُنَا مِنْهُ قَالِ اِنْ تَسْخَرُونَ مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ

كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٩﴾

تَسُوْفَ تَعْلَمُوْنَ مَنْ يَّاتِيْهِ عَذَابٌ يُّخْزِيْهِ وَ

يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿١٠﴾

كَلَّا اِذَا جَاءَ اَمْرُنَا وَفَاَزَ السَّيْئُورُ

قُلْنَا اَحْمِلْ فِيْهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ

اِثْنَيْنِ وَاَهْلَكَ اِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ

الْقَوْلُ وَمَنْ اٰمَنَ وَمَا اٰمَنَ مَعَهُ اِلَّا

قَلِيْلٌ ﴿١١﴾

وَقَالَ ارْكَبُوْا فِيْهَا بِسْمِ اللّٰهِ مَجْرِبَهَا وَفَرَسَهَا

اِنْ رَزَقْنِيْ لَغَوُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٢﴾

وَهِيَ تَخْرِيْ بِهَمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ تَلَوْنَاهُ

نُوْحٌ اِتَنَّهُ وَكَانَ فِي مَغْرَلٍ يُبْنَى اَرْكَبْ مَعَنَا وَ

تے ا و تہا ڈارب تسال اونو ول ولسو۔

۳۶۔ کیا او کہیں اے اوں آپ گھڑی، توں اکھجے میں

آپ گھڑی، تے میڈا جرم میڈے اتے پوسی تے میں

تہا ڈے جرم میں کتیں بری آن۔

۳۷۔ تے نوح دو وحی کیتی گئی، جو بے شک تیلہی قوم وچ

جیرے ایمان گھن آن انہیں نے سوا بیا کوئی وی ایمان نہ

انیسی تے توں جو او کریندے بین اوندے اتے افسوس نہ کر۔

۳۸۔ توں ساڈی اکھیں دے سائیٹے تے ساڈی وحی دے مطابق بیڑی

بٹاتے ٹالیں دے متعلق میڈے نال کوئی گال نہ کریں بیشک

او غرق کیتے ولین۔

۳۹۔ تے او بیڑی بنیڈا با تے جہاں اوندی قوم را کوئی وڈا

آدمی اتھاؤ لگھے با اوندے اتے کھن با اوں اکھیا جے اچ

تساں ساڈے نال کھدے، بے شک اساں وی تہا ڈے

ایکھلسوں جیو میں تسال کھلے دے۔

۴۰۔ تے جلدی تہا کوں پتہ لگ ولسی جو کیندو ذیل کرٹ والا

عذاب اوندے تے کیندے اتے مقیمس عذاب ہندے۔

۴۱۔ تے جہاں ساڈا حکم آویسی تے نیں ویہہ پوسی زور نال

اساں اکھسوں ایندے وچ ہر شے دے جڈو جڈو۔

سوار کر تے اپنے گھروالیں کوں وی تے منٹ والیں کوں سوئے

اوں شخص دے جیندے کیتے ساڈے عذاب دا حکم جاری تھی

چکے۔ اوندے منٹ والے بہوں تھوڑے ہن۔

۴۲۔ تے اوں اکھے اوندے وچ سوار تھی و نوح اللہ دے نال

نال اوڑسی تے اللہ دے نال نال کھڑی بے شک میڈا

رب بہوں بخشش والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔

۴۳۔ تے او بیڑی انہیں کوں گدھی ویندی بانی پہاڑیں آئی کار

اچی لہریں وچ تے اوں ویلھے حضرت نوح اپنے پتر کوں

۱۰

لَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۰﴾

سُبیئے اول دلیہ او اول کنیں انج تھی گئے اے میڈے
پترتوں ساڈے نال سوار تھی ونج تے توں کافرین
وچوں نہ بنی۔

قَالَ سَأُوْتِيْ اِلَى جَبَلٍ يَّغْصِيْنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ
لَا عَاصِمَ اِلَّوْمَ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِلَّا مَنْ رَّحِمَ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ مِنَ الْمَغْرِقِيْنَ ﴿۳۱﴾

۳۴۔ اوں آکھئے میں بُئیں کہیں پہاڑی تے پناہ گھنساں
او میکوں پانی کنیں پچا گھنسی۔ اوں آکھئے اِنج اللہ اے
عذاب کنیں کوئی نیں پچا سگدا سوائے اوندے جندے
اتے او رحم کرے تے ہوں ویلے بڑونا میں دے درمیان
ہک پھولی اکبئی تے او پڑن والیں وچر تھی گیا۔

وَقِيلَ يَا اَرْضُ ابْلَعِيْ مَاءَكَ وَيسٰٓءَا اَقْبِلِيْ
وغيض الماء وقضى الامر واستوت على الجودي
وقيل بعدا للقوم الظالمين ﴿۳۲﴾

۳۵۔ تے آکھیا گیا اے زمین توں اپنے پانی کوں نگل
ونج تے اے آسمان توں دی کھڑ ونج تے پانی مسک گئے آکھیا گیا ظالم
قوم واسطے تباہی مقدر۔

وَنَادٰى نُوْحٌ رَبَّهٖ فَقَالَ رَبِّ اِنِّىْٓ اٰهْلٰى
وَاِنَّ وَعْدَكَ لَاحْقٌ اَنْتَ اَحْكَمُ الْحٰكِمِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۶۔ تے نوح اپنے رب کوں سُبیئے اے میڈے رب
بے شک میڈا پتر میڈے گھر والیں وچر تے بے شک تیرا
وعدہ پچا تے توں ساریں فیصلہ کرن والیں وچر چکا فیصلہ
کرن والیں۔

قَالَ يٰنُوْحُ اِنَّهٗ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّهٗ عَمَلٌ غَيْرُ
صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِىْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهٖ عِلْمٌ اِنِّىْ
اَعْظُكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجٰهِلِيْنَ ﴿۳۴﴾

۳۷۔ اللہ آکھئے اے نوح اے تیرے گھر والیں وچر اصلو
نیں اوندے کم چنگے نیں۔ توں میں کنیں اینجا سوال نہ کر جندا
تیکوں علم نیں۔ میں تیکوں نصیحت کرینداں اے نہ تھیوے جو
توں جاہلیں وچر تھی ونجے۔

قَالَ رَبِّ اِنِّىْٓ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِىْ بِهٖ
عِلْمٌ وَّ اِلَّا تَغْفِرْ لِىْ وَ تَرْحَمْنِىْ اَكُنْ مِنَ
الْخٰسِرِيْنَ ﴿۳۵﴾

۳۸۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میں تیرے ام شام وچ
اندل جو میں تیں کنیں او سوال کراں جندا میکوں علم نیں تے
جے میں میکوں نہ بخشیا تے میڈے اے رحم نہ کیتا تے میں
گھاٹا پاؤں والیں وچر تھی ولساں۔

قَبِلَ يٰنُوْحُ اهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَ بَرَكَاتٍ عَلَيْنَا وَ
عَلٰٓى اُمَمٍ مِّنْ مَّعَكَ وَاُمَمٌ سَبَّحُوْهُمْ بِحَمْدِىْ
مِمَّا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَاُخْرٰى وَ مَنَعْنَا عٰبَادَ الْاَلِيْمِ ﴿۳۶﴾

۳۹۔ آکھیا گیا اے نوح ساڈے ولو سلامتی نال تے انہیں
برکتیں نال جبریاں تیرے تے انہیں امتیں تے تھیں جبریاں
تیرے نال سفر کرتے کجہ جالعتاں اوہن جنہیں کوں

ضرور اسان فائدہ کچھ سول تے پچھیں انہیں کول ساڈے
ولو بکھوالا عذاب پہنچسی۔

۵۰۔ اے غیب دیاں خبراں بن جیڑھیاں اسان تیکول وحی
کیتن ایں کنیں پہلے نہ تول تے نہ تیڈی قوم ایکول
چاندی بان توں صبر کر بے شک چوگا انجام النکسین ڈرٹ
والیں دا۔

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ
إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ۝

۵۱۔ تے عاد دو انہیں دے بھرا ہود کول پھٹے سے اول
آکھئے اے میڈی قوم تساں اللہ دی عبادت کروادنے
سوا کوئی تہاڈا مبود نہیں۔ تساں تے صرف کوڈ کھڑٹ
والے۔

وَالِى عَادِ أَخَاهُمْ هُودٌ قَالَ يَقَوْمِ ابْعِدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ۝

۵۲۔ اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایند کوئی اجڑیں منگدا میڈا اجر
محض اللہ دے دے ہے جیں میکل پیدا کیتے کیا تساں
عقل کنیں کم نو مے گھندے۔

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

۵۳۔ اے میڈی قوم تساں اپٹے رب کنیں بخشش منگوتے
ہونو رجوع کرو او تہاڈے اتے آسمان کنیں ڈاڈھا
میند و سبسی تے تہا کول طاقت دے بعد بی دودھ طاقت
ڈیسی تے مجرم حق کے خدا کنیں مز نہ پھیرو۔

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُكُمْ رَبُّكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ يُرْسِلِ
السَّيَّءَ عَلَىكُمْ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ فَذُكُّوا إِلَىٰ قَوْمِكُمْ
وَلَا تَسْأَلُوهُ مُجْرِمِينَ ۝

۵۴۔ انہیں آکھئے اے ہود توں ساڈے کوہو روشن
دلیل نو جیں گھن آیا تے اسان تیڈے آکھن تے اپٹے
خدا ئیں کول نے جھوڑ بگدے تے تیکول اسان لے
میندے۔

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي
الْبِهْتِنَا عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝

۵۵۔ اسان تیڈے متعلق اے آکھ بگدے میں جو
ساڈا کوئی مبود بُرے ارادے نال تیڈے پچھو بگ گئے
اول آکھئے میں اللہ کول گواہ ٹیند تے تساں وی گواہی ڈیو
تے میں تہاڈے شرک کنیں بُری آں۔

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوِّ قَالَ إِنْ
أَشْهَدُ اللَّهَ وَاشْهَدْ وَأَنْتَ بِرَبِّي مِمَّا تَشْرِكُونَ ۝

۵۶۔ ایندے علاوہ تساں سارے کھٹے رل کے میڈے

مِنْ دُونِهِ فَيَكِيدُنِي جَبِينًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ۝

خلان منصوبہ بناؤ تے ول میگوں مہلت نہ ڈیو۔

۵۷۔ بے شک میں اللہ تے بھروسہ کرینداں جبرہا میڈا
تے تہا ڈارب۔ کوئی جانور نہیں جیندے متھے کوں اللہ تے
پکڑیا ہو یا نہ ہوے۔ بے شک میڈارب سدھے
راہ تے کھڑے۔

۵۸۔ جے تساں کنڈ پھیر گھنوتے بے شک میں تہا کوں
پکڑا ڈتے جیندے نال میگوں پھٹیا گئے۔ تے میڈا
رب تہا ڈے سوا بی قوم کوں جانشین بنا ڈیسی تے تساں
اوں کوں کھدی نقصان نہ پچا سگسو بے شک میڈارب
ہر شے دی بہوں حفاظت کرٹ والا۔

۵۹۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آگئے تے اساں
ہود کوں تے اونکوں جبرے ایمان گھن آئن اپنی رمت نال
پچا گدھے تے اساں انہیں کوں سخت عذاب کینیں پچا
گدھے۔

۶۰۔ اے عاد بن جنہیں اپنے رب دے نشانیں دا انکار
کیتے تے اوندے رسولیں دی نافرمانی کیتی تے انہیں ہر ظالم
تے حق دے دشمن دے حکم دی پیروی کیتی۔

۶۱۔ ایں دنیا وچ وی انہیں دے پکھو لعنت تے قیامت
دے ڈینہ دی سٹو بے شک عاد نے اپنے رب دا انکار
کیتے۔ سٹو ہود دی قوم عاد تے لعنت۔

۶۲۔ تے غمزدو انہیں دے بھرا مال کوں پھٹے سے اوں
آکھئے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو بے شک اوندے سوا
تہا ڈا کوئی معبود نہیں تہا کوں زمین وچ پیدا کیتے تے تہا کوں
اوندے وچ آباد کیتیں ایں واسطے تساں اوں کینیں بخشش
مگھوتے ہوندر وچ کرب بے شک میڈارب کوہوے تے
دعائیں قبول کرٹ والا۔

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ
إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۝

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
وَيَسْتَخْلِفُ رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا إِنَّ
رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ ۝

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝

وَتِلْكَ عَادٌ جَعَلُوا بَنَاتٍ رَبِّهِنَّ وَاعْتَصَوْا رَسُولَهُ
وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۝

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِسْمَةِ أَلَّا
إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ أَلَا بَعْدَ الْعَادِ قَوْمُ هُودٍ ۝

وَالَّذِي تَوَدَّ آخَاَهُمْ طٰغِيَ قَالَ يَقَوْمِ اغْبُدُوا لِلَّهِ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَبُّوا إِلَيْهِ
إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۝

قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا
تَبْلُ هَذَا أَتَنهَنَّا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ
آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا
إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝

قَالَ يَوْمَ أَرَىٰ لَكُمْ أَنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي
وَأَنسِي مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَتَصَدَّقُنِي مِنَ اللَّهِ
عَصِيَّتُهُ فَمَا تَزِيدُونَنِي غَيْرَ تَخْسِيرٍ ۝

وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُوهَا تَأْكُلُ
فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسَوْءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ
قَرِيبٍ ۝

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ
ذَلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۝

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا طَارِقًا وَالدِّينِ أَمْتَوَامَةً
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِن خِزْيِ يَوْمِئِذٍ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝

وَإِذَا الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيَارِهِمْ
جُنُودًا ۝

كَأَن لَّمْ يَغْنَوْا فِيهَا إِلَّا أَن تَشُودَ الْكَفَّارَ وَارْتَبَهُمْ
إِلَّا بَعْدَ التَّشُودِ ۝

۶۳۔ انہیں آکھئے اے صالح! میں کئی پہلے ساکوں تیرے
اتے بہوں امیدال بن کیا توں ساکوں بنی بگیندیں جو
اسال عبادت کروں جیڑ می ساڑے پیوڑاڑے عبادت
کریندے بن۔ تے بے شک اسال جیندوتوں ساکوں
سڈیند پئیں پریشان کر ڈیوں والے شک وچ ہیں۔

۶۴۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم! تساں ڈسوجے میں اپنے
رب کنیں کھل دلیل تے بجواں تے اوں اپنے رب ولوئیکوں
رحمت ڈتی ہے جسے میں اوندی نافرمانی کراں تے اللہ کے مقابلے
تے میڈی کون امداد کر لیس۔ تساں تے میوں سوائے
تباہی رے ہی کہیں شے وچ نہ ودھیسو۔

۶۵۔ اے میڈی قوم! اے اللہ دی ڈاچی ہے تہاڑے واسطے
نشانی ہے تساں ایکوں چھوڑ ڈیو اے اللہ دی زمین وچ
کھا دے پیوے ایکوں کوئی ڈکھڑ ڈیو نہ تساں تہا کوں
جلدی آوٹ والا عذاب پکڑ گھسی۔

۶۶۔ انہیں ڈاچی دیاں نچاں کپ ڈتیاں تے اوں آکھئے
تساں اپنے گھریں وچ ترے ڈینہہ دافانہ چا گھنوالے
وعدہ کوڑا نہ تھیس۔

۶۷۔ تے جہاں ساڑے عذاب دا حکم آگئے تے اسال
صالح تے اوندے منٹ والیں کوں اپنی رحمت نال بچا
گدھے تے اوں ڈینہہ دی ذلت کنیں وی۔ بے شک تیرا
رب بہوں طاقت والا تے غالب۔

۶۸۔ تے فالیں کوں چکواوٹ والے عذاب پکڑ گدھے تے
اوا اپنے گھریں وچ گوڑیں دے بھر ڈھ پئیں۔

۶۹۔ جیویں او ایں مک وچ کڈیاں او بن کاہ ناں سٹو
بے شک تمود نے اپنے رب دا انکار کیستے سٹو تمود
قوم واسطے وڈی تباہی ہے۔

۷۰۔ تے ساڈے فرشتے ابراہیم کنیں خوش خبری گھن کے آئیں
انہیں آکھئے تیبڑے اتے سلامتی ہووے اوں آکھئے
تہاڑے اتے وی سلامتی ہووے۔ پچھیں جلدی جلدی
اوجھیا ہو یا گایا چاکے گھن آئے۔

۷۱۔ جہاں انہیں دے جتھڑ ٹھنسی جو اوں تئیں تئیں پہنچے
پئے انہیں دے ایں کم کوں اوپر اسمبلس تے انہیں کیں ڈر
محسوس کیتس۔ انہیں آکھئے ڈر نہ اسان لوط دی قوم دو
بیٹھے گئے ہیں۔

۷۲۔ تے اوندی زال نال کھڑی بانی او وڈی پریشان تھی تے
اسان اونکوں اسحاق دی تے اسحاق دے بعد یعقوب دی
خبر پڑی۔

۷۳۔ اوں آکھئے ہائے افسوس کیا میں ہاں جیساں میں
تے پڑھی ہاں تے میڈا پئے وٹی پڑھا بے شک لے
عجیب گال۔

۷۴۔ انہیں آکھئے کیا توں اللہ دی گال تے حیران تھیندی پئیں
تہاڑے اتے لے گھر والیو اللہ دیاں رحمتاں تے برکتاں
ہن بے شک او بہوں تعریف والا تے وڈی شان والا۔
۷۵۔ تے جہاں ابراہیم کنیں ڈر رہ گئے تے عفرجی وی مل
گئی تے او لوط دی قوم کتے ساڈے نال بھاڑن پئے گئے۔
۷۶۔ بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے ہمدرد تے
جھکن والا۔

۷۷۔ لے ابراہیم توں ایں سفارش کنیں رک و نچ بیشک
تیبڑے رب دا حکم آگئے تے بے شک انہیں تے
نہ ملن والا عذاب آکے رہس۔

۷۸۔ تے جہاں ساڈے بیٹھے ہوئے لوط کنیں آئیں
اونکوں بڑا گبے تے دل وچ تنگی محسوس تھی انہیں دی

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّمَا
قَالَ سَلَامٌ مِّمَّا لَيْتَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ ۝

فَلَمَّا رَأَىٰ أَيْدِيَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ نَكَّهُمْ وَأَوَّحَسَ
مِنْهُمْ خَيْفَةً قَالُوا لَا تَحْزَنْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ
قَوْمَ لُوطٍ ۝

وَأَمْرَاتِهِ قَائِمَةٌ فَضَحِكَتْ فَتَبَسَّرْنَهَا بِأَسْحَىٰ لَا وَ
مِنْ وَرَاءِ الْأَسْحَىٰ يَعْقُوبُ ۝

قَالَتْ يَوْنِيكَيَّ أَلِدْتُ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا
إِنْ هَذَا إِلَّا سَوْءٌ عَجِيبٌ ۝

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ
اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ
حَنِيدٌ مُّجِينٌ ۝

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَىٰ
بُجَادِلْنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۝
إِنْ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُّنِيبٌ ۝

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ
رَبِّكَ وَاتَّبِعْ أَمْرَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيقِيهِمْ وَصَاقَ بِهِمْ
دَرْعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۝

وجہ کنیں تے آکھئے سی اے ڈینہہ سخت۔

۷۹۔ تے اوندی قوم اوندو درکدی آئی تے ای کنیں پہلے
وی اووڑے گندے کم کریندے ہن اول آکھئے اے
میڈی قوم اے میڈیاں چھوڑیں ہن اے تہاڑے کیے
پاکن تساں التکنیں ڈرو تے مہانیں دے معاملے وچ
میکوں ذلیل نہ کرو کیا تہاڑے وچ کوئی سمجھار آدمی
کاہ نہیں۔

۸۰۔ انہیں آکھئے تیکوں پتہ ء جو تیڈی چھوڑیں تے ساڈا
کوئی حق نہیں تے بے شک توں جانڈیں جو اساں
چاہندے ہیں۔

۸۱۔ اول آکھئے جے میکوں تہاڑے مقابلے تے طاقت
ہوے ہا یا ول میں بہوں طاقت والی پناہ دو پناہ گھناں
۸۲۔ انہیں آکھئے اے لوط بے شک اساں تیڈے رب
دے پٹھے ہوئے فرشتے ہیں اوتیں کنیں اصلو میں آ
سبگدے توں رات دے کہیں حصے وچ اپنے گھر والیں
کوں نال گھن کے ٹروچ تے تہاڑے وچ کوئی اڑے
اڑے نہ ڈیکھے سوائے تیڈی زال دے بے شک اوندوں
اوہو عذاب آوٹ والا ء جیرھا انہیں کوں اوسے بے شک
انہیں دا وعدہ فخر دا ء کیا فخر کوہو نہیں۔

۸۳۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آگئے تے اساں
اوندے اتلے حصے کوں تملوں حصہ کرڈتے تے اساں
انہیں تے پھروا ولا ولا مینہ و سائے جیرھے سکی مٹی
دے بیٹے ہوئے ہن۔

۸۴۔ تیڈے رب دے انہیں تے نشان لگے ہوئے ہن تے
جے اے عذاب ظاہر کنیں پرے نہیں۔

۸۵۔ تے مدین دو انہیں دے بھرا شیب کوں پٹھے دے

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يَهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ
أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْقِ الْإِنْسِ
مِنْكُمْ رَجُلٌ زَنِيذٌ ⑤

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ
لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ⑥

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أُوَدِّعُ إِلَى زُنِّ شَذِيذٍ ⑦

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسلُ رَبِّكَ لَنْ نَبْصِلَ
إِلَيْكَ فَاكْفِرْ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْبَيْتِ وَلَا
يُلْقَتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا امْرَأَتُكَ إِنَّهُ
مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ⑧

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنْ سِجِّيلٍ ⑨ فَنضُودُهُ ⑩

مُسَوِّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
بَبَعِيدٍ ⑪

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا

اللَّهُ مَا لَكُمْ مِّنَ إِلَهِ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا إِلَٰهَ الْكَيِّالِ
وَإِلْبِزَانَ إِنِّي أَرْكُم بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ۝

وَيَقَوْمِ أَوفُوا بِالْكَيِّالِ وَالْإِبْزَانَ بِالْقَسْطِ وَلَا
تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ۝

بَقِيَتْ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ وَمَا أَنَا
عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ ۝
قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُوكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ ۝

قَالَ يَقَوْمِ ادْعَيْتُمْ إِن كُنتُمْ عَلَى
بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا
حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى
مَا أَنْهَكُم عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ
مَا أَصَابَ قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمُ هُودٍ أَوْ قَوْمُ صَالِحٍ
وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ۝

وَاسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ

اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہا بڑا اوپر
ہی رب تے کجائی تے تہا بڑا گھٹ نہ کرو میں بے شک
تہا کوں جیگی حالت وچ بڑا پیاں تے بے شک میں
تہا بڑے اتے ہلاک کرن والے عذاب کنیں بڑاں۔

۸۶۔ تے اے میڈی قوم کجائی تے تہا بڑا نصاف نال پوری
کرو تے لوکیں کوں انہیں دیاں شبیں گھٹ نہ ڈلو تے زمین
وچ گھر گھٹن کیتے نہ پھرو۔

۸۷۔ جے تہاں مومن ہوئے تے اللہ داباں چھوڑا ہوا
مال تہا بڑے کیتے چنگا تے میں تہا بڑے اتے نگران نہیں
۸۸۔ انہیں آکھئے اے شعب کیا میڈی نماز تیکوں حکم
ڈیندی جو اسان او پھوڑیوں جینی ساڈے
پیوڑا بڑے عبادت کریندے ہن تے اپنے مالیں دے
معاملے وچ جو چاہوں کروں۔ بے شک توں عقل مند
تے سمجھار ہوئیں۔

۸۹۔ آکھیں اے میڈی قوم تہاں بڑا سوچے میں اپنے رب کنیں
کھلی دلیل تے ہواں تے اوں میکوں چنگا رزق دی جڑے
تے میں نہیں چاہندا جبرمی گال کنیں میں تہا کوں رکنال
تہا بڑے خلاف آپ کرن پئے ونجاں میں تے صرف
اصلاح چاہندا جتن میکوں طاقت تے میڈی کامیابی
اللہ دے ہتھ وچ ہوندے اتے میڈا ہموسہ تے
ہوندو میں ول ول جھکداں۔

۹۰۔ تے اے میڈی قوم میڈی دشمنی تہا کوں ایں چیز
تے نہ ہمارے جو تہا کوں وی او عذاب آوے میرھا
نوح دی قوم کوں ہود دی قوم کوں یا صالح دی قوم کوں
آیا ہا تے لوط دی قوم تہاں کنیں پریں کاہ نہیں۔

۹۱۔ تے اپنے رب کنیں بخشش منگول ہوندو رجوع کرو

وَدُّودٌ ۝

بے شک میڈارب ول ول رحم کرن والا تے بہوں
پیار کرن والا۔

قَالُوا يُشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا قَمْنَا تَقُولُ وَإِنَّا
لَنُرِيكَ فِينَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَّحْنَاكَ
مَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۝

۹۲۔ انہیں اکھٹے لے شعیب جیسیاں گاہیں توں آہیں
ساکوں بہوں ساریاں سمجھ نیں اندیاں تے اساں تیکوں
اپنے وچ کمزور سمجھندے یں تے جے تیرا قبیلہ نہ ہووے
ہا تے اساں تیکوں پتھریں نال مادوں ہا تے توں ساڈے
کنیں بڑا بھانویں۔

قَالَ يَقَوْمِ ارْهَطِيْ اَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ تَعَالَى
وَرَأَى كُفْرَ ظَهْرِيٍّ اِنْ رَدِّيْ بِمَا تَعْمَلُوْنَ هَيْطًا ۝

۹۳۔ اوں اکھٹے لے میڈی قوم کیا میڈا قبیلہ
تہاڑی نگاہ وچ اللہ توں بڑا بھانویں اوں کوں تساں اپنی
کند پھوسٹیا بڑے بے شک میڈارب جو تساں کریندے
پچکی طرح جاؤدے۔

وَلَقَوْمٌ اَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ اَعْمَلٌ سَوَفَ
تَعْمَلُوْنَ مَنْ يَأْتِيْهِ عَذَابٌ يُخْزِيْهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ
وَاَزْتَقَبُوا اِنِّيْ مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝

۹۴۔ تے لے میڈی قوم تساں اپنی جاتے کم کردتے یں وی
کم کرینداں تساں جلدی بڑیکھسو جو کیندے اتے ذیل کرن
والا عذاب اندرے تے کون جیرھا کوڑا تے تساں انتظار
کرو میں وی تہاڑے نال انتظار کرینداں۔

وَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا بَجَيْنَا شُعَيْبًا وَالدِّينَ اٰمَنُوْا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَاَخَذَتِ الدِّينَ ظَلَمُوا الضَّيْعَةَ فَاقْبُوا
فِيْ وِيَادِهِمْ جَبْسِيْنَ ۝

۹۵۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آئے اساں شعیب
کوں تے اوں دے منہ ولس کوں اپنی رحمت نال بھاگدے
تے ظالمیں کو چکواواں ولے عذاب پکڑدے تے او اپنے
گھریں وچ گودیں مے بھر ڈٹے پئے ہن۔

كَانَ لَمْ يَخْنُ فِيْهَا اِلَّا بَعْدَ اِلْدَيْنِ كَمَا بَعْدَتْ
تَوْدٌ ۝

۹۶۔ جیویں او اتھاں رہندے یں نہ ہن سٹو مدین واسطے
وی ایویں لعنت جیویں تھو دو واسطے۔

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِآيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ۝

۹۷۔ تے اساں موسیٰ کوں اپنے نشانیں تے کھلی دلیل
نال پٹیا ہا۔

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَمَلٰٓئِكَ فَاتَّبَعُوْا اَمْرَ فِرْعَوْنَ وَمَا
اَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيْدٍ ۝

۹۸۔ فرعون تے اوں دے وڈے لوکیں دو۔ انہیں فرعون دے
حکم دی پیروی کیتی۔ تے فرعون دا حکم ٹھیک نہ ہا۔

يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْدَّهُمْ النَّارُ وَاُوْنِسَ

۹۹۔ او قیامت دے ڈینہہ اپنی قوم دے اگرا گورسی تے

الرُّدُّ النُّورُودُ ۱۱

انہیں کول بھا وچ وچ سٹیس تے اولہن دی جا تے
لہن والے سب برے ہن۔

۱۰۰۔ ایں دینا وچ وی انہیں دے پچھو لعنت لگی پئی تے
قیامت دے ڈینہر دی تے اے جیہا انعام انہیں کول ہوا ویسی
اوہوں بُرا۔

۱۰۱۔ اے وستیں دیاں خیراں بن جیہیاں تیلے ساسٹے
بیان کرنی دے پئے ہیں انہیں وچو کچھ کھڑین تھیاں تے کچھ
برباد تھی گئیں۔

۱۰۲۔ تے اساں انہیں تے ظلم نہیں کیتا تے انہیں اپنے
اتے آپ ظلم کیتے تے جڈاں تیلے رب دا حکم آگئے
دل انہیں دے معبودیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں
کول فراوی فائدہ نہیں پہچایا تے جتو انہیں کول تباہی
وچ ہی ودھائے نیں۔

۱۰۳۔ تے تیلے رب دی پکڑاویں ہوندی «جڈاں او
ظالم وستیں کول پکڑیندے۔ بے شک اوندی پکڑ ڈکھ
ڈیوٹن والی تے سخت ہوندی»۔

۱۰۴۔ بے شک ایندے وچ نشان اوندے واسطے جیہا
آخرت دے عذاب کیں بُر دے لے ڈینہر جیندے
کیتے لوک کھٹ کیتے ولین تے اے ڈینہر جینکوں سب
لوک ڈیکھسن۔

۱۰۵۔ تے اساں ایکنوں محض ہک مقررہ مدت تیں پچھو
تے سیندے پئے ہیں۔

۱۰۶۔ تے جڈاں اُوسی تے کوئی شتم نہا اوندی اجازت
دے بغیر ایسی۔ تے انہیں وچو کچھ بد بخت ہوسن تے
کچھ خوش نصیب۔

۱۰۷۔ تے جیہے بد بخت ہوسن اتے دوزخ وچ ولین

وَأْتُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ بَسَّ الزُّفْدُ
الرُّفُودُ ۱۱

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ
وَحَصِيدٌ ۱۱

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ
عَنْهُمْ إِلَهُهُمْ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ غَيْرَ تَتَنَبَّيْ ۱۱

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ
إِنْ أَخَذَ إِلَيمُ شَدِيدٌ ۱۱

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ
يَوْمٌ مُجْمُوعٌ لَأَهْلِ النَّاسِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَشْهُودٌ ۱۱

وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُعَدَّدٍ ۱۱

يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلُمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَيَنْهَيْهِمْ شَيْئاً
وَسَعِيدٌ ۱۱

فَأَمَّا الَّذِينَ شَقُوا فَبِئْسَ التَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَ

شَهِيقٌ ۱۰

انہیں واسطے اوندے وچ کہیں ویلھے دڈے دڈے
ساہ تے کہیں ویلھے ٹیکڑیاں ہوسن۔

۱۰۸۔ تے او اوندے وچ رہسن جے تیں زمین تے آسمان
موجودن سوائے ایندے جو اللہ چاہے۔ بے شک تیدڑا
رب جو چاہندے او کر کے رہندے۔

۱۰۹۔ تے جیرھے خوش نصیب ہن او بہشت وچ ہمیشہ
رہسن جے تیں زمین تے آسمان رہسن سوائے ایندے جو
اللہ چاہے تے اے اوندی دین لے ختم نہ کیتی ویسی۔
۱۱۰۔ تے جیرھے کوڑی عبادت اے کریندن توں اوندے
متعلق شک وچ نہ پو اے او ویں عبادت کریندن جیویں
ایں کتیں پہلے انہیں دے پیو ڈاڈے کریندے ہن تے
اسان انہیں کوں پورا حصہ ڈلیسوں تے گھٹ نہ کریں۔

۱۱۱۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندے وچ
اختلاف کیتا گیا تے جے تیدڑے رب ولو او گال زگدر چکی
ہوے ہا تے انہیں دے درمیان فیصلہ کر ڈتا و پنجے ہا
تے او ایندے بارے وچ بے چین کر ڈلیوں والے شک
وچ ہن۔

۱۱۲۔ تے بے شک تیدڑا رب انہیں کوں انہیں دے علیس
والپورا پورا بدلہ ڈلیسی تے بے شک او جو کچھ کریندن
(خدا) باخبر۔

۱۱۳۔ جیویں تیکوں حکم ڈتا گئے توں اوندے اتے پیر جمائی رہو
تے او وی جنہیں تیدڑے نال توہ کیتی ۶ تے حد کیں نہ ودھو
بے شک جو تساں کریندے ۶ او اونکوں ڈبدا کھڑے۔

۱۱۴۔ تے ظالمین دو نہ جھکوناں تاں تہاکوں وی ہما بلسی
تے تہا ڈے کیتے اللہ دلو کوئی سگتی نہ ہوسی دل تہا ڈوی
مد نہ کیتی ویسی۔

خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا
شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۱۰

وَأَمَّا الَّذِينَ سُودُوا فِي الْجَنَّةِ خُلِدِينَ فِيهَا مَا
دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْدُودٍ ۱۱

فَلَا تَكُ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءُ مَا يَعْبُدُونَ
إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِفُوهُمْ
نَصِيبُهُمْ غَيْرُ مَنْقُوصٍ ۱۲

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ
فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ
مُضِلِّينَ ۱۳

وَإِنْ كُنَّا لَنَافِقِينَهُمْ رَبِّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۱۴

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۱۵

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۱۶

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ أَيْلٍ إِنَّ
الْحَسَنَاتِ يَذْهَبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكِ ذِكْرٌ
لِلَّذِينَ كَرِهُوا ۝

۱۱۵۔ تے توں ڈینہ دے ڈوناہیں صے وچ نماز مٹھا
کے پڑھ تے رات دے وقتیں وچ وی بے شک نیکیاں
برائیں کوں ہٹا ڈین تے نصیحت حاصل کرٹ والیں
کیتے نصیحت ۔

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ۝

۱۱۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ سیس چنگائی تے نیکی
کرٹ والیں دا اجر و نجات نئیں

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ
يَبْهَتُونَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ
أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۝

۱۱۷۔ جیر صیاں و ستیاں کسں پہلے ہن انہیں وچ
کوئی سیانے ہون با جیر صے زمین وچ فساد کسں بلکن با
سوانے تھوڑیں دے جنہیں کوں اسان انہیں وچ پکا گدھا
تے ظالمیں انہیں لوکس دی پیروی کیتی تے دنیاوی
لذتیں وچ پئے گئے تے او مجرم دی ہن ۔

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُفْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا
مُضِلُّونَ ۝

۱۱۸۔ تیبے رب دی لے شان نیں جو کسں وستی کوں
ہلاک کرے تے اوندے رہٹ والے اصلاح کرن والے
ہون ۔

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا
يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ۝

۱۱۹۔ جے اللہ چاہے ہا تے لوکس کوں بکامت بنا ڈیوے
تے او ہمیشہ اختلاف کریندے رہ لسن ۔

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَ
تَنَزَّلَتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْإِنْسِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝

۱۲۰۔ سوانے اوندے جیندے تے تیبڈا رب رحمت دکرے
تے ات گالہوں انہیں کوں پیدا کیتے سی تے تیبڈے رب
دی گال پوری تھیسے جو میں جنیں تے لوکس نال دوزخ
بھر ڈیساں ۔

وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ
مَا نُثَبِّتُ بِهِ فُؤَادَكَ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝

۱۲۱۔ تے اسان سارے رسولیں دیاں خبراں تے حال تیبڈے
بیان کریندے ہں ۔ ایندے ذریعہ تیبڈے دل کوں مضبوط
کریندے ہں ۔ تے ایندے بارے وچ تیبڈو حق آگئے تے
اے نصیحت تے مومنین کوں (ذمہ داریاں) یاد کروٹ والی ۔

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ
إِنَّا أَعْمَلُونَ ۝

۱۲۲۔ تے توں اکھ انہیں کوں جیر صے مومن نیں لساں اپٹے
جہیں تے عمل کرو اسان دی عمل کریندے پئے ہں ۔

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَقِظُونَ ﴿۱۲۳﴾

۱۲۳۔ تساں انتظار کرو بے شک اساں انتظار کریندے پئے

ہیں۔

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْأَشْيَاءِ الَّتِي يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهَا ۖ

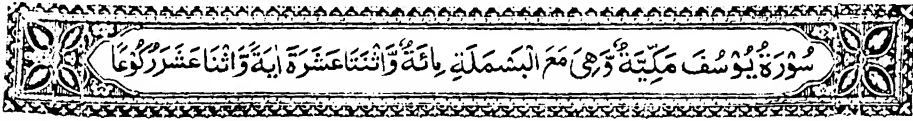
فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ ۚ وَمَا رَبُّكَ بِعَافٍ لِّعَتَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۲۴﴾

۱۲۴۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ دے واسطے ہکتے

سارے معاملے بہندو ولہن توں اوندی عبادت

کرتے اوندے اتے بھروسہ کرتے جو تساں کریندے؟ تیرا

رب اول کنیں عافل نیئیں۔

سورة یوسف مکیء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۲ آیات تے ۱۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں نال اللہ دے نال نال جیرا بن مبنگے جیوٹن والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ بڑا کھڑاں - اے کھلی کتاب دیاں آیاتن ہن۔
- ۳۔ اسان بے شک قرآن عربی وچ لہائے تاں جو تہاں عقل کنیں کم گھنوں۔
- ۴۔ اسان تیرے اتے بڑا بھانجکا قصہ بیان کریں دے ہیں۔ تے لے قرآن تیرے واسان وحی کیتی تے توں ایں نیس پہلے غافل ہاویں۔
- ۵۔ تے جبرائیل یوسف اپنٹے پیو کول آکھئے ابا سیں بے شک میں یارھاں تارے تے سمجھ تے چند رکوعں بڑھے او میکوں سجدہ کریں دے پین۔
- ۶۔ اوں آکھئے اے میڈے پیارے پتر اپنا خواب پانٹے بھراویں کون نہ بڑسیں ناں تاں او تیرے خلاف تدبیر مکر سیں بے شک شیطان انسان دا کھلا دشمن۔
- ۷۔ تے ایویں تیرا رب تیکوں چٹسی تے تیکوں گالیں دی حقیقت سکھیس تے تیرے اتے اپنی نعمت پوری کر لسی تے آل یعقوب جیویں اوں پورا کیتی بائی تیرے پیو بڑا بڑے ابراہیم تے اسحاق تیں ایں کنیں پہلے بے شک تیرا رب بہوں جانٹ والا تے بہوں سیانٹا۔
- ۸۔ بے شک یوسف تے اوندے بھراویں دے واقعے وچ پھپھن والے کیتے کئی نشانن۔
- إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ②
- نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ ③
- إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آتِيَهُمْ فِي سَجْدٍ ④
- قَالَ يَبْنَىٰ لَا تَقْصُصْ زُيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ⑤
- وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَتْهَا عَلَىٰ أَبِيكَ مِنْ قَبْلُ أِبْرَاهِيمَ وَاسْتَحَقَّ ⑥
- إِنَّ رَبَّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑦
- لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلنَّاسِ بِلَايِن ⑧

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا
أَبَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّ أَبَانَا
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ⑩

۹۔ جب ابا انہیں اکھئے (سوچئے) جو یوسف تے او نڈا بھرا
ساڈے بیو کوں اساں کنیں زیادہ پیارا لگدے تے
اساں نکلی جماعت ہیں بے شک ساڈا بیو مکلی مکلی
غلطی وچ۔ (ساڈا بیو وڈی غلطی تے ہے۔)

إِنْتَلُوا يُونُسَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ
لَكُمْ وَجْهٌ أَبْيَضٌ وَتَذْكُرُوا مِنْ بَعْدِهِ
قَوْمًا صَالِحِينَ ⑪

۱۰۔ یوسف کوں قتل کر ڈیو یا او کوں کہیں بے مک وچ
سٹ آؤ پھیں تہاڈے پیو دی توجہ تہاڈے کیسے خالی
تھی ویسی تے اندرے بعد تساں نیک لوک بٹ و ہا ہے۔

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُونُسَ وَالْقَوْهُ فِي
غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ⑫

۱۱۔ انہیں وچو کہ اکھن والے اکھئے تساں یوسف کوں
قتل نہ کرو تے او کوں کھو دے تل وچ سٹ گھتو کوئی
قافلہ اول کوں چا گھنسی جے تساں کچھ کرنا ہی ہے تاں

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا
لَهُ لَنَصِحُونَ ⑬

۱۲۔ انہیں اکھئے اے ساڈے ابا تیکوں کیا ہے جو توں
یوسف دے معاملے وچ ساڈے اتے اعتبار نو میں
کریندا تے بے شک اساں او نڈے خیر خواہ ہیں۔

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَزْنَعُ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا
لَهُ لَحَافِظُونَ ⑭

۱۳۔ سجا میں او کوں ساڈے نال پٹھ کھوسی پیس تے
کھینڈسی تے اساں او نڈی حفاظت کر لیں۔

قَالَ إِنِّي يَخْفِئُ لِي أَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ
يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ⑮

۱۴۔ اوں اکھیا میکوں فکر جو تساں او کوں نال گھن و نچو تے
میں ڈروں جو ایکوں نہر کھا ونچے تے تساں او کنیں غافل ہوں
(تہا کوں پتہ نہ ہوے)

قَالُوا لَيْنَ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَةٌ إِنَّا إِذًا
لَخَيْرُونَ ⑯

۱۵۔ انہیں اکھئے جو اساں نکلی جماعت ہیں جے ول دی
ایکوں نہر کھا ونچے تے بے شک اساں گھاٹے وچ ہیں۔

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُعْلَوْهُ فِي غَيْبَتِ الْبُحْرِ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑰

۱۶۔ تے جڈاں اوں کوں گھن گبین تے فیصلہ کیسے نیں جو
ایکوں کھو دے تل وچ سٹ گھتو تے اساں او کوں
وحی کیتی جو توں انہیں کوں انہیں دے ایں کم دے متعلق
ضرور ڈیس تے حالی اونیں جانڈے۔

وَجَاءَ وَآبَاهُمُ عِشَاءً يَبْكُونَ ⑱

۱۷۔ تے ارات کوں رونیں ہوئیں اپنے پیو دو آئیں۔

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ

۱۸۔ تے اکھئے میں اے ابا بے شک اساں ہک ڈو جھے

عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا
وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۝

دے اگور کردے رہ گئے ہیں تے یوسف کوں اسان اپنے
سامان دے کولہو چھوڑ گئے ہاں تے اونکوں نہر کھا گئے
تے توں ساڈی گال کوں نہ منیسیں بھانویں اسان سپے
دی ہوں۔

وَجَاءُوا عَلَى قَتْنِهِ يَدْمُ كَذِبٍ
قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمُ أَنْفُسُكُمْ أَمْراً
فَصَبْرٌ جَبِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ ۝

۱۹۔ تے او اوندے چلے کوں کوڑی رت لاکے گھن
آئیں اوں آکھے تہاڑے دیں ایں کم کوں سوحن کر کے
ڈکھائے اچھا ہٹی صبر کریناں چنگا صبر تے جو تساں
جسیندے پئے، اوندے کیتے اللہ کنیں مدد منگی دج
سبکی۔

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ
فَأَدَّى دُلُوءَهُ قَالَ يُبَشِّرُ هَذَا عِلْمُكُمْ
وَأَسْرُوءُ بِضَاعَتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ۝

۲۰۔ تے ایک قافلہ آگئے تے انہیں پانی واسطے اپنا آدمی بیٹھے
اول اپنا ڈول بیٹھے اول آکھے خوشخبری، اے جھوہرتے انہیں
اونکوں پونجی سمجھ کے لکھا گدھے تے جو کچھ ادریندے پئے
ہن اللہ اونکوں جائدا۔

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا
فِيهِ مِنَ الرَّاهِدِينَ ۝

۲۱۔ تے (یوسف دے برائیوں) اونکوں تھوڑی قیمت گنتری دے
درہیں دے بدلے دتھ چھوڑیئے۔ تے انہیں کوں ایں
قیمت دی دی پرواہ کا، ناں ہائی۔

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا أَرْجِي
مَثْوَاهُ عِنْدِي أَنْ يَنْفَعَنِي أَوْ يَضُرَّنِي وَكَذَلِكَ
مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۲۲۔ تے اوں آکھے جیں اوں کوں مصر وچ مل گدھے اپنی زال
کوں جو ایندے رہن دی جا بچگی بنا اے تھی سبکے جو
سا کوں فائدہ ڈویسے یا اسان اینکوں اپنا پتر بنا گھنوں تے
ایویں اسان یوسف کوں ملک وچ عزت بڑی تے تاں جو اسان
اونکوں گالیں دی حقیقت سکھاؤں تے اللہ اپنے کم کوں
پورا کر کے رہندے تے اصل پہوں سارے لوک
جاندے نیں۔

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝
وَرَاوَدَتْهُ الْفِتْيَةُ الَّتِي هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ

۲۳۔ تے جیلاں اور جوان تھا تے اسان اونکوں حکم تے
علم بڑے تے نیکیں کوں اسان ایویں بدلہ ڈیندے یں۔
۲۴۔ تے اور قیمت جیندے گھر وچ لہندا با اول اوندی

نَفْسِهِ وَعَلَّقَهُ الْأَنْبَابَ وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۶﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهَا وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنْ رَأَاهَاَنَّ رَبُّهَا رَبِّهَا كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿۳۷﴾

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَبِيضَهُ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُجْزَىٰ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۳۸﴾

قَالَ هِيَ رَأَوْدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَاهِدٌ بَيْنَ أَهْلِهَا إِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قَدْ مِنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿۳۹﴾ وَإِنْ كَانَ قَبِيضُهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۴۰﴾

فَلَمَّا رَأَىٰ قَبِيضَهُ قَدْ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿۴۱﴾

يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَنبِكِ إِنَّكِ كُنْتِ مِنَ الْخَاطِئِينَ ﴿۴۲﴾

مرضی کے خلاف غلط کم تے ٹھگالے سی تے دروازے بند کر ڈتنسی تے اکھئے سی میڈو آول آکھئے اللہ دی پناہ بے شک او میڈا رب جس میکوں ٹکٹ دی چنگی جا بُتی بے شک ظالم کامیاب نیس تھیندے۔

۲۵۔ اوں تربیت لپکا ارادہ کر گدھا تے یوسف (بچپن ولا لپکا ارادہ کر گدھا جے او اپنے رب دا کھلا نشان دے دیکھ چکیا ہوندا۔ ایویں تھئے تاں جو اسل اوں کین برائی تے بے حیائی پریں کر ڈلیوں بے شک او ساڈے چٹے ہوئے بندیں وچ رہا۔

۲۶۔ او ڈوویں دروازے دو دیکن تے اوں تربیت اوندی قیض بچھو پا ڈیوتی تے انہیں ڈوناہیں دروازے دے کوہو تربیت دے مالک کوں ڈٹھے نیں تربیت آکھئے جیرھا تیبڑی زال نال برا ارادہ کرے اوندی سزایا تے قید یا ڈکھ والا عذاب۔

۲۷۔ اوں آکھئے ایس میکوں میڈی مرضی دے خلاف ٹھگالے۔ تے اوں تربیت دے خاندان دے ہک گواہ گواہی ڈیوتی جے اوندا چولا اگو پاڑیا پئے تے اے سچی تے او کوڑا۔

۲۸۔ تے جے اوندا چولا بچھو پاڑیا پئے تے اے تربیت کوڑی تے او سچا۔

۲۹۔ جیلھے اوندرے چولے کوں ڈٹھے نیں جو او بچھو پاڑیا پئے اوں آکھئے بے شک اے تہاڈی چالاک تے تہاڈی چالاک بہوں وڈی۔

۳۰۔ یوسف توں ایس کین درگزر کر تے اے تربیت توں اپنی غلطی دی معافی منگ بے شک توں ہی غلطی کرن والی ہویں۔

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے شہر دی ترمیتیں اکھئے عزیز دی زال اپنے پانھے کون اوندی مرضی دے خلاف ٹھگالے اونکوں اوندے نال بڑا ڈھا پیار تھی گئے بے شک اساں اونکوں کھلی کھلی گمراہی وچ ڈہرے ہیں۔

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے جڈاں اوں انہیں دیاں چپ چپائیاں گا بس سٹین تے انہیں کون سڈوا پٹیس تے انہیں واسطے جنگی بہن دی جاپائیس تے انہیں وچو ہر ہک کون بک چھری ڈٹی اس تے اکھیں انہیں دے سامنے نکل تے جیلے انہیں اونکوں بڑھے اونکوں وڈی شان والا آدمی پاتے نیں تے اپنے ہتھ کپ بیٹھیں تے انہیں اکھئے اے اللہ کینں بڑیے گناہ ہنسی کیتا اے بشر نیں اے تے کوئی عزت والا فرشتہ ۴

قَالَتْ فُلْكَ لَكَ الَّذِي لَمْ يُنَخِّنْ فِيهِ وَلَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ فَاسْتَعْصَمَ وَلَئِنْ لَّمْ يَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَيُصْجَبَنَّ وَيَكُونَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اوں اکھئے اے او آدمی ۴ جیندے معاملے وچ تسان میکوں ملامت کریندیاں باو سبے شک میں ایکوں ایندی مرضی دے خلاف ٹھگالے تے اے بچ گئے تے جے اس اوں نہ کیتا جیرھا میں ایکوں حکم ڈتے تے اے ضرور ڈھکیج ویسی تے ضرور بہوں ذلیل تھی ویسی۔

قَالَ رَبِّ السِّجْنِ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَلَا تَصْرَفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُن مِّنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اوں اکھئے اے میڈے رب میکوں قید اوں کینں زیادہ چنگی ۴ جیندو اے میکوں سڈیندی ۴ تے جے تیں انہیں دی تدبیر کون میں کینں بٹایا تے میں انہیں دو جھک ویساں تے میں جاہلں وچو تھی ویساں۔

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے اوندے رب اوندی دعا کول سن گدھی تے اونہیں دے مکر کول اوں کینں بٹا گدھا او بہوں سٹن والا تے چاٹن والا ۴۔

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِن بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآيَاتِ لِيُصْجَبْنَ حَتَّىٰ جِئْنَاهُمْ وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَّنُ قَالَ

۳۶۔ ول انہیں تے نشان ڈکھیس دے بعد ظاہر تھی گیا۔ جو ایکوں ہک وقت تیں قید ضرور کرن۔

۳۷۔ تے اوندے نال جیل وچ ڈو جوان وی داخل تھیں

انہیں دچرہک آکھئے بے شک میں خواب وچ بڑے جو میں
انگور پڑنیا پیاں تے بڑو جھے آکھئے میں خواب بڑے
جو میں سر تے روٹیاں چاتی وداں تے اونکوں پکھی کھندے
پین ساکوں ایندی تعبیر بڑس۔ بے شک اساں تیکوں
نیک سمجھندے ہیں۔

۳۸۔ اوں آکھیا تہا بڑو روٹی اوں کنیں پہلے تہا کوں انہیں
دی تعبیر بڑس بڑیاں۔ اے ایں واسطے جو میڈے رب
میکوں علم بڑتے بے شک میں اوں قوم وادین چھوڑ
بڑتے جیرے اللہ تے ایمان نیں ایندے تے آخرت
دے مکر۔

۳۹۔ تے میں اپٹے بیرو بڑا بے ابراہیم تے اسحاق تے
یعقوب دے مذہب دی بیرو دی کرینداں ساڈا اے حق
میں جو اساں اللہ دا شریک بناؤں اے ساڈے تے
لوک تے اللہ دا فضل تے اکثر لوک شکر نیں کریندے۔
۴۰۔ اے میڈے جیل دے بڑوین سبگتو کیا انجو انج
رب چچگن یا بکوروب جیرا کامل غالب۔

۴۱۔ اوندے سوا تساں صرف انہیں نایں دی عبادت کریندے
جیرے تساں خود تے تہا بڑے بیرو بڑاؤں رکھین تے
اللہ سیں ایندے واسطے کوئی دلیل نیں لہائی بے شک
فیصلہ اللہ دے ہتھ وچ اوں حکم بڑتے جو صرف ہوندی
عبادت کرو اے درست مذہب تے اکثر لوک چاندے
نیں۔

۴۲۔ اے میڈے جیل دے سبگتو تہا بڑے دچرہک
اپٹے مالک کوں شراب پلیسی تے بڑو جھا پھاسی بڑا ویسی
تے پکھی اوندے سردار ماس کھوسن جیرھی گال میں کیں
تساں بڑوین پکھیرے ہاوسے اوندرا فیصلہ حق گئے۔

أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ
الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أُحْمَلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا
تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتُكَ بِتَأْوِيلِهِ
قَوْلِكَ مِنَ الْمَحْسِنِينَ ۝

قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُزْفَنِي إِلَّا نَبْتُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا إِنَّمَا عَلَّمَتْنِي رُبِّي إِنِّي تَزَكُّتُ
صَلَةً قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كَاذِبُونَ ۝

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ
فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ۝

يَصَاحِبِيَ النَّجِيِّ ءَازِبَابُ مُتَعَفِّفُونَ خَيْرٌ أَمِ
اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَيَّئَاتُوهَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنَّ
الْحُكْمَ لِلَّهِ الْأَعْلَى أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا آيَاهُ ذَلِكَ
الَّذِينَ الْفَتِيرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

يَصَاحِبِيَ النَّجِيِّ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا
وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ
فَقُتِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ۝

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَهُ الشَّيْطَانُ وَكَرَّهَتْهُ فَكَثَرَ فِي النَّجْوَى بَضْعَ سِنِينَ ۝

۴۳۔ تے اول کوں آکھئے سی جیندے متعلق اونکوں خیال ہا جو چھٹ ویسی اپنے ملک دے کوہو میڈا ذکر کریں تے شیطان اونکوں اوندے ملک دا ذکر بھلا دتا تے او کجھ بے سال قید خانے وچ رہ گئے۔

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَنَعَبَقَرْتُ سَيِّئًا يَأْكُلُنَّ سَنَعَبَجَافٌ وَسَنَعَسُنْبُلَتٍ خُضِرٍ وَأَخْرَجْتُ يَأْكُلُنَّ الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّيَا تَعْبُرُونَ ۝

۴۴۔ تے بادشاہ آکھئے میں خواب بڑھے ہوست موٹیاں گویں ہن کوں ست کاہنلیاں گویں انہیں کوں کھنڈیاں پین تے ست ساوے سٹے ہن تے بے سکن۔ تے اے وڈے لوکو میکوں میڈے خواب دی تعبیر سو جے تساں خواہیں دی تعبیر کریں دے ۴۴ تاں۔

قَالُوا أَضْعَافٌ أُحْلَمُ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعِلْمَيْنِ ۝

۴۵۔ انہیں آکھئے اے گندے خوابن تے بے کار خواہیں دی تعبیر اساں نے جانڈے۔

وَقَالَ الَّذِي بَيَّأَ مِنْهُمَا وَادَّكَرَ بَعْدَ أُمَّةٍ أَنَا أُنَبِّئُكُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ۝

۴۶۔ اونہیں بڑونا میں وچو جرحا چھٹ گیا ہا تے کجھ وقت دے بعد اوں یاد کیے تے آکھیں میں تہا کوں ایں خواب دی تعبیر ڈسینداں میکوں پٹھو۔

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَتَيْتَنِي فِي سَنَعَبَقَرْتُ سَيِّئًا يَأْكُلُنَّ سَنَعَبَجَافٌ وَسَنَعَسُنْبُلَتٍ خُضِرٍ وَأَخْرَجْتُ يَأْكُلُنَّ الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّيَا تَعْبُرُونَ ۝

۴۷۔ یوسف یاں میکوں ڈس ست موٹیاں گویں ہن جنہیں کوں ست کاہنلیاں گویں کھنڈیاں پین تے ست سٹے ساوے سٹے تے بے سکن تھی سبکدے جو میں لوکیں دو دہنجاں تاں جو انہیں کوں تعبیر دا پتہ لگے۔

قَالَ تَزْرَعُونَ سَنَعَبَقَرْتُ سَيِّئًا يَأْكُلُنَّ سَنَعَبَجَافٌ وَسَنَعَسُنْبُلَتٍ خُضِرٍ وَأَخْرَجْتُ يَأْكُلُنَّ الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُيَايَ إِنْ كُنْتُمْ لِلرُّيَا تَعْبُرُونَ ۝

۴۸۔ اول آکھئے تساں ست سال ساندھوڑاںد رہیو تے جو کوں اونکوں سیس وچ رہن بڑو اوندے سوا جو تساں تھوڑا جہیاں کھاؤ۔

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَنَعَبَقَرْتُ سَيِّئًا يَأْكُلُنَّ مَا قَدَّمْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ۝

۴۹۔ ول ایندے بہرست سال کال پوسی جیرے اونکوں کھاو لیں جو تساں بچیسو سوائے اوندے جو تساں انہیں کیتے جمع کیتا ہوسی۔

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُعَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصَرُونَ ۝

۵۰۔ ول ایندے بعد سال اوسی جیندے وچ لوکیں دی فریاد سنی ویسی تے لوک ہک بے کوں تھنے ڈسین۔

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ
الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ
مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قَطَعْنَ اَيْدِيَهُنَّ اِنَّ
رَبِّي يَصَدِّقُ هُنَّ عَلِيْمٌ ﴿٥٠﴾

۵۱۔ تے اوں بادشاہ اکھیا اونکوں میڈو گمن آؤ تے
جیلھے اوندو قاصد آئے اوں آکھئے قول اپنے ملک دو
ول و نچ تے پیچھ انہیں ترمیتیں دا کیا حال جنہیں پٹے
بھتھ کپٹے بن بے شک میڈا رب انہیں دے مکر کوں
ڈاڈھا جانڈے۔

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ اِذْ رَاوَدْتُنَّ يُوسُفَ عَنْ
نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا عَلَّمْنَا عَلَيْهِ
مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَاَتُ الْعَزِيزِ اِنَّنِیْ حَصَصَ
الْحَقُّ اَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَانَّهُ لَيَنْ
الضَّادِّ فَيَنْ ﴿٥١﴾

۵۲۔ اوں آکھئے تہاڈا اصل مقصد کیا با جڈاں تساں
یوسف کوں اوندی مرضی دے خلاف ٹھگایا باوے۔ انہیں
آکھئے اوالہ کنیں ڈریا با اساں اوندے وچ کوئی برائی
کاء نیں ڈیٹھی۔ عزیز دی زال آکھئے ہُن حق ظاہر تھی
گئے میں اونکوں اوندی مرضی دے خلاف اونکوں ٹھگالوں
دی کوشش کیتی بائی تے او بے شک سمیں وچوے
۵۳۔ اے ایں واسطے تاں براونکوں پتہ لگ و نچے جو
میں اوندی کنڈ پچھو خیانت نیں کیتی تے بے شک
الہ سئیں خیانت کرن والیں دی تدبیر کوں کامیاب
نیں کریندا۔

ذٰلِكَ لِيَعْلَمَ اَنِّیْ لَمْ اَخْنَهُ بِالْغَيْبِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَا يَهْدِی
كَيْدَ الْخَآئِنِ ﴿٥٢﴾

وَمَا اَبْرِئِیْ نَفْسِیْ اِنَّ النَّفْسَ لَآ مَارَةَ بِالنِّسْوَةِ
اِلَّا مَا رَجَمَ رَبِّیْ اِنْ رَبِّیْ غَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ﴿٥٣﴾

۵۴۔ تے میں اپنے آپ کوں بری نیں سمجھیندا بیشک
نفس برائی دا حکم ڈیوٹ والا سوائے اوندے جیندے
اتے میڈا رب رحم کرے بے شک میڈا رب بہوں
بخشن والا تے ول ول رحم کرن والا۔

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ اَسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْسِیْ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ اِنَّكَ الْیَوْمَ
لَدِنَا مَكِيْنٌ اَمِيْنٌ ﴿٥٤﴾

۵۵۔ تے اوں آکھئے اونکوں میڈو گمن آؤ اونکوں میں
پٹے کیتے جن گمنال تے جڈاں بادشاہ اوندے نال گاہیں
کیتن تے اوں آکھئے بے شک توں اچ کنیں ساڈے
کوہو عزت والا تے بھروسے والا آدمی ہوتی۔

قَالَ اجْعَلْنِیْ عَلٰی خَزَآئِنِ الْاَرْضِ اِنِّیْ
حَافِظٌ عَلِیْمٌ ﴿٥٥﴾

۵۶۔ اوں آکھئے توں میکوں ملک دے خزانے دا افسر بنا
ڈے بے شک میں بہوں حفاظت کرن والا تے بہوں
علم والا ہاں۔

وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِ يَتَّبِعُوْا اٰمِنًا
حَيْثُ يَشَآءُ نُّصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَن نَّشَآءُ وَلَا نُضِيعُ
اَجْرَ الْمُحْسِنِيْنَ ۝

۵۷۔ تے ایویں اساں یوسف کوں ملک وچ عزت ڈٹی
جیڑھی جا تے او چاہے ہا رہوے ہا جیکوں اساں چاہندے
ہیں اپنی رحمت کنیں حمد ڈیندے ہیں تے نیکیں دا اجر
اساں ضائع نلے کریندے۔

وَلَا جَزَا لِّلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ۝

۵۸۔ تے آخرت دا بدلہ مومنین کیسے تے متقیں کیسے
چھکے۔

وَجَآءَ اٰخُوْةَ يُوسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ
لَهٗ مُنْكَرُوْنَ ۝

۵۹۔ تے یوسف دے بھرا آئے تے او دے سامنے
تھے اوں انہیں کوں سہناں گدھاتے او انکوں نہیں سہناں
سکے۔

وَلَمَّا جَفَوْهُمْ بَجَعُوْا مِنْهُمْ اَلَّذِيْنَ يٰٓأَخُ لَكَمْ
مِّنْ اٰيٰتِنَا اَلَا تَوَدُّ اَنۢى اَوۡفٰى الْكَيْلُ وَاَنَا خَيْرُ
الْمُنۢزِلِيْنَ ۝

۶۰۔ تے جیلے انہیں داساں تیار کیسے اوں آکھے
توں تہا بڑے پیرو لو مٹرایا جیڑھا بھرا اوں کوں میڈو گھن
اواہے کیا تساں ڈہرے نوہے جو میں تول پورا ڈینداں تے
مہانی چنگی ڈینداں۔

فَاَنۢى لَّمۡ تَأْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمۡ عِنۡدِيْ وَلَا
تَقْرُبُوْنِ ۝

۶۱۔ جے تساں اوں کوں میڈو نہ گھن اوسو تے میڈے
کو لبو تہا بڑے کیسے کوئی تول نہ ہوسی تے میڈے
کو لبو نہ اواہے۔

قَالُوْا سَرَّوۡدُ عَنْهٖ اٰبَاؤُا وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ۝

۶۲۔ انہیں آکھے اساں اندے پیو کوں او دے متعلق
ورغلیسوں تے اساں بے شک لے کم کر کے رہسوں۔

وَقَالَ لِفَتٰیہِ اجْعَلُوْا بِضَاعَتَهُمْ فِیْ رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ یَعْرِفُوْنَہَا اِذَا اُنۢقَلَبُوْۤا اِلٰی اٰهْلِہِمۡ لَعَلَّهُمْ
یَرۡجِعُوْنَ ۝

۶۳۔ اوں اپنے ہا نہیں کوں آکھے جو انہیں دی پونجی انہیں
دے پوریں وچ رکھ ڈیو تھی سبگدے جڈاں اے گھر دو
ونجن این احسان کوں من کے ول آون۔

فَلَمَّا رَجَعُوْۤا اِلٰی اٰیۡہِمۡ قَالُوْا یٰٓاَبَا نَا مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ
فَاَرْسِلْ مَعَنَا اَحٰنًا نَّکْتُلُ وَاِنَّا لَۤاحٰفِظُوْنَ ۝

۶۴۔ تے جڈاں او اپنے پیرو دو ولین آکھے نیں ابا جی ساکوں
دائیں کنیں جنگ ڈتا گئے توں ساڈے نال ساڈے بھرا
کوں پھٹتاں جو اساں دائیں گھن آؤں بے شک اساں
ایندی پوری حفاظت کرلیسوں۔

قَالَ هَلۡ اٰمَنۡتُمْ عَلَیْہِ اِلَّا کَمَا اٰمَنۡتُمْ

۶۵۔ اوں آکھے کیا میں ایگوں تہا بڑے سپرد کر کے اوہو

عَلَاخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ قَالَ لَهُ خَيْرٌ حِفْظًا وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿۵۷﴾

نیچر پاواں جیرھا ایں کینیں پہلے ایندے بھرا ذاتیجہ نکھتا با
تے اللہ چیکا حفاظت کرن والا تے اوہو ساریں کینیں
زیادہ رحم کرن والا۔

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَانَا مَا نَبِئُكَ
هَذِهِ بِضَاعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَبِيرُ أَهْلِنَا
وَنَحْفَظُ أَخَانَنَا وَنَزَدَا دُكَيْنَ بَعِيرٍ ذَلِكَ
كَيْلُ يَسِيرٍ ﴿۵۸﴾

۶۶۔ تے جیڈاں انہیں اپٹے سامان کوں کھولے انہیں
بڑھے جو انہیں دی پونجی انہیں کوں ولاڈتی گئی ء
انہیں اکھئے اے ابا اسان ہاکیا منگدے ہیں اے
ساڈی پونجی ء جیرمی ساکوں ولاڈتی گئی ء تے گھر
والیں دو خوراک گھن اوسوں تے اپٹے بھرا دی حفاظت
دی کر لیسوں تے اٹھ دا بک بارومی زیادہ گھن اوسوں
تے اے وزن ساڈے کیتے نعت

قَالَ لَنْ أُرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُونِ مَوْثِقًا مِنْ
اللَّهِ لِنَأْتِيَنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يَخَاطِبَكُمْ فَلَمَّا آوَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ ﴿۵۹﴾

۶۷۔ اوں اکھئے میں اونکوں تہاڈے نال اصلو نہ
پٹھیاں جے تیں تساں میڈے نال اللہ دی قسم چا
کے اے وعدہ نہ کرو جو تساں اینکوں میڈو ولا گھن
اوسو سولے ایندے جو تساں کہیں مصیبت وچ
پھس وںجو تے جیڈاں انہیں اونکوں پیکا قول بڑے ڈتے
اوں اکھئے جو اسان آہرے ہیں اللہ سیٹیں ایندے اتے
نگران۔

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا
مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ
مِنْ شَيْءٍ إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۶۰﴾

۶۸۔ تے اوں اکھئے پترو تساں بک دروازے کینیں نہ
بولو ہے انجوانج دروازیں کینیں بولو ہے۔ میں تہاڈے
کیتے اللہ ولو کجہ نہیں کر سگدا بے شک حکم اللہ دا ء
اوندے اتے میڈا بھروسہ ء تے بھروسہ کرن والیں
کوں اوندے اتے بھروسہ کرنا چاہی دا ء۔

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي
عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا وَإِنَّهُ لُدُوْلِيمٌ لِمَا عَلَّمْنَاهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۶۱﴾

۶۹۔ جیلھے اوسوٹس جیویں انہیں دے پیو انہیں کوں
حکم ڈتا ہا اے گال انہیں کیتے اللہ ولو کہیں کم نہ آ
سگدی بانی سوائے ایندے جو یعقوب دے دل دی
گال پوری تھی گئی بے شک او علم والا ہا جو اسان

اونکوں سکھایا ہاتے اکثر لوگ چاند سے نہیں۔
 ۷۰۔ تے جڈاں یوسف کنیں گبین اول اپنے بھراکوں
 اپنے نال جا ڈتی تے آکھئے سی میں تیدا بھرا ہاں
 جو او کریندے رہ گبین توں مونجھانہ تھی۔
 ۷۱۔ جڈاں انہیں داسان تیار کر کے واپس پھٹن لگے منگر پٹے
 بھرا دے بورے وچ رکھ ڈتس دل اعلان کرن
 والے اعلان کیتے اے قافلے والو لتاں تے پور ہوئے۔
 ۷۲۔ انہیں آکھئے انہیں دو منہ کیتے نیں تے کچھ نیں
 تہاڈا کیا رُل گئے۔
 ۷۳۔ انہیں آکھئے ساڈے بادشاہ دا ٹوپہ رُل گئے تے
 جیرھا گول اوسی اونکوں اٹھ دا بارلسی تے میں ایندا
 ذمہ دار آں۔
 ۷۴۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم تہا کول پتہ جو اسان
 ایں مک وچ لے آئے جو اسان گیڑ گھتوں تے نہ
 اسان چورہیں۔
 ۷۵۔ انہیں آکھئے جے تساں کوڑے ہوو تے تہاڈی
 کیا سزا۔
 ۷۶۔ انہیں آکھئے جیندے بورے وچ او بھے اوہو
 ہوندی سزا پاوے اسان ظالمیں کول ایویں سزا
 ڈیندے ہیں۔
 ۷۷۔ اپنے بھرا دے پوریں کنیں پہلے انہیں دے پوریں
 دی تلاشی شروع کیتی اس پچھیں اونکوں اپنے بھرا دے
 بورے وچ کدھیں۔ ایویں اسان یوسف واسطے تدبیر
 کیتی۔ او اپنے بھراکوں بادشاہ دے قانون نال نہ پکڑ
 سگدا با سولے ایندے جو اللہ چاہے۔ جیندے چاہتے
 ہیں اسان درجے پچے کریندے ہیں تے ہر جانڈ والے

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَمَنَّسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑤

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذَّنَ مُؤَذِّنٌ أَتَيْنَاهَا أَلْعِيذَ أَتُكْمَلِكُمُ تَوَنَ ⑥
 قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ⑦

قَالُوا تَفْقِدُ صَوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ⑧

قَالُوا تَاللّٰهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْنَا لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ⑨

قَالُوا مَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ⑩

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُثْلِينَ ⑪

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ دَعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ دَعَاءِ أَخِيهِ كَذٰلِكَ كَذٰلِكَ يُوسُفُ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ تَرَفُّعٌ دَرَجَةٍ مِّنْ نَّشَأٍ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلَيْهِ ⑫

تیں ہک بہوں عالم ہستی موجود۔

۷۸۔ انہیں آکھئے جے ایں چوری کیتی تے ایں کینیں پہلے ایندا بھراوی چوری کر چکئے یوسف ایں گال کول ول وچ لکائے تے انہیں تے اے گال ظاہر نسی کیتی اوں آکھیا تاساں بد بخت ہوئے جو تاساں آبدئے اللہ بہوں جائدے۔

۷۹۔ انہیں آکھئے لے عزیز بے شک ایندا بیو بہوں پڑھا ایندی جاتے ساڈے وچو کہیں پے کول پکڑ گھن بے شک اسان تیکوں احسان کرن والا سمجھیندے ہیں۔

۸۰۔ اوں آکھئے اللہ دی پناہ جو اسان کہیں پے کول پکڑوں اوندے علاوہ جیندے کینیں ساڈا سامان ملے نہ تاساں اسان ظاہیں وچو تھی ویسوں۔

۸۱۔ تے جڈاں او نا امید تھی گئیں تے آپت وچ گاہیں کیتے انج تھی گئیں۔ انہیں دے وڈے آکھئے کیا تہا کول پتہ نیں جو بے شک تہا بے پیو اللہ دی قسم چا کے وعدہ گدھا با تے ایں کینیں پہلے تاساں یوسف دے محلے وچ وی زیادتی کر چکے عمر میں ایں زمین کول چھوڑ لیاں اصلو نہ جے تیں میڈا چو حکم نہ ڈیوے یا اللہ سیس میڈے کیتے کوئی فیصلہ کرے او بہوں چبگا فیصلہ کرن والا۔

۸۲۔ اپنے پیو دو ول وچو تے اوکوں آکھو لے اباسیئیں بے شک تہا بے پتہ چوری کیتی جو اسان جائدے ہیں ہوندے گواہ ہیں تے اسان کی گال دی حفاظت نہ کر بگدے ہا۔

۸۳۔ اوں وستی کینیں کچھ گھن جیندے وچ اسان ہاے

قَالُوا إِن يَتَذَكَّرْ لَكَ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ قَالُوا أَنْتُمْ شَرُّ مَثَاقٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ④

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ⑤

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَأْخُذَ إِيَّائِي الْأَمَنَ وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِنَّا إِذًا لَظَالِمُونَ ⑥

فَلَمَّا اسْتَمْتَعُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَدْتُمْ فِي يَوْسُفَ فَلَنْ تَرَجِعَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِيَ إِيَّاهُ يَخْلَعَكُمْ اللَّهُ فِي وَهْوٍ خَيْرٍ أَلَمْ يَكُنْ ⑦

ارْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ⑧

وَسَأَلَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْغِيْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا

فِيهَا وَإِنَّا لَصَدِّقُونَ ﴿۳۹﴾

تے اور قافلے کنیں وی کچھ جیندے نال اساں آئے
ہیں تے بے شک اساں سچے ہیں۔

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
فَصَبِّرْ يَتَلَبَّسُ عَلَيْكَ إِنَّ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَنِينًا
إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۴۰﴾

۸۴۔ تے اوں آکھئے اصل تباہی دے دلیں لے کم تہا کوں
سوٹھا کر کے ڈکھائے تے میں چنگی طراں صبر کرینداں
تمی بگدے جو اللہ سیس انہیں ساریں کوں میڈو ولا
گمن آوے بے شک او بہوں جانٹن والا تے سیاٹا
۸۵۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھے تے آکھیں رہا
افسوس میں یوسف دے بارے وچ ولا فریاد کرینداں
تے اوندے اکھیں وچ مونجھ کنیں بہجوں آگین تے
او مونجھ پیتی رہندا ہا۔

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَعْفَةَ عَلَى يُوسُفَ وَابْتِصَتْ
عَيْنُهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۴۱﴾

۸۶۔ اوں آکھئے اللہ دی قسم توں لیکو یوسف کوں یاد
کریندا رہ ویس جے تیں توں بیمار نہ تھی و نہیں یا مر
ونجیں۔

قَالُوا تَاللّٰهِ تَفْتُنَا اِنَّكَ لَكُرِّيُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا
اَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿۴۲﴾

۸۷۔ اوں آکھئے اپنی پریشانی تے مونجھ دی فریاد اللہ کنیں
کرینداں تے میں اللہ ولواد جانداں جو تساں نوہے
جانڈے۔

قَالَ اِنَّمَا اَسْكُوْا بَيْنِيْ وَحُزْنِيْ اِلَى اللّٰهِ وَاَعْلَمُ مِنَ
اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۴۳﴾

۸۸۔ پترو ونجو تے یوسف تے اوندے بھرا کوں بھرو
تے اللہ دی رحمت کنیں نا امید نہ تھیو و بے شک
اللہ دی رحمت کنیں کافر ہی نا امید تھیندن۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰذْهَبُوْا فَتَحَسَّسُوْا مِنْ يُّوسُفَ وَآخِيْهِ وَلَا
تَاْيَسُوْا مِنْ رَّوْحِ اللّٰهِ اِنَّهٗ لَا يَاْيَسُ مِنْ رَّوْحِ
اللّٰهِ اِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُوْنَ ﴿۴۴﴾

۸۹۔ تے جڈاں اوندو آئیں انہیں آکھئے اے عزیز سا کوں
تے ساڈے گھر والیں کوں بہوں تنگی آگئی تے
اساں تھوڑی جہیں پونجی گمن آئے ہیں ساڈے دانے
پورے بڑے تے صدقے دے طور تے کچھ زیادہ وی
بڑے بے شک اللہ صدقہ کرن والیں کوں وڈا بھر دیندے
۹۰۔ اوں آکھئے کیا تہا کوں پتہ ہے جو تساں یوسف تے
اوندے بھرا نال سلوک کیا ہا تے تساں جاہل ہا۔

كَلَّمْنَا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يٰۤاَيُّهَا الْعَزِيْزُ
مَسْنَا وَاهْلَنَّا الْفُزَّ وَحَنَّا بِبِضَاعِنَا
مُرْجَبًا فَاَوْفِ لَنَا الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
اِنَّ اللّٰهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِيْنَ ﴿۴۵﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ وَآخِيْهِ اِذْ
اَسْتَمْجِهَلُوْنَ ﴿۴۶﴾

قَالُوا إِنَّكَ لَآتَىٰ يَوْسُفَ قَالَ أَنَا يَوْسُفُ وَهَذَا
أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَشَقِّ وَيَصِيرُ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضَيِّعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٦﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَتَرَكْنَا اللَّهَ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا
لَخٰطِئِينَ ﴿١٧﴾

قَالَ لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٨﴾

إِذْ هَبُوا بَيِّضِي هَذَا فَأَلْقَوْهُ عَلَىٰ وَجْهِ إِي يَأْتِ
بَصِيرًا وَأَتَوْهُ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٩﴾

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعَجْرُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ
يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تَفْتِنُونَا ﴿٢٠﴾

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلٰلِكَ الْقَدِيمِ ﴿٢١﴾

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ
بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٢﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خٰطِئِينَ ﴿٢٣﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿٢٤﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَبَوَاهُ وَقَالَ

۹۱۔ انہیں آکھئے کیا حقیقت چ توں ہی یوسف ہوں اوں
آکھئے میں یوسف ہاں تے اے میڈا بھرا تے اللہ سیس ساڈے
اتے احسان کیتے بے شک جبر حال قوی کریندے تے مبر
کریندے بے شک اللہ سیس نیکیں دا اجر و نچیندائیں۔

۹۲۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم اللہ سیس تیکوں ساڈے اتے
فضیلت دیتی تے اساں خطا کار ہیں۔

۹۳۔ اوں آکھئے تہاڈے اتے کوئی ملام کاہ نہیں اللہ
تہا کوں بخشے تے او رحم کرن والیں وچو بہوں رحم کرن والا۔

۹۴۔ تساں میڈا اے چولا گھن وچو تے میڈے پیو دے
اگو رکھ ڈیو اے اوں کوں ساریں گاہیں دا پرہ گک
ولیں تے تساں اپنے ساریں گھر والیں کوں میڈو گھن آؤ۔

۹۵۔ تے جیلھے قافلہ ٹر پئے انہیں نے پیو آکھئے اچ بیشک
میکوں یوسف دی خوشبو اندی پیو ہے جے تساں میکوں
گاہنا نہ آکھوتاں۔

۹۶۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم توں اپنی پرانی غلطی وچ
پیں تھیا۔

۹۷۔ جڈاں خوشخبری ڈیوٹ والا آگئے تے چولا اندے
ساڈے رکھیں اوں کوں ساری گال سمجھ آگئی اوں
آکھئے میں تہا کوں ابدانمی جو بے شک میں اللہ کنیں او
چاڈاں جو تساں توبہ چاندے۔

۹۸۔ انہیں آکھئے اباسیں توں ساڈے کیتے ساڈے گناہیں
دی بخشش منگ بے شک اساں گناہ کار ہیں۔

۹۹۔ اوں آکھئے میں اپنے رب کنیں تہاڈے واسطے
بخشش ضرور منگاں بے شک او بہوں بخشش والا تے
ول ول رحم کرن والا۔

۱۰۰۔ جڈاں او یوسف دے کولہو آئن تے اوں اپنے

ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِنِیْنَ ۝

پیو ماکوں اپنے نال جا بڑتی تے اکھیں لتاں التدی
مشیت نال امن نال مصر وچ داخل تھی ونبو۔

۱۰۱۔ تے اوں اپنے پیو ماکوں اپنے تخت تے پلھا بڑتے
تے او سارے سجدے وچ ذبح پین۔ اوں آکھئے
ابائیں اے میڈے پہلے خواب دی تعبیر میڈے
رب نیں اوں ماکوں پورا کر بڑتے تے میڈے اتے فضل کیس
جداں اوں میکوں جیل کنیں کڈیئے تے تہا کوں جنگل کنیں
گھن آئے ایندے بعد جو شیطان نے میڈے تے میڈے بھرنویں
وچ وگاڑ پیدا کر بڑا با بے شک میڈا رب جیندے
کیتے چا بندے مہربان تے بے شک او بہوں جا بڑتی
والا تے بہوں سیانے۔

۱۰۲۔ اے میڈے رب تیں میکوں بادشاہی بڑتی تے میکوں
خوایں دی تعبیر سکھائی۔ آسمانیں تے زمین کوں پیدا
کرن والے خدا توں ہی دنیا تے آخرت وچ میڈا سبکتی
ہویں تو میکوں مسلمان بنائے ماریں تے نیکیں وچ
میکوں رلاویں۔

۱۰۳۔ اے غیب دیاں خبراں بن جیڑیاں اسال تید ووی
کیئن تے توں انہیں نال کاہ ناں بادیں جیلھے دشمن
سارے کھٹے تھی گئیں تے تیدے خلاف تدبیراں بنائے
نیں۔

۱۰۴۔ تے اکثر لوک بھانویں توں جتنا وی چاہویں ایمان نہ
انہیں۔

۱۰۵۔ توں تے انہیں کنیں اجروی نوہیں مگدا اے تے
سارے لوکیں کیتے محض نصیحت۔

۱۰۶۔ آسمانیں تے زمین وچ بہوں سارے نشان
انہیں دے کو بہو گزردن تے منہ پھیر گھندن۔

وَرَفَعَ اَبُو یٰہِیَ عَلَی الْعَرْشِ وَخَرَّوْا لَہٗ سُجَّدًا ۝
قَالَ یٰۤاَبَتِ هٰذَا تَاْوِیْلُ رُّءُیَا ی مِنْ قَبْلِ ۚ قَدْ
جَعَلَهَا رَبِّیْ حَقًّا وَقَدْ اَحْسَنَ لِیْ اِذَا اَخْرَجَنِیْ مِنْ
السِّجْنِ وَجَاءَ بِکُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْۢ بَعْدِ اَنْ تَنْفَعُ
الشَّیْطٰنُ بَيْنِیْ وَبَيْنَ اِخْوَتِیْ اِنَّ رَبِّیْ لَطِیْفٌ لِّمَا
یَشَآءُ ۚ اِنَّہٗ ہُوَ الْعَلِیْمُ الْحَکِیْمُ ۝

رَبِّ قَدْ اٰتٰیْتَنِیْ مِنَ الْمَلٰٓئِکَ وَعَلَّمَتَنِیْ مِنْ تَاْوِیْلِ
الْاَحَادِیْثِ ۚ فَاطْرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ۖ اَنْتَ وِیْ فِی
الدُّنْیَا وَالْاٰخِرَةِ ۚ تُوَفِّیْهُ مُسْلِمًا ۚ وَالتَّحْفِیُّ بِالصَّٰلِحِیْنَ ۝

ذٰلِکَ مِنْ اَنْبَآءِ الْغٰیْبِ نُوْحِیْہٖ لِّلْبَیْکَ ۚ وَمَا کُنْتُ
لَدَیْہِمۡ اِذَا جُمِعُوْا اَمْرُہُمْ وَہُمْ یَسْتَكْرِوْنَ ۝

وَمَا اَکْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِیْنَ ۝

وَمَا سَآءَ لَہُمْ عَلَیْہِ مِنْ اٰجُرٍ اِنْ ہُوَ اِلَّا ذِکْرٌ لِّلْعٰلَمِیْنَ ۝

وَکَاٰنَ مِنْ اٰیٰتِہٖ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ یُکْرَہُوْنَ عَلَیْہَا
وَہُمْ عَنْہَا مُعْرِضُوْنَ ۝

۱۰۶۔ انہیں وچر اکثر لوگ اللہ تے ایمان نیں اتندے سولے اتندے جو او نال نال شرک دی کریندن۔

۱۰۸۔ کیا او امن وچ آولین جے انہیں تے اللہ دا سخت عذاب آوے یا امن گھت او گھڑی آدپجے تے انہیں کوں پتہ دی نہ گے۔

۱۰۹۔ توں اکھ لے میڈا راہ میں اللہ دو سڈیوں میں تے تیڈی پیروی کرن والے ایں دلیل تے قائم ہیں۔ اللہ پاک تے میں مشرکیں وچو نیں۔

۱۱۰۔ تے اساں تیں کنیں پہلے دی دستیں دے رہن والیں وچو مرد رسول پھین جیندو اساں دی کریندے ہا سے کیا لے زبن وچ نیں لڑدے پھرنے تاں جو ڈیکھن جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا انجام کیا تھے تے آخرت دا گھر چکاہ انہیں لوکیں کیتے جیرے تقویٰ اختیار کریندن۔

۱۱۱۔ کیا تیاں عقل نال کم نوے گھندے۔ تے جڈاں رسول نا امید تھی ویندن تے خیال کریندن کافر جو ساڈے اگو کوڑ ماریا گئے تے اوں دلیہ انہیں دوساڈی دیا گئی جیکوں اساں چاہندے ہیں بچا گھندے ہیں تے مجریں کنیں ساڈا عذاب اصلو نیں بٹایا ویندا۔

۱۱۲۔ عقل والیں کیتے انہیں دے قصے وچ عبرت۔ لے گال ایجھی نیں جیرھی گھڑی گئی ہووے اصل لے اوندی تصدیق کریندی جو اوں کنیں پہلے ہے تے ہر شے دی پوری وضاحت تے ہدایت تے رحمت ایمان گمن آوٹ والیں کیتے۔

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿۱۰۶﴾

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَوْ تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۰۸﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۰۹﴾

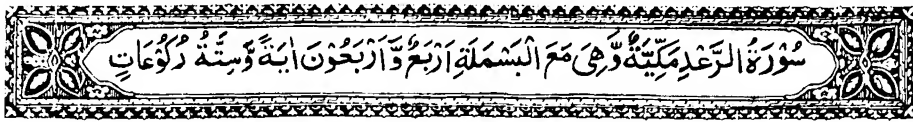
وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ

أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۰﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُصِرْنَا فَخَرْنَا مَنْ نَّشَاءُ وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۱۱﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ؕ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَىٰ وَلَٰكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱۲﴾

سورۃ رعد مدنی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۴ آیات ہن تے جی رکوع ان۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ مے نال تال جیر صابن منگلے
ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ جاٹھ والا تے ڈیکھن والا باں لے کامل
کتاب دیاں آیات ہن۔ تے جبرائیل و میکائیل رب کنیں
لہایا گئے او سچا تے اکثر لوک میندے نیں۔
- ۳۔ اللہ اوزابت میں آسمانیں کول بغیر تمہیں دے اچا
کیس جویں تساں اول کول ڈبرے پئے ءول اول وزن
تے بہہ گئے تے سمجھ تے چند رکول خدمت وچ لائے
تے ہر شے مقررہ مدت تیں چلدی پئی ءبر کرم دا انتظام
کریندے اپنی آیات کول کھول کے بیان کریندے تال جو
تساں اپنے رب کول ملن والے یقین کرو۔
- ۴۔ تے او ہر ءمیں زمین کول وچائے تے اوندے وچ
پہاڑ تے دریا بنائے تے برقم مے پھل اوندے وچ
ڈو ڈو جوڑے بنائے تے ڈینہ کول رات نال لکا
گندے تے بے شک ایندے وچ جیر مے سوچیندے
کئی نشان۔
- ۵۔ تے زمین وچ نال نال رلے ہوئے کئی وڈن
تے باغن انگوریں دے تے رطیں ہن تے کھیاں
ہن ہک پاڑ وچ تھوڑا نکلے تے کجھ داکھوڑا نکلے
تے انہیں کول بکوپائی پلایا ویندے تے اسان کجھ کول
بہیں تے سواد وچ فضیلت ڈیندے ہن بے شک
ایندے وچ عقل والی قوم کیسے نشانیاں ہن۔
- اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ
عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفْصِلُ الْأَيَّاتِ لَعَلَّكُمْ يَلْقَاءُ
رَبَّكُمْ تَوَقُّونَ ②
- وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ
وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ
يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ③
- وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مُّتَجَوِّدٌ وَجَنَّتْ مِنْ عَنَابٍ
وَرَعٍ وَنَخِيلٍ صُنُوفٌ وَغَيْرُ صُنُوفٍ يُسْقَى بِسَاءٍ
وَأَجَلٍ وَنُفْخِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْلِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ④

وَاِنْ تَجِبْ فَجَبِّ تَوَلُّهُمْ اِذَا كُنَّا رَبَّاءَ اِنَّا لَفِي
خَلْقٍ جَدِيدٍ اُولَٰئِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِرَبِّهِمْ وَاُولَٰئِكَ
الَّذِيْنَ فِيْ اَعْنَاقِهِمْ وَاُولَٰئِكَ اُخْتُبُ النَّارُ هُمْ فِيْهَا
خَالِدُوْنَ ۝۱

وَيَسْتَعْجِلُوْنَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَتْ
مِنْ قَبْلِهِمُ النَّارُ وَاِنَّ رَبَّكَ لَذُوْ مَغْفِرَةٍ لِّلنَّاسِ
عَلٰى ظُلُمِهِمْ وَاِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيْدُ الْعِقَابِ ۝۱

وَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَيْهِ اٰيَةٌ مِّنْ
رَّبِّهِ اِنَّمَا اَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ ۝۱

اِنَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْثٰى وَمَا تَغِيْضُ الْاَرْحَامُ
وَمَا تَزْدَادُ وَاِنَّ شَيْءًا عِنْدَهُ بِمِقْدَارٍ ۝۱

عَلِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْكَبِيْرُ السَّمْعُ ۝۱

سَوَاءٌ مِّنْكُمْ مَّنْ اَسْرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ
مُسْتَخْفٍ بِالْاَيْدِیِّ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ ۝۱

لَهُ مَعْقِلَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُوْنَ
مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰى يُعَيِّرُوْا
مَا بِاَنْفُسِهِمْ وَاِذَا ارَادَ اللّٰهُ بِقَوْمٍ سُوْءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ
وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُوْنِهٖ مِنْ اِلٍ ۝۱

۶۔ تے جے توں حیران تمیندیں تے انہیں دی گال ہے
وی حیرانگی آئی کیا اسان جڈاں مٹی تھی ویسوں والا اسان
نویں سروں پیدا تھیسوں اے او کوکن جنہیں اپنے رب
وا انکار کیے تے اے او کوکن جنہیں دے کچیں وچ ہٹے
ہن تے ایسے دوزخ والن تے اوندے وچ ہمیشہ رہند
۷۔ تے او چوگان کئیں پہلے تیدے واسطے برائی دی
جلدی کریندن تے انہیں کئیں پہلے عبرت اے عذاب آپکین
تے بے شک تید ارب لوکس دے ظلم دے باوجود انہیں
کون بخشش والا تے بے شک تید ارب بہوں سخت
سزا ڈیون والا۔

۸۔ تے جیرے کافرین اے آبدن ایندے اتے ایندے
رب کئیں کوئی نشان کیوں نہیں لہایا گیا توں تے صرف
ڈراون والا اس تے بر قوم کیے ہدایت ڈیون والا آئے۔
۹۔ اللہ جانڈے ہرادی شے کون جیرھا حمل تے رجم
جیرھا پال سٹ گھسندن تے اونکوں وی جانڈے جو او
ودھیندن تے ہر شے اوندے کو لہو مزدورت دے
مطابق۔

۱۰۔ غیب تے حاضر کون جانٹ والا وڈے مرتے والا
تے وڈی شان والا۔

۱۱۔ جیرھا تہا بے وچو گال کیندے تے جیرھا ظاہر کیندے
تے جیرھا رات کون مک ویندے تے ٹہنہ کون ٹردے
او ڈوہیں اللہ دے نزدیک برابر۔

۱۲۔ اوندے واسطے اگودھی تے کچھو وی فرشتے ہن
جیرے اللہ دے حکم نال اوندی حفاظت کریندن بے شک
اللہ سیس اوں قوم دی حالت نیں بدلیندا جیرھی اپنی حالت
آپ نیں بدلیندی جیرے ویلے اللہ سیس کہیں قوم دی

مذہبِ دافیلہ کر گھنڈے اونکوں بٹاؤں والا کوئی نہیں تے
اونڈے سوا اوند کوئی امدادی وی نہیں بٹ سگدا۔

۱۳۔ اوبوہ جیرھا تہاکوں بجلی بڑ دی تے طع دی خاطر
بُکھیندے تے باری بھر چیندے۔

۱۴۔ تے گاج اوندی حمد نال اوندی پائیزگی بیان کرینی ۶
تے فرشتے وی اوندے بڑ کرئیں تے دُعاؤں والیاں بچید
پھیندے تے دل جیندے اتے چاہندے سُنیدے
او اللہ مے بارے وچ بھیڑا کریندن تے اللہ سُنیں سخت
عذاب دِلوٹ والا ۶۔

۱۵۔ نہ تُلٹن والا سُبُہ سوند ۶ تے جبر مے اوندے سوا
بہنیں کول سُبُہ سندن او انہیں دا کوئی جواب نہیں دیندے
الویں بن جیویں بک آدمی اپنے دُویں جتو پانی دو ودھائے
تاں جبر پانی اوندے منہ تیں آونجے تے او اوندے تیں
پہنچدائیں تے کافریں دی چکیں پانگن بے کار ویسی۔
۱۶۔ تے اللہ دی خاطر جو کھ آسمان تے زمین وچ خوشی نال
تے بے روحا سجدہ کریندے تے انہیں مے پچاویں
دی جُز شام سجدہ کریندن۔

۱۷۔ توں آکھ آسمان تے زمین دارب کون توں آکھ اللہ
توں آکھ کیا تہاں اونکوں چھوڑکے بے سنگتی بٹائی
کھڑے ۶ جبر مے اپنے آپ کیتے وی نفع تے نقصان
مے ماکہ نہیں۔ توں آکھ کیا اندھاتے سو جا کھ بکوجہیں
تمی سگدن یا کیا اندھارے تے روشنی برابر تمی سگدن
یا کیا انہیں اللہ مے ایتھے شریک بٹائن جنہیں اوندے
آلی کار کجہ مخلوق بٹائی ۶ تے او مخلوق انہیں کیتے رل مل
گئی ۶ توں آکھ اللہ برشتے کول پیدا کرن والا ۶ تے او
بک تے غالب۔

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ
الثِّقَالَ ۝

وَلِيُتَبَّحَ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَكُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ
يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ۝

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا كِبَاسٌ كَفٍّ إِلَى الْمَاءِ
لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظِلُّهُمْ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ
أَفَاتُخَذُ ثَمَرًا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِإِنْفِيسِهِمْ

نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرَةُ

أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَةُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ

شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ

قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا
فَأَحْتَمَلَ الْفَيْلُ رَبَدًا رَايِبًا وَمَتَاعٌ يُوقَدُونَ
عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ
كُدِّ لَكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ
فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَكُونُ
فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝

۱۸۔ اوں آسمان کنیں پانی بہائے تے وادیاں اپنی گنجائش
دے مطابق ویسہ پیندن تے جھل اتے آئی ہوئی جھگ
کوں چاگھندی » تے جیرمی شے بھاوچ تپا کے اوزیوریا
گھروا سامان بنیدن اوندے وچ دی اوہو جہیں جھگ۔
ایویں اللہ سیس سچ دے کوڑ دے فرق کوں بیان
کرنیدے۔ تے جیرمی جھگ اومائع قحی ویندی »
تے جیرمی شے لوکیں کوں نفع ڈیندی » اوزیریں
وچ رہندی » ایویں اللہ سیس مثالیں بیان کرنیدے۔

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرُ وَالَّذِينَ لَمْ يَخْبِتُوا
لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ
لَافْتَدَوْا بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ وَهُمْ
فِي جَهَنَّمَ وَ يَشْسُ الْجَاهِدُ ۝

۱۹۔ جنہیں اپنے رب واکھن سنئے انہیں واسطے
کامیابی » تے جنہیں آکھن نیں منیا جے انہیں کیتے او
سمجھ کچھ ہوئے باجیرہا زین وچ تے اہوتلا بیاوی
تے او بھولگا ڈسے کے جان پھراون پاتے انہیں کیتے
برا حساب تے انہیں داتھکاڑ دوزخ تے او بہوں
بری جا۔

أَمَّنْ يَعْلَمُ أَنَّ أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ
هُوَ أَعْلَمُ إِنَّمَا يَنْتَدِرُكُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝

۲۰۔ کیا جیہا جانڈے جو تیڈے رب کنیں لہایا گئے
تیڈو او سچ اوں آدمی آلی کار قحی سگدے جیرہا اندھا
ہوئے عقل رکھن والے ہی نصیحت پکڑیندن

الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ ۝
وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۝

۲۱۔ جیرمے اللہ دے وعدے کوں پورا کریندن تے
اوندے پکے وعدے کوں تر ٹریندے نیں۔
۲۲۔ تے جیرمے اوں رشتے کوں قائم رکھیندن جیندا اللہ سیس
قائم رکھن واکھم ڈتے تے اپنے رب کنیں ڈردن
تے برے حساب کنیں ڈردن۔

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآتَوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَ
يُذَرُّونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَئِكَ لَهُمْ عُقْبَى
الدَّارِ ۝

۲۳۔ او لوک جیرمے اللہ دی رضا دی خاطر صبر کریندن
تے نماز مٹھا کے پڑھدن جو مال اسان انہیں کوں ڈتے
اوندے دجو۔ چوری وی تے ظاہر وی خرچ کریندن تے برائی
کوں نیکی نال پرین کریندن انہیں واسطے چنگا انجام۔

جَنَّتٍ عَذْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ
وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْكَلِیْكَ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ
مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ ہمیشہ دے باغن اونہیں وچ اوداخل تھیں
تے انہیں دے بیوڑاڑے تے انہیں دیاں زلیں تے
انہیں دیاں اولاداں جنہیں نیکیاں کیتیاں ہوسن تے
فرشتے انہیں کیتے ہر دروازے وچ داخل تھیں۔

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے او اکھن تہاڑے اتے تہاڑے صبر دی وجہ
کنیں سلامتی ہوئے تہاڑے کیتے ایں گھرا انجا بہوں چنگا،

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے جیرے اللہ دے وعدے کوں پکا کر دے بعد
ترڑیدن تے جیرے رشیت دے ملاوٹ دا اللہ سنیں حکم
ڈتے انہیں کوں ترڑیدن تے زمین وچ گھیر لھتیدن۔
اے لوکن جنہیں تے لعنت تے انہیں کیتے بہوں گندا گھر۔

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
مَتَاعٌ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ اللہ جیندے کیتے چاہندے رزق ودھندے تے
متگ کریندے تے او دنیاوی زندگی تے خوش تے
دنیاوی زندگی آخرت دے مقابلے وچ کھدی تیں سوائے
تھوڑے فائدے۔

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ
رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
مَنْ أُنَابَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے کافر آبدن جو ایندے اتے ایندے رب کنیں
کوئی نشان نہیں بھایا گیا توں اکھ بے شک اللہ سنیں
جینکوں چاہندے گمراہ کریندے تے بھیرھا اوندو جھکدے
اونکوں اپنا سدھا روڈ کھلیندے۔

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا
بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں دے دل اللہ دے
ذکرناں تسلی پئیدن۔ سٹو اللہ دے ذکرناں دل تسلی
پکڑئیدن۔

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلُوبُهُمْ
وَحُسْنٌ مَا يُبِ ۝

۳۰۔ جنہیں منے تے نیک کم کریندن انہیں واسطے خوشخبری
تے بہوں چنگا انجام۔

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
لَتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالْحُسْنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

۳۱۔ ایویں اسان تیکوں ایں امت وچ پٹھے جیں کنیں پہلے
کئی امتاں گذر چکین تاں جو توں انہیں کوں پڑھ کے بتاویں
جو اسان عیہو دی کیتی تے او رحمن خدا اںکار کریندن۔

وَالِیْهِ مَتَاب ۝

توں اکھ او میڈا رب صرف او ہوئی معبودِ اوندے
اتے میں بھروسہ کرینداں تے اوہیں دو ولے۔

۳۲۔ تے جے قرآن میں ہوئے ہا جو اوندے نال پہاڑ
مٹائے وچن یا زمین ٹوٹے کیتی وچے ہا یا اوندے
نال مردیں کوں الوایا وچے ہا۔ فیصلہ پورے طور تے
اللہ دے بھوج۔ کیا مونس کوں پتہ نیں جو اللہ چاہندا
تے سارے لوکس کوں ہدایت دے دیندا تے کافرین تے
انہیں دے اعمالی وجہ نال مصیبت اندی رہ دیسی یا انہیں
دے گھر دے کوہو لہندی رہی اویں جو اللہ دا وعدہ آویسی

وَلَوْ اَنَّ قُرْاٰنًا سُوِّرَتْ بِهٖ الْجِبَالُ اَوْ قُطِعَتْ بِهٖ
الْاَرْضُ اَوْ كُلُّمَّ بِهٖ النُّوْثُ بَلْ يَلٰہِ الْاَمْرُ جَمِیْعًا
اَفَلَمْ یَاْنِسِ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَنْ لَّوْ یَشَآءَ اللّٰہُ لَهَدٰی
النَّاسَ جَمِیْعًا وَّلَا یُرٰی الَّذِیْنَ کَفَرُوْا تَصِیْبُہُمْ بِمَا
صَنَعُوْا قَارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَرْیَةً مِّنْ دَارِہِمۡ حَتّٰی
یَاْتُوْا وَعَدُ اللّٰہِ اِنَّ اللّٰہَ لَا یُخْلِفُ الْوَعْدَ ۝

۳۳

بے شک اللہ وعدے دی خلاف درزی نہیں کریندا۔
۳۳۔ تیں کئیں پہلے رسولیں نال وی ٹٹھاکیتا گیا ہا تے
میں کافرین کوں مہلت دتی دل میں انہیں کوں پکڑ گدھا
میڈی سزا کیجی۔

وَلَقَدْ اٰتٰہِزْنٰی رُسُلًا مِّنْ قَبْلِكَ فَاٰمَلٰیْتَ لِلَّذِیْنَ
کَفَرُوْا ثُمَّ اَخَذْنٰہُمْ فَنُکِفْتَ کَانَ عِقَابِ ۝

۳۴۔ کیا او ذات جبرمی ہر یک تے نگران جو او کریندے
تے انہیں اللہ دے شریک بنائے ہوئے توں اکھ انہیں
دے نال دسو یا تسال ایجی کال اونکوں دسوسو جبرمی
زمین وچ ہوئے تے خدا دا جاندا ہوئے یا صرف مندیاں
گاہیں بن۔ اصل کافرین دیاں چالاکیاں انہیں کوں سونپیاں
حرکے دکھایاں گئیں تے راہ کئیں انہیں کوں ہٹا دتا
جگے تے جیکوں اللہ ہلاک کرے اونکوں راہ دکھاوے والا
کوئی نہیں۔

اَفَمَنْ هُوَ قٰلِمٌ عَلٰی كُلِّ نَفْسٍ بِمَا کَسَبَتْ وَجَعَلُوْا لِلّٰہِ
شُرَکَآءَ قُلْ سَتُوْہُمۡ اَمۡرٌ تُنۡتَوُنَہٗ بِمَا لَا یَعْلَمُ فِی
الْاَرْضِ اَمۡ یَظٰہِرُ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ ذٰلِکَ لِّلَّذِیْنَ کَفَرُوْا
مَکْرَہُمۡ وَصَدَّوْا عَنِ السَّبِیْلِ وَمَنْ یُّضِلِلِ اللّٰہُ فَمَا
لَہٗ مِنْ ہَادٍ ۝

۳۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی عذاب تے
آخرت دا عذاب زیادہ سخت تے اللہ کئیں انہیں کوں
بچاؤ والا کوئی نہیں۔

لَہُمۡ عَذَابٌ فِی الْحٰیٰوَةِ الدُّنْیَا وَ لَعَذَابُ الْاٰخِرَةِ
اَشَقُّ وَمَا لَہُمۡ مِنَ اللّٰہِ مِنْ وَّاقٍ ۝

۳۶۔ جنت دی مثال جینا متقیں نال وعدہ کیتا گئے
انہیں دے وچ نہراں و بہرین انہیں دا پھل ہمیشہ ہوی

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِیْ وُعِدَ الْمُتَّقُوْنَ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِہَا
الْاَنْہٰرُ اَکْہٰا دَآئِمٌ وَّ ظِلُّہَا تِلْکَ ظِلِّہِ الَّذِیْنَ اتَّقَوْا

وَعُفْبَى الْكُفْرَيْنِ النَّارُ ۝

تے پچھاواں وی اے تقویٰ اختیار کرن والیں دا انجام
تے کافریں دا انجام بھاء۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمُ الْكِتَابُ يَقْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أَمْرُهُ
أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ
مَأْبٍ ۝

۳۷۔ تے جنیکوں اساں کتاب ڈوقی ۽ اونخوش بن جو
کچھ تیڈو لبایا گئے تے مختلف ٹولیں وچ کچھ اینجھن
جیرے اوندے کچھ جے دا انکار کریندن توں اکھ
میکوں تے محض اے حکم ڈتا گئے جو میں اللہ دی عبادت
کراں تے اوندے نال کہیں کون شریک نہ بناواں ہوندو
میں تہاکوں سبیداراں تے ہوندو میں رجوع کرینداں۔

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا وَعَرِيفًا وَلَئِنْ أَتَيْتَهُمْ
بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ وَلَا وَاكِ ۝

۳۸۔ تے ایویں اساں تفصیل نال حکم بھائے تے جے توں
انہیں دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بعد جو تیڈو
علم آچکے تے پچھیں تیڈے کیسے اللہ دے مقابلے کیسے
نہ کوئی سبگتی ہوسی تے نہ کوئی پچاواں والا۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَمْ أَزْوَاجًا
وَذُرِّيَّةً ۚ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٍ ۝

۳۹۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں رسول پھین تے
اساں انہیں کون زالیں تے ہال دی ڈوق تے اے
کہیں رسول واسطے نہ باجو اللہ دے حکم دے بغیر کوئی نشان
گمن آوے باہر مدت کمسی پئے۔

يَنْحُوا لِلَّهِ مَا يَشَاءُ وَيُبَيِّنُ ۚ وَعِنْدَهُ أُمْرُ الْكِتَابِ ۝

۴۰۔ جنیکوں اللہ چاہندے مثا بڑیدے تے جنیکوں
چاہندے قائم رکھندے اوندے کولہو بر حکم وی اصل
موجود۔

وَإِنْ مَا تُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفِّيكَ
فَأَنَّا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۝

۴۱۔ تے جیندا اساں انہیں نال وعدہ کیسے کچھ تے تیکوں
ڈکھا ڈلیسوں یا تیکوں وفات ڈے ڈلیسوں تیڈا کم
پچاواں تے حساب ساڈے دے ہے۔

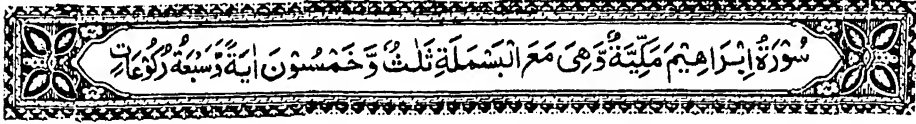
أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

۴۲۔ کیا انہیں نہیں ڈکھا جو اساں زمین کول اوندے پاسیں
کنیں گھٹندے آندے ہیں۔ تے فیصلہ اللہ کریندے
اوندے فیصلے کول کوئی تبدیل نہیں کر سگدا تے او
جلدی حساب گھنٹ والا۔

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَنِينًا
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ
عُقِبَى الدَّارِ ﴿۱۳﴾

۴۳۔ انہیں کہیں پہلے لوگوں کی تدبیریں کیتیں تے اصل
ساریاں تدبیریں اللہ کی ہر شخص جو او کریندے اللہ
اونکوں جائدے تے کافریں کوں پتہ بگ ویسی جو گھر دا
انجام کیندے کیتے چنگا۔

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿۱۴﴾
۴۴۔ کافر آبدن جو توں رسول توہیں توں انہیں کوں
آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ گواہ کافی ہے تے
او وی گواہ جیندے کوہو ایں کتاب دا علم۔

سورۃ ابراہیم مکی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیات تے ۷ رکوع ہن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①

الَّذِي كُنْتُ اَنْزَلْنٰهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمٰتِ
اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيْزِ الْحَمِيْدِ ②

اللّٰهُ الَّذِي لَهُ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَوَيْلٌ
لِّلْكَافِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ③
الَّذِيْنَ يَسْتَحْبِبُوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ
وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عَوْجًا
اُوْلٰٓئِكَ فِى ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ④

وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمٍ لِّهٖمُ
لَهْمُ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَاءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ
وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑤

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِآيٰتِنَا اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَكَ مِنَ
الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ وَذَكَرْهُمْ بِآيٰتِ اللّٰهِ اِنْ فِىْ ذٰلِكَ
لَاٰيَةٌ لِّكُلِّ صَبّٰرٍ شٰكُوْرٍ ⑥

وَإِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ
اِذْ اَنْجَاكُمْ مِنْ اِلٍ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْءَ الْعَذَابِ
وَيَذْبَحُوْنَ اَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُوْنَ نِسَاءَكُمْ وَفِىْ ذٰلِكُمْ

۱۔ میں اللہ سے نال نال شروع کرینداں جبرہا بن منگے
ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۲۔ میں اللہ ڈیڈاں کھال لے کتاب اساں اے کوں تیدو
بہائے تاں جو توں لوکیں کوں اندھاریں کنیں کدھ کے
سو جھلس دو گھن آویں انہیں دے رب دے حکم نال غالب
تے تکرلف والے خدا دے راہ دو۔

۳۔ او خدا جو کجھ زمین تے آسائیں وچ ہوندا تے کافریں
کیتے سخت عذاب دے نال تباہی مقدر۔

۴۔ جبرہے لوگ دنیاوی زندگی کوں آخرت دے مقابلے
وچ پسند کریندن تے اللہ دے رستے کنیں رکیندن تے
اوندے وچ ڈنگ دل گولیندن لے وک وڈی تے پریں
دی گمراہی وچ ہن۔

۵۔ تے اساں ہر رسول کوں اوندی قومی زبان وچ وچ
کر کے بھیجے تے تاں جو انہیں تے کھول کے بیان کرے اللہ
جھیکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جھیکوں چاہندے ہدایت
ڈیندے او غالب تے سیاندا۔

تے اساں موسیٰ کوں اپنے نشان ڈے کے پٹیاں باجرتوں قوم کوں
اندھاریں کنیں سوجھے دو گھن آتے انہیں کوں اللہ دے ڈینہ یاد ڈوا
بے شک مہرتے شکر کرن والیں کیتے نشان۔

۷۔ تے جڈاں موسیٰ اپنی قوم کوں آکھئے اللہ دی نعمتیں کوں
یاد کرو جبرہاں تہا ڈے تے تن جڈاں اڈن تہا کوں فرعون دکنہ
کنیں نجات ڈیوائی او تہا کوں گندا عذاب ڈیندے تہا ڈے

بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ۝

۱۳۔ پتھر کی کوبند سہنتے تہاڑی تربتیں کول جیندار کھیندیں

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝

تے ایندے وچ تہاڑے رب کنیں بہوں وڈا امتحان با
۸۔ تے جڈاں تہاڑے رب اعلان کیتا باجے لتاں شکر
کر لیسو تے میں تہا کول زیادہ ڈلیاں تے جے لتاں ناشکری
کر لیسو تے میڈا عذاب بہوں سخت۔

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنتُمْ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَبِيحًا ۖ قَالَ اللَّهُ لَنُفِيَنَّ جَهَنَّمَ

۹۔ تے موسیٰ اکھیا لتاں تے جو کجھ زمین وچ سارے
انکار کر ڈیو تے بے شک اللہ سیس بے نیاز تے بہوں
تعلیف والا۔

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحُوا وُعَادُوا
وَنُودُوا وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ
جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قُرْءَانًا يَّبَيِّنُ لِهِمْ فِي آفَافِهِمْ
وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا
تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝

۱۰۔ کیا تہاڑو لتاں کنیں پہلے انہیں دیاں خبراں نیں
آیاں یعنی نوح تے عاد تے ثمود تے حیرے انہیں نے
بعد میں انہیں کول سوائے اللہ دے کوئی تیں چاند انہیں
دو ساڑے رسول کھلے نشان گھن کے آئے انہیں اندھا
انکار کر ڈتے تے انہیں اکھئے بے شک حیر صی تعلیم
تہا کول ڈے کے چھٹیا گئے اساں اوکھوں نے منندے
تے لتاں جیندو سا کول سڈیندے اوندے معاملے وچ
بے چین کر ڈیوٹ والے شک وچ یں۔

قَالَتْ رُسُلُهُمْ إِنِّي اللَّهُ شَكَّ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَذْعَبُكُمْ لِيُغْفَرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُم إِلَىٰ أَجَلٍ
مُّسَمًّى قَالُوا إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُزِيدُونَ أَن
تَصَدِّقُوا عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُونَ أَبَاؤُنَا قَاتُونَا يُسَلِّطِينَ
مُؤْمِنِينَ ۝

۱۱۔ انہیں دے رسولیں اکھئے کیا اللہ دے بارے وچ شک
کریندے، حیر حازین تے آسان کول پیدا کرٹ والا،
او تہا کول سڈیندے تاں جو تہاڑے گناہ بخشتے تے ہک
مقررہ مدت میں تہا کول مہلت ڈیندے انہیں اکھئے
لتاں ساڑے جہیں بندے بتوے لتاں اے چاہندے،
جو سا کول اول کنیں روکو جیندی ساڑے پیو ڈیوڑے
عبادت کریندے ہن لتاں ساڑو روشن نشان گھن آؤ۔

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنَّا نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَ
لَكِنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ
لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُم بِسُلْطٰنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَىٰ اللَّهِ

۱۲۔ انہیں دے رسولیں انہیں کول اکھئے بے شک اساں
تہاڑے جہیں بندے یں اصل اللہ اپٹے بندیں وچ
جیندے اتے چاہندے احسان کریندے تے ساڈی لے

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۶﴾

طاقت نہیں جو اس اللہ سے حکم دے بغیر تھا ڈو کوئی
نشان گھن آؤں سے مومنین کوں اللہ سے بھروسہ کرنا
چاہی دا۔

وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا سُبُلَنَا
وَلَنَصْبِرَنَّ عَلَى مَا آذَيْنُونَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۱۷﴾

۱۳۔ ساکوں کیا ہے جو اس اللہ سے بھروسہ نہ کروں تے
اوں ساکوں ساڈے رستے ڈکھالیں تے جو تاساں ساکوں
ڈکھ ڈیسو اسان اوندے اتے ضرور مہر کریندے رہ ویسوں
بھروسہ کرٹ والیں کوں اللہ سے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوْدُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ الْقَافِلِينَ ﴿۱۸﴾

۱۴۔ تے کافرین اکھئے اپنے رسولیں کوں اسان تہاکوں
ضرور اپنے ملک کنیں کڈھ چھڑاویں یا تاساں ساڈے
مذہب دوول اوسو انہیں دے رب انہیں کوں وحی کیسی
جو اسان ظالمیں کوں ضرور ہلاک کرلیوں

وَلَسُكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿۱۹﴾

۱۵۔ تے انہیں دی ہلاکت دے بعد اسان تہاکوں زمین وچ ضرور
کرلیوں اے اوندے واسطے بے جبرھے ڈرن میڈے
مقام کنیں تے میڈی ڈراوٹ والیں پیشگوئیں کنیں۔

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿۲۰﴾

۱۶۔ انہیں فتح دی دعا منگی تے ہر مہر زور سپانی دا دشمن
نا کام تھ گئے۔

مِّنْ وَرَآئِهِ جَهَنَّمُ وَيُنَفِّثُ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿۲۱﴾

۱۷۔ اوندے علاوہ دوزخ وی ہے تے انہیں کوں بہوں
تتا پانی پلایا ویسی۔

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَآئِهِ عَذَابٌ
عَلِيلٌ ﴿۲۲﴾

۱۸۔ اد اوتکوں گھٹ گھٹ کر کے پیسی اد اوتکوں کل نہ سگی
تے ہر پاسو انہیں نہیں موت اوسی تے مری ناں
تے ایندے علاوہ سخت عذاب وی ہے۔

مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
إِشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِمَّا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ﴿۲۳﴾

۱۹۔ اپنے رب دا جیس انکار کیستے انہیں دی مثال اوں
کیری آلی کار جینکوں تھکسی اندھاری دے ڈینہہ آسے
جھاڑے ہوا اوں کوں اڈار کے گھن و بچے تے جو کھ
انہیں کمایا ہو سی انہیں کنیں کھ نہ بچسی اے بہوں پریں
دی تہی تباہی۔

۲۰۔ کیا توں نہیں جاندا بے شک اللہ سب آسمان تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے جے او چاہے تے تہا کوں ہلاک کر ڈیوے تے تہا ڈی جاتے نویں مخلوق گمن آوے۔
۲۱۔ اللہ سب کیتے اے گال او کمی نیں۔

۲۲۔ او سارے اللہ دے سامنے او سن تے کمزور لوک وڈائی کرٹن والیں کوں اکھن جو اسان تہا ڈے پچھو
ٹوے ہا سے کیا ہن تسان سا کوں اللہ دے عذاب کنیں کچھ پریں کر سگدے؟ او اکھن جے اللہ سا کوں بدایت ڈیندا تے اسان تہا کوں وی بدایت ڈیندے
ہن سا ڈے واسطے ہکا گال جو اسان بے صبری کروں یا صبر کروں سا ڈے کیتے بچن دی کوئی جا
نیں۔

۲۳۔ تے جڈاں فیصلہ تھی ولسی شیطان اکھس بیشک
اللہ سب تہا ڈے نال وعدہ کیا ہا اوں سچا کر ڈتے
تے میں تہا ڈے نال وعدہ کیا ہا میں پورا نیں کیتا میں
تہا ڈے اتے غالب تے کا؟ نہ ہم میں تہا کوں سبے
تسان میڈی گال کوں من گدے تسان میکوں ملام
نہ کرو اپنے آپ کوں ملام کرو نہ میں تہا ڈی فریاد سن
سگداں تے نہ تسان میڈی فریاد سن سگدے بے شک
میں ایندا انکار کرینداں جو این کنیں پہلے تسان میکوں اللہ شریک
بنایا ہا۔ بے شک ظالمیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

۲۴۔ تے مومن تے نیک عمل کرن والے اینجے باغیں
ورج داخل کیتے ولسن جیندے ورج نہراں و بندین تے
او اوندے ورج اپنے رب دے حکم نال ہمیشہ رہن
انہیں دی دعا ہوسی تہا ڈے اتے سلامتی ہوے۔

۲۵۔ کیا تیکوں پتہ نیں جو اللہ سب پاک کھے دی مثال

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ۝

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝

وَبَرُّوا لِلَّهِ جَنِينًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ الَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا لَنَا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّعْتَدُونَ
عَنَّا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا
لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا إِمْرَأَتَا
أَمْرَصَرْنَا أَمْ لَتَأْتَيْنَا بِهِ حَقِيرًا ۝

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرَانِ اللَّهُ
وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ
فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تُلْزِمُونِي
وَلَوْ مَوَّأَا أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا
أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي ۚ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يُحَيَّتُهُمْ
فِيهَا سَلَامٌ ۝

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً

کیوں پاک درخت نال ہوتی ۱۱ اوندیاں پاڑاں پکیاں بن
تے اوندی لاٹریاں آسمان وچ بن۔

۲۶۔ ۱۔ پئے رب دے حکم نال ہر ویلے او تازہ پھل ڈیندے
تے اللہ سیس لوکیں کیتے مثالان بیان کریندے تاں جو
اونصیت حاصل کرن۔

۲۷۔ گندی گال دی مثال گندے ون ڈی جیر حازمین
وچ پیچ گیا ہوئے تے اوندے کیتے کھڑن دی جاگاہ نیں
۲۸۔ مومنین کوں اللہ سیس قائم رہن والی گال نال دنیاوی
زندگی وچ وی تے آخرت وچ دی مضبوط رکھیتی تے
اللہ سیس ظالمیں کوں ہلاک کریندے تے جو اللہ چاہندے
اوبھو کریندے۔

۲۹۔ کیا تیکوں پتہ نیں جنہیں اللہ دی نعمت کوں ناشکری
نال بدل ڈتے تے انہیں اپنی قوم کوں ہلاکت دے گھر
وچ بہا ڈتے۔

۳۰۔ دوزخ اوندے وچ پہن تے بہوں بُری جا
۳۱۔ تے نہی اللہ دے شریک بنا گدمن تاں جو لوکیں کوں اوندے
رستے کنیں گمراہ کرن۔ توں آکھ عارمنی فائدہ چاگھن
بے شک تاں بھادو و نچے۔

۳۲۔ توں مومنین کوں آکھ ڈے اونماز کوں ٹھہارے
پڑھن تے جو اسان انہاں کوں ڈتے اوندے وچولک کتے ظاہر افرق
کرن اول ڈیندے آون کنیں پہلے جیندے وچ نہ وپار
ہوسی تے نہ سنگت ہوسی۔

۳۳۔ اللہ اوزابت جین آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے
تے آسمان رجھراکین پانی لباس تے اوندے نال
تہاڑے رزق کیتے میوے کڑھینسی تے تہاڑے واسطے
بیٹری کوں خدمت وچ لائسی تاں جو او اوندے حکم

طَبَقَةٍ كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا
فِي السَّمَاءِ ۝

تُؤْتِي أَكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۝

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثِّلَتْ
مِنَ قَوِّ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ۝

يُنَبِّئُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَ
يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۝

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَآخَلُوا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ۝

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَبِئْسَ الْقَرَارُ ۝
وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا
فَإِن مَّصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ۝

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا يَبْعُ فِيهِ وَلَا يَخْلُ ۝

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ۝

نال سمندر وچ ٹرسے (پلے) تے دریا تہا بڑی خدمت
وچ لائسی۔

۳۳۔ تے سمجھ تے چندر لیکا تہا بڑی خدمت وچ لگے
ہرئ تے رات بڑی ہندی۔ تہا بڑی خدمت وچ لگے ہرئ

جو تساں اول کنیں مگلے تہا کول بٹس جے تساں اللہ
دی نعمتیں کول گنہ روزے گنہ بگدے بے شک انسان وڈا
علم کرن والا تے منکر۔

۳۴۔ تے جڈاں ابراہیم آکھئے لے میڈے رب ایں خبر
کول امن والا بنا تے میکوں تے میڈے پیریں کول بیت
دی عبادت کنیں پیریں رکھ۔

۳۵۔ لے میڈے رب بے شک انہیں بہوں لوکیں کول
گمراہ کر ڈتے تے جیں میڈی پیروی کیتی او میڈے وچ
تے جیں میڈی نافرمانی کیتی بے شک توں بہوں بخشش
والا تے مہربان ایں۔

۳۸۔ لے ساڈے رب بے شک میں اپنی اولاد کول انجی
وادی وچ چھوڑ آیاں جیندے وچ رڑھ نیں تھیندی
تبیڈے عزت والے گھر دے کولہو لے ساڈے رب
تاں جو اونماز پڑھن تے لوکیں دے دلیں کول انہیں
دو پھیرے تے انہیں کول میویں وارزق بڑے تاں جو
اوشکر کریندے رہ وچن۔

۳۹۔ لے ساڈے رب بے شک جو اساں لکیندے تے
جوکھ ظاہر کریندے میں توں چاندیں تے اللہ کنیں زمین وچ تے
ز آسمان وچ کوئی چیز لکی نیں رہندی۔

۴۰۔ سب صفات اللہ دیاں بن جیں میکوں پڑھیے وچ
اسماعیل تے اسحاق ڈتن بے شک میڈا رب دعائیں کول
بہوں سٹٹ والا۔

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآبِّينَ وَسَخَّرَ
لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿۳۳﴾

وَأَشْكُرْ مِن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ
اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿۳۴﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا
وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿۳۵﴾

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلَّلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ يَتَّبِعُنِي
فَإِنَّمَا مِتِّيَّ وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۳۸﴾

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ
ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ
فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَىٰهِمْ
وَاذْذُقْهُمْ مِنَ الشَّرِّ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿۳۹﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ
عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿۴۰﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ
وِإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۴۱﴾

رَبِّ اجْعَلْنِيْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ قَارِبًا
وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ۝۱

۴۱۔ اے میڈے رب توں میگوں تے میڈی اولاد کوں
نمازی بٹا تے اے ساڈے رب توں ساڈی دُعا
قبول کر۔

رَبَّنَا اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ
الْحِسَابُ ۝۲

۴۲۔ اے ساڈے رب جبرے ڈیہر حساب تھیون لگے
میگوں تے میڈے پیرو ماگوں تے مومنین کوں بخش
دے۔

وَلَا تَحْشَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَنَّا يَعْلَمُ الظَّالِمُونَ خُبْرًا
يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيْهِ الْاَبْصَارُ ۝۳

۴۳۔ تے ظالم جو کریندے پین اوں کین اللہ سیں کوں
اصلو غافل نہ سمجھ انہیں کوں محض اوں ڈیہر تیں مہلت ڈیندا
پئے جڈیاں انہیں دیاں اکھیں پٹیاں رہ ولسن۔

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِيْ رَوْسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفِذَتْهُمْ أَهْوَاءُ ۝۴

۴۴۔ سرچا کے درکدے دوسے ہوسن انہیں دی نظر
انہیں دوز ولسی تے انہیں دے دل غالی ہوسن۔

وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَّجِبْ
دُعَاكَ وَنَحْمِلْ عَسَلُ الْوَسْلِ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ
مِنْ قَبْلُ مَا لَكُمْ مِنْ زَوَالٍ ۝۵

۴۵۔ تو انہیں کوں اوں ڈیہر کین ڈرا جڈیاں انہیں تے
عذاب اوس تے ظالم آکھن اے ساڈے رب سا کوں
نزدیکی مدت تیں مہلت ڈے اسان تہیڈے سب کوں
منیسوں تے رسولیں دی پیروی کرے کوں کیا تساں ایں
کین پہلے کئی قساں نہ کھا دیاں ہن جو تہا ڈے اتے
زوال نہ اوسی۔

وَسَكَنتُمْ فِي مَسْكِنٍ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ ۝۶

۴۶۔ تے تساں انہیں دے گھریں وچ رہندے پیو جنہیں
اپنے آپ تے ظلم کیتے تے تہا ڈے کیتے اللہ سیں کھول
کے بیان کر ڈتے جو اسان کیوں انہیں نال سلوک کیتا
اسان ساریاں گالہیں تہا ڈے اتے کھول کے بیان کر ڈتے

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ
كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ۝۷

۴۷۔ انہیں اپنیاں تدبیراں کیتیاں تے انہیں دیاں تدبیراں
اللہ کین ہن بھانویں انہیں دی تدبیراں بجی ہوئے جو اوں
تدبیراں پہاڑاں وچن۔

فَلَا تَحْشَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفًا وَعْدَهُ رُسُلَهُ إِنَّ اللّٰهَ
عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۝۸

۴۸۔ توں اللہ کوں اوندے رسولیں نال کیتے بھوئیں
وعدیں دا خلاف کرن والا اصلو نہ سمجھ بے شک اللہ سیں

بہوں غالب تے بدلہ گھنٹ والاء۔

یَوْمَ يُنَادِلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ جڑاں زمین تے آسمان بدل کے پے زمین آسمان بٹائے ولین تے سارے کب غالب اللہ دے اگو کھڑے ہوسن۔

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ تے مجرمیں کول ڈیکھیں اوں ڈینہہ زنجیریں وچ جکڑیا ہویا۔

سَرَّابِهِمْ مِنْ طَرَائِدٍ وَتَنَصُّهُ وَجُوهُهُمُ النَّارُ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ انہیں دے چولے لک دے بٹے ہوئے ہوسن تے بھا انہیں دے مونہیں کول لکندی پئی ہوسی۔

لَيُخْزِي اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ تَاكِبَتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ تاں جو اللہ سٹیں ہرجان کول اوندی کھائی دا بدلہ ڈیوے بے شک اللہ بہوں جلدی حساب گھنٹ والاء۔

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّ هُوَ إِلَهُ الْوَاحِدُ وَلِيَدَّكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ اے لوکیں کیتے سنبھا تے تاں جو ایندے نال انہیں کول ڈرایا ونجے تے او جان گھنٹ جواد ک مسعود تے سیانے نصیحت حاصل کرن۔

سُورَةُ الْحَجَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ مِائَةٌ آيَةٌ وَبِسْمَلَةِ رُكُوعَاتٍ

سورة حجر کی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۰۰ آیات تے ۶ رکوع این۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
ڈیون والا تے مہربان۔
- ۲۔ میں اللہ ڈیو کھڑاں لے کتاب کامل دیاں آیات بن
الْوَيْلُ لَكَ أَيُّهَا الْكَافِرُ قَدْ قُرِئَ فِيهِ ②
تے کھل کے بیان کرن وائے قرآن دیاں۔
- ۳۔ کہیں ویلے کافر چاہندن اودی مسلمان ہون با۔
رُبَمَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُسْلِمِينَ ③
- ۴۔ انہیں کون چھوڑے کھاون پیون تے وقتی فائدہ
ذَرَهُمْ يَكُونُوا وَيَسْتَعْمِلُوا إِلَهُهُمْ الْأَمَلُ فَسَوْفَ
چاون تے ناجائز امیدال انہیں کون غافل کرڈیون او
يَكُونُونَ ④
جلدی جاٹ گھنسن۔
- ۵۔ اسان کہیں دسی کون ہلاک نیں کیتا سولے ایندے
وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَوْمٍ إِلَّا وَلَهُمَا كِتَابٌ مَّعْلُومٌ ⑤
جواوندافصلہ معلوم با۔
- ۶۔ کوئی قوم اپنی ہلاکت دی مدت کنیں درک بگدی تے
مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ⑥
نہ پچھو رہ بگدی۔
- ۷۔ تے انہیں آکھے اے او شخص جیندے اتے نصیحت
وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الَّذِي نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَجُنُّونٌ ⑦
لبائی گئی ۷ بے شک تون دیوانہ این۔
- ۸۔ جے تون سچا ہوں تے تون ساڈو فرشتے کیوں نوہیں
لَوْ مَا تَأْنِيْنَا بِالسَّلَاطَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ⑧
گمن آیا۔
- ۹۔ اسان فرشتیں کون حق نال ہی لبیدے ہیں تے
مَا نُزِّلُ السَّلَاطَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا
اول ویلے انہیں کون مہلت نیں ملدی۔
إِذَا مُنْظَرِينَ ⑨
- ۱۰۔ بے شک اسان این قرآن کون لبائے تے بیشک
إِنَّا نَحْنُ نُزِّلُ الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ⑩
اسان ایندی حفاظت کرلیوں۔
- ۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی اسان پہلی جماعتیں وچ رسول
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ⑪
پٹھین۔

- ۱۲۔ حیرھا رسول وی انہیں کنیں آئے اے اندک سال مذاق تے ٹھٹھا کریندے ہن۔
- ۱۳۔ ایویں اسال این عادت کول مجرمیں دے دل بیچ ٹرنیدے ہیں
- ۱۴۔ او اییکول نہ منینس پہلیں وی سنت وی گذر چکی»
- ۱۵۔ سبے اسال آسان مے دروازے انہیں تے کھول ڈیوں تے اے اوندے اتے چڑھن پئے وچن۔
- ۱۶۔ تے ول وی اکسن جو ساڈی اکیں تے پٹی پدھ بڑتی گئی تے اصل ساڈے اتے جادو کر پڑتا گئے۔
- ۱۷۔ تے اسال آسان وچ بڑجیاں بٹائن تے بڑیکھن والیں کیتے سونھا بٹائے۔
- ۱۸۔ تے اسال حفاظت کیتی برادل شیطان کنیں جیکول دھکے دتے گبیں۔
- ۱۹۔ سوائے اوندے حیرھا چوری گال سن گھنے تے ہک روشن تارا اوندا پیچھا کریندے۔
- ۲۰۔ تے زمین کول اسال وچھائے تے اوندے وچ پہاڑ بٹائے تے اسال ایندے وچ ہر شے مناسب پیدا کیتی»
- ۲۱۔ تے ایندے وچ اسال تہاڑے کیتے روزی بٹائی» تے انہیں کیتے وی جنہیں کول تاسا روزی نوھے ڈیندے۔
- ۲۲۔ تے ساڈے کولہر ہر شے دے خزانے ہن تے اسال اونکول معلوم اندازے نال ہیندے ہیں۔
- ۲۳۔ تے اسال ہواڑاں چاؤں والیاں ہواڑیں پٹھیں تے ول بھر کنیں مینہ وساٹے تے ول تہا کوٹا پلائے تے تاسا آپ اونکول کٹھا نہ کر سبگدے ہاوسے۔
- ۲۴۔ تے بے شک اسال جیندے کریندے تے مریندے ہیں تے اسال ہی وارث ہیں۔
- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٥﴾
- كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿٦﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُّوا فِيهِ يَعُجُونَ ﴿٨﴾ لَقَالُوا إِنَّمَا سُكَّرَتْ أَبْصَارُنَا بَلْ عَنَّا قَوْمٌ مَّسْخُورُونَ ﴿٩﴾ وَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٠﴾ وَحَفَظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١١﴾ إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ فَإِنَّهَا مِنْهَا مَصِينٌ ﴿١٢﴾ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿١٣﴾ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَاشٍ وَمَنْ نَسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ ﴿١٤﴾ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خَزَائِنُهُ وَمَا نُنْزِلُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿١٥﴾ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ فَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْتُمْ لَهُ بِخَازِنِينَ ﴿١٦﴾ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿١٧﴾

۲۵۔ تے اسال تہا بڑے وچو اگو نکل دچن والیں کوں دی چاٹدے ہیں
تے پچھو رہن والیں کوں دی چاٹدے ہیں۔

۲۶۔ تے بے شک جیڈا رب انہیں ساریں کوں کھٹا کر لسی
بے شک او بہوں سیانا تے بہوں چاٹن والا ۶۔

۲۷۔ تے بے شک اساں انسان کوں اینجی ٹھیکری کنیں
پیدا کیتے جی رمی شکل بدل کے کالا گارا تھی گئی ہائی۔

۲۸۔ تے جن کوں اساں ایں کنیں پہلے بہوں تھی بھا کنیں
پیدا کیتے۔

۲۹۔ تے جڈاں تیڈے رب فرشتیں کوں اکھئے جو میں اینجھا
آدمی اینجی ٹھیکری کنیں پیدا کرٹ والا ہاں جی رمی شکل
بدل کے کالا گارا تھی دیندی ۶۔

۳۰۔ تے جڈاں میں اوں کوں پورا کر گھناں تساں اوندے
کیتے سمدے وچ ڈھر پورا ہے۔

۳۱۔ ساریں فرشتیں سمدہ کیتے۔

۳۲۔ سو اے ابلیس دے اوں انکار کیتے جو او سمدہ کرٹ
والیں وچو تھیوے۔

۳۳۔ اللہ سیٹ اکھئے لے ابلیس تیکوں کیا تھے جو توں
سمدہ نئیں کیتا۔

۳۴۔ اوں اکھئے میں اینجھانیں جو اینجھے آدمی کوں سمدہ
کران جیکوں تیں ٹھیکری تے سٹریئے ہونے کالے گارے
کنیں پیدا کیتے۔

۳۵۔ اللہ سیٹ اکھئے توں اتھوں نکل دچ بے شک توں
اڈھو کڈھیا میں۔

۳۶۔ تے بے شک قیامت دے ڈینہہ تیں تیڈے
اتے لعنت۔

۳۷۔ اوں اکھئے لے میڈے رب توں میکوں قیامت

وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا
الْمُتَأَخِّرِينَ ۝

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَحْشُرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَبٍّ
مَسْنُونٍ ۝

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ ۝

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَبٍّ مَسْنُونٍ ۝

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ
سُجَّدًا ۝

فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا لَكَ لَا تَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۝

قَالَ لَمْ أَكُنْ لَآ سَجْدًا لِشَيْءٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَبٍّ مَسْنُونٍ ۝

قَالَ فَأَخْرِجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۝

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝

دے ڈیہندہ تیں مہلت بڑے۔

۳۸۔ اوں آکھئے تیکوں مہلت ڈتی دیندی ۶۰۔

۳۹۔ ہک مقررہ وقت تیں۔

۴۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب تیں میکوں گمراہ آکھئے
تے ہن میں زمین و جی گمراہی سوہنی کر کے ڈکھلیساں تے
انہیں ساریں کوں گمراہ کرلیساں۔

۴۱۔ سوائے انہیں بندیں دے جیرے تیبڑے خاص ہوسن۔

۴۲۔ اللہ سیئیں آکھئے میڈو آون ڈا سدھارستہ ایہو ۶۰۔

۴۳۔ بے شک میڈے بندیں کوں قابو نہ کر سگسیں
سوائے انہیں دے جیرے گمراہ تھی کے تیبڑے پچھو ٹرن۔

۴۴۔ بے شک دوزخ انہیں ساریں دے وعدے دی جاو

۴۵۔ اوندرے ست دروازے ہن تے انہیں دپو ہر دروازے
واحدہ وڈیا ہوئے۔

۴۶۔ بے شک متقی باغیں تے چشیں وچ رہسن۔

۴۷۔ تساں سلامتی دے نال بغیر ڈر دے ایندے وچ
داخل تھی وںجو۔

۴۸۔ تے انہیں دے سینے وچ ہر قسم دا بغض اسال کڈو
ڈیسیوں تے او آٹے ساٹے بھراہن کے تختیں تے (بیٹھے)
ہوسن۔

۴۹۔ نہ انہیں کوں اوندرے وچ تمکیرا تھیس تے نہ او
اتھو کڈیے ولین۔

۵۰۔ توں میڈے بندیں کوں ڈس ڈسے بے شک میں
بہوں بخشش والا تے مہربان ہاں۔

۵۱۔ تے بے شک میڈا عذاب دی ڈکھ آلا عذاب۔

۵۲۔ انہیں کوں ابراہیم دے مہانیں دے متعلق ڈس۔

۵۳۔ جڈاں او اوندو آئن انہیں آکھئے سلامتی

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۶۰

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۶۱

قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَتَوَيْتُنِي لَأَذُنَ لَكُمْ فِي الْأَرْضِ
وَلَأُخَوِّتَهُمْ أَجْبَعِينَ ۶۲

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ۶۳

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ۶۴

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ
اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَاوِينَ ۶۵

وَلَئِنْ جَهَنَّمَ لَكُونَعَلَهُمْ أَجْبَعِينَ ۶۶

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ فَنُفِثَ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ۶۷

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۶۸

أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ أُعِينِنَا ۶۹

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ إِخْوَانًا عَلَى
سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۷۰

لَا يَسْأَلُهُمْ فِيهَا نَصَبٌ وَمَا هُمْ مِنْهَا بِمُخْرِجِينَ ۷۱

يَتَنَبَّهُونَ رِجَالًا يَلْعَنُونَ الْفُجُورَ الرَّجِيمَ ۷۲

وَأَنَّ عَذَابَ هَؤُلَاءِ الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ۷۳

وَيَتَنَبَّهُمْ عَنْ صَيْفٍ رَازٍ ۷۴

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ

بَنَاتٍ

وَجَلُونَ ﴿۵۳﴾

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿۵۴﴾

قَالَ ابَشِّرْهُنَّ عَلَىٰ أَن مِّنْهُنَّ الْكَافِرَاتُ ﴿۵۵﴾

قَالُوا بِشْرُوكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُن مِّنَ الْفَاطِنِينَ ﴿۵۶﴾

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿۵۷﴾

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۸﴾

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿۵۹﴾

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَنَجِّيهِمُ اجْعَلِينَ ﴿۶۰﴾

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْنَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۶۱﴾

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿۶۲﴾

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ﴿۶۳﴾

قَالُوا بَلْ جِنَّتَكَ يَمَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَمِرُونَ ﴿۶۴﴾

وَأَتَيْنَكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۶۵﴾

فَأَنذِرْ أَهْلَكَ بِقِطْعٍ مِّنَ النَّارِ وَاتَّبِعْ أَذْيَاكُم وَلَا يَلْتَفِتْ

مِنْكُمْ أَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿۶۶﴾

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ

ہوئے۔ اوں آکھئے اساں تساں کنیں ڈر دے پئے ہیں۔

۵۳۔ انہیں آکھئے ڈرناں بے شک اساں تیکوں علم

والے پتردی خوشخبری ڈیندے ہیں۔

۵۵۔ اوں آکھئے کیا تساں میکوں ایجے وقت وچ خوشخبری

ڈیندے؟ جو میں پڑھا تھی گیاں تساں کیوں میکوں خوشخبری

ڈیندے؟

۵۶۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں سچی خوشخبری ڈیندے

ہیں توں نا امید نہ تھی۔

۵۷۔ اوں آکھئے پئے رب دی رحمت کنیں نا امید تھیندے

سوائے گمراہیں دے۔

۵۸۔ اوں آکھیا اے قاصدو تہا ڈاکم کیا ہے۔

۵۹۔ انہیں آکھئے بے شک اساں مجرم قوم دو پٹے گئے ہیں

۶۰۔ سوائے لوط دے گھروالیں دے بے شک اساں

انہیں ساریں کوں بچیسوں۔

۶۱۔ سوائے اوندی زال دے ساڈا اندازہ جو بے شک

او پچھو رہیں والیں وچوہ۔

۶۲۔ تے جڈاں او قاصد لوط دی قوم کنیں آئیں

۶۳۔ انہیں آکھئے تساں او پرے بندے؟

۶۴۔ انہیں آکھئے سچی گال اے ہے جو اساں تہا ڈو او خبر

گمن کے آئے ہیں جیندے متعلق او شک کرینداں۔

۶۵۔ اساں تہا ڈو پچی خبر گمن کے آئے ہیں تے اساں بیشک

سچے ہیں۔

۶۶۔ توں رات دے کہیں حصے وچ اپنے گھروالیں نال نکل

دنچ تے توں انہیں دے پچھو ٹر تہا ڈے وچو کونی پچھو

ڈیکے تے ٹر دے دنچو جینے تہا کوں حکم۔

۶۷۔ تے اساں اوں کوں لے گال ڈس ڈتی بے شک

مُضِیجِينَ ۱۵

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ يَسْتَبْشِرُونَ ۱۶

انہیں لوگس دا پاڑاں فخرناں پوچھ دین۔
۶۸۔ بے شہر والے خوش تھی کے انہیں دو بھجے
آئیں۔

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضِیْفِي فَلَا تَفْضَحُونِ ۱۷

۶۹۔ اوں آکھئے بے شک اے میڈے مہان بن تساں
میکوں ذلیل نہ کرو۔

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْا ۱۸

قَالُوا أَوَلَمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعُلَمِينَ ۱۹

۷۰۔ تے اللہ کنیں ڈرو تے میکوں ذلیل نہ کرو۔
۷۱۔ انہیں آکھئے کیا تیکوں اساں ایرے غیرے دے ملن
کنیں ہلکیا نہ ما۔

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۲۰

۷۲۔ اوں آکھئے اے میڈیاں دھیریں ہن جے تساں کجھ
کرتے (جیرھاں تہاڈے وچ بطور ضمانت ہن)

لَعَنَكَ إِنَّهُمْ لَفِي سَكْرَتِهِمْ يَعْبَهُونَ ۲۱

۷۳۔ تیڈی عمر دی قسم بے شک او اپنے نشے وچ گردان۔
۷۴۔ بڑیہ چڑھن نال انہیں کوں چکواوٹن والے عذاب
پکڑ گدھے۔

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ۲۲

۷۵۔ اساں اوں دستی دے اتلے حصے کوں تلواں حصہ کر ڈتا
تے اساں انہیں تے چھوڑے پھوڑے پتھریں دامینہ وساڈتا۔

فَجَعَلْنَا عَلَيْهِمَا سَآوِلَهَا وَافْطَرْنَا عَلَيْهِمْ حِجَابًا
مِّنْ سَبِيلٍ ۲۳

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّمَن تَوَسَّلِينَ ۲۴

وَأَنَّهَا لِسَبِيلٍ مُّقِيمٍ ۲۵

۷۶۔ بے شک ایندے وچ عقل والیں کیتے کئی نشان
۷۷۔ تے بے شک او دستی ہک پکے راہ تے ہے۔

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۲۶

وَإِنْ كَانَ أَصْحَابُ الْأَيْكَةِ لَظَالِمِينَ ۲۷

فَأَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَأَرْسَلْنَا لِيَامًا مِّنْ مِّنِي ۲۸

۷۸۔ بے شک مومنین واسطے ایندے وچ ہک نشان۔
۷۹۔ تے جنگل والے وی ظالم ہن۔

وَلَقَدْ كَذَّبَ أَصْحَابُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِينَ ۲۹

وَآتَيْنَاهُمُ الْآيَاتِنَا فَكَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۳۰

۸۱۔ تے پکے قلعیں والیں وی رسولیں کوں جھٹلائے۔
۸۲۔ تے اساں انہیں کوں نشان ڈتے ہن تے انہیں
نشانیں کنیں منہ پھیر گدھے۔

وَكَانُوا يَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا آمِنِينَ ۳۱

۸۳۔ تے او پہاڑیں کوں تروڑ کے امن والے گھر
بنیدے ہن۔

فَاَخَذَ تَهُمُ الضَّيْعَةُ مُضْجِينَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے فخر و یلے چکواوٹن والے عذاب انہیں کول
دی پکڑ گدے۔

فَمَا آغَرَهُ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ تے جیرھا کچھ اوکندے ہن اول انہیں کول کوئی
فائدہ نہیں ڈتا۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَبِيلِ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ اساں آسمانیں تے زمین کول تے جیرھا اوکندے
وچکار حق نال پیدا کیتے تے بے شک قیامت آوٹن
والی تے انہیں کول چنگے طریقے نال معاف کر۔

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ بے شک تیرا رب بہوں پیدا کرٹن والا تے بہوں
چاٹن والا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِنَ الْمَثَانِ وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ تے بے شک اساں تیکوں ست دلاو لا پڑھیں
والیاں آیتاں تے وڈی شان آلا قرآن ڈتے۔

لَا تَدْنُ عَيْنُكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
لَا تَحْزَنَ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ انہیں وچو کئی لوکس کول جبرے جوڑے ہن اساں
عارضی سامان تے فائدے ڈتن توں انہیں دو اکھیں
پاڑکے نہ دیکھ تے انہیں تے مونجھا نہ تھی تے مومنین
واسطے اپنے پیار دا ہتھ جھکا ڈے۔

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿۹۰﴾

۹۰۔ تے توں آکھ میں تے بے شک کھلا کھلا ڈراوٹن
والا ہاں۔

كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقْتَسِمِينَ ﴿۹۱﴾

۹۱۔ جیویں اساں تقسیم کرن والیں تے عذاب لہایا۔

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿۹۲﴾

۹۲۔ جنہیں قرآن کول کوڑی گاہیں دا پلندہ چاٹنایا ہا۔

فَوَرَبِّكَ لَسَأَلْتَهُمْ أَجْعِلَنَّ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ تیرے رب دی قسم اساں انہیں ساریں کول
پچھسوں۔

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾

۹۴۔ جو کچھ اے کرندے ہن۔

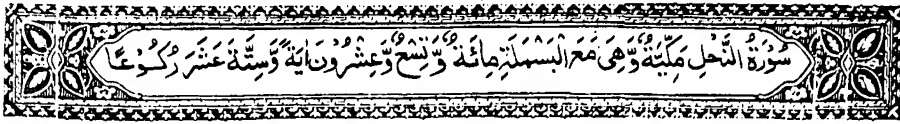
فَأَصْدَعْ بِأَتُومُرُوْا عَرِضَ عَنِ الشُّرَكِيِّنَ ﴿۹۵﴾

۹۵۔ جو تیکوں حکم ہوتا گئے توں کھول کے ڈس تے
مشرکین کنیں منہ پھیر گھن۔

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿۹۶﴾

۹۶۔ بے شک اساں تیکوں ٹھٹھا کرٹن والیں دے
شرکین پچھسوں۔

- الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿۹۷﴾
- ۹۷۔ جو میرے اللہ کے نال بے معبود بنیں اے جلدی
جان گھسن۔
- وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿۹۸﴾
- ۹۸۔ تے بے شک اسان چاندے ہیں جو او آبدن
اوندے نال تیڈا دل تنگ تھیندے۔
- فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿۹۹﴾
- ۹۹۔ توں اپٹے رب دی تعریف نال تسبیح کر تے
فرمانبردار بن۔
- وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿۱۰۰﴾
- ۱۰۰۔ تے توں اپٹے رب دی او تیں عبارت کریندا
رہ جے تیں تیکوں موت آونجے۔

سورۃ نحل مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۹ آیات تے ۱۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال حیرا بن بنگئے
بُیُوْتُ وَاللَّاتِ مَہِیَانِ۔
- ۲۔ اللہ دا حکم آ ویسی تساں اوکوں جلدی نہ منگواتے حیرا
او شریک بیئیدن او کیں او بہوں اچا ؎۔
- ۳۔ او فرشتیں کوں اپنے حکم نال وحی دے کے اپنے
بندیں تیں لبندے جیندے اتے چاہندے جو
تساں ہوشیار کرو بے شک میں ہی تہا بڑا معبوداں تے
میں کیں بڑو۔
- ۴۔ آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتس او بہوں
اچا ؎ انہیں کیں جنہیں کوں او شریک بیئیدن۔
- ۵۔ انسان کوں نطفے کیں پیدا کیتس تے او کھلا کھلا
جھیرے کار تھی دیندے۔
- ۶۔ تے بڑبگیں کوں پیدا کیتے تہا بڑے کیتے انہیں
وحی گرمی دا سامان تے بے نفعے ہن تے انہیں دا
ماس کھندے ؎۔
- ۷۔ تے تہا بڑے کیتے اوندے وحی سونچ وی بے
جیلھے تساں لات کوں چرا کے ولیندے ؎ تے جیلھے
فخر نال چراوٹ واسطے پھڑیندے ؎۔
- ۸۔ تے تہا بڑے بار چا کے پریں انہیں شہریں تک گھن
ویندن جنہیں تک نوبے پہنچ سگدے سوائے ایندے
جو تساں اپنے آپ کوں تکلیف دے تہا بڑا
رب بہوں مہربان تے ول ول رحم کرن والا ؎۔
- أَنَّىٰ أَمْرُ اللَّهِ ۚ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ②
- يُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ بِالرُّوحِ مِنْ أَمْرِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ ۖ إِنَّ أَنْذَرُونَ ③
- خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ تَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ④
- خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ⑤
- وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دِفْءٌ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ⑥
- وَلَكُمْ فِيهَا جَمَالٌ حِينَ تُرْجَوْنَ وَحِينَ تَسْرَحُونَ ⑦
- وَتَحْمِلُ أَوْتَاقَكُمْ إِلَىٰ بِلَدٍ لَّمْ تُكُونُوا لَهَا فَيُخْرِجْهُ إِلَّا بِشِقِّ الْأَنْفُسِ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ لَرَوْفٌ رَّحِيمٌ ⑧

وَالْخَيْلَ وَالْبِغَالَ وَالْحَمِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

۹۔ تے گھوڑے تے خیر تے گدا تہا بڑی سواری تے سوٹھپ کیتے پیدا کتنسی تے او پیدا کر لیس جیرھیاں تہاں نوہے چاندے۔

وَعَلَى اللَّهِ فَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَاذِبٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٠﴾

۱۰۔ تے سدھے راہ بڑکھالٹ دی اللہ دے ذمے ہے تے انہیں وچو کھ بڑنگے رستے دی ہن جے اللہ اپنی مرضی کریندا تے ساریں کول ہدایت بڑے بڑیندا۔

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١١﴾

۱۱۔ او او ہوء جس جھڑکئیں مینہ و سائے اوندے وچ تہا بڑے واسطے پیون واپانی ٹموتے ایندے نل وٹ تھیندن جیندے وچ تہاں چریندے ء۔

يُنْبِتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخْلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

۱۲۔ اوندے نال تہا بڑے واسطے رطیں زیتون تے کھیاں تے انگور تے ہر قسم دے میوے پیدا کریندے بے شک ایندے وچ سوچن والی قوم کیتے نشان۔

وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجْمُ مَسْحُورٌ بِأَمْرِ رَبِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ اتے اوں تہا بڑے واسطے رات ڈینہر کول خدمت وچ لائے تے سمجھ تے چندر کول دی تے تارے دی اوندے حکم نال خدمت وچ بگے پین بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ تے اوں تہا بڑے کیتے کئی رنگیں دی شہیں زین وچ پیدا کیتن بے شک ایندے وچ نصیحت حاصل کرن والی قوم کیتے نشان۔

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَنَا كُلًّا مِنْهُ لِنَأْكُلَ مِنْهُ وَنَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبِينَةً نَّلبَسُوهَا وَتَمْرَ الْفُلْكِ مَوَازِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے او ہوء جس سمندر کول خدمت تے لا بڑے تہاں جو تہاں اول کئیں زیادہ گوشت کھاؤ تے اول کئیں تہاں کڈھو نیلور جیرھے تہاں پیندے ء تے توں پیڑی بڑہیں اوپانی کول چریندی ء ویندی تے تہاں جو تہاں اوندے فضل کول بگولوتے تہاں شکر کرو۔

وَالْقَلْبُ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِي أَنْ يَقْبَلَ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ تے اوں زمین وچ پہاڑ پائے تہاں جو تہاں چکر بچ نہ وچوتے دریا تے رستے بنائیں تہاں جو تہاں راہ بگول

سگبہ

۱۷۔ تے ایندے علاوہ بیاں وی نشانیاں ہن تے تاریں
نال وی اورستے کول ڈبرن۔

۱۸۔ کیا جیرھا پیدا کریندے او اویں قمی بگدے جیرھا
پیدائیں کریندے کیا تساں سمجھندے نوے۔

۱۹۔ تے جے تساں اللہ دی نعمتیں کول بگڑتے تساں
نوسے بگڑ بگڑ بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے
مہربان۔

۲۰۔ تے اللہ جو تساں لکیندے تے تے ظاہر کریندے
او چاندے۔

۲۱۔ تے او اللہ دے سوا جینکوں سببیدن او کجھ وی پیدا
نئیں کر بگدے تے آپ پیدا تھے ہوئے ہن۔

۲۲۔ او شریک سارے مردہ ان جیندے نئیں تے انہیں کول
اے وی پتر نئیں جو کہیں ول اٹھالے ولین۔

۲۳۔ تہاڈا خدا کہک تے جیرے آخرت کول نئیں میندے
انہیں دے دل حق کنیں اٹھاؤن تے او وڈائی کریندے ہن

۲۴۔ اے گال پکی جو بے شک جو او لکیندن تے ظاہر
کریندن اللہ چاندے بے شک اللہ سئیں وڈائی کرن

والیں کول چچکا نئیں چاندے۔

۲۵۔ تے جڈاں انہیں کول اکھیاویندے جو تہاڈے رب
کیا نئے ہائی او آہن اے پہلے لوکیں دے قے ہن۔

۲۶۔ او قیامت دے ڈینہہ اپٹے باردی پورے چسین
تے جنہیں کول بغیر علم دے گمراہ کریندے ہن انہیں دے بار
وی چسین۔ سٹو جیرھا او بار چنیدے ہن او بہوں براے

۲۷۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں دی تہیراں کیتیاں ہن تے اللہ سئیں
انہیں دی عمارتیں دے ایریں کنیں آئے اتو کنیں چھتاں

وَعَلَيْتُمْ وَبِالْحَجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٨﴾

وَرَأَى تَعْدُو وَنِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصِيهَا إِنَّ اللَّهَ
لَعَفَّوٌّ رَّحِيمٌ ﴿١٩﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُلْكُونَ ﴿٢٠﴾

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا
وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢١﴾

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢٢﴾

إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٣﴾

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُغْلِبُونَ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿٢٤﴾

وَإِذْ أَقْبَلَ لَهُمْ مَا دَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ قَالُوا اسْأَلُوا
الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَ مِنْ أَوْدَارِ
الَّذِينَ يَصْلَوْنَهُمْ يَغْيِرْ عَلَيْهِمُ السَّاءَ مَا يَزِيدُونَ ﴿٢٦﴾

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَالَى اللَّهُ بُنْيَانُهُمْ مِنَ
الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ وہ بین تے انہیں کول عذاب اتھو آئے جھتوں او
جانڈے دی ناں ہن۔

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالسُّوءَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۲۹﴾

۲۸۔ ول قیامت دے ڈینہ اللہ سیس انہیں کول ذیل کر لیس
تے آکھس او میٹے شریک کتھان جنہیں دی وجر نال
تساں دشمن کریندے بادے تے جیکوں علم ڈا آگئے او
آکھسن بے شک اچ کافریں تے زلت تے مصیبت

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْفَوْا
السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۰﴾

۲۹۔ جنہیں دیاں روحاں فرشتے اول ویلے کبھ صندن
جیلے او اپنی جانیں تے ظلم پئے کریندے ہونڈن تے او
آکھ کے صلح کرن دی کوشش کر لیں جو اساں تے کوئی برائی
دا کم نہیں کیا۔ با بے شک اللہ جو تساں کریندے بادے
بہوں جانڈے۔

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فُلَيْسَ مِنْكُمْ
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ تساں دوزخ دے دروازیں وچ پیرہ وجر او نڈے
وچ دیر تک رہو تے وڈائی کرن والیں دا لکنا بہوں بڑا
۳۱۔ تے متقیں کول آکھیا ویسی تہا بڑے رب کیا لہائے او
آکھسن بہوں چگکا (جو اوں لہائے) جنہیں نیکی کیتی انہیں
کیتے ایں دنیا وچ دی بھلائی تے آخرت دا گھر دی انہیں
کیتے چگکا تے متقیں واسطے گھر بہوں چگکا۔

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلْ رَبُّكُمْ قَالُوا خَيْرٌ
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ ہمیشہ دے باغن جیندے وچ او پس جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پیال ہوسن جو او پسند کر لیں انہیں کول ملسی
ایویں اللہ سیس متقیں کول بدلہ ڈیندے۔

جَنَّتْ عَذْرَىٰ ذَا تَدْخُلُوهَا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ
الْمُتَّقِينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ جنہیں کول فرشتے مرینن پاک حالت وچ او آمہن
تہا بڑے اتے سلامتی جو تساں کریندے ہاوسے اونڈی
وچر کیں جنت وچ داخل تھی وجر۔

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ كَاشِحِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ کیا او انتظار کریندن جو عذاب دے فرشتے آون یا
تیبڑے رب دا فیصلہ آونگے ایویں انہیں دی کیہا جبرے انہیں
کیں پہلے بن تے اللہ سیس انہیں تے ظلم نہیں کیا او اپنے

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
أَمْرٌ مِنْكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۳۵﴾

آپ تے آپ ظلم کریندن۔

۳۵۔ انہیں دے عیس دی سزا انہیں کوں آپڑیے تے جیندے اتے اوکھدے بن اوں عذاب انہیں کوں ولایت گدے۔

۳۶۔ تے مشرکس آکھے جے اللہ چاہندا تے اسان اوندے سوا لے پے کس دی عبادت نہ کروں ہاتے نہ ساڈے پیو ڈاڈے تے اوندے حکم دے سوا کوئی شے حرام نہ کروں ہا ایویں انہیں لوکس دی کیتا با جیرے انہیں کتیں پہلے بن رولس واکم تے معن کھول کے پچا ڈیون۔

۳۷۔ تے اسان ہر قوم وچ رسول پٹھیں جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے شیطان کتیں بچو تے انہیں وچو کچھ بن جنہیں کوں اللہ ہدایت دتی کچھ ایجے بن جنہیں تے تباہی واجب تمس گئی۔ تے تساں سارے ملک وچ بھرو تے ڈیکھو جو جھلاوٹ والیں دا انجام کیویں تھیندے۔

۳۸۔ جے توں انہیں دی ہدایت دی بہوں خواہش رکھیندیں تے بے شک اللہ سیٹیں اوںکوں ہدایت نیں ڈیندا جیرے جنہیں کوں گمراہ کرن تے انہیں دا کوئی ادلاوی نیں۔

۳۹۔ انہیں اللہ دیاں پکیاں قساں کھا دن جو جیر صامرو لیسے او دلا جیندا نہ تھیسے تے اکثر لوک چاندے نہیں جو لے اللہ داپکا وعدہ۔

۴۰۔ تاں جو انہیں تے ظاہر کرے جیندے وچ او اختلاف کریندن تے کافریں کوں پتہ بگ ونچے جو بے شک او کوڑن۔

۴۱۔ اسان جیرے کم دا ارادہ کریندے ہیں اوں ویلے اسان صوف لے آبدے ہیں تمہی و نچ تے او تھی دیندے

۴۲۔ جیندے اتے ظلم کیتا گئے اوندے بعد اوں ہجرت کیتی اللہ دے رستے وچ اسان اوں کوں دنیا وچ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٥﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا اخْرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنَ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَبِئْسَ مَا الْإِنْسَانُ فَانظُرْ أَكَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٣٧﴾

إِنْ تَحْرِضْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ لُصِيٍّ ﴿٣٨﴾

وَأَنصُرُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ وَلَا يَتَّبِعُوا اللَّهَ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَذَابٌ عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرِ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

لِيُثَبِّتَ لَهُمُ الَّذِي اخْتَلَفُوا فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٤٠﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤١﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَنْتَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَآجُرَ الْآخِرَةِ الْكَبِيرَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

ضرور چنگی جا ڈلیسوں تے آخرت دا بدلہ بہوں وڈا رہے او
بھانن با۔

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٨﴾

۳۳۔ جنہیں صبر کیے تے اپنے رب تیں بھروسہ کریندن

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَتَلَوْنَا

۳۴۔ اسان تیں کئیں پہلے وی مردیں کوں رسول بنا کے

أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

پھیندے ہاسے تے انہیں دو وحی کریندے ہاسے جے

تساں نو بے چاندے تے تساں یاد رکھن والیں کئیں کچھ گھنوں۔

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ بِالْحَقِّ

۳۵۔ کھلے نشانات تے روشن تعلیم ڈے کے پٹیاں با۔ تے

لِلنَّاسِ مَا نَزَّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٠﴾

تیبو اسان کامل ذکر بھائے تاں جو توں لوکیں کوں کھول کے

ڈسیں جو انہیں دو بھایا گئے تے تاں جو او غور کرن۔

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا الشَّيْءَ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ

۳۶۔ کیا او لوک جیرے گندیاں تدبیراں کریندن او امن

الْأَرْضَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤١﴾

وچ ہن جو اللہ سیس انہیں کوں زمین وچ ذلیل کر ڈیوے

یا انہیں تے عذاب اتھو آوے جتھو او چاندے وی نہ بھون۔

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَهُمْ لَا يُذْهِبُونَ ﴿٤٢﴾

۳۷۔ یا انہیں کوں سفریں وچ پکڑے تے او اللہ سیس کوں

ہرانیں بگدے۔

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّهُمْ لَهُمْ رَحِيمٌ ﴿٤٣﴾

۳۸۔ یا انہیں کوں گھٹا گھٹا کے ہولے ہولے پکڑے تے

بے شک سیڈا رب بہوں مہربان تے ول دل رحم کرن

واللہ۔

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتَحُونَ ظُلُمَاتُ

۳۹۔ کیا انہیں نیں ڈٹھا جو شے اللہ سیس پیدا کیے اوند

پچھا وال کھبے پاسوں وی تے سچے پاسوں وی ذلیل تھی کے

اللہ دے حضور جھکدے ہوئیں پھر دارہ ویندے۔

عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ ذَاخِرُونَ ﴿٤٤﴾

۵۰۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کریندی جو آسمانیں وچ تے

جو زمین وچ جانور تے فرشتے ہن تے او وڈانی نیں کریندے

۵۱۔ اپنے رب کئیں جیرھا انہیں دے اتے ہے اوں کئیں

ڈرون تے جیرمی گال دا حکم ڈتا ویندے اوں کریندن۔

۵۲۔ اللہ سیس آکھئے تساں ڈو معبود نہ بناؤ تہا ڈا معبود

بک تے تساں میں کئیں ڈورو۔

وَاللَّهُ يَجْعِدُ مَا فِي السُّبُوتِ وَمَا فِي الْأَسْرَابِ مِنَ

دَابَّةٍ وَالنَّالِكَةِ وَهُمْ لَا يُسْكَرُونَ ﴿٤٥﴾

يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قَوِّهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا

يُؤْمَرُونَ ﴿٤٦﴾

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا إِلَهَيْنِ اثْنَيْنِ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ

وَاحِدٌ فَإِنَّمَا تَزَاهَوْنَ ﴿٤٧﴾

۴

وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الْيِّنٰنُ وَاصْبًا
اَفَعِدَّ اللّٰهُ تَتَّقُوْنَ ۝۵۳

۵۳۔ جو آسمانیں و برج تے زمینیں و برج او اللہ و اے تے
فرمانبرداری او نہا ہمیشہ حق کیا اللہ دے سوا کہیں بے کہیں
ڈر دے ۴۔

وَمَا يَكُم مِّنْ نَّعْمَةٍ مِّنَ اللّٰهِ تُمْرَا اِذَا مَتَّكُمُ الضُّرُّ
فَاِلَيْهِ تَجُرُّوْنَ ۝۵۴

۵۴۔ جیڑھی نعمت تہا کون ملی ۴ او اللہ کہیں بے تے جڈاں
تہا کون کوئی تکلیف پہنچدی ۴ تہاں ہونڈو فریاد کریندے ۴
۵۵۔ دل جڈاں او تکلیف تہاں کہیں دور کر ڈیندے تہاں
وچو کب ٹولہ ہوں ویلے اپٹے رب دا شریک بٹاؤن پنے
ویندے۔

تُمْرَا اِذَا كَشَفَ الضُّرَّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِّنْكُمْ يَرِيْهِمْ
يُشْرِكُوْنَ ۝۵۵

۵۵۔ تہاں جو او انکار کرن جو اسان انہیں کو ڈتے تہاں
فائدہ چا گھنوں جلدی تہا کون پتہ بگ و لیس۔

لِيَكْفُرُوا بِمَا اٰتَيْنَاهُمْ فَيَسْتَعْمِلُوا صُوفَ تَعْلَمُوْنَ ۝۵۶

۵۶۔ تے جو اسان انہیں کون ڈتے او ندے وچو ہک حصہ
انہیں (معبودیں) کیسے بٹا گھندن جنہیں کون او چاڈے نہیں
اللہ دی قسم جیڑھا کوڑ تہاں گھڑیندے ۴ تہاں کہیں مزور
پکھا و لیس۔

وَيَجْعَلُوْنَ لِمَا لَا يَنْفَعُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ
ثَالِثًا لَّتَسْلُقَنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُوْنَ ۝۵۷

۵۷۔ او اللہ کیسے دھیریں بٹیندن او پاک تے انہیں کیسے
او بے جوا چا بندن۔

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْبَنٰتِ سُبْحٰنَہٗ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُوْنَ ۝۵۸

۵۸۔ تے جڈاں انہیں کون کہیں چھوہر دے پیدا تھیون
دی خبرے او نہا منہ کالا تھی ویندے تے او کا وچ پتی پیا
ہونڈے۔

وَ اِذَا بَشِّرَا أَحَدَهُم بِالْاُنْثٰى كُلٌّ وَجْهٌ مَّسْوُوْدٌ
وَهُوَ كَاطِيْمٌ ۝۵۹

۵۹۔ جیڑھی خبر اونکوں ڈتی گئی ۴ او ندی برائی کہیں او
لوکیں کہیں کلدے کیا اونکوں ذلت دے نال رکھ گئے یا
مٹی وچ پور ڈیوے۔ سٹو بہوں گندہ ۴ جو او فیصلہ کریندن

يَتَوٰا۟ى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبۡہٗ اِمۡرُكُمۡ
عَلٰی هُوَ اَمۡ يَدۡسُہٗ فِی السَّرٰٓئِیۡ اِلَّا سَآءَ مَا
يَحْكُمُوْنَ ۝۶۰

۶۰۔ جیڑھے آخرت تے ایمان نہیں ایندے انہیں دی
حالت بہوں ہڑی ۴ تے اللہ دی شان بہوں اچی ۴ تے
او بہوں غالب تے بہوں سیانا ۴۔

لَّذٰیۡنِ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوۡءِ ۚ وَلِلّٰهِ
الْمَثَلُ الْاَعْلٰی ۚ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ ۝۶۱

۶۱۔ جے لوکیں کون اللہ انہیں دے ظلم دی وجہ کہیں پکڑ

وَلَا یُؤَا۟خِذُ اللّٰهُ النَّاسَ بِظُلُمِهِمۡ مَا تَرَکَ عَلَیْہَا

مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَخْرِجُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿۳۰﴾

گئے ہاتے زمین تے کوئی جانور نہ چھوڑے با اصل او انہیں کوں مقررہ مدت تیں مہلت ڈیندے تے جڈاں انہیں دا وقت آویندے تے نہ او ہک لمحہ پچھورہ کے بچ بگدن تے نہ اگو نکل کے۔

وَيَجْعَلُونَ لِلَّهِ مَا يَكْفُرُونَ وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكُذْبَ ۚ إِنَّ لَهُمُ الْخُسْفَىٰ لَا جَرَمَ أَنَّ لَهُمُ النَّارَ وَأَنَّهُمْ مُّفْطُونَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے اللہ سئیں واسطے او شے بیٹین جیرمی آپ ناپسند کریندن تے انہیں دیاں زبانوں کوں مریندن بیشک جو انہیں واسطے چگائی ہے۔ بے شک انہیں کیسے دوزخ دی مجاء تے بے شک او اوندے دوج چھوڑ ڈتے ولین۔

ثُمَّ أَنَا إِلَهُكَ أَنزَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَمِنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَأَلُهُمْ فَهُمْ يَوْمَ لَوْنَهُمُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اللہ دی قسم تیں کہیں پہلے اسان قومیں دو رسول پٹھین تے شیطان انہیں دے عمل انہیں کوں سوٹھے کر کے ڈکھالین اچ او انہیں داماکب تے انہیں کیسے ڈکھ والا عذاب۔

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ إِلَّا تِبْيَانٌ لِّمَن لَّمْ يَذْكُرُوا ۚ فَأَخْتَلَفُوا فِيهِ ۚ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اسان تیب و کتاب اس واسطے لبائی جو توں انہیں کوں او گالیں کھول کے ڈسا ڈے جیندے دوج او اختلاف کریندن تے ہدایت تے رحمت ایمان آئن والیں کیسے۔

وَاللَّهُ أَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنبَايَهُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے اللہ سئیں جھڑکین میندے واسطے تے اوندے نال بر زمین کوں آباد کیتس بے شک ایندے دوج سٹن والی قوم کیسے نشان۔

وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُّظِيقُكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِن بَيْنِ قَرْنٍ وَ دَمٍ لِّئَلَّاءَ لَشَرِّ بَيْنٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے بے شک تہاڈے واسطے ڈبگریں دوج سبق اسان تہا کوں انہیں دے ڈڑھیں دچو خالص کھر پھوسی تے رت دے دچو کڈھ کے پلیندے ہی جیرھا پیوٹن والیں واسطے نگیندے ویندا۔

وَمِن ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے کھی تے انگوریں دے پھلں نال تساں شراب بنیدے ہے چگا رزق بے شک ایندے دوج عقل والی قوم کیسے نشان۔

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنِ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا

۳۷۔ تے تیب دے رب ماکھی دی مکھی کوں وحی کیتی جو توں

وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٩﴾

پہاڑیں وچ گھر بناتے وئیں وچ دی تے جیرھیاں
او جہیں بنیندن۔

ثُمَّ كُلٍّ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَعْتَكِرُونَ ﴿٢٠﴾

۱۹۔ تے دل ہر قسم دا بھل کھا پھیں توں اپنے رب دے
بُئیے ہوئے سوکھے راہیں تے رُ۔ انہیں دے بُڑھیں
وچو بک بیون دی شے نکلدی ۱۱ جیندے رنگ مختلف
ہوندن اوندے وچ لوکیں کیتے شفا بے شک ایندے
وچ سوچن والی قوم کیتے نشان۔

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَاللَّهُ مَنَّانٌ
أَزَلَّ الْعُمَرَاءَ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

۲۱۔ تے اللہ سیس تہا کوں پیدا کریندے تے دل تہا کوں
مریس تے تہا بڑے وچو کچھ اینجی جیرے عمرے ذلیل
ہصے تیں پچا بڑے دیندن تاں جو او علم دے باوجود کچھ
نہ جان سگن۔ بے شک اللہ بہوں جانن والا تے بہوں
قادر۔

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرِزْقِي رِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تے اللہ سیس تہا بڑے وچو کچھ کوں نہیں تے رزق
وچ ودھا ئے تے جہیں کوں ودھ رزق ملے اپنے رزق
کوں یا نہیں دوئیں ولیندے جو او انہیں دے برابر دے
ہصے دار بن وچن کیا او اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم
مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ بَنِينَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
أَفَبِلَا يُبْطِلُ يُؤْمِنُونَ وَبَنِعَتِ اللَّهُ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اللہ سیس تہا بڑے کیتے تہا بڑے وچو تہا لیاں
زالیں بٹائن تے تہا بڑی زالیں کیں پتر تے پوترے پیدا
کیتنسی تے اوں تہا کوں پاک شہیں دارزق بڑے کیا او کوڑ
کوں میندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ تے اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیرے
آسمانیں تے زمین وچو کچھ دی بڑیون دا اختیار نیئیں
رکھیندے تے نہ او اے طاقت رکھیں۔

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ تساں اللہ دے متعلق گالہیں نہ بٹاؤ بے شک اللہ
جانڈے جو تساں لوہے جانڈے۔

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ

۲۶۔ اللہ سیس بک یا نہیں بندے دی مثال بیان کریندے

وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا
وَجَهْرًا ۚ هَلْ يَسْتَوُونَ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۱﴾

جیرھا کہیں گال دی دی ملات نیں رکھیندا تے جینکوں
اللہ سیس اپنوں لوچنگا رزق ڈتا ہوئے تے اوندے وچوںکے
دی تے ظاہری وی خرچ کریندا ہوئے کیا لے ڈویں بکوں
جہیں تھی سبکدن۔ سب تعریفاں اللہ دیاں ہن۔ اصل بہوں
سارے لوک جاڈے نیں۔

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا ثَلَاثِينَ أَحَدًا مِمَّا ابْتَغَىٰ لَا يَقْدِرُ
عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَىٰ مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَأَيَّاتٍ
يُخَيِّرُ ۚ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ
عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۵۲﴾

۷۷۔ اللہ سیس ڈو آدمیں دی مثال بیان کریندے انہیں
وچوںکے گولگا جیرھا کہیں نئے دی ملات نیں رکھیندا
تے مالک تے بار جنتی منہ کریندے چنگائی نال نیں ولدا
کیا او جیرھا انصاف دا حکم ڈیندے تے سدے رستے
تے ہے بکوں جہیں تھی سبکدن۔

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أُمِرَ النَّاسُ
إِلَّا بِالْبَصَرِ ۚ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿۵۳﴾

۷۸۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ کنیں ہے تے
قیامت دا معاملہ اکھ دے بھپکڈ آلی کار یا ایں کنیں وی
زیادہ کولہو بے شک اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿۵۴﴾

۷۹۔ تے اللہ سیس تہاکوں تہاڈیں میریں بے ڈویں وچوں
کڈھے تہاں کھدی نہ جاڈے ماوے تے تہاڈے کیتے
کن اکھیں تے دل پٹانسی تہاں بوتہاں شکر کرو۔

الَّذِينَ يَرْوُونَ إِلَى الْخَالِيٍّ مُسْتَحَرِّثِينَ فِي جَوِّ السَّمَاءِ ۚ مَا
يُنْصَرِفُونَ إِلَّا اللَّهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿۵۵﴾

۸۰۔ کیا انہیں پکھیں کوں نیں ڈتھا جیرھے آسمان دی نفا
وچ ہن تے خدمت کریندے ہین۔ انہیں کوں اللہ دے
سوا بیا کوئی نیں روکی کھڑا۔ بے شک ایندے وچ مومن
قوم کیتے نشان۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَادِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا ۚ
أَتَاثًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿۵۶﴾

۸۱۔ تے اللہ سیس تہاڈے گھریں کوں تہاڈے رہن کیتے
بُنائے تے ڈبگریں دے چیں نال دی گھر پٹانسی سفر دے
ڈہیں وچ دی تے گھریں وچ دی او تہاڈے کیتے ہوئے
پھلن تے انہیں دی اُن (باریک تے موٹی) تے وایں نال
سامان بیئدے تے ہک وقت تیں فائدہ چیندے۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا خَلْقَ ظِلَالٍ

۸۲۔ تے اللہ جو پیدا کیتے اوندے وچوںکے پھاویں کیاں

وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ الْكَأْنَأَ وَجَعَلَ
لَكُم سَرَابِیلَ یَقِیْنُ الْحَزَّ وَ سَرَابِیلَ یَقِیْنُكُمْ
بِأَسْكُمُ كَذَلِكِ یَتِمُّ نِعْمَتُهُ عَلَیْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُسَلِّمُونَ ۝

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَمَا عَلَیْكَ الْبَلُغُ الْمُبِیْنُ ۝

یَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ یَنكُرُونَهَا وَ أَكْثَرُهُمْ
الْكُفْرُونَ ۝

و یَوْمَ نَبْعَثُ فِی كُلِّ أُمَّةٍ شَهِیدًا ثُمَّ لَا یُؤْذَنُ
لِلَّذِیْنَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ یُسْتَعْتَبُونَ ۝

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِیْنَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا یَخَفُفُ عَنْهُمْ
وَلَا هُمْ یُنظَرُونَ ۝

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِیْنَ أَشْرَكُوا أَشْرَكَاءَهُمْ قَالُوا ذَبَّنَا
هَؤُلَاءِ شُرَكَآؤُنَا الَّذِیْنَ كُنَّا نَدْعُو مِنْ دُونِكَ
فَأَلْقُوا إِلَیْهِمُ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ یَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
یَفْعَلُونَ ۝

الَّذِیْنَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِیلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ
عَذَابًا قَوْقُ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا یَفْسِدُونَ ۝

و یَوْمَ نَبْعَثُ فِی كُلِّ أُمَّةٍ شَهِیدًا عَلَیْهِمْ مِّنْ أَنْفُسِهِمْ
وَ جَعَلْنَا بِكَ شَهِیدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَ تَزَلُّنَا عَلَیْكَ الْكِتَابَ
نَبِیِّنَا نَأْتِی نَحْنُ وَ هَدًی وَ رَحْمَةً لِّلْمُسْلِمِیْنَ ۝

تے پہاڑیں وچ تہاڑے کیتے کن دیاں جہیں بٹائن تے
تہاڑے کیتے چمے بٹائیں جیندے نال لتاں گرمی
کنیں بچدے ءتے کچھ چولے جیرے تہاڑوں جنگ
دے ویلے بچیدن۔ ایویں او تہاڑے تے اپنی
نعمتاں پوریاں کریندے تاں جو لتاں فرمانبردار بنو۔

۸۳۔ تے جے او پھر وچن تے تیڈے اتے کھلا پچا
ڈیون فرض۔

۸۴۔ اللہ دی نعمت کول او سمجھن تے ول انکار کیندن
تے اکثر لوک کافرن۔

۸۵۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچو ہک گواہ کھڑا کر لیسوں
ول کافر کول اہانت نہ ہوسی تے نہ غدر قبول کیتا ویسی
۸۶۔ تے جڈاں ظالم غلب ڈیکھسن انہیں کنیں او مٹھا
نہ کیتا ویسی تے نہ انہیں کول دھکی ڈتی ویسی۔

۸۷۔ تے مشرک جڈاں اپنے مشرکیں کول ڈیکھسن تے
او آکھسن جو اے ساڈے رب اے ہن ساڈے مشرک
جنہیں کول اساں تیڈے سوا سبندے ہاں اے اوگاں
انہیں دے من تے دلا لیسن تے آکھسن لتاں کوڑے ء

۸۸۔ تے اوں ڈنہیہ او اللہ دے سامنے اپنی فرمانبرداری
ظاہر کر لیسن تے جیرھا کچھ او گھویندے ہن انہیں کنیں
گم تھی ویسی۔

۸۹۔ جنہیں کفر کیتے تے اللہ دے رستے کنیں رکنین اساں
انہیں کول ایس عذاب کنیں ودھ بیا عذاب ڈیسوں جو اوزین
وچ گیر گھیتدے ہن۔

۹۰۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچ انہیں دے خلافت اناہیں
وچو ہک گواہ کھڑا کر لیسوں تے اساں تیکوں دی انہیں دے
اتے گواہ ٹیسوں تے اساں لے کتاب تیڈے اتے

ہمائی و جبرمی ہر شے کو بیان کریدی و تے ہدایت تے
رہمت تے مسلمانن کیتے خوشخبری و۔

۹۱۔ بے شک اللہ سیئس الفات تے احسان دا حکم دیندے
تے قریبی سکیں کوں ڈلوں دا تے بے حیائی تے گندیں
گا لہیں تے بغاوت کنیں کریندے او تہا کوں نصیحت
کریندے تاں جو تہاں سمجھو۔

۹۲۔ تے جہاں تہاں اللہ نال وعدہ کیتے اوں کوں پورا کرو
تے اپنے قسین کوں پکا کرٹے دے بعد تروڑو کیوں جو
تہاں اللہ کوں اپنے قسم نال منامن بنا گدھا با بے شک
اللہ سیئس جو تہاں کریندے و جاؤندے۔

۹۳۔ تہاں اول تربیت کالی کار دے تھیوو جیہں اپنا ستر کترن
تے پکا کرٹے دے بعد ٹوٹے ٹوٹے کرڈتا ہا۔ تہاں اپنے قسین
کوں آپت وچ رسوخ دا ذریعہ بنیدے و تہاں جو ہک قوم دوجی
قوم کنیں زیادہ طاقتور تھی ونچے۔ اللہ تہاڈی ایندے نال
صرف ازمالش کریندے تے تاں جو قیامت دے ڈینہہ
اللہ سیئس تہا کوں صاف صاف دس دلیسی جو تہاں اختلاف
کریندے پئے و۔

۹۴۔ جے اللہ چاہندا تے تہاں ساریں کوں ہک امت بنا
ڈیوے با تے اصل جبرھا چاہندے اوں کوں اللہ گمراہ
کریندے تے جبرھا چاہندے اوں کوں سدھا رستہ دکھلیندے
تے جو کجھ تہاں کریندے و اونہے بارے وچ تہاں کنیں ضرور دیکھا لہیسی

۹۵۔ تے تہاں اپنے قسین کوں آپت وچ رسوخ دا ذریعہ
نہ بناؤ و تہاں پیر جوٹ دے بعد تک پلوسی تے تہاں بُرا
نتیجہ جیسو ات گا لہوں جو تہاں لوکیں کوں اللہ دے رستے
کنیں روکے تے تہاڈے کیتے وڈا عذاب۔

۹۶۔ تے تہاں اللہ دے وعدے کوں تھوڑے مل نال نہ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
يُعْظَمُ لَكُمْ تَذَكُّرُونَ ﴿۹۱﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَفْضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿۹۲﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي تَفَضَّتْ عَنْهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنْكَاثًا تَتَخَذُونَ آيْمَانَكُمْ دَخَالِيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يُلْوِيكُمُ اللَّهُ بِهِ وَلِيُبَيِّنَ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۹۳﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَنْهَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾

وَلَا تَتَّخِذُوا آيْمَانَكُمْ دَخَالِيْنَكُمْ فَتَوَلَّ قَدَمٌ
بَعْدَ بُيُوتِهَا وَتَذَرُوا السُّوْعَ بِمَا صَدَقْتُمْ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۹۵﴾

وَلَا تَشْرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ تَمَنَّا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ

هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۰﴾

وہیچ جو اللہ کنیں ہے او تہا بڑے واسطے چنگا ہے
تساں چاٹدے ۶۔

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٌ وَلَنَجْزِيَنَ
الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۱﴾

۹۷۔ جو تساں کنیں ہے او مک ولسی تے جو اللہ کنیں ہے
او باقی رہن والا ہےتے جیرے صبر کریندں اساں انہیں کوں
انہیں دے عیس دا ضرور چنگا بدلہ ڈلیسوں۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْشِىْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنُحْيِيَنَّكَ حَيَاتًا طَيِّبَةً ۖ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ
بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۲﴾

۹۸۔ تے جیرھا جو ان تے تربیت جو وی چنگا کم کر لیس
تے ہوئے مومن اساں او نکوں پاک زندگی ڈلیسوں تے
اساں انہیں کوں انہیں دے عیس دے مطابق بہترین بدلہ
ڈلیسوں۔

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ ﴿۱۳﴾

۹۹۔ تے جیڈاں توں قرآن پڑھیں تے شیطان مردود
کنیں توں اللہ دی پناہ منگ۔

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۰۰۔ بے شک مومنین تے اپنے رب دے بھروسہ کرٹ
والیں تے شیطان دا کوئی غلبہ نہیں تھیندا۔

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ
مُشْرِكُونَ ﴿۱۵﴾

۱۰۱۔ اوندا غلبہ صرف انہیں لوکیں تے ہے جیرے اندرے
نال دوستی لیندن تے اوندی وجہ کنیں شرک کریندن۔

وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ ۖ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
يُنْزَلُ ۖ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتِرٌ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۶﴾

۱۰۲۔ تے جیڈاں اساں کہیں نشان وی جاتے بیا نشان گھن
اندرے ہن تے اللہ ہوں چاٹدے جو کچھ او لہیندے او
آہن توں تے کوڑا ہویں۔ اصل اکثر لوک چاٹدے نیں۔

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۷﴾

۱۰۳۔ توں اکھ بڑے تیبڑے رب کنیں روح القدس
او نکوں سپائی نال بانے تاں جو مومنین دے تم جہا ڈلیوے
تے ہدایت تے فرمانبرداریں واسطے خوشخبری ۶۔

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ
لِّإِنِّ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبُكُمْ هَذَا لِسَانٌ
عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۸﴾

۱۰۴۔ تے اساں چاٹدے ہن جو او آہن جو اینکوں بیا
آدی سکھیندے۔ جیندو لے اشارہ کریندن اوندی زبان
تے عجی ۶ تے اے زبان تے کھل عربی ۶۔

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيَهُمُ اللَّهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۹﴾

۱۰۵۔ بے شک جیرے لوک اللہ دی آیات کوں نیں
میندے اللہ انہیں کوں ہدایت نیں ڈیندا تے انہیں کیتے

ڈکھ آلا عذاب۔

۱۰۶۔ صرف کوڑاوبے گھڑیندن جیرے اللہ دی آیات

تے ایمان نہیں ایندے تے اوپکے کوڑن۔

۱۰۷۔ جنہیں اللہ دے منن دے بعد اوندکار کرن سولے

انہیں دے جنہیں تے جبر کیا گیا ہوئے تے انہیں دے دل

مطئن ہون ایمان تے تے جیں اپنا سینہ کفر کیتے کھول

ڈتے انہیں تے اللہ دا غضب تے انہیں عے کیتے وڈا

عذاب۔

۱۰۸۔ اے ایں واسطے ہے جو انہیں دنیاوی زندگی کوں

آخرت دی زندگی دے مقابلے تے زیادہ پسند کیتے تے بیشک

اللہ کا فرقم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

۱۰۹۔ ایجے لوکن جنہیں دے دیں تے کن تے اکھیں تے اللہ

مہر لاڈنی ء تے ایجے لوک غافلن۔

۱۱۰۔ پکی گال جو اے لوک آخرت وچ گھانا پاوئیاں

۱۱۱۔ بچیں بے شک انہیں لوکیں کیتے جیرے ڈکھ پاوئیاں

دے بعد جبر کر گئیں تے جبار کیتے نیں تے مہر کیتے نیں

تیدا رب بہوں بخش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۱۱۲۔ جڈاں ہر جان اپنی جان دے متعلق بھیڑا کریندا اوسی

تے ہر جان کوں اوندے عملیں دا بدلہ پورا ڈتا ویسی تے

انہیں تے ظلم نہ کیا ویسی۔

۱۱۳۔ اللہ سنیں کہہ وستی دی شال بیان کریندے جبر صی

امن وچ تے اطمینان وچ بائ تے اوکوں کھلا رزق

ملا با ہر پاسو اوں اللہ دی نعمتیں دی ناشکری کیتی تے

اللہ سٹیں اوکوں بکھ تے ڈر دا پاس پورا ڈتا تے گاہوں

جو او عمل کریندے بن۔

۱۱۴۔ تے انہیں وچ انہیں دو ساڈا کہ رسول آئے انہیں

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ

اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَ

قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِإِلَافِئِمَاكِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ

صَدْرًا فَلَيْسَ لَهُ عَذَابٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَ

إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَعِيَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَنِعِهِمْ وَ

أَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٩﴾

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١١٠﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا

ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِ مَا لَعَنُوا

رَجِيمٌ ﴿١١١﴾

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ عَنْ نَفْسِهَا وَتُؤْتَى

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

وَعَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرْيَةً كَانَتْ آمِنَةً مُطْمَئِنَّةً

يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ

بِأَنْعَمَ اللَّهُ فَأَزَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ

الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۳۶﴾

اونکوں جھٹلا ڈتے ول عذاب انہیں کوں پکڑ گدے کیوں
جو او ظالم ہن۔

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ لَإِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۷﴾

۱۱۵۔ جو تہا کوں اللہ حلال تے پاک مال ڈتے اوندے دچو
تساں کھا رتے جے تساں اوندی عبادت کریندے ۴۷ تے
اوندی نعمت دا شکر کرو۔

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِرِ
وَمَا أَهْلَ لَيْعُنِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۸﴾

۱۱۶۔ اول تہا ڈرے اتے مردار تے رت تے جتامے داماس
تے جیرھا اللہ دے ناں دی بجانے پے دے ناں تے
کٹھا د بچے حرام کیتے تے جیرھا مجبور تھی د بچے تے اپنی خواہش
نہیں تے حد کنیں نہ ددے تے اللہ سیں بہوں بخشش والا
تے مہربان۔

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا
حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۳۹﴾
مَتَاعٌ قَلِيلٌ ۝ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۰﴾

۱۱۷۔ جیرھیاں تہا ڈیاں زبانان کوڑ مریندن انہیں نال اے
تاں اکھو جو اے حلال تے اے حرام تاں جو تساں اللہ تے
کوڑ بدھو بے شک جیرھے اللہ تے کوڑ بدھیندن او
کامیاب نیں تھیندے۔

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَنَنَّهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ
يُظِلُّونَ ﴿۴۱﴾

۱۱۸۔ تھوڑا فائدہ ۴۱ تے انہیں کیتے دردناک عذاب
۱۱۹۔ تے یہودیں تے اساں او حرام کیا با جو ایں کنیں پہلے
اساں تیکوں ڈسے اساں انہیں تے علم نیں کیتا تے صل
او اپنے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَنَّمَ ثُمَّ
تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۴۲﴾

۱۲۰۔ جیرھے لاعلمی سوچ برائی کرن تے ولا تو بہ کرن تے
اصلاح کرن بے شک تہا ڈرے رب ایندے بعد بہوں بخشش والا
تے ول ول رحم کرن والا ۴۲

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا ۖ وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۴۳﴾

۱۲۱۔ بے شک ابراہیم ہک امت ہاسے اللہ دا پورا فرمانبردار ہا
تے خدا کوں ہک منق والا با تے مشرکیں دچو نہ ہا۔

شَاكِرًا لِأَنْعِمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۴﴾

۱۲۲۔ اوندی نعمتیں دا شکر کرن والا ہا تے اونکوں اوندے
رب چوٹی گدھا ہا تے اوندی سدھے راہ دو راہنما کیتی۔

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمُنَ

۱۲۳۔ اساں اونکوں دنیا وچ وی چمکائی ڈتی تے آخرت

الضالِّينَ ﴿١٣٧﴾

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٣٨﴾

إِنَّمَا جُعِلَ الشَّكُّ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنْ
رَبُّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١٣٩﴾

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالنَّوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ
وَجَادِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِشَلِّ مَا عَوَّيْتُمْ بِهِ
وَلَكِنْ صَبْرُكُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ﴿١٤١﴾
وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِي ضَلَالٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ﴿١٤٢﴾

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُحْسِنُونَ ﴿١٤٣﴾

وچراونیک لوکیں وچ با۔

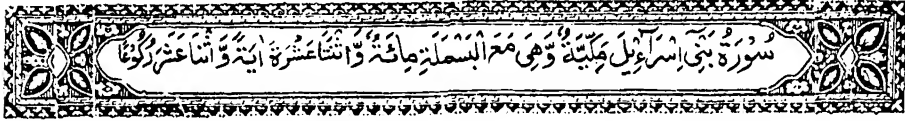
۱۳۷۔ ول اسان تیلو روحی کین جو توں کہ خداے منق
والے ابراہیم دے مذہب دی پیروی کر جیرا مشرکیں وچ نہ با۔

۱۳۸۔ چن چن دی سزا انہیں کیتے بائی جس اوندے وچ
اختلاف کیتے تے بے شک تیلو رب قیامت دے ٹیہند
فیصلہ کر لسی جیندے وچ او اختلاف کریندے ہن۔

۱۳۹۔ توں اپٹے رب دی راہ دو سٹپ تے چنگی نصیحت
نال سڈتے ساریں کیں چنگے طریقے نال انہیں نال بحث
کر بے شک تیلو رب انہیں کول جانڈے جیرے اوندے
رستے کیں گمراہ تھی گئیں تے انہیں کول دی جیرے ہدایت
پا گئیں

۱۴۰۔ تے بے سزا ڈیوتے اتنی سزا ڈیو جتنی انہیں تہا کول تکلیف
ڈتی تے بے سزا مبر کر لیسو اے مبر کرن دالیں کیتے چنگا
۱۴۱۔ توں مبر کرتے تیلو مبر مصلحت اللہ دے کیتے جتے انہیں
تے غم نہ کرتے جیر صیاں او تدبیراں کرین توں انہیں دی وجہ
کیں تنگی محسوس نہ کر۔

۱۴۲۔ بے شک اللہ سب سے متقیں دے نال تے انہیں نال جیرے
نیکی کریندن۔

سورة بنی اسرائیل مکی ؎ تے بسم اللہ مال ایندیاں ۱۱۲ آیات تے ۱۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ يَبْلُغُ مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَوَّعْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنَ الْآيَاتِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝
- ۲۔ پاک او ذات جیرھی اپنے بندے کوں راتو
رِات مسجد حرام کنیں مسجد اقصیٰ دو گھن گئی جیندے
چودھارو اساں برکت ڈتی ءتاں جو اساں
اونکوں اپنے نشان ڈکھاوے بے شک اوہوں
سنن والا تے ہوں ڈیکھن والا ء۔
- ۳۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اونکوں
بنی اسرائیل کیسے ہدایت بنایا تے تہاں میڈے
سوا کہیں کوں کارساز نہ بناو۔
- ۴۔ نسل بائی جنیکوں اساں نوح دے نال سوار
کیتا ہا بے شک اوہوں شکر گزار بندہ ہا۔
- ۵۔ تے بنی اسرائیل کوں ایں کتاب وچ اساں
لے گال ڈس ڈتی ہائی جو تہاں زمین وچ ڈو
دفعہ فساد کریسو تے وڈی مُنہ زوری تے وڈائی
کریسو۔
- ۶۔ تے جہاں پہلا وعدہ آئے اساں تہا ڈو
اینبے بندے کھڑے کیتن جیرھے سخت جنگ کرن
والے ہن۔ او تہا ڈے گھریں دے اندر و پہرہ
گبن تے لے وعدہ پورا تھیون والا ہا۔
- ۷۔ ول اساں تہا کوں مُنہ تیں دے اُتے حملے
دی طاقت ڈتی تے اساں مایں نال تے پتیریں
- إِسْمَ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلاَّ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ۝
- ذُرِّيَّةَ مَنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ۝
- وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقَ كَيْدٍ ۝
- فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لِّنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ۝
- ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكُرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ دُونِهَا وَجَعَلْنَا كَثْرَ تَفِيرًا ۝

نال تہا ڈی امداد کیتی تے اساں تہا کوں تعداد
وِج ودھا ڈتے۔

۸۔ تہاں کر سونکی تے او تہا ڈے اپٹے فائدے کیتے
ہے تے جے تہاں بُرائی کر سوتے تہا کوں نقصان
تھیسے۔ تے جڈاں ڈو جھے وعدے دا وقت
آئے تاں جو او تہا ڈے وڈیریں کوں ذلیل
کرن تے مسجد وِج پہر وُجھن جیویں پہلی دفعہ
پیٹھے ہن تے جتھ تے وی ادغاب آون اونکوں
تباہ و برباد کر کے رکھ ڈیون۔

۹۔ اے تھی سگدرے جو تہا ڈا رب تہا ڈے اُتے
رحم کرے تے جے تہاں ولا شرارت کیتی تے اساں
تہا کوں ولا سزا ڈیسوں تے اساں کافرین کیتے
دوزخ کوں جیل خانہ بنا ڈتے۔

۱۰۔ بے شک اے قرآن او راہ ڈکھندے جیرھا
سب کنیں سدھا تے مومنین کوں جیرھ نیک
کل کریندن خوش خبری ڈیندے بے شک انہیں
واسطے وڈا اجر۔

۱۱۔ تے بے شک جیرھ لوک آخرت کوں نہیں
منیندے انہیں کیتے اساں ڈکھ ڈیون والا عذاب
تیار کیتے۔

۱۲۔ تے انسان شرکوں وی اویں سڈیندے جیویں
بھلائی کوں سڈیندے تے انسان ایں گال وِج
بہوں تکھا۔

۱۳۔ تے اساں رات تے ڈینہہ کوں ڈو نشان
بنائیں تے رات دا نشان اساں مٹا ڈتے تے
ڈینہہ ے نشان کوں ڈکھائیں والا بنائے تاں

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا
تَتَّبِرًا ۝

عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُذْتُمْ عُنَانًا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ۝

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هِيَ أَفْوَجُ وَيُنَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا كَبِيرًا ۝

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ۝

وَيَذَرُ الْإِنْسَانَ بِالشُّرُودِ عَاثٍ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَاجِلًا ۝

وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَمَنْ حَسِبَ آيَةَ الْبَيْلِ
وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصَرَةً لِّتَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ
رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ الْيَنِينَ وَالْحِسَابِ وَكُلَّ

سَيُفْضِلُنَّهُ تَفْصِيلاً ۱۳

جو تساں اپنے رب سے فضل کوں گولو تے
تاں جو تہا کوں سائیں تے حساب دی گنتری دا
پتہ بگ۔ بگے تے برشتے کوں چنگی طراں کھول کے
بیان کر دتے۔

وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ
لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَشْهُورًا ۱۴

۱۳۔ تے اساں ہر انسان دی گچی وچ اوندی
اعمال نامہ چمباڑ دتے سے تے اساں قیامت
دے ڈینہہ اوندے عملیں دی ہک کتاب کھول
کے رکھ ڈیسوں۔

إِقْرَأْ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَبِيبًا ۱۵

۱۵۔ توں اپنا اعمال نامہ پڑھ آج توں آپ
اپنے حساب کیتے کافی ہوویں۔

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
فَأَنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
وَمَا لَنَا مَعَدَّيْنَيْنِ كَمَا نَبْعَثُ رَسُولًا ۱۶

۱۶۔ جیرا ہدایت پیندے اوندی فائدہ محض ہونکوں
تھیسے تے جیرا گمراہ تھیندے اوندی نقصان
دی محض ہونکوں تھیسے۔ تے کوئی بار چا وٹ
والی کہیں پے دا بار نہیں چنیدی تے اساں
اصلو کہیں کوں عذاب نئے ڈیندے جے تیں
اساں رسول نہ پٹھوں۔

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا
مُشْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْبِيرًا ۱۷

۱۷۔ تے جہاں اساں کہیں وستی کوں ہلاک کرن
دا ارادہ کریںدے ہیں اساں اوندے امیر لوکیں کوں
حکم ڈیندے ہیں۔ او اوندے درج نافرمانی
کریںدن تے ول ساڈی گال انہیں تے پوری تھی
ویندی ؎ تے اساں انہیں کوں بالکل تباہ کر
ڈیندے ہیں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۱۸

۱۸۔ تے نوح دے بعد اساں کئی نسلاں ہلاک کر
ڈتن تے تیرا رب اپنے بندیں دے گناہیں کوں
چاٹن تے ڈیکھن وچ کافی ؎

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ جَنَّاهُ لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ

۱۹۔ جیرا مونا چاہندے اساں جیندے واسطے

چاندے میں اونکوں اوندے دج جو چاندے میں جلدی بڑے
بڑیدے ہیں تے پھیں اوند اگاہ دوزخ بنا بڑیدے ہیں اوند
دج ذیل نفی کے تے دھکیج کے ہسی۔

ثُرِيدٌ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا
مَذْمُورًا ①

۲۰۔ تے جیہا آخرت کوں چاندے تے اوندے
مطابق کوشش کریدے تے اومومن لے لوک
بن جنہیں دی کوشش دی قدر کیتی ویدی ء۔
۲۱۔ ساین دی مدد کرنیہے ہیں اساں انہیں دی دی انہیں دی
وی نیڈے رب دی بخشش تے تیڈے رب وی
بخشش کوں کوڑھا کا ء نہیں۔

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ فَشْكُورًا ②

۲۲۔ توں بڑیکھ اساں کناہیں کوں پنہیں تے کیویں
فضیلت جُتی ء۔ تے آخرت دی زندگی دجیں وچ
وڈی ء تے فضیلت وچ وی وڈی ء۔

كُلَّا نُتِنُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَايَ رَبِّكَ وَمَا
كَانَ عَطَايَ رَبِّكَ مَحْظُورًا ③

۲۳۔ اللہ دے نال بیا معبود نہ بنا ناں تاں توں
ذیل تھی کے کلبا بیٹھا رہ ولسیں۔

أَنظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلَّآخِرَةِ الْكِبَرُ
دَرَجَاتٍ وَ الْكِبَرُ تَفْصِيلًا ④

۲۴۔ تے تیڈے رب دا فیصلہ ء جو صرف تساں
ہوندی عبادت کرو تے ماہیوناں چنگا ساوک
کرو جے انہیں وجو کہیں بک کوں یا ڈوناہیں کوں
تہاڈے سامنے بڑھیا آ دنجے توں انہیں کوں
اوٹھی نہ کرنہ انہیں کوں دڑ کے ڈے تے انہیں
نال نرمی نال گال کر۔

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعَدَ مَذْمُومًا
مَذْمُورًا ⑤

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ
إِحْسَانًا ۖ إِنَّمَا يُبَلِّغُنَّ عَنْكَ الْكِبَرُ أَحَدُهُمَا أَوْ
كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آفٌ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
قَوْلًا كَرِيمًا ⑥

۲۵۔ تے رحمت ے نال انہیں ڈوناہیں کیتے
جھک نوائی تے نرمی کر تے دعا منگ لے
میڈے رب انہیں ڈوناہیں تے رحم کر جیویں انہیں
میکوں چھوٹی عمر وچ پالے۔

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ
رَبِّ احْنَاهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِی صَغِيرًا ⑦

۲۶۔ تہاڈا رب چاندے جو تہاڈے دیں وچ جے
تساں نیک ہو سو تے بے شک او دل دل تے

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ إِنَّا نُكُونُوا صَاحِبِينَ
فَاتَّهَ كَانَ لِلَّهِ آيَاتٍ غَفُورًا ⑧

بہوں جھکٹن والیں کوں بہوں بخشش والا ۷۔

۲۷۔ قریبی سکیں کوں انہیں راق حق ڈے تے مسکین کوں تے مسافر کوں دی تے فضول خرچی نہ کر۔

۲۸۔ بے شک فضول خرچی کرن والے شیطانیں دے بھرائن تے شیطان اپنے رب دا بہوں ناشکر ۷۔

۲۹۔ تے جے توں اپنے رب دی رحمت وی امید کرنی دے ہوش انہیں کنیں منہ پھرنیدیں (تے پھیر) تے گال انہیں نال نرمی نال کر۔

۳۰۔ تے اپنے ہتھ کوں اپنی گپی نال نہ پدھ (تے شوم نہ بن) تے اپنے ہتھ کوں نہ سرو کھول ڈے (فضول خرچ نہ بن) ناں تاں ملام تھی کے تے شک کے بہہ ویسیں۔

۳۱۔ بے شک تہڈا رب جیندے کیتے چاہندے رزق کوں ودھا ڈیندے تے گھٹا ڈیندے بے شک او اپنے بندیں کنیں باخبر تے بہوں ڈیکھن والا ۷۔

۳۲۔ تے اپنی اولاد کوں مکھ دے ڈر کنیں قتل نہ کر انہیں کوں دی تے تہاکوں وی اسان رزق ڈیندے ہن۔ بے شک انہیں راق قتل بہوں وڈی غلطی ۷۔

۳۳۔ تے زنا دے کولہ نہ ونجو بے شک او بے حیائی تے گندا رام۔

۳۴۔ تے جیڑھی جان اللہ حرام کیتی ۷ اوںکوں حق دے بغیر قتل نہ کرو تے جیڑھا ظلم نال قتل تھیوے تے اسان اوندے وارث کوں اختیار دیتے

وَأْتِ ذَاقَافِ حَقَّهُ وَالْإِسْكَفِ وَأَبْنِ السَّيْلِ وَلَا تُبْذِرْ تَبْذِيرًا ۝

إِنَّ الْمُبَذِّرِينَ كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيْطَانِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝

وَأَمَّا تَعْرِضَنَ عَنْهُمْ ابْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مَبْسُورًا ۝

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَحْسُورًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ حَسْبِيَ إِمْلَاقِي نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِنَّا لَكُمُ إِن قَتَلْتُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا ۝

وَلَا تَقْرُبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ۝

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيهِ سُلْطَانًا فَلْيَبْزُفْ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنصُورًا ۝

(بدے دا) قتل وچ زیادتی نہ کرے بے شک
اوندی مدد کیتی ویسی۔

۳۵۔ تے یتیم دے مال دے کولہو نہ وچو سوائے
چنگے طریقے دے جے تیں او جوان نہیں تھی ویندا
تے وعدہ پورا کرو۔ بے شک وعدے دا بچھا ویسی۔
۳۶۔ تے جیلے بھرو تے پورا بھر کے ڈیو تے
جیلے تول کے ڈیو تے سدھی ترکڑی نال تول کے
ڈیو اے سب کنیں چنگا ۷ تے ایندا انجام وی
پہوں چنگا ۷۔

۳۷۔ تے جرمی گال دا تیکوں پتر نہیں اوندی پچھو
نہ پو بے شک کن اکھیں تے دل انہیں ساریں
دے متعلق پچھیا ویسی۔

۳۸۔ تے زمین تے اکثریج کے نہ ٹر بے شک
توں ملک دی آخری حد تک اصلو نوہیں پہنچ
سگدا تے نہ توں سرداریں دے وڈے
مرتبے تک پہنچ سگدیں۔

۳۹۔ تے ہر شے دی بُرائی تیدے رب دے
نزدیک ناپسندیدہ ۷۔

۴۰۔ اے اوند اک حصہ ۷ جو وحی تیدے رب تیدو کیتی ۷
حکمت نال تے توں اللہ دے نال بیا
معبود نہ بنا۔ نہ تے توں روزخ وچ ملام تے
ذلیل تھی کے سٹیا ویسیں۔

۴۱۔ کیا تہا بے رب تہا کوں پتہریں کیتے چن
گدے تے فرشتیں کوں (اٹھیاں) چھوہریں بنا
گدھنی بے شک تہاں خطرناک گال آبدے پئے
۴۲۔ تے اساں ایں قرآن وچ ایں واسطے ولادلا

وَلَا تَقْرُبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ
يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِاسِ الشَّقِيقِ
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝

وَلَا تَنْفُقْ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّفْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝

وَلَا تَنْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝

كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ تَتَلَفَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ۝

أَفَأَصْفُكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ دُومًا يُزِيدُكُمْ

إِلَّا نُفُورًا ۝

برگال بیان کیتی ۷ تاں جو او نصیحت حاصل کرن
تے انہیں کوں اے قرآن نفرت ورج ودھیندا
پئے -

قُلْ تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا ابْتِغَوْا إِلَى
ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۝

۴۲- توں آکھ جے اوندے نال پے خدا ہوندے
جیویں او آبدن تے او انہیں خدا نہیں دی مدد
نال ضرور رستہ گبول گھنن ہا -

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝

۴۳- او پاک اوندی اچی شان تے جو او آبدن
اوں کنیں سہوں وڈا ۷ -

تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ
وَإِنْ قَرْنُ شَيْءٍ إِلَّا يَسْبِيحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ
تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝

۴۵- ست آسمان تے زمین تے جو انہیں دے
وج او خدا دی تسبیح کریندن تے ہر شے محض
اوندی تعریف نال اوندی تسبیح پئی کریندی ۷
تے اصل تہا کوں انہیں دی تسبیح سمجھ نہیں نندی
بے شک او کاوڑ پیوٹ والا تے سہوں بخشش
والا ۷

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّشُورًا ۝

۴۶- تے جیلھے توں قرآن پڑھیں اسان
تیبڈے تے آخرت دے منکریں وج بک
لگیا ہوا پردہ پیدا کر ڈیندے ہیں -

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُمْ بَكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ
عَلَّ آدَابِهِمْ نُفُورًا ۝

۴۷- تے اسان انہیں دے دلیں تے پردے
سٹ ڈیندے ہیں تاں او سمجھن نال تے
انہیں دے کنیں وج بوڑ سٹ ڈیندے ہیں
تے جیلھے توں قرآن وج اپٹے رب کوں جیڑا
بک یاد کریندیں او اپنی کندھ پیر کے نفرت
نال ٹر پیندن -

مَنْ أَعْلَمَ بِمَا يَشْتَعُونَ يَا إِذْ يَتَمَتَّعُونَ بِالْبَلَاءِ
وَإِذْهُمْ جُوعٌ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَشْغُورًا ۝

۴۸- تے جڈاں او تیبڈی گال کوں شدے پئے
ہوندن تے جتھ واسطے او شدن اسان او جائدے
ہیں - تے جیلھے او تک کے مشورے کریندن تے

جیرمہ ویلے ظالم ہک بے کون آبدن جو تساں ہک
ایہجے بندے دی پیروی کریندے ء جنیدے
اتے جادو تھیا ہویا ء اے گال دی چاٹدے
ہیں۔

۴۹۔ ڈیکھ انہیں تیدے متعلق کینجھاں گا نہیں بٹائن
جیندے نال او گمراہ تھی گئیں انہیں کون کوئی راہ
بعدا نہیں۔

۵۰۔ تے انہیں آکھئے کیا اساں جڈاں بڈیاں
تے چورا تھی ویسوں کیا پچھیں اساں توں
مخلوق تھی کے ولا اٹھائے ویسوں۔

۵۱۔ توں آکھ بھانویں تھی ونجھو تساں پتھریا لوہا۔
۵۲۔ یا ایں کنیں دی جیرمہ تہاڈے دیں وچ
سخت مخلوق اول وی اٹھائے ویسوں تے او آکھسن
ساکوں بڑو جھی دفعہ کون جیندا کریسی۔ توں آکھ
جیں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا با تے او تیدو
ڈیکھ کے سرہلیسن تے آکھسن اے کڈاں تھیں
توں آکھ اے بہوں جلدی وی تھی سگدے۔

۵۳۔ جڈاں تہاکوں سڈیسی تے تساں اوندی حمد
نال جواب بڈیسو تے تساں خیال کریسو جو دنیا
وچ بہوں تھوڑا وقت رہیے ہاوے۔

۵۴۔ تے توں میڈے بندیں کون آکھ گال اوبا
کرن جیرمہ چنگی بھوے۔ بے شک شیطان
انسان دا کھلا کھلا دشمن۔

۵۵۔ تہاڈا رب تہاکوں بہوں چاٹدے جے او
چاہے تے تہاڈے اُتے رحم کرے یا او چاہے
تے عذاب بڈیوے تے اساں تیکوں انہیں تے

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَتَّخِذُونَ
سَبِيلًا ۵۹

وَقَالُوا إِذْ أَكْنَا عِظَمًا وَرُفَاتًا إِنَّا لَا نَبْعُوثُونَ
خَلْقًا جَدِيدًا ۵۰

قُلْ لَكُمْ نَوَاجِرَ أَوْ حَدِيدًا ۵۱
أَوْ خَلْقًا مِمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ
مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيُنْخِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسُهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى
هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۵۲

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ
لَيْسَتْ لَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۵۳

وَقُلْ لِيُبَارِئَ يَقُولُوا الَّذِي أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ
يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا
مُبِينًا ۵۴

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَسَاءَ يَزْحَمُكُمْ أَوْ أَنْ يَشَاءَ
يُعَذِّبَكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۵۵

ذمہ دار نہیں بنایا۔

۵۶۔ تے تیدڑا رب چاٹدے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے۔ تے اساں کجھ نیئیں دے مرتبے کوں کجھ کنیں ودھائے تے اساں داؤد کوں زبور ڈرتی ۷۔

۵۷۔ توں آکھ جنہیں دے متعلق تہاڑا اے خیال جو او اوںدے علاوہ خداہیں تے انہیں کوں سڈوتے او تہاں کنیں نہ کجھ دور کر سگدن تے نہ بدلن دا انہیں کوں اختیار۔

۵۸۔ او لوک جنیکوں او سڈیندن او دی اپنے رب دو وخبن دا وسیلہ گولیندن جو کون اللہ دے زیادہ کولہو ۷ تے او اوںدی رحمت دی امید رکھیندن تے اوںدے عذاب کنیں ڈروں بے شک تیدڑے رب دا عذاب ڈرا کلام ۷۔

۵۹۔ تے قیامت دے ڈینہہ کنیں پہلے کوئی اینجی وستی نہیں جنیکوں ہلاک نہ کروں یا ڈاڈھا سخت عذاب نہ ڈیوں۔ اے گال کتاب وچ لکھی گئی ۷۔

۶۰۔ ساکوں نشان پٹھن وچ کوئی گال نہیں روک سگدی سوائے ایندے جو پہلے لوکس وی انیکوں جھٹلایا با تے اساں ثمود کوں ڈاچی دا روشن نشان ڈتا با تے انہیں اوںدے نال وی ظلم کیتا تے اساں نشان محض ڈراوٹ کیتے پھیندے ہیں۔

۶۱۔ تے جڈاں اساں تیکوں آکھیا با بے شک

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّاسِ عَلَى بَعْضٍ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ ذُبُورًا ۝

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝

وَإِنْ مِنْ قَرْنٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَٰلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۝

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا

الَّذِي آتَىٰ أَرْبَعًا لِّنَّاسٍ وَالشَّجَرَةَ
الْمَكُونَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنَعُوذُ بِكَ مِنْهُمْ
إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝

تیبڑے رب نوکس کوں ہلاک کرٹ دا فیصلہ کر
گدے تے جبرمی خواب اساں تیکوں ڈکھائی بائی
تے ملعون درخت جبرھا قرآن وچ ہے انہیں کوں
اساں نوکس کیتے امتحان دا ذریعہ بنایا ہایتے اساں
انہیں کوں ڈریندے رہے ہیں ساڈے ڈراوٹ
انہیں کوں وڈی منہ زوری وچ ودھا ڈتا۔

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِسَ قَالَ أَنَسِجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۝

۶۲۔ تے جیڑاں اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم
دے نال رل کے سجدہ کرو انہیں ساریں سجدہ
کیتے سوائے ابلیس دے اوں آکھئے کیا میں
اونکوں سجدہ کراں جینکوں میں چکڑکنیں پیدا کیتے۔
۶۳۔ ڈس تے سہی کیا اے ایہو جینکوں میں
میبڑے اُتے عزت ڈتی ء۔ جے توں میکوں قیامت
دے ڈینہہ میں ڈیویں دسی تے سوائے تھوڑیں
دے میں انہیں دی ساری اولاد کوں قابو کر
گھنساں۔

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنِ أَخَرْتَنِي
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَحْبَبُنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝

۶۴۔ اوں آکھئے توں وچ جبرھا انہیں وچو تیبڑے
پچھو گرسی بے شک تہاڈا بدلہ دوزخ تے او
پورا پورا بدلہ ء۔

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَكَ مِنْهُمْ فَإِنْ يَهْتَمَّ جَزَاؤُكُمْ
جَزَاءً مَّقْضُورًا ۝

۶۵۔ انہیں وچو جیندے اتے تیبڑا وس لگے
توں دوکھا ڈے کے سبڑ تے ایٹے سوار تے پیدل
لوکس کوں میڑھ گھن وچ تے انہیں کوں مالیں تے
اولادیں وچ حصہ دار بناتے انہیں نال کوڑے
وعدے کر۔ تے شیطان دے انہیں نال سارے وعدے
ہن کوڑے۔

وَاسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَضَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ
عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَاكِهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ وَعَدْهُمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝

۶۶۔ بے شک میبڑے بندیں تے توں ڈاڑھا نوں
تھی سگدا تیبڑا رب کافی کار ساز۔

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
وَكِيلًا ۝

رَبُّكُمُ الَّذِي يُزَيِّنُ لَكُمْ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ لِيَبْتَغُوا
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّكَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

۶۷۔ تہاڑا رب او ہے جیہا تہاڑے واسطے سمندر
وچ بیڑیں کوں چلندے تاں جو تہاں او ندا فضل
گولو بے شک او تہاڑے اتے ول ول رحم کرن
والا ۷۔

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا
إِيَّاهُ فَلَمَّا بَلَغْتُمْ إِلَى الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝

۶۸۔ تے جے سمندر وچ تہاں کوئی دکھ پہنچے خدا
دے سواتساں کیوں سڈیسو تے جڈاں او تہاں کوں
بچا کے زمین تے گھن اندے تہاں منہ پھیر گندے
تے انسان بہوں ناشکرا ۷۔

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝

۶۹۔ کیا تہاں ایں گال کنیں امن وچ آگیتو جو او
تہاں کوں بھوئیں دی کندھی وچ پور ڈیوے یا تہاڑے
اتے نکلے نکلے پتھر وسا دے ول تہاں کوں کوئی کارساز
نہ ملے۔

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَ لَكُمْ فِيهِ نَارَةٌ آخَرَىٰ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ فَأَصْفًا مِنَ الرِّيحِ يُغَيِّرُكُمْ بِمَا كُفَرْتُمْ
ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْهَا بِهِ نَبِيْعًا ۝

۷۰۔ کیا تہاں ایں گال کنیں امن وچ آگئے جو
تہاں کوں دوجی دفعہ سمندر وچ گھن آوے تے تہاڑے
اتے تکیں اندھاری گھولے تے تہاں کوں تہاڑے انکار
دی وجہ کنیں غرق کر ڈیوے۔ ول تہاں کوں ایں عذاب
کنیں بچن کیتے ساڑے خلاف کوئی امدادی نہ ملے۔

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝

۷۱۔ تے بے شک اساں آدم دی اولاد کوں بہوں
عزت ڈٹی ۷۔ اساں زمین تے سمندر وچ انہیں کیتے
سواری بنائی ۷۔ اساں پاک شہیں دا انہیں کوں
رزق ڈتے تے جیہی مخلوق اساں بنائی ۷۔ اساں
انہیں کوں اوندے اتے فضیلت ڈٹی ۷۔

يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمامِهِمْ فَمَنْ أَذَقِيَ كَيْبَهُ
بِمِيعَتِهِ فَأُولَٰئِكَ يَفْهَمُونَ كَيْبَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝

۷۲۔ تے جیہے ڈینبہ اساں ہر ٹولے کوں انہیں
دے امام نال سڈیسوں تے جنہیں کوں سچے تہ وچ
اعمال نامہ ڈتا ویسی او اپٹے اعمال نامے کو پڑھسن
تے انہیں تے ذرہ وی ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ۝

۷۳۔ تے جیرھا ایں جہان وچ اندھا ءِ او آخرت وچ وی اندھا رہیسی تے سبھی راہ کنیں بہوں پریں تھی ویسی ۔

وَأَن كَادُوا يَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَٰنَا إِلَيْكَ لِتُفْتَرِي عَلَيْنَا غَيْرُكَ ۖ وَإِذَا لَا تَعْلَمُ وَكَ خَلِيلًا ۝

۷۴۔ انہیں دے دے وچ مہوے ہاتے او تیکوں اوندی وجہ نال جیرھی اساں تیبڈو وحی کیتی ءِ بہوں تکلیف بڑیوں ہاتاں جو توں ایندے علاوہ بیا کلام گھڑ کے پیش کر بڑیوں تے ول او تیکوں سنگتی بٹا گھنن ہا ۔

وَلَوْلَا أَن تَبَيَّنَّاكَ لَقَدْ كِدْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا قَلِيلًا ۝

۷۵۔ تے جے اساں تیبڈے دل کوں مضبوط نہ کروں ہاتے تھوڑا جیہاں توں انہیں دی گاہیں وچ آؤ گھیں ہا ۔

إِذَا الْأَفْئَالُ ضَعُفَ الْحَيَوةُ وَضَعُفَ الْمَمَاتِ تُعْزَلَا تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝

۷۶۔ ول اساں تیکوں زندگی دا وی تے موت دا وی وڈا عذاب چکھاؤں ہا ول ساڈے خلاف تیکوں کوئی امدادی نہ ملے ہا ۔

وَأَن كَادُوا لَيَسْتَفْرِزُواكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خَلْقَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

۷۷۔ تے بے شک او تیکوں ایں ملک کنیں کڑھن دے مختلف منصوبے بٹیدے رہ ویندن تاں جو تیکوں بڑا کے ملک کنیں باہر کڈھ چھوڑن تے جے ایویں تھیا تے او وی تیبڈے بعد بہوں گھٹ دقت رہسن ۔

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝

۷۸۔ اے سلوک اویں ہوسی جیویں میں کنیں پہلے رسولیں مے نال ہاتے توں ساڈے (عمل) وچ تبدیلی نہ پسیں ۔

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُولِ النَّهْسِ إِلَىٰ عَسَىٰ النَّبِيلِ وَ قُرْآنَ الْفَجْرِ ۚ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝

۷۹۔ تے توں نماز پڑھ سچھ ڈھلن کنیں گھن کے رات دے ڈاٹھے اندھا رے تیئیں تے فجر کوں قرآن پڑھیا کر بے شک فجر کوں قرآن پڑھن آ لے تیں فرشتے لہندن ۔

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ ۖ نَحْمَدُكَ أَن تَبْعَكَ

۸۰۔ تے رات کوں تہجد پڑھ اے تیبڈی دودھ

رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْنُودًا ۝

عبادتِ ایندے نال تیبڑا رب تیکوں تعریف والے
مرتبے تے پچا بڑیسی ۔

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مَدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ
صِدْقٍ وَّاجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ۝

۸۱۔ توں اکھ اے میڈے رب توں میاںوں سچے
طریقے نال داخل کرتے سچے طریقے نال کڈھ تے
میڈے کیتے اپنے ولو کوئی امدادی تے گواہ بنا۔
۸۲۔ تے توں اکھ حق آگئے تے کوڑ بچ گئے
بے شک کوڑ بچھن والا ۷

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبٰطِلُ اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ
زَهُوًّا ۝

۸۳۔ تے اساں قرآن لہندے پٹے میں جنیدے
وچ شفا تے مومنیں کیتے رحمت تے ظالمیں
کوں محض گھائے وچ ودھندے ۔

وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاۗءٌ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۙ وَلَا يَزِيْدُ الظَّٰلِمِيْنَ اِلَّا خَسٰرًا ۝

۸۴۔ تے جیرے ولھے اساں انسان تے انعام کرنیڈے
ہیں تے او منہ پھیر گھندے تے پسواں تھی بندے
تے جڈاں اونکوں دکھ پہنچے اونا امید تھی بندے
۸۵۔ توں اکھ ہر کوئی اپنے اپنے طریقے نال کم
کرنیڈے تے تہاڈا رب پہوں چاندے جو کون سدے
رستے تے ہے ۔

وَإِذَا اَنۡشَاۡنَا عَلَی الْاِنۡسٰنِ اَعۡوَضَ وَنَاۡجِیۡنَیۡہٗ ۙ وَاِذَا
مَسَّہُ الشَّرُّ کَانَ یَٔوۡسًا ۝

۸۶۔ اوتیں کنیں روح دے متعلق پچیدن توں اکھ
روح میڈے رب دے حکم نال تے تہا کوں محض
تھوڑا جیساں علم ڈتا گئے ۔

قُلْ کُلُّ یَعۡمَلْ عَلٰی شَاۡکِلَتِہٖۤ اَفَرُبُّکُمۡ اَعۡلَمُۢ بِمَنۡ هُوَ
اَهۡدٰی سَبِيْلًا ۝

۸۷۔ تے جے اساں چاہوں تے جو اساں وحی کیتی
او ضرور چا گھنوں تے ول ساڈے خلاف تیکوں
کار ساز نہ بھسی ۔

وَيَسۡئَلُوۡنَکَ عَنِ الرُّوۡحِ قُلِ الرُّوۡحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّیْ
وَمَاۤ اُوۡتِیۡتُمۡ مِنَ الْعِلۡمِ اِلَّا قَلِيْلًا ۝

وَلَیۡنَ شَیۡئًا لَّذَہۡبًاۙ لَّاۤیۡدِیۡ اَوْحٰیۡنَاۤ اِلَیۡکَ ثُمَّ
لَا یَجِدُ لَکَ بِہٖ عَلَیۡنَا وَکِیۡلًا ۝

۸۸۔ سوائے تیبڑے رب دی رحمت دے بے شک
اوندا فضل تیبڑے اُتے پہوں وڈا ۷۔

اِلَّا رَحْمَۃً مِّنۡ رَبِّکَ اِنَّ حَصْلَہٗ کَانَ عَلَیۡکَ کَیۡدًا ۝

۸۹۔ توں اکھ سارے انسان تے جن ایں قرآن جیساں
کلام گھن آوے کیتے کٹھے زل وخن ول دی او ایں

قُلْ لَّیۡنَ اِجۡتَمَعَتِ الْاِنۡسُ وَالۡجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّآۡتُوۡا بِشَیۡءٍ
ہٰذَا الْقُرْآنِ لَا یَأۡتُوۡنَ بِشَیۡءٍ وَّ لَوْ کَانَ بَعْضُہُمۡ لِبَعْضٍ

ظہیراً ۵۱

قرآن جیساں کلام نہیں آں سبکدے بھانویں او
ہک بڑو جھے دے امدادی کیوں نہ بن و بھن۔
۹۰۔ تے اساں این قرآن و وح لوکیں کیتے ہر گال
کئی طریقیں نال بیان کر ڈتی ء ول وی اکثر لوکیں
کفر دے ناں انکار کر ڈتے۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا الْفُتُورًا ۵۱

۹۱۔ تے انہیں آکھئے اساں تیکوں اصلو نہ منیسوں
جے تیں توں ساڈے کیتے زمین و چو چشمہ نہ کڈھیں۔
۹۲۔ یا تیبڈا کوئی کجھویرس یا انگورس دا باغ ہوے
تے اوندے وچ نہراں وہا بڑے۔

وَقَالُوا لَنْ نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ
يَنْبُتُوهَا ۵۲
أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجْمٍ دَعِيْبٍ فَتَفْجُرَ
الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۵۳

۹۳۔ یا جیویں تیبڈا خیال توں ساڈے اُتے آسمان
دے ٹکڑے سٹ یا اللہ دے فرشتیں کوں ساڈے
سامنے گھن آ۔

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا لَوْ كُنَّا
بِإِلَٰهِهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ۵۴

۹۴۔ یا تیبڈا سونے دا گھر ہوے یا توں آسمان تے
چڑھ و بھیں۔ اساں تیبڈے آسمان تے چڑھن کوں
وی نہ منیسوں جے تیں ساڈو کتاب نہ لہا آویں
جسکیں اساں پڑھوں۔ توں آکھ میڈا رب پاک
میں محض یک بشر رسول ہاں۔

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ ذُرِّهِ أَوْ تُرَفَّىٰ فِي السَّمَاءِ
وَلَنْ نُّؤْمِنَ بِرُؤْيَاكَ حَتَّىٰ نُزِلَ عَلَيْنَا كِتَابٌ نَّقْرُؤُهُ
قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۵۵

۹۵۔ تے جڈاں لوکیں دو ہدایت آمیزی ء او سے
آکھ کے اوںکوں نہیں منیندے جو کیا اللہ سکیں بشر
کوں رسول بنا کے پھٹیں۔

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۵۶

۹۶۔ توں آکھ جے زمین و وح فرشتے آرام نال
ودے ہوں ہا تے ول اساں انہیں تے آسمان
کنیں فرشتہ رسول پھوں ہا۔

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّتَشَوَّنَ مُطَهِّرِينَ
لَفَرَزْنَا عَلَيْهِمْ مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۵۷

۹۷۔ توں آکھ میڈے تے تہا بڑے درمیان اللہ
کا کافی گواہ بے شک او اپنئے بندیں کوں جانن والا
تے ڈیکھن والا ء۔

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ
بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۵۸

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ عُمَادٌ مِنْ بَٰكُمَا وَصَٰٓؤًا مَا وَهَمُ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ۝

۹۸۔ تے جنیکوں اللہ ہدایت ڈلیوے اوہو ہدایت تے ہے تے جنیکوں گمراہ کرے تو انہیں کیتے اوندے سوا کوئی امدادی نہ پکسیں تے قیامت دے ڈینہہ اساں انہیں کوں انہیں دی نہیں ے مطابق اندھے تے گونگے تے بوڑے بٹاکے جمع کریسوں انہیں دا لکنا ڈوزخ تے جڈاں ٹھہری تنسی اونکوں ولا بھرکا ڈیسوں۔

ذٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِاٰیٰتِنَا وَقَالُوْا اِذَا كُنَّا عِظَامًا وَّرُفَاتًا اِنَّا لَنَبْعُوْهُنَّ خُلُقًا جَدِيْدًا ۝

۹۹۔ لے انہیں دا بدلہ ات بگاہوں جو انہیں ساڈے نشانیں دا انکار کیتے تے انہیں اکھٹے جڈاں اساں بڈیاں بٹ کے چورا چورا تھی ویسوں کیا ول اساں نویں مخلوق بٹاکے اٹھیسوں۔

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّ اللّٰهَ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰۤی اَنْ یَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ اَجَلًا لَا رَیْبَ فِیْهِ فَاَبٰی الظّٰلِمُوْنَ اِلَّا کُفُوْرًا ۝

۱۰۰۔ کیا او ڈہدے نہیں بے شک اللہ شیخ جس آسمان تے زمین کوں پیدا کیتے اس بگاہ تے قادر جو انہیں جہیں بی مخلوق پیدا کرے تے ایندے وح کوئی شک نہیں جو ایندے کیتے ہک معیار مقرر تے ظالمیں کفر نال محض انکار کر ڈتے۔

قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَحِبُّوْنَ خَزَاۤیِنَ رَحْمَةِ رَبِّیْ اِذَا اَنْصَلْتُمْ خَشِیَّةَ الْاِنْفَاقِ وَكَانَ الْاِنْسَانُ قَشُوْرًا ۝

۱۰۱۔ توں آکھ جے تساں میڈے رب دی رحمت دے خزانیں دے مالک ہوو ہا تے ول وی تساں نخرج تھی وچن دے ڈر کنیں روک گھنو ہا تے انسان شوم۔

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰی نَسْعَ اٰیٰتٍ بَیِّنٰتٍ فَنَسِيَ بَیِّنٰتِ الْاٰیٰتِ اِذْ جَآءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ اِنِّیْ لَا اُظَنُّكَ بِمُؤْمِنٍ مَّسْحُوْرًا ۝

۱۰۲۔ تے بے شک اساں موسیٰ کوں نوں کھلے نشان ڈتے تے بن توں پچھ نبی اسرائیل کنیں جڈاں او انہیں کنیں آئے اونکوں فرعون آکھے بے شک اے موسیٰ میں تیکوں سمجھیدا جو تیبے اے تے جادو تھی گئے۔

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا اَنْزَلُ هٰؤُلَاءِ اِلَّا رُبُّ السَّمٰوٰتِ

۱۰۳۔ اوں آکھیا تیکوں پتہ جو آسمانیں تے

وَالْأَرْضِ بَصَائِرٌ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يُفْرَعُونَ مُنْبَرًا ۝

زمین دے رب انہیں کون نشان بنا کے لہائے
تے اے فرعون بے شک میں سمجھتا ہوں توں ناکام
تھیس۔

فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِيزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَعْرَضَهُ وَمَنْ
مَعَهُ جَبِينًا ۝

۱۰۴۔ اول ارادہ کیسا جو انہیں کون ملک کنیں باہر
کڈھ چھوڑے تے ول اسان اونکوں تے اوندے
نال آیس ساریں کون غرق کر ڈتا۔

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ
لَفِيضًا ۝

۱۰۵۔ تے اسان ایندے بعد بنی اسرائیل کون آکھیا
تساں ملک وچ رہو تے جڈاں ڈوجھے
وعدے دا وقت اوسی تے اسان تہاکوں ولا
کٹھا کر کے گھن ادسوں۔

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلْتُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

۱۰۶۔ تے اسان قرآن کون حق نال لہائے تے
حق نال او لیتے تے اسان تیکوں خوش خبری دیون
والا تے ڈراؤن والا بنا کے پٹھے سے۔

وَقُرْآنًا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ
وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ۝

۱۰۷۔ تے اسان ایں قرآن کون سورتیں وچ
ونڈ ڈتے تاں جو توں اینکوں لوکس دے سامنے
آرام نال پڑھ کے سناویں تے اسان اینکوں
تھوڑا تھوڑا کر کے لہائے۔

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ
سُجَّدًا ۝

۱۰۸۔ توں آکھ تساں اینکوں منویانہ منسوبے شک
ایں کنیں پہلے جنہیں کون علم ڈتا گئے۔ جیسے ویلے
انہیں کون قرآن پڑھ کے سنایا ویندے او
متھیں دے بھر سجدہ کریندے ہونیں ڈھ پوندن۔

وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِن كَانَ وَعْدُ
رَبِّنَا لَمَفْعُولًا ۝

۱۰۹۔ تے آہدن ساڈا رب پاک تے بے شک
ساڈے رب دا وعدہ پورا تھی کے رہی۔

وَيَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ يَبْكُونَ وَيَرِيدُكَ خُشُوعًا ۝

۱۱۰۔ تے متھیں دے بھرے ڈھانندن تے روندن
تے اے انہیں کون جھک فوائی وچ ددھنیدے۔

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعُوا الرِّحْمٰنَ أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ

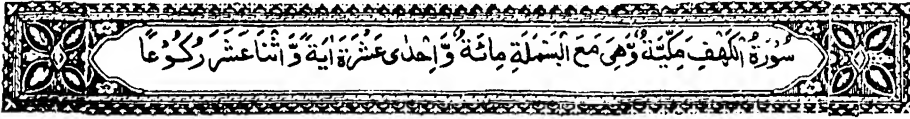
۱۱۱۔ توں آکھ تساں اللہ سڈو یا رحمن سڈو

أُخْسِنَ وَلَا تَجْهَرْ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافَتْ بِهَا وَ
ابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝

جیرحاناں گھن کے سڑو اوندرے چنگے ناں ہن
تے توں اپنی دعا اُچی اُچی وی نہ کر تے
ہولے ہولے وی نہ کر تے درمیانہ راہ گول گھن۔

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ
وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا ۝

۱۱۲۔ تے اکھ سب مغناں اللہ دیا من جیئیں نہ پتر
بنائے تے نہ اوندی حکومت وچ کوئی شریک
تے نہ کمزور سمجھ کے اوندا کوئی سنگتی بندے تے
ہمیشہ اوندی وڈائی بیان کر۔

سورۃ کہف مکی ۱۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱ آیات تے ۱۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے ناں نال جیرہا بن منگے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ سبھ صفات اللہ دیاں بن جیسیں اپنے بندے
تیں کتاب لہائی تے ایندے وچ کوئی ڈنگ
نہی رکھیا۔
- ۳۔ سچ کنیں بھری ہوئی تے سدھا راہ ڈکھائے
والی بنا کے لہائیں تاں جو اول اللہ دے سخت
عذاب کنیں ڈراوے تے مومنین کون جیرہ نیک
عمل کرنیوالا انہیں کون خوش خبری ڈیوے بلشک
انہیں کہتے چنگا بدلہ ۷۔
- ۴۔ اوندے وچ ہمیشہ رہیں۔
- ۵۔ تے انہیں لوکیں کون ڈراوے جیرہ آبدن
جو اللہ سئیں پتر بٹا گدے۔
- ۶۔ ایں گال دا نہ انہیں کون تے نہ انہیں نے
بیرو ڈاڑیں کون کچھ دی ہے علم تے اے پہوں وڈی
گال جیرہی انہیں دے مومنین وچونکل دی پی ۷۔
اے غص کوڑ پئے مریندن۔
- ۷۔ تے جے او ایں عظیم کلام کون نہ منن تے ہی سببے
توں انہیں دے علم وچ افسوں دی وچکنیں اپنے آپ کون
ہلاک کر ڈیسیں ؟
- ۸۔ بے شک اساں جو کہ زمین تے ہے اوندے
سوٹھپ واسطے بنائے تاں جو اساں انہیں کون
- الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ يَمُوجًا ②
- يَمًا يُبْذِرُ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ③
- مَّا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا ④
- وَيُبْذِرُ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ⑤
- مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِابَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنَّ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ⑥
- فَلَعَلَّكَ بَاطِلٌ خَفِيَ عَنْكَ أَفَّا تَرَاهُمْ إِنْ يَوْمِنُوا ⑦
- بِهَذَا الْحَدِيثِ أَسَفًا ⑧
- إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ⑨

وَاِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُودًا ⑤

اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيْمِ كَانُوا
مِنَ الْاِيْتِنَا حُجَّابًا ⑥

اِذْ اَدَّى الْفِتْيَةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا
مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ⑦

فَضَرَبْنَا عَلَى اُذُنَيْهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ⑧

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَنَّى الْجَزْبَيْنِ اخْضَى لَنَا
لَيْسُوا اَمَدًا ⑨

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ بَاھُمْ بِالْحَقِّ اِنَّهُمْ فِتْيَةٌ
اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ⑩

وَرَبَطْنَا عَلَى قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِہٖ اِلٰہًا
لَقَدْ قُلْنَا اِذَا شَطَطًا ⑪

هَؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِہٖ اِلٰہَةً لَّوْ لَا
يَاْتُوْنَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ بَیِّنٌ فَنَنْظُرُ مَنْظَرًا ⑫
اَفَرَّءَ عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا ⑬

از ماؤں جو انہیں وچو کون چنگا کم کریندے۔
۹۔ تے بے شک اساں جو ایں زمین تے ہے
اونکوں مٹا کے بر بریان کر ڈلیسوں۔

۱۰۔ کیا توں بھنڈیں بے شک کہف (غار) تے
رقیم واسے ساڈے عجیب نشانیں وچو بن۔
۱۱۔ تے جڈاں کجھ جوانیں غار وچ پناہ گدھی تے
انہیں آکھئے اے ساڈے رب توں ساکوں اپنئے
دلو رحمت ڈے تے ساڈے معاملے وچ توں
ہدایت داسامان پیدا کر۔

۱۲۔ اساں بگنتری دے سال انہیں دے گئیں کوں
بند رکھئے (باہر دیاں گاہیں نہ سندے بن)
۱۳۔ ول اساں انہیں کوں اٹھانے تاں جو اساں ظاہر
کروں جو ڈوناہیں ٹویں وچو اپنئے رہن دی مدت
کوں کیں زیادہ محفوظ رکھئے۔

۱۴۔ اساں انہیں دی خبر تیکوں سچائی نال ڈیسیں
ہیں او کجھ جوان ہن تے اپنئے رب تے
ایمان ایندے بن تے اساں انہیں کوں ہدایت وچ
ودھایا ہا۔

۱۵۔ تے انہیں دے دیں کوں مضبوط کیتا۔ اوں
دیلمے جیلے او وطن کنیں نکلیں کیتے اٹھین تے انہیں
آکھئے اے ساڈا رب تے آسمانیں تے زمین دا رب
اینڈے سوا کہیں کوں اصلو معبود نہ بنیسوں ناں تاں اساں
سچائی کنیں بہوں پریں دی گال آکھسوں۔

۱۶۔ اے ساڈی قوم انہیں اینڈے سوا کہے معبود
بنا گدھن اینڈے کیتے او کوئی روشن دلیل کیوں
نہیں گھن آندے۔ جیرا اللہ تے کوڑ گھڑے

اور کہیں زیادہ ظالم کون۔

۱۷۔ تے جہاں تساں انہیں کہیں تے جنیدی اللہ دے سوا او عبادت کریدے ہن انہیں کہیں انج تھے ء۔ تساں ہن غار وچ پناہ گھنو تہا بڑا رب اپنی رحمت دی راہ تہا بڑے واسطے کھول ڈیسی تے تہا بڑے واسطے ایس معاملے وچ آسانی پیدا کر لیس۔

۱۸۔ تے توں سمجھ کوں بڑبیں جیرے ویلھے او چڑھدے او انہیں دی غار دے بچے پاسے کہیں ذرا ہٹ کے گذر دے جیرے ویلھے لہندے تے انہیں دے کجے پاسو ہواں لنگھدے تے او ایس غار وچ کھلی جا وچ رہندے ہن۔ اے اللہ دے نشانیں وچو ء۔ جیکوں اللہ ہدایت دے گھیرے او ہدایت تے ہوندے تے جنیکوں گمراہ کریدے تے تیکوں اوندا نہ کوئی سنگبتی تے نہ ہدایت ڈیوٹی والالبصی۔

۱۹۔ توں انہیں کوں جاگلا ہویا خیال کریندیں تے اصل او مستے پین۔ تے اساں انہیں کوں سچے تے کجے پاسے تے پھریسوں تے انہیں داکتا انہیں دے نال درساں تے اپنیاں جنگھاں درگھیری رسی تے تیکوں انہیں دے حالات دا پتہ لگ ورتے تے توں انہیں کہیں کنڈیا بچ و بیس تے انہیں دے رعب تلے آویسیں۔

۲۰۔ تے اساں ایویں انہیں کوں اٹھایا تے اوہک بڑو جے کہیں پچھن بگن انہیں وچو بک بندے آکھے تساں چو کھی دیر رہ گئے ء۔ انہیں آکھے ڈنہہ یا اوندا بک حصہ انہیں آکھے جتی دیر تساں رہ

وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوَّا
إِلَى الْكَهْفِ بِنُحْنِهِمْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُخَيِّ
لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرَفَقًا ۝

وَتَرَى الشَّيْءَ إِذَا أَطْلَعَتْ شَرُّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتِ الْيَمِينِ وَإِذَا عَوَّتْ تَقْرُضُهُمْ ذَاتِ
الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ فَلَنْ
يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا ۝

وَتَحْسَبُهُمْ آيِقَاطًا وَهُمْ مُوقُودٌ وَنُقِلَهُمْ
ذَاتِ الْيَمِينِ وَذَاتِ الشِّمَالِ وَكُلُّهُمْ بَاسِطٌ
ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلِئْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ۝

وَكَذَلِكَ نَعْتَبُهُمْ لِيَتَسَاءَلُوا بَيْنَهُمْ قَالَ قَائِلٌ
مِنْهُمْ كَمْ لَبِثْنَا قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ
قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ
بَيْرَقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرُوا أَيُّهَا أَزْكَى

كُلَّامًا فَنِيَا تَكُم بِرُذِي مِّنْهُ وَيَتَلَخَّطَفُ ۖ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝۱۵

گئے عہد تہا ڈار ب چاندے تسان شہر دو اپنا
ہک بندہ اے پیسے ڈے کے پٹھو اوڑیکھے کیندا
کھانا چنگاے او تہا ڈ و گھن آوے تے اے کم
نرمی تے ہوشیاری نال کرے تے تہا ڈ اکھیں کوں
پتہ نہ لگن ڈیوے۔

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعَذِّبُوكُمْ
فِي مَلَبَتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ۝۱۶

۲۱۔ بے شک جے او تہا ڈے آتے ڈاڑھے تھی
گئے تے تہا کوں پتھر مار مار کے ہلاک کر ڈیسن۔ یا
تہا کوں زور تال اپنے مذہب وچ دلا گھن اوس تے دل
تساں کڈا ہیں وی کامیاب نہ تھیسو۔

وَكَذَلِكَ أَغْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ
بَيْنَهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِمْ بُيُوتًا رَبُّهُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
عَلَيْهِمْ مَّسْجِدًا ۝۱۷

۲۲۔ بے شک وعدے دی گھڑی دے آوے وچ کوئی شک
نہیں تے جیلے او اپنے کم دے متعلق آپت وچ اکھیں کرن بگ پئے
انہیں اکھے کوئی مکان بناؤ انہیں وارب انہیں کوں چگی طراں
ماڈندا۔ اکھیں وچ جیرھے ڈاڑھے تھی گئے انہیں
اکھیا اسان اس جاتے ضرور مسجد بنیدے ہں۔

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّا بَعْضَهُم كَلْبُهُمْ وَ يَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَ
يَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَ ثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ
بِعِدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ إِنَّهُمْ فَلَا تُنَارِ
فِيهِمْ إِلَّا سِرَآءَ ظَاهِرًا وَ لَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ
مِنْهُمْ أَحَدًا ۝۱۸

۲۳۔ او اکھن جو او ترے ہن تے چوتھا انہیں
داکتا ہا تے اکھن او چنچ ہن تے چھواں انہیں
داکتا ہا اے ساریاں اکلن کچو دیاں اکھیں ہن
تے کہیں ویلھے آبدن ادست ہن تے اٹھواں انہیں
داکتا ہا توں اکھ میڈا رب انہیں دی گھڑی کوں
چنگی طراں چاندے تے انہیں کوں تھوڑے لوک
چاندن توں انہیں دے متعلق پکی بحث دے سوا
کوئی بحث نہ کر۔ تے انہیں دے متعلق نہیں کنیں نہ
پچھ۔

۱۵

۲۴۔ تے کہیں کم کیتے اے اصول نہ آکھ جوئے
کم میں سبھائیں کریساں۔

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ عَدَا ۝۱۹

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَذِكْرُكَ إِذَا نَبِيتَ وَقُلْ عَنْهُ أَنْ يَهْدِيَنَّ رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا ارْتِدًا ۝

۲۵۔ سوائے اس کے جو اللہ چاہے تے جیلے توں بھل
وہجیس تے اپنے رب کوں یاد دیتا کر تے توں آکھ
اے تھی سگدرے جو میڈا رب میکوں کامیاب کریسی
تے او راہ بڑکھیس جیرا ہدایت دے زیادہ کوں بھوہ۔
۲۶۔ او غار وچ ترے سوسال تک رہ گئیں۔ تے توں
بے ودھائے نیں۔

وَلِكُنَّا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تَسْعًا ۝

۲۷۔ توں آکھ اللہ جامد سے جتی مدت اورہ گئیں آسمانیں
تے زمین دا غیب ہوندے کیسے پیے اوپوں بڑیکھن والا
تے بہوں سنن والا ۷ اوندے سوا انہیں دا کوئی سنگتی
نہیں تے او اپنے فیصلے وچ بیا کہیں کوں شریک
نہیں کریندا۔

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصَرَهُ وَأَسْتَعْمَأْ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مَنْ وَلِيٌّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۝

۲۸۔ تے توں اپنے رب دی کتاب کنیں جیڑی تیلے
اُتے وحی تھی ۷ اونکوں پڑھ اوندی گاہیں کوں کوئی
بدلن والا کار نہیں تے تیکوں اوندے سوا بی کوئی پناہ
دی جانہ ملسی۔

وَإِلَّا مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنْ يَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝

۲۹۔ تے توں اپنے آپ کوں انہیں کوں نال رکھ جیرے
اپنے رب کوں فجر شام سبڈیدن تے اوندی رضامندی
چاہدن تے انہیں کنیں اکھیں ہا کے اگو نہ نکل وہجیں
کیا توں دنیاوی زندگی دا سوکھ چاہدن۔ تے توں
اوندی اطاعت نہ کر جنیدا دل اسل اپنے ذکر کنیں غافل
کرتے او اپنی خواہشیں دی پیروی کریدے تے اوندی
معاملہ حد کنیں ودھ گئے۔

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَطْعَمَ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۝

۳۰۔ توں آکھ حق تیلے رب کنیں بے جیرا چاہے
ایمان گھن آوے تے جیرا چاہے انکار کرے بے شک
اساں عالمیں کیتے بھائیاری کیتی ۷ جیڑی چوکندی انہیں
کوں ولہٹی کھڑی ۷ تے جے او پانی منگسن تے

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُم مِمَّنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمِمَّنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا ۚ أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِينُوا يَأْتُوا بِآبَاءٍ كَأَنَّهُمْ يَشْرَوْنَ الْوَجْوهَ بِثَمَسِ الشَّرَابِ وَسَاءَتْ

۲

مُرتَفَقًا ۵

انہیں کوں انجھا پائی ڈتا ویسی جیرھا پگھرے تانبے
آلی کار ہو سی تے انہیں دے منہ کوں ساڑ ڈیسی
اے گندی پیوٹی دی خٹے بے تے بُرا لکاٹہ ۶۔
۳۱۔ بے شک مومن تے نیک کم کرن وایس دے
چنگے کئیں دے بدلے کوں اسان وچنیدے نئے۔
۳۲۔ انہیں کیتے ہمیشہ دے باغن انہیں وچ نہراں
وہندیاں پیاں ہوسن سونے دے کنگن انہیں کوں
پوائے ویسن تے باریک تے ٹھکے ریشم دے سارے
پکڑے اوپسن تے (تختیں تے) پلنگیں تے وہبائیں
دی میک لاکے پیٹے ہوسن کیا ہی چنگا بدلہ ۷ تے
ڈاڈھا چنگا لکاٹہ ۷۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۝

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُندُسٍ وَ
إِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ
الْثَوَابُ وَحَسَنَتِ الْمُرْتَفَقَاتُ ۝

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا زَوْجَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا
جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زُرْعًا ۝

۲۳۔ توں انہیں دے ساٹے ڈو آدمیں دی مثال
بیان کر انہیں وچوہک کوں اسان انگوریں دے ڈو
باغ ڈتے تے انہیں ڈوناہیں دے چودھارو اسان
کھیاں لائن تے ڈوناہیں دے درمیان رڑھ پیدا
کیتی ۷۔

كُلْنَا الْجَنَّتَيْنِ اِتْنَا أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا
وَتَجَرْنَا خِلْمَهُمَا نَهْرًا ۝

۳۴۔ انہیں ڈوناہیں باغیں اپنا پھل ڈتے تے انہیں
وچوہک دی گھٹ نہیں تھیا تے اسان انہیں دے وچ
ہک نہر و بائی بانی۔

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَادِرُهُ
إِنَّا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَآعَزُ نَفَرًا ۝

۳۵۔ تے اونکوں پھل ملدا ہا اوں اپنے ساتھی کوں
گالہیں وچ آکھے جو میں مال وچ تیں کئیں زیادہ تے
جھتے وچ وی زیادہ عزت والا ہاں۔

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا
أَلْظَنَ أَنْ يَنْبَغَ لِهَذِهِ أَبَدًا ۝

۳۶۔ ہک دفعہ او اپنے باغ وچ اپنی جان تے ظلم
کریندے ہوئیں پیٹے اوں آکھے جو میں نیں سمجھیندا
جو اسے کڈا میں تباہ تھیسے۔

وَمَا أَلْظَنَ السَّاعَةَ قَالِمَةً لَا وَلَيْنَ زِدْكَ إِلَى

۳۷۔ میں نہیں سمجھیندا جو قیامت آوسی جے میکوں

رَبِّي لَا جِدَدَ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝

اپنے رب دو دلایا ونچے تے اتھاں وی بے شک
میکوں چنگا لکاڑ مل ویسی۔

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ
رَجُلًا ۝

۳۸۔ اوندے ساتھی اونکوں اوندے نال گاہیں کریندا پیا اکھتے
کیا تیں اوں خدا دا انکار کر ڈتے جیسی تیکوں مٹی
کنیں پیدا کیتے دل نطفے کنیں دل تیکوں پورا آدمی بنائیں

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

۳۹۔ تے اصل گال اے ہے جو اللہ میڈا رب تے
میں اپنے رب نال کہیں کوں شریک نہیں کریندا۔

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَبِّ اَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا
وَدَلًّا ۝

۴۰۔ جیلے توں باغ وچ بیٹھا ہا نوں تیں اے کیوں
نہیں آکھیا جو اوہو تھیں جو اللہ چاہی۔ ساریاں
طاقتاں اللہ کنیں ہن جے توں میکوں آپ کنیں مال
وچ تے اولاد وچ گھٹ سمجھندیں۔

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا
زَلَقًا ۝

۴۱۔ تے اے وی تھی سگدے جو میڈا رب میکوں
تیبڑے کنیں چنگا باغ ڈیوے چا تے تیبڑے باغ
تے آسمان کنیں بھادا شعلہ سٹے تے جنیدے نال
او صاف تے سبھ تھی ونچے۔

أَوْ يُصْبِحَ مَأْوَهَا عُورًا فَلَنْ يَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝

۴۲۔ یا اوند پانی سک ونچے پچھیں توں اونکوں لہو
وی نہ سگیں۔

وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ فَأَصْبَحَ يَقُولُ كَفَيْهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ
فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي
لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

۴۳۔ تے اوندے پل تباہ کر ڈتے گئے تے جیرھا او
اوندے اُتے خرچ کر چکیا ہا تے باغ اپنے سہاراں
تے ڈٹھا پیا ہا (اے ڈیکر کے اوہو ملن پئے گئے)
تے آکھتے سی ہائے افسوس میں اپنے رب نال
کہیں کوں شریک نہ بنواں ہا۔

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةً يَتَخَمَّرُونَكَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا
كَانَ مُنْتَصِرًا ۝

۴۴۔ تے اللہ دے سوا کوئی جماعت اوندی امدادی
کاء نہیں تے نہ اوند بدلہ ملیسی۔

هَٰذَا لَكَ الْآيَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ
خَيْرٌ عُقْبًا ۝

۴۵۔ ایسے وقت وچ اللہ دی مدد ہی سچی ۽ او بدلہ
ڈیوٹ وچ وی سب کنیں چنگا ۽ تے جھیکڑی انجام

وچ وی چنگا ۷۔

۴۶۔ توں انہیں دے سامنے دنیاوی زندگی وی کھول
کے بیان کراو اوں پانی آلی کار جنکیوں اساں
جھڑکنیں وسائے۔ زمین دا پور اوندے نال رل
گئے تے اوبھوں بٹ گئے ہوا اونکوں اڈریندی
ودی ۷ تے اللہ سیئیں ہر شے تے طاقت رکھنیدے
۴۷۔ مال تے پتر دنیاوی زندگی دا سوٹھپ تیرے
رب کنیں انجام دے اعتبار نال تے امید دے لحاظ
نال باقی رہی اے نیک اعمال چنگن۔

۴۸۔ تے جڈاں اساں پہاڑیں کوں ٹریسوں تے توں
زمین کوں ڈیکھسیں (جو لوک اوندے اتے جنگ کیتے
آئے سامنے) ہوسن تے اساں انہیں ساریں کوں کھا
کر لیسوں تے انہیں وچو کہیں کوں وی باقی نہ چھڑیوں۔
۴۹۔ قطاریں وچ تیرے رب دے سامنے پیش
کیتے ویسں (او آکھسیں) تساں ساڈے کولہو اوں
آئے ۷ جیویں اساں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہا تے
تہاڈا دعویٰ تے اے ہا جو اساں تہاڈے کیتے وعدے
دی گھڑی کڈا ہی مقرر نہ کر لیسوں۔

۵۰۔ انہیں دے اعمال دی کتاب (انہیں دے سامنے)
رکھ ڈتی ویسی تے توں جرمیں کوں ڈیکھسیں اوڈرے
پے ہوسن جو اوندے وچ ہوسی تے آکھسن ہائے
افسوس ایں کتاب کوں کیا ہے نہ کوئی چھوٹی گال چھوٹی
اس تے نہ کوئی وڈی گال ساریاں گن کے رکھ ڈنسی
تے جو کجھ انہیں کیتا ہوسی او سامنے رکھ ڈتا ویسی
تے تیرے رب کہیں تے ظلم نہیں کریندا۔

۵۱۔ تے جیلے اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم

وَاصْرِبْ لَهُم مَّثَلُ الْجَنَّةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ
مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ
هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۝

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الدُّنْيَا وَالْبَقِيَّةُ
الْصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ۝

وَيَوْمَ نُسَوِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ
فَلَمْ نَعَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۝

وَعُرْضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۝

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا
فِيهِ وَيَقُولُونَ يَوْلَيْتَنَّا مَا لَ هَذَا الْكِتَابُ لَا يُعَادِرُ
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْضَاهَا وَوَجَدُوا مَا
عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۝

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا

إِنَّمَا كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
فَاتَّخَذَ وَنَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ
لَكُمْ عَدُوٌّ يُنْسِلُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝

دی فرمانبرداری کرواتے ہیں فرمانبرداری کیتی
سوائے ایسے دے او جنہیں وچو ہا۔ اوں اپنے
رب دے حکم دی نافرمانی کیتی۔ کیا تہاں اونکوں تے
اوندی اولاد کوں میٹرے سوا سنگتی بنیدے تے
او تہاڑے دشمن۔ خالمیں دا بدلہ پہوں بُرا ۵۱

مَا أَشْهَدُ لَهُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ
أَنْفُسَهُمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۝

۵۲۔ نہ میں انہیں کوں آسمانیں تے زمین دی پیدائش
دے وقت حاضر کیتا ہا تے نہ انہیں دی اپنی پیدائش
دے ویلے تے نہ میں گمراہ کرٹ وایں کوں اپنا امدادی
بنا سگدا ہا۔

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۝

۵۳۔ تے جڈاں اکھسی جنہیں کوں تہاں میٹرے شریک
بنیدے ہاوے سبڈ او انہیں کوں سبڈیسن تے او
انہیں کوں جواب نہ ڈیسن تے اسان انہیں دے
درمیان روک بنا ڈیسوں۔

وَرَأَى الْجَرِيمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَ
لَمْ يَجِدُوهَا مَعْصَرًا ۝

۵۴۔ تے مجرم بھا کوں ڈیکھن تے اے بھجیں جو
او ایندے وچ پون واسے پن تے اوں کنیں
پچھو تے ہٹن دی جانہ پین۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا ۝

۵۵۔ اسان ایس قرآن وچ ہر مثال کوں کیتے مختلف
طریقے نال بیان کیتی تے انسان پہوں ساریں گالیں
وچ سب کنیں ودھ بحث کرن والا ۵۵

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى
وَيَسْتَغْفِرُوا مِنْ رَبِّهِمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ
أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝

۵۶۔ تے لوکں کوں کیں کئے جو جرمی بدایت انہیں کنیں
آئی اوں کوں من گھنن تے اپنے رب کنیں بخشش منگن
سوائے ایندے جو انہیں کنیں پہلے لوکں دی حالت
آونچے تے یا وں انہیں دے ساٹھے عذاب آونچے۔

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ
وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ
الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۝

۵۷۔ اسان رسولیں کوں خوش خبری ڈیون والا تے
جڈا وں والا بنا کے پٹھے کافر کوڑ کیتے ایس واسطے
جھگڑا کریندن تہاں جو ایندے نال حق کوں مٹا ڈیون

تے میڈی آیات تے بُرا دے کون مذاق وانشانہ
بنائے نیس۔

۵۸۔ اوں شخص کنیں وڈا عالم کون سی سبکدے جینکوں
اپنے رب دے نشان یاد ڈوائے گئیں اوں منہ پھیر
گدے تے جو انہیں عل کیتے ہن اوںکوں بھل گئیں بے شک
انہیں دے دیں تے پر دے پاؤن اوںکوں سمجھیں
سبکدے تے انہیں دے کنیں وچ پورے سٹے سے جے
توں انہیں کوں ہدایت دو سٹینڈیں او کڈا ہن وی
ہدایت نہ پئیں۔

۵۹۔ تے تیرا رب ہون بخش والا تے ہیوں رحمت
کرن والا۔ جے اللہ انہیں دے اعمال دی وجہ نل
انہیں کوں تباہ کرن چاہوے ہا تو انہیں کوں جلدی
عذاب ڈیوے ہا انہیں واسطے بک معیاد مقرر انہیں
کوں اللہ دے سوا کوئی پناہ دی جا اصلو نہ پئیں۔
۶۰۔ تے اے وستیاں ہن جنہیں کوں اسان ظلم
دی وجہ نال ہلاک کر ڈتے تے انہیں دی تباہی دا
وقت مقرر کیتا ہویا ہا۔

۶۱۔ تے جڈاں موسیٰ اپنے جوان کوں آکھیاں ٹردا
رہ دیساں جے تیں میں ڈو سمندریں دے ملن دی
جائے تے چچ نہ وچاں یا مدیں تک ٹردا رہ وچاں۔
۶۲۔ تے جڈاں او ڈو میں سمندر دے ملن دی جا
تے پہنچن او اپنی بھی بھل گئیں تے او سمندر وچ
درک کے پہنچ گئی۔

۶۳۔ جڈاں او اگو تے ٹپ گئیں او اپنے جوان
کوں آکھے فیر دکھانا ساکوں ڈے بے شک اسان
ایں سفر وچ ہیوں تھک گئے ہن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَلَئِىَ مَا قَدْ مَتَّ يَدُ
إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ
تَذَعُّهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يُكْتَدُوا إِذًا
أَبَدًا ۝

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُدَاخِلُهُمْ بِمَا
كُتِبُوا لَعَجَلْ لَهُمُ الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ
لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْدِلًا ۝

وَالَّذِي أَنْزَلْنَا مِنْكُم مَّنًى ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِمَنْ يَكْفُرْ لَهُمْ مَوْعِدًا ۝

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَتْلِهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّى
أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَّخَذَ
سَيْبِلُهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَتْلِهِ إِتَيْنَا غَدَاةً لَقَدْ لَقِينَا
مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۝

قَالَ ارْءَيْتَ اِذْ اَوْيَيْنَا اِلَى الصُّخْرَةِ فَكَانِيَ نَسِيْتُ
الْحُوتَ وَمَا اَنْذَرْنِيهِ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اَذْكُرَكَ
وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ۝۱۶

۶۴۔ اوں آکھئے کیا تیکوں پتہء جیلے اساں چٹان تے
آرام کیتے اوں ویلے میں پھس بھل گیاں ہم تے اے
اچھی میکوں ماسوائے شیطاں دے کہیں بے نہیں بھلوائی جو میں اذکوں
یاد کراں ہاتے اوں سمندر وچ عجیب طریقے نال
راہ بنا گئی۔

قَالَ ذٰلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّ عَلٰى اَنۡاَرِهِنَا
تَصَصًّا ۝۱۷

۶۵۔ اوں آکھئے ایہا جاء جنیکوں اساں گولیتدے
ہاے پچھیں او اپنے پیریں دے نشان تے پچھو میں
ولین۔

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنۡ عِبَادِنَا اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِّنۡ
عِنۡدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِمَّا لَدُنَّا عَلٰمًا ۝۱۸

۶۶۔ تے اُتھاں انہیں کون سا بڑا اکب اینہما بندہ
پلے جنیکوں اساں اپنے کولہو رحمت جُتی تے اپنی
جناب توں خاص علم دیتا نا۔

قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبَعَكَ عَلَىٰ اَنْ تُعَلِّمَیْ
مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلًا ۝۱۹

۶۷۔ تے موسیٰ اوں کوں آکھئے کیا میں تیرے
پچھو جلاں این شرطیں جو میکوں توں اوسکھاویں
جو تیکوں ہدایت دیاں گاہیں سکھایاں گئیں۔

قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِیْعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝۲۰

۶۸۔ اوں آکھئے بے شک توں میرے نال اصلو
صبر فوصیں کر سگدا۔

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰى مَا لَمْ تُحِطۡ بِهٖ خُبْرًا ۝۲۱

۶۹۔ تے توں کیوں اوں گال میں صبر کر سگدیں
جنید تیکوں علم وی کاہ نہیں۔

قَالَ سَتَجِدُنِيۡ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَا اَعْصِيۡ لَكَ
اَمْرًا ۝۲۲

۷۰۔ اوں آکھئے توں میکوں صبر کرٹ والا پیسیں۔
جے اللہ چاہے میں تیرے کہیں حکم دی نافرمانی
نہ کر لیاں۔

قَالَ فَاِنْ اَتَّبَعْتَنِيۡ فَلَا تَسْأَلْنِيۡ عَنْ شَيْءٍ مِّنۡ اٰحَدٍ
لَّكَ مِنْهُ وِكْرًا ۝۲۳

۷۱۔ اوں آکھئے جے توں میرے نال ٹر دیں تے توں
میں کنیں کہیں چیز دے متعلق نہ پچھیں جے میں
میں تیکوں آپ نہ ڈساں۔

فَاَنطَلَقَا فَرَقَا اِذَا رَكِبَا فِي السَّفِیۡنَةِ خَرَقَهَا قَالَ
اَخْرِقْهَا لِتَحْرِقَ اَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا اِمْرًا ۝۲۴

۷۲۔ اوڑوہیں ٹر پیں تے اوڑوہیں پیٹری
وچ سوار تھی گئیں۔ تے اوں اذکوں سوراخ

کڑھے چا اوں آکھئے تیں ایکوں سوراخ ایں
واسطے کڑھے جو ایندے سارے سوار غرق تھیں وچیں
تیں بہوں گندہ کم کیتے۔

۷۳۔ اوں آکھئے میں تیکوں آکھیا ہا توں میڈے
نال اصلو صبر نوہیں کر سگدا۔

۷۴۔ اوں آکھئے ہن میکوں نہ پکڑ میں بھل گیاں
ایں گال دی وجہ کنیں میڈے اتے سختی نہ کر۔

۷۵۔ وت ڈوہیں ٹرپیں تے انہیں ڈوناہیں کوں
ہک چھوہر مل گئے اوں اوں کوں قتل کر ڈتے اوں
آکھئے تیں ہک پاک چھوہر کوں بغیر کہیں خون
دے بدلے دے قتل کر ڈتے۔ بے شک تیں وڈا
بجیب کم کیتے۔

۷۶۔ اوں آکھئے کیا میں تیکوں آکھیا نہ ہا تو میڈے
نال اصلو صبر نوہیں کر سگدا

۷۷۔ اوں آکھئے جے ایندے بعد تیں کنیں کہیں گال
دا چچاں تے توں میکوں اپنے نال نہ رکھیں میڈے
خیال وچ میڈا کوئی عذر باقی نہیں بچ گیا۔

۷۸۔ ول اوڈوہیں ٹرپیں تے اوڈوہیں ہک
وستی کنیں آٹن تے روٹی منگی تے انہیں ڈوناہیں
دی مہمانی کنیں انکار کیتے تے انہیں ہک کندھ
ڈٹھی جیرمی ڈھن تے ہائی اوں کوں بٹاؤں چا۔
اوں آکھئے جے لچاہیں ہا تے مزدوری گھن سگدا
ہا نوں۔

۷۹۔ اوں آکھئے ہن میڈے تے تیرڈے
انجوانج تھیون دا ویلھا آگئے جیرمی گال تے توں
مہر نوہیں کر سگیا آ میں تیکوں اوندی حقیقت

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ
اَمْرِي عُسْرًا ۝

فَاَنْطَلَقَا تَحْتَ اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ اَقْتُلْت
نَفْسًا زَكِيَّةً يَعْلَمُ نَفْسُ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
ثُمَّ ۝

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

قَالَ اِنْ سَأَلْتَهُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَا فَلَا تَصْغُرْنِيْ فَاَنْطَلَقَا
تَحْتَ اِذَا لَقِيَا اَهْلًا قَرْيَةٍ اِنْطَلَمَا اَهْلُهَا
فَابْوَ اَنْ يُصَيِّفُوْهُمَا فَوَجَدَا فِيْهَا جِدَارًا يُرِيدُ
اَنْ يَنْفَضَّ فَاَقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ
عَلَيْهِ اَجْرًا ۝

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِيْ وَبَيْنِكَ سَاِنتُكَ بِتَاوِيلٍ
مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

ڈرساں۔

۸۰۔ بیٹری کچھ مسکینیں دی ہائی جبرے دریا
وچ کم کریندے ہن ایندے کچھو کچھ عالم بادشاہ
ہا جیر حاہر بیٹری کول زودنال کس گھندے ات
گالہوں میں ایٹکوں عیب والا کر ڈتے۔

۸۱۔ تے جیہ جھوٹا اندرے پیو نا مومن ہن ساکوں
ڈرہا جو اے انہیں ڈوناہیں تے شیطانگی تے
کفر والہ الزام نہ ڈیوے۔

۸۲۔ تے اساں چاہے جو انہیں داریب انہیں
ڈوناہیں کیتے اوندے بدلے وچ چنگا تے پاک تے
رحم والا جھوہر ڈیوے۔

۸۳۔ تے کندھ شہر وچ ڈو یتیم جھوہریں دی
ہائی اوں کندھ دے تلے انہیں ڈوناہیں دا خزانہ
ہا۔ انہیں داپو نیک ہا تیلے رب ارادہ کیتے
جو اوں کٹرے نیکر تھی وچن تے اپنا خزانہ کڈھ
گھنن اے تیلے رب دی خاص رحمت ہائی۔
اے کم میں اسٹے ولوئیں کیتا اے ہے ایں
گال دی حقیقت جھندے اتے توں مبرنوصیں
کر سگیا۔

۸۴۔ اوئیں کنیں ذوالقرنین دے متعلق پچھن
توں اکھ جو میں تہا ڈے ساٹے اوندے متعلق
ضرور ذکر کریساں۔

۸۵۔ اساں بے شک اوںکوں زمین وچ حکومت
ڈتی ہائی تے اساں اوںکوں ہر شے داراہ ڈسیا ہا
۸۶۔ تہا وراہ تے ٹرپے۔

۸۷۔ تے جیلے او سمجھ لسن دی جاتے آئے

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَسْأَلُونَ فِي الْبَحْرِ
فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ نَلِكٌ يَأْخُذُ
كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝

وَأَمَّا الْعُلَمَاءُ فَكَانَ أَبُوهُمُ الْمُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ
يُزَيِّجَهُمَا طَغْيَانًا وَكُفْرًا ۝

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً
وَأَقْرَبَ رَحْمًا ۝

وَأَمَّا الْإِخْدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ بَيْنَهُمَا كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا
رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ ۚ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ۚ ذَٰلِكَ
تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمُ
مِنْهُ ذِكْرًا ۝

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَابْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَّأًا ۝
فَاتَّبَعَ سَبَبًا ۝

حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي

عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۚ قُلْنَا
يَلٰٓئِلَ الْاَقْرَبٰتِۙ اِنَّمَا اَنْ تَعْدٰبَ وَاَمَّا اَنْ
تُخٰدَ فِيْهِمْ حُسْنًا ۝۷

اور سمجھ کوں رب آئے چشمے وچ لہندا ڈٹھے
اوندے نال کجھ کوک وی ٹٹھنسی اساں آکھتے
اے ذوالقرنین تیڈی مرضی توں انہیں کوں سزا
ڈے یا انہیں دے بارے وچ توں چنگے سلوک
کنیں کم گمن۔

قَالَ اَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهٗ ثُمَّ يَرْدُّ اِلٰى
رَبِّهِۦ فَيُعَذِّبُهٗ عَذَابًا مُّكْرًا ۝۸

۸۸۔ اول آکھے جیر حاکم کر لسی اساں اوں
کوں ضرور سزا ڈیسوں تے دل او اپنے رب
دو ولایا ویسی تے او اونکوں سخت سزا ڈیسی
۸۹۔ تے جیر حاکم کر لسی تے چنگے کم کر لسی
اوندے کیسے چنگا بدلہ ۷ اساں وی انہیں
کوں ضرور اپنے حکم نال سوکھی گال اکھسوں۔
۹۰۔ ول اوہک راہ تے ٹر پئے۔

وَاَمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَلَهٗ جَزَآءٌ اِلٰنٰسٰی
وَسَنَقُوْلُ لَهٗ مِنْ اَمْرِ نَاۤیْسًا ۝۹

۹۱۔ تے ول او سمجھ دے نکلن آلی جاتے
پہنچے اوں ڈٹھے جو او سمجھ اینجی قوم تے نکلتا
پیا ہا جنیدے درمیان تے سمجھ دے درمیان
اساں کوئی پردہ نہ بنایا ہا۔

ثُمَّ اَتَّبَعَ سَبِيْلًا ۝۱۰
خٰتَمًا اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تٰطْلُعُ عَلٰی
قَوْمٍ لَّمْ يَجْعَلْ لَّهُمْ مِنْ دُوْنِهَا سِتْرًا ۝۱۱

۹۲۔ ایویں ہے اساں اوندے سارے حالات
کوں چنگی طراں چاٹدے ہیں۔
۹۳۔ ول اوہک راہ تے ٹر پئے۔

كَذٰلِكَ وَقَدْ اَحْطٰنَا بِمَا لَدَيْهِ خُبْرًا ۝۱۲

۹۴۔ ول او پہاڑیں دے درمیان پہنچ گئے
انہیں ڈونا میں پہاڑیں دے اور ہو کجھ اینجے کوک
ڈٹھن جیرے اوندی گال کوں مشکل نال سمجھ
سگدے ہن۔

ثُمَّ اَتَّبَعَ سَبِيْلًا ۝۱۱
خٰتَمًا اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُوْنِهَا قَوْمًا
لَّا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ قَوْلًا ۝۱۲

۹۵۔ انہیں اکھتے اے ذوالقرنین بے شک یا جوج
تے ما جوج زمین وچ گیٹر گھٹیندے پین۔ کیا
اساں تیڈے کیسے ٹیکس ایں شرطیں مقرر کرون جو

قَالُوْۤا يٰۤاَيُّهَا النَّاقِرَتَيْنِ اِنْ يَّاۤجُوْجَ وَمَآجُوْجَ مُفْعِدُوْنَ
فِي الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰۤى اَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝۱۳

توں ساڑے تے انہیں دے درمیان ہندہ پدہ
ڈے ۔

۹۶۔ اوں آکھئے میڈے رب جیرمی میکوں
ایں معاملے وچ طاقت ڈتی ۷ اوزیادہ چنگی ۷
میڈی تساں اپنی طاقت نال امداد کرو میں
تھاڑے تے انہیں دے درمیان ہندہ پدہ
ڈینداں ۔

۹۷۔ تساں میکوں لوہے دے مکرے ڈیو اوں ڈو
پھاڑیں دے درمیان ہندہ پدہ کے بوجھیاں کوڑتے
اوں آکھئے بجا پاو تے جیرے ویلے اوں کوں
بجا بٹا ڈتس تے آکھیس میں کنیں تاناگن آؤ میں
اینڈے اتے سٹاں ۔

۹۸۔ انہیں کوں اونڈے اتے چڑھن دی طاقت کاہ
نہ ہائی تے نہ او اونڈے وچ سندھ مار سگدے ہن۔
۹۹۔ اوں آکھئے اے میڈے رب دا خاص احسان تے
جڈاں میڈے رب دا وعدہ اوسی او ایکن لڑے لڑے
کر ڈیسی تے میڈے رب دا وعدہ سچا ۷۔

۱۰۰۔ اوں ڈینہہ اساں انہیں کوں چھوڑ ڈیسوں او
بک ڈو جے تیں جوش نال حملہ کرین دھو تو دچایا
ویسی تے انہیں ساریں کوں کٹھا کر ڈیسوں ۔

۱۰۱۔ تے اوں ڈینہہ دوزخ کوں اساں کافرین دے
سامنے گھن اوسوں ۔

۱۰۲۔ او لوک جنہیں دیاں اکھیں میڈے ذکر کنیں پردے
وچ ہن تے او سُن دی نہ سگدے ہن۔

۱۰۳۔ کیا کافر خیال کرینداں جو او میکوں چھوڑ کے میڈے
بندیں کوں امدادی بجا گھنسن تے بے شک اساں

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝

أَتُونِي زُبَرَ الْحَدِيدِ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَاهُ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ
قَالَ انْفُخُوا حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أَتُونِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قَطْرًا ۝

مَا اسْتَطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ
نَفْعًا ۝

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي
جَعَلَهُ دَكَّاءَ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ
فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا
لَا يَسْمَعُونَ سَعَاءًا ۝

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ
دُونِ أَوْلِيَائِهِ إِنَّا أَعْتَدْنَا لَهُمْ لِلْكَافِرِينَ

نُزُلًا ۝

دوزخ کافر میں کیتے مہمانی دے طور تے تیار کیتے
ہوئی ۶۔

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝

۱۰۴۔ توں آکھ کیا تھا کوں اسل بڑسوں جیسے عیسیٰ
دے طاف نال ہوں گھاٹے دج بہن۔

الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ
يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝

۱۰۵۔ جنیس دیاں ساریاں کوششاں این زندگی دج
وہنجیدیاں پین تے او خیال کریندن جو او چنگا کم
کریندے پین۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ
فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا تُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وِزْنًا ۝

۱۰۶۔ اے لوکن جنیس اپنے رب دی نشانیں دا
تے اوندے ملن دا انکار کیتے تے انہیں دے
عمل وہنج گئین قیامت دے ڈینہ اسل انہیں
کوں کوئی حیثیت نہ ڈیسوں۔

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَآتَّخَذُوا آيَاتِي
رُسُلِي هُزُوًا ۝

۱۰۷۔ اے دوزخ انہیں دے انکار دا بدلہ ۶۔
انہیں میڈے نشانیں نال تے رسولیں نال ٹھکیراں
کیتن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ
جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝

۱۰۸۔ بے شک مومن تے جنیس چنگے کم کیتن
انہیں دی مہمانی جنت فردوس۔
۱۰۹۔ اوندے دج ہمیشہ رہسن اتھوانج نہ
تھیون چاہسن۔

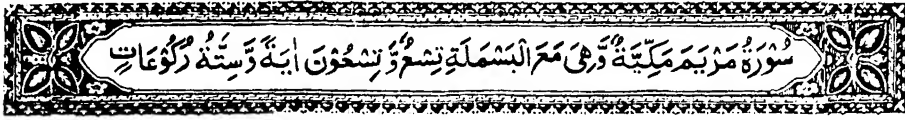
خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حِوَلًا ۝

۱۱۰۔ توں آکھ جے سمندر میڈے رب دی گاہیں
دے لکھ کیتے مس بٹ وہنجے تے میڈے رب
دی گاہیں ختم تھیون کنیں پہلے سمندر مک
ولیسن بھانویں او ہوتا مس بی گھن آؤں

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكَفَلْتُ رَبِّي لَنَفِذَ
الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنْفَذَ لِكُلِّ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا
بِشَيْءٍ مَّدَدًا ۝

۱۱۱۔ توں آکھ میں تے محض تساں جیہاں آدمی
ہاں میڈو وحی تھیندی ۶ جو تہا ڈاکو خدا ۶ جیہا
اپنے رب دے ملن دی امید رکھیندا جوے او
چنگے کم کرے تے اپنے رب دی عبادت وچ کیں کوں خراب نہ کرے۔

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مُّثَلِّيكُمْ يُدْعَىٰ إِلَىٰ أَنَا إِلَهُكُمْ إِلَّا
وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يُرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا
صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝

سورۃ مریم مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۹ آیات تے ۶ رکوعن

- ۱۔ شروع کرنیواں اللہ دے ناں نال جبرحائین منگئے
 ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ اے عالم تے سچے خدا توں کافی تے سدھا راہ
 بکھاوٹ والا ایں۔
- ۳۔ تیبڑے رب دی اوں رحمت دا ذکر جبرھا اوں
 اپنے بندے زکریا تے کیتی۔
- ۴۔ جڈاں اوں اپنے رب کوں ہولے ہولے سڈیئے۔
- ۵۔ تے آکھے اے میڈے رب میڈیاں بڈیاں
 کمزور تھی گئیں تے بڈھیے نال میڈا سر چٹا تھی
 گئے تے اے میڈے رب میں کڈا ہوں وی تیں
 کنیں دعا منگئی نال ناکام نہیں تھیا۔
- ۶۔ تے بے شک میں اپنے سکیں کنیں اپنے بچھو
 ڈرواں تے میڈی زال سندھ تے توں میکوں اپنے
 ولوہک وارث بڑے۔
- ۷۔ جبرھا میڈا تے آل یعقوب دا وارث تھیوے
 تے اونکوں اے میڈے رب چنگا وجود بٹا
- ۸۔ اے زکریا بے شک اساں تیکوں ہک پتر دی
 خوش خبری ڈیندے ہیں اوندا ناں یحیی ء ایں کنیں
 پہلے اساں کہیں کوں لے ناں نیں ڈتا۔
- ۹۔ اوں آکھے اے میڈے رب میکوں ہال کیوس
 تھی سگدے تے میڈی زال سندھ تے میں وی
 بڈھیے دی چھیکڑ تیں پہنچ چکیاں۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- كَهٰیضًا ②
- ذِكْرُ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ③
- اِذْ نَادٰی رَبُّهُ نِدَآءً خَفِیًّا ④
- قَالَ رَبِّ اِنِّیْ وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّیْ وَاسْتَعَلَ الْاَوَّلُ ⑤
- شَیْبًا وَّلَمْ اَكُنْ بِدُعَاۤیِكَ رَبِّ شَقِیًّا ⑥
- وَ اِنِّیْ خِفْتُ الْمَوَالِیَ مِنْ وَّرَآءِیْ وَكَانَتْ اِمْرًا لِّیْ ⑦
- عَاقِرًا فَهَبْ لِّیْ مِنْ لَّدُنْكَ وَلِیًّا ⑧
- یَرْثِیْ وَیَرِّثُ مِنْ اِلٰی یَعْقُوبُ ۙ وَاجْعَلْهُ رَبِّ ⑨
- رَضِیًّا ⑩
- یَرْكَرِیَّا اِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ اِنْسٰهُ یَحْیٰی ۙ لَمْ یَكُنْ ⑪
- لَهٗ مِنْ قَبْلُ سَبِیًّا ⑫
- قَالَ رَبِّ اَنِّیْ یَكُوْنُ لِّیْ عِلْمٌ وَكَانَتْ اِمْرًا لِّیْ عَاقِرًا ⑬
- وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِیًّا ⑭

۱۰۔ اوں آکھئے جگاں ایویں بے تیدڑا رب آبدے
اے کم میڈے کیتے سوکھا تے ایں کنیں پہلے
میں تیکوں وی پیدا کیتے تے توں کوئی شے نہ ہانویں
۱۱۔ اوں آکھئے لے میڈے رب میکوں کوئی حکم ڈے
اللہ سٹیں آکھئے حکم اے بے جو توں لوکیں ناں
ساندھوڑا ندرے راتاں ناں الاویں۔

۱۲۔ ول زکریا عراب کنیں نکل کے اپنی قوم دو آئے
تے انہیں کوں بولے بولے آکھیس جو تساں فخر
شام اللہ سٹیں دی پاکیزگی بیان کرو۔

۱۳۔ اے بھلی توں کتاب کوں ہتھیکا کرتے اساں
اوں کوں چھوٹی عمروج اپنا حکم ڈتا ہا
۱۴۔ اے ساڈے دلو مہربانی ہائی تے پاک کرن کیتے
ہاتے او وڈا متقی ہا۔

۱۵۔ تے اپٹے پیو ماناں نیک سلوک کرن والا ہاتے
او ظالم تے نافرمان نہ ہا۔

۱۶۔ تے جڈاں او چائے اوندے اُتے سلامتی ہائی
تے جڈاں او مرسی تے دلا چنیدا کر کے اٹھایا ویسی
ول وی اوندے اُتے سلامتی ہوسی۔

۱۷۔ ایں کتاب وح مریم دا ذکر کر جڈاں او اپنے
ٹبر کنیں پوادھو تے گئی ہائی پئی۔

۱۸۔ تے انہیں کنیں او ڈھر تھی گئی تے اساں اوندے
اپنا فرشتہ پھیا تے او اوندے سامنے ٹکڑے جوان
دی شکل وح ظاہر تھیا۔

۱۹۔ اوں آکھئے میں تیں کنیں رحمن خدا دی آم شام
منگدی آں جے توں کچھ خدا کنیں ڈر دیں۔

۲۰۔ اوں آکھئے میں تیں محض تیدڑے رب دا پھیا

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ
خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ
أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝

يُخَيِّحُ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحِكْمَ
صَبِيًّا ۝

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبَّارًا عَصِيًّا ۝

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَيًّا ۝

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكَلْبِ مَرْيَمَ إِذْ انْتَبَذَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرِيفًا ۝

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
رُوحَنَا فَمَثَلْ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا

- زَكِيًّا ۝
قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَنْسَنِ بَشَرًا ۝
لَمْ أَكُ بَغِيًّا ۝
قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَدًى ۖ وَلِنَجْعَلَ آيَةً
لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۝
فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهِ مَكَانًا خَفِيًّا ۝
فَاجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَى جِذْعِ النَّخْلَةِ ۖ
قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ
نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ۝
فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَا تَحْزَنِينَ قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتَكَ سِرًّا ۝
وَهَوِّنِي إِلَيْكِ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلَيْكِ رُطَبًا
جَنِيًّا ۝
فَكُلِي وَاشْرَبِي وَكَزَي عَيْنًا قَامَا تُزَيْنُ مِنَ الْبَشَرِ
أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ
أَيُّومًا إِنِّيئًا ۝
فَأَنَّتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا يُمَزِّيمٌ لَقَدْ جِئْتَ
شَيْئًا فَرِيًّا ۝
يَا تَحْتَ هَرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوًّا وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بَغِيًّا ۝
فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِي
- ہوئے ہاں تاں جو تیکوں پاک لڑکے (دی نمبر) ڈیواں
۲۱۔ اوں آکھئے میکوں پتر کیوں تھیں تے میکوں
کہیں آدمی تھ نہیں لایا تے نہ میں بدکاراں۔
۲۲۔ اوں آکھئے کال ایویں ہے تیرا رب آبدے
اے کم میڈے کیتے سوکھا تے تاں جو اساں اونکوں
لوکس کیتے نشان بناؤں تے اپنے دلو رحمت بناؤں
تے اے کم تھی کے رہونا ہا۔
۲۳۔ اوں اونکوں ڈڑھ وق چا کے پہوں پریں
بک جاتے گھن گئی۔
۲۴۔ تے اونکوں پیڑھاں گھن تے اونکوں کچی دے
منڈھ دو گھن آئن اوں آکھئے این کنیں پہلے میں
مرو نجاں ہا تے میڈا ناں بنا ڈتا ونجے ہا۔
۲۵۔ اوں روضتہ ادبوں تلویں پاسے کنیں سڈاریے توں موچی
نہ تھی تیرے رب تیرے تلے چشمہ وہا ڈتے۔
۲۶۔ تے توں کھی دی چھڑی کوں ہلا آپ دو او
تیرے تے تازہ پنڈ سٹیں۔
۲۷۔ توں اونکوں کھاتے چشمے کنیں پانی پی تے
ایچی اکھیں کوں ٹھڈا کرتے جے توں کہیں بندے
کوں ڈیکھیں تے توں اکھیں بے شک میں رحمن
خدا دی خاطر روزے دی منوتی منی ہوئی ہا آج
میں کہیں آدمی ناں اصلوہ لیساں۔
۲۸۔ اونکوں چا کے اپنی قوم دو گھن آئی تے انہیں
آکھئے اے مریم تیں پہوں گندا کم کیتے۔
۲۹۔ اے ہارون دی سہیل تیرا پیو گندا آدمی نہ
ہا تے تیرے مابکار ہا۔
۳۰۔ اوں ہاں دو اشارہ کیتے انہیں آکھئے اساں

- ۳۱۔ ایں دے نال کیوں گال کروں جیرھا اکل تیں بیگھے وچ با۔
 ۳۲۔ اوں آکھئے بے شک میں اللہ دا بندہ ہاں میوں اللہ
 کتاب ڈتی ۷ تے میوں نبی بنائیں۔
 ۳۳۔ تے میوں برکت آلا بنائیں جتھاں دی میں ہوساں
 تے اوں میوں نماز تے زکوٰۃ دا کم ڈتے سی جے
 تیں میں جنیدال۔
 ۳۴۔ تے اپنی مائیں نیکی دا حکم ڈتے سی تے میوں
 ظالم بدبخت نسی بنایا۔
 ۳۵۔ تے جیرھے ڈینہہ میں جایاں اوں ڈینہہ میڈے
 اتے سلامتی ہائی تے جڈاں مرساں تے دل جنیدا
 تھیںساں اوں ویلھے وی میڈے اتے سلامتی ہوسی۔
 ۳۶۔ اے جے عیسیٰ ابن مریم اے سچی گال جیندے وچ
 او اختلاف کریندن۔
 ۳۷۔ اللہ دی لے شان نہیں جو او کہیں کوں پتر پڑے
 او پاک جڈاں او کہیں گال دا فیصلہ کریندے تے محض
 اے آپرے تھی وچ تے او تھی ویندی ۷۔
 ۳۸۔ تے بے شک اللہ سئیں میڈا وی رب تے
 تہا ڈا وی رب تہاں ہوندی عبادت کرو ایھو سدا
 راہ۔
 ۳۹۔ انہیں وچو کجھ ٹولیں اختلاف کیتے انہیں لوکس
 کیتے تباہی ۷ جیئیں وڈے ڈینہہ دی حاضری دا انکار
 کیتے۔
 ۴۰۔ ہوں سنسن تے نکھیاں نظراں ہوسن جڈاں
 او ساڈو آوسن اصل آج دے ڈینہہ ظالم ہوں کھل
 گمراہی وچ ہن۔
 ۴۱۔ تے توں انہیں کوں نا امید دی دے ڈینہہ کنیں
- الْمُهْدِ صَيًّا ۝
 قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللَّهِ اَتَدْرِي اَلْكِتَابُ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝
 وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا اِذَا مَا كُنْتُ وَاَوْصَرَنِي بِالْصَّلٰوةِ
 وَ الزَّكٰوةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝
 وَبَرًّا بِوَالِدَيْنِي وَاَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝
 وَالسَّلَامُ عَلٰى يَوْمٍ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمِ
 اُبْعَثُ حَيًّا ۝
 ذٰلِكَ عِيسٰى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي
 فِيْهِ يُمْتَرُوْنَ ۝
 مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحٰنَهُ اِذَا قَضٰى
 اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝
 وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ
 مُّسْتَقِيْمٌ ۝
 فَاتَّخَفَفَ الْاَخْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِّلَّذِيْنَ
 كَفَرُوْا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ۝
 اَسْمِعْ بِهِمْ وَاَبْصُرْ يَوْمَ يَأْتُوْنَكَ لٰكِنَ الظَّالِمُوْنَ
 الْيَوْمَ فِيْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝
 وَاَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ اِذْ قُضِيَ الْاَمْرُ وَهُمْ يَخِ
 ۱۹

فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۱﴾

ڈرا جڑاں گال دا فیصلہ تھی ویسی ہن او غافلن
تے او ایمان نہیں گھن اندرے۔

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ بے شک اساں زمین دے وارث ہوسوں تے جبرے
اوندرے اتے ربدن تے سارے ساڈو دلائے ولسن۔
۳۲۔ تے کتاب وچ ابراہیم دا ذکر پڑھ بے شک او
بہوں سچا نبی ہا۔

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْهُ كَانَ صِدِّيقًا
نَبِيًّا ﴿۳۳﴾

۳۳۔ جڑاں اوں اپنے پیوکوں آکھئے اے میڈے
ابا سئیس توں اوندی کیوں عبادت کرنیدیں جبرے
سٹرن تے نہ جڑدن تے تیڈے کہیں کم نہیں آسکدے
۳۴۔ اے ابا بے شک میکوں خاص علم ڈتا گئے جبرہ
تیکوں نہیں ملتا توں میڈی پیروی کر میں تیکوں
سدا راہ ڈیکھلیساں۔

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿۳۴﴾

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿۳۵﴾

۳۵۔ اے ابا توں شیطان دی عبادت کبر بے شک
شیطان رحمن خدا دا نافرمان۔

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اے میڈے ابا بے شک میں جڑداں جو تیکوں
رحمن خدا کنیں کوئی عذاب نہ آوے تے توں شیطان
دا سنگتی بن وخبس۔

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُسَكَّ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ دَلِيلًا ﴿۳۷﴾

۳۷۔ اوں آکھئے اے ابراہیم کیا توں میڈے مبودیں
کنیں نفرت کرنیدیں جے توں باز نہ آیوں تے تیکوں
میں پھریں نال مار گھتساں تے ہن توں میں کنیں
اوڈھر تھی ونج۔

قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ يَأْتِيَهُمْ مِنْ رَبِّكَ آيَاتٌ يَرْجِعُونَهَا
أَلَا يَرْجِعُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ اوں آکھئے تیڈے اے اتے سلامتی ہوے میں تیڈے
کیتے اپنے رب کنیں ضرور بخشش منگساں بے شک
او میڈے اے تے مہربان۔

قَالَ سَلِّمْ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْكَ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَادْعُوا
رَبِّي ۖ عَنْهُ إِلَّا أَكُونُ بِدَعَاؤِ رَبِّي شَافِيًا ﴿۳۹﴾

۳۹۔ میں تنہا کوں تے جنہیں کوں تساں اللہ دے
سوا سبندے، ساریں کوں چھوڑ ڈلیساں تے

اپنے رب کوں سڈیساں میکوں یقین جو میں اپنے
رب کنیں دعا نال ناکام نہ تھیاں۔

۵۰۔ تے جڈاں ابراہیم انہیں کنیں تے جنہیں کوں
اللہ دے سوا معبود بنیدے ہن انج تھی گئے اساں
اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشے سے تے اساں
ساریں کوں نبی بنایا ہا۔

۵۱۔ تے اساں انہیں تے اپنی رحمت کیتی تے اساں
انہیں واسطے بہوں سچا تے چنگا ذکر چھوڑیے۔
۵۲۔ تے توں کتاب وچ حضرت موسیٰ دا ذکر
کمر بے شک او ساڈا چٹیا ہویا تے رسول تے
نبی ہا۔

۵۳۔ تے اساں اونکوں طور دے سچے پاسو سڈیا
ہا تے اونکوں اپنے راز دیاں گاہیں ڈسیندے
ہوئیں کوں لہو کیتا۔

۵۴۔ تے اساں اونکوں اپنی رحمت نال اوندے بھرا بارون
کوں نبی بنا ڈتا۔

۵۵۔ تے توں کتاب وچ اسماعیل دا ذکر پڑھ بے شک
او وعدے دا سچا تے رسول تے نبی ہا۔

۵۶۔ تے اپنے گھر دایں کوں نماز تے ذکوۃ دا حکم
ڈیندا رہندا ہا تے او اپنے رب دے نزدیک بہوں
چنگا ہا۔

۵۷۔ تے کتاب وچ ادریس دا ذکر کر بے شک
او سچا نبی ہا۔

۵۸۔ تے اساں اونکوں بہوں اچے مرتبے تک
مچھیا یا ہا۔

۵۹۔ اے او لوکن جنہیں تے اللہ سیس نیس وچو

فَلَمَّا اخْتَارَهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكُلًّا جَعَلْنَا
نَبِيًّا ۝

وَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ
صِدْقٍ عَلَيَّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ
رَسُولًا نَبِيًّا ۝

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ
نَجِيًّا ۝

وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا إِخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۝

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ
رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۝

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ

ذُرِّيَّةَ آدَمَ وَمِمَّنْ خَلَقْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَآءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
إِذَا تَنَزَّلَ عَلَيْهِمُ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خُذُوا بِحَبْلٍ وَإِنِ اسْتَفْزَعُوا
فَخَلَفَ مِنْ بَدْوِهِمْ خَلْفًا أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا
الشَّهَوَاتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا ۝

انعام کیتن لمے آدم دی اولادن تے انہیں وچو جنہیں
کوں نوحؑ نال اساں پٹری وچ چاتا نے ابراہیم تے
اسماعیل دی اولاد وچو جنہیں تے انہیں وچو جنہیں کوں
اساں سدھا رستہ ڈکھائے تے چٹن مجھے۔ جہاں
انہیں تے رحمن دیاں آیتاں پڑھیاں دیندن تے
او سجدہ کریندے ہوئیں تے روندے ہوئیں ڈھر پوندن۔
۶۰۔ انہیں دے بعد کب نسل آئی جنہیں نمازاں ضائع
کر ڈٹن تے خواہشیں دی پیروی کیتی تے او ضرور
گمراہ تھی ویسں۔

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۝

جَنَّتِ عَذْرَآئِلُ النَّبِيِّ وَعَدَّ الرَّحْمَنُ عِبَادَةً بِالْغَيْبِ
إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا ۝

لَا يَسْعَوْنَ فِيهَا لَعْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا
بُكَرَةٌ وَعَشِيَّةٌ ۝

يَلِكُ الْجَنَّةِ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ
تَقِيًّا ۝

وَمَا تَنْتَظِرُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نِيًّا ۝

۶۱۔ سوائے اوندے جیرا تو بہ کرے تے ایمان گھن آوے
تے چنگا عمل کرے تے او کوک بہشت وچ داخل
تھیسں تے انہیں تے ذرا وی ظلم نہ کیا ویسی۔
۶۲۔ ہمیشہ دی بہشت جیندا وعدہ رحمن خدا نے اپٹے
بندیں نال کیئے جیرا حالی لگی ہوئی بے شک اوندے
وعدہ پورا تھی کے رہیسی۔
۶۳۔ او اوندے وچ کوئی وابہات کال نہ سٹسٹ
سوائے سلامتی دے تے اوندے وچ انہیں کوں
فجر شام رزق ملیسی۔

۶۴۔ ۱۔ او بہشت جیندا اساں اپٹے بندیں وچو
انہیں کوں وارث بیٹیسوں جیرے بہوں پرہیزگارن۔
۶۵۔ تے اساں عرض اپٹے رب دے حکم نال ہندے
ہیں جو ساڈے ساڈے ہے تے جو ساڈے پھوہ
جو انہیں ڈونائیں دے ادم وچ سب اللہ دا
تے تہاڈا رب بھلٹ والا نیں۔
۶۶۔ او آسمانیں تے زمین دا وی رب تے جیرا
انہیں دے درمیان توں اوندی عبادت کرتے

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ۝

یہاں اوندی عبادت کرنی رہ کیا توں اوندی صفات
آلا کہیں کوں چاندی۔

۶۷۔ انسان آہدے کیا جڈاں میں مرویساں تے
دلا جیند کر کے اٹھایا ولیساں۔

۶۸۔ کیا انسان کوں اے سگاں یاد نہیں بے شک
اساں اونکوں این کنیں پہلے پیدا کیتا تے اوکھ
وی نہ یا۔

۶۹۔ تے تیلے رب دی قسم جو اساں انہیں کوں
تے شیطانیں کوں ضرور اٹھیسوں تے ول ضرور انہیں
کوں دوزخ دے چودھار وکٹھا کر لیسوں تے او
گوڈیں دے بھر اوندے وقح مٹھاسن۔

۷۰۔ ول اساں ہر ٹولے دچو ضرور اینجھے لوکیں
کوں انج کر گھنسون جیرے رحمن خدا دے سخت
رشتن ہن۔

۷۱۔ تے ول اساں انہیں کوں بہوں چاندے ہن جو
انہیں وچو کون دوزخ وقح بڑھن دے زیادہ قابل۔
۷۲۔ تے تہاڑے دچو ہر آدمی اوں دوزخ وقح
بڑھن والا تے اے خدا داتھی کے رہن والا
پکا وعدہ ۷۳۔

۷۳۔ ول اساں متقیں کوں بچا گھنسون تے ظالمیں
کوں اوندے وقح گوڈیں دے بھر بڑھا ہویا چھوڑ
بڑیسوں۔

۷۴۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھیاں کھلیاں
آیاں پڑھیاں ویندن تے کافر مومیں کوں آہدن
کیرھا ٹولہ بڑوناہیں ٹولیں وچو درجے دے لحاظ نال
چنگا ۷۵۔ تے سنگت دے لحاظ نال چنگا ۷۶۔

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِثْلُ لَوْفٍ أَخْرَجْتُهَا ۝

أَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ
شَيْئًا ۝

فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُخْضِرَنَّهُمْ
حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثَاً ۝

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِئْعَةٍ أَهْمًا أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ
عِتْيًا ۝

ثُمَّ لَنَنْحَنِّي أَعْلَمَ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا جِلْدًا ۝

وَأَن مِّنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا
مَّقْضِيًّا ۝

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا
جِثَاً ۝

وَإِذَا تَنَادَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّا بِتَيْبَتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَّقَامًا وَآخِرًا
نَدِيًّا ۝

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَاثًا
وَرِيثًا ۝۷۰

۷۰۔ تے انہیں کہیں پہلے اساں ہوں سارے لوئیں
کوں تباہ کہتے جیسے سامان دے لحاظ نال وی چنگے
ہن تے بڑکھ دے لحاظ نال وی۔

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَتَاءً
حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ
فَيَسْأَلُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا وَأَضَعُفُ جُنْدًا ۝۷۱

۷۱۔ توں آکھ جیرا گمراہی وچ خدا تے رحمن اونکوں
وتھی بڑیسی تے جیسے اور عذاب کوں بڑیکھسن جنیدا
اونہیں کوں وعدہ بڑتا گئے عذاب یا قومی تباہی اوں
ویسے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی جو کیرا مہر تے
دے لحاظ نال براء تے سنگت دے لحاظ نال کمزور

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَغْيُ ظُلُمٌ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًا ۝۷۲

۷۲۔ تے اللہ ہدایت والے لوئیں کوں ہدایت وچ
ورہیسی تے باقی رہن والے چنگے کم تیبے رب
دے نزدیک چنگے ہن بدلے دے لحاظ نال وی
تے انجام دے لحاظ نال وی۔

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأَوْضَعَنَّ مَالًا
وَدَلًّا ۝۷۳

۷۳۔ کیا توں اول شخص کوں بڑٹھے جیرا سا جوی
آیات دا انکار کریندے تے آبدے جو میکوں ضرور
ڈھیر مال تے اولاد بڑتی گئی ۷

أَطْلَعَ الْغَيْبِ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝۷۴

۷۴۔ اوں کوں غیب دا پتہ لگ گئے یا اوں رحمن خدا
کین وعدہ گھن گدے۔

كَلَّا سَتَكُنُّبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ۝۷۵

۷۵۔ اصلو نہیں جو او آبدے اساں اونکوں ضرور
لکھ رکھیسوں تے اساں اوندے عذاب کوں ودھا
بڑیسوں۔

وَنَزِّنُهُ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝۷۶

۷۶۔ تے جو او آبدے پئے اساں اوندے وارث
بٹیسوں تے او سا بڑو کلہا اوسی۔

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝۷۷

۷۷۔ تے انہیں اللہ دے سوا معبود بنا گدھن
تاں جو انہیں دی عزت تھیوے۔

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضَلَالًا ۝۷۸

۷۸۔ اصلو نہ تھیسوں او معبود انہیں دی عبادت
دا ضرور انکار کر بڑیسن تے انہیں دے خلاف کھڑے

سحقی ولسن -

۸۴۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو اسان بے شک شیطانیں
کوں کافرین دوپھٹے سے تے کافرین کوں
ابھارن تے چاون -

۸۵۔ تے انہیں تے جلدی نہ کر بے شک اسان
انہیں دے بڑینہ گنریہ ہون

۸۶۔ جڈاں اسان متقیں کوں رحمن خدا دو کھٹے
کر کے گھن اوسوں -

۸۷۔ تے جبر میں کوں بھل کے دوزخ دو گھن
ولیسوں -

۸۸۔ اوں ویلھے شفاعت دا اختیار نہ ہوسی
سوائے اونے جس رحمن خدا کیں وعدہ گدما ہوسی -

۸۹۔ تے او آبدن خدائے رحمن پڑ بنا گدے -

۹۰۔ تسان بہوں گندی گال کیتی -

۹۱۔ سحقی سبکدے جو آسمان ترٹ وچن تے زمین
پھٹ وچے تے پہاڑ بنکے بنکے ٹوٹے تھی کے ڈھ
پون -

۹۲۔ ات گاہوں جو انہیں رحمن دا پتر بنا گدے

۹۳۔ رحمن خدا دی اے شان نہیں جو او پتر بنا دے -

۹۴۔ ہا جو کج آسمانیں تے زمین وچج اور رحمن خدا دو
بانھے بٹ کے اوسن -

۹۵۔ اوں انہیں کوں ولہیٹ گدے تے گن گدے سی -

۹۶۔ تے اوسارے قیامت دے لہینہ اندو کھتے کھتے

اوسن -

۹۷۔ بے شک اولوک جبرھے ایمان گھن اُن تے نیک کم کیتن
خدائے رحمن انہیں کیتے محبت پیدا کر لیس -

أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَذُّعُهُمْ
أَسْرًا ۝

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ۝

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَنُؤَدِّيهِمْ

وَنُؤَفِّقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثَتِهِمْ ۝

لَا يَتْلُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ
عَهْدًا ۝

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۝

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۝

تَكَادُ السَّمُوتُ يَنْفَطَرُونَ مِنْهُ وَتَلَاقَى الْأَرْضُ وَ

تَجْرُ الْجِبَالُ هَدًّا ۝

أَن دَعَا إِلَى الرَّحْمَنِ وَلَدًا ۝

وَمَا يَتَّبِعُ لِلرَّحْمَنِ أَن يَتَّخِذَ وَلَدًا ۝

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ

عَبْدًا ۝

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝

وَكُلُّهُمْ أَيْنِيَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ اللَّهُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ

وُجْدًا ۝

فَاَنَّا يَتَذَكَّرْنَ لَكَ بِلِسَانِكَ اِلٰیْكَ يَشْفُوْهُ الْمُتَّقِيْنَ وَتُنذِرُ
 بِهٖ قَوْمًا لَّدُنَّا ﴿۹۸﴾

۹۸۔ بے شک اساں ایں قرآن کوں تیڈی زبان اچ
 سوکھا کرتے ہلے۔ تاں جو قوں ایندے
 ڈیوں تے بھگالو لوکس کوں ڈراویں۔

وَكَمْ اَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَوْمٍ هَلْ تَجِدُ مِنْهُمْ
 مِّنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرًا ﴿۹۹﴾

۹۹۔ انہیں کنیں پہلے کتنی ساریاں قواں ہن جنہیں کوں
 اساں ہلاک تے تباہ کر ڈتے۔ کیا قوں انہیں کوں محسوس
 کر سگدیں یا انہیں دی کوئی کاؤ کرٹوا سٹدیں۔

سورت طہ مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳۶ آیات تے اٹھ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- طہ ②
- مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ③
- إِلَّا تَذْكُورَةً لِّمَن يَخْشَى ④
- تَنْزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ⑤
- الَّذِينَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ⑥
- لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ⑦
- وَإِنْ تَجَهَّزْ بِالنُّفُولِ فَإِنَّهُ يَبْلُغُ الْمَسَارَ الْخَفَى ⑧
- اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ⑨
- وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ⑩
- إِذْ رَأَاهُ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ⑪
- لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جُدُ عَلَى الشَّرَآءِ ⑫
- هَذَا ⑬
- فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَوْمَئِذٍ ⑭
- ۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کرینداں جیرا بن مٹکے
 جڑیوں والا تے دل دل رحم کرن والا ء۔
 ۲۔ اے پوری طاقتیں آئے نکڑے جوان۔
 ۳۔ اسان تیرے اتے قرآن ایس واسطے۔
 نہیں لایا جو توں ڈکھ وح پویں۔
 ۴۔ اے محض ڈرٹن والیں کیتے نصیحت
 ۵۔ اے کتاب اوں کنیں لہائی گئی ء جیوں زمین
 تے اچے آسمان کوں پیدا کیتس۔
 ۶۔ رحمن خدا ء جیرا عرش تے ٹکرائی نال بیٹے۔
 ۷۔ جو کجھ آسمان تے زمین درج تے ہوا نہیں دے
 درمیان تے جیرا سنی ملی دے تلے بے ادسا
 کجھ ہوندا ء۔
 ۸۔ توں اچی الانویں تے بے شک او لکی گال
 کوں تے پھوں چھیں گال کوں جائدے۔
 ۹۔ اللہ دے سوا کوئی معبود نہیں تے اوندے
 پھوں چھگے ناں ان۔
 ۱۰۔ کیا تیرے موسیٰ دی گال پہچی ء۔
 ۱۱۔ جڑیاں اوں بھا جڑی تے اوں اپنے ٹہر
 کوں آکھئے تسار کھڑو بے شک میں بک بھا جڑی ء
 تھی سبکدے جو میں تہا جڈ کوئی انکارا گمن آواں
 یا اوں بھانئیں میں سدھا راہ لہہ گھناں۔
 ۱۲۔ تے جڑیاں اداوند کئے سب ائے سی اے موسیٰ۔

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَأَخْلَعْ نَفْلِيكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طَوًى ۝۱۳

۱۳۔ بے شک میں تیرا رب ہاں توں مجتیاں
ہاں رکھ بے شک توں پاک وادی طوی و قح
ہوں۔

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ۝۱۴

۱۴۔ میں تیکوں چن گدھے توں سن جو تیرا وحی
کیتی دیندی ۶۔

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۝۱۵

۱۵۔ بے شک میں اللہ ہاں میں بے سوا کوئی معبود
نہیں میں ہی عبادت کرتے میں بے ذکر کیسے
نماز ٹھہا کے پڑھ۔

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيُتْجَرَىٰ كُلُّ نَفْسٍ
بِمَا تَسْعَىٰ ۝۱۶

۱۶۔ بے شک قیامت آون والی ۶ تھی سب گدھے
جو میں اونکوں ظاہر کر ڈیوں تاں جو ہر جان کوں
اوندی کوشش دا بدلہ ملے۔

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ
هُوَ ۝۱۷

۱۷۔ جیرا قیامت کوں نہیں منیندا او اپنی خواہش
دی پیروی کریندے اونکوں قیامت تے ایمان کیں
روک نہ ڈیوے تے توں ہلاک تھی دیکھیں۔

وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يٰمُوسَىٰ ۝۱۸

۱۸۔ تے اے موسیٰ تیرے سجھے ہتھ و قح
کیا ۶

قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا
عَلَ غَنِيِّ وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ ۝۱۹

۱۹۔ اوں آکھئے اے سوتا ۶ میں ایندے نال ٹیک
لینداں تے اپنے بکریں دی خاطر پتر چھیندینداں
تے ایندے علاوہ دی میں بے بے بہوں سارے فائدے ہن۔

قَالَ أَلْقِهَا يٰمُوسَىٰ ۝۲۰

۲۰۔ اوں آکھئے انیکوں سٹ۔

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَبَّةٌ تَسْعَىٰ ۝۲۱

۲۱۔ اوں ٹپے او ادیں دیلے ناگ بٹ کے در کٹ
پے گئے۔

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَحْزَنْ نَحْنُ الْمُنِذِرُونَ ۝۲۲

۲۲۔ اللہ سیس آکھئے انیکوں چاگھن تے ڈر نہ
ساں انیکوں و لا پہلی حالت تے گھن اوں

وَأَضْمُ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا ۝۲۳

۲۳۔ توں اپنے ہتھ کوں کچھ و قح پا جیہے کڑ جیس

- غَيْرُ سَوْءٍ آيَةً أُخْرَى ۝
 اوکیں بیاری دے بغیر چٹا نکلی اے بیتان
 موسیٰ۔
- لِيُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ۝
 ۲۴۔ تاں جو تیکوں اساں اچھے وچے نشان
 دکھاوے۔
- إِذْ هَبْ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝
 ۲۵۔ توں فرعون دو وچ بے شک او منہ دور
 سقی گئے
- قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۝
 ۲۶۔ موسیٰ آکھئے اے میڈے رب میڈا سینہ
 کھول دے۔
- وَيَتْلَىٰ آمُرُ ۝
 ۲۷۔ تے میڈا کم میڈے کیتے سوکھا کر دے۔
- وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِّن لِّسَانِي ۝
 ۲۸۔ تے میڈی زبان دی گنڈھ دی کھول دے۔
- يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝
 ۲۹۔ او میڈی گال سمجھ سگن۔
- وَاجْعَلْ لِّي زَيْرًا مِّنْ أَهْلِي ۝
 ۳۰۔ تے میڈے سکیں وچو میڈے کیتے وزیر بنا۔
- هُرُونَ أَرَىٰ ۝
 ۳۱۔ ہارون کوں (او) میڈا بھرا۔
- اشْدُدْ يَدَیَّ أَذْرِیٰ ۝
 ۳۲۔ اوں دے نال میڈی طاقت ودھا۔
- وَاشْرِكْ فِيْ أَمْرِیْ ۝
 ۳۳۔ تے اوں کوں میڈے کم وچ شریک کر۔
- كَيْ نَسِيَّكَ كَثِيرًا ۝
 ۳۴۔ تاں جو اساں تیبی بہوں ساری پاکیزگی بیان
 کردوں۔
- وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا ۝
 ۳۵۔ تے تیکوں بہوں یاد کردوں۔
- إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ۝
 ۳۶۔ بے شک توں ساکوں بڑھائییں۔
- قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسَىٰ ۝
 ۳۷۔ اوں آکھئے اے موسیٰ جو تیں منگے تیکوں دے
 دے تے۔
- وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ۝
 ۳۸۔ اساں تیبے اتے بڑھئی دفعہ احسان کر دے
 پئے ہیں۔
- إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمَمِكَ مَا يُؤْمَىٰ ۝
 ۳۹۔ جہاں اساں تیبی ما کوں وحی کیتی ہائی جو وحی کر
 اوں ویلے ضروری ہا۔
- أَنِ انْزِلْ فِيهِ فِي التَّابُوتِ ۝
 ۴۰۔ جو توں انیکوں صندوق وچ رکھ ولا انیکوں

فَأَسْرِ نِيْلِي فِي أَيْمِي فَلْيَلْهُ أَيْمِي بِالسَّاحِلِ
بِأَخْذِهِ عَذُّوْنِي وَ عَذُّوْلَهُ وَ
الْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَ لَوْصَعَ
عَلَيْي ۝

إِذْ تَنَشَّى أَخُتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ مَنْ يَكْفُلُهُ فَرَجَعَكَ إِلَىٰ أَهْلِكَ
كَي تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَ تَتَكَلَّمَ
نَفْسًا فَنَجَّيْنَكَ مِنَ الْغَيْرِ وَ فَتَنَّاكَ
تُؤَاثَمَ فَلَيْسَتْ بِسَيِّئَةٍ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ۚ
تَمَرَّجْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يُّؤْمَلُ ۝

وَاضْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۝

إِذْ هَبَّ أُنْتُ وَأَخُوكَ بِأَيْتِي وَلَا تَبَيَّنَا فِي ذِكْرِي ۝

إِذْ هَبَّا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَلْبٌ ۝

فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئِنَّا عَلَمَ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَنْشَىٰ ۝

قَالَا رَبَّنَا إِنَّا تَخَافُ أَنْ يُفْوَطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ
يُطْغَىٰ ۝

قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمْ أَسْعُ وَأَزِي ۝

فَأَنبِيَهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِيَّ

دریا و بیح سٹ گھٹ دل دریا انیکوں کنہی میں چا
سٹسی انیکوں میڈا تے اوندا دشمن پکڑ گھنسی تے
میں اپنے ولو تید بے دل و بیح محبت پا جڑتی۔ تے
تاں جو توں میڈی اکھیں دے سامنے پلے۔

۴۱۔ جڈاں تید بڑی بھین ٹردی دیندی ہائی تے
آہدی پٹی ہائی کیا میں تہا کوں اور تیریت جڑاں
جیرمی انیکوں پالے دل اساں تیکوں تید بڑی ما
دو ولا پٹھے سے تاں جو اوندیاں اکھیں ٹھڑھیاں
تھیون تے مونجھی نہ تھیوے تے تیں بک جان
کوں قتل کر جڑتا ہا دل اساں تیکوں ایں غم کنیں
وی بچایا ہا تے تیکوں پہوں سارے امتہاں میں
نال آزمائے توں کنی سال مدین دے کوں وچ
رہ گئیں دل توں اے موسیٰ ایں قابل تھیں۔

۴۲۔ تے اساں تیکوں اپنے کیتے چن گئے۔
۴۳۔ توں تے تید بڑا بھرا میڈے نشان گھن کے
کے ونجو تے یڈے ذکر وچ سستی نہ کرو۔
۴۴۔ تہاں ڈو ہیں فرمون دو ونجو بے شک او
منہ زور تھی گئے۔

۴۵۔ تہاں ڈو ہیں اوندے نال آرام نال گال
کراہے تھی سگدے جو اونصیت پکڑے یا ڈرے
۴۶۔ انہیں آکھیا اے ساڈے رب بے شک
اساں ڈر دے ہیں جو او ساڈے اتے زیادتی
کے یاستی کرے۔

۴۷۔ اوں آکھیا تہاں نہ ڈرو بے شک میں ڈرو ناہیں
نال ہاں میں سٹدا وی ہاں تے جڑدا وی ہاں۔

۴۸۔ تہاں ڈو ہیں اوندو ونجو تے آکھو جو بے شک اساں

إِسْرَائِيلَ ۖ وَلَا تُعَذِّبُهُمْ قَدْ جُنُكَ بِأَيِّهِ مِنْ
رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَى ۝

ہو میں تیل ہے رب دے رسول ہیں۔ بنی اسرائیل کوں
ساڈے نال پھرتے انہیں کوں عذاب نہ دے۔

إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَنْ كَذَبَ
وَتَوَلَّى ۝

۴۹۔ بے شک ساڈوے دی گئی گئی جو جبرہا جھٹلیں
تے منہ پھریں اوندے لے عذاب اوسی۔

قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يُؤْمِنُ ۝

۵۰۔ اوں آکھئے اے موسیٰ تساں ہوتا ہیں دارب کوں۔

قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ ثُمَّ هَدَىٰ ۝

۵۱۔ اوں آکھئے ساڈا رب اوہے جیہں ہر شے پیدا
کیتی ۝ ول اوں کوں رستہ ڈکھالیں۔

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ۝

۵۲۔ اوں آکھئے پہلے لوکیں دا کیا حال۔

قَالَ عَلِمْنَا عِنْدَ رَبِّنَا فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى ۝

۵۳۔ حضرت موسیٰ آکھئے اوندہ علم میڈے رب
کنیں کتاب وح موجود نہ تھو کہدے میڈا رب تے
نہ جھلدے۔

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَاسْلَكَ لَكُمْ
فِيهَا سُبُلًا وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا
بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ ثَبَاتٍ شَتَّىٰ ۝

۵۴۔ جیہں تہاڈے کیے زمین و چٹائی ۝ تے اوندے
وح تہاڈے کیے رستے کہ جنسی تے نھر کنیں پانی
بہانے سی ول اساں اوندے نال کئی قسمیں دیاں
ہوئیں دے جوڑے کڈھینے۔

كُلُوا وَارْزَعُوا أُنْعِمْنَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
النُّهَىٰ ۝

۵۵۔ کھاؤ تے اپنئے ڈنگریں کوں چراؤ بے شک
ایندے وح عقل والے لوکیں کیے ہوں نشان۔

مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ
تَارَةً أُخْرَىٰ ۝

۵۶۔ اس زمین وح پیدا کیتے ایندے وح اساں
ولا تہا کوں لیسوں تے ولا ڈو جھی دفعہ ایندے وح
تہا کوں کڈھیں۔

وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ۝

۵۷۔ اساں فرمون کوں سارے نشان ڈکھائے اوں
جھٹلائے تے انکار کیتے۔

قَالَ اجْمَعْنَا لِنُخْرِجَنَّهُ مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ

۵۸۔ آکھیں اے موسیٰ کیا ساڈو ایں واسطے آئیں

يُؤَسِّى ۝۵۰

جو توں ساکوں ساڑے ملک کنیں اچھے جادو نال
کڑھ جڑیوں ۔

فَلَمَّا تَبَيَّنَكَ لِمِثْلِهِ فَقَالَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
سُوِّى ۝۵۱

۵۹ ۔ سہن اساں وی ضرور تیردو جادو ایجو جیہاں
گھن اوسوں تے توں اچھے تے ساڑے درمیان وعدے دی جا
مقرر کرنہ اساں چھو تے ہمسوں تے نہ توں برابر
دی جا ہوے ۔

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمُ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخْشَرَ النَّاسُ
ضَحًى ۝۵۲

۶۰ ۔ موسیٰ آکھئے تہاڑے وعدے دا ڈینہہ عید دا
تے کانے ڈینہہ دے کوں کوکین کوں کٹھا کیتا ونجے ۔
۶۱ ۔ فرمون ٹر پئے تے اٹھیاں تدبیراں کھیاں
کر کے موسیٰ کنیں آگئے ۔

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ۝۵۳

۶۲ ۔ انہیں کوں موسیٰ آکھئے ہلاک تھیو و اللہ تے کوڑ
نہ گھڑو ناں تاں تہا کوں عذاب پیہہ سٹھسی تے جیرھا
تے کوڑ ہدھسی او نا کام تعیندے ۔

قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذِبًا
يُفْسِدُكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ وَقَدْ حَآبَ مِنْ أَعْيُنِكُمْ ۝۵۴

۶۳ ۔ او ایں معاملے وچ آپت وچ بھڑپین تے
لک کے منصوبے بناؤں پئے گئیں ۔

فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ۝۵۵

۶۴ ۔ انہیں آکھئے اے جڑو ہیں جادو گرن تے چاہن
جو تماکوں اچھے جادو زور نال تہاڑے ملک کنیں
کڑھن تے تہاڑے جڑاڑے چنگے مذہب کوں تباہ
کر ڈیوں ۔

قَالُوا إِنْ هَٰذِهِ لَسَاحِرُونَ يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُكُمْ
مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمْ وَيَذْهَبَ بِطَرِيقِكُمُ الْمَثَلُ ۝۵۶

۶۵ ۔ تہاں اٹھیاں تدبیریں سوچ گھنوں تہاں
کٹھے تھی کے او جیرھا آج جڑاڑھا تھی گیا او
کامیاب تھی ویسی ۔

فَاجْبِعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ اسْتَوِصُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ
الْيَوْمَ مِنَ السُّعْطَىٰ ۝۵۷

۶۶ ۔ انہیں آکھئے موسیٰ کیا توں سٹھیریں یا اساں
پہلے سٹھن والے ہوں ۔

قَالُوا يَٰمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ
مَنْ أُلْقَىٰ ۝۵۸

۶۷ ۔ حضرت موسیٰ آکھئے تہاں سٹھو ہوں ویلے
انہیں دیاں ورھیاں تے سوڑے جادو دی وجہ کنیں

قَالَ بَلْ أَتَوْا قَادًا جِبَالَهُمْ وَعِصِيَّتُهُمْ يُخَيَّلُ
إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُمَا تَنَسَّيَا ۝۵۹

ایوں بگدے ہن جیویں در کدے پین -

۶۸۔ حضرت موسیٰ اپنے دل و جگر محسوس کیتے

۶۹۔ اسان آکھئے نہ ڈر بے شک توں ڈاڑھا ہوں

۷۰۔ جیرا سوٹا تید بے سچے ہتھ و جح او سٹ

جو انہیں بنائے اونکوں نگل ویسی بے شک انہیں

جادو دی تدبیر بنائی تے جادوگر جتو دی آوے

تے جیویں آوئے کامیاب نہیں تھیندا -

۷۱۔ جادوگر سجدے و جح ڈھ پئے تے آکھوئے

جرا ساں موسیٰ تے ہارون دے خدا تے ایمان

انیندے ہیں -

۷۲۔ فرعون آکھئے میڈے حکم ڈیوں کنیں پہلے

تساں من گدھے بے شک اے تہاڈا وڈا

جیئں تہاکوں جادو سکھائے میں تہاڈے ہتھ تے

پیراں خلاف ورزی دی وجہ نال ضرور کپسیاں

تے میں تہاکوں کجھی دے منڈھ نال ضرور پھاسیاں

ڈیسیاں تے تہاکوں پتہ لگ ویسی جواساں وچو

کون ڈاڑھا تے باقی رہ و نجن والا عذاب

ڈے سگدے -

۷۳۔ انہیں آکھئے جو نشان ساڈو آئیں انہیں

دے مقابلے و جح اسان تیسکوں کجھ نئے سمجھدے

تے نہ اپنے پیدا کرٹں دالے دے مقابلے و جح توں

جیرا زور لیندیں لاگھن بے شک توں این دیناوی

زندگی کوں مکا سگدیں -

۷۴۔ بے شک اسان اپنے رب تے ایمان گمن

آئے ہیں تاں جو اوساڈے گناہ بخشے تے اوں

گناہ کوں وی بخشے جیرا تیں ساکوں جادو کیتے

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى ۝

فَلَمَّا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ۝

وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا

كَيْدٌ سِحْرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ۝

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ

وَمُوسَى ۝

قَالَ امْنُكُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ

إِنَّهُ لَيَكِيدُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ

فَلَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَازْجُلِكُمْ مِنْ خِلَافِ

وَلَا وَصَلَبَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ

أَيُّنَا أَشَدُّ عَدَاوَةً وَأَبْغَى ۝

قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ

الَّذِي نَظَرْنَا فَافْضِ مَا أَنْتَ فَاضٍ إِنَّا تَقَفُّنَا

هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِنُغْفِرَ لَنَا خُلُوعَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا

عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْغَى ۝

۱۱۱

مجبور کیے تے اللہ سنیں ہوں چنگاڑ تے باقی
رہن والا ۷۔

۷۵۔ بے شک جیرھا اپنے رب دو مجرم بن کے
اوسی بے شک اوندے کیے دوزخ اوندے
وج نہ مرسی نہ جیسی ۔

۷۶۔ تے جیرھا مومن بن کے اوسی تے نیک
عمل کر لسی انہیں لوکیں واسطے اپنے درجے ہن ۔

۷۷۔ ہمیشہ رہن والے باغن جنیدے وج نہراں
وہندیاں ہوسن او اوندے وج ہمیشہ رہن لے
اوند ابدلہ جیرھا پاک رہسی ۔

۷۸۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی ہانی جو توں
اپنے بندس کوں را تورات گمن و نج تے سکے ہوئے
سمندر وج انہیں واسطے رستہ بنا نہ تیکوں پکڑیجی
داڈر ہوئے تے نہ سمندر وج (مفرق) پٹن داڈر ہوئے
۷۹۔ فرعون اپنے لشکرناں انہیں دا بچا کیتے تے سمندراں
کوں چگی طراں لگا ڈتے۔

۸۰۔ تے فرعون نے اپنی قوم کوں گمراہ کیا تے سدھا رستہ
نسی ڈسیا۔

۸۱۔ لے بنی اسرائیل اساں تہاکوں تہاڈے دشمن
کنیں بجایا ہاتے طور دے سجھ پاسے تہاڈے نال
وعدہ کیتا ہا۔ تے اساں تہاڈے اتے کھیاں تے
پھیرے لہائن

۸۲۔ تساں کھاؤ جو اساں تہاکوں پاک چیزاں ڈتن
اینڈے وج زیادتی نہ کرو ناں تاں تہاڈے اتے
میڈی ناراضگی ہسی تے جنیدے اتے میڈی ناراضگی
لہندی ۷ او ڈھ پندے تے رُل دیندے۔

إِنَّكَ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝۵۵

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ۝۵۶

جَنَّتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ۝۵۷

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اسْرِ بِبَنِيكَ فَاغْرِبْ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا
تَخْشَى ۝۵۸

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَبُجُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ
مَاءٌ غَاشِيَهُمْ ۝۵۹
وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ۝۶۰

بَنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ وَ
وَعَدْنَاكَ حَابِيبَ الظُّلُمِ الْأَيْسَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ
الْمَنَ وَالسَّلَوى ۝۶۱

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فَيَبْغِلَ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۚ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ
هُوِّنَ ۝۶۲

وَاتَّقِ لَفْظًا لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ۝۳۷

۸۳۔ تے بے شک میں پہوں بخشش والا ہاں
اوندے کیتے جیرھا توبہ کرے تے مئے تے نیک
کم کرے تے دل ہدایت پاوے۔

وَمَا أَجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسَى ۝۳۸

۸۴۔ اے موسیٰ توں قوم کوں چھوڑ کے اتنی
جلدی کڈے آگئیں۔

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتُعَذِّبَنِی ۝۳۹

۸۵۔ اوں آکھئے او میڈے پھواندے پن تے
میں تیڈو ات گالہوں جلدی آیاں اے میڈے
رب تاں جو توں خوش تھیویں۔

قَالَ فَإِنَّا كُنَّا فِتْنًا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ۝۴۰

۸۶۔ اوں آکھئے بے شک اساں تیڈی قوم کوں تیلے
بعد امتحان وچ پاڑتے تے بک سامری انہیں
گمراہ کیتے۔

فَرَجَّ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا ۚ قَالَ
يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ
عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ
مِّن رَّبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي ۝۴۱

۸۷۔ موسیٰ اپنی قوم دو کاوڑ تے افسوس وچ
دل آئے تے آکھئے سی لے میڈی قوم کیا تھاڑے
رب تھاڑے نال چنگا وعدہ نہ کیتا ہا کیا تھاڑے
وعدے دے وقت وچ دیر تھی گئی ہائی یا تساں
چاہندے ہاؤں جو تھاڑے اتے تھاڑے رب دا
غضب ہوے تے تساں میڈے وعدے دی خلاف
ورزی کیتی ۶۔

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَنِيلْنَا
أَوْ زَادَ مِن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدْ تَفَنَّا كَذَلِكَ أَلَفَى
السَّامِرِيُّ ۝۴۲

۸۸۔ انہیں آکھئے اساں تیڈے وعدے دی خلاف
ورزی اپنی مرضی نال نہیں کیتی اصل گال اے ہے جو
قوم دے گاہنیں دا جیرھا بار ساکوں چوایا گیا ہا اساں
اوکوں سٹ گھتے ایویں سامری دی سٹ گھتے۔

فَأَخْرَجَ لَهُمُ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُم
وَاللَّهُ مُوسَىٰ هٰ فَنَسِيَ ۝۴۳

۸۹۔ دل اوں انہیں کیتے بک گالیاں بنائے۔ جنیدے جسم وچ
پاکاں نکلیاں ہن تے انہیں آکھئے اے تھاڑا تے
موسیٰ دا خدائے تے او بھل گئے۔

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ

۹۰۔ کیا او بڑہے نہ ہن جو او انہیں دی کہیں گال دا

صَرَآ وَلَا نَفْعًا ①

۴

جواب نہ دیندا ہاتے نہ انہیں کون نقصان پہچا سگدا ہاتے نہ نفع۔

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هُرُودٌ مِنْ قَبْلُ يَقُولُ إِنَّنَا فُتِنُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبَعُونِي وَاطِيعُوا أَمْرِي ②

۹۱۔ ہارون انہیں کون موسیٰ دے آؤں نہیں پہلے اکھ دیتا ہا جو اے میڈی قوم ایندے نال تہا کون امتحان وچ سنیا گئے بے شک تہا ڈار ب رحمن تہاں میڈی پیروی کرو تے میڈا اکھن منو۔

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَافِيَةً حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ③

۹۲۔ انہیں اکھن جو اسان او تیں ایندی عبادت کریں رہ ویسوں جے یں موسیٰ ساڈو ول نہ آوے

قَالَ يَهُودُومَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ④

۹۳۔ آؤں اکھن اے ہارون کیوں تیکوں ہلکيا ہا جیلے تیں انہیں کون گمراہ ڈٹھے۔

أَلَا تَتَّبِعُنِ أَنْعَمَتِ أَمْرِي ⑤

۹۴۔ جوں توں میڈی پیروی نہ کریں کیا تیں میڈے حکم دی نافرمانی کیتی ۵۔

قَالَ يَبْنَومَ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَآءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ⑥

۹۵۔ اوں اکھن میڈی نا دے پتر میڈی ڈاڑھی تے سر دے وال نہ پکڑ بے شک میں تے ڈڑاؤم جو توں اے اکھیں جو تیں بنی اسرائیل دے وچ اختلاف پا ڈتے تے میڈی گال دا خیال نوہی رکھیا۔

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا مِرْيٰ ⑦

۹۶۔ موسیٰ اکھن جو اے سامری تیں کیا کیتے۔

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّكَ لِي النَّارُ ⑧

۹۷۔ اوں اکھن میں او شے ڈٹھی ۷ جبریں انہیں نہیں ڈٹھی ول میں نبی دیاں کچھ گاہیں من گدھیاں تے دل انہیں کون سٹگھتیا تے میڈے دل ایں گال کون چٹکا کر کے ڈکھالے ۸۔

قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُخْلَفُهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ⑨

۹۸۔ اوں اکھن توں وچ تے تیبے کیتے حکم لے ہے جو توں زندگی وچ اے اکھ دوا جو میکوں کوئی ہتھ نہ لاؤ تیبے واسطے ہک مقرر وقت جیکوں توں اصلو نہ مال سبکسیں تے توں ڈیکھ اپنے معبود دو

جنیدی توں عبادت کریندا رہ گئیں اساں انیکوں
ضرور سٹریسوں تے ول اینکوں سمندر وچ سٹ
گھتیسوں۔

۹۹۔ بے شک تہا ڈا خدا اللہ اوندے سوا پیا کوئی معبود
نئیں او ہر شے کول جاڈے۔

۱۰۰۔ ایویں اساں تیبڑے اتے پہلے لوکس دیاں خبراں
بیان کریندے ہں تے اچے ولو اساں تیکوں قرآن
ڈرتے۔

۱۰۱۔ جیرھا ایں کنیں منہ پھیر گھنسی بے شک او
قیامت دے ڈینہ وڈا بار چسی۔

۱۰۲۔ اے اوندے وچ ہمیشہ رہن تے قیامت
دے ڈینہ انہیں کیتے اے اہرہوں ڈکھ ڈیوٹ
والا ہوسی۔

۱۰۳۔ جڈاں دھو تو وچا ویسی اساں اول ڈینہ
مجریں کول ایں حالت وچ اٹھیسوں جو انہیں
دیاں اکھیں نیلیاں ہوسن۔

۱۰۴۔ آپت وچ ہوئے ہوئے گاہیں کرین لساں صرف
ڈاہ صدیاں رہ گئے۔

۱۰۵۔ اساں ڈا ڈھا چاڈے ہں جو او آبدن جلیے
انہیں وچو ساریں کنیں چنگا آدمی اے آکھسی جو
تماں تھوڑا وقت رہ گئے۔

۱۰۶۔ اوتیں کنیں پہاڑیں دے متعلق پچدن توں
آکھ ڈے میڈا رب انہیں کول منڈھو پٹ کے
سٹ گھتیسوں۔

۱۰۷۔ تے انہیں کول بربریاں بنا کے چھوڑ ڈیسی۔

۱۰۸۔ نہ توں اوندے وچ ڈنگ ڈیکھیں نہ اچائی۔

إِنشَاءً إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ
شَيْءٍ عِلْمًا ۝

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
وَقَدْ آتَيْنَكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۝

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ۝

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ۝

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
زُرْقًا ۝

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْ لَهُمْ طَرِيقَةٌ
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۝

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلْخُسْفَانِ فَلَا تُسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۝۹

۱۰۹۔ اوں ڈبنہ لوک سڈن والے دے چھوٹ
پوسن تے اوندی تعلیم وچ کوئی ڈنگ نہ ہوسی تے رحمن
خدا دے سامنے انہیں دیاں آوازاں چکیاں تھی ویسین
تے سوائے کھسکھس دے کوئی آواز نہ سنسین۔

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَرَجَىٰ لَهُ قَوْلًا ۝۱۰

۱۱۰۔ اوں ڈبنہ کہیں دی شفاعت فائدہ نہ ڈلیسی سوائے
اوندے جیکوں رحمن خدا اجازت ڈیڈلیسی تے اوندی کمال
تے اورامنی ہوسی۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۝۱۱

۱۱۱۔ جو اوندے آگے اوںکوں چاندے تے جو اوندے
پچھڑ اوںکوں دی اوندے علم کول او گھیرا نہیں پاسگدے۔

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلُمًا ۝۱۲

۱۱۲۔ تے زندہ تے قائم رہوں والے خدا کیتے چہرے بھگتے
پتے ہوسن تے جیوں ظلم کیتا ہوسی او ناکام تھی ویسی۔

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الظَّالِمَاتِ لَهُ مَوْمِئٌ لَا يُخَفُّ
ظُلُمًا وَلَا هُمْضًا ۝۱۳

۱۱۳۔ تے جیرے نیک کم کریسین تے مومن ہوسن او نہ
کہیں ظلم کنین ڈرسن تے نہ حق کھوین کنین۔

وَكَذَٰلِكَ أَنزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝۱۴

۱۱۴۔ تے ایویں اسان قرآن کول عربی وچ ہائے تے
اندرے وچ بر قسم دیاں ڈراون آیاں گالیں کھول
کے بیان کر ڈتن تاں جو اومتقی بنن یا انہیں کول خدا
دے ذکر دانواں طریقہ ڈسے۔

فَعَلَّمَ اللَّهُ الْهَيْكَلِ الْهَيْئَةَ وَلَا تَعْبَلُ بِالْقُرْآنِ
مَنْ قَبْلَ أَنْ يُقَضَّ إِلَيْكَ وَجِبَةٌ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي
عِلْمًا ۝۱۵

۱۱۵۔ بادشاہ تے سچا اللہ سنسین ہوں اچی شان والا
تے توں جلدی کنیں کم نہ گھن این کنیں پہلے جو قرآن دی
وحی تیبے اُتے پوری کر ڈتی ونچے ہا اسے آہدارہ
اُے میڈے رب میڈے علم کول ودھا۔

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَنُوسٍ وَلَمْ يُخْلِفْ
لَهُ عَهْدًا ۝۱۶

۱۱۶۔ اسان آدم کنیں این کنیں پہلے ہک وعدہ گدھا ہا
تے او بھل گیا تے ساکوں پتہ ہا جو اوندانیکوں توڑن
دا ارادہ نہ ہا۔

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
آبٰۤی ۝۱۷

۱۱۷۔ تے اسان فرشتیں کول آکھیا جو آدم کول سجدہ
کرو ایس دے سوا باقی ساریں سجدہ کیتا۔ اوں

انکار کیتا۔

۱۱۸۔ تے اساں آکھئے اے آدم بے شک اے تیرا
تے تیرے زال دا دشمن تال ڈوناہیں کوں جنت وچو
نہ کڈھ ڈیوے ول توں معیبت وق پئے وچیں۔

۱۱۹۔ بے شک تیرے واسطے اے ہے جو توں ایندے
وچ نا بلوکارہیں تے نہ نیلکا۔

۱۲۰۔ تے بے شک نہ ترساتے نہ دھپ وق ستریں۔

۱۲۱۔ شیطان اوندے دل وق اے وسواس پاڑتے
تے آکھیں اے آدم کیا میں تیکوں ہمیشہ رہن
والا ون ڈساں تے ایجی بادشاہی جیسی کڈاہیں نہ سکے۔

۱۲۲۔ انہیں ڈوناہیں اوندے وچو کھا گدا انہیں دیاں
کمزوریاں انہیں تے ظاہر تھی گیاں تے بہشت دے
پتیریں نال او ڈوناہیں اٹھے آپ کوں ولہیٹی پئے
گین۔ تے آدم اٹھے رب دی نافرمانی کیتی تے سدے
رستے کنیں بٹ گیا۔

۱۲۳۔ ول اوندے رب اونکوں چن گدا تے اوندے
اتے رحمت کیتی تے ہدایت ڈتی۔

۱۲۴۔ اوں آکھئے تال سارے اتھو نکل ونجو تہاڑے
وچو کچھ نہیں دے دشمنن جے تہاڑو میڈی ہدایت آوے
تے جیہا میڈی ہدایت دی پیروی کریسی نہ تے
اوگراہ تھیسے تے نہ او ہلاک تھیسے۔

۱۲۵۔ تے جیہا میڈے ذکر کنیں منہ پھیر گھسی تے
بے شک اوندے کیتے ڈکھی زندگی تے قیامت دے
ڈینہ اونکوں اندھا کر کے اٹھیسوں۔

۱۲۶۔ او اے آکھسی اے میڈے رب تیں میکوں
اندھا کیوں اٹھائے میں تے چنگا بھلا ڈیکھ سگداہم۔

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجُكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْفَى ۝۱۱۸

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ۝۱۱۹

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ۝۱۲۰

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى
شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُلُ ۝۱۲۱

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوَآتُهُمَا
وَطِفَافًا يَنْصِفُنِ عَلَيْهِمَا مِنْ دَرَقِ الْجَنَّةِ ۝
وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ۝۱۲۲

ثُمَّ اجْتَنَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ۝۱۲۳

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جُنُودًا لِّبَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَأَنَا
يَا بَيْنَكُمْ مَتَى هَدَى هَ قَمِنْ اتَّبَعَ هَذَا اے فَلَا
يُضِلُّ وَلَا يَشْفَى ۝۱۲۴

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنُحْشِرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ اَعْلَى ۝۱۲۵

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۝۱۲۶

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا ۖ وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ
تُنْفَى ۝۱۸

۱۲۷۔ او آکسمی ایویں ہے تیبڑے کولوساڑیاں آیتاں
آیاں ہن تیں انہیں کول بھلا ڈتا آج اساں ایویں
تیکوں بھلندے ہیں۔

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ۝۱۹

۱۲۸۔ تے اساں ایویں سزا ڈیندے ہیں جیرھا
حد کنیں ودھدے تے جیرھا اپنے رب دی آیات
تے ایمان نہیں ایندا تے آخرت دا عذاب ہوں
سخت تے باقی رہن والا ۱۹۔

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَنْشَوْنَ فِي صُلُوبِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
النُّبُوَّةِ ۝۲۰

۱۲۹۔ کیا انہیں کول ایندے نال ہدایت نہیں ملی
جو اساں انہیں کنیں پہلے ہوں ساری قومیں کول
ہلاک کیتا اے انہیں دے گھوڑیں وچ ٹردے ودن
بے شک ایندے وح عقل آلیں کیتے نشان۔

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَوَاجِلٍ
مِّنْهُمْ ۝۲۱

۱۳۰۔ تے جے تیبڑے رب ولو ہک لال نہ تھی جوے
ہاتے اوندہ وقت مقرر نہ تھیا جوے ہاتے اے
عذاب انہیں کول چمڑیا رہ وچے ہا۔

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ أَنَايِ الْبَلِّ فَسَبِّحْ
وَاطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۝۲۲

۱۳۱۔ جیرھا کجھ اے آبدن توں اوندے تے صبر کرتے
اپنے رب دی تعریف نال پاکیزگی بیان کرتے سمجھ
نکلن کنیں پہلے پڑن کنیں دی پہلے تے رات دے
حصیں وچ پاکیزگی بیان کرتے ڈیندہ دے حصیں
وح وی تاں جو توں خوش رہیں۔

وَلَا تُدْرِكْ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَعَ تَابِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ
زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِيُفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝۲۳

۱۳۲۔ توں اپنے ڈوہیں اکھیں نال اوندو نہ گھور
جنہیں کول اساں دنیا دا سامان ڈتے دنیا دے
سوٹھپ کیتے انہیں وجہ انہیں دیاں زالیں ہن تاں
جو اساں آزمائش کروں تے تیبڑے رب دا رزق
چنگا ۱۳۔ تے باقی رہن والا ۱۴۔

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا تَسْأَلْكَ
رِزْقًا ۚ نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ۝۲۴

۱۳۳۔ تے اپنے گھر والیں کول نماز دا حکم ڈے تے
خود وی قائم رہ اساں تیں کنیں رزق نئے منگدے

اساں تیکوں رزق ڈیندے ہیں تے چنگا انجام پر پگھاری
والا ۷۰ -

۱۳۴ - تے او آہن جواں پٹے رب کنیں ساڈو کوئی
نشان کیوں نہیں گھن اندا کیا انہیں دو انجھا نشان نہیں
آیا جیرا پہلی کتابیں وچ مایاں تھیں۔

۱۳۵ - تے جے اساں انہیں کوں ایں رسول دے
آون کنیں پہلے عذاب نال ہلاک کر ڈیوں ہا تے دل
او آکھن ہا لے ساڈے رب تیں ساڈو رسول کیوں
نہ پٹھیا ہا اساں تیڈی آیات پیروی کروں ہا ایں
کنیں پہلے جو اساں ذیل تے بے عزت تھیو دوں ہا۔

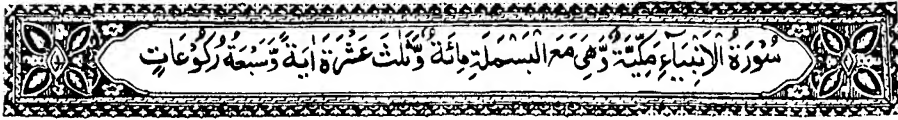
۱۳۶ - توں آکھ ڈے ہر کوئی انتظا کریندا پئے ول
تساں وی انتظا کر دتھا کوں جلدی پتہ لگ دیسی جو
کون سرے رستے آلا تے کون ہدایت پاوون
والا ۷۰ -

وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ
بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَذِلَّ وَنُخْزَى ۝

قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَضَلَّ
الضَّلَاطِ السَّوِيَّ وَمَنِ اهْتَدَى ۝

پچ

سورة انبیاء مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۳ آیات تے ست رکوع ان۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ②
 مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَنُونَ ③
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُشْرِكُونَ ④
 قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑤
 بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ افْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ مُدَّعٍ ⑥
 فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ⑦
 مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ⑧
 وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَاسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ⑨
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرحان منگئے ڈیون والا تے دل دل رحم کرٹ والا ۷۔
 ۲۔ لوکین کنیں حساب گھنٹ دا وقت کو لہو آگئے تے او غفلت وچ منہ پھریندے دیندن۔
 ۳۔ انہیں دے رب ول کو کوئی نواں ذکر انہیں دوئیں اندا سوائے ایندے جو اوکوں او سندن تے کھلدن تے مذاق کریندن۔
 ۴۔ انہیں دے دل غافلن تے محک تے مشورے کریندن او جنہیں ظلم کیتے تے آہدن کیا لے تساں جیہاں آدمی نہیں کیا تساں ایندے جادو وچ پھس دیسوتے تساں ڈہرے پئے ۷۔
 ۵۔ حضور نے فرمائے جو میڈا رب جائدے انہیں گالیں کل جبرحیاں زمین تے آساں وچ تھیندن۔ تے او بہوں سٹن والا تے بہوں جائن والا ۷۔
 ۶۔ جھوٹے آکھئے نیں جو اے پیٹے سیدھے خواہن اے آبلہ چاٹناشی تے اے شاعر۔ لے ساڈو اویں نشان گھن آوے جیویں پہلے رسول پٹے گین۔
 ۷۔ انہیں کنیں پہلے دی اسان دستیاں تباہ کیتن جنہیں ایمان آندا ماتے کیا لے من گھسن۔
 ۸۔ اسان تیں کنیں پہلے مردیں کوں ہی رسول بنا کے پیٹے سے اسان انہیں دوو می کریندے ہا سے جے تساں نوہے جائدے تے انہیں کنیں کچھ گھنور۔

- ۹۔ اسل انہیں دا ایجھا جسم نہ بٹایا با جو او کھاٹا نہ کھندے تے نہ او ہمیشہ رہیٹ والے ہن۔
- ۱۰۔ اسل جیرھا وعدہ انہیں نال کیتا با او پورا کر ڈتا تے اسل انہیں کول نجات ڈتی تے اجیکوں اسل چاہندے ہن نجات ڈیندے ہن تے حد کنیں دوڑن والیں کول اسل ہلاک کیتے سے۔
- ۱۱۔ اسل تہا ڈو کتاب لہائی جیندے وچ تہا ڈے کیتے نصیحت کیا تساں عقل نو بے کریندے۔
- ۱۲۔ کتیاں دستیاں ہن جیریاں ظلم کریندیاں ہن اسل انہیں کول اُچار کے رکھ ڈتا تے انہیں دے بعد اسل بی قوم کول پیدا کیتے۔
- ۱۳۔ تے جیلھے انہیں ساڑے عذاب کول ڈٹے تے پچیس اوں کنیں درکن گب بین۔
- ۱۴۔ (اسل آکھئے) درکو نہ تے اپنی آرام والی شیں دو تے اپنے گھرں دو ولوتاں جو تساں کنیں پکھا وچئے۔
- ۱۵۔ انہیں آکھئے ہائے افسوس بے شک اسل ظالم ہا سے۔
- ۱۶۔ او ایجا گال او تیں آہدے رہ گئیں جے تیں اسل انہیں کول کپی ہوئی رڑھ آلی کار کر ڈتے سے جیندی ساری رونق برباد متی گئی ہائی۔
- ۱۷۔ تے اسل آسمان زمین تے جو او نہیں دے ادھ وچ محض کھینڈن کیتے پیدائیں کیتا۔
- ۱۸۔ جے اسل اپنے آپ کول دندلاوٹن کیتے کئی شے بٹاؤں چاہوں ہاتے اسل اوںکوں اپنے نال بٹاؤں ہا۔ اسل کر سگدے ہا سے۔
- ۱۹۔ اسل سچ کول کوڑ تے سٹیدے ہن تے او اندل بھیجا کڑھ سٹیدے او ڈہریں ڈہریں بچ ویندے تے
- وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ①
- ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَاهْلَكْنَا السُّفَهَاءَ ②
- لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ③
- وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَوْمٍ كَانَتْ ظُلُمُهُمْ وَأَنْشَاءُ بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ④
- فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْتَضُونَ ⑤
- لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أَنْزَلْتُمْ فِيهِ وَمَلِكُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ⑥
- قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ⑦
- فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَبِيدِينَ ⑧
- وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَابَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ⑨
- لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا لَا نَتَّخِذَ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنَّا لَفَاعِلِينَ ⑩
- بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ⑪

- تہاڑے اتے تہاڑی گاہیں دی وجہ کیں افسوس۔ ۱۰
- ۲۰۔ جو آسانیں تے زمین وچ سمجھ کجھ اوہیں داہتے جو اوندے کوہوہن اوندی عبادت کئیں نہ تکبر کریندن تے نہ ٹھکرن۔
- ۲۱۔ رات ڈہیند اللہ دی تسبیح کریندن تے کوڑ نیں گھڑیدے۔
- ۲۲۔ یا انہیں زمین وچ معبود بنا گدمن تے کیا او پیدا کریندن۔
- ۲۳۔ جے زمین تے آسان وچ اللہ دے سوا پے معبود ہون ہا تے انہیں وچ گھڑپے دجے ہا۔ اللہ سیں ہر جا عرض دارب او پاک جو او آہن۔
- ۲۴۔ جو او کریندے اوں کیں کچھن والا کوئی نیں تے انہیں کیں پچھا ویسی۔
- ۲۵۔ کیا اوندے سوا انہیں پے معبود بنا گدمن تول آکھ اپنی دلیل گمن آؤ۔ اے قرآن انہیں لوکیں کیتے دی جبرے میڈے نالہن تے میں کیں پہلے لوکیں کیتے دی بزرگی دا سبب انہیں وچ اکثر لوک سپاٹی کوں سناںدے نیں ایں واسطے منہ پھیر گھندن۔
- ۲۶۔ آسان تیں کئیں پہلے جبرے رسول پٹھیں انہیں دو لے دجی کریندے ہاسے جو بے شک میں ہی ہک معبود آں تے میڈی عبادت کرو۔
- ۲۷۔ انہیں آکھئے رحمان خدا پتر بنا گدے او تے پاک تے سچ لے سہے جو او تے عزت والے بندن۔
- ۲۸۔ کہیں گال وچ اوں کئیں ودھدے نیں تے محض ہوندے حکم تے عمل کریندن۔
- ۲۹۔ او جانڈے جو انہیں دے اگوہ تے جو انہیں دے پچھوہ تے او محض ہوندی سفارش کریندن جیدے کیتے
- وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ ۚ وَلَا يَسْتَحْسِبُوْنَ ۝۲۰
- يُسَبِّحُوْنَ اَيْلًا وَ النَّهَارَ لَا يَفْثُوْنَ ۝۲۱
- اَمْ اَتَّخَذُ الْاِلٰهَ مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْسِفُوْنَ ۝۲۲
- لَوْ كَانَ فِيْهِمَا اِلٰهٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝۲۳
- لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُنْشَلُوْنَ ۝۲۴
- اَمْ اَتَّخَذُ دٰوِیْنَ دُوْبَیْہِ الْاِلٰهَ ۚ قُلْ هَاتُوْا بُرْہٰنَکُمْ ۚ هٰذَا ذِکْرٌ مِّنْ مَّعٰی وَ ذِکْرٌ مِّنْ قَبْلِیْ ۚ بَلْ اَکْذَبُوْهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ الْحَقَّ فِیْہُمْ مَّعْرُوْضُوْنَ ۝۲۵
- وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِکَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحٰی اِلَیْہِ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدُوْنِیْ ۝۲۶
- وَقَالُوْا اَتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ۚ سُبْحٰنَہٗ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّکْرَمُوْنَ ۝۲۷
- لَا یَسْبِقُوْنٰہُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِہِ یَعْمَلُوْنَ ۝۲۸
- یَعْلَمُ مَا بَیْنَ اَیْدِیْہِمْ وَ مَا خَلْفَہُمْ وَ لَا یَشْفَعُوْنَ اِلَّا بِاِیْمٰنٍ اَرْتَضَہٗ وَهُمْ مِنْ خَشِیَّتِہِ مُّشْفِقُوْنَ ۝۲۹

خدا را مہی ہوئے تے او ہوندے ڈر کنیں کبندے رہ
ویندن۔

۳۰۔ تے جیرا انہیں وجو آکھے جو میں خدا دے سوا مہبوداں
تے اساں اوکوں دوزخ وچ بیٹھوں تے خالیں کوں
اساں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۳۱۔ کیا کافر نیں ڈیندے جو بے شک آسمان تے زمین
جڑیئے ہوئے ہن تے اساں انہیں کوں الجوانج کیستے
سے تے اساں پانی تال ہر شے کوں جیندا کیستے کیا او
نیں میندے۔

۳۲۔ تے اساں زمین وچ پہاڑ بٹائن تال ہوا و مہبوداں
امب وچ نہ بھس و نجن تے اساں زمین وچ پلہ پلہ
راہ بٹائن تال ہوا و راہ ڈیکھ سگن۔

۳۳۔ اساں آسمان کوں مضبوط چھت بٹائے تے او انہیں
دے نشانیں کنیں منہ پھرندن۔

۳۴۔ او ہور میں رات تے ڈیندے سمجھتے چندر کوں
پیدا کیستے تے ہر شے اپنے گھر دے چوہار پھری پئی ہے۔
۳۵۔ اساں تیں کنیں پہلے کوئی ایجھا انسان نیں بٹایا جیکوں
بہوں وڈی عمر ڈتی ہوئے کیا توں مرو نجیں تے او ہمیشہ
جیندے رہوں۔

۳۶۔ ہر کہیں موت و امزا چکھتے تے اساں چنگائی نال دی
تے لگائی نال دی تہا کوں از میسوں تے آخرتساں ساڈو
ولے۔

۳۷۔ تے جیسے کافر تیکوں بدن تیبے نال محض مذاق کریندن
کیا ایہو جیرا تہا ڈے مہبوداں دیاں برائیاں ڈسیندے
تے او آپ رحمن دے ذکر کوں نہ منٹ والن۔

۳۸۔ انسان وچ نکھائی رکھی گئی ہے میں تہا کوں ضرور اپنے

وَمَنْ يُقْلُ مِنْهُمْ إِلَى اللَّهِ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ
جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا
رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ
أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۝

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا
فِيهَا زُجُجًا سُبُلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ۝

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ وَالنَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ
فَهُمُ الْخَالِدُونَ ۝

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِنَّا تَارِعُونَ ۝

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ فَإِنَّهُمْ لَكَاظِمُونَ
أَهْلًا الَّذِينَ يَدْكُرُ الْإِنْسَانُ لَهُمْ بَذَلٌ لَمْ يَحْصِهِ
هُمْ كَفَرُونَ ۝

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ فَأَوْرَثَكُمُ آيَاتِي فَلَا

تَسْتَعِزُّوْنَ ۝

وَيَقُولُوْنَ فَاِنَّ هَذَا الْوَعْدُ اِنْ كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ۝

نشان ڈکھیاں تاں جلدی نہ منگو۔

۳۹۔ تے او آبدن جے تاں پچھے ء تے لے وعدہ کڈلن پورا تھیس۔

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝

۴۰۔ جے لے کافر جانڈے ہون با جو جلال او اپنے مونہیں تے کنڈیں کنیں بھانہ بنا بگسن تے نہ انہیں دی مدد کیتی ولسی۔

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ۝

۴۱۔ تے او عذاب انہیں تے ابھن گھٹ اوسی تے انہیں کوں حیران کر ڈیسی نہ انہیں کوں عذاب بٹاؤن دی طاقت ہوسی تے نہ انہیں کوں وحی ملی۔

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَافَ بِاللَّيْلِ سَجُودًا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝

۴۲۔ تیں کنیں پہلے دی رسولیں تے مذاق کیتے گبھن تے جنہیں مذاق کیتے ہوں مذاق انہیں کوں ولہیٹ گدھے۔

قُلْ مَنْ يَكْلُوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرِّحْمٰنِ ۚ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ۝

۴۳۔ توں آکھ ڈے تہا کوں رات ڈینہہ رحمن خدا دی پکڑ کنیں کوں بچیندے۔ اصل او اپنے رب دے ذکر کنیں منہ پھرنیدے پین۔

اَمْ لَهُمْ اِلٰهَةٌ تَسْتَعْتَمُ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ قِيَّاتُ صُحُورٍ ۝

۴۴۔ یا کیا انہیں دے ایجھے معبود ہن جیرے ساڈے عذاب کنیں انہیں کوں بچا گھنن۔ او تے اپنی مدد دی دی طاقت نیں رکھیندے تے نہ ساڈے مقابلے وچ انہیں دا کوئی سنگتی ہن سبکدے۔

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَاٰبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ ۚ اَفَلَا يَرَوْنَ اَنَّا نَأْتِي الْاَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا ۚ اَفَهُمُ الْغُلْبٰوْنَ ۝

۴۵۔ سچ اے ہے اساں انہیں تے انہیں دے پیو ڈاڑے کوں بہوں سارا سامان ڈتا ماسے تے انہیں دا زمانہ بہوں لمبا تھی گیا۔ کیا او ڈبڈبے نیں جو اساں زمین کوں چودھار گھیندے اندے ہیں۔ کیا او ڈاڑھے تھی ولسن۔

قُلْ اِنَّمَا اُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ ۚ وَلَا يَتَمَعَ الضُّمُّ الدَّعَاءِ اِذَا مَا يَنْذَرُوْنَ ۝

۴۶۔ توں آکھیں تہا کوں محض وحی دے نال ڈریندا پیان تے او بوڑھے سب نہ نیں سڈے جیلے انہیں کوں ڈرایا دینے

وَلٰكِنْ مَسْتَهْزِئَةٌ مِّنْ عَدَابِ رَبِّكَ يُقَالُ لَئِنْ يُّؤْتِيَنَا اِنَّا كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ۝

۴۷۔ تے جے انہیں کوں تیبڑے رب دے عذاب دا جھڑکا بلے تے او ضرور آکھسن ہائے اسوس اساں بے شک

ظالم ہاے۔

۴۸۔ تے قیامت دے ڈینہہ اساں انصاف دیاں ترکریاں رکھسوں تے کہیں تے فراوی ظلم نہ کیتا ویسی تے جے راڑی دے داٹے دے برابر وی کوئی عمل ہوسی اوکوں گھن اوسوں تے اساں حساب گھنٹ وچ کافی ہیں۔

۴۹۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون کوں معجزے ڈتن تے روشنی ڈتی تے تے پرویز گاریں کیتے نصیحت ڈتی تے۔

۵۰۔ (متقی اوسن) جیرھے اپنے رب کیں اول ویلے دی بڑون جڈیاں او دھر ہون تے قیامت کیں دی بڑ دے رو ویندن۔

وَهَذَا ذِكْرُ مُبْرَأَاتِ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۱﴾ تے اے برکت والا ذکر میرا اساں ہائے کیا لتاں ایندا انکار کریندے؟

۵۲۔ تے میں کیں پہلے اساں ابراہیم کوں عقل تے سنبھ بڑتا ہا تے اساں اوکوں چچی طراں جاندے ہاے۔

۵۳۔ جڈیاں اول اپنے پیرو تے اپنی قوم کوں آکھیا جو اے بت کیا بن جنہیں نے اگوتساں بیٹھے رہندے؟

۵۴۔ انہیں آکھئے اساں اپنے پیرو بڑا بڑے کوں انہیں دی عبادت کریندا بڑھے۔

۵۵۔ حضرت ابراہیم آکھئے لتاں تے تہا بڑے پیو بڑا بڑے کھلی گمراہی وچ بن۔

۵۶۔ انہیں آکھئے کیا توں ساڈو سچ گھن آئیں یا ساڈے نال پٹ مریندا پئیں۔

۵۷۔ اول آکھئے سچ اے ہے جو تہا بڑا رب آسا میں تے زمین دار رب میں انہیں کوں پیدا کیتے تے میں تہا بڑے ساڈے ایندا گواہ ہاں۔

۵۸۔ تے اللہ دی قسم میں تہا بڑے بتیں دے خلاف ضرور

وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا تَظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خُودَلِ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿۵۰﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۵۱﴾

الَّذِينَ يَحْسُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّكَاةِ مُشْفِقُونَ ﴿۵۲﴾

وَهَذَا ذِكْرُ مُبْرَأَاتِ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۳﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَلِيمِينَ ﴿۵۴﴾

إِذْ قَالَ لِأَبْنَيْهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ الشَّائِئَةُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿۵۵﴾

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿۵۶﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۵۷﴾

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿۵۸﴾

قَالَ بَلَىٰ رَبَّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۹﴾

وَنَالِلَهُ لَا كَيْدَ لَنَا أَصَاكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا

- مُذِیْرٍ ۝۵۹
فَجَعَلَهُمْ جُودًا ۖ اِلَّا كَثِيْرًا لَّهُمْ لَعَلَّهُمْ
اَلْيَسْرُ ۝۶۰
قَالُوْا مَنْ فَعَلَ هٰذَا بِاِلٰهِنَا اِنَّهٗ لَبِّنَ الظَّالِمِيْنَ ۝۶۱
قَالُوْا سَعْنًا فَاَنۢتَ بِذِكْرِهِمْ يُقَالُ لَهٗ اِۡنۢرُھِیْمُ ۝۶۲
قَالُوْا فَاَنۢتَ بِهٖ عَلٰۤی اَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ
یَسْہَدُوْنَ ۝۶۳
قَالُوْا اَنتَ فَعَلْتَ هٰذَا بِاِلٰهِنَا یٰۤاِبْرٰھِیْمُ ۝۶۴
قَالَ بَلْ فَعَلَهُ کَیۡدُهُمْ هٰذَا فَتَلَوۡهُمۡ اِنْ
کَانُوۡا یَنۢطِقُوۡنَ ۝۶۵
فَرَجَعُوۡا اِلٰیۤ اَنْفُسِهِمْ فَقَالُوۡا اِنَّکُمْ اَنْتَ الظَّالِمُوۡنَ ۝۶۶
ثُمَّ نَسُوۡا عَلٰۤی رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هٰۤؤُلَآءِ
یَنۢطِقُوۡنَ ۝۶۷
قَالَ اَتَعْبُدُوۡنَ مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ مَا لَا یَنۢفَعُکُمْ
شَیۡئًا وَّلَا یَضُرُّکُمْ ۝۶۸
اَفِیۡ لَکُمْ وِلٰیۡمًا تَعْبُدُوۡنَ مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ اَفَلَا
تَعْقِلُوۡنَ ۝۶۹
قَالُوۡا حَرِّقُوْهُ وَانۢصُرُوۡا اِلٰهَکُمْ اِنْ کُنۡتُمْ فٰعِلِیۡنَ ۝۷۰
فَلَمَّا یَنۢتَهِیۡ رُءُوسُہُمْ وَاَسْلَمَ عَلٰۤی اِۡنۢرِھِیْمُ ۝۷۱
ہک تدبیر کر لیاں جبرے دیلے تہاں احمول ولیہ۔
۵۹۔ تے اوں انہیں کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا سولے وڈے
ہمت دے تہاں جو او اونڈول آون۔
۶۰۔ انہیں آکھئے جو ساڈے معبودیں نال اے حشر کیں کیتے
بے شک او ظالمیں وچوہے۔
۶۱۔ انہیں آکھئے اساں ہک جوان کوں جینکوں ابراہیم آہدن
انہیں کوں گالیں کڈیندا سٹئے۔
۶۲۔ انہیں آکھئے اوکوں لوکیں دے ساٹے گھن آڈاں جو
او کوئی فیصلہ کرن۔
۶۳۔ انہیں آکھئے اے ابراہیم کیا ساڈے معبودیں دا اے
حشر تیں کیتے۔
۶۴۔ اوں آکھئے اے کہیں تے کیتے اے وڈا کھڑے انہیں کیں
پچھوہے او الا سبکدن۔
۶۵۔ ول او اپنے سرداریں دو ولین تے آکھئے نیں بیشک
تساں ہی ظالم ہوسے۔
۶۶۔ ول او بہوں شرمندہ تے لا جواب تھی گئیں تے راکھئے
نیں ایتیکوں پتہ جو اے الہندے نیں۔
۶۷۔ پچھیں حضرت ابراہیم آکھئے کیا تساں اللہ دے سوا انہیں
دی عبادت کریندے جو جبرے نہ نفع پچھندن تے نہ تہاکوں
نقصان پچھندن۔
۶۸۔ افسوس تہاڈے اتے اللہ دے سوا بنہیں دی عبادت
کیوں کریندے جو کیا تساں عقل نال کم نوہے گھندے۔
۶۹۔ انہیں آکھئے انیکوں سالو تے اپنے معبودیں دی مدد
کروہے کچھ کرٹے وے تہاں۔
۷۰۔ اساں آکھیا اے بھاتوں ابراہیم تے ٹھٹھی تھی وچ
تے اوکوں پچا گھن۔

۷۱۔ تے انہیں گندے سلوک و ارادہ کیے تے اساں انہیں کون ناکام کر ڈتے۔

۷۲۔ اساں اونکوں تے لوط کون اوں جاتے پہلے سے جینکوں اساں ساریں جہانیں وچ برکت دتی بانی۔

۷۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یوثرالیعقوب ڈتے سے تے اساں ساریں کون نیک بنائے۔

۷۴۔ تے اساں انہیں کون امام بنائے تے اوساڈے حکم نال ہدایت دیندے بن تے اساں انہیں دو چچی گاہیں دی تے نماز پڑھن دی تے زکاۃ دیون دی وحی کیتی تے اوساڈی بندگی کریندے بن۔

۷۵۔ تے لوط کون اساں اوں کون فیصلے دی طاقت تے علم ڈتے تے اساں اونکوں اوں وسیکنیں پھائے جرمی گندے کم کریندی بانی بے شک اوں جہوں گندی تے نافرمان قوم بانی۔

۷۶۔ اساں اونکوں اپنی رحمت وچ داخل کیتے بے شک اونیکیں وچوہا۔

۷۷۔ تے نوح کون یاد کرو میں ساکوں میں کنیں پہلے سبڑیے تے اساں اوندی دعا سٹی تے اونکوں تے اوندے پھر کون بیہوں وڈی تکلیف کنیں بچایا۔

۷۸۔ تے اساں اوندی اوں قوم دے خلاف مدد کیتی جنیں ساڈی نشانیں کون جھٹلائے تے بے شک او گندی قوم بانی تے اساں انہیں ساریں کون غرق کر ڈتا۔

۷۹۔ تے داؤد تے سلیمان کون دی جڈاں اور پھر دے مقدمے وچ فیصلہ پئے کریندے بن۔ جڈاں قوم دے عام لوک اوں کون تباہ کر گئے بن تے اساں انہیں دے فیصلے دے گواہ ماہے۔

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧١﴾

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۚ وَكَوَلَّآ جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٣﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُهَدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عِبْدِينَ ﴿٧٤﴾

وَلُوطًا آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرَارِ ۚ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوِءٍ فَسِيقِينَ ﴿٧٥﴾

وَادْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٦﴾

وَنُوحًا إِذْ نَادَى مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

وَنَصْرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوِءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٨﴾

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَخَتْ فِيهِ غَمَمُ الْقَوْمِ ۚ وَكُنَّا لَكُمْ شَاهِدِينَ ﴿٧٩﴾

فَفَقَهُنَّهَا سُلَيْمٌ ۖ وَكَلَّا إِنَّا خُلْنَا وَعِلْمًا زَوْ
سَخَرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْإِسْحَاقَ وَالْطَّيْرَ وَكَلَّا
فُعِلِينَ ۝

۸۰۔ تے اساں سلیمان کوں اصل گال سمجھا ڈتی ہائی تے
اساں انہیں ساریں کوں فیصلے دی طاقت تے علم ڈتا ہا
تے اساں پہاڑیں کوں داؤد دی خدمت وچ لاڈتا ہا
او خدا دی پاکیزگی بیان کریندے ہن تے کچھ دی تے
اے اساں کر سگدرے ہا سے۔

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لَتَمِصَّكُمْ مِنْ
بَاسِكُمْ ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ۝

۸۱۔ تے اساں اوں کوں تہاڑے کیتے کپڑے بناوٹ سکھا
ڈتا ہا تاں جو او تہا کوں تکلیف کنیں پچھاوے کیا تاں
شکر کریندے ہا۔

وَلِيُليِّنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكَلَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمِينَ ۝

۸۲۔ تے سلیمان دی خدمت کیتے بہوں رکھی ہوا لائی ہا سے
جیرمی اوندے حکم نال اوں زمین دو چل دی ہائی جیندے وچ
اساں برکت رکھی ہائی تے اساں سمجھ کچھ چاندے ہیں۔

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يُفُوضُونَ لَهُ وَيَعْلَمُونَ
عَمَّا دُونِ ذَلِكَ وَكَلَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ۝

۸۳۔ تے کچھ بہوں باغی لوک اشیجھے دی بن جیرمے اوندے
کیتے ٹپیاں مرنیدے ہن۔ تے ایندے علاوہ پے کم دی
کریندے ہن تے اساں انہیں دے نگران ہا سے۔

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝

۸۴۔ تے ایوب جڈاں اوں اپنے رب کوں سڈیا جو بیشک
میں تکلیف تے ڈکھ وچ ہاں تے توں بہوں رحم کرن
والا ہویں۔

فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ فَكُشْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ ۖ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى
وَمَثَلُهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَى
لِلْعَبِيدِينَ ۝

۸۵۔ تے اساں اوندی دعا کوں قبول کیتا تے جیرھا اوں کوں
ڈکھ ہا اوں کوں بٹا ڈتا تے اوں کوں تے اوندے ڈپر کوں
تے اوں جو جنیں نہیں کوں اپنے ولو رحمت ڈتی تے عبادت
کرن والیں کیتے اے لضمیت۔

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِذْ يُرِيسُ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ
الضَّالِّينَ ۝

۸۶۔ تے اسماعیل تے ادریس تے ذوالکفل کوں اے
سارے مبر کوں والے ہن۔

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

۸۷۔ تے اساں انہیں کوں اپنی رحمت وچ داخل کیتا بیشک
اونیک بن۔

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَّنْ نَقْدِرَ

۸۸۔ تے ذوالنون (یونس) جڈاں او کوں ریج کے ٹریگے تے

عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنَا ۖ فَاسْمِعْنَا لَكَ نَجْمًا ۖ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۳۸﴾

اونکوں یقین پا جو اسان اونکوں اصول تنگ نہ کریں تے
میںیں وچ ساکوں سببیں تے اکھیں جو تیرے سوا کوئی
معبود نہیں توں پاک ہویں بے شک میں ظلم کرن والیں
دچار ہاں۔

فَاسْمِعْنَا لَكَ نَجْمًا ۖ وَنَجِّنَهُ مِنَ الْعَمْرِ ۖ وَكَذٰلِكَ
نُفِیْهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۹﴾
وَذَكَرْنَا اِذْ نَادٰی رَبُّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِیْ فَرْدًا
وَ اَنْتَ خَیْرُ الْوَارِثِیْنَ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ اسان اوندی دعا کوں سنا تے مونجھ کنیں پچایا
تے یوں اسان مومنین کوں بچیندے ہیں۔
۴۰۔ ذکر کیا کوں دی جڑاں اوں اپنے رب کوں سببے
لے میںے رب توں میوں کلبانہ چھوڑتے توں ساریں
کنیں چنگا وارث ہوں۔

فَاسْمِعْنَا لَكَ وَوَهَبْنَا لَكَ یَحْیٰی وَاصْلَحْنَا لَكَ
زَوْجَهُ ۖ اِنَّهُمْ كَانُوْا یُسْرِیُّوْنَ فِی الْخَبْرَاتِ وَ
یَدْعُوْنَآرْعَابًا وَرَهَبًا ۖ وَكَانُوا لَنَا خٰشِعِیْنَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے اسان اوندی دعا کوں سنا تے اونکوں بچی بڑے
سے تے اوندی زال کوں دی تندرست کر دے تے
بے شک لے سارے لوک پیچھے گئیں وچ جلدی کریندے
ہن تے ساکوں پیارنال وی تے بڑنال دی سببیں
ہن تے ساڈے ابو عا جزی کریندے ہن۔

وَالَّتِیْٓ اٰخَصَّتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِیْهَا مِنْ رُّوحِنَا
وَجَعَلْنٰهَا وَابْنَهَا اٰیَةً لِّلْعٰلَمِیْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے جس اپنی شرمگاہ دی حفاظت کیتی تے اسان
اوندے اتے اپنا کلام لبایا تے اسان اونکوں تے اوندے
پتر کوں دنیا کیے بک نشان بنائے۔

اِنَّ هٰذِهِ اُمَّتُكُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً ۖ وَاَنَا رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُوْنِیْ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ بے شک اے تہاڑی امت بک امت تے میں
تہاڑا رب ہاں تہاں میںی عبادت کرو۔

وَتَقَطَّعُوْا اَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ ۖ كُلُّ اِلٰیۡنَا
رٰجِعُوْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ تے انہیں اپنے دین کوں ٹوٹے ٹوٹے کر کے دند
گدھا لے سارے ساڈو ولسن۔

فَمَنْ یَّعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِّسَعِیۡهِ ۖ وَاِنَّا لَهٗ لَكٰتِبُوْنَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے جیرھایک کم کرے تے مومن ہوئی اوندی
کوشش دی ناقدری نہ کیتی دسی تے بے شک اسان
عملیں کوں لکھیندے پئے ہیں۔

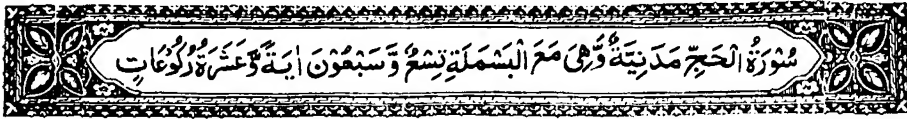
وَحَرَمٌ عَلٰی قَرِیۡۃٍ اَهْلَکُلْہَا اِنَّہُمْ لَا
یَرْجِعُوْنَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے اسان جیرھی وستی کوں تباہ کیے حرام ہے او
اتھاں ولا دل آون۔

- ۹۷۔ تے جڈاں یا بوج تے ما بوج کھول ڈتے ولین تے
او ہر اچی تے جھکی جا تو پ کے پھیل ولین۔
- ۹۸۔ تے سچا وعدہ کو لہو آویسی تے کافریں دیاں اکھیں حیرانی
دی وجر کنیں پٹیاں رہ ولین تے آکھن بائے افسوس
اساں تے این کنیں غافل با سے تے سچ لے ہے جو اسال
ظالم با سے۔
- ۹۹۔ تے اس تے اللہ دے سوا جیندی عبادت کریندے دے
سب دوزخ دا بل بن تے سارے ایندے وچ پھرو۔
- ۱۰۰۔ جے او معبود ہون با تے لے دوزخ وچ نہ پھرن ہا
لے سارے او اندے وچ پئے رہن۔
- ۱۰۱۔ تے او اندے وچ چکیاں مرلین تے او او اندے وچ
کئی گال نہ سنن۔
- ۱۰۲۔ بے شک جنہیں کیے این کنیں پہلے اساں چبکے سلوک دا
وعدہ کر چکے ہیں او این دوزخ کنیں پریں رکھئے ولین۔
- ۱۰۳۔ او او اندی کوئی نہ سنن تے جویں انہیں دے دل کر لین
اوین ہمیشہ رہن۔
- ۱۰۴۔ وڈی تول وڈی پریشانی دی انہیں کول مونجہا نہ کریں
تے فرشتے انہیں کول بسن تے آکھن اے او ڈینہر جیندا
تھا بے نال وعدہ کیا گیا ہا
- ۱۰۵۔ جڈاں اساں آسمان کول الیوس ولہیوس جویں ہنیاں
کھاں کول ولہیٹ گھنن جویں اساں پہلے پیدا
کیے الیوس ولا پیدا کرلیسوں۔ لے ساڈا وعدہ ویشک
اساں کرن والے ہیں۔
- ۱۰۶۔ تے اساں زبور وچ نصیحتیں دے بعد اے کھہ ڈتے
جو بے شک این زمین دے اوہے وارث تھیں جیرھے
میدے نیک بندے ہون۔
- حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَابُجُجٌ وَمَأْجُجٌ وَهُمْ مِنْ كُلِّ
حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿۹۷﴾
- وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ إِذْ أَخَذَ شَاخِصَةً أَبْصَارَ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُؤْيِلْنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا
بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۹۸﴾
- إِنَّمَا وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبٌ جَعَلُوا
أَسْمَاءَ لَهَا وَرِذْوَنَ ﴿۹۹﴾
- لَوْ كَانَ هَؤُلَاءَ إِلَهًا مَا وَرَدُوهُمْ وَكُلٌّ فِيهَا
خُلْدُونَ ﴿۱۰۰﴾
- لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿۱۰۱﴾
- إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنْهَا مُبَعَدُونَ ﴿۱۰۲﴾
- لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ
أَنفُسُهُمْ خُلْدُونَ ﴿۱۰۳﴾
- لَا يَحْرُغُهُمُ الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ وَتَلْقَاهُمُ الْمَلَكَةُ
هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۱۰۴﴾
- يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَنَاطِي السَّجَلِ لِلْكِتَابِ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نَعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿۱۰۵﴾
- وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿۱۰۶﴾

نہ

- ۱۰۷۔ اِنَّ فِيْ هٰذَا لَبَلٰغًا لِّقَوْمٍ عٰمِدِيْنَ ﴿۱۰۷﴾
وَمَاۤ اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۰۸﴾
قُلْ اِنَّمَا يُوْحٰى اِلَيَّ اَنْتَا اِلٰهُكُمْ اِلٰهٌ وَّاحِدٌ ۚ
فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ﴿۱۰۹﴾
فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اَدْنٰكُمْ عَلٰى سَوَآءٍ وَّاِنْ اَدْرٰى
اَقْرَبُۢ بِيْ اَمْ يَبْعِدُۢ مَا تُوْعَدُوْنَ ﴿۱۱۰﴾
اِنَّكَ يٰعَلَمُ الْجَهَنَّمَ مِنَ الْقَوْلِ وَیَعْلَمُ مَا تَكْتُمُوْنَ ﴿۱۱۱﴾
وَاِنْ اَدْرٰى لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَتَاعٌ اِلٰی
حٰیٰتٍ ۙ ﴿۱۱۲﴾
قُلْ رَبِّ اٰخِزْ بِالْحَقِّ وَرَبَّنَا الرَّحْمٰنُ لَمِنَ الْفٰتِكِیْنَ
عَلٰی مَا تَصِفُوْنَ ۙ ﴿۱۱۳﴾
- ۱۰۷۔ بے شک ایندے وچ عبادت والی قوم کیتے ہک سینہ ۛ
۱۰۸۔ تے اساں تیکوں دنیا کیتے رحمت بنا کے بیٹھے۔
۱۰۹۔ توں آکھ جو میڈے اتے محض اے وحی تھیندی ۛ
جو تہاڑا خدا ہک کیا تاں اے گال منسو۔
۱۱۰۔ تے جے او پھر وچن تے توں آکھ جو میں تاں ساریں کوں
ہکا گال کر دیتی ۛ تے میگوں پتہ نہیں جو جیرہا تہاڑے نال
وعدہ کیا گئے او کو لہو ۛ یا بریں ہے۔
۱۱۱۔ بے شک او ظاہر گال کوں وی جانڈے تے چرھی تاں
لکیندے ۛ او نکوں وی جانڈے۔
۱۱۲۔ تے میں نہیں جانڈا جو او تہاڑے کیتے آزمائش یا ہک
وقت میں فائدہ ۛ۔
۱۱۳۔ اوں آکھے اے میڈے رب حق نال فیصلہ کرتے
سبڈا رب رحمان تے کافرو تہاڑی گالیں تے اوں کہیں
ہی مدد منگی ویندی ۛ۔

سورت حج مدنی ۷۸ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۹ آیات تے ۱۰ رکوع ان۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن منگے دلوں
والا تے ول ول رحم کرن والا ۷۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ②

۲۔ اے لوکو! پٹے رب کنیں ڈرو بے شک قیامت دا خطر
بہوں وڈی شے ہے۔

يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَ تَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَ تَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَ مَا هُمْ بِسُكَرَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ ③

۳۔ جڈاں تساں ڈیکھو ہر کھیر پلاوڑی والی تریمت جیکوں
کھیر پلیدی پئی ہوسی او بھل دیسی تے ہر حمل والی تریمت
حمل سٹ ڈیسی تے توں لوکین کولں و پھلدا ہویا ڈیکھیں
تے او وپھلے ہوئے کاء نہ ہوسن تے بے شک اللہ دا
عذاب وڈا سخت۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَ يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ④

۴۔ تے لوکین وچو کجھا نیجھے ہن جیرے اللہ دے متعلق
بغیر علم دے بحث کریندن تے ہر مردود شیطان دے پچھو
ڈروں۔

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ ⑤

۵۔ اوہدے متعلق فیصلہ ۷ جو بے شک جیرھا انہیں نال
سنگت لیسی تے بے شک او اوں گمراہ کر ڈیسی تے
اونکوں دوزخ دے عذاب دو گھن دیسی۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَ غَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنَبِّئَنَّ لَكُمْ وَ نَقُزُّ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَ مِنكُمْ مَنْ يُتَوَفَّىٰ وَ مِنكُمْ مَنْ يُرَدُّ إِلَىٰ أَزْوَاجِ الْأُمُورِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَ تَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً

۶۔ اے لوکو! جے تساں دل اٹھن وچ شک وچ ہوے
تے اساں بے شک تہاکوں پہلے مٹی کنیں پیدا کیتا ہا
پھیں نطفے کنیں دل چوڑن والی شے کنیں تے پورے لوتھرے
کنیں تے ادھورے لوتھرے کنیں تاں جو اساں تہاڑے
اتے ظاہر کر ڈیوں تے رحیں وچ کھ مدت تیں جے تیں
اساں چاہندے ہیں رکھیندے ہیں تے دل اساں تہاکوں بال دی شکل
وچ کدھیندے ہیں دل تساں جوں تھیندے ۷ تے

فَإِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَبْتَنَتْ
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝

تہاڑے وچ کچھ مرویدن تے کچھ پدھے پیچھ تھی ویدن
تاں جو علم دے باوجود انہیں کوں کچھ پتہ نیئں لگدا۔ تے توں
زمین کوں اچڑیا ہویا بڑھیں تے جیلاں اساں اوندے اُتے
پانی لہندے یں تے او جو سب وچ آویدی ہوتے دھن
پئے ویدی ہوتے ہر قسم دیاں سونھیاں رُمیں چھاوٹ
پئے ویدی ہ۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَىٰ وَ
أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

۷۔ اے ات گاہوں جو بے شک اللہ سچا ہوتے بے شک
او موئیں کوں جیندا کریندے تے بے شک او ہر شے
تے قادر۔

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَا أَنَّهُ اللَّهُ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ۝

۸۔ تے بے شک قیامت آوٹ والی ہ اوندے وچ کوئی
شک نیئں تے بے شک اللہ سیئں انہیں کوں اٹھلیسی جیرے
قبریں وچ ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا
هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ۝

۹۔ تے کچھ لوک بن جیرے بغیر علم اللہ دے متعلق بحث
کریندن تے (انہیں کئیں نہ) ہدایت تے نہ روشن کتاب۔

ثَأْنِي عَظَمِهِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنَذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابُ
الْحَرِيقِ ۝

۱۰۔ اپنے مونڈھے پھریندے تاں جو اللہ دے رستے کئیں
گمراہ کرے اوندے کیسے دنیا وچ دی ذلت تے قیامت
دے بُزینہ وی اساں اوکوں ساڑن والا عذاب پچیسوں۔

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَكَ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ۝

۱۱۔ اے ات گاہوں ہ جو تیلے سے بھتیں پہلے بیٹھے تے
بے شک اللہ سیئں بندیں تے ظلم کرٹ والا نیئں۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ
أَصَابَهُ خَيْرٌ لَّا طَمَآنٌ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ
أَنقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ تَنَحَّسَرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ
ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۝

۱۲۔ تے کچھ لوک اللہ دی عبادت بے دلی نال کریندن تے
جے انہیں کوں بھلائی ملے تے خوشی تھی ویدن تے سہے
انہیں کوں تکلیف پہنچے تے مذہبی سیدھ وچ پھر ویدن
تے اے دنیا وچ تے آخرت وچ گھٹا ہوتے اے کھلا
گھٹا ہ۔

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَّا يَضُرُّهُ وَمَا لَّا
يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۝

۱۳۔ او اللہ دے سوا اوکوں سبب بندے پیرھا اوں کوں
نہ نفع تے نہ نقصان پہنچا سگدے سبھ توں وڈی گمراہی ہ۔

يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَّا يَضُرُّهُ وَمَا لَّا
يَنْفَعُهُ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ۝

يَدْعُوا لَكَنَ ضَرَّةً أَقْرَبُ مِنْ تَفَعُّلِهِ لَيْسَ
الْمَوْلَى وَلَا لَيْسَ الْعَشِيرُ ⑤

إِنَّ اللَّهَ يَدْعُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بِحَبْتِ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ
مَا يُرِيدُ ⑥

مَنْ كَانَ يَظُنْ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَ كَيْدَهُ مَا يَكْبُطُ ⑦

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ مَنْ
يُرِيدُ ⑧

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقِينَ وَ
النَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ
يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑨

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ
وَالشَّجَرُ وَالنَّاسُ وَكَثِيرٌ مِمَّنْ لَا يَشْعُرُ
حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ⑩

يَا أَيُّهَا

۱۳۔ او انکوں سب سے جیسا دیکھ اوندے فائدے کئی
زیادہ کو لہو بہو ہوں گندہ آتے بہوں گندہ سنگتی ۶۔
۱۵۔ بے شک اللہ سب مومنین کوں تے نیک کم کرٹ
والیں کوں باغیں وچ داخل کرلیسی جہیں وچ نہراں
وہندین تے بے شک اللہ جو چاہندے کریندے۔

۱۶۔ جیرہا لقیں رکھیندے جو اللہ سب اوندی دنیا تے
آخرت وچ ہرگز ورنہ کرلیسی تے او آسمان تیں کہک ورمی
گھن ونجے تے ول کپ سٹے ول ڈیکھے جو کیا اوندی تدبیر
جیرمی اوں کوں کا وڑ لویندی پئی ۷۔ اوں کوں ہٹا سگدی ۸۔
۱۷۔ تے اسال ایویں ایں کوں کھلے کھلے نشان بنا کے لہٹے
تے بے شک اللہ سب جینکوں چاہندے سدھارا
ڈکھلیندے۔

۱۸۔ بے شک جیرے ایمان گھن آئن تے۔ ہودی تے مابی
تے عیسائی تے مجوسی بن گھن تے مشرک بے شک اللہ سب
انہیں دے درمیان قیامت دے ڈیہرہ فیصلہ کرلیسی بیشک
اللہ سب ہر شے تے مگران۔

۱۹۔ کیا توں ڈیہا ئیں جو بے شک جو زمین وچ تے آسمان
وچ تے سمجھ تے چندرتے تارے تے پہاڑ تے درخت
تے ڈنگرتے بہوں سارے لوک اللہ سب وی فرمانبرداری
کریندے پین تے بہوں سارے ایہجے بن جہیں دے
کیسے عذاب دا فیصلہ تھی چکے تے جینکوں اللہ ذلیل
کرے اوند کوئی عزت ڈیون والا نیں۔ بے شک اللہ
جو چاہندے کریندے۔

۲۰۔ ڈو بھڑا کے ٹوٹن جیرے اپنے رب دے معاملے
وچ بھڑے پین تے جیرے کافر انہیں کیسے بھادے
کپڑے بنائے گیئیں تے انہیں دے سیریں تے بہوں تآ

هَذِهِ خَصَصْنَا فِي دِينِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِمَّنْ تَأْذِيْبٌ مِنْ فَوْقِ
رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ⑪

پانی ٹسیا ویسی۔

۲۱۔ جیرھا انہیں دے ڈھیں وچ او دی تے چڑھ دی مکل ویسی۔

يَصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝

۲۲۔ تے انہیں کیتے بھوڑے ہوسن لوہے دے۔

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ۝

۲۳۔ جڈیں وی او باہر نکلیں وا ارادہ کر لیں غم کنیں بچن کیتے ولا اوندے وچ ولائے ولین تے اکھسی لے ساٹن والا عذاب بھوگو۔

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝

۲۴۔ بے شک مومنین کوں تے نیک کم کرن والیں کوں باغیں وچ اللہ داخل کر لسی جنہیں وچ نہراں و بندیاں پیال ہوسن اوندے وچ انہیں کوں سونے دے کنگن پلائے ولین تے موتی تے اوندے وچ کپڑے ریشم دے ہوسن۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجْلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِدٍ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝

۲۵۔ تے چگیں گاہیں دو انہیں دی راہنائی کیتی ویسی تے تعریف لے راہ بکھائے ولین۔

وَهُدُوا إِلَى النَّبِيِّ ۖ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ ۝

۲۶۔ بے شک جیرھے کافرن تے اللہ دے راہ تے مسجد حرام کنیں جینکوں اسان سارے لوکیں کیتے بٹلے رکیندن جی برابر اتھاں رہن والیں کیتے تے جنگل دے رہن والیں کیتے تے جیرھا ظلم نال اوندے وچ بٹنگ پیدا کریندے اسان اوکوں بڑکھ والا عذاب ڈھیسوں۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً إِنْعَاكَ فِيهِ الْبَاءُ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ يُظْلَمِ تَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ الْبَاسِ ۝

۲۷۔ تے جڈیاں اسان ابراہیم کوں بیت اللہ دے نال رہن دا موقع بٹا باسے تے اکھیا ہاسے جو توں میڈا شریک بنادیں تے میڈے گھر کوں طواف کرن والیں کیتے تے کھڑکے عبادت کرن والیں تے رکوع تے سجدہ کرن والیں کیتے پاک کر۔

وَلَاذِبُوا إِلَيْنَا لِإِذْنِهِمْ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرَكَ بِي شَيْئًا وَظَهَرَ بَيْنِي لِلظَّالِمِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالْوُكُوعِ السُّجُودِ ۝

۲۸۔ تے لوکیں کوں حج کیتے سب کوک تیرہ وڑدے تے تھکیں ہوئیں سواہیں تے ہر اوں راہ تو اون جیرھا بریں

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَنِيبٍ ۝

ہوسی تے کھڑے پئے ولین۔

۲۹۔ تاں جو او بیکین اپنے منافعے تے اللہ دے ناں دا ذکر کرن مقرر بڑی نہیں وچ ایں واسطے جو اوں انہیں کون بنگر دھور بٹن۔ تاں انہیں داس کھاؤ تے جکھے تے فقیر کوں وی کھاؤ۔

۳۰۔ دل او اپنے گند دھوون تے نذران پوریاں کرن تے ایں پرانے گھر دا طواف کرن۔

۳۱۔ گال لے ہے جو جیرھا اللہ دی عزت والی جہیں دی عزت کریندے تے اوندے رب دے نزدیک لے اوندے کیتے چگا ۷ تے تہا بڑے کیتے بنگر حلال کیتے گئیں سوائے انہیں دے جیرھے تہا کوں بڑے گئیں تے تاں بیتیں دی پلیتی کیں بچو تے کوٹریں گالہیں کیں وی بچو۔

۳۲۔ تے اللہ دی توحید کوں منوتے شرک کیں بچو تے جیرھا شرک کر لیسے تے او ایویں ہے جیویں آسمان کیں دھائے پئے تے پھی اونکوں جھپ چیندن یا اونکوں ہوا اڈار کے پریں دی جا تے سٹ آوے۔

۳۳۔ لے ایویں ہے تے جیرھا اللہ دی نشانیں دی عزت کریندے تے لے دلہیں دا تقویٰ ۷۔

۳۴۔ مقررہ وقت تیں ایندے وچ تہا بڑے کیتے فائدہ ۷ تے دل اوندے ولن دی جا او پرانا گھر۔

۳۵۔ تے ہر قوم کیتے اسان قربانی دا طریقہ مقرر کیتے ناں جو او اوندے اتے اللہ دا ناں گھن ات گالہوں جو اوں انہیں کوں بنگر بٹن تے تہا بڑا بکو معبود تاں اوندی فرمانبرداری کرو تے عاجزی کرن والیں کوں خوشخبری بڑے ۷۔ ۳۶۔ جنہیں دے اکو اللہ دا ذکر کیتا ونجے تے انہیں دے دل

لَيْسَ هَذَا وَمَنْفَعٍ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَةٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَوَاسِ الْفَقِيرِ ﴿٣٠﴾

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُؤْتُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣١﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَتَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ ۖ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ۖ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٢﴾

حَقَّاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحَابٍ ﴿٣٣﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِن تَقْوَىٰ الْقُلُوبِ ﴿٣٤﴾

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٥﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لَّذِكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ ۚ فَالْهَلْهُمَّ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَكَثِيرٌ مِّنَ الْمُخَشِينَ ﴿٣٦﴾

الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ

عَلَى مَا آصَابَهُمْ وَالْمُقِيبِي الصَّلَاةِ وَمِنَ الرِّزْقِ
يُنْفِقُونَ ﴿۳۷﴾

کعب ویندن تے جیرھا بڑکھ آوے اوندے اتے صبر
کریندن تے نماز پٹھاکے پڑھدن تے جو اسال بڑتے
اوندے وچو خرچ کریندن۔

وَالْبُذْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِّنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا حَیْرَةٌ فَادْكُرُوا اللَّهَ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا
وَجَّيْنَا جُنُوبَهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِعُوا النَّفَائِعَ
الْمَعْتَدَةَ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے قربانی دے اٹھ وی اسال تہا بڑے کیتے اللہ
سے عزت والے نشان بٹائن تے انہیں وچ تہا بڑے کیتے
چھوٹائی تے انہیں کول قطاریں وچ کھڑا کے انہیں تے
اللہ داناں گھنوتے جڈال او پاسیں دے بھر دے
یہوں تے انہیں داگوشت کھاؤ تے چپ چپا تے غریبیں
کول تے فیریں کول دی کھاؤ تے ایویں اسال انہیں

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَآؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ
التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۹﴾

کول خدمت وچ لائے سے تاں جو لتاں شکر کرو
۳۸۔ انہیں قربانیں داماس تے خون اصلو اللہ تیں نیں
پہنچدا تے اللہ سیں کول تہا بڑا تقویٰ پہنچدے ایویں
اللہ سیں انہیں کول تہا بڑی خدمت وچ لائے تاں جو
لتاں سدھا راہ بڑ کھاؤ تے اللہ سیں دی وڈائی بیان
کرتے نیکی کرن والیں کول خوشخبری دے۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ بے شک اللہ سیں مومنین واپچاؤ کریندا رہی
بے شک اللہ سیں کہیں دی خیانت کرن والے تے
منکر کول پسند نہیں کریندا۔

أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ جیرھے لوکیں نال جنگ کیتی دیندی تے انہیں
کول مقابلے دی اجازت ایں واسطے جو انہیں تے ظلم
کیا گئے تے بے شک اللہ انہیں دی مدد تے قادر۔

إِلَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبُيُوعٌ وَصَلَوَاتٌ وَ
مَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ جیرھے گھریں کہیں ناحق کڈھے گئیں محض ایں
واسطے جو انہیں آکھے جو ساڈا رب اللہ تے جے
اللہ سیں لوکیں کول ہک بے کہیں پریں نہ کریندا تے
گر جے تے یہودی دیاں عبادت گاہواں تے مسیتاں
جنہیں وچ اللہ دا بہوں ناں یاد کیا دیندے تباہ کر

ڈتیاں وُجُن ہا تے جیرھا اونڈی مدد کر لسی اللہ سیس
ضرور اونڈی مدد کر لسی بے شک اللہ سیس طاقتور
تے غالب۔

۴۲۔ جے اساں انہیں کوں زمین وچ طاقت ڈیووں
تے لے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈسین تے نیکی دا کم
ڈسین تے برائی کیں کرکین تے ساریں کہیں دا انجام
الشدود۔

۴۳۔ تے جے او تیکوں جھٹلیندن تے ایں کیں پہلے نوح
دی تے عاد تے ثمود دی قوم دی جھٹلایا ہا۔

۴۴۔ تے ابراہیم تے لوط دی قوم۔

۴۵۔ تے مدین والیں وی جھٹلائے تے موسیٰ کوں
وی جھٹلایا گئے میں کافریں کوں وسمی ڈتی تے
دل میں انہیں کوں پکڑ گدھے تے میڈا پکڑن کینجا
۴۶۔ کشیاں وستیاں ہن جنہیں کوں اساں تباہ کر ڈتے
جو او ظلم کریندیاں پیاں ہن تے او ہٹ اپٹے چھتیں
تے ڈٹھیاں پین تے کھوہ اڑیے پین تے اچیاں
ماریاں تباہ وسمی گئیں۔

۴۷۔ کیا او زمین وچ نیس ٹریسے جو انہیں دے دل
سمجھن والے وسمی وُجُن بایا کن سٹن والے وسمی وُجُن تے
بے شک اکھیں اندھیاں نیس تھیندیاں تے اصل دل
اندھے تھیندن جیرھے سینیں دین۔

۴۸۔ او تیں کیں جلدی عذاب مگدن تے اللہ اپٹے
وعدے دی املو غلات درزی نیس کریند تے یھیک
کہک ڈینہہ جیر معاتساں گنیدے عڑ تیڈے رب دے
نزدیک ہزار سال دے برابر۔

۴۹۔ تے کئی وستیاں ہن جنہیں کور اساں مہلت ڈتی

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿۴۲﴾

وَإِنْ يَكْذِبُواكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَإِسْرَافُ وَثَمُودُ ﴿۴۳﴾

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ﴿۴۴﴾

وَاصْحَابُ مَدْيَنَ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
تُجْرًا أَخَذَ لَهُمْ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۴۵﴾

فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَهِيَ
خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبَنُو مُعَذَّلَةٍ وَقَصْرِ
مُشِينِ ﴿۴۶﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونَ لَهُمْ قُلُوبٌ
يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا فَإِنَّهَا لَا
تَعْمُ الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
الضُّلُولِ ﴿۴۷﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿۴۸﴾

وَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ

أَخَذَتْهَا ۖ وَالَّذِي الصَّيْرُ ۝

تے او عالم ہن دل میں انہیں کوں پکڑیئے تے ساریں
میڈرو لٹے۔

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كَمَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝

۵۰۔ توں آکھ لے لوکو میں معن تہا بڈو کھلا کھلا ڈراؤن والا
ہاں۔

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَ
رِزْقٌ كَرِيمٌ ۝

۵۱۔ تے جیرے لوک ایمان گھن آئن تے نیک کم کریدن انہیں
کیتے بخشش تے عزت والا رزق۔

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ۝

۵۲۔ تے جیرے ساجے نشانیں دے بارے وچ ساکوں
ہراؤن دی کوکشتش کریدن او دوزخی ہن۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا تَنَبَّأَ إِلَهُ الشَّيْطَانُ فِي أَمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا
يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَتَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ۝

۵۳۔ اساں تیں کنیں پہلے کوئی نبی تے رسول نہیں پھیا
سوائے ایندے جو جیرے ویلے اوں نبی کوئی خواہش کیتی
تے شیطان نے اوندی خواہش وچ رکاوٹ پاتی۔ شیطان
دی ہر رکاوٹ کوں اللہ سیس بٹا ڈتے دل اللہ سیس اپنے
نشان مضبوط کریندے تے اللہ سیس بہوں جاٹن والا تے
بہوں سیانہ۔

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ۖ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝

۵۴۔ تاں جو او شیطان دی رکاوٹیں کوں انہیں لوکیں کیتے
فتنہ بنا دے جنہیں دے دلیں وچ بیماری تے دل سخت
ہن تے بے شک ظالم ڈاڈھی دشمنی وچ پین۔

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

۵۵۔ تے تاں جو او لوک جنہیں کوں علم ڈتا گئے او جاٹن
گھن جو بے شک او سچ تیرے رب ولوتے اوندے
اتے ایمان گھن آون تے دل انہیں دے دل اوندے آگوجھک
ونجن تے بے شک اللہ سیس منن والیں کوں سدھے راہ
دو ہدایت ڈیون والا۔

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٌ
عَقِيمٌ ۝

۵۶۔ تے کافر ہمیشہ اس شک وچ رہن جے تیں ابھن
گھت انہیں تے تباہی نہ آونجے یا ہر شے ختم کر ڈیون دے
ڈینہر دا عذاب آونجے۔

أَلَمْ تَكُ يَوْمَئِذٍ إِذْ يُحْكَمُ بَيْنَهُمُ الْقَالِدِينَ آمَنُوا

۵۷۔ اوں ڈینہر بادشاہت صرف اللہ دی ہوسی او

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ التَّعْلِيمِ ﴿۵۸﴾

انہیں دے درمیان فیصلہ کر لیں تے مومن نیک کم کرن والے
نعتیں والی بہشت وچ رسن۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۵۹﴾

۵۸۔ تے کافر تے ساڈی آیات کوں جھٹلاوٹن والے کیتے
ذلیل کرن والا عذاب۔

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ
مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَخَبِيرُ
الزَّرَاقِينِ ﴿۶۰﴾

۵۹۔ تے جنہیں اللہ دے رستے وچ ہجرت کیتی تے ماریے
گیٹن یا مر گئین اللہ سیٹیں انہیں کوں بہوں چکا انعام
ڈیسی تے بے شک اللہ سیٹیں ساریں کنیں چکا رزق ڈیوٹن

والاء

لَيُدْخِلَنَّهُمْ مُّدَخَلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ
حَلِيمٌ ﴿۶۱﴾

۶۰۔ انہیں کوں ضرور انجی جاتے داخل کر لیں جبر صی اولپند
کر لیں تے بے شک اللہ بہوں چاٹن والا تے مڈھا ۶۱۔

ذَٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوِّقَ بِهِ ثُمَّ يُؤْمَى
عَلَيْهِ لَيَنْصُرَنَّهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ غَفُورٌ ﴿۶۲﴾

۶۱۔ اے ایویں ہے جبر ما اتنی سزا ڈیوے جتنی اوکوں
تکلیف ڈی گئی ۶۲۔ دل اونڈے خلاف بغاوت تھی و نہجے اللہ

ضرور اونڈی مدد کر لیں بے شک اللہ سیٹیں بہوں مہات
کرن والا تے بخشش والا ۶۳۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿۶۴﴾

۶۲۔ اے ات گما لہوں ۶۳۔ اللہ سیٹیں رات کوں ڈینہہ وچ
تے ڈینہہ کوں رات وچ پلیندے تے بے شک اللہ سیٹیں
سنن والا تے ڈیکھن والا ۶۴۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ
مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ

۶۳۔ اے ات گما لہوں جو بے شک اللہ حق تے جھیکوں او
اللہ دے سوا سب دین او کو ٹرتے بے شک اللہ سیٹیں
اچا تے وڈا ۶۴۔

وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۶۵﴾

۶۴۔ کیا تیں نیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سیٹیں بھوکنیں مہینہ
دیندے تے زمین سادی تھی ویندی ۶۵۔ بے شک اللہ سیٹیں
بہوں مہربان تے واقعی با خبر

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَخْضِبُ
الْأَرْضَ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿۶۶﴾

۶۵۔ جو کجھ آسماں تے زمین وچ سب اونڈا ۶۶۔ بے شک
اللہ سیٹیں بے نیاز تے تولیف دے قابل۔

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۶۷﴾

۶۶۔ جو کجھ آسماں تے زمین وچ سب اونڈا ۶۷۔ بے شک
اللہ سیٹیں بے نیاز تے تولیف دے قابل۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْاَرْضِ وَالْفَلَكَ

۶۷۔ کیا توں ڈیہا تیں بے شک اللہ سیٹیں تہاڈے کیتے کم وچ لا

ٹہٹے جو کھڑین پرج بیڑیاں ہوندے مکمل سمندر وچ چلین
تے آسان کوں روکی کھڑے تال جوا زمین تے زڈھ پڑے
سوائے اوندے مکم دے بے شک اللہ سیں لوکیں نال بہوں
مہربان تے ول ول رحم کرن والا۔

۶۷۔ تے اوہو جیں تہاکوں زندہ کیے ول تہاکوں مرلیں ول
تہاکوں زندہ کرلیں بے شک انسان ناشکرا۔

۶۸۔ ہر قوم کیے اسان قربانی دا طریقہ بٹائے او اپنے طریقے نال
قربانی کرین تے او تہا بے نال ایں معاملے وچ نہ بھڑن
توں اپنے رب دو سڈ بے شک توں سدھے راہ تے
ہوں۔

۶۹۔ تے جے او تہا بے نال بحث کرن تے توں اکھ جوتساں
کریندے؟ اللہ بہوں چاندے۔

۷۰۔ اللہ سیں تہا بے درمیان قیامت دے ڈینہ فیصلہ کرلیں
جیندے وچ تساں اختلاف کریندے؟

۷۱۔ کیا توں چاندائیں جبے شک اللہ سیں چاندے جو آسان
تے زمین وچ بے شک اے کتاب وچ موجود تے بیشک
اے اللہ کیے سوکھا۔

۷۲۔ تے او اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیندے
کیے اللہ سیں دلیل نہیں لہاں تے انہیں کوں ایندا کوئی
علم تے ظالمیں ادا دی کاہ نہیں۔

۷۳۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھل آیتاں پڑھیاں
ویندن تے کافریں دے منڈ بڈہیں او وٹج ویندن۔ اے
تھی سبکدے جیرے آیتاں سیندے پین انہیں تے او
حکم کرڈیوں توں اکھ بڑے جو کیا میں تہاکوں ایں کیں
وی زیادہ بری خبر ڈیواں اے بھاہ جیندا اللہ سیں کافریں
نال وعدہ کیا ہونے تے اے بہوں برا لکھا۔

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَيُنْسِكُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ
عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَوَدُّ
ذَهِبٌ ۝

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَاظِرُكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى
مُسْتَقِيمٍ ۝

وَإِنْ جَدُلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ۝

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَ
مَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَكَالظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ۝

وَإِذَا نُنَادِيهِمْ آيَتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الشُّكْرَ يَكْذِبُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يُنَادُونَ عَلَيْهِمْ آيَتُنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ كُمُوتٌ فَمِنْ
ذِكْمُ النَّارِ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشِّرِ
الْمُصِيفِينَ ۝

يَا أَيُّهَا النَّاسُ صُِرْبَ مَثَلٍ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا
وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا
لَا يَسْتَفِيدُوا مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَلُوبُ ۝

۴۴۔ اے لوگو! بک بال بڈسی ویندی ۛ اوکوں غور تال
سٹوبے شک تال میکیوں اللہ دے سواسٹیندے ۛ
اوسارے کٹے رل کے دی ہک مکھی اصوصپدانیں کر
سگدے تے جے مکھی انہیں کنیں کئی شے کس گئے
اوں کنیں ولا نئیں مکن سگدے۔ مکن والا وی تے
جیں کنیں مکنیا ویندے او وی کمزور۔

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَتَّى قَدَرَهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝

۴۵۔ انہیں اللہ سیٹ دی جیوس حق با قدر تئیں کیتی
بے شک اللہ سیٹ بہوں طاقت والا تے غالب۔

اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۝

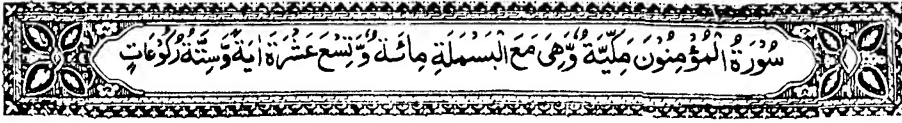
۴۶۔ اللہ فرشتیں وچرو وی تے انسانیں وچر رسول چٹا
رہی۔ بے شک اللہ بہوں سنن والا تے بہوں ڈیکھن
والا ۛ

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ۝

۴۷۔ جو انہیں دے سامنے ہے تے جو انہیں دے پچھو ۛ او
سبھ جانڈے تے سارے معاملے اوہیں دو وٹن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَتَّى جِهَادُهُ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ
إِبْرَاهِيمَ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ هَ مِنْ
قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ
الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۝

۴۸۔ اے مومنو رکوع کرو تے سجدہ کرو اپنے رب دی
عبادت کرو تے چنگے کم کرو تال جو تال کامیاب تھیوو۔
۴۹۔ تے اللہ دے راہ وچ پوری پوری کوشش کرو اوں
تہا کوں چن گدے تے دین وچ تہا ڈے کیتے کوئی تکی لسی
بنائی۔ تہا ڈے پورا ایم دا مذہب اوں تہا ڈا ناں مسلمان
رکھے ایں کنیں پہلے دی تے ہن دی تاں جو رسول تہا ڈو گوہ
ہرے تے تال باقی دنیا تے گواہ ہوو۔ تال نماز پڑھو تے
زکوٰۃ ڈیو تے اللہ تال جو پڑے رہو او تہا ڈا مولا تے آما ۛ
تے او بہوں چنگا آتا تے کچھا چنگا اداوی ۛ

سورة مومنون مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۹ آیات تے ۶ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال حیرا بن مگئے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ مومن کامیاب تھی گئیں۔
قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ②
- ۳۔ حیرے نمازیں وچ عاجزی کریندن۔
الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ③
- ۴۔ تے حیرے بے ہودہ گاہیں کیں منہ پھر گھندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ④
- ۵۔ تے حیرے زکوٰۃ ڈیندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ⑤
- ۶۔ سوائے اپنی شرمگاہیں دی حفاظت کریندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ⑥
- ۷۔ سوائے اپنی زلیں دے یا جنہیں تے انہیں دے سچے ہمت
إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑦
- ۸۔ تے حیرا ایندے سوا بی گال دی خواہش کرے او
فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ⑧
- ۹۔ تے حیرے اپنی امانتیں تے اپنی وعیدیں دا خیال رکھیندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ⑨
- ۱۰۔ تے حیرے اپنی نمازیں دی حفاظت کریندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ⑩
- ۱۱۔ لے او وارثن۔
أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ⑪
- ۱۲۔ حیرے بہشت دے وارث تھیں تے اوندے وچ
الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑫
- ۱۳۔ تے اسان انسان کوں سنی مٹی دے ست کیں پیدا
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ⑬
- ۱۴۔ ول اونکوں اسان لطف بٹائے تے ارام نال رہن آلی
ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ⑭
- ۱۵۔ ول نطفے کوں چپڑن والا بٹائے تے ول او چپڑن
ثُمَّ خَلَقْنَا النَّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا

الْعَظَمَ لِحَمَاهُ ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ
فَتَبَرَّكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿۱۵﴾

ول اوں پڑی تے ماس چڑھائے سے ول اوں کوں پی شکل
وچ گھن آئے ہیں تے بابرکت او ذات جبرمی ساریں
کینیں چگی بناوٹ والی ۱۵۔

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَكَيْتُونَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ ول تساں ایندے بعد مرسو۔

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُنْعَبُونَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ ول تہا کوں قیامت دے ڈینہہ اٹھایا ویسی۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا قَوْمَكُمْ سَبْعَ طَرَائِفٍ ۖ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ
غَفِيلِينَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تے اساں تہا ڈے اتے ست راہ بناؤں تے اساں
مفلوک کینیں غافل نے رہندے۔

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّا عَلَىٰ ذَهَابٍ بِهِ لَقَادِرُونَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے اساں آسمان کینیں ہک اندازے نال پانی ہاٹے
ول اوں کوں زمین وچ کھڑائے سے تے اساں اوں کوں
گھن وچوں تے وی قادر ہیں۔

فَأَنشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ تَحْتِهَا وَأَعْنَابٍ لَّكُمْ فِيهَا
فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِّنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ول اوں دے نال اساں تہا ڈے واسطے باغ بناؤں
کھیں دے تے انگور دے انہیں وچ تہا ڈے کیتے بہوں
سارے میوے تے تساں انہیں وچ کھندے ۲۰۔

وَشَجَرَةٍ تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ
وَصِبْغٍ لِلْأَكْلَنِ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے ہک درخت جبرما طور سینا کینیں نکلے جیندے
وچو تیل نکلے تے کھاوٹ والیں کیتے بوڑے۔

وَأَنَّ لَّكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً نُّظِيفُكُمْ مِّمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ ۖ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے بے شک تہا ڈے کیتے ڈنگریں وچ سبق اساں
تہا کوں انہیں دے ڈھڈھیں وچو پلیندے ہیں تے انہیں
وچو تہا ڈے کیتے بہوں سارے نفعے ہن تے انہیں کوں
کھندے وی ہورے۔

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے انہیں تے ٹہریں تیں تہا کوں سوار کیتا دیندے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَقَوْمِ اغْبُوا
إِلَّا مَلَكُمْ مِّنْ آلِهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے اساں نوح کوں اوندی قوم وچو پٹھیا ہا سے تے
اول آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو اوں دے علاوہ
تہا ڈا بیا کوئی معبود کاہنیں کیا تساں تقویٰ اختیار نورے
کریں دے۔

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ يَرِيدُ أَنْ يَنْفَضِّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ

۲۵۔ اوندی قوم دے کافر سردار ہیں تے وڈیریں آکھئے اے تساں
آلی کار بندہ ۱۸۔ اے چاہندے جو تساں کینیں وڈاڑن وچے تے

جے اللہ چاہندا تے فرشتے لیندا اسان پہلے اپنے پیرو باؤں
کنیں لے گال نیں سٹی۔

۲۶۔ اے آدمی! جیرھا پاگل تھی گئے تساں کجھ مدت تیں
ایکوں ڈیکھو! ایندا کیا تھیندے!

۲۷۔ اوں اکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر اے میوں
جھلیندن۔

۲۸۔ اسان اونو وحی کیتی جو توں ساڈی اکھیں دے سامنے
تے ساڈی وحی نال بیڑی بٹاتے جیرھے ویلھے ساڈا حکم
اوسے تے نیں آونجے ہر شے وچو ڈوڈو جوڑے
تے اپنا پٹرنال گھن کے ٹر پڑ سولے اوندے جیندے
کیتے ساڈا پہلا حکم تھی چکئے تے ظالمیں دے متعلق میڈے
نال کوئی گال نہر او تے پڑسن۔

۲۹۔ جیلھے توں تے تیڈے نال آے بیڑی تے بہرہ دینجو
توں اکھ سب صفات اللہ دیاں بن جس ساکوں ظالم قوم کنیں
بچائے۔

۳۰۔ تے توں اکھ اے میڈے رب توں میوں برکت
آلی جاتے ہاتے توں چنگا بہاؤن والا ہوں۔

۳۱۔ بے شک ایندے وچ بہوں سارے نشان تے
اسان امتحان گھن دے ہیں۔

۳۲۔ دل اسان انہیں دے بعد کئی قوماں پیدا کیتن۔

۳۳۔ تے انہیں وچ دی انامیں وچو رسول پٹھیں جو
تساں اللہ دی عبادت کرو اوندے سوا تہاڈا کوئی معبود
نیں کیا تساں بچدے نوٹھے۔

۳۴۔ اوندی قوم دے کافر و بیڑیں تے جیرھے آخرت دی
ملاقات دے دی منکر بن اکھئے تے اسان انہیں کوں یں
دنیا وچ مالدار بنایا با اے تساں جیہاں بندہ اوکھدے

مَلِكَةً ۚ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۝

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يَهْدِيهِ جَنَّةُ فَتَرْتَابَا بِهِ حَتَّىٰ حِينٍ ۝

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كُنتُ بُونٍ ۝

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا ۚ وَوَحَيْنَا
فَإِذَا جَاءَ أَهْرَبْنَا وَقَارًا ۚ فَانْشُرْ ۚ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
كُلِّ نَفْسٍ أَنْثَىٰ وَأُنْثَىٰ ۚ وَاهْلِكْ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۚ وَلَا تُخَاطَبُنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا ۚ إِنَّهُمْ
مُعْرِفُونَ ۝

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغُورِ الظَّالِمِينَ ۝

وَقُلْ رَبِّ انصُرْنِي مُنْزِلًا مُّبَارَكًا ۚ وَأَنْتَ خَيْرُ
الْمُنْزِلِينَ ۝

إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَبْتَالِينَ ۝

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا ۚ وَوَحَيْنَا
فَإَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم
مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۚ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنَ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
الْآخِرَةِ ۚ وَأَتَوْنَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَٰؤُلَاءِ إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا

تَشْرَبُونَ ﴿۳۵﴾

جیرمی شے تساں کھندے ۶ اوہو پیندے جو تساں
پیندے ۶۔

وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشْرًا مِّثْلَكُمْ لَأَخْسِرُونَ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے جے تساں اپنے جہیں بندے دی فرمانبرداری
کیتی تے بے شک تساں گھٹا پاوٹن والیں وچو تھی ویسہ

أَيَعِدْكُمْ أَنْتُمْ إِذَا مِتُّمْ وَكُنْتُمْ تُرَابًا وَعِظَامًا
أَنْتُمْ مَخْرُجُونَ ﴿۳۷﴾

۳۶۔ کیا اے تہا جے نال وعدہ کریندے جو تساں جڈاں
مرویسو تے مٹی بن ویسوتے پڑیاں تے تساں دلا کڈھیں
ویسہ۔

هِيَ هَاتِ هَيْهَاتَ لِمَا تُوعَدُونَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ جیرمی کہاں دا وعدہ کیا دینے ایسوں عقل نیں میندی

إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ
بِبَعُوثِينَ ﴿۳۹﴾

۳۸۔ اے محض ساڈی دنیاوی زندگی ۶ اساں مروے ہیں
تے اساں جیندے ہیں اساں دلا اٹھلے کا ۶ ناں ویسوں

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ يُفْتَرُ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ
لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ اے ہک آدمی ۶ جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑی کھڑے تے
اساں ایندی گالیں کوں لے میندے۔

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَذَبُونَ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر جو انہیں
جھٹلائے۔

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصِخُنَّ نِدْمِينَ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ اوں آکھئے اے لوک کجھ عرصے دے بعد شرمندہ تھی
ویسں۔

فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غُثَاءً
فَبَعْدًا لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۴۳﴾

۴۲۔ انہیں کوں اوں عذاب پکڑیے جیندی خبر ڈتی گئی ہائی
تے اساں انہیں کوں لکھیں آلی کار بناڈتے تے ظالم قوم
کیتے لعنت۔

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِن بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخَرِينَ ﴿۴۴﴾

۴۳۔ دل انہیں دے بعد اساں بیاں قوماں پیدا کیتن۔

مَا تَسْبِقُ مِنْ أُمَّةٍ أَجَلَهَا وَمَا يَسْتَأْخِرُونَ ﴿۴۵﴾

۴۴۔ کوئی دی امت اپنے وقت کیں نہ اگر تعیندی ۶ تے نہ
پچھو رہے بگدی ۶۔

ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ رَّسُولَهَا
كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ
فَبَعْدًا لِّلْقَوْمِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۴۶﴾

۴۵۔ دل اساں ساندھو لاند رسول پٹھے جڈیں کہیں امت
دو اوڈا رسول آئے انہیں اوکوں جھٹلائے اساں کجھ کوکوں
کجھ دے بعد ہلاک کریندے گئے ہیں تے اساں انہیں
کوں قصے بناڈتے تے نہ منہ والی قوم تے لعنت۔

- ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
عَالِينَ ﴿٢٥﴾
فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ بِالْبَشَرَيْنِ مِثْلَنَا وَلَهُمَا لَنَّا
عِبَادُونَ ﴿٢٦﴾
كَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٢٧﴾
- ۴۶۔ ول اسان موسیٰ تے اوندے بھرا بارون کوں اپنے
نشان تے کھلی کھلی دلیل نال پیٹھے۔
۴۷۔ فرعون تے اوندے سردارین دو تے انہیں تکبر کیتے تے
لے اپنے آپ کوں بہوں وڈا سمجھدے ہن۔
۴۸۔ انہیں آکھئے کیا اسان بڈو اپنے جیہیں بندیں کوں
من گھنوں تے انہیں دی قوم ساڈی باہمی۔
۴۹۔ انہیں دُنایں کوں جھٹلا جُتے تے تباہ جھوٹ والیں
وجوہ بن گئے۔
۵۰۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب بڑی متاں او ہدایت پاوَن۔
۵۱۔ تے اسان ابن مریم تے اوندی ما کوں نشان بنا ئے
تے انہیں کوں ہک اچی جاتے پناہ بڑی جیرمی سکون
آلی تے چشنے والی بائی۔
۵۲۔ اے رسولو! تساں پاک چیزاں کھاؤ تے چبگے کم کرو
بے شک میں بڈا دھا چا ئداں جو تساں کریدے ہ؟
۵۳۔ تے بے شک تہا بڑی لے جماعت بکا جماعت تے
میں تہا بڈا رب ہاں تساں میں کیں بڈرو۔
۵۴۔ انہیں خدا دے حکم کوں ٹوٹے ٹوٹے کر کے دنگدے
تے ہر گولہ اپنی اپنی جاتے خوش۔
۵۵۔ تو انہیں کوں ہک مدت میں غفلت وچ چھوڑ ڈے۔
۵۶۔ کیا او خیال کریندن جو اسان جیرمی انہیں دی مال تے
پتیریں نال امداد کریدے پئے ہیں۔
۵۷۔ تے انہیں کوں نیکیں وچ ودھیندے پئے ہیں۔ اصل او
سمجھیندے نیں۔
۵۸۔ بے شک اولو ک جیرمی اپنے رب کیں کہند۔
۵۹۔ تے جیرمی اپنے رب دی آیات کوں منین۔
۶۰۔ تے جیرمی اپنے رب دا کہیں کوں شریک نیں بنیدے
- ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
عَالِينَ ﴿٢٥﴾
فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ بِالْبَشَرَيْنِ مِثْلَنَا وَلَهُمَا لَنَّا
عِبَادُونَ ﴿٢٦﴾
كَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٢٧﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٢٨﴾
وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَهُمَا إِلَىٰ
رُبُوعٍ زَاتٍ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٢٩﴾
يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾
وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُونِ ﴿٣١﴾
فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾
فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ جِيئَ
أَيُّحُسُونَنَا نَمُوتُ مُمْرِبًا مِنْ تَالٍ وَبَيْنَ ﴿٣٣﴾
سُاعٍ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلَّ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٤﴾
إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٣٥﴾
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٦﴾
وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٣٧﴾

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَاوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿۱۱﴾

۶۱۔ تے جو انہیں کوں ملے او لوکس کوں بڈیندن تے
انہیں دے دل ات بگاہوں بڈردن جو انہیں اپنے رب
دوولٹے۔

أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْحَيَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿۱۲﴾

۶۲۔ ایسے لوک نیکیں وچ جلدی کرن والن تے او نیکیں
وچ بک بڈوہے کیں و دصن والن۔

وَلَا يُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ
بِالنَّحِيِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۳﴾

۶۳۔ تے اساں کہیں جان کوں اوندی طاقت کیں زیادہ
تکلیف نلے بڈیندے تے ساڈے کیں ہک کتاب جیرھی
سچ الیدی» تے انہیں تے علم نہ کیا ولسی۔

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هَٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ
مِّنْ دُونِ ذَٰلِكَ هُمْ لَهَا عَمِلُونَ ﴿۱۴﴾

۶۴۔ اصل انہیں دے دل ایں کیں غفلت وچن تے انہیں
دے کم ایندے سوا بے ہن جیرھے اوکریندن۔

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِمْ بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ
يَجْحَرُونَ ﴿۱۵﴾

۶۵۔ چڈاں اساں انہیں دے امیریں کوں عذاب نال
پکڑوں تے او ہوں ویلے دھاڑ پٹاڑ شروع کریندن۔

لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ لَكُمْ مَقَاتًا لَا تَنْصُرُونَ ﴿۱۶﴾

۶۶۔ آج نہ پٹو بے شک ساڈے ولو تہاکوں کوئی امداد
نہ ملی۔

قَدْ كَانَتْ آيَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ
تَنْكِصُونَ ﴿۱۷﴾

۶۷۔ میڈیاں آیتاں تہاکوں پڑھ کے ٹسایاں دیندیاں
ہن تے ٹساں کھڑیں دے بھر پھر ویندے ہا دے۔

مُتَكَبِّرِينَ ۖ بِهِ سِيرُوا فَتَجْحَرُونَ ﴿۱۸﴾

۶۸۔ تکبر کریندے ہا دے تے اوں دے متعلق بے ہودہ بگاہیں
کریندے ہا دے۔

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ
آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۹﴾

۶۹۔ کیا انہیں ایں گال تے غور نہیں کیا یا انہیں دوا (دھو) آئے
جیرھا انہیں دے بیو بڈاڑے کوں نہ ملیا ہا۔

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۲۰﴾

۷۰۔ یا اپنے رسول کوں انہیں سچا نہیں ایں واسطے انداز
انکار کریندے پین۔

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ وَآلُكُوفِهِمْ
لِلْحَقِّ كَرِهُونَ ﴿۲۱﴾

۷۱۔ کیا اوہدن جوے پاگل اصل اوتے انہیں دو سچ
گھن کے آئے تے انہیں وچو اکثر حق کوں چنگا نہیں چاڈے

وَلَوْ اتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ فَهُمْ

۷۲۔ تے بے سچ انہیں دی خواہشیں دے پچھوٹا تے
آسمان تے زمین وچ تے جو کچھ انہیں دے وچ تباہ تھی

عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ۝

ونجے ہا۔ اصل اساں انہیں دو نصیحت گھن کے آئے ہیں
او اپنی نصیحت کئیں من پھریندن۔

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ
الْزَّكَّاتِ ۝

۷۳۔ کیا توں انہیں کئیں چٹی منگدیں تے تیرے رب دی
ڈت چنگی ۝ تے اوچنگا رزق ڈیوٹ والا ۝۔

وَأَتَىٰكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝
وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصَّوْءِ
لَنُكَفِّرَنَّ ۝

۷۴۔ تے بے شک توں انہیں کوں سدھے راہ دوسٹینیں
۷۵۔ تے بے شک جیرے آخرت کوں نیں منیدے
او سدھے رستے کئیں ہٹن والین۔

وَلَنَرْجِيَنَّهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لِّلَّذِينَ
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

۷۶۔ تے جے اساں انہیں تے رحم کروں تے جیرا انہیں
کوں دکھ پنچا پئے ہٹا ڈیوں تے او اپنی من زوری وچ
ودھ ولین۔

وَلَقَدْ أَخَذْنَا لَهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَارُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَعُونَ ۝

۷۷۔ تے اساں انہیں کوں عذاب ناں پکڑیا (ول دی) اور
اپنے رب دے اگے جھکے تے نہ عاجزی کیتی۔

كَتَبَ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسِّسُونَ ۝

۷۸۔ تے جیلھے اساں انہیں تے بہوں سخت عذاب
دا درکھولیا تے او ہوں ویلھے مایوس تے موبکھے مئی
گئے۔

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝

۷۹۔ او ہوں جیں تہا بڑے کیتے کن اکھیں تے دل بناں۔
بہوں گھٹ جیرا تاساں شکر کریندے ۝۔

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

۸۰۔ او ہوں جیں تہا کوں زمین وچ کھنڈائے تے تاساں
ہوندو کھٹے کیتے ولیدو۔

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالْنَّهَارِ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

۸۱۔ او ہوں جیرا جیندا کریندے تے مریندے تے رات
تے ڈینہ دا اگے پچھو آوٹ ہوندے مکم ناں کیا تاساں عقل
نال کم نومے گھندے۔

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ۝

۸۲۔ اصل انہیں او باگال کیتی ۝ جیر مئی پہلے لوک کریندے
ہن۔

قَالُوا ۖ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظًا ۖ مَا إِنَّا
لَنَبْعُثُونَ ۝

۸۳۔ کہن کیا اساں جیلھے مرو لیوں تے مٹی تے ہٹیاں
تھی ولیدوں ولا اٹھائے ولیدوں۔

۸۳۔ اے وعدہ ساڈے نال تے ساڈے پیوڑاں نال پہلے دی کیا گیا اے پہلے لوکیں دیاں کہا نیئن۔

۸۵۔ توں آکھ ڈوسو زمین تے جو اندے وچ کیندے کیتے ہے جے تساں جائدے۔

۸۶۔ او آکھن اللہ دے کیتے کیا تساں نصیحت نو ہے پکڑیندے۔

۸۷۔ توں آکھ ڈوسو ست آسمانیں تے عرش عظیم دا رب کون

۸۸۔ او آکھن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ کیا تساں اللہ کنیں نو ہے ڈردے۔

۸۹۔ توں آکھ ہر فتنے دی بادشاہی کیندے ہتھ وچ او پناہ ڈیندے او دے خلافت پناہ کوئی نیں ڈیندا ہے تساں جائدے۔

۹۰۔ او آکھن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ تساں کتے جادو کیتے دیندے۔

۹۱۔ اساں انہیں دو حق گنن کے آٹے ہیں تے او اندے انکار کرٹ والین۔

۹۲۔ اللہ سیئیں کوئی پتر نیں بنایا تے او دے نال پیا معبود دی کوئی نیں ناں تاں ہر معبود اپنی پیدا کیتی شے کوں انج گنن و نیچے ہا تے کجھ نہیں معبودیں تے جڑھا نی کر ڈیون با اللہ پاک اوں کنیں جو اے آہن۔

۹۳۔ او غیب تے حاضر کوں جائدے تے جیکوں او شریک بیٹن انہیں کنیں اپا۔

۹۴۔ توں آکھ اے میٹے رب جے توں میکوں ڈکھا ڈیویں جیڑھا انہیں نال وعدہ کیا گئے۔

۹۵۔ اے میٹے رب توں میکوں عالم قوم وچوڑا دیویں

۹۶۔ تے بے شک اساں طاقت رکھیندے ہیں جو اساں

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

قُلْ لِمَنِ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ۝

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ۝

عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ۝

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

وَإِنَّا عَلَى أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ۝

- تیکوں بڑکھالوں چیرھا انہیں نال اسان وعدہ کیئے۔
- ۹۷۔ توں گندیں گاہیں کوں چبگائی نال پریں کر
اسان بہوں جانڈے میں جو او آبدن۔
- ۹۸۔ تے توں اکھ لے میڈے رب میں شیطان دی شرارتیں
کنیں تیڈی آم شام منگداں۔
- ۹۹۔ تے لے میڈے رب میں آم شام منگداں جو لے
میڈے سائے آون۔
- ۱۰۰۔ تے میرے ولیمے انہیں دجو کہیں ہک کوں موت اولی
تے او اکھسی میوں ولا پٹھ۔
- ۱۰۱۔ تاں جو میں اتھان نیک کم کراں جیرمی جاہ کوں چوڑا یاں
لے امدون تھیں بے شک لے ہک گال لے جیرمی
او کریندا پٹے تے انہیں دے پچھو پردہ قیامت لے
ڈینہ تیں۔
- ۱۰۲۔ تے جہاں دھوتوں دجایا ولین تے اول ڈینہ انہیں دج
کوئی سقاوت نہ ہوسی تے نہ اوہک ڈوبھے دا حال پچھن۔
- ۱۰۳۔ تے جیندے وزن باری ہوسن او بے لوک کامیاب
تھی ولین۔
- ۱۰۴۔ تے جیندے وزن ہولے ہوسن او بے لوک بن جنہیں
اپنے آپ کوں گھاٹے دج پیٹے دوزخ دج بیٹھ رہن
- ۱۰۵۔ بھا انہیں دے من ساڑ ڈیسی تے او اوندے
دج کالے دھوں تھی ولین۔
- ۱۰۶۔ کیا تہا ڈے اتے میڈیاں آیتاں نہ پڑیاں ویندیاں
بن تے تہاں اوندن انکار کریندے ہاوسے۔
- ۱۰۷۔ انہیں اکھ لے ساڈے رب ساڈی بد بختی ساڈے
لے غالب آگئی ہائی تے اسان گمراہ قوم ہاوسے۔
- ۱۰۸۔ لے ساڈے رب ساکوں اتھوں کڈھ جے اسان
- إِذْ قَعَّ بِاللَّيْلِ هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا
يَصِفُونَ ﴿٩٧﴾
- وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ﴿٩٨﴾
- وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ﴿٩٩﴾
- خَلَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١٠٠﴾
- لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ
يُبْعَثُونَ ﴿١٠١﴾
- فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿١٠٢﴾
- فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٣﴾
- وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ﴿١٠٤﴾
- تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ﴿١٠٥﴾
- أَلَمْ يَكُنْ أَيْتِي تَسْتَلِي عَلَيْكُمْ فَنَنْتُمْ بِهَا
تُكَلِّبُونَ ﴿١٠٦﴾
- قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
ضَالِّينَ ﴿١٠٧﴾
- رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا

ظَلُمُونَ ﴿۱۰﴾

قَالَ اخْسُؤْا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿۱۱﴾

ولا اوہیں کروں تے بے شک اساں عالم رہسوں۔

۱۰۔ او آکھسی پریں دوزخ وچ وچو میڈے نال گال نہ کرو۔

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿۱۲﴾

۱۱۔ بے شک میڈے بندیں وچو ہک ٹولہ آہل با اے ساڈے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں ساکوں بخش ڈے ساڈے اتے رحم کرتون بہوں چنگا رحم کرن والا ہیں ۱۲۔ تساں انہیں نل مذاقاًل کریندے ہاوسے لے تیں جو انہیں تہاکوں میڈی یاد بھلا ڈیتی تے تساں انہیں نال کھلے ہاوسے۔

فَاتَّخَذَ تَوَهُّمُهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوُكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ فِيهِمْ تَضَلُّكُونَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ بے شک میں آج انہیں کوں انہیں دے صبردا بدلہ ڈریاں بے شک اوہے کامیاب تھیون والین۔

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا إِنَّهُمْ هُمُ الْفَاكِرُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ او آکھسی تساں زمین وچ کئی سال رہ گئے جو۔ ۱۵۔ او آکھسن اساں ہک ڈیہنہ یا اندا کچھ ہر رہ گئے ہیں گٹن والیں کیں پچھ گھن۔

قُلْ لَّكُمْ لِيَشْكُرُوا فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿۱۵﴾

قَالُوا لَبِثْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ فَتَنَّا الْعَادِينَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ او آکھسی جو تساں تھوڑا وقت رہ گئے جو بے تساں چاندے ہو۔

قُلْ إِنْ لَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَكْثَرُ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ کیا تساں لے خیال کریندے ہاوسے جو میں تہاکوں بے کار پیدا کیے تے بے شک تساں میڈون دلائے طیر

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ اللہ سیں اچی شان والا ہا دشاہ تے حق اوندے سوا کوئی ہیا معبود نہیں اوعزت آسے عرش دار رب

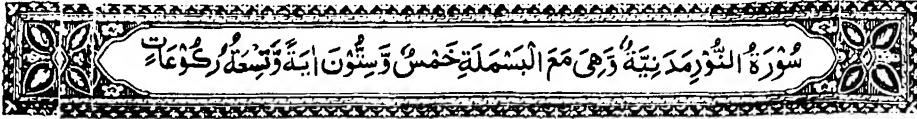
فَتَنَّا اللَّهَ إِلَهُكَ الْخَلْقُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے جبرھا اللہ دے سوا کہیں بے کوں معبود نہیں اوندی اوں کیں کوئی دلیل کاہ نیں تے بیشک اونداحساب محض اوندے رب کیں ہے تے بے شک کافر کامیاب نہیں تھیندے۔

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ لَا يَتَمَنَّاهُ عِندَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے توں آکھ لے میڈے رب توں بخش تے توں رحم کرتے توں بہوں چنگا رحم کرن والا ہوں۔

وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿۲۱﴾

سورة نور مدنی ہوتے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۵ آیات تے ۹ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کریناں اللہ دے نال نال جیرھا بن مگلے ڈیوٹ
والاتے ول ول رحم کرن والا ۱
- ۲۔ لے سورت اساں انیکوں لہائے تے اساں فرض
کیتے ایندے اتے عمل تے اساں ایندے دوج کھلیاں
کھلیاں آیات لہائن تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔
- ۳۔ زنا کرن والی تربیت تے جو ان ڈوناہیں دوج ہرک
کوں سوکھوڑے مارو تے جے تساں اللہ تے آخرت
دے ڈینہہ تے ایساں ایندے دے تے اللہ دے دین
دوج تساں انہیں ڈوناہیں نال نرمی دے کرتے انہیں ڈوناہیں
دی سزا مومنین دی ہک جماعت ڈیکھے۔
- ۴۔ زنا کرن والا مرد بعض زنا کرن والی تربیت نال صحبت
کریندے یا شرک کرن والی نال تے زنا کرن والی
تربیت نال بعض زنا کرن والا مرد یا مشرک صحبت کریندن
تے مومنین تے لے گال حرام کہتی گئی ۲۔
- ۵۔ تے جیرے لوک پاک تربیتیں تے الزام لیندن تے
ول اوچار گواہ نیں ایندے تے انہیں کوں اسی
کوڑے مارو تے انہیں دی گواہی کڈاہیں دی قبول نہ
کرو تے ایسے لوک نافرمان۔
- ۶۔ سوائے ایندے جیرے لوک ایندے بعد توبہ
کرن تے اصلاح کرن تے بے شک اللہ بہوں بخشش
والا تے مہربان۔
- ۷۔ تے جیرے لوک اپنی زالیں تے الزام لیندن تے اوندے
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- سُورَةُ أَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَأَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ
لَّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ②
- الْزَانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةً
جَلْدَةً وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ
كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا
طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ③
- الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ
لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَخُزِمَ ذَلِكَ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ ④
- وَالَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ يَأْتُوا بِأَرْبَعَةٍ
شَهَادَاتٍ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا
لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ⑤
- إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑥
- وَالَّذِينَ يَزْمُونَ أَرْوَاحَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ

اپنے سوا گواہ کوئی نہیں ہوندے تے ول انہیں وچ ہر آدمی چار دفعہ اللہ دی قسم کھادے جو او بے شک سپاہ۔
۸۔ تے پنجویں دفعہ آکھے جو بے شک اوندے اتے اللہ دی لعنت ہوئے جے او کوڑا ہوئے۔

۹۔ تے اول ترمیم دی سزا ختم کر ڈتی دیسی جے او چار دفعہ اللہ دی قسم کھادے جو او کوڑا ہوئے۔
۱۰۔ تے پنجویں دفعہ آکھے جو اللہ دی لعنت میڈے اُتے ہوئے جے او مرد سپاہ۔

۱۱۔ تے جے اللہ دافضل تے اوندی رحمت تہا بڑے اتے نہ ہندی تے بے شک اللہ توبہ قبول کرٹ والا تے سیانا ہوئے۔
۱۲۔ بے شک جنہیں تہمت لائی او تساں وچر ہک ٹولہ ہا تساں ایکوں اپنے کیتے برا نہ سمجھ اصل او تہا بڑے کیتے چنگائی ہر شخص انہیں وچر جیں جو گناہ کیتے اوں کوں سزا ملے تے انہیں وچر جاوڈا گناہ گار ہا اوندے کیتے وڈا عذاب۔

۱۳۔ اے گال سٹن دے بعد تے مومن مردیں تے مومن ترمیمیں اپنے متعلق چنگا گمان کیوں نیں کیا تے اے آہن جو اے وڈا کوڑا۔

۱۴۔ او چار گواہ کیوں نیں گمن کے آئے تے جیلھے او گواہ نیں گمن کے آئے اللہ دے نزدیک او کوڑن۔
۱۵۔ تے جے تہا بڑے اتے دنیا تے آخرت وچ اللہ دافضل تے رحمت نہ ہندی تے تہا کوں تہا بڑے ایں کم دی وجہ نال وڈا عذاب پہنچے ہا۔

۱۶۔ تے تساں ہک بڑے دی زبان نال کوڑ سکھن بگ پئے تے اپنے مونہیں نال او آکھن بگ پئے جیندا تہا کوں کوئی علم نہ ہا تے تساں ایکوں سوکھی گال سمجھدے ہادے

إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
يَا لِلَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الضَّالِّينَ ①
وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ②

وَيَذَرُ عَنْهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
يَا لِلَّهِ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِينَ ③
وَالْخَامِسَةَ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ
الضَّالِّينَ ④

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ ⑤
إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِآلِ نَارٍ عُصَبَةٌ كُنْتُمْ لَا تَحْشَوْنَ
سَاءَ لَكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ مِنْ كُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ⑥

لَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ⑦

لَوْ لَا جَاءُوا عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شَهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشُّهَدَاءِ فَأُولَئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ⑧
وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ لَنَسَكْتُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑨

إِذْ تَقُولُونَ يَا لَيْسَ بِنَبِيِّكُمْ وَقُولُونَ يَا فَأُولَئِكَ مَا كُنْ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ
عَظِيمٌ ⑩

تے اللہ سے نزدیک بہوں و بڑی گال بانی۔

۱۷۔ تے مڈیاں لے گال سٹی بانی تساں لے کیوں نہ
اکھیا با جو لے ساڈا کم نیں جو اساں ایں گال کول ولا
اکھوں لے خدا توں پاک ہیں لے بہوں و بڑی تہمت۔

۱۸۔ جے تساں مومن ہوئے تے اللہ تہا کول نصیحت کریں
جو تساں ایجی گال ولا نہ اکھاہے۔

۱۹۔ او اللہ تہا بڑے کیتے حکم بیان کریں تے اللہ بہوں
جانن والا تے بہوں سیانا۔

۲۰۔ بے شک جیرے لوک لے چاہندن جو مومنین وچ
برائی پھیل و نہجے انہیں کیتے ایں دنیا وچ وی تے آخرت
وچ وی بڑکھ والا عذاب تے اللہ جاڈے تے تساں
نورے جاڈے۔

۲۱۔ تے جے تہا بڑے اتے اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہندی
تے بے شک اللہ سئیں بہوں مہربان تے ول ول رحم
کرن والا۔

۲۲۔ اے مومن شیطان دے پیریں تے نہ ٹرو تے جیرھا
شیطان دے پیریں تے ٹروے بے شک او
بے حیائی تے ناپسندیدہ گاہیں دا حکم ڈیندے تے جے
اللہ دا فضل تے رحمت تہا بڑے اتے نہ ہورے تہا بڑے
وچ کوئی کڈا ہیں پاک نہ تھیوے ہا تے اصل اللہ سئیں
جینکوں چاہندے پاک کریں تے اللہ سئیں بہوں
سنن والا تے جانن والا۔

۲۳۔ تہا بڑے وچ فہمیت والے تے کھلا رزق رکھن والے
قسم نہ کھاو جو او اچھے سکس کول تے مسکین کول تے مہاجرین
کول اللہ دے رستے وچ نہ ڈلسن اور معاف کر لے تے
کچھ نہ اکھن کیا تساں نوہے چاہندے جو اللہ تہا بڑے گناہ

وَلَوْلَا إِذْ سَبَعْتُمْوهٗ قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَتَكَلَّمَ
بِهَذَا ۖ سُبْحٰنَكَ هٰذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ﴿۱۷﴾

يَعِظُكُمُ اللّٰهُ أَنْ تَعُودُوا لِلثَّلَاةِ ۖ أَبَدًا ۖ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿۱۸﴾

وَيُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمُ الْآيٰتِ وَاللّٰهُ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ﴿۱۹﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُجِبُونَ أَنْ تَشْجَعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ
أَمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ وَاللّٰهُ
يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللّٰهَ وَدُفٍ
رَّحِيمٌ ﴿۲۱﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ وَمَنْ
يَتَّبِعْ خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَ وَالنَّكَرِ
وَلَوْلَا فَضْلُ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكٰى مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ
أَبَدًا ۚ وَلَكِنَّ اللّٰهَ يُزَكِّي مَن يَشَآءُ ۚ وَاللّٰهُ سَبِيْعٌ
عَلِيمٌ ﴿۲۲﴾

وَلَا يَأْتَلِ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوْا
أُولِيَ الْقُرْبَىٰ وَالْمَسْكِيْنَ وَالْمُهَاجِرِيْنَ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ
وَلْيَعْفُوْا وَلْيَصْفَحُوْا ۚ أَلَا يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللّٰهُ لَكُمْ
وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۲۳﴾

معاف کرے تے اللہ بہوں بخشش والا تے مہربان۔

۲۴۔ بے شک جبرے لوک پاک تے سدھی سادی مومن عورتیں تے تہمت لیندن این دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لعنت تے انہیں واسطے دہڑا عذاب۔

۲۵۔ جڈاں انہیں دیاں زبانیں تے ہتھ تے پیرا انہیں نے عملیں دے خلاف گواہی ڈسین۔

۲۶۔ اوں ڈسندہ انہیں کوں اللہ پورا تے درست بدلہ دے لے تے او جانا گھسن جبرے شک اللہ سسلی ہی اصلوفا منع ہج۔

۲۷۔ گندیالں گاہیں گندے مردیں واسطے تے گندے مرد گندی گاہیں کیتے ہن تے پاک گاہیں پاک مردیں کیتے تے پاک مرد پاک گاہیں کیتے ہن لے بری کیتے ولین اوں کیں جو کچھ او اکہن۔ انہیں کیتے بخشش تے عزت والاندن

۲۸۔ لے مومنو اپنے گھریں دے سوا نہیں گھریں وچ نہ پیہو جے تیں پچھو نہ تے گھر والیں کوں سلام کرو لے تہاڈے کیتے چھگی کال تاں جو تساں نصیحت حاصل کرو۔

۲۹۔ تے جے انہیں وچ کوئی دی نہ لے تے انہیں وچ نہ پیہو جے تیں تہا کوں اجازت نہ ڈتی وچے تے جے تہا کوں اکھیا وچے ول وچو تے ول وچو لے تہاڈے کیتے زیادہ چھگی کال تے اللہ تہاڈے عملیں کوں بہوں جائدے۔

۳۰۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جو تساں انیجے گھریں وچ پیہو جبرے دسون نہ ہون تے تہاڈا سامان ہرے۔ انہیں وچ تے اللہ جائدے جو تساں ظاہر کریندے تے لکندے ہ۔

۳۱۔ توں مومنین کوں اکھ ڈے جو اپنی اکھیں جھکیاں رکھن تے اپنی شرمگاہیں دی حفاظت کرن لے انہیں کیتے بہوں چٹکا بے شک اللہ سسلیں جائدے جو او کریندن۔

۳۲۔ تے مومن تربیتیں کوں اکھ جو اپٹیاں اکھیں جھکیاں

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۲۴﴾

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَآيِدُهُمْ وَآرْسُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۵﴾

يَوْمَ يُؤْذِيهِمُ اللَّهُ وَيَبْغِضُهُمْ أَلْقَىٰ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبِينُ ﴿۲۶﴾

الْخَبِيثَاتُ لِلْخَبِيثِينَ وَالْخَبِيثُونَ لِلْخَبِيثَاتِ وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَٰئِكَ مُبْتَغَتْونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿۲۷﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۲۸﴾

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَى لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿۲۹﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسَبِّحُونَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿۳۰﴾

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَلِكُمْ أَزْكَى لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿۳۱﴾

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ

فَوُجَّهْنَ وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْحَكْنَ بَخْرَةً عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ ۖ وَلَا يَبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ
بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ
بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرَ أُولِي الْأَرْبَةِ
مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الْوَلَدَ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوَاتِدِ
النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
مِنَ زِينَتِهِنَّ ۚ وَتَوَلَّوْا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْوُفُونَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۳۰﴾

رکمن تے اپنی ٹھیکائیں دی حفاظت کرن تے اپنے سونپ
کوں ظاہر نہ کرن سوائے اندرے جیڑھا ظاہر ہوئے تے
اپنی چادر اپنے سینے تے سٹی رکمن تے او اپنے سونپ
کوں ظاہر نہ کرن سوائے اپنے پئے دے یا اپنے پھوتے
یا سورھیں تے یا پتریں تے یا سکتیں تے یا بھرانیں
تے یا بھرنجیں یا بھجیں تے یا تربیتیں تے یا بانہیں تیں
یا اینجے چھوڑیں تے جیڑھے بالغ تیں تھے یا اینجے پالیں
تے جنہیں کوں تربیتیں دے خاص تعلقات دا علم نہیں تے
اپنے پیریں کوں زور نال مار کے نہ لڑن تاں جو پتہ بگ
ونچے ظاہر تھی ونچے او سونپ جیکوں او لکیندیاں پین
تے لے مومنو تساں سارے اللہ دو دھیان کرو تاں
جو تساں کامیاب تھی ونچو۔

وَأَنكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالضَّالِّينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَأَمَّا بَكُمْ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے تساں اپنی بیوہ تربیتیں تے اپنے نیک بندیں تے
بانہیں دیاں شادیاں کرو جے او غریب ہن تے اللہ انہیں کوں
اپنے فضل نال امیر کر ڈیسی تے اللہ بہوں وسعت ڈیوٹ
والا تے جانٹے والا۔

وَلَيْسَتَغْنِفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ رِجَالَ حَاجَةٍ يُغْنِيهِمْ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا ۚ وَأُولَٰئِهِمْ
مِنْ مَّا لِيَ اللَّهِ الَّذِي أَنْتُمْ وَلَا تَكْرَهُوْا فَتَبَدَّلِكُمْ
عَلَى الْإِغَارِ ۚ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْضُنَا لَنَبْتَغِيَ غَرَضَ الْيَهُودِ
الَّذِينَ آمَنُوا وَمَنْ يَكْفُرْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ أَلْوَاهِيْنَ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے جیڑھے نکاح نیں کر سگدے ادپاک رہوں
جے تیں اللہ انہیں کوں اپنے فضل نال امیر کر ڈیوے تے
جیڑھے غلام تہا بڑے نال لکھ پڑھ کرن چاہن تے تساں آزاد
کرن کیتے لکھ پڑھ کر گھو جے انہیں وچ چمکائی ڈیکھو تے اللہ
دے اول مال وچو انہیں کوں ڈیو جیڑھا اول تہا کوں بڑے
جے بانہیاں نیک رہوں چاہوں تے انہیں کوں برائی تے
مجبور نہ کرو تاں جو تساں دنیا دی زندگی دا سامان چاہو
تے جیڑھا انہیں کوں مجبور کر لسی تے بے شک اللہ سبیں انہیں
دی مجبوری دے بعد بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ

۳۵۔ تے اساں تہا بڑھکھلے نشان لہان تے تہا بڑے کیں

خَلَوْا مِنْ قَلِيلٍ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾
 اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِثْلِهَا فِيهَا
 مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ
 دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ
 وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيئُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
 نَارُ نُورٍ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ
 وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
 عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

پہلے لوگس دے مال وی دسین سے تے متقیں واسطے نصیحت۔
 ۳۶۔ اللہ آسمان تے زمین دا نور اوندے نور دی مثال ایویں
 ہے جیویں جالے وچ ڈیولا لالتھا ہوئے تے ڈیولیشیشے
 وچ ہوئے تے کشیشہ ایویں جیویں چکدا ہو یا تارا ہوئے
 اوں کوں زیتون دے مبارک وٹ دے اتیل انال پایا گیا
 ہوئے نہ پودھی ء افسے نہ پچادی بھانویں اوں کوں بھان
 وی بگے تے اوتیل اوں کوں آپے روشن کر ڈیوے تے نور
 دے اتے نور اللہ جینکوں چاہندے اپنے نور دودھایت
 دیندے تے اللہ سیس لوگس کیتے اے گا لہیں بیان کریدے
 تے اللہ ہر شے کوں بہوں چاندے۔

فِي بُيُوتٍ إِذْنُ اللَّهِ أَن تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ
 يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٨﴾

۳۷۔ گھوس وچ ہن اللہ سیس جنہیں دے اچا کرٹ داتے لوندے
 ناں دا ذکر کرٹ دا حکم دے تے۔ اوندے وچ غمخشاں اوندی
 تسبیح کریدے رہ دیندن۔

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
 وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا
 تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٩﴾

۳۸۔ ایجھے لوک جنہیں کوں تجارت نے وپار اللہ دے ذکر
 کیں غافل نیں کریداتے نماز پڑھن کیں تے زکاۃ
 ڈیوٹ کیں دی اوں دینہ کیں دُردن جیندے وچ
 دل تے اکھیں اپترج ولسن

لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَبَزِيدَهُم مِّنْ
 فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

تاں جو اللہ سیس انہیں کوں انہیں دے عملیں دا
 بہوں چنگا بدلہ ڈیوے تے اپنے فضل نال انہیں کوں
 ودعا وے تے اللہ جینکوں چاہے بغیر حساب دے رزق
 دیندے۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ
 الظَّنُّ مَاءً خَالٍ إِذَا هُمْ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ
 اللَّهَ عِنْدَهُ قُوَّةَهُ حِسَابَهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

۳۹۔ کافرین دے اعمال ایویں ہن جیویں چکنی ریت دا
 میدان جینکوں ترسا پانی سمجھندے تے جڈیاں اوندے
 نال اندے او کچھ وی نیں ہونداتے او اللہ کوں اپنے
 کولہویں تے اداوند پورا پورا حساب دے تے اللہ حساب
 جلدی گھنٹ والا۔

۴۱۔ یا الیہں ہن جیویں شہہ سمندر وچ اندھارے ول ہک
بہرتے پی لہر ہومے ول اوندے اتے جھڑ ہومے اندھاریں
تے ول اندھاریں بھرن تے جے او ہتھ کڈھے تے اونکوں
ڈیکھ نہیں سگدا تے جیندے واسطے اللہ نور نہ بناوے
اوندے واسطے کوئی نور نہیں۔

۴۲۔ کیا توں نہیں ڈیڈا بے شک جو کجھ آسمانیں وچ تے
زمین وچ اللہ دی تسبیح پیا کریندے تے کجھی قطار ہدی
کھڑن تے انہیں وچ ہر ہک کوں اوندی نماز تے تسبیح
دا پتہ ء تے اللہ جو او کریندن اونکوں بہوں چاڑھے۔
۴۳۔ زمین تے آسمان دی بادشاہی اللہ دی ء تے ہوندو
دلے۔

۴۴۔ کیا توں نہیں ڈیڈا جو اللہ جھڑکوں ہومے ہومے
ٹریندے تے ول کھٹا کر ڈیندے تے ولا انہیں کوں
تہاں لیندے ول توں ڈیڈیں انہیں ے وچو مینہ آدلی
پئے ویندے تے او جھڑ وچو بہوں ٹھیاں شہیں
ٹیندے انہیں وچ کجھ تالویں ہوندن تے جتھاں چاہندے
اویں تیں پچا ڈیندے تے جیں کیں چاہندے روک گھندے۔
تھی سگدے جو اوندی بجلی دی چمکار اکھیں کوں اندھا کر
ڈیوے۔

۴۵۔ اللہ رات تے ڈینہ کوں پھریندارہ ویندے بیشک
ایندے وچ عقل والیں کیسے سبق۔

۴۶۔ اللہ ہر جانور کوں پانی پانی کنیں پیدا کیسے انہیں وچو کجھ
ڈوڈھ دے بھر ٹردن تے انہیں وچو کجھ ڈولتیں تے ٹردن
تے کجھ چار تے ٹردن جو اللہ چاہندے پیدا کریندے
بے شک اللہ ہر چیز تے قادر۔

۴۷۔ تے اساں کھلے کھلے نشان لہائن تے اللہ میکوں

أَوَظَلُمْتُ فِي مَرْلَبِي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ قُوَّةٍ مِّنْ قُوَّةِهِ
مَعَابًا ظَلُمْتُ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكْدِرْهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا
لَهُ مِنْ نُورٍ ﴿٤١﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْخَرُ لَهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالظُّلُمُ صُفْبٌ كُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿٤٢﴾

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ذَلَّى
اللَّهُ الْمُبْدِي ﴿٤٣﴾

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزَيِّجُ مَعَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ
يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَ
يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ
بِهِ مَن يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَن مَّن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَآ
بَرْقُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ﴿٤٤﴾

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً
لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي
عَلَى بَطْنَيْهِ وَمِنْهُمْ مَّن يَنْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن
يَنْشِي عَلَى أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٤٦﴾

لَقَدْ أَنزَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَى

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑤

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ⑥

وَلَا دُعَاءَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ⑦

وَأَنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ⑧

إِنَّ قُلُوبَهُمْ مُرْضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَخِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولَهُ بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ⑨

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ⑩

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَخْشِ اللَّهَ وَيَتَّقْهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ⑪

وَأَنفَسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْسَانِهِمْ لَعِنْ أَمْرَهُمْ لِيُؤْمِنُوا قُلْ لَا تَقْسِمُوا طَاعَةَ مَعْرُوفَةٍ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑫

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى

چاہندے سدھاراہ ڈکھلیندے۔

۴۸۔ تے آہن اسان اللہ تے رسول تے ایمان گھن آئے ہیں تے اسان اطاعت کریندے ہیں دل انہیں دچوہک ٹولہ ایندے بعد پھر دیندے تے لے لوک مومن نیں۔

۴۹۔ تے جیرھے ویلھے انہیں کول اللہ تے اوندے رسول دوسٹیا ویندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے تے انہیں دچوہک ٹولہ منہ پھیر گھندے۔

۵۰۔ جے کوئی کمال انہیں دے حق دچ ہوئے تے اوں ویلھے فرمانبرداری کریندے ہوئیں آویندن۔

۵۱۔ کیا انہیں دے دل وچ بیماری یا او شک وچ ہن یا او بزدلن جو اللہ تے اوندے رسول انہیں تے ظلم کر لیس سچ لے ہے جو او خود ظالم۔

۵۲۔ مومنین کول جیلاں اللہ تے اوندے رسول دو سٹریا دیندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے انہیں دا جواب لے ہندے جو اسان سُنئے تے من کدھے تے ایجھے لوک کامیاب تھیون والن۔

۵۳۔ جیرھے اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کریندن تے اللہ کنیں بزدلن تے اوندے تقویٰ اختیار کریندن ایجھے لوک کامیاب تھیون والن۔

۵۴۔ تے انہیں اللہ دیاں پکیاں قساں کھا دین جے توں انہیں کول حکم ٹولیں تے او ضرور نکلن توں آکھ قساں نہ کھاؤ اصل کم جنگی اطاعت بے شک اللہ جو قساں کریندے عہہ جاندے۔

۵۵۔ توں آکھ اللہ دی اطاعت کرو تے رسول دی اطاعت کرو جے او پھر دچن تے اوندے اتے او با دزداری ہو جیرمی اوندے دے لائی گئی ہو تے تہا بڑے اتے اہم جیرمی

الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ ۝

تہا بڑے ذمے لائی گئی ہے۔ جے تساں اوندی اطاعت کر لیسو سدھے رستے تے آویسو تے رسولِ داکم معص کھول کے گھال پچا بڑیوں۔

وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَا يُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَا يَجْعَلَ لِهِمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يُعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝

۵۶۔ اللہ سائیں تہا بڑے دھومنیں تے نیکیں نال اے وعدہ کیتے جو انہیں کول ضرور زمین وچ خلیفہ بیسی جیویں انہیں کینیں پہلے خلیفہ بنائیں تے تاں جو انہیں کیتے اوں دین کول میرھا انہیں کول چنگا گجے مضبوط کر ڈیوے تے انہیں دے ڈر دے بعد انہیں کول امن دی حالت وچ ضرور بدلیسی او میٹری عبادت کرن تے میڈے نال کہیں کول شریک نہ بنادوں میرھا ایندے بعد انکار کر لیس او نافرمانی وچ ہے۔

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرُّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝

۵۷۔ تے نمازاں پڑھو تے زکوٰۃ بڑیو تے رسول دی اطاعت کرو تاں جو تہا بڑے اتے رحم کیا ونجے۔

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِي النَّارِ وَلَا يَتْلُوا الْقُرْآنَ وَلَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ مَلَكَتْ

۵۸۔ توں املو خیال نہ کرو جو کافر زمین وچ ساکوں برا بڑیوں تے انہیں دال کاڈ بھاء تے بہوں برا لکاڈ ہے۔

أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثٌ مَرَّةٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْدَةٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوْفُونَ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

۵۹۔ اے مومنو جیرھے تہا بڑے بانجھے بن تے جیرھے بالغ نیں تھے تہا بڑے دھو او ترے وقتیں وچ تساں کینیں بکچے کے آون غمردی نماز کینیں پہلے تے ڈوپا رہیں کول جیرھے ویلے تساں کپڑے لہندے تے عشا دی نماز دے بعد اے تہا بڑے ترے پردے دے وقتیں۔ ایندے بعد تہا بڑے اتے تے انہیں تے کوئی گناہ نیں تہا بڑے دھو کچھ نہیں دو اندرے رہ ویندن۔ ایویں اللہ تہا بڑے کیتے آیاں کھول کے بیان کیتن تے اللہ بہن چاٹن والا تے سیانا ہے۔

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمُ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

۶۰۔ تے جڈاں تہا بڑے بال بالغ تھی وچن تے او دی ایویں اجازت منگن جیویں ایں کینیں پہلے لوک اجازت منگدے بن اللہ تہا بڑے کیتے کھول کے بیٹیاں آیاں بیان کرندے تے اللہ

بہوں جانٹ والائے بہوں سیانا۔

۶۱۔ بہوں پڑھیاں تریختیں جبریاں شادی دے قابل نہیں
انہیں تے کوئی گناہ نہیں جو او اپنے پکڑے اپنے حسن کوں
ظاہر نہ کریدے ہوئیں لہا رکھن جے او بچیاں رہ و بچن تے
انہیں کیے چنگا تے اللہ بہوں سنٹ والائے جانٹ والا
۶۲۔ اندھے تے منڈے تے بیماریاں تے تہاڈے اپنے
تے کوئی گناہ نہیں جو تساں اپنے گھریں وچو کھاؤ تے
اپنے پیورے گھریں یا مادے گھریں یا اپنے بھرانویں دے
گھریں تے اپنی بھینیں دے گھرو تے چا پے دے گھریں وچ
یا چا بیوں دے گھریں وچ یا اپنے مایں دے گھریں وچ یا
یا مایں دے گھریں وچ یا جیندے کجیں دے تساں ملک
ہوے یا اپنے سنگتیں دے گھو کھاؤ تے تہاڈے لے
کوئی گناہ نہیں جو تساں رل کے کھاؤ یا انجرا کھاؤ تے
جڈاں کہیں گھروچ پیہو اپنے گھرواں تے سلام کرداے
اللہ دلو با برکت تے چنگا تحفہ ایویں اللہ اپنی
آیات کھول کے تہاڈے اتے بیان کریدے تاں جو
تساں عقل نال کم گھنوں۔

۶۳۔ مومن صرف اوہ بن جیرے اللہ تے اندھے
رسول تے ایمان انیندن نے جیرے ویلھے اندھے
نال کہیں قومی کم کیے بیٹھے ہون او نہیں ویندے جے
تیں کچھ نہ گھنن۔ بے شک جیرے لوک تیں کینیں پھپھن
اوہے لوک اللہ تے رسول تے ایمان انیندن
تے جڈاں او تیں کینیں کہیں اپنے کم کیے
اجازت منگن توں انہیں وچو جیکوں چاہیں اجازت دے
دے انہیں واسطے اللہ کینیں بخشش منگ بے شک اللہ
بہوں بخشش والائے بہوں رحم کرن والا۔

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا
عَلَى الْمَرْبُوعِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَوْشِعًا أَوْ أَشْنَاءًا فَاذْكُوا زَكَاةً
بُيُوتًا فَسَلَمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ بَيِّنَاتٍ لِلَّذِينَ لَكُمْ الْأَيْتِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۝

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا
كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْأَلَ اللَّهَ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْأَلُونَكَ أُمُورَ الَّتِي الَّتِي يَوْمَئِذٍ يَوْمَئِذٍ
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْأَلْتُكَ يَبْغِضُ شَأْنَهُمْ
فَإِذَنْ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْهُمْ وَاسْتَعْفِفْ لَهُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهِ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

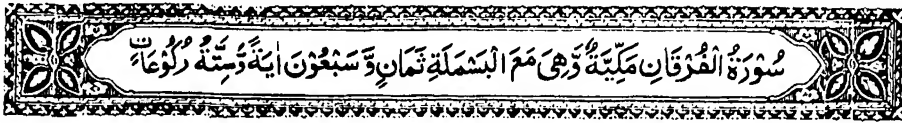
۲

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ رسول دے سبٹن کوں ایویں نہ سمجھو جیویں آپت
وچ ہک بڑو جھے کوں سبٹندے ء اللہ چاٹدے جیرھا
تساں وچر چھوہ مار کے کھسک ویندے تے جیرھے
اوندے حکم دی خلاف ورزی کریندن او بڈرن جو انہیں
کوں کوئی مصیبت نہ آونچے یا انہیں کوں بڑکھ والا عذاب
نہ پہنچے۔

إِلَّا أَنْ يُلْهِمَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيَكْتَلِبُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ سٹوبے شک آسمانیں تے زمین وچ جو کچھ
ہے اللہ داء جیرھس حالت وچ تساں ہرے اللہ اوں
کوں چاٹدے تے جڈال او اللہ دو والے ولین جو کچھ
او کریندن اللہ انہیں کوں بڑس بڑیسی تے اللہ ہر شے
کوں بہوں چاٹن والا ہے۔

سورت فرقان کی ۲۵ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۸ آیات تے ۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ بشر و کریم اللہ دے نال نال جو بن منکے ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا ②
- ۲۔ او ذات بابرکت جس اپنے بندے میں قرآن نازل کیتے تاں جو اد لوکس کو ہوشیار کرے۔
- إِلَهِ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ يَنْقَذُ ③
- ۳۔ آسمان تے زمین دی بادشاہت ہندی ۷ اوں پر کوئی نہیں بنایا تے نہ ہندی حکومت وچ کوئی شریک تے اوں ہر شے کوں پیدا کیتے تے اونا انڈاز مقرر کیتے۔
- وَإِتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَوةً وَلَا شَوْءًا ④
- ۴۔ انہیں لوکس اونڈے سوا اینجے معبود بنائیں جیسے کج دی پیدا نہیں کر سگدے تے او خود پیدا کیتے گئیں تے نہ او اپنے کیتے لعقان تے نہ نفع دے ماکن تے نہ موت دے نہ زندگی دے تے نہ ولا اٹھن دے ماکن۔
- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا آفَاكُ أَفْتَرَاهُ وَاعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ⑤
- ۵۔ تے کافر آبدن اے تے محض ہک کوڑا جیرھا اوں بنا گدے تے بی قوم ایندی مدد کریندی ۷ اے انہیں وڈا ظلم کیتے تے وڈا کوڑا مارینے نہیں۔
- وَقَالُوا أَأَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ اكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلَى عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ⑥
- ۶۔ تے او آبدن اے تے پہلیاں کہانیاں ہن جیرھیاں اول کھوا گدھن تے رات ڈینہر اونڈے اے پڑھیاں دین
- قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَفُوًّا رَحِيمًا ⑦
- ۷۔ توں آکھ ایں قرآن کوں اول ذات ٹٹائے جیرھا آسمانیں تے زمین دے راز کوں جائدے بے شک اون بخشش والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَنْشَأُ فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ نَذِيرًا ⑧
- ۸۔ تے انہیں آکھئے ایں رسول کوں کیا تھی گئے اے کھانا کھدے تے بازاریں وچ ٹردے اینڈے اے فرشتہ کیوں نہیں بلایا گیا تے جیرھا اینڈے نال تھی کے ڈرا دے ہا۔

- ۹۔ یا اوندے اتے خزانہ بھایا ونجے یا یا ایس کنیں باغ ہوئے
جینے وچو کھاوے باتے ٹالیں اکھئے جو تاساں تے
ایجھے آدمی دے پچھو ٹردے ء جینکوں کھوایا دیندے۔
- ۱۰۔ توں بڑیکھ تیدے متعلق کیتھیاں گاہیں کریندن تے
او گمراہ تھی گئین تے ہن کوئی انہیں کوں راہ نیئیں بعدا۔
- ۱۱۔ برکت والی ء او ذات جے او چاہے تے ایس کنیں زیادہ
پچکے باغ تیدے بنا بڑیوے جیندے وچ نہراں دہندیاں
ہون تے تیدے کیتے وڈیاں ماریلں بنا بڑیوے۔
- ۱۲۔ اصل او قیامت دا انکار کریندے پین تے اساں
قیامت دے منکر کیتے جھوٹکوں والا عذاب تیار کیتا ہوئے
- ۱۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں بڑیکھسی پرسیں کنیں او
اندی کاڈوالی تے مصیبت والی آواز سٹسن۔
- ۱۴۔ تے جڈاں انہیں کوں بدھ کے تنگ جاوچ سٹیا ویسی
تے او اتھاں موت کوں سٹیلین۔
- ۱۵۔ آج تاساں ہک موت نہ سڈو بہوں ساریاں موتاں
سڈو۔
- ۱۶۔ توں اکھ کیا اے چگھا ء یا ہمیشہ رہن والی بہشت
جیندا متقیں نال وعدہ کیتا گئے او انہیں دا بدلہ تے لگاڈ
ہوسی۔
- ۱۷۔ اوندے وچ انہیں کوں جواو چاہسن ملی تے ہمیشہ رہن
تیدے رب دا وعدہ ضرور پورا تھسی۔
- ۱۸۔ تے جڈاں انہیں کوں تے انہیں نے مہبودیں کوں
میندی ء اندر دے سوا عبادت کریندے ہن کھٹا
کیتا ویسی ول اکھسی کیا تاساں میدے بندیں کوں گمراہ
کیتا یا او آپ سدھے راہ کنیں ہٹ گئے ہن۔
- ۱۹۔ او اکھسن توں پاک ہویں ساڈا کوئی حق نہ با جو اساں
- أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنزًا أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ①
- أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ②
- تَبَرَّكَ الَّذِي إِن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ
قُصُورًا ③
- بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ④
- إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّطًا
وَزَفِيرًا ⑤
- وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَعِيفًا مُقَرَّنِينَ دَعَوْا هُنَالِكَ
ثُبُورًا ⑥
- لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَاذْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ⑦
- قُلْ أَذَلِكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَاصِيًّا ⑧
- لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا
مَسْنُورًا ⑨
- وَيَوْمَ يُحْشَرُ هُمْ دَافِعِينَ وَمَنْ يَبْعُدْ عَنْ دُونِ اللَّهِ
فَقَوْلُ عَانَتُمْ أَصْلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا
السَّبِيلَ ⑩
- قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ

دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى
تَسْأَلُوا الدَّيْلَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ①

تیبڑے سوا پہے گنتی بٹاؤں ہاتے تیں انہیں کوں تے
انہیں دے پیو بڑا بیس کوں بہوں فائدہ بڑا ہا (امیر بٹایا ہا)
تے اوتی بڑی یاد بھل گئیں تے او تباہ تھیون والی قوم
تھی گئی ہائی۔

فَقَدْ كَذَّبُوا كُفْرًا بِمَا نَقُولُونَ فَمَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا
وَلَا نَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِثْلَ نَفْسِهِ عَذَابًا
كَبِيرًا ②

۲۰۔ جو تساں آہرے ہا دے انہیں اونکوں جھٹلا بڑتے
ہئ تساں نہ عذاب ہٹا سگدے عرتے نہ مدد دی طاقت کھیندے
تے جیرھا تہا بڑے دھچرہ ظالم اوں کوں اساں دہڑا عذاب
ڈلیسوں۔

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنْهُمْ
يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَشْرَبُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ
رُبُّكَ بَصِيرًا ③

۲۱۔ تے تیں کئیں پہلے اساں جتی رسول پھینیں او سارے
کھاٹا کھندے ہن تے بازاریں وچ وی ٹردے ہن تے
اساں تساں دھچرہ کھو کوں کھو کیتے فتنہ بٹائے سے کیا تساں
مہر کریندے عرتے تہا بڑا رب بہوں ڈیکھن والا۔

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ
عَلَيْنَا الْمَلِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا ④

۲۲۔ تے جیرے لوک ساڈے ملن دی امید نیں رکھندے
انہیں آکھے ساڈے اتے فرشتے کیوں نیں لہائے
گئے یا اساں اپنے رب کوں ڈہبے لے انہیں اپنے
دلیں وچ اپنے آپ کوں دہڑا سمجھتے او منہ زوری
وچ بہوں اگور دھدھ گئیں۔

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَيَقُولُونَ حِجَابًا مَحْجُورًا ⑤

۲۳۔ جیرے ڈہبہ او فرشتیں کوں ڈیکھسن اوں ڈہبہ
جھریں کیتے کوئی چبکی خبر نہ ہوسی تے او آکھن اساں
کنیں پریں رو و نہجو۔

وَقَدْ مَنَّآ إِلَى مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مُنثُورًا ⑥

۲۴۔ جو انہیں کم کیتے ہوسن انہیں دو توجہ کر لیسوں تے
اونکوں الیوں کر ڈلیسوں جیویں ہوا وچ اڈرے ہونے
لگھڑے۔

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ⑦

۲۵۔ بہشتی لوک اوں ڈہبہ لکائے دے لحاظ ناں وی
چھگے ہوسن تے آرام کیتے بہوں چبکی جیویں وچ ہوسن۔
۲۶۔ تے جڈاں آساں پھٹ ویسی تے سرتے جھڑ ہوسن

يَوْمَ تَشْقَى السَّمَاءُ بِالنَّعْمِ وَنُزِلِ الْمَلِكَةِ

تَنْزِيلًا ⑤

الْمَلِكُ يَوْمَئِذٍ الْخَبِيرُ لِلزَّحِينِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى
الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ⑥

وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَّتَنِي أَخَذْتُ
مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ⑦

يُوَلِّئُنِي لِيَتَّبِعُنِي لَمْ أَخُذْ فَلَانَا خَلِيلًا ⑧

لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ
الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ⑨

وَقَالَ الرَّسُولُ يُرَبِّ إِنِّي قَوْمِي أَخَذُوا هَذَا الْقُرْآنَ فَجُوزُوا ⑩

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ بَنِي عَدُوٍّ مِنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَّ
بِرَبِّكَ هَادِيًا وَنَصِيرًا ⑪

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً
وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ⑫

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ
تَفْسِيرًا ⑬

الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَى وُجُوهِهِمْ إِلَى جَهَنَّمَ أُولَئِكَ
شَرُّ مَكَانًا وَأَضَلُّ سَبِيلًا ⑭

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ
وَنَصِيرًا ⑮

فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا فَدَرَبْنَاهُمْ

تے فرشتے دل دل لہائے ولین۔

۲۷۔ اوں ڈینہہ سچی بادشاہی رحمن خدا دی ہوئی تے او
ڈینہہ کافریں کیے اوکھا ہوئی۔

۲۸۔ تے اوں ڈینہہ ظالم اپنے ہتھیں کوں چک پیسی
تے اکھسی ہائے ہائے میں رسول مے نال ٹرپوداں ہا

۲۹۔ ہائے ہائے میں فلا نے آدم کوں سبکتی زبناواں ہا
۳۰۔ اوں میکوں اللہ دی یاد کنیں غافل کر ڈتے اونڈے

میں کنیں آوٹ دے بعد تے شیطان انسان کوں ککھا
بھوڑ ڈینڈے۔

۳۱۔ تے رسول اکھسے اے میڈے رب بے شک میڈی
قوم این قرآن کوں کنڈ بچھو سٹ گتے۔

۳۲۔ تے ایویں اسان ہرنی دا جمریں وچو دشمن بنائے
سے تے تیلدارب ہدایت ڈیوٹ تے مدد کرن دے لحاظ

نال کافی۔

۳۳۔ تے کافریں اکھسے قرآن این بنی تے بکودفہ کیوں
نئیں لہایا گیا۔ ایویں بے تاں جو اسان اینڈے نال

تیلڈے دل کوں مضبوط کروں تے اسان اینکوں بہوں
چنگا بنائے۔

۳۴۔ اوں تیکوں کوئی دی گال نئیں آہدے تے اسان
تیکوں اونڈے جواب دج پکی تے سچی گال ڈینڈے

ہیں تے بہوں چنگی تفسیر کر ڈینڈے ہیں۔
۳۵۔ تے جیرے لوک اپنے سرداریں نال جہنم دوکھے کیتے

ولین ایسے لوک جہنم دی جا بہوں بری ہے لے گمراہی آلا راہ۔
۳۶۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈٹی تے اونڈے نال

اسان اونڈے بھرا بارون کوں امدادی بنائے پھیلے۔
۳۷۔ تے اسان اکھیا ڈیویں اوں قوم دو وچو جہنم ساڈی

تَذْمِيرًا ۛ

وَقَوْمٌ نُّوحٌ لَّمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

آیات کوں جھٹلائے تے اساں انہیں کوں املو تباہ کر ڈتے
۳۸۔ تے لوح دی قوم جیرے ویلے انہیں اپنے رسولیں
کوں جھٹلائے اساں اونکوں غرق کر ڈتے تے لوکیں کیتے
نشان بنا ڈتے تے ظالمیں واسطے اساں ڈکھ والا عذاب
تیار کیا ہوئے۔

وَعَادًا ذُنُودًا ۖ وَأَخْطَبَ الرِّبِّیْنَ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ
كَثِيرًا ۝

۳۹۔ تے عادتے قوموتے کھو آلے تے بی بہوں ساری
قومیں کوں جیریاں انہیں دے وچکار ہن تباہ کر ڈتے۔
۴۰۔ تے اساں ہر قوم کیتے سچائی بیان کر ڈتی ہے (تے
جیلے نہ سمجھ) اساں انہیں کوں تباہ کر ڈتے۔

وَكُلًّا ضَرَبْنَاهُ الْأَمْثَالَ ۖ وَكُلًّا تَبَرَّأْنَا تَنْبِيًّا ۝

۴۱۔ تے بے شک اداسی وستی کین لگھین جیندے
اتے ڈکھ دامینہ و سایا گیا با کیا او ایکیوں ڈبہرے نیں
تے اصل او والا اٹھن دی امید وی نیں رکھندے۔

وَلَقَدْ أَنَا عَلَىٰ الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرْتُ مَطَرًا سَوِيًّا
أَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنها بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ۝

۴۲۔ تے جیلے او ٹیکوں ڈبہرے تے او ٹیکوں معن کھل
تے مذاق دی با سمجھن کیا اچھو جیکوں اللہ سیس
رسول بنا کے پھیٹے۔

وَإِذَا رَأَوْكَ إِذَا يَتَخَذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا ۚ أَهَذَا الَّذِي
بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۝

۴۳۔ جے ایندے دس وچ ہرے ہاتے ساکوں ساڈے
معبودیں کین پریں کر ڈیوے ہا جے اساں انہیں تے
پکے نہ ہنوں ہاتے انہیں کوں ضرور پتہ بگ ولسی جڑاں او
عذاب کوں ڈیکھسن جو کون سدھے راہ کین پریں تھی
جگے۔

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْبَيْتِ لَوْلَا أَنَّ صَبَرْنَا عَلَيْهَا
وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ يَوْمَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ
سَبِيلًا ۝

۴۴۔ اے رسول! کیا تیکوں اوں شخص واپتہ ۛ جیں
اپنی خواہشیں کوں معبود بنا گدھے کیا توں انداوی مگران
بٹھیں۔

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۚ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ۝

۴۵۔ کیا توں سمجھدیں جو انہیں دچو بہوں سارے
سڈک یا سمجھن او تے معن ڈبیریں آلی کارن تے اصل
او انہیں کین وی پچھلے پاندن۔

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ
هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ۝

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَنَّ الْفَلَّاحَ ۖ لَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ سَائِلًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ﴿٥٦﴾

۴۶. کیا تم کوں پتہ نہیں جو تیرے رب کیوں پہچا دیں کوں دبا کیتے تے جے او چاہے ہاتے اونکوں کھڑا کر ڈیوے ہا ول اساں سمجھ کوں اوندے اتے گواہ بنائے۔

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ﴿٥٧﴾

۴۷. ول اساں اونکوں آپ دو ہولے ہولے چکیندے پئے ہیں۔

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَدَ الْأَيْسَارَ وَالْيَمَانِ ۖ وَجَعَلَ لَكُمُ الْيَوْمَ مِائَاتًا ۖ وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ﴿٥٨﴾

۴۸. تے او ہرے میں تہا بڑے کیتے رات کوں لباس تے ندر کوں آرام دا ذریعہ بٹائے تے ڈسینہ کوں اٹھن دا ذریعہ بٹائے۔

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ ۖ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ﴿٥٩﴾

۴۹. تے او ہرے میں اپنی رحمت کنیں پہلے ہوائیں خوشخبری کیتے پھینکے تے اساں ہر کوں پاک پانی بہائے۔

لِنُخْرِجَ بِهِ بَلَدَةً قَدِيمًا ۖ وَنُفِثَ مِنَّا طَائِفًا مُّتَمِّيًا ۖ وَتَابَيَّ كَثِيرًا ﴿٦٠﴾

۵۰. تہاں جو اساں اوندے نال بر ملک کوں وسوں کوں تے اوندے نال بہوں سارے ڈبگریں تے انسانیں کوں پانی پلیندے ہیں۔ حیرے اساں پیدا کیتے۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ يُدْكَرُونَ ۖ فَآبَىٰ أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ﴿٦١﴾

۵۱. تے اساں اپنی اکوئیں انہیں وچ کھنڈا ڈتے تہاں جو اونصوت پکھن تے بہوں سارے لوک کفر دے سوا ساریں گالیں دا انکار کریندن۔

وَلَوْ شِئْنَا لَکُنَّا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ﴿٦٢﴾

۵۲. جے اساں چاہوں ہاتے اساں ہر دھرتی وچ ڈراون آلا پٹھوں ہا۔

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ﴿٦٣﴾

۵۳. توں کافریں دا اکھٹ نہ من تے ایں قرآن نال انہیں دے خلاف وڈا جہاد کر۔

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَ هَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ ۖ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا ﴿٦٤﴾

۵۴. تے او ہرے میں ڈوسندہ چلائیں ہک بہوں مٹھا و تے ڈو جھا بہوں کوڑا و تے لوماء تے انہیں ڈو تہاں دے ادھ وچ اوں ہک روک بٹا ڈتی و تے او ہک ڈوبھے نال رلدے نہیں۔

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا

۵۵. تے او ہرے میں پانی کنیں انسان بنائے تے اونکوں

وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝

کلبائیں پیو بڑا اے کلبائیں سورھا بٹائیں تے تیرا رب ہر شے تے قادر ۵۶
تے او اللہ دے سوا اوندی عبادت کرندن جیر حانہ
انہیں کوں فائدہ پکیندے تے نہ انہیں کوں بڑکھ پکاسگدے
تے کافر لیکہ اپنے رب دے خلاف رہندے۔

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

۵۷۔ تے اساں تیکوں محض خوشخبری بڑیوں والا تے بڑاؤن
والا بٹا کے پھٹے۔

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

۵۸۔ توں اکھیں لساں کئیں کوئی بدلہ نہیں منگدا سولے
اون بندے دے جیرھا اپنی مرضی نال اپنے رب دی راہ
دوڑ پورے۔

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ النَّعِيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَيَجْزِيكَ مِنْهُ
وَكُفَىٰ بِهِ يَدُنْ نُوحٍ وَعِيسَىٰ ۝

۵۹۔ تے توں اون ذات تے بھروسہ کر جیرھی زندہ ۵۹
تے کلبائیں نہیں مرنا تے اوندی توکلین نال اوندی
پاکیزگی بیان کرتے او اپنے بندیں دے گناہیں توں بڑا بھا
واقت۔

إِلَّا الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَسَلِّ بِه
خَيْرًا ۝

۶۰۔ او خلا میں آسمانیں تے زمین تے جو ایندے دیکار
چھی وقتیں دج پیدا کیتس تے ول او عرش تے جم گئے
بن منگے بڑیوں والا توں او کئیں کچھ جیرھا بہوں
جانڈے۔

وَرَادَ أَقْبَلُ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝

۶۱۔ تے جیلے انہیں کوں اکھیندے جو رعلن کوں سجدہ
کرو او آبدن رعلن کیا خنے ہے کیا اساں او کوں سجدہ
کوں جیندا توں ساکوں حکم بڑیندیں تے لے جال انہیں
کوں نفرت دج و دھا بڑیندی۔

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِجْرًا وَفَرَاغًا مُبِينًا ۝

۶۲۔ برکت والی ۶۲ اوزات میں آسمان دج بُرج بٹائن
تے انہیں دج سمجھ تے ردشن بڑیوں والا چندر
بٹائیں۔

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ
أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۝

۶۳۔ تے ادھا ذات میں رات تے ڈینہہ کوں ہک پے دے
پکھو آون والا بٹائیں لے او دے واسطے ہے جیرھا

نصیحت حاصل کرنا چاہے یا شکر کرنا چاہے۔

۶۴۔ تے رطلن دے بندے اوہن جیرے زمین تے آرام نال ٹردن تے جیلے انہیں نال جابل الویندن تے او انہیں کولن آہدن خیر بُوی۔

۶۵۔ تے جیرے اپنیاں راتاں اپنے رب کولن سجدے کریندے ہوئیں تے کھڑکے گذریندن۔

۶۶۔ تے جیرے آہن لے ساڈے رب اسان کینس دوزخ دا عذاب پریں بٹا بے شک اوندا عذاب چٹو تے تباہی ہو۔

۶۷۔ بے شک او بہوں بُری ۶۷ بھانویں عارضی رہن دی جا ہوئے یا مستقل۔

۶۸۔ تے جیرے دیلے فوج کریندن نہ او فوج فرجی کریندن تے نہ شومائی کریندن تے او ڈوناہیں بگاہیں دے وچ وچ ٹردن۔

۶۹۔ تے جیرے اللہ دے نال پاکوئی مہبود نیں سڈیندے تے او کہیں اینجے بندے کول قتل نیں کریندے جیندا قتل اللہ حرام کیتا بُرے سوائے حق دے تے نہ اوزنا کریندن تے جیرھا اینجاکم کر لیس او گناہ دا بدلہ پھیری۔

۷۰۔ تے قیامت دے ڈینہہ اوندرے کیتے عذاب ڈوڑا کیتا ویسی تے اوندرے وچ بے عزت تھی کے رہی۔

۷۱۔ سوائے اوندرے جیرھا توبہ کرے تے جیرھا ایمان آنے تے چپکے کم کرے ایجے ہن جر اللہ سیس انہیں دی برائش کول نیکی وچ بدل ڈلیس تے اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں رحم کرن والا۔

۷۲۔ تے جیرھا توبہ کرے تے چپکے کم کرے تے بے شک

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۝

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝

يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ۝

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

مَتَابًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّدَّ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ۝

او اللہ سب سے دو بہوں جھگڑ والا ۝

۴۳۔ تے جیرے کوڑی گواہی نہیں دیندے تے جیلے
اوبے فائدہ گاہیں کنیں لکھدن تے شرافت نال
لکھ دیندن (انہیں دج رلدے نیں)۔وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يُخَذُّوا عَلَيْهَا
حُتًّا وَعُمِيًّا ۝۴۴۔ تے جڈاں انہیں دے رب دی آیات انہیں کوں یاد
ڈیوایاں وچن تے او اندرے اتے ہوڑے تے اندرے
آلی کار نیں ڈھنڈے۔وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
وُزْرًا نَبْتَئَ قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لُتْفَيْنِ إِمَامًا ۝۴۵۔ تے جیرے آہن جو لے ساڈے رب ساکوں
ساڈیں زالیں تے ساڈی اولاد کنیں اکھیں دی ٹھاڈل
پچا تے ساکوں متقیں دا امام بٹا۔أُولَٰئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا
تَحِيَّةً وَسَلَامًا ۝۴۶۔ ایجے لوکن جنہیں کوں بدلے دج ماریاں ڈتیاں ولین کیوں
جو انہیں مہر کیجے تے انہیں کوں بہشت دج تحفے تے
سلامتی دے سینیے ملسن۔

خُلِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

۴۷۔ او اندرے وچ ہمیشہ رہسن لے ڈاڈھی چنگی
بارہ بھانویں عارضی ہوئے تے بھانویں مستقل۔قُلْ مَا يَعْبُؤُا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝۴۸۔ توں اکھ جو میڈے رب کوں تہاڈی کوئی پرواہ
نیں جے تساں منگورن تے تساں جھٹلائے ہن او ندا
عذاب تہا کوں ضرور چڑھا رہی۔

۱۱۱

سورة شعراء مکی ۷۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۲۸ آیات تے ۱۱ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مینگے
 بُولُونُ وَاللّٰتِ وَاللّٰحِزَاتِ مُسْتَعِينٌ
 ۲۔ پاک سٹون والا تے بزرگ۔
- طسّم ②
- ۳۔ لے آیتاں کھول کھول کے بیان کرن والی کتاب دیاں
 تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ③
- ہن۔
- ۴۔ اے تمی سبگدے جوتوں اپنے آپ کوں ہلک کر
 يُؤَيِّسُ الْغُلَامَ الْهَرَمَ ④
- ۵۔ جے اساں چاہوں تے انہیں تے آسمان کنیں ہک اینجھا
 نِشَان لہاؤں جو انہیں دیاں گچیاں اوندے اگونو وُجُن۔
- ۶۔ تے جڈاں وی انہیں کنیں رحمن و لونواں ذکر اندرے
 اَوِ اُولَئِكَ الْمَوْءِدَةُ الْحَمْدُ ⑤
- ۷۔ انہیں جھٹلائے تے انہیں دے اگو انہیں دے مذاق
 دِی حقیقت ضرور کھل ویسی۔
- ۸۔ کیا انہیں زمین کوں نیٹیں بٹھا جو اساں اوندے وچ
 کِی تِلْكَ اَرْضُكَ ⑥
- ۹۔ بے شک ایندے وچ وی نشان تے انہیں وچرہ ہوں
 سَارَے میندے نیٹیں۔
- ۱۰۔ تے بے شک تیدا رب غالب تے دل دل رحم
 کَرُنُ وَاللّٰحِزَاتِ مُسْتَعِينٌ ⑦
- ۱۱۔ تے جڈاں تیدا رب موسیٰ کوں سب ماریے
 جوتوں ظالم قوم دو وُجُن۔
- ۱۲۔ فرعون دی قوم کیا او بڑ دے نیٹیں۔
- وَاِذْ نَادٰی رَبُّكَ مُوسٰی اِنِّ اَنْتَ الْغٰوِمُ الْظٰلِمِ ⑧
- قَوْمٌ يَّرْعَوْنَ اِلَّا يَنْتَفِعُوْنَ ⑨

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ۝

۱۳۔ اوں آکھے میکوں ڈر اے میڈے رب جو میکوں او جھٹلا ڈلسین۔

وَيُضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَرُونَ ۝

۱۴۔ تے میڈا سینہ تنگ تھیندے تے میڈی زبان چچی نہیں چلدی تے توں میڈے نال ہارون کوں پھٹ۔

وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝

۱۵۔ تے انہیں دا میڈے اتے ہک الزام دی ہے تے میں ڈروں جو او میکوں قتل کر ڈلسین۔

قَالَ كَلَّا فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ۝

۱۶۔ اللہ آکھے اصلو نہ تساں ڈوہیں میڈے نشان گھن کے و تھو بے شک اساں تہا ڈے نال تہا ڈی دعائیں کوں سٹدے رہسوں۔

فَأْتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

۱۷۔ تساں ڈوہیں فرعون کئیں و تھو تے آکھو جو اساں رب العالمین و لو رسول ہیں۔

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝

۱۸۔ تے توں ساڈے نال بنی اسرائیل پھٹ ڈے۔

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۝

۱۹۔ فرعون آکھے کیا اساں تیکوں پالیا نہیں تے توں ہاں ہانویں تے توں ساڈے وچ اپنی عمر دے بہوں سارے سال رہ گئیں۔

وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الْبَنَىٰ فَلَمَّا دَانَتْ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝

۲۰۔ تے تیں جیرھے کم کئیں کئیں تے توں ناشکری کرنیدیں۔

قَالَ فَعَلْتُمَا إِذَا وَآنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۝

۲۱۔ حضرت موسیٰ آکھے میں کئیں اوں و پلے جیلے میکوں پتہ نہ ہا۔

فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفَظْتُ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

۲۲۔ جیلے میں تساں کئیں ڈریاں تساں کئیں بھج گیاں تے میڈے رب میکوں نبوت ڈتی ۶ تے میکوں رسولیں وچو بٹاسی۔

وَبَلَكَ نِعْمَةً تَنْمُو عَلَىٰ أَنْ عِبَدْتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝

۲۳۔ تے جیرما احسان توں میکوں جٹوئیا ہیں اکیا تھی پیا (ات گاہوں) ساری قوم بنی اسرائیل کوں غلام بنائی ہیں؟

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

۲۴۔ تے فرعون آکھے رب العالمین کوں۔

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ

۲۵۔ اوں آکھے او آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ

مُؤْمِنِينَ ۝

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَعِينُونَ ۝

اوندارب جے تساں لعین کروں ماں۔

۲۶۔ اوں آکھئے اپنے آسوپا سوالیں کوں کیا تساں سٹے
نڑے پئے۔

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝

۲۷۔ موسیٰ آکھئے جو او تہا ڈالتے تہا ڈے پہلے پیر ڈاڑیں دا
دی رب۔

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ۝

۲۸۔ فرعون آکھئے جو بے شک جیرا رسول تہا ڈو پٹھیا گئے
او پاگل۔قَالَ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ۝۲۹۔ موسیٰ آکھئے جو او پچا دھرتے پورا دھرتے جو انہیں دے
دج اوندارب جے تساں عقل کرو۔قَالَ لَيْنِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَكَ مِنَ
الْمَسْجُورِينَ ۝۳۰۔ فرعون آکھئے جے تیں میڈے سوا یا کوئی معبود بنایا تے
میں تیکوں ضرور ڈھک ڈلیاں۔

قَالَ أَوَلَوْ جُنْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ۝

۳۱۔ موسیٰ آکھئے بھانویں میں تیرو کوئی کھلا کھلا معجزہ دی
گھن آواں۔

قَالَ فَأَتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ۝

۳۲۔ اوں آکھئے گھن آجے توں سچا ہوں۔

فَأَلْقَ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ۝

۳۳۔ اپنا سونٹا سٹیس تے او ہوں ویلھے ظاہر ظہور ناگ
بن گئے۔

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ۝

۳۴۔ تے اپنا ہتھ پھیکس تے او ہوں ویلھے انہیں ڈیکھیں
والیں کوں چٹا کھیر نظر آئے۔

قَالَ لِلْمَلَاحِظَةِ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ۝

۳۵۔ اوں اپنے چودھارو ڈیریں کوں آکھئے بے شک
اے مکتلا جادوگر۔

يُرِيدُ أَنْ يَمْحَاقَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِحِجْرِهِ ۝

۳۶۔ اے چاندے جو تہا کوں اپنے جادو دے زور ناں تہا بے
ملک کنیں کہہ ڈیوے تے تساں کیا صلاح ڈیندے؟

فَأَمْرُونَ ۝

قَالُوا أَرْجَاهُ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ
خَبْرِينَ ۝۳۷۔ انہیں آکھئے ایکوں تے ایندے بھرا کوں دجی ڈے تے
شہریں دج کئے کڑن والے پٹھ۔

يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ۝

۳۸۔ اوتیرو ماہر جادوگر گھن آوں۔

فَجَمَعَ السَّحَرَةُ لَيْلِيَّاتٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ ۝

۳۹۔ ہک مقررہ ڈینہہ سارے جادوگر کھٹے کتے گئیں۔

۴۰۔ تے لوکیں کوں آکھیا گیا جو تساں وی سارے کھٹے تھوہاے۔

۴۱۔ تاں جو اساں جادوگریں دے پکچوٹروں جے او
بڑا دے تھی گئے تے

۴۲۔ جیلے جادوگر آئن انہیں فرعون کوں آکھئے جے اساں
بڑا دے تھی وںجوں تے ساکوں کیا الماں ملیں۔

۴۳۔ اوں آکھئے ہاتے تساں میڈے خاص پیارے لوکیں دچو
بن ویسوں۔

۴۴۔ موسیٰ انہیں کوں آکھئے جو تساں ملے سلو۔

۴۵۔ انہیں اپنے رے تے سوئے سٹ بڑے تے انہیں
آکھئے جو فرعون دی عزت دی قسم اساں بڑا دے ہیں۔

۴۶۔ ول موسیٰ اپنا سوٹا سیٹے تے اوہوں دیلھے انہیں دے
کوڑ کوں تلکوں پئے گئے۔

۴۷۔ تے جادوگر سجدے وچ ڈھ پئے۔

۴۸۔ انہیں آکھئے اساں ایمان ایندے میں اوندے تے
جیرھا سارے جہانیں دارب۔

۴۹۔ جیرھا موسیٰ تے ہارون دارب۔

۵۰۔ اوں (فرعون) آکھئے جو تساں میڈی اجازت کنیں پہلے

اونکوں من گدھے بے شک اے تہاڈا وڈا ۷ جیں تہا کوں
جادو سکھالے تہا کوں ضرور پتہ لگ ویسی میں ضرور تہاڈے
بہتہ تے پیر خلافت ورزی دی دجر نال کپیاں تے تساں
ساریں کوں ضرور پھاسی ڈیساں۔

۵۱۔ انہیں آکھئے او جڑی بے شک اساں اپنے رب دوہنڈے

۵۲۔ بے شک اساں امید کریندے میں جو ساڈا رب ساڈے
گناہ بخش ڈیسیں کیوں جو اساں پہلے منن والے ہیں۔

۵۳۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی جو توں میڈے بندیں
کوں راتوں رات گھن وںج بے شک تہاڈا بیچا کیا ویسی۔

وَقِيلَ لِلثَّالِثِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَبِعُونَ ﴿٤٠﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا الْفِرْعَوْنُ إِنْ لَنَا لِأَجْرٍ

إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٢﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٣﴾

قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٤٤﴾

فَالْقَوْمَا جِبَا لَهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ وَقَالُوا لِيُذَوِّعَ فِرْعَوْنُ

إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

فَأَنفَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٦﴾

فَأَنفَى السَّحَرَةُ سَجْدِينَ ﴿٤٧﴾

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْغَالِبِينَ ﴿٤٨﴾

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٩﴾

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنِ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَيْدٌ كَرِيمٌ

الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ لَا تَقْطَعَنَّ

أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَتْكُمْ

أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

قَالُوا لَا صَبِيرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَذَلَّ

النُّومِينَ ﴿٥٢﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٣﴾

- ۵۳۔ فرعون شہریں وچ کھٹے کرن والے پٹھین۔
 ۵۵۔ بے شک اے تھوڑی جہیں جماعت۔
 ۵۶۔ تے او ساکوں کا وڑ لویندے پکین۔
 ۵۷۔ تے اسان سارے احتیاط کریندے ہیں۔
 ۵۸۔ تے اسان انہیں کوں باغیں تے چشیں کنوں کڈھو
 چھوڑیئے۔
 ۵۹۔ تے خزانیں تے عزت آلی جہیں کنیں دی۔
 ۶۰۔ تے اسان ایویں بنی اسرائیل کوں انہیں دا وارث کر
 بُرتے۔
 ۶۱۔ تے فجر دے ویلے انہیں دا انہیں پھپھیا کیا۔
 ۶۲۔ تے جیلے بڑویں ٹولے ہک بڑو بھجے دے سامنے
 تعین تے موسیٰ دے ساتھیں آکھئے اسان پکڑیندے
 ہیں۔
 ۶۳۔ اوں آکھئے املوناں میڈا رب میڈے نال تے میوں
 راہ ڈھکیس۔
 ۶۴۔ اسان موسیٰ کوں وحی کیتی ۶۵ جو توں اپنا سنا سندر
 تے مارتے سندر ٹوٹے ٹوٹے تھی گیا تے بر ٹوٹا ہک
 وڈے طے آلی کار نظر کب پیا۔
 ۶۵۔ تے پچھیں کوں (فرعون و لشکر) دی اسان انہیں دے
 کوہو کر ڈتا۔
 ۶۶۔ تے موسیٰ تے اوں دے نال آلیں ساریں کوں اسان بچا
 گدھا۔
 ۶۷۔ تے بڑو جہیں کوں اسان غرق کر ڈتا۔
 ۶۸۔ بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں دچو بہوں
 سارے نیں میندے۔
 ۶۹۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے دل ول دم کرن
 ۷۰۔
- فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۵۳
 إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۵۴
 وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ۵۵
 وَإِنَّا لَجَبِيعٌ خِلْدُونَ ۵۶
 فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۵۷
 وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۵۸
 كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۵۹
 فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ۶۰
 فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعُ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَنَدْرُكُونَ ۶۱
 قَالِ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۶۲
 فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۶۳
 فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْعَوْنَ كَالظُّلُمِ الْعَظِيمِ ۶۴
 وَأَزْلَفْنَا ثَمَرَهُ الْأَخْيَرِينَ ۶۵
 وَاجْمَعْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۶۶
 ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۶۷
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۶۸
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۶۹

ع

وَجَعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝

وَاعْفُ لِإِيَّتِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ۝

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۝

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۝

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝

وَبُورَّتِ الْجَحِيمُ لِلْغُوفِينَ ۝

وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَا لَكُمْ تَعَبُونَ ۝

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْصَرُونَ ۝

فَكُذِّبُوا فِيهَا هُمْ وَالْعَاوُنُ ۝

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۝

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۝

تَاللَّهِ إِنَّ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝

إِذْ نُسَوِّدُكُمْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الدُّجْرَمُونَ ۝

فَمَا كُنَّا مِنْ شَافِعِينَ ۝

وَلَا صَدِّيقِينَ حَتِيمٍ ۝

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

إِنِّي فِي ذَلِكَ لِآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

۸۶۔ تے میوں نعیں آلی جنت دا وارث بنا۔

۸۷۔ تے میڈے پیو کوں بخش بے شک اور گراہیں وچ رہا۔

۸۸۔ تے قیامت دے ڈینہہ میوں ذیل ذکرید۔

۸۹۔ جڈاں زماں فائدہ پچیس تے نہ پتر۔

۹۰۔ سوائے اونڈے جیرھا اللہ کنیں بے عیب دل گھن

کے اوسی۔

۹۱۔ تے جنت متقیں دے کو لبر کر ڈتی ویسی۔

۹۲۔ تے دوزخ گراہیں کیتے ظاہر کر ڈتی ویسی۔

۹۳۔ تے انہیں کرن آکھیا ویسی اوکھاں ہن جیندی تہاں

عبادت کریندے باوے۔

۹۴۔ اللہ دے سوا کیا اد تہا ڈی مدد کریندن یا بدلہ گھن

سبگدن۔

۹۵۔ تے اونے سارے گراہ دوزخ وچ پٹھے کر کے

سٹھے ولین۔

۹۶۔ تے ایویں ابلیس داسارا لشکر دی۔

۹۷۔ او آکھن تے او اونڈے وچ بھڑسن۔

۹۸۔ اللہ دی قسم بے شک اساں کھلی کھلی گراہی وچ

ہاے۔

۹۹۔ تے اساں تہاکوں رب العالمین دے برابر سمجھندے

ہاے۔

۱۰۰۔ ساکوں تے محض مجرمین گراہ کیتے۔

۱۰۱۔ ساڈا کوئی سفارشی کاہ نہی۔

۱۰۲۔ تے نہ کوئی گھاٹا سنگتی۔

۱۰۳۔ جے اساں دل وچ سبگدے تے اساں مومنین نال

رل وچوں ہا۔

۱۰۴۔ بے شک ایندے وچ ہک نشان تے اکثر میندے

نہیں۔

۱۰۵۔ تے بے شک تیدا رب غالب تے ول ول رحم
کرن والا۔

۱۰۶۔ نوح دی قوم رسوئیں دا انکار کیتے۔

۱۰۷۔ جیلے انہیں دے بھرا نوح انہیں کول آکھے جو کیا
تساں خدا کنیں ڈر دے نوّھے۔

۱۰۸۔ میں تہاڈو امانتدار رسولوں۔

۱۰۹۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔

۱۱۰۔ میں تساں کہیں کوئی صلہ نہیں منگدا امید اُصلد تے محض
رب العالمین دے ذمے ہے۔

۱۱۱۔ تسان التذکینیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔

۱۱۲۔ انہیں آکھئے کیا اساں تیکوں منوں حالت اے ہے جو تیبڑے منن والے رذیل (کی کین) ہن۔

۱۱۳۔ اوں آکھئے میکوں کیوں پتہ بگے جو انہیں دے عمل کیا ہن۔

۱۴۱۔ انہیں واحساب میڈے رب تے بے جے تسال
سمجھو۔

۱۱۵۔ میں منہ والیں کوں دھکے نشیں ڈیندا۔

۱۱۶۔ میں تے محض کھلا کھلا ڈراونٹ والا ہاں۔

۱۱۷۔ انہیں آکھئے اے نوح جے توں باز نہ آئیوں تے
تیکوں اساں پتھر مار مار کے مار گھتسوں۔

۱۱۸۔ حضرت نوح اکھٹے لے میڈے رب بے شک میڈی قوم میگوں بھلاڈتے۔

۱۱۹۔ تے توں میڈے تے انہیں دے درمیان پورا فیصلہ کر
 جڑے تے میگوں تے میڈے نال والیں کوں دشمنیں دے
 شرکنیں بجھا۔

۱۲۰۔ اسان اذنکورن تے اوندے نال والیں کورن بجائے

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٥﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠﴾

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝١٩

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١١﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝

قَالُوا اَنُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْاَرْذَلُونَ ﴿١١٣﴾

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٣﴾

إِنْ حَاسِبُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١٣٧﴾

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ۖ

إِنَّا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١١٧﴾ ط

قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهُ يَنْوُحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ السَّجُودِينَ ﴿١١٤﴾

قَالَ رَبِّ إِنَّ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١١٨﴾

فَأَفْتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجَّيْنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٩﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ الشَّحُونِ ﴿١٣﴾

سے ہک بھری ہوئی بیڑی وچ ۔

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَقِيَّةِ ۝۱۲۱

۱۲۱۔ ول اسال بعد وچ باقیس کوں غرق کر ڈیا۔

۱۲۲۔ بے شک ایندے وچ ہک نشان باتے انہیں
وچو بہوں سارے نیں میندے۔

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۚ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝۱۲۲

۱۲۳۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے ول ول رحم کرن
والا ۶۔

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝۱۲۳

۱۲۴۔ عاد رسولیں کوں جھٹلائے۔

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ۝۱۲۴

۱۲۵۔ جیلھے انہیں دے بھرا ہوا انہیں کوں آکھئے کیا تاساں
ڈرے نوے۔

إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝۱۲۵

۱۲۶۔ بے شک میں تہا ڈو امانتدار رسول ہاں

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝۱۲۶

۱۲۷۔ تے تاساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منو۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۱۲۷

۱۲۸۔ ایں گال کیتے میں کوئی صلہ نیں منگدا میڈا صلہ
تے محض رب العالمین دے دتے ہے۔

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۲۸

۱۲۹۔ کیاں تاساں ہر پے تے بے فائدہ کم کریندے ہونیں
ماڈیاں بنیندے ۷۔

أَتُوبُونَ كُلَّ رَيْحٍ أَيْةً تَعْبَثُونَ ۝۱۲۹

۱۳۰۔ تے تاساں مل بنیندے ۸۔ تاں جو تاساں ہمیشہ رہو۔

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلَدُونَ ۝۱۳۰

۱۳۱۔ تے جیلھے تاساں کہیں کوں پکڑیندے ۹۔ عالم بن کے
پکڑیندے ۱۰۔

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ۝۱۳۱

۱۳۲۔ تاساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منو۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝۱۳۲

۱۳۳۔ تاساں اوں کنیں ڈرو جیں تہا ڈی اوندے نال مدد

وَآتَقُوا الَّذِينَ آمَدَكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ۝۱۳۳

کیتی ۱۱۔ جیرھی تاساں چاندے ۱۲۔

آمَدَكُمْ بِالْعَمْرِ وَبَيْنَ ۝۱۳۴

۱۳۴۔ اوں تہا ڈی مدد کیتی ۱۳۔ جانوریں نال تے پتریں
نال۔

۱۳۵۔ تے باغیں تے چشیں نال۔

وَجَنَّاتٍ وَعِبُورٍ ۝۱۳۵

۱۳۶۔ بے شک میں تہا ڈی مدد دے ۱۴۔ ڈرے ڈرے عذاب
کنیں ڈرواں۔

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۳۶

- قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَصْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ۝
- ۱۳۷۔ انہیں اکٹھے ساڈے کہتے برابر جوتوں وعظ کریں یا نہ کریں۔
- وَإِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ۝
- ۱۳۸۔ اے پہلے لوگس دے کمن۔
- وَمَا تَخَنْ يَمْعَدُ يَمِينٌ ۝
- ۱۳۹۔ اسان عذاب نہ ڈرتے دلیسوں۔
- فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝
- ۱۴۰۔ انہیں اوندانکار کیتا تے دل اسان انہیں کول ہلاک کر ڈتا بے شک ایندے وچ وی ہک نشان تے انہیں وچر بہوں سارے نیں منیدے۔
- وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝
- ۱۴۱۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے ول دل رحم کرن والا ۶۔
- كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ۝
- ۱۴۲۔ ثمود دی رسولس دا انکار کیتے۔
- إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ۝
- ۱۴۳۔ جیلھے انہیں دے بھرا صالح انہیں کول اکٹھے کیا تاس اللہ کنیں توڑے ڈر دے۔
- إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝
- ۱۴۴۔ بے شک میں تہاڈو امانتدار رسولان۔
- فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝
- ۱۴۵۔ تاساں اللہ کنیں ڈر تے میڈا اکھٹ منو۔
- وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
- ۱۴۶۔ تے میں ایندے اتے تاساں کنیں کوئی صلہ نیں منگا میڈا صلہ معن رب العالمین تے ہے۔
- اسْتَرْكَبُوا فِي مَا هُمْئَا أَمِينٌ ۝
- ۱۴۷۔ کیا تہا کول اس دنیا وچ امن نال چھوڑ ڈتا ویسی۔
- فِي جَنَّتٍ وَغَيَوبٍ ۝
- ۱۴۸۔ انہیں باغیں تے چشیں وچ
- وَذُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ۝
- ۱۴۹۔ انہیں رڑیں تے اینجیں کھیں وچ جنہیں دے گوشے پھل نال بڈیئے پین۔
- وَتَنْجُوتُونَ مِنَ الْجِبَالِ يَئُوتًا فَرِيقِينَ ۝
- ۱۵۰۔ تے تاساں پہاڑیں کول کھٹ کے اکڑو ڈتا نال گھر بنیدے ۶۔
- فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۝
- ۱۵۱۔ تے تاساں اللہ کنیں ڈر تے میڈا اکھٹ منو۔
- وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ السُّرَفِيِّ ۝
- ۱۵۲۔ تے حد کنیں دوسٹن والیں دا اکھٹ نہ منو۔
- الَّذِينَ يَقْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ۝
- ۱۵۳۔ حیرے زمین وچ گھیر گھتیندن تے اصلاح نیں کریں دے۔

- قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿۱۵۳﴾
مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا فَأَبِيتُ بِأَيِّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۵۴﴾
قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ أَنْهَا شَرِبَ وَلَكُمْ شَرِبُ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿۱۵۵﴾
وَلَا تَسْهَوْهَا إِنَّهَا بِمَا كُنْتُمْ عَدَابُ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۵۶﴾
فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرُوا نَذِيرٌ لِّلْمُتَنَبِّئِينَ ﴿۱۵۷﴾
فَأَخَذَ اللَّهُ الْعَذَابُ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۵۸﴾
وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۵۹﴾
كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۶۰﴾
إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۶۱﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۶۲﴾
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا الْوَسِيلَةَ إِلَيْهِ
وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۳﴾
اتَّاتَوْاكَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶۴﴾
وَتَدْرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿۱۶۵﴾
قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۱۶۶﴾
- ۱۵۴۔ انہیں آکھے تیل بڑے اتے جادو کیا گئے۔
۱۵۵۔ توں محض اساں جیہاں انسان ہویں جے توں سچا
ایں تے کوئی نشان گھن آ۔
۱۵۶۔ اوں آکھے اے ڈاچی ہک ڈینہ لے پانی پیسی تے
ہک ڈینہ تساں پانی پیس لے ڈینہ مقرر۔
۱۵۷۔ تساں ایکیوں کوئی بکھ نہ ڈیو ناں تاں تہا کوں
وڈے ڈینہ دا عذاب پکڑیسی۔
۱۵۸۔ انہیں اونڈیاں چٹاں کپ سٹین تے دل او شرمندہ
تھی گئیں۔
۱۵۹۔ انہیں کوں عذاب آن پکڑیے بے شک ایندے وج
نشان تے انہیں دھڑبھوں سارے لوکس نیں منیا۔
۱۶۰۔ تے بے شک تیل بارب غالب تے دل دل رحم کرن
والا۔
۱۶۱۔ لوط دی قوم رسولیں دا انکار کیتے۔
۱۶۲۔ جیلے انہیں دے بھرا لوط انہیں کوں آکھے کیا تساں
مذاکین نوسے ڈر دے۔
۱۶۳۔ میں تہا لوط ایماندار نبی آں۔
۱۶۴۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔
۱۶۵۔ تے میں تساں کنیں ایندے اتے کوئی صلہ نیں
منگدا میڈا صلہ محض رب العالمین دے دے ہے۔
۱۶۶۔ کیا تساں مخلوق وج نریں کوں اپنے کیتے
چھپے۔
۱۶۷۔ تے تہا لوط رب بھرہیاں تہا لوط کیتے زالیں
پیدا کیتن تساں انہیں کوں چھوڑیندے؟ اصل تساں
مذاکین ددھن والی قوم ہرے۔
۱۶۸۔ انہیں آکھے جے توں باز نہ آویں اے لوط تیکوں

مک بدر کر ڈتا ویسی۔

۱۶۹۔ لوط آکھٹے بے شک میں تہاڑے کم کنیں نفرت
کرینداں۔

۱۷۰۔ اے میڈے رب میگوں تے میڈے گھر والیں
کوں انہیں دے عیسیٰ کنیں بچا۔

۱۷۱۔ تے اساں اوکوں تے اوندے سارے گھر والیں
کوں بچا گدھا۔

۱۷۲۔ سوائے کب پچھو رہی والی پڑھی دے۔

۱۷۳۔ تے دل اساں نہیں کوں تباہ کر ڈتا۔

۱۷۴۔ تے اساں انہیں تے ڈاڑھا میندے سائے جیرھا برشیا
کوٹن دے بعد نہ رکھ آیں تے وسن آلا پھوں بڑا۔

۱۷۵۔ اے شک ایندے وچ دی ہک نشان ہا تے انہیں
وچ پھوں سارے لوک نیں میندے۔

۱۷۶۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے دل ول رم کرن
والا۔

۱۷۷۔ جگل آلیں رسولیں کوں جھٹلائے۔

۱۷۸۔ جیلھے انہیں کوں شیب آکھٹے کیا تاساں خدا
کتیں توڑے ڈر دے۔

۱۷۹۔ بے شک میں تہاڑو ایماندار رسول ہاں۔

۱۸۰۔ تے تاساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔

۱۸۱۔ تے میں ایندے اتے تاساں کیں کوٹن صلہ نیں مگدا
محض رب العالمین دے اتے میڈا صلہ ہے۔

۱۸۲۔ بھائی پوری کرو تے نقصان ڈیون والیں وچوڑو۔

۱۸۳۔ تے سدھی ترکری تال تولیا کرو۔

۱۸۴۔ تے لوکں کوں انہیں دیاں خبیث گھٹ نہ ڈیو تے
زمین وچ گیڑ گھٹن کیتے نہ پھرو۔

قَالَ إِنِّي يَمْلِكُ مِنَ الْقَائِلِينَ ﴿١٦٩﴾

رَبِّ نَجِّنِي وَاهْلِي مِمَّا يَمْلِكُونَ ﴿١٧٠﴾

فَنَجِّنِيْهُ وَاهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿١٧١﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿١٧٢﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْيَرِينَ ﴿١٧٣﴾

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ
الْمُنْذَرِينَ ﴿١٧٤﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١٧٥﴾

وَلَإِنْ رَّبُّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٧٦﴾

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٧٧﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٧٨﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٧٩﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا عَمَلٌ

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٠﴾

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨١﴾

وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَلْسِنَتِكُمْ يُسْتَقِيمُ ﴿١٨٢﴾

وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ﴿١٨٣﴾

- ۱۸۵۔ تے اوس اللہ کنیں ڈرو جس تہا کوں تے پہلی مخلوق
کوں پیدا کیے۔
- ۱۸۶۔ انہیں اکھٹے جو تیبڑے اتے جادو کیا گئے۔
- ۱۸۷۔ تے توں محض اساں جیہاں انسان ہویں تے اساں
تیکوں املو کوڑا سمجھندے ہیں۔
- ۱۸۸۔ جے توں سچا ایں تے ساڈے اتے آسمان کنیں
کوئی ٹکڑا سٹ۔
- ۱۸۹۔ اول اکھٹے میڈارب تہا ڈے علیں کوں بڑا دھا
جاڈندے۔
- ۱۹۰۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے انہیں کوں گھاٹے جھڑ
والے ڈینہہ دے عذاب آن پکڑیے بے شک اے
وڈے ڈینہہ دا عذاب ہا۔
- ۱۹۱۔ بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں وچو بہوں
سارے لوک نیں منندے۔
- ۱۹۲۔ تے بے شک تیبڑا رب غالب تے رحیم۔
- ۱۹۳۔ تے بے شک اے قرآن رب العالمین دلو بہایا گئے۔
- ۱۹۴۔ حضرت جبریل ایندے نال لیتے۔
- ۱۹۵۔ تیبڑے دل تے تال جوتوں ہر شیار کرن والیں وچو
تمی ونہیں۔
- ۱۹۶۔ اے کھول کے بیان کرن والی عربی زبان وچ۔
- ۱۹۷۔ تے بے شک ایندا ذکر پہلی کتابیں وچ ہا پیا۔
- ۱۹۸۔ کیا انہیں کیے اے نشان گھٹ جو بنی اسرائیل دے
علامہ وی ایکوں سبھاڈن۔
- ۱۹۹۔ جے اساں ایکوں عمیں وچو کہیں تے لبندے۔
- ۲۰۰۔ تے او انہیں دے ساڈے پڑھدا دل وی اے
نہ منن ہا۔
- وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۸۵﴾
- قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَخَّرِينَ ﴿۱۸۶﴾
- وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطْنُكَ لَئِنْ الْكَذِبِينَ ﴿۱۸۷﴾
- فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۸۸﴾
- قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۸۹﴾
- فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۹۰﴾
- إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۹۱﴾
- وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۹۲﴾
- وَأَنَّهُ لَنَزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹۳﴾
- نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿۱۹۴﴾
- عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿۱۹۵﴾
- بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿۱۹۶﴾
- وَأَنَّهُ لَنَزِيلُ الْوَحْيِ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۹۷﴾
- أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۱۹۸﴾
- وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَى بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿۱۹۹﴾
- فَفَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۲۰۰﴾

۲۰۱۔ ایویں اساں مجرمیں دے دلیں وچ اے گال سٹی ہوئی ۶۔
كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ۝

۲۰۲۔ او ایکیوں اوتیں نہ منیں جے تیں او بڑکھ بڑیوں آلا عذاب نہ ٹرکیمن۔
لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝

۲۰۳۔ او عذاب انہیں تے ابھن گھٹ اوسی تے انہیں کوں پتہ وی نہ ہوسی۔
فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝

۲۰۴۔ تے او آکھن کیا ساکوں وحق نیں مل سگدی۔
فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ ۝

۲۰۵۔ کیا او ساڈے عذاب کوں جلدی منگدے ہن۔
أَفَعَدَّ إِنَّا يَسْتَعْجِلُونَ ۝

۲۰۶۔ کیا تیکوں یقین نیں جے اساں انہیں کوں کئی سال فائدہ بچاؤں ہا۔
أَفَرَأَيْتَ إِن مَّتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ۝

۲۰۷۔ تے ول انہیں تے او عذاب آوے ہا جیرھا انہیں نال وعدہ کیا گئے۔
ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ ۝

۲۰۸۔ تے جہ انہیں کوں بڑا گیا ہا او عذاب کوں نال نہ سگدا ہا۔
مَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَسْتَعْوُونَ ۝

۲۰۹۔ اساں کہیں وستی کوں ہلاک نئے کریندے جے تیں انہیں دو کوئی بی نہ پھڑوں۔
وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنْذِرُونَ ۝

۲۱۰۔ اے نصیحت اساں ظالم نئے۔
وَكُرِّئَتْ مَا كُنَّا ظَالِمِينَ ۝

۲۱۱۔ ایں قرآن کوں شیطانیں نیں لہایا۔
وَمَا تَنَزَّلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ۝

۲۱۲۔ نہ انہیں دا اے کم ہا تے انہیں کوں ایندی طاقت ہائی۔
وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ۝

۲۱۳۔ بے شک او (اللہ دی گال) سنن کنیں پریں رکھئے گیمن۔
إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَرُونَ ۝

۲۱۴۔ توں اللہ دے نال بے کہیں کوں معبود نہ سبہ نہ تاں توں انہیں وچ وحق ویسں جہیں کوں عذاب بڑا گئے۔
فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُكُونُ مِنَ الْمُعَذِّبِينَ ۝

۲۱۵۔ تے توں اپنے قریبی سکیں کوں بڑا۔
وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ۝

۲۱۶۔ تے میرھا سن کے تیلے پچھو ٹرے اوندے۔
وَاحْفَظْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

محبت دے ہتھ بھکے رکھ۔

۲۱۷۔ تے جسے اوتیڈا اکھن نہ منن تے توں اکھ جو میں
تہاڈے کیس کنیں باہرواں۔

۲۱۸۔ تے توں غالب تے بہوں مہربان خدا تے بھروسہ کر

۲۱۹۔ جیرہا تیکوں ڈبڈے جیلھے توں کھڑا تھیندیں۔

۲۲۰۔ تے جیلھے توں سجدہ کرن والیں وچ پھریں۔

۲۲۱۔ تے بے شک او بہوں سُنن والا تے جانن والا۔

۲۲۲۔ کیا میں تیکوں ڈساں جو شیطان کیندے اتے لبندن۔

۲۲۳۔ او شیطان ہر کوڑے تے گناہ گار تے لبندن۔

۲۲۴۔ او اچے کن لبندن تے انہیں دھو بہوں سارے
کوڑے ہوندن۔

۲۲۵۔ تے انہیں دے پچھو ٹرن والے گمراہ ہوندن۔

۲۲۶۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو بے شک لے ہر وادی وچ

بے مقصد پھر دے رو ویندن۔

۲۲۷۔ تے بے شک او کریندے نہیں جو او آہن۔

۲۲۸۔ سوائے انہیں جیرھے ایمان گھن آون تے چنگ نہ

کرن تے اللہ دا بہوں ذکر کرن تے ظلم تھیون دے بند

۲۲۹۔ او خدا جائز بدلہ گھندن تے ظالم ضرور جان گھسن جو او کیرھی

چادو ولسن۔

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِّئٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۳۵﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿۳۶﴾

الَّذِي يَرْفَعُ دَرَجَاتٍ لَّكَ تَقُومُ ﴿۳۷﴾

وَتَقْلُبُكَ فِي السَّجْدِ ﴿۳۸﴾

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۹﴾

هَلْ أُنْتِزَعُ عَلَىٰ مَنْ تَنَزَّلُ الشَّيْطَانُ ﴿۴۰﴾

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿۴۱﴾

يُلْقُونَ السَّعَةَ وَآكَرُهُمُ كَذِبُونَ ﴿۴۲﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْفَاوَنُ ﴿۴۳﴾

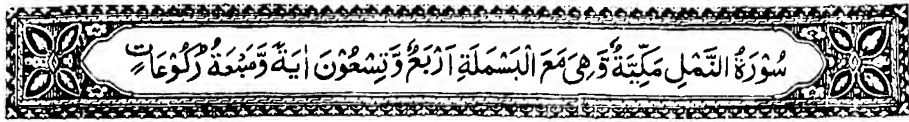
أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿۴۴﴾

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿۴۵﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَأَنصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۚ وَسَيَعْلَمُ

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿۴۶﴾

سورة نمل کی ۷۷ آیتیں ہیں۔ بسم اللہ نال ایندیاں ۹۴ آیات تے ۷۷ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے نال نال جیرھا بن سبکے ڈیوڑھی والا تے دل دل رحم کرٹ والا ۷۔
- لَسْ تِلْكَ اٰیٰتُ الْقُرْاٰنِ وَكِتٰبٍ مُّبِیْنٍ ②
- ۲۔ پاک تے سنٹ والا تے قرآن مبد تے کھلی کتاب دیاں آیات ہن۔
- هُدًى وَبُشْرٰى لِلْمُؤْمِنِیْنَ ③
- ۳۔ مومنین واسطے ہدایت تے خوشخبری ۷۔
- الَّذِیْنَ یَقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَیُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ یُوقِنُوْنَ ④
- ۴۔ جیرے نماز جماعت نال پڑھدن تے زکوٰۃ دیندن تے آخرت تے اولیقین رکھیندن۔
- اِنَّ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَيَّنَّا لَهُمْ اَعْمَالَهُمْ فَهُمْ یَعْمَهُوْنَ ⑤
- ۵۔ بے شک جیرے لوک آخرت تے ایمان نیں ایندے انہیں واسطے انہیں دے عمل اساں سوہنے کرکے دکھالین او گردان تھے ودن۔
- اُولٰٓئِكَ الَّذِیْنَ لَهُمْ سُوِّ الْعَذَابِ وَهُمْ فِی الْاٰخِرَةِ هُمْ الْاَخْسَرُوْنَ ⑥
- ۶۔ ایسے لوک جنہیں واسطے بڑا عذاب تے آخرت وچ او گھٹا پاوٹی والین۔
- وَ اِنَّكَ لَتَلَقَّ الْقُرْاٰنَ مِنْ لَدُنْ حٰكِمٍ عَلِیْمٍ ⑦
- ۷۔ تے بیشک تیکوں قرآن مبدراں کیں ملدا پئے جیرھا سیانٹا تے چاٹنٹ والا ۷۔
- اِذْ قَالَ مُوسٰی لَاحِلٰہٗ اِنِّیْ اَنْتُمْ نَادِیْ سَآئِیْکُمْ فَمِنْہَا یَخْبَرُ اَوْ اَیْتِکُمْ یُشْہَآبُ فَبَیْسَ لَعَلَّکُمْ تَضْطَلُوْنَ ⑧
- ۸۔ جیسے موسیٰ اپنے گھرا لیں کوں آکھے بے شک میں بھا ڈھٹ ۷ میں تہاڈو اٹھو کیں خبر کمن اوساں یا بلدا البکار کمن اوساں تاں جوتساں بھاسیکو۔
- فَلَمَّا جَآءَہَا نُودِیْ اَنْ بُرِّکَ مِنْ فِی الثَّامِرِ وَمَنْ حَوْلَہَا وَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ⑨
- ۹۔ جیسے ادا بھاکیں آئے آواز ڈرتی گئی جو جیرھا بھا وچ تے جیرھا اوندرے چودھا روہ اوکوں برکت ڈرتی گئی ۷ تے اللہ رب العالمین پاک۔
- یٰمُوسٰی اِنَّہٗ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ ⑩
- ۱۰۔ اے موسیٰ بے شک میں غالب تے سیانٹا اللہ ہاں۔

وَالَّتِي عَصَاكَ فَلَمَّا رَاَهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَٰمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدُنِيَ الْمُرْسَلُونَ ﴿١١﴾

۱۱۔ توں اپنا سٹا سٹ۔ جیلھے اوکوں ڈھس ہلا پئے جیویں اونانگ ہورے کنڈ دلا کے بیج پئے تے پکھرتے دلا نس ڈٹھا اے موسیٰ نہ ڈر میڈے کو لبو رسول نیں ڈردے۔

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسًّا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي عَفُودٌ مَّرْجُومٌ ﴿١٢﴾

۱۲۔ سوائے اوندے جسں ظلم کیتا ہورے تے ول بدی دے بعد نیکی کیت ہوس تے بے شک میں بہوں بخشش والا تے ول دل رحم کرن والا ہاں۔

وَأَدْخُلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ فَنِي تَسْمِعُ آيَاتِ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ تے توں اپنا ہتھ کچھ وچ پا ادیگر بیماری دے چٹا نکلس اے نوں نشانیں دچرہ حیرے فرعون تے اوندی قوم کیتے ہن بے شک اے قوم نافرمان۔

فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٤﴾

۱۴۔ جیلھے انہیں دو ساڈے اکھیں کھول ڈیون والے نشان آئن انہیں آکھے اے کھلا جادو۔

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے اوندا انکار کیتے نیں تے مندان وڈائی تے علم کیں کم گدھے نیں انہیں دے دل منیدے ہن توں ڈیکھ جو فسادیں دا انجام کینجا تھیندے۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَ الْخُنُودُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ تے اساں داؤد تے سلیمان کوں علم ڈتے تے انہیں ڈوناہیں آکھے ساریاں پچیاں تعریفاں اللہ دیاں ہن جسں ساکوں بہوں ساریں مومن بنیں تے وڈا رتبہ ڈتس۔

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمُنَا مِنطِقُ الطَّيْرِ وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْبَیِّنُ ﴿١٧﴾

۱۷۔ تے سلیمان داؤد دا وارث تھئے تے اوں آکھے اے لوکو ساکوں پکھیں دیاں بولیاں سکھایاں گئیں تے ساکوں سمجھ کچھ ڈٹا گئے بے شک اے اللہ دا کھلا فضل۔

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٨﴾

۱۸۔ تے سلیمان دے ساڈے جین تے انسان تے پکھیں دا لشکر کٹھا کیتا گئے تے انہیں دیاں قطاراں بنا ڈتیاں گئیں۔

كُنْ إِذْ أَتَوْا عَلَى وَادِ النَّملِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوا مِنْكُمْ لَكُمْ لَا يَخْطِئُكُمْ سُلَيْمَانُ
وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٥٠﴾

۱۹۔ اوتیں جو اودھ وادی وچ آئیں تے نملہ اکھٹے
اے نملہ دی قوم اپنے گھریں وچ بہرہ وچو سلیمان تے
اوندا لشکر تہا کوں لمار نہ جڑیوے تے انہیں کوں پتہ
نہ بگے۔

فَتَبَسَّمْ صَاحِبًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿٥١﴾

۲۰۔ سلیمان انہیں دی اے مجال سن کے کھل پئے تے
آکھیس اے میڈے رب میکوں توفیق ڈے جو میں
تیبی اوں نعمت دا شکر کراں جیروی تیں میڈے تے
میڈے پیوتے کیتی میں چنگے کم کراں جو توں راضی
تھیویں تے اپنی رحمت نال میکوں اپنے نیک بندیں
وچ داخل کر۔

وَتَفَقَّدَ الطَّيْرَ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَى الْهَدْيَ هَذَا
أَمْرًا مِّنَ الْأَمْرَيْنِ ﴿٥٢﴾

۲۱۔ تے اوں پکھیں دی سنبھال لہی تے آکھیس اے
کیا میکوں بدہد نظر نہیں پیا اندا یا اوکھ گئے۔

لَعَلَّيْنِي عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْ بَحْثَةً أَوْ
لَأَيَّتَنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٥٣﴾

۲۲۔ میں اوں کوں سخت سزا ڈالیاں یا کوہ ڈالیاں
یا او میڈے کو لہو کوئی ثبوت گھن آوے۔

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تَحْطُ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنِيٍّ يَقِينٍ ﴿٥٤﴾

۲۳۔ کچھ دیر کھڑین تے آکھیس میکوں او پتہ بگے
جیندا تہا کوں پتہ کاہ نیں میں سباقم کنیں قیڈو ہک
پکی خبر گھن کے آیاں۔

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَبْلُغُهُمْ وَأُزِينَتْ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿٥٥﴾

۲۴۔ تے میں ہک تربیت ڈٹھی جیروی انہیں تے
حکومت کریندی پئی تے اوں کوں ہر شے ڈتی گئی
تے اوندا ہک وڈا تخت دی ہے۔

وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِن دُونِ
اللَّهِ وَرَبُّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿٥٦﴾

۲۵۔ میں اونکوں تے اوندی قوم کوں اللہ دے سوا
سمجھ کوں سجہ کریندا ڈٹھے تے شیطان انہیں کوں
انہیں داکم سوٹھا کر کے ڈکھالے تے انہیں کوں سدے
رستے کنیں روک ڈتے تے او ہدایت نیں پندے۔

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٥٧﴾

۲۶۔ انہیں کوں مندر جو اللہ کوں سجہ نہ کرن جیروا
زمین تے آسمان دی لکھی شے کوں ظاہر کریندے تے جو

تساں کیندے تے ظاہر کریندے ءو جانڈے۔

۲۷۔ اللہ دے سوا کوئی مبود نیئیں اور وڈے عرش دا مالک۔

۱۹

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۝

۲۸۔ اوں سلیمان اکھئے اساں ڈیکھسوں کیا تیں سچ ہوئے یا کوڑا ایں۔

قَالَ سَتَنظُرُونَ أَصَدَقْتُكُمْ مِنَ الْكَذِبِينَ ۝

۲۹۔ توں میڈا اے خط گھن و نچ تے انہیں کوں بے ول پچھو تے تھی کھڑے ڈیکھ تیکوں او کیا جواب ڈیندن۔

إِذْ هَبْ بِكُفْيِ هَذَا فَأَلْقِي إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَأَنْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۝

۳۰۔ اوں مکر اکھئے اے سردار و میڈو ہک عزت والا خط آئے۔

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَإِىَ أُلْقِيَ إِلَيَّ كِتَابٌ كَرِيمٌ ۝

۳۱۔ تے او سلیمان ولوہ تے او ایں شروع تھیندے جو اللہ دے نال نال شروع کرینداں جیرھا بن گئے ڈیوٹ والا تے ول دل رحم کرن والا۔

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۳۲۔ میڈے اگو وڈائی نہ کرو تے فرمانبردار تھی کے میڈو آؤ۔

أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَىٰ وَأَنُؤِنِّي مُسْلِمِينَ ۝

۳۳۔ اوں اکھئے اے سردار ایں معاملے وچ میکوں مشورہ ڈیو میں کوئی فیصلہ نیئیں کریندی جے تیں تساں حاضر نہ ہوو۔

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَإِىَ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنتَ قَاطِعَةً أَمْرًا خَلْفَهُ تَشْهَدُونَ ۝

۳۴۔ انہیں اکھئے اساں طاقت ولے ہیں تے وڈے لڑکے ہیں۔ فیصلہ تیں کرٹے توں ڈیکھوں کیا مکم ڈیندیں۔

قَالُوا نَحْنُ أَوْلَا قُوَّةٍ وَأُولَا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ۝

۳۵۔ اوں اکھئے بے شک بادشاہ جیلے کس ملک وچ پہنڈن اونکوں تباد کر ڈیندن تے انہیں دے عزت داریں کوں بے عزت تے ذیل کر ڈیندن تے ایویں کریندن۔

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا أَرْضِيَّةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا آيَئِهَا أَهْلَهَا أَزْلَةً ۖ وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۝

۳۶۔ تے میں انہیں دوہک تحفہ پٹھیندی آں تے ڈیہی

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنَظُرُهُمْ بِمَا يَرْجِعُونَ ۝

الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۷﴾

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِدُّوْنِي بِمَالٍ فَمَا أَضَيَّ
اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا أَشْكُرُ بَلْ أَنْتُمْ يَهْدِي بِتِلْكَ أَفْرَاقٍ ﴿۳۸﴾

ادْجِعْ إِلَيْهِمْ فَلَمَّا تَبَيَّنَتْ لَهُمْ بِجُنُودٍ لَّا رَيْبَ لَهِمْ بِهَا وَلَخَرَجَتْهُمْ مِنْهَا إِذِلَّةٌ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿۳۹﴾

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ
يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿۴۰﴾

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ
تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ
أَمِينٌ ﴿۴۱﴾

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ
قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ
قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِي رَبِّي تَعَالَى لَوْ كُنْتُ أَشْكُرُ
أَكْفَرُهُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ
فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿۴۲﴾

قَالَ تَكُونُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرْ أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ
مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۴۳﴾

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ

اں جو میڈے قاصد کیا جواب گھن انزل
۳۷۔ جیسے تحفہ سلیمان دے سائے آئے اوں آکھئے
کیا تساں مال نال میڈی امداد کرن چاہندے ء
تے جو اللہ میکوں دے تے اوں کنیں چنگا ء جیرھا تباہوں
ڈولس تے اصل تساں اپٹے جھن تے اگریندے پئے ء
۳۸۔ توں انہیں دو دل ورنج میں ضرور انہیں دوا بخئے
لشکر نال اوساں جیندا اومتا بل نہ کر سگسن تے میں
انہیں کوں اتھو ذلیل کر کے کبڑہ ڈولیاں تے او
عزت و سجا پہسن ۔

۳۹۔ اوں آکھئے اے سردار و کیرھا تہا ڈے وچرو اوندے
تحت کوں میڈو گھن اوسی ایں کنیں پہلے جو او میں
کنیں فرماہو دار بٹ اوں۔

۴۰۔ پہاڑیں سرداریں دھوکہ منہ زور سردار آکھئے میں اونکوں
تیڈے اتھو اٹھن کنیں پہلے گھن اوساں تے
بے شک میں بہوں طاقت والا تے ایمانداراں۔

۴۱۔ میں کنیں خدا دی کتاب دا علم با اوں آکھئے میں
اونکوں تیڈی اکھ جھپکن کنیں دی پہلے گھن اوساں
جیسے اونکوں اپٹے کوہو ڈولس تے آکھیں اے
میڈے رب دا فضل تاں جو او میکوں آزماوے جو کیا
میں شکر کرینداں یا کفر کرینداں تے جیرھا شکر کریندے
او اپٹے فائدے کیتے شکر کریندے تے جیرھا ناشکری
کرے تے بے شک میڈا رب بے نیاز تے سخی ء۔

۴۲۔ اوں آکھئے اوندے تحت کوں حقیر کر ڈیو اساں
ڈولہے ہں جو او ہدایت پیندی ء یا انہیں وچو تھندی ء
جیرے ہدایت نیں پیندے۔

۴۳۔ تے جیسے او اکبئی اونکوں اکھایا گیا کیاتیڈا تحت

وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿۳۹﴾

دی ایجاباً اوں آکھئے اے تے اوں داویں ہے
ساکوں ایں کینیں پہلے علم بڑے بڑا گئے تے اساں
تیبڑے فرمانبردار بن گئے ہیں۔

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا
كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿۴۰﴾

۴۳۔ تے اونکوں بلکس جندی او اللہ دے سوا عبادت کریدی
ہائی بے شک او کا فر قوم وچ رہائی۔

قِيلَ لَهَا اِذْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفْتُ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ
مِنْ قَوَارِيرِهِ قَالَتْ رَبِّ اِنِّی ظَلَمْتُ نَفْسِیْ وَاَلَمْ اَكُنْ
مَعَ سُلَيْمَانَ وَلَهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۱﴾

۴۵۔ اوں کوں آکھیا گئے محل وچ بہر جیلھے اونکوں
بڑھس اونکوں جھکا سمجھیں تے بڑ لگی۔ سلیمان آکھئے
اے تے محل جیندے وچ شیشے دے ٹکڑے لائے
گیئیں اوں آکھئے اے میڈے رب میں اپنی جان تے
ظلم کیتے تے میں سلیمان نال رب العالمین خدا تے ایمان
ایندی آں۔

وَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ آخَاهُمْ صَاحِبًا أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَيْنِ يَخْتَصِمُونَ ﴿۴۲﴾

۴۶۔ تے اساں ثمود دو انہیں دے بھرا صالح کوں بھجئے
سے جو تہاں اللہ دی عبادت کرتے او انہوں ویلھے
بڑوٹو لے تھی کے بھڑپئے گیئیں۔

قَالَ يَقُومُ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ
لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۴۳﴾

۴۷۔ صالح آکھئے اے میڈی قوم تہاں چنگا نی کینیں پہلے
لنگائی دی جلدی کیوں کریندے تہاں اللہ کینیں
بخشن نو بے مگدے تاں جو تہا بڑے اتے رحم کیا دینے

قَالُوا أَطِيعُوا أَطِيعْنَا يَكَ وَبَيْنَ مَعَكَ
قَالَ طَاعُواكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿۴۴﴾

۴۸۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں تے تیبڑے نال دیں
کوں منحوس سمجھیندے میں صالح آکھئے تہا بڑی نحوست
اللہ دے کوں ہور تے سچ لے ہے جو تہاں او قوم
ہوئے جیڑھی آزمانی گئی۔

وَكَانَ فِي السَّيِّئَةِ نَسْعَةٌ رُطِبٌ يُفْسِدُ وَنَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿۴۵﴾

۴۹۔ تے شہر وچ ٹوں آدمی ہن جیڑھے زمین وچ فساد
پیندے ہن تے اصلاح نہ کریندے ہن۔

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ
لِرَبِّنَا مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۴۶﴾

۵۰۔ انہیں آکھئے تہاں اللہ دی قسم کھاؤ جو اساں اوندے
تے اوندے گھر والیں تے رات کوں حملہ کریں تے ول
اوندے وارث کوں اکھسوں اساں اوندے گھر والیں کوں ہلاک قیامتیں

ڈٹھاتے اسل سچے ہیں۔

۵۱۔ انہیں ہک وڈی تدبیر کیتی تے اسل دی تدبیر

کیتی انہیں کول پتہ نہ ہا۔

۵۲۔ توں ٹوکیو انہیں دی تدبیر واکیا نتیجہ نکلدے اسل

انہیں کول تے انہیں دی ساری قوم کول تباہ کر ڈتے۔

۵۳۔ اے ڈیکھو انہیں دے گھر انہیں دے علم دی وجہ

کنیں ڈٹھے بین بینک علم والی قوم کیتے ایندے وج نشان۔

۵۴۔ تے اسل مومنین تے متیقن کول بچا گدھے۔

۵۵۔ تے لوط جیلے اپنی قوم کول اکھے کیا تساں برائیاں

کریندے ء تے تساں لڑہرے پئے ء۔

۵۶۔ کیا تساں تریمتیں کول چھوڑ کے جوائیں نال شہوت

پوری کریندے ء اصل تساں جاہل قوم ہوتے۔

۵۷۔ اوندی قوم دا جواب مرق لے ہا جو انہیں اکھے لوط

دے خاندان کول ایسے سک وچو کڈھ پھوڑو بے شک

اے لوک بہوں پاک بڈن۔

۵۸۔ تے اسل اونکول تے اوندے گھر والیں کول سولے

اوندی زال دے بچا گدھے اول کول اسل بچھو رہن

والیں رچ گٹیا ہا۔

۵۹۔ تے اسل انہیں تے (پتھرین دا) ڈاڈھا مینہ وسائے تے

جنہیں کول ہوشیار کر ڈتا وچے انہیں تے وسن والا مینہ بہول گندہ ہوئے۔

۶۰۔ توں اکھ ڈے ساریاں سپیاں توفیقن اللہ دیاں ہن

تے انہیں بنیں تے سلامتی مجھے جنہیں کول اللہ چن

گدھے۔ کیا اللہ چنگا ء یا او جیکوں شریک بنیدن۔

وَمَكْرُؤًا مَكَرًا وَ مَكْرُؤًا مَكَرًا وَ هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۱﴾

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ اَنَا دَمَرْنَاهُمْ

وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿۵۲﴾

فَبِلِكَ بَيُوتُهُمْ حَاوِيَةً يُمَاسُ ظَلَمُوا اِنَّ فِي ذَلِكَ

لَايَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۵۳﴾

وَ اَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا وَ كَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۵۴﴾

وَ لُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اَتَاْتُونَ الْفَاحِشَةَ وَ اَنْتُمْ

بُنُصْرُونَ ﴿۵۵﴾

اَيُنْكِرُ لَتَاْتُونَ الرِّجَالَ سَهْوَةً مِّنْ دُونِ النِّسَاءِ

بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿۵۶﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ اِلَّا اَنْ قَالُوْا اَخْرِجُوْا اَل

لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ ﴿۵۷﴾

فَاَنْجَيْنَاهُ وَ اَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهُ فَكَانَتْ مِّنَ الضَّالِّينَ ﴿۵۸﴾

وَ اَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذَرِيْنَ ﴿۵۹﴾

قُلِ الْاِحْسَانُ لِلّٰهِ وَ سَلَّمَ عَلٰى عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰ

بِئْسَ خَيْرٌ مَّا يُشْرِكُوْنَ ﴿۶۰﴾

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ بِلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْتَدُونَ ﴿١١﴾

۱۱۔ آسمانیں تے زمین کوں کیس پیدا کیتے تے تہا بڑے کیتے جھڑکیں مینہ وسائے تے اوندے نال اسان سرٹھے باغ پیدا کیتن تہاں تے انہیں دے وٹ دی نہ پیدا کر سگدے ہا دے کیا اللہ دے نال بے وی مہبود ہن اصل لے قوم شریک بیئدی پئی ۱۱۔

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَابِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ بِلْ الْكُفْرُ هُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

۱۲۔ زمین کوں کیس رہن دی جا بٹائے تے اوندے وچ دریا و بانسی تے اوندے کیتے پہاڑ بٹائسی تے دوسندریں وچ روک بٹا بڑی ہس کیا اللہ دے نال بے مہبود وی ہن اصل انہیں وچو بہوں سارے جانڈے نیں۔

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَعْلَمُ خُفَاةَ الْأَرْضِ ۗ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ بے وس دی دعا کون سڈے جبرھے دلیے او دعا کریندے تے اوندے دکھ کوں ہٹا ڈیندے تے تہا کوں زمین دا وارث بٹا ڈیندے کیا اللہ دے نال بے مہبود ہن بہوں تھوڑی ۱۳ جبرھی تہاں نصیحت پکڑیندے ۱۳۔

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُؤْتِي الرِّيحَ بُشْرًا يَنْفِثُ مِنْ رَحْمَتِهِ ۗ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ تَعْلَمُ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ کون تہا کوں خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ راہ ڈکھیندے تے اپنی رحمت کیں پہلے کون خوشخبری دیاں ہوائیں پھیندے کیا اللہ دے نال بے مہبود جبرھے او اللہ نال شریک بیئدن انہیں کیں بہوں اچا ۱۴۔

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ ۖ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے کون جبرھا پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولادلا اوں پیدا کریندے تے تہا کوں زمین تے آسمان کیں رزق ڈیندے کیا اللہ نال بے مہبود ہن توں اکھ جے تہاں سچے تے اپنی دلیل گھن آؤ۔

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ توں اکھ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے اللہ دے سوا غیب کوں کوئی نیں جاندا تے انہیں کوں لے دی پتہ نیں جو انہیں کوں کڈی اٹھایا دیسی۔

۶۷۔ آخرت دے بارے وج اصل انہیں دا علم اصلو
ختم تھی گئے۔ اصل او قیامت دے بارے وج شک
وج بن تے سرواں بارے وج اندمن۔

۶۸۔ تے کافر آہن کیا جڈاں اسان تے ساڈے پیو
بڈاڈے مٹی تھی ولسیوں ول دی اسان زمین کنیں جیندے
کر کے کڈھئے ولسیوں۔

۶۹۔ ایں کنیں پہلے وی ساڈے نال تے ساڈے
پیو بڈاڈیں نال لے وعدے کیتے گئے ہن اے تے پہلے
لوکس دے قصے ہن۔

۷۰۔ توں آکھ زمین وج ٹرو پھرتے بیکھو جو مجریں
دا کیا انجام تھے۔

۷۱۔ تے توں انہیں تے مونجھا نہ تھی تے نہ انہیں
دی تدبیریں تے جگلی وج پڈ۔

۷۲۔ تے او آہن جے تاساں پچے تے اے وعدہ
کڈاں پورا تھیسے۔

۷۳۔ توں آکھ تھی سبگدے جو جیرھے عذاب کوں
جلدی مگدے پئے او انداکھ حصہ تہاڈے پچھو پچھو اندا
پیا ہوئے۔

۷۴۔ تے بے شک تیدا رب لوکس تے فضل کرن
والا تے انہیں وچو سارے لوک شکر نہیں کریندے۔

۷۵۔ تے بے شک تیدا رب او کموں دی جانڈے
جو او اپنے سینیں وج لکیندے پن تے جینکوں
او ظاہر پئے کریندن۔

۷۶۔ آسمانیں تے زمین وچ کوئی لگی ہوئی خستے کاہ نہیں جیری
بیان کرن والی کتاب وج نہ ہوئے۔

۷۷۔ بے شک اے قرآن بنی اسرائیل دے سامنے او

بَلْ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِنْهَا بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ ﴿٦٧﴾

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا كُنَّا تُرَابًا وَآبَاؤُنَا أَيُّنَا
لَنُخْرَجُونَ ﴿٦٨﴾

لَقَدْ وَعَدْنَا هَٰذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ ۚ إِنْ
هَٰذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦٩﴾

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٧٠﴾

وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُن فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ ﴿٧١﴾

وَيَقُولُونَ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٢﴾

قُلْ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ رَدِفٌ لَّكُمْ بَعْضُ الَّذِي
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٧٣﴾

وَأَنَّ رَبَّكَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
لَا يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾

وَأَنَّ رَبَّكَ لَيَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٥﴾

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مُبِينٍ ﴿٧٦﴾

إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَقُضُّ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَكْثَرَ

الَّذِينَ هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۶۸﴾

گاہیں اکثر بیان کریندے جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

وَأَنَّهُ لَهْدَىٰ ذَرَجَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۶۹﴾

۶۸۔ تے بے شک او مومنین کیسے ہدایت تے رحمت۔

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ﴿۷۰﴾

۶۹۔ بے شک تیرا رب او نہیں دے درمیان اپنے حکم نال سپا فیصلہ کریندے تے او غالب تے بہوں جانن والا۔

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿۷۱﴾

۷۰۔ تے اللہ تے بھروسہ کر بے شک توں واضح حق تے ہوں۔

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقُمْمَ الدُّعَاءَ إِذَا دَخَلُوا مَوَاطِنَ يَوْمٍ ﴿۷۲﴾

۷۱۔ بے شک توں مردیں کوں نوہیں سنا سگدا تے نہ بوڑیں کوں الا سنا سگدیں جیرے ویلھے او کنڈ پھیر کے وچن پئے۔

وَمَا آنتَ بِهَادِي الْعُمَىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ ۖ إِنَّ تُنْمِيعَ إِلَّا مَن يُّؤْمِنُ بِآيَاتِنَا ۖ فَهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿۷۳﴾

۷۲۔ تے توں اندھیں کوں انہیں دی گمراہی کنیں ہدایت نوہیں ڈے سگدا توں تے محض انہیں کوں سنا سگدیں جیرے ساڈی آیات کوں منیندن تے فرمانبردارن۔

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَا يُوقِنُونَ ﴿۷۴﴾

۷۳۔ تے جیلھے انہیں تے تباہی آلی گال پوری تھیں تے اساں انہیں کیسے زمین وچرک کھڑا کڈھیں جیرھا انہیں کوں چک پیسی بے شک لوکیں کوں ساڈی آیات دالیتن کاہ نیں۔

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا ۖ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿۷۵﴾

۷۴۔ تے جڈاں اساں ہک ٹولہ کھڑا کریسوں ہر اوں قوم وچرک جیرھی ساڈی آیات کوں جھٹلیندی تے اساں انہیں کوں تقاریر وچ کھڑا کر ڈھیسوں۔

بَلَىٰ ۖ إِذَا جَاءُوكَ قَالُوا كَذَّبْتُم بِآيَاتِنَا وَلَمْ تُحِطُوا بِهَا ۚ عَلِمْنَا أَنَّا كُنْتُمْ نَعْمَلُونَ ﴿۷۶﴾

۷۵۔ تے جیلھے او سن اٹھلا کہس کیا لتاں میڈی آیات کوں جھٹلایا ہا تے تہا کوں انہیں دا پورا علم دی نہ ہا تے یا لتاں کیا کیا کریندے ہا دے۔

وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ۖ لَآ يَظْهَرُونَ ﴿۷۷﴾

۷۶۔ تے انہیں تے انہیں دے ظلم دی وچرکین عذاب دی گال پوری تھی ویسی تے او الا نہ

سبکس۔

۸۷۔ کیا انہیں کون پتہ نہیں ہو بے شک اسات رات کون اس واسطے بنائے جو ایدے دھج آرام کرن تے ڈیہنے کون ڈکھالٹ والا بے شک ایدے دھج منٹ والی قوم کیسے نشان۔

۸۸۔ تے جیڑاں دھوڑوں وجایا ویسی تے جو زمین تے آسمان دھج او ڈر ویسی سوائے ایدے جو اللہ چاہے تے سارے اللہ سیس دو فرما بوار تھی کے اوسن۔

۸۹۔ تے توں پہاڑیں کون ڈہیز تے خیال کریندیں جو ہکی جاتے کھڑن تے اصل لے جھڑا آلی کار ٹردے رہ ویند لے اللہ سیس دی کار گیری جس ہر شے کون مضبوط بنائے بے شک او تھا ڈے عملیں کنیں چنگی طراں بانجبر۔

۹۰۔ جیرھانکی کرلیسی او نکوں این کنیں چنگا بدلہ ملیسی تے اوں ڈیہنے او ڈر کنیں امن دھج ہوسن
۹۱۔ تے جیرھابرا کم کرلیسی تے انہیں کون منہ بھر لے ہما دھج شیا ویسی جو تساں کریندے ہا دے اوندا تہاکوں پورا بدلہ مل گئے۔

۹۲۔ میکوں تے محض لے حکم ڈنا گئے جو میں این شہرے رب دی عبادت کراں جس اینکوں عزت ڈتی تے ہر شے اوندے کیسے ہے تے میکوں حکم ڈنا گئے جو میں فرما بواریں وچر تھیواں۔

۹۳۔ تے میں قرآن پڑھ کے ساداں تے جیرھا ہدایت پیسی او محض اپٹے فائدے دی خاطر ہدایت پیسی تے جیرھا مگرہ تھیں تے توں اکھ ڈے جو میں تے محض ڈراوٹن والا ہاں۔

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسًا لِّمَنْ فِيهَا وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۸۷﴾

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَخْرُجُ مِنَ السُّمُوتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوٍّ ذَّخِيرٌ ﴿۸۸﴾

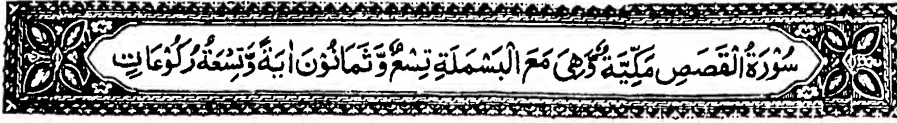
وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي لَيْسَ أَتَقَنَّ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿۸۹﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِّنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿۹۰﴾
وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتٌ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۱﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ تَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدِ الَّذِي فِي حَرَمِهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۲﴾

وَأَنْ أَتْلُوا الْقُرْآنَ فَمَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقَدْ أَشَاءَ أَنَا مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿۹۳﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ سَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۳﴾
 ۹۳۔ تے اکھ بڑے سب سچیاں تعریفاں اللہ دیاں سُن
 ۞ او تہا کوں ضرور اچھے نشان بڑھلیسی تے تہاں
 اونکوں سبھاں گھنسو تے تیڈا رب تہا بڑے کیس کنیں
 غافل نہیں۔

سورة قصص مکی ۷۷ بسم اللہ نال ایندیاں ۸۹ آیات تے ۹ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن
مگئے بڑیوں والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ پاک سٹنٹ والا تے بزرگ۔
- ۳۔ اے کمل کتاب دیاں آیات ہن۔
- ۴۔ اساں تیدے اتے مومن قوم دے فائدے کیسے
موسیٰ تے فرعون دیاں سچیاں خبراں پڑھدے ہن۔
- ۵۔ بے شک فرعون اپنے ملک وچ منہ زور تھی گیا
تے اوندے رہن والیں کول وکھرا وکھرا کر ڈتا ہس انہیں
وچرک لولے کول او کمزور کرن چاہندا ہا انہیں دے
پتریں کول ذبح کریندا ہا تے انہیں دی ترمیمیں کول
جیندا رکھیندا ہا بے شک اوفنادیں وچو ہا۔
- ۶۔ تے اساں زمین دے کمزور لوکس تے احسان کرن
چاہندے ہا سے تے اساں انہیں کول سردار بناون
چاہندے ہا سے تے وارث بناون چاہندے ہا سے۔
- ۷۔ تے انہیں کول ملک وچ طاقت بڑیوں تے فرعون
تے ہامان تے انہیں بڑیاہیں کول انہیں کنیں او کجھ
بڑکھاون چاہندے ہا سے جیں کنیں او بڑ دے پئے ہن۔
- ۸۔ تے اساں موسیٰ دی ماکوں دی کیتی بھرتوں اینکوں
کھیر پلا تے جیلھے توں ایندے کیسے ڈریں توں اینکوں دریا وچ
سٹ گھتیں تے توں نہ ڈریں تے نہ منجھی تھیریں بے شک اساں
ایکوں تیدر ولا آئیوں تے اساں اینکوں
رسول بھیسوں۔
- يَسْمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمُ ①
- طَسَمَ ②
- تِلْكَ اَيُّ الْكِتٰبِ الْبَيِّنِ ③
- نَسَلُوا عَلَيْكَ مِنْ بَنِي مُوسٰى وَفِرْعَوْنَ بِاَحَقِّ ④
- لِقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ⑤
- اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلٰى فِى الْاَرْضِ وَجَعَلَ اَهْلَهَا شِيْعًا ⑥
- يَسْتَضْعِفُ طٰٓئِفَةً مِنْهُمْ يَتَّبِعُ اَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَكْبِ ⑦
- نِسَاءَهُمْ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ⑧
- وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتَضَعِفُوْا فِى الْاَرْضِ ⑨
- وَنَجْعَلَهُمْ اٰيَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِيْنَ ⑩
- وَنُمَكِّنْ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَنُرِىْ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ ⑪
- وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوْا يَحْتَدِرُوْنَ ⑫
- وَاَوْحَيْنَا اِلٰى اَمْرِ مُوسٰى اَنْ اَرْضِعْهُ فَاِذَا اخْبَلَتْ ⑬
- عَلَيْهِ فَالْقَبِيْهَ فِى الْيَمِّ وَلَا تَخَافِ وَلَا تَحْزَنِ اِنَّا ⑭
- رَآدُوْهُ اِلَيْكَ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ⑮

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۖ
إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِئِينَ ⑩

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا
تَقْتُلُوهُ ۖ عَنِّي أَنْ يَتَّفَعْنَا أَوْ تَنَجَّيْهُ وَلَدًا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑪

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَمْرُؤُسَىٰ مُرِيًّا ۖ إِنْ كَادَتْ لَتُبْدِي
بِهِ لَوْلَا أَنْ رَّبَّطْنَا عَلَىٰ قَلْبِنَا لَيُكُونَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑫

وَقَالَتِ لَأُخَوِّجَهُ قُتَيْبَةُ بَصَرَتِ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑬

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاصِعَ مِنْ قَبْلِ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ⑭

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آلِهِ ۖ فَمَنْ تَقَرَّعَيْنَهَا وَلَا تَحْزَنْ وَلَا تَعْلَمِ
أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ⑮

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ⑯

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ

۹۔ فرعون نے خاندان اوٹکوں چاگرہ سے تاں جو او انہیں
کیتے دشمن تے مونجھ داسبب بٹے بے شک فرعون تے
ہامان تے او انہیں ڈوناہیں دا لشکر غلطی تے ہا۔

۱۰۔ تے فرعون دی ہک تربیت آکھئے اے میڈے تے
تیڈے کیتے اکھیں دی ٹھٹھ داسبب تھی سی توں ایکوں
قتل ذکر تھی سبگدے جو ساکوں اے فائدہ پچھاوے یا اسال
ایکوں پتر چا بناؤں تے او اصل گال نہ جانڈے ہن۔

۱۱۔ موسیٰ دی ما دا دل غالی تھی گیا تے قریب ہا جو او اوٹکوں
ظاہر کر ڈیوے ہائے اسال اندرے دل کوں نکلا نہ کروں ہا
تاں جو او مومنین دچر تھی وچنے ہا۔

۱۲۔ تے اوں موسیٰ دی بھینٹ کوں آکھئے اوڈے پچھو
ونج او اوٹکوں پریں کیں ڈوہی رہ گئی تے انہیں کوں
پتہ نہ لگا۔

۱۳۔ تے اسال اوڈے اتے ایں کیں پہلے کھیر ملاوٹ
والیں کوں حرام کر ڈتا ہا تے اوں آکھئے کیا میں تیکوں
انیجے گھروالے ڈساں جیرے ایکوں تہا بڑے کیتے
پال ڈیوں تے او ایندے خیر خواہ ہوسن۔

۱۴۔ تے اسال اوٹکوں اوڈی مادو ولا پھٹھے تاں جو
اندیاں اکھیں ٹھٹھیاں تھیموں تے او مونجھی دی نہ
تھیوے تے اوں کوں پتہ بگ دچنے بے شک اللہ
وا وعدہ سچا ہے تے بہوں سارے لوک جانڈے نیں۔

۱۵۔ تے جیلے او حزان تھیا تے گھرو تھی گیا اسال
اوٹکوں حکم تے علم ڈتا۔ تے اسال ایویں نیکی کرن والیں
کوں بدلہ ڈیندے رہندے ہیں۔

۱۶۔ تے او شہر وچ اینجے ویلے داخل تھے جیرے ویلے
اوڈے رہن والے غفلت وچ ہن تے اوں ڈو آدمیں کوں

وَهَذَا مِنْ عَدُوٍّ فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ
عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوٍّ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَ عَلَيْهِ
قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ⑤

بھڑا ڈٹھس ہک اوندی برادری وچو ہاتے ہک
اوندرے دشمن وچو ہاتے جیرھا اوندی برادری وچو ہا
اوں مدد طلب کیتی اچٹے دشمن دے مقابلے وچ تے
موسیٰ اوں کوں مکھ ماری تے او مر گیا تے آکھیس
اے تے شیطان کم تھی گئے بے شک او کھلا گمراہ کرٹ
والا دشمن۔

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑥

۱۷۔ اوں آکھے اے میڈے رب بے شک میں اپنی
جان تے ظلم کیتے تے توں میکوں بخش دے تے اللہ سیل
اونکوں بخش ڈتا ہیک اونکوں والا تے دل دل رحم کرٹ والا۔
۱۸۔ اوں آکھے اے میڈے رب تیلے انعام کرن دی
دجہ نال میں کڈاپس دی مجھیں دا امدادی نہ بنساں۔
۱۹۔ تے مجرکوں او ڈرویں ڈرویں شہر وچ پیٹے تے
ڈٹھے سی جو او ہربندہ جیں کل مدد ملگی ہائی ولادکوں
سڈینا پئے موسیٰ اونکوں آکھے بے شک توں کھلا کھلا
گمراہ ہوئیں۔

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا
لِلْمُجْرِمِينَ ⑦

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى
إِنَّكَ لَمِنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑧

۲۰۔ جیلے اوں ارادہ کیتے جو اونکوں پکڑے جیرھا ڈناہیں
دا دشمن ہا اوں آکھے اے موسیٰ کیا توں میکوں دی اوں
قتل کرٹنا چاہندیں جیوں کل میں ہک آدمی ماریے ہیک
توں محض ملک وچ ظالم بٹن چاہندیں تے توں
نوتیں چاہندا جو اصلاح کرن والیں دچر تھیویں۔

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْطَلِقَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَّهُمَا
قَالَ يٰمُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَمْلِكُنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ⑨

۲۱۔ تے شہر وچ پرس کین ہک بندہ درکدا کئے تے
آکھیس اے موسیٰ بے شک وڈیرے تیلے متعلق
مشورہ کریندے پین جو تیکوں قتل کر ڈیوں توں نکل
دج بے شک میں تیلے خیر خواہیں دچر ہاں۔

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ يَنْتَابُ قَالَ يٰمُوسَىٰ
إِنَّ السَّكَايَا تَكِيدُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ
مِنَ الْمُخْرَجِينَ ⑩

۲۲۔ تے او اتھو ڈرو دا ہریا نکل گئے ائے ائے
ڈبدا دینا ہاتے آکھیس اے میڈے رب میکوں ظالم

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑪

قوم کیں بچا۔

۲۳۔ تے جیلے او مدین شہر دو گئے تے اوں آکھے جو میڈا رب میوں سدھارا ہڈکھیس۔

۲۴۔ تے جیلے او مدین دے کھو تے آئے تے کھ لوک ڈٹھنس جیرے پاٹی پلیندے پئے ہن تے ڈو تریتیں انہیں کیں پرں ڈٹھنس جیریاں ڈنجریں کوں بکھو تے بٹندیاں پیاں ہن اوں آکھے تہا لجا کیا کم انہیں ڈوناہیں آکھے جو اسل پاٹی لے پلا سگدیاں جے تیں آجڑی ٹرنہ وٹھن تے ساڈا پیو بہوں پڑھا۔

۲۵۔ موسیٰ انہیں کوں پاٹی پلا ڈتے دل پچھاویں تلے ونچ بیٹے اوں آکھے اے میڈے رب میں فیقر آں اوںدا جو توں خیر میڈو لہاویں۔

۲۶۔ تے انہیں ڈوناہیں بھٹیں وچو ہک اوںدو ٹردی آئی تے شرمیدی پئی ہائی تے آکھیس میڈا پیو ٹیکوں سٹیندا پئے تاں جو اوںدا بدلہ ڈیوے جیرھاتیں ساکوں پاٹی پلا ڈتے۔ جیلے او انہیں دے پور کیں آئے تے سارا حال ڈٹس تے آکھیس توں نہ ڈر توں ظالم قوم کیں بچ گئیں۔

۲۷۔ انہیں وچو ہک آکھے اے ابا توں اینکوں رہک رکھ گھن بے شک توں جیکوں رہک رکھیں او طاقت والا وی تے ایماندار وی ہوئے۔

۲۸۔ اوں آکھے میں چاہندا جو انہیں ڈو دیریں وچو ہک داتیلے نال این شرط تے نکاح کر ڈیواں جو توں ۸ سال میڈی رہکی کریں تے جے توں ۱۰ سال پورے کر ڈیویں تے اے تیلے دلو ہوس تے میں تیلے اتے زیادہ بار نہیں ڈیون چاہندا جے اللہ چاہیا تے

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَلَىٰ سَرَّيَّ أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

وَلَمَّا وَدَّ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْكُنُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَنِ قَالَ مَا أَخْبَكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصَدِّرَ الزَّيْعَانِ وَابُنَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ۝

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ۝

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَتَشَتَّىٰ عَلَىٰ اسْتِغْيَاءٍ قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَسَوْتُ مِنَّا الشَّجُونَ ۝

مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأْبَىٰ اسْتَأْذِنُہٗ إِنَّا خَيْرٌ مِّنَ اسْتَأْذَنَ الْقَوْمِ الْأَوَّيْنَ ۝

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ إِنْ هَدَيْتَنِي هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمْلِي حَجَّجٌ فَإِنْ أَتَيْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ سِجْدَنِي ۝

إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝

توں میکوں نیکیں دھوپیں۔

۲۹۔ موسیٰ اکھٹے اے میڈے تے تیڈے درمیان پکی کال تھی گئی انہیں دھوپ جیڑی مدت وی میں پوری کر لیاں میڈے اتے الزام نہ ہوسی تے جو کچھ اسان اکھٹے ایندے اتے اللہ کافی گوارہ۔

۳۰۔ تے جیلے موسیٰ مدت پوری کر ڈتی تے گھروالیں کون گھن کے ٹرپے تے اوں طور دے بک پاسے بھاڑ ٹھیس تے اوں اپنے گھروالیں کون اکھٹے تسان کھڑو بے شک میں بھاڑ ٹھی » تھی سگدے جو میں تہاڑو کوئی خبر گھن آواں یا بھادا انگار اتاں جو تسان سیکو۔

۳۱۔ جیلے اوندو کئے تے اونکوں بابرکت جامے ہک بابرکت حصے کیں ہک درخت دے نال آواز ڈتی گئی جو اے موسیٰ بے شک میں اللہ ہاں میرا حارب العالین ۳۲۔ تے توں اپنا سوتا سٹ جیلے اونکوں ہلداڑ ٹھیس ناگ آں کار کنڈ پھیر کے بھیج پئے تے دلا نسی ڈٹھائے موسیٰ اگوتے تھی تے نہ ڈر۔ بے شک توں محفوظ رہیں۔

۳۳۔ اپنے ہتھ کون کچھ وچ پا او بغیر کہیں بیماری دے چٹا نکلی تے ڈر کہیں اپنے بہیں کون آپ دو بلا لے فرعون تے اوندے سرداریں دو تیڈے رب کہیں ڈرو دللائن بے شک اے لوک نافرمان۔

۳۴۔ اوں اکھٹے میں انہیں دھوپ ہک آدمی ماری کھڑاں تے میکوں ڈر جو او میکوں قتل کر ڈسین۔

۳۵۔ تے میڈا بھارون میں کہیں زیادہ چگلا الا سگدے اونکوں میڈے نال میڈا امدادی بنا کے

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلِينَ قَضَيْتَ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿۵﴾

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الظُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿۶﴾

فَلَمَّا آنَسَهَا نَزَدَىٰ مِنْ شَارِطِي الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبَارَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَتَوَلَّىٰ إِلَيَّ أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۷﴾

وَأَنْ إِنِّي عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَؤُوسَةً أَقْبَلَ وَلَا تَخَفْ إِنَّكَ مِنَ الْآمِنِينَ ﴿۸﴾

أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْجُجُ بَيْضَاءَ مِنْ عَبْرِ سَوْءٍ وَأَضْمَرَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الذُّهَبِ فَلَمَّا رَأَىٰ أَنَّكَ بُهَاتَانٍ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۹﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿۱۰﴾

وَإِنِّي هَارُونَ هُوَ أَخِي أَفَصِّحْ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿۱۱﴾

پیٹھ او میڈی تصدیق کر لیں بے شک میں ڈر داں جو
او میکرں جھٹلا ڈلین۔

۳۶۔ اوں آکھئے اساں تیبے مہرناں تیبی بائھ
مضبوط کر لیسوں تے اساں تساں ڈوناہیں کوں غالب
کر لیسوں تے او تساں ڈوناہیں تیں نہ کچھ سبکسن تساں
ڈوہیں تے میرے تہاڈا آکھن منین ساڈی آیات نال
غالب تھیسو۔

۳۷۔ جیلے موسیٰ ساڈیاں کھیاں کھیاں آیتاں گھن کے
انہیں دے کولہو آئے انہیں آکھئے اے تے مھن گھڑیا
ہویا دوکھاہ اساں اے کال اپٹے پیو ڈاڈیں کنیں نیں
سٹی۔

۳۸۔ تے موسیٰ آکھئے میڈارب اونکوں بہوں جانڈے
میرھا اوں کنیں ہدایت گھن کے آوے تے جیندا
انجام چکا تھیس بے شک ظالم کامیاب نیں تھیندے۔

۳۹۔ تے فرعون آکھئے جو اے سردارو میں اپٹے سوا
تہاڈے کیتے کوئی مہبود نیں جانڈا اے ہاں تو سنی
مٹی تے میڈے کیتے بھا ہال (سکھاں بٹا) تے دل
میڈے کیتے برج بٹا تھی بگدے جو میں موسیٰ دے
خدا دا پتر کر گھناں تے بے شک میڈا خیال جو اے
کوڑا ہے۔

۴۰۔ تے اوں تے اوندے لشکر ملک وچ ناحق وڈاں
کیتی تے انہیں سمجھے جو او ساڈو مزلائے دین۔

۴۱۔ اساں اونکوں تے اوندے لشکر کوں پکڑ گدے
تے اونکوں سندرو وچ سٹ گتے تے توں ڈیکھ
نالاں دا کیا انجام تھیندے۔

قَالَ سَنَشُدُّ عَضُدَكَ بِأَجْيَدِكَ وَجَعَلْنَا لَكَ لُطْفًا
فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ بِأَيْدِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ
الْغَالِبُونَ ۝

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُّقْتَرَنٌ وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ۝

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَىٰ مِن
عِنْدِهِ وَمَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ۝

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ
إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهَامُّ عَلَى الْغَلِيِّ فَأَجْعَلْ
لِي مَصْرًا لَّعَلِّي أَخْلِفَ إِلَىٰ إِلَهِ مُوسَىٰ وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
مِنَ الْكَذَّابِينَ ۝

وَأَسْتَكَبَرُوا وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ يَغْيِرُ الْحَقُّ وَ
ظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ۝

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَذْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
لَا يُنصَرُونَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اساں انہیں کوں سردار بنایا ہا تے او بھادو
سڈیندے ہن تے قیامت دے بجیہر انہیں دی مدد نہ کیتی
ولیں۔

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ
فِي الْمَقْبُورِينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے ایں دنیا وچ اساں انہیں تے لعنت کیتی ء
تے قیامت دے جڑینہ او ذلیل ہوسن۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَدَمًا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے اساں موسیٰ کوں پہلی وستیاں تباہ کرن دے بعد
کتاب بڑی ء جیرھی کوکس کیتے معز تے ہدایت تے
رحمت بانی تاں جو اونصیت حاصل کرن۔

وَمَا كُنْتَ بِمُحَابِبِ الْعَرَبِ إِذْ فَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے توں اوں ویلے بچا دھوکا ء ناں ہانویں
جڈاں اساں موسیٰ کوں نبوت بڑی بانی تے نہ توں
گواہ ہانویں۔

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا
كُنْتَ ثَاوِيًّا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے اساں بہوں ساری قومیں کوں پیدا کیتے
تے انہیں دی عمر وڈی تھی گئی تے توں مدین والیں وچ
دی نہ ہانویں جو توں انہیں کوں ساڈی آیات پڑھو کے
سنانویں ہاتے اصل اساں رسول پٹھن والے ہن۔

وَمَا كُنْتَ بِحَاجِبِ الظُّلُمِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً
مِّنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَنتَهُم بِمِنِّ شَيْءٍ
مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے توں طور دے پاسو دی کاو نہ ہانویں جیلے اساں
اونکوں سڈیے تے اصل اے تیڈے رب دی رحمت
بانی تاں جو اوں قوم کوں جڈانویں جیندو تیں کئیں پہلے
کوئی جڈاؤن والا نیس آیا تاں جو اونصیت پکڑن۔

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُم مُّصِيبَةٌ يَأْكُلَ مَتَّٰبِدِهِمْ
يَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ
وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۸﴾

بے اے خیال نہ ہوندا انہیں دے کیں دی دجر نال
انہیں تے مصیبت آئی تے او آکھسن
اے ساڈے رب تیں ساڈو کوئی رسول کیوں نیس
پٹھیا تے اساں تیڈی آیات دی پیروی کروں ہا تے
مومنین وچوڑن وچوڑن ہا۔

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ
مِثْلَ مَا أُنْزِلَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُنْزِلَ مُوسَىٰ

۳۸۔ تے جڈاں انہیں دے اساں کئیں حق اگھیا تے انہیں آکھے
جو ساکوں اوکھ کیوں نیس جڈاگیا جو موسیٰ کوں جڈاگیا ہا۔

مِنْ قَبْلُ قَالُوا سَحَابٌ مِّمَّنْ تَقْتُلُونَ قَالُوا إِنَّا بِكُمْ
كَافِرُونَ ﴿۵۸﴾

کیا انہیں اس کینس پہلے اوس قیلیم دالکار نہ کیسا با جیڑھی موسیٰ
تے لمتھی ہائی انہیں آکھئے جڈو جادوگرن جیڑھے ہک
ڈوبھے دے امدادی ہن تے انہیں آکھئے بے شک اسان
ہر گال دا انکار کریندے ہیں۔

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا
أَتَّبِعُهُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۵۹﴾

۵۸۔ توں آکھ تسان انہیں جڈناہیں کینں زیادہ ہدایت والی
الہ دلو کتاب گھن آؤ میں اوندی پیروی کر گھنساں جے تسان
سچے ہوتے۔

فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ
وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ يُضِلُّهُ اللَّهُ عَنْ سَبِيلِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۶۰﴾

۵۹۔ جے او تیبی گال نہ منن (پوری نہ کرن) تے توں
جان گھن جو اومض اپنی خواہشات دی پیروی کریندن
تے اوس کینں زیادہ گمراہ کون تہی سبگدے جیڑھا اللہ کینں کہیں
ہدایت دے بغیر اپنی خواہشات دی پیروی کرے بے شک
اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۶۱﴾

۶۰۔ تے اسان انہیں دو ہک دے بعد ہی وہی پھیندے
رہ گئے ہیں تاں جو اونصحت پکڑن۔

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿۶۲﴾

۶۱۔ اسان اس کینں پہلے جیڑھی کتاب انہیں کوں ڈتی
ہائی او ادنکوں منیندن۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ آلِ إِبْرَاهِيمَ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۶۳﴾

۶۲۔ تے جیلھے او انہیں تے پڑھیاں ویندن او آبدن اسان
ایکوں منیندے ہیں بے شک او ساڈے رب و لو
سچ بے شک اسان اس کینں پہلے دی فرمانبردار ہاسے۔

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَ
يَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ الْيَتِيمَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۶۴﴾

۶۳۔ انہیں کوں انہیں دے صبر دی وجر نال جڈو دفعہ اجر
ڈوتا ویسی تے اونیک نال برائی کوں دور کریندن تے جو
اسان انہیں کوں ڈتے اوندے وچ خرچ کریندن۔

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا
لَنَا أَعْمَالُنَا وَكَلَّمَ أَعْمَالُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ
لَا تَنْبَغِي الْجَهْلِينَ ﴿۶۵﴾

۶۴۔ تے جیلھے اچھے ہودہ گالہیں سُنن اوس کینں منہ پیر
گھنن تے آبدن ساڈے عمل ساڈے کیتے تے تہاڈے
عمل تہاڈے کیتے۔ تہاڈے اتے سلامتی ہوئے اسان
جالہیں دے منہ لے لگدے۔

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

۵۶۔ بے شک توں جینکوں چاہیں ہدایت توہیں ٹھے بگدا تے اصل اللہ اونکوں ہدایت ڈیندے جینکوں چاہندے تے او ہدایت پاوٹن والیں کوں بہوں چاندے۔

وَقَالُوا إِنَّا نَتَّبِعُ الْهُدَى مَعَكَ نَتَّخِظُكَ مِنْ أَزْوَاجِنَا أَوْ لَمْ نَكُنْ لَهُمْ حَرَمًا أَمَّا يُجَبِّدُنَا إِنَّا وَنَشَرْتُمْ كُلَّ شَيْءٍ رَزَقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾

۵۸۔ تے او آبدن جے اساں اوں ہدایت تے عمل کردن جیڑھیں تیں کیں بے تے ساکوں ملک وچ مار گھٹسن کیا اساں انہیں کیتے محفوظ تے امن دی جائیں بُنائی جیندو ہر طرح دے پھل ایندن لے ساڈے ولورزق تے بہوں سارے لوک چاندے نیئیں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ قَرْيَةً بَطَرَتْ مَعِشَتَهَا أَفْئِدًا مَّسْكِيْنُهُمْ لَمْ تَكُنْ مِنْ بَعْدِ هُمْ إِلَّا قَلِيلًا ۚ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

۵۹۔ اساں بہوں سداں و ستیاں ہلاک کر چھوڑین جیڑھے اپنی روزی دی وجہ نال اکڑتے گئے ہن لے انہیں دے گھرن جنہیں وچ انہیں دے بعد کڈاں کوئی نیئیں رہیا تے اساں ہی انہیں دے وارث بنے ہیں۔

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ رَسُولًا يَنْذِرُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

۶۰۔ تیربارب کہیں دستی کوں ہلاک نیئیں کریندا جے تیں او انہیں دے مرکز وچ رسول بھیجے جیڑھے ہلاک کوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے سناوے تے اساں دستی کوں ہلاک لے کریندے سوائے ایندے جو اوندے رہن دے ظالم ہوں۔

وَمَا أَوْتَيْنَاهُم مِّنْ شَيْءٍ مَّتَاعٍ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَزِينَتِهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

۶۱۔ جو کچھ تہا کوں دتا ویندے لے دنیاوی زندگی دا سامان تے اوندا سوکھ تے جو اللہ کیں ہے او چنگا تے باقی رہن والا جو کیا تہاں عقل نوہے کریندے۔

أَفَنُ وَعَدْنَاهُ وَوَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ لَافِيْهِ كُنْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعَ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦١﴾

۶۲۔ کیا جیندے نال اساں چنگا وعدہ کیتے تے او اونکوں ملٹن والا لے اوں آدمی آلی کار تھی بگدے جینکوں اساں محض دنیاوی زندگی دا سامان دتا ہئے۔ دل او قیامت دے ڈیندے حاضر کیا دیسی۔

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

۶۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں سٹہ لیس تے اکھس میڈے شریک کتھان جنہیں کوں تہاں میڈے مقابلے وچ

خیال کریندے ہاوے۔

۶۴۔ جنہیں دے متعلق ساڈے عذاب دا فیصلہ تھی چکیا ہوی
او اکھن لے ساڈے رب لے او لوکن جنہیں کوں اسان
گمراہ کیسا ہاتے اسان انہیں کوں اوین گمراہ کیسا جیویں خود
اسان گمراہ تھئے ہاسے اچ اسان تیڈے اگو گمراہی کنیں
بری تھیندے یں لے لوک ساڈی عبادت نہ کریںدے
ہن۔

۶۵۔ تے انہیں کوں اکھیا دیسی جو تساں اپٹے شریکس
کوں سڈو تے او سڈلین تے او جواب نہ ڈلین تے
عذاب ڈیکھ گھنن تے اکھن ہلے اسان ہریت پاؤں ہا۔
۶۶۔ تے جڈاں او انہیں کوں سڈلین تے او اکھسی جو تساں
رسولیں کوں کیا جواب ڈتا ہا۔

۶۷۔ انہیں کوں ساریاں دیلاں ٹھیل دیں اوں ڈینہ
تے او ہک پے کنیں سوال نہ کریں گن۔

۶۸۔ تے جیرھا تو بہ کر لیں تے ایمان گھن اوں تے چکے
کم کر لیں تے او کا میاب لوکس وچو تھی ویسی۔

۶۹۔ تے میڈا رب جو چاہندے کریندے تے جینکوں
چاہندے چٹن گھندے انہیں کوں اختیار نیں اللہ پاک
تے انہیں دے بناو تو شریکس کنیں اچا ہا۔

۷۰۔ تے تیڈا رب ہانڈے جو او اپٹے سینے وچ لکھیند
تے جو او قلا ہر کریندن۔

۷۱۔ او ہر اللہ جیندے سوا کوئی مبود نیں پہلے دی تے
پچھیں دی سچیاں تو لیاں ہونداں یں تے بادشاہت ہوندی ہا۔
تے تساں سارے ہونڈو ولائے ویسے۔

۷۲۔ توں اکھ تساں ڈوسو جے اللہ سائیں تہا ڈے اتے
قیامت تیں رات لمبی کر ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا مبود

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ
أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا
كَانُوا آيَاتِنَا يَعْبُدُونَ ﴿۶۴﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا
لَهُمْ وَرَأُوا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿۶۵﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿۶۶﴾

فَعَبِّتَ عَلَيْهِمُ الْآيَاتِ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿۶۷﴾

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَنِيَ أَنْ يَكُونَ
مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿۶۸﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
سُبْحَنَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۹﴾

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۷۰﴾

هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخُسُوفُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۷۱﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ

أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿۳۷﴾

جیرھا تہا بڑے اتے روشنی گمن اوسی کیا تاساں سُنْدے
نَوَّھے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِكُلِّ
تَنْكُوتٍ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۳۸﴾

۳۔ توں اکھ تاساں بڑ سوبے اللہ سیئیں تہا بڑے اتے
بڑینہ کوں قیامت تیں لمبا کر ڈیوے تے اللہ دے سا کوں معبود جیرھا
تہا بڑے واسطے رات گھن اوسی جو تاساں اوندے وچ
آرام کردتے کیا تاساں بڑے نَوَّھے۔

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمْ لَيْلًا وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۹﴾

۴۔ اے اوندی رحمت جواو رات تے بڑینہ بٹلے۔ تال جو رات کوں
تاساں ارا کو تے بڑینہ کوں اوندرا فضل بگر کو تے تال جو تاساں
شکر گزار بٹو۔

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿۴۰﴾

۵۔ تے جڈاں او انہیں کوں سبیل سی تے پھسپی کھٹاں
میڈے شریک جیرھے تاساں خیال کریندے ہا دے۔
۶۔ تے ہر امت دچر اسان ہک گواہ کڈھیسوں تے
آکھسوں اپنی دلیل گھن آؤ تے او جاں گھنسن جو حق
اللہ دے کو لہوئے تے جو او کوڑ پدھیندے ہن ونبج
ولی۔

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَأَكَاذُوا يَفْتَرُونَ ﴿۴۱﴾

۷۔ بے شک قارون موسیٰ دی قوم دچر ہا تے اول
انہیں تے ظلم کیا تے اسان اوکوں اتنے قرآنے بڑے تے ہن
جو اوندیاں کہیاں ہک طاقتور جماعت دی نہ چا سبگی
ہائی جڈاں اوندی قوم اوکوں آکھیا اگر کج نہ بے شک اللہ
اگر کجی والیں کوں پسند نہیں کریندا۔

إِنْ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَغَىٰ عَلَيْهِمْ وَآتَيْنَاهُ
مِنَ الْكُتُوبِ مَا أَنْ مَفَاتِحَهُ لَتَنَتَّوْا بِأَلْعَصْبَةِ أُولَى
الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ﴿۴۲﴾

۸۔ تے جو اللہ حیکوں بڑے تے اوندے نال آخرت دا گھر بٹا
تے دنیا دے وچ دی اپنے حصے کوں نہ بھل تے
چنگائی کر جیویں اللہ سیئیں تہا بڑے نال چنگائی کیتی
تے مک وچ فساد نہ پیدا کر بے شک اللہ سیئیں
فسادیں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿۴۳﴾

۹۔ اول آکھئے میکوں اے سب کجھ میڈے علم دی وجہ

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ

اللَّهُ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَآكْرَهُ جَعْلًا وَلَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ النَّجْرُمُونَ ﴿٩﴾

کنیں ملے کیا او نہیں جانتا ہے شک الشیئیں اوں
کنیں پہلے بہوں ساریں قومیں کوں ہلاک کیتے جیڑیاں
انہیں کنیں زیادہ طاقت والیاں تے زیادہ امیر ہن تے
جیڑیں کوں انہیں دے گناہیں دے بارے وچ پکھا
نئیں ویندا۔

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا يَلِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿١٠﴾

۸۰۔ تے او اپنی قوم دو اپنی زینت نال نکلیا تے اولوک
جیڑے دنیاوی زندگی کوں چاہند آبدن افسوس ساکوں
وی او ہر کھڑے ہا جو قارون کوں دتا گئے بے شک او
وڈے بخت والا۔

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الصَّابِرُونَ ﴿١١﴾

۸۱۔ تے جنہیں کوں علم دتا گیا ہا انہیں آکھے مرو شالا اللہ
دا بدلہ چکھا او دندے واسطے جیڑا ایمان گھن آوے
تے جھگے کم کرے تے اے بدلہ صبر کرن والیں کوں
ملدے۔

فَحَسَنَّا بِهِ وَبَدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿١٢﴾

۸۲۔ تے اساں او نکوں تے اوندی برادری کوں مک وچ
ذیل کر دتا تے کوئی وی ٹولہ اللہ دے سوا اوندی مدد
نہ کر سگدا ہاتے او بچ نہ سگیا۔

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَانَ اللَّهُ يَنْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَبِكَانَتِ لَنَا بُعْدُ الْكَافِرُونَ ﴿١٣﴾

۸۳۔ کل تیں جیڑے اوندے مرتبے دی خواہش کریندے
ہن او آبدن جو ہلاک تھیو اللہ سیئیں اپنے بندیں وچ
جیڑے کیتے چاہندے رزق ددھا دیندے تے تنگ
کر دیندے۔ جے اللہ داساڈے اتے احسان نہ ہوئے ہا
تے اساں وی ذیل تھی وچوں ہا ہلاک تھیویں کافر
کامیاب نئیں تھیندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ فَتَفْسَدُوا دِينَكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَا يَتَّبِعُونَ هَذِهِ السُّبُلَ فَتَفْسَدُوا دِينَكُمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَا يَتَّبِعُونَ هَذِهِ السُّبُلَ فَتَفْسَدُوا دِينَكُمْ

۸۴۔ اے آخرت دا گھر لے اساں انہیں لوکیں کیتے
بنیڈے ہن جیڑے مک وچ نہ وڈائی کریندن تے نہ
گیڑ گھتین تے انہی متقیں کیتے ہن۔

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

۸۵۔ جیڑا نیکی کر لیس او نکوں اوں کنیں چکھا بدلہ ملی تے

فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۵۵﴾
 إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ
 قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي
 ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۵۶﴾

جیرھا برائ کر لیس اوںکوں اوندی برائی دے برابر بدلہ لیس
 ۸۶۔ بے شک جس تیلے اے قرآن فرض کیتے اوںکوں
 اوں جا دو دلا ایسی جیندو لوک دل دل اندن توں
 اکھ میڈا رب اوںکوں بہوں جائدے جیرھا ہدایت تے
 ہے تے اوںکوں دی جیرھا کھلی گمراہی درج۔

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَن يُثَقِّلَ بِكَ الْقِثْلُ إِلَّا رَحْمَةً
 مِن رَّبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِّلْكَافِرِينَ ﴿۵۷﴾

۸۷۔ تے توں امید نہ رکھیندا بائیں جو تیلو کتاب لہسی
 سوائے تیلے رب دی رحمت تے توں کافریں دا
 کڈاہیں دی امدادی نہ بنیں۔

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنزِلَتْ إِلَيْكَ
 وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۵۸﴾

۸۸۔ تے تیکوں اللہ دی آیتیں کنیں انہیں دے لہن
 دے بعد کوئی روک نہ ڈیوے تے توں اپنے رب دو
 سب تے مشرکیں وچ نہ بن۔

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَكُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ ۚ لَهُ
 الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۵۹﴾

۸۹۔ تے اللہ دے سوا پے کوں مبود نہ سب اوںدے سوا
 کوئی بیا مبود کاہ نہیں ہر شے فنا تھیندو والی ہ سوائے
 اوںدے جیندو اللہ دی توجہ ہوئے۔ حکم ہوندو تے
 سارے ہوندو ولائے لہیں۔

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمِلَةِ سَبْعُونَ آيَةً وَسَبْعَةُ رُكُوعَاتٍ

سورة عنكبوت کی ۷۷ آیتیں ۷۰ آیات تے ۷۷ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کریندال اللہ دے نال نال جیرھا بن منگئے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ میں اللہ خوب چاڈال۔
الْمَلِكِ ②
- ۳۔ کیا لوکس خیال کیتے جہاںہیں کوں اس گال کرٹ تے
أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يَبْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ③
- ۴۔ اسان انہیں کنیں پہلے لوکس کوں وی آزما یا
وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ④
- ۵۔ یا کیا ادو کہ جیرھے برے کم کریندن خیال کریندن
أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَحْكُمُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَهُ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑤
- ۶۔ جیرھا اللہ دے ملٹ دی امید کریندے تے بے شک
مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ ⑥
- اللہ دے مقرر تھیا ہوا وقت آوٹ والا ہے۔ تے او بہوں سٹٹ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑦
- ۷۔ تے جیرھا شخص کوشش کریندے او اٹے ناندے
وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ ⑧
- کیتے زولیندے بے شک اللہ سیٹ ساریں جہانیں کنیں
عَنِ الْعَالَمِينَ ⑨
- ۸۔ تے جیرھے ایمان گھن آئن تے چنگے عمل کیتے نیں
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ ⑩
- اسان انہیں کنیں انہیں دیاں بڑائیاں پریں کرڈلیں
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْلَمُونَ ⑪
- تے انہیں کوں انہیں کنیں بہوں چنگا بدلہ ڈلیں جیرھے
كَانُوا يَعْلَمُونَ ⑫
- ۹۔ تے اسان انسان کوں پیرو مانال چنگا سلوک کرٹ دا
وَوَضَعْنَا لِلْإِنْسَانِ يَوْمَئِذٍ حُسْنًا ⑬

إِنْ جَاهِلَكَ لِشُرِكَ بِى مَا لَيْسَ لَكَ
بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۚ إِنِّ مَرْجِعُكُمْ
فَإُنْصِتُمْ لِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵﴾

حکم ڈیا۔ یا جے او میڈے نال شرک کرٹ تے تیکوں مجبور
کرن جیندا تیکوں کوئی پتہ نیئیں تے دل توں انہیں ٹوڑنا ہیں
وا اکھن نہ من تساں میڈو ولٹے تے میں تہا کرں تہاڈے
عمیلں دے متعلق ڈیسیاں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي
الصَّالِحِينَ ﴿۶﴾

۱۔ تے جیرے ایمان گھن اُن تے جگے کم کیسے نیں اسل
انہیں کوں ضرور نیک لوکیں وچ داخل کر لیسوں۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللّٰهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي
اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَدَابِ اللّٰهِ وَلَئِنْ جَاءَ
نَصْرٌ مِّنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللّٰهُ
بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿۷﴾

۱۱۔ کجھ لوک ہن جیرے آہن اسل اللہ تے ایمان گھن
اُن تے ہن تے جیرے اللہ دی راہ وچ انہیں کوں تکلیف
پہنچے تے لوکیں دے فتنے کوں اللہ دے عذاب جیہاں چا
سمجھن تے جے تہڈے رب ولو امداد آدے تے او
ضرور آہن جو بے شک اسل تہاڈے نال ہاے کیا
اللہ سیئیں او گالہیں نیں جاڈا جیریاں دنیا جہاں دے لوکیں
دے دلیں وچ ہن (جاڈے)

وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿۸﴾

۱۲۔ تے اللہ سیئیں ضرور ظاہر کر لیس ایمان گھن آوٹن والیں
کوں دی تے منور ظاہر کر لیس منافقین کوں دی۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ ۖ وَمَا يُطِيعِلُنَّ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ
غَيْرَ شَيْءٍ ۚ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿۹﴾

۱۳۔ تے کافر مومنین کوں آہن تساں ساڈے پیچھو ٹرو تے
اسل تہاڈے گنہ چا گھنسون تے او ذراوی انہیں دے
گناہ چا وٹن والے نیں او بے شک کوڑے ہن۔

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيُنْزِلُنَّ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۱۰﴾

۱۴۔ تے او ضرور اپٹے بار چسین تے اپٹے بار نال بے بار
دی چسین۔ تے قیامت دے ڈیہ نہ ضرور پچھا دیسی جیرا
او کوڑ پرھیندے ہن۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ
سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَ
هُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۱﴾

۱۵۔ تے اسل نوح کوں ادنی قوم دو پٹیا ہا تے
انہیں وچ ۹۵۰ سال رہ گئے ول ادنی قوم کوں
طوفان پکڑیے تے او ظالم ہن۔

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۲﴾

۱۶۔ تے اسل ادنکوں تے بیڑی ایس کوں بچا گدھا تے
ایں کوں جہانیں واسطے نشان بنا ڈیا۔

وَابْرِهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ
ذِكْرُكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے ابراہیم جیسے او اپنی قوم کوں آکھے اللہ دی عبادت
کرو تے اوں کیں ڈرد لے تہا بڑے کیے چنگا ہے
تساں چاٹدے ۶۔

اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَتَخْلُقُوْنَ
اِفْکًا اِنَّ الَّذِیْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا یَمْلِكُوْنَ
لَکُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ
وَاشْكُرُوْا لَہٗ اِلَیْہِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ تساں محض بتیں دی عبادت کریندے ۶ اللہ دے
سوا تے کوڑ بنیدے ۶ بے شک تساں اللہ دے سوا
جنہیں دی عبادت کریندے ۶ او تہا بڑے رزق دے
مالک ۶ انہیں تساں اللہ کیں رزق مگوتے ہونڈی
عبادت کرد تے اونڈا شک کرو تساں ہونڈو دلٹے۔

وَ اِنْ تَکْذِبُوْا فَقَدْ کَذَّبَ اُمَمٌ مِّنْ قَبْلِکُمْ وَمَا
عَلٰی الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْبَیِّنُ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے جے تساں جھٹلیسو تے تہا بڑے کیں پہلی امتیں
دی جھٹلایا ہا تے رسول تے محض کھول کھول کے
گال پچا ڈیون فرمن۔

اَوَلَمْ یَرَوْا کَیْفَ یُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ یُعِیْدُہٗ
اِنَّ ذٰلِکَ عَلَی اللّٰهِ یَسِیْرٌ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ کیا اونہیں چاٹدے جو اللہ کیوں منڈھ کنیں پیدا
کریندے تے دل او ہوجہیں مخلوق ولاولا بنیدے بے شک
اللہ کیے لے گال سوکھی ۶۔

قُلْ سَیَرُوْا فِی الْاَرْضِ فَانظُرُوْا کَیْفَ بَدَا الْخَلْقَ
ثُمَّ اللّٰهُ یُنشِئُ النَّشَاةَ الْاٰخِرَةَ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی کُلِّ
شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ توں آکھ زمین وچ ٹرد پھرتے ڈیکھو جو کیوں
اللہ سیس منڈھ کنیں پیدا کیے تے دل اللہ سیس انہیں
کوں مرٹ دے بعد جیندا کریندا رہ گئے بے شک اللہ ہر
شے تے قادر۔

یُعَذِّبُ مَنْ یَّشَاءُ وَیَرْحَمُ مَنْ یَّشَاءُ وَ
اِلَیْہِ تُقْلَبُوْنَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ جینکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے جیندے
اتے چاہندے رحم کریندے تے تساں ہونڈو دلٹے۔

وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِیْنَ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمَآءِ وَ
مَا لَکُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ دَلِیْلِ وَلَا تَصْیِرُ ۚ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے تساں زمین وچ تے آسمان وچ اونکوں
ہر اترے سبکدے تے اللہ دے سوا تہا بڑا کوئی سبکتی
تے امدادی کارہ نہیں۔

وَالَّذِیْنَ کَفَرُوْا بِآیٰتِ اللّٰهِ وَلِقَآئِہٖ اُولٰٓئِکَ
یَجْزِیْہُمْ مِنْ سَخْمَتِیْ وَاُولٰٓئِکَ لَہُمْ عَذَابٌ
اَلِیْمٌ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے جنہیں اللہ دی آیات دا تے اونڈے ملن دا
انکار کیے لے لوک میڈی رحمت کیں نا امید تھی گئیں
تے انہیں لوکس کیے بڑھ ڈیون والا عذاب۔

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿۱۵﴾

۲۵۔ تے اوندی قوم دا محض ایھو جواب ہا جو انہیں آکھئے
ایکوں قتل کر ڈلیو تے ساڑ ڈلیو تے اللہ شیئیں بھانئیں
اون کوں بچا گدھا بے شک ایندے وچ منن دالیں
کیتے ہک نشان۔

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ مَوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُم بِبَعْضٍ ۚ وَلَيَعْنُ بَعْضُكُم بَعْضًا ۚ وَفَأَوَّاهُ
النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نُّصِيرٍ ﴿۱۶﴾

۲۶۔ تے اوں آکھئے جو تساں اللہ دے سوا محض مبین
کوں مہمور بنا گدھے تاں جو تساں میں دنیاوی زندگی
وچ پے مشرکیں نال پیار و دعاؤ ول قیامت دے
ڈینہ تہاڑے کچھ لوک کچھ نہیں دا انکار کر لیں تے بعض
بعض تے لعنت پھٹیں تے تہاڑا ٹھکاڑ بھاء تے
تہاڑا کوئی دی امدادی نہ ہوسی۔

ثُمَّ قَالَ لِي مَا جَزَاءُ لِي رَبِّي إِنَّمَا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۷﴾

۲۷۔ تے لوط اوں کوں من گدھا تے اوں (ابراہیم) آکھیا
میں بے شک اپنے رب دو بھرت کرنیال بے شک او غالب تے سانا ہا۔
۲۸۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشے تے
اوندی اولاد وچ نبوت (نبی) بٹائی تے کتاب ڈٹی تے
اساں اونکوں دنیا وچ بدلہ دے ڈتاتے بے شک او
آخرت دے ڈینہ نیک لوکیں وچ ہوسی۔

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ ۚ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
النَّبُوَّةَ ۚ وَالْكِتَابَ ۚ وَآيَيْنَاهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا ۚ وَرَأَيْنَاهُ فِي
الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۸﴾

۲۹۔ تے لوط جیسے اوں اپنی قوم کوں آکھئے بے شک تساں
بے حیائی کریندے ع جبرمی اچ تیں دنیا وچ کسں پے
میں کیتی۔

وَلَوْ كُنَّا إِذَا قَالُوا يَعْقُوبُ إِنَّا لَنَكْفُرُ بَعْدَ مَا
سَبَقْنَا بِهِمْ مِنْ أُحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹﴾

۳۰۔ کیا تساں جو انیں دو شہوت کیتے اندے ع تے
لوکے مریندے ع تے اپنی مجلسیں وچ گندیاں بگاہیں
کریندے ع تے اوندی قوم دا محض ایھو جواب ہا جے
توں سچا ہوئیں تے ساڑے اتے اللہ دا عذاب گھن آ۔
۳۱۔ اوں آکھئے اے میلے رب میلہی مدد کر فساد
قوم دے مقابلے وچ۔

إِنَّا لَنَكْفُرُ بَعْدَ مَا نَبُوءُ بِكَ بِالْبَغْيِ ۚ وَتَفْقَهُونَ الشَّيْطَانَ
تَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ تُنْكِرُ ۚ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
إِلَّا أَنْ قَالُوا افْتِنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِن كُنْتَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿۲۰﴾

۳۲۔ تے جیسے ساڑے قاصد غرض غری گھن کے ابراہیم

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿۲۱﴾

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا

مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا
ظَالِمِينَ ﴿۳۱﴾

دو کئے تے انہیں اکھٹے بے شک اساں ایں وسی آلیں
کوں ہلاک کرن والے ہیں بے شک ایں وسی دلے
ظالم ہن۔

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا مَن أَعْلَمُ بِمَن فِيهَا بُنْتَى
لَنُفِيتَهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَأَنَّكَ
الْغَيَّبِينَ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ اوں اکھٹے بے شک اونڈے وچ لوط دی ہے
انہیں اکھٹے اساں بہوں جانڈے ہیں جو کون اونڈے وچ
اساں ضرور اونکوں تے اونڈے گھر والیں کوں بچا گھنسون
سوائے اونڈی زال دے او پچھو رہن والیں وچرے۔

وَلَمَّا أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِخِّ
يَهُمْ وَصَافٍ بِهِمْ ذُرْعًا وَ قَالُوا
لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُونَكَ وَ
أَهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ كَأَنَّكَ
الْغَيَّبِينَ ﴿۳۳﴾

۳۲۔ تے جیلھے ساڈے قاصد لوط وداٹن تے اونکوں
چنگا نیں گیا تے انہیں نال اونڈا دل تنگ تھئے تے
فرقتیں اکھٹے توں نہ ڈرتے نہ مونجھا تھی بے شک اساں
تیکوں تے تیڈے گھر آلیں کوں بچا گھنسون سوائے تیڈی
زال دے او پچھو رہن والیں وچرے۔

إِنَّا مُنْذِرُونَ عَلَى أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ
بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۳۴﴾
وَلَقَدْ شَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بِّنْتَهُ لِقَوْمٍ يُعْقِلُونَ ﴿۳۵﴾

۳۳۔ بے شک اساں ایں وسی آلیں تے آسان تو عذاب
لہا دن والے ہیں ایں وچر نال جو اونافرمانی کریندے ہن۔
۳۴۔ تے اساں ایندے نال عقل والی قوم کیتے ہک کھلا
نشان چھوڑیئے۔

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتَوُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے مدین دواوندے بھرا شعیب کوں بیٹھے
اوں اکھٹے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تے
آخرت دے ڈینہ دی امید رکھو تے زمین وچ بگڑ
گھٹن کیتے نہ پھرو۔

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جِثِيًّا ﴿۳۷﴾

۳۶۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے تے انہیں کوں کبا
ڈیوٹن والے (بھوٹیں امب) عذاب پکڑ گدھے تے او
اپنے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پین۔

وَعَادَا وَ تَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُم مِّن مَّسِيحَتِهِمْ ذُرِّيَّتَ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَ
كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے عادتے قوم دی رہن دیاں جہیں دے متعلق
ہا کوں کھول کے ڈسے تے شیطان انہیں کوں انہیں دے
عمل سوٹھے کر کے ڈکھاٹن تے انہیں کوں سدھی راہ

کنیں روک ڈتے سی تے او ایں بھال کوں چھگی طراں
سمجھدے ہن۔

۴۰۔ تے قارون تے فرعون تے ہامان انہیں دو موسیٰ
کھلے دلائل گھن کے آئے انہیں ملک وچ وڈائی نال کم
گدھے تے او عذاب کیں بچ نہ سگئے۔

۴۱۔ اساں ہر یک کوں اوندے گناہ دی وجہ نال پکڑیئے
انہیں وچر کچھ تے اساں پتھریں دامنہ وسائے تے
کچھ لوکیں کوں کہیں بے عذاب پکڑیئے تے کچھ لوکیں
کوں اساں ملک وچ ذلیل کر ڈتے تے کچھ کوں اساں
عزق کر ڈتے اللہ انہیں تے علم نہ کریندا ہائے آپ
اپنے اتے علم کریندے ہن۔

۴۲۔ تے حیرے لوکیں اللہ دے سوا بے سبکتی بٹائن انہیں
دی مثال بڑا نہور دی ع او گھر بیٹندے تے ساریں کنیں
کمزور گھر ڈا نہور دا ہوندے جے او جائدے ہون۔
۴۳۔ بے شک اللہ سیس او کموں جائدے جیٹکوں او
اللہ دے سوا سڈریندن تے او غالب تے سیٹا نا۔

۴۴۔ تے اے مثالئن جیڑھیاں اساں لوکیں کیے بیان
کریندے ہں تے سوائے عالمیں دے بیا کوئی انہیں کوں
نئیں سمجھا۔

۴۵۔ اللہ سیس آسمان تے زمین حق نال بٹائن تے بیشک
ایندے وچ مومنین کیے نشان۔

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ ﴿۴۰﴾

فَكُلًّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَّنْ أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ أَخَذْنَا
الصَّيْحَةَ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَفَيْنَا بِهِ الْأَرْضُ
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَاهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۱﴾

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ إِذَا أَخَذَتْ بِتِيٍّ وَإِنْ أَوهَنَ السُّيُوتُ لَبِثَتْ
الْعَنْكَبُوتُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۴۲﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعَوْنَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۴۳﴾

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ لَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
الْعَالِمُونَ ﴿۴۴﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۵﴾

۴۶۔ توں پڑھ جو تیردو کتاب وحی کیتی گئی ۷ تے نماز جماعت
نال پڑھ بے شک نماز بے حیاتی تے برائی نہیں کریندی ۷
تے اللہ دا ذکر سب کنیں دجا ۷۔ تے جو تاس کریندے ۷
اللہ چاندے۔

۴۷۔ تے اہل کتاب نال جنگی گالیں نال بحث کیتی کرو سوائے
انہیں دجو عالمیں دے تے اکھو اساں ایمان آندے جو ساڈو
لایا گئے تے جو تہاڈو لایا گئے تے ساڈا تے تہاڈا
معبود بکو ۷۔ تے اساں او دے فرما نبردار نہیں۔

۴۸۔ تے ایویں اساں تیردو کتاب لمائی ۷ تے جنہیں کوں
اساں کتاب ڈتی ۷ او اوکوں منیندن انہیں دجو وی کجھ
ہن جیرے اینکوں منیندن تے ساڈی آیات دا انکار
محض کافر کریندن۔

۴۹۔ تے ایس کنیں پہلے توں کوئی کتاب نہ پڑھدا
ہانویں تے نہ سچے تہہ نال لکھدا ہانویں نہ تے
جھٹلاوٹن والے شک وچ پئے وچن ہا۔

۵۰۔ اصل دج اسے تے کھلیاں آیات ہن انہیں نوکس دے
دیس وچ جنہیں کوں علم ڈتا گئے تے ساڈی آیات دا
انکار محض ظالم ہی کریندن۔

۵۱۔ تے او آہن ایندے اُتے ایندے رب کنیں کوئی
نشان کیوں نیئیں بہایا گیا توں اکھ نشان تے محض اللہ
دے کولہو ہن میں تاں صرف کھلا کھلا جڑاؤن والا ہاں۔

۵۲۔ کیا انہیں کیستے اے کافی نہیں جو اساں تیردے اُتے
کتاب لمائی ۷ انہیں تے پڑھی دیندی ۷ ایندے وچ
مومن کیتے رحمت تے یاد دہانی ۷۔

۵۳۔ توں اکھ میردے تے تہاڈے درمیان اللہ کافی
گواہ آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے اد چاندے

اَتْلُ مَا اُوْحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتٰبِ وَاَتِمِ الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ تَنْهٰی عَنِ الْفَحْشَآءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ ﴿۴۶﴾

وَلَا تُجَادِلُوا اَهْلَ الْكِتٰبِ اِلَّا بِالَّتِي هِيَ اَحْسَنُ اِلَّا الَّذِيْنَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا اٰمَنَّا بِالَّذِيْ اُنْزِلَ اِلَيْنَا وَاُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَالْهٰنَا وَالْهُكْمُ وَاِحْدٌ وَّغٰنٌ لَّهٗ مُصِیْبُوْنَ ﴿۴۷﴾

وَكَذٰلِكَ اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الْكِتٰبَ فَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَمِنْ هٰؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهٖ وَمَا يَجْحَدُ بِآيٰتِنَا اِلَّا الْكَافِرُوْنَ ﴿۴۸﴾

وَمَا كُنْتَ تَسْلُوْا مِنْ قَبْلِهٖ مِنْ كِتٰبٍ وَلَا تَخْطُرُ بِمَعِيْكَ اِذَا لَا رَتَابَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿۴۹﴾

بَلْ هُوَ آيٰتُ بَيِّنٰتٍ فِیْ صُدُوْرِ الَّذِيْنَ اَوْتُوْا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيٰتِنَا اِلَّا الظّٰلِمُوْنَ ﴿۵۰﴾

وَقَالُوْا لَوْلَا اُنْزِلَ عَلَیْهِ اٰیٰتٌ مِّنْ رَّبِّهٖ ؕ قُلْ اِنَّمَا الْاٰیٰتُ عِنْدَ اللّٰهِ وَاِنَّمَا اَنَا نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ﴿۵۱﴾

اَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ اَنَّا اَنْزَلْنَا عَلَیْكَ الْكِتٰبَ یُتْلٰی عَلَیْهِمْ اِنْ فِیْ ذٰلِكَ لَرَحْمَةٌ وَّاَذْكُرٰی لَعُوْمٍ یُّؤْمِنُوْنَ ﴿۵۲﴾

قُلْ کُلٌّ بِاللّٰهِ مُتَبٰیْنٌ وَّبَيْنَكُمْ شَهِیْدٌ ؕ اِلَّا الَّذِیْنَ يَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوْا

بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۵۶﴾

تے جیرے کوٹ کوں منیندن تے اللہ دانکار کریندن
ایسے لوک گھاٹے وجین۔

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَيَأْتِيَهُمْ بِغَتَّةٍ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۷﴾

۵۴۔ اوتیں کئیں عذاب جلدی منگدن تے جے عذاب
دا وقت مقرر نہ ہوے ہاتے انہیں کئیں عذاب آ
ورنچے ہاتے ہن وی انہیں تے ضرور ہن ابھن گھت
اوسی تے انہیں کوں پتہ دی نہ ہو سی۔

يَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّهُمْ لَخِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۵۸﴾

۵۵۔ تے اوتیں کئیں عذاب جلدی منگدن بے شک
دورخ کافریں کوں تباہ کرن والی ۷۔

يَوْمَ يَنْفُسُهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ وَقَوْلُ ذُو قُوَّةٍ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۹﴾

۵۶۔ تے جڈاں عذاب انہیں کوں اتو کئیں دی تے
پیریں دے تلوی ولہیت گھنسی تے اللہ اکھسی ہن
جو تساں کریندے ہا دے اوزی سزا بھو گو۔

يُبَايِعُوا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ أَرْضِي وَإِسْعَىٰ قَائِلًا
فَاعْبُدُونِ ﴿۶۰﴾

۵۷۔ اے میڈے بند جیرے ایان گھن آئے او
بے شک میڈی زمین کھلی ۷ تساں میڈی ہی عبادت
کرو۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ﴿۶۱﴾

۵۸۔ ہر جان دار موت دا مزہ چکھئے ول تساں ساڈو
ولائے ویسو۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ مِنَ
الْجَنَّةِ عُرُفًا نَّخْبِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَلَدَيْنَ فِيهَا
نَعْمَ الْأَعْنَابُ الْعِلاَلِينَ ﴿۶۲﴾

۵۹۔ تے جیرے منیندن تے چنٹے کم کریندن اساں
ضرور انہیں کوں بہشت ورج ماڈیاں ڈیسیوں جنیدے
تلے نہراں دبندیاں پیاں ہوسن تے او اونڈے ورج
ہمیشہ رہسن تے چنگے کم کرن وایں دا کینجھا چنگا بدلہ ۷۔

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۶۳﴾

۶۰۔ جنہیں صبر کیتے تے اپنے رب تے ہر دوسہ کیتے
۶۱۔ تے کتنے سارے جانورن او اپنے رزق چاتی
کا ۷ نیس ددے۔ اللہ انہیں کوں وی رزق ڈیندے
تے تہاکوں دی تے او سنن والا تے چاٹن والا ۷۔

وَكَايْنٍ مِّنْ دَاوُدَ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا
وَإِذَا كُفِّرَتْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۶۴﴾

۶۲۔ تے جے توں انہیں کئیں پھیں جو زمیں تے آسمانیں
کیش پیدا کیتے تے سمجھ تے چند رکوں کم ورج لاء سی

وَلَدَيْنَ سَالَتْهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَخَزَنَةُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ يَقُولُونَ

اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝

اللَّهُ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ
لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝

تے اور ضرور اکھسن اللہ دل او کبڑے پھیرے دیندن۔
۶۳۔ اللہ اپنے بندیں و چو جنیدے اتے چاندے
رزق وسیع کریندے تے تنگ کریندے بے شک اللہ
ہر شے کوں نہوں چاٹن والا ۷۔

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ تَزَلَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاتَّخِذُوا بِهِ
الْأَرْضَ مَنَ بَعْدَ مَوْتِهَا يَقُولُونَ اللَّهُ فُلِ الْخَضِرُ
يَلْبِسُهُ بَلَّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝

۶۴۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیں جو کیں جھڑکیں منہ
وسائے تے زمین دے برہمنوں دے بعد اوکلوں کیں
آباد کیتے تے اور ضرور اکھسن اللہ توں اکھ سب سچاں
صفقاں اللہ دیاٹن تے اصل اکثر انہیں و چو عقل نہیں کریندے۔
۶۵۔ تے اے دنیا محض کھڈ تماشا تے آخرت دا گھر
ہی اصل زندگی ۷ جے او چاندے ہوں۔

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُمْ وَلَعِبٌ وَإِنَّ
الْآثَرَ الْآخِرَةَ لَئِي الْحَيَوةِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ۝
فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَا اللَّهَ فَخَلَّصِينَ
لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ
يُشْرِكُونَ ۝

۶۶۔ جیرے ویلے او پیری تے چڑھدن اوں ویلے اپنی
فرمانبرداری کوں اللہ کیتے خاص کریندے ہوں دعا مانگدن
تے جیرے ویلے انہیں کوں اساں مکی زمین تے پچا گھنڈے
ہیں تے ہوں ویلے شرک کرن پئے دیندن۔

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَتَمَتَّعُوا فَتَنًا
نَسُوتَ يَعْلَمُونَ ۝

۶۷۔ تاں جو انکار کرن جو اساں انہیں کوں ڈتے تے
فائدہ اٹھاو تے اور ضرور جان گھنن۔

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا مِمَّا وَنَحْتَظِفُ النَّاسُ مِنْ
حَوْلِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِعِصْيَةِ اللَّهِ يَتَكَبَّرُونَ ۝

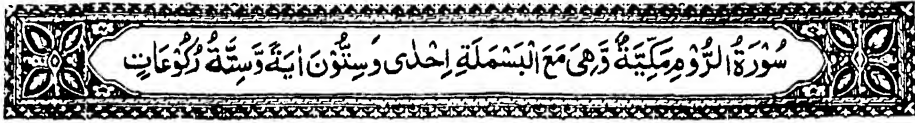
۶۸۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو اساں حرم کوں امن دی
چا بنائے کوک اونڈے چو دھار پریں کر ڈتے دیندن کیا
او کوڑ کوں منیندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ۝

۶۹۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرا اللہ
تے کوڑ بدھیندے یا سچ کوں اونڈے آوٹ
تے جھٹلیندے کیا دوزخ و توح کافرین دا ٹھکانہ
نہیں۔

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ
لَعَ الْمُحْسِنِينَ ۝

۷۰۔ تے جیرے کوک ساڈی راہ و توح کوشش
کریندن تے اساں انہیں کوں اپنا رستہ ضرور
ڈکھلیسوں تے بے شک اللہ نیکیں دے نال۔

سورة روم مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۱ آیات تے ۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرا بن
منگئے جڑیوں والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ ہوں چاٹناں۔
- ۳۔ روم ہینا تھی گئے۔
- ۴۔ اور صلی زمین دس تے او ہینے تھیون دے بد ضرور ڈاڑھے تھین
۵۔ کجھ سالیں بعد پہلے دی تے پچیس دی حکومت اللہ دی
تے اول چھاڑے مومن خوش ہوسن۔
- ۶۔ اللہ دی مدد کرنیں او مدد کریندے جنیدی چاہندے
تے او غالب تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۷۔ اللہ دا وعدہ ۷۷ تے اللہ اپے وعدے دی خلاف
درزی نہیں کریندا تے اصل ہوں سارے لوک چاٹندے
نہیں۔
- ۸۔ او دنیاوی زندگی دے ظاہر کوں چاٹن تے آخرت کیں
او غافلن۔
- ۹۔ کیا انہیں اپے دل دس سوچا تھیں جو اللہ سینہ آسمانیں
نے زمین تے جو انہیں دے دیکھار حکمت نال تے مقرر
وقت کیتے پیدا کیتے تے بے شک ہوں سارے لوک
اپے رب دی ملاقات دے انکاری ان۔
- ۱۰۔ کیا او زمین دس ٹریے نہیں جو ٹیکسن ہا جو انہیں کیں
پہلے لوکس دا انجم کیا تھے او انہیں کیں زیادہ طاقت والے
ہن تے انہیں زمین کوں پٹیا (ہل دہائے) تے انہیں کیں
زیادہ آباد کیتے تے انہیں کیں رسول دیلاں گھن
- فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيُغْلَبُونَ ②
فِي يَضِيعُ رَبِّينَ ۚ إِنَّهُمْ أَلَمْرُ مِنْ قَبْلُ وَمِنْ بَعْدُ
وَيَوْمَئِذٍ يُفْرِجُ الْمَوْمُونُونَ ③
يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ④
وَعَدَ اللَّهُ لَا يُغْلِبُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ⑤
يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ
الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ⑥
أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكُفْرُونَ ⑦
أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا
الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِنْهَا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ①

کے آئن تے اللہ سیس انہیں تے ظلم نہ کریندا ہا تے
اصل او اپنے آپ تے ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا الشُّوْأَىٰ اَنْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ②

۱۱۔ تے انہیں لوکیں جیں بُرے کم کیتن تے اللہ دی
آیات دا انکار کیتے تے اوندے آتے مذاق کریندے
ہن انہیں دا انجام بُرا تھئے۔

اللَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ③

۱۲۔ اللہ سیس مخلوق کوں منڈھ کنیں بُنیدے تے دلاولا
اویں بُنیدے تے تساں ہوندو دلائے ویسو۔
۱۳۔ تے جیرے ڈینہہ قیامت اوسی مجرم اوں ڈینہہ
نا امید تھی ویسن۔

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ④

۱۴۔ تے انہیں دے شریکیں وچو کوئی انہیں داسفار شا
نہ ہوسی تے او اپنے شریکیں دا انکار کریسن۔
۱۵۔ تے جڈاں قیامت اوسی اوں ڈینہہ او انجوانج
تھی ویسن۔

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا
بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ⑤

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِقُونَ ⑥

۱۶۔ جیرے لوک ایمان گھن آئن تے چنگے کم کیتے نیں
انہیں کوں باغ و بیج خوش کیا ویسی۔
۱۷۔ تے جنیں کفر کیتے تے ساڈی آیات کوں
تے آخرت دے ڈینہہ دی ملاقات کوں
جھٹلائے او عذاب و مح حاضر کیتے ویسن۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ
يُخْبَرُونَ ⑦

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
كَانُوا فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ⑧

۱۸۔ اللہ دی پاکیزگی بیان کردو جیلھے بچھ ہوئے تے
جیلھے فخر ہوئے۔

فَسُبْحَنَّ الْمَلُوحِينَ تَسْبُونَ وَحِينَ تَصْبِحُونَ ⑨

۱۹۔ آسمانیں تے زمین وچ ہوندیاں صفتاں ہن
تے ڈوپارہیں دے بعد تے ڈوپارہیں کوں وی۔

وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعِشْيَا وَحِينَ
تُظْهِرُونَ ⑩

۲۰۔ او جنیدے کوں موئے کنیں تے مردے کوں
جیلھے کنپیدا کریندے تے زمین دے برتھیوٹ
دے بعد آباد کریندے تے تساں ایویں
کڑھئے ویسو۔

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ
تُخْرَجُونَ ⑪

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اوندے نشانیں وچو ہک اے وی ہے جو
اوتھا کوں مٹی کنیں پیدا کیتے تے ول تساں بشر
بن کے زمین وچ کھنڈ ویندے ء۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے اوندے نشانیں وچو اے وی ہے جو اوں
تھاڑی جنس وچو تھاڑی خاطر جوڑے بنائسیں تاں
جو تساں انہیں کنیں آرام گھنوتے تھاڑے درمیان
محبت دا رشتہ بنائس تے بے شک ایندے وچ
سوچن والی قوم کیتے نشان۔

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّكْوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاجْتِلَافُ
السَّيِّئَاتِ وَالْوَاكِنُ أَنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے اوندے نشانیں وچو ء جو آسمانیں تے
زمین کوں بنائس تے تھاڑی زبانیں تے رنگیں وچ دی
اختلاف تے بے شک ایندے وچ جائن والی
قوم کیتے نشان۔

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَاجْتِلَافُ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمَعُونَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ رات کوں تہاڑا سمن تے بونہہ کوں تے اوند
فضل گولن دی اوندے (اللدے نشانیں وچو ء
بے شک ایندے وچ سمن والی قوم کیتے وڈے
نشان۔

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اوندے نشانیں وچو اے وی ہے جو
اوتھا کوں بجلی جڑ تے طمع دی خاطر دکھنیدے تے
جھڑ کنیں مینہ وسیندے ول اوندے نال زمین مے
نچھوٹ دے بعد وسوں کریندے بے شک ایندے
وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ نَقُومَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ بِأَمْرِ ثُمَّ
إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ
تَخْرُجُونَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے اوندے نشانیں وچو اے وی ہے جو
آسمان تے زمین اوندے حکم نال کھڑن تھئے تے ول
جڑاں اوتھا کوں زمین کنیں سبڈ مریسی اوہیں ویلے
نکل اوسو۔

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قُنُوتٌ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہوندا تے

سارے اوندے فرمانبردارن ۔

۲۸۔ اوہو ۷ جس مخلوق دا منڈھ پدھ ول اونکوں ولا ولا پیدا کیتس تے اے کم اوندے کیتے ہوں ۷ سوکھا ۷ آسمائیں تے زمین وچ اوندی شان سبھ کنیں اُچی ۷ تے او غالب تے ہوں سیانہ ۷۔

۲۹۔ او تہاڑی جنس دی مثال تہا کوں ڈیندے کیا جنیدے اُتے تہاڑے سچے تہہ مالک تھیندن اوندے وچ انہیں دی سانجھ ہوندی ۷ تہاں اوندے وچ برابر ہوندے ۷ تہاں انہیں کنیں ایویں ڈردے ۷ جیویں اپنے آپ کنیں عقل والی قوم کیتے اسان ایویں آیتاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔

۳۰۔ اصل فالیں علم دے بغیر اپنی خواہشات دی پروی کیتی تے جنیکوں اللہ گراہ کرے اونکوں سدھارہ کون ڈکھا سگدے تے انہیں دا کوئی امدادی کارہ نیئیں۔

۳۱۔ توں اپنی توجہ پورے طور تے دین دو پھیرٹے اوندے وچ ڈنگ نہ ہوے اللہ دی فطرت جنیدے اُتے اوں لوکیں کوں پیدا کیتے اللہ دی پیدائش کوں کوئی بدل نہیں سگدا اے قائم رہن والا دین تے اصل ہوں سارے لوک ہاندے نیں ۳۲۔ اوندو محکو تے اوں کنیں ڈرو تے ناز جمات نال پڑھو تے مشرک نہ بنو۔

۳۳۔ جنہیں اپنے دین کوں ٹوٹے کر ڈتے تے ٹولیں وچ وندتے گئیں تے ہر ٹولہ جو اوں کنیں ہے اوندے اُتے خوش۔

۳۴۔ تے جڑاں لوکیں کوں ڈکھ بلدے او اپنے رب کوں محکدے ہوئیں سبڈیندن تے جیلے او

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۲۸﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَآرَرْتِكُمْ فَاثْبُتْ فِيهِ سَوَاءٌ تَحَافَوْنَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۲۹﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿۳۰﴾

فَأَوْمَرْنَاهُ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَرِيمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾

مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۳۲﴾

مِنَ الَّذِينَ فَرَقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ جُزْءٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿۳۳﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُمْ مُتَّبِعِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَنفَعَهُ مِنْهُ رَحْمَةٌ إِذَا فَرِحُوا مِنْهُمْ وَرَوُّهُ

يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

انہیں تے رحمت کریندے ہوں دیلھے ہک گردہ
اپٹے رب نال شرک کرن پٹے ویندے۔

يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ فَتَجْعَلُوا فَسُوفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

۳۵۔ تاں جو اوندے انکار کرن جو اساں انہیں کوں
ڈتے ہن تاں (تھوڑا) فائدہ چا ڈتھا کوں جلدی
پتہ بگ ویسی۔

أَمْ أَنْزَلْنَاهُمْ سُلْطَانًا فَهُوَ يَتَكَلَّمُ بِمَا كَانُوا بِهِ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٧﴾

۳۶۔ یا اساں انہیں تے کوئی دلیل لہائی جیری
انہیں نال او گالیں کریندی جیہیاں اشرک
دیاں پے کریندن۔

وَلَا إِذَا آذَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِهَا وَإِنْ تُصِيبَهُمْ
سَيِّئَةٌ يُبَايِعُوا عَلَىٰ أَيْدِيهِمْ إِذَا هُمْ يَقْتُلُونَ ﴿٣٨﴾

۳۷۔ تے جیلھے انسانیں کوں اساں رحمت چکاواں
او اوندے اتے اکر ترح ویندن تے جے انہیں
کوں مصیبت پڑے اوندی دبر نال جو انہیں دے ہتھیں
اگو پٹھے اوہوں دیلھے نا ایمد تھی ویندن۔
۳۸۔ کیا انہیں کوں پتہ نیئیں جو بے شک اللہ
جنیدے کیتے چاہندے اوندے کیتے رزق
کھلا کر ڈیندے تے تنگ کریندے بے شک
ایندے ورح منٹ والی قوم کیتے نشانن۔

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
يَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

۳۹۔ توں اپٹے سکیں کوں تے مسکین کوں تے
مسافر کوں اوندے حق ڈے اے چنگا انہیں
کیتے جیرے اللہ دی توجہ تے رضا چاہندن تے
ایسے لوک کامیاب تھیون و ابن۔

فَاتِ ذَٰلِكَ لِيُحْجِجَ اللَّهُ الْكَافِرِينَ وَاللَّيْلِ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَالِحُونَ ﴿٤٠﴾

۴۰۔ تے جیرھا پتہاں ددھن کیتے مال ڈیندے ع تاں
جو لوکیں دے مال وچ ودھتے او اللہ دے
نزدیک نہیں ودھدا تے جیرھا مال اللہ دی
رضا کیتے زکاۃ ورح ڈیندے ع ایسے لوک جیرے
اپٹا مال ددھیندے پین

وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ رَبِّكَ لِيُزِيدُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا
يُزِيدُونَ وَاللَّهُ وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُزِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٤١﴾

۴۱۔ اللہ او تہوے جس تہا کوں پیدا کیتے دل

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ

يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلْ مِنْ ذَلِكَ
مِنْ شَيْءٍ مُنْجَتَهُ وَتَعْلَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۳۶﴾
تہا کوں رزق ڈتس ول تہا کوں مرسی تے ول
زندہ کرسی کیا تہا ڈے شرکیں وچو کوئی ہے
جیرھا انہیں وچو کوئی کم کرے او پاک تے
انہیں دے شرک کنیں بہوں اچا ۳۶۔

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيهِ
النَّاسِ لِيَذِبْنَهُمْ فَبَعْضَ الَّذِينَ عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿۳۷﴾
۳۶۔ لوکیں دے عملیں دی وجہ نال زمین وچ
تے سمندر وچ فساد مچ گئے تاں جو او انہیں
کوں انہیں دے عملیں دی سزا ڈیوے تاں
جو او ول آون۔

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿۳۸﴾
۳۷۔ توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرتے ڈیکھو
انہیں لوکیں دا انجام کیا ہے جیرھ پہلے ہن نہیں
وچو بہوں سارے مشرک ہن۔

فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَدِيمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمَ لَا مَرَدَ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصْدَقُونَ ﴿۳۹﴾
۳۸۔ توں اپنی توجہ کوں قائم رہن واسے دین دو
پھیر ڈے ایس کنیں پہلے جو او ڈینہ آونجے جیرھا
مندا نہیں اللہ ولوں جڈاں او ہک ڈوہجے کنیں
انج تھی وین۔

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نُقْصِرُ
بِهِمْ ذَنْبًا ﴿۴۰﴾
۳۹۔ توں اپنی توجہ کوں قائم رہن واسے دین دو
پھیر ڈے ایس کنیں پہلے جو او ڈینہ آونجے جیرھا
مندا نہیں اللہ ولوں جڈاں او ہک ڈوہجے کنیں
انج تھی وین۔

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ ﴿۴۱﴾
۴۰۔ جیرھا کفر کرسی اوندی سزا اونکوں ہلسی تے
جیرھا نیک عمل کرسی تے او اپنے فائدے کیتے
تیار کریندا پئے۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۴۲﴾
۴۱۔ تاں جو او مومنین کوں تے نیک عمل کرن
والس کوں اپنے فضل نال بدلہ ڈیوے بے شک
او کافریں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
تے تیں کنیں پہلے وی اسان انہیں دی

بِالْبَيِّنَاتِ فَاَنْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ اَجْرُمُوا وَكَانَ حَقًّا عَلَيْنَا نَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۰﴾

قومیں دو رسول پٹھئے او انہیں کنیں کھلیاں دیلاں گھن کے آئے تے دل اساں مجرمیں کنیں بدلہ گدھے تے مومنین دی مدد ساڈے اُتے فرض ہائی۔

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَابِغًا يَبْسُطُهُ فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ ﴿۵۱﴾

۴۹۔ اللہ ہی ہے جیہا ہوائیں پھنڈے تے او بادل چسپین تے او نکولن آسمان تے پھیلا ڈیزے جیویں لچا ہندے تے او نکولن ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیزے تے توں ڈیزیں جو مینہ او ندے وچو نکلدے تے خدا اپٹے بندیں وچو جنیدے اُتے چاند مینہ وسندے تے او ہوں ویلے خوش تھی دیندن۔

وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِمْ لُمُبْلِشِينَ ﴿۵۲﴾

۵۰۔ تے اوں کنیں پہلے جو او انہیں تے وسے او نا امید تھی گئے ہن۔

فَانْظُرْ إِلَى اثْرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُبْحِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُنِ الْوَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۵۳﴾

۵۱۔ تے توں اللہ دی رحمت دے نشان ڈیکھ کیویں او بنجر زمین کوں وسوں کریندے بے شک او مردے کوں جنید کرٹ والا تے او ہر شے تے قادر۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا فَأَرَادَهُمُ مُضْغَةً أَنْظَرُوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ ﴿۵۴﴾

۵۲۔ تے جے اساں ہوا گھلاؤں تے او (ڑھ کوں) پیلا پیلا ڈیکھن تے او ندے بعد او اوں انکار کرن پئے ویسن۔

فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْوَوْتِ وَلَا تَسْمِعُ الْغُصَمَ الْأَعْمَاءُ إِذَا دَلُّوا مَذْبِرِينَ ﴿۵۵﴾

۵۳۔ تے توں بے شک مردیں کوں نوہیں سٹوا سگداتے بوڑیں کوں الا نوہیں سٹوا سگدا جیلے او کنڈ والا کے پھر وخن۔

وَمَا أَنْتَ بِهَدِ الْغَنِيِّ عَنْ ضَلَالَتِهِمْ إِنْ تُسْمِعُ إِلَّا مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿۵۶﴾

۵۴۔ تے توں اندھیں کوں انہیں دی گمراہی کنیں سدے راہ تے نوہیں آن سگداتے توں محض او نکولن گال سٹوا سگدیں جیرے ساڈی آیات کوں منیندن تے او مسلمانن۔

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ

۵۵۔ اللہ او ہوء جیس تھا کوں کمزوری کنیں بنائے

صَغِفَ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْهَةً ۖ تَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿۵۵﴾
 تے کمزوری دے بعد ولا طاقت بڑتی اس تے ولا
 طاقت دے بعد کمزوری بڑتی اس تے پڑھیا دی
 او جو چاہندے پیدا کریندے تے او جائن والا
 تے قادر۔

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لِيْئُنَا
 غَيْرُ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ﴿۵۶﴾
 ۵۶۔ تے جڑاں قیامت آوسی مجرم قساں جین
 جو او محض ہک گھڑی رہ گین او اویں وہیلیاں
 گالیں کریندن۔

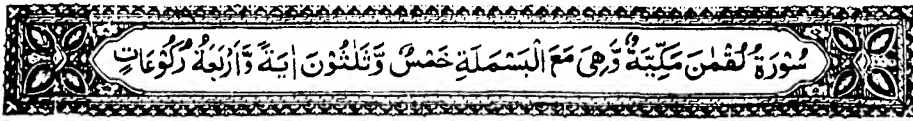
وَقَالَ الَّذِينَ أُذُوْا الْعِلْمَ وَالْإِيْمَانَ لَقَدْ لَبِئْتُمْ
 فِيْ كَيْدٍ اَللّٰهُ اِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَمَهْذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ
 لِكَيْتُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۵۷﴾
 ۵۷۔ تے جنہیں کول علم تے ایمان بڑا گیا ہا آہدن
 جو تساں اللہ دے علم و وح قیامت دے بڑینہ
 تیں رہ گئے ءو تے اے قیامت تے اٹھن دا
 بڑینہ تے تساں اصلو نہ چاندے ہا دے۔

فَيَوْمَئِذٍ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذَرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
 يُسْتَعْتَبُونَ ﴿۵۸﴾
 ۵۸۔ تے اوں بڑینہ فالیں کول انہیں دا عذر فائدہ
 نہ بڑیسی تے نہ انہیں کول درساں دے کولہ اوں
 بڑتا ویسی۔

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِيْ هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ
 مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ لَّيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوْا
 اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿۵۹﴾
 ۵۹۔ تے اساں ایس قرآن و وح لوکیں کیتے ہر حقیقت
 بیان کر بڑتی ءو تے جے توں انہیں دو کوئی نشان
 گھن آویں تے کافر ضرور آکھسن جو تساں کوڑیاں
 گالیں بڑ سیندے ءو۔

۶۰۔ اویں اللہ سیٹس مہر کر بڑیندے انہیں دے
 دیں تے جیرے چاندے نہیں۔

۶۱۔ تے توں مبصر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ءو
 تے جیرے یقین نیں کریندے او تیکوں دکھا بڑے
 کے اپنی جانیں ہٹا نہ بڑیوں۔

سورة لقمان مکی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۵ آیات تے ۴ رکوعن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن سکے
 ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ ہوں چاٹناں۔
- ۳۔ اے حکمت آلی کتاب دیاں آیتاں۔
- ۴۔ تے نیکی کرن والیں کیتے ہدایت تے جہت ہن۔
- ۵۔ جیرے کوک نماز باجماعت پڑھدن تے زکاۃ
 ڈیندن تے آخرت دی زندگی تے یقین رکھین۔
- ۶۔ ایسے کوک اچھے رب کنیں ہدایت تے ہن
 تے ایسے کوک کامیاب تھیون والین۔
- ۷۔ تے کچھ کوک ایجھے وی ہن جیرے بے ہودہ
 گالیس مل گھندن تاں جو او لوکیں کوں بغیر علم دے
 اللہ دے رستے کنیں گمراہ کرن تے اوندے نال
 مشکریاں کرن ایسے کوکن جنہیں کیتے ذلیل کرن
 والا عذاب۔
- ۸۔ تے جیلھے اوندے اتے ساڈیاں آیات
 پڑھ کے سنایاں دیندن تے او وڈائی نال کنڈ پھیر
 گھندے جیویں اوں انیکوں سنیاٹئیں جیویں اوندے
 ڈوہیں کن بوڑن تے انہیں کوں دکھ آے عذاب
 دی خبر ڈے۔
- ۹۔ بے شک مومن تے چنگے کم کرن والیں کیتے
 نعمت والے باغن۔
- ۱۰۔ انہیں وجہ ہمیشہ رہسن اللہ دا وعدہ سچا تے
- تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ ②
 هُدًى وَرَحْمَةً لِلْمُحْسِنِينَ ③
 الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④
 أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ
 الْمُفْلِحُونَ ⑤
 وَمَنْ النَّاسُ مَنِ يَشْتَرِ لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ
 عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ⑥ وَيَتَّخِذَ هَاهُنَا
 أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ⑦
 وَإِذَا نَادَى عَلَيْهِ ابْنَاهُ أَتَى مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا
 كَانَ فِي أُذُنَيْهِ وَقْرًا ⑧ بَشِيرًا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑨
 إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ⑩
 خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑪

او غالب تے ہوں سیاناء۔

۱۱۔ آسمانیں کوں بغیر تمہیں دے پیدا کیس جیوں
تس انہیں کوں ڈبے اوتے زمین وچ پہاڑ پورین سی
تس جو تس تے زمین بھوئیں امب دچ پھس نہ دجو تے اوندے وچ ہر
طرح دے جانور کھنڈ اٹنی تے اسال آسمان کیں مینہ دساتے
تے ایندے وچ ہر قسم دے چنگے جوڑے پیدا کیتن۔
۱۲۔ اے اللہ دی مخلوق تے او میکوں ڈکھاؤ جو
خدا دے سوا بھیں پیدا کیتے اصل عالم کھلی کھلی گمراہی
وچن۔

۱۳۔ تے اساں لقمان کوں سنپ ڈتا ہا جو توں
اللہ دا شکر کرتے جیرا شکر کریندے او محض
اپنے فائدے کیتے شکر کریندے تے جیرا
ناشکری کر سیتی تے بے شک اللہ بے نیاز تے
مفتی والا۔

۱۴۔ تے جڈاں لقمان اپنے پترکوں آکھتے تے او
اؤکوں نصیحت پیا کریندا ہا اے میڈے پتر اللہ دا
شریک نہ بنا بے شک شرک وڈا ظلم۔

۱۵۔ تے اساں انسان کوں اے وصیت کیتی جو
اپنے بیو مادا شکر اکرے اوندی ماؤکوں ہک کمزوری
دے بعد ہک کمزوری وچ دی چاتس تے اڈا کھرچڑاؤن
ڈو سالیں وچ (دی احسان ہا) تے تس میڈو
ولے۔

۱۶۔ تے جے او ڈوہیں تیکوں شرک کرٹ کیتے مجبور
کرن جنیدا تیکوں علم کار نہیں تے توں انہیں دا اکھن
نہ من تے دنیا داری وچ انہیں نال چنگا سلوک

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَدَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْأَرْضِ
رَوَايَ أَنْ يَبْدَأَ بِكُمْ وَبَنَى فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ⑪

هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑫

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ
يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفِيْرٌ
حَمِيْدٌ ⑬

وَاذْكُرْ أَنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَافْطٍ ⑭
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيْرٌ ⑮

وَوَضَّيْنَا لِلْإِنْسَانِ يَوْمَ الْإِلَهِ حِكْمَتَهُ أُمًّا وَهَنًا
عَلَى وَهْنٍ وَفِصْلُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَلَوْلَا إِلَهِكَ
إِلَّا الْوَيْدُ ⑯

وَأَنْ جَاهِدَكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا كُنْتُ لَكَ بِهِ
عِلْمًا فَلَا تُطْعِمُهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَأَتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ

فَأَنبِئْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾

کرتے اوندی راہ سے شر جیڑھا میڈو جھکدے ول
میڈو تساں ولٹے ول میں تہاکوں ڈسیساں جو تساں
کم کریندے ء۔

يُنَبِّئُ إِنَّهَا إِن تَكُ مِنْكَ حَبَّةٌ مِّنْ ذَرْوَةٍ فَتُكْفَرُ فِي
صَحْرَةٍ أَوْ فِي السَّهْلِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ اے میڈے پتر بے شک جے راڑی دے دے
دے برابر وی نیکی ہوئے تے او بھانویں پتر وچ یا
آسمانیں تے زمین وچ پئی ہوئے اللہ سیٹھ اوکوں
ظاہر کر ڈیسی۔ بے شک اللہ سیٹھ ہکی کنیں ہکی گال
کوں چاٹٹ والا تے خبر دار۔

يُنَبِّئُ أَقِمِ الصَّلَاةَ وَآمُرْ بِالْعَمْرِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَٰلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ اے میڈے پتر نماز پڑھ تے نیکی دا حکم ڈے
تے برائی کنیں روک تے جو تکلیف تیکوں آوے
اوندے اتے صبر کر بے شک اے دہڑے ہمت
دا کم۔

وَلَا تُصْعِقْ هَٰذَاكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمِشْ فِي الْأَرْضِ مُرَعًا
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ تے لوکیں دے اگو گلہاں نہ پھلا تے زمین
وچ اکڑ کے نہ ٹر بے شک اللہ سیٹھ اکڑ بچٹ
آلے کوں تے وڈائی کرن والے کوں پسند نہیں
کریندا۔

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْصِضْ مِنْ صَوْلَتِكَ إِنَّ
أَنكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ تے اپنی ٹور کوں نہ تیکھا کرتے نہ مٹاتے اپنے
آلا کوں جھکا رکھ بے شک ساریں کنیں گندا
آلا گڈا دا ہینگٹ۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَةً ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً ۚ
وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى
وَلَا كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿۲۲﴾

۲۱۔ کیا تساں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ سیٹھ
آسمانیں تے زمین دی ہر شے کوں تہاڑی قدرت
وچ لا ڈتے تے تہاڑے اتے ظاہر تے کیاں
ہویاں نعمتاں پاٹی آئی کار دہا ڈتسی تے کجھ لوک
اللہ دے متعلق بغیر علم تے ہدایت تے
بغیر روشن کتاب دے بحث کریندن۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْبِعُوا مَّا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَشْتَعِ

۲۲۔ تے جے انہیں کوں آکھیا دہے جو تساں اوندے

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ
يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ ﴿۱۶﴾

۱- تے ٹرو جو اللہ سیس لہائے تے او آہن گال
اے ہے اساں او ندے اتے ٹرسوں جنیدے
۱- تے اساں پوڑاڑے کوں پاتے ۔ بھانویں
شیطان انہیں کوں دوزخ دے عذاب دو
سبب پیدا پیا ہوئے ۔

وَمَنْ يُضِلَّهُ وَجْهَةً إِلَى اللَّهِ وَهُوَ غَیْبٌ فَقَدْ
اسْتَسْكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۖ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ
الْأُمُورِ ﴿۱۷﴾

۲۳- تے جیرھا اپنی توجہ کوں اللہ دو پھیر
ڈیوے تے اونیک ہوئے تے اوں مضبوط
کٹرا پکڑیا ہو یا رے تے سارے کمیں دا انجام
اللہ دل ۔

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۱۸﴾

۲۴- تے کافرین دا الکار تیکوں مونجھانہ کرے انہیں
دا وٹن ساڈوے تے جو کھ اوکریدن اساں انہیں
کوں ڈس ڈیسوں بے شک اللہ سینے دی گالیں
کوں جانن والا ۔

نُتَبِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ
عَذَابِ غِلَظٍ ﴿۱۹﴾

۲۵- اساں انہیں کوں تھوڑا جییاں فائدہ پچیسوں تے
دل اساں انہیں کوں سخت عذاب دو مجبور کر کے
گھن آوسوں ۔

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

۲۶- تے جے توں انہیں کنیں پچیں جو آسمانیں تے
زمین کوں کیس پیدا کیتے تے او لازماً آکھسن جو
اللہ توں آکھ سب تعریفیں اللہ دیاٹن تے اصل
انہیں جو اکثر چاندے نہیں ۔

يَلَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿۲۱﴾

۲۷- جو آسمانیں تے زمین وح او اللہ دا رے بے
شک اللہ بے نیاز تے صفتیں والا ۔

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَفْلاَكًا ۖ وَالْبَحْرُ
يَمْدُهُ مِنْ بَعْدِ سَبْعَةِ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ
اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۲۲﴾

۲۸- تے جے زمین وح بے تلو وٹن اے سارے
قلماں بن وچن تے سمندر مس ناں بمرج ونجے
تے دل ایجو جہیں ست سمندر پے مس دے
دلا ڈتے وچن تے اللہ دیاں گالیں نہ کمسن

بے شک اللہ غالب تے سیانا ۶۔

۲۹۔ تہاڑا پیدا تھیون تے ول اٹھن محض ہک آدمی آلی کار بے شک اللہ ہوں سٹن والا تے ہوں ڈیکھن والا ۷۔

۳۰۔ کیا توں ڈہدا نوہیں اللہ رات کون ڈہنہ وچ تے ڈہنہ کون رات وچ پلہنہ تے سمجھ تے چندر کون خدمت وچ لاسی اسے سب مقرر وقت تیں ٹردے پن تے بے شک اللہ جگہی طراں چاندے جو تسان کریندے ۸۔

۳۱۔ اسے ایں واسطے جو اللہ سیس سچا تے بے شک اوندے سوا جنیکوں سبزیدن او کوڑ تے بے شک اللہ ہوں اچا تے ہوں دہا ۹۔

۳۲۔ کیا تیں ڈٹھا نہیں جو بیڑیاں سمندر وچ چلین اللہ دی نعمت نال تاں جو او تہاکوں اپنے نشان ڈکھاوے بے شک ایندے وچ ہوں مہر کرن والے تے شکر کرن والے کیتے نشان

۳۳۔ تے جڈاں انہیں کون لہر بھانوس آلی کار نکا گھندی ۱۰ تے اللہ کون عبادت اوندے نال خاص کریندے ہوئیں۔ سبزیدن تے جیلے او انہیں کون دسوں تے۔ چا گھندے تے کجھ انہیں دجو سدھی راہ تے ٹر پڈن تے ساڈی آیات دا انکار محض اوہے کریندن جیرے دغا باز تے ناشکرے ہن۔

۳۴۔ اے لو کو اپنے بکین تے اول ڈہنہ کنیں ڈرو جڈاں پونپتر دے کم نہ اوسی تے نہ پتیر پودے کم اوسی بے شک اللہ دا وعدہ سچا ۱۱ تے تہاکوں دینا دی

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْصِمُكُمْ إِلَّا كَفِّسُ وَاحِدٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ سَيَبِيعُ بَصِيرٌ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ۝

الْمُتَرَّانَ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ قِيَمَ آيَاتِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ۝

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَاحْشُوا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِي عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلًى هُوَ جَارٍ عَنْ وَالِيهِ شَيْءٌ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا

وَلَا يَغُورُ كُفْرُ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿۳۱﴾

زندگی اصلو دو کما نہ ڈیوے تے نہ تہاکوں اللہ دے
بار سوچ دو کھ باز شیطان دو کھ وح سٹے۔

۳۵۔ بے شک قیامت دا علم محض اللہ کنیں ہے

تے او مینہ و سیندے تے او چاندے جو رحیں

وح تے بندے کول کوئی پتہ نہیں جو او

سبھائیں کیا کر سیتی تے نہ او چاندے جو کیرھی

زمین و وح مری بے شک اللہ ہوں چائٹن والا

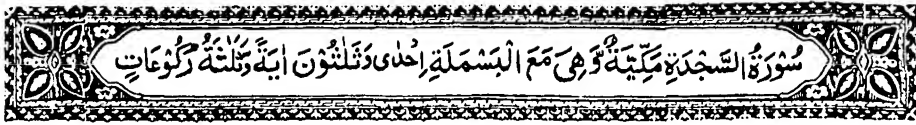
تے ہوں خبر رکھن والا بے۔

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ

مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْتُمُ عَدُوٌّ

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

خَبِيرٌ ﴿۳۵﴾

سورة سجدة مکی بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیوا
بن منگئے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ پہوں جاٹداں۔
- ۳۔ اے کتاب رب العالمین خدا دلو لکھی
اینڈے قرح کوئی شک نہیں۔
- ۴۔ کیا او آہن این ایسکوں گھر گھرے اصل اے
کتاب تیرے رب دلو سچ تاں جو توں اوں
قوم کوں ڈرانویں جنیدو تیں کنیں پہلے کوئی ڈرادٹ
والا نہیں آیا۔ تاں جو او ہدایت پاوے۔
- ۵۔ اللہ او ہے جس آسمانیں تے زمین تے جو
انہیں دے وچکار سب کوں چھی قہتیں قرح پیدا
کیتیں ول او حکومت دے تحت تہہہ گیا اوندے
سوا تہاڈا کوئی سنگتی تے سفارشی کار نہیں کیا تہاں
نصیحت نوٹھ پکڑیدے۔
- ۶۔ او آسمان کنیں حکم اپنی تدبیر نال زمین تے قائم
کریسی تے ول او حکم جیرھی تہاڈی گٹھری
ہزار سال وح اوندو چڑھن پئے ویسی۔
- ۷۔ اے خدا جیرھا ظاہر تے لکھی گالیں کوں
چاٹن والا تے غالب تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۸۔ جس جیرھی شے پیدا کیتی اڈکوں ہوں چنگا بنائس
تے انسان کوں سنی مٹی کنیں پیدا کیتیں۔
- إِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- الْقَدْرُ ②
- تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ③
- أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلَىٰ هُوَ الْحَقُّ مِنْ
- رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ
- مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ④
- اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي
- سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ
- مِنْ دَٰبٍّ وَلَا سَفِيحٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ⑤
- يَذَرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعُجُّ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
- كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ⑥
- ذَٰلِكَ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑦
- الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ
- مِنْ طِينٍ ⑧

ثُمَّ جَعَلْ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ①

۹۔ دل اوندی نسل کوں ہک حقیر و ہندی شے (نطفہ) کنیں بنائس۔

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِن دُوْحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ②

۱۰۔ دل اوکوں طاقاں بڑتے نس تے اوندے وچ اپنی روح پھوکی اس تے دل تھلے کیتے کن تے اکھیں تے دل بنائس تساں اصل و شکر نوہے کریندے۔

وَقَالُوا إِنَّا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ ؕ إِنَّا لَنَفِيَ لَكُمُ الْجَنَّةَ
بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ③

۱۱۔ تے انہیں آکھئے جیلھے اساں زمین وچ رل و سیوں کیا اساں دل نوں سروں پیدائھیسوں اصل او اپنے رب دے بلن دے انکاری ایں۔

قُلْ يَتُوبُ لَكُمْ مَنَ لَّكُمُ التَّوْبَةُ الَّتِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ④

۱۲۔ توں آکھ تھاکوں او موت وافرشتہ مرلیں جیرھا تھابڑے کیتے مقرر تے دل تساں اپنے رب دو ولانے و لیسو۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
مُقِرُّونَ ⑤

۱۳۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں مجرم اپنے رب دے اگو سر نوئی کھڑے ہوسن (تے آکھسن) لے ساڈے رب اساں ڈیکھ گدے تے سن گدے ہن ساکوں ولا پٹھ اساں نیک کم کریسوں تے ساکوں یقین۔

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ
 مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْإِنسِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ⑥

۱۴۔ جے اساں چاہوں ہا تے ہر شخص کوں ہدایت بڑے ڈیوں ہا پر میڈی اے گال سہی جو میں جنیں تے انسانیں ساریں نال دوزخ کوں بھرے۔

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا ؕ إِنَّا نَنسِيكُمْ
وَدُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑦

۱۵۔ تے ہن تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں آج دے ڈنہ دی ملاقات بھل گئے ہا وے آج ساکوں دی تھابڑی کوئی پرواہ نہیں۔ تے تساں دیر تیں رہن والا عذاب چکھو انہیں کمیں دی وجہ نال جو تساں کریندے ہا وے۔

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
 وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ⑧

۱۶۔ ساڈی آیات کوں محض او منیندن جیر جس کوں جڈاں یاد بڑوایاں ویندن او سجدے وچ بڑھ پوندن

تے اپنے رب دی تعریف تال اوندی پاکیزگی بیان
کریندن تے وڈائی نہیں کریندے۔

۱۷۔ انہیں دے پا سے بستریں کنیں پریں رہدن (ممدے
نہیں) او اپنے رب کوں ڈرتے طع دے تال مڈین
تے جو اساں انہیں کوں ڈرتے اوکوں خرچ کریندن۔

۱۸۔ کوئی نہیں جاندا کہ مومنین کیتے انہیں دے عملیں
دی وجہ تال کیرھیاں کیرھیاں شہیں اکھیں ٹھہریاں
کرٹی کیتے نکایاں ہوئیں۔

۱۹۔ کیا مومن اوہیں تھی سگدے جویں نافرمان اے
کہو جیس نہیں تھی سگدے۔

۲۰۔ تے جیرے مومنین تے نیک کم کریندن انہیں
دے رہن کیتے باغ ہن انہیں دے عملیں دی وجہ
کنیں اے مہانی ۶۔

۲۱۔ تے جیرے نافرمانن انہیں دا نکانہ دوزخ
جیلھے وی او اوندے وچو نکلن دا ارادہ کریں
اوندے وچ ولائے دیسن تے انہیں کوں آکھیا ویسی
تساں او بھا دا عذاب چکھو جنیدا تساں انکار کریندے
ہاوے۔

۲۲۔ تے اساں انہیں کوں وڈے عذاب کنیں
پہلے ہک چھوٹا عذاب وی ڈیسوں تاں جو او ول
آون۔

۲۳۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کوں جنیکوں اللہ دی آیات
یاد ڈوایاں وچن تے ول او انہیں کنیں منہ پھیرنے
بے شک اساں مجرمیں کنیں بدلہ گھنسون۔

۲۴۔ تے اساں موسیٰ کوں وی کتاب ڈیاتی ہائی تے
توں اوندی ملاقات وچ کوئی شک نہ کرتے اساں

تَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَعْنًا ۚ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۱۷﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُوَّةٍ أَعْلَىٰ جَزَائِهِ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾

أَلَمْ يَكُنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنَّ كَانَ فَاسْقًا لَا يَسْتَوُونَ ﴿۱۹﴾

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ
الْمَأْوَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۰﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَن
يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ نُفِخْ فِي شَرَابِ
النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ فِيهَا تَكِيدُونَ ﴿۲۱﴾

وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۲﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُنْجِرِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿۲۳﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُن فِي مِرْيَةٍ مِّن
لِّقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۲۴﴾

اونکوں نبی اسرائیل کیسے ہدایت ڈیوٹ والا بنایا ہا۔

۲۵۔ تے اساں انہیں وچو امام بٹائے ہن انہیں دے صبر دی وجہ کنیں او ساڈے حکم نال ہدایت ڈیندے ہن تے ساڈی آیات تے یقین کریندے ہن۔
۲۶۔ بے شک تیرا رب قیامت دے جینہ انہیں کالیں وچ فیصلہ کر ڈیسی جنیں وچ او اختلاف کریندے ہن۔

۲۷۔ کیا ایں گال انہیں کوں ہدایت ٹیٹ ڈتی جو اساں انہیں کنیں پہلے کسے بلا وستیں کوں جنہیں دے رہن والے اچھے گھریں وچ ٹر دے پھر دے ہن ہلاک کیتے بے شک ایندے وچ نشان بن گیا او سندے نیں۔
۲۸۔ کیا انہیں ڈٹھانیں جو اساں پانی کوں سنج تے بحر زمین دو گھن ویندے ہن تے اوندے نال رڑھ کڑھیندے ہن جنیدے وچو او آپ تے انہیں دے جانور کھنڈن کیا او ڈہدے نہیں۔

۲۹۔ تے آبدن جے تساں سچے ء تے اے فتح کڈن اوسی۔

۳۰۔ توں اکھ فتح دے جینہ کافرین کوں انہیں دا ایمان کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ انہیں کوں وستی ڈتی ویسی۔

۳۱۔ توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے انتظار کر بے شک او وی انتظار کریندے پین۔

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا
وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَوْمُونَ ﴿٢٥﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٦﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَسْتَشُونَ فِي مَلِكِهِمْ لَنْ يَنْصُرَهُمْ فِي ذَلِكَ لَا يَتَأْتُوا
يَسْعَوْنَ ﴿٢٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ السَّوْآتِ إِلَى الْأَرْضِ جُرُزٌ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٣٠﴾

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرْ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣١﴾

سورة احزاب مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۷ آیتاں تے ۹ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن
منگئے ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ء۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ②

۲۔ اے نبی اللہ دا تقویٰ اختیار کرتے کافر س تے
منافق س دا اکھن نہ من بے شک اللہ ہوں چاٹن
والا تے سیانا ء۔

وَأَتَّبِعْ مَا يَدْعُوُ الْيَاكُ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ③

۳۔ تے توں پیروی کر اوندی جو تیرے رب دو
تیرے دھی کیتی گئی ء بے شک اللہ ہوں چاٹے جو
تساں کریندے ء۔

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ④

۴۔ تے اللہ تے بھروسہ کرتے او کافی نگران۔

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جُوفِهِ وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ أَلْفًا تُظَاهِرُونَ مِنْهُمْ أُمْهَاتِكُمْ وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ⑤

۵۔ اللہ سیس کیس دے پیٹ وچ ڈو دل نہیں بنائے
تے نہ تہا ڈی زائیں کوں ما بنائیں جنہیں کوں تساں
کیس ویلھے ما آکھ ہندے ء تے نہ انہیں کوں اصلی
پتر بنائیں جنہیں کوں تساں کیس کنیں منگ کے پنیس ء
اے ساریاں تہا ڈے منہ دیاں گالیں ہن تے اللہ
ہی تیج آہدے تے سدھے راہ دو ہدایت ڈیندے۔

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ
تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ
وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا
تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑥

۶۔ انہیں کوں انہیں دے پیو دا پتر سڈو اے اللہ
دے حضور زیادہ انصاف دی گال تے جے تہا کوں
انہیں دے پیو ما دا پتر نہ ہوے تے او دین وچ
تہا ڈے بھرائن تے دینی سبکتی ہن تے تہا ڈے اے
کوئی گناہ نہیں جو اس کنیں پہلے تساں غلطیاں کیتن تے
اصل گناہ او ہے جنیدے اے تے تہا ڈے دل کیکے تھے
پئے ہون تے اللہ ہوں بخشن والا تے دل ول رحم

کرن والا۔

۷۔ نبی اپنی جانیں کنیں زیادہ مومنیں دے کولہوہ تے
اوندیاں زالیں مومنیں دیاں میریں ان تے سکے
وی بعض کنیں بعض زیادہ کولہوہن پے (غیریں) مومن تے
مہاجرین دی نسبت ۔ ناساں دوستیں نال چنگا سلوک
کرو اے جائیز۔ اے اللہ دی کتاب وچ لکھیا
ہوئے۔

۸۔ تے جیلھے اساں نہیں کنیں پکا وعدہ گدھا
تے تیں کنیں تے نوح کنیں تے ابراہیم تے موسیٰ
تے عیسیٰ بن مریم کنیں دی تے اساں انہیں کنیں پکے
وعدے گدھے ہن۔

۹۔ تاں جو اللہ سمیں کنیں اوندے سچ دے متعلق
چچھے تے کافرین کیتے اوں ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب
تیار کیتا ہوئے۔

۱۰۔ اے مومنو اللہ دی نعمت کوں یاد کرو جیرے تہاڑے
اتے اوں کیتی جیلھے لشکر تہاڑے مقابلے وچ آ
گئے تے اساں انہیں تے اندھاری تے اینجھے
لشکر پٹھین جنیں کوں تہاڑے نہ ہاوے تے
اللہ سیس ڈہا پیا ہا جیرے کم تہاڑے کرندے پئے
ہاوے۔

۱۱۔ جیلھے لشکر تہاڑے اتو وی آگئے تے جکی نہیں
کنیں وی تے اکھیں پریشانی کنیں ڈنگیاں تھی گیاں
تے دل گچی نہیں چمچ گئے ہن تے اللہ تے وی
تہاڑے شک تھیوٹ پئے گئے۔

۱۲۔ اوں دیلھے مومنیں کوں آزمایا گئے تے ہلاک
رکھ ڈتا گئے۔

الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَسْرَدَ أَجَلَهُ
أَقْبَهُتُهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ
تَفْعَلُوا إِلَىٰ أُولِيَ الْبَيْتِ كَمَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ
مَسْطُورًا ⑦

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَهِيَ
تُوحًى وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيمًا ⑧

لَيَسْأَلَنَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ⑨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْ كُنتُمْ رُحَمَاءَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ
تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ⑩

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ
زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَنَظَرُوا
بِاللَّهِ الظُّنُونًا ⑪

هُنَالِكَ ابْتُلِيَ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا زِلْزَالًا شَدِيدًا ⑫

وَاذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۝۱۳

۱۳۔ تے جیلے منافق تے جنس دے دیں دج
بیماری ہائی آکھن لگ پئے جو ساڈے نال
اللہ تے اوندے رسول محض کوڑا وعدہ کیتا ہا۔

وَاذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا أَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ
لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ
إِنَّ بُيُوتَنَا عَوْرَةٌ وَمَا هِيَ بِعَوْرَةٍ إِن يُرِيدُونَ
إِلَّا فِرَارًا ۝۱۴

۱۴۔ تے جیلے انہیں دجو کھ لولے آکھے
جو اے مدینے آئیو تہاڑا کوئی ٹکانہ نہیں تسان
دل و بخت انہیں دجو کچھ لوک نبی کنیں جازت منگن لگ پئے
تے آکھن لگ پئے جو ساڈے گھر کھتے
ہن او کھتے نہ ہن اے لوک محض اتھو کنیں بھجن
چاہندے ہن۔

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ قَرْيَةٌ أَنْطَارَهَا تَنْصُرُوهُمُ الْفِتْنَةَ
لَآتَوْهَا وَمَا تَلَبَّتْ بِهَا إِلَّا أَيْدِيًا ۝۱۵

۱۵۔ جے دشمن دیاں فوجاں مدینے دج چودھارو
پیمہ و بجن ہا تے ول انہیں کوں پھرٹ دا آکھیا
دبجے ہا تے او پھر و بجن ہا ول اتھاں محض تھوڑی
دیر رہ سگن ہا۔

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهِدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُؤَلُّونَ
الْأَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا ۝۱۶

۱۶۔ حالت اے جو ایس کنیں پہلے انہیں اللہ نال
وعدہ کیتا ہا جو اتھو کنڈ نہ پھر لیسن تے اللہ نال
کیتا ہویا وعدہ ضرور بچھیا ویسی۔

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ إِنْ فَرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ أَوِ
الْقَتْلِ وَإِذَا لَا تُمْشِعُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۷

۱۷۔ تے توں آکھ جو تہا کوں اتھو بھجن جے
بھج و بجن موت یا قتل کنیں بھجن کیتے کوئی فائدہ نہ بوسی
(اوں آوئے) تے ایندے بعد تہا کوں کوئی
فائدہ نہ بچایا ویسی۔

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ مِنَ اللَّهِ إِنْ أَرَادَ بِكُمْ
سُوءًا أَوْ أَمَرَ بِكُمْ خَيْرًا وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝۱۸

۱۸۔ توں آکھ تہا کوں کون بچا سگدے اللہ دے
مقابلے و بچ جے او تہا کوں تکلیف بچا وٹن چاہے
یا تہاڈے اتے رحمت کرن چاہے تے اللہ دے
سوا تسان کوئی وی سبکتی تے امدادی نہ پیسو۔

قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمَعْرُوقِينَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ
هَلُمْ إِلَيْنَا وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۹

۱۹۔ تے اللہ بہوں چاٹندے انہیں کوں جیرے جہاد
کنیں بھنیدے ہن تے بھراویں کوں آہدے ہن ساڈو

آؤتے او آپ دی دشمن نال اصلو جنگ نہ کریندے
ہن۔

۲۰۔ تماڑے کیتے ہوں شو من تے توں آپیں کوں بیکہ جیلے خوف
یا ڈر اندے او تیرڈو ڈبدن تے انہیں دیاں
اکھیں پھر دیاں پیاں بوندن جیویں کیں تے موت
دی بے ہوشی ہووے تے جیلے ڈر دا وقت مک
ویندے تے دل انہیں دی زبان ترڑ ترڑ چلدی ۷
اونیکل کیتے شو من اے لوکن جیرے ایمان نیں گھن
آئے اللہ انہیں دے اعمال ونجا ڈتن تے اے کم
اللہ سئیں کیتے ہوں سوکھا ۷۔

۲۱۔ اچن وی انہیں دا خیال جو لشکر نہ گئے ہوسن
تے جے اولشکر دل آون تے اے چاہوں ہا
جو اے کیں جنگل وچ رہندے پئے ہوں ہا
تے تماڑے متعلق پچھدے پئے ہوں ہا (جو
موئن یا نچ گین) جے تماڑے نال رہندے پئے
ہوں ہا تے دل وی اصلو تماڑے ولونہ لٹرن ہا۔

۲۲۔ بے شک تماڑے رسول (دی زندگی) وچ تماڑے
کیتے شاندار نموتہ ۷ اوندے کیتے جیرا اللہ تے آخرت
دے ڈنہ دی امید رکھنیدے تے اللہ کوں ہوں
یاد کریندے۔

۲۳۔ تے جیلے مومنین لشکر کوں ڈٹھے تے اکھے
نیں اے اوہو وعدہ جیرا اللہ تے اوندے رسول
ساڈے نال کیتا ہا تے اللہ تے اوندے رسول بیج
اکھے ایں واقعہ انہیں کوں ایمان تے فرمانبرداری
دعہ دے تے۔

۲۴۔ مومنین وچو کم لوکن جنیں اللہ نال کیتے ہوئے

أَشْحَةً عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ سَرَأَيْتَهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَبَسُ
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوكُمْ
بِأَلْسِنَةٍ جِدَادٍ أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ۝

يَحْشَوْنَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَدْهَبُوا ۚ وَإِنْ يَأْتِ
الْاَحْزَابَ يُوَدُّوْا لَوَانَتْهُمْ بِادُونَ فِي
الْاَحْزَابِ يَسْأَلُونَ عَنْ اَنْبِيَائِكُمْ وَلَوْ
كَانُوا فِيكُمْ مَا قَاتَلُوا اِلَّا قَلِيلًا ۝

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۝

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزَابَ قَالُوا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَمَا زَادَهُمْ
اِلَّا اِيْمَانًا وَتَسْلِيمًا ۝

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

فَبَهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَجْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَلُوا بُدْيَةً ۝۳۳

وعدے کوں پیس کر ڈکھائے کجھ ہن جنہیں اپنی نیت کوں پورا کر ڈتے تے کجھ انتظار کریندے پین تے اپنے ارادیں کوں ذرا وی نہیں بدلیا۔

لَيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۳۴

۳۵۔ تاں جو اللہ سچے لوکیں کوں انہیں دے سچ دا بدلہ ڈلوے تے منافقین کوں جے چاہے تے عذاب ڈلوے یا انہیں تے رحمت کرے بے شک اللہ ہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۝۳۵

۳۶۔ اللہ سیس کافرین کوں انہیں دی کا وڑ سمیت دلا پھلے انہیں کوں لکھ نہیں لبھا تے مومنین دلو جنگ کیتے اللہ کافی ہے تے اللہ سیس طاقت والا تے غالب۔

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ صَاحِبِينَهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝۳۶

۳۷۔ تے اللہ سیس یہودیں کوں جنہیں دی مدد کیتی ہائی انہیں دے قلعیں کین لہا ڈتا تے انہیں دے دیس وچ رعب سٹ ڈتا ہک ٹوے کوں تہاں قتل کریندے ہاوے تے ہک ٹوے کوں قیدی بنیدے ہاوے۔

وَأَوْرَثَكُم أَرْضَهُمْ وَبَنَاتَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْضًا لَّمْ تَطْنُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝۳۷

۳۸۔ تے اللہ سیس تہا کوں انہیں دی زمین تے گھریں تے مال دا وارث بنا ڈتے اوں زمین دا وی جیندے اتے تہاں قدم وی نہیں رکھا تے بے شک اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَرَبِّتْنَهَا فَمَعَالِكُنَّ أَمْتِعْنَ وَأَسْرِحْنَ سَرَاحًا جَمِيلًا ۝۳۸

۳۹۔ لے نبی توں اپنی زالیں کوں آکھ جے تہاں دنیاوی زندگی تے اوندا سوکھ چاہندیاں ہوں تے آرمیں تہا کوں دنیا دا کجھ مال ڈینداں تے تہا کوں نیک طریقے نال رخصت کرینداں۔

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِثْرًا عَظِيمًا ۝۳۹

۴۰۔ تے جے تہاں اللہ تے اوندے رسول تے آخرت دے گھر کوں چاہندیاں ہوں تے بے شک اللہ

سیس نیکی کرٹن والیں کیتے تھا ڈرے وچو ڈوا اُجرتے
بدلہ تیار کیتا ہوئے۔

۳۱۔ اے نبی دیاں زالیں جیڑھی تھا ڈرے وچو کھلی
بے حیائی کر لسی اوندے عذاب تے سزا کوں ڈوڑا
کر ڈتا ویسی تے اے گال اللہ کیتے ہوں سوکھی۔

۳۲۔ تے جیڑھی ترمیت تھا ڈرے وچو اللہ تے رسول
دی فرمانبرداری کر لسی تے چنگے کم کر لسی اونکوں
اساں ڈوڑا بدلہ ڈیوں تے اساں انہیں واسطے
چنگا رزق تیار کیتا ہوئے۔

۳۳۔ اے نبی دیاں زالیں تساں بی ترمیتیں آلی
کار توے جے تساں تقویٰ اختیار کرو تساں خربے
نال چپ چپ کے گال نہ کیتی کرو ناں تال جنید
دل وچ بیماری و او بُرا ارادہ رکھ گھنسی تے نیک
گال کیتی کرو۔

۳۴۔ تے اپنے گھریں وچ بیٹیاں رہو تے پرائے
زمانے دی جہولت آلی کار اپنے سونھپ کوں
ظاہر نہ کرو تے نماز ٹھما کے پڑھو تے زکا ڈیو
تے اللہ تے اوندے رسول دا آکھٹ منو۔ اے
اہل بیت اللہ سیس تساں کنیں ہر گند کوں پریں
کرٹ چاہندے تے تہا کوں ہوں پاک کرٹ چاہندے
۳۵۔ تساں گھریں وچ اللہ دی آیتاں تے سنب
دیاں گاہیں جیڑھیاں پڑھیاں دیندن انہیں کوں
یاد کرو بے شک اللہ سیس ہوں مہربان تے
باخبر۔

۳۶۔ بے شک مسلمان مرد تے مسلمان ترمیتیں تے
مومن مرد تے مومن ترمیتیں تے فرمانبردار مرد تے

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ مَنْ يَّاتِ مِنْكَ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ
يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى
اللّٰهِ يَسِيْرًا ۝

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمُ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ وَتَعَمَلْ صَالِحًا
تُوْزِعْهَا اَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ ۚ وَاعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيْمًا ۝

يٰۤاَيُّهَا النَّبِيُّ لَسْتُ كَاَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ اِنَّ النِّسَاءَ
فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِيْ قَلْبِهٖ مَّرَضٌ
وَقُلْنَ قَوْلًا مَّعْرُوْفًا ۝

وَقَرْنَ فِيْ بُيُوْتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولٰٓئِ ۚ وَاَقِمْنَ الصَّلٰوةَ وَاَتِينَ الزَّكٰوةَ وَاَطِعْنَ
اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ ۚ اِنَّمَا يُرِيْدُ اللّٰهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝

وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلٰى فِيْ بُيُوْتِكُنَّ مِنْ اٰيَاتِ اللّٰهِ وَالْحِكْمَةِ
ۚ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ لَطِيْفًا خَبِيْرًا ۝

اِنَّ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ
وَالْقَنِيْنَ وَالْقَنِيْنَ وَالصّٰدِقِيْنَ وَالصّٰدِقٰتِ وَ

تے اللہ حساب گنہگار کیسے کافی ہے۔

۳۱۔ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم تہاں مردیں وچو کیس دا پیو کاہ نیئیں تے سپی گال اسے ہے جو او اللہ دار رسول تے نبیس دی مہر (سایں کنیں افضل نبی) تے اللہ ہر شے کوں چاٹن والا ہے۔

۳۲۔ اے مومنو اللہ کوں پہوں یاد کرو۔

۳۳۔ تے فجر شام اوندی پاکیزگی بیان کرو۔

۳۴۔ او ہوئے تے اوندے فرشتے تہا جے اتے رختاں پٹھنیدن تاں جو تماکوں اندھاریں کنیں روشنی دو گھن آوے تے اومنین تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

۳۵۔ تے جیرے بڑیہ او ملسن انہیں دا تحفہ سلامتی ہوسی تے انہیں کیسے اوں عزت والا اجر تیار کیسے ہوئے۔

۳۶۔ اے نبی بے شک اساں تیکوں نگران تے خوش خبری دیون والا تے بڑا دن والا بنا کے پٹھے۔

۳۷۔ تے اللہ دو اوندے حکم نال سڈن والا تے روشن سمجھ بنائے۔

۳۸۔ تے توں مومنین کوں خوش خبری دے جو بے شک اللہ کنیں انہیں کیسے دڑا فضل۔

۳۹۔ تے کافرین تے منافقین دا آکھن نہ من تے انہیں دی تکلیف دیون کوں چھوڑ دے تے اللہ تے بھروسہ کرتے اللہ کافی کار ساز۔

۵۰۔ اے مومنو جیلے تہاں مومن تربیتیں نال شادی کرو ول انہیں کوں محبت کنیں پہلے طلاق دے دیون تے ول تماکوں انہیں کنیں عذر دا مطالبہ کرن دا کوئی حق نہیں انہیں کوں دنیاوی

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَحَاشَ لِلَّذِينَ ظَنُّوا أَنَّ اللَّهَ يَبْزُقُهُمْ كُلَّ شَيْءٍ عَلَيْهِمُ ۖ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ۝

وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۝

تَجِيئَتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ ؕ وَاعْدَ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِآذَانِهِ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ۝

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُم مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ۝

وَلَا تُطِيعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ مَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدَّةٍ تَعْتَدُونَ لَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسَرَاجُهُنَّ سَرَاجًا جَازِيًا ۝

فائدہ پچاؤ تے چنگی طراں انہیں کوں رخصت
کر ڈیو۔

۵۱۔ اے نبی بے شک اساں تیرے کیتے
تیریاں زالیں جنیکوں تیں حق مہر دے ڈرتے
حلال کیتن تے جنگ ورج جیریاں تیریتیں تے
تیرڈا سجا ہتھ مالک تھیوے ادوی حلالن تے
ایویں تیرے چاچے دیاں دھیریں تے تیرڈی
بوا دیاں دھیریں تے مامے دیاں دھیریں تے
تیرے ماسیں دیاں دھیریں جنہیں تیرے نال
ہجرت کیتی ؎ تے مومن تربیت جیرمی اٹے آپ
کوں نبی کیتے بخش ڈیوے جے نبی اوندے نال
شادی کرن چاہے تے حلال اے خالص تیرے
واسطے حکم مومنین کیتے نہیں تے اساں جائدے
ہیں انہیں دے زالیں تے لونڈیں دے متعلق
جو اساں فرض کیتے تاں جو تیرے اتے کوئی
تنگی نہ آوے تے اللہ ہوں بخش والا تے دل ول
رحم کرن والا ؎

۵۲۔ انہیں وچو جنیکوں انج کر ڈے تے جنیکوں
چاہیں پناہ ڈے تے جنیکوں تیں انج کیتے
اونکوں اٹے کولہ رکھنا چاہیں تے تیرے اتے
کوئی گناہ نہیں اے زیادہ قریب جو انہیں دیاں
اکھیں ٹھڈیاں تھیون تے او مومنیناں نہ تھیون
تے جو توں انہیں کوں ڈیویں اوندے اتے ساریاں
راضی تھی وچن تے جو تہا ڈے دیں ورج اللہ
اونکوں جائدے تے اللہ ہوں جائن والا تے
سمجھ والا ؎

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي أَتَيْتَ
أُجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِنَّا أَفْكَهُ اللَّهُ عَلَيْكَ
وَبَنَاتِ عَمَتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ
خَلَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِن
وَهَبْتَ لِنَفْسِكَ لِلنَّبِيِّ إِنِ ارَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَّكَ مِنَ الدُّنْيَا الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا
فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
لِكَيْلَا يَكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑤۱

نَرْجِي مَنْ تَشَاءُ مِنْهُنَّ وَطَوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ
وَمَنْ ابْتَغَيْتَ وَتَمَنَّ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ
أَدْنَىٰ أَنْ تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَخْرُجَ وَبِزْصَيْنَ بِمَا
ابْتَهَنَ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ⑤۲

لَا يَحِلُّ لَكَ الْيَسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ
مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۝

۵۳۔ تے ایندے بعد تیرے کیتے پیاں تریمتیں
حلال کا ۛ نیس جو توں بیاں بدلیں چا بھانویں
تیکوں انہیں دا سوھپ جے تلا چنگا بلکے سوائے
اوندے جندے اتے تیرا سجا ہتم مالک ہوے
تے اللہ سیس ہر شے تے نگران۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ
يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرَ نَبِذٍ مِنْهُ وَلَكِنْ
إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا
لَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذَى
النَّبِيَّ فَيَسْتَخِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَخِي مِنَ الْحَقِّ
وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ
ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تَنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ
بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝

۵۴۔ اے مومنو تساں نبی دے گھریں وچ نہ
پیو سوائے ایندے جو تهاکوں کھاوٹ کیتے
سڈیا ونچے اوندے پکٹ دا انتظار نہ کرو تے
جیلے تهاکوں سڈیا ونچے تے ول ونجو تے جیلے
کھا گھنوکھنڈ ونجو تے گالیں کیتے شوق وچ نہ
پیٹے یہاں بے شک اے گال تهاڑے نبی کوں
تکلیف ڈیندی ۛ تے او شرم کریندے تے اللہ سیس
سچی گال کنیں نہیں رکھ تے جیلے تاس انہیں (جی دی زالیں) کنیں
کوئی شے منگو تے پردے دے پھو منگو اے تهاڑے
تے اوندے دیس کیتے ہوں چنگا ۛ اللہ دے کول
کوں تکلیف ڈیوٹ چنگا نیس تے تاس اوندے
زالیں نال اوندے بعد کڈا ہں وی شادی نہ کرو
بے شک اے گال اللہ دے فیصلے دے مطابق
ہوں وڈی ۛ

۵۵۔ تاساں کوئی گال ظاہر کرو یا لکاؤ بے شک اللہ
ہر شے کوں چاندے۔

إِنْ تَبَدَّلَ شَيْئًا أَوْ نُفِخَ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمًا ۝

۵۶۔ انہیں (جی دی زالیں) تے کوئی کناہ نہیں جو او اپنے پیو
تے اپنے پتریں تے اپنے بھرانویں تے اپنے
بھرانویں دے پتریں تے اپنے بھنیس دے پتریں
تے اپنے تریمتیں دے اپنے لوٹنیں دے ساٹے
آون تے اللہ کنیں ڈرن بے شک اللہ سیس ہر

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا
أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا أَبْنَاءِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَالتَّقِينِ
اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

شے تے نگران۔

۵۷۔ بے شک اللہ تے اوندے فرشتے نبی کریم تے درود پھیندن اے مومنو تاں اوندے تے درود پٹھو تے اوندے کیتے سلامتی دی دعائنگدے

رہو

۵۸۔ بے شک جیرے اللہ تے اوندے رسول کوں تکلیف ڈیندن اللہ نے دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لغت کیتی تے انہیں کیتے ذلیل کرن والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

۵۹۔ تے جیرے مومن دیتے مومن ترمیتیں کوں بے قصور تکلیف ڈیندن انہیں مہمان تے کھلے گناہ دا بار چاگدے۔

۶۰۔ اے نبی توں اپنے زالیں تے دھیریں تے مومنین دی زالیں کوں آکھ او اپنی چادریں کوں اپنے سینیں تک گھن آیا کرن انہیں دا ایندے نال پتہ بگ ویسی تے انہیں کوں تکلیف نہ ڈتی ویسی تے اللہ بہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۶۱۔ جے منافق باز نہ آئے تے اودی جنیں دے دیں وچ بیماریء تے مدینے وچ کوڑیاں گالیں پھیلیندن تے اسان تیکوں انہیں دے مقابلے تے کھڑا کر ڈیسوں تے دل او کڈا ہن تیرے ہمسائے نہ ہن سبکس۔

۶۲۔ انہیں تے لغت جتھاں او لبھن تے پکڑیئے ونبجن تے قتل کر ڈتے ونبجن۔

۶۳۔ اس کنیں پہلے لوکیں کیتے دی ایجااست

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ۝

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا ظَالِمًا كَتَبْنَا لَهُمْ فِي الدِّينِ ائْتِمَارًا وَأَمَّا مِثْقَالُ ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ الْمُؤْمِنِينَ يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَاءِ بَيْنِهِنَّ ذَلِكِ أَذْنَىٰ أَنْ يَعْرِفْنَ فَلَا يُؤْذِنَنَّ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

لِّئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ السُّفْقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالرُّجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَتُغْرِيَنكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِزُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝

مَدِينَةُ الْمَدِينَةِ

مَلْعُونِينَ ائْتِنَا نَقْفُوا أَخْذُوا وَقْتِلُوا تَقْتِيلًا ۝

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ

اللّٰهُ تَبَدَّلًا ۝۳۱

ہائی تے توں اللہ دی سنت کوں اصلو بدلیا
ہویا نہ پیسیں۔

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
اللّٰهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝۳۲

۴۳۔ لوک تیں کنیں قیامت دے متعلق پچھن
توں آکھ اوندا علم محض اللہ کنیں ہے تیکوں کیا
پتہ جو اے گھڑی کولہو ہووے۔

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكٰفِرِيْنَ وَاعَدَ لَهُمْ سَعِيْرًا ۝۳۳

۴۵۔ بے شک اللہ سیس کافرین تے لعنت
کیتی ع تے انہیں کیتے دوزخ تیار کیتی اس۔
۴۶۔ اوںدے وجہ بہوں دیرتیں رہسن انہیں دا
دا نہ کوئی سنگتی ہو سی تے نہ امدادی۔

خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا لَا يَخْرُجُوْنَ وَلِيْلًا وَلَا نَصِيْرًا ۝۳۴

۴۷۔ جڈاں انہیں دے وڈیریں کوں بھاتے
اُتیر پڑوسی تے او آکھن ہائے افسوس اسان
اللہ تے اوںدے رسول دی فرمانبرداری کیتی ہووے
ہا۔

يَوْمَ تَقْلُبُ وُجُوْهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُوْلُوْنَ يٰلَيْتُنَا
اَطَعْنَا اللَّهَ وَاَطَعْنَا الرَّسُوْلًا ۝۳۵

۴۸۔ تے او آکھن اے ساڈے رب
اسات اپنے سرداریں تے وڈیریں دا آکھن
منیا ہاتے انہیں ساکوں سدھی راہ کنیں گمراہ
کر ڈتے۔

وَقَالُوْا رَبَّنَا اِنَّا اَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرٰۤاۡنَا فَاَصْلَحْنَا
السَّبِيْلًا ۝۳۶

۴۹۔ اے ساڈے رب انہیں کوں ڈوڑا
عذاب ڈے تے انہیں تے وڈی لعنت کر۔
۵۰۔ اے مومنو انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیو
جنہیں حضرت موسیٰ کوں ڈکھ ڈتا تے اللہ سیس
اونکوں انہیں دی گالیس کنیں بری کر ڈتا
تے او اللہ دے نزدیک وڈی شان والا ہا۔
۵۱۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہمیشہ سدھی
گال کیتی کرو۔

رَبَّنَا اٰرٰهُمْ ضَعٰفِيْنَ مِنَ الْعَذٰبِ وَالْعَنَهُمُ لَعْنًا
كَبِيْرًا ۝۳۷

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ اٰذَوْا مُوْسٰى
فَبَرَّاهُ اللّٰهُ مِمَّا قَالُوْا وَكَانَ عِنْدَ اللّٰهِ وَجِيْهًا ۝۳۸

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَقُوْلُوْا قَوْلًا سَدِيْدًا ۝۳۹

۵۲۔ اوںدے اعمال کوں درست کر لیتی تے

يُضْلِحْ لَكُمْ اَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَمَنْ

يُطِيعُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝

تھا بڑے گناہ بخشیسی تے جیرھا اللہ تے اوندے
رسول دا آکھن منیسی تے او وڈی کامیابی پیسی۔

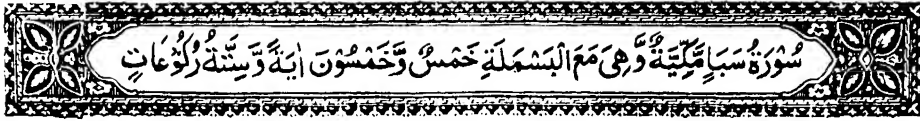
إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
الْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۝

۷۳۔ بے شک اساں اے امانت آسمانیں
تے زمین کوں تے پہاڑیں کوں ڈتی انہیں

اینکوں چا وٹ کنیں انکار کر ڈتا تے اوں کنیں
ڈر گئے تے انسان اونکوں چا گدھا بے شک
او پھوں ظلم کرن والا تے انجام کنیں بے پردہ۔

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

۷۴۔ تاں جو اللہ منافقیں تے منافق ترمیتیں کوں
مشک مردیں تے مشرک ترمیتیں کوں عذاب
ڈیوے تے اللہ مومنیں تے مومن ترمیتیں
تے رحمت کرے تے اللہ سیس پھوں بخشن
والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔

سورة سبا مکی ۷۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۵۵ آیتاں تے ۶ رکوعن ۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جیرا بن منگئے
ڈیوٹن والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ ساریاں صفقاں اللہ واسطے بن جنیدے کیتے
ہے او سب کج جو آسمانیں تے زمین وچ ہے
تے چھکڑ وچ دی حمد ہوندی ہوئی تے او سیانائے باخبر
۳۔ جو زمین وچ دیندے تے جو اوندے وچ نکلتے
جو آسمان تو لہندے تے اوند وچ چڑھدے او انکوں
چاندے تے او پہوں مہربان تے پہوں بخشش والا ۷۔
- ۴۔ تے کافر آبدن تیامت یا عذاب ساڈے اُتے نہیں
اندھ توں اکھ ہرب دی قسم او تنہا ضرور آوسی خدا
غیب کوں چاندے کہ کوئی جتنی شے نکلاو کنیں لکھی ہوئی
نہیں بھانویں او آسمان وچ جوے یا زمین وچ تے
نہ ایں کنیں چھوٹا تے نہ ایں کنیں وڈا او کھلی کتاب
وچ محفوظ ۷۔
- ۵۔ تاں جو اللہ سیس مومنیں کوں تے نیک عمل
کرن والیں کوں بدلہ ڈیوے ایسے لوکن جنیں کیتے
بخشش تے عزت والا رزق ۷۔
- ۶۔ جیرے ساکوں ساڈی آیات دے بارے وچ
ہراون دی کوشش کریندن ایسے لوکن جنیں کیتے
پہوں جکھ ڈیوٹن والا عذاب ۷۔
- ۷۔ تے جنیں لوکیں کوں علم پڑتا گئے او انکوں
سچ سمجھن جو تیبے اتے لہایا گئے تے او غالب
- الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۱۰
- يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ
الْعَظِيمُ ۱۱
- وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَ
رَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَلِيمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ
ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ۱۲
- يُنْجِزِي الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۱۳
- وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
مِّنْ زُلْفَىٰ أَلِيمٌ ۱۴
- وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ لَا يَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ الْعَزِيزِ

الْحَمِيدِ ⑤

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُوكُمْ عَلَىٰ ادْخَالِكُمْ يُبْئِنَّاكُمْ
إِذَا مَرِئْتُمْ كُلَّ مَرْجٍ ۖ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ⑥

تے صفتیں والے خدا دے رستے دو ہدایت دیندے
۸۔ کافر آہن کیا اساں تمہا کوں اینجے بندے دا پتہ
ڈیوں جیرھا تمہا کوں ڈسیندے جیلے تمہا کوں
ٹوٹے کر ڈتے ویسوں بے شک تمہا کوں ٹوٹے مخلوق
بن ویسوں۔

أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ⑦

۹۔ کیا او خدا تے کوڑ پدھندے یا پاگل اصل
جیرھے آخرت تے ایمان نہیں انہندے او
عذاب و توح تے تباہ کرن والی گمراہی وچن۔

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ۖ إِنَّ تَشَاءُ نَحْنُفُهُمْ ۖ يَوْمَ نُسْقِطُ
عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ ۖ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقُلِّ عَبْدٍ
مِّنْ مِّنْ ⑧

۱۰۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو انہیں دے اگور
تے جو انہیں پیچھور آسمان تے زمین وچ
جے اساں چاہوں تے انہیں کوں ملک و توح ذیل
کر ڈیوں یا جھڑے کجھ ٹوٹے سٹوں بے شک
انہندے و توح ہر جھکن والے بندے کیتے نشان۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ۖ لِيُجِبَالَ آوِيٍّ مَّعَهُ
وَالْقَلِيلُ ۖ وَالنَّارُ لَهُ الْهَادِي ⑨

۱۱۔ تے اساں داؤد کوں اپنا فضل ڈتا ہا اے
پھاڑو تمہاں تے سارے کچھ اوندے نال رل
کے خدا دی تسبیح کرواتے اساں اوندے کیتے
لوہے کوں کولا کیتا ہا۔

أَنِ اعْمَلْ سَابِغَةً ۖ وَقَدْ رَفَعْنَا السُّرُورَ ۖ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑩

۱۲۔ جو توں زہرہ بناتے اوندے بناؤن و توح
(میچا) دا اندازہ سامنے رکھ تے نیک کم کرو
بے شک جو تمہاں کریندے عو میں اونکوں
ڈہلا پیاں۔

وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ غَدُوًّا شَهْرِ رَجَوِّ ۖ وَاجْهًا شَهْرُ
رَجَوِّ ۖ أَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ ۖ وَمِنَ الْجَبِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۖ وَمَن يَنْزِعْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرٍ نَّانِي ۖ فَهُ
مِنَ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑪

۱۳۔ تے سلیمان کیتے ہوا کوں تابع بنایا اناہنجر
دا چیلن وی تے شام دا چیلن وی ہک ہک مہینے
دے برابر ہا تے تانا اساں اوندے کیتے پگھار
ڈتا ہا تے کجھ جن وی اوندے کم کریندے ہن
او چاہندا ہا تے اوندے رب دے حکم نال تے

(ساڈا حکم ہا) جیرھا ساڈے حکم دے خلاف چلسی
اساں اونکوں دوزخ دا عذاب ڈیسوں۔

۱۴۔ اونئیرے ہن جواو چاہندا ہا میستان تے جسے
حوض اکا ڈپے وڈے بٹتے دیگاں جیرھیاں ہر
وقت چڑھیاں رہندیاں ہن اے آل داؤد
اللہ دا شکر کرو تے میڈے بندیں وچو پہوں
گھٹ لوک شکر کریندن۔

۱۵۔ جیلھے اساں اونکوں مارن دا فیصلہ کیتے
تے اوندی خبر اونکوں زمین دے کیڑے ڈتی
جیرھا اوندی حکومت دے سوٹے کون کھندا
رہ گئے جیلھے اڈبھ پئے جنیں کون پتہ لگ گئے
جوہے او غیب جاڈے ہون ہاتے ذیل کرن
والے عذاب وچ نہ پئے ہون ہا۔

۱۶۔ سبا دی قوم کیتے انہیں دے اپٹے ملک
وچ نشان ہا پیا ڈو باغ ہن ہک سچے پاسو
ہک کھچے پاسو کھاؤ اپٹے رب دے رزق کین تے اوند
شکر کرو اے سوٹھا تہر تے رب بخشن والا رہ۔

۱۷۔ انہیں منہ پھیر پئے تے اساں انہیں تے
ہر شے تباہ کر ڈیوٹ والا سیلاب پٹھئے تے انہیں
دے ڈو باغیں وٹاندرے وچ اینجھے ڈو باغ ڈتے
جیرھے بد مزہ پھل آلے ہن تے انہیں وچ جھاترا
ہا تے کچھ ہیر وی ہن۔

۱۸۔ اے اساں انہیں دے کفر دا بدلہ ڈتے ہیں
کون تے اساں کافریں کون محض ایہو بدلہ ڈیندے
ہیں۔

۱۹۔ تے اساں انہیں تے انہیں دستیں دے

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُونَ مِنْ تَحَارِيٍّ وَتَكَاثُفٍ وَجِفَائٍ
كَالْجَوَابِ وَقَدْ وَرِثْنِي مَا كُنْتُ أَلْ دَاوُدَ شُكْرًا
وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرِينَ ﴿۳۴﴾

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا
دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ
الْحِجَابُ أُنْ لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي
الْعَذَابِ الْمُبِينِ ﴿۳۵﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَهُمْ آيَةٌ ۖ جَنَّتِ عَنْ يَمِينٍ
وَشِمَالٍ هُلُوًّا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدًا
طَيِّبَةً وَرَبِّ غَفُورٌ ﴿۳۶﴾

فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ السَّيْلَ الْعَرِيمَ وَبَدَّلْنَاهُمْ
بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْمَلِ خَيْطٍ وَاتَّخَذُوا
مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿۳۷﴾

ذَٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكَفُورُ ﴿۳۸﴾

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا

فُرِيَ ظَاهِرُهُ وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سَيَرُوا فِيهَا
لَيْلًا وَأَيَّامًا آمِنِينَ ۝

وچکار ہیاں وستیاں آباد کر ڈتیاں جنہیں کوں
اساں برکت ڈتی ہائی تے اوہک ڈوجھے
دے سامنے ہن تے انہیں وچو آون وچن
دا پندھ دی تھوڑا کر ڈتا ہا تساں رات ڈینہ
انہیں وچ ٹرو پھرو سرفرد، امن نال

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مَسْزِقٍ إِنْ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

۲۰۔ انہیں آکھئے اے ساڈے رب ساڈے پندھ
وڈے کر ڈے تے اتہیں اچٹے آپ تے ظلم کیتے
اساں انہیں دے نشان دی میٹا ڈتے تے انہیں
کوں قہے بنا ڈتے بے شک ایندے وچ ہر
صبر کرن والے تے شکر کرن والے کیتے نشانہن۔

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمُ الْغُلُوبُ فَكَفَتْ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

۲۱۔ ابلیس نے انہیں دے متعلق اپنے خیال کوں
سچا کر ڈکھائے انہیں اوندی پیروی کیتی سوائے
مومنین دے ہک ٹولے دے۔

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُوَفِّي
بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيفٌ ۝

۲۲۔ تے (شیطان) انہیں تے غالب تے ڈاڈھا
نہ ہا اے ایں واسطے تھئے جو اساں آخرت کوں
منٹن والیں کوں تے اوندے وچ شک کرن
والیں کوں ظاہر کر ڈیوں تے تیرا رب ہر شے
تے نگران۔

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَنْلِكُونَ
مِشْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيهَا مِنْ شَرْكِ ۝ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ۝

۲۳۔ توں آکھ تساں سبڈو انہیں کوں جنہیں کوں
تساں خدا دے سوا معبود خیال کرن دے او
آسمانیں تے زمین وچ ہک کوئی جتلا دی
کہیں شے دے مالک نہیں تے نہ انہیں دی ملکیت چا
انہیں دی کوئی سانجھ تے اوندے واسطے
انہیں وچ کوئی امدادی وی کوئی نہیں۔

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ هُوَ
إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا

۲۴۔ تے کیس دی سفارش اللہ دے اگو کم نہ
ڈیسی سوائے اوندے جنیکوں او اجازت ڈیسی

الْحَقِّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۳۰﴾

تے جیلے انہیں دے دیں کہیں رعب ختم تھی ویسی
تے او آکھسن نہیں تہا ڈے رب کیا آکھیا ہا
او آکھسن سچ آکھیا ہا تے او ہوں اُچا تے
وہا ۱۷۔

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ
وَإِنَّا أَوْيَاكُمْ لَعَلَّ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۱﴾

۲۵۔ توں آکھ آسمانیں تے زمین وچو تہا کوں کون
رزق ڈیندے توں آپ جواب دج آکھ اللہ تے بے شک
اساں یا تساں ہدایت تے ہیں یا کھلی کھلی
گمراہی وچ ہیں۔

قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَنْ آجُومَنَا وَلَا تَنْسَلُ عَنْآ تَعْمَلُونَ ﴿۳۲﴾

۲۶۔ توں آکھ جیرے جرم اساں کیتن او تساں
کہیں نہ پچھے ویسن تے تساں جو کریندے ءُ
اساں کہیں نہ پچھیا ویسی۔

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ
الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿۳۳﴾

۲۷۔ توں آکھ ساڈا رب ساکوں کٹھا کر لسی تے
دل ساڈے درمیان فیصلہ کر لسی انصاف
نال تے او ہوں چنگے فیصلے کرن والا تے
ہوں جانن والا ۱۷۔

قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ ادَّعَوْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا بَلْ هُوَ
اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۳۴﴾

۲۸۔ توں آکھ میکوں ڈکھاؤ تاں سہی جیرے
تساں شریک بنا کے اوندے نال رلیندے ءُ۔ اصلو
نہ۔ اصل اللہ ہی غالب تے سیانا ۱۷۔

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۵﴾

۲۹۔ تے اساں تیکوں ساریں انسانیں کیتے
خوش خبری ڈیون والا تے ڈراون والا بنا
کے پٹھے تے اصل ہوں سارے لوک جانندے
نہیں۔

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۶﴾

۳۰۔ تے آہن بے تساں پچھے ہوئے تے اے
وعدہ کبڑاں پورا تھیسے۔

قُلْ لَكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَخِرُونَ عَنْهُ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَعِدُّونَ ﴿۳۷﴾

۳۱۔ توں آکھ تہا ڈے کیتے ہک ڈینہ مقرر اوں
کہیں ہک گھڑی وی تساں اگو پچھو نہ تھیسو۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا
بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْجَعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ يَقُولُ
يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ۝

۳۲۔ تے کافر ایس آکھئے اساں ایس قرآن کوں
تے جو ایس کنیں پہلے ہا اصلو نہ منیسوں تے
جے توں ڈیکھیں جیلھے کافر تے عالم اپٹے رب
دے اگو کھڑے کیتے ویسں تے ہک ڈوجھے
نال بحث کریندے پئے ہوسن تے بیٹے ڈاڑھیں
کوں آکھسن جے تساں نہ ہوو ہا تے اساں
مومن ہوو ہا۔

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضِعِفُوا أَنْ خُنْ
مَدَدَكُمْ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُخْذِبِينَ ۝

۳۳۔ تے ڈاڑھے بیٹیں کوں آکھسن کیا
اساں تنہا کوں ہدایت کنیں اوندے تہا ڈواوٹ
دے بعد ہیکھا ہا اصل تساں خود مجرم ہا دے
۳۴۔ تے بیٹے ڈاڑھیں کوں آکھسن اے رات
ڈینہ دے مکر ہن جیلھے تساں الشدا انکار کرن
تے اوندے شریک بناوٹ دی تعلیم ڈیندے
ہا وے تے جیلھے او عذاب کوں ڈیکھسن او
شرمندگی لکاوٹ پئے ویسں تے کافر ایس دی
گردنیں وچ اساں طوق سٹیسوں انہیں کوں محض
انہیں دے عملیں دا بدلہ ملیسی۔

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضِعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ
الْيَلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ
لَهُ آندَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَنَا رَأَوُا الْعَذَابَ وَ
جَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آغَاتِي الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝

۳۵۔ اساں جڈاں دی کہیں دستی وچ کوئی رسول
ڈراوٹ والا پیٹھے اتھو دے امیریں ضرور آکھئے
جو اساں تہا ڈی رسالت دے انکاری ہیں۔

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝

۳۶۔ تے اے وی آبدن جو ساڈا مال تے اولاد
وی بہوں ے تے ساکوں عذاب نہ ڈتا ویسی۔

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝

۳۷۔ توں آکھ بے شک میرا رب جنیدا
چاہندے رزق ددھندے تے تنگ کریندے
تے اصل بہوں سارے لوک چاندے نہیں۔

قُلْ إِنْ رِزْقِي يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنْ
أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۳۸۔ تے تہا ڈے مال تے اولاد نیں جو تنہا کوں

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا

زُلْفَىٰ إِلَّا مَن آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا زُفَا وَلَئِكَ لَهُمْ
جَزَاءُ الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿۳۹﴾

ساڑے کو لہو کرن سوائے ایندھے جیرھا من گھنے
تے چنگے کم کرے اے لوکن جنیں کوں انہیں
دے عملیں دا ودھا کے بدلہ بلسی تے او ماڑیں
وہج آرام نال رہسن۔

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ تے جیرھے ساڑی آیات دے متعلق
ساکوں ہراوڑ دی کوشش کریندن ایسے
لوک عذاب ڈتے ولین۔

قُلْ إِن رَّبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
يَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَ
هُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ توں آکھ بے شک میڈا رب جنیدا چاہندے
رزق ودھندے تے اپنے بندیں وچو جنیدا
چاہندے تنگ کر ڈیندے تے تساں جو دی
خرچ کرو اوندا نتیجہ ضرور کڈھیںسی تے ہوں چنگا
رزق ڈیون والا۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهَؤُلَاءِ
إِنَّا كُنَّا نَعْبُدُونَ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کوں کٹھا کریسی
تے ول فرشتیں کوں آکھسی کیا اے لوک
تہا ڈی عبادت کریندے ہن۔

قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِمَّا دُوْنِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ؕ الْكُفْرُ بِهِمْ مُّؤْمِنُونَ ﴿۴۳﴾

۴۲۔ او آکھسن توں پاک ہوں تہا انہیں دے
سوا ساڈا سبکتی ہوں اصل او تے جن دی عبادت
کریندے ہن تے ہوں سارے انہیں کوں منیندے
ہن۔

فَالْيَوْمَ لَا يَلِيكَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا
وَنَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ إِنَّكُمْ
بِهَا تَكْفُرُونَ ﴿۴۴﴾

۴۳۔ تے آج تہا ڈے وچو کوئی کیس دے نفعے
نقصان دا مالک نہیں تے اساں ظالمیں کوں
آکھسوں بھا دا عذاب چکھو جنیکوں تساں کوڑا
سمجھدے ہاوے۔

وَإِذَا نُنَادِيهِمْ إِنَّا بِإِثْنَيْتَيْبٍ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا رَحِيلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ ؕ وَ
قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفَرَّغٌ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

۴۴۔ تے جڈاں انہیں کوں ساڈیاں کھلیاں
آیتاں پڑھ کے ستایاں ویندن او آبدن اے
آدمی تے محض تہاکوں انہیں کنیں ہکٹا چاہندے

لَا حَقَّ لَنَا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝

جنیس دی تھا پیر پڑا بڑے عبادت کریدے ہن تے
آہن اے تے محض بدوڑ جیرھا گھڑیا گئے تے
کافر سچ کول اوندرے آوٹ دے بعد آہن اے
کھلا کھلا جادو ۶۔

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ۝

۴۵۔ اساں انہیں کول کوئی کتاب نہیں بڑتی جیکول
او پڑھن تے نہ انہیں دوئیں کنیں پہلے کوئی
بڑاؤٹ والا پٹھے۔

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَمَا بَلَغُوا مِعْشَارَ
مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رَسُولِيَّ فَكَيفَ كَانَ نَكِيرِ ۝

۴۶۔ تے جیرھ انہیں کنیں پہلے ہن انہیں وی
جھٹلائے تے جیرھی طاقت اساں پہلے لوکس کول
بڑتی ہائی اوندا بڑا ہوں حصہ دی انہیں کنیں کاء
نئیں تے انہیں ساڈے رسول کول جھٹلائے تے
ساڈا عذاب کینجاء۔

قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِ
وَفَرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝

۴۷۔ توں آکھ میں تہا کول ہک گال دی نصیحت
کرینداں جو تساں اللہ دے سامنے بڑوڑو یا
کھٹے کھڑے تھیو وں سوچو جو تھا بڑے سنگتی
کول جن نہیں او تے محض ایندے بعد آوٹ
والے عذاب کنیں تہا کول بڑیندے۔

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

۴۸۔ توں آکھ میں تساں کنیں جیرھا اجر منگئے او
تھا بڑا اجر میڈا اجر اللہ کنیں ہے تے او ہر شے
دانگران۔

قُلْ إِنْ رَفِئَ يَقْدِفُ بِالْحَقِّ عَلَٰمُ الْغُيُوبِ ۝

۴۹۔ توں آکھ بے شک میڈا رب حق نال (کوڑ
دے) ٹوٹے کریندا پئے او کی گالیس کول ہوں
جانتدے۔

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ ۝

۵۰۔ توں آکھ سچ آگئے تے کوڑ نہ کوئی شے
پیدا کریندے تے نہ مُردیں کول واپس آن
سبکدے۔

قُلْ إِنْ ضَلَّكَ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتَ
فِيمَا يُؤْتِي إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ توں آکھ جے میں گمراہ ہاں تے ایندا گھانا
میکوں آپ کوں ۷ تے میں ہدایت پاگھناں
تے او میڈے رب ولو وحی دی وجہ نال ہوئی۔
بے شک او پہوں سٹن والا تے کولہو ۷۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فُتِحُوا فَلَا قُوَّةَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ جے توں ڈیکھیں جیلھے او پریشان تھی
ولین تے درک نہ سبکسن تے ہک کولہو دے
مکان وچ پکڑتج پوسن۔

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ۖ وَأَنَّىٰ لَهُمُ التَّنَادُ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے آکھسن اساں اونکوں منیدے ہیں
تے پریں ونج کے انہیں کوں ایمان کیویں بستی
۵۴۔ ایں کنیں پہلے وی انہیں ایندا انکار کیتا ہا
تے پریں کنیں بہہ کے کوڑ دیاں بھکیں رڑھنیدے
رہ ویندن۔

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ
مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تے انہیں دے تے انہیں دی خواہشیں
دے درمیان روکائن جیویں اہیں دی ہنس دے لوکس نال کیتا گیا۔
ہا بے شک او بے چین کر ڈیوٹن والے شک
وچ پئے ہن۔

وَجِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ
بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿۵۵﴾

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِمَّ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ ذَا اَلْبَعُثُونَ اِيَّةً وَخَمْسَةٌ رُكُوعَاتٍ

سورة فاطر مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیات تے ۵ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مٹکے
 ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ ساریاں صفتاں اللہ کیسے ہن جیرھا آسمانیں تے
 زمین کوں پیدا کرن والا ء تے فرشتیں کوں قاصد
 بنا کے پھنن والا ء جنہیں دے ڈو ڈوتے ترے
 ترے تے چار چار کھب ہوندن تے فرشتیں دے
 کھب جتلا چاہندے دودھا ڈیندے بے شک
 اللہ سئیں ہر چیز تے قادر۔
- ۳۔ تے جیروی رحمت اللہ بندیں کیسے کھلے دے اوں
 کوں کوئی نہیں جھل سگدا تے جنیکوں او جھلے اڈوں
 اوندے بعد کوئی پٹھ نہیں سگدا تے او غالب تے
 سیانا ء۔
- ۴۔ لے لوکو اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو جیرھا اوں
 تہاڑے تے کیتن کیا اللہ دے سوا کوئی بیا خالق
 جیرھا تہا کوں آسمان تے زمین وچو رزق ڈیندے
 اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نہیں تے تساں
 کپڑے پھیرے ونیدے ء۔
- ۵۔ تے جے تیکوں جھٹانیدن تے تیں کنیں پہلے نبیوں
 کوں وی جھٹلایا گئے تے سارے معاملے اللہ دودھ لایا۔
- ۶۔ لے لوکو بے شک اللہ دا وعدہ سچ تے تہا کوں
 دنیاوی زندگی دکھا نہ ڈیوے تے نہ شیطان تہا کوں
 فریب ڈیوے۔
- اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ فَاطِرِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ جَاعِلِ
 الْمَلٰٓئِكَةَ رُسُلًا اَوَّلٰی اُجْنَحَہٗ مَشٰی وَتَلٰکَ وَرَبِّ
 یَزِیْدُ فِی الْخَلْقِ مَا یَشَآءُ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی کُلِّ شَیْ
 ؕ قَدِیْرٌ ②
- مَا یَفْتَحُ اللّٰهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَّحْمَۃٍ فَلَا مُنٰسِکَ لَهَا
 وَمَا یَنْسِکَ فَلَا مُرْسِلَ لَہٗ مِنْۢ بَعْدِہٖ وَهُوَ الْعَزِیْزُ
 الْحَکِیْمُ ③
- یٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللّٰهِ عَلَیْکُمْ ۚ هَلْ
 مِنْ خَالِقٍ غَیْرِ اللّٰهِ یَرْزُقْکُمْ مِنَ السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ
 لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ ۚ فَاَنۢیۡ تُوَفَّکُوۡنَ ④
- وَ اِنْ یَّکَذِّبْکَ فَقَدْ کَذَّیَّبَتْ رُسُلٌ مِّنۡ قَبْلِکَ وَ
 اِلَی اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُوۡرُ ⑤
- یٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّکُمُ
 الْحَیٰوةُ الدُّنْیَا ۚ وَلَا تَغُرَّنَّکُمُ بِاللّٰهِ الْغَرٰوِۃُ ⑥

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ الشَّعْبِ ⑤

۷۔ بے شک شیطان تمہارا دشمن ہے اور انکو تمہارا
دشمن ہی سمجھو بے شک اور اپنے ٹولے کوں سیدھے
تال جو اور دوزخ والے تھی و بھن۔

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑥

۸۔ تے جیرھے کافرین انہیں کیتے سخت عذاب تے
جیرھے منیندن تے چنگے کم کریندن انہیں کیتے بخشش
تے و بڑا اجر۔

أَمَّنْ رَّبَّنَا لَهُ سُوْرٌ عَلَيْهِ قَرَأَهُ حَسَنًا فَإِنْ لَمْ يَكُنْ
يُضِلْ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ⑦

۹۔ کیا جنیکوں اوندے برے عمل سو نطے کر کے بڑکھائے
گئے ہوں اودی انہیں کوں چنگا سمجھد ہوں اور ہدایت
پاسگدے (بے شک اللہ جنیکوں چاہندے ہدایت دیندے
تے جنیکوں چاہندے گمراہ کریندے توں انہیں دے غم نال اپنے آپ
کوں ہلاک نہ کرے شک اللہ بہوں چاٹدے جو او کریندن۔

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فُسْفِنُهُ إِلَى
بَلَدٍ مَّيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ
النُّشُورُ ⑧

۱۰۔ اللہ او ہے جس ہوائیں پٹھیں او جھڑ چنیدن تے
اساں اوںکوں بنجر زمین دو گھن ویندے ہیں تے اوں
بنجر زمین کوں اساں اوندے نال آباد کر ڈیندے ہیں
تے ایویں مرٹ دے بعد اٹھن دا قانون۔

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ
يَصْعَدُ الْكُلُّ الظَّالِمِ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ
وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْذَرُ ⑨

۱۱۔ جیرھا عزت چاہندے تے عزت تے ساری اللہ
دی ۷ ہوندو چنگیاں گالیں پڑھدین تے نیک
عمل اوںکوں چنیدے تے جیرھے بُریاں تدبیراں کریندن
انہیں کیتے سخت عذاب تے انہیں دی تدبیر تباہ
تھیون والی ۷۔

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُفُثَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِوَحْيِهِ
وَمَا يَعْتَرِ مِنْ مَعْتَرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑩

۱۲۔ تے اللہ تمہا کوں مٹی کنیں پیدا کیتے دل نطفے کنیں
ول تمہا کوں جوڑے بنائیںسی تے تربیت کوں جیرھا
(حمل) پیٹ تھیندے تے جو او ہال جنیدی ۷ محض
اللہ کوں اوند اپتہ ہوندے تے کہیں کوں وڈی عمر
چوٹی ویندی ۷ تے نہ اوندی عمر گھٹائی ویندی ۷
تے اے بک قانون دے مطابق

بے شک اللہ کیسے اسے کم سوکھا۔

۱۳۔ ڈوسمند رکھو جس میں تھینے تک داپانی
مٹھاتے چنگا، سوکھا نکلےج ویندے تے ڈوجھا
لوٹا تے کوڑا، تے ڈوناہیں وچو تساں سجا گوشت
کھندے ء تے گاٹھے پئیدے ء تے انہیں کوں
پئیدے ء تے توں بیڑی کوں ڈہدیں پانی کوں
چرنیدی ء ویندی تاں جو تساں اوندا فضل بھو تے
تاں جو تساں شکر کرو۔

۱۴۔ رات کوں ڈینہہ وچ پئیدے تے ڈینہہ کوں رات
وچ پئیدے تے بھ تے چندر کوں تہاڑے تابع
بٹاؤں ہر شے اپنے مقرر وقت میں ٹردی پی ء
لے اللہ تہاڑا رب بادشاہت ہندی ء تے اوندے
سوا جنیکوں تساں مہمو پئیدے ء او پنڈ دی لکڑ
دے ادھلے چھڑ دے دی مالک کاہ نہیں۔

۱۵۔ جے تساں انہیں کوں سبوا او تہاڑا آلا نہیں تہے
جے سن گھنن تے تہاکوں جواب نہیں ڈیندے تے
قیامت دے ڈینہہ تہاڑے شرک کنیں انکار کریسن
تے تہاکوں باخبر رسول جیں گال کوئی نہ ڈیسی۔

۱۶۔ اے کوکو تساں اللہ دے محتاج ہوئے تے
اللہ کیس دا محتاج نہیں تے اساری صفیں دا مالک
۱۷۔ جے او چاہے تساں سارس کوں تباہ کر ڈیوے
تے نویں مخلوق گھن آوے۔

۱۸۔ اللہ کیسے اے گال اوکھی نہیں۔

۱۹۔ کوئی بار چاون والا ہے دا بار نہیں چنیدا تے
جے کوئی بار تلے آیا ہویا اپنے بار دو سبے اوندے
وچو کوئی شے وی نہ چویسی بھانویں او نزدیکی

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ مُّؤْتٍ سَالِحٌ
شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ ثَأْكُلُونَ
لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَ
تَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِيرُ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ
لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۵﴾

يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ
وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ
مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿۱۶﴾

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْعَوْا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَعَوْا مَا
اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ
وَلَا يَنْتُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿۱۷﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ
الْغَنِيُّ الْغَنِيُّ ﴿۱۸﴾
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿۱۹﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿۲۰﴾
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ
إِلَىٰ حِمْلٍ لَا يَحْمِلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ

أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ ۖ
وَالِإِلَهِ الْمَصِيرُ ۝

مسکے کیوں نہ ہو بے شک توں انہیں کوں ڈریندیں جبرہ
اپنے رب کنیں کلہیں وی ڈردن تے ناز باہمت
پڑھدن تے جبرہ پاک تھیندے او محض اپنے
فائدے دے کیتے پاک تھیندے تے اللہ و طسارین
ولے۔

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ۝

۲۰۔ اندھاتے اکھیں آلا ہکو جنیں نہیں تھی سبکدے۔
۲۱۔ نہ اندھارے تے نہ سوجھدے۔

وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ۝

۲۲۔ تے نہ چھاں تے نہ دُھپ۔

وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ۝

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَلَا الْأُمُوتُ إِنَّا اللَّهُ يُسْمِعُ
مَنْ يَشَاءُ ۖ وَمَا أَنْتَ بِسَمِيعٍ مَّنْ فِي الْقُبُورِ ۝

۲۳۔ تے جیندا تے نہ مردہ ہکو جنیں تھی سبکدے بے
شک اللہ جنیکوں چاہے سنا سبکدے تے توں
قبریں آئیں کوں نوہیں سنا سبکدے۔

إِن أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ۝

۲۴۔ توں تے محض ڈراؤں والا ہوئیں۔

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِن مِّنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ۝

۲۵۔ بے شک اساں تیکوں سچ نال خوش خبری
ڈیوٹ والا تے ڈراؤں والا بنا کے پیٹھے سے
تے کوئی قوم اینجی نہیں گذری جیندے دج کوئی
ڈراؤں والا نہ آیا ہوے۔

وَإِن يَكْفُرْ بِكَ فَكُذِّبَ الَّذِينَ مِنَ قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۖ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ۝

۲۶۔ جے او تیکوں جھٹلیندن تے انہیں کنیں پہلے
لوکیں وی اپنے رسولیں کوں جھٹلایا ہا انہیں دو انہیں
دے رسول دلیلاں تے تعلیم تے روشن کرن والی کتاب
گھن کر آئے ہن۔

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
ثُمرَاتٍ مُّتَنَلِفًا أَلْوَانُهَا ۚ وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَیضٌ
وَحُمْرٌ مُّتَنَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَادِيبٌ سُوْدٌ ۝

۲۷۔ ول میں کافرین کوں پکڑیے میڈا پکڑن کینہا۔
۲۸۔ کیا تیں نہیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سٹیں جھڑکنیں
مینہ لہائے ول اوندے نال اساں مختلف رنگیں دے
پھل پیرا کیتن تے پہاڑ کجھ چٹے مکڑن تے کجھ رتے
رنگ فٹنن تے کجھ کالے دھو ہن۔

۲۹۔ تے لوکیں تے ڈنگریں تے جانوریں دے رنگ

وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهُ

كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿۳۰﴾

مختلف ہن۔ ایویں ہے بے شک اللہ کنیں محض او بے ڈردن جیرے عالم ہن بے شک اللہ غالب تے ہوں بخش والا ء۔

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّنْ تَبُورَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ بے شک جیرے اللہ دی کتاب کوں پڑھن تے نماز باجماعت پڑھن تے جو اساں انہیں کوں ڈرتے اونکوں تک کے دی تے ظاہری خرچ کریندن دا نیجی تجارت دی امید رکھیندن جیرے اصلو تباہ نہ تھیسے۔

لِيُؤْتِيَهُمْ أَجْرَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ تاں جو انہیں کوں انہیں دا بدلہ پورا پورا ملے تے انہیں کوں اپٹے فضل نال زیادہ ڈیسی بے شک او ہوں بخش والا تے قدر کرن والا ء۔

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿۳۳﴾

۳۲۔ تے ایس کتاب وچ جیرے اساں تیب ووی کیتی ء او سچ پہلی تعلیم دی اے تصدیق کریندے بے شک اللہ اپٹے بندیں کنیں باخبر تے ڈیکھن والا ء۔

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿۳۴﴾

۳۳۔ جنیکوں اساں اپٹے بندیں وچو چٹھے انہیں کوں اساں ایس کتاب دا وارث کیے۔ انہیں وچو کوئی تے اپنی جان تے ظلم کرن والا تے کوئی درمیانی راہ چلن والا کج انہیں وچو اللہ دے حکم نال نیکیں وچ ہک ڈو جھے کنیں ودھن والن اے اللہ دا وڈا فضل۔

جَحْتُ عَذَابٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿۳۵﴾

۳۴۔ ہمیشہ دے باغن جنہیں وچ او پھسن تے اوندے وچ سونے دے کنگن تے موتی پولے دیندے اوندے کوں انہیں دے کپڑے ریشم دے ہوسن۔

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے او اکھسن سب پچاں صفات اللہ دیاں جنیں اساں کنیں غم ہٹا تے بے شک ساڈا رب ہوں بخش والا تے ہوں قدر کرن والا ء۔

۳۶۔ جس اپنے فضل نال ساکوں رہن کیتے اینجی جا
ڈتی ۽ جنیدے وچ نہ ساکوں کوئی تکلیف تے نہ ساکوں
تھکڑا تھیندے۔

۳۷۔ کافرین کیتے دوزخ دی بجاء انہیں دا فیصلہ
نہ کیا ویسی جو اور دوزخین تے نہ تے اوند اذاب تھاکیتا ویسی
تے ایویں اساں ہر ناشکرے کوں بدلہ ڈیندے ہیں
۳۸۔ او اوندے وچ چیکاں مرین اے ساڈے
رب ساکوں کدھ جیرے کم اساں کریندے ہاے
انہیں دے سوا اساں چنگے کم کریسوں کیا اساں
تہاکوں او عمر نہ ڈتی ہائی جنیدے وچ جیرا نصیحت
حاصل کرن چاہندا ہا نصیحت حاصل کر گھنے ہاتے
تہاڈے کولہو نبی آیا ہاتے تاں عذاب چکھو تے
ظالمیں دا کوئی امدادی نہیں ہوندا۔

۳۹۔ بے شک اللہ آسمانیں دے زمین دے
غیب کوں چاندے تے بے شک او دیس دی
گالیں کوں چائنڈ والا ۽۔

۴۰۔ او جو ۽ جس تہاکوں زمین وچ جانشین
بنائے تے جیرھا انکار کر لیس اوندی سنرا اونکوں
باسی تے کافرین دا انکار انہیں کوں محض گھائے
وچ ودھیندے۔

۴۱۔ توں آکھ تاں ڈسو تہاڈے شریک جنیں کوں
تساں سڈیندے ۽ میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا
بنائے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ یا اساں انہیں
کوں کوئی کتاب ڈتی ۽ تے اوندے نال انہیں کنیں
کوئی دلیل اصل ظالم ہک ڈوجے کوں محض دوکھا ڈیو
والے وعدے کریندن۔

الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَآ يَسْتَأْذِنُ
فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا لُغُوبٌ ﴿۳۶﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ
فِيمَوْنُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ
نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿۳۷﴾

وَهُمْ يُصْطَرِّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ
فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿۳۸﴾

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۳۹﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ﴿۴۰﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِي السَّمَوَاتِ أَمْ أُنْزِلَتْهُمْ كُتُبًا فَهُمْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ
بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿۴۱﴾

۴۲۔ بے شک اللہ سیس آسمانیں ستاروں کو روکا ہوئے جو او ایٹھی جاکنیں بہن تے جے او ہل وچن تے اوندے بعد انہیں ڈونا نہیں کوں کوئی نہیں روک سگدا بے شک او ہوں سمجھ والا تے ہوں معاف کرن والا ۷۔

۴۳۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قسماں کھندن جے انہیں رو کوئی نبی آیا تے او ساریں اہتیں کنیں زیادہ ہدایت پادٹن والے ہوسن تے جیلے نبی آگئے تے ادوں انہیں کوں نفرت وچ ودھائے۔

۴۴۔ او زمین وچ وڈا بٹن چاندے ہن تے بری تدبیر کریندے ہن تے بری تدبیر محض اوندے کرن والے کوں ہی ہلاک کریندی ۷ تے کیا او پہلے لوکیں دی سنت (عذاب) دا انتظار کریندے پھین اللہ دی سنت کوں اہلو تبدیل تھیندے نہ دیکھیں تے اللہ دی سنت کوں اصلو ٹلدا نہ دیکھیں۔

۴۵۔ کیا او زمین وچ ٹردے پھر دے نہیں جو دیکھن جو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا انجام کیا تھے تے او انہیں کنیں طاقت وچ دی زیادہ ہن تے کوئی شے آسمانیں تے زمین وچ اللہ کوں برا نہیں سگدی بے شک اوہوں چاٹن والا تے طاقت والا ۷۔

۴۶۔ تے جے اللہ سیس لوکیں کوں انہیں دے عیس دی وجہ نال پکڑے تے ایس زمین تے کوئی جاندار باقی نہ چھوڑے تے اصل او انہیں کوں ہک مقرر وقت تئیں دتی بربندے تے جڑاں انہیں دا دقت آدیں تے بے شک اللہ اپنے بندیں کوں دیکھن والا ۷۔

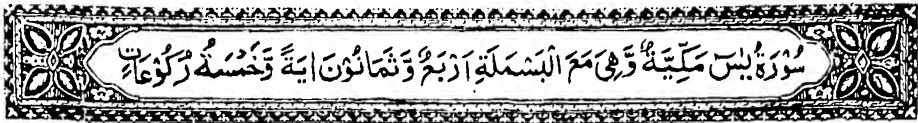
إِنَّ اللَّهَ يُسِيطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا غَفُورًا ﴿۴۲﴾

وَأَنفَسُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ يَّحْكُمُونَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَحَدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نِفُورًا ﴿۴۳﴾

لَا يَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ وَلَا يَجِئُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن يَحْدِثَ اللَّهُ تَبْدِيلًا وَلَن يَحْدِثَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿۴۴﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿۴۵﴾

وَلَوْ يُدْخِلُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرٍهَا مِّنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿۴۶﴾

سورہ یسین مکی ۶۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۴ آیات تے ۵ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کرنیوالا جبرائیل منگلے
ڈیون والا تے ول ول جم کرن والا ۷۔
- ۲۔ اے سید۔
- ۳۔ قرآن حکیم گواہ۔
- ۴۔ بے شک توں رسول ہوئیں۔
- ۵۔ سدھ رستے تے ہئیں۔
- ۶۔ غالب تے ہوں مہربان خدا نے لمائے۔
- ۷۔ تاں جو توں اوں قوم کوں ڈرانویں جنہیں دے
پیو ڈاڈیں کوں ڈرایا نہ گیا ہاتے او غافل ہن۔
- ۸۔ انہیں دی اکثریت تے گال پوری تھی گئی ۷
جو او ایمان نہ انہیں
- ۹۔ بے شک اساں انہیں دی گردنیں وچ طوق
بٹائن تے او انہیں دی کھاڈی تیں آگیشن تے
انہیں دیاں گردناں چویاں ودین۔
- ۱۰۔ تے اساں انہیں دے اگو وی تے پچھو وی جھل
بٹا ڈتی ۷ تے انہیں کوں لکا ڈتے سے تے او ڈیکھنیں
سگدے۔
- ۱۱۔ توں انہیں کوں ڈرانویں یا نہ ڈرانویں انہاں کیتے ۷
ہکا گال او نہیں مننیدے۔
- ۱۲۔ توں محض وکوں ہوشیار کرنیدیں جیڑا ذکر کوں
من گھدے تے لکھیں دی رحمن خدا کنیں ڈر دے
توں اوں کوں بخشش تے عزت والے اجر دی
- يٰسُورَةُ الْاٰخِرَةِ ②
وَ الْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③
اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ④
عَلٰى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑤
تَنْزِيلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ⑥
يُنْذِرَ قَوْمًا مَّا اُنْذِرَ اٰبَاؤُهُمْ فَهُمْ غٰفِلُوْنَ ⑦
لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلٰى اَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑧
اِنَّا جَعَلْنٰ اِيَّاهُمْ اَعْلٰى فَاِذَا نَ الْاٰدَآءُ قَانِ ⑨
فَهُمْ مُّقْتَحُونَ ⑩
وَجَعَلْنٰ اَمِنْ بَيْنِ اَيْدِيْهِمْ سَدًّا وَّ مِنْ خَلْفِهِمْ ⑪
سَدًّا فَاَعْيَنُوْهُمْ فَهُمْ لَا يُفِيْهُوْنَ ⑫
وَسَوّٰءٌ عَلَيْهِمْ ءَاذُنُ دَرُهمْ ءَاذُنُ دَرُهمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ⑬
اِنَّمَا تُنْذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمٰنَ الْغَيْبِ ⑭
فَغَفِرْنٰهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ ⑮ وَ اَجْرُكُمْ ⑯

خوش خبری بڑے بڑے ۔

۱۳۔ بے شک اساں ہی مردیں کوں زندہ کریندے
ہیں تے جو انہیں اگو پٹھے اونکوں اساں لکھیا ہوئے
وَإِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَرَهُمْ ۚ
وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿۱۳﴾

تے جو دنیا و جہنم کیتے نیں انہیں کوں دی تے ہر
گال کوں اساں کھلی کتاب و وحی گن کے رکھیا ہوئے
۱۴۔ تے توں انہیں کوں سامنے ہک دستی دالیں
دی حالت دس جیلھے انہیں کنیں رسول آئن
وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ ۖ إِذْ جَاءَهَا
الرُّسُلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ جیلھے اساں انہیں دس رسول پٹھے انہیں دوناہیں
کوں جھٹلائے تے دل تریجھا رسول پٹھ کے انہیں کوں
طاقت دتی تے انہیں آکھئے بے شک اساں
تھاڑو پٹھے گئے ہیں۔
إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوا إِنَّا إِلَهُكُم مُّرْسَلُونَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ انہیں آکھئے تہاں تے محض ساڈے آئی کار
بشر ہوئے تے رحمن خدا کئی شے سنیں لہائی۔
تہاں محض کوڑ مریندے پئے ۔
قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ
مِنْ شَيْءٍ إِن أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ انہیں آکھئے ساڈا رب جانڈے جو اساں
تھاڑو پٹھے گئے ہیں۔
قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَهُكُم مُّرْسَلُونَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے ساڈا کم تے محض چنگی طرح پچا دویوٹ۔
۱۹۔ انہیں آکھئے اساں تہا کوں بخش سمجھدے ہیں
جے تہاں باز نہ آوے تے اساں ضرور تہا کوں
پتھر مار کے ختم کر ڈیسوں تے ساڈے دلو تہا کوں
ضرور ڈکھ آلا عذاب پچھی۔
وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۱۸﴾
قَالُوا إِنَّا نَطِيقُ زُبُرَكُمْ لِنَرَّيَنَّكُمْ أَفَنَنْتَهُوا لَنُجْزِيَنَّكُمْ
وَلَيَسْئَلَنَّكُمْ فِيمَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ انہیں آکھئے تہا دوی خوش تہا بے تال اساں تہا کوں
چنگی کم یاد کر دیندے ہیں اس واسطے اے گال کرنیوے
قَالُوا طَائِفُكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
مُفْرِقُونَ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ اصل تہاں حد کنیں دھن آئی قوم ہوئے۔
۲۲۔ تے شہر دے چمکڑ کنیں ہک آدمی درکرا آئے
تے آکھیس اے میڈی قوم رسولیں دی پیروی
وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَىٰ قَالَ يَاقَوْمِ
اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿۲۱﴾

کرو۔

۲۲۔ انہیں دی پیروی کرو جو میرے تسار کنیں کوئی اجر

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿۲۲﴾

نہیں منگے تے او ہدایت پا چکین۔

۲۳۔ تے میکوں کیا تھی گئے جو میں اوندی عبادت

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۳﴾

نہ کراں جس میکوں پیدا کیتے تے تسار وی سارے

ہوندو ولائے ویسو۔

۲۴۔ کیا میں اوندے سوا پے معبود بناواں بے

أَتَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْ يَرْزُقَ الرِّحْلَ يَضِرَّ

رحلن خدا میکوں تکلیف ڈیون چاہے تے

لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿۲۴﴾

انہیں دی سفارش میکوں کوئی قائمہ نہیں

ڈے سبگی تے نہ او میکوں بچا سبگدن۔

۲۵۔ (جے اے کراں) تے بے شک میں

إِنِّي إِذَا نَفِيتُ ضَلِيلٌ مُبِينٌ ﴿۲۵﴾

کھلا کھلا گمراہ تھی دیاں۔

۲۶۔ بے شک میں تہاڈے رب کون منیراں

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿۲۶﴾

تے میڈی گال سٹو۔

۲۷۔ آکھیا گئے بہشت وچ داخل تھی اوں

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَتْ يَلَيْتُ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾

آکھئے افسوس جو میڈی قوم کوں پتہ ہوے ہا۔

۲۸۔ جو میڈے رب میکوں بخش ڈے

بِأَعْفَافِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿۲۸﴾

تے میکوں عزت داریں وچو بناؤسی۔

۲۹۔ تے اساں ایندے بعد ایندی قوم تے

وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ

آسمان کنیں کوئی لشکر نہیں لمایا تے نہ اساں

السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿۲۹﴾

لہندے ہا۔

۳۰۔ اے تے محض ہک عذاب ہا جیندے نال

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خِيدُونَ ﴿۳۰﴾

او وسم گئیں۔

۳۱۔ بندیں تے حسرت انہیں دو جڈاں وی کوئی

يَحْسَمَةٌ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِّن رَّسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۱﴾

رسول آئے انہیں اوندے نال مشکریاں کیتن۔

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ

إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿۳۳﴾
وَرَأَى كُلُّ تُنَابُوتٍ لَدَيْنَا مُخَصَّرُونَ ﴿۳۴﴾
اساں ہلاک کر چکے ہیں۔ بے شک اوّل نہ اوس۔
تے اے سارے لوگ ساڑے ساڑے حاضر کیتے

ولین۔

وَايَةُ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيْتَةُ ۖ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا
مِنْهَا جَبَّارِينَ يَأْكُلُونَ ﴿۳۵﴾
۳۳۔ تے انہیں کیتے بر زمین دی ہک نشان
اساں اونکوں آباد کیتے تے اوندے وچو داٹیں

کڑھین تے انہیں وچو او کھندن۔
وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّتٍ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَابٍ وَفَجَّرْنَا
فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿۳۶﴾
۳۴۔ تے اسان زمین وچ کھیں تے انگوریں
بانخ پیدا کیتن تے انہیں وچ چشمے دہانے۔

۳۵۔ تاں جو اوندے پھل کھاو تے اے انہیں
دے ہمیں نہیں کیتا کیا او شکر نہیں کریدے۔
يَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ﴿۳۷﴾

۳۶۔ او ذات پاک جس ہر قسم دے جوڑے پیدا
کیتن انہیں وچو وی جیرھی زمین پیدا کریدی
تے انہیں دی جانیں وچو وی تے اوندے وچو
الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۸﴾
دی جنیکوں او جانڈے نہیں۔

وَايَةُ لَهُمُ الْبَيْتُ ۖ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ
مُظْلَمُونَ ﴿۳۹﴾
۳۷۔ انہیں کیتے رات وی ہک نشان اوندے
وچو ڈینہ کڑھیندے ہیں تے دل انہیں تے
اندھارا تھی دیندے۔

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ۚ ذَلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۴۰﴾
۳۸۔ انہیں کیتے علم والے خدا دا قانون۔
وَالْقَمَرَ قَدْ رَزَقْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
الْقَدِيمِ ﴿۴۱﴾

۳۹۔ تے سمجھ اپنی مقرر جا دو دیندا پئے، اے
غالب تے علم والے خدا دا قانون۔
۴۰۔ تے چندر دیاں وی اسان منزلوں مقرر
کیتن جے تیں ولا او پرانی لامڑی آلی کار

تھی دیندے۔
لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا
الْبَيْتُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ سمجھ دے وس وچ نہیں جو چندر کوں پیکر
گھنے تے نہ رات ڈینہ دے پہلے آسبگی
تے اے سارے اپنے مقرر رستے تے سوکھ
نال ٹر دے پین۔

۴۲۔ سمجھ دے وس وچ نہیں جو چندر کوں پیکر
گھنے تے نہ رات ڈینہ دے پہلے آسبگی
تے اے سارے اپنے مقرر رستے تے سوکھ
نال ٹر دے پین۔

وَاٰیةٌ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفُلِ الْمَخْمُومِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے انہیں کیے اے وی نشانی ء جولان
انہیں دی اولادیں کوں بھری بیٹری وچ
چاتی ودے ہیں۔

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن فِئْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے انہیں کیے اساں پیاں ایھو جیہاں
سواریاں وی پیدا کر لیسوں جیندے اُتے
او سوار تھیں۔

وَإِن نَّشَأْ نَعْرِضْهُمْ فَلَاصِرٌ لَهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْقَدُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے جے اساں چاہوں تے انہیں ساریں
کوں غرق کر ڈیوں تے انہیں دی فریاد کوئی
نہ سُنسی تے نہ او پچائے ویسن۔

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ سوائے ساڈی رحمت دے تے ہک
وقت تیں فائدہ اُٹھیں۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے جو
تساں ڈرو جو تہاڈے اگو آون والا ء تے تہاڈے
پچھو ء تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے انہیں دے رب ولو جیرھی وی نشانی اندی
اداون کیں منہ پھیر گھندن۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ لَا قَالِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ
اللَّهُ أَطْعَمَهُ ۖ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے جو اللہ
تہا کوں ڈتے اوندے وچو خرچ کرو تے کافر نہیں
کوں آہدن کیا اساں انہیں کوں کھواڈ جنیں کوں
اللہ چاہے ہا کھوا سبگا ہا تساں محض کھلی کھلی
گمراہی وچ ہوے۔

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے او آہدن جے تساں سچے ء تے اے
وعدہ کڈاں پورا تھیں۔

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِضُّونَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ او تے محض ہک عذاب دا انتظار کریںدے
پہن جیرھا انہیں کوں پکڑیسی تے اذ تھیں وچ
لگے پئے ہوسن۔

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿۵۱﴾ ۵۱۔ نہ تے اوہک ڈو جھ کون نصیحت کر سگسن تے نہ اپنے گھر والیں دو ولسن۔

دَنُفَعْ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿۵۲﴾ ۵۲۔ تے دھوتوں وچایا ویسی تے اوہوں ویلھے قبریں وچونکل کے اپنے رب دو بھیج پوسن۔

قَالُوا يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُكَ نَفْسُكَ هَذَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۳﴾ ۵۳۔ تے او آکھسن جو شالا ہلاک تھیووں ساکوں قبریں وچو کیس کڈھیے تے اے رحمان خدا دا وعدہ ۲۷ تے رسویں سچ بولیا ہا۔

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۵۴﴾ ۵۴۔ اے محض ہک عذاب ہو سی تے او سارے ساڈے سامنے حاضر کیے وین۔

فَالْيَوْمَ لَا تَنْفَعُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۵﴾ ۵۵۔ تے اوں ڈینہہ کیس جان تے ظلم نہ کیتا ویسی تے تہا کوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ہسی۔

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهِونَ ﴿۵۶﴾ ۵۶۔ بے شک بہشتی اوں ڈینہہ ضروری کم کریندے پئے ہوسن تے خوش ہوسن۔

هُمْ وَ أَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْشَادِ مُتَكَبِّرُونَ ﴿۵۷﴾ ۵۷۔ اوتے انہیں دے سنگتی چھاں تلے ہماچیں تے وہائیں دی ٹیک بگے بیٹھے ہوسن۔

۵۸۔ اوندے وچ انہیں واسطے میوے ہوسن تے جو اونگسن انہیں کون ڈتا ویسی۔

۵۹۔ مہربان رب کنیں سلامتی دا سنیا ہو سی۔

۶۰۔ تے اے مجرمو آج نکھر کھڑو۔

۶۱۔ اے آدم دے پترو کیا میں تہاں کنیں وعدہ نہ گدھا ہا جو تہاں شیطان دی عبادت نہ کر اے بے شک تہاڈا اوکھلا کھلا دشمن۔

۶۲۔ محض میڈی عبادت کرو اے سدھا راہ۔

۶۳۔ او تہاڈے وچو ہون ساری مخلوق کون ہلاک کر چکے کیا عقل نوہے کریندے۔

۶۴۔ اے دوزخ جیندا تہاڈے نال وعدہ کیتا

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿۵۱﴾

دَنُفَعْ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُم مِّنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿۵۲﴾

قَالُوا يَوْمَئِذٍ لَّا تَنْفَعُكَ نَفْسُكَ هَذَا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۳﴾

وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۴﴾

إِن كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۵۵﴾

فَالْيَوْمَ لَا تَنْفَعُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۶﴾

إِنَّ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكِهِونَ ﴿۵۷﴾

هُمْ وَ أَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عَلَى الْأَرْشَادِ مُتَكَبِّرُونَ ﴿۵۸﴾

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿۵۹﴾

سَلَامٌ قَوْلًا مِّن رَّبِّ رَحِيمٍ ﴿۶۰﴾

وَأَمَّا أُولَ الْأَعْمَالِ الْيَوْمَ إِنَّهُمْ فِي عَذَابٍ مُّشْتَبِهٍ ﴿۶۱﴾

أَلَمْ أَعْهِدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَؤَ آدَمَ أَن لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۶۲﴾

وَأَن اعْبُدُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ ﴿۶۳﴾

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿۶۴﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۶۵﴾

گیا ہا۔

۶۵۔ آج اپنے کفر دی وجہ کنیں بندے دے دے
پیو۔

۶۶۔ آج اساں انہیں دے منہیں تے ہلے لایسوں
تے انہیں دے ہتھ ساڈے نال ایسن تے
انہیں دے پیر جو کجھ اوکریں دے ہن اوندی
گواہی ڈیسن۔

۶۷۔ جے اساں چاہوں تے انہیں کوں اندھا
کر ڈیوں تے اوکیں راہ تے ٹر پون تے او
ڈیکھسن کیویں؟

۶۸۔ تے جے اساں چاہوں تے اساں انہیں
دی شان ختم کر ڈیوں تے ول او نہ اگو تے
دے سبکس تے نہ بچھو تے ولسن۔

۶۹۔ تے جنیکوں اساں وڈی عمر ڈیندے ہن
اوندے جسم کوں کمزور کر ڈیندے ہن کیا او
عقل نہیں کریندے۔

۷۰۔ تے اساں اونکوں شعر نہیں سکھائے نہ
اوندی شان اے تے محض نصیحت تے ولا
ولا پڑھجوں والی تے کھلیاں دیلاں ڈیوں والی کتاب
۷۱۔ تاں جواچیرھا جیندا ۷۰ اونکوں ہوشیار کرے
تے کافرین تے فیصلہ پورا تھی ونجے۔

۷۲۔ کیا او نہیں ڈہدے بے شک اساں انہیں
کیتے اپنی طاقت نال جانور پیدا کیتن تے او انہیں
دے مالکس۔

۷۳۔ تے اساں انہیں کوں انہیں دے تابع
کر ڈتے تے انہیں دے کجھ تے سوار تھیندن تے

اٰصْلُوْهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُوْنَ ۝۶۵

اَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلٰۤی اَفْوَاهِهِمْ وَتُغْلِقُ اٰیْدِيْهِمْ
وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ۝۶۶

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلٰۤی اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَاَنْتُمْ يٰۤبَعِيْهُوْنَ ۝۶۷

وَلَوْ نَشَاءُ لَنَسَخْنٰهُمْ عَلٰۤی مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوْا
مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُوْنَ ۝۶۸

وَمَنْ نُّعَيِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِی الْخَلْقِ
اَفَلَا يَعْقِلُوْنَ ۝۶۹

وَمَا عَلَّمْنٰهُ الشُّعْرَ وَمَا يَنْبَغِیْ لَهُ اِنْ هُوَ اِلَّا
ذِكْرٌ وَّ قُرْآنٌ مُّبِیْنٌ ۝۷۰

لَيُنْذِرَ مَنْ كَانَ جَبِيْنًا وَّ يَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَ الْكَافِرِيْنَ ۝۷۱

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِمَّا عَمِلَتْ اٰیْدِيْنَا
اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُوْنَ ۝۷۲

وَ ذَلَّلْنٰهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَ مِنْهَا
يَاْكُلُوْنَ ۝۷۳

انہیں وچو کھندن۔

۷۴۔ تے انہیں وچو انہیں کیتے لفعہ ہن تے پیوٹ دیاں شہیں دی ہن کیا او شکر نہیں کریندے
۷۵۔ انہیں اللہ دے سوا بے معبود بنائے ہوئے
تاں جو انہیں دی مدد کیتی ونچے۔

۷۶۔ او انہیں دی امداد نہیں کر سگدے تے
او انہیں دے خلاف لشکر بیٹ کے سامنے آوس۔
۷۷۔ انہیں دیاں گالیں تیکوں مونجھا نہ کرن
بے شک اساں جو او کیندن تے ظاہر کریندن
چاٹدے ہیں۔

۷۸۔ کیا انسان کوں علم نہیں جو بے شک اساں
اونکوں نطفے کئیں پیدا کیتے تے او پھیس سخت
جھڑے کار تھی ویندے۔

۷۹۔ تے او ساڈے خلاف گالیں کریندے تے
اپنی پیدائش کوں مجھل ویندے تے آہدے جو
جیلھے بڈیاں گل سڑولیں انہیں کوں کون
جیندا کریسی۔

۸۰۔ توں آکھ انہیں کوں او ہو جیندا کریسی جیں
پہلی دفعہ انہیں کوں پیدا کیتے تے او ہر مخلوق
کوں چنگی طرحاں چاٹدے۔

۸۱۔ جیں تہاڈے کیتے ساوے ون کئیں بھاٹائی
تے تہاں اوندے نال بھاہیندے۔

۸۲۔ کیا او ذات جیں آسمانیں تے زمین کوں
پیدا کیتے ایں گال تے قادر نہیں جو او او ہو
جیس مخلوق ہی پیدا کرے کیوں نہیں او ہوں
پیدا کرن والا تے بہوں چاٹن والا۔

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ﴿۷۴﴾
وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَّهُمْ
يُنْصَرُونَ ﴿۷۵﴾

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ
جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ ﴿۷۶﴾
فَلَا يَحْزُنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْزُونَ وَمَا يُبَايِعُونَ
يَعْلَمُونَ ﴿۷۷﴾

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِنَّا هُوَ
خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿۷۸﴾

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَبِئْسَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُنْفِ
الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿۷۹﴾

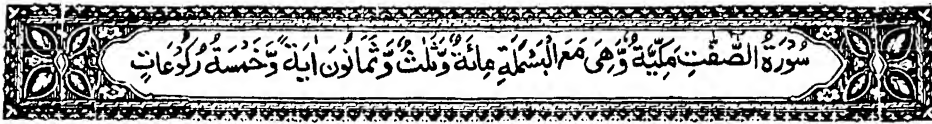
قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿۸۰﴾

إِلَّا الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا
أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿۸۱﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِنْهُمْ بَلَءًا وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿۸۲﴾

۸۳۔ جیلے او کیس چیز دا ارادہ کریندے تے او
محض حکم ڈے کے آہدے تھی و نچ تے او تھی
ویندی ہے۔

۸۴۔ پاک او ذات جیندے ہتھ و نچ ہر شے
دی بادشاہی رے تے تہاں ہوندو ولائے دیسو۔
۵

سورة صفت مکی ۷۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۳ آیاتں تے ۵ رکوعن ۔

- ۱۔ شروع کریں دال اللہ دے تال تال جیرھا
بن شکے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا
۲۔ میں گواہی کیتے پیش کریں دال انہیں کون جیرھے
قطاریں وچ دشمنیں دے سامنے کھڑن۔
۳۔ تے میرے کم کرن والیں کون دڑکے ڈیندن۔
۴۔ تے ذکر (قرآن) پڑھ کے سنیندن۔
۵۔ بے شک تہاڑا معبود ہک ۔
۶۔ جیرھا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے
دریان اوند ر ب تے رب انہیں جیں دا جتھو جھلا
نکدے ۔
۷۔ بے شک اساں تلویں آسمان کون تاریں تال
سوٹھا بنائے ۔
۸۔ تے اونکوں ہر منہ زور شیطان کنیں پچائے ۔
۹۔ او اتلیں تکرری ہستیں دیاں گالیں نہیں سن بگے
تے ہر پاسو انہیں کون پریں کیتا ویندے ۔
۱۰۔ سوٹے مار مار کے تے انہیں کیتے ہک ہمیشہ
دا عذاب ۔
۱۱۔ سوٹے اوندے جیرھا کوئی گال چا کے گھن
دے تے ہک آسمانی انگارہ اوند پچھا کریندے ۔
۱۲۔ تے توں انہیں کنیں پچھ کیا انہیں دا پیدا کرن
زیادہ اوکھا یا بیا جو اساں پیدا کیتے بے شک
اساں انہیں کون چیرٹن آلی مٹی تال پیدا کیتے ۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
وَالصَّفَّتْ صَفًّا ②
فَالرُّجُوتِ زَجْرًا ③
فَالثَّلَاجِ ذِكْرًا ④
إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ⑤
رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الْشَّارِقِ ⑥
إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِزِينَةٍ الْكَوَاكِبِ ⑦
وَحِفْظًا قَرْنَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ⑧
لَا يَسْتَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ
كُلِّ جَانِبٍ ⑨
دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ⑩
إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شَهَابٌ ثَائِبٌ ⑪
فَاسْتَفْتِهِمْ أَهْمُ اشْدُ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا
خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ⑫

- ۱۳۔ توں حیران تھیندیں تے او شکریاں کریندن۔ بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۞
- ۱۴۔ تے جیلے انہیں کوں نصیحت کیتی دیندی ۷ او نصیحت حاصل نہیں کریندے۔ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۞
- ۱۵۔ تے جیلے کوئی نشان ڈہدن شکریاں کریندن۔ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۞
- ۱۶۔ تے آہدن اے محض کھلا کھلا جادو ۷۔ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۞
- ۱۷۔ کیا اساں جڈاں مرسوں تے مٹی تھی ویسوں تے ہڈیاں تھی دیسوں کیا اساں ولا اٹھائے ویسوں۔ وَإِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا فَاذْكُرُوا ۞
- ۱۸۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے دی۔ أَوَابَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۞
- ۱۹۔ توں آکھ جیا تے تاں ذلیل وی نال تھیسو۔ قُلْ نَعْمَ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۞
- ۲۰۔ تے اے محض ہک دڑکا ۷ تے او ڈیکھٹ پئے ولسن۔ فَإِنَّمَا هِيَ زَجَدَةٌ وَاحِدَةٌ فَاذْكُرُوا ۞
- ۲۱۔ تے آکھن مرو اے تے جزا سزا دا ڈینہر۔ يَنْظُرُونَ ۞
- ۲۲۔ تے اے فیصلے دا ڈینہر جینکوں تاں مچھلیندے ہاوے۔ وَقَالُوا يُبَيِّنُ لَنَا هَذَا يَوْمَ الدِّينِ ۞
- ۲۳۔ ظالمیں کوں تے انہیں دی زالیں کوں تے انہیں کوں جیندی او عبادت کریندے ہن جیندا کرو۔ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۞
- ۲۴۔ اللہ دے سوا تے انہیں کوں دوزخ دے راہ دو گھن ونجو۔ أَحْشَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۞
- ۲۵۔ تے انہیں کوں کھڑاڈ انہیں کنیں پھیا ویسی۔ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوا لَهُمُ إِلَى صِرَاطٍ مُّبِينٍ ۞
- ۲۶۔ تماکوں کیا تھئے تاں ہک ڈوجھے دی امداد نوے کریندے۔ وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَقْشُورُونَ ۞
- ۲۷۔ اصل او آج ہتھیار سٹ ڈلسن۔ مَا لَكُمْ لَا تَنْصَرُونَ ۞
- ۲۸۔ ہک ڈوجھے دو توجہ کرین تے بحث کرین۔ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۞
- ۲۹۔ آکھن بے شک تاں ساڈو سچے پاسو اندے ہاوے۔ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۞
- ۳۰۔ قالوا انکم کنتم تاتوننا عن الیمنین ۞

- قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُنْ تَزُومُ مَوَازِينَ ۝
وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا
ظَالِمِينَ ۝
فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ إِنَّا لَذَائِقُونَ ۝
فَأَغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ ۝
فَأَنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ۝
إِنَّا كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۝
إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
يَسْتَكْبِرُونَ ۝
وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَأْكُلُ الْهَيْئَةَ شَاعِرًا فَنَجُوزُونَ ۝
بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَقَ الْمُرْسَلِينَ ۝
إِنَّكُمْ لَذَائِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ۝
وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْخَالِصِينَ ۝
أُولَئِكَ لَهُمْ سُرُورٌ مَعْلُومٌ ۝
فَوَالِ كَيْفَ وَهُمْ مُكْرَمُونَ ۝
فِي جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ۝
عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ۝
يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ۝
- ۳۰۔ او آکھسن اصل تہاں منیدے نہ ہاوے۔
۳۱۔ اساں تہاں کنیں ڈاڈھے نہ ہاے اصل تہاں
امنہ زورم قوم ہاوے۔
۳۲۔ ساڈے رب دی گال ساڈے اُتے
پوری تھی گئی بے شک اساں چکھسوں۔
۳۳۔ اساں تہاں کوں گمراہ کیتے اسل آپ دی گمراہ ہاے
۳۴۔ بے شک او اوں ڈینہہ عذاب وح شرک
ہوسن۔
۳۵۔ بے شک اساں مجریں نال ایویں کریندے ہیں
۳۶۔ بے شک او اکڑیندے ہن جیلھے انہیں کوں
آکھیا ویندا ہاجو اللہ دے سوا کوئی معبود کاہنتیں۔
۳۷۔ تے آہدن اساں اپنے معبودیں کوں
ہک شاعر تے پاگل کیتے کیویں چھوڑ ڈیوں۔
۳۸۔ اصل او سچ گھن کے آٹے تے اوں رسولیں
دی تصدیق کیتی ۛ۔
۳۹۔ بے شک تہاں دکھ ڈیوں والا عذاب چکھن
والے ہوں۔
۴۰۔ تہاں کوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ڈتا ویندا
پئے۔
۴۱۔ سواٹے اللہ دے بندیں دے حیرے چٹے ہوئے ہن
۴۲۔ جنہیں کیتے معلوم رزق موجود۔
۴۳۔ میوے ہن تے انہیں کوں عزت ڈتی ویسی۔
۴۴۔ نعمتیں والے باغیں وح۔
۴۵۔ تے او ہانپیں تے آٹے ساٹے بیٹھے ہوسن
۴۶۔ سٹھے پانی دے بھرے ہوئے گلاس انہیں
دے کولہو آندے ویسن۔

بِضَاءٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ اوچھے ہوسن تے پیوٹن والیں واسطے لذت ہو سی۔

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ نہ انہیں دے سروچ درد تھیں تے نہ او پاگل تھیں۔

وَعِنْدَهُمْ قُصُورُ الطَّرِيقِ عَيْنٌ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے انہیں دے کولہواکیں جھکیاں کر کے تریمتیں کھڑیاں ہوسن۔

كَأَنَّهُنَّ بَيْضٌ مَّكْنُونٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ ایلیں جیویں او ڈھکے ہوئے آنے۔

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ ہک ڈوجے کول ڈیکھن تے بحث کر لیں۔

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ ہک شخص انہیں وچو آکھسی جو میڈا ہک سنگتی ہا۔

يَقُولُ إِنِّي مِنَ الْمَصْدُوقِينَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ او آکھسی کیا توں منٹن والیں وچو ہویں؟

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا فَعِظَامًا ﴿۴۴﴾

۴۴۔ کیا جڈاں اساں مرسوں تے مٹی تے ہڈی بن ویسوں کیا ساکوں علیل دا بدلہ ڈتا ویسی۔

إِنَّا لَكَايُومُونَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ او آکھسی کوئی ہے جیہا جھاتی پاکے ڈیکھے جو اوندا کیا حال۔

قَالَ هَلْ أُنْتُمْ مُظْلِمُونَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ او آپ جھاتی پیسی تے اونکوں دوزخ وچ ڈیکھسی۔

فَأُطْلِعَ قَرَاهُ فِي سَوَاءٍ الْجَحِيمِ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ او آکھسی اللہ دی قسم توں میکوں وی ہلاک کریندا ہانویں۔

قَالَ تَاللَّهِ إِنْ كُنْتُ لَأُتْرِبِينَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ جے اللہ افضل نہ ہوئے ناتے میں دی حافرقیوٹن والیں چوہو داٹا

وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ﴿۴۹﴾

۴۹۔ کیا اساں نہ مرسوں؟

أَفَمَا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ﴿۵۰﴾

۵۰۔ سوائے پہلی موت دے تے

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ﴿۵۱﴾

ساکوں کوئی عذاب نہ ڈتا

ویسی۔

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۵۲﴾

۵۱۔ بے شک اے ہوں وڈی کامیابی۔

- ۶۲۔ میں رتبے کیسے عمل کروں والیں کوں عمل کر ٹا
چاہی دا ۶۱۔
- ۶۳۔ کیا اے مہمانی چنگی ۶۲ یا تھوہر دا درخت ۔
- ۶۴۔ بے شک اساں اونکوں ظالمیں کیسے فتنہ بناے ۔
- ۶۵۔ بے شک او دن جیرھا دوزخ دے تل وچ پیدا تھیندے ۔
- ۶۶۔ اوں پھل ایویں ہے جیویں ناگیں دا سر ۔
- ۶۷۔ بے شک او اتھو کھوسن تے اوں دے نال ڈھ بھریں ۔
- ۶۸۔ دل انہیں دے پائی وچ اہل پائی رلایا ویسی ۔
- ۶۹۔ دل انہیں کوں دوزخ دو دلایا ویسی ۔
- ۷۰۔ بے شک انہیں اپنے پیو ڈاڑیں کوں گراہ پاتے ۔
- ۷۱۔ تے او انہیں دے پیریں تے بھج پین ۔
- ۷۲۔ تے ایس کنیں پہلے وی پہوں ساریاں توماں گراہ تھی چکین ۔
- ۷۳۔ اساں انہیں وچ ڈراوٹن والے پھین ۔
- ۷۴۔ تے توں بڑیکھ انہیں دا کیا انجام جنیں کوں ڈرایا گیا ہا ۔
- ۷۵۔ سوائے چٹے ہوئے اللہ دے بندیں دے ۔
- ۷۶۔ تے ساکوں نوح سبیا ہاتے اساں ہوں چنگا جواب ڈیوٹن والے ہیں ۔
- ۷۷۔ تے اساں اونکوں تے اوں دے گھرائیں کوں وڈی مصیبت کنیں بچایا ۔
- ۷۸۔ تے اساں اوں دی اولاد کوں باقی رکھا ۔
- ۷۹۔ تے بعد وچ آوٹن والیں وچ اوں دی یاد اساں باقی رکھی ۔
- بِسْمِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَامِلُونَ ﴿۱۶﴾
- أَذَلِكَ خَيْرٌ نُزْلًا أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿۱۷﴾
- إِنَّا جَعَلْنَهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿۱۸﴾
- إِنَّمَا شَجَرَةُ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿۱۹﴾
- كُلُّهَا كَانَتْ رَوْسُ الشَّيْطَانِ ﴿۲۰﴾
- فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿۲۱﴾
- ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حِمِيمٍ ﴿۲۲﴾
- ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَا إِلَى الْجَحِيمِ ﴿۲۳﴾
- إِنَّهُمْ أَلْفَوْا آبَاءَهُمْ ضَالِّينَ ﴿۲۴﴾
- فَهُمْ عَلَى أَثَرِهِمْ يَهُرَعُونَ ﴿۲۵﴾
- وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۲۶﴾
- وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿۲۷﴾
- فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ﴿۲۸﴾
- إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۲۹﴾
- وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَنْعَمْ الْمُجِيبُونَ ﴿۳۰﴾
- وَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿۳۱﴾
- وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿۳۲﴾
- وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۳۳﴾

- ۸۰۔ نوح کوں قومیں وچو سلامتی دی دعا ملدی پئی ۶۔
- ۸۱۔ بے شک اساں ایویں چنگے کم کرن والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔
- ۸۲۔ بے شک او ساڈے مومن بندیں وچو ہا۔
- ۸۳۔ دل اسان پھلیں کوں غرق کر ڈتا۔
- ۸۴۔ تے بے شک انہیں دی جماعت وچو ابراہیم دی ہا۔
- ۸۵۔ جیلے او اپنے رب دو پاک دل گمن کے آیا ہا۔
- ۸۶۔ جیلے اوں اپنے پیوتے قوم کوں آکھے تساں کیندی عبادت کریندے ء۔
- ۸۷۔ کیا اللہ دے سوا کوڑے معبودیں کوں تساں چاہندے ء۔
- ۸۸۔ تہاڈا رب العالمین دے متعلق کیا خیال۔
- ۸۹۔ اوکے دفعہ تاریں کوں ڈٹھے۔
- ۹۰۔ تے آکھیں میں بیماراں۔
- ۹۱۔ تے او اوں کوں چھوڑ کے ٹر گئے۔
- ۹۲۔ او ہو لے ہو لے انہیں دے معبودیں دو گئے پیا تے آکھیں تساں کھندے نوے۔
- ۹۳۔ تہا کوں کیا ہے تساں لیندے نوے۔
- ۹۴۔ دل ہو لے ہو لے انہیں تے سچ ہتھ نال سٹ ماری اس۔
- ۹۵۔ انہیں کوں پتہ لگے تے او اوندو بھڑے آئن۔
- ۹۶۔ اوں آکھے کیا تساں اوندی عبادت کریندے ء۔
- جنیکوں آپ بُنیدے ء۔
- ۹۷۔ تے اللہ نے تہا کوں پیدا کیتے تے تہاڈے
- سَلِّمْ عَلٰی نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿۸۰﴾
- اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۱﴾
- اِنَّكَ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۲﴾
- ثُمَّ اَعْرِضْنَا الْاٰخَرِينَ ﴿۸۳﴾
- وَ اِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَا اِبْرٰهِيْمَ ﴿۸۴﴾
- اِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيْمٍ ﴿۸۵﴾
- اِذْ قَالَ لِاٰيَتِيْهِ وَقَوْمِيْهِ مَاذَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۸۶﴾
- اَيِفْكَ اِيْهَةً دُوْنَ اللّٰهِ تُرْبِدُوْنَ ﴿۸۷﴾
- فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿۸۸﴾
- فَنَظَرَ نَظْرَةً فِی النُّجُوْمِ ﴿۸۹﴾
- فَقَالَ اِنِّیْ سَقِيْمٌ ﴿۹۰﴾
- فَقَوْلُوْا عَنْهُ مُذٰبِرُوْنٌ ﴿۹۱﴾
- فَرَاغَ اِلَى الْاٰیَتِيْهِمْ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۹۲﴾
- مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُوْنَ ﴿۹۳﴾
- فَرَاغَ عَلَيْهِمْ صَرْبًا بِالْیَمِيْنِ ﴿۹۴﴾
- فَاَنْبَلُوْا اِلَیْهِ بِزُقُوْنٍ ﴿۹۵﴾
- قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مَا تَخْتَرُوْنَ ﴿۹۶﴾
- وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۷﴾

عملیں کوں دی۔

۹۸۔ انہیں آکھئے ایندے چودھارو کندھ بناؤتے
اینکوں بھاوج سٹو۔

۹۹۔ انہیں اوندے نال چالاکي دا ارادہ کیتاتے اساں
انہیں کوں ذلیل کر ڈتا۔

۱۰۰۔ تے اوں آکھئے بے شک میں اپنے رب دو
ویندا پیاں او میکوں سدھا راہ ڈکھلیسی۔

۱۰۱۔ اے میڈے رب میکوں نیک ہاں بخش۔

۱۰۲۔ تے اساں اونکوں سیانے ہاں دی خوش خبری
ڈتی۔

۱۰۳۔ جلیے او اوندے نال بھجوں دے قابل تھے آکھئے
اے میڈے پتر ! میں خواب وچ ڈٹے
جو میں تیکوں کوہیندا پیاں توں ڈس تیبدا کیا خیال
اوں آکھئے اے میڈے ابا تیکوں جو حکم توں کر
توں میکوں صبر کرن والیں وچو پیسیں۔

۱۰۴۔ جلیے ڈوہیں راضی تھی گئے تے اونکوں متھے
دے بھر سمانے سی۔

۱۰۵۔ تے اساں اونکوں سڈیے جو اے ابراہیم۔

۱۰۶۔ تیں خواب سچ کر ڈکھائے بے شک اساں
ایویں چنگے کم کرن والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۱۰۷۔ بے شک اے کھلی آزمائش ہائی۔

۱۰۸۔ تے اساں ہک وڈی قربانی نال اوندہ قدر
ڈتے۔

۱۰۹۔ اتے اساں پچھلیس وچ اوندہ ہوں چنگا ذکر چھوڑیے۔

۱۱۰۔ ابراہیم تے سلامتی ۶۔

۱۱۱۔ اساں چنگے کم کرن والیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي
الْجَحِيمِ ۝

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ۝

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝

فَبَشِّرْنَاهُ بِعِلْمٍ حَلِيمٍ ۝

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَؤُا إِنِّي أَرَىٰ فِي
الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ
يَا بَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمُرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ
مِنَ الصَّابِرِينَ ۝

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ۝

وَنَادَيْنَاهُ أَنِ يَا إِبْرَاهِيمُ ۝

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّمْيَ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ ۝

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ۝

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝

ہیں۔

۱۱۲۔ بے شک او ساڑے مومن بندیں دچو ہا۔

۱۱۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق دی خوش خبری
ڈٹی اونیکیں دچو نہی ہا۔

۱۱۴۔ تے اساں اونکوں تے اسحاق کوں برکت
ڈٹی تے انہیں ڈوناہیں دی اولاد دچو کجھ فرمانبردار
ہن تے کجھ اپنے آپ تے کھلا کھلا ظلم کرن
والے ہن۔

۱۱۵۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون تے دی احسان
کیا۔

۱۱۶۔ تے اساں انہیں ڈوناہیں کوں تے انہیں دی قوم کوں
بک وڈی معصیت کنیں اساں پچایا۔

۱۱۷۔ تے انہیں دی مدد کیتی تے او غالب آوٹ
والیں دچو ہن۔

۱۱۸۔ تے اساں انہیں کوں ہر حکم ظاہر کرن
والی کتاب ڈٹی۔

۱۱۹۔ تے انہیں کوں سدھارا ہڈ کھایا۔

۱۲۰۔ تے پچھیں وچ انہیں دا چنگا ذکر باقی رکھے۔

۱۲۱۔ موسیٰ تے ہارون تے سلامتی ہوئے۔

۱۲۲۔ بے شک اساں چنگے کم کرن والیں کوں
ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۱۲۳۔ او ڈروہیں ساڑے مومن بندے ہن۔

۱۲۴۔ تے بے شک ایساں روسیں دچو ہا۔

۱۲۵۔ جیلے ادں اپنی قوم کوں آکھے کیا تساں
ڈردے نوے۔

۱۲۶۔ کیا تساں بجلت کوں سڈیندے ء تے سب

اِنَّكَ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۲﴾

وَبَشِّرْنَاهُ بِأَمْحَقٍ نَّبِيًّا مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ﴿۱۱۳﴾

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ اسْحٰقَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهٖ مُّبِينٌ ﴿۱۱۴﴾

وَلَقَدْ مَتَنَّا عَلَىٰ مُوسٰى وَهَارُونَ ﴿۱۱۵﴾

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ ﴿۱۱۶﴾

وَنَصَّرْنَاهُمْ فَاَنۡوَا هُمُ الْغٰلِبِيْنَ ﴿۱۱۷﴾

وَآتَيْنَاهُمَا الْكِتٰبَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۱۱۸﴾

وَهَدَّيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۱۱۹﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْاٰخِرِيْنَ ﴿۱۲۰﴾

سَلَّمَ عَلٰى مُوسٰى وَهَارُونَ ﴿۱۲۱﴾

اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِيْنَ ﴿۱۲۲﴾

اِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِيْنَ ﴿۱۲۳﴾

وَإِنۡ اِلَیَّاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ﴿۱۲۴﴾

اِذۡ قَالَ لِقَوْمِهٖ اَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿۱۲۵﴾

اَتَدْعُوْنَ بَعْلًا وَتَذَرُوْنَ اَحْسَنَ الْخَالِقِيْنَ ﴿۱۲۶﴾

کنیں چنگا پیدا کرٹ والے اللہ کوں چھوڑ ڈیندے۔
۱۲۷۔ اللہ تہاڑا رب تے تہاڑے پہلے پوڑاویں
دا وی رب۔

۱۲۸۔ انہیں اونکوں جھٹلائے تے بے شک
او حاضر کیتے ویں۔

۱۲۹۔ سوائے اللہ دے چینیئے ہوئے بندیں مے
۱۳۰۔ تے اساں انہیں دا ذکر پھیلے وچ چنگا
چھوڑیئے۔

۱۳۱۔ اہل یاسین تے سلامتی ہوئے۔
۱۳۲۔ بے شک اساں محسنیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے
ہیں۔

۱۳۳۔ بے شک او ساچا مومن بندہ ہا۔
۱۳۴۔ تے بے شک لوط رسول وچ ہا۔
۱۳۵۔ جیلے اساں اونکوں تے اوندے سارے گھر
والیں کوں نجات ڈتی۔

۱۳۶۔ سوائے ہک ہڈی دے جیڑھی پھیلے
وچ رہ گئی۔

۱۳۷۔ تے ول اساں پھیلے کوں تباہ کر ڈتا۔
۱۳۸۔ تے بے شک تہاں فجر کوں انہیں مے
کولہو لنگھدے ہو۔

۱۳۹۔ تے رات کوں وی کیا تہا کوں عقل کاہنیں
۱۴۰۔ تے بے شک یونس رسول ہا۔

۱۴۱۔ جیلے او بچ گئے تے بھری بیڑی وچ ونج
ہیئے۔

۱۴۲۔ پکھا کڑھئے نہیں اوندا ناں نکھتے تے اونکوں
پاٹی وچ سٹ گھتے نیں۔

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۲۷﴾

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿۱۲۸﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۲۹﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۳۰﴾

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿۱۳۱﴾
إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳۲﴾

إِنَّمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۳﴾
وَإِنْ لَوْ طَائِفَتٌ مِّنَ الْفَرِثِيِّينَ ﴿۱۳۴﴾
إِذْ جَعَلْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿۱۳۵﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿۱۳۶﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَمْرِيَّةَ ﴿۱۳۷﴾
وَأَنكُمُ لَتَمُوتُونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ﴿۱۳۸﴾

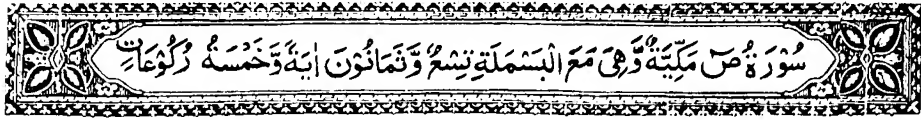
وَيَالَيْلٍ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۳۹﴾
وَإِنْ يُونُسَ لِمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۴۰﴾
إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿۱۴۱﴾

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿۱۴۲﴾

- ۱۴۳۔ اونکوں ہک بھی نگل گئی تے او ا پٹے آپ
کوں ملام کریندا پایا۔
- ۱۴۴۔ جے او تسبیح تکرر دالیں دچو نہ ہووے ہا
- ۱۴۵۔ تے او قیامت نہیں اوندے ڈڈھ وِج
رہ ونچے ہا۔
- ۱۴۶۔ تے اساں اونکوں کھلے میدان وِج
سٹ گھیتا تے او بیمار ہا۔
- ۱۴۷۔ تے اتھاہیں اساں کردو جما ڈتا۔
- ۱۴۸۔ تے اساں اونکوں ہک لکھیا کجھ زیادہ
بندیں دو پٹھیا ہا۔
- ۱۴۹۔ او مارے ایمان گھن آئے تے اساں
انہیں کوں ہک وقت تیں فائدہ پچھایا۔
- ۱۵۰۔ توں انہیں کنیں کچھ کیا تہا بڑے رب
کیتے دھیرس ہن تے تہا بڑے کیتے میتر ہن
- ۱۵۱۔ یا اساں فرشتیں کوں مادی شکل وِج بٹائے تے
ادگواہ ہن۔
- ۱۵۲۔ سٹو او اے اپٹے ولو کوڑ بٹا کے آہن۔
- ۱۵۳۔ جو اللہ نے پال چئیے تے او بے شک
کوڑن۔
- ۱۵۴۔ پتریں تے دھیریں کوں چنیں۔
- ۱۵۵۔ تہا کوں کیا تھی گئے تہاں کینجھ فیصلے
کریندے ہا۔
- ۱۵۶۔ کیا تہاں سمجھدے نوے۔
- ۱۵۷۔ یا کیا تہاں کنیں کوئی کھلی دلیل۔
- ۱۵۸۔ جے تہاں سچے بتوے تے اپنی کتاب گھن
آؤ۔
- فَالْتَقَمَهُ الْوُحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۱۴۳﴾
- فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿۱۴۴﴾
- لَلِثَّ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۱۴۵﴾
- فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿۱۴۶﴾
- وَأَتَيْنَاهُ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿۱۴۷﴾
- وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿۱۴۸﴾
- فَأَمَّاؤُا فَنَتَعْلَمُهُمْ إِلَى جِينٍ ﴿۱۴۹﴾
- فَاسْتَفْتَيْنَاهُمُ الْإِبْرِيكَ الْبَنَاتُ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿۱۵۰﴾
- أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿۱۵۱﴾
- أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ آفِكِهِمْ يَقُولُونَ ﴿۱۵۲﴾
- وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۵۳﴾
- أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿۱۵۴﴾
- مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۱۵۵﴾
- أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۵۶﴾
- أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُبِينٌ ﴿۱۵۷﴾
- فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ﴿۱۵۸﴾

- وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ
الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَكَاظِمُونَ ﴿۵۹﴾
- ۱۵۹۔ تے او ندے تے جس دے وچ
رشتے گنڈھین تے جس کوں پتہ بے شک
او حاضر کیتے وین۔
- سُبْحَنَ اللّٰهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۶۰﴾
- ۱۶۰۔ اللہ انہیں گالیں کیں پاک جیڑیاں او
کریندے پین۔
- إِلَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿۶۱﴾
فَأَتَّكُم مَّا تَعْبُدُونَ ﴿۶۲﴾
- ۱۶۱۔ سوائے اللہ دے چٹے ہوئے بندیں۔
۱۶۲۔ بے شک تساں تے جنیدی تساں عبادت
کریندے۔
- مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ بِفَرِّينَ ﴿۶۳﴾
إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿۶۴﴾
- ۱۶۳۔ کہیں کوں اندر اللہ دے ورغلا توہے سبگے۔
۱۶۴۔ سوائے او ندے جیڑھا دوزخ وچ
سیجیٹ والا۔
- وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿۶۵﴾
وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿۶۶﴾
وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسْتَحِقُونَ ﴿۶۷﴾
وَأَن كَانُوا يَقُولُونَ ﴿۶۸﴾
لَوْ أَن عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿۶۹﴾
- ۱۶۵۔ تے اساں ساریں کیتے ہک معلوم مقام۔
۱۶۶۔ تے اساں قطارین وچ کھڑے ہیں۔
۱۶۷۔ تے بے شک اساں تسبیح کرن واسے ہیں۔
۱۶۸۔ تے او آہرے ہن۔
۱۶۹۔ جے اساں کہیں رسول آوے ہاپہلی قومیں
آلی کار۔
- لَكُنَّا عِبَادَ اللّٰهِ الْمُخْلِصِينَ ﴿۷۰﴾
- ۱۷۰۔ تے اساں وی اللہ دے چٹے ہوئے
بندے بن وچوں ہا۔
- فَكْفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۷۱﴾
- ۱۷۱۔ انہیں او ندا انکار کیتے تے انہیں کوں
ضرور پتہ بگ ویسی۔
- وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿۷۲﴾
- ۱۷۲۔ تے ساڈی گال ساڈے پھٹے ہوئے بندیں
کیتے گزری چکی۔
- إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنصُورُونَ ﴿۷۳﴾
- ۱۷۳۔ بے شک اوہ ہن جنہیں دی مدد
کیتی ویسی۔
- وَأَن جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿۷۴﴾
- ۱۷۴۔ تے ساڈے شکر ڈاڑھے تھیں۔

- ۱۷۵- توں کچھ دیر کیتے انہیں کنیں کندولا گھن۔
 ۱۷۶- تے انہیں کوں بڑہا رہو او دی بیکھ گھن۔
 ۱۷۷- کیا او سا بڑے عذاب کوں جلدی مگدن۔
 ۱۷۸- تے جیلھے او انہیں دے صحن و ترح لہسی
 تے جنیں کوں بڑایا گیا ہا انہیں دی قجر بڑی
 ہو سی۔
- ۱۷۹- تے توں انہیں کنیں کچھ وقت کیتے منہ پھیر گھن۔
 ۱۸۰- توں بڑہا رہ او ضرور بیکھ گھن۔
 ۱۸۱- تیبڈا رب جیرھا ہر عزت دا مالک اتہیں
 دی گالیں کنیں پاک۔
 ۱۸۲- تے رسولیں تے سلامتی ہوے۔
 ۱۸۳- تے ساریاں پچیاں صفات اللہ رب العالمین
 کیتے ہن۔
- وَقَوْلَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِئْنِی ۝
 وَابْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۝
 اَفَعَدَّ اِبْنًا یَسْتَعْجِلُونَ ۝
 فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِیْنَ ۝
 وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِئْنِی ۝
 وَابْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ ۝
 سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُوْنَ ۝
 وَسَلٰمٌ عَلَی الْمُرْسَلِیْنَ ۝
 وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝

سورة ص مکی ء تے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۹ آیات تے ۵ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جیرھا بن
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
مٹکے ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔
۲۔ سچا ء تے ایندے کیتے قرآن کوں جیرھا
ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ②
نصیحتیں تال بھریا ہوئے گواہ بنیندے ہیں۔
۳۔ اصل کافر آکر وچ ہن تے اختلاف کریندے
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَذَابٍ وَشِقَاقٍ ③
پین۔
۴۔ انہیں کنیں پہلے اساں کئی قوماں ہلاک کیتن
كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ ذَا ذِلَّةٍ ④
انہیں قریاد کیتی پیراے وقت نجات دانہ ہا۔
جِنَّ مَتَاصٍ ⑤
۵۔ تے او حیران تھیندن جو انہیں دوانہیں وچو
وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَاذِبُونَ ⑥
ہک ہوشیار کرن والا آگئے تے کافریں کھئے
هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ⑦
اے جادوگر کوڑا ء۔
۶۔ کیا ایں کئی معبودیں کوں ہک معبود چا بنائے
أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ ⑧
بے شک اے عجیب گال۔
عُجَابٌ ⑨
۷۔ تے انہیں وچو سردار ٹر پئے تے آکھئے نین تساں
وَأَنطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنِ امْشُوا وَاصْبِرُوا عَلَى ⑩
وی ونجو تے اچھے معبودیں کوں پکڑی رکھو بیشک
الِهَتِكُمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑪
ایں گال وچ کوئی منصوبہ ء۔
۸۔ اساں اے گال پہلی امت وچ تے کا ء نہیں
مَا سَبَعْنَا بِهَذَا فِي الْإِلَهِ الْأَخْدِثَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا ⑫
سٹی اے محض ہک کوڑ۔
اِخْتِلَافٌ ⑬
۹۔ کیا اوندے اتے ساڈے وچو ذکر نازل تھی
ء أَنزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ ⑭
گئے اصل او میڈے ذکر وچ شک کریندے
مِنْ ذِكْرِي بَلْ لَنَنَازِلُهُمْ قَوًّا عَدَابٌ ⑮
پین، اصل انہیں ہن تیں میڈا عذاب چکھیا ہی نہیں۔
۱۰۔ یا انہیں کنیں غالب تے بخشش والے تیڈے
أَمْرٍ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ⑯

رب دی رحمت دے خزانے ہن۔

۱۱۔ یا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے دیکھا
اورندی بادشاہت انہیں کیتے ہے دل تے او
فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ⑪

رسیں تال اتے چڑھن۔

۱۲۔ کہ شکر جملہ کریسی تے (ہار کے) بھیج ویسی۔
۱۳۔ ایں کنیں پہلے نوح تے عاد تے طاقت والے
فرعون دی قوم نے جھٹلایا ہا۔
جُنْدُ مَا هَٰؤُلَاءِ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ⑫
كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَارِ ⑬

۱۳۔ تے شمود تے لوط دی قوم تے جنگل والیں
دی اے سارے لشکر ہن۔
وَنُوحٌ وَقَوْمُ لُوطٍ وَآصْحَابُ لَيْكَةِ ⑭
الْأَحْزَابِ ⑮

۱۵۔ انہیں ساریں رسولیں کوں جھٹلائے تے
انہیں تے میڈا عذاب تے سزا فرض تھی گئی ۱۶۔
إِنْ كُلُّ إِلَّاكِدَّابِ الرُّسُلِ فَحَقَّ عِقَابٌ ⑯
وَمَا يَنْظُرُ هَٰؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهُمْ مِنْ نَّوَاتٍ ⑰

۱۶۔ اے سارے کہ عذاب کوں بڑھے پین
جیندے وچ تھی کا ۱۷۔ ناں ہوسی۔
وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَنَا قِتْلًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ⑱

۱۷۔ تے انہیں آکھے اے ساڈے رب ساکوں
ساڈا حصہ جلدی حساب دے ڈینہ کنیں پہلے
بڑے بڑے۔
إِصْرًا عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدًا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ
إِنَّهُ آوَابٌ ⑲

۱۸۔ جو او آہن توں صبر کرتے ساڈے بندے
داؤد کوں جیرھا طاقت ور ہا یاد کر بے شک او
جھکٹ والا ہا۔
إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعِشِيِّ وَ
الْإِشْرَاقِ ⑳

۱۹۔ بے شک اساں اوندے تابع کیتے ہن پہاڑی وک
جیرھے اوندے نال رات ڈینہ اللہ دی تسبیح
کریںدے ہن۔
وَالظُّلُمِ مَخْشُورَةً كُلٌّ لَهُ آوَابٌ ㉑

۲۰۔ تے ایویں پکھی کٹھے کر ڈتے ہن او سارے
اوندے حضور جھکٹ والے ہن۔
وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْنَا
الْإِخْطَابَ ㉒

۲۱۔ تے اوندی بادشاہت کوں اساں مضبوط کیتا
ہا تے اونکوں سنپ ڈتا ہا تے پکی دلیل ڈتی
الْإِخْطَابَ ㉒

ہائی۔

۲۲۔ تے کیا تیں کنیں دشمنیں دی گال پچی ۽ جیلے او کنڈھ پ آئن۔

۲۳۔ تے او داؤد دو آئن او انہیں کنیں گھبرا گئے انہیں آکھئے ڈر نہ ڈر دشمن ساڈے وچو ہک ہے تے زیادتی کریندا پئے، توں ساڈے وچ سچا فیصلہ کر تے ظلم نہ کر، تے ساکوں سدھا راہ ڈکھا۔

۲۴۔ بے شک اے میڈا بھرا ایندیاں ۹۹ ذیباں ہن تے میڈی ہک ذبی ۽ تے اہدے او دی میکوں ڈے تے بحث وچ میکوں ہرا ڈیندے۔

۲۵۔ اوں آکھئے ایس تیبڈی ذبی اپنیں ذبیوں وچ رلاوٹن کیتے منگ کے ظلم کیتے تے بیشک ہوں سارے شریکین جیرے ہک ڈوجھے تے زیادتی کریندن سوائے مونسے تے جیرے نیک عمل کریندن تے اوہوں تھوڑن تے داؤد کوں یقین آگئے جو اساں اوں کوں آزمائے اوں لپٹے رب کتیں بخشش منگی تے او فرماوے وار بن کے خدا دے اگو ڈھ پئے تے جھک گئے۔

۲۶۔ تے اساں اوں کوں بخش ڈتے تے بے شک او ہدے کیتے ساڈے کوں ہوجا ۽ تے چنگا ٹکاٹھ ۽۔

۲۷۔ اے داؤد بے شک اساں تیکوں زمین وچ خلیفہ بنائے توں لوکیں وچ سچے فیصلے کر، تے اپنی خواہشات دی پیروی نہ کر، ناں تاں اے تیکوں اللہ دے رستے کنیں ہٹا ڈیسن، بے شک جیرے اللہ دی راہ کنیں ہٹدن انہیں کیتے سخت عذاب، کیوں جو انہیں حساب دا جڑنہ بھلا ڈتا ہا۔

وَهَلْ أُنَبِّئُكَ نَبَأَ الْخَصَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْخِرَابَ ۖ

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَنْفُذْ خَضَمِينَ بَغْيَ بَعْضًا عَلَى بَعْضٍ فَاخْلُمْ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَرَبِّي نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخِطَابِ ۝

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعِيجِكَ إِلَى نَعِيجِهِ وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ ۝

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَّآبٍ ۝

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ۝

۲۸۔ تے اساں آسمان تے زمین تے جو انہیں دے وح بے فائدہ نہیں بنایا اے کافریں دا خیال تے کافریں کیتے بھا دے عذاب نال ہا تے۔
۲۹۔ کیا اساں مومنین تے نیک کم کرن والیں کون سمجھ گھنوں یا متقیں کون فاجریں جیہاں سمجھوں۔
۳۰۔ اے کتاب اساں تیرڈو لہائی برکت والی تہاں جو اداوندے نشانیں تے غور کرن تے عقل والے نصیحت حاصل کرن۔

۳۱۔ تے اساں داؤد کون سلیمان بخشیا اوہوں چنگا بندہ ہا بے شک او جھکٹی والا ہا۔
۳۲۔ جیلے رات کون ڈاڑھے چنگے گھوڑے اوندے سلمے پیش کیتے گئے۔
۳۳۔ تے اوں آکھئے بے شک میں مال نال ایں واسطے محبت کرینداں جو او میکوں خدا یاد ڈویندے تے او اوڈھر تھی کے ٹک گئیں۔

۳۴۔ اوں آکھئے میڈو ولا آتو تے او اوندی پتیں تے گردن تے تھ پھیرن پئے گیا۔
۳۵۔ تے اساں سلیمان کون آزمایا ہا تے اساں اوندی کرسی تے ہک بے جان جسم بھٹا دل او خدا دو جھکیا۔

۳۶۔ اوں آکھئے اے میڈے رب توں میکوں بخش تے میکوں اودا شاہت ڈے جیڑی میڈے بعد کہیں کون نہ ملے بے شک توں ہوں بخش والا ہوئیں۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا
ذَلِكَ كُلُّنَا لَدَيْنَ كَفْرًا ۝۲۸
مِنَ النَّارِ ۝

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْفَسِيدِينَ
فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۝۲۹

كَيْتَبُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ
لِيَتَذَكَّرُوا أُولُو الْأَلْبَابِ ۝۳۰

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ
أَوَّابٌ ۝۳۱

إِذْ عَرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصُّفُفُ الْأُجَادُ ۝۳۲

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۝۳۳

رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسَاءً بِالسُّوقِ وَالْإِنْعَاقِ ۝۳۴

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ۝۳۵

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِإِحْدَى
مِنَ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۝۳۶

۳۷۔ تے اساں ہوائیں کوں اوندے تاج
کیتا ہا جیرھیاں اوندے حکم نے نرمی نال
جنتے او چا ہندا ہا اڈا ہیں چلدیاں ہن۔
۳۸۔ تے شیطانیں کوں تے مستریں کوں تے
ٹہیاں مارٹ والیں کوں وی۔
۳۹۔ کجہ پتہیں کوں وی جیرے زنجیریں وچ
پدے پٹے ہن۔

مَسْحَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحًا حَيْثُ
أَصَابَ ۝

وَالشَّيْطَانُ كُلُّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ ۝

وَأَخْرَجَ مُقَرَّبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝

۴۰۔ اے ساڈی بخشش توں انہیں تے احسان
کریا روک گھن سب بے حساب۔
۴۱۔ تے بے شک او ساڈے ہوں کولہو تے
اوند اہوں چنگا لکاٹہ ۶۔

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْكِلْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

وَأَنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَوْلَى وَحُسْنِ مَآبٍ ۝

۴۲۔ تے توں ساڈے بندے ایوب کوں یاد کر
جیلے اوں اپٹے رب کوں سبڑیے تے اکھیں
بے شک شیطان میکوں سخت تکلیف تے
عذاب پچائے۔

وَأذْكُرْ عَبْدَنَا أَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسْرُورٌ
الشَّيْطَانُ يَنْصُبُ وَعَدَائِي ۝

۴۳۔ اپنی سواری کوں ٹھڈا مار اے دھاوٹ دا
پانی ۷ ٹھڈا وی ۷ تے پیوٹ دا وی ہے۔

أَرْكُضْ بِرَجْلِكَ هَذَا مَغْسَلُ بَارِدٍ وَشَرَابٍ ۝

۴۴۔ تے اساں اونکو اوندے گھر والیں کوں
اوہو جیہیں پتہیں کوں وی رحمت ڈتی تے عقل
والیں کوں اساں نعمت دا سامان وی ڈتے۔

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا
وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

۴۵۔ تے توں اپٹے تھہ وچ چھڑی پکڑتے
اوندے نال مار تے گناہ نہ کر بے شک اساں
اونکو صبر کرن والا بنائے ہوں چنگا بندہ ہا
بے شک او جھکٹ والا ۶۔

وَحُذِّبَتْ يَدُكَ فَضْغًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِّعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝

۴۶۔ تے توں ساڈے بندیں ابراہیم تے اسحاق
تے یعقوب کوں یاد کر جیرے ہوں کم کرن

وَأذْكُرْ عَبْدَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي
الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۝

- ۱۴۷۔ اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرُ الدَّارِ ۝
 ۱۴۸۔ اِنْهُمْ عِنْدَنَا لِنِ الْمُصْطَفَيْنَ الْاٰخِيَارِ ۝
 ۱۴۹۔ اِذْ كُنَّا سَمْعِيْلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْاٰخِيَارِ ۝
 ۱۵۰۔ هٰذَا ذِكْرُكَ وَاِنَّ لِلْمُتَّقِيْنَ لِحُسْنَ مَاۤيٍ ۝
 ۱۵۱۔ جَنَّتٍ عَدْنٍ مُّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْاَبْوَابُ ۝
 ۱۵۲۔ مُتَّكِئِيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِقَافٍ كَثِيْرَةٍ وَّسَّرَآۤيٍ ۝
 ۱۵۳۔ وَعِنْدَهُمْ قُصُوْرٌ الطَّرَبِ اُتْرَآۤيٍ ۝
 ۱۵۴۔ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝
 ۱۵۵۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَّفَادٍ ۝
 ۱۵۶۔ هٰذَا وَاِنَّ لِلظَّالِمِيْنَ لَشَرَّ مَاۤيٍ ۝
 ۱۵۷۔ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَسَّوْنَ فِيْهَا دُ۝
 ۱۵۸۔ هٰذَا فَلْيَذُوْقُوْهُ حَبِيْمًا وَغَسَاقًا ۝
 ۱۵۹۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۶۰۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۶۱۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۶۲۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۶۳۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۶۴۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۶۵۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۶۶۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۶۷۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۶۸۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۶۹۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۷۰۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۷۱۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۷۲۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۷۳۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۷۴۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۷۵۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۷۶۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۷۷۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۷۸۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۷۹۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۸۰۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۸۱۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۸۲۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۸۳۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۸۴۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۸۵۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۸۶۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۸۷۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۸۸۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۸۹۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۹۰۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۹۱۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۹۲۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۹۳۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۹۴۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۹۵۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۹۶۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۹۷۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۱۹۸۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝
 ۱۹۹۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهُ مِنْ نَفَادٍ ۝
 ۲۰۰۔ هٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُوْنَ ۝

وَاٰخِرُ مِنْ شَكْلِهٖ اَزْوَاجٌ ۝۵۹

۵۹۔ تے انہیں نال رلدے ہلدے ہے جوڑے دی ہوسن۔

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَصِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ اِنَّهُمْ
صَالُوا النَّارِ ۝۶۰

۶۰۔ اے (فوج) ٹولہ ۶ جیرھا تھاڑے نال دوزخ
وچ پھسی انہیں کیتے کوئی خوش تھیون والا نہ ہوی
پے شک او بھا وچ دھاسن۔

قَالُوْا بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ اَنْتُمْ قَدْ مُنَّوْهُ
لَنَا فَبَيْسَ الْقَرَارِ ۝۶۱

۶۱۔ آکھسن اصل تساں ہوئے تھاڑے کیتے کوئی خوشی
نہیں تساں اینکوں ساڑے کیتے اگو پھیا ہاتے
او ہوں میرا لگانہ ۶۔

قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَرِّدْهُ عَلٰٓى بَاۡصِعًا
فِي النَّارِ ۝۶۲

۶۲۔ آکھسن اے ساڑے رب جیس ساڑے
کیتے اے بھا اگو پھی ہائی ادنکوں ودھا کے
ڈورا عذاب ڈے دوزخ وچ۔

وَقَالُوْا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا نَّعْبُدُهُمْ فِى
الْاَشْدَارِ ۝۶۳

۶۳۔ تے آکھسن ساکوں کیا ہے اساں او لوک
ہنے ڈہدے پئے جنہیں کوں اساں میرے لوکس
وچ گندے ہاے۔

اَتَّخَذُوْهُمْ سَخِرًا اَمْ رَاٰتْ عَنْهُمْ الْاَبْصَارُ ۝۶۴

۶۴۔ اساں انہیں نال شکریاں کریندے ہاے یا
ساڈیاں آکھیں ڈنگیاں تھی گئیں۔

اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ ۝۶۵
قُلْ اِنَّا اَنَا مُنْذِرٌ ۭ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ
الْوٰحِدُ الْقَهَّارُ ۝۶۶

۶۵۔ بے شک اے دوزخ والیں دا بھڑن سچ۔
۶۶۔ توں آکھ میں تنے معض کہک ڈراوٹ والا ہاں تے
کوئی پیا معبود نہیں سوائے کہ خدا دے عیرھا
غالب۔

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِیْزُ
الْغَفَّارُ ۝۶۷

۶۷۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار
اوندا رب، غالب تے ہوں بخشش والا ۶۔

قُلْ هُوَ نَبَّأٌ عَظِیْمٌ ۝۶۸

۶۸۔ توں آکھ اے وڈی خبر۔

اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُونَ ۝۶۹

۶۹۔ تساں اوں کنیں منہ پھیرندے ۶۔

مَا كَانَ لِیْ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلٰٓئِکَةِ اِلَّا اَعْلٰی
اِذْ یَخْتَصِمُوْنَ ۝۷۰

۷۰۔ میکوں اچی شان واسے فرشتیں دا پتہ
کاہ ناں ہا جیلھے اد بحث کریندے پئے ہن۔

- ۱۔ میں دوتے محض اے وحی کیتی گئی ہائی جو میں کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔
- ۲۔ تے جیلھے تیرے رب فرشتیں کوں آکھئے بے شک میں مٹی کنیں ہک بشر پیدا کریندا یاں۔
- ۳۔ تے جیلھے میں اونکوں مکمل کر گھناں تے اپنی روح اوندے وچ پھوک ڈیواں تے تساں اوندی فرمانبرداری کراہے۔
- ۴۔ تے ساریں دے ساریں فرشتیں ، فرمانبرداری کیتی۔
- ۵۔ سوائے ابلیس دے اوں وڈائی کیتی تے او کافرین وچو ہا۔
- ۶۔ اوں آکھئے اے ابلیس تیکوں کیس ہیکے جو توں اوندی فرمانبرداری کریں جینکوں میں اپنے ہتھ نال پیدا کیتے کیا نہیں وڈائی کیتی ۽ یا توں بہوں اچا ہویں۔
- ۷۔ اوں آکھئے میں اوں کنیں چنگا ہاں تیں میکوں بھالال پیدا کیتے تے اونکوں مٹی کنیں بنائی۔
- ۸۔ اوں آکھئے توں نکل ونج بے شک توں مردود ہویں۔
- ۹۔ تے بے شک تیرے اتے جزا سزا دے ڈینہہ تیں میڈی لغت۔
- ۱۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکوں انہں دے دلاجیہ تھیون تیں وتھی ڈے۔
- ۱۱۔ اوں آکھئے بے شک تیکوں وتھی ڈینداں۔
- ۱۲۔ ہک مقرر وقت تیں۔
- ۱۳۔ اوں آکھئے تیرے عزت دی قسم میں انہیں
- إِنْ يُؤَخِّرْ إِلَىٰ إِلَّا أَنَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝
- إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ۝
- فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سٰجِدِينَ ۝
- فَسَجَدَ الْمَلٰئِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ۝
- إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ۝
- قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي اسْتَكَبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ۝
- قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝
- قَالَ فَاهْبُتْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ۝
- وَأَن عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ ۝
- قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝
- قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ۝
- إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ۝
- قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا أُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝

ساریاں کوں گمراہ کر لیاں۔

۸۳۔ سوائے انہیں دچو تیرے خاص بندیرے

۸۵۔ اللہ سیس آکھئے اے سچ تے میں سچ آہداں:

۸۶۔ جو میں ضرور دوزخ کوں تیرے نال تے جیہا

تیرے پیروی کر لیسے انہیں ساریں نال بھر لیاں۔

۸۷۔ توں آکھ میں تساں کتیں کوئی بدلہ نہیں منگدا

تے نہ میں بناوٹ نال کمال کرینداں۔

۸۸۔ اے تے محض دنیا کیتے نصیحت۔

۸۹۔ تے تمناکوں ایندی خبر دا کجھ وقت دے

بعد پتہ بگ ویسی۔

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿۸۳﴾

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿۸۵﴾

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعُكَ مِنْهُمْ

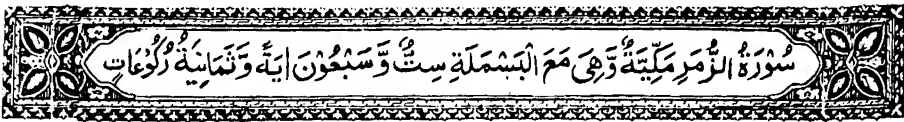
أَجْمَعِينَ ﴿۸۶﴾

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا

أَنَا مِنَ الْمُتَكِبِّينَ ﴿۸۷﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۸۸﴾

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿۸۹﴾

سورة زمر مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۷ آیتاں تے ۸ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ اے کتاب غالب تے ہوں سیانے خدا
تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②
- ۳۔ بے شک اساں تیرے اے کتاب سچ نال
لَمَائِي ۷۷ تے توں اللہ دی عبادت کر تے اطاعت
کوں اوندے کیتے خالص کر۔
- ۴۔ سٹو خالص فرمانبرداری ہوندے کیتے ہے
تے جبرہا اوندے سوا سنگتی بنیدن تے اہن
اساں انہیں دی عبادت این واسطے کریندے
ہیں جو ساکوں اللہ دے کولو کرڈیون بے شک
اللہ انہیں دے درمیان فیصلہ کرڈیسی جیندے
وچ او اختلاف کریندے پین بے شک اللہ
کوڑے تے ہوں ناشکرے کوں سدھا راہ نہیں
ڈکھیندا۔
- ۵۔ جے اللہ چاہے ما پتر بناوٹ تے جو اوں
بنائے اوندے وچو جینکوں چاہے لاچوں گھنے با اوتے پاکر
ادھو اللہ ہکس تے غالب۔
- ۶۔ آسمانیں تے زمین کوں نبی نال پیدا کیتس
رات کوں ڈہنہ تے پا ڈہنہ تے ڈہنہ کوں
رات تے سٹ ڈہنہ تے سٹ ڈہنہ تے سٹ
کوں تانج کیتس سارے وقت مقرر تیں ہک
- إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاَعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا
لَهُ الدِّينَ ③
- أَلِلَّهِ الدِّينُ الْحَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ
دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى
اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ
كَفَّارٌ ④
- لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤
- خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ الْبَلَّ عَلَى
النَّهَارِ وَيَكْوِّرُ النَّهَارَ عَلَى الْبَلِّ وَسُخَّرَ الشَّمْسُ وَ
الْقَمَرُ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْقَهَّارُ ⑥

راہ تے چلدے پین سنو او غالب تے ہوں
بخشن والا ۶۔

۷۔ اوں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے ، دل
اوندے وچو اوندہ جوڑا بنائس تے تہاڑے کیتے
جانور بنائے بس جیرھے اٹھ جوڑن او تہاڑے سیرین
دے پیٹس وچ ہک پیدائش دے بعد پیدائش
وٹا کے تہاکوں پیدا کیتس ترے اندھاریں وچ
اے اللہ تہاڑا رب ہوندی بادشاہی ۷ اوندے
سوا کوئی معبود نہیں تہاں کنتے پھیرے دیندے ۷
۸۔ جے تہاں انکار کریس تے بے شک اللہ تہاں
کنیں بے نیاز تے اپنے بندے کیتے کفر کوں
پسند نہیں کریندا تے جے تہاں شکر کروتے
اے اونکووں پسند تے کوئی بار چاڈن والا کہیں
پے دا بار نہ جیسی دل تہاں اپنے رب دو دوسو
تے او تہاکوں تہاڑے عملیں دا ڈیسی بیشک
اوسینے دیاں گالیں ہوں چاندے۔

۹۔ تے جیلے آسمان کوں بڑکھ پہنچدے تے او اپنے رب
کوں اوندو جھکدے ہوئیں سب دیندے دل جیلے
او اونکوں اچھی نعمت ڈے دیندے تے او جھل
دیندے جیندو او سب دیندا پیا ہا ایں کنیں پہلے
تے خدا دے شریک بنا گھندے تاں جو او
اوندے رستے کنیں پریں تھی ونچے توں آکھ
اپنے کفر نال تھوڑا فائدہ چا گھن بے شک توں دوزخ
والیں وچو ہویں۔

۱۰۔ یا جیرھا فرمانبردار رات کوں سجدے تے قیام
وچ گذریندے آخرت کنیں ڈر دے تے اپنے

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا ذُرِّيَّتَها
وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَلَاثِينَ أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظُلُمٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصَفُّونَ ⑥

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِبِيعَادِهِ
الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑦

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ مَا كَانَ يَدْعُوَ
إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ⑧

أَمَنْ هُوَ قَانَتْ أَنَاءَ الْيَلِّ سَاجِدًا وَقَابِلًا بَاجِدًا
الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ①

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ
إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّادِقُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ②

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ③

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ④

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ⑤

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ⑥

فَاعْبُدْهُ وَاصْنُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنَّ الْخَيْرَ فِي
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
إِلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑦

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَ مِنْ تَحْتِهِمْ
ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يٰعِبَادِ فَاتَّقُوا اللَّهَ ⑧

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا
إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبَشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادِ ⑨

رب دی رحمت دی امید رکھیں۔ توں آکھ
کیا چاٹن والے تے نہ چاٹن والے ہو جنس
تھی سبکدن محض عقل والے نصیحت پکڑیندن۔

۱۱۔ توں آکھ اے میڈے مومن بندو اپنے
رب کنیں ڈرو، جیرے ایں دُنیا وچ چنگے کم
کر لیں انہیں کیتے چنگا انجام تے اللہ دی
زمین کھلی ۷ تے صبر کرن والیں کوں انہیں
دا اجرے حساب دتا ویسی۔

۱۲۔ توں آکھ میکوں حکم دتا گئے جو میں اللہ کیتے
فرمانبرداری خاص کر کے اوندی عبادت کراں۔

۱۳۔ تے میکوں حکم دتا گئے جو میں پہلا مسلمان بنان۔

۱۴۔ توں آکھ میں اپنے رب دے دے دے دینہ
دے عذاب کنیں دُرداں جے میں نافرمانی کراں تے۔

۱۵۔ توں آکھ میں اپنی فرمانبرداری کوں اوندے کیتے
خاص کر کے اللہ دی عبادت کرینداں۔

۱۶۔ تساں اوندے سوا جنیدی چا ہو عبادت کرد
آکھ گھانا پاوٹ والے اوہن جنیں قیامت دے
دینہ آپ کوں تے گھر والیں کوں گھانا بڑے
سٹو اے کھلا کھلا گھانا ۷۔

۱۷۔ انہیں کیتے اتو کنیں بھا دے پھانوس ہوسن
تے ایویں تلو کنیں پھانوس ہوسن ایویں اللہ اپنے
بنیں کوں خوف دودیندے اے میڈے بندو
میں کنیں ڈرو۔

۱۸۔ تے جیرے شیطانیں دی عبادت کنیں پمدن
تے اللہ دو جھکدن انہیں کیتے خوش خبری ۷
تے توں میڈے بنیں کوں خوش خبری دے۔

۱۹۔ او بندے جبرہ گال سندن تے چنگی
گال دی پیروی کریندن ایہے لوکن جنیس کوں
اللہ سدھا راہ بڑکھائے تے ایہے لوک سیائن۔
۲۰۔ کیا جنیدے اتے عذاب دی گال پوری
تھیوئی؟ کیا توں جیرھا بھا وچ اونکوں پچا
سبکدیں۔

۲۱۔ تے جیرھے اپنے رب کنیں بوردن انہیں
کیتے جو بارے ہن تے او مضبوط بٹھے ہوئے
ہوسن انہیں دے تلے تھراں دہندیاں ہوسن
اے اللہ دا وعدہ ء اللہ وعدہ خلائی نہیں کریندا۔
۲۲۔ کیا تیں بڑٹھا نہیں جو بے شک اللہ آسمان
کنیں پائی لہائے تے زمین وچ پشے بنا کے
چلائس دل اوندے نال قتل رگیں دیاں
فصلاں کڑھیندے دل اوپک ویندن توں
اونکوں پیلا بڑھیں دل اونکوں ککھڑے ککھڑے
کر بڑیندے بے شک ایندے وچ عقل والیں
کیتے نعمت۔

۲۳۔ جیرھا اپنے سینے کوں اسلام کیتے کھوں
بڑیندے تے او اپنے رب دلو نور تے ہے
اللہ دے ذکر کیتے تنگ تھیندن افسوس انہیں
دے دیں تے ایہے لوک کھلی گمراہی وچن۔
۲۴۔ اللہ سیسں ہوں چنگی کتاب لہائی ء
جیرھی رلوڑ تے اوندے مضمون دی ہوں اعلیٰ
ہن جیرھے اللہ کنیں بوردن انہیں دی نوں
نوں ایں کنیں کمب ویندی ء ول انہیں دیاں
کھلوں کو لیاں تھی ویندن تے دل وی اللہ

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝
أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتُ تُنْفَذُ
مَنْ فِي النَّارِ ۝

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرْفٌ مِّنْ فَوْقِهَا
غُرْفٌ مَّيْمِنَةٌ لَا تَجْزِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ
اللَّهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ
يَنَابُغٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا
أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرْثُهُ مُصَفًّاءُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ
حُطًا مَّا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ
مِّنْ رَبِّهِ قَوِيلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانًّ
تَتَجَافَىٰ مِنْهُ الْجُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ تُرَىٰ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدًى
لِّلَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۝

دے ذکر کیتے نرم تھی دیندن اے
اللہ دی ہدایت جنیکوں چاہندے ہدایت
ڈیندے تے جنیکوں گمراہ آکھے اوندا کوئی
راہ ڈکھاوٹ والا نہیں۔

۲۵۔ جیرھا اپنے منہ کوں اولکا بنیدے
تاں جو قیامت دے ڈنہہ دے عذاب
کنیں بچے تے تالمیس کوں آکھیا ویسی جو کجھ
تساں کریندے ہا دے اوندا بدلہ چکھو۔
۲۶۔ انہیں کنیں پہلے لوکس وی جھٹلائے تے
انہیں تے اتھوکنیں عذاب آئے جتھو او
چاٹدے وی نہ ہن۔

۲۷۔ اللہ سیس انہیں کوں دنیاوی زندگی وچ
وی ذلیل کیتا تے آخرت دا عذاب زیادہ
سخت ہے او چاٹدے ہون ہا۔

۲۸۔ تے اساں لوکس کیتے ایس قرآن وچ
ہر گال بیان کیتی ہا تاں جو اونہیں پکڑن۔
۲۹۔ عربی قرآن ایندے وچ کوئی ڈنگ نہیں
تاں جو او متقی بنن۔

۳۰۔ اللہ ہک آدمی دی مثال بیان کریندے
جیندے کئی مالک بن تے جیرھے آپت وچ اختلاف کرین
ڈو جھاوہے جیندا مالک ہکو آدمی کیا اے ڈو ہیں
ہکو جیس تھی سبگدن سب صفقاں اللہ کیتے
ہن اصل انہیں وچو ہوں سارے چاٹدے
نہیں۔

۳۱۔ بے شک نہیں مرٹے تے بے شک
او وی مرسن۔

اَفَن يَتَّبِعِي بَوَجهِهِ سَوَاءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۲۵﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَاهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۶﴾

فَإِذَا نَفَخَ اللَّهُ الْخُرْجِي فِي الْحَيَوةِ الدُّنْيَا وَ
لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۸﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۲۹﴾

صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا الْخَنَازِ
لِلْبَلِّ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۰﴾

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿۳۱﴾

ثُمَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابٌ رَئِيذٌ ۖ تَحْتَضِمُونَ ﴿٣٢﴾
 ۳۲۔ دل تساں قیامت دے ڈہنہہ اپٹے
 رب دے اگو اپٹے اعمال پیش کرے۔
 ۳۳۔ اول کنیں زیادہ ظالم کون تھی سبگدے جیرھا اللہ
 تے کوڑ ہدے تے سچ کوں اپنے کولواؤں
 دے بعد جھٹلاوے، کیا کافریں دا کسانہ
 لکھن ۷۰

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾
 ۳۳۔ تے جیرھا سچ گھن آوے تے جیرھا ونڈی
 تصدیق کرے ایسے لوک متقی ہن۔

۳۴۔ انہیں کہتے انہیں دے رب کنیں او ہے
 جو او چاھن اے نیکی کرن والیں دا بدلہ ۷۰

۳۵۔ تاں جو اللہ سیٹھ انہیں دے ہوں بُرے
 کم انہیں کنیں پریں کر ڈیوے تے جو او کر بندے ہن او ندا
 انہیں کوں سب کنیں چنگا بدلہ ڈیوے۔

۳۶۔ کیا اللہ سیٹھ اپنے بندے کیتے کافی نہیں
 تے او تیکوں او ندے سوا نہیں کنیں ڈریندن
 تے جینکوں اللہ گمراہ آکھتے او تیکوں سدھا راہ
 ڈکھالٹ والا کوئی نہیں۔

۳۷۔ تے جینکوں اللہ سدھا راہ ڈکھائے اوکوں
 گمراہ کوئی نہیں کر سبگدا، کیا اللہ غالب تے
 بدلہ گھنٹ والا نہیں۔

۳۸۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیس کیں آسمان
 تے زمین کوں پیدا کیتے او ضرور آکھن
 اللہ سیٹھ، توں آکھ تساں ڈسو جینکوں تساں
 اللہ دے سوا سڈر بندے جے اللہ
 میڈے کیتے نقصان دا ارادہ کرے کیا
 او او ندے ڈکھ کوں پریں کر ڈسین یا او رحمت پچاؤن دا

ثُمَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَذَابٌ رَئِيذٌ ۖ تَحْتَضِمُونَ ﴿٣٢﴾

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ إِذْ جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فَوَيْلٌ لِلْكَافِرِينَ ۖ

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٣٣﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٤﴾

يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٥﴾

أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٦﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٧﴾

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضَرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ

ضُرِّهِ أَوْ أَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾

قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٨﴾

ارادہ کرے کیا او اوندی رحمت کوں روک
سگدن توں آکھ اللہ میکوں کافی ۷ اوندے
اتے بھروسہ کرٹن واسے بھروسہ کریندن۔

۴۰۔ آکھ اے میڈی قوم اپنی اپنی جاتے
عمل کرو بے شک میں عمل کرینداں پیساں
تہاکوں جلدی پتہ بگ ویسی۔

۴۱۔ جو کیندے اتے عذاب اندھے جیہا
اونکوں ذلیل کر ڈیسی۔ تے کیندے اتے
بیشہ رہن والا عذاب لہندے۔

۴۲۔ بے شک اساں تیرے اتے لوکس
کیتے سچ نال کتاب لہائی ۷ تے جیرا ہایت
پنیدے اپنے فائدے کیتے پنیدے تے جیرا گمراہ
تھیندے اوندی وی محض ہونکوں نقصان
تھیندے توں انہیں دا وکیل نوہیں۔

۴۳۔ اللہ انسانیں کوں موت دے وقت
مریندے تے جیندی موت نہیں آئی ہوندی اونکوں
سمال جیندے تے جیندی موت دا حکم جاری
تھی دیندے اونکوں روک گھندے تے
بڑو جی روح کوں ہک وقت مقرر کیتے دلا
پھیندے بے شک ایندے وچ سوچن
والی قوم کیتے نشانبن۔

۴۴۔ کیا انہیں اللہ دے سوا بے سفارشی بٹا
گردھن توں آکھ بھانویں اوکیں شے دے
مالک نہ مہون تے انہیں کوں عقل نہ ہوسے۔
۴۵۔ توں آکھ سفارش دا سارا اختیار اللہ کوں
آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوہیں دی ۷

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ اَعْمَلُ فَسُوْفَ
تَعْلَمُوْنَ ﴿۳۹﴾

مَنْ يَّأْتِيْهِ عَذَابٌ يُخْزِيْهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُّقِيمٌ ﴿۴۰﴾

اِنَّا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ الْفٰلِقِیْنَ بِالْحَقِّ فَمَنْ
اِهْتَدٰی فَلِنَفْسِهٖ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلٰیهَا
وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيْلٍ ﴿۴۱﴾

اَللّٰهُ يَتَوَفٰى الْاَنْفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِیْ لَمْ تَمُتْ
فِیْ مَنَامِهَا فَمِیْسُكُ الْاٰتِیْ قَضٰی عَلَیْهَا الْوُتَّ
وَيُرْسِلُ الْاٰخَرٰی اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّی اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ
لَآٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۴۲﴾

اَمْ اَتَّخَذُوا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُعْعًا قُلْ اُولٰٓئِكَ
لَا یَمْلِكُوْنَ شَیْئًا وَّ لَا یَعْقِلُوْنَ ﴿۴۳﴾

قُلْ لِلّٰهِ الشَّفَاعَةُ جَمِیْعًا اِلٰهَ مُلْكِ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ ثُمَّ اِلَیْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۴۴﴾

ول تسان ہوندو دلاٹے ویسو۔

۳۶۔ تے جیلے اللہ دی توحید دا ذکر تھیندے جیسے آخرت کوں نہیں میندے انہیں دے دیس وچ نفرت تھی ویندی ء تے جیلے اوندے سوا نہیں دا ذکر کیتا ویندے ہوں دلچھے او خوش تھی ویندن۔

۳۷۔ توں آکھ اے آسمانیں تے زمین کوں پیدا کرن وائے غیب جانٹن وائے تے حاضر کوں وی توں بندیں دے درمیان جبرھی گالیں وچ او اختلاف کریندن توں قیصلہ کرن والا ہوں۔

۳۸۔ تے جے سب کچھ زمین وچ تے او ہوتا بیا وی ظالمیں کیتے ہوئے تے او قیامت دے ڈنہہ کوں بُرے عذاب کنیں بچن کیتے قدیہ دے طور تے ڈے ڈیوں تے انہیں کیتے اللہ دلو او ظاہر تھی ویسی جیندا او گمان وی نہیں کریندے۔

۳۹۔ تے انہیں دے عملیں دی برائی ظاہر تھی ویسی تے جیسے عذاب تے او کھلے ہن انہیں کوں او دلیٹ گھنسی۔

۵۰۔ تے جیلے انسان کوں ڈکھ پہنچدے او ساکوں سڈیندے ول جیلے اساں او تکوں اپٹے ولو نعمت ڈے ڈیندے ہی تے او اکٹن پٹے ویندے، اے سب میگوں میرڈے علم دی وجہ نال ملے اصل اے آزمائش تے بہوں سارے ایتکوں چاٹدے نہیں۔

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْبَاثَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرُوا الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۳۶﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۳۷﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿۳۸﴾

وَبَدَأَ اللَّهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۹﴾

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ نِعْمَةً مِمَّا قَالُوا إِنَّمَا أُوتِيْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَدَلِ هِيَ فِتْنَةٌ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۰﴾

قَدْ قَالَهُمُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ ایسا گال انہیں کئیں پہلے لوک دی آگھ
چکین تے انہیں دے عمل دل وی انہیں
دے کم نہ آئے۔

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ
هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَهُمْ يُجْزَوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ انہیں دے بد عملیں انہیں کوں پکڑ
گدے تے جیرے انہیں وچو ظالم ہوسن
انہیں کوں وی انہیں دے بد عمل پکڑ گھنسن
تے او ہر نہ سگسن۔

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں بے شک اللہ کیں
جنیدے کیتے چا ہندے رزق ددھیندے تے
تنگ کریدے بے شک ایندے دوج مومن
قوم کیتے نشانن۔

قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ توں آگھ اے میڈے بندو! جنہیں اپنی جانیں
تے ظلم کیتے اللہ دی رحمت کئیں نا امید نہ
تھیو بے شک اللہ سارے گناہ بخش دیندے
بے شک او ہوں بخش والا تے ہوں مہربان

وَإِنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تے اپٹے رب دو جھکو تے اوندی
فرمانبرداری کردو، ایں کئیں پہلے جو تہاڑو عذاب
آونچے دل تہاڑی امداد نہ کیتی ویسی

وَانِصْبُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْثَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ تے تہاں جو تہاڑو ہوں چنگی تعلیم لہائی
گئی تہاڑے رب ولو، اوندی پیروی کردو
ایں کئیں پہلے جو تہاڑو ابھن گھت عذاب
آونچے تے تہا کوں پتہ وی نہ ہوسے۔

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرُنِي عَلَىٰ مَا قَرَّطْتُ فِي جَنْبِ
اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ تے کوئی آکھے ہائے افسوس جو میں اللہ
دے حق دوج کمی کیتی تے میں شکریاں کریدا ہم۔

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ یا اے آکھے جے اللہ نے میکوں سدا
راہ ڈکھایا تے بے شک میں متقیں دچو تھی

دلیساں۔

۵۹۔ یا اے اکھ جلیح عذاب بڑیکھ جے
میں دل ونچ سگاں ہاتے میں نیکیں وچ رل
ونجاں ہا۔

۶۰۔ اے نہیں تھی سبکد تیرڈو ساڈی آیات
آئن تیں انہیں کوں جھٹلائے تے وڈائی کیتی
تے توں کافرین وچو ہانویں۔

۶۱۔ تے قیامت دے ڈینہ توں انہیں کوں
بڑیکھیں جنہیں اللہ تے کوڑ ماریا ہا انہیں دے
منہ کاسے ہوسن، کیا وڈائی کرن والیں دی رہن
دی جا دوزخ نہیں (جے)۔

۶۲۔ اللہ متیقں کوں کامیاب کر کے نجات
ڈیسی انہیں کوں برائی نہ پہنچی تے نہ ہی او
مونجھے تھیں۔

۶۳۔ اللہ ہر شے دا پیدا کرن والا تے
او ہر شے تے نگران۔

۶۴۔ آسمانیں تے زمین دیاں کنجاں اوندے
کیتے ہن تے جیرے ساڈی آیات دا انکار
کریندن اے گھانا پاوٹ والن۔

۶۵۔ توں آکھ (اے جاہلو) کیا تساں میکوں
حکم ڈیندے جو میں اللہ دے سوا کہیں پے
دی عبادت کراں۔

۶۶۔ تیرڈو وحی کیتی گئی تے انہیں تے
وی جیرے تیں کنیں پہلے ہن جے تیں شرک
کیتا تے تیرڈے عل ونچ دیسن تے توں ضرور
گھانا پاوٹ والیں وچو تھی دیسیں۔

أَوْ تَقُولُ حِينَ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِي كَرَّةً فَأَكُونُ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۹﴾

بَلْ قَدْ جَاءَكَ إِلَيْنَا فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
وَكَنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۶۰﴾

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمُ
مَسْوَدَةٌ ۖ الْيَسْ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۶۱﴾

وَيُنَجِّي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازَتِهِمْ لَا يَمَسُّهُمْ
الشُّوْءُ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۲﴾

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۶۳﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۶۴﴾

قُلْ أَفَعَبَّرَ اللَّهُ نَأْمُرُوْنَ بِعِبَادِ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿۶۵﴾

وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿۶۶﴾

- ۴۷۔ توں اللہ دی عبادت کرتے شکر گزار بن۔
 ۴۸۔ انہیں اللہ دی جیویں حق ہا قدر نہیں کیتی تے
 زمین ساری دی ساری قیامت دے بُنہ اندی
 مُٹھ وچ تے آسمان اوندے سچے ہتھ وچ دہیٹے
 ہوئے ہوسن ادیاک تے جو او شرک کریندن
 اوں کنیں ہوں اچا۔
- ۴۹۔ تے دھوتو دجایا ویسی تے جو کج آسمانیں تے
 زمین وچ بے ہوش تھی ویسی۔ سوائے اوندے
 جنہاں اللہ بچائے دل ڈوجھی دفعہ دھوتو دجایا
 ویسی تے اوہوں ویلے کھڑے تھی کے دیکھن
 پئے ویسن۔
- ۵۰۔ تے زمین اپٹے رب دے نورالچمکی
 پئی ہوسی تے کتاب رکھ ڈتی ویسی تے انہیں
 تے علم نہ کیتا ویسی۔
- ۵۱۔ تے ہر شخص کوں اوندے عیسیٰ دپورا پورا
 بدلہ پڑتا ویسی تے او چاڈے جو او کریندن۔
- ۵۲۔ تے کافریں کوں دوزخ دوکھا کر کے
 ہکلیا ویسی تے جیلے او اوسن اوندے دروازے
 کھول ڈتے ویسن تے اوندے دروازے آکھن
 کیا تہا ڈو تہا ڈے وچو رسول نہ آئے ہن جیسے
 تہا کوں تہا ڈے رب دیاں آیتاں سٹیندے ہن
 تے تہا کوں ایس بُنہ دی ملاقات کنیں پڑیندے
 ہن انہیں آکھئے (ایویں تھیا ہا) تے اصل کافریں
 تے عذاب دی گال پوری تھیوٹی ہائی۔
- ۵۳۔ آکھیا ویسی تہاں دوزخ دے دروازے
 وچ پیہہ وچو تے ہک مدت میں رہو تے
- بَلِ اللَّهِ فَأَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۵۷﴾
 وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۖ وَالْأَرْضُ جَنِينًا
 قَبَضَتْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٌ بِيَمِينِهِ
 سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۵۸﴾
 وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ
 فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ
 فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿۵۹﴾
 وَاشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَ
 جَاءَتْ بِالْأَنبِيَاءِ وَالشَّهَادَةِ وَفُيِّعَ بَيْنَهُمُ الْخَبَرُ وَهُمْ لَا
 يَظْلُمُونَ ﴿۶۰﴾
 وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ
 أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۶۱﴾
 وَسَبِّحْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ مُرًّا ۖ حَتَّىٰ إِذَا
 جَاءُوهَا فَتَبَحَّتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
 يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ
 وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ
 حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۶۲﴾
 قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
 مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۶۳﴾

وڈائی کرٹن وائس دا لکائٹہ ہوں مبرا ۷۔

۷۴۔ تے متقیس کوں جنت دو کٹھا کر کے نیتا
وہیسی تے جیلھے اوندے واد اوسن اوندے دروازے
کھول بڑتے وین تے انہیں کوں اوندے
دروغے آکھسن تہا بڑے اتے سلامتی ہوئے
تساں ہوں چنگے کم کیتن ہن اوندے وچ ہمیشہ
کیتے پہرہ وچو۔

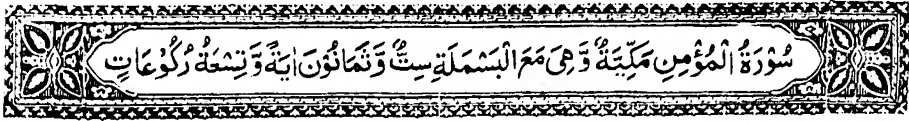
۷۵۔ تے او آکھسن ساریاں مفتاں اللہ سیس
دیاٹن جس ساڈے نال کیتا ہویا وعدہ پورا کیتے
تے ساکوں زمین دا وارث بٹاشی تے اساں
جنت وچ جتھاں چا ہوں رہوں تے عمل کرٹن
وائس دا بدلہ ہوں چنگا ۷۔

۷۶۔ تے توں فرشتیاں کوں بیکھیس او عرش
دے چودھا رگھرا پاتی کھڑے ہوسن او اپٹے
رب دی تعریف تے تسبیح کریندے پین تے
انہیں دے درمیان سچا فیصلہ کر دتا وہیسی تے
آکھیا وہیسی ساریاں سچیاں مفتاں اللہ کیتے
ہن جیرھا رب العالمین۔

وَسَيَقُولُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ﴿٧٤﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا
الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ
أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٥﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ وَقِيلَ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٦﴾

سورۃ مومن مکی ۷۷ سے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۶ آیات تے ۹ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جیہا
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
بن منگے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
۲۔ ہوں تعریف والا تے بزرگی والا۔
۳۔ اے کتاب غالب تے ہوں چاٹن والے
حَمْدٌ ②
اللہ ولو لہائی گئی۔
تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ③
۴۔ گناہ کون بخش والا تے توبہ قبول کرن والا
غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ
سخت عذاب ڈیون والا تے احسان کرن والا
الْعِقَابِ ذِي الظُّلُمِ لَآلِهَ إِلَّا هُوَ
اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوہیں دوول دجئے۔
إِلَهُ الْمَصِيدِ ④
۵۔ اللہ دی آیات دے بارے وچ مض
مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ
کافر بحث کریندن تے تیکوں انہیں دا مختلف
كُفَرُوا فَلَا يَغْزِرُ تَقْلِبُهُمْ فِي
ملکیں وچ پھرن دکھا نہ ڈیوے۔
الْبِلَادِ ⑤
۶۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم تے انہیں
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ
دے بعد کئی لوں جھٹلائے تے ہر قوم
وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا
اپنے رسول کیتے اے ارادہ کیتے جو اونکوں
بِالْبَاطِلِ يُدْخِلُونَهُ الْخَيْلَ فَأَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ
پکڑن تے کوڑیں دیلیں نال بحث شروع کر
كَانَ عِقَابٌ ⑥
ڈتی تاں جو اوندے نال سچ کون مٹا ڈیون
میں انہیں کون پکڑ گدھا تے میڈا عذاب
کیجھا ہا۔
۷۔ تے ایوں تیڈے رب دا فیصلہ کافر تے پورا
وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا
تھی گیا بے شک او دوزخی ہن۔
أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ⑦
۸۔ جیرے عرش کون چاتی کھڑن تے جیرے
الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ
اوندے چودھارو ہن او اپنے رب دی تعریف
رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ
تَحْتَ

اٰمَنُوْا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِيْنَ تَابُوْا وَاتَّبَعُوْا سَبِيْلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيْمِ ۝

نال پاکیزگی بیان کریندن تے اوندے اتے
ایمان انیندن تے مونیں کیتے بخشش منگدن
اے ساڈے رب تیں اپنی رحمت نال ہر شے
کوں تے علم نال گھریا ہوئے، توبہ کرن والیں
تے اپٹے رستے تے چلن والیں کون بخش
ڈے تے انہیں کوں دوزخ دے عذاب
کنیں بچا۔

رَبَّنَا وَاَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدْتَهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ اٰبَائِهِمْ وَاَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ
اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

۹۔ اے ساڈے رب تے انہیں کوں ہمیشہ
دی جنت وچ داخل کر جیندا تیں انہیں نال
وعدہ کیتے تے انہیں دے پیو ڈالیں تے
بیویں تے اولاد وچو جیرے نیک کم کرن انہیں
کوں دی بے شک توں غالب تے وڈا سیانا
ہویں۔

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۚ وَذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ۝

۱۰۔ تے انہیں کوں بچا تکلیفیں کنیں تے جنیکوں توں
اوں ڈنہہ تکلیفیں کنیں بچیں تیں اوندے اتے
رم کیتے تے اے وڈی کامیابی ۛ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَتَّذِرُوْنَ لِقَاءَ اللّٰهِ اَكْبَرُ
مِنْ مَّقْتُلِكُمْ اَنْفُسَكُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَى الْاِيْمَانِ
فَتُكْفَرُوْنَ ۝

۱۱۔ بے شک او لوک جیرے کافرن انہیں
کوں آکھیا ویسی جو اللہ دی ناراضگی تہاڈی اپنی
ناراضگی کنیں زیادہ سخت جیلے تہا کوں ایمان دے
سڈیا ویندا ہا تہاں اوندے انکار کریندے ہاؤئے۔

قَالُوْا رَبَّنَا اَمَتْنَا اثْنَتَيْنِ وَآخِيْتَيْنَا اثْنَتَيْنِ
فَاغْتَرَفْنَا بِذُنُوْبِنَا فَهَلْ اِلٰى خُرُوْجٍ مِّنْ
سَبِيْلٍ ۝

۱۲۔ انہیں آکھے اے ساڈے رب تیں ساکوں
ڈو دفعہ ماریے تے ڈو دفعہ جیندا کیتے
اساں اپٹے گناہیں دا اقرار کریندے ہیں تے
کیا ہن کوئی نکاح دا رستہ ہے۔

ذٰلِكُمْ بِاَنَّهُ اِذَا دُعِيَ اللّٰهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
وَاِنْ يُشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوْا فَالْحُكْمُ لِلّٰهِ الْعَلِيِّ

۱۳۔ اے ایں گالہوں ۛ جو بے شک جڈاں
کلمے اللہ کوں سڈیا ویندا ہا تہاں

الْكَافِرِينَ ۝

انکار کریندے ہاوے جے اوندے نال کوئی
شریک بنایا دینے ماتے من گھندے ہاوے تے
حکومت اچی شان واسے تے وڈے اللہ
دی ۶۔

۱۴۔ او تہا کوں اپنے نشان ڈکھیندے تے
تہا ڈے کیے آسمان کنیں رزق لیندے تے
نصیحت اوہو حاصل کریندے جیہا اللہ دیکھلے
۱۵۔ تہاں اللہ کیے اطاعت خالص کریندے ہوئیں
اونکوں سبھو بھانویں کافر ناپسند کرن۔

۱۶۔ اہل بندتے آپے رتبے والا دے عرش دا
مالک اپنے حکم نال اپنے بندیں وچو
جیندے اتے چاہندے کلام لیندے تاں جو او
ملاقات دے ڈینہ کنیں ڈراوے۔

۱۷۔ جہاں او سارے خدا دے اگو حاضر تھین
انہیں وچو کوئی شے اللہ تے لگی ہوئی نہ ہوسی اوں
ڈینہ بادشاہی کیندی ہوسی، محض اللہ دی جیہا
کہتا تے غالب۔

۱۸۔ اوں ڈینہ ہر شخص کوں جو او کرہی اوند
بدلہ ہوسی تے اوں ڈینہ ظلم نہ کیتا ویسی بیشک
اللہ جلدی حساب گھنن والا ۷۔

۱۹۔ تے توں انہیں کوں اصلو کوہو آئے ڈینہ دے
عذاب کنیں ڈرا، جیلھے دل غم نال بھرے ہوئے
ترگٹ نیں آویں تے ظالمیں دا نہ کوئی سنگتی
ہوسی تے نہ ایجا سفارشی، جیندی گال منی
ونجے۔

۲۰۔ او اکھیں دی خیانت کوں تے جو دل

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ سَرَقًا وَمَا تَدْرُكُونَ إِلَّا مِنَ النَّيِّبِ ۝

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ۝

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ
أَمْرِهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ۝

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ لِّسَنُكَ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝

الْيَوْمَ تُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ
الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاجِرِ كَظِيمِينَ هَٰذَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِيمٍ
وَلَا شَفِيعٌ يُطَاعُ ۝

يَعْلَمُ خَائِبَتَهُ الْآغِيثِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ۝

لیکن دن اونکوں چاٹدے۔

۲۱۔ اللہ سیس حتی نال فیصلہ کر لیسے تے جنہیں کون او اللہ دے سوا سبیزدن او اصلو فیصلہ نہیں کر سگدے بے شک اللہ پہوں سٹٹ والا تے ڈیکھن والا ۷۔

۲۲۔ کیا انہیں زمین وچ سفر نہیں کیتا ڈیکھن باجو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا کیا انجام تھے او انہیں کنیں طاقت وچ ودھ ہن تے علم تے فن وچ وی ودھ ہن، اللہ سیس انہیں کون گناہیں دی وجہ نال پکڑ گدے تے اللہ کنیں انہیں کون بچاؤ والا کوئی نہ ہا۔

۲۳۔ اے ایں واسطے ہا جو بے شک انہیں دو انہیں دے رسول اندے ہن نشان گھن کے تے او انکار کریندے ہن، اللہ انہیں کون پکڑ گدے بے شک او زور آلا، طاقت دے تے سخت عذاب ڈیوٹ والا ۷۔

۲۴۔ تے اساں مرسے کون اپٹے نشانیں نال تے کھلی دلیس نال پٹھے۔

۲۵۔ فرعون تے ہامان تے قارون دو پٹھے سے انہیں آکھے اے شخص دوکھا ڈیوٹ والا تے دڈا کوڑا ۷۔

۲۶۔ جلیے او انہیں دو ساڈے دلو حق گھن کے آئے انہیں آکھے جیرے لوکیں انہیں کون من گدے انہیں دے پتہ کون مارو تے تریتیں کون جنیدا رکھو تے کافریں

وَاللّٰهُ يَقْضِيْ بِالْحَقِّ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهِ لَا يَفْضُوْنَ لِشَيْءٍ اِنَّ اللّٰهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيْرُ ﴿۲۱﴾

اَوَلَمْ يَسِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوْا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَنَّا رَآءِی الْاَرْضِ فَآخَذَهُمْ اللّٰهُ بِذُنُوْرِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاْقٍ ﴿۲۲﴾

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَاْتِيْهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَلَكَرُوْا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ اِنَّهٗ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۲۳﴾

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰی بِآيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۴﴾

اِلٰی فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا اِنْحِرْكُنَّ ﴿۲۵﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا اقْتُلُوْا اَبْنَاءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ وَاَمَّا يَوْمَ الْكُفْرِ اِنَّ اِلَّا فِي ضَلٰلٍ ﴿۲۶﴾

دی تدبیر پھٹی پندی ۔

۲۷۔ تے فرعون آکھئے میکوں چھوڑ دیو میں
موسیٰ کوں قتل کراں او اپنے رب کوں سبڑے
بے شک میں ڈرداں جو اے تہاڑے
دین کوں وٹا نہ ڈیوے یا ملک وچ فساد
ظاہر کرے ۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَىٰ وَلْيَدْعُ
رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ
فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۝

۲۸۔ تے موسیٰ آکھیا میں اپنے رب تے
تہاڑے رب دی پناہ منگداں، ہر مڑائی کرن
واے کنیں جیرھا حساب دے ڈینہر کوں
نہیں منیدا ۔

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ
مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝

۲۹۔ فرعون دی ال وچو بکھ مومن مرد چرھا
اپنا ایمان لکائی کھڑا، آکھئے کیا تہاں لوں
آدی کوں مریندے جو جیرھا محض اے
آہدے جو میڈا رب اللہ تے تہاڑو
کھلے دلائل گھن کے آئے تہاڑے رب
ولو تے جے او کوڑاے تے اوندہ کوڑاؤ
آتے پوسی تے جے او سچاے تے دل ،
تہا کوں جیرھی گالیں دا او وعدہ کریندے
اوندے وچو کجھ ضرور پہنچسی بے شک اللہ
حد کنیں ددھن واے تے ہوں کوڑے
کوں سدا راہ نہیں ڈکھیندا ۔

وَقَالَ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ
اتَّقُوا اللَّهَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
يَعِدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ۝

۳۰۔ اے میڈی قوم آج تہاڑی حکومت
تے تہاں ملک تے غالب ہوتے جے
اللہ ولو ساڑے اتے عذاب آونچے
تے ساڑی کون امداد کریسی، فرعون
آکھئے میں تہا کوں محض او ڈسینداں جیرھا میکوں

يَقْدُمُ لَكُمْ الْمَلِكُ الْيَوْمَ ظَهَرَنِي فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝

درست بڑسے تے تہاکوں محض ہدایت
دی راہ بڑکھینداں -

۳۱۔ تے جیرھا منہی کھڑا ہا ادا کھئے اے
میڈی قوم بے شک میں تہا بڑے اُتے
اوہو جس عذاب کنیں بڑرداں جیرھا پہلی
قومیں تے آیا ہا -

۳۲۔ نوح تے عاد تے حمود دی قوم آلی کار
تے جیرھے انہیں دے بعد ہن تے اللہ سیس
اپٹے بندیں تے اصلو فلم نہیں کرنا چاہندا -
۳۳۔ تے اے میڈی قوم بے شک میں
تہا بڑے اُتے اوں بڑینہ کنیں بڑرداں جڑاں
لوک ہک بڑوجھ کوں امداد کیے سڈین -
۳۴۔ جڑاں تہاں کنڈ ولا کے پھر سو تہا بڑے
کیے اللہ کنیں کوئی بچاؤن والا نہ ہوسی تے
جینکوں اللہ گمراہ آکھئے اودا کوئی سدھاراہ
بڑکھاؤن والا نہیں -

۳۵۔ تے تہا بڑو ایس کنیں پہلے یوسف آئے
کھلے دلائل گھن کے تے تہاں جو او گھن کے
آئے اوندے متعلق شک ہی کریندے رہ
گئے اُتے جیلھے او فوت تھی گئے تہاں
آکھئے ایندے بعد اللہ سیس ہن ہیا کوئی
رسول اصلو نہ پھیسے - ایویں اللہ سیس حد
کنیں ودھن والے تے شک کرن والے کوں
گمراہ کریندے -

۳۶۔ جیرے اللہ دی آیات دے متعلق بغیر
کھیں دلیل جیرھی انہیں دو آئی ہوئے

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ قَوْلَ
يَوْمِ الْأَحْزَابِ ①

مِثْلَ دَآبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ ②

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ③

يَوْمَ تُولَوْنَ مُدْبِرِينَ مِمَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ④

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ الْبَيِّنَاتِ فَمَا
زِلْتُمْ فِي شَكٍّ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
لَنَنْبَعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُّرْتَابٌ ⑤

إِلَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَتْهُمْ
كَبْرًا مَقْشَا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُنْكَرٍ جَبَّارٍ ۝

بحث کریندن ، اے اللہ دے نزدیک
تے مومنیں دے نزدیک ہوں بُری گال
ایویں اللہ ہر آکرٹ باز تے جابر دے
دل تے مہر لا ڈیندے ۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْمُنُ ابْنُ بَنِي صَرْحًا لَّعَلِّي
أَبْلُغُ الْأَسْبَابَ ۝

۳۷۔ تے فرعون آکھئے اے حامان میڈے
کیتے کہ محل بٹوا ۔ تھی سبگدے جوئیں انہیں
راہیں تے ونج پواں ۔

أَسْبَابَ السُّلُوتِ فَأَظْلَعُ إِلَى اللَّهِ مُؤَيَّدٌ وَإِنِّي
لَأَظُنُّهُ كَاذِبًا ۖ وَكَذَلِكَ دُفِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِهِ
وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ ۚ وَمَا كُنْتُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي
نَبَإٍ ۝

۳۸۔ جیرھے آسمان دے رستے ہن تے
ایویں میگوں موسیٰ دے خدا دا پتہ لگ
ونچے تے میں بے شک اینکوں کوٹرا
سمجھینداں تے ایویں فرعون کیتے اوندے
بے پل سوئھے کرکے ڈکھائے گیئیں تے سدھے
کنیں روکیا گئے تے فرعون دی تدبیر تے
محض ناکام تھیوٹ والی ہائی ۔

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَوْمَ اتَّبَعَنَاهُ أَهْدَىٰ كُم سَبِيلَ
الرَّشَادِ ۝

۳۹۔ تے جس نبیا ہا اوں آکھئے اے
میڈی قوم میڈی پیروی کرو ۔ میں تمہا کوں
ہدایت دا رستہ ڈکھایاں ۔

يَوْمَ إِنشَأْنَا لَهُنَّ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا مَتَاعَ زُورٍ ۚ إِنَّ الْآخِرَةَ
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۝

۴۰۔ اے میڈی قوم میں دنیاوی زندگی
تے محض تھوٹا فائدہ ء تے بے شک
آخرت اصل پکا گھر ۔

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا وُشْلَهَا ۖ وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ اُنْشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

۴۱۔ تے جیرھا بُرا کم کریسی اونکوں محض
اوہوتلی سزا ملیسی تے جیرھا چنگا کم کریسی
بھانویں او جُوان ہوئے یا تہمت تے
ہوئے مومن ایٹھے لوکن جیرھے جنت
ونج پھسن تے انہیں کوں بے حساب
رزق ڈتا ویسی ۔

وَيَقُومُ مَالِي أَدْعُوكُمْ إِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُونَنِي
إِلَى النَّارِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اے میڈری قوم میکوں کیا فائدہ
میں تہا کوں نجات دو سبڈینداں تے تہاں
میکوں دوزخ دو سبڈیندے ء۔

تَدْعُونَنِي لِأَكْفُرَ بِاللّٰهِ وَأُشْرِكَ بِهِ
مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ ذَا أَنَا أَدْعُوكُمْ
إِلَى الْعَذَابِ الْغَفَّارِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تہاں میکوں سبڈیندے ء جو میں اللہ
دا انکار کراں تے اوندے نال شریک بناواں
جیندا میکوں پتہ وی کا ء نیس تے میں تہا کوں
غالبتہ ہنوں بخشش واسے خدا دو سبڈینداں۔

لَا جَرَمَ أَنَا تَدْعُونَنِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي
الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ وَأَنْ مَّرَدُّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنْ
السُّبْرَاتِ هُمْ أَضْحَبُ النَّارِ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ بے شک تہاں میکوں اوندے
واسطے سبڈیندے ء جنیدے کیتے دُنیا
وچ تے آخرت وچ کوئی سبڈا کوئی نہیں
تے بے شک اساں اللہ دو ولٹے تے
حد کنیں دھن واسے بے شک دوزخی ہن۔

فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ وَأَفَوتُ أَصْرِي إِلَى
اللّٰهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ جو میں تہا کوں آہا پیاں اونکوں تہاں ضرور
یا دکرے تے میں اپنا معاملہ اللہ دے سپرد
کرینداں بے شک اللہ اپنے بندیں کوں ہوں
ڈیکھن والا ء۔

فَوَقَّعَهُ اللَّهُ سَيِّئَاتٍ مَا مَكَرُوا وَخَافَ بِالْفِرْعَوْنَ
سُوءَ الْعَذَابِ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اللہ سیس اونکوں انہیں دی تدبیریں
دے نقصان کنیں بجا گدھاتے ال فرعون کوں
برے عذاب نے چودھارو ولیٹ گدھے۔

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ
تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ
الْعَذَابِ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ او بھاء رات ڈینہ او جنیدے اگو پیش
کیتے دیندن تے جڈاں مقرر وقت اوسی
(فرشتیں کوں آکھیا ویسی) ال فرعون کوں سخت
عذاب وچ سٹو۔

وَإِذْ يَخَاجُونَ فِي النَّارِ فَيَقُولُ الضُّعَفَاءُ لِلَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فُهَلْ أَنْتُمْ مُنْعَوْنَ
عَنَّا نَصِيبًا مِنَ النَّارِ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے دوزخ وچ دی آیت وچ بحث کرے تے
کمزور لوک وچے لوکیں کوں آکھسن بیشک
اساں تے تہا ڈے پھو ٹردے ہاے کیا

تساں ساکوں بھا دے عذاب دے تھوڑے
جس جسے کہیں بچا سگدے ء۔

۴۹۔ وڈے لوک آکھن اساں سارے عذاب
فتح ہیں۔ بے شک اللہ نے بندیں وچ فیصلہ
کر ڈتے۔

۵۰۔ تے جیرے دوزخ وچ ہوسن او دوزخ
دے دروغیں کوں آکھن اپنے رب کوں سڈو
اساں کہیں کج وقت کیتے تے عذاب گھٹا دے۔
۵۱۔ او آکھن کیا تہاڈو تہاڈے رسول کھلے
دلائل گھن کے نہ آئے ہن۔ او آکھن ہا آئے
ہن او آکھن ہن سڈو تے کافرین دی دعا
تے محض دھججی دالی ء۔

۵۲۔ بے شک اساں اپنے رسولیں دے مونیں
دی مدد کریندے ہیں ایس دُنیا وچ وی تے
جڈاں گواہ کھڑے تھین (اوس دیکھے دی)۔

۵۳۔ جڈاں ظالمیں کوں انہیں دے عذر فائدہ
نہ ڈلسن تے انہیں تے لعنت ہوسی، تے
انہیں کیتے ہوں بُرا گھر۔

۵۴۔ تے اساں ہوسی کوں ہدایت ڈتی ہائی تے نبی اسرائیل
کوں کتاب دا وارث بنایا ہا۔

۵۵۔ جیرھی سیٹھے کیتے ہدایت تے نبعثت ہائی۔

۵۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ء
تے اپنے گناہ دی معافی منگ تے رات
ڈنہہ اپنے رب دی تعریف تے تسبیح کر۔

۵۷۔ بے شک جیرے بغیر دلیل دے جیرھی
انہیں دو آئی ہوئے اللہ دی آیات وچ

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ
حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۝۴۹

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَتِهِمْ اَدْعُوا
رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۝۵۰

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمُ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
بَلَىٰ قَالُوا فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي
ضَلٰلٍ ۝۵۱

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۝۵۲

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝۵۳

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدٰى وَأَوَدَدْنَا بِرَبِّي
إِسْرَآءِيلَ الْكِتٰبَ ۝۵۴

هُدٰى وَذَكَرَ لِيْ دَوٰلِ الْاَلْبَابِ ۝۵۵
فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَ
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ ۝۵۶

اِنَّ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِيْ اٰيٰتِ اللّٰهِ يَغْوِرُوْنَ
اَنَّهُمْ اِنْ فِيْ صُدُوْرِهِمْ اِلَّا كِبْرٌ فَاَهْمُ بِالْاٰيٰتِ

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿۵۷﴾

بحث کریندن انہیں دے دیں ورج محض
وڈائی ۷۔ بے تیں اوچ نہیں سبکے تو
اللہ کنیں آم شام شک بے شک او ہوں
سٹن والا تے ڈیکھن والا ۷۔

لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ آسمانیں تے زمین دا بناؤن انسان دے
پیدا کرن کنیں زیادہ وڈا کم تے ہوں
سارے لوک چاندے نہیں۔

وَمَا يَسْتَوِ الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرَةُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ اندھے تے سو جا کھے ہو جیس نہیں تھی
سبکے تے نہ مومن تے نیک عمل کرن والے
تے گناہ گار یک تھی سبک تہاں اصلو نصیحت نوے
حاصل کریندے۔

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ بے شک تباہی دی گھڑی آون والی ۷
اندھے آون ورج کوئی شک نہیں تے ہوں
سارے لوک اے منیندے نیئیں۔

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ ذَٰلِجِينَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے تہاڈا رب آہدے تہاں میکوں
سڈو میں تہاڈی دعا سٹاں، بیشک
جیرے میڈی عبادت کیتے اکڑیندن او ذلیل
تھی کے دوزخ ورج پھسن۔

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَلَ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَاللَّهُ
مُبِينٌ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ اللہ اوہو ۷ جیں تہاڈے کیتے رات
ایں واسطے بٹائی تاں جو تہاں اوہدے ورج
آرام کرد تے ڈینہہ کوں سوچا کھا بٹاں بے شک
اللہ لوکس تے ہوں فضل کرن والا ۷ تے اصل
ہوں سارے لوک شکر نہیں کریندے۔

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ خَالِقِ كُلِّ شَيْءٍ لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُنَزِّلُ
مَائِي تَوَفَّكُونَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ اے اللہ تہاڈا رب ہر شے دا پیدا کرن والا
اندھے سوا کوئی معبود نہیں تے تہاں کتے پھرائے
ویندے ۷۔

كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ
۱۳

۴۳۔ ایویں جیرے نوک اللہ دی آیات دا انکار
کریندن پھیرے دیندن۔

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَ السَّمَاءَ
بِنَاءً وَ صَوَّرَكُمُ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَ سَرَزَقَكُمْ
مِّنَ الظُّبَيْتِ ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ ۖ فَتَبَوَّكُوا اللَّهَ
رَبُّ الْعَالَمِينَ ۱۴

۴۵۔ اللہ اوہے جیس تھاڑے کیتے زمین کوں
رہن دی جاڑے آسمان کوں چھت بٹاڑے
تھا کوں طاقاں بخش سی تے انہیں کوں ہوں
مضبوط بٹاڑے تے تھا کوں پاک رزق بٹاڑے
اے تھاڑا رب اللہ تے اللہ رب العالمین
ہوں بابرکت۔

هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ احْمَدُوا رَبَّهُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۵

۴۴۔ اوزندہ ۷۷ اوندے سوا کوئی معبود نہیں اپنی
فرمانبرداری کوں اوندے کیتے خاص کریندے ہوں
اوکوں سبھو ساریاں صفات اللہ رب العالمین
کیتے ہن۔

قُلْ إِنِّي نُهِيتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُفَرِّقُ
أَنْ أُسَلِّمَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۶

۴۷۔ توں آکھ بے شک میکوں ہٹکیا گئے جو میں
اللہ دے سوا جنی کوں تہاں معبود بٹیدے ۷۷ انہیں
دی عبادت کراں تے میڈے رب ولو کلیاں
دلیلاں آگین تے میکوں حکم بٹا گئے جو میں
رب العالمین دی فرمانبرداری کراں۔

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مَرَّ مِنْ نُّطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شِيُوخًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى
مِنْ قَبْلِ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۱۷

۴۸۔ اوہو ۷۷ میں تہا کوں مٹی کنیں پیدا کیتے دل
نطفے کنیں تے دل لوتھڑے کنیں تے دل تہا کوں
پال بٹا کے کڈھیندے دل تہاں جو تہاں اپنی
جوانی کوں پہنچو تے دل تہاں جو تہاں پڑھے تھی
ونجو تے کجھ ایں کنیں پہلے دی مار بڑے دیندن
تے تہاں جو تہاں مقرر مدت تیں پہنچ ونبھرتے
تہاں جو تہاں عقل پکڑو۔

هُوَ الَّذِي يُنْجِي وَ يُنَبِّئُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۱۸

۴۹۔ اوہو ۷۷ جیرھا زندہ کریندے تے مریندے
تے جیلے کنیں گھاں دا فیصلہ کریندے محض اوکوں

اے آہدے تھی ورنج اد تھی دیندی ہے۔

۷۰۔ کیا تیس انیس کوں نہیں ڈٹھا جیرے اللہ دی آیات دے متعلق بحث کریندے رہ ویندن ادکتے پھیریٹے ویندن۔

۷۱۔ جیرے کتاب کوں جھٹلیندن تے اونکوں دی جو اساں رسول کوں ڈے کے پھیندے ہیں انہیں کوں جلدی پتہ لگ ویسی۔

۷۲۔ تے جیلے انہیں دی گردنیں وچ طوق ہون تے زنجیراں ہون تے اد گھیلے دیں۔

۷۳۔ تے پانی وچ تے دل بھا وچ سٹ پڑتے دیں۔

۷۴۔ دل انہیں کوں آکھیا ویسی اد کھانن جنیں کوں تہاں شریک بنیدے ہاوے۔

۷۵۔ اللہ دے سوا انہیں آکھے اے انسان کنیں ونجیج گیئیں اصل اساں ایں کنیں پہلے کیس کوں مہود نہ بنیدے ہاے ایویں اللہ کافریں کوں گمراہ کریندے۔

۷۶۔ اے گال جنیدے کیتے تہاں زمین وچ ناحق خوشیاں منیندے ہاوے تے تہاں اکڑیندے ہاوے۔

۷۷۔ دوزخ دے دروازیں وچ لکھ عرصے کیتے پہہ ونجوتے اکڑیجن والیں دا لکھٹہ ہوں بُرا ہے۔

۷۸۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ہے تے جے اساں تیکوں بعض گالیں جنہیں دا انہیں نال وعدہ کیتے ڈکھا دیوں

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنَّىٰ
يُصْرَفُونَ ﴿٧٠﴾

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا
فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾

إِذَا الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمُ السَّلْسِلُ يُجْبَوْنَ ﴿٧٢﴾

فِي الْحَصِيرَةِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٣﴾

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ﴿٧٤﴾

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ
نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ
الْكَافِرِينَ ﴿٧٥﴾

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ
الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَمْرَحُونَ ﴿٧٦﴾

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ فَبِئْسَ
مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٧﴾

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ فَأَمَّا
رُبِّيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ
تَوَفِّيكَ ۖ فَالْيَنَّا يُرْجَعُونَ ﴿٧٨﴾

یا تیکوں وفات بڑے بڑیوں (کوئی گال نہیں)
انہیں ساڑو ولٹے۔

۷۹۔ تے اساں تیں کنیں پہلے دی رسول
پٹھین انہیں وچو کجھ دا اساں ذکر کیتے تے
کجھ ایسجھے ہن جنیں دا اساں تیر بڑے اتے
ذکر نہیں کیتا تے رسول دی اے شان
نہیں جو اللہ دی اجازت دے بغیر کوئی
آیت گھن آون تے جیلھے اللہ دا حکم
آویندے تے سچا فیصلہ کر بڑا ویندے
تے کوڑے گھاٹے وچ پندن۔

۸۰۔ اللہ اوہے جس تہا بڑے کیتے جانور
بنائن تاں جو تہاں انہیں وچو بعض تے
سواری کرو تے بعض دا گوشت کھاؤ۔

۸۱۔ تے تہا بڑے کیتے انہیں وچ نفع
ہن تاں جو تہاں اپٹے سینیں دیاں خواہشاں
پوریاں کر گھنوتے تہا کوں جانوریں تیں تے
پیڑیں تے سوار کیتا ویندے۔

۸۲۔ تے تہا کوں اپٹے نشان بڑھیندے
تے تہاں اللہ دی کیرھی آیت دا انکار
کر لیسو۔

۸۳۔ کیا او زمین وچ نہیں پھرے جیکھن
ہا جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تہا
ہا او گھنتری وچ دی تے طاقت وچ
دی تے علم تے فن وچ دی انہیں کنیں
ودھ ہن انہیں دے عمل انہیں کوں کوئی
فائدہ نہیں بڑتا۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ
لِرُسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْبَاطِلُونَ ﴿٥٩﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَنْعَامَ لِتَرْكَبُوا مِنْهَا وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٦٠﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا
حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
الْفَلَاحِ تَحْمِلُونَ ﴿٦١﴾

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَةِ اللَّهِ
تُنْكِرُونَ ﴿٦٢﴾

أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ فَمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٦٣﴾

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَّجُوا بُيُوتَهُمْ
مِّنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاكَاثُؤُهَا يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۵۰﴾

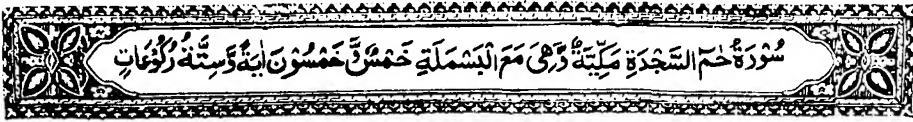
۸۴۔ جیلے انہیں دے رسول انہیں دو کھلے
دلائل گھن کے آئیں، انہیں کنیں جیرھا تھوڑا
جیاں علم یا اوندے اُتے اکڑتیج گئے
ہن تے جیرھ عذاب تے او کھلے
ہن ہوں عذاب انہیں کوں ولیٹ گدے۔

فَلَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحَدَّثَ وَكَفَرْنَا بِمَا
كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿۵۱﴾

۸۵۔ جیلے انہیں ساڈا عذاب بڑھے اکھنیں
اساں ہک اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے
جیرھا شرک اساں کریندے ہا سے اوند
انکار کریندے ہیں۔

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَأْسَنَا
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۚ وَخَسِرَ
هُنَاكَ الْكَافِرُونَ ﴿۵۲﴾

۸۶۔ جیلے انہیں ساڈے عذاب کوں بڑھے اوں
ویلے دے ایمان انہیں کوں کوئی فائدہ
نہیں پچایا۔ اے اللہ دی سنت جیرھی
اوندے بندیں کیتے ہمیشہ کنیں چلدی
اندی ء تے کافر گھاٹا پاوٹ والہن۔

سورة حم سجدہ مکی عتے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۵ آیات تے ۶ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا
بن سنگے ڈیوٹ والا تے دل دل دم کرن
والا ۷۔

حَمَّ ②

تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③

۲۔ تعریف والا تے بزرگ خدا ۷۔
۳۔ بن سنگے ڈیوٹ والے تے ہوں مہربان
خدا نے اے کتاب لہائی ۷۔

كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
يُقَرِّءُ بِقَوْلِ كَافٍ ④

۴۔ اے کتاب جندی آیات کھول کھول کے
بیان کیتاں گیٹن قرآن عربی وچ جاتن والی
قوم کیتے ہے۔

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ ⑤

۵۔ خوش خبری ڈیوٹ والا تے ڈراوٹ والا ۷۔
انہیں وچو ہوں ساریں منہ پھیر گدھے
تے او سُنْدے نہیں۔

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ أَكْثَثَةٍ مِّمَّا
تُذَعَّرُونَ إِلَيْهِ وَفِيْ أَذَانِنَا وَقُرْ
وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنَكَ حِجَابٌ
فَأَعْمَلْ إِنَّا نَحْمِلُونَ ⑥

۶۔ تے آکھئے نیں ساڈے دل پردے چین
جیندو تساں ساکوں سبندے عتے ساڈے
کنیں تے بار تے ساڈے تے تیرے وچ
پردہ ۷، توں عمل کر اسل دی عمل کریندے پٹے
ہیں۔

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مُِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ إِلَيَّ أَنَا إِلَهُكُمْ
إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْرِكِينَ ⑦

۷۔ توں آکھ میں تے محض تہاڈے آلی کار بشر
ہاں میڈو وحی کیتی دیندی ۷ جو تہاڈا
معبود کہو ۷ اوندے کیتے جیسے رہوتے
اوں کنیں بخشش منگو تے مشرک کیتے مذاب
۸۔ جیرے زکاۃ نہیں جیندے تے او

الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ⑧

آخرت دا وی انکار کریندن۔

۹۔ بے شک جیسے مومن تے نیک و
عمل کریندن انہیں کیتے نہ ختم تھیون والا
مَنُونِ ۱۰

اجر۔

۱۰۔ توں آکھ کیا تساں اوہلا انکار کریندے
جیسے ڈو ڈینہہ ویتج زمین کوں پیدا کیتے
تے اوندے شریک بنیندے۔ اے
رب العالمین۔

۱۱۔ تے ادل زمین وچ اوندے اُتے
پہاڑ بنائسی تے انہیں وچ برکت
رکھی اس تے انہیں کیتے زمین ویتج
کھاوٹ پیوٹ دا سامان اندازے نال پیدا
کر ڈتس۔ اے چار وقتیں وچ کیتس۔ اے
پچھن والیں کیتے برابر۔

۱۲۔ ول اوں آسمان دو توجہ کیتی او دھوں
ہا اونکوں آکھئے سی تے زمین کوں وی
تساں ڈوہیں خوشی نال یا مجبوری نال میسڈی
فرمانبرداری کرو۔ انہیں آکھئے اسان فرمانبردار
بن کے آگئے ہیں۔

۱۳۔ ول انہیں کوں ڈو ڈینہیں وچ سرت
آسمان بنا ڈتسی۔ تے ہر آسمان کوں اوندی
طاقت ڈے جتی اس۔ تے دُنیا دے
آسمان کوں اسان روشنی نال سوٹھاٹائے
تے اوندے وچ حفاظت دے سامان
وی بنائیں۔ تے اے غالب تے چاٹن
والے خدا دی تقدیر۔

۱۴۔ اے زمین وچ اوندے اُتے
پہاڑ بنائسی تے انہیں وچ برکت
رکھی اس تے انہیں کیتے زمین ویتج
کھاوٹ پیوٹ دا سامان اندازے نال پیدا
کر ڈتس۔ اے چار وقتیں وچ کیتس۔ اے
پچھن والیں کیتے برابر۔

۱۵۔ اے زمین وچ اوندے اُتے
پہاڑ بنائسی تے انہیں وچ برکت
رکھی اس تے انہیں کیتے زمین ویتج
کھاوٹ پیوٹ دا سامان اندازے نال پیدا
کر ڈتس۔ اے چار وقتیں وچ کیتس۔ اے
پچھن والیں کیتے برابر۔

۱۶۔ اے زمین وچ اوندے اُتے
پہاڑ بنائسی تے انہیں وچ برکت
رکھی اس تے انہیں کیتے زمین ویتج
کھاوٹ پیوٹ دا سامان اندازے نال پیدا
کر ڈتس۔ اے چار وقتیں وچ کیتس۔ اے
پچھن والیں کیتے برابر۔

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صُِعْقَةً مِثْلَ
صُِعْقَةِ عَادٍ وَنُوحٍ ۝۱۳

۱۳۔ تے جے او منہ پھیر گھنن، توں آکھیں
تہا کوں اوں عذاب کنیں ڈرلے جیرھا عاد
تے نوح دے عذاب آلی کار۔

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَ مِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأَتَانَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كُفْرًا ۝۱۴

۱۴۔ جیلھے انہیں دو انہیں دے اگودی
تے پھو دی رسول آئن تے آکھئے نیں
جو تہاں اللہ دے سوا کیس دی عبادت
نہ کرو۔ انہیں آکھئے جے ساڈا رب پاپے ہا
تے فرشتے لہا دے ہا تے بے شک
اساں جیرھی کال نال تہا کوں پٹھیا گئے اول
کوں نئے منیدے۔

فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
قَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝۱۵

۱۵۔ عاد قوم نے ملک ورج ناحق وڈائی
کیتی تے آکھوئے جو اساں کنیں زیادہ طاقت
والا کون۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو بیشک
اللہ جس انہیں کوں پیدا کیتے انہیں کنیں
زیادہ طاقت والا ہے تے ساڈی آیات دا
انکار کریندے ہن۔

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ
لِنَنْزِلْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَخْزَى وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ۝۱۶

۱۶۔ اساں انہیں تے ہوں تکھی اتھاری
پٹھی تے اونحس ڈنہہ ہن تاں جو اساں
انہیں کوں دنیاوی زندگی ورج ذلت دا
عذاب چکھاؤں تے آخرت دا عذاب
زیادہ ذلت والا ہے۔ تے انہیں دی امداد
نہ کیتی ویسی۔

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَنَاءَ عَلَى
الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ صُِعْقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۷

۱۷۔ تے نوح، اساں انہیں کوں سدھا راہ
ڈکھایا ہا، انہیں ہدایت کنیں گمراہی کوں
زیادہ پسند کیتے۔ انہیں کوں ذلت دے
کھٹ عذاب انہیں دے عملیں دی وجہ

نال آن پکڑیئے۔

۱۹۔ تے اساں مومنین کوں جیرھے ڈردے ۱۹ وَجَنَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿۱۹﴾

ہن بچا گدھا۔

۲۰۔ تے جیرھے ڈبنہ اللہ دے دشمن ۲۰ وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ، فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿۲۰﴾

او ونڈ تیج ولسن۔

۲۱۔ جیلھے او اونڈے (دورخ دے) کولہو آوسن ۲۱ حَمَّ إِذَا مَا جَاءَ وَهَذَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَنُحْمُهُمْ وَابْصَارُهُمْ وَاُولُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۱﴾

انہیں دی عملیں دی وجہ نال انہیں دے کن تے اکھیں تے چمڑے اتھیں دے خلاف گواہی بڈلین۔

۲۲۔ تے او اپٹے چمڑیں کوں آکھسن تہاں ۲۲ وَقَالُوا الْجُلُودُ لَهُمْ لَمْ يَشْهَدْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۲﴾

شے کوں پلوائے تے اوں تہا کوں پہلی دفعہ پیدا کیئے تے تہاں ہوندو ولے۔

۲۳۔ تہاں اپٹے عیب ات گالہوں نہ ۲۳ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۲۳﴾

تہاں گواہی نہ ڈے ڈیون تے اصل تہا ڈا اے یقین ہا جو بے شک اللہ تہا ڈے ہوں سارے عملیں کوں نہیں چاٹدا۔

۲۴۔ تے اے تہا ڈا غلط خیال ہا چیرھا ۲۴ وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۲۴﴾

تہاں اپٹے بے متعلق کیئے، این تہا کوں تباہ کیئے تے تہاں گھاٹا پاوٹ والیں وچو تھی گیو۔

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعِيبُوا
فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَابِينَ ﴿۵۰﴾

۲۵۔ بے اوصیر کرن تے دوزخ انہیں دا
لکائنہ ۷ تے بے اے خدا دی درساں نال
آوٹا چاہن تے او آ نہ سگسن

وَقَيَّضْنَا لَهُمْ قُرُونًا فَزَيْتُوا لَهُمْ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿۵۱﴾

۲۶۔ تے اساں انہیں نال اے نیجے سبگتی لا
ڈتن جنیں انہیں دے اگو تے پھوڑے
عملیں کوں سوٹھا کر کے ڈکھائے تے انہیں
کیتے ادبا گال پوری تھی جیڑی جنیں تے
انسانیں وچوں پہلی تو میں تے پوری تھی ہاں
بے شک او گھانا پاوٹن والے ہن۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
وَالْعَوَاقِبَةُ لَكُمْ تُغْلِبُونَ ﴿۵۲﴾

۲۷۔ تے کافرین آکھئے ایس قرآن کوں نہ
سٹو، تے ایندے وچ شور مچاؤ تاں جو
تساں ڈاٹھے تھی دنجو۔

فَلَنَذِيْقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا ۖ وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۵۳﴾

۲۸۔ اساں ضرور کافرین کوں سخت عذاب دامزہ
چکھیسوں تے انہیں دے گندے عملیں دا
پہوں بُرا بدلہ ڈلیسوں۔

ذَٰلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ الثَّانِي ۖ لَهُمْ فِيهَا دَامِرٌ
الْخُلْدِ ۖ جَزَاءُ ۖ إِنَّمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿۵۴﴾

۲۹۔ اے بھا اللہ دے دشمنیں دا بدلہ ۷
اوندے وچ انہیں کیتے ہک لمبی مدت
تیں رہن دا گھر۔ اے بدلہ ۷ اوندا جو او
ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ
أَضَلْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ نَجْعَلُهُم ثَمَنًا أَقْدَامِنَا
يَكُونُوا مِنَ الْآسَفِينَ ﴿۵۵﴾

۳۰۔ تے کافرین آکھئے اے ساڈے رب
ساکوں جنیں تے انسانیں وچو او لوک ڈکھا
جیں ساکوں گمراہ کیتا ہا اساں انہیں کول پٹے
پیریں تلے لتاڑوں تے تاں جو او سب
کنیں زیادہ ذلیل تھی دنجن۔

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلَّا تَتَخَفُوا وَلَا تَخْشَوْنَ وَابْتَهِمُوا

۳۱۔ بے شک جیڑے آہن جو اللہ ساڈا رب
تے دل ایندے تے پک ویندن انہیں

بِالْبَيْتَةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۳۱﴾

تے فرشتے بسن تے او آکھن تساں نہ
ڈرو تے نہ مونجھے تھیوو تے اوں جنت
نال خوش تھیوو جیندا تہا کوں وعدہ ڈتا گیا ہا۔
۳۲۔ اساں تہا ڈے سنگتی ہیں ایں دُنیا وِچ
دی تے آخرت وِچ دی تے جنت وِچ
تہا ڈے کیتے جیڑی شے کوں تہا ڈا دل
کریسی ہے پئی تے تہا کوں بلسی جیڑی شے
منگسو۔

نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُمُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُیْ أَنْفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَدْعُونَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ہوں بخشن والے ہوں مہربان خدا
ولو مہمانی ء۔

نَزَلْنَا مِنَ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اوں کنیں زیادہ چنگی گال کیندی ء جیڑا
اللہ دو سڈے تے چنگے کم کرے تے
آکھئے بے شک نیں فرمانبرداریں دتو ہاں۔
۳۵۔ نیکی تے بدی کہو جسیں نہیں تھی بگیاں
تے توں بُرائی دا جواب چنگائی نال ڈے
توں ڈیکھیس جو تیرے تے اوندے
درمیان جیڑی دشمنی ہوسی او ایویں تھی ویسی
جیویں گھانا سنگتی۔

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۴﴾

وَلَا تَسْتَوِی الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ اِدْفَعْ بِالَّتِي
هِيَ اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ
كَانَهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿۳۵﴾

۳۴۔ اے کم محض صبر کرن والے کر سگدن
تے یا او کر سگدن جینکوں نیکی دا ہوں سارا
حصہ ملیا ہو یا ہوے۔

وَمَا يُلْقِيهَا اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَمَا يُلْقِيهَا
اِلَّا ذُوْ حَظٍّ عَظِيْمٍ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جے شیطان تیکوں کوئی نقصان پچاوے
تے توں اللہ دی آم شام منگ بیشک
او ہوں سٹن والا تے ہوں جائن والا ء۔

وَ اِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطٰنِ
نِزْغٌ فَاَسْتَعِذْ بِاللّٰهِ ۚ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيْمُ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ رات تے ڈینہ تے سمجھ تے چنر
اوندے نشانیں وچو ہن۔ تساں سمجھ تے

وَمِنْ اٰيٰتِهٖ الْاَيْلُ وَالتَّهَارُ وَالشَّسُ وَالْقَمَرُ
لَا تَسْجُدْ وَالتَّسْبِيحُ وَلَا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَ لِلّٰهِ الَّذِي

خَلَقْتَنَ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۵﴾

چندر کوں سجدہ نہ کرو، اللہ سیس کوں سجدہ
کرو۔ جس انہیں کوں پیدا کیتے جے تساں
ہوں ہک دی عبادت کریندے عورتاں۔

فَاِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ
بَالْيَلِ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْخَنُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے جے او وڈائی کرن تے تیرے رب
دے کولو او بندے ہن جیرے رات دینہ
اوندی تسبیح کریندن تے تھکدے نہیں۔

وَمِنْ اٰيٰتِهِ اَنَّكَ تَرٰى الْاَرْضَ خَاشِعَةً
فَاِذَا اَنزَلْنَا عَلَيَّهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ
اِنَّ الَّذِي اٰخِيَاَهَا لَمُنٰى الْمُوتٰى
اِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے اوندے نشان دھو اے وحی ہے
جو بے شک توں زمین کوں بر بڑھیں
تے جیلے اساں اوندے اُتے پانی
لیندے ہیں اونکوں توں زندگی مل ویندی
تے ودھن پئے ویندی بے شک جس
اونکوں آباد کیتے او ہو مردیں کوں جیندا
کرٹ والا بے شک او ہر چیز تے قادر۔

اِنَّ الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْ اٰيٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا
اَمَّا الَّذِيْ فِي النَّارِ خَيْرٌ اَم مَّنْ يَّاتِيْ اٰمِنًا يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ بے شک جیرے ساڈی آیات وچ
غلطیاں کڑھیندن او اساں کنیں ٹک نہیں
سگدے۔ کیا جیرھا دوزخ وچ سیادسی
او چنگا بے شک جیرھا قیامت دے دینہ
امن نال او سی او تساں جو چاہو کرو
بے شک او بڑھا پئے جو تساں کریدے
۳۹۔ بے شک جیرے ذکر (قرآن) دا انکار
کریندن جیلے انہیں دو آئے تے بیشک
او غالب کتا بہ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالَّذِيْ كُنَّا جَاءَهُمْ وَاِنَّهُ لَكٰذِبٌ
عَظِيْمٌ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ کوڑ نہ اوندے اگو تے نہ اوندے بھو
آ سگدے اونکوں سیاتے تے حقیں ملے
خدا لہائے۔

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
تَنْزِيْلٌ مِنْ حٰكِمٍ مَّحِيْدٍ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تیکوں ہی مرف او ہا گال کیتی ویندی

مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قَبِلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ

إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ﴿۳۱﴾

جیرہی تہیں کنیں پہلے رسولیں کوں آکھی
گہی ہائی۔ بے شک تیرا رب بخشش والا
تے دردناک عذاب ڈیون والا ہے۔

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا نُفِصِلَتْ آيَاتُهُ
ءَاَعْجَبِيْ وَءَعْرَبِيْ قُلْ هُوَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هٰدًى
وَشِفَاءً ۚ وَالَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ فِيْ اٰذَانِهِمْ وَقُرْ
وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى اُولٰٓئِكَ يُنَادُوْنَ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيْدٍ ﴿۳۲﴾

۳۵۔ تے جے اساں اینکوں عجی بٹاؤں ہا
(عربی دے سوا کیس پی زبان وچ لساؤں ہا)
تے اے آکھن ہا ایندیاں آیات واضح
کا نہیں کیا عجی زبان نے عربی بنی (کھاندنیں) توں آکھ اے
مونس کیتے ہدایت تے شفاء تے جیرہ

نہیں منیدے انہیں دے کنیں وچ پوڑ
تے انہیں کوں پتہ کا نہیں اسے لویں
ہن جیویں کیس کوں پریں کنیں سڈیا ونجے
۳۶۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی
ہائی۔ اوں دے وچ اختلاف کیتا گئے تے
جے ہک گال (رحمت دی) نہ تھی چکی ہوے
ہا تے انہیں وچ فیصلہ تھی گیا ہوے ہا
بے شک او ایں قرآن دے بارے وچ
اوں شک وچن جیرہا تباہ کرن والا ہے۔

۳۷۔ تے جیرہا چنگے کم کریسی اوںدا ثواب ہونکوں
باسی تے جیرہا براٹی کریسی اوںدا گناہ اونکوں
تھیں تے تیرا رب اپنے بندیں
تے اصلو ظلم نہیں کریںدا۔

۳۸۔ قیامت دا علم ہوندو دلایا ویندے تے جیرہا گوشیں
وچ پھل کڈھیندے تے ترمیم اپنے ڈوہ وچ
چیندی یا چٹیدی اونکوں پتہ ہوندے، او جڈاں
لوکیں کوں سڈ کے آکھی میڈے شریک کتھاں، او
آکھن اساں تیکوں صاف ڈس ڈتے ساڈے وچ

وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰى الْكِتٰبَ فَاخْتَلَفَ فِيْهِ وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سِبْقَتِ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِيْ بَيْنَهُمْ وَارْتَبٰمْ
لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿۳۳﴾

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ اَسَاءَ فَعَلَيْهَا
وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۳۴﴾

اِلَيْهِ يُرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ
مِّنْ اَكْمَامِهَا وَمَا تَخْلُ مِنْ اُنْثٰى وَلَا تَضَعُ
اِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيْهِمْ اٰبَنُ سُورَ كَاٰى قَالُوْا
اٰذْنٰكَ مَا مَنَا مِنْ شَيْءٍ ﴿۳۵﴾

اینداکوئی نگاہ کا نہیں۔

۴۹۔ ایں کنیں پہلے او جیرھے معبود سب بندے ہن
اورل ولسن تے انہیں کول یقین ہتی ویسی جواد
کھتھائیں نہیں بھج سگدے۔

۵۰۔ انسان چنگائی دی دُعائیں نہیں تھکداتے ہے
اوکوں تکلیف آونجے تے نا اُمید ہتی ویندے۔

۵۱۔ تے بے اسال اذنوں رحمت دامزہ چھاؤں ڈکھ
پہنچن دے بعد تے اکھن پئے ویندے اے میڈا حق
ہتے میکوں یقین قیامت نہیں آونی تے بے میکوں
میڈے رب دو ولایا گیا تے اوندے کولہوں میڈے کیتے
بہوں چنگیاں نعمتاں ہوں پیاں تے اسال کافریں کول انہیں
دے اعمال واضر وریسوں تے انہیں کول بہوں سخت
عذاب چھیسوں۔

۵۲۔ تے جیلھے اسال انسان تے انعام کریندے یس
تے اوندہ پھیر گھندے تے اسال کنیں بک پاسے ہتی ویندے
تے جیلھے اذنوں تکلیف پہنچدی تے او وڈیاں وڈیاں
دُعائیں کرٹ پئے ویندے۔

۵۳۔ توں انہیں کول اکھ ڈسو جے اے قرآن اللہ ولو ہوے
تے تساں اوندانکا کر ڈپوتے اول کنیں ودھ گمراہ کون ہوسی
جیرھا سچ کنیں بھج ونجے۔

۵۴۔ اسال ساری دنیا وچ کھنڈیے ہوئے لکس کول اپنے
نشان ضرور چھیسوں تے انہیں دی اپنی جانیں وچ وی تے
آخراے گال ظاہر ہتی ویسی جو اے (قرآن) سچ تے کیا انہیں
کیتے اے کافی نہیں جو اللہ ہر شے تے مکران۔

۵۵۔ سُنو بے شک او اپنے رب دی ملاقات وچ شک کریندے
پین سُنو بے شک او ہر شے کول گھرا پانی کھڑے۔

وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَكَلَّمَا
مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ ۵۹

لَا يَسْتَمِرُّ إِلَّا نَسْأَنُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَشَرُ الشَّرِّ
فَيُؤَسُّ قَنُوطٌ ۶۰

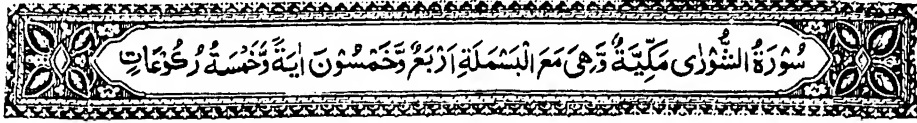
وَلَيْنِ أَذْفَنُهُ رَحْمَةً مِمَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسْنَنُهُ
لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَيْنِ
رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنْ لِي عِنْدَهُ لِلْحَصَّةِ فَلَنُنَبِّئَنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ
عَلِيظٍ ۶۱

وَإِذَا أُنْعَمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأِجْمَانِيَّةً
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۶۲

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مِنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقِ بَعِيذٍ ۶۳

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْآفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى
يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۶۴

إِلَّا أَنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ إِلَّا أَنَّهُ
يُكَلِّمُ شَيْءٌ مُجِيبٌ ۶۵

سورہ شوریٰ مکی ۷۷ آیتیں ۵۴ ایتیاں تے ۵ رکوعن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن منکے
ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
- حَمْدٌ ②
- ۲۔ ساری صفیتیں والے بزرگ۔
- عَسَقُ ③
- ۳۔ چائن ڈالے سن والے تے قادر خدا (نے اے کتاب لہائی ۷)
- ۴۔ ایس نبی دوتے نیں کین پہلے لوکین دوجی کریندے
اللہ غالب تے سیانا ۷۔
- اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ④
- ۵۔ جو آسمانیں تے زمین مچ سب ہوندا تے اوہوں اُچا تے ڈدار۔
لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ⑤
- ۶۔ حق سبگدے جو آسمان انہیں دے اتورٹ کے ڈھ
پون تے فرشتے اپٹے رب دی تعریف تے پاکیزگی بیان
کریندن تے زمین والیں کیتے بخشش منگدن، سُنُو
بے شک اللہ بہوں بخش ڈالالتے بہوں مہربان۔
- وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ ⑥ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ⑦
- ۷۔ جیرے اوندے سوا بے سنگتی بنا گھندن، اللہ انہیں
تے نگران تے توں نگران نویں۔
- وَكَذَلِكَ أَذِينَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّنُذِيرَ أُمِّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنذِرَ يَوْمَ الْخُسُوفِ الَّذِي فِيهِ فُرْقَانٌ فِي الْجَنَّةِ وَفُرْقَانٌ فِي السَّعِيرِ ⑧
- ۸۔ تے ایس اساں تیر دقرآن عربی دوح دچی کیتے تاں
جو توں دستیں دی ما (مکے) تے اوندے چودھار کول
ڈرانویں تے کٹھے تھیون دے ڈینہہ کنیں ڈرانویں تے
اوندے دوح کوئی شک نہیں ہک ٹولہ جنت دوح ہوسی
تے ہک ٹولہ دوزخ دوح ہوسی۔
- وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَ لَكِنْ يَدْعُلُ مِنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَةٍ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ دَلِيلٍ وَلَا تَصِيرُ ⑨
- ۹۔ تے جے اللہ چاہے ہا انہیں ساریں کول ہکا اُمت بنا
ڈیوے ہا تے اصل اد جینکوں چاہندے اپنی رحمت
دوح داخل کریندے تے ظالمیں دا کوئی سنگتی تے

امادی نہیں۔

۱۰۔ کیا انہیں اوندے سوا بے گنتی بنا گدھن، اللہ ہی سکتی ہے
اور ہمو میں کوں جیند کریندے تے او ہر شے تے
قادر۔

۱۱۔ تے جے ایں گال وچ تہاڑا اختلاف تھیوے تے
اوند ا فیصلہ اللہ تے ہے اے اللہ جیر ہا میڈا رب
میکوں اوندے اتے بھروسہ تے میں ہوند و جھکوں
۱۲۔ آسمانیں تے زمین کوں بناوٹ والا تہاڑے
اپنے وچواں جوڑے بناوٹ تے ڈنگریں دے دی
جوڑے بنائسی اوندے وچ تہاڑوں ودھیندے
اوں جیہاں کوئی نہیں تے او بہوں سنن والا تے
ڈیکھن والا

۱۳۔ آسمان تے زمین دیاں کُنیاں ہوں کینں ہن۔
جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے
تنگ کریندے، بے شک او ہر شے کوں جانے

۱۴۔ اوں تہاڑوں او دین ڈتے جیندی وصیت اوں
نوح کوں کیتی ہائی تے ہُن تیبے اتے ایندی وحی
کیتی ہے تے جیندی وصیت اسان ابراہیم تے موسیٰ
تے عیسیٰ کوں دی کیتی ہائی جو تساں دین کوں قائم
کرو تے انجوانج نہ تھیو، مشرکین کیتے او گال بہوں
اوکھی ہے جیند و تساں انہیں کوں سبیلے جیہاں
اللہ چاہندے اونکوں دین کیتے چُن گھندے تے جیر ہا
اوند و جھکے اونکوں سدھاراہ ڈکھلیندے۔

۱۵۔ اے اختلاف انہیں محض اوں دیلے کیتے جھلے
اونداعلم انہیں کینں آگئے۔ ایندی وچر اپت دی ضد
تے بغض ہائی تے جے ہک مقرر مدت تیں ہک گال

أَمَّا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَالَهُ هُوَ الْوَلِيُّ
وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ
ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُكُمْ فِيهِ
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُجَلِّ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ ۝

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى
وَعِيسَى أَنْ آقِمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ
 عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي
إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضَّ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ

أَوْ رَتُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ هُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ قُرْبَىٰ ۝۱۵

دافصلہ نہ تھی چکیا ہوئے ہاتے انہیں دافصلہ تھی گیا ہوئے ہاتے جنہیں کوں کتاب داورث بنایا گیا، انہیں دے بعد اداوندے بارے وح بے چین کرن والے شک وح پئے ہوئے۔

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ ۚ وَقُلْ أَمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝۱۶

۱۶۔ تے ایس دین دوتوں سب تے جیویں تیکوں حکم کیتا گئے پرکارہ تے انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کرتے آکھ اللہ سیں جیہی کتاب لہائی عیس اوکوں مینداں تے میکوں حکم جو میں تہاڑے وح انصاف کراں۔ اللہ ساڈا تے تہاڑا رب ساڈے اعمال ساڈے کیتے ہن تے تہاڑے اعمال تہاڑے کیتے ہن، تہاڑے تے ساڈے درمیان کوئی بھیسڑا کاو نہیں، اللہ ساکوں کٹھا کر سی تے ہوندو و بچنے

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجَبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝۱۷

۱۷۔ جیرھے لوگ اللہ دے بارے وح بھیسڑا کریندن بعد اوندے جو اوکوں بہوں سارے لوگ میندن انہیں دی دلیل اللہ دے حضور تروڑتی ویسی تے انہیں تے غضب لمسی تے انہیں کیتے سخت عذاب۔

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْبَيِّنَاتِ وَمَا يُذَرِّبُكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قُرْبَىٰ ۝۱۸

۱۸۔ اللہ اوہے جس سچ نال کتاب لہائی تے ترکڑی وی تے تیکوں کیوں ڈسیئے جو مقررہ وقت کو لہوے۔

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ ۚ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝۱۹

۱۹۔ جیرھے اوکوں میندے نیس اداوکوں جلدی منگدن تے مومن اوں کیں ڈردن تے چاٹدن جو بے شک جیرھے اول وقت دے متعلق شک کریندن او پرلے درجے دی گمراہی وچن۔

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝۲۰

۲۰۔ اللہ اپنے بندیں تے مہربان تے جیکوں چاہندے رزق ڈیندے تے طاقت والا تے غالب۔

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ ۚ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَ

۲۱۔ جیرھا آخرت دی رٹھ چاہندے اسل اوندے کیتے اوندی رٹھ ودھا ڈیندے ہیں تے جیرھا دنیاوی رٹھ چاہندے اوکوں دی اوندے جو ڈیندے ہیں تے

اور اآخرت و حج کوئی حصہ نہیں۔

مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ①

۲۲۔ کیا انہیں دے شرکین جیرھے انہیں کوں اینجھا
دین ڈیندن جیندی اللہ اجازت نہیں ڈیندار فیصلے
دی گال نہ بھی گئی ہوندی تے انہیں و مح فیصلہ کر ڈتا
ونچے ماتے بے شک ظالمیں کیتے دردناک عذاب۔

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الَّذِينَ مَا يَأْتُونَ
بِهِ اللَّهُ وَلَا كَلِمَةُ الْفَضْلِ لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ
إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ②

۲۳۔ توں ظالمیں کوں ڈہریں اپنے عملیں کیں ڈرے
پین تے (عذاب) انہیں تے ضرور اونٹے تے جیرھے
مومن تے نیک عمل کریندن او جنت دے باغیں و ح
ہوسن انہیں کیتے انہیں دے رب دے کو بہو او سب
کچھ ہے جو او چاہسن تے اے بہوں ڈانفصل۔

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ
بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَةٍ
الْجَنَّةِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ③

۲۴۔ اللہ سیئیں (فضل) دی خوش خبری ڈیندے اپنے
مومن تے نیک عمل کرن والے بندیں کوں توں اکھ میں
تے ایندا اجر محض رشتے داریں جہیں محبت منگداں تے
جیرھائیگی کر یسی اوں نیکی کوں اساں بہوں سوٹھا کر
ڈیسوں بے شک اللہ بہوں بخش والا تے قدر کرن والا
۲۵۔ کیا او آہدن جو اوں اللہ تے کوڑ پدھے تے جے اللہ
چاہے تے تیبڈے دل تے مہر لا ڈیوے تے اللہ کوڑ
کوں مٹا ڈیندے تے حق کوں اپنے نشانیں نال قائم
کر ڈیندے بے شک او دلیں دی گاہیں کوں چاٹن
والا۔

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا التَّوَدَّةَ
فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا
حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ④

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ
يَخْتِمْ عَلَىٰ قَلْبِكَ وَيَتَجِ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّقَ الْحَقَّ
يَكَلِّتُهُ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑤

۲۶۔ او ہوو جیرھا اپنے بندیں دی توبہ قبول کریندے
تے برائیاں مٹا ڈیندے تے جو تئساں کریندے او او
چاٹدے۔

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو
عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ⑥

۲۷۔ تے او مومنین تے نیک عمل کرن والیں دیاں دُعائیں
سُنڈے اتے اپنا فضل انہیں تے ودھا ڈیندے تے
کافریں کیتے بہوں سخت عذاب۔

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ
مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُمْ وَن لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ⑦

۲۸۔ جے اللہ اپنے بندیں کیتے رزق دواہا ڈیوے ہاتے
اے زمین وچ منہ زور تھی وچن ہا اصل او جتنا چاہندے
اندازے دے مطابق لہیندے، بے شک او اپنے
بندیں کینیں باخبر تے ڈیکھن والا ۷۔

۲۹۔ تے او ہور جیرھا مہینہ دسیندے او ندے بعد
یہ جملے لوک نا امید تھی دیندن تے اپنی رحمت کھنڈا بیٹھ
تے او ہونگتی تے بہوں صفیتیں والا ۷۔

۳۰۔ تے او ندے نشانیں وچو آسمانیں تے زمین
دی پیدائش تے انہیں وچ جیرھے جانور پیدا کیتسی،
تے او جیرھے ویلھے چاہسی انہیں کو کھا کر ڈیون تے
قادیر۔

۳۱۔ جیرھی مصیبت تہا کوں پہنچدی ۷ او تہا ڈے
علیں دی دج کین ہوندی ۷ تے او بہوں سارے
گناہ معاف کر ڈیندے۔

۳۲۔ تے تساں زمین وچ ادنکوں ہر انوہے سبکے
تے اللہ دے سوانہ تہا ڈا کوئی سنگتی ۷ تے نہ کوئی امدادی
۳۳۔ تے او ندے نشانیں وچو سمندر وچ ٹرن والیاں
پھاڑیں جیڈیاں بیٹریاں ہن۔

۳۴۔ جے او چا ہوے تے ہوایش کوں کھڑا ڈیوے
تے بیٹریاں پانی دے اُتے کھڑیاں رہ وچن، بے شک
ایندے وچ ہر صبر کرٹ والے تے شکر کرٹ والے کیتے
نشانیاں ہن۔

۳۵۔ یا انہیں دے عملیں دی وجہ نال انہیں کوں ہلاک
کر ڈیوے تے او بہوں سارے گناہ معاف کر ڈیندے
۳۶۔ تے جیرھے ساڈی آیات دے بارے وچ
بحث کریندن انہیں کوں او جانڈے تے انہیں

وَلَوْ سَـَّطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ
وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ
بَصِيرٌ ۝۲۸

وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۝۲۹

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّكْوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَ
فِيهِنَّ مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَنَعِهِمْ رَآئِي شَآءٌ
قَدِيرٌ ۝۳۰

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كُنْتُمْ آيْدِيكُمْ
وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۝۳۱

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۚ وَمَا لَكُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝۳۲
وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝۳۳

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عَصَاكَ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝۳۴

أَوْ يُوقِفَهُنَّ بِمَا كَسَبْنَ وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۝۳۵

وَيَعْلَمَ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ
مُجِيزٍ ۝۳۶

کیتے بھن دی کوئی جانیں۔

۳۷۔ تے جو تہاکوں ڈٹا گئے او دنیا دی زندگی دا تھوڑا سامان تے جیرہا لکھیں ہے او چنگاں تے ہائی رہوئی والا انہیں کیتے جیرہے مومن تے اپنے رب تے بھر دسہ کریندن۔

۳۸۔ تے جیرہے وڈیں گناہیں کیں تے بے حیائی کیں بچدن تے جیرہے ویلے انہیں کول کاوڑ بگدی واد معاف کر ڈیندن۔

۳۹۔ تے جیرہے اپنے رب دی گال قبول کریندن تے نماز پڑھدن تے ہر گال کیتے صلاح مشورہ کریندن تے جو اساں انہیں کول ڈتے او ندے وچو خرچ کریندن۔

۴۰۔ تے جیلھے انہیں تے کوئی ظلم تھیندے او بدلہ لھندن۔

۴۱۔ تے بُرائی دا بدلہ او ہو تلا بُرائی تے جیرہا معاف کر ڈیوے تے اصلاح کرے او ندا اجر اللہ تے ہے بے شک او ظالمیں کول پسند نہیں کریندا۔

۴۲۔ تے جیرہے ظلم دے بعد بدلہ لھندن انہیں تے کوئی ڈوہ نہیں آوند۔

۴۳۔ ڈوہ انہیں تے آوندے جیرہے لوکیں تے ظلم کریندن تے زمین وچ ناحق زیادتی کریندن، ایسے لوک ہن جنہیں کیتے ڈکھ ڈیوئی والا عذاب۔

۴۴۔ تے جیں صبر کیتا تے بخش ڈتا تے بے شک اے وڈی ہمت آلا کم۔

۴۵۔ تے جیکوں اللہ گمراہ کرے ایندے بعد او ندا کوئی سبکتی کا نہیں تے توں ظالمیں کول ڈہدیں جیلھے

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْغَىٰ لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۳۷﴾

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿۳۸﴾

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۳۹﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿۴۰﴾

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا مَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۴۱﴾

وَلَمَنِ انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ مَسْئِلٍ ﴿۴۲﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۳﴾

وَلَمَنِ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿۴۴﴾

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَدِيعٍ مِّنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ

إِلَىٰ مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ۝

او عذاب ڈہن آبدن کیا ایس عذاب کوں ہٹاؤں
دی کوئی راہ ہے۔

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدَّلِيلِ
يُنْظَرُونَ مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍِّّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخَسِرَانِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۝

۴۶۔ تے توں انہیں کوں ڈہریں جو او عذاب دے
اگو پیش کیلتے دین ذلت نال نویٹے پئے ہوسن تے
جھکی اکھیں نال ڈیکھسن تے مومن آکھسن بے شک
جیرھے لوکیں اپنے آپ کوں گھانا ڈتے بے شک
اوسھے گھانا پاؤں والے ہن تے انہیں دے ٹہری
قیامت دے ڈینہہ سٹو بے شک ظالم کھڑو ہون والے
عذاب وچن۔

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يَنْصُرُوهُمْ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝

۴۷۔ انہیں دے کوئی سنگتی نہ ہوسن جیرھے انہیں کوں اللہ
دے سوا امداد ہون تے جی کوں اللہ گرا کرے اوندے
خلاف کوئی راہ کا نہیں۔

اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ
لَهُ مِنَ اللَّهِ ۚ مَا لَكُمْ مِنْ مُلْجَاٍ تَوَمِّدٍ وَمَا لَكُمْ
مِنْ تَكْوِيرٍ ۝

۴۸۔ ایس کیں پہلے جو او ڈینہہ آونجے جیرھا اللہ ولول نہیں
سگدا تساں اپنے رب الا سٹولوں ڈینہہ تہا ڈی نہ پناہ
ہوسی تے نہ انکار دی جا۔

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيطًا ۚ إِنَّا عَلَيْكَ
إِلَّا بَلَّغٌ ۚ وَرَأَيْنَا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَجَحَّ
بِهَا ۚ وَإِنْ نُنَبِّهِهُمْ سَبِيلًا ۚ بِمَا قَدْ مَتَّ أَيْدِيَهُمْ
فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۝

۴۹۔ تے جے او مند پھیر گھنن تے تیکوں اساں انہیں
تے نگران بٹا کے نہیں پٹھیا، تیبڈا کم محض پچا ڈیون
تے اساں جیلھے انسان تے رحمت کریندے ہیں۔
اوندے تے اکثر تے دیندے تے جے انہیں کوں مصیبت
آونجے انہیں دے عملیں دی وجر نال، بے شک انسان
ناشکر ابن ویندے۔

يَلَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَ الْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۚ
يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَآثًا وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ
الذَّكَورَ ۝

۵۰۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی اے
جو او چاہندے پیدا کریندے تے جی کوں چاہندے
چھوہریں ڈیندے تے جی کوں چاہندے چھوہر ڈیندے
۵۱۔ یا او چھوہریں تے چھوہر لا ڈیندے تے جی کوں
چاہندے مڈھبٹا ڈیندے، بے شک او جانن والا

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَآثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
عَقِيمًا ۚ إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝

تے قادر۔

۵۲۔ تے کہیں آدمی دی شان نہیں جو اللہ میں اوندے
نال الاوے سوائے وحی دے تے پردے دے
بچھو۔ تے یا رسول پچھے۔ تے جنیدے اُتے چاہندے
اپنی مرضی نال وحی کیندے۔ بے شک اوہوں اُچا تے سیانہ

۵۳۔ تے ایویں اُساں تیڈے اُتے اپنے حکم نال کلام
لہائے تے توں نہ چاندانوں جو کتاب کیا ہے تے
ایمان کیا ہے تے اصل اونکوں اُساں نور بنائے جنیدے
نال جیکوں اُساں چاہندے ہں اپنے بندیں وچو
سدھارہ ڈکھیندے ہں۔ تے بے شک توں سدھ
راہ دو ہدایت ڈیندیں۔

۵۴۔ اوں اللہ دارہ جنیدے کہتے ہے جو آسمانیں
وچ تے زمین وچ۔ سنو سارے معاملات اللہ
دو دکن۔

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ
وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ
مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝۵۲

وَكُلِّ لَكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ دُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ
تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ
نُورًا تَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ
لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۵۳

يَرْطِلُ اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
أَلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۝۵۴

سُورَةُ الزَّخْرِفِ مَكِّيَّةٌ وَرَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تَسْمَعُونَ آيَةً وَسَبْعَةً رُكُوعَاتٍ

سورہ زخرف مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۰ آیتاں تے ۷ رکوع ہن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں اے اللہ دے ناں نال جیرہا بن مگئے
 ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
- حَمْدٌ ②
 وَالْكِتَابِ الْبَيِّنِ ③
- ۲۔ بہوں صفیتں والا تے بزرگ خدا ۷۔
 ۳۔ تے اپنے مضمون کھول کھول کے بیان کر ڈیون
 والی اے کتاب گواہ۔
- إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ④
- ۴۔ بے شک اساں ایہکوں عربی قرآن بٹائے تاں
 جو تہاں عقل کرو۔
- وَأَنَّهُ فِي أَوَّلِ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ ⑤
- ۵۔ ادام الکتاب ورح جیہی ساڈے نزدیک
 بہوں شان والی تے ستمپ نال بھری ہوئی ۷۔
- أَفَنصْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑥
- ۶۔ کیا اساں کتاب دا ذکر محض ات گالہوں چھوڑ ڈیوں
 جو تہاں حد کنیں ودھی ہوئی قوم ہوے۔
- وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑦
- ۷۔ تے اساں کے تارا رسول پہلی قومیں ورح پٹھیں۔
- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيِّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ⑧
- ۸۔ جیرہ ویلے انہیں کیں کوئی نبی اوندا ادا اوندے
 نال مشکریاں کریندے ہن۔
- فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَنَحْنُ مُنْظَرُونَ ⑨
- ۹۔ اساں انہیں کیں زیادہ طاقت والے لوکیں کوں
 ہلاک کر ڈتا (اے کیا ہن) تے پہلے لوکیں دی مثال
 گذر چکی ۷۔
- وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑩
- ۱۰۔ جے توں انہیں کیں پچھیں جو آسمان تے زمین کیں
 پیدا کیتن تے او ضرور آکھسن انہیں کوں غالب تے
 جائن لے خدا پیدا کیتے۔
- الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑪
- ۱۱۔ جیں تہاں ڈے کیتے زمین کوں دچھاٹا بٹائے تے
 تہاں ڈے کیتے اوندے ورح رستے بٹائیں تاں جو تہاں

ہدایت پاؤ۔

۱۲۔ تے جسں تہا بڑے کیتے آسمان کیں اندازے نال
پانی لہائے تے اساں اوندے نال بر زمین کوں
وسوں کر ڈتے تے تساں وی ایویں کڈھئے ویسو۔

۱۳۔ تے جسں سارے جوڑے پیدا کیتن تے تہا بڑے
کیتے ہڈیاں تے جانور پیدا کیتن جنہیں تے تساں سوار
تھیندے ء۔

۱۴۔ تاں جو تساں اوندی کنڈ تے چنگی طراں بہہ ونجو
تے اوندے اُتے بہن دے بعد اپنے رب دی نعمت
کوں یاد کرو (اوندے شکر کرو) تے آکھو پاک اودا تے
جسں اینکوں سا بڑے تابع کیتے اساں اینکوں اپنے
تابع نہ بننا سبکدے ہاے۔

۱۵۔ تے بے شک اساں اپنے رب دودل ونجے۔

۱۶۔ تے انہیں اوندے بندیں وچو اوندے کیتے
حصہ بنا ڈتے (آہن چھوہریں ہرنیادیں) بیشک
انسان کھلا کھلا نا شکرا ء

۱۷۔ کیا جو او پیدا کریندے اوندے وچو اپنے کیتے
چھوہریں بنائیںسی تے تہا بڑے کیتے چھوہر۔

۱۸۔ تے جیلھے کہیں ہک کوں غمش خبری ملدی ء
اوندی جیڑی او خدا کیتے آبدے (چھوہری) تے اوندے
منہ کالا دھوں سخی ویندے تے بہوں کوڑ تےج ویندے

۱۹۔ کیا جیڑی ہک تہیں وچ پلدی ء تے جیڑے وچ
اپنے دل دی گال صاف تہیں کر سبکدی (او خدا
کیتے ہے)۔

۲۰۔ تے فرشتیں کوں جیڑے اللہ دے ہا نہیں ہن
انہیں لوکیں ترمیں بنا ڈتے کیا او انہیں دے پیدا

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا
بِهِ بَلَدًا مَّيِّتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿۱۲﴾

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ
الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿۱۳﴾

لَسْتُمْ عَلَى ظُهُورِهِمْ ثُمْرٌ تَذْكُرُونَ يَغْمِزُ رَبُّكُمْ
إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِمْ وَتَقُولُوا سُبْحَنَ الَّذِي سَخَّرَ
لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿۱۴﴾

وَأَنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿۱۵﴾
وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ
مُّبِينٌ ﴿۱۶﴾

أَمَّا اتَّخَذَ مِنَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿۱۷﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۱۸﴾

أَوَمَنْ يُنَشِّؤُا فِي الْجَنَّةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ
مُبِينٍ ﴿۱۹﴾

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبْدُ الرَّحْمَنِ إِنَاثًا
أَشْهَدُوا وَخَلَقَهُمْ سَكَنًا شَهِادَتِهِمْ وَيُنْشَأُونَ ﴿۲۰﴾

تھیروں ویلھے اتھائیں ہن تے انہیں دی گواہی ضرور
لکھی ویسی تے انہیں کنیں ضرور پھیا ویسی۔

۲۱۔ تے او آہن بے رحمن خدا چاہے ہاتے اساں
انہیں دی عبادت نہ کردوں ہا۔ ایس کمال دا انہیں کوں
کوئی علم کاہ نہیں ادایویں ڈھکو سلسلے مریدے پین۔
۲۲۔ یا اساں انہیں کوں ایس کنیں پہلے کتاب ڈتی ۽ جیکوں
او پکڑی پین۔

۲۳۔ اصل او آہن بے شک اساں اپنے پیو ڈاڈیں
کوں ہک طریقے تے کم کرنیلا ڈٹھے تے اساں انہیں
دے پیریں تے ٹر دے رہ ویسوں۔

۲۴۔ تے ایویں اساں جڈاں وی کہیں دستی وچ
رسول پٹھئے انہیں دے امیر لوکیں مض اے آکھئے جو
بے شک اساں اپنے پیو ڈاڈیں کوں ہک طریقے
تے ڈٹھے تے بے شک اساں انہیں دے پیریں
تے ٹر دے ویسوں۔

۲۵۔ توں آکھ بھانویں میں تہاڈو اوں کنیں جیگی تعلیم
گھن کیا ہواں جیس دے اُتے تےساں اپنے پیو ڈاڈیں
کوں عمل کرنیلا ڈٹھے انہیں آکھئے اساں جو توں گھن
کے آئیں اوندا انکار کرنیلا ہیں

۲۶۔ تے اساں انہیں کنیں بدلہ گردھے تے توں ڈکھ
جھٹلاوٹن والیں راکیں بھانجیاں۔

۲۷۔ تے جیلھے ابراہیم اپنے پیو کوں آکھئے تے اپنی
قوم کوں جیندی تےساں عبادت کرنیلا دے ۽ میں
انہیں کنیں باہر دہاں۔

۲۸۔ سوائے اوں خدادے جس میکوں پیدا کیتے تے
بے شک میکوں سدھاراہ ضرور ڈکھلیسی۔

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ
بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٢١﴾

أَمْ أَمِنَهُمْ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْكِنُونَ ﴿٢٢﴾

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُقْتَدُونَ ﴿٢٣﴾

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهُمْ إِنَّا وَإِذَا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا
عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ﴿٢٤﴾

قُلْ أَوَلَمْ جِئْتُكُمْ بِالْهُدَىٰ وَمَا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ
آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿٢٥﴾

فَأَنزَلْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظَرْنَا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾

وَرَأَىٰ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لَأُبْرِهِنَهُ وَاقَوْمَهُ إِنَّنِي بَرَاءٌ
مِمَّا تَعْبُدُونَ ﴿٢٧﴾

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ﴿٢٨﴾

۲۹۔ تے اوں تعلیم کوں حضرت ابراہیمؑ نے اپنی اولاد وچ ہمیشہ کیتے یادگار بنا کے چھوڑ دتا تاں جو ادھر تک کنیں اُرک وکھن۔

۳۰۔ اصل یس انہیں کوں تے انہیں دے پوڑا دیں کوں فائدہ پہنچایا تے انہیں کنیں حق کھول کے بیان کر دیوں والا رسول وی آیا۔

۳۱۔ تے جیلھے انہیں کنیں سچ آگیا انہیں آکھئے اے جادو و تے بے شک اساں ایندا انکار کریندے ہں۔
۳۲۔ تے انہیں آکھئے اے قرآن ڈو ڈوی وستیں دے کہیں بندے تے کیوں نہیں لہا یا گیا۔

۳۳۔ کیا اوتیڈے رب دی رحمت کوں وندیندن اساں دنیاوی زندگی وچ زندگی داسماں وند دیتے۔ تے اساں انہیں وچو کچھ لوکیں کوں بے لوکیں اچا تہہ بڑے تے نتیجہ اے تھئے جو کچھ لوک نہیں دا مذاق اداؤن پئے گیٹن تے تیڈے رب دی رحمت اوں کنیں بہوں چنگی جو او کٹھا کریندن۔

۳۴۔ تے بے لوکیں دے کہو کجھ تھی وچن دا ڈرنہ ہوے ہا تے اساں رحمن خدا دے کافر دی چھتیں کوں تے پوڑیں کوں جیندے اتے او چڑھدن چاندی دا بنا دیوں ہا۔

۳۵۔ تے انہیں دے گھریں دے دروازیں کوں تے ہانچیں کوں جیندے اُتے او ٹیک لا پھندن۔

۳۶۔ تے سونے دا بنا دیںدے تے اے سب کچھ دنیاوی زندگی داسماں تے آخرت تیڈے رب دے حضور متقیں دی

۳۷۔ تے جیر ہا رحمن خدا دے ذکر کنیں منہ پھرنیدے

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۹﴾

بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۳۰﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۱﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نَزَّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْغَرَبِينَ عَظِيمٍ ﴿۳۲﴾

أَلَمْ يَقْسُوا رَحْمَتَ رَبِّكَ إِنَّا نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرَآءً وَرَحِمَتْ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۳۳﴾

وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِنِّ يَكْفُرُوا بِالْآخِرِينَ لِيُبَيِّتَهُمْ سُقْفًا مِّنْ فَضْرَةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿۳۴﴾

وَلِيُبَيِّتَهُمْ أَنْوَابًا وَسُرُورًا عَلَيْهَا يُكَلِّفُونَ ﴿۳۵﴾

وَزُخْرَفًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۳۶﴾

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لِّهِ خُرْجًا مِّنْ حَيْثُ يُشَاءُ لَمْ يُلَخِّصْ لَهُ شَيْطَانًا

فَهُؤْلَهٗ قَرِینٌ ﴿۳۷﴾ اسماں اوندے کیتے شیطان کوں غالب کر پئیندے
ہیں تے او اوند سگتی بڑ دیندے۔

۳۸۔ تے بے شک اداؤ کوں سدھی راہ کنیں کرکیندن
تے او خیال کریندن بے شک اوسدھے رستے تے ہن۔

۳۹۔ تے جیلھے او ساڈو آویندے آہدے افسوس میڈھے
تے تیڈھے وچکار پچا دھ تے پرا دھ داہندھ ہوئے ہا
تے او بہوں بڑا سگتی ہے۔

۴۰۔ تے تہا کوں اچ ظلم کرٹ دے بعد کوئی شے فائدہ
نہیں بڑے سبکی جوبے شک تہاں تے تہا بڑے
سگتی عذاب وق کھٹے ہن۔

۴۱۔ کیا توں پوڑے کوں سنا سبکیں تے کیا اندھے
کوں سدھے راہ تے پچا سبکیں تے جیرھا کھلی
گراہی وق ہوئے۔

۴۲۔ تے جے اسماں تیکوں گھن ونجوں تے اسماں انہیں
کنیں بد لر ضرور گھنسون۔

۴۳۔ یا تیکوں دکھاووں چیندا اسماں انہیں نال وعدہ
کیتے تے بے شک اسماں انہیں تے پورے غالب
ہیں۔

۴۴۔ تے جو تیڈو وحی کیتی گئی ہے اداؤ کوں پکڑا متی کے
پکڑ بے شک توں سدھے رام تے ہویں۔

۴۵۔ تے بے شک اے تیڈھے کیتے ذکر تے تیڈھی
قوم کیتے دی، تے جلدی تہاں کنیں پچھا دیسی۔

۴۶۔ تے جیرھے رسول اسماں تیکں کنیں پہلے پٹھیں
انہیں کنیں پچھ کیا اسماں رحمن خدا دے علاوہ معبود
بٹاؤن جنہیں دی پوجا تھیوے۔

۴۷۔ تے اسماں موسیٰ کوں اپنیاں نشانیاں بڑے کے

وَأَنَّهُمْ لَيَصَدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ
مُهْتَدُونَ ﴿۳۸﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَلَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ
النَّسْرِ لَئِنِ قَبِسُ الْقَرِینُ ﴿۳۹﴾

وَلَن يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي الْعَذَابِ
مُشْتَرِكُونَ ﴿۴۰﴾

أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْغَنَىٰ وَمَنْ كَانَ
فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۴۱﴾

فَأَمَّا نَذَاهِبَ يَكْفَأُكُمُ مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿۴۲﴾

أَوْ نُزِيلَ لَكَ آيَاتٍ وَذَلَّلْنَاهُمْ فَأَنَّا أَعْلَمْنَاهُمْ
مُقْتَدِرُونَ ﴿۴۳﴾

فَأَسْمِعْ سِرِّكَ بِالْآيَاتِ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ عَلٰٓ صِرَاطٍ
مُّسْتَقِيمٍ ﴿۴۴﴾

وَرَأٰهُ لِيذْكُرَكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُنْشَرُونَ ﴿۴۵﴾

وَسْأَلُ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا
مِنْ دُونِ الرَّحْمٰنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿۴۶﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَٓئِهِ

فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۷﴾

فرعون تے اوندے سرداریں دو پٹھیا ہا سے تے اوں
آکھئے بے شک میں رب العالمین خدا دا رسول ہاں۔

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذْ هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿۴۸﴾

۴۸۔ جڑاں او انہیں دوساڑیاں نشانیاں گھن کے
اے تے او اوندی گال سٹن کے کھلن پئے گھینن۔

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۚ وَ

۴۹۔ اساں انہیں کوں جیرہا نشان ڈکھلیندے

ہا سے او پہلے نشان کینں بہوں وڈا ہوندا ہا تے

أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۴۹﴾

اساں انہیں کوں عذاب نال پکڑ گدھے تاں جو او
باز آونہن۔

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الشُّرَاجِدُ لَنَا رَبُّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ

۵۰۔ تے او آبدے ہن جو اے جادوگر توں اپنے رب

کنیں ساڈے کیتے دُعا منگ اور سارے وعدے

یا دکر اکے جیرھے اوں کیتن بے شک اساں ضرور

إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿۵۰﴾

ہدایت پیسوں۔

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ جیلھے اساں انہیں کنیں عذاب ہمیں کمرڈتے

ہوں ویلھے او انہیں وعدہ ترورڈتے۔

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يٰقَوْمِ أَلَيْسَ لِي

۵۲۔ تے فرعون اپنی قوم وچ منادی کیتی آکھس اے میڈی

قوم مصر وچ میڈی حکومت نہیں تے اے دریا

میڈے ماتحت نہیں وہندے پئے کیا تساں

تُبْعُهُمْ ذُنُوبُهُمْ ۚ

ڈبدے نوھے۔

أَمْرًا نَاخِرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مِثْلُ ۙ وَلَا يُكَادُ

۵۳۔ کیا میں اس کنیں چنگا نہیں جیرہا ذلیل تے

گال کھول کے نہیں کر سگدا۔

يُبَيِّنُ ﴿۵۲﴾

فَلَوْلَا الْبَقَىٰ عَلَيْهِ أَسُودَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ

۵۴۔ تے ایندے اتے سونے دے کنگن کیوں نہیں

لتھے یا ایندے نال فرشتے کٹھے تھی کے کیوں نہیں آئے

۵۵۔ تے اولا اپنی قوم کوں ڈرائے تے انہیں اوند

آکھن من گدھے بے شک او بدکار قوم ہائی۔

الْبَلَدِ مَقَرِّينَ ﴿۵۳﴾

فَأَسْحَفَتْ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ

قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۵۴﴾

۵۶۔ جیلھے انہیں ساکوں کاوڑ لوائی تے اساں

انہیں کنیں بدلہ گدھا تے ساریں کوں غرق کر ڈتا

فَلَمَّا أَسْفَوْنَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۵﴾

۵۷۔ تے انہیں کول اسال پُرانا قصہ بنا ڈتا تے
فَجَعَلْنَهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿۵۷﴾

بعد وح آون والیس کیتے عبرت۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ؎
وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِزَاقَهُ لِقَاءُ مِنْهُ
يَصْدُونُ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال
وَقَالُوا إِلَهُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ الْأَجْدَالُ
بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَبِيرُونَ ﴿۵۹﴾

قوم ای جھیڑے کار۔

۶۰۔ اوتے محض ہک بندہ ہا جیندے اُتے اسال انعام
إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّلْبَنِي
إِسْرَءِيلَ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ تے جے اسال چاہندے زمین وح تہا ڈے وچو
وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ مِنْكُمْ مَكَلِّكَةً فِي الْأَرْضِ
يَخْلُقُونَ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ تے بے شک اے قرآن قیامت دی خبر ڈیندے
وَأَنَّهُ لَعَلُّكَ لِسَاعَةٍ فَلَا تَتَنَزَّلُ بِهَا وَاتَّبِعُونَ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۲﴾

منو اے سدھارا۔

۶۳۔ تے تہا کول شیطان سدھے راہ کنیں نہ روکے
وَلَا يَصْدَقُكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكَاذِبٌ وَفِيمِنْ ﴿۶۳﴾

او تہا ڈا کھلا کھلا دشمن۔

۶۴۔ تے جیلھے عیسیٰ دلیداں گھن کے آئے تے آکھیں
وَلَمَّا جَاءَ عِيسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
وَلُؤْيَيْنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ ؕ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿۶۴﴾

کمریندے ؎، اللہ کنیں ڈرو تے میڈا آکھن منو۔

۶۵۔ بے شک اللہ میڈا تے تہا ڈا رب اوندی عبادت
إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۵﴾

کرو اے سدھارا۔

۶۶۔ تے انہیں وچو انہیں ٹولیں اختلاف کیتے تے
فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ كَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ إِلْيَهِ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ اومحض قیامت دا انتظار پئے کمریندے تے او انہیں
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَ
هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۶۷﴾

تے ابھن گھٹ اوسی تے انہیں کول پتہ دی نہ لگی۔

- ۶۸۔ لوں بڑی ہوں سارے سبکتی ہک ڈوہے دے
دشمن ہوں سوائے متقیں دے۔
- ۶۹۔ اے میڈے بندے ۶۰ اچ تہاڑے اُتے
کوئی خوف نہیں تے نہ تساں مونجھے تھیسو۔
- ۷۰۔ جیرھے ساڈی آیات کوں میندن تے مسلمان ہن
۷۱۔ جنت وچ پہو تساں تے تہاڑاں زالیں خوشیاں
میندے دیکھو۔
- ۷۲۔ سونے دے تعال تے پیالے انہیں دودل ول
آندے دین اوندے وچ انہیں کوں اوکھ ملیسی
جو انہیں دادل چاہسی تے اکھیں پسند کریں تے
تساں اوندے وچ ہمیشہ رہسو۔
- ۷۳۔ تے اے او جنت جیندے تساں اپنے عملیں
دی وچرنال وارث کیتے گئے ۷۴۔
- ۷۴۔ اوندے وچ تہاڑے کیتے ہوں سارے پھل
ہوں جیرھے تساں کھوسو۔
- ۷۵۔ بے شک مجرم دوزخ دے عذاب وچ ہمیشہ
رہسن۔
- ۷۶۔ انہیں کوں تھی نہ ڈتی ویسی تے اوندے وچ
نا امید تھی دین۔
- ۷۷۔ اساں انہیں تے ظلم نہیں کیتا او اچھے اتے
ظلم کریندے ہن۔
- ۷۸۔ تے اوسڈ مرین جو اے بادشاہ تیڈا رب ساکوں
مار ڈیوے او اکھن تساں کافی دیر رہسو۔
- ۷۹۔ اساں تہاڑو سج گھن کے آئے ہاسے تے اصل
تساں اکثر وچ کوں ناپسند کریندے ۸۰۔
- ۸۰۔ جے انہیں کوئی فیصلہ کر گدھے تے اساں دی
- الْاٰخِلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا
الْمُتَّقِيْنَ ۝۶۸
- يُوبَادٍ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا اَنْتُمْ تَخْزَنُوْنَ ۝۶۹
- الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاٰتِنَا وَكَانُوْا مُسْلِمِيْنَ ۝۷۰
- اُدْخِلُوْا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُخْبَرُوْنَ ۝۷۱
- يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصَفَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَ الْكَوَاۡبِ
وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَ تَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝۷۲
- وَبَلَدِكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِاَنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۷۳
- لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝۷۴
- اِنَّ الْمَجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ۝۷۵
- لَا يَغْتَرُّ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ۝۷۶
- وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَانُوْا هُمُ الظّٰلِمِيْنَ ۝۷۷
- وَنَادٰٓا۟ يٰلِيْلِكَ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رُبُّكَ
قَالَ اِنَّكُمْ تَكُوْنُوْنَ
لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنْ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ
كٰرِهُوْنَ ۝۷۸
- اَمْ اَبْرَمُوْا اَمْرًا اِنَّا مُبْرَمُوْنَ ۝۷۹

انہیں دی تباہی وافیصلہ کمرگیدھے۔

۸۱۔ کیا اوخیال کریندن اسان انہیں دیاں لکیاں
ہویاں بگاہیں تے مشورے نے سُنو دے، اے بگاں
نہیں ساڈے رسول انہیں نال بہہ تے لکھدے پین۔

۸۲۔ توں آکھ جے رحمن خدا کوئی پتر ہوے ہاتے میں
سب کیں پہلے عبادت کراں ہا۔

۸۳۔ آسمانیں تے زمین تے حکومت اے رب دارتہ
انہیں دی بگاہیں کنیں پاک۔

۸۴۔ توں انہیں کوں چھوڑ دے اوگند اُچھلن تے
کھیڈن کڈن پے تیں اوڈینہ آونچے جیندا انہیں
کوں وعدہ ڈتا گئے۔

۸۵۔ تے اوہو جیرھا آسمان وچ وی تے زمین وچ
وی معبود تے اوسیانائے تے ہوں ہائٹن والاء۔

۸۶۔ تے بابرکت اوقات جیندے کیتے آسمانیں نے زمین
دی بادشاہت تے جو انہیں دے وچکار تے
اوں کنیں ہے قیامت دا علم تے ہوندوں تساں ولنے۔

۸۷۔ تے جنہیں کوں او خدا دے سوا معبود بنیدن او
سفارش کرن دے مالک نہیں، سوائے اوندے جیرھا
پسچی گواہی ڈیوے تے او چاٹدن۔

۸۸۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیں انہیں کوں کیں
پیدا کیتے تے او ضرور آکھسن اللہ تے دل تساں کنتے
پھیریے ویندے ۶۔

۸۹۔ تے اوندے آکھن (جو) اے میڈے رب بیشک
اے قوم نہیں میندی۔

۹۰۔ توں انہیں کوں معاف کرڈے تے آکھ تہاڈے
اتے سلامتی ہوے تے تہا کوں ضرور پتر بگ ولسی۔

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلْ
وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتَثُونَ ﴿۸۱﴾

قُلْ إِنْ كَانَ لِلزَّخْمِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَذِيبِ ﴿۸۲﴾

سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَنَّا يَصِفُونَ ﴿۸۳﴾

فَذَرْهُمْ يُخَوِّضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿۸۴﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَ
هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۸۵﴾

وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
مَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۶﴾

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْتَدُونَ ﴿۸۷﴾

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ يَقُولُونَ اللَّهُ فَأَتَىٰ
يُؤْفَكُونَ ﴿۸۸﴾

وَ قِيلَ لَهُ يَرْبِ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿۸۹﴾

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَ قُلْ سَلِّمْ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿۹۰﴾

سُورَةُ الدَّخَانِ مَكِّيَّةٌ قَدْ نَزَلَتْ فِي مَكَّةَ الْمَدِينَةِ وَتَمَّ الْبَسْمَلَةُ سِتُّونَ آيَةً وَتَمَّ ثَلَاثُ مِائَتَيْنِ

سورہ دخان مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۰ آیتاں تے ۳ رکوع ہن۔

- ۱۔ شروع کریں اے اللہ دے نال نال جبرہا بن مٹئے
 ۲۔ سب تعریفیں والا تے جہوں بزرگ خدا ہے۔
 ۳۔ تے کھول کے بیان کرن والی کتاب گواہ۔
 ۴۔ بے شک اساں اینکوں ہک بارکت رات
 ورح لہائے، بے شک اساں ہوشیار کرن والے ہیں۔
 ۵۔ اوندے وح ہر حکمت آلے معاملے کوں بیان
 کیتا دیندے۔
 ۶۔ ہر معاملہ جیندا اساں حکم ڈتے بے شک اساں
 رسول پھیندے ہیں۔
 ۷۔ اے تیبڑے رب دلور حمت بے شک اوسٹن والا
 تے جانن والا ہے۔
 ۸۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے دیکھار اوندے رب جے
 تساں یقین کرن والے ۶۰ ستاں۔
 ۹۔ اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوزندہ کریندے تے
 مریندے تہا ڈا رب تے تہا ڈے پہلے پیو ڈا بیس دا
 رب۔
 ۱۰۔ اصل اوشک وچ کھینڈ دے بین۔
 ۱۱۔ اتوں انتظار کر جڈاں آسمان تے کھلا کھلا دھواں
 ظاہر تھیسے۔
 ۱۲۔ جبرہا لوکیں کوں ککا گھنسی اے درد ڈیون والا عذاب۔
 ۱۳۔ اے ساڈے رب اساں کنیں عذاب ہٹا ڈے بیشک
- لَسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 حَمْدٌ ②
 وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③
 إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ④
 فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ⑤
 أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ⑥
 رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑦
 رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ⑧
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ⑨
 بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ⑩
 فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ دُخَانٍ مُّبِينٍ ⑪
 يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑫
 رَبَّنَا اكشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ⑬

اساں منیندے ہیں۔

۱۴۔ او کیویں یاد کر لیں تے انہیں کنیں پہن کھول کے
بیان کرن والا رسول آگئے۔

۱۵۔ ول او اوں کنیں پھر گھمیں تے آکھئے نیں اینکوں
سکھایا ویندے تے اے پاگل۔

۱۶۔ اساں عذاب کوں تھوڑی دیر کیتے پریں کر ڈیسیں
بے شک تساں ولا کفر کرن پئے ویسو۔

۱۷۔ جڈاں اساں وڈی پکڑ پکڑیسیں بے شک اساں
بدل گھن سبگدے ہیں۔

۱۸۔ تے اساں انہیں کنیں پہلے فرعون دی قوم کوں
آزمایا تے انہیں کنیں عزت والا رسول آیا۔

۱۹۔ جو اللہ دے بندے میڈے نال پٹھ ڈے بیشک
میں تہاڈے کیتے ایمان دار رسول آں۔

۲۰۔ تے اللہ دے سامنے وڈائی ذکر و بے شک میں
تہاڈو ہک کھلی دلیل گھن کے آیاں۔

۲۱۔ بے شک میں اپنے تے تہاڈے رب دی آم شام
وح انداں جو تساں میکوں پتھریں نال مار نہ گھتو۔

۲۲۔ تے جے تساں نوہے منیندے تے میکوں کلبا چھوڑ
ڈیو۔

۲۳۔ اوں اپنے رب کوں سڈیے تے آکھیس بے شک
اے مجرم قوم۔

۲۴۔ خدا آکھئے میڈے بندیں کوں راتورات گھن ورنج
بے شک تہاڈا اچھا کیتا ویسی۔

۲۵۔ تے سمندر کوں بٹے بنا کے چھوڑ ورنج بے شک او
غرق تھیون والا لشکر۔

۲۶۔ انہیں کے تلاباغ تے چشنے چھوڑین۔

أَتَىٰ لَهُمُ الذِّكْرُ وَقَدْ جَاءَهُمْ
رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ مَّجْنُونٌ ۝

إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝

يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنتَقِمُونَ ۝

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ
كَرِيمٌ ۝

أَن أَدُّوْا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝

وَ أَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ
بِطَلْحٍ مُّبِينٍ ۝

وَ إِنِّي عَذُتُ بِرَبِّي وَ رَبِّكُمْ أَن
تَرْجُمُونِ ۝

وَ إِن لَّمْ تُوَفُّوْا لِي فَأَعْتَزِلُوكَ ۝

فَدَعَا رَبَّهُ أَن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ۝

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبَعُونَ ۝

وَ اتْرِكِ الْبَٰحِرَ رَهْوَ إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ۝

كَمْ تَوَلَّوْا مِنْ جَنَّتٍ وَ عِيُونٍ ۝

- ۲۷۔ تے رڑھیں تے عزت والیاں جہیں۔
 ۲۸۔ تے نعمتاں چھوڑین جنہیں نال ادغوش تھے پٹے ہن
 ۲۹۔ تے ایویں اساں انہیں دا بی قوم کوں وارث بنا
 ڈتے۔
 ۳۰۔ انہیں تے نہ آسمان رُسنے تے نہ زمین تے انہیں
 کوں دھتی وی نہیں ڈتی گئی۔
 ۳۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں ذلیل کرن والے
 عذاب کنیں پجائے۔
 ۳۲۔ تے اسان انہیں کوں اوں زمانے دے کوکس
 تے علم دی وجہ نال چُن بگدھاھا۔
 ۳۳۔ تے انہیں کوں او نشان ڈتے جیندے دین
 کھلی آزمائش ہائی۔
 ۳۴۔ بے شک اداے آبدن۔
 ۳۵۔ اے ساڈی پہلی موت تے ساکوں جیندا نہ کیتا
 ویسی۔
 ۳۶۔ ناں تاں ساڈے پیو ڈاڈے گھن آؤجے تئیں
 سچے ہوتے۔
 ۳۷۔ کیا او جگے ہن یا تبع دی قوم یا جیرھے انہیں کنیں
 پہلے ہن اساں انہیں کوں ہلاک کر ڈتا ہاتے بے شک
 او مجرم ہن۔
 ۳۸۔ تے اساں آسمانیں تے زمین کوں تے جوا انہیں دے
 دیکار بے فائدہ تے کھینڈ واسطے پیدا نہیں کیتا۔
 ۳۹۔ اساں انہیں ڈنایں کوں حق نال پیدا کیتے تے اصل اکثر
 لوک چائندے نہیں۔
 ۴۰۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ انہیں ساریں دا مقرر
 دَرُودِوعْ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۱۵
 وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا يَكْتُمُونَ ۱۶
 كَذَلِكَ وَأَوْثَقْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ۱۷
 مَّا بَلَكَ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا
 مُنْظَرِينَ ۱۸
 وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ آلِثْمِينَ ۱۹
 مِنْ دُرُودٍ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ السُّرِيفِينَ ۲۰
 وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ۲۱
 وَاتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ ۲۲
 إِنَّ هَؤُلَاءَ لَيَقُولُونَ ۲۳
 إِن هِيَ إِلَّا مَوَدَّتُنَا أُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ۲۴
 فَأَنَّا يَا أَبَانِئَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۲۵
 أَهْمُ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ بُنِعَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ
 إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۲۶
 وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ۲۷
 مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
 لَا يَعْلَمُونَ ۲۸
 إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ۲۹

وقت۔

۴۲۔ جڑاں کوئی سنگتی بے سنگتی دے کم نہ اوسی تے انہیں دی امداد نہ کیتی ویسی۔

۴۳۔ سوائے اوندے جیندے اتے اللہ رحم کرے بے شک او غالب تے مہربان۔

۴۴۔ بے شک کنوار پونی داوٹ

۴۵۔ گناہ گاریں دا کھاج

۴۶۔ پگھر یے تانے آلی کارڈ دھیں وچ اُپسی

۴۷۔ جیویں تیا پانی اُبلے

۴۸۔ ایشو پکڑو تے دوزخ دی آدھل تیں اینکوں کھلیندے ونجو۔

۴۹۔ دل ایندے سر تے تن پائی سٹو۔ اے گرمی دا عذاب۔

۵۰۔ توں چکھ بے شک توں عزت والا تے مشریف (بٹروا) مانریں۔

۵۱۔ بے شک اے او عذاب جیندے متعلق تساں شک کریندے ہاوے۔

۵۲۔ بے شک متقی امن والیں جہیں وچ ہوسن۔

۵۲۔ بائیں تے پیشیں وچ ہوسن

۵۴۔ ریشم پسین آئے سائے بہن

۵۵۔ ایویں اساں انہیں کیتے وڈیں اکھیں آلیاں
توراں زالیں بنیسوں

۵۶۔ او ہر قسم دا پھل منگو لیں تے امن وچ رہن

۵۷۔ اوندے وچ انہیں کول موت نہ اوسی، سولے

پہلی موت دے تے اللہ انہیں کول دوزخ دے

عذاب کنیں پچھسی

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوِمِ ﴿٤٤﴾ طَعَامُ الْأَثِيمِ ﴿٤٥﴾

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾

كَغَلِي الْحَبِيمِ ﴿٤٧﴾

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَبِيمِ ﴿٤٩﴾

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٥٠﴾

إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ ﴿٥٢﴾

فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٣﴾

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٤﴾

كَذَلِكَ وَرَوَّجْنَاهُمْ حُجُورٍ عِينٍ ﴿٥٥﴾

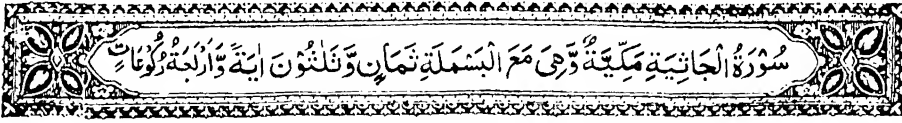
يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٦﴾

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَ

وَقَهُمُ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

صافقہ ۱۲ عند المساء خیرین

- فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۵۸﴾
- ۵۸۔ اے تہاڑے رب و افضل تے اے پہوں
وڈی کامیابی ؕ
- فَإِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهُ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾
- ۵۹۔ تے اساں اینکوں تیڈی زبان تے سوکھا کر
ڈتے ماں جو اے نصیحت پکڑن
- فَإِزْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ﴿۶۰﴾
- ۶۰۔ توں انتظار کر بے شک او انتظار کر نیندے
پین۔

سورہ جاثیہ مکی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۸ آیات تے ۴ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرہا بن منگئے
ڈیوٹ والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ سب صفتیں والا تے بزرگ خدا ۷۷۔
- تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②
- ۳۔ اے کتاب غالب تے بہوں سیانے خدا اولوہتی ۷۷۔
- ۴۔ بے شک آسمانیں تے زمین وچ مومنین کیتے نشان۔
- ۵۔ تے ایویں تہا بڑے پیدا تھیون تے جانوریں کوں
زمین وچ کھنڈاؤں وچ یقین کرن والی قوم کیتے
نشان۔
- وَاخْتَلَفَ الْأَيْلُ وَالنَّهَارُ وَاللَّهُ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ آيَاتُ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ③
- ۶۔ رات تے ڈینہر دے اگو پچھو آؤں تے جو اللہ سیں
آسمان تو رزق لہائے تے اوندے نال زمین کوں برقیون و بعد
وسوں کیتے سی تے ہوائیں دے چلاؤں وچ عقل والی
قوم کیتے نشان۔
- تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزَلُهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ④
- ۷۔ اے اللہ دے نشانن جیرہا اسان تیرے
سامنے سچ نال پڑھدے ہیں۔ اللہ تے اوندی آیتیں
دے بعد کیرہی گال کوں منین۔
- وَنِيلَ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ⑤
- ۸۔ ہر کوڑے تے گناہ گار کوں عذاب ملیس۔
- يَسْمَعُ آيَاتُ اللَّهِ تُنْزَلُ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَانُ لَمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرُهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑥
- ۹۔ او اللہ دی آیات کوں سُن دے جیرہاں اونکوں
پڑھ کے سُنایاں ویندن، دل اکڑنیدارہ ویندے
جیویں اول سُنیاوی نال ہوے، اونکوں بڑکھ ڈیوٹ
والے عذاب دی خوش خبری ڈے۔
- وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑦
- ۱۰۔ تے جیلھے اونکوں ساڈی آیات دا کجھ پترہ لگ
ویندے تے اوندے تے مشکریاں کریندے اے

لو کہن جنہیں کیتے ذلیل کرٹ والا عذاب۔

۱۱۔ اوندے بعد دروخ وی ہے جو اوکمتن او انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ او سکتی جنہیں کوں اللہ دے سوا معبود بیندن تے انہیں کیتے وڈا عذاب۔

۱۲۔ اے ہدایت تے جیرھے اپنے رب دی سہ پیش دا انکار کریندن انہیں کیتے مشرک دی وجہ نال بڈکھ ڈیون والا عذاب۔

۱۳۔ اللہ اوہے جیٹ تہا بڈے کیتے سمندر کوں کم مچ لائے تاں جو اوندے حکم نال اوندے وچ بیڑیاں ٹرن تے تاں جو تساں اوند افضل بگولوتے تاں جو تساں شکر کرو۔

۱۴۔ تے آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے اوسارے واسارا اوں تہا بڈے تانے کیتے بے شک ایندے وچ سوچن والی قوم کیتے نشانن۔

۱۵۔ توں مومنین کوں اکھ انہیں لوکیں کوں بخش ڈیون جیرھے اللہ دی سزا کینیں نہیں بڈے تاں جو او انہیں کوں انہیں دے عملیں دی وجہ نال سزا ڈیوے۔

۱۶۔ جیرھا چنگے کم کرہی اوند فائدہ ہونکوں تھیس تے جیرھا گندے کم کرہی اوند اگھا نا اونکوں تھیس دل تساں اپنے رب دوولنے۔

۱۷۔ اساں بنی اسرائیل کوں کتاب تے حکومت تے نبوت بخشی تے انہیں کوں پاک شہیں دارزق ڈتا تے انہیں کوں سارے لوکیں تے وڈائی بخشی۔

۱۸۔ تے انہیں کوں کھلی کھلی شریعت ڈتی تے انہیں اوند علم آون دے بعد آپت دی منہ زوری دی دہر

مِنْ دَرَارِهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۱

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رَّجْزٍ أَلِيمٌ ۝۱۲

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِتَسْتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۱۳

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝۱۴

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۵

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝۱۶

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الظَّيْبِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝۱۷

وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ

يَقْضَىٰ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿١٨﴾

نال اوندے وح اختلاف کیتا بے شک تید ارب
قیامت دے ڈینہہ اوند فیصلہ کر لسی جیندے وح
او اختلاف کریندن ۔

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

۱۹۔ ول اسال تیکوں شریعت دے ہک طریقے تے
چلے توں اوندی پیروی کرتے جیرھے چاڈے نہیں
انہیں دی مرضی دے پھونناں چل ۔

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ بے شک او اللہ دے مقابلے وح تیکوں کوئی
فائدہ نہیں پچا سگدے تے ظالم ہک ڈوبھے دے
سنگتی بن تے اللہ متقیں دا سنگتی ۶۔

هَذَا بَصَاطُ الْبَرِّ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْقَوْمِ
ذِي قُرْبُونَ ﴿٢١﴾

۲۱۔ اے لوکیں کیتے نشان تے ہدایت تے یقین رکھن
والی قوم کیتے رحمت ۔

أَمْرٌ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا الشَّيْءَ أَن يَجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً عَنِيَّاهُمْ
وَمِمَّا تَتْلُم سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ کیا بڑے کم کرٹ والے اے خیال کریندن جو
اسال انہیں کول اویں بنا ڈیسوں بیویں مومن تے
نیک کم کرٹ والے بن انہیں دامرٹ جیوٹن ہک ہی
بہوں برا ۶ جو ا فیصلہ کریندن ۔

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَئِنْ جُزِيَ
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے اللہ آسمانیں تے زمین کول حق نال پیدا
کیتے تے تاں جو ہر نفس کول اوندی کمٹ دا بدلہ ملے
تے انہیں تے ظلم نہ تھنسی ۔

أَقْرَبَيْتَ مِنَ اتِّخَذَ إِلَهًا هُوَ وَاضْلَعَهُ اللَّهُ
عَلَىٰ عِلْمِهِ ذَخَمَهُ عَلَىٰ سَنَعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ
بَصِيرَةٍ غِشْوَةً لِّمَن يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ کیا تیں اول بندے کول بڑھے جیرھا پٹی خواہیں
کول معبود بنا گھندے تے اللہ اونکوں اپنے علم نال
گمراہ کیتے تے اوندے کن تے دل تے مہر لا ڈتی اس
تے اوندے اکھیں تے پردے پاتسی اونکوں اللہ
دے سوا کون سدھارا ۶ پھیلیسی کیا تیں نصیحت
نوحے پکڑیندے ۔

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يَهْدِيكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ

۲۵۔ تے انہیں آکھے اے تے محض ساڈی دنیا دی
زندگی ۶ مرسوں تے دل جیندے تھیسوں تے ساکوں

عَلِمَ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝۲۵

زمانہ مریندے، ایندا انہیں کوں کوئی علم نہیں، اے محض انہیں دا اپنا خیال۔

وَإِذَا تَنَاطَلُوا عَلَيْهِمْ أَنُنَزَّلُ عَلَيْهِمْ مَائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ كَمَا كُنْزُومُ صِدْقَيْنِ ۝۲۶

۲۶۔ تے جیلھے انہیں تے ساڈیاں آیتاں پڑھیاں ویندن تے انہیں دی دلیل محض اے ہوندی ہواو۔ اہدن جے تساں سچے عرتے ساڈے پوہڑاؤں کوں گھن آو۔

قُلِ اللَّهُ يُخَيِّمُكُمْ ثُمَّ يُبْسِتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝۲۷

۲۷۔ توں آکھ اللہ تہا کوں جیندا کیتے ول تہا کوں مرسی ول تہا کوں قیامت دے ڈینہہ کھڑا کرسی جیندے آوٹ وچ کوئی شک نہیں تے اصل ہوں سارے لوک چاندے نہیں۔

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُؤْمِدُ يُخَسِّرُ الْمُبْتَطِلُونَ ۝۲۸

۲۸۔ تے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ کیتے ہے تے جڈاں قیامت اوسی اوساں ڈینہہ کھڑے لوک گھانا پین۔

وَتَرَىٰ كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰى اِلٰى رَبِّهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۲۹

۲۹۔ تے ہر اُمت گھوڑیں دے بھر ڈٹھا ہو یا ڈیکھیں تے ہر ٹولہ اپنی شریعت دوسڈیا وسی، اج تہا کوں تہاڈے عملیں دا بدلہ ڈٹا وسی۔

هٰذَا كُنْتُمْ يُنطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنبِغُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۳۰

۳۰۔ اے ساڈی کتاب چیرھی تہاڈے خلاف وچ ایلیندی بے شک اساں جو تساں کریندے ہاؤے لکھدے رہ گئے ہیں۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهٖ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَیِّنُ ۝۳۱

۳۱۔ تے مومن تے نیک عمل کرن والے انہیں کوں انہیں دارب اپنی رحمت وچ داخل کرسی تے اے کھلی کامیابی۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَمْ يَكُنْ اٰیٰتِنِیْ تَنْتَلٰ عَلَیْكُمْ فَاَسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ۝۳۲

۳۲۔ تے جیرھے کافرن (انہیں کوں آکھیا وسی) کیا تہا کوں ساڈیاں آیتاں پڑھ کے نہ سنایاں ویندیں ہن تساں اکریندے ہاؤے تے تساں مجرم قوم ہاؤے۔

وَاِذَا قِيلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ مَا نَنْدِيْ مَا السَّاعَةُ اِنْ نُّظُنُّ اِلَّا غُلُظًا
وَمَا نَحْنُ بِمُتَّبِعِيْنَ ۝۴۳

۳۳۔ تے جیلھے آکھیا ویندا با بے شک اللہ دا وعدہ
سچ تے قیامت دے جڑینہ وچ کوئی
شک نہیں تسال آہرے ماوے ساکوں کوئی پرتہ
نہیں قیامت کیا ہے، اسال تے محض گمان
کمریندے ہں ساکوں یقین نہیں اوندہ۔

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَّا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝۴۴

۳۴۔ تے اوں دیکھے انہیں دے عملیں دیاں خرابیاں
ظاہر تھی ولین تے او عذاب انہیں کوں ولہیٹ
گھنسی جیندے اتے او کھلے ہن۔

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنْسِفُكُمْ كَمَا نَسَفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا
وَمَا نَكُومُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ مُّجِرِيْنَ ۝۴۵

۳۵۔ تے انہیں کوں آکھیا ایس تسال جیویں آج دی
ملاقات بھل گئے ماوے، آج اسال ایوں تہا کوں
وی بھل ولیوں تے تہا ڈاٹھکا نہ بھاء تے تہا ڈا
کوئی امدادی کاہ نہیں۔

ذٰلِكُمْ بِاَنَّكُمْ اَتَّخَذْتُمْ اِلٰهَٰتٍ هٰۤؤُلَاءِ وَغَرَضْتُكُمْ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۚ فَاَلْيَوْمَ لَا يُخْرِجُوْنَ مِنْهَا وَاَلَا هُمْ
يُسْتَعْبَدُوْنَ ۝۴۶

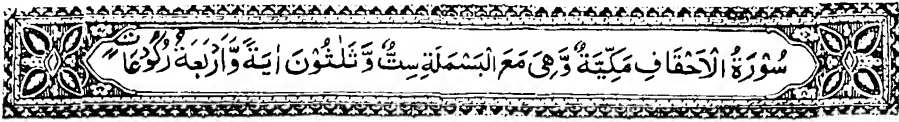
۳۶۔ اے ات بگاہوں جو تسال اللہ دی آیتیں تے
کھلے ماوے تے تہا کوں دُنیاوی زندگی دوکھا ڈتا
ہو یا ملے اتے آج او اوندے وچ نہ کڈھیے ولین تے
نہ انہیں کوں کو لہو آوٹ ڈتا ویسی نہ فریاد سنی ویسی۔

قُلِّلِ ۚ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ
الْعٰلَمِيْنَ ۝۴۷

۳۷۔ تے سب صفتاں اللہ کیتے ہن جیرھا آسمانیں
داوی رب تے زمینیں داوی تے ساریں جہاںیں
دا پا لہا رہ۔

وَلَهُ الْكِبْرِيَاۤءُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيْمُ ۝۴۸

۳۸۔ آسمانیں تے زمین وچ وڈیا ہوندا (او ہو وڈا)
تے او غالب تے ہوں سیانا رہ۔

سورة احقاف مکی ۷۷ بسم اللہ نال ایندیاں ۲۶ آیات تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن

منگئے ڈیوں والا تے بہوں مہربان۔

حَمَّ ②

تِلْكَ

۲۔ ساری منقیس والا تے بزرگ خدا ۷۔

۳۔ اے کتاب غالب تے حکمت والے خدا
دولہا بی گئی ۷۔

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③

۴۔ اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے
وجہ محض حق نال پیدا کیتے تے بہک مقرر مدت
کیتے تے جیہے کافرن او اوں کنیں منہ
پھرنیدن جتھو او ڈرائے ویندن۔

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا
بِالْحَقِّ وَآجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا
مُعْرِضُونَ ④

۵۔ توں آکھ تساں ڈسو جیہے تساں خدا دے سوا
مبہود بنندے ۷۔ میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا
پیدا کیتے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ ای کنیں
پہلی کتاب وچو کوئی دلیل آتو یا علم دی دلیل
ڈیوے تساں پچے ہوئے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي
مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
إِنِّي تُبْدِي بَيْنَ يَدَيْكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا آذَانٌ وَمَنْ عِلْمٌ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

۶۔ اوں کنیں زیادہ گمراہ کون جیہا اللہ دے سوا
اوں کول سبب بندے جیہا قیامت میں اوں دی دعائیں
سُندا تے او انہیں دی دعا کنیں غافلن۔

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ
غَافِلُونَ ⑥

۷۔ تے جیلے لوک کٹھے کیتے ولسن او انہیں
دے دشمن ہوسن تے او انہیں دی عبادت
دے منکر ہوسن۔

وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا
بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ⑦

۸۔ تے جیلے انہیں تے ساڈی کھلی کھلی آیات
پڑھیاں دیندن تے کافر حق کول جیلے انہیں دو اندے

وَإِذَا نُفِثَ عَلَيْهِمْ إِلَهُاتُهُمْ أَتَيْنَاهُ الْأَذْوَ
لِلْحَقِّ لَنَجَاءَهُمْ هَذَا إِسْحَرُ مُبِينٌ ⑧

آہدن اے تے کھلا کھلا جادو ہے۔

۹۔ یا آہدن اوں اینکوں گھر گدھے توں آکھ جے میں
اینکوں گھر گدھے تے تساں میکوں اللہ دے
عذاب کنیں توہے پچا سبگدے او جاندے
جو گالیں تساں کریندے ء تہاڑے تے
میڈے درمیان او کافی گواہ تے او پہوں
بخشن والا تے ہوں مہربان۔

۱۰۔ توں آکھ میں کوئی نواں رسول نہتیں تے
میں نیں ہانڈا جو میڈے نال تے تہاڑے نال کیا سلوک
کیتا دلیں میں تے محن اوں وحی دی
پیروی کرینداں جبرھی میڈو اندی ء تے میں
تے محن ہک کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔

۱۱۔ توں آکھ ڈسو جے اے اللہ کنیں ہے تے
تساں ایندا الکار کریندے پئے ء تے بنی اسرائیل
وچو ہک گواہ نے گواہی وی ڈتی ء تے اوں
من گدھے تے تساں وڈائی ڈکھائی ء بے شک
اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۱۲۔ تے کافر مومنین کوں آہدن جے اے
چنگا ہوے ہاتے اساں کنیں پہلے ایمان
نہ گھن آون ہاتے جیکھے انہیں کوں ایندے
نال ہدایت نہیں ملی آہدن اے تے پرانا کوڑ
۱۳۔ تے ایں کنیں پہلے موسیٰ دی کتاب رستہ
ڈکھاوٹ والی تے رحمت ہائی تے اے
کتاب جبرھی تصدیق کریندی ء تے عربی
زبان وچ تاں جو او ظالمیں کوں ڈراوے ،
تے نیکیں کیتے خوش خبری ء۔

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ ء
كُفِيَ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ⑩

قُلْ مَا كُنْتُ بِذِمَّةِ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يَفْعَلُ
بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ⑪

قُلْ أَدْعَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَكُفِّرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَهِدٌ مِّنْ بَنِي
إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑫

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ⑬

وَمِن قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا
كِتَابُ مُصَدِّقٍ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ⑭

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ بے شک جیسے آہن اللہ ساڈا رب تے ول تکرے تھی ویندن تے انہیں تے کوئی ڈر نہیں تے نہ او مونجھے تھیں۔

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ اے ہمیشہ رہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہن اے انہیں دے عملیں دی جزاء۔

وَوَضِعْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ثُمَّ كُنَّا نُفَصِّلُ أُمَمَهُ لَنُرَاهُمْ فَعَلَهُمْ وَكَانَ أَفْصَلُ ثَلَاثُونَ سَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے اساں انسان کوں پیو ماناں چنگے سلوک دی وصیت کیتی ء اوندی ما اونکوں ڈاڑھی تکلیف نال رمل اڈو وچ رکھے تے ول تکلیف نال چٹے تے اوندے محل تے کیمیر چھراوٹن دا وقت تریہہ مہینے ہن تے جیلے او پورا جوان تھئے تے چالی سال دا تھئے آکھیں اے میڈے رب میکوں توفیق ڈے میں اوں نعمت دا شکر کراں جیہی میں میڈے اتے کیتی ء تے میڈے پیو ماتے کیتی تے میں نیک کم کراں جیسے تیکوں چنگے بگن تے میڈی اولاد کوں نیک بنا بے شک میں تیرو رجوع کرینداں تے میں فرمانبردار ہاں۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ تَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَتَتَجَاوَرُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ اے ہن جنہیں دی دعا اساں سترے ہیں تے انہیں دے چنگے کم قبول کریندے ہیں تے اساں دی برائیاں معاف کر ڈیساں اے ہمیشہ والے ہن اے سچا وعدہ ء جیہا انہیں نال کیتا گئے۔

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا اتَّعَذَّبْنِي أَنِّي أَخْشَىٰ وَقَدْ خَلَّيْتُ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَوِيحِينَ اللَّهَ وَبَلَغَ أَمْنٌ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ يَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ جیہا اپنے پیو ماں کوں آہدے تہاڈے اتے افسوس میکوں اے ڈسیندے ء جو میکوں جیندا کیتا ویسی تے میں کنیں پہلے کئی صدیاں گزیرن تے او ڈوہیں اللہ کنیں فریاد کریندن ہلاک تھیویں من گھن بے شک اللہ دا وعدہ سچا ء تے او

آہدے اسے پہلے لوکیں دے قےسے ہن۔

۱۹۔ ایھو جنہیں لوکن جنہیں تیں انہیں لوکس دی عذاب دی پیشگوئی پوری تھی جیرے پہلے ہن بھانویں او جنہیں درج ہن یا انسانیں وچ۔ بے شک او گھانا پاوٹ والے ہن۔

۲۰۔ تے ہر کنیں کوں انہیں دے عملیں دے مطابق رتبہ بلسی تے عملیں دا بدلہ انہیں کوں پورا بلسی تے انہیں تے ظلم نہ تھیسے۔

۲۱۔ تے جیرے ڈینہہ کافر بھا دے سامنے آندے ویسن تے اکھیسے تساں اپنے انعام سارے دنیاوی زندگی درج ختم کر ڈتے ہن تے انہیں کنیں فلذہ چاچکے آج تہاکوں ذلت دا عذاب بھتا ویسی جو تساں زمین وچ ناحق اکریندے ہا دے تے نافرمانی کریندے ہا دے۔

۲۲۔ تے عاد دے بھرا کوں یاد کر جیہے اوں اپنی قوم کوں (ہیں نال) ڈرائے تے اول کنیں اگو پچھو کئی رسول گذر چکین جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہا ڈے اتے وڈے ڈینہہ دے عذاب کنیں ڈرداں۔

۲۳۔ انہیں آکھئے کیا توں آئیں جو ساکوں ساکے معبودیں کنیں پریں کر ڈیویں تے دل جیرا ڈیلاوا ساکوں ڈیند اپیں پورا کر بے تول سجاہویں۔

۲۴۔ اوں آکھئے ایندا علم اللہ کنیں ہے تے میں تے اللہ دا سنہیا تہاکوں پچنیداں تے اصل میں تہاکوں جاہل قوم سمجھیداں۔

۲۵۔ جیلے انہیں بدل ڈٹھے جیرا انہیں دی

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّهِمْ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أُنْثَاهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ۝

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَرِثَوْنَهُمْ أَغْنَاهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلْهَبْتُمْ طَيِّبَتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَيَسْأَلُنَّ تَفْسُفُونَ ۝

وَإِذْ كَرَّاهَا عَادٌ إِذْ أُنْذِرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَتْ النُّجُومُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْذِنَكَ أَمْ لِيَهَيَّا فَا تَنَا بِمَا نَعْبُدُ إِنَّا كُنَّا مِنَ الضَّالِّينَ ۝

قَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ مَذَاجًا قَالُوا لَئِن لَّمْ يَكُنِ الْإِلَاحُ مَعَ الْفِرْعَوْنَ لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ

قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطَرٌ نَّآ بَلْ هُوَ
مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾

وادیں دو اندا پیا ہا انہیں آکھئے اے بل جیرا
ساڑے تے و سسی ، اصل اسے تے او
عذاب جنیدی تھا کوں جلدی ہائی اے ہوا
جنیدے وچ ڈکھ والا عذاب ۔

تَذَرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَىٰ
إِلَّا مَسَلْنَاهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ جیڑی اپنے رب دے مک نال ہر شے تباہ کر
ڈیسی تے فجر کوں انہیں دیاں محض جہیں باقی
ہن اساں ایویں مجرم قوم کوں سزا ڈیندے ہیں ۔

وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيْمَا آَنَ مَكَانَكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سِنْعًا وَابْصَارًا وَفُتًى أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
سِنْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا فَتًى عَنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَخْشَوْنَ آيَاتِ اللَّهِ وَخَافُوا بِهٖمْ تَاكَاثُفًا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ اساں انہیں کوں او طاقت ڈتی ہائی جیڑی
تھا کوں نہیں ڈتی تے اساں انہیں دے کن
تے آکھیں تے دل بتائے ہن تے انہیں دے
کنیں تے اکھیں تے دیں انہیں کوئی نالہ نہیں چھایا
تے او اللہ دی آیات دا انکار کریندے ہن
تے جیڑے عذاب تے کھلدے ہن اوہیں انہیں
کوں تباہ کر ڈتے ۔

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَوَّفْنَا
الْأَيَّتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢٨﴾

۲۸۔ تے اساں تھاڑے آسوپاسو ہوں ساریاں
وستیاں ہلاک کیتن تے آیتیں کوں وٹا پھیر
کیتے تاں جو او ولن ۔

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْنَا
لِرَبِّهِمْ بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا
يَفْقَهُونَ ﴿٢٩﴾

۲۹۔ تے اوں ویلے انہیں جنہیں کوں او اللہ دے
سوا معبود بنیدے ہن جو او انہیں کوں اللہ
دے کو لو کر لسن انہیں دی مدد کیوں نہ
کیتی اصل او انہیں کنیں رل گئی تے اے انہیں
دے کوڑ تے گھڑی ہوئی گال دا نتیجہ ۔

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَتَّبِعُونَ الْقُرْآنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ
قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٣٠﴾

۳۰۔ جیلے اساں تیرڈ و جنیں ڈاکہ لولہ لائے
انہیں قرآن سُنیے جیلے او آٹن انہیں
آکھئے چپ کرو جیلے تلاوت مکی او اپنی
قوم کوں ڈراوٹ کیتے اوندو دل گئے ۔

قَالُوا يَقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى
طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ انہیں آکھئے اے ساڈی قوم بے شک
اساں کتاب سٹیء جیڑھی موسیٰ دے بعد
تھیء اداپئے کینں پہلی کتاب دی تصدیق کریندیء
تے حق داتے سدھا راہ ڈکھنیدیء۔

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا
بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجْزِكُمْ
مِنْ عَذَابِ الْيَوْمِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ساڈی قوم اللہ دے سٹن والے
دی آواز سنو تے انکوں منواو (اللہ تہا بڑے گناہ
بخشیشی تے تہاکوں ڈکھ والے عذاب کینں
آم شام ڈیسی۔

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جیرھا اللہ دو سٹن واسے دی
نہیں سٹھا او زمین وچ ہرا نہیں سگدا تے
اندے سوا ہے کوئی اندے سنگتی کاہ نیں
اے کوک کھلی گمراہی وچن۔

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَكُنْ يَخْلُقْهُنَّ يَغْدِرْ عَلَىٰ أَنْ يُخَيِّ الْمَوْتِ
بَلَا إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ جنہیں
آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے تے انہیں دے
بناوٹ وچ او تھکیا نہیں
جنیدے کرے اے ٹھیک بے شک او ہر
شے تے قادر۔

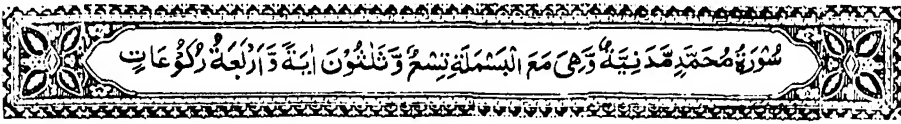
وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جڈاں کافر بھا دے ساٹھے پیش
کیتے وین (آکھیا ویسی) کیا اے سچ نہیں
انہیں آکھئے ٹھیک ساڈے رب دی قسم۔ اوں
آکھئے اپنئے انکار دی وجہ نال عذاب چکھو۔

فَأَصْحَابُ كَذِبٍ أُولُوا الْعَذَابِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلِّغْ فَهَلْ يَمْلِكُ
إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے توں صبر کر جیویں پکے ارادیں والے
رسولیں کیتے تے انہیں کیتے عذاب جلدی نہ منگ تے انہیں
تے میرھے ڈینہہ او عذاب کوں ڈکھسن انہیں کوں ایویں بگی
جو او دنیا وچ اڈینہہ دا بہوں تھوڑا وقت رہ گئیں۔ اے
مخس نصیحت تے نافرمانیں دے سوا ہیا کوئی ہلاک نہ تھیس۔

﴿۳۶﴾

سورہ محمد مدنی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۹ آیات تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرنیڈاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
منگئے ڈیوٹ والا تے ہوں مہربان۔

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ
أَعْمَالَهُمْ ②

۲۔ جیرھے کفر کرنیڈن تے اللہ دی راہ کنیں
رکینڈن اللہ انہیں دے عمل تباہ کر ڈیندے۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَيْهِمْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ لَا كُفْرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③

۳۔ جیرھے مومن تے نیک کم کرنیڈن تے جو
محمد صلی اللہ علیہ وسلم تے تسے اونکو منینڈن تے
او انہیں دے رب ولو سچ اللہ انہیں دیاں
برائیاں پریں کر ڈیسی تے انہیں دے حال
ٹھیک کر ڈیسی۔

ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④

۴۔ اے ایس واسطے جو کافرین کوڑ دی
پیروی کیتی ؑ تے مومنین اپنے رب ولو سچ دی
پیروی کیتی اللہ سیس ایویں مثالال بہان کریندے
لوکس کہتے۔

فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّجَاءِ
حَتَّىٰ إِذَا أَثْنَتُّوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فَإِمَّا
مَتًّا بَعْدَ وَرَاحَةٍ فِدَاءٍ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ
أُوزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ
مِنْهُمْ وَلَٰكِن تَبَيَّنُوا لَكُمْ بَعْضُ الَّذِي
الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ
أَعْمَالَهُمْ ⑤

۵۔ تے جیلھے کافرین نال تہاڑی جنگ تھیوے
تے تساں انہیں دیاں گکیاں کپ ڈیو جیلھے انہیں
دی رت دھا گھنوں تے ول انہیں کوں بھوڑکی
پدھ گھنوں اوندے بعد یا احسان کر کے چھوڑ ڈیو
یا فدیہ گھن کے جے تیں جنگ ختم تھی ونجے۔ اے
ایویں تھیئے تے جے اللہ چاہے ہاتے آپ انہیں
کنیں بدلہ گھن گھن ہا اصل اللہ تہا کوں ہک
ڈرو جے نال ازمنیدے تے جیرھے اللہ دی راہ
وچ قتل تھیں او انہیں دے عمل نہ ونجیسی۔

سَيَقْدِرُ بِهِمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ⑦

۷۔ انہیں کوں سدھے راہ تے لسی تے انہیں دی حالت
ٹھیک کر لسی۔

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ⑧

۸۔ تے انہیں کوں بڑسی ہوئی بہشت وچ پلوسی

بِأُتَاهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ

۸۔ اے مومنو جے تساں اللہ دی مدد کرو تے

يُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ⑨

او تہا بڑی ضرور مدد کر لسی تے تہا بڑے پیر جمسی۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَالْأَعْمَالُ لَهُمْ ⑩

۹۔ تے کافرین تے افسوس تے او انہیں دے عمل دی

ضائع کر ڈلی۔

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ

۱۰۔ اے ات بجالوں جو انہیں اللہ دے پیٹھے ہوئے

فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑪

کوں ناپسند کیے تے اوں انہیں دے عمل ضائع کر ڈین۔

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ

۱۱۔ کیا انہیں زمین وچ گھر گھر کے نہیں ڈٹھا جو

عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ

انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تھے انہیں تے اللہ

لِلْكَافِرِينَ أَمْثَالَهَا ⑫

سیس مذاب لایا ہاتے انہیں کافرین دا وی ادھوال

تھیس۔

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ

۱۲۔ اے ات بجالوں جو بے شک اللہ سیس مومنیں

لَا مَوْلَى لَهُمْ ⑬

بے سنگتی ء تے کافرین دا کوئی سنگتی نہیں۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

۱۳۔ بے شک اللہ مومنیں کوں تے نیک کم کرن

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

والیں کوں بہشت وچ پلوسی جنیدے وچ نہراں

يَسْتَنْتَعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ

وہندیاں پیاں ہوسن تے کافر تھوڑا فائدہ چیسن

مَثْوًى لَهُمْ ⑭

تے بڈنگریں آلی کار کھوسن تے بھا انہیں دا

ٹکانہ ء۔

وَكَايِنَ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةَ مِنْ قَرْيَتِكَ

۱۴۔ تے کے تلا وستیاں ہن جیریاں ایں دسی

الَّتِي أَخْرَجْتَكَ أَهْلَكَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ⑮

کنیں تکریاں ہن جتھو تیکوں کڈھے نیں اساں انہیں

کوں تباہ کر ڈتاتے انہیں دا کوئی مددگار کار نہ

ہا۔

أَفَنْ كَانَ عَلَى بَيْتَةٍ مِنْ رَبِّهِ كُنْزٌ لَكُمْ سُوءٌ

۱۵۔ جیرھا اللہ ولو کھلی دلیل تے ہوئے اوہو جیریاں

عَمِلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ⑯

تھی سگدرے جنیدے ہرے عمل اوکوں سوٹھے

کر کے ڈکھائے گئے ہوں تے انہیں اپنی خواہش دی پیروی کیتی۔

۱۴۔ جیڑھی جنت دا وعدہ متقیں نال کیتا گئے ،
اوندی مثال ایویں سچو اوندے وچ نہراں ہن
جنہیں دا پانی سُٹوا نہیں تے کیر دیاں نہراں ہن
جنہیں دا ذائقہ خراب نہیں تھیندا تے شراب دیاں
نہراں ہن جیڑھیاں پیوٹ دالیں کوں مزیدار لگسن تے
صاف ماکھی دیاں نہراں دی ہن تے انہیں کیتے اوندے
وچ ہر پھل بلیسی تے انہیں تے رب دی بخشش
دی ہری لے جنتی اوویں حق سبکدے جیڑھی ہک شخص ہمیشہ
بھاوج رہی تے انہیں کوں بہوں تا پانی پلایا ویسی جیڑھا
اوندیاں آندراں کپ ڈلیسی۔

۱۷۔ انہیں وچو کچھ لوک تیبڑی گال سُندن تے
جیلے تیں کنیں اٹھی کے دیندن پئے تے او عالمیں
کوں آہن نہیں ایں (رسول) کیا آکھئے اے لوکن
جنہیں دے دیں تے اللہ مہر کر ڈٹی ۷ تے انہیں
اپنی خواہشیں دی پیروی کیتی ۷۔

۱۸۔ تے جیڑھے ہدایت تے ہن اللہ انہیں کوں
ہدایت وچ ودھسی تے انہیں کوں تقویٰ ڈلیسی۔
۱۹۔ کیا او عذاب دی گھڑی دا سجالا گدھی کھڑن
جراو انہیں تے بھٹ گمت آپوے اوندیاں کچھ نشانیاں تے
پوریاں تھی گئیں تے جیلے او آدلیں انہیں دا کیا جی۔

۲۰۔ توں جان گھن جو اللہ دے سوا کوئی معبود
نہیں توں اپنے گناہیں دی بخشش منگ تے مومن
مردیں تے مومن تریہیں کیتے دی تے اللہ تبارک

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ
مِّنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ
طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ
مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۝۱۹

وَمِنْهُمْ مَّن يَّسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ
عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَا
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ ۝۱۷

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ
تَقْوَاهُمْ ۝۱۸
فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
ذِكْرُهَا ۝۱۹

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَ
مَثُوكُمْ ۝۲۰

اُڑے اُڑے پھرن تے ہکی جاتے کھڑن کون
چاندے ۔

۲۱۔ تے مومن آپدن کوئی سورت کیوں نہیں سنی
تے جیلھے پکے حکمیں آلی سورت لکھی تے اونرے
وجہ جنگ دا ذکر ہا تیں ڈٹھا ہوسی جنیں رے
دیس وجہ بیماری ہے او تیدو ایویں ڈہرے پئے
ہن جیویں کہیں تے موت دی غشی ہوے
انہیں کیتے ہلاکت ۔

۲۲۔ انہیں داکم تے اطاعت ہوے ہاتے
نیک گالیں سناوٹ ہوے ہاتے جیلھے گال
پوری تھی ونچے ہاتے جے او اللہ دے حضور
سچے ثابت تھیون ہاتے انہیں کیتے چنگا ہا ۔
۲۳۔ کیا اے تھی نہیں سگدا جو تساں کنڈ دلاؤ
تے زمین وجہ فساد پا ڈیو تے رشتے داریاں
مکا ڈیو ۔

۲۴۔ اے لوکن جنہیں تے اللہ دی لعنت اؤں
(اللہ سٹیں) انہیں کون بوڑا کر ڈتے تے انہیں
دیاں اکھیں اندھیاں کر ڈتن ۔

۲۵۔ کیا او قرآن تے غور نہیں کریندے یا انہیں
دے دیں تے اپنے جندربن ۔

۲۶۔ بے شک ایندے بعد میرے کنڈ دلا کے پھر گئیں
تے ہدایت دی انہیں تے ظاہر تھی چکی ہائی
شیطان اے کم انہیں کون سوٹھا کر ڈکھائے
تے انہیں کون کوڑیاں امیداں لائسی ۔

۲۷۔ اے ات گجاہوں جو جنہیں کون اللہ داکلام
چونگا نہیں گدا انہیں کون اکھئے نیں کجہ گالیں

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ
فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُّحْكَمَةٌ وَذُكِرَ
فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ يَّنظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَى
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ ⑤

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرَ فَلَوْ
صَدَّقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ⑥

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفِيدُوا فِي الْأَرْضِ
وَتَقْطَعُوا أَرْحَامَكُمْ ⑦

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَتْهُمْ دَآخِلَى
أَبْصَارِهِمْ ⑧

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ⑨

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَأَ
لَهُمْ ⑩

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

إِسْرَارُهُمْ ⑤
فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَأَذْبَارَهُمْ ⑥
تھاڑیاں منیسوں تے اللہ انہیں دے بھید جانڈے۔
۲۸۔ کیا حال ہوسی جیلے فرشتے انہیں دی جان
کڑھیں تے انہیں دے منہ تے کٹڈ تے مریدے
پٹے ہوسن۔

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا
رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑦
۲۹۔ اے ات بگاڑوں جو انہیں اولگاں دی سپردی
کیتی جیرھی اللہ کوں ناراض کریندی ء تے اللہ دی رضا
کوں انہیں پسند نہیں کیتا تے انہیں دے عمل اللہ
دنجا ڈتے۔

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ
اللَّهُ أَضْعَافَهُمْ ⑧
۳۰۔ جنیں لوکس دے دیس و توح بیماری ء انہیں دا
کیا خیال جو اللہ انہیں دے کینے نہ کڑھسی۔
۳۱۔ تے بے اساں چاہوں ہا تے تیکوں اولوک بکھا
ڈیوں ہاتے توں انہیں دے منہ کنیں سچاں گھنیں
ہا تے تیکوں انہیں دے الاکنیں پتہ بگ
ویندے تے اللہ تھاڈے عملیں کوں جانڈے۔

وَلَنْبَلِّغَنَّكَ إِلَى نَعْمَةِ الْمُجْهِدِينَ مِنْكُمْ وَ
الصَّادِقِينَ وَنَبْلُوْا أَخْبَارَكُمْ ⑨
۳۲۔ تے اساں تہا کوں مہروراز میسوں تاں جو تھاڈے دے دھو
بجاہیں تے صبر کرن واپس کوں چاٹ گھنوں تے
تھاڈے گالیں دا وی پتہ بگ ونجے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
شَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى
لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُ أَعْمَالَهُمْ ⑩
۳۳۔ بے شک کافر تے جنیں اللہ دے راہ کنیں
روکے تے ہدایت ظاہر تھیوٹ دے بعد انہیں رسول
نال دشمنی کیتی ء او اللہ کوں کوئی نقصان نہیں
پچھا سگدے تے اللہ انہیں دے عمل دنجا ڈیسی۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ⑪
۳۴۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی
اطاعت کرو تے اپنے عمل نہ دنجاؤ۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ⑫
۳۵۔ بے شک جیرھے کافر تے اللہ دے راہ
کنیں رکیندن تے دل او مرویدن تے او کافر ہون
انہیں کوں اللہ نہ بخشی۔

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ۖ وَأَنْتُمْ الْأَضَلُّونَ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتْرُكُمُ أَعْمَالُكُمْ ۝

۳۶۔ ہنں تہاں ڈھلتے نہ تھینو تے صلح دوسٹرو
تے تہاں ڈاڑھے ہوئے اللہ تہاڈے نال
تے او تہاڈے عمل املو نہ گھنسی۔

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ
وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ
وَلَا يَسْئَلْكُمْ أَفْئَالُكُمْ ۝

۳۷۔ اے دنیاوی زندگی تے محض کھیل تماشا
تے جے تہاں ایمان گھن آؤ تے اللہ کنیں ڈرو
تہا کوں تہاڈا اجر ڈیسی تے او تہاڈے مال
نہیں منگدا۔

إِنْ يَسْئَلْكُمْ عَنْهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَحَّلُوا وَبِخْرَجْ
أَضْغَانَكُمْ ۝

۳۸۔ تے جے او تہاں کنیں مال منگے تے منہ
کرے تے تہاں شومائی کر سگدے عے تے او
تہاڈے بغض کٹھ ڈیسی۔

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُشْفِقُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْغِلُ وَمَنْ
يَبْغِلْ فَإِنَّمَا يَبْغِلْ عَن نَّفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ۝

۳۹۔ تہاں ہوئے جنیں کوں اللہ دی راہ وچ
خروج کرن کیتے سڈیا دیندے تے تہاڈے دپو
کچھ تے شومائی کرنیدن تے میرے شومائی کرنیدن او نہ نقصان
آپ جیسن تے اللہ بے پرواہ تے تہاں فقیر
ہوئے تے جے تہاں پھر و نحو اللہ تہاڈی جاتے
بی قوم گھن اوسی دل او تہاڈے جہیں نہ ہوسن۔

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَدْرِيَّةٌ وَرَبِّهِ مَعَ الْبِسْمَلَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً وَآدِلَةٌ دُرُوعَاتٍ

سورة فتح مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۰ آیات تے ۴ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن
منگئے ڈیوٹ والا تے ہوں مہربان۔
۲۔ بے شک اساں تیکوں کھلی فتح بخشیں۔
۳۔ تاں جو اللہ سیس تیرے اگلے تے پھلے
گناہ بخش ڈیوے تے تاں جو تیرے اتے
اپنی نعمت پوری کرے تے تیکوں سدھارا
ڈکھالے۔
۴۔ تے اللہ تیرے شاندار امداد کرے۔
۵۔ اوہو ء جیس مومنین دے دیس تے سکینت
لہائی تاں براہیں دے پہلے ایمان نال بیا ایمان مل ونجے
تے آسمان تے زمین دے لشکر اللہ کیے بن تے اللہ بہرل
جاٹن والا تے سیانا۔
۶۔ تاں جو مومنین کوں تے مومن تربیتیں کوں
بہشت و تح پلھاوے جنیدے و تح نہراں دہنیاں
پین اوندے و تح ہمیشہ رہن تے تاں جو انہیں
دیاں برائیاں دور کر ڈیوے تے اے اللہ ولو
دڑی کامیابی ء۔
۷۔ تے تاں جو منافق مردیں تے تربیتیں تے
مشرک مردیں تے تربیتیں جبرہ اللہ تے بدگمانی
کریندن تے عذاب لہاوے انہیں تے معیت
دا چکر ادسی۔ اللہ نے انہیں تے غضب لہائے
تے انہیں تے لعنت کیتی ء تے انہیں کیتے
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
إِنَّا نَحْنُ لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ②
لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ ③ وَيُمَتِّعْ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَ
يَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ④
وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ⑤
هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ
لِيَزِيدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ⑥ وَ لِلَّهِ جُنُودُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑦
لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ يَكْفُرُ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ⑧
وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالشُّرَكِيَّاتِ
وَالشُّرَكِيَّاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَ السَّوءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ
السَّوءِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ
جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ⑨

دوزخ تیار کیتی ہوئی اس تے اے ہوں گندہ
لکائنہ ۶۔

۸۔ آسمانیں تے زمین دے لشکر اللہ دے ہن
تے اللہ غالب تے سیانٹا ۶۔

۹۔ بے شک اساں تیکوں گواہ بنا کے تے
خوش خبری ڈیوٹ والا تے ڈراوٹ والا بنا کے
پہنچے۔

۱۰۔ تاں جو تساں اللہ تے اوندے رسول کون منو
تے اوندی مدد کرو تے اوندی عزت کرو تے جینہ
رات اوندی تسبیح کرو۔

۱۱۔ بے شک جیرے تیرڈی بیعت کریندن او اللہ
دی بیعت کریندن اللہ دا ہتھ انہیں دے ہتھ تے
سہے جیرھا وعدہ ترڈیسی اوندانگناہ ہونکوں تھیں
تے جیرھا وعدہ پورا کر لیں جو اوں خدا نال کہتے
اللہ اونکوں وڈا اجر ڈیسی۔

۱۲۔ تیکوں بچھو رہن والے بدو ضرور اکھسن اسان
اپنے مال تے ہتھ روچ دے رہ گئے ہن توں
ساڈے کیتے بخشش منگ او اپنے زبانیں نال
آہن جو انہیں دے دیں وچ نہیں جے اللہ تہا کوں نقصان
ڈیوٹ دا ارادہ کرے یا فائدہ پچاؤن دا ارادہ کرے
تے اوندے متعلقے وچ کون کجھ کر سگدے اصل
اللہ تہا ڈے عملیں کنیں باخبر۔

۱۳۔ اصل تساں خیال کیتے جو رسول تے مومن اصلو
کڈا ہن اپنے ہاں دو تے ہتھ رو نہ ولسن اے
خیال تہا ڈے دل وچ سوٹھا کر ڈتا گیا ہا تے تساں
گندہ خیال کیتے تے تساں ہلاک تھیوٹ والی قوم

وَلِلَّهِ جُنُودُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
جَلِيلًا ۱۰

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا
وَنَذِيرًا ۱۱

لَتَتُومِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَتَعِزُّوهُ وَتُوقِرُوهُ وَ
تُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۱۲

إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ
فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ تَكَثَّرَ فَأَنَا يَنْكُتُ عَلَى
نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَمُيَوَّنِيهِ
أَجْرًا عَظِيمًا ۱۳

سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا
أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا يَقُولُونَ بِالسَّيْتَةِ
مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ
شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ
كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۱۴

بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ
إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَرَبَّنَا ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ
ظُلُمَاتٌ طَغَتْ الشُّوْبَ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۱۵

ہاوے۔

۱۴۔ تے جیرا اللہ تے اوندے رسول کوں نہیں
منیڈا تے بے شک اساں کافریں کیتے بھڑکن والا
عذاب تیار کیتا ہوئے۔

۱۵۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی ۷
جنيکوں چاہندے بخشندے تے جنيکوں چاہندے
عذاب دیندے تے اللہ ہوں بخش والا تے
ہوں مہربان۔

۱۶۔ پچھو رہن والے ضرور آکھن اوں ویلے جیلے
تساں مال غنیمت کٹھا کرن کیتے ویسہ جو ساکوں نال
نجن دی اجازت ڈیو او چارندن جو اللہ دے کلام
کوں بدل ڈیون توں آکھ تساں اصلو ساڈے پچھو
نہ ٹرو ایمو اللہ دا فیصلہ ۷ او آکھن اصل تساں
حد کریندے ۷ او گال اصلو سمجھدے نہیں۔

۱۷۔ توں پچھو رہن والے عزہیں کوں آکھ تماکوں
اوں قوم دے مقابلے کیتے سڈیا ویسی جیریں ڈاڑی
جنگ کرن والی ۷ تساں انہیں نال جنگ کریسو
یا او مسلمان تھی ویسے جے تساں اطاعت کرو
اللہ تماکوں چنگا اجر ڈیسی تے جے تساں پھر ویسو
جیویں ایں کنیں پہلے پھر گئے ہاوے تے او تماکوں
ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈیسی۔

۱۸۔ اندھے کیتے کوئی حرج نہیں تے نہ منڈے کیتے
کوئی حرج تے نہ بیمار کیتے تے جیرا اللہ تے اندھے
رسول دی اطاعت کریسی اللہ اوںکوں بہشت دتھ پھیرسی
جنیوے ۷ نہراں و ہندیال پین تے جیرا نہ پھیرسی
او اوںکوں ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈیسی۔

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۝۳۴

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۱۵

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ
لِنَاخِذُوا هَذَا دَرُونا نَتَّبِعْكُمْ يُرِيدُونَ أَن
يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَن تَشْعُونَا كَذِبُكُمْ قَالَ
اللَّهُ مِن قَبْلُ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا بَلْ
كَاؤَالَا يَعْقِلُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۶

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى
قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ
فَإِن تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۚ وَإِن
تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّن قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ۝۱۷

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرْيُومِ حَرَجٌ ۖ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۸

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَنَا بِهِمْ فَتَحًا قَرِيبًا ﴿١٩﴾

۱۹۔ اللہ مومنین سے اور ویلے پہوں خوش تھے جیسے او وٹ دے تے تیرہ بیعت کریندے پئے ہن اونکوں انہیں دی دل دی گال دا پتہ بگ گئے اللہ انہیں تے سکون لہائے تے انہیں کوں کولو دی فتح جڑتی اس۔

وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونََهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٢٠﴾

۲۰۔ تے پہوں سارا مال غنیمت جیرھا او گھنڈے پیں تے اللہ غالب تے سیانا۔

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَعَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونََهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ﴿٢١﴾

۲۱۔ اللہ تمہاڑے کیتے پہوں غنیمتیں دا وعدہ کیتے جیرھیاں تساں گھنڈے مال اوں تہا کوں تکھیں ڈے ڈتے تے لوکس دے ہتھ روکین سی تے تاں جو اے مومنین کیتے نشان بچتے تہا کوں سدھ راہ دو نیوے۔

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تے ڈو جھی گال جنیدی تہا کوں طاقت نہ ہائی اللہ سیسے ادنا فیصلہ کر ڈتے تے اللہ ہر شے تے قادر۔

وَلَوْ فَتَحْنَا لَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَلْوَارِثَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٣﴾

۲۳۔ جے کافر تمہاڑے نال جنگ کرن تے اوکتہ دلا کے ٹرو لیں تے ول انہیں کوں نہ سبگتی بلسی تے کوئی مددگار

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ﴿٢٤﴾

۲۴۔ اللہ دی سنت جیرھی پہلے پوری تھی ۛ تے توں اللہ دی سنت کوں وٹیا ہویا نہ ڈیکھیں۔

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٥﴾

۲۵۔ او ہو ۛ جیس اوں دے ہتھ تہا کوں تے تمہاڑے تے انہیں کوں تہا کوں تے انہیں دے غالب آون دے بعد مکہ وچ روک ڈتے تے اللہ تمہاڑے عملیں کوں ڈہرا کھڑے۔

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلُكُمْ وَلَوْلَا رِجَالُ الْمُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ الْمُؤْمِنَاتِ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَتِ

۲۶۔ اے لوکن جیرھے کافرں تے تہا کوں مسجد حرام کیں روکیندن تے وقف قربانی کیں دی روکیندن جو او اپنی اصل جاتی چ بگے تے جے کچھ مومن مرد تے

تَطَّوُّهُمْ فَتَصْنِبُكُمْ مِنْهُمْ مَعْرَةً، بِغَيْرِ عِلْمٍ
يُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا
لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۵﴾

مومن عورتاں نہ ہوں ہا تھا کوں جنہیں داپتہ نہ ہا ہے
لے ڈر نہ ہوے ہا تے تھا ڈے اتے غیب بگی علم دے
بغیر (تے اسان تھا کوں لڑکوں ہا) تاں جو اللہ جینکوں
چاہندے اپنی رحمت دج داخل کرے تے ہے اڈے اڈے
تھی و جن ہا تے اسان انہیں و جو کافریں کو ڈکھ لیں۔

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حِمَّةَ
الْبَاطِلِ فَإَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالزَّمَّهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا
أَخْتًا بَيْنًا وَأَهْلًا وَأَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۶﴾

۲۷۔ جیلہ کافریں اپنے دیس دج جہولت آلی
و پ کرٹ والی روح پیدا کیتی تے اللہ سیں اپنے
رسول تے تے مومنین تے آرام لہایا تے
تقویٰ تے انہیں دا پیر پکا کر ڈتا تے اے انہیں
دا تے انہیں دے مہر دا حق ہا تے اللہ سیں ہر
نئے کوں بہوں ہانڈے۔

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ
السُّجُودَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿۷﴾

۲۸۔ اللہ سیں اپنے رسول دی رؤیا کوں سچا کر
ڈتا جو تساں مسجد حرام دج پہسو جے اللہ چاہے
امن نال سریں دے وال مُنا کے تے چھوٹے کرا
کے۔ تساں ڈرسو نہ تے ادنکوں پستہ و جو
تساں نہ چاندے ہا دے تے ایندے سوا ہک
نزدیکی فتح رکھیں۔

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكُفِيَ بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿۸﴾

۲۹۔ اوہو جیں اپنے رسول کوں ہدایت تے دین حق نال
پٹھے تاں جو ادنکوں سارے دینیں تے غالب کرے
تے اللہ کافی گواہ۔

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ
رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّاعًا سَاجِدًا يُبْتَغُونَ فَضْلًا
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيَّاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ
أَثَرِ السَّجْدِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوَارِثِ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْجٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَظَلَّ

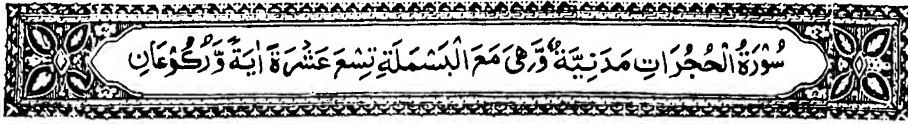
۳۰۔ محمد اللہ دے رسول ہن تے جبرے اوندے
نابن او کافریں دے مقابلہ دج سخت تے آیت
دج مہربانن توں انہیں کوں ڈیکھیں رکوع تے
تے سجدے دج او اللہ دا فضل تے اوندی
خوشی گویندن انہیں دے تھیں تے سجدیں دے

طائفة عندنا من المؤمنين

فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝

ج ۳

نشانیں اے توریت و حج انہیں دی مثال تے
انجیل و حج مثال ہک رٹھ آلی کار جیڑھی اپنی روئیدگی
کدھئی اونکوں پکا کیتے سی تے او بہوں
پکی تھی گئی تے او اپنی پاڑ تے تکرڑی تھی گئی
زمیندار کوں بہوں چنگی لگدی تے کافر کو زمین
تے اللہ مومنین نال تے جیڑھے نیک عمل کریندن
انہیں نال بخشش تے وڈے اجر دا وعدہ کیا ہوئے

سورة حجرات مدنی ۷۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ کے ناں نال جیہا بن
منگئے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دے
سامنے وادھو نہ الایا کرو تے اللہ کنیں ڈرو
بے شک اللہ ہوں سنن والا تے جانن والا۔
- ۳۔ اے مومنو! پٹے الانبی دے الاکنیں اچا
نہ کرو تے اوندے نال اچا نہ الایا کرو جیویں آپ
فتح الیندے ۷۰ ناں نال تہاڈے عمل دیکھ دیں
تے تہاکوں پتہ دی نہ لگی۔
- ۴۔ بے شک جیرے اللہ دے رسول دے کوہو
اپنے الاچکے رکھیندن اللہ انہیں دے دیں دے
تقویٰ دا امتحان گھن چکے انہیں کیتے بخشش تے
ہوں دجا اجر۔
- ۵۔ بے شک جیرے تیکوں کندھیں دے پھکنیں
سڈ مریدن انہیں دجو اکثر عقل نہیں کریندے۔
- ۶۔ تے جے اوصیر کرن تے توں آپ انہیں دو
باہر و آویں تے انہیں کیتے چنگا تے اللہ
ہوں بخشن والا تے مہربان۔
- ۷۔ اے مومنو جے تساں کنیں فاسق کوئی خبر
آنے تے پچھ گدھا کرو اے نہ تھیو جو تساں
کیں قوم کیتے لاعلمی نال معیبت بنو تے دل
اپنے کھیں دی دج نال شرمندہ تھی دجو۔
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقَدْ مَوَّابِينَ يَدِي اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَنِيعٌ عَلِيمٌ ②
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ
لَا تَشْعُرُونَ ③
- إِنَّ الَّذِينَ يَغْضَوْنَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ④
- إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ⑤
- وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ
خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑥
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ
فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ فَتُصْبِحُوا
عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ⑦

وَاَعْلَمُوا اَنْ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي
كَثِيرٍ مِّنَ الْاَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ
الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَوَّزَهُ إِلَيْكُمْ الْكَفَرُ
وَ الْفُسُوقُ وَ الْعِصْيَانُ أُولَٰئِكَ
هُمُ الرُّشِدُ وَ ۝

فَضَّلَا مِّنَ اللَّهِ وَ نِعْمَةُ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ كَثِيرَةٌ ۝

وَإِنْ طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا
بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا
الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَبْغِيَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ
فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ
يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ
وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرَكُمُ
مِّن قَوْمٍ عَنَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ
وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَنَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا
مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْبِذُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا
تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ
بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الظَّالِمُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ

۸۔ تے جان گھنوں جو تہاڑے ورح اللہ دا
رسول جے ہوں گالیں ورح تہاڑا آکھن مے
تے تہا کوں تکلیف تھیس تے اصل اللہ تہاڑے
کیتے ایمان پسند کیتے تے انیکوں تہاڑے دس ورح
سوٹھا کیتے سی تے کفر تے نافرمانی تے گناہ
کوں پسند سی کیتا ایسے ہدایت پادوں والیں۔

۹۔ اللہ دا فضل تے اوندنا احسان اللہ جاشن
والا تے سیانا ۷۔

۱۰۔ تے جے مومنین دے ڈوٹولے بھڑپوں
انہیں ڈونا ہیں ورح صلح کراڈ تے جے کوئی
ہک بے تے ظلم کرے تے تساں ظالم قوم
نال بھڑو جے تیں او اللہ دے حکم دوول
آوے تے جے اول آوے تے انصاف نال
انہیں دی صلح کراڈ تے انصاف کرو بے شک
اللہ سیس انصاف کرن والیں کوں چنگا جائے
۱۱۔ مومن تے بھراٹن اپنے بھراٹوں ورح صلح کراڈ
تے اللہ کنیں ڈرو تاں جو تہاڑے اتے رحم
کیتا ونجے۔

۱۲۔ اے مومنو کوئی قوم پی قوم تے نہ کھلے تھی سبکے
جو او انہیں کنیں چنگے ہوں تے نہ تریختیں پی
تریختیں تے کہیں تھی سبکے جو او انہیں کنیں
چنگیاں ہوں تے ہک ڈوجے کوں طے نہ
مارے کرد تے ہک ڈوجے دے ناں نہ وگاڑے
کرد ایمان دے بعد نافرمانی دا ناں ہوں گنہہ
تے جیرھا توبہ نہ کریسی ایسے لوک ظالمن۔

۱۳۔ اے مومنو ہوں سارے گمانیں کنیں جو بے شک

بَعْضُ الظَّنِّ إِنَّهُمْ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَئِضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَحِيمٌ ﴿۱۷﴾

کچھ گمان گناہن تے جاسوسی نہ کرو تے کوئی بے دے کھڈ پھو گلہ نہ کرے کیا کوئی اسے پسند کریسی جو الپٹے موئے بھرا دا ماس کھا دے تساں نا پسند کریسو تے اللہ کنیں ڈر رہے شک اللہ توبہ قبول کرن ڈالا تے مہربان۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ اے لوکو بے شک اساں تمہا کوں مرد تے عورت نال پیدا کیتے تے تہا ڈے ٹوے تے قبیلے بنائے تے جو ہک ڈو جھے کوں سچاں سگو بے شک اللہ کیتے عزت والا او ہے جیڑا متقی ہے بے شک اللہ جانن والا تے باخبر۔

قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِفَكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ بدو آہن اساں من گدھے توں آکھ تساں مومن توہے اصل آکھو اساں اسلام آندے تہا ڈے دیں وچ عالی ایمان کاء نیں پیٹھاتے جے تساں اللہ تے اوندے رسول دا آکھن منسو تے تہا ڈے عمل اصلو نہ گھٹائے ولین بے شک اللہ بخشش والا تے مہربان۔

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ مومن اوہن جیڑھے اللہ تے اوندے رسول کوں منیندن دل شک نیں کریندے تے اپٹے مال تے جان نال اللہ دے راہ وچ جہاد کریندن ایجھے لوک سچے ہن۔

قُلْ اتَّقُوا اللَّهَ يَذَرِكُمْ اللَّهُ مِنْهُ مَآ فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ توں آکھ کیا تساں اللہ کوں اپنا دین سکھائے اللہ جانڈے جو آسمانیں تے زمین وچ اللہ ہر شے کوں جانڈے۔

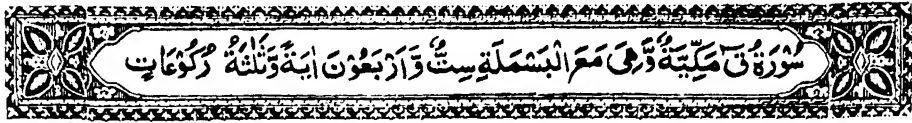
يَسْتَوُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَسْأَلُونِي عَنْكُمْ إِنَّمَا أَمْرٌ بِاللَّهِ يُنْزِلُ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَىٰكُمْ لِلْإِيمَانِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۲۲﴾

۲۱۔ او اپٹے اسلام دا تیڈے اتے احسان لیندن توں آکھ میڈے اتے اپٹے اسلام دا احسان نہ لاؤ اے اللہ دا تہا ڈے اتے احسان

جو اوں تہاکوں ہدایت ڈتی ۛ ایمان کیتے ہے
تساں سچے ہوئے۔

۱۹۔ بے شک اللہ آسمانیں تے زمین دے غیب
کوں جانڈے تے اللہ جو تساں کریندے ۛ اونکوں
ڈہرا کرے۔

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

سورة قیامت ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیات تے ۳ رکوعن ۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- قَسَمٌ بِالْقُرْآنِ الْحَمِيدِ ②
بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَاذِبُونَ
هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ③
إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا ذَلِكَ رَجْعٌ
بَعِيدٌ ④
قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا
كِتَابٌ حَفِيفٌ ⑤
بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ
مَرِيجٍ ⑥
أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا
وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ⑦
وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ مَوْجِدٍ ⑧
تَبَصَّرَهُمْ ذِكْرُهُمْ لِكُلِّ عِبْدٍ مُّخِينٍ ⑨
وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبَرَّكَ فَأَنبَتْنَا فِيهِ جَنَّتٍ
وَحَبَّ الْحَصِيدِ ⑩
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبر صابن
منگئے ڈیون ڈالا تے ہوں مہربان۔
۲۔ قادر اللہ سیس، قرآن مجید گواہ۔
۳۔ اصل او حیرانن جو انہیں دو کھ ڈراون ڈالا
اناہیں دجو آگئے۔ کافرین آکھے اے عجیب گال۔
۴۔ کیا جیلے اساں مردیوں تے مٹی تھی دیوں
اے ولن آلی گال عقل کنیں پریں لگدی۔
۵۔ ساکون پتہ جو زمین انہیں دجو گھنیدی تے
اساں کنیں کتاب جبر صابن ہر گال محفوظ رکھیدی۔
۶۔ اصل انہیں سج کون جھٹلائے جیلے او انہیں کنیں
آگئے تے او رلے ملے خیال دجن۔
۷۔ کیا انہیں اپٹے اُتے آسمان کون نیں ڈٹھا
اساں اونکوں کیوں بنائے تے اونکوں سوٹھا کیتے تے
اوندے دج کوئی کھلی جا کا نہیں۔
۸۔ زمین کون اساں دھلے تے اوندے دج پہاڑ
بنائے تے اوندے دج ہر قسم دے سوٹے جڑے
بنائے۔
۹۔ ہر جھکن دالے بندے کیتے نصیحت ایندے دج
تے نشان۔
۱۰۔ تے اساں آسمان کنیں برکت آلا پاٹی لہائے
تے اوندے نال باغ پیدا کیتے تے کھیتی والی رٹھ
دے دانے دی۔

- ۱۱- تے اچیاں کھیاں بُنائن جنیس دے گوشے ہک
ڈو جے دے اتے ہوندن۔
- ۱۲- او بندیں کیتے رزق تے اوں پانی نال
اساں بُر زمین کوں دسوں کریندے ہیں
ایویں ولاہیندا تھیون۔
- ۱۳- انہیں کنیں پہلے نوح، کھوہ آلیں تے ثمود
دی قوم جھٹلائے۔
- ۱۴- تے عاد تے فرعون تے لوط دے بھراویں۔
۱۵- تے جھگ آلیں تے تیغ دی قوم دی ساریں
رسولیں کوں جھٹلائے ساڈے عذاب دا وعدہ
پورا تھئے۔
- ۱۶- کیا اساں پسلی پیدا ئش کنیں تھک گئے ہیں۔
اصل اد نویں سردوں پیدا تھیون دج شک
کریندے پین۔
- ۱۷- تے اساں انسان کوں پیدا کیتے تے جانڈے
ہیں جو اوندرا نفس دسوسے پیدا کریندے تے
اساں اوندی شہ رگ دے دی کولہو ہیں۔
- ۱۸- جیلے ڈو نگران (فرشتے) کجے تے سچے پھٹن
ڈہرے پین۔
- ۱۹- انسان کوئی دی گال نہیں کریندا تے اوندے نال
ہک نگران تے محافظ ہوندے۔
- ۲۰- تے موت دی بے ہوشی اوسی اے سچ ایما
ہائی جیئ کنیں توں درکدا ہا نویں۔
- ۲۱- دھوتوں دجایا ویسی اے وعدہ دا ڈینہہ ہوسی۔
- ۲۲- ہرجان اوسی اوندے نال ہک ہکلن آلاتے
ہک گواہ ہوسی۔
- وَ التَّخَلُّ بِسَفْتٍ لِّهَاطُوعٍ
نُصِيْدٌ ۝
رَزَقًا لِّلْعِبَادِ ۚ وَ اٰخِيْنًا بِهٖ بَلَدَةٌ مَّيْتًا كَذٰلِكَ
النُّجُوْجُ ۝
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَّ اَصْحٰبُ الرَّسِّ وَ ثَمُوْدُ ۝
وَ عَادٌ وَ فِرْعَوْنُ وَ اِخْوَانُ لُوطٍ ۝
وَ اَصْحٰبُ الْاَيْكَةِ وَ قَوْمُ ثٰلُجٍ كُلُّ كَذَّابٍ اَلْوَسْلُ
نَحْنُ وَ عِيْدٌ ۝
اَفَعَيِّنَا بِالْخَلْقِ الْاَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ
خَلْقٍ جَدِيْدٍ ۝
وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ وَ عَلَّمْنٰهُ مَا نُوْسُوْهُ بِهٖ
نَفْسَهٗ ۚ وَ نَحْنُ اَقْرَبُ اِلَيْهٖ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيْدِ ۝
اِذْ يَتَلَكَّى الْمُتَلَقِيْنَ عَنِ الْيَمِيْنِ وَ عَنِ الشِّمَالِ
فَعِيْدٌ ۝
مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ اِلَّا لَدِيْهِ رَقِيْبٌ عَيْنِدٌ ۝
وَ جَآءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذٰلِكَ مَا كُنْتَ
مِنْهُ تَجِدُ ۝
وَ يُفْعَلُ فِي الصُّوْرِ ذٰلِكَ يَوْمَ الْوَعِيْدِ ۝
وَ جَآءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّعَهَا سَآئِرٌ وَ شَهِِيْدٌ ۝

- ۲۳۔ توں غفلت و معہ ہا نویں اسں گال کنیں اسان
تیڈا پردہ ہٹائے اُج تیڈی نظر تکھی ۶۔
- ۲۴۔ اوندا سنگتی آکھسی اے ڈیکھ جو میں کنیں
تیار۔
- ۲۵۔ تساں ڈوہیں ہر کافر تے حد کنیں ودھن
والے کوں دوزخ وچ سٹو۔
- ۲۶۔ ایویں چنگائی کنیں بہوں ہکٹن والے تے حد
کنیں ودھن والے تے شک پواوٹن والے کوں دی
- ۲۷۔ جس اللہ دے نال بیا معبود بنا گدھے انہیں
کوں سخت عذاب وچ سٹو۔
- ۲۸۔ اوندا سنگتی آکھسی اے ساڈے رب میں
ایکوں منہ زور نہ بنایا ہا اے آپ پرلے درجے
دی گمراہی وچ ہا۔
- ۲۹۔ اللہ آکھسی میڈے سامنے نہ بھڑویں پہلے
تھاڈو عذاب دی خبر پھٹی ہائی۔
- ۳۰۔ میڈے سامنے گال دھیندی نہیں تے میں
بندیں تے اصلو ظلم نہیں کریںدا۔
- ۳۱۔ جڈاں اسان دوزخ کوں آکھسوں کیا توں بھرتج
گیں او آکھسی ہی کئی شے ہے۔
- ۳۲۔ تے جنت اصلو متقیں دے کولہو کمر ڈتی ویسی۔
- ۳۳۔ اے جنت ہر جھکٹن والے تے خیریت دے کیتے ہے
جنیدا تھاڈے نال وعدہ ہا۔
- ۳۴۔ جیرھاٹک کے رحمن خدا کنیں ڈرسی تے اللہ
دو جھکٹن والے دل نال اوسی۔
- ۳۵۔ تساں جنت وچ سلاقی نال پیہہ ونجواے
ہمیشہ رہن دا ڈینہر۔
- لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ
غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿۲۶﴾
- وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَيْنِي ﴿۲۷﴾
- أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلُّ غَفْلٍ خَالٍ ﴿۲۸﴾
- مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿۲۹﴾
- إِلَّا نَذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقَيْنَاهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيدِ ﴿۳۰﴾
- قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْنَاهُ وَلَٰكِنْ كَانَ فِي
ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿۳۱﴾
- قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ
بِالْوَعِيدِ ﴿۳۲﴾
- مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا
بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿۳۳﴾
- يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَنَقُولُ هَلْ
مِن مَّزِيدٍ ﴿۳۴﴾
- وَأُلْقِيَ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرِ بَعِيدٍ ﴿۳۵﴾
- هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَقَابٍ
حَفِظْتُ ﴿۳۶﴾
- مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ
بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿۳۷﴾
- إِذْ خُلُوهُمَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿۳۸﴾

۳۶۔ اوندے وچ جو او چاہسن ہلسی تے اساں کنیں بیا ودھ وی ہے۔

۳۷۔ تے انہیں کمیں پہلے اساں کے تلاؤستیاں ہلاک کیتن انہیں دی پکڑ وی مکڑی بائی تے اوک دے برگوشے وچ لکھن کیتے اکھڑیں کھڑے ہن ہن کوئی بچن دی جا ہے؟
۳۸۔ بے شک ایندے وچ دل آسے کیتے نصیحت تے میرھا کن لیندے تے غور کریندے تے ڈہدے اوندے کیتے دی نصیحت۔

۳۹۔ تے اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ چھی دوریں وچ پیدا کیتے تے ساکوں تکلیڑا نہیں تھیا۔

۴۰۔ جو او آہن اوندے تے توں مبرکتے اپنے رب دی صفتیں نال تسبیح کر بھ نکھن کنیں پہلے تے لہن کنیں دی پہلے۔

۴۱۔ تے رات کوں دی اوندی تسبیح کرتے ہر عبادت دے پھیکڑ وچ دی۔

۴۲۔ تے سنن جڈاں ہک سڈن والا کولو کنیں ہڈیسی
۴۳۔ تے جڈاں او حقی آوٹ والے عذاب دا شور سٹسن اے جیندا تھیون دا ڈیہنہ ہوسی۔

۴۴۔ بے شک اساں جو لیندے تے مریندے ہیں تے ساڈو ولے۔

۴۵۔ جڈاں زمین انہیں دی شرارتیں نال پھٹ ویسی تے او جلدی نکھسن اے خشر ساڈے کیتے سوکھا۔

۴۶۔ اساں چاندے ہیں جو او آہن تے توں انہیں تے جابر نوں توں محس اوکوں قرآن نال نصیحت کر جیرھا عذاب کنیں ڈردے۔

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۝

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّخِصٍ ۝
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ۝

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ۝

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۝

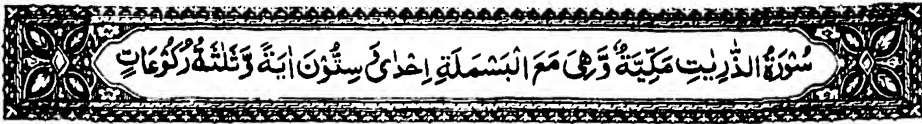
وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ النُّجُومِ ۝

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۝
يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ۝

إِنَّا نَحْنُ غَنِيٌّ وَنُؤْتِيكَ وَالنَّارَ الْوَعِيدَ ۝

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حُزْنُهُمْ عَلَيْكَ يَسِيرٌ ۝

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدِ ۝

سورة ذاریات مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایٹیاں ۶۱ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن
متنگے ڈیوٹن والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ او ہوائیں گواہن جیرھیاں جھڑاڑی دین۔
- ۳۔ تے مینہ دابار چیندن۔
- ۴۔ تے ہوئے ہوئے ٹردین۔
- ۵۔ تے ساڈے حکم ونڈیندن۔
- ۶۔ جیرھا تہاڈے نال وعدہ کیا گئے او سچا۔
- ۷۔ بے شک دین (سزا) اوسی۔
- ۸۔ تے آسمان پیش جیرھا رستیں آلا۔
- ۹۔ بے شک تہاں اختلاف وچ ہوئے۔
- اونڈے نال او شخص پھیرا دیندے جندے کیتے
حکم تھیندے۔
- ۱۱۔ اکلان کرن والے ہلاک تھی گئے۔
- ۱۲۔ جیرھے غفلت وچ بھلے پین۔
- ۱۳۔ پچھدن جزا سزا دا ڈینہ کڈن۔
- ۱۴۔ جڈاں او بھاتے ازماؤے ولین۔
- ۱۵۔ چکھو اپٹے عذاب کون جیرھا ہے جیرھا تہاں جلدی
منگدے ہاوسے۔
- ۱۶۔ بے شک متقی بہشت تے چشین وچ ہوسن۔
- ۱۷۔ جو انہیں دا رب انہیں کون ڈیسی او ہر گھنسن۔
- پیشک او ایس کنیں پہلے چٹکے کم کریندے ہن۔
- ۱۸۔ تے رات کون ہوں گھٹ سمدے ہن۔
- وَالذَّارِیَّتِ ذُرُوءًا ②
فَالْحِیْلِیَّتِ وَقُورًا ③
فَالْجَبْرِیَّتِ یُسْرًا ④
فَالْمَقْسِیَّتِ اَمْرًا ⑤
اِنَّا نُوْعِدُکُمْ لَصَادِقًا ⑥
وَاِنَّ الدِّیْنَ لَوَاقِعٌ ⑦
وَالسَّمَاءِ فَاۡتِ الْجُبِّی ⑧
اِنَّا کُمْ لَبٰی قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ⑨
یُؤْتٰکَ عَنْهُ مَنۡ اَوْکَ ⑩
قُلِّیْلَ الْخَاصُّوْنَ ⑪
الَّذِیْنَ هُمْ فِیْ عَمْرٍۭیۡ سَاهُوْنَ ⑫
یَسْأَلُوْنَ اَیَّانَ یَوْمِ الدِّیْنِ ⑬
یَوْمَ هُمْ عَلَی النَّارِ یُقْتَلُوْنَ ⑭
ذُوقُوا فِتْنَتَکُمْ هٰذَا الَّذِیۡ کُنْتُمْ بِہِ تَسْتَعْجِلُوْنَ ⑮
اِنَّ السَّاعِیْنَ فِیۡ جَنَّتٍ وَعَعُوْنَ ⑯
اِخِیْرَیْنَ مَا اَنَّهُمْ رِبُّهُمُ اِنَّهُمْ کَانُوْا قَبْلَ
ذٰلِکَ مُحْسِنِیْنَ ⑰
کَانُوْا قَلِیْلًا مِّنَ الْاِیْلِ مَا یَهْجَعُوْنَ ⑱

- ۱۹۔ تے ڈنہ کوں بخشش منگدے ہن۔
 ۲۰۔ تے انہیں دے مال وچ منگن تے نہ منگن والے دا حق ہا۔
 ۲۱۔ تے زمین وچ یقین کرن والیں کیے نشان۔
 ۲۲۔ تے تہا ڈے اپنے وجود وچ وی نشان تساں ڈہرے نوے۔
 ۲۳۔ تے آسمان وچ تہا ڈا رزق تہا وی جیندا تہا ڈے نال وعدہ ہا۔
 ۲۴۔ آسمان تے زمین دے رب دی قسم بے شک او بیج جیویں تساں الیندے پئے۔
 ۲۵۔ کیا تیں کنیں ابراہیم دے عزت دار مہانیں دی گال پچی۔
 ۲۶۔ جیہ او اوں کنیں آئن تے آکھئے نیں سلامتی ہوئے اوں آکھئے سلامتی ہوئے تساں انہیں لوک ہوئے۔
 ۲۷۔ ول اپنے گھر والیں دو چپ چپا تے آئے تے ہک بھنا ہویا وچھا چا آئے۔
 ۲۸۔ انہیں دے کوہو کیے سی تے آکھئے سی کیا تساں کھندے نوے۔
 ۲۹۔ انہیں کنیں ڈر محسوس کیے سی۔ انہیں آکھئے نہ ڈر تے انہیں انکوں ہک عالم پتیردی خوش خبری دتی۔
 ۳۰۔ اوندی زال آئی شرمیندی پئی ہائی اپنے منہ تے چاٹاں مارن پئے گئی تے آکھیں میں پڑھی تے سندھ ترمیمت ہاں۔
 ۳۱۔ انہیں آکھئے ایویں ہے تیڈے رب آکھئے اے تھیں تے بے شک او ہوں سیانا تے
- وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَفْهِمُونَ ﴿۱۹﴾
 وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْزُومِ ﴿۲۰﴾
 وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۱﴾
 وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۲۲﴾
 وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ﴿۲۳﴾
 فَوَدَّ النَّسَاءُ وَالْأَرْضُ إِنْهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِفُونَ ﴿۲۴﴾
 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ﴿۲۵﴾
 إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ﴿۲۶﴾
 فَارْجِعْ إِلَى أَهْلِكَ نَجَاءً مِّنْ عَجَلٍ سَيِّئٍ ﴿۲۷﴾
 فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ﴿۲۸﴾
 فَأَوَسَّ مِنْهُمْ خِيَفَةً قَالُوا لَا تَنْخَفُ وَبَشِّرْهُ
 بِغُلَامٍ عَلَيْهِ ﴿۲۹﴾
 فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرٍّ فَصَكَتْ وَجْهَهَا وَ
 قَالَتْ حُجُودٌ عَقِيمٌ ﴿۳۰﴾
 قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ
 الْعَلِيمُ ﴿۳۱﴾

ہوں جائنٹ والا۔

۳۲۔ اوس آکھئے تہاڈا کیا کم اے قاصدو۔

۳۳۔ انہیں آکھئے بے شک اساں مجرم تو م دوپٹے
گئے ہیں۔

۳۴۔ تاں جو اساں انہیں تے سنی مٹی دے ڈیلھ
سٹوں۔

۳۵۔ انہیں ڈیلیس تے تیرے رب نے حد کنیں
دھن والی قوم کیتے نشان لائے ہوئن۔

۳۶۔ تے اساں اوندے دچو مونیں کوں کڈھ کڈھا۔
۳۷۔ ہک گھر دے سوا ساکوں مسلمانیں دا بیا کوئی گھر
نہیں ملیا۔

۳۸۔ تے اساں اوندے دچ انہیں کوکس کیتے
نشان چھوڑیے جیرے ڈکھ ڈیوں والے عذاب
کنیں ڈردن۔

۳۹۔ تے موسیٰ دچ نشان ہن جیلھ اساں
اونکوں کھل کھل دیل بے کے فرعون دوپٹے۔

۴۰۔ اوکند ولا کے اپنے بٹیں دوڑ گیا تے آکھیس
اے جادوگر تے پاگل۔

۴۱۔ تے اساں اونکوں تے اوندے لشکر کوں پکڑ
گدھاتے انہیں کوں سمندر دچ سٹ گھتیا تے
اچ نیس او ملام تھیندا پیئے۔

۴۲۔ تے عاد دچ نشان ہن جیلھ اساں انہیں
تے ہڈا دھی اندھاری گھولی ہائی۔

۴۳۔ او حیرمی فئے تے اندی ہائی اوں کوں محض گلی
ہوئی پڑیس آلی کار کر ڈیندی ہائی۔

۴۴۔ تے ثمود دچ دی نشان ہن جیلھ انہیں کوں

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۲﴾

قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ مُجْرِمِينَ ﴿۳۳﴾

لُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَارَةٌ مِّنْ طِينٍ ﴿۳۴﴾

مُسَوَّمَةٌ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿۳۵﴾

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۶﴾

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۷﴾

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
الْعَذَابَ الْإِلَهِيَّ ﴿۳۸﴾

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿۳۹﴾

فَتَوَلَّىٰ بِرُكْحِهِمْ وَقَالَ سَجَرٌ
أَوْجُنُونَ ﴿۴۰﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ
مُلِيمٌ ﴿۴۱﴾

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
الْعَاقِبِيَّ ﴿۴۲﴾

مَا تَذَرُ مِن شَيْءٍ أَتَتْ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلَتْهُ كَالْأَمْوِثِ ﴿۴۳﴾

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَسْعُوا

- حَتَّٰ جِنَّۙ ۝۳۷
فَعَتَوَاعَنۙ اَمْرًاۢ بِهٖمۙ فَاَخَذَ تَهُمُ الضَّعِیْقَةُ وَهَمٌ
یَنْظُرُوْنَ ۝۳۸
- ۴۵۔ آکھیا گیا ہا جو حک مدت تیس فائدہ
تے انہیں اپنے رب دے حکم دی نافرمانی
کیتی تے انہیں کوں انہیں دے ڈہریں ڈہریں
ہک عذاب آپکریا۔
- ۴۶۔ او نہ کھڑے تھی سبگدے ہن تے نہ او مددگن
سبگدے ہن۔
- ۴۷۔ تے ایں کنیں پہلے نوح دی قوم دی ہائی
او دی نافرمان قوم ہن۔
- ۴۸۔ تے اساں آسمان کوں اپنے ہتھیں نال بٹائے
تے اساں پہوں ودھاوٹ دی طاقت رکھندے ہی۔
- ۴۹۔ تے زمین کوں اساں وچھائے تے اساں پہوں
چٹنگے وچھاوٹ والے ہیں۔
- ۵۰۔ تے ہر شے دے اساں جوڑے بٹائے تاں
جو تہاں نصیحت پکڑو۔
- ۵۱۔ تہاں اللہ دو در کو بے شک میں اوں دے ولوں تہا کوں
کھلا کھلا ہوشیار کرٹ والا ہاں۔
- ۵۲۔ تے اللہ دے نال کیس پے کوں معبود نہ بٹاؤ
بے شک میں تہا کوں کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔
- ۵۳۔ ایویں انہیں کنیں پہلے جڈاں رسول آئے
انہیں آکھئے اے تے محض جادوگر تے پاگل۔
- ۵۴۔ انہیں ہک ڈوجھے کوں وصیت کیتی ہوئی
اصل اوہن دی منہ زور لوک۔
- ۵۵۔ توں انہیں کنیں کٹھ دلا گن، تیکوں ملاں نہ کیتا
ویسی۔
- ۵۶۔ تے نصیحت کر بے شک نصیحت مومنین کوں
فائدہ ڈیندی ۶۔
- وَقَوْمًاۢ نُّوحٍۙ مِنْۢ قَبْلُۙ اِنَّهُمْۤ کَاۡثِرٌۭ
قَوْمًاۢ فِیۡقِیۡنَ ۝۳۹
وَالسَّمَآءَ بَنَیۡنَهَاۢ بِاَیۡدِیۡ وَاِنَّا لَمُوسِعُوْنَ ۝۴۰
وَالۡاَرۡضَ قَرَّشۡنَهَاۢ فَنِعَمَ الۡبَہِدُوْنَ ۝۴۱
وَمِنْۢ کُلِّ شَیۡءٍ خَلَقۡنَا ذَوۡجِیۡنَ لَعَلَّکُمۡ تَذٰکُرُوْنَ ۝۴۲
فَقَرَّۤاۤ اِلَی اللّٰہِۙ اِنِّیۡ لَکُمۡ مِّنۡہٗ نَذِیۡرٌ
مُّبِیۡنٌ ۝۴۳
وَلَا تَجۡعَلُوۡا مَعَ اللّٰہِۙ اِلٰہًاۤ اٰخَرَۙ اِنِّیۡ لَکُمۡ مِّنۡہٗ نَذِیۡرٌ
مُّبِیۡنٌ ۝۴۴
کَذٰلِکَ مَاۤ اَتٰی الَّذِیۡنَ مِنْۢ قَبْلِہِمۡ مِنْ رَّسُوْلِیۡۤ اِلَّا
قَالُوۡا سَآجِرٌۭ اَوْ جُنُوۡنٌ ۝۴۵
اَتَوَاصِیۡہِۙ بَلۡ هُمۡ قَوْمٌ طَآغُوۡنٌ ۝۴۶
فَتَوَلَّ عَنْہُمْۙ فَمَاۤ اَنْتَۤ بِمُلُوۡمٌ ۝۴۷
وَذٰکِرٌۭۙ اِنَّ الَّذِیۡرَ لَیۡ تَنۡفَعُ الْمُؤۡمِنِیۡنَ ۝۴۸

- وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿۵۷﴾
 ۵۷۔ تے میں جنس تے انسانیں کوں محض ات
 گالہوں پریدل کیتے جو او میڈی عبادت کرن۔
- مَّا أُرِيدُ مِنْهُمْ فَرِيقٌ مِّنْ رِّزْقِي وَمَا أُرِيدُ
 أَن يَبْطِغُوا فِيَّ ﴿۵۸﴾
 ۵۸۔ میں انہیں کنیں روزی نہیں منگدا تے نہ چاہندا
 جو او میکوں روٹی کھوادن۔
- إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿۵۹﴾
 ۵۹۔ بے شک اللہ روزی ڈیونڈ والا تے زبردست
 طاقت والا ۶۰۔
- فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا قَبْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ
 فَلَا يَسْتَفْعِلُونَ ﴿۶۰﴾
 ۶۰۔ بے شک ظالمیں دے اوں گناہ ہن جیویں
 انہیں دے ساتھیں کیتے ہن او جلدی نہ کرن۔
- فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي
 يُوعَدُونَ ﴿۶۱﴾
 ۶۱۔ کافرین کیتے اوں ڈینہہ ہلاکت جیرے ڈینہہ
 دا انہیں نال وعدہ کیتا دیندا ہا۔

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ ذَرَاهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سورة طور مکی ۷۰ آیتوں والی ۵۰ آیتوں والی ۲ رکعتوں والی۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- وَالطُّورِ ②
- وَكُتِبَ مُسْتُورٍ ③
- فِي سَرَاتٍ مُّشْهُورٍ ④
- وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ⑤
- وَالشَّفْعِ الْمَرْفُوعِ ⑥
- وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ⑦
- إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧
- مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ⑨
- يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ⑩
- وَتَسِيرُ الْجِبَالُ سَيْرًا ⑪
- فَوَيْلٌ لِلْمُصَدِّقِينَ ⑫
- الَّذِينَ هُمْ فِي حُوزٍ يُلْعَبُونَ ⑬
- يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَىٰ نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ⑭
- هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ⑮
- أَفَسِحْرٌ هَذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ⑯
- إِضْلُوهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ ⑰
- إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑱
- إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ⑲
- ۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے ناں نال جیرھا
بن سنگھ ڈیوٹ والا تے دل دل رحم کرن والا۔
۲۔ طور گواہ۔
۳۔ تے لکھی ہوئی کتاب گواہ۔
۴۔ جیرھی چھڑیے کاغذیں تے لکھی ہوئی۔
۵۔ تے ہنیشہ آباد رہن والا خانہ کعبہ گواہ۔
۶۔ تے اُچی رہن والی چھت گواہ۔
۷۔ تے چھولیاں مارن والا سمندر گواہ۔
۸۔ بے شک تیرے رب دا عذاب ضرور اوسی۔
۹۔ اونکوں کوئی ہٹا نہیں سگدا۔
۱۰۔ جڑاں بدل جوش و جھ ہوسی۔
۱۱۔ تے پہاڑ ٹرپوسن۔
۱۲۔ تے اوں ڈینہہ جھٹلاوٹن والیں کیتے ہلاکت۔
۱۳۔ جیرھے اپنی بے ہودگی و جھ کھنڈ دے پئے ہن۔
۱۴۔ جلیے انہیں کوں دوزخ دی بھا دو دروہ کے
نیتا ویسی۔
۱۵۔ اے او بھا جیندا تساں انکار کریندے ہاڑے۔
۱۶۔ کیا اے جادو یا تمہا کوں کئی شے ڈسدی نیں۔
۱۷۔ ایندے و جھ پہہ و نچو صبر کرو یا نہ صبر کرو تہا بے
کیتے ہرکا گال تمہا کوں محض تہا بے عملی دابدلہ ڈتا
ویندا پئے۔
۱۸۔ بے شک متقی جنتیں تے نعتیں و جھ ہوسن۔

فَلْيَهَيِّئْ لَهُمْ سَبِيلَهُمْ وَوَقِهِمْ سَبِيلَهُمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ①

۱۹۔ اللہ جو انہیں کوں ڈیسی او اوندے تے خوش
ہوسن تے انہیں دارب انہیں کوں دوزخ دے
عذاب کنیں پھیس۔

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ②

۲۰۔ کھاؤ تے پیو اے تہاڑے عیس دی وجہ
نال بابرکت۔

مُنْكِيْنَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَرَزَقْنَهُمْ عَزْوَ
عِينَ ③

۲۱۔ او قطاریں دوج دچھے ہوئے ہماچیں تے
وہاٹے رکھ کے پیٹے ہوسن تے وڈی وڈی اکھیں
آلیاں تریکتیں انہیں دے اساں جوڑے بیسوں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ
أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ④

۲۲۔ جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں دی اولاد
وی ایمان دوج انہیں دے کچھوٹری ۷ اساں
انہیں کوں تے انہیں دی اولاد کوں کٹھا کر ڈیوں
تے انہیں دے عیس دچو ذرا دی گھٹ نہ کریرا
ہر شمع اپے عیس دے بدلے دوج گانٹھے ہے۔
۲۳۔ تے اساں انہیں کوں جو او چاہسن میوے
تے گوشت ڈیوں۔

وَأَمَّا الَّذِينَ هُمْ بِهَا كَاهِنٌ وَآلِهِمْ فَمَا يَشْتَهُونَ ⑤

۲۴۔ او اتھاں ایتھے پیالیں کیتے بھڑسن جنیدے
نیچے دچ دکواس بوسی تے دگناہ بری۔

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَعْوَ فِيهَا
وَلَا تَأْتِيهِمْ ⑥

۲۵۔ تے خادم انہیں دے چودھارو چکر مرہیں
ایوں بگسن جیویں او پردیں دوج ویلہٹے ہوئے
موتی ہن۔

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأْسُهُمْ لَوْلُؤٌ
فَلْيَكُونُوا ⑦

۲۶۔ تے او ہک ڈو بچے دو منہ کر کے پچھسن۔
۲۷۔ آکھسن بے شک اساں پہلے وی اپٹے ہتر
دے انجام کنیں ڈر دے ہاسے۔

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ⑧

قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ⑨

۲۸۔ اللہ سیٹس ساڑے اتے احسان لائے اول
سا کوں تہی لوار دے عذاب کنیں بچا گدے۔

فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْهِنَا وَوَقْنَا عَذَابَ السُّمُورِ ⑩

۲۹۔ بے شک اساں ایں کنیں پہلے اونکوں سڑیندے

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلَ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ

الْبُرِّ الرَّحِيمِ ۝

ہاے بے شک اد نیک سلوک کرن والا
تے ہوں مہربان۔

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ
وَلَا كَاهِنَةٍ ۝

۲۰۔ توں نصیحت کریندا رہ توں اپنے رب دی نعمت
نال نہ تے توں دلی ہوئیں تے نہ پاگل۔

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّهِ
الْمُتُونِ ۝

۳۱۔ یا آہدن شاعرِ اساں ایتدے کیتے زمانے
دی تباہی دا بھالا گدھی پئے ہیں۔

فَلْيَرْبِّصُوا فِائِي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْتَبِصِينَ ۝

۳۲۔ توں آکھ بھالا گھنوں بے شک میں تہاڑے
نال بھالا گدھی کھڑاں۔

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ
طَاعُونَ ۝

۳۳۔ یا انہیں دے خواب تے عقلان انہیں کوں
اے حکم بڈیندن یا او منہ زور قوم۔

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

۳۴۔ کیا آہدن اوں آپو گال بنائی ۷ اصل او
منیدے نیں۔

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِنْ كَانُوا
صَادِقِينَ ۝

۳۵۔ اوہو جنہیں کوئی گال تے آنن ہے او سچے ہن۔

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ۝

۳۶۔ کیا انہیں کوں بے مقصد پیدا کیا گئے یا کیا او
پیدا کرن والن۔

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا
يُوقِنُونَ ۝

۳۷۔ کیا آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے نیں اصل او
یقین نہیں کریندے۔

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ
الْمُصْطَفُونَ ۝

۳۸۔ کیا انہیں گنیں تیرہڑے رب دے خزانے ہن
یا او دروئے ہن۔

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَنْتَعِلُونَ فِيهِ فَلَئِنِ اتَّسَعَتْ
مُسْتَعْتَمُونَ ۝

۳۹۔ کیا انہیں کیں پوڑی ۷ جیندے نال او اللہ دیاں گالیں
سُنن تے اونہے سُنن والا کوئی کھلی دلیل گھن آوے۔

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ۝

۴۰۔ کیا خدا کیتے دھیریں ہن تے تہاڑے کیتے پترن۔

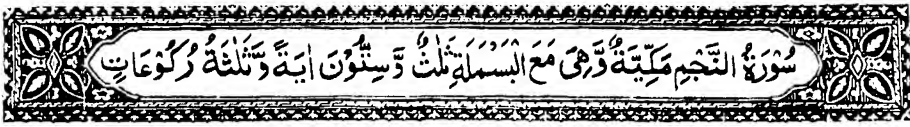
أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۝

۴۱۔ کیا توں انہیں کیں اجر سنگھیں تے او پچی دے ہار
تے آئے پین۔

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ۝

۴۲۔ کیا او غیب جانن تے او مکھسے پین۔

- ۴۳۔ کیا او تدبیر کرن چاہند تے جیسے کافرن اصل تے انہیں دے خلاف تدبیراں تھیوین۔
- ۴۴۔ کیا انہیں کیتے اللہ دے سوا کوئی معبود الٰہیٹس پاک جو او شرک کریندن۔
- ۴۵۔ تے جے او آسمان کینس کوئی ٹوٹا ڈھانڈا بکھن آہن اے گھانا بدل۔
- ۴۶۔ انہیں کوں چھوڑ بڑے تاں جو او ملن اوں دینہ کوں جیندے وچ انہیں کوں (ڈرنال) بے ہوش کر ڈتا ویسی۔
- ۴۷۔ جڈاں انہیں دیاں تدبیراں کھودی کم نہ اوسن تے انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔
- ۴۸۔ تے بے شک عالمیں کیتے عذاب اوں عذاب دے سواوی ہن تے اصل ہوں سارے کوک چاٹدے نیس۔
- ۴۹۔ توں اپٹے رب دے حکم تے قائم رہے شک توں ساڈے اکھیں دے ساٹے ہویں تے توں جیلے اٹھیں اپٹے رب دی مددے نال نال تسبیح کر
- ۵۰۔ تے رات کوں اوندی تسبیح کرتے جیلے تارے کنڈ دلاون اوں ویلے دی تسبیح کر۔
- أَمْرِ يُبْذَرُونَ كَيْدًا ۚ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ أَنْ يَكِيدُوا ۖ
- أَمْرُهُمْ إِلَهُ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝
- وَأَنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۝
- فَذَرْهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۖ
- يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝
- وَأَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُونَ ذَلِكَ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝
- وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ۖ
- وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ۝

سورة نجم مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۳ آیات تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرط بن
منکے ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ اوتارا گواہ جیلے اوتلے اوسی۔
- ۳۔ تہاڑا ساتھی نہ بھلے تے نہ گمراہ تھے۔
- ۴۔ تے اپنی خواہش نال گالیں نہیں کریندا۔
- ۵۔ اے وحی ۷ جبرصی اوندو آئی ۷۔
- ۶۔ اے اونکوں طاقت دے خدا سکھائے۔
- ۷۔ دل دل طاقت ڈکھیندے تے حکومت دے
تخت تے بہہ گئے۔
- ۸۔ تے او آسمان دے کناریں تے ظاہر تھیندے پئے۔
- ۹۔ دل او خدا دے کولہو تھیا تے خدا اوندے کولہو تھیا۔
- ۱۰۔ تے او ڈڈ کمانیں دا وتر بن گئے یا این کیں
وی زیادہ کولہو تھے۔
- ۱۱۔ دل اوں اپنے بندے دو وحی کیتی جبرصی کیتی۔
- ۱۲۔ اوندے دل جوڑے اوں کوڑ نہیں ماریا۔
- ۱۳۔ کیا تاساں اوندے ڈیکھن تے جیڑا لیندے ۷۔
- ۱۴۔ تے اوں تے اونکوں ڈوجی دھر ڈٹے۔
- ۱۵۔ اوں بیر نال جبرصی سب توں پھیکیڑ وچ بائی۔
- ۱۶۔ اوندے نال جنت المادوی ہے۔
- ۱۷۔ اوں بیر کوں لکاوٹ والی شے لکا گھیا۔
- ۱۸۔ تے اوندی اکھ نہ پیری تے نہ اگودھی بائی۔
- ۱۹۔ اوں اپنے رب دے وڈے نشانیں دھوک ڈٹا۔
- وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ②
مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ③
وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ④
إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ⑤
عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ⑥
ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ⑦
وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ⑧
ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ⑨
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ⑩
فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ⑪
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ⑫
أَفَتَسْمُرُونَكَ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ⑬
وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ⑭
عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ⑮
عِنْدَهَا جَنَّةُ النَّارِ ⑯
إِذْ يَخْشَعُ السِّدْرَةُ مَا يَخْشَعُ ⑰
مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ⑱
لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ⑲

- ۲۰۔ اَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝
وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰی ۝
اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنثٰی ۝
- ۲۱۔ تساللات تے عری دا حال سناؤ۔
۲۲۔ تے تریجے منات دا وی جیرھا بیاہ
۲۳۔ کیا تہاڑے کیتے چھوہرن تے اوندے کیتے
چھوہریں ہن۔
- ۲۴۔ اے تے کافی دنڈر۔
۲۵۔ اے کچھ ناں ہن جیرے تسال تے تہاڑے
پیوڑاڑیں رکھ گدھن اللہ سیس ایںدے کیتے کوئی
دلیل نہیں لہائی او محض گمان دی پیروی کریندے
ہین تے اوندی جو انیس دے نفس چاہندن
تے انیس دواہیں دے رب ولو پراہیت آگئی۔
- ۲۶۔ کیا انسان جو خواہش کرے ادنکوں بل ویندی۔
۲۷۔ (سنو) دنیا تے آخرت دیاں نعمتاں اللہ کنیں
ہن۔
- ۲۸۔ تے آسمان وچ ہوں سارے فرشتے ہن
جنہیں دی سفارش کوئی فائدہ نہیں بڑیندی سوائے
ایندے جو اللہ جنیدے کیتے اجازت بڑیوے
تے پسند کرے۔
- ۲۹۔ بے شک جیرے آخرت تے ایمان نہیں
ایندے او فرشتیں دے تربیتیں جنہیں ناں رکھیندن
۳۰۔ تے انہیں کون ایندا کوئی پتہ نہیں او محض گمان
دے چھو چلدے پین تے گمان حق دے مقابلے
وچ کوئی فائدہ نہیں بڑیندا۔
- ۳۱۔ تے جیرھا ساڑے ذکر کیں منہ پھریندے ادں
کنیں منہ پھیر گھن تے او محض دنیاوی زندگی چاہندے۔
۳۲۔ انہیں دا علم ایسوتلا بے شک تیرا رب ہوں
جائے جیرھا اچھے راہ کنیں پریں ہے تے اد جائے
- اَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝
وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰی ۝
اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنثٰی ۝
تِلْكَ اِذَا قَسَسَهُ ضَيْلٌ ۝
اِنْ هٰی اِلَّا اَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوْهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُكُمْ
مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ اِنْ يَتَّبِعُوْنَ اِلَّا
الظَّنَّ وَمَا تَهْوٰی الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ
رَّبِّهِمْ الْهُدٰی ۝
اَمْرًا لِّاِنْسَانٍ مَا يَكُنّٰی ۝
فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰی ۝
وَكَمْ مِنْ مَّلَكٍ فِی السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِیْ شَفَاعَتُهُمْ
شَيْئًا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اَنْ يَّاذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ يَّشَآءُ وَ
یَرِظُ ۝
اِنَّ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ لَیَسْتَوْنَ الْمَلَائِكَةَ
تَسْوِیَةً الْاُولٰٓئِی ۝
وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِنْ یَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَ
اِنَّ الظَّنَّ لَا یُغْنِیْ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا ۝
فَاَعْرِضْ عَنْ مَنْ قَوَّلِیْ هٗ عَنْ وَكِرْنَا وَكَمْ یُذِرُ اِلَّا
الْحَیٰوةَ الدُّنْیَا ۝
ذٰلِكَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِیْلِهِ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰی ۝

جیرا سدرہ راہ تے ہے۔

۳۲۔ تے جو آسمانیں تے زمین وچ سب اللہ داہ تاں جو اللہ سیٹ گناہ گاریں کوں انہیں دے عیس دی سزا تے چنگے کم کرن والیں کوں چنگی جزا ڈیوے۔

۳۳۔ جرمے لوک سوائے ڈیڑھی تیں دجہن دے دے گناہیں کنیں تے بے حیائی کنیں پجہن تے بے شک تیبڑا رب ہوں بخش والاہ تے او جانڈے جیلے اوں تہا کوں زمین وچ پیدا کیتے جیلے تاں ما دے ڈوہیں وچ محکمے ہوئے ہادے تے تاں اپٹے آپ کوں پاک نہ آکھو او ہوں ہانڈے اونکوں جیرا متقی ۔

۳۴۔ کیا تیں کنڈ ولاوٹ والے کوں بٹے۔
۳۵۔ تے تھوڑا بڑے سسی تے دل شومائی کیتی اس۔
۳۶۔ کیا اوں کنیں غیب دا علم تے او بڑھاپے۔
۳۷۔ یا اونکوں موسیٰ دی شریعت دا پتہ نہیں۔
۳۸۔ تے ابراہیم دا جیس وعدہ پورا کیتے۔
۳۹۔ جو کوئی جان ہے دا بار نہ چھسی۔
۴۰۔ تے انسان کوں محض اتنا مجلس جتنا او کوشش کر لسی۔

۴۱۔ تے اونڈی کوشش دا نتیجہ بڑکھا یا لسی۔
۴۲۔ ول اونکوں پورا پورا بدلہ بڑکھا یا لسی۔
۴۳۔ تے بے شک تیبڑے رب دے ہتھ فیصلہ۔
۴۴۔ تے بے شک او ہر کھیلندے تے او ہر دیندے۔
۴۵۔ تے بے شک او ہر مریندے تے جویندے۔
۴۶۔ تے بیشک ہر جوان تے تریختیں دے جڑے پیدا کیتن۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسَاءُوْا وَيَاْعِلُوْا الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنِ ﴿٦٦﴾

الَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبٰرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ اِلَّا اللَّغْوَ اِنَّ رَبَّكَ وَّاسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذَا اُنْتَشَأْتُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اُنْتُمْ اَحْيٰءٌ فِيْ بُطُوْنِ اُمَّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اْتَقٰى ﴿٦٧﴾

اَقْرَبَتْ الَّذِي تَوَلٰى ﴿٦٨﴾
وَاَعْطٰى قَلِيْلًا وَّاَكْثٰى ﴿٦٩﴾
اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بِرَءِىْ ﴿٧٠﴾
اَمْرًا يُبَيِّنُ لِمَا فِيْ خُفُوْفِ مُوْعِدِىْ ﴿٧١﴾
وَرٰبِرْهِيْمَ الَّذِي وَقٰى ﴿٧٢﴾
اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ﴿٧٣﴾
وَاَنْ لِّبَئْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰى ﴿٧٤﴾

وَاَنْ سَعِيَّهٖ سَوْفَ يَرْضٰى ﴿٧٥﴾
ثُمَّ يُجْزٰى الْجَزَآءَ الْاَوَّلٰى ﴿٧٦﴾
وَاَنْ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ﴿٧٧﴾
وَاَنْهٗ هُوَ اَضْحٰكٌ وَّاَبْكٰى ﴿٧٨﴾
وَاَنْهٗ هُوَ اَمَاتٌ وَّاَحْيٰى ﴿٧٩﴾
وَاَنْهٗ خَلَقَ الزَّوْجِيْنَ الذَّكَوٰى وَالْاُنثٰى ﴿٨٠﴾

مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُنْفَخُ ۝

وَأَنَّ عَلَيْهِ النُّشَاطَةَ الْاُخْرَىٰ ۝

وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ۝

وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعَرَىٰ ۝

وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝

وَتَمُودًا مَّا أَتَىٰ ۝

وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطَىٰ ۝

وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۝

فَغَشَّهَا مَا غَشَّى ۝

فِي آيِ الْآءِ وَرَبِّكَ تَتِمَّازَىٰ ۝

هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النُّذُرِ الْأُولَىٰ ۝

أَزِفَتِ الْأَزِفَةُ ۝

لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝

أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ۝

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَتَّبِعُونَ ۝

وَأَنْتُمْ سَعِيدُونَ ۝

فَاتَّبِعُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۝

۴۷۔ ہک نطفہ کنیں جیرھا سٹیا ویندے۔

۴۸۔ تے بڑوجی دفعہ پیدا کرن دی ہوندے ذمے

ہے۔

۴۹۔ تے بے شک اوہو امیر کریندے تے غریب

کریندے۔

۵۰۔ تے بے شک اوہو شعرٹی ستارے داماکب

۵۱۔ تے بے شک ہوں پہلی عاد قوم کوں ہلاک

کیتا ہا۔

۵۲۔ تے تمود کوں وی تے کھنسی بچایا۔

۵۳۔ تے پہلے نوح دی قوم کوں دی۔ بے شک

اوہوں ظالم تے منہ زور ہن۔

۵۴۔ تے اُپتیریاں ہویاں دستیاں وی۔

۵۵۔ تے ادنکوں نکا گدھا جیرھی شے کیندی ہ۔

۵۶۔ توں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت تے

شک کرلیں۔

۵۷۔ اے وی پہلے رسولیں وچ ہک رسول۔

۵۸۔ وقت کو لمو آگئے۔

۵۹۔ اللہ دے سوا اینکوں کوئی مال نہیں سبکدا۔

۶۰۔ کیا تساں این گال تے حیران تھیندے ہ۔

۶۱۔ تے کھلدے تے روندے نوے۔

۶۲۔ تے تساں حیران ہوے۔

۶۳۔ اللہ کوں سجدہ کرو تے اوندی عبادت کرو۔

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ وَخَمْسُونَ آيَةً وَثَلَاثَةُ رُكُوعَاتٍ

سورۃ قمر کی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۶ آیاتیاں تے ۳ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کریں دیاں اللہ دے ناں تال جیڑھا بن
مینگے ڈیوٹی والا تے دل ول رحم کرن والا۔
۲۔ تباہی دی گھڑی کو لہو آگئی تے چندر پھٹ گئے۔
۳۔ تے جے او نشان ڈیکھن تے منہ پھیر گھسن تے
آکھن اے ہمیشہ دا جادو۔
۴۔ تے انہیں جھٹلائے تے انہیں اپنی خواہشیں
دی پیروی کیتی تے ہر کم دا وقت ہوندے۔
۵۔ تے انہیں دو خبراں آئیں جنیں وچ دل کے ہن۔
۶۔ اشر کرن والیاں سنپ دیاں گالیں ہن تے
ڈراؤن والیں کوئی فائدہ نہیں ڈتا۔
۷۔ تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن جڈاں سڈن
والا ہک اوپری شے دوسڈیسی۔
۸۔ انہیں دیاں اکھیاں جھکیاں ہریاں ہوسن تے او قبریں
دھو والیں لکھن جیویں کھنڈیاں ہویاں تڈیاں۔
۹۔ اوسڈن واسے دو درکدے ویندے ہوسن
تے کافر آکھن اے ڈینہہ ڈکھیں دا۔
۱۰۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم جھٹلائے انہیں
ساڈے بندے کوں جھٹلائے تے آکھے نیں
اے پاگل تے ایندے اتے پھٹکار۔
۱۱۔ تے اوں اپنے رب کنیں دعا کیتی نیں ڈھویا
پیاں میڈی مدد کر (غلبہ دے)۔
۱۲۔ اساں آسمان دے دروازے
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
إِفْقَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ ②
وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ
مُسْتَعِزٌّ ③
وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّ أُمَّةٍ
مُسْتَعِزَّةٌ ④
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْآبَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ⑤
حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ التَّذَرُّؤُ ⑥
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ بَنِي
شَيْءٍ تُكْبِرُ ⑦
خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ
جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ ⑧
فَهَاطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا
يَوْمٌ عَسِرٌ ⑨
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا
مَجْنُونٌ وَازْدُجِرَ ⑩
فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرَ ⑪
فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُنْهَرٍ ⑫

کھوں بڑتے ایسے پانی نال جیرھا جوش نال دھندا
ہا۔

۱۳۔ تے زمین تے چشتے وی کڈھینسے۔ پانی

ہک اینجی گال کیتے کھا تھیا جیندا فصیل تھی چکیا ہا۔

۱۴۔ تے اساں اوکوں تختے تے پھٹیں آئی
شے تے پلایا۔

۱۵۔ جیرھی ساڈی اکھیں دے سامٹے چلدی ہائی اے
اوں شخص وادہلہ ہا جیندا انکار کیتا

۱۶۔ تے اساں ایندے وقح ہک نشان

چھوٹیا ہاتے کیا کوئی نصیحت پکڑن والا ہا۔

۱۷۔ تے میڈا عذاب تے ڈراون والے کینجھ

ہن۔

۱۸۔ تے اساں قرآن کون نصیحت کیتے سوکھا کیتے

تے کوئی ہے نصیحت پکڑن والا۔

۱۹۔ تے عاد دی قوم جھٹلائے۔ تے میڈا عذاب
تے ڈراون کینھا ہا۔

۲۰۔ بے شک اساں انہیں تے رہن والے منحوس بوند
وچ چکھی اندھاری چلائی۔

۲۱۔ او لوکس کوں سنیدی ہائی جیویں کبھی دا
درخت ہوے تے اوند اندر کھادا پیا ہوے۔

۲۲۔ تے میڈا عذاب تے ڈراون والا کینجھ ہن۔

۲۳۔ تے اساں قرآن نصیحت کیتے آسان کیتے
کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

۲۴۔ بنمود نے وی رسولیں کوں جھٹلائے۔

۲۵۔ انہیں اکھنے کیا اساں اپنے وچوہک آدمی دی پیروی
کروں بے شک اساں گمراہی تے بھا دتھ

وَنَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ
قَدْ قُدِرَ ۝۱۳

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ۝۱۴

تَجَرَّيْ بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ۝۱۵

وَلَقَدْ تَوَكَّلْنَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مَّذَكِرٍ ۝۱۶

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝۱۷

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مَّذَكِرٍ ۝۱۸

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝۱۹

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا مَّرْصُورًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ
مُّسْتَمِرٍّ ۝۲۰

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ ۝۲۱

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝۲۲

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مَّذَكِرٍ ۝۲۳

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝۲۴

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّثَّا وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا تَفَيَّ
ضَلَّلْ وَ سَعُرٍ ۝۲۵

درج پوسوں۔

۲۶۔ کیا ساڈے وچر کہک ایں تے قرآن لایا
گئے اصل اوتے وڈا کوڑا تے شریہ۔

۲۷۔ کل انہیں کوں پتہ لگ ویسی جو ساریں کنیں
کوڑا تے شرارتی کون۔

۲۸۔ بے شک اساں کہک ڈاچی پھنڈے پئے
ہیں جیڑھی انہیں کوں آزماوٹن کیتے ہے توں انہیں
داجھالا جھل تے ٹکڑا تھی۔

۲۹۔ تے انہیں کوں بوس جو پانی انہیں دتھ
پئے تے ہر ٹولہ اپٹے وقت تے پانی پیوٹن آدے۔

۳۰۔ تے انہیں اپنے سردار کوں سٹیے اوکے تے ڈاچی
دیاں نچاں کپ ڈتن۔

۳۱۔ میڈا ڈراوٹن تے عذاب کینجا ہا۔

۳۲۔ بے شک اساں انہیں تے کہک عذاب
پٹھیا تے او ایں تھی گئے جیویں لوڑھ دے تلے

بچن والا چورا ہوندے۔

۳۳۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت بناوٹن کیتے
سوکھا کیتے کیا کوئی نصیحت پکڑیندے۔

۳۴۔ لوڑھ دی قوم رسوئیں کوں جھٹلایا ہا۔

۳۵۔ بے شک اساں انہیں تے ویس دا عذاب لہایا
سوکھے لوڑھ بڑھے اساں انہیں کوں فجرے وقت عذاب

کنیں بچائے۔

۳۶۔ اے ساڈا احسان ہا جیڑھا شک کریںدے
اساں اوکوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

۳۷۔ تے اول ساڈے عذاب دی خبر پڑے ڈتی
ہائی انہیں رسوئیں نال بحث شروع کر ڈتی۔

ءَالْقَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ
أَشْرٌ ۝

سَيَعْلَمُونَ غَدًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْأَشْرِ ۝

إِنَّا مُرْسِلُوا النَّاقَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَأَمَّا تَبِيبُهُمْ
وَأَصْطَبُهُ ۝

وَنَبِيبُهُمْ أَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ
مُّخْتَصَرٌ ۝

فَنَادُوا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۝

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيِّحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
كَهَشِيمِ الْمُخْتَطِرِ ۝

وَلَقَدْ يَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِن مُّذَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا إِلَّا آلَ لُوطٍ نَّجَّيْنَاهُمْ
بِسَحَرٍ ۝

بِعَمَةٍ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۝

وَلَقَدْ آنذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَارُوا بِالنُّذْرِ ۝

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَطَسْنَا أَعْيُنَهُمْ
فَلَقُوا عَدَايَ وَنُذِرٌ ۝

۳۸۔ تے او اوکوں مہمانیں دے خلاف درغلاوٹ
لگن اساں انہیں دی اکھیں تے پردے پاؤن
تے تہاں میڈے عذاب تے ڈراوٹ دامنہ چکھو۔
۳۹۔ تے فجر نال انہیں تے کھڑو جنم والا عذاب
آگیا۔

وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقَرٌّ ۝

۴۰۔ تے تہاں میڈے عذاب تے ڈراوٹ دامنہ چکھو۔
۴۱۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت کیتے سوکھا کیتے
تے کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

فَلَقُوا عَدَايَ وَنُذِرٌ ۝

وَلَقَدْ يَسْرُنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مُذَكِّرٍ ۝

۴۲۔ تے ال فرعون دو رسول آئیں۔

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ التَّنْذِرُ ۝

۴۳۔ انہیں ساڈی ساری آیات کوں جھٹلائے تے

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ

اساں انہیں کوں غالب تے طاقت وردی پکڑ پکڑی

عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٌ ۝

۴۴۔ کیا تہاڈے کافر انہیں کنیں چنگے ہسن یا

اَلْكَافِرُ كَذِبٌ ۝

تہاڈے کیتے پہلی کتابیں وح حفاظت دا وعدہ ہے۔

اَلْزُبُرُ ۝

۴۵۔ کیا او آہدن اساں سارے غالب اوسوں۔

اَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَبِيحٌ مُّتَنَصِّرُونَ ۝

۴۶۔ شکر ضرور ہر سی تے کنڈ ولا کے بھسی۔

سَيُهْزَمُ الْجَنْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ ۝

۴۷۔ تے اصل تباہی دا انہیں نال وعدہ ہے تے

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ اَذْهَى

اوتباہی ہوں ہلاک کرن والی تے سخت۔

وَاَمْرٌ ۝

۴۸۔ بے شک مجرم گمراہی تے ساڑن والے عذاب

اِنَّ النُّجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسُعُرٍ ۝

دھن۔

يَوْمَ يُنْعَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا

۴۹۔ جڈاں او منہ دے بھرنے بھا وح گھلیسن تہاں

مَسَّ سَقَرَ ۝

چکھو دوزخ دا عذاب۔

اِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝

۵۰۔ بے شک اساں ہر شے اندازے نال پیدا کیتی ہے۔

وَمَا اَمْرُنَا اِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝

۵۱۔ تے ساڈا حکم اکھ چمپکٹن آلی کار یکدم ہی دیندے۔

وَلَقَدْ اَهْلَكْنَا اشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ

۵۲۔ تے اساں تہاڈے لوکیں کوں ہلاک کیتے

مُذَكِّرٍ ۝

تے کیا کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

وَكُلُّ شَيْءٍ نَّعْلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝

۵۳۔ تے ہر شے جو انہیں کیتی ہے او کتابیں وح

ہے پئی۔

۵۴۔ تے ہر چھوٹی وڈی گال لکھی پئی ہے۔

۵۵۔ بے شک متقی بائیس تے نہریں قح رہن۔

۵۶۔ ہمیشہ رہن دی جا و قح رہن جی رہی طاقت

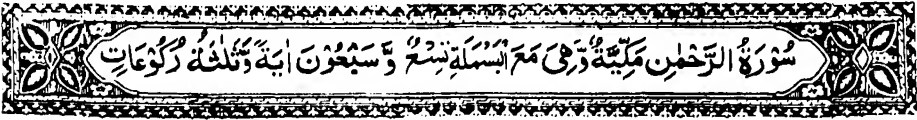
۶۵۸ والے بادشاہ دے کو لہو ہوئی۔

وَكُلُّ صَغِيرٍ ذَكِيٍّ مُسْتَطَرٍّ ۝

إِنَّ النُّثْقَيْنِ فِي جَنَّتٍ وَلَهُمَا ۝

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيكٍ ۝

مُقْتَدِرٍ ۝

سورة رحمن مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۹ آیات ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
منگے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ بن منگے ڈیوٹ والا ء۔
- ۳۔ جیس قرآن سکھائے۔
- ۴۔ انسان پیدا کیتس۔
- ۵۔ اوکوں بیان سکھائس۔
- ۶۔ سمجھ تے چندر حساب نال چلے پین۔
- ۷۔ تے تارے تے دن سجھ کریندے پین۔
- ۸۔ تے آسمان کول اوں اچا کیتے تے توازن رکھے سی۔
- ۹۔ جو تساں انصاف دی ترکڑی کول جھکا نہ تھیوٹ
ڈیو۔
- ۱۰۔ تے انصاف نال وزن پورا کرو تے وزن
نہ گھاؤ۔
- ۱۱۔ تے زمین کول مخلوق کیتے بٹائس۔
- ۱۲۔ اوندے وچ میوے ہن تے کھیاں ہن جنہن دے
پھل تے غلاف ہوندن۔
- ۱۳۔ تے دانے ہن غلاف والے تے خوشبودلے دے۔
- ۱۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار
کریسو۔
- ۱۵۔ انسان کول دھن والی سکی مٹی نال بٹائس۔
- ۱۶۔ تے جن کول بھا دے بھانہٹر نال بٹائس۔
- ۱۷۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا
کریسو۔
- الرَّحْمَنُ ②
- عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③
- خَلَقَ الْإِنْسَانَ ④
- عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤
- الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يُحْسِبَانِ ⑥
- وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑦
- وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧
- أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨
- وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑩
- وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑪
- فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑫
- وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالزَّيْتَانُ ⑬
- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑭
- خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ⑮
- وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّاءٍ مِّنْ تَارٍ ⑯
- فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑰

انکار کرلیسو۔

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿١٨﴾

۱۸۔ ڈوپلوا دھیں تے ڈوپچا دھیں دا رب۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿١٩﴾

۱۹۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کرلیسو۔

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ ڈوسمندر چلائنسی جیرے مل ولین۔

بَيْنَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِ ﴿٢١﴾

۲۱۔ انہیں ڈونا ئیں دے درمیان پردہ ہک ڈوجے
دفع داخل نہیں تھیندے۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا
انکار کرلیسو۔

يَخْرُجُ مِنْهَا الْوُثُوءُ وَالْمَرْجَانُ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ انہیں ڈونا ہیں دچو موتی تے مونگے نکلدن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کرلیسو۔

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ
كَالْأَعْلَامِ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ تے اونیاں بنیاں ہویاں بیٹریاں تے جہازن
جیرے سمندر وچ پسا ڈسدن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کرلیسو۔

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ ہر کیس جیرھا زمین تے ہے اوں فنا تھوٹے

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿٢٨﴾

۲۸۔ تے ہوں بچے جنیدے اتے تیرے جلال
تے عزت والے رب دی توجہ ہوسی۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٩﴾

۲۹۔ تے تساں اوہیں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی
نعمت دا انکار کرلیسو۔

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي
شَأْنٍ ﴿٣٠﴾

۳۰۔ آسمان تے زمین دچو جو ہے اوہوں کیں
منگدے تے ہر ڈینہہ اوندی نویں شان ہوندی

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣١﴾

۳۱۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کرلیسو۔

سَنَقَرُ لَكُمْ أَيَّتَهُ الثَّقَلَيْنِ ﴿٣٢﴾

۳۲۔ اے ڈو دجیاں طاقتاں اساں تہاڈے کیتے

فارغ تھیندے پئے ہیں۔

۳۲۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی قدرت
دا انکار کریسو۔

۳۳۔ اے جنیں تے انسانیں دے ٹوے جے
تہا کوں طاقت ہے جو تساں آسمانیں تے زمین
دی کنیں دجو نکل ونجو تے دل نکل ڈکھا لو تیاں
نوحے نکل سبگدے سوائے کیں دلیل دے۔

۳۵۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۳۶۔ تہا ڈے اتے بھا دا بھانجرتے تانبا سیٹا
ویسی تے تساں ڈویں اصلو غالب نواسو
۳۷۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۳۸۔ جیلے آسان پھٹ ویسی تے ربگئے ہوئے چم
آلی کار تھی ویسی۔

۳۹۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۴۰۔ تے اوں ڈینہ نہ انسانیں کیں اوندے گناہیں
دا پچھیا ویسی تے نہ جنیں کیں۔

۴۱۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۴۲۔ مجرم اپٹے نشانیں ناں سنجین تے انہیں
دے متھے تے پیریں کیں پکڑیا ویسی۔

۴۳۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی قدرت
دا انکار کریسو۔

۴۴۔ اے دوزخ جنیدا مجرم انکار کیندے ہن۔

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٢﴾

يُعْشِرَ الْحِجَّتِ وَالْأَيْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ
تَنْفَعُوا مِنْ أَفْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَانْفَعُوا
لَا تَنْفَعُ دُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٣٣﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾

يُرْسِلُ عَلَيْكُمَا شَوَاظٍ مِنْ نَارٍ وَنُحَاسٍ فَلَا
تَنْتَصِرُونَ ﴿٣٦﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٣٨﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٣٩﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٤٠﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾

يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بَيْنَهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٤٢﴾

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٤٣﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٤٤﴾

- ۳۵۔ تے او دونخ تے نتے پانی وچ پھر پئے۔
 ۳۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
 دا انکار کریسو۔
 ۳۷۔ تے جیرھا اپٹے رب دے مقام کنیں
 پُر دے اوندے کیتے ڈو ہشتائن۔
 ۳۸۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
 دا انکار کریسو۔
 ۳۹۔ اوہوں ساریں لاٹریں آلیاں۔
 ۴۰۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
 دا انکار کریسو۔
 ۴۱۔ اونیں بڈو ناپیں وچ بڈو ہٹے و بندے ہن۔
 ۴۲۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
 دا انکار کریسو۔
 ۴۳۔ اونیں وچو ہر میوہ بڈو قیں دا ہوسی۔
 ۴۴۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
 دا انکار کریسو۔
 ۴۵۔ او فرش تے وہاٹے لاکے پیٹے ہوسن جنیں
 مے وچ لریم ہری تے چل نال بڈویں باغ لڈیے پئے
 ہوسن۔
 ۴۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
 دا انکار کریسو۔
 ۴۷۔ انہیں دے وچ چمکی اکھیں آلی تریہتیں ہوسن
 ایس کنیں پہلے انہیں کون نہ کیس انسان تہہ لایا ہوسی
 تے نہ کیس جن۔
 ۴۸۔ تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔
 ۴۹۔ ایویں ہوسن جیویں یا قوت تے مر جان۔
- يُطَوِّفُونَ بَيْنَهَا وَيَنَ حَبِيبٍ ۝
 قِيَامِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
 وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّ ۝
 قِيَامِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
 ذَوَاتًا أَفْنَانٍ ۝
 قِيَامِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
 فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۝
 قِيَامِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
 فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ رُوحَانِ ۝
 قِيَامِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
 مُتَكِبِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۝
 جَنَّ الْجَنَّتَيْنِ دَانِ ۝
 قِيَامِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
 فِيهِنَّ قُصُورٌ الطَّرْفُ لَمْ يَطْمِئِنَّهُنَّ أَنْشَ قُبُلُهُمْ
 وَلَا جَانٌّ ۝
 قِيَامِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۝
 كَانَتْهُنَّ يُسَاهِفُونَ وَالْمَرْجَانُ ۝

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٠﴾

۶۰۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿٦١﴾

۶۱۔ احسان دا بدلہ معض احسان۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

وَمِنْ دُونِهِمَا جَنَّتَيْنِ ﴿٦٣﴾

۶۳۔ تے انہیں دے سوا ڈو بہشتاں۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٤﴾

۶۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

مُدَّهَاتَيْنِ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ ہوں گھاٹیاں ساویاں ہوسن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِمَا عَيْنُ يَنْتَظِرَتَانِ ﴿٦٧﴾

۶۷۔ انہیں وچ ڈو چشمے ہن جیسے زور نال نکلدن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٦٨﴾

۶۸۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِمَا فَالِكُمَا وَنَخلٌ وَرُمَّانٌ ﴿٦٩﴾

۶۹۔ انہیں وچ میوے ہن تے کعبیاں تے انار ہن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٠﴾

۷۰۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِنَّ خَيْرُكَ حَسَانٌ ﴿٧١﴾

۷۱۔ انہیں وچ نیک تے سونھیاں تربیتیں ہوسن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٢﴾

۷۲۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

حُورٌ مَّقْصُودَاتٌ فِي الْحَيَاةِ ﴿٧٣﴾

۷۳۔ کالی اکھیں آریاں حوراں ہوسن تے خیں وچ ہوسن

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٤﴾

۷۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

لَمْ يَطْمِئْنَنْ إِلَهُ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٧٥﴾

۷۵۔ ایں کہیں پہلے انہیں کوں نہ کیس انسان ہتھ لایا

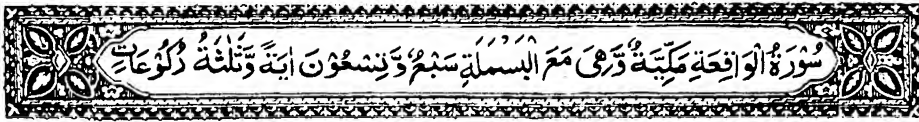
فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٧٦﴾

۷۶۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا

انکار کریسو۔

۷۷۔ او بہوں سوٹے تے بہوں چنگے فرش تے جیرھا
مُشْكِينٍ عَلَى رُفْرِ خُضِرٍ وَعَبَقَرِيٍّ
نہیں کنیں ددھیا ہو یا بوسی۔
جِسَانٍ ۵۷
۷۸۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا
فِي آيِ الْاٰرِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۵۸
انکار کریسو۔

۷۹۔ تیرے رب دا ناں بہوں یا برکت جیرھا جلال
تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ۵۹
تے عزت والا ۷۹۔

سورة واقعہ مکی ۷۰ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۹۷ آیاتں تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے تاں نال جیرھا بن
منگئے ڈیوٹ والا تے ول ول مہربان۔
- ۲۔ جیلے او کال تھی ویسی جیندے تھیوٹ وافیصلہ ۷۔
- ۳۔ تے اوندے واقعہ تھیوٹ کول کوئی کوڑا نہیں کر سگدا۔
- ۴۔ جھکیں کول اپا کرٹ والی ۷۔
- ۵۔ جڈاں ملک کول بلا بڑا ویسی۔
- ۶۔ تے پھاڑیں کول ٹوٹے ٹوٹے کرڈیا ویسی۔
- ۷۔ تے او ایویں تھی ویسین جیویں ہوا دج اڈرے
ہوئے ذرے ہوندن۔
- ۸۔ تے تساں ترے ٹوٹے بن ویسو۔
- ۹۔ سچے ہتھ آئے۔ اے سچے ہتھ آئے کون۔
- ۱۰۔ تے کھجے ہتھ آئے۔ تے اے کھجے ہتھ آئے کون۔
- ۱۱۔ تے ساریں کنیں اگو و دھن آئے ساریں کنیں اگو و دھن آئے۔
- ۱۲۔ اے اللہ دے پہنچے ہوئے بندے ہن۔
- ۱۳۔ نعمتیں آلی جنٹیں دج ہوسن۔
- ۱۴۔ پہلے ایمان آنن وایں دج انہیں دی گنتری
زیادہ ہوسی۔
- ۱۵۔ تے بعد آلیں دج تھوڑی۔
- ۱۶۔ او جھڑیے ہوئے ہماچیں تے ہوسن۔
- ۱۷۔ تے کھک ڈوجھے دے سامنے ٹیک لاکے بیٹے
ہوسن۔
- ۱۸۔ انہیں دی خدمت کیتے نوکر دلا دلا اوبن تے
- إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ②
لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ③
خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ④
إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ⑤
وُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ⑥
فَكَانَتْ هَبَاءً مُّثْبَثًا ⑦
وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑧
فَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ⑨ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ⑩
وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ ⑪ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ⑫
وَالشَّاقِقُونَ الشَّاقِقُونَ ⑬
أُولَئِكَ الْقَرَّبُونَ ⑭
فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ ⑮
ثَلَاثَةً مِنَ الْأَوَّلِينَ ⑯
وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ⑰
عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ⑱
مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ⑲
يُطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ ⑳

نیکی تے قائم رکھئے دین۔

- ۱۹۔ او گلاس تے لوٹے گھن کے اوسن تے چنگے
پائی دے دھریے ہوئے اپا لے ہوسن۔
۲۰۔ تے انہیں کون نشہ تھیں تے نہ او گالیاں گالیں
کر لیں۔

- ۲۱۔ تے میوے انہیں جیرے اولپند کر لیں۔
۲۲۔ تے پکھیں دا ماس ہوسی جیرا او چا ہوسن۔
۲۳۔ تے وڈی اکھیں آیاں حوریاں ہوسن۔
۲۴۔ جیوس لکی ہوئے موتی۔
۲۵۔ اے انہیں دے عملیں دا بدلہ ہو۔
۲۶۔ اونہی دے وح نہ بے ہودہ گالیں سٹس تے
نہ گناہ دیاں گالیں۔
۲۷۔ سوائے اے اکھن دے جو تباہی دے اتے
سلامتی ہوئے۔

- ۲۸۔ تے سچے تھ دالے۔ سچے تھ دالے کوہن۔
۲۹۔ او بغیر کنڈیں آلی ہیریں دے باغ وح ہوسن۔
۳۰۔ تے کیلے دے (باغ وح) جنہیں دے گوشے ہک ڈوبے تے
چڑھے پئے ہوسن۔

- ۳۱۔ تے درجے ہوئے پچھانویں وح ہوسن۔
۳۲۔ تے اینجھا پائی ہوسی جیرا دہا یا ویسی۔
۳۳۔ تے ہوں سارے میوے ہوسن۔
۳۴۔ نہ کپٹے دین تے نہ انہیں کنیں ہلکیا ویسی۔
۳۵۔ تے اعلیٰ تے شاندار زائیں ہوسن۔
۳۶۔ اساں انہیں کون بنائے۔
۳۷۔ تے اساں انہیں کون کنواریاں بنائے۔
۳۸۔ تے او سوٹھیاں تے ہم عمرن۔

بِأَحْوَإٍ وَأَبَارِقَهُ وَكَأَيِّ مِّنْ مَّعِينٍ ۝۱۹

لَا يُصَدِّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ۝۲۰

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَتَخَيَّرُونَ ۝۲۱

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝۲۲

وَحُورٌ عِينٌ ۝۲۳

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝۲۴

جِذَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۲۵

لَا يَنْسَعُونَ فِيهَا أَنْفَاءً وَلَا تَأْنِيًا ۝۲۶

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝۲۷

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝۲۸ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝۲۹

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝۳۰

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ۝۳۱

وَذَوِي الْمَقْدُودِ ۝۳۲

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۝۳۳

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۝۳۴

لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝۳۵

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۝۳۶

إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنْشَاءً ۝۳۷

فَجَعَلْنَهُمْ أَكْبَارًا ۝۳۸

عُرْبًا أَتْرَابًا ۝۳۹

۶۰۔ کیا تساں اونکوں پیدا کریندے عیا اسان پیدا کرٹ والے ہیں۔

۶۱۔ اسان تہاڑے دج موت شروع کیتی ۷ تے اسان کنیں کوئی نہیں ودھ سگدا۔

۶۲۔ جو اسان تہاڑی جاتے بیا کوئی گھن آو تے تہا کوں ایجی شکل دج پیدا کرڈیوں جیرھی تہاں چاٹدے نوے۔

۶۳۔ تہا کوں پہلی دفر پیدا تھیوٹ واپتہ ۷ ول دی تہاں نصوت نوے پکڑیندے۔

۶۴۔ تہا کوں پتہ ۷ تہاں کیا رہیندے ۷۔

۶۵۔ کیا تہاں اونکوں جیندے عیا اسان۔

۶۶۔ جے اسان چاہوں تے اونکوں سٹریا ہویا چورا بٹا ڈیوں تے تہاں گالیں کریندے رہ ونجو۔

۶۷۔ بے شک ساڑے اُتے پٹی آگئی ۷۔

۶۸۔ اصل اسان مردم تھی گئے ہیں۔

۶۹۔ کیا تہا کوں پتہ ۷ اوں پائی دا جیرھا تہاں پیندے ۷۔

۷۰۔ کیا تہاں اونکوں لہائے جھڑکنیں یا اسان لہیندے ہیں۔

۷۱۔ جے اسان چاہوں ہاتے اونکوں کوڑا کرڈیوں ہاتے تہاں شکر کیوں نوے کریندے۔

۷۲۔ کیا تہا کوں پتہ ۷ اوں بھا دا جیرھی تہاں پکڑی ۷۔

۷۳۔ کیا اوندا دن تہاں پیدا کریندے عیا اسان پیدا کریندے ہیں۔

۷۴۔ اسان اونکوں مسافرین کیے عارضی فائدے نصیت بٹائی ۷۔

۷۵۔ اَنْتُمْ خَلَقْتُمْۙ اَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ﴿۷۵﴾

نَحْنُ قَدْ زُنَاۙ بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمُسَوِّينَ ﴿۷۶﴾

عَلَىٰ اَنْ تُبَدِّلَ اَمْثَالَكُمْۙ وَنُنَشِّئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۷۷﴾

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْاُولٰٓئِ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۷۸﴾

اَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ﴿۷۹﴾

۷۹۔ اَنْتُمْ تَزْرَعُوْنَۙ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ﴿۷۹﴾

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنٰهُ حُطًاۙ مَا فَطَّرْتُمْ تَفْلَحُونَ ﴿۸۰﴾

۸۰۔ اِنَّا لَمَعْرِضُونَ ﴿۸۰﴾

۸۱۔ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ﴿۸۱﴾

اَفَرَأَيْتُمْ اِنَّمَاۤ اَلٰتِیۤی تَشْرُونَ ﴿۸۲﴾

۸۲۔ اَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوْهُ مِنَ الْمَزْنِۙ اَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ﴿۸۲﴾

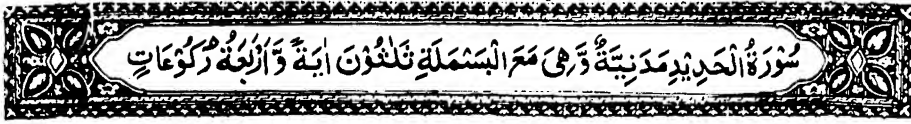
لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنٰهُ اٰجَاجًاۙ فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ﴿۸۳﴾

اَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِیۤی تُورُونَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ اَنْتُمْ اَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَاۙ اَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ﴿۸۴﴾

نَحْنُ جَعَلْنٰهَا تَذْكِرَةًۙ وَمَتَاعًاۙ لِّلْمُقَوِّينَ ﴿۸۵﴾

- فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٦﴾
 فَلَا أُقْسِمُ بِسَوَاقِجِ النَّجْمِ ﴿٥٧﴾
 وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٥٨﴾
- ۷۵۔ تے توں اپنے رب دے ناں نال تسبیح کر
 ۷۶۔ تے میں تاریں دے ڈھبھن کوں گواہ بنیں
 ۷۷۔ تے اے گواہی جے تمہا کوں پتہ ہوئے تے
 ہوں وڈی ۷۸۔
- ۷۸۔ بے شک اے قرآن کریم۔
 ۷۹۔ تے ہک لکھ ہونی کتاب وچ
 ۸۰۔ تے اونکوں محض پاک لوک ہتھ لاسگدن۔
- ۸۱۔ ایندالہن رب العالمین ولو ۸۱
 ۸۲۔ کیا ایس گال وچ تساں گھانا دادا کریدے ۸۲
 ۸۳۔ تے تساں ایندے جھٹلاؤں کوں پٹے رزق دا ذریعہ بنائے ۸۳
 ۸۴۔ اے کیوں نہیں تھیا جو جیلے جان گل تیں آگئی۔ ۸۴
 ۸۵۔ تے تساں اوں ویلے ائے ائے بُرکھن پئے
 ویندے ۸۵۔
- ۸۶۔ تے اساں اوں کنیں وی تہاڑے زیادہ کو لہو
 ہیں اصل تساں ڈہدے نوے۔
 ۸۷۔ جے تمہا کوں بدلہ تے جزا نہ ملئی ہوئے ہا۔
 ۸۸۔ اونکوں ولا پٹھو ہا جے تساں سچے ہوئے۔
 ۸۹۔ تے جے او قربی بندیں وچر ہوئے ہا۔
 ۹۰۔ تے اوندے کیتے آرام ہے تے نعمتیں والا بارغ۔
 ۹۱۔ تے جے او ہے سچے تھ والا۔
 ۹۲۔ تے اے سچے تھ والے تہاڑے تے سلامتی ہوئے۔
 ۹۳۔ تے جے او جھٹلاؤں والیں پتے مگرہ لوکس وچر ہوئے
 ۹۴۔ تے اوندے کیتے تے پائی دی مہمانی ۹۴۔
- ۹۵۔ تے دوزخ وچ سیٹھن دی سزا ۹۵۔
 ۹۶۔ بے شک اوکے یقین آئی گال۔
 ۹۷۔ تے توں اپنے رب عظیم دی تسبیح کر۔
- إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ﴿٥٩﴾
 فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٦٠﴾
 لَا يَشْفَعُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٦١﴾
 تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾
 أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ ﴿٦٣﴾
 وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٦٤﴾
 فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُقُوفُومَ ﴿٦٥﴾
 وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٦٦﴾
- وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ
 لَا بُدَّ لَهُمْ ﴿٦٧﴾
 فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٦٨﴾
 تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٩﴾
 فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٧٠﴾
 فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٧١﴾
 وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٧٢﴾
 فَسَلَمٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٧٣﴾
 وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٧٤﴾
 فَنُزُلٌ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٧٥﴾
 وَتَصْلِيَةٌ مِنْ جَحِيمٍ ﴿٧٦﴾
 إِنَّ هَذَا لَهَوْ حَقٌّ يَّقِينِ ﴿٧٧﴾
 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٨﴾

سورة حید مدنی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۰ آیات تے ۴ رکوع من۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن سکے
 ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②
- ۲۔ آسمانیں تے زمین دی ہر شے اللہ دی تسبیح کری
 پئی ؎۔ تے او غالب تے سیانما ؎۔
- لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ ③
- ۳۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت ہندی ؎۔ او
 جیندا کریندے تے مریندے تے او ہر شے تے قادر۔
- وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ④
- ۴۔ او اول دی ہے تے آفری، ظاہری ہے تے باطن دی
 تے او ہر شے کوں پائندے۔
- هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑤
- ۵۔ ہوں آسمانیں تے زمین کوں بھی دوریں وح پیدا کیتے۔
 دل او عرض تے نکلائی نال بہہ سکے۔
- هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑥
- ۶۔ زمین وح پہنڈے تے جو اوندے دھونکدے جو آسمان
 تو لہندے تے جو اوندو چڑھدے تے آساں جتھاں ہوندے
 او تہا ڈے نال ہوندے تے اللہ تہا ڈے ملیں کوں
 ڈہا کھڑے۔
- لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑦
- ۷۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوندی ؎ تے سارے
 معاملیں ہوندو وٹے۔
- يُؤْتِيُ الْإِنْسَانَ فِي النَّهَارِ أَنْ يَبْتَاعَ الثَّهَامَ فِي الْإِيلِ وَهُوَ عَلَيْهِ يَدَايِ الضُّدِّ ⑧
- ۸۔ او رات کوں ڈینہہ وح تے ڈینہہ کوں رات وح
 پلیندے تے سینے دی گالیں کوں او بہوں پائندے۔
- أَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَخْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ⑨
- ۹۔ اللہ تے رسول کوں منو تے جبرہی جائیداد دا
 تہا کوں مالک بنا تے اوندے دھو خرچ کرد تے جبرے
 تہا ڈے دھو ایمان گن آئن تے خرچ کیتے نیں، انہیں
 کیتے وڈا اجر۔

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ⑩

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَعَدُوٌّ
ذَخِيمٌ ⑪

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٍ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ
الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ
الْحُسْنَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑫

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفَهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ⑬

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَنفُسِهِمْ بُشِّرُكُمْ أَيُّوْمَ
جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑭

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا

۹۔ تمہا کوں کیا تھی مجھے جو تمہاں اللہ سے ایمان نہ دے
انہیں دے تے رسول تمہا کوں سبیل نہ اپنے جو تمہاں اپنے
رب سے ایمان نہ آؤ تے بے تمہاں مومن ہوئے
تے اول تمہاں کہیں لپکا وعدہ گدھا ہوئے۔

۱۰۔ اوہو جو جیرا اپنے بندے تے کھلی کھلی آیات
لیندے تاں جو تمہا کوں اندھارے دھو سوجھلے
دو کڈے تے بے شک اللہ تمہاڈے کیتے
ہوں مہربان تے دل دل رحم کرٹ والا۔

۱۱۔ تے تمہا کوں کیا تھی گئے جو تمہاں اللہ دی راہ
وجہ خروج نہ کرو تے آسمانیں تے زمین دی وراثت
اللہ دی ۱۲۔ تمہاڈے دھو اوہو جیہاں کوئی نیس تھی
سگدا جیہں فتح کہیں پہلے خروج کیتے تے جنگ کیتے
کرے انہیں کہیں انہیں لوکس دا درجہ ہوں دہڑا جیرے

بعد وجہ خروج کریندن تے جنگ کریندن تے اللہ سیس
سایں نال جنگا وعدہ کیتا ہوئے تے اللہ سیس تمہاڈے
علیں کہیں باخبر۔

۱۲۔ جیرا اللہ سیس کوں جنگا قرض ڈیندے تے
اللہ سیس اونکوں ڈوڑا کر ڈیندے تے اوندے کیتے
عزت والا اجر۔

۱۳۔ جہاں مردیں مومن تے مومن عورتاں کوں دیکھیں انہیں دا
نور انہیں دے اگو دی تے سچے پاسے تو دی دکدا
ویسی تمہاڈے کیتے آج خوش خبری ۱۴۔ جنت جیندے
وجہ نہراں دہندین اوندے وجہ ہمیشہ رہن لے
ہوں دہڑی کامیابی ۔

۱۴۔ جہاں منافق مروتے منافق عورتاں اکھبن مومنین کوں
جو ساڈی سنبھال ہو اسان تمہاڈے نور دھو روشنی حاصل

وَسَاءَ لَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ
لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ۝

کروں آگیا دین پھوہیں دل ونچو تے سوجھلا گولو دل
انہیں دین کندہ ڈسے ڈٹی ویسی جیندے دین
دروازہ ہو سی جیندے اندر رحمت ہو سی تے
باہر سامنے عذاب ہو سی۔

يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا
بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ خَتًّا جَاءَ
أَمْرًا لِلَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝

۱۵۔ او انہیں کوں سڈیسن کیا اساں تما ڈسے نال نہ
ہاسے آکھسن ٹھیک تے اصل تساں اپنے آپ
کوں آزمائش دین پاتے پاتے تساں عذاب دا
بھالا گدھی رہ گئے عتے شک دین رہ گئے
تے تساں خراشات دوکھا ڈتے جے تیں اللہ دا
فیصلہ پورا تھی گئے تے شیطان تہا کوں اللہ دے
بارے دین دکھا ڈیندارہ گئے۔

فَالْيَوْمَ لَا يُلْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مَأْوَاهُمْ الشَّارِبُ هِيَ مَوْلَاهُمْ وَفِي
الْمُصِيدِ ۝

۱۶۔ آج تساں کنیں کوئی فدیہ نہ گدھا ویسی تے نہ
کافر کنیں تہا ڈا لکا تہ بھا تے اے تہا دی
تعلق دار تے ہوں برا لکا تہ۔

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝

۱۷۔ کیا مومنین کیتے وقت نہیں آیا جو انہیں دے دل
اللہ دے ذکر کیتے جھکن تے جیو اچھے اوتے
کیتے۔ دی انہیں آلی کار نہ بن جنہیں کوں ای کنیں پہلے
کتاب ڈتی گئی ہائی تے زمانہ انہیں تے ہوں ددہ گیا۔
ہوں سارے نافرمان ہن۔

إِذْ عَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ فِي الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهِمْ قَدْ
يَتَنَبَّأُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

۱۸۔ تساں جان گھنوبے شک اللہ جیندہ کریندے،
زمین کوں برتھوٹ دے بعد اساں آیتاں تہا ڈسے
اتے کھول کے بیان کر ڈتن تاں جو تساں عقل کرو۔

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفْ لَهُمْ وَلَهُمْ
أَجْرٌ كَرِيمٌ ۝

۱۹۔ بے شک صدقہ ڈیوٹ والے مرد تے صدقہ ڈیوٹ
والی تریتیں تے جیسے اللہ کوں چنگا قرض ڈیندن
انہیں دا اجر ڈورا کیتا ویسی تے انہیں کیتے عزت
والا اجر۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ
وَالشَّهَادَةُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَتُؤْتَاهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ تے جیرھے اللہ تے اوندے رسولیں تے ایمان ایندن
ایسے لوک صدیق تے اپنے رب دے حضور
شہیدن انہیں کیے اجر تے نور جیرھے کافرن تے
جنہیں ساڈی آیات دا انکار کیے اے لوک دوزخی
ہن۔

إِغْلَوْا أَنفُسَ الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا لَعِبَ وَلَهُمْ وَزِينَتُهُ
وَتَفَاحُشٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاشُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَثَلٌ عَيْنٍ أَجَبَ الْكَفَّارَ بَنَاتُهُ ثُمَّ يَهِينُ
فَتَرَاهُ مُضْفَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢١﴾

۲۱۔ تساں جاں گھنوجو دنیاوی زندگی کھید تاشاوتے زینت
تے آیت و تح فخر کرن کیے ہے تے مال تے اولاد
دے وادھے کیے ہے مینہ آلی کار۔ جیندا جاوٹ کافرن کوں
چنگا بگدے ول اورڑھ پکدی ہے تے توں جُہدیں
جو او پھلی تھی ویندی ہے تے دل چورا تھی ویندی ہے
تے آخرت و تح سخت عذاب تے اللہ و بخشش
وی ہے تے اوندی رفاوی۔ تے دنیا دی زندگی
محض دھوکے دا سامان۔

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تساں اپنے رب و لو بخشش دو ودھوتے اوں
جنت دو جیندا پیٹا آسمان تے زمین دے پیٹے
آلی کار تے او اللہ تے اوندے رسول کوں منن
واپس کیے بٹائی گئی ہے اے اللہ دا فضل جینکوں
چاہندے دیندے تے اللہ وڈے فضل والا ہے۔

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تہا کوئی مصیبت نہیں آندی زمین و تح تے
آپ کنیں سوائے ایندے جو او کتاب و چ موجود ہے
اپنیں پہلے جو اسان بدلہ مقرر کر ڈتے بے شک اے
کم اللہ کیے سوکھا ہے۔

لِكَيْلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ تاں جو تساں اپنی غلطی تے افسوس نہ کرو تے
جو تہا کوں ملے اوندے اتے اکر بھو نہ تے اللہ
اکر بھو والے تے فخر کرن والے کوں اصلو پند نہیں کریندا

يَا الَّذِينَ يَجْعَلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَغْيِ وَمَنْ
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ⑤

۲۵۔ جبرے شومائی کریندن تے لوکیں کون شرماؤ
دی صلاح ڈیندن تے جبر حاکمہ پھر گئے تے بے شک
اللہ بے نیاز تے ہوں صفتیں والا ۵۔

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا
الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ
اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ⑥

۲۶۔ اساں اپنے رسول کھلی دلیلیں نال پٹھے ہن
تے اساں انہیں نال کتاب تے ترکڑی لہائی
ہائی تاں جو او کوک انصاف قائم کرن تے
اساں لوہا لہائے اوندے وچ جنگ داساں
تے لوکیں کیتے منافع ہن تے تاں جو اللہ ظاہر
کرے جبر حاکمہ تے اوندے رسول دی مدد
کریندے غیب وچ بے شک اللہ طاقت والا
تے غالب ۶۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي
ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَ
كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ⑦

۲۷۔ تے اساں نوح تے ابراہیم کوں پٹھے تے
انہیں دی اولاد کوں نبوت تے کتاب ڈٹی
انہیں وچو ہدایت تے ہن تے ہوں سارے انہیں
وچو نافرمان ہن ۷۔

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي
قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنِيَّةٍ
إِذْ دَعَوْهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا دَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَسِقُونَ ⑧

۲۸۔ ول اساں انہیں دے پیریں تے پے رسول
پٹھیں تے انہیں دے پچھو عیسیٰ ابن مریم کوں دی
پٹھے تے اونکوں اساں انجیل ڈٹی تے اساں اوندی
پیروی کرٹ والیں دے دل وچ نرمی پیدا کیتی تے
رحمت دی۔ تے کھاتے انج رہٹ انہیں آپ
شروع کیتا ہا۔ اساں انہیں تے فرض نہ کیتا ہا سوائے
اللہ دی خوشنودی حاصل کرن کیتے تے انہیں ایندا
جیویں حق ہا لحاظ نہیں کیتا۔ تے اساں انہیں وچو
مومنین کوں اجر ڈتاتے انہیں وچو ہوں سارے
نا فرمان ہن ۸۔

۲۹۔ اے مومنو! اللہ کنیں ڈرو تے اوندے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَأَمِنُوا بِرُسُلِهِ

يُؤْتِكُمْ كُفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
نُورًا تَنُورُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٩﴾

رسول کوں منو تے تہا کوں اپنی رحمت نال ڈوڑا
اجر ڈیسی تے تہا ڈے کیتے نور بیسی جنیدے
نال تہاں ٹرسو تے تہا ڈے گناہ بخشیش تے اللہ
بخشن والا تے رحم کرن والا ۷۔

لَسَلَا يَعْلَمَ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠﴾

۳۔ تاں جو اہل کتاب اے نہ سمجھن جو انہیں (مسلمان) کوں
اللہ دے فضل وچ کج نہیں ملیا۔ تے بے شک فضل اللہ دے
بہت وچ جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ بہوں وڈے
فضل والا ۸۔

﴿۱۰﴾

سورة مجادلہ مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیات تے ۳ رکوع ہن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
 شروع کریندیاں اللہ دے نال نال حیر صاحب ننگے
 ڈیون والائے بہوں مہربان۔
- ۲۔ اللّٰہ اوں تریخت دی گال سٹ گدھی ء حیر ص پٹے
 پٹے کیے تیلے نال بحث کریندی ہئی ہائی تے اللہ کنیں فریاد کریندی
 ہئی ہائی اللہ تساں ڈوناہیں دیاں گاہیں سٹا پیا ہا
 بے شک اللہ بہوں سٹن والائے ڈیکھن والا ء۔
- ۳۔ حیر ص اپنی زالیں کوں (ما آہن) ظہار کریندن او
 انہیں دیاں میریں نیں انہیں دیاں میریں محض اوہے
 ہن جیں انہیں کوں چٹے تے اوہے شک نا پسندیدہ
 گال کریندن تے کوڑ مریندن تے بے شک اللہ
 معاف کرن والا تے بختن والا ء۔
- ۴۔ تے حیر ص اپنی زالیں کوں ما آہن ول ایما گال
 ولا کریندن او ڈوہیں ہک بے کوں ہتھ لاون کنیں پہلے ہک غلام
 آزاد کرن لے تہا کوں نصیحت کیت ویندی ء اللہ تہا بے
 عملیں کنیں بانجھ۔
- ۵۔ جے غلام نلے تے ڈوہینے دے ساندھوڑا ندر دے
 رکھے ہتھ لاون کنیں پہلے تے جے ایندی طاقت نہ ہووے
 تے سٹھ مسکین کوں روٹی کھواوے لے ایں واسطے جو
 تساں اللہ تے اوندے رسول تے ایمان گن آؤ لے
 اللہ دے جتے ہن تے کافرین کیے ڈکھ آلا عذاب۔
- ۶۔ حیر ص اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن
 او ذلیل کیے وسین جیویں ایں کنیں پہلے لوک ذلیل کیے گئے
- الَّذِیْنَ یُظْهِرُوْنَ مِنْکُمْ مَنْ نِّسَابِهِمْ مَا هُنَّ
 اُمَّهَتُهُمْ اِنْ اُمَّهَتُهُمْ اِلَّا اِلٰی وَلَدْنَهُمْ وَاَنْ
 تَشْتَكِیْ اِلَی اللّٰهِ وَاللّٰهُ یَسْمَعُ عَمَّا ذَرٰکُمْ اِنَّ اللّٰهَ
 سَمِیْعٌ بَصِیْرٌ ②
- الَّذِیْنَ یُظْهِرُوْنَ مِنْکُمْ مَنْ نِّسَابِهِمْ مَا هُنَّ
 اُمَّهَتُهُمْ اِنْ اُمَّهَتُهُمْ اِلَّا اِلٰی وَلَدْنَهُمْ وَاَنْ
 تَشْتَكِیْ اِلَی اللّٰهِ وَاللّٰهُ یَسْمَعُ عَمَّا ذَرٰکُمْ اِنَّ اللّٰهَ
 سَمِیْعٌ بَصِیْرٌ ②
- وَالَّذِیْنَ یُظْهِرُوْنَ مِنْکُمْ مَنْ نِّسَابِهِمْ ثُمَّ یَعُوْذُوْنَ
 بِمَا قَالُوْا فَتَحْرِیْرُ رَقَبَةٍ قَبْلَ اَنْ یَّتِمَّ شَاْ
 ذَلِکُمْ تَوْعَطُوْنَ بِاللّٰهِ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَیْرٌ ③
- فَمَنْ لَّمْ یَجِدْ فَصِیَامُ شَهْرَیْنِ مُتَتَابِعَیْنِ مِنْ
 قَبْلِ اَنْ یَّتِمَّ شَاْ فَمَنْ لَّمْ یَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ
 سِتِّیْنِ سَکِیْنًا ذٰلِکَ لِّتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُوْلِهِ
 وَتِلْكَ حُدُوْدُ اللّٰهِ وَلِلْکَافِرِیْنَ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ④
- اِنَّ الَّذِیْنَ یُجَادِلُوْنَ اللّٰهَ وَرُسُوْلَهُ فِیْ مَا کَانَ کَیْدًا
 الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِہُمْ وَقَدْ اَنْزَلْنَا اٰیٰتِہٖ بِحِیْثُ

وَلْيَكْفُرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ⑤

ہن تے اساں کھلی کھلی آیات لبائن تے کافریں کیے
ذلیل کرن والا عذاب۔

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَنْبَعًا فَيُنبِئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا
أَخْصَصَهُ اللَّهُ لِنُفُوسِهِمْ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑥

۷۔ جیلھے اللہ ساریں کون جیندا کریں تے او انہیں
دے عیسیٰ کنیں خبردار کریں اللہ گہلی کھڑے تے او بھل گئیوں
تے اللہ ہر شے تے بھگوان۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَايَهُمْ وَلَا
خَسْفَةٍ إِلَّا هُوَ سَادُّهُمْ وَلَا أَدْنَىٰ مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑦

۸۔ تیکوں پتہ نہیں بے شک اللہ جانڈے جو آسمانیں
تے زمین وچ تے جیلھے او ترے مکہ کے
گاہیں کریندن اللہ سٹیں پوچھتا نال ہوندے تے بے
او وچ ہوندن تے اللہ انہیں نال چھیواں ہوندے
ایں کنیں گھٹ ہوندن یا ایں کنیں دودھ اللہ سٹیں
انہیں دے نال ہوندے جتھاں ہون ول قیامت
دے ڈیندے او انہیں دے عیسیٰ کنیں کوں ڈیسی بے شک
اللہ ہر شے کوں جانڈے۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَىٰ ثُمَّ يَعُودُونَ
لِهَا لِيُبْغِوا الْعُدَّةَ وَيَخْلُفُوا بِالنَّجْوَىٰ وَالْعُدَّةِ
وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا
يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا
فَإِنَّ الصَّيْرُ ⑧

۹۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ۷ جنہیں کوں لکھے
چھپے مشوریں کنیں بکھا گیا ہا ول او ولا او ہر کم کریندن
جھٹھ بکھا گیا ہاتے او گناہ تے زیادتی تے رسول دی
نافرمانی دے متعلق تنبیہ مشورے کریندن تے جیلھے
تیبڑ واندن تیکوں انجی دعا ڈیندن جیڑی خدا
تیکوں نیں ڈنی تے اپٹے دیں وچ آہدن ساکوں اللہ
ساڈی گاہیں تے عذاب کیوں نیں ڈیندا انہیں دا
لکاڑہ دوزخ او ندے وچ سیٹیں تے ہوں بڑا لکاڑہ۔
۱۰۔ اے مومنو جیلھے تساں چوری مشورے کرو تے گناہ
تے زیادتی تے رسول دی نافرمانی تے نہ کرو نیکی تے
تقویٰ دی بنیاد تے مشورے کرو تے اللہ کنیں ڈرو
جیندو تساں کھٹے کیتے دلیو۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
بِالنَّجْوَىٰ وَالْعُدَّةِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
بِالْبَيِّنَاتِ وَالْقَوَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ⑨

۱۱۔ بے شک چوری مشورہ شیطان کی تمہاں جو مومن

إِنَّمَا النَّجْوَىٰ مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا

وَلَيْسَ بِضَأْوِهِمْ شَيْئًا إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

میرے تھیں تھے اور اللہ ہی اجازت سے بغیر کھڑی انہیں
کوں بڑھ نہیں بڑے سبکدے تھے مومنین کوں اللہ تے
بھروسہ کرنا چاہی داء۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي
الْمَجْلِسِ فَانْشُرُوا يَفْسَحَ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ
انْشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿٥١﴾

۱۲۔ اے مومنو جیسے تھا کوں اکھیا ونچے جو مجلس وچ جا کھل
کرد تے کر بڑی کرد اللہ تہا بڑے کیتے جا کھل کیوں تے جیسے
اکھیا ونچے جو اعلیٰ و بھوتے اعلیٰ کئے کرد اللہ تہا بڑے و ہر
مومنین کوں عزت بڑیسی تے جنہیں کوں علم ملے اوندے
درجے و درجے تے اللہ تہا بڑے عملیں کنیں
بانجر۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرُّسُلَ فَقَدْ هُوَ
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَظَهَرٌ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٢﴾

۱۳۔ اے مومنو جیسے تساں رسول نال مشورہ کرو
تے اپنے مشورہ کیتے صدقہ کیا کرو اے تہا بڑے
کیتے چنگا تے پاک کرن والا داء جے تہا کوں نہ ملے تے
بے شک اللہ نہیوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

ءِ أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُفَلِّحُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ
صَدَقْتُ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

۱۴۔ کیا تساں بڑے داء جو تساں اپنے مشوریں کیوں پہلے
صدقے بڑیو تے تساں اے کم میں کیا تے اللہ تہا بڑے
اتے فعل کیتے ہن تساں نماز تہا کے پڑھو تے زکاۃ
بڑیو تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرد تے
اللہ جو تساں کریندے داء بانجر۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مَا هُمْ مِنَكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

۱۵۔ کیا تیں انہیں کوں بڑے جبر سے انہیں کوں کوں
سبکتی بٹیدن جنہیں تے اللہ دی ناراضگی اوندے تہا بڑے
دھڑن نے نہ انہیں دھڑ اور کوڑے قساں
چیندن تے او جائن۔

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

۱۶۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب تیار کیا ہوئے بے شک
او بہوں بڑا داء جو او کریندن۔

إِذْ خَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥٦﴾

۱۷۔ انہیں اپنے قسین کوں اولکا بٹائے انہیں اللہ سے
رستے کنیں روکے تے انہیں کیتے ذلیل کرن والا عذاب۔

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۵۰﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جِئًا يَخِلْفُونَ لَهُ كَمَا يَخِلْفُونَ لَكُمْ وَيَسْبُونَ إِلَهُمْ عَلَىٰ شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿۵۱﴾

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۵۲﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿۵۳﴾

كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۵۴﴾

لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ

أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ

مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا

عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵۵﴾

۱۸۔ انہیں دے مال تے اولاد انہیں کول اللہ دے مقابلے وچ کوئی فائدہ نیں ڈیندے اے دوزخی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

۱۹۔ جیڑاں اللہ انہیں ساریں کول جیندا کر لیس اوندے کیے دی قساں چسین جیڑیں تہاڑے کیے قساں چسین تے خیال کریندن بے شک او کہیں گال تے قائم ہن سٹوبے شک او بے کورے ہن۔

۲۰۔ شیطان انہیں تے غالب آگئے تے انہیں کول اللہ اذکر بھلا ڈولس اے شیطان دالولہ سٹوبے شک شیطان دا ٹولہ گھاٹے والا۔

۲۱۔ بے شک جبرے اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن او ذلیل لوکیں وچ گنہگار۔

۲۲۔ اللہ نے فرمن کیتا ہوئے جو میں تے میڈے رسول غالب اوسن بے شک اللہ طاقت والا تے غالب۔

۲۳۔ تیکوں او قوم نہ لمبسی جبرے اللہ تے یوم آخر تے ایمان انیندن تے دل اوندے نال محبت کرن۔

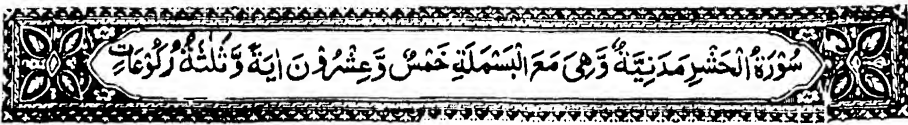
جبرہ اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندے بھانویں او انہیں دے پیو ٹوڑے یا پتر یا بھرا ہون یا انہیں دا

خاندان اے لوکن جنہیں دے دلیں وچ اللہ ایمان لکھ ڈتے تے اپنی کلام نال اوندی مدد کیتی تے انہیں

کول بہشت وچ داخل کر لیس جیندے وچ نہراں دہندیاں ہو سن او اوندے وچ ہمیشہ رہن اللہ انہیں

تے راضی تے او اللہ تے راضی ہن اے اللہ دا ٹولہ۔ سٹوبے شک اللہ دا ٹولہ کامیاب تھیون

والا۔

سورة حشر مدنی ۷۷ تے بسم اللہ مال ایندیاں ۲۵ آیات تے ۳ رکوعن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن بجلیے
ڈیون والاتے ول دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ سَبَّحَ لِلّٰهِ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ②
۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح
کریندا پیئے تے او غالب تے سیانا۔
- ۳۔ هُوَ الَّذِیْ اَخْرَجَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مِنْ دِیَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّجْعَلَ الْاٰیٰتُ الْبٰیغٰتِ اَنْ يَّجْعَلَ الْاٰیٰتُ الْبٰیغٰتِ
۳۔ او ہور جیس اہل کتاب وچو کافریں کوں پہلے حشر کیے
انہیں دے ملک کنیں کڈیے تہا کوں خیال دی کا ناں ہا جو
او لکھن تے انہیں دا وی خیال ہا کہ انہیں دے قلعے اللہ کنیں
انہیں کوں بچا گھسن تے اللہ انہیں دو اداں جا کنیں
آیا جھتو انہیں دا خیال دی نہ ہا تے انہیں دے دلیں
وچ رعب سٹ بٹس او اپنے بھتیں نال اپنے گھریں
کوں خراب کریندے پین تے کجھ مومنین دے جتیں
نال تے اے اکھیں والیو عبرت حاصل کرد۔
- ۴۔ وَلَوْلَا اَنْ كَتَبَ اللّٰهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِی الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِی الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ③
۴۔ جے اللہ سیئیں نے انہیں تے وطن وچو لکھن فرم نہ
کیا ہوئے ہا تے او دنیا وچ انہیں کوں عذاب ڈیوے ہا
تے آخرت وچ انہیں کیے بھادا عذاب۔
- ۵۔ لَے اِسْ وَاَسْلٰے جَو اِنہیں اللہ تے اوندے رسول نال
دشمنی کیتی تے جبرہا اللہ نال دشمنی کریندے تے بیشک
اللہ سخت سزا ڈیون والا۔
- ۶۔ مَا قَطَعْتُمْ مِّنْ لِّیْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمْهَا قَآیِمَةً عَلٰی اُصُولِهَا فَبَاذَنَ اللّٰهُ وَلِیْخِزٰی الْفٰسِقِیْنَ ④
۶۔ تساں کجی دی پاڑنیں کچی یا انہیں کوں اپنی پاڑیں
تے نیں چھوڑیا تے اللہ دا حکم نال ہا تے تاں جو او
نافرمانیں کوں ذلیل کرے۔
- ۷۔ وَمَا آفَأَ اللّٰهُ عَلٰی رُسُلِهِ مِنْهُمْ فَمَا اَوْجَفْتُمْ ⑤
۷۔ انہیں دا جمال اللہ سیئیں اپٹے رسول کوں غنیمت وچ ڈتا ہا

عَلَيْهِ مِنْ حَيْبٍ وَلَا رِكَابٍ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ
رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٩﴾

تساں اپنے گھوڑے تے اُٹھ نہ در کائے ہن تے اصل
اللہ جنسے تے چاہندے اپنے رسولوں کوں غالب
کریندے تے اللہ ہر شے تے قادر۔

مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ
وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ كُنْ لَا يَكُونَ دُولَةَ بَيْنَ الْأَعْيُنِ
مِنْكُمْ وَمَا أَشْكُرَ الرَّسُولُ فَعْدُوَّةً وَمَا نَهَضَكُمْ
عَنْهُ فَأَنْتَهُوْا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦٠﴾

۸۔ تے جیر حمال و ستیں والیں دالہ اپنے رسول کوں بٹے
او اللہ تے اوندے رسول تے سکیں تے یتیں تے
مسکین تے مسافریں کیتے بے تاں جو او مل تہا بڑے
امیریں وچ چکر نہ کھنڈا رہبرے۔ جو رسول تہا کوں ڈیوے
او پکڑو تے جس کیں ہلکے اوں کیں رک و بچو تے اللہ
کینں بڑو بے شک اللہ سخت عذاب ڈیون والا۔

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يُبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ
هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٦١﴾

۹۔ تے او مال فقیریں تے مہاجرین کیتے بے جیرے اپنے
ملک کینں کڈیے گئیں تے اپنے مالیں کینں او اللہ دا
فضل تے اوندی خوشی بگویندن تے اللہ تے اوندے
رسول دی امداد کریندن ایسے لوک سچے ہن۔

وَالَّذِينَ تَبَوَّؤُا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِثُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوَفِّ شَيْءَ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٢﴾

۱۰۔ تے انہیں کیتے دی بے جیرے پہلے مدینے وچ رہندے
ہن تے ایمان گمن آئے ہن تے مہاجرین مال محبت کریندن
تے جیر حمال انہیں کوں بڑا گئے اپنے دلیں وچ اوندی
خواہش نیں رکدے تے انہیں کوں ترجیح ڈیندن
بھانویں آپ کوں ضرورت ہووے تے جینکوں بچایا
وچے نفس دی شومانی کینں تے ایسے لوک کامیاب
تھیرن والن۔

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ
لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا
تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٣﴾

۱۱۔ تے جیرے انہیں دے بعد آئے آہن اے ساڈے رب
سا کوں بخش بڑے تے ساڈے انہیں بھرانویں کوں دی
جیرے اسان کینں پہلے ایمان گھن آئے تے ساڈے
دلیں وچ مومنین کیتے کینے نہ سٹ اے ساڈے رب
بے شک توں بہوں مہربان تے رحم کرن والا ہویں۔

الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ إِلَهِكُمْ وَإِلَٰهِيكُمْ إِلَهُ يَوْمٍ
كَأَنَّكُمْ كَوْمٌ وَاحِدٌ

۱۲۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ۶ جیرے منافق ہن

كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَّا أَخْرَجْنَاهُمْ لِنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْكُمْ وَلَا تُطِيعُوا فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ أَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۵۹﴾

تے اہل کتاب وچو جیرھے کافرن ہن اپنے بھرانوں کوں
آہن جے تساں نکلوتے اساں مزور نکلسوں تہاڈ
نال تے اساں تہاڈے وچو کہیں دی اطاعت نہ کریسوں
تے جے تہاڈے نال بھربا ویسی تے اساں مزور تہاڈی مدد
کریسوں تے اللہ گواہے شک اور کوڑن۔

لَمَّا أَخْرَجُوا لَا يُخْرِجُونَ مَعَهُمْ وَلَمَّا قُوتِلُوا لَا يُنْصُرُونَهُمْ وَلَمَّا نَصَرُوهُمْ يُكَلِّفُونَ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنْصَرُونَ ﴿۶۰﴾

۱۳۔ جے او کڈھے دُہن او انہیں نال نہ نکلسن تے جے انہیں
نال لڑائی تھی پڑے تے انہیں دی مدد نہ کریس تے جے
مدد کیتونے دی سہی تے کنڈ والا کے بھیج ولین تے
دل انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔

لَا تَنْتُمْ أَشَدَّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۶۱﴾

۱۴۔ او تہاڈے کہیں اللہ توں دی ودھ ڈردن ات
گالہوں جو او لوک سمجھدے نہیں۔

لَا يُقَاتِلُونَكُمْ جَنِيحًا إِلَّا فِي قُورَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدًا تَحْسَبُهُمْ جَنِيحًا وَقَلُوا لَهُمْ شَيْءٌ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۶۲﴾

۱۵۔ او سارے تہاڈے نال جنگ نہ کریس سولے ہندے جو
او پکے حویل آلی دستیں وچ یا کندھیں مے پھوپھو پیٹے
ہُرن۔ آپت وچ انہیں دی جنگ ڈاڈھی ہونڈی توں
انہیں کوں ہک قوم سمجھیندیں تے او دلو الجھانج
ہوندن ات گالہوں جو او بے عقل قوم۔

كَشَلِ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيبًا ذَاتُوا بَالٍ أَمْرِهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۶۳﴾

۱۶۔ انہیں دا انہیں قویں آلی کار جیرھیاں کوں ہودے
زمانے وچ گزریں انجام انہیں اپنے کہیں دا انجام چکھیا
تے انہیں کوں دردناک عذاب ملے۔

كَشَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۴﴾

۱۷۔ انہیں (منافقین) دی حالت شیطان آلی کار جیوں انسان
کوں اکھیا کُفر کر جیلے اوں کُفر کیتا تے شیطان آہدے
میں تیں کہیں بری آں میں اللہ کہیں ڈرداں جیرھا سارے
جہانیں دارب۔

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
ذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ﴿۶۵﴾

۱۸۔ انہیں ڈرداں دا انجام لے تھیندے جو او ڈوہیں
دوزخ وچ وچ پندن تے اوندے وچ ہک مدت
تیں رہن تے ظالمیں دا ایھو بدلہ۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِغَدٍّ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۵۹﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ
أُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۶۰﴾

لَا يَتَوَخَّى أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ
الْجَنَّةِ هُمُ الْفَآرِزُونَ ﴿۶۱﴾

لَوْ أَنْزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَرَأَيْنَاهُ خَائِبًا
مُتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ
نَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۶۲﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۶۳﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ،
الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيَّمِنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ
اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۴﴾

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى
يُسَبِّحُ لَهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿۶۵﴾

۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہر شخص اے ڈبدا
رہرے جو اگہو کیے کیا پٹھے۔ اللہ کنیں سارے ڈرو
اللہ سیں تہا ڈرے عیسیٰ کنیں بانجیر۔

۲۰۔ تے انہیں آلی کار نہ بڑ جیرھے اللہ کوں بھل
گبیٹن تے اللہ سیں انہیں کوں انہیں دے فائدے آلیاں
گاہیں بھلا ڈتیاں اے لوک نافرمان۔

۲۱۔ بھا آ لے تے بہشت آ لے کہو جیسی نیں تھی بگدے
جنی لوک تے کامیاب تھیون والین۔

۲۲۔ جے اسل اے قرآن کہیں پہاڑ تے ہاؤں ملوں ڈبکین
جو او نو گئے تے اللہ دے ڈر کنیں لوٹے لوٹے تھی
ونجے ہاتے اے مثال بن جیریاں لوکین کہتے بیان
کرینرے یں تاں جو او سوچن۔

۲۳۔ اللہ اوہو جیندے سوا کوئی مبود نیں او غائب
کوں چاندے تے حاضر کوں وی اوہن ہنگے ڈیون والا
تے بہوں مہربان۔

۲۴۔ اللہ اوہو جیندے سوا کوئی مبود نیں۔ او بادشاہ،
پاک، عیسیٰ کنیں پاک تے امن ڈیون والا تے نگران
غالب تے جبار تے وڈی شان والا اللہ پاک اوں
کنیں جو او ربک کریندن

۲۵۔ اوہو اللہ خالق پیدا کرٹ والا شکل ڈیون والا
اوندے چنگے ناں بن آسانیں تے زمین وچ جڑے او
اوندی تسبیح کریندا پئے تے او غالب تے سیانہ۔

سُورَةُ الْمُمتَحِنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَكَّةُ الْبِسْمِلَةُ اَرْبَعٌ عَشْرَةَ اَيَةً وَدُرُودَانِ

سورة ممتحنہ مدنی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۴ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝

۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے نال نال حیر حابن منکے ڈیون
والا تے ول دل رحم کرن والا ۝

۲۔ اے مومنو! تساں میڈے تے اپنے دشمن کوں
سنگتی نہ بناؤ تساں انہیں دو پیار دے سنبھ بھیندے
تے انہیں تہا ڈو آئے ہوئے حق دا انکار کیے او
رسول کوں تے تہا کوں ات گا لہوں کدھندن جو تساں
اپنے رب اللہ کوں مندرے عجبے تساں میڈے رستے
وج میکوں غوش کرن کیے جہاد واسطے لکھو۔ تساں
چوری چوری انہیں نال محبت کریندے آئے تے میں جانڈاں
جو تساں کیندے آئے ظاہر کریندے آئے تے تہا ڈے دچو
جیر حالے کریں تے اوسدے رستے کنیں پریں تھی ویسی۔

۳۔ جے تہا کوں پکڑ گھنن تے تہا ڈے دشمن بن ولین
تے اپنے ہتھ تے زبانان برائی نال تہا ڈو ودھین
تے او چاہندن جو تساں انکار کرو۔

۴۔ تے تہا ڈے سکے اصلو تے تہا ڈیاں اولاد دا قیامت
دے ڈینہہ تہا کوں کوئی فائدہ نہ ڈین تہا ڈے وج فیصلہ خدا
کریں تے اللہ تہا ڈے علیں کوں ڈیکھن والا ۝

۵۔ تہا ڈے کیے ابراہیم تے اوندے نال آلیں وج چچکل
نموزہ یا جیلھے انہیں اپنی قوم کوں اکٹھے بے شک اسان
تہا ڈے کنیں تے جہنم دی اللہ دے سوا تساں عبادت
کریندے آ انہیں کنیں پریں ہں اسان تہا ڈا انکار
کریندے ہں تے تہا ڈے تے ساڈے وج دشمنی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ
أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخَوِّجُونَ الرُّسُلَ وَإِذَا كُنْتُمْ
تُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَخْرُجْتُمْ جِهَادًا
فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي فَتُؤَدُّونَ إِلَيْهِمْ
بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ
أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ بِالسُّوِّ وَذُودًا لَّوْ
تَكْفُرُونَ ۝

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ
مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُوكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ كُفَرْنَا بَلْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَكُمْ عَدَاوَةٌ وَالْبَعْضُ عَلَى الْبَعْضِ لَنْ تَوْفِيقُوا

بِاللّٰهِ وَحْدَهُ ۚ اِلَّا قَوْلَ اِبْرٰهِيْمَ لَا بِيَدِهِ لِسْتُغْفِرَ
لَكَ وَمَا اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيكَ
تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنْتَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝

تے بغض ظاہر تھی گئے جسے تیں تیں ہک اللہ تے ایمان
نہ گھن آؤ سوائے ایندے جیلھے ابراہیم اپنے پیر
کوں اکھئے میں تیدے کیتے اپنے رب کنیں موانی
مٹکساں میں تیدے کیتے اللہ لو کہیں کال دا مانکس
نہتیں۔ اے ساڈے رب اساں تیدے اتے مہروسہ
کریندے ہیں تے اساں تیدو جھکدے ہیں تے تیدو
دلے۔

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا وَاغْفِرْ لَنَا
رَبَّنَا ۚ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

۶۔ اے ساڈے رب ساکوں کافرس کیتے فتنہ د بنا تے
اے ساڈے رب ساکوں بخش بے شک توں غالب
تے سیاناں۔

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ
هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝

۷۔ تہاڈے کیتے انہیں دے وچ چنگا نمونہ ہا انہیں لوکس
کیتے جبرھے اللہ تے قیامت دے ڈینہ دی امید رکھیندن
تے جبرھا من پھر گئے تے بے شک اللہ بے نیاز تے سب
تو لیس والا۔

عَسَىٰ اللَّهُ أَن يَجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُمْ
مِنْهُمْ مَّوَدَّةً ۚ وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

۸۔ تھی سبکدے جو اللہ تہاڈے تے انہیں لوکس دے درمیان
جنہیں تہاڈے نال دشمنی کیتی محبت پیدا کر ڈیوے
تے اللہ قادر تے اللہ بخش والا تے دل رحم کرن والا۔

لَا يَنْهٰكُمْ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي
الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ أَن تَبَرُّوهُمْ
وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝

۹۔ اللہ تہا کوں انہیں لوکس نال نیکی کرن تے انصاف
کرن کنیں نہیں بلکیندا جنہیں تہاڈے نال جنگ نہیں کیتی
تے تہا کوں وطن کنیں نہیں کڈھیا بے شک اللہ انصاف
کرن والیں کوں پسند کریندے۔

إِنَّمَا يَنْهٰكُمْ اللّٰهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُم فِي الدِّينِ
وَآخَرَجُوكُم مِّن دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلَىٰ آخِرِ آجَلِكُمْ
أَن تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝

۱۰۔ او تہا کوں انہیں لوکس نال سنگت لاؤں کنیں بلکیندے
جنہیں دین وچ تہاڈے نال جنگ کیتی تے
تہا کوں گھس کنیں کڈھئے تے تہا کوں کڈھن وچ امداد
کیتی تے جبرھا انہیں کوں سنگت نہیں تے ایجھے لوک
ظالم ہن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُجْرِبَاتٍ
فَاخْتَنُوهُنَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمُوهُنَّ
مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ
لَا هُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ
لَهُنَّ وَاتَّوهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ
أُجُورَهُنَّ وَلَا تَسِيكُوا بِعَصَمِ الْكَوَافِرِ
وَسَلُّوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسَلُّوا مَا أَنْفَقُوا
ذَلِكَ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑩

۱۱۔ اے مومنز جیسے تہاؤں و مومن تے مہاجر تریستیں
آون تے انہیں دا امتحان گھنوالہ انہیں دے ایمان
کوں جانڈے تے جے تہاؤں پتر گے جو او مومن تے تساں
انہیں کوں کافریں دوز ولا پٹھواو انہیں کیتے حلال نیں تے کافر
انہیں واسطے حلالن تے انہیں کوں خرچ بڑے ڈیونے تہاؤں
تے کوئی گناہ نیں جو تساں انہیں کوں حق مہر ڈیونے بعد انہیں
نال پر بیج پودو تے کافر تریستیں دی عزتیں کوں اپٹے
نال نہ رکھو تے تساں اپنا خرچہ منگواو اپنا خرچہ منگن۔ اے
اللہ دا حکم اللہ تہاؤں دے وچکار ایویں فیصلہ کریندے تے
اللہ بہوں جائن والا تے سیانہ۔

وَأَنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ إِلَى
الْكُفَّارِ فَعَاقِبْتُمْ فَاتُوا الَّذِينَ
ذَهَبَتْ أَرْوَاجُهُمْ فَبَلَ مَا أَنْفَقُوا
وَأَنْفَقُوا اللَّهُ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ⑪
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُنَكَ عَلَى
أَنْ لَا يُنْسِرْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَزْنِينَ
وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِمَهْتَنِ يَفْقِرَنَّ
بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَخْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ
فَبَايِعْنَهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ⑫

۱۲۔ تے جے کوئی تہاؤں تریست کافریں دوز بھیج وچنے
تے تہاؤں انہیں دی کوئی تریست لہج وچنے تے تساں
اوہو تہاؤں خرچ بڑے ڈیونے تہاؤں کساح تے انہیں دا
تھیا ہا تے اللہ کنیں ڈرو جسکوں تساں میندے۔
۱۳۔ اے نبی جیسے تہاؤں مومن تریستیں آون ایں گال
تے بیعت کرن جو او اللہ نال شرک نہ کریں تے چوری
تے زنا تے اولاد کوں قتل نہ کریں آپو بٹا کے کوئی
کوڑی گال نہ کریں بھانویں او پیر تے بھتیں وچ بڑے
تے تہاؤں نافرمانی نہ کریں نیک کمیں وچ تے توں
انہیں دی بیعت گھن گھن تے اللہ کنیں انہیں کیتے
بخشش منگ بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے
بہوں مہربان۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا
غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْوَغْنَ الْآخِرَةَ
كَمَا بَيَسَ الْكُفَّارُ مِنَ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ⑬

۱۴۔ اے مومنز! نبھی قوم کوں سنگتی نہ بناؤ جنہیں نال
اللہ کاوڑ تھئے او آخرت کنیں نا امید تھی گئیں جیویں
کافر قبر والیں کنیں نا امید تھی گئیں۔

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسَ عَشْرَةَ آيَةً وَرَكْعَتَانِ

سورہ صف مدنی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۵ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کریں دال اللہ دے ناں نال جیرھا بن مگئے
ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا ؎

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

۲۔ آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ او اللہ دی تسبیح کریں
پئے تے او غالب تے سیانا ؎

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ③

۳۔ اے مومنو! تساں جو کریندے نورے او ابدے کیوں
ہورے۔

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ④

۴۔ اللہ دے نزدیک اے بہوں وڈا گناہ جو تساں او
آکھو جو تساں کریندے نورے۔

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا
كَأَنَّهُمْ بُيُوتٌ مَرْصُومٌ ⑤

۵۔ بے شک اللہ انہیں کوں پسند کریندے جیرھے
اوندی راہ وچ جنگ کریندن جیہیں او چوڑے
قلعہ ہون۔

وَرَأَى قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقُومُ لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ
تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا تَزَاوَعُوا أَرَاعَ
اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑥

۶۔ تے جیسے موسیٰ اپنی قوم کوں آکھے اے میڈی قوم
تساں میکوں ڈکھ کیوں ڈیندے ؎ تہا کوں پتہ ہو میں
تہا ڈو اللہ دا رسول بڑ کے آیاں تے جیسے او سدے
راہ کنیں ہٹ گئیں اللہ انہیں دے دل پھیر ڈتن تے
اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

وَرَأَى قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَائِيلَ إِنِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ
التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي
اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا
سِحْرٌ مُبِينٌ ⑦

۷۔ تے جیسے عیسیٰ ابن مریم آکھے اے بنی اسرائیل
میں تہا ڈو اللہ دا رسول بن کے آیاں تے جیرھی تورات
میں کنیں پہلے آئی ؎ اوندی تصدیق کریں دال تے اپنے
بعد ہک رسول دی خوشخبری ڈینداں جینداں اناں احمد ہوی
تے او میڈے بعد اوس تے جیسے او انہیں کنیں روشن
آیات گھن کے آئے تے انہیں آکھے اے کھلا کھلا بادو ؎

۸۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ پڑھے
تے اوں کوں اسلام دوسبڈیا ونچے تے اللہ ظالم قوم
کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۹۔ او چاہندن جو اللہ دے نور کوں دسما ڈیوں اپنے
پھوکیں نال تے اللہ اپنے نور کوں پورا کرٹے بھانویں
کافریں کوں چنگی نہ لگے۔

۱۰۔ اوہوہ جیوں اپنے رسول کوں ہدایت تے سپا دین
ڈنڈے کے چٹھے تاں جو اوں دین کوں سارے دین تے
غالب کر ڈیوے بھانویں مشرک ناپسند کرن۔

۱۱۔ اے مومنو کیا میں تہاکوں او تجارت ڈساں جیرمی
تہاکوں ڈکھ آلے عذاب کنیں بجیسی۔

۱۲۔ تساں اللہ تے اونڈے رسول کوں منور تے اللہ دے
رستے وچ جہاد کرو اپنے مال تے جانیں نال اے
تہا ڈے کیتے چنگا جو جے تساں چاندے؟

۱۳۔ اللہ تہا ڈے گناہ بخشیشی تے تہاکوں باغیں وچ
پلیسی جہیں دے تلے (وچ) انہراں وندیان پیاں ہوں
تے ہمیشہ دی جنت وچ چنگیاں رہن دیاں جہیں ہوں
اے بہوں وڈی کامیابی۔

۱۴۔ تے پی جیرمی تہاکوں چنگی لکدی؟ او اللہ دی مدد
تے کوہودی فتح ہے قوں مومنین کوں خوشخبری ڈے ڈے

۱۵۔ اے مومنو اللہ دے امدادی ہوں و نجر جیویں عیسیٰ ابن
مریم اپنے منہ ولس کوں اکھیا اللہ کیتے میڈا امدادی
کون۔ منہ ولس آکھئے اسال اللہ دے امدادی ہوں۔

بن اسرائیل وچرک لڑے من گدھاتے بک لڑے اکار کیا۔
تے منہ ولس دی اسال انہیں دے دشمنیں دے مقابلے
وچ مدد کیتی تے او ڈاڈے تھی گئے ہن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ
يُذْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿۸﴾

يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ
نُورِهِ وَلِذِكْرِ الْكُفْرَانِ ﴿۹﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلِذِكْرِ الشِّرْكَوْنَ ﴿۱۰﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْفِيكُمْ
مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿۱۱﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿۱۲﴾

يَغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتٍ
عَذْبٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۳﴾

وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ
وَبَشِيرَةُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۴﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى
اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمْنَتْ
طَلِيفَةٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَلِيفَةٌ
فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا
ظَاهِرِينَ ﴿۱۵﴾

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً رَّكَوعَانِ

سورہ جمعہ مدنی ۱۲ آیتیں ۲ رکوعیں۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینا اللہ سے ناں نال جبرہا بن منجے ڈیون والا نے دل دل رحم کر ڈی والا۔

۲۔ جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح کریندے جبرہا بادشاہ تے پاک تے غالب تے سیانا۔

۳۔ اوہو جیں ان پڑھیں وچ اناہیں وچو ہک رسول پٹھے جبرہا انہیں تے ہوں اللہ اوی آیات پڑھدے تے انہیں کوں پاک کریندے تے انہیں کوں کتاب تے سنبھ سکھیندے تے ایں کیں پہلے او کھلی گمراہی وچ بن۔

۴۔ تے اناہیں وچو کچھ پے وی بن جبرہا اچڑ تیں انہیں نال نہیں ملے تے او غالب تے سیانا۔

۵۔ اے اللہ دا فضل جیکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ وڈے فضل والا۔

۶۔ انہیں لوکس دی مثال جنہیں تے تورات دی اطاعت فرض کیتی گئی مانی تے انہیں ول نہیں اطاعت کیتی الیوس ہے جیویں گدا بارچیندے۔ جبرہا قوم اللہ دی آیات دا انکار کریندی ۷ اوہی مثال بیہوں گندی ۸ تے اللہ ظالم لوکس کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۹۔ توں اکھ لے بیہودہ جے تہا کوں یقین جو تساں اللہ دے ملکتی ۱۰ پے کا ۱۱ نہیں تے تساں موت ملگورے تساں بچے ہورے۔

۱۲۔ او موت کڈاہیں دی نہ منگسں اپے انہیں عیس دی وچ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلٰٓئِكَةُ الْقٰدِرُوْنَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْاٰمِيْنَ رَسُوْلًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ اٰيٰتِهٖ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَ الْحِكْمَةَ وَ اِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَيَفِيْضِل مُبِيْنٌ ③

وَ اٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَنَّا يَلْحَقُوْا بِهِمْ وَ هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ④

ذٰلِكَ فَضْلُ اللّٰهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ⑤

مَثَلُ الَّذِيْنَ حَمَلُوْا التَّوْرٰتَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَسَلُ الْجَمٰرِ يَخْلُ سَفَآرًا يَتْلُ الْقَوْمُ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑥

قُلْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادَوْا اِنْ رَعَيْتُمْ اَنۡكُمُ اٰوِيَاۤءُ لِلّٰهِ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوْا اَلۡمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑦

وَلَا يَتَمَتَّعُوْنَ اَبَدًا اِيْمًا قَدَمَتۡ اَيۡدِيْهِمْ وَ

اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَوِّقُكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنْذِرُكُم بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

نال جبرے انہیں اگر پھٹیں تے اللہ عالمیں کون جانڈے۔
۹۔ توں اکھ بے شک جبر می موت کیں بھجڈے، او
بے شک تہاڈے اتے آونی ہو تے دل تساں عیب
تے حاضر جانڈے والے خدا دو ولائے دیسرتے او
تہا کون تہاڈے عمل ڈسیسی۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝

۱۰۔ اے مومنو جیلے نماز دو جمعے دے ڈینہ سڈیا دینے
تے نماز دو آئے کورتے کاہ بار چوڑ ڈتا کرو اے
تہاڈے کیتے چنگارو جے تساں جانڈے ماں۔

فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

۱۱۔ تے جیلے نماز پوری تھی دینے تے زمین وچ کھنڈ
ونجھ تے اللہ دا فضل گولو تے اللہ کون بہوں یاد کرو تاں
جو تساں کامیاب تھیوو۔

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝

۱۲۔ تے جیلے او تجارت ڈہدن یا تماشا ٹرا ڈہدن
اوندو منج پوندن تے تیکوں کہیا کھڑیا ہریا چھوڑ
ڈہندن توں اکھ جو اللہ کیں ہے او تجارت تے تہا شے
کیں چنگارو تے او بہوں چنگارو رزق ڈیون والا۔

سُورَةُ الْمُنْفِقُونَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً وَذُرُوعَانِ

سورة منافقون مدنی ۶۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیات تے ۲ رکوعن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ مے نال نال جبر صابن منگئے
ڈیوٹن والا تے دل ول رحم کرن والا ۱۰۰

إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا لَوْ أَنَّهُدَّ إِيَّاكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ ۚ إِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَكَاذِبُونَ ②

۲۔ جیلے تیں کنیں منافق اندن تے اہدن اساں گواہ
ہیں جو بے شک توں اللہ دارسل ہویں۔ اللہ جاڈے
بے شک توں اوں دارسل ہیں تے اللہ لے گواہی ڈیندے
جو منافق کوڑے ہن۔

إِن تَخَذُوا آبِيَاءَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ③
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ④

۳۔ انہیں اپنے قیس کوں اولکا بنا گدھے تے ابو اللہوی
راہ کنیں ہکیندن بے شک اوہوں براہ جو او عمل کریندن۔
۴۔ لے ات کمالوں جو او ایمان گمن آئن دل انکار کیتے
نیں انہیں دے دلیں تیں مہرگ گبی تے اوہن نیں
سمجھدے :

وَإِذَا رَأَوْهُمْ تَبَٰعِبَكَ أَجْسَامُهُمْ وَ
إِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ
خُشْبٌ مِّنْ سَدَّةٍ يُعْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ
عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْنَهُمْ قَتَلَهُمُ
اللَّهُ أَتَىٰ يَوْمُكُلُونَ ⑤

۵۔ تے جیلے توں انہیں کوں ڈہیں انہیں دے جسم
تیکوں چکے لگدن تے بے اوگال کرن توں انہیں دی
گال سن او ایویں ہن جیویں کندھ نال ٹنگے بھٹے
شہتر ہر عذاب اپنے اتے سمجھن او دشمن۔ انہیں
کنیں ہر شیارہ اللہ انہیں کوں ہلاک کرے او کنتے
پھیرے دیندن۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ
لَوَارُءُ وُسْهُمْ وَرَأَتْهُمْ يَصْذُوقُونَ وَهُمْ
مُسْتَكْبِرُونَ ⑥

۶۔ تے جیلے انہیں کوں اکھیا ویندے او اللہ دارسل
تہاڈے کیتے بخشش منگے او اپنے سر پھیر گھندن تے
توں انہیں کوں ڈہیں او سچ کنیں ہکیندن تے او
اڑنندن۔

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ

۷۔ انہیں کیتے ہکا گال جو توں انہیں کیتے بخشش منگیں

لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ①

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ②

يَقُولُونَ لَنْ نَجْعَلَ إِلَىٰ الْمَدِينَةِ لِيُخْرِجَنَا الْأَعْرَابُ مِنْهَا الْأَذَلَّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ③

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ④

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقْتُ وَأَكُنُ مِنَ الصَّالِحِينَ ⑤

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑥

یا نہ منگیں انہیں کون اللہ نہ بخشے بے شک اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۸۔ اوہے لوگوں جو میرے آہن جو لوگ اللہ کے رسول نال بن انہیں تے خرچ نہ کرو جے تیں او بچ نہ ہون تے آسمانیں تے زمین دے خزانے اللہ دے ہن تے منافق نہیں سمجھدے۔

۹۔ آہن جے اسل مدینہ دو دیسوں تے انہیں دھرو ساریں کینیں عزت والا شخص ساریں کینیں بے عزت شخص کون اتھو کڑھ ڈیسی تے عزت اللہ تے اوندے رسول تے مومن کہتے جے تے اصل منافق ہاندے نیس۔

۱۰۔ اے مومنو تہاکوں تہا بڑے مال تے تہا بڑی اولاد اللہ دے ذکر کینیں غافل نہ کر ڈیون تے میرھا لے کر لیس تے او لوگ گھٹا پاؤن والین۔

۱۱۔ تے جو اسل تہاکوں بڑے خرچ کرو ایں کینیں پہلے جو تہا بڑے کیں ہک کون موت آسے تے اکھے اے میڈے رب تیں میکوں تھوڑی مدت کہتے میکوں دھمی کیوں نیں ڈنی میں صدقہ کراں ہاں تے میں دی نیک لوکیں وچو تھی ونہاں ہا۔

۱۲۔ تے اللہ کہیں شخص کون نیں چھوڑے جندی موت یا وقت آونچے تے اللہ جو لتاں کریندے اوں کینیں باخبر۔

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمِ تَسْمِعُ عَشْرَةَ آيَةٍ وَدُرُكُوعَانِ

سورۃ تغابن مدنی ۱۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

۱۔ شروع کریں دال اللہ دے ناں نال جیر حابن منگئے
ڈیوٹن والا تے ول ول رحم کرٹن والا ۱۰۔

يَسْبَحُ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لَهٗ الْمُلْكُ
وَلَهٗ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِیْرٌ ②

۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے اور اللہ دی
تسبیح کریندے اوندے کیتے بادشاہت تے مہد تے او
ہر شے تے قادر۔

هُوَ الَّذِیْ خَلَقَکُمْ فَمِنْکُمْ کَافِرٌ وَمِنْکُمْ مُّؤْمِنٌ
وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِیْرٌ ③

۳۔ اوہو جس تہا کوں پیدا کیتے تے کجھ نہیں منیدے
تے کجھ تہا ڈے دچمن گھندن تے اللہ تہا ڈے عیس
کوں ڈہدا کھڑے۔

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَکُمْ فَاَحْسَنَ
صُوْرَکُمْ وَاِلَیْهِ الْمَصِیْرُ ④

۴۔ اول آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تہا کوں
شکلاں ڈتنسی تے سونھیاں شکلاں بٹانسی تے
ہوندو ولے۔

یَعْلَمُ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَیَعْلَمُ مَا تُنۡسَوْنَ
وَمَا تُعْلِنُوْنَ وَاللّٰهُ عَلِیْمٌۢ بِذَاتِ الْغُیُوْبِ ⑤

۵۔ جو آسمانیں تے زمین وچ او چاندے تے جوتساں
لکیندے ۵ تے ظاہر کریندے ۵ او چاندے تے اللہ
تہا ڈے دل دی گاہیں کوں دی چاندے۔

اَلَمْ یَاۡتِکُمْ نَبَاُ الَّذِیۡنَ کَفَرُوْا مِنْ قَبْلُ فَاَفَا
وَبَالَ اَمْرِہِمۡ وَلَہُمۡ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ⑥

۶۔ کیا تہا ڈو پہلے کافریں دیاں خبراں نہ آیاں ہن
انہیں اپنے ٹکس دا عذاب چکھیا ہا تے انہیں کیتے
ڈکھ الا عذاب۔

ذٰلِکَ بِاَنَّهُۥ کَانَ تَاۡتِیۡہِمۡ رُسُلُہُمۡ بِالْبَیِّنٰتِ
فَقَالُوْا اَبۡسَرُۤیۡہُمۡۤ اَوۡنَاۡ فَاُفۡکَرُوْا وَتَوَلَّوْا
اَسْتَغۡثٰی اللّٰهُ وَاللّٰهُ غَیۡیٌ حَیۡیِدٌ ⑦

۷۔ اے ات گاہوں جو انہیں دو رسول کھلی دیلاں
گھن کے اندرے ہن تے اولو کہ آہرے ہن جو کہ آدمی سا کوں
ہدایت ڈلیں تے انہیں انکار کیتا تے منہ پیر گدھا اللہ دی
انہیں کنیں بے پرواہ تھی گیا تھ اللہ بے پرواہ تے
سب مصفتیں والا ۱۰۔

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَّوْنِي
لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتَأْتِيَنَّكُمْ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ⑤

۸۔ کافرین دا خیال جو او جیندے نہ کیئے ولین توں
اکھ سٹو میڈے رب دی قسم تساں ضرور جیندے
کیئے ولیسر ول تہاڑے عمل تہا کوں ڈسائے ولین تے
اے گال اللہ کیئے سرکھی ۵۔

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑥

۹۔ اللہ تے او ندے رسول کوں منوتے اوں نور
کوں وی جیرھا اساں لہائے تے اللہ تہاڑے
عملیں کنیں باخبر ۶۔

يَوْمَ يَجْمَعُ لَهُمُ لِيَوْمِ الْجَنَّةِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
يُخَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑦

۱۰۔ او جڑاں تہا کوں کھٹے کرن والے ڈینہہ جمع کرلیں
اے ڈینہہ ہار جیت دا ہوس تے جیرھا اللہ کوں نیسی
تے نیک عمل کرلیں او اونڈیاں برائیاں ختم کرڈیسیں
تے اونکوں جنت وچ پلہی جیندے وچ نہراں
دہندیاں پیاں ہوسن او ندے وچ ہمیشہ رہسن لے
بہوں دڑی کامیابی ۷۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
يُخَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑧

۱۱۔ تے جیرھے انکاری ہن تے جھٹلیندن ساڈی
آیات کوں لے لوک دوزخی ہن او ندے وچ ہمیشہ
رہسن تے اے بہوں گندہ لکاڑہ ۸۔

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ
يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ⑨

۱۲۔ کوئی مصیبت نیں اندی سوائے اللہ دے حکم دے
تے جیرھا مصیبتیں اللہ کوں او او ندے دل کوں سدھا
راہ ڈکھایس تے اللہ ہر شے کوں جانڈے ۹۔

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَإِنَّمَا
عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ⑩

۱۳۔ اللہ تے او ندے رسول دا اکھن منوتے جے
تساں پھر و لیسو تے بے شک ساڈے رسول دا کم
کھول کھول کے پچھا ڈیوٹ ۱۰۔

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ⑪

۱۴۔ اللہ او ندے سوا کوئی معبود نیں تے مومنین کوں
اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا ۱۱۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ مِنْكُمْ ذُرِّيَّةٌ وَآوَلَدُكُمْ
عَلَّوْا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا

۱۵۔ لے مومنو تہاڑے زالیں تے تہاڑے بالیں وچو کھا
تہاڑے دشمن انہیں کنیں ہر شیا رہرتے جے تساں

وَتَعْفُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

معاف کر دیو تے چھوڑ دیو تے بخش دیو تے بے شک
اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَ
أَجْرٍ عَظِيمٍ ۝

۱۶۔ بے شک تہاڈے مال تے تہاڈی اولاد فتنہ تے اللہ
کنیں بہوں وڈا اجر۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْأَعُوا وَأَطِيعُوا
أَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَيْئَ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

۱۷۔ اللہ کنیں جتن تہاڈی طاقت ڈرو تے سنو تے اکھن منو
تے خرچ کرو تہاڈے کیتے چنگا تے جینکوں نفس دی
ستو مان کنیں بچاؤ پنچے تے ایسے لوک کامیاب تعمیر دی ولے
بن۔

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝

۱۸۔ تے جے تساں اللہ کوں چنگا قرض دیو تے او تہاڈے مال
کوں دوہسی تے تہا کوں بخشیس تے اللہ قدر کرن والا تے
ٹھلاھا۔

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

۱۹۔ اونیب تے حاضر کوں جانڈے غالب تے سیانا۔

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدْرِيَّةٌ وَهِيَ مِمَّ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثُ عَشْرَةَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سورہ طلاق مدنی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیات تے ۲ رکومن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کریں اللہ سے نال نال جیسا بن گئے ڈیوڑھی والا
تے دل دل رحم کر ڈیوڑھی والا۔

۲۔ اے نبی جیلے کساں تریسیت کون طلاق ڈیوڑھی تے مقرر
وقت تے طلاق ڈیوڑھی تے وقت دی گھنٹی رکھو تے اللہ کنیں ڈیوڑھی
جیسا تھا ڈیوڑھی تے انہیں کون اپنے گھریں کنیں نہ کڈھو
تے اودی نہ لکھن سوائے ایندے جو او کھل بے حیائی کرن
تے اے اللہ سے پنے ہن تے جیسا اللہ سے پنے ٹپسی
اوپر آپ تے ظلم کر لیس تیکوں پتہ نہیں جو اللہ ایندے لہ
کوئی بی گال ظاہر کر ڈیوڑھی۔

۳۔ تے جیلے او اپنی مدت کون پہن تے انہیں چنگے طریقے
نال روک گھنیا چنگے طریقے نال انج کر ڈیوڑھی تے ڈیوڑھی
منصت گواہ اپنے وچر بٹا گھن تے گواہی اللہ کیتے ڈیوڑھی
انے نصیحت جیسی تھا کون کیتی ویندی تے او کون جیسا
اللہ تے آخرت دے ڈیوڑھی کون منندے تے جیسا اللہ
کنیں ڈیوڑھی اوندے کیتے اللہ کوئی راہ کڈھسی۔

۴۔ تے او کون اتھو رزق ڈیوڑھی جتھو او کون خیال دی کاہ
نال ہوسی تے جیسا اللہ تے جیسا کر لیس تے او او کون
کافی بے شک اللہ اپنا کم پورا کر لیس تے اللہ نے ہر شے
دا اندازہ رکھیا ہوئے۔

۵۔ تے تہا ڈیوڑھی تریسیت وچ جیسا کپڑے او کون کنیں ناہید
تھی گئیں جے تہا کون شک ہوئے تے انہیں دی عدت
ترے مہینے تے جیسا تریسیت کون حیض نہیں اندازے

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ
لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ
لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ
يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ
وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي
لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ②

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ
فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهَدُوا ذَوْنَهُ عَدْلٍ
مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن
كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ③

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ
يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ
اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ④

وَالَّذِي يَكْنِ مِنَ الْحَيْضِ مِن نِّسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ
فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّذِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ
الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَن يَتَّقِ

اللَّهُ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِهُ يُسْرًا ۝

پیٹ آلیاں انہیں دی مدت لے ہے جو او ہمتہ پیر لہون تے
جیرھا اللہ کنیں ڈرسی او اوندے ہر کم کوں سوکھا کر ڈلیں۔

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ
عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝

۶۔ لے اللہ دا حکم او تہا ڈرے اتے ہلے تے جیرھا اللہ
کنیں ڈرسی او اوندے گناہ مٹا ڈلیں تے اونکوں وڈا اجر
ڈلیں۔

اسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا
تَقْضُوا زَوْهَنَ لِيَصْطَبُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ
حَنِئِلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ
أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآوُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَأَنْتُمْ مُبْتَلَوْنَ
بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَزْتُمْ مُسْتَرْضِعًا لَهُ أُخْرَى ۝

۷۔ اپنی طاقت دے مطابق جہاں تساں خود رہندے، انہیں کوں وی
رکھو تے انہیں کوں دک نہ ڈلو تہاں جو انہیں کوں تنگ کر
تے جے انہیں کوں پیٹ ڈرے تے انہیں لے ہمتہ پیر لہن
تنگ انہیں تے فرج کرو تے جے او تہا ڈے بالیں کوں کھر
پلاون تے انہیں کوں اجرت ڈلو جو جی رواج دے مطابق آہت وچ مقرر
نال مقرر کرو تے جے تساں تنگ تھیو تے ول اونکوں
کوئی بی کھر پلا دے۔

يُنْفِقُ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ
قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا
إِلَّا مَا آتَاهَا سَيِّعِلُ اللَّهُ بَعْدَ
عُسْرٍ يُسْرًا ۝

۸۔ طاقت والا اپنی طاقت دے مطابق فرج کرے تے
جیندا رزق تنگ ادا پئے مال وچو فرج کرے جیرھا اللہ
اونکوں ڈرتے تے اللہ ہر کم کوں او ہر تلام حکم ڈیندے
جیندی اونکوں طاقت ڈیندے (دھنیں ڈیندا) اللہ سب کوں
تنگی دے بعد سوکھ ڈلیں۔

وَكَانَ مِنَ قَرَابَةِ عَنَّتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
فَعَا سَبْنَهَا حَسَابًا شَدِيدًا وَعَدْنَهَا عَذَابًا مُكْرًا ۝

۹۔ تے کے تلام وستیاں ہن جنہیں اپنے رب دے حکم دی
نافرمانی کیتی تے رسولیں وی تے اسان انہیں کنیں سخت
حساب گردھا تے انہیں کوں وڈا عذاب ڈرتا۔

فَدَا قَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ۝

۱۰۔ اوں اپنے کیں دی مصیبت چکسی تے اوندے کیں
دا اخیر گھاٹا ہل۔

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ
ذِكْرًا ۝

۱۱۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب کیا ہوئے تے لے
آلے سبائے لوکر اللہ کنیں ڈرو جیرھے مومن ہورے اللہ سب
تہا ڈرو ذکر ہلائے۔

۱۲۔ او رسول جیرھا تہا کوں اللہ دی آیات کھول کھول

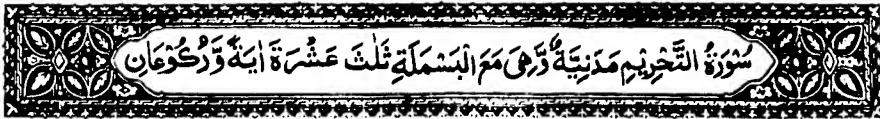
رُسُوكَ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝

کے سٹینے میں جو مومنین کون تے نیک کم کرن والیں
کون اندھاریں کنیں سوچلے دو کڑے تے میرا اللہ کون
منیں تے نیک کم کر لیں او او کون باغیں وچ پلہیں جنہیں
وچ نہاں دہندیاں پین اوندے وچ ہمیشہ رہن اللہ
اوندے کیتے رزق دی چکا بنائے۔

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنْ
الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

۱۳۔ اللہ اوہے جس ست آسمان تے زمین جیہاں زمیناں
بنائن انہیں دے وچ حکم بندے تاں جو تہا کون پڑے
جو اللہ بے شک ہر شے تے قادر تے بے شک اللہ دا علم
ہر شے کون گہرا پاتی کھڑے۔

سورة تحريم مدنی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے نال نال میرا من منکے
بُیوٹ والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ اے نبی جو خدا نے تیرے اتے حلال کیتے توں اوکوں
حرام کیوں کرینیں کیا توں اپنی زالیں دی خوش چاہنیں
تے اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔
- ۳۔ اللہ سیس تہا بڑے اتے اینجیاں قصاں تروڑن فرض
کیتے تے اللہ تہا بڑا مولا تے بہوں چاٹن والا تے
سیا ٹا۔
- ۴۔ تے نبی سیس اپنی ہک زال نال تک کے ہال کیتی
اوں کہیں بی کون بڑس بڑی تے اللہ اوندے نبی تے ظاہر کر دیا
تے نبی سیس کھد گال بڑس بڑی تے کھد گال بڑس تے جیلے
نبی سیس زال کون بڑس تے اوں بھیا تہا کون اے ہال
- يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي
مَرْضَاتَ أَرْوَاحٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
- قَدْ مَرَصَ اللَّهُ لَكُمْ فِتْنَةً أَيُّكُمْ هَلَكَ وَاللَّهُ مُؤَلِّمُكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝
- وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثًا ۖ فَلَمَّا
نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَ
أَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۖ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ
أَبَاكَ هَذَا ۖ قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝

کیں بڑسی آپ نے فرمائے میسوں بہوں جاٹوں والے تے
باغیر خدا نے بڑسی ۶۔

۵۔ جے تہاں بڑوسیں اللہ کنیں توبہ منگو تے تہا بڑے اندو
اندو نویئے ہوئیں تے جے تہاں ہک بڑو جی دی مدد کردو
اوندرے خلاف تے بے شک اللہ اندا مولا اے جبریل تے
نیک مومن دی تے اوندرے بعد فرشتے اوندرے ادا دی ہن۔
۶۔ تھی سبکدے جو اندا رب جے اد تہا کوں طلاق بڑیوے
تے بیاں تہاں کنیں چنگیاں زالیں ڈا بڑیوے تے او
مسلمان تے مومن فرمانبردار تو برکٹ والیاں عبادت کرن
والیاں روزہ رکھٹ والیاں بیوہ تے کنوا دیاں ہون۔

۷۔ اے مومنو! اپنے آپ کوں تے اپنے گھر کیں کوں بھائیں بچاؤ
جیندا بل لوک تے پھر بن اوندرے اتے بہوں سخت
فرشتے ہن جبرے کہیں دی منت نیں منیدے تے جو
اللہ اکھے اوندی نافرمانی منیں کریدے تے جو انہیں کوں
حکم بڑا دیندے اویں کریندن۔

۸۔ اے کافرو! آج کوئی بہانہ نہ کرو تہا کوں تہا بڑے علیس
دا بدلہ بلیس۔

۹۔ اے مومنو! اللہ کنیں ہک توبہ منگو تھی سبکدے جو او تہاں کنیں
تہا بڑے گناہ پرین کر بڑیوے تے تہا کوں باغیں وچ
داخل کرے جنہیں دے وچ نہراں و سہدیاں پین جڈاں
اللہ نبی کوں اوندرے نال مومنین کوں ذلیل نہ کر لیسے انہیں دا
نورا نہیں دے اگر تے بچے پاسود رکدا و دا ہوس آکھسن
اے ساڈے رب ساڈے نور کوں پورا کر ساکوں بخش
بے شک توں برشتے تے قادر ہوں۔

۱۰۔ اے نبی کافریں تے منافقین نال جہاد کرتے انہیں تے
سختی کرتے انہیں دا لکاڈ دوزخ تے اے بہوں گنہگار ۱۰

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ
تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَ
صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝

عَنِ رَبِّهِ إِنْ طَلَقْتُ أَنْ يُبَدِّلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا
مِّنْكَ مُسْلِمًا مَّؤْمِنًا فَمِنْ ثَمَرَةٍ مِّنْ ثَمَرَاتِ عَذَابِ
الْعَذَابِ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ
شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَذِرُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا
تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ
تُوبَةً نَّصُوحًا عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يَكْفُرَ
عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ يُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي
اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ ۚ نُورُهُمْ يَسْعَى
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا
لَنَا نُورَنَا وَ اغْفِرْ لَنَا ۚ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَ اغْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَ

يُسِّسُ الْمَوْصِيُو ⑩

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَ امْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ⑪

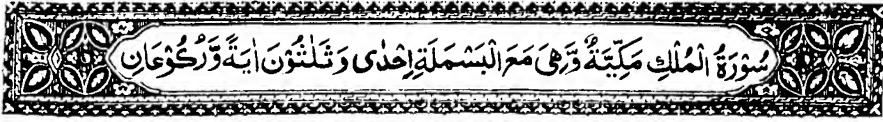
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑫

وَ مَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَ صَدَقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَ كَتَبْنَا وَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِيَةِ ⑬

۱۱۔ اللہ کا فرس دی مثال اوں تریمت نال ڈیندے جرمی نوح دی زال بائی تے لوط دی زال بائی اوڈوہیں ساڈے ڈونیک بندیں کیں بن تے انہیں ڈوناہیں دی خیانت کیتی تے اوڈوہیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں کہتے کھرد کرے بگئے تے اکھیا گیا جنہیں نال بھاوچ پہرہ و نجر۔

۱۲۔ تے مومنیں دی مثال اللہ فرعون دی زال نال ڈیندے جیں اکھ لے میڈے رب میڈے کیتے جنت وچ گھر بناتے میکوں فرعون تے اوندے کیں کیں جمات ڈے تے عالم قوم کیں میڈی جان پھڑا۔

۱۳۔ تے مریم عمران دی دمی دی مثال ڈیندے جیں اپنی شرمگاہ دی حفاظت کیتی اسال اوندے وچ اپنی روح چمکی تے اوں اپنے رب دی گاہیں تے اوندی کتابیں دی تصدیق کیتی تے او فرما نبرداریں و پھر بائی۔

سورة الملک مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریناں اللہ دے ناں نال بحر صابن منگے
 بُرُونُ وَالْآتِ وَلِوَلِّ رَحْمَ كَرْنُ وَالْآءِ۔
- ۲۔ بہوں برکتیں والا ؎ اول اللہ جیندے ہتھ وچ بارشاہت
 تے او ہر شے تے قادر۔
- ۳۔ جیں موت تے زندگی کول پیدا کیتے تاں جو تباہ کول
 آزما دے جو کیرھا تباہ بے دھچکے کم کریندے تے او
 غالب تے مُخْتَنُ وَالْآءِ۔
- ۴۔ جیں ست آسمان اتے تلے بٹائن توں رحمن خدا دے
 پیدا کرْن وچ کوئی گھاٹا وادھا نہ دیکھیں اکیں پھر کے دل
 دیکھ کیا تیکوں کوئی فتور نظر دے ۶۔
- ۵۔ ولادہ اکیں پھر کے دیکھ نظر خیر و ناکام تھی کے بسی
 تے تھکی ہوئی ہوتی۔
- ۶۔ تے اسان قریبی آسمان کول بُرُونِ نال سوٹھا
 کیتے تے اسان انہیں کول شیطانیں کول ہتھ مارن دا ذریعہ
 بنائے تے انہیں کیتے اسان ساٹرن آلا عذاب بنایا ہونے۔
- ۷۔ تے اپنے رب دا انکار کرْن والیں کیتے دوزخ دا عذاب
 تے بہوں بُرا لکاؤ ۷۔
- ۸۔ جیلھے اوندے وچ سیٹھے ولین اوندے وچ درگدبا
 دی بینگ آلی کارم اچی اچی الا سُٹن تے او جوش وچ ہوسی۔
- ۹۔ قریب ہوسی جو اوکا وچ پھٹ و بنجے جیلھے کوئی جماعت
 اوندے وچ سٹی و لیں تے چوکیدار پچھن کیا تباہ و بُراوٹ
 والے نہ آئے ہن۔
- تَبَارَكَ الَّذِي يَبْدِيهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②
- الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ③
- الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ④
- ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَائِسًا وَهُوَ حَسِيرٌ ⑤
- وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ⑥
- وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ أَوْفَىٰ ⑦
- إِذَا الْفُجُورُ فِيهَا سَعِيرُوا لَهَا شَهِيْقًا وَهِيَ تَقُورٌ ⑧
- ثُمَّ كَادَ تَمَيُّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ⑨

۱۰۔ اَکْهَن بے شک سا بُو دُرْدُونِ والے آئے ہن اسان
انہیں دا انکار کیا ہا تے اسان اَکھیا با اللہ سیئ کئی شے
نہیں لبانی تسان بہوں وڈی گراہی وچ ہوئے۔

۱۱۔ تے اَکھن جے اسان سٹول یا عقل کروں ہا تے اسان
دوزخ والیں دھچ نہ ہوں ہا۔

۱۲۔ انہیں اپنے گناہ دا اقرار کیتے تے دوزخی کیتے لعنت
مقرر کر ڈیو۔

۱۳۔ بے شک جبر سے اپنے رب کنیں غیب وچ دُرْدُون
انہیں کیتے بخشش تے وڈا اجر۔

۱۴۔ تسان اپنی گال ککاؤ یا ظاہر کرو بے شک او سینے
ویل گالیں جانڈے۔

۱۵۔ اے کیوں تھی سگدے جس پیدا کیتے اوکوں (اونڈونے
(۱) پتہ نہ ہوئے۔ اونے بہوں لکیاں ہریاں گالیں دی
جانڈے۔

۱۶۔ اوہوہ جس تہا بڑے کیتے زمین رہن دے قابل بنائی
تسان اونڈے رستیں تیں جھان مرض پھرتے اونڈے
رزق وچو کھاؤ تے ہوندو ولٹے۔

۱۷۔ کیا تسان نیچ ولسیو جبرہا آسمان وچ اوزین وچ
تہاکوں بے عزت کر ڈیوئے تے او پکر کھندی پئی
ہوئے۔

۱۸۔ کیا تسان نیچ ولسیو آسمان والا تہا بڑے اتے پتھرں دا عذاب
پٹے تے تہاکوں مزور پتہ گب ولسی میڈا دُرْدُون کیوں
ہوندے۔

۱۹۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں دی انکار کیا ہا تے میڈا عذاب
کینجا سوت ہا۔

۲۰۔ کیا انہیں کھیں دونیں ڈٹھا انہیں دے اتے قطاریں

قَالُوا بَلٰی قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا فِي ضَلٰلٍ
كَبِيرٍ ۝

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي اَصْحٰبِ
السَّعِيرِ ۝

فَاَعْرَضُوْا يَدِيْهِمْ فَهُمْ عَنْ اَصْحٰبِ السَّعِيرِ ۝

اِنَّ الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ
وَّ اَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

وَاَسْرَوْا قَوْلَكُمْ اَوْ اَجْهَرُوْا بِهِ اِنَّهٗ عَلِيْمٌ بِذٰلِكَ
الصُّدُوْرِ ۝

اَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللّٰطِيفُ الْخَبِيْرُ ۝

هُوَ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُوْلًا فَامْشَوْا فِيْ
مَنَاكِبِهَا وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖ وَاِلَيْهٖ النُّشُوْرُ ۝

ءَاٰمَنْتُمْ مِّنْ فِى السَّمَآءِ اَنْ يُّخْرِجَ بِكُمْ الْاَرْضَ
فَاِذَا هِىَ تَنْوُرُ ۝

اَمْ اَمَنْتُمْ مِّنْ فِى السَّمَآءِ اَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَسَتَعْلَمُوْنَ كَيْفَ نَذِيْرٌ ۝

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرٌ ۝

اَوَلَمْ يَرَوْا اِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافًّٰى وَيَقْبِضُنَّ

مَا يَنْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿۵۱﴾
وَجِ اڈرون تے کھمب سگور گھندن انہیں کون محض رحمن
خدا روکیندے بے شک او ہر شے کون ڈبدا پئے۔

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿۵۲﴾
۲۱۔ کیا اے تمہا کوں لشکر خدائے رحمن دے سامنے تہا ڈبی امداد
کر لیس کا فراصل دو کھے دین۔

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَزِدُّكُمْ إِنَّ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَّجَوَانِي عُنُو وَ تُفَوِّرُ ﴿۵۳﴾
۲۲۔ کیا اے تمہا کوں رزق ڈالین جے او تہا ڈا رزق روک
گھنے اصل او نافرمان تے نفرت دج بیہوں اگو دودھ گیئیں۔

أَمَّنْ يَمِشْ عَلَى مِكْبَأٍ عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَّنْ يَمِشْ سَبِيلًا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۵۴﴾
۲۳۔ کیا جیر حامن دے بھر ٹرے زیادہ سدھے راہ تے
ہے یا او جیر حاسدھا ٹرے سدھے راہ تے ہے۔

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السِّنْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَنفُذَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۵۵﴾
۲۴۔ توں آکھ او بوء جیں تمہا کوں بنائے تے تہا ڈے
کن اکھیں تے دل بنائسی لتاں اصلو تکر نو بے کیندے

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۵۶﴾
۲۵۔ توں آکھ او بوء جیں تمہا کوں زمین وچ کھنڈائے
تے لتاں اوہیں دو کھٹے کیتے ولیو۔

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۵۷﴾
۲۶۔ تے او آہن جے لتاں پسے تے او وعدہ کڈان
پورا تھیس۔

قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿۵۸﴾
۲۷۔ توں آکھ ایندا علم اللہ کنیں ہے تے میں محض کھلاکھلا
ڈراون والا ہوں۔

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿۵۹﴾
۲۸۔ تے جیلھے اونکوں کو لہو ڈیکھسن کافرں دے مز کھٹے
تھی دسین تے آکھیا ویسی ابھو با جینکوں لتاں ولاد لاسیڈ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي اللَّهُ وَمَنْ مَعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَنْ يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿۶۰﴾
۲۹۔ آکھ ڈلیو جے اللہ میکوں تے میٹھے نال آلیں کوں ہلاک
کر ڈیوے یا ساڈے اتے رحم کرے تے کافرں کوں دردناک

عَذَابٍ كُنِينَ كُونِ پناه ڈلیس۔
۳۰۔ اوندے اتے بھروسہ کیندے ہیں تمہا کوں ضرور پتہ
لگ ویسی کیرھا کھل گراہی وچ۔

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۶۱﴾
۳۱۔ آکھ ڈلیو جے تہا ڈا پاٹ شک دے کیرھا تہا ڈو
وہندا ہو یا پانی انیس۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَنْ يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿۶۲﴾

سُورَةُ الْفَلَكِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهِ مَعَ الْبَشْمَلَةِ ثَلَاثٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَدَرَجَتَانِ

سورۃ قلم مکی ؑ تے بسم اللہ ناں ایندماں ۵۳ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ مفعول کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن مکتے طویل
والا تے ول ول رحم کرن والا ہے۔

ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿٧﴾

۲. قلم مس تے جو او لکھن گواہین۔

مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ﴿٣﴾

۳۔ توں ایسے بڑے رب دے فضل نال ولوانہ لوہیں۔

وَإِنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَمْنُونٍ ﴿٣٥﴾

۳۔ تے تیڈے کتے کڈاہیں نہ ممکن آلا اجر۔

وَإِنَّكَ لَعَلَّ خُلِقَ عَظِيمٌ ⑤

۵۔ تے بے شک توں اعلیٰ اخلاق تے قائم ہووے۔

فَسَتُبْصِرُ وَيُبْصِرُونَ ﴿٧﴾

۴۔ توں جلدی ڈیکھیں تے او وی ڈیکھسن۔

بِأَيْتِكُمُ الْمَفْتُونُ ④

۷۔ جو کیرھا تہاڑے وچو پاگل۔

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ

۸۔ بے شک تیڈا رب اونکوں جانڈے جبرہارہ کنیں تھڑکیا

أَعْلَمُ بِالْمُتَدِينِ ①

ودے تے اونکوں جابڈے جیر حاسد مے راہ تے ہے۔

فَلَا تُطِيعُ الْكُفْرَ بَيْنَ ⑤

۹۔ تے توں انکار کرن والیں دا اکھن نہ من۔

وَدُّوا لَوْ تُدْهِنُ فَدْهُنُ ۖ ⑩

۱۰۔ او چا بندن جرتوں کجھ ڈھلا تھیویں نے او دی ڈھلے
تھیون۔

وَلَا تُطِيعُ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ۝

۱۱۔ تے توں کہیں قسماں چا دلی وا لے ذلیل دا اکھن نہ من۔

هَمَّازٌ مَشَاءٌ بِنَمِيمٍ ۱۲

۱۲۔ تے طےنے ڈیوٹ والے تے چنگھور دا وی۔

مَنَاعٌ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَشِيمٌ ۝۱۳

۱۳۔ نے جیرھائی کی کینیں رُکیندے تے حد کین و دھدے
گنہ گار۔

عُثِّلَ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٌ ﴿١٣﴾

۱۳۔ بیہوں مندیلے تے حرامی ۶۔

أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَيْنَ ۝۱۵

۱۵۔ ات بگاہوں جواد بہوں مال والاء تے اولاد والاء۔

إِذَا تُلِّيَ عَلَيْهِ أَيْتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ

۱۶۔ جیلھے اذکنوں ساڈیاں آیات سنایاں دیندن آبدے

لَا وَائِلَيْن ①

اے پہلیں دے قہے ہن۔

سَنَسِبُهُ عَلَى الْخُرْطُومِ ⑮

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿٥٨﴾

۱۸۔ بے شک اساں انہیں کوں آزمائے جیویں باغ
آلین کوں انایا ہاے جیلھے انہیں قسماں پاتن جو فجر کوں
اساں اوںدا پھل ترڑالیوں۔

وَلَا يَسْتَنْتُونَ ﴿٥٩﴾

۱۹۔ تے اللہ داناں ناں گدھا ہانیں۔
۲۰۔ تے تیڈے رب دا عذاب اوںدے اتے آئے تے اوستے
پئے ہن۔

فَكَفَّ عَنْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿٦٠﴾

۲۱۔ سویرے او الیوں تھیا پیا با جیویں کپیا پیا بڑے۔

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿٦١﴾

۲۲۔ تے سویرے ہک ڈوجھے کوں سڈیے نیں۔

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿٦٢﴾

۲۳۔ تے آکھے نیں جے پھل ترڑوڑنے وے تے جلدی چلور۔

أَنِ اغْدُوا وَعَلَى حَرْبِكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٣﴾

۲۴۔ اوڑپین تے ہولے ہولے آہرے دیندے ہن۔

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿٦٤﴾

۲۵۔ اچ کوئی مسکین تہا بڑے باغ وچ نہ پیسے۔

أَن لَّا يَدَّخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ ﴿٦٥﴾

۲۶۔ تے فجر آوٹ کنیں پہلے او شرمائی دا فیصلہ کر نیٹھے ہن۔

وَعَدَّوْا وَعَلَى حَرْبٍ فَعِدِينِ ﴿٦٦﴾

۲۷۔ جیلھے اوں باغ کوں ڈٹھے نیں آکھے نیں اساں گمراہ

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصَالَتُونَ ﴿٦٧﴾

ہاے۔

بَلْ نَحْنُ مُعْذِرُونَ ﴿٦٨﴾

۲۸۔ اصل اساں تے معذور ہیں۔

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْ لَا تُسْمِعُونَ ﴿٦٩﴾

۲۹۔ انہیں وچو چنگے آدمی آکھے میں تہا کوں آکھیا نہ ہا جو اساں اللہ

داناں کیوں نوٹھے گھنڈے۔

قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٧٠﴾

۳۰۔ آکھے نیں ساڈا رب پاک بے شک اساں ظالم ہاے۔

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَذَّذُونَ ﴿٧١﴾

۳۱۔ ہک ڈوجھے دو ظالم کریندے ہوئیں ڈٹھے نیں۔

قَالُوا يَٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٧٢﴾

۳۲۔ آکھے نیں بے شک اساں منہ زور ہاے۔

عَسَىٰ رَبَّنَا أَن يُبَدِّلَ لَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا

۳۳۔ تھی سگدے جو ساڈا رب اوں کنیں چنگا وٹاڈیوے

لَا غَيْبُونَ ﴿٧٣﴾

اساں اپنے رب دو جھکدے ہیں۔

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ الْكَبِيرُ ﴿٧٤﴾

۳۴۔ ایویں عذاب ہوسی تے برنرے تے آخرت دا عذاب

لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾

وٹاڈیوے او چاڑھن۔

۳۵۔

۳۵۔ بے شک متیقن کیتے انہیں دے رب کنیں نعمتیں والے

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِندَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٍ النَّعِيمِ ﴿٧٦﴾

باغین۔

- ۳۶۔ کیا اسان مسلمانوں کو مجرمیں آل کار سمجھیں۔
 ۳۷۔ تہا کوں کیا تمہی گئے تسان کینجے فیصلے کریندے۔
 ۳۸۔ کیا تسان کیں کتاب اوندے وچ تسان پڑھے۔
 ۳۹۔ بے شک اوندے وچ تہا بڑے کیتے اوسب کچھ جو تسان پاپور۔
 ۴۰۔ کیا قیامت میں کوئی تہا بڑے نال سا بڑے قسیمہ و مدہ ہیں جو تسان جیرھا فیصلہ کر لیسو تہا کوں مل دیسی۔
 ۴۱۔ انہیں کئیں پچھو انہیں دا ضامن کوں۔
 ۴۲۔ یا انہیں دے شرکیں تے جے او پسے ہن تے اپنے شرکیں کوں آن۔
 ۴۳۔ جڈاں پناں نگیاں کر لڑتیاں ولسن تے سجدیں دوسڈیا ولسی انہیں کوں طاقت نہ ہوسی۔
 ۴۴۔ انہیں دیاں اکھیں جھکیاں ہوسن انہیں تے ذلت پئی ہوسی تے انہیں کوں سجدیں دواں ویلھے سڈیا ویندا با جیلھے او تندرست ہن۔
 ۴۵۔ میکوں تے جیرھا این بکال دا انکار کریندے اونکوں چھوڑ ڈیو اسان انہیں کوں تباہی دواں انہیں رستیں کئیں گھیل کے آوسوں جیرھے او پائلدے وی نیئیں۔
 ۴۶۔ میں انہیں کوں و تمہی ڈینداں بے شک میڈی تدبیر بکی۔
 ۴۷۔ کیا انہیں کئیں اجرت منگدین جیندے نال او چٹی دے بار تلے آئے پین۔
 ۴۸۔ یا انہیں کئیں غیب دا علم تے او کھ دے پین۔
 ۴۹۔ توں اپنے رب دے فیصلے تے مکررتے اوں فحش آلے جہاں نہ بٹن جیلھے او سڈیئے تے او علم نال بھریا ہویا۔
- أَفَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۝
 مَا لَكُمْ تَنْتَهُ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝
 أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۝
 إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَحْيُرُونَ ۝
 أَمْ لَكُمْ آيَاتٌ عَلَيْنَا بِالْعِلَّةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ إِنَّ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ۝
 سَأَلَهُمْ أَتَيْهِمْ بِذَلِكَ رَعِيمٌ ۝
 أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ۝
 يَوْمَ يَأْتِ شَفْعٌ عَنْ سَائِقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى الشُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۝
 خَاشِعَةً أَبْصَانُهُمْ تَرَاهُمْ ذُلًّا ۚ وَقَدْ كَانُوا يَدْعُونَ إِلَى الشُّجُودِ وَهُمْ سَالِمُونَ ۝
 فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ ۚ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝
 وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝
 أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۝
 أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ۝
 فَاضْبِذْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ ۚ يَأْتِيهِ إِذْ تَأَذَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝

- ۵۰۔ اوندے رب دی رحمت اوندکوں نہ کپڑ گھنے ہاتے اوندکوں
جنگل وچ سٹ ٹرما ونجے ہاتے او ذلیل ہوئے ہا۔
۵۱۔ اوندے رب اوندکوں چٹن گدھے تے اوندکوں نیکیں
وچ بٹائیسی (رلائی)۔
۵۲۔ تے جے کافریں کوں طاقت ہرے ہاتے او تیکوں قرآن
سنن دے بعد اپنی کاوڑ آلی اکھیں نال بیکھ کے تیبڑے
مقام تو بٹا بیون ہاتے او آہن بے شک او دیوانہ ۶۔
۵۳۔ تے اوتے معص سارے جہانیں کیسے ذکر۔
- لَوْلَا اَنْ تَذَرْنَهُ يَنْمُو مِنْ رَّبِّهِ لَنَسِيتَ بِالْعَذَاءِ
وَهُوَ مَذْمُومٌ ۝
فَلَجَبْتَهُ رُبُّهُ فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝
وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ
لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ۝
وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝

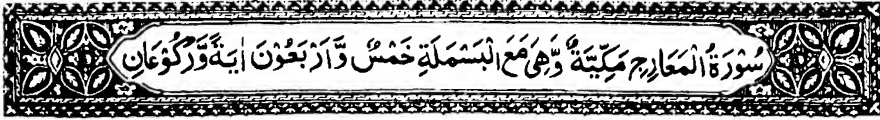
سورة الحاقة کملے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیات تے ۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبر صابن مگنے ڈیون
والا تے دل دل رحم کرن والا ۶۔
۲۔ پوری تھی کے رہن والی خبر۔
۳۔ او خبر کیا ہے؟
۴۔ تیکوں کیا پتہ جو او خبر کیا ہے؟
۵۔ ثمود تے عاد عذاب دا انکار کیسے۔
۶۔ تے ثمود تے بڑا دھے سخت عذاب نال تباہ کیسے گئے
ہن۔
۷۔ تے عاد بہوں نکمسی اندھاری نال تباہ کیسے گئے ہن۔
۸۔ اوں اندھاری کوں ست راتیں تے اٹھ ڈیہندہ ساندھوڑند
گھولی رکھیا تے تیکوں پتہ ۶۰ قدم الیوس بے ہوش اڈی پئی ہائی
جیویں او کبھی دے بڑے دیاں پاڑاں ہون۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
الْحَاقَّةُ ۝
مَا الْحَاقَّةُ ۝
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْحَاقَّةُ ۝
كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِعَادٍ بِالْقَارِعَةِ ۝
فَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدِيْنَا وَإِنَّا لَمَّا غِيَا ۝
وَأَمَّا عَادُ فَاهْتَكُوا بَيْتَ اللَّهِ الْمُحَرَّمَ ۝
سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَمْعًا لَّيَالٍ وَثَنِيَّةً آيَاتٍ ۝
حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُفْجَارُ
نَخْلٍ مُّنَادِيَةٌ ۝

- ۹۔ کیا نیکوں انہیں وچر کوئی بچیا ہو یا بڑسے۔
 ۱۰۔ تے فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں تے پہلی تھی
 ہوئی وستیں دے لوکیں وی گناہ کیتے ہن
 ۱۱۔ انہیں اپنے رب دے رسولس دا انکار کیتے تے اللہ
 انہیں کول ہر لحفے ددھن والے عذاب نال پکڑ گدھا۔
 ۱۲۔ بے شک اساں جیلھے پاٹی ددھ گیا تہا کول بڑی وچ
 پا گدھا۔
 ۱۳۔ تاں جو اونکوں تہا بڑے کیتے نصیحت بناؤں تے سٹن
 والے کن سٹن (تے یار کھن)
 ۱۴۔ تے جیلھے کھود دھن دھتوں وچایا ویسی۔
 ۱۵۔ تے زمین تے پہاڑ چاتے دلیں تے او لڑے لڑے
 تھی دلیں۔
 ۱۶۔ اوں جیہاڑے واقو ظاہر تھی سی۔
 ۱۷۔ تے آسمان پھٹ ویسی تے اوں بڑینہ او بہوں کمزور نظری
 ۱۸۔ تے فرشتے اوندے کتابیں تے برسن تے اٹھ
 فرشتے تیرے رب دے تخت کول چمین۔
 ۱۹۔ جڈاں تساں خدا دے حضور پیش کیتے دوسرے کوئی
 مہل کی ہوئی نہ ہو سی۔
 ۲۰۔ جیکوں اعمال نامہ سچے تھو وچ بڑا ویسی او اکسی
 آؤ میڈا اعمال نامہ پڑھو۔
 ۲۱۔ میکوں یقین با میں اپنے حساب کول بڑیکھساں۔
 ۲۲۔ تے او پسند آئی زندگی وچ ہو سی۔
 ۲۳۔ اچے باغ وچ۔
 ۲۴۔ جیندے پھل لڈیئے ہوئے برسن۔
 ۲۵۔ کھاؤ تے پیر مزے نال لے بدلہ جو تساں پہلے
 وقتیں وچ نیک دے کم کیتے ہن۔
- فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ④
 وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ
 بِالنَّارِ طَائِفَةٌ ⑤
 فَعَصَا رَسُولُ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً
 رَابِيَةً ⑥
 إِنَّا لَنَّاكُفَّاءُ لِنَارِهِمْ حَسَنًا لَّكُمْ فِي الْجَارِ يَتَرَوْنَ
 لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أُذُنٌ
 وَاعِيَةٌ ⑦
 فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْخَةٌ وَاحِدَةٌ ⑧
 وَحُمِلَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدُكَّتَا دَكَّةً
 وَاحِدَةً ⑨
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ⑩
 وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ⑪
 وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
 يَوْمَئِذٍ ثَلَاثِينَ ⑫
 يَوْمَئِذٍ تُعْرَضُونَ لَا تَخْفَى مِنْكُمْ
 خَافِيَةٌ ⑬
 فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِسَيِّئَةٍ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَفْرَادٌ
 كِشْيَةٍ ⑭
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُلُوكِ حَسَابِيَةٍ ⑮
 فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑯
 فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ⑰
 تَطُورُهَا دَانِيَةٌ ⑱
 كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
 الْخَالِيَةِ ⑲

- وَأَقَامَنَّ أَهْلُ كِتَابِهِ بِشَهَادَةٍ لَا يَقُولُ يَلِينَتِي
لَمْ أَدْرِكْ كِتَابَهُ ۝
وَلَمْ أَدْرِكْ حِسَابِيَهُ ۝
يَلِينَتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۝
مَا أَخَذْتُ عَنِّي مَالِيَهُ ۝
هَلَكْتُ عَنِّي سُلْطَانِيَهُ ۝
خُذْهُ فَعَلُوهُ ۝
ثُمَّ الْجَعِينِ صَلَوَهُ ۝
ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْأَلُوهُ ۝
إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝
وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْيَسْكِينِ ۝
فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا حَبِيمٌ ۝
وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۝
- ۲۶۔ تے جیکوں اعمال نامہ کچھ بہتہ وچ پڑا ولسی او
آکھسی افسوس میکوں اعمال نامہ نہ پڑا و بچے با۔
۲۷۔ تے میکوں میڈ بے حساب دا پتہ نہ لگے با۔
۲۸۔ افسوس موت میڈا فیصلہ کر ڈیوے با۔
۲۹۔ میڈا مال کہیں کم نہیں آیا۔
۳۰۔ میڈا پڑھ چپ ختم تھی گئے۔
۳۱۔ (حکم تھیس) ایکوں پکڑو تے گچی وچ پڑ پاؤ۔
۳۲۔ تے ول دوزخ وچ اینکوں سرٹ گھتو۔
۳۳۔ ول سترگز لبے زنجیر وچ اینکوں پدھ ڈیو۔
۳۴۔ بے شک اے عظیم خدا کون نہ منیندا با۔
۳۵۔ تے مسکین کون کھاوٹ کیتے توجہ نہ ڈویندا با۔
۳۶۔ آج اتھاں ایندا کوئی سبکتی کاہ نہیں۔
۳۷۔ تے کوئی کھاوٹ دی شے کوئی نہیں سوائے زمیں دے
دھوٹ دے۔
۳۸۔ ایکوں محض گناہگار کھوسن۔
۳۹۔ جو تہاکوں ڈسدرے میں اونکوں گواہ بنینداں۔
۴۰۔ جو تہاکوں نہیں ڈسدا اونکوں دی۔
۴۱۔ بے شک اے عزت والے رسول دی گواہ۔
۴۲۔ تے او شاعر دا کلام نہیں تے تسار اصل توڑے منیندا۔
۴۳۔ تے نہ اے کہیں پلٹت دا کلام تے تسار رحمت املو
نورے حاصل کریندے۔
۴۴۔ اے رب العالمین خدا دلو لبایا گئے۔
۴۵۔ تے جے او آپو بٹاکے کوئی گال آکھے با۔
۴۶۔ تے اسان اونداسجا بہتہ پکڑ گھنوں با۔
۴۷۔ تے اوندی شہ رگ کپ ڈیویں با۔
۴۸۔ تے کوئی ایں گال کتیں ساکوں روک نہیں سگدا۔
- لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطُونَ ۝
فَلَا أُفْسِرُ بِهَا ثُبُورُونَ ۝
وَمَا لَا ثُبُورُونَ ۝
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝
وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۝
وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝
تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۝
لَا خُذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝
ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝
فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝

- وَاِنَّهٗ لَتَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝۴۹
وَاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِيْنَ ۝۵۰
- ۴۹۔ تے بے شک اوستقیں کیتے نصیحت۔
۵۰۔ تے بے شک اساں جاندرے ہں جو تہا بے دھوکھ
بھٹلاوٹ والے دی ہن۔
- وَاِنَّهٗ لَحَسْرَةٌ عَلٰی الْكَافِرِيْنَ ۝۵۱
وَاِنَّهٗ لَحَقُّ الْيَقِيْنِ ۝۵۲
فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ۝۵۳
- ۵۱۔ ابے شک اے کافراں کیتے حسرت داموجب۔
۵۲۔ جو ایں قرآن دی سچائی پکے یقین آلی کار ظاہر۔
۵۳۔ تے اپنے عظیم خدا دی تسبیح کر۔

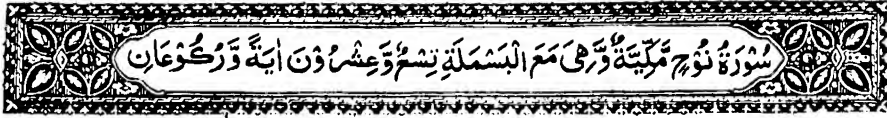

سورة معارج مکی ۷۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۵ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝۱
سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۝۲
لِّلْكَافِرِيْنَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۝۳
مِّنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِ ۝۴
تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ اِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ
مُقَدَّرًا ۝۵
خَمْسِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ۝۶
فَاَصْبَحَ صَبْرًا جَوِيْلًا ۝۷
اِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيْدًا ۝۸
وَتَرَاهُ قَرِيْبًا ۝۹
يَوْمَ كَاٰنَ السَّاءُ كَانُهَا ۝۱۰
وَتَكُوْنُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۝۱۱
وَلَا يَسْئَلُ حِمِيْمٌ حِمِيْمًا ۝۱۲
يُنْفَخُ رُوحُهُمْ يَوْمَ ذَا النُّجْمِ لَوْ يَفْتَدِيْ مِنْ عَذَابٍ
يَوْمَئِذٍ بِمِثْلِهِ ۝۱۳
- ۱۔ شروع کریں اللہ سے نال میرا بن بگئے ڈیون
والا تے ول ول رحم کرن والا۔
۲۔ پھیل والا نہ ٹھنڈ والے عذاب دا پچھدے۔
۳۔ کافراں کیں اونکوں پرہیں کرن آلا کوئی نہ ہو۔
۴۔ او عذاب ترقی ڈیون والے خدا و تلو۔
۵۔ فرشتے تے روح اوں خدا دے اتنے وقت وچ ویندن
جیندی مقدار پچھا ہزار سال۔
۶۔ تے توں تے سوٹھا صبر کر۔
۷۔ بے شک او اونکوں پرہیں سمجھدن۔
۸۔ تے اساں اونکوں کو لبو ڈہدے ہیں۔
۹۔ جابل آسان پگھلے ہوئے تانے آلی کار تھی ویس۔
۱۰۔ تے پہاڑ پنجی ہوئی گپاہ آلی کار تھی ولین۔
۱۱۔ تے کوئی بگتی اپنے بگتی دانہ پچھسی۔
۱۲۔ انہیں کوں لڑکھاؤ آلیسی جابل مجرم چاہن جو اوں ڈیون عذاب
کیں بچوٹی واسطے اپنے چڑی قربانی ڈیرے۔
۱۳۔

- ۱۳۔ تے اپنی زال دی تے اپنے بھرا دی۔
 ۱۴۔ تے اپنے قبیلے دی جیرھا اونکوں آم شام ڈیندے۔
 ۱۵۔ تے جو زمین وچ اول سارے کول ڈیوے تال جو اونکے ونجے۔
 ۱۶۔ اے اصولن تھیس بے شک او الگاریں آلا عذاب۔
 ۱۷۔ منہ وایم ادھر وٹ ڈیسی۔
 ۱۸۔ تے اونکوں سڈیسی جیرھا کنڈ ولسی تے منہ پھر لسی۔
 ۱۹۔ جیرھا ساری عمر مال کٹھا کریندار مگئے۔
 ۲۰۔ بے شک انسان بدلدارد ویندے۔
 ۲۱۔ جیلے اونکوں مصیبت اندی تے پریشان تھی ویندے۔
 ۲۲۔ تے جیلے چنگائی ملدی تے شرمائی کریندے۔
 ۲۳۔ سوائے انہیں نمانیں دے۔
 ۲۴۔ جیرھے ہمیشہ اپٹیاں نمازاں پڑھن۔
 ۲۵۔ تے جنہیں دے مال وچ مقرر حصہ ہو۔
 ۲۶۔ منگن والیں تے نہ منگن والیں کیتے۔
 ۲۷۔ تے جیرھے سزارے ڈینہ دی تعدیق کریندن۔
 ۲۸۔ تے جیرھے اپنے رب دے عذاب کنیں ڈر دے رہ ویندن۔
 ۲۹۔ بے شک انہیں دے رب دا عذاب بچیندا نیئیں۔
 ۳۰۔ تے جیرھے سوراخیں دی حفاظت کریندن۔
 ۳۱۔ سوائے انہیں دے جیرھاں زالیں ہن تے بانہیاں ہن بے شک انہیں تے کوئی ظلم نہیں۔
 ۳۲۔ تے جیرھا ایندے سوا کوئی کم کر لسی تے اے لوک حد کنیں ودھن والے ہن۔
 ۳۳۔ تے جیرھے اپنے امانتیں تے اپنے وعدیں دی حفاظت کریندن۔
- وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٣﴾
 وَفِي صُلْبِهِ ابْنٌ تُوِيَتْهُ ﴿١٤﴾
 وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْفِخُهُ ﴿١٥﴾
 كَلَّا إِنَّهَا لَأَنفٌ ﴿١٦﴾
 نَزَّاعَةٌ لِّلشَّوْطِطِ ﴿١٧﴾
 تَتَذَوَّبُ عَنْ إِدْرَاسِهِ وَأَخْبَرُكَ أَنَّ ﴿١٨﴾
 وَجَمَعَ فَأَوْعَى ﴿١٩﴾
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَافٍ ﴿٢٠﴾
 إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢١﴾
 وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢٢﴾
 إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٣﴾
 الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٤﴾
 وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٥﴾
 لِّلنَّسَائِلِ وَالْمَعْرُوفِ ﴿٢٦﴾
 وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٧﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾
 إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا تُوعَدُونَ ﴿٢٩﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ لِغُرُوحِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٣٠﴾
 إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ وَالَهُمْ غَيْرُ مُلْكُومِينَ ﴿٣١﴾
 فَمَنْ ابْتَدَعَ وَرَاءَ ذَلِكَ كَذَبًا إِنَّهُ الْمُبْدَلُونَ ﴿٣٢﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٣٣﴾

- ۳۴۔ تے جیرے اپنی گواہی تے جم دین۔
 ۳۵۔ تے جیرے اپنی نمازیں دی حفاظت کریندن۔
 ۳۶۔ اے لوک جنہیں وح عزت نال رکھے ولین۔
 ۳۷۔ تے کافریں کوں کیا تمی گئے جو اوتیہ بد سرا کے
 کا ورنال در کدے اندن۔
 ۳۸۔ سچے تے کجے پاسو کھٹے حق کے مجھدے آندن۔
 ۳۹۔ کیا انہیں دجو ہر بندہ چا بندے جو اولمیتیں والے
 باغ وح داخل کیا ونجے۔
 ۴۰۔ اے املو نہ تھیس بے شک اساں انہیں کوں اوں
 شے نال پیدا کیے جینکوں او چاڈن۔
 ۴۱۔ میں پکا دھ تے پوادھ دے رب کوں گواہ بنیال
 بے شک اساں ایندی طاقت رکھیندے ہیں۔
 ۴۲۔ جو اساں انہیں کین چنگے بندے پیدا کر ڈیوں
 تے ساکوں کوئی روک نہیں سگدا۔
 ۴۳۔ انہیں کوں چھوڑ بے او گند وح کھیندن دے
 اوتیں جو او ڈینہہ آونجے جیندا انہیں کوں وعدہ ہوتا گئے
 ۴۴۔ جڈاں او قبریں وچو تمکیں تمکیں نکلسن تے کہیں
 کھیں دو در کدے ویندے ہوسن۔
 ۴۵۔ انہیں دیاں اکھیں تلے ہوسن تے منہ تے ذلت ہوئی اے
 ڈینہہ جیندا انہیں کوں وعدہ ہوتا ویندے۔
- وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿۳۴﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ حَافِظُونَ ﴿۳۵﴾
 أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿۳۶﴾
 فَسَالِ الْذِّينَ كَفَرُوا أَتَبْلُوكَ مُهْطِعِينَ ﴿۳۷﴾
 عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿۳۸﴾
 أَيُطْعَمُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُدْخَلَ
 جَنَّةً يَّعْلَمُونَ ﴿۳۹﴾
 كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ قَبْلَ أَنْ يَعْلَمُوا ﴿۴۰﴾
 فَلَا أُفْسِرُ بِرَبِّ الْمَشَارِقِ وَالْمَغْرِبِ
 إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿۴۱﴾
 عَلَيَّ أَنْ تُبَدِّلَ خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا تَحْنُ
 بِمُسْتَوْفِينَ ﴿۴۲﴾
 فَذَرَهُمْ يَخُوضُونَ وَيَلْعَبُونَ حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
 الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿۴۳﴾
 يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سَرَاقًا كَانَتْهُمْ إِلَىٰ
 نَصْبٍ يُوَفُّونَ ﴿۴۴﴾
 خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُفُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ
 الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿۴۵﴾

سورہ نوح مکی ۷۱ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۹ آیات تے ۲ رکومن۔

- ۱۔ شروع کریں اللہ نے نال نال جبرہا بن مہکے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ بے شک اس نوح کول اندی قوم دوپٹے جو
إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ
توں اپنی قوم کول بڑا ایں کیں پہلے جو بڑکھ آلہ عذاب
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ②
- ۳۔ آکھیس اے میڈی قوم بے شک میں تہا بڑو کھلا کھلا
قَالَ يَقَوْمُوا إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ③
- ۴۔ جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے اوکئیں بڑو تے
أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ④
- ۵۔ او تہا بڑے گناہ بخشیس تے ہک مقررہ مدت میں دتی
يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَذِّكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
بلیس بے شک جے تہا کول پتہ ہرے تے اللہ دی
مُدَّتْ جِلْمے اندی اگر کچھ نہیں تھیندی
فَسَيَكُنَّ إِفْجَالٌ لِلَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ⑤
- ۶۔ آکھیس اے میڈے رب میں اپنی قوم کول رات بڑنہ
قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ⑥
- ۷۔ تے او میڈی تبلیغ دی وجہ کئیں ہتھو پریں بھیج
فَلَمْ يَزِدْهُمْ مِغْدًا بَلْ إِلَىٰ الْآفِرَاءِ ⑦
- ۸۔ تے میں انہیں کول جلمے سبے تال جو توں انہیں
وَأَنِّي كَلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لَتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ
کون بخشیں انہیں اپنے کئیں دج الگلیں چا پاتن تے
فِي أَذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
کپڑے چا ولبے نیں مذکیتی نیں تے بہوں وڈائی کیتی
اسْتِكْبَارًا ⑧
- ۹۔ دل میں انہیں کول اچی اچی سبے۔
ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهَارًا ⑨
- ۱۰۔ دل میں اعلانیہ وی (سبے) تے ٹک ٹک کے وی
ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ⑩

سبڑیے۔

۱۱۔ تے میں انہیں کوں آکھئے اپنے رب کنیں بخشش منگو
بے شک از بخشش والا ۶۔

۱۲۔ تہا بڑے اتے جہڑ کنیں بہوں مینہ دسیں۔

۱۳۔ تے مال تے اولاد مال تہا بڑی مدد کر لیس تے تہا کوں
باغ بڑی تے تہا بڑے کیے نہراں ٹہیں۔

۱۴۔ تہا کوں کیا تھی گئے تہاں اللہ کنیں سنبھ دی امید
نوتہے رکھیندے۔

۱۵۔ تے اول تہا کوں ترقی کرن والا بنائے۔

۱۶۔ تیکوں بڑ سدا نیں اول کیوں ست آسمان اتے تلے
بنائیں۔

۱۷۔ تے چند راہیں وچ سو ملے کیے بنائیں تے سچ
کوں بڑیوا بنائیں۔

۱۸۔ تے اللہ تہا کوں زمین وچ ودھائے۔

۱۹۔ دل اوندرے وچ تہا کوں ولایا دیں تے دل او
تہا کوں کدھیں۔

۲۰۔ تے اللہ تہا بڑے کیے زمین کوں سدھا بنائیں۔

۲۱۔ تاں جو تہاں اوندرے کھیں رستیں تے ٹرو۔

۲۲۔ نوح آکھئے لے میڈے رب بے شک انہیں میڈی

نافرمانی کیتی تے اوندی پیروی کیتی نہیں انہیں کوں
انہیں بے مال تے اولاد کوں معن کھائے وچ ودھائے۔

۲۳۔ تے انہیں بہوں وڈی تدبیر کیتی ۷۔

۲۴۔ تے آکھئے نیں اپنے مہبود کوں نہ چھوڑو و تے
سواخ تے یثوت تے یعوق تے نسر کوں اسلوہ چلایے

۲۵۔ تے انہیں بہوں ساریں کوں گمراہ کیتے تے توں خالیں
کوں محض گمراہی وچ ودھانیں۔

قُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿۱۱﴾

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿۱۲﴾

وَيُمْسِدُكُمْ يَأْمَوَالٍ وَبَيْنَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ

جَنَّتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿۱۳﴾

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ﴿۱۴﴾

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ﴿۱۵﴾

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ

طَبَاقًا ﴿۱۶﴾

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ

الشَّمْسَ سِرَاجًا ﴿۱۷﴾

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ﴿۱۸﴾

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ أَخْرَاجًا ﴿۱۹﴾

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ﴿۲۰﴾

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا خِجَابًا ﴿۲۱﴾

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَاتَّبَعُوا مَنْ كَفَرَ

بِزُدَّةِ مَالِهِ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ﴿۲۲﴾

وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ﴿۲۳﴾

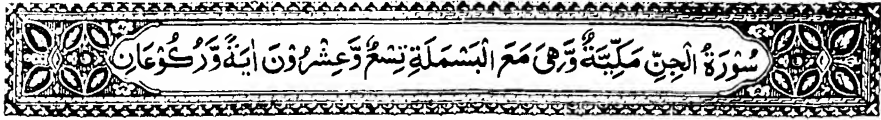
وَقَالُوا لَا تَنْزِلْ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّكَ وَذَاذَلَا

سُوءَاعَاةٍ وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ﴿۲۴﴾

وَقَدْ أَصَلُّوا كَيْفَ شِيزَاهُ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا

ضَلَالًا ﴿۲۵﴾

- ۲۶۔ اچھے گناہیں دی وجہ نال غرق کیتے گئیٰں تے بھا
وجہ داخل کیتے گئیٰں تے انہیں کول اللہ دے سوا
کوئی امدادی نہ بھیسے۔
- ۲۷۔ تے نوح اکھٹے لے میڈے رب زمین تے کہیں
کافر دا گھر نہ بکھا۔
- ۲۸۔ بے شک تیں جے انہیں کول چھوڑا تے اوتیڈے
بندی کول گمراہ کر لیں تے محض نابھرتے کافر جیسیں۔
- ۲۹۔ لے میڈے رب میکوں میڈے پیو ما کول
تے اوکوں جیر صاسن کے میڈے گھر دج داخل
قیوے تے مومن مرد تے مومن تریستیں کول (تے ایں قیوے)
کافر محض تباہی وجہ ترقی کرن۔
- مَتَابِعُ

سورۃ جن مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۹ آیات تے ۲ رکومن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیر صابن منگئے
ڈیوٹ والا تے دل ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ توں اکھ میڈو وہی کہیں گئی ء جو بے شک جنیں دجو
ہک ٹولے طیسے تے اکھٹے نیں اساں بے شک عجیب
قرآن سنئے۔
- ۳۔ جیر صاہبیت داراہ ڈکھیندے تے اساں اوکوں من
گدھے تے اساں اچھے رب نال کہیں کول مشرک نہ
کر لیں۔
- ۴۔ تے بے شک اوں ساڈے رب دی اچی شان اوں
نہ اپن ڈال بٹائی ء تے نہ پڑے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- قُلْ أُوْحِیْ اِلَیَّ اَنْهُ اَسْمَعَ نَقَرٍ مِّنَ الْجِنِّ ۚ
- فَقَالُوْٓا۟ اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ۙ ②
- یَّهْدِیْۤ اِلَی الرُّشْدِ فَامْتَابِہٖ ۙ وَكُنْ تَشْرِکَ ۙ
- یَدْرِیْنَا اَحَدًا ۙ ③
- وَاِنَّہٗ تَعَالٰی جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً
- وَلَا وَلَدًا ۙ ④

- ۵۔ تے بے شک ساڈے دچرک پاکل اللہ دے متعلق
نا واجب گالیں کریندا۔
- ۶۔ تے بے شک ساکوں یقین با جو انسان تے جن اللہ
دے متعلق اسکو کوڑہ مرلین۔
- ۷۔ تے بے شک انسانیں دچرک کھ لوک جنیں دچرک کھ لوک
دی ام شام منگے ہن انہیں ہنقر آکڑوچ انہیں کوں
ودھاڈتے۔
- ۸۔ تے بے شک انہیں دا ایویں خیال با جیویں تہاڈا جو
اللہ کیں کوں نہ پھیسے
- ۹۔ تے بے شک اساں آساں کوں ہتھ لائے اساں
ڈٹے او سخت پہرے داریں نال بھریا پئے تے شہاب
نال دی۔
- ۱۰۔ تے بے شک اساں اوندے وچ سٹن کیتے بہندے
ہاے تے جیرھا ہٹن سٹن کیتے بہندے او بھا آلے
تارے کوں چھیا ہویا ڈہدے۔
- ۱۱۔ تے بے شک اساں لے جاڈے کیا زمین آلیں
کیتے خرلہنڈ کیا گئے یا انہیں دے رب انہیں کیتے ہدایت
پسند کیتے۔
- ۱۲۔ تے بے شک ساڈے دچرک دی ہن تے ساڈے
دچرک ایندے سوا دی ہن ساڈے راہ انجوانج ہن۔
- ۱۳۔ تے ساکوں خیال با جو اساں اللہ کوں ہرگز زمین دچ
نہرا سگسوں تے نہ درک کے ہرا سگسوں۔
- ۱۴۔ تے بے شک اساں جلیھے ہدایت سٹی ۶ اساں من گدے
تے جیرھا اپنے رب کوں نیس او گھاٹے وادے کنیں
نیس ڈرورا۔
- ۱۵۔ تے ساڈے دچرک مسلمان دی ہن تے عالم دی تے
- وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ
شَطَطًا ۝
- وَإِنَّا ظَنَنَّاهُ أَنْ لَنْ تَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا ۝
- وَإِنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
مِنَ الْجِنِّ فَوَادُوهُمْ رَهَقًا ۝
- وَ أَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ۝
- وَإِنَّا لَنَسْنَأُ السَّاءَ فَوَجَدْنَا مُلَيْئًا حَرَسًا
شَدِيدًا وَ شُهَبًا ۝
- وَإِنَّا لَنَأْكُلُنَا لَحْمَهَا مَقَاعِدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ يَسْمِعْ
الآن يَجِدْ لَهُ شُهَا بَأَصَدًا ۝
- وَإِنَّا لَا نَسْأَلُكَ أَشْرَ أُرِيدُ بِهِنَّ فِي الْأَرْضِ أَمْرًا
يَهْدِي رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝
- وَإِنَّا مِنَّا الصَّالِحُونَ وَمِمَّا دُونَ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِفَ
قَدَا ۝
- وَإِنَّا ظَنَنَّاهُ أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَنْ نُعْجِزَهُ
هَرَبًا ۝
- وَإِنَّا لَنَاسِعُنَا الْهُدَى أَمْتَابَهُ فَمَنْ يُؤْمِنُ
بِرَبِّهِ فَلَا يَحْزَنُ بَخْسًا وَلَا رَهَقًا ۝
- وَإِنَّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِمَّا الْفَاسِقُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ

فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝

جیرھا مسلمان تھیں تے ایجھے ہن جنہیں ہدایت گولی ۷۔

وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝

۱۲۔ تے جیرھے ظالمن او دوزخ دا بل ہن ۔

وَأَن لَّوِ اسْتَفْصَاوْا عَلَى الظَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً

۱۷۔ تے جے او سدے راہ تے چلن ہا تے اساں انہیں

عَذَابًا ۝

کوں دریبہ پانی پلاؤں ہا۔

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَن يُعْرِضْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْكُكْهُ

۱۸۔ تاں جو اساں انہیں کوں آزماؤں تے جیرھا اپٹے

عَذَابًا صَعَدًا ۝

رب دے ذکر کیں منہ پھریندے اللہ سیس او نکوں

عذاب دلیسی جیرھا ودھدا ویسی ۔

وَأَنَّ السَّجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ

۱۹۔ تے بے شک مسبحاں اللہ کیتے ہن اللہ نال کہیں

اللَّهِ أَحَدًا ۝

بے کوں نہ سبھو۔

وَأَنَّهُ لَنَاقَامُ عَبْدَ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ

۲۰۔ تے بے شک جیلھے بک اللہ دا بندہ دعا کیتے کھڑا

عَلَيْهِ لِبَدًا ۝

۷۱

تھئے او اوندے اتے آن ٹھندن۔

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝

۲۱۔ توں اکھ میں تے محض اپٹے رب کوں سبھینداں

تے اوندے نال کوئی شریک نہیں بنیندا۔

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝

۲۲۔ اکھ بے شک میں تہاڈے کیتے کہیں نفعے تے نقصان

دا مالک نہیں ۔

قُلْ إِنِّي لَن يُغَيِّرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ ۚ وَلَن أَجِدَ

۲۳۔ اکھ بے شک اللہ دے مقابلے وچ میکوں کوئی پناہ

مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝

نہ دلیسی تے اوندے سوا میکوں کوئی پناہ دی جاوی نہیں

لہجہ دی ۔

إِلَّا بَلَعًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً ۖ وَمَنْ

۲۴۔ اے تے محض اللہ دے حکم کوں تے رسالت کوں

يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ

پکھاوٹ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول دا انکار کر لسی

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۝

تے بے شک اوندے کیتے دوزخ دی بھاڑ اوندے وچ

ہمیشہ رہسی ۔

خَتَرًا إِذْ أَرَأَوْا مَا يُوْعَدُونَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ

۲۵۔ جیلھے او اونکوں ڈرکھسن جیندا انہیں نال وعدہ

أَضَعَفَ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ۝

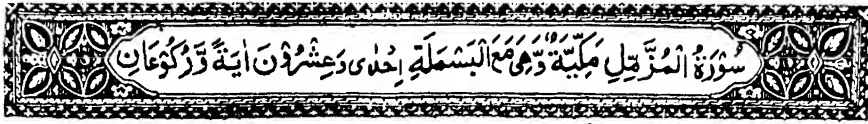
انہیں کوں پتہ بگ دلیسی جو کیرھا اداویں وچ کمزور تے

بگتری وچ دی گھٹ ۔

قُلْ إِن أَرَىٰ أَقْرَبَ مَا نُوْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ

۲۶۔ اکھ میکوں نہیں پتہ جو او کو لہور جیہڑا تہاڈے نال

- رَبِّیْ أَمَدًا ۝
 غَلِیمُ الْغَیْبِ فَلَا یُظْهِرُ عَلَیْ غَیْبِهِ أَحَدًا ۝
- ۲۷۔ اوجیب کوں چاڈے تے کہیں تے غیب ظاہر
 نہیں کریں۔
- ۲۸۔ سوائے اپنے پسند دے رسولیں دے بے شک انہیں
 دے اگر کچھ فرشتیں دی گارد لڑدی ۝
- ۲۹۔ تاں جو اوکول پتہ لگ ونچے جو انہیں اپنے رب دا
 سنیا پچاڑتے تے جو انہیں کنیں اللہ دے ولہیے وچ
 تے اول ہر شے دی گزری کیت بری ۝
- إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ یَسْلُکُ مِنْ بَیْنِ
 یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝
- لَیَعْلَمَنَّ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا
 لَدَیْهِمْ وَأَخْطَأَ کُلَّ شَیْءٍ عَدَدًا ۝

سورة مزمل مکی ۷۳ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۱ آیات تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۱۔ شروع کریں اللہ دے نال نال جبرہا بن مگئے ڈیون
 والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ اے چادر وچ ولہیے ہوئے۔
- ۳۔ رات کوں اٹھی کے عبادت کر۔
- ۴۔ ادھر رات یا ایں کنیں دی گھٹ کر۔
- ۵۔ یا تموڑا ودھا ڈے تے قرآن چگے سُر نال پڑیا کر۔
- ۶۔ بے شک اساں تیبے اتے بہوں وزنی کلام لہاؤئے
- ۷۔ بے شک رات دا جاگن نفس کوں لٹا ڈیو بندے تے
 سچ دی عادت پنیسے۔
- ۸۔ بے شک ڈیہندہ کوں تیبے کیتے بہوں کم ہرندن
- ۹۔ توں اپنے رب دا ناں گھن تے اوندو جھک۔
- ۱۰۔ پروادھ تے پکادھ دا رب۔ اوندے سوا کوئی مبود
 نہیں توں ہونکوں کار ساز بٹا۔
- يَا أَيُّهَا الْمُزْمِلُ ۝
 قُمَا أَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝
 نَصْفَةً أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝
 أَوْرِدْ عَلَيْهِ وَرَيْلَ الْفُرَّانِ أَنْ تَنْتِيلًا ۝
 إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝
 إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۝
 إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ۝
 وَادْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَدْتِيلًا ۝
 رَبُّ الشُّعْرِ وَالْعَرَبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
 وَكِيلًا ۝

۱۱۔ جو او آہن اوندرے تے مبر کرتے انہیں کون اکرام نال چھوڑ ڈے۔

۱۲۔ تے میکوں تے نعتیں والے منکریں کون چھوڑ ڈے تے انہیں کون کھ دیتی ڈے۔

۱۳۔ بے شک اسان کنیں زنجیرن تے دوزخ۔

۱۴۔ تے سکھ دج اڑونجن والی روٹی ء تے ڈکھ والا عذاب۔

۱۵۔ جڈاں زمین تے پہاڑ کب ولسن تے پہاڑ ریت دے ٹہیں آلی کار تھی ولسن۔

۱۶۔ بے شک اسان تہاڑو رسول پٹھے جیرھا تہاڑے اتے نگران جمویں اسان فرعون دور رسول پٹھیا با۔

۱۷۔ فرعون رسول دا انکار کیسے تے اسان اونکوں مصیبت آکے عذاب نال پکڑ گدھا۔

۱۸۔ تسان انکار کر کے کہیں کج سگدے ء اوں ڈینہ دے عذاب کنیں جیرھا جو انیں کو پڈھا کر ڈیندے۔

۱۹۔ تے آسمان ایندے نال پھٹ ونجن والا ء تے اوندا وعدہ پورا تھیں

۲۰۔ بے شک اے نصیحت جیرھا چاہے اپنے رب دوفونڈن والا راہ پکڑے۔

۲۱۔ بے شک تیرا رب جانڈے جو توں ڈو تر بائیاں

رات کون کھڑیں کڈایں ادھرات تے کڈاں ہک تر بائی

اویں تیرے سگتی دی۔ اللہ رات ڈینہ کون گھنڈا ودھیندا

رہ دیندے اونکوں پتہ ء جو تسان گہنی نوے سگدے

اوں تہاڑے اتے رحمت کیتی ء ہن جتنا موتی قرآن پڑھیا

کرو۔ اونکوں پتہ ء جو تہاڑے دچو ہماروی تھیں تے

کچھ زمین دچ سفر دی کر لیں تاں جو اللہ دافعل گولن

تے کچھ اللہ دے راہ دچ جہاد دی کر لیں۔ ایں واسطے

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُزْهُمْ هَزْرًا
بَيِّنًا ۝

وَذُرْنِي وَانكِرْ بَيْنَ أُولَى النَّعْتَةِ وَخَلِّمْ فَلْيَا ۝

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَحَصِيرًا ۝

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَغَيْبٍ مَّهِيلاً ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ۝

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا ۝

إِلَّا نَسَاءً مُّنتَفِطِرًا بِهِ كَأَن وَعْدًا مَّفْعُولًا ۝

إِنْ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ

وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ ؕ

وَاللَّهُ يَقْدِرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عِلْمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ

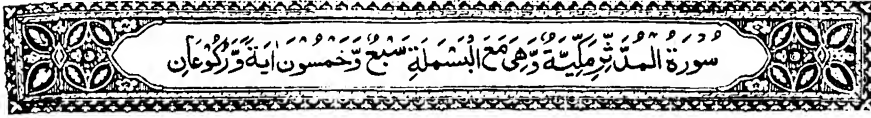
فَتَنَابَ عَلَيْكُمْ فَاقْرَءُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ

عِلْمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْضَىٰ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ

فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاَقْرَبُ مَا تَيْسَّرَ مِنْهُ وَاَقْبَرُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَافْرَضُوا لِلَّهِ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ نَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ أَوْ أَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦﴾

جو موقوت ملے لساں اوندرے دچ پڑجو۔ تے نماز ٹھہکے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے اللہ کوں چنگا قرض ڈیو تے جو لساں اپے واسطے اگور پھیسو خدا دے معزز لساں اونکوں پاگھنسو او چنگاء تے وڈے اجر والا۔ اللہ کنیں بخشش منگو بے شک او بخشش والا تے بہوں مہربان۔

سورة مذثر مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۷ آیات تے ۲ رکومن۔

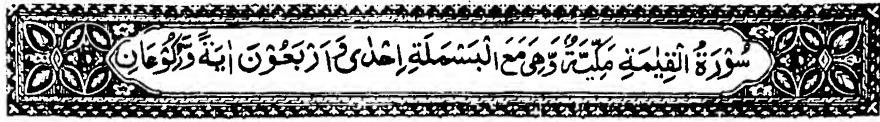
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال حیرا بن سگے ڈیوٹا والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ اے وردی پا کے تیار رہو والے۔
- ۳۔ توں کھڑا تھی تے ڈرا۔
- ۴۔ تے اپنے رب دی وڈائی بیان کر۔
- ۵۔ تے اپنے کپڑیں کوں پاک کر۔
- ۶۔ تے شرک چھوڑ دے۔
- ۷۔ ات بگاہوں احسان نہ کر جو تیکوں زیادہ بدلہ ملی۔
- ۸۔ تے اپنے رب کیتے صبر کر۔
- ۹۔ تے جلیھے دھوتوں دجایا ویسی۔
- ۱۰۔ تے اے ڈینہہ بہوں سخت ہوسی۔
- ۱۱۔ تے کافریں تے سوکھ نہ ہوسی۔
- ۱۲۔ میکوں تے جو میں پیدا کیتے اونکوں کھانا چھوڑ ڈیو۔
- ۱۳۔ تے میں اوندرے کیتے بہوں مال بنایا با۔
- ۱۴۔ تے پتر ٹٹائے بن جبرے ہر ویلے نال بن۔
- ۱۵۔ تے میں اوندرے کیتے ترقی دے رستے بنائیں
- يَا أَيُّهَا الْمَذْثَرُ ﴿٢﴾
- فَمُحَمَّدٌ رَّبُّكَ ﴿٣﴾
- وَرَبُّكَ فَكَبِّرْ ﴿٤﴾
- وَنُفِثَ بِكَ فَطَهِّرْ ﴿٥﴾
- وَالرَّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٦﴾
- وَلَا تَسْنُنْ تَسْنُنْ ﴿٧﴾
- وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٨﴾
- فَإِذَا نُفِرَ فِي النَّاقُورِ ﴿٩﴾
- فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿١٠﴾
- عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابٌ عَسِيرٌ ﴿١١﴾
- ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١٢﴾
- وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٣﴾
- وَبَنِينَ شُهَدَاءَ ﴿١٤﴾
- بِمَوَدَّتْ لَهُ تَبْهِيدًا ﴿١٥﴾

- ۱۶۔ دل او لالچ کریندے جو میں بیاودھاواں۔
 ۱۷۔ اصلو ناں بے شک ادسا بڑی آیات دادشمن۔
 ۱۸۔ میں اوکوں عذاب ڈلیاں جیرھا وودھا ولسی۔
 ۱۹۔ بے شک اول سوچئے تے اندازہ لائس۔
 ۲۰۔ ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔
 ۲۱۔ دل او ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائس۔
 ۲۲۔ دل ڈٹھس۔
 ۲۳۔ دل منہ پھیریں تے مٹھا چڑھائس۔
 ۲۴۔ دل کنڈر لائی اس تے وڈائی کیتی اس۔
 ۲۵۔ تے آکھیس اے تے محض جادو جیرھا اثر کریندے۔
 ۲۶۔ اے انسان داکلام۔
 ۲۷۔ میں اوکوں عذاب وچ سٹیاں۔
 ۲۸۔ تیکوں کیا پتہ "سقر" کیا ہے۔
 ۲۹۔ نہ بچیندی ۶ نہ چھڑیندی ۶۔
 ۳۰۔ اوکھل کوں وی ساڑ ڈیندی ۶۔
 ۳۱۔ اونرے اتے ۱۹ دروغے بن۔
 ۳۲۔ تے دوزخ دے دروغے اساں فرشتیں کوں بٹائے
 تے اساں انہیں دی گٹری کافریں دی آزمائش کیتے بٹائی ۶
 تاں جو کتاب والیں کوں یقین تھیوے تے مومن دے
 ایمان و دھن تے کتاب والے تے مومن شک وچ نہ
 پون تے اولوک آہن جنہیں دے دیں وچ بیماری ۶ تے
 کافر جو اس مثال نال اللہ کیا چاہندے الیں اللہ جیکوں
 چاہندے گراہ کریندے تے جیکوں چاہندے ہدایت
 ڈیندے تے تیبے رب دے لشکر صرف اللہ جائدے
 تے اے محض انسان کیے نصیحت۔
 ۳۳۔ سٹو چندر گواہ۔

ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿٦٠﴾
 كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَا عَنِيدًا ﴿٦١﴾
 سَأَرْهُقُهُ صَعُودًا ﴿٦٢﴾
 إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿٦٣﴾
 فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٦٤﴾
 ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٦٥﴾
 ثُمَّ نَظَرَ ﴿٦٦﴾
 ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٦٧﴾
 ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٦٨﴾
 فَتَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّؤْتَرٌ ﴿٦٩﴾
 إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٧٠﴾
 سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٧١﴾
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٧٢﴾
 لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٧٣﴾
 لَوَاحِةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٧٤﴾
 عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرَ ﴿٧٥﴾
 وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا
 عِدَّتَهُمْ إِلَّا فِتْنَةً لِلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَيَقِنَ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِيمَانًا وَلَا يَزُولَ
 الَّذِينَ آمَنُوا أَوْتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ
 فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا
 مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنِ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ
 يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا
 ذِكْرَى لِلْبَشَرِ ﴿٧٦﴾
 كَلَّا وَالْقُبُورِ ﴿٧٧﴾

- وَأَيَّلَ إِذَا دَبَّرَ ۝
وَالصُّبْحَ إِذَا أَسْفَرَ ۝
إِنَّهَا لِأَحَدَى الْكُبَرَى ۝
نَذِيرًا لِلْبَشَرَى ۝
لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ۝
إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِيْنِ ۝
فِي جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۝
عَنِ الْمُبْرَحِيْنَ ۝
مَا سَأَلْتَهُمْ فِي سَقَرٍ ۝
قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِيْنَ ۝
وَلَمْ نَكُ لَطْعَمًا لِلْمَسْكِيْنَ ۝
وَلَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِيْضِيْنَ ۝
وَلَكُنَّا نَكْتَدِبُ بَيْنَ يَدَيْهِ الدِّمِيْنَ ۝
حَتَّى أَتَيْنَا إِلِيْقِيْنَ ۝
فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّفِيْعِيْنَ ۝
فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِيْنَ ۝
كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ۝
فَرَرْتُ مِنْ قُوسٍ مَورَةٍ ۝
بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا
مُنَشَّرَةً ۝
كَلَّا بَلْ لَا يَخْتَفُونَ الْآخِرَةَ ۝
كَلَّا إِنَّكَ تَنْذِرُ كَلَّا ۝
فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ ۝
وَمَا يَذْكُرُوْنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى
وَأَهْلُ الْمَعْفَرَةِ ۝
- ۳۴۔ تے رات دی جیلھے اوکٹہ ولیندی ۶۔
۳۵۔ تے صبح دی جیلھے ظاہر تعیندی ۶۔
۳۶۔ اے بہوں وڈی شے ہے۔
۳۷۔ انسان کوں ڈراؤن والی ۶۔
۳۸۔ جیرھا چاہندے جو اگر کچھ تھیوے۔
۳۹۔ ہر شخص اپنے عملیں دے اگر گاٹھے وچ
۴۰۔ سوائے سچے پاسے آلیں دے۔
۴۱۔ اد جنت وچ ہک ڈو جھ کنیں پھین۔
۴۲۔ مجھیں دے متعلق
۴۳۔ جو تہا کوں دوزخ وچ کیرمی شے گھن گئی ۶۔
۴۴۔ اکھن اسان نماز نہ پڑھدے ہاسے۔
۴۵۔ تے مسکین کوں کھانا نہ کھویندے ہاسے۔
۴۶۔ تے جے ہرودہ لوکس نال رل کے بے ہردگی کریندے ہاسے
۴۷۔ تے جہاز سزا دے ڈیندو انکار کریندے ہاسے۔
۴۸۔ اے تک جو سا کوں موت آگئی۔
۴۹۔ سفارشیں دی سفارش انہیں دے کم نہ اوسی۔
۵۰۔ انہیں کوں کیا ہے او نصیحت کنیں منہ پھیرین۔
۵۱۔ جیویں او ترٹھے ہوئے گڈا ہون۔
۵۲۔ جیرے شیبیں کنیں بھجن۔
۵۳۔ اصل ہر بندہ چاہندے جو اوں کوں کھلی کتاب ڈتی دینے۔
۵۴۔ سٹو او آخرت کنیں نیں ڈردے۔
۵۵۔ سٹو بے شک او نصیحت۔
۵۶۔ جیرھا چاہے نصیحت پکڑے۔
۵۷۔ تے او نصیحت نیں پکڑیندے سوائے ایندے جو اللہ
چاہے او تے متقی تے جنہیں کوں اللہ دی بخش حاصل۔

عند الذی ۲۹

سورة قیامتہ مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۱ آیات تے ۲ کرکڑن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کریں اے اللہ مے ناں نال جبرعابن منکے ٹیوٹ
والا تے دل دل رحم کرٹ والا ء۔
- لَا اَقْسَمُ بِیَوْمِ الْقِیَمَةِ ②
- ۲۔ میں قیامت مے ٹینہ کون گواہ ٹینداں۔
- وَلَا اَقْسَمُ بِالنَّفْسِ الْوَّامَةِ ③
- ۳۔ تے علامت کرٹ والے نفس کوی وی گواہ ٹینداں۔
- اَیَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ لَّنْ جَمْعَ عَظَامَةٍ ④
- ۴۔ کیا انسان دا خیال جو اسل اوندیاں ٹپیاں کھپیں نہ کر
سگسوں۔
- بَلٰی قَدَرِیْنِ عَلَیْ اَنْ تُسَوِّیَ بَنَانَهُ ⑤
- ۵۔ سٹھ اسل کنیں لے وی طاقت جو اسل اوندے جوڑ جوڑ
کوں دلا ٹپا ٹیوں۔
- بَلْ یُرِیْدُ الْاِنْسَانُ لَیْفُجِّرَ اَمَامَهُ ⑥
- ۶۔ اصل انسان چاہندے جو اگر تے وی گناہ کریںدا رہے۔
- یَسْئَلُ اَیَّانَ یَوْمِ الْقِیَمَةِ ⑦
- ۷۔ او پچھدے جو قیامت دا ٹینہ کپڑاں۔
- فَاِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑧
- ۸۔ جیسے اکھیں پتھر کج ولسن۔
- وَحُصِفَ الْاَنْفَرُ ⑨
- ۹۔ تے چندر کپڑ کج ولسن۔
- وَجَمِیعُ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ ⑩
- ۱۰۔ تے سمجھ تے چندر کھٹے تھی ولسن۔
- یَقُولُ الْاِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ اَیْنَ الْبَقَرُ ⑪
- ۱۱۔ تے انسان اول جیہاڑے آکھسی بھون دی باکھتاں ء۔
- کَلَّا لَا ذَرَرَ ⑫
- ۱۲۔ سٹھ کوئی بچن دی جانیں۔
- اِلٰی رَبِّکَ یَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ⑬
- ۱۳۔ تیڈے رب دو اول ٹینہ لکا نہ ء۔
- یَنْتَبِهُ الْاِنْسَانُ یَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَاَخَّرَ ⑭
- ۱۴۔ انسان کوڑ سیا ولسی جو اوں اگر یا پچھو پٹیا ہوسی۔
- بَلِ الْاِنْسَانُ عَلٰی نَفْسِهِ بَصِیْرٌ ⑮
- ۱۵۔ اصل انسان اپنے آپ کوں ڈاڈھا چاندے۔
- وَلَوْ اَلْفَىٰ مَعَاذِیْرَهُ ⑯
- ۱۶۔ بھانویں او زبان نال جتنی صفائی پیش کرے۔
- لَا تُغْنِیْکَ بِہٖ لِسَانُکَ لِتَتَعَجَّلَ بِہٖ ⑰
- ۱۷۔ توں اپنی زبان کوں حرکت نہ ڈے جو اے قرآن جلدی
لہوسے۔
- اِنَّ عَلَیْنَا جَمْعَهُ وَقُرْاٰنَهُ ⑱
- ۱۸۔ بے شک اونکوں جمع کرٹ تے پڑھاوٹ ساڈا کم۔

۱۹۔ تے جیلے اسان اوکوں پڑھوں توں ساڈے چھو پڑھیا کر۔

۲۰۔ دل بے شک ساڈے اتے اوں بیان فرس۔

۲۱۔ سٹو اصل تساں جدی کون پسند کریندے ء۔

۲۲۔ تے آخرت کون چھوڑ ڈیندے ء۔

۲۳۔ اول ڈیندے جیسے غرض ہوسن۔

۲۴۔ تے اپنے رب دو ڈہرے پے ہوسن۔

۲۵۔ تے کچھ جہرے اوں ڈیندے ویٹے ہوئے ہوسن۔

۲۶۔ انہیں دا خیال ہوسی جو انہیں دے مڑکے بمن ڈرتے پس۔

۲۷۔ سٹو جیلے ساہ گچی وچ اڑیا کھڑا ہوسی۔

۲۸۔ تے اکھیس جو کون بچا سگدے۔

۲۹۔ تے یقین ہوسی جو اچ دھوڑا ء۔

۳۰۔ تے بنیاں بک ڈو جھے نال لگسن۔

۳۱۔ تے تیبے رب دو اوں ڈیندے وچٹا پوسی۔

۳۲۔ تے اوں نہ صدقہ ڈرتے تے نہ نماز پڑھی اس۔

۳۳۔ تے اصل انکار کیتے تے منہ پھیریں۔

۳۴۔ دل اپنے فاندان دو اکڑیندا گئے۔

۳۵۔ تیبے کیتے تباہی ء۔

۳۶۔ دل آہرے پس تیبے کیتے تباہی ء۔

۳۷۔ کیا انسان سوچیندے جو اوکوں بے داگہ چھوڑ دتا

ویسی۔

۳۸۔ کیا او منی دا قطرہ نہ باجیر حاسیا گیا ء۔

۳۹۔ دل او لوٹھڑا بٹیا دل اللہ اوکوں بی شکل ڈتی تے

پورا بٹا ڈتس۔

۴۰۔ تے اوں دے دھڑے نرتے مادہ بناؤنسی۔

۴۱۔ کیا او اس گال تے قادر نہیں جو مڑدے کون میندا کر

ڈلیوے۔ (ادقادر)

فَاِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ۝

ثُمَّ اِنْ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ۝

كَلَّا بَلْ تُجِبُّوْنَ الْعَاجِلَةَ ۝

وَتَذُرُوْنَ الْاٰخِرَةَ ۝

وَجُوْهُ يَوْمَئِذٍ مُّاَضِرَةٌ ۝

اِلٰى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ۝

وَوَجُوْهُ يَوْمَئِذٍ مُّاْسِرَةٌ ۝

تَكْلُفْنَ اَنْ يَّفْعَلَ بِهَا قَافِرَةٌ ۝

كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ الشَّرَافِى ۝

وَقِيلَ مَنْ سَترَاقِ ۝

وَكَلَنْ اَكُنَّ الْفِرَاقِ ۝

وَالنَّفَقِ السَّاقِ بِالسَّاقِ ۝

اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَاقِ ۝

فَلَا صَدَقَى وَلَا حِطٰى ۝

وَلٰكِنْ كَذٰبٌ وَّكُوْلٰى ۝

ثُمَّ ذَهَبَ اِلٰى اٰهْلِهٖ يَتَمَطٰى ۝

اَوَّلٰى لَكَ فَاَوَّلٰى ۝

ثُمَّ اَوَّلٰى لَكَ فَاَوَّلٰى ۝

اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُفْرَكَ سُدٰى ۝

اَلَمْ يَكُنْ لَّطَفَةً مِّنْ مَّيِّ يُنْثٰى ۝

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَتُهُ فُتُوٰى ۝

فَجَعَلَ مِنْهُ الْتَوَجِّينَ الذَّكُوْرَ الْاُنْثٰى ۝

اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِظُلْمٍ عَلٰى اَنْ يُخْجَعَ الْهَوٰى ۝

سُورَةُ الذَّهَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَانِ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سرۃ دھری ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۲ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے ناں نال جیرہا بن مگئے ڈیوٹ
والا تے دل ول رحم کرٹ والا ۷۔

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ
شَيْئًا مَّاذُكُورًا ②

۲۔ کیا انسان تے او وقت نیں آیا جیلھے او ذکر دے قابل
وی نہا۔

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ مَّا نَبْتَلِيهِ
فَجَعَلْنَاهُ سَيِّئًا بَصِيرًا ③

۳۔ بے شک اساں انسان کس رولڑ لطفے نال پیدا کیتے
تاں جو اساں اونکوں ازماؤں ول اساں اونکوں سنٹ والا
تے ٹوکیوں والا بنڈے۔

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّا شَاكِرًا وَإِنَّا كَفُورًا ④

۴۔ بے شک اساں اونکوں سدھارہ ڈکھائے ہن او
شکر کرے یا ناشکر ابٹے۔

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَلَاهُ سَعِيرًا ⑤

۵۔ بے شک اساں کافریں کیتے زنجیر تے پٹے تے دوزخ
تیار کیتی ہوئی ۷۔

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَيُثْرَوْنَ مِنْ غَيْرِ مَّا كَانَ مَرَاغِبًا
كَافُورًا ⑥

۶۔ بے شک نیک لوک اینجھے بیا پس وج پسین جنہیں وج
کافر دل ہوئی ہو سی۔

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا
تَفْجِيرًا ⑦

۷۔ ہک چشمہ ۷ جیندے وج اللہ دے بندے پسین او زمین
کوں کھٹ کے (چشمہ) کڈھیندن۔

يَوْمَئِذٍ يَالْتَذِرُ وَيَخْفُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
مُسْتَوْبِرًا ⑧

۸۔ نڈراں پوریاں کھین تے اوں ڈینہہ کنیں ڈردن جیندی
بڑائی ساری دنیا تے کھنڈی ہی ہو سی۔

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا ⑨

۹۔ تے او خدادی محبت وج مسکین، یتیم تے قیدیں
کوں کھاٹا کھویندن۔

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَاءً
وَلَا شُكُورًا ⑩

۱۰۔ بے شک اساں تہا کوں اللہ دی رونا کیتے کھویندے ہن
تہا ڈے کنیں بدلہ تے شکر یہ لے مگدے۔

إِنَّا خَافُ مِن رَّبِّنَا يَوْمًا عَبَسَ وَطَسَّ ⑪

۱۱۔ بے شک اساں اپنے رب کنیں اوں ڈینہہ توں ڈردے

ہیں جڈاں منہ دھوئے پئے ہوسن تے متھے تے دھ، ہوسن۔

۱۲۔ تے اللہ انہیں کوں اوں بڑیہ دے شرکین بجیس تے انہیں کوں فرشی بخشیس۔

۱۳۔ تے انہیں دے مہر دی وجر نال انہیں کوں جنت تے پرشم بدے وچ بلیس۔

۱۴۔ او دہائیں دے ٹیک لائی بیٹھے ہوسن ہماپیں تے نے اوندے دج نہ بہوں گری بڑیکھسن تے نہ بہوں ٹھڈھ۔

۱۵۔ تے باغ تے پجھاویں انہیں تے کئے پئے ہوسن تے اوندے پھل کو بہو کرڈتے دلسن۔

۱۶۔ انہیں دے چودھار اینجے تھانویں نال پکر لایا ویسی جیرے چاندی دے ہوسن تے شیشے دیاں صراحیاں ہوسن۔

۱۷۔ تے اصل او چاندی دیاں ہوسن چنگے اندازے نال بیٹاں ہویاں ہوسن۔

۱۸۔ تے اوندے وچ انہیں کوں انہیں گلاسیں دج پائی پلایا ویس جیریں دج سٹھ رلی ہوئی ہوسن۔

۱۹۔ ہک چشمہ اوندے وچ جیندا نال سلیس۔

۲۰۔ تے فام ہمیشہ انہیں دی خدمت کرلسن کوں انہیں کوں بڑیکھیں تے ٹیکوں معلوم تھیں جبریں او کھنڈیے ہوئے موتی ہن۔

۲۱۔ تے جیلھے کوں بڑیکھیں کوں اتھاں بہوں وڈی نعمت تے بادشاہت بڑیکھیں۔

۲۲۔ انہیں دے اتے پتلے ریشم دے سادے کپڑے ہوسن تے پے وی ریشمی کپڑے ہوسن تے انہیں کوں چاندی دے کنگن پوائے دلسن تے انہیں دارب انہیں کوں پاک

شراب پلیس۔

۲۳۔ بے شک اے تہا بڑا بدلا دے تے تہا بڑی محنت دی قدر کیتی گئی۔

فَوَسَّطَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَهُ
وَسُرُورًا ۝۱۲

وَجَزَّاهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝۱۳

مُعْكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا
وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝۱۴

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ أُنُوفُهُمْ
تَذَلُّلًا ۝۱۵

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِانْبِيَاءٍ مِّنْ فَضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ
قَوَارِيرًا ۝۱۶

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝۱۷

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَاْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝۱۸

عَيْنًا فِيهَا تُسْنَىٰ سَلْسَبِيلًا ۝۱۹

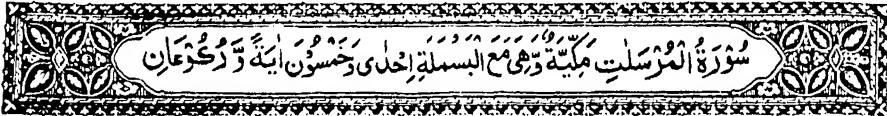
وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا دَأَبُتْهُمْ
حَسِبَتْهُمْ لُذُلًا مَّا مَشُورًا ۝۲۰

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَرًا رَأَيْتَ لَعِينًا ذُلًا كَبِيرًا ۝۲۱

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنَدُسٌ خُضْرٌ وَأَسْتَبْرَقٌ وَحُلُوفٌ
أَسَاوِرٌ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَمُومٌ رُّبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۝۲۲

إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُم جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ۝۲۳

- ۲۴۔ بے شک اسان تیرے اتے قرآن قوموں اچھوڑا
لہائے۔ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝
- ۲۵۔ توں مبرکراپٹے رب دے حکم تے انہیں دچرگن، مگر
تے کافر داکھن نہ من۔ فَأَصْبَحُوا يَوْمَئِذٍ كَافِرًا ۝
- ۲۶۔ تے اپنے رب دا صبح شام ذکر کر۔ وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝
- ۲۷۔ تے رات کوں اونکوں سجدے کرتے رات کوں دیر
تک اوندی تسبیح کر۔ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسُجِّدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝
- ۲۸۔ بے شک اے لوک جلدی چاہندن تے باری بڑہند کن
اپنے پچھو چھوڑ دیندن۔ إِنَّ هَؤُلَاءِ جُحُودُونَ الْعَاجِلَةِ وَيَذَرُونَ ذُرِّيَّتَهُمْ يَوْمَئِذٍ قَبِيلًا ۝
- ۲۹۔ اسان انہیں کوں پیدا کیتے تے انہیں دے بول پکے
کیتن تے جیلے چاہسوں انہیں جہیں بی مخلوق انہیں
دی جاتے بجا دلیوں۔ نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمَنَّا لَهُمْ تَبْدِيلًا ۝
- ۳۰۔ بے شک اے نصیحت جیرما چاہوے اپنے رب
دور راہ گئے۔ إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ ۚ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝
- تے تساں تے محض اوہر چاہندے جو اللہ
چاہندے بے شک اوہوں چاہن دالا تے سیانہ۔ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝
- جینکوں چاہندے اپنی رحمت ورج داخل کریندے
تے غالیں کیتے بڑکھ والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔ يُدْخِلْ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

سورہ مرسلات مکی تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۱ آیات تے ۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے ناں نال جیرما بن گئے بڑوں
والا تے دل دل مہربانی۔ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۲۔ اوہا عاں جیرمیاں ہولے ہولے چلیدیاں ویندن وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝
- ۳۔ تے دل تمکیاں تھی ویندن۔ فَالْعُصْفَاتِ عَصْفًا ۝

- ۳۔ تے دنیا وچ پھیلاوٹ والی جماعتیں کوں گواہ بنیداں
۵۔ تے سچ تے کوڑ وچ فرق کریندن۔
۶۔ تے خدا دے کلام کوں سٹویندن (اسے سب گواہن)
۷۔ عذر کیتے یا بڑا دے کیتے۔
۸۔ بے شک جو تباہ بڑے نال وعدہ پورا تھیسے۔
۹۔ تے جیلے تارے مٹ ولین۔
۱۰۔ تے جیلے آسمان وچ سوراخ تھی ولین۔
۱۱۔ تے جیلے پہاڑ اڑا ریئے ولین۔
۱۲۔ تے جیلے رسول مقرر وقت تے آندے ولین۔
۱۳۔ کیرے ڈینہہ کیتے اسے چھڑایا گیا ہا۔
۱۴۔ فیصلے دے ڈینہہ کیتے۔
۱۵۔ تیکوں کیا پتہ فیصلے دا ڈینہہ کیا ہے۔
۱۶۔ اول ڈینہہ مکسیر کیتے ہلاکت۔
۱۷۔ کیا اسان پہلیں کوں ہلاک نیں کیا۔
۱۸۔ دل انہیں مے بعد نہیں کوں دی۔
۱۹۔ اسان ایویں بھر میں نال کریندے ہیں۔
۲۰۔ اول ڈینہہ جھٹلاوٹ والیں کیتے تباہی ہو۔
۲۱۔ کیا اسان تباہ کوں ذلیل پانی کنیں پیدا نیں کیا۔
۲۲۔ دل اسان اوکوں محفوظ جاتے رکھے۔
۲۳۔ ہک مقررہ وقت تیں تے ساکوں اندازہ ہا۔
۲۴۔ تے اسان بہوں چنگے اندازہ کرن والے ہیں۔
۲۵۔ اول ڈینہہ جھٹلاوٹ والیں کیتے تباہی ہو۔
۲۶۔ کیا اسان زمین کوں ولہیٹن والا نیں بنایا۔
۲۷۔ جیندے دی ہن تے مرے دی۔
۲۸۔ تے اوندے وچ اسان اچے پہاڑ بنائے تے اسان
تباہ کوں مٹاپائی پلائے۔
- وَالنَّشْرِتِ لَنَشْرَا ۝
فَالْفَرْقَتِ فَرَقَا ۝
فَالْمُلْقِيَتِ ذِكْرًا ۝
عُذْرًا أَوْ ذُرًّا ۝
إِنَّمَا تَوَعَّدُونَ لَوَاقِعَ ۝
فَإِذَا النُّجُومُ طُيَسَتْ ۴
وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝
وَإِذَا الْجِبَالُ سُفَّتْ ۝
وَإِذَا الرَّسُلُ أَقْنَتْ ۝
بِأَنِّي يَوْمَ إِجِلَّتْ ۝
لِيَوْمِ الْفَصْلِ ۝
وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الْفَصْلِ ۝
وَنِيلَ يَوْمَئِذٍ لَّنْمُكِّدَنَّ بِئِنَّ ۝
أَلَمْ نُهْلِكِ الْأَوَّلِينَ ۝
ثُمَّ نُنَبِّئُهُمُ الْآخِرِينَ ۱۵
كَذَلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ۱۶
وَنِيلَ يَوْمَئِذٍ لَّنْمُكِّدَنَّ بِئِنَّ ۱۷
أَلَمْ نَخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۱۸
فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ۱۹
إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۲۰
فَقَدَرْنَا لَنُفَعِّمَنَّ الْقَادِرُونَ ۲۱
وَنِيلَ يَوْمَئِذٍ لَّنْمُكِّدَنَّ بِئِنَّ ۲۲
أَلَمْ نُجْعَلِ الْأَرْضَ لَكُمْ كَأَنَّ ۲۳
أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۲۴
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا رَوَاسِيَ تَجُوعًا وَآسَفِينَ ۲۵
كَمْ مَاءٍ ۲۶

وَنِيلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾

إِنظِلُّوْا إِلَى مَا كُنتُمْ بِهٖ تُكَلِّدُوْنَ ﴿٥١﴾

إِنظِلُّوْا إِلَى ظِلِّ ذِي ثُلُثِ شَعْبٍ ﴿٥٢﴾

لَّا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي عَنْهُ اللَّهَبُ ﴿٥٣﴾

إِنَّمَا تُرَبِّعِي بِشَرِّ مَا لَفْظَرِ ﴿٥٤﴾

كَأَنَّهُ جُمُتٌ صُفْرٌ ﴿٥٥﴾

وَنِيلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٦﴾

هَٰذَا يَوْمُ لَا يَنْطَفُونَ ﴿٥٧﴾

وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٥٨﴾

وَنِيلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٩﴾

هَٰذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَعَلَكُمْ وَاوَّلِينَ ﴿٦٠﴾

فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٦١﴾

وَنِيلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٦٢﴾

إِنَّ السَّاعِقِينَ فِي ظِلِّ وَغِيُونٍ ﴿٦٣﴾

وَمَوَاكِهُ مَسَايِشْتُهُونَ ﴿٦٤﴾

كُلُّوا وَاشْرَبُوا هَٰذِهِنَّ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٥﴾

إِنَّا كُنَّا لَنَجْعَلِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٦٦﴾

وَنِيلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٦٧﴾

كُلُّوا وَتَمَسَّعُوا قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ ﴿٦٨﴾

وَنِيلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٦٩﴾

وَلَدَا قَبِيلٌ لَهُمْ أَنْعُوا لَا يَبْرَعُونَ ﴿٧٠﴾

وَنِيلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ﴿٧١﴾

فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٢﴾

۲۹۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔

۳۰۔ حیرمی شے کوں جھٹلیندے باوے اوندو وڈبجو۔

۳۱۔ اول پچاویں دو وڈجو جیندے رے حصے ہن۔

۳۲۔ نہ چھاں ڈبیندے تے نہ گرمی کنیں پچیندے۔

۳۳۔ بے شک اولے جیندے بھانڑا سٹیس جیوں قلعے ہون۔

۳۴۔ جیوں او جہانیں کوں ہر صحن والے رستے ہون۔

۳۵۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔

۳۶۔ اے ڈبینہ مجرم نہ اسی۔

۳۷۔ تے انہیں کوں بھانے دی دی اجازت نہ ڈونی دیسی۔

۳۸۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے ہلاکت۔

۳۹۔ اے فیصلے دا ڈبینہ اسان تہا کوں تے پہلیں کوں

کٹھا کر لیں۔

۴۰۔ تے جے تہا ڈبی کوئی نہ جبر تے آنو۔

۴۱۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے ہلاکت۔

۴۲۔ بے شک متقی چھانویں تے چشیں وچ ہوسن۔

۴۳۔ تے جبرے اول پسند کر لیں او میرے ہوسن۔

۴۴۔ کھاؤ تے پیر مزے نال اے تہا ڈے نیک علیں دا

بدر ہو۔

۴۵۔ اسان ایویں نیکیں کوں جزا ڈبیندے ہیں۔

۴۶۔ جھٹلاؤں والیں کہتے اول ڈبینہ تباہی ہو۔

۴۷۔ کھاؤ تے فائدہ چاؤ کچھ وقت کیتے بے شک تسال مجرم ہوسے۔

۴۸۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔

۴۹۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے رکوع کرو او

نہیں کریندے۔

۵۰۔ اول ڈبینہ جھٹلاؤں والیں کہتے تباہی ہو۔

۵۱۔ تے تسال ایندے بعد بی کیرمی مگال منیسر۔

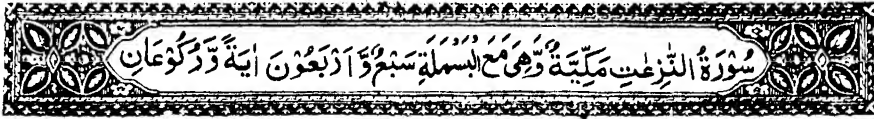
سورة نبا کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۴ آیات تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ مفروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبر صابن گھٹے ڈیون
والا تے دل ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ اے لوک ہک ڈوجھے کنیں کیرھی کمال دا پچھدن۔
- ۳۔ کیا اوں بہوں وڈی خبر دے متعلق۔
- ۴۔ جیندے بارے وچ او اختلاف کریندن۔
- ۵۔ ستر انہیں کوں پتہ بگ ویس
- ۶۔ ول ستر انہیں کوں پتہ بگ ویس
- ۷۔ کیا آساں زمین کوں دچھٹا نیٹیں بنایا
- ۸۔ تے پہاڑیں کوں میج آلی کار بھرے سے۔
- ۹۔ تے آساں تہاکوں جوڑے جوڑے پیداکتے
- ۱۰۔ تے تہاڈی نندر کوں آرام کیتے
- ۱۱۔ تے رات کوں لکاوٹی کیتے
- ۱۲۔ تے ڈینہہ کوں روزی کیتے بنائے
- ۱۳۔ تے تہاڈے اتے آساں ست مضبوط آسمان بنائے۔
- ۱۴۔ تے چکدار سمجھ بنائے سے۔
- ۱۵۔ تے گھاٹے جھڑوچر بہوں پانی بہائے سے
- ۱۶۔ تاں جو اونڈے نال آساں داٹے تے بھریاں کڈھوں
- ۱۷۔ تے گھاٹے باغ
- ۱۸۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ مقرر۔
- ۱۹۔ جڈاں دھوتوں وچایا ویس تے تہاں ٹولیں وچ ادوسر
- ۲۰۔ تے آساں کھول ڈوبا ویس تے اودھواڑے دروازے
- تھی ویس۔
- عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ②
عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ③
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ④
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑤
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑥
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا ⑦
وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ⑧
وَخَلَقْنَاهُمْ أَزْوَاجًا ⑨
وَجَعَلْنَا بَيْنَكُمْ سُبُلًا ⑩
وَجَعَلْنَا الْيَمَّ بَيَاسًا ⑪
وَجَعَلْنَا الْبَحْرَ مَعَاشًا ⑫
وَبَيْنَنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شَدِيدًا ⑬
وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ⑭
وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ⑮
لِّنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ⑯
وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ⑰
إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ⑱
يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا ⑲
وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ⑳

- ۲۱۔ تے پہاڑ چلائے ولین تے اوریت بٹ ولین۔
 ۲۲۔ بے شک دوزخ گھات درج
 ۲۳۔ تے منہ زوریں داٹکاڑے۔
 ۲۴۔ اوندرے درج سالہا سال رہن۔
 ۲۵۔ اوندرے درج نہ انہیں کول ٹھڈھ ملسی تے نہ ٹھڈھ پانی۔
 ۲۶۔ سوائے بہرں تے پانی تے بہرں ٹھڈے پانی لے
 ۲۷۔ اے پوری پوری جزا ہوسی۔
 ۲۸۔ بے شک او حساب دی امید نہ رکھندے بن۔
 ۲۹۔ تے انہیں ساہی آیات کول اصلو جھلایا ہائیں
 ۳۰۔ تے ہر شے کول اسان گنیا ہوئے۔
 ۳۱۔ عذاب چکھو اسان سوائے مذاب دے بی کس گال
 درج تہاکول نہ ودھیسوں۔
 ۳۲۔ بے شک متقی لوکیں کیسے کامیابی۔
 ۳۳۔ باغ تے انگورن۔
 ۳۴۔ تے کئی عردیاں جوان تریمتیں۔
 ۳۵۔ تے چھلکدے ہوئے پیالے ہوسن۔
 ۳۶۔ او اوندرے درج نہ بے پردہ گاہیں سنسن تے
 نہ کوڑ۔
 ۳۷۔ لے تیلے رب ولو جزاء حساب دے ملوان عطاء۔
 ۳۸۔ جیرھا آسمانیں تے زمین وارب تے جو انہیں دے
 دچکار اور ملن فداء اوندرے سامنے الانہ سبگسن۔
 ۳۹۔ جڈاں روح تے فرشتے قطار درج کھڑے ہوسن
 کوئی الانہ سبگس سوائے اوندرے جیکوں اللہ رحمن
 اجازت دلیسی تے او ٹھیک گال کرلیسی۔
 ۴۰۔ اے ٹیہندہ آدے جیرھا چاہے اپنے رب دولکاڑ
 بنا گئے۔
- وَسَيَرَبِ الْجِبَالِ فَكَانَتْ سَرَابًا ۝
 اِنْ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝
 لِّلظَّالِمِينَ مَا بَأْسًا ۝
 لَّيْسَ فِيهَا اَحْقَابًا ۝
 لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝
 اِلَّا حَبِيبًا وَّغَسَاقًا ۝
 جَزَاءً وِفَاقًا ۝
 اِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۝
 وَكُلُّ شَيْءٍ اَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا ۝
 فَذُقُوا فَلَنْ تَزِيدَهُمُ اِلَّا عَذَابًا ۝
 اِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝
 حَدَائِقَ وَاَعْنَابًا ۝
 وَكَوَاعِبَ اَنْرَابًا ۝
 وَكَسَائِدَ هَاقًا ۝
 لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِدًا ۝
 جَزَاءً مِّنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝
 رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ ۝
 لَا يَمْلِكُوْنَ مِنْهُ خِطَابًا ۝
 يَوْمَ يَقُومُ الزُّوْجُ وَالنَّفْسُ كُلُّهُ صَفًّا ۝
 لَا يَتَكَلَّمُوْنَ ۝
 اِلَّا مَن اٰذَنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝
 ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۝
 مَن شَاءَ اَتَّخَذْ اِلٰى رَبِّهِ
 مَآبًا ۝

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَّا قَرِيْبًا ۖ يَوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدُهُ وَيَقُولُ
الْكُفْرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۖ

۴۱۔ بے شک اسان تہا کوں کو لہر دے عذاب کیں ڈرلے
جیرے ڈینہ آدمی ڈیکھسی جواں اگو تے پھیا ہوی تے کافر
آکھسی افسوس میں تے مٹی تھی وںجاں ہا۔

سورہ نزعت مکی تے بم اللہ مال ایندیاں ۴۷ آیات تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نان مال جبرہا بن جگے
ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ دین دے علم کوں چکن آلیاں جماعتاں گواہن۔
- ۳۔ تے دل گنڈھ پدھن آلیاں جماعتاں گواہن۔
- ۴۔ پریں پریں تک وچن آلیاں جماعتاں۔
- ۵۔ تے ہک ڈو جے کیں اگو و دھن آلیاں جماعتاں
گواہن۔
- ۶۔ دل دنیا دے کیس واسطے تجویزاں کریندین گواہن
- ۷۔ جیرے ڈینہ جگ کینے قوم تیاری کر لسی۔
- ۸۔ ایندے لہد ہک بی گھڑی اوسی۔
- ۹۔ اوں ڈینہ دل کبندے پے ہوسن۔
- ۱۰۔ آکھیں ڈر کیں تلے ہوسن۔
- ۱۱۔ آکھسن کیا اسان ولا پھلے پریں اپنے رستے تے
ولائے ولیوں۔
- ۱۲۔ کیا جیلے اسان سکلیاں ہویاں بلہیاں تھی ولیوں۔
- ۱۳۔ آکھسن دل اے تاں گھاٹے آلا و لہ۔
- ۱۴۔ اے جگ دی خبر معن ہک ڈر کا۔
- ۱۵۔ ایندے لہد او سارے جگ دے میدان وچ ہوسن۔
- وَالنَّازِعَاتِ غُرُقًا ۖ
وَالشَّاطِطِ نَسْطًا ۖ
وَالشَّيْخِ سَبْعًا ۖ
فَالشَّيْخِ سَبْعًا ۖ
- فَالْمُدَّيْرَاتِ أَمْرًا ۖ
يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ ۖ
تَتَّبِعُهَا الزَّادِقَةُ ۖ
قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ ۖ
أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۖ
يَقُولُونَ إِنَّا لَنَرُّوْ دُونَ فِي الْخَافِرَةِ ۖ
- وَإِذَا كُنَّا عِظَامًا تَجَرَّةً ۖ
قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۖ
فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ ۖ
فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۖ

وَقَالَ رَبِّ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ مُوسَى ۝

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝

إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝

فَقُلْ هَلْ لَكَ إِلَىٰ أَنْ تَزُولَ ۝

وَأَهْلِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ مَخْشَىٰ ۝

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۝

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ۝

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأَخْوََةِ وَالْأُولَىٰ ۝

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ۝

ۚ أَنشَأَ سِدْرًا مِّنْ لَّدُنَّهَا الْمُسَوَّىٰ ۝

رَفَعَ سَنَكَهَا قُصُوبَهَا ۝

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝

وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَلِكَ دَحَاهَا ۝

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْغَاهَا ۝

وَالْجِبَالُ أَوَّسَهَا ۝

مَتَّاعًا لَّكُمُ وَلَآئِنَّا مَكُومٌ ۝

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ ۝

يَوْمَ يَنذَرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۝

۱۶۔ کیا میں کہیں موسیٰ دی بھال آئی ہو۔

۱۷۔ جیسے اوں کوں پاک وادی طوی وچ اوندے رب سبڈائیے

۱۸۔ تے آکھیں فرعون دو وچ بے شک اومنے زور تھی

گیئے۔

۱۹۔ تے آکھ کیا توں پاک خیرن پابندیں۔

۲۰۔ تے میں تیکوں تیلے رب دا راہ بڑ کھالں تاں جو

توں بڑیں۔

۲۱۔ موسیٰ اونکوں دبو انسان بڑ کھائے۔

۲۲۔ اوں انکار کیے تے نافرمانی کیتی۔

۲۳۔ ول کنڈولا کے درک پئے۔

۲۴۔ لوک کٹے کر کے منادی کرائی۔

۲۵۔ آکھیں میں تہا بڑا اچی شان آلا رب ہاں۔

۲۶۔ تے اللہ اونکوں آخرت تے دنیا دے عذاب وچ

پکڑ گدھے۔

۲۷۔ بے شک ایندے وچ بڑن والے کیتے عبرت۔

۲۸۔ کیا تہا کوں پیدا کرن اوکھا یا آسمان کوں جیکوں

خدا بنائے۔

۲۹۔ اونکوں بہوں اچا کیے سی تے ول بے عیب بنائیں۔

۳۰۔ تے رات اندھاری بنائی اس تے بڑو پہریں کوں ظاہر

کیے سی۔

۳۱۔ ول زمین اوندے بعد وچھائی اس۔

۳۲۔ اوندے وچ پانی تے گھا کدھیں۔

۳۳۔ تے پہاڑ پوریں سی۔

۳۴۔ اے تہا بڑے کیتے تے تہا بڑے بڑ بھڑیں کیتے سامان۔

۳۵۔ تے جیسے دہی آمنت اوسی۔

۳۶۔ جڈاں انسان اپنے عملیں کوں یاد کر لیں۔

- ۳۷۔ تے دوزخ دیکھن والے دے کوہر کر ڈتی ویسی۔
 ۳۸۔ تے میں منہ زوری کیتی
 ۳۹۔ تے دنیاوی زندگی کوں چھگا سمجھا۔
 ۴۰۔ تے بے شک دوزخ اونڈا لکاڈا۔
 ۴۱۔ تے جیرھا اپنے رب دے مقام کینں ڈرسی تے اپنے
 آپ کوں گندی خواہشیں کینں روکیسی۔
 ۴۲۔ تے بے شک جنت اونڈا لکاڈا۔
 ۴۳۔ اوہیں کینں اوں گھڑی دا پچھن جو کڈن اوسی۔
 ۴۴۔ تیکوں تے اونڈے ذکر نال کیا واسطہ۔
 ۴۵۔ اونڈا چھیکڑی وقت خدا کوں پتہ۔
 ۴۶۔ توں تے محسن ادھوں ہوشیار کرن والا این جیرھا اوں
 کینں ڈر دے۔
 ۴۷۔ جیرھے ڈینہ اونکوں دیکھسن ایویں لگی جیویں او
 پہلے کہ رات یا کہ ڈینہ ریئے ہون۔
- وَبُذِّبَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ۝
 فَأَمَّا مَنْ ظَنَّ ۝
 وَأَنَّ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا ۝
 فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوٰى ۝
 وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوٰى ۝
 فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوٰى ۝
 يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِلُهَا ۝
 فِيمَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۝
 إِلَىٰ رَبِّكَ مُنْتَهٰىهَا ۝
 إِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرُ مَنِ يَخْشَاهَا ۝
 كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُرَوُّهَا لَمْ يَلْبِسْ ظَوَالًا عَشِيَّةً أَوْ صُحُورًا ۝
 فَصَلِّ ۝

سورہ عبس مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۴ آیات تے یک رکوع۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مگلے
 ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔
 ۲۔ متھے تے وٹ آندس تے منہ پھیر گدھیں۔
 ۳۔ جو اونڈو یک اندھا آئے۔
 ۴۔ اے رسول تیکوں کیویں پتہ لگ سگدا جو مژور پاک
 تھی ویسی۔
 ۵۔ یا یاد کر لیس تے اے ذکر اونکوں فائدہ لیس۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 عَبَسَ وَتَوَلٰى ۝
 اَنْ جَاَءَهُ الْاَعْمٰى ۝
 وَمَا يَذُرُّكَ لَعَلَّهٗ يَرْزٰى ۝
 اَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِّكْرٰى ۝

- ۶۔ کیا لے تمی سبکدے جو میرا بے پرواؤ۔
 ۷۔ توں اونڈو بہوں توہم ڈیویں۔
 ۸۔ تیبڑے اتے کوئی ذمہ داری نیں جے او پاک نیں
 تھیندا۔
 ۹۔ تے میرا تیبڑو درکلا آئے۔
 ۱۰۔ تے او بڑوادی ہا۔
 ۱۱۔ تے توں اول کنیں بے پروائی کریندیں۔
 ۱۲۔ لے اصلو غلط قرآن بک نصیحت۔
 ۱۳۔ میرا نصیحت پکڑے
 ۱۴۔ قرآن عزت والیں بھیجیں وچ۔
 ۱۵۔ اچی شان والیں تے پاک (بھیجیں وچ ہے)۔
 ۱۶۔ میرے وڈے وڈے بندھ کرٹ والیں نے بھر وچن۔
 ۱۷۔ تے عزت والیں تے نیک لوکیں نے ابھ وچن
 ۱۸۔ انسان ہلاک تھوے کیجھنا شکراؤ۔
 ۱۹۔ اللہ اونکوں کیرم شے کنیں پیدا کیتے۔
 ۲۰۔ نطفے کنیں پیدا کیتس دل اندازہ بناس۔
 ۲۱۔ دل راہ سوکھی کیتی اس۔
 ۲۲۔ دل اونکوں مار کے قبر وچ رکھیس۔
 ۲۳۔ دل جیلے چاہی جیندا کرلیں۔
 ۲۴۔ ستر انسان کوں جو حکم ہا اوں پورا نیں کیا۔
 ۲۵۔ او انسان اپنے کھاٹے دو ڈیکھے۔
 ۲۶۔ بے شک اسان اوندے اتے بہوں پائی وسائے۔
 ۲۷۔ دل اسان زمین کوں بہوں کھٹے۔
 ۲۸۔ تے اوندے وچ داٹے پیدا کیتے۔
 ۲۹۔ تے اگورتے سبزیاں۔
 ۳۰۔ تے زیرتون تے کھیاں۔
۱. اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰ ۝
 ۲. فَآنتَ لَهُ تَصَدٰی ۝
 ۳. وَاَمَّا لَكَ اَلَا يَزٰی ۝
 ۴. وَاَمَّا مَنِ جَاءَكَ يَسْعٰ ۝
 ۵. وَهُوَ يَخْشٰ ۝
 ۶. فَآنتَ عَنْهُ تَلَهٰی ۝
 ۷. كَلَّا اِنَّهَا تَذٰكِرَةٌ ۝
 ۸. فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ۝
 ۹. فِیْ صُحُفٍ مُّكَرَّمَةٍ ۝
 ۱۰. مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۝
 ۱۱. بِاَیْدِیْ سَفَرَةٍ ۝
 ۱۲. كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۝
 ۱۳. قَبِلَ الْاِنْسَانُ مَا اكْفَرَتْهُ ۝
 ۱۴. مِنْ اٰیِ شَیْءٍ خَلَقَهُ ۝
 ۱۵. مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ ۝
 ۱۶. ثُمَّ السَّبِيلَ يَسَّرَهُ ۝
 ۱۷. ثُمَّ اَمَاتَهُ فَاَقْبَرَہُ ۝
 ۱۸. ثُمَّ اِذَا شَاءَ اَنۡشُرْہُ ۝
 ۱۹. كَلَّا لَئِنۡ اَبْقٰی بَقِیۡضَ مَاۤ اَمَرُوۡہُ ۝
 ۲۰. فَلَیَنْظُرَ الْاِنْسَانُ اِلَی طَعَامِہٖ ۝
 ۲۱. اِنَّا صَبَّیۡنَا الْمَآءَ صَبًّا ۝
 ۲۲. ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ۝
 ۲۳. فَاَبۡتَنَّا فِیۡہَا حَبًّا ۝
 ۲۴. وَعَبۡبًا وَفُصۡبًا ۝
 ۲۵. وَزَیۡتُوۡنًا وَنَحۡلًا ۝

- ۳۱۔ تے گھاٹے باغ وَحَدَّٰثِیْنَ غُلَبًا ۝
 ۳۲۔ تے میوے تے سکا گھا پیدا کیتھ سے وَفَاكِهَةً وَأَبًّا ۝
 ۳۳۔ جیرھا تہا بڑے تے نہا بڑے بڑھکس کیتھ سامان مَنَاعًا لَّكُمْ وَلَا تَعَامِكُمْ ۝
 ۳۴۔ تے جیلے کن پاڑن آلا عذاب اوسی۔ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ۝
 ۳۵۔ جڈاں آدمی اپنے بھراکسں بھجسی۔ یَوْمَ يَقُودُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝
 ۳۶۔ اپنی ماتے پیرکسں۔ وَإِیْهِ وَآیْهِ ۝
 ۳۷۔ تے اپنی زال تے پتریں کسں بھجسی۔ وَصَاحِبَتِهِ وَبَيْنِهِ ۝
 ۳۸۔ اول بڑینہ ہر آدمی اپنے اپنے کم وچ رُودھا پیا لِحْلِ امْرِئٍ وَنَهْمٍ یُّومِیذِ شَأْنٍ یُّغْنِيهِ ۝
 ۳۹۔ اول بڑینہ کبھ منہ چکسں۔ وَجُودٍ یُّومِیذِ مُسْفَرَةٍ ۝
 ۴۰۔ کھلے پے ہوسن تے خوش ہوسن۔ ضَاحِكَةٍ مُّسْتَبْشِرَةٍ ۝
 ۴۱۔ تے کبھ منہ ہوسن انہیں تے مٹی ہوسی۔ وَوُجُودٍ یُّومِیذِ عَلَیْهَا غَبَرَةٌ ۝
 ۴۲۔ تے کالوں انہیں سے منہ تے ہوسی۔ تَرَهَّقَهَا قَتَرَةٌ ۝
 ۴۳۔ ایٹھ لوک کافرتے بدکار ہوسن۔ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَفَرَةُ الْفَجَرَةُ ۝

سُورَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ وَرَفِیَ الْمَسَلَّةِ ثَلَاثُونَ آيَةً

سورہ تکویر کی ۷۳۶ آیتیں ہیں۔

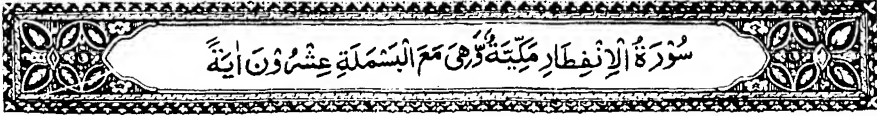
- ۱۔ شروع کریں اے اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے بڑوں اِیْسِمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 ۲۔ جیلے سجھ ولسیج ولسی اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝
 ۳۔ تے جیلے تارے دھندلا ولسی۔ وَاِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝
 ۴۔ تے جیلے پہاڑ ٹوڑیے ولسی۔ وَاِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝
 ۵۔ تے بڑاچیاں بے کار تھی ولسی۔ وَاِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝
 ۶۔ بڑھکے کیتھ ولسی۔ وَاِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝

- ۷۔ تے جیلھے سمندر رلا ڈرتے ولین۔
 ۸۔ تے بندے آپت وچ بلا ڈرتے ولین۔
 ۹۔ تے جیلھے جیندیاں پُریکُن والیں دے متعلق پچھیا ویسی
 ۱۰۔ کیرے گناہ وچ اذکوں ماریا ویندا ہا۔
 ۱۱۔ تے جیلھے کتاباں کھنڈا ڈتیاں ولین۔
 ۱۲۔ تے جیلھے آسمان دی کھل بھائی ویسی۔
 ۱۳۔ تے جیلھے دوزخ بھڑکائی ویسی۔
 ۱۴۔ تے جیلھے جنت کو لبھ کر ڈتی ویسی۔
 ۱۵۔ ہر شمنس کوں اوندا پتہ بگ ویسی ہواں کیتا ہوسی۔
 ۱۶۔ میں گواہ بنیداں جیرے جیرے مُردیں توں پچھوتے ہٹ
 ویندن۔
 ۱۷۔ تے نک دی سیدھ چلدن تے جیرے گھر وچ بہر ہندن
 ۱۸۔ تے رات گواہ جیلھے او ممکن تے اندی ہا۔
 ۱۹۔ تے فجر گواہ جیری نکدی ہا۔
 ۲۰۔ بے شک لے رسول کریم دیاں مبالغہاں ہن۔
 ۲۱۔ طاقت والا تے عرش والے خدا دے نزدیک عزت
 والا ہا۔
 ۲۲۔ الامعت دے لائق ہے تے امین دی ہے
 ۲۳۔ تے تہا ڈا ساعی دیوانہ نیں۔
 ۲۴۔ اوں اذکوں کھلے آسمان تے ڈٹے۔
 ۲۵۔ تے غیب دیاں خبراں ڈسٹ وچ شوم نیں۔
 ۲۶۔ تے اے مردود شیطان دا قول نیں۔
 ۲۷۔ تے تساں کتے ویندے پئے ہا۔
 ۲۸۔ او تے محض عالمین کیتے نصیحت۔
 ۲۹۔ اندرے واسطے جیرھا سدھ راہ تے ٹرن چاہرے
 ۳۰۔ تے تساں اوں گال دی خواہش کر سگدے ہا جیری
- وَإِذَا الْبُحَارُ يُجْرَتُ ۝
 وَإِذَا الْنفُوسُ زُوْجَتْ ۝
 وَإِذَا الْمَوْءَدَةُ سُيْلَتْ ۝
 بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝
 وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝
 وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝
 وَإِذَا الْجَبَابِثُ سُحِرَتْ ۝
 وَإِذَا الْجَوْنَةُ أَرْلِفَتْ ۝
 عَلِمْتُ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝
 فَلَا أَقْسَمُ بِالْخُنُثَىٰ ۝
 الْجَوَارِ الْكُنَىٰ ۝
 وَالْيَلِيلُ إِذَا عَسَّسَتْ ۝
 وَالضُّبُعُ إِذَا تَنَفَّسَتْ ۝
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝
 ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝
 مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝
 وَمَا صَاحِبُكُمْ بِبَجُنُونٍ ۝
 وَلَقَدْ سَأَاهُ بِالْأَفْقَى الْبَيْنِ ۝
 وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝
 وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝
 فَأَيْنَ تَذْهَبُونَ ۝
 إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝
 لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝
 وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ

الْعَلَمِينَ ۝

رب العالمین خدا چاہندے۔

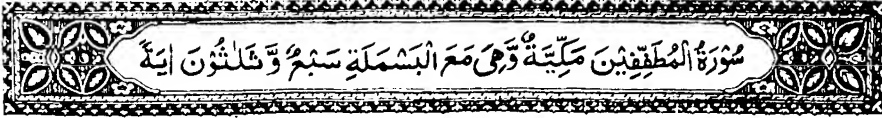
۴

سورہ انفطار مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیات۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوڑن
والا تے دل دل رحم کرٹن والا ء۔
- ۲۔ جیلھے آسان پھوٹ ویس۔
- ۳۔ جیلھے تارے جھڑولسین۔
- ۴۔ تے جیلھے سمندر جیریے ولین۔
- ۵۔ تے جیلھے قبرال پٹیاں ولین۔
- ۶۔ ہر شخص کول پتہ بگ ویس جواول اگوتے بھجوپٹیا ہا
- ۷۔ اے انسان نیکوں کیوں تیلے عزت والے رب دے
بارے وچ دکھا ڈتے۔
- ۸۔ جیس تیکوں پیدا کیے دل درست کیتس ول طاقت
ڈرتی اس۔
- ۹۔ جیڑمی شکل پسند کیتی اس تیکوں ٹپائس۔
- ۱۰۔ سٹوتساں دین دا انکار کریندے ء۔
- ۱۱۔ تے بے شک تہاڈے اتے نگران۔
- ۱۲۔ شریف کھن والین۔
- ۱۳۔ او جانڈن جو تساں کریندے ء۔
- ۱۴۔ بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔
- ۱۵۔ تے گناہ گار بے شک دوزخ وچ ہوسن۔
- ۱۶۔ او جزا سزا دے ڈینہ اوندے وچ بیٹھے ولین۔
- ۱۷۔ او اول کینس ملک نہ بگس۔
- إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ②
- وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ③
- وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ④
- وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ⑤
- عِلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدْ مَتَّ وَآخَرَتْ ⑥
- يَأْتِيهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ⑦
- الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّبَكَ قَدَاحًا ⑧
- فِي آتِي صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ⑨
- كَلَّا بَلْ تُكَلِّمُونَ بِالذِّينِ ⑩
- وَأَنْ عَلَيْكُمْ لَحُفَظِينَ ⑪
- يَكْرُمُونَ مَا كَاتِبِينَ ⑫
- يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ⑬
- إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ⑭
- وَأِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ⑮
- يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ⑯
- وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ⑰

- ۱۸۔ تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہہ کیا ہے؟
 ۱۹۔ دل تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہہ کیا ہے؟
 ۲۰۔ جیرے ڈینہہ کوئی کجھ دی کہیں دے کم نہ آ سگسی تے
 سارا فیعلہ اللہ دے ہتھ ہو سی۔
- وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝
 ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝
 يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ
 يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ ۝

سورۃ مطففين مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۷ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینلا اللہ دے ناں نال جیرا بن مگئے
 ڈیونڈ والا تے ول دل رحم کرٹ والا ء۔
 ۲۔ گھٹ تولن والیں کیتے تباہی ء۔
 ۳۔ جیرے لوکیں کینں تول کے گھندن تے پورا گھندن
 ۴۔ تے جیلے بہیں کوں تول کے ڈینڈن تے گھٹ
 کر ڈیندن۔
 ۵۔ کیا انہیں کوں خیال نہیں جواو اٹھالے ولین۔
 ۶۔ وڈے ڈینہہ کوں۔
 ۷۔ جیرے ڈینہہ لوک رب العالمین خدا کیتے کھڑے تھی
 ولین۔
 ۸۔ سٹوبے شک گنہ گاریں دا حکم ہمیشہ دی کتاب وچ
 ۹۔ تے تیکوں کیا پتہ او ہمیشہ دی کتاب کیا ہے
 ۱۰۔ اوکھی ہون کتاب۔
 ۱۱۔ انکار کرٹ والیں کیتے اول ڈینہہ تباہی ء۔
 ۱۲۔ جیرے جزا سزا دے ڈینہہ دا انکار کریندن۔
 ۱۳۔ تے اوندا انکار محض او ہے کریندن جیرے حد
 کینں ودھن والے تے بہوں گنہ گارن۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ۝
 الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝
 وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝
 أَلا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝
 لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝
 يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
 كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي رَجَحِينَ ۝
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَجِينٌ ۝
 كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِّلْمُكَذِّبِينَ ۝
 الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ بَيُّومِ الدِّينِ ۝
 وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝

۱۳۔ جیلھے اونکوں ساڈی آیات پڑھ کے سٹایاں ویندن
آہن لے پیسے لوکیں دے قصے بن۔

۱۵۔ سٹو امل انہیں دے دیں تے زنگ بگ گئے انہیں
دے عملیں دی وجہ نال۔

۱۶۔ سٹو بے شک او اوں ڈیہند اپنے رب کنیں پریں
رکھے ولین۔

۱۷۔ ول بے شک او دوزخ وچ سٹے ولین۔

۱۸۔ ول آکھیا ویسی ایہو با جیندا تسال انکار کریندے
پاوے۔

۱۹۔ سٹو بے شک نیک لوکیں کیتے "علم" وچ۔

۲۰۔ تیکوں کیا پتہ اے "علیون" کیا ہے؟

۲۱۔ کسی ہوئی کتاب۔

۲۲۔ اللہ دے قریبی اونکوں ڈیکھسن۔

۲۳۔ بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔

۲۴۔ ہا جیس تے بڈے بیٹھے ہوسن۔

۲۵۔ انہیں دے چہرے تے توں خوشی دی سرسبزی ڈیکھیں۔

۲۶۔ بند شراب انہیں کوں پلائی ویسی۔

۲۷۔ جیندے چھیکڑ وچ مشک ہوسی تے ہن خستے

خواہش کرن آلیں کوں خواہش کرنی چاہی دی۔

۲۸۔ تے اوندے وچ "تسئیم" مل ہوئی ہوسی۔

۲۹۔ چشمہ جیندے وچ قریبی لوک پین۔

۳۰۔ بے شک مجرم منہنیں تے کھلے بن۔

۳۱۔ تے جیلھے اوہیں دے نال لنگھدے بن انہیں

دو اشارے کریندے بن۔

۳۲۔ تے جیلھے گھرا لیں دو ولدے بن اکڑیندے بن

إِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۝

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْإِبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۝

وَمَا أَذْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝

إِنَّ الْإِبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝

عَلَى الْأَرْآلِكِ يَنْظُرُونَ ۝

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ۝

حِثُّهُ وَسْكَ ۖ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ

السَّافَسُونَ ۝

وَمِزَاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

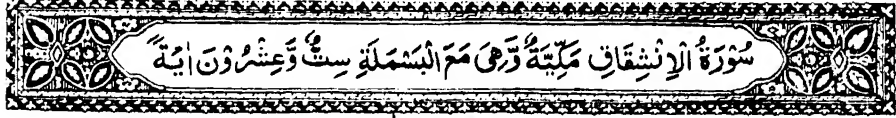
يَضْحَكُونَ ۝

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ۝

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا

فَكَهِنَ ۝

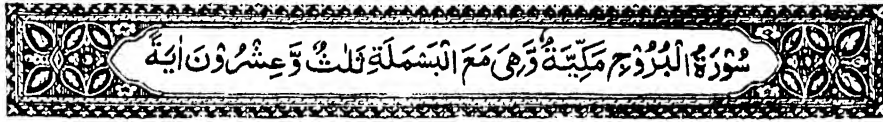
- وَاِذَا رَاوْهُمُ قَالُوْا اِنَّ هٰؤُلَاءِ لَضَالُّوْنَ ۝
 ۳۳۔ جیلے انہیں کوں ڈبدرے ہن آہدے ہن بیشک
 اے گراہن۔
 وَمَا اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ۝
 ۳۴۔ انہیں تے نگراں بنا کے نیس جٹھے لگے۔
 فَاَلْيَوْمَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ۝
 ۳۵۔ تے اچ مومن کافریں تے کھلے پین۔
 عَلٰی الْاَرَآءِ يَنْظُرُوْنَ ۝
 ۳۶۔ ہماچیں تے ڈبدرے پین۔
 هَلْ تُؤْتٰبُ الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝
 ۳۷۔ تے کیا کافریں کوں ادبتر بدلہ نیس ملیا جو اوکریں
 ہن۔

سورة الانشقاق مكية روي ممة البسملة ست وعشرون آية

سورة الانشقاق مكية روي ممة البسملة ست وعشرون آية

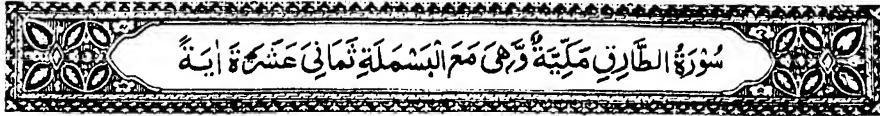
- ۱۔ شروع کریں اللہ دے ناں نال جیرہا بن گئے
 ۲۔ جیلے آسان پھٹ ویس۔
 ۳۔ تے اپٹے رب دوکن لیس تے اے اوندے اتے
 ۴۔ تے جیلے زمین ودھائی ویس۔
 ۵۔ تے جو اوندے وچ باہر وکھڑ سیس تے خالی
 ۶۔ تے اپٹے رب دوکن لیس تے اے اوندے افرین۔
 ۷۔ اے انسان بے شک توں پورے زور نال خدا دو
 ۸۔ تے جینکوں اعمال نامہ سچے ہتھ وچ ڈتا ویس۔
 ۹۔ اول کنیں جلدی سوکھا حساب گھن گدھا ویس۔
- ۱۔ تے اے انسان بے شک توں پورے زور نال خدا دو
 ۲۔ تے جینکوں اعمال نامہ سچے ہتھ وچ ڈتا ویس۔
 ۳۔ تے جیلے زمین ودھائی ویس۔
 ۴۔ تے اپٹے رب دوکن لیس تے اے اوندے اتے
 ۵۔ تے جو اوندے وچ باہر وکھڑ سیس تے خالی
 ۶۔ تے جیلے آسان پھٹ ویس۔
 ۷۔ اے انسان بے شک توں پورے زور نال خدا دو
 ۸۔ تے جینکوں اعمال نامہ سچے ہتھ وچ ڈتا ویس۔
 ۹۔ اول کنیں جلدی سوکھا حساب گھن گدھا ویس۔

سورة بروج مکی ۷۲۲ تے لسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیتاں۔

- لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرا بن شکرے
ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ برحبیں آلا آسمان گواہ۔
- ۳۔ تے او بڑینہ جیند اوعدہ ۷ گواہ۔
- ۴۔ تے گواہ تے جیندی گواہی بڑی گئی ۷ اودی۔
- ۵۔ گھڑیں آ لے تباہ تھی گئیں۔
- ۶۔ جیرے بل سٹ کے بھا جھڑکیندے ہن۔
- ۷۔ جیلھے او بھا دے نال پیٹھے ہن۔
- ۸۔ تے او جو مومنین نال کریندے پئے ہن انہیں دے
دل گواہ ہن۔
- ۹۔ او انہیں کہیں معن این واسطے رُسین تے کاوڑین جو
او غالب تے صفیں والے اللہ کوں منیندے ہن۔
- ۱۰۔ او خدا جیندے واسطے بے آسمانیں تے زمین دی
بادشاہت تے اللہ ہر چیز کوں بڑھا پئے۔
- ۱۱۔ بے شک جہنیں مومن مردیں تے مومن تریہیں کوں
عذاب بڑے دل توبہ وی نہیں کیتے انہیں کیتے دوزخ
دا عذاب نے انہیں کیتے ساڑن والا عذاب۔
- ۱۲۔ بے شک مومن جہنیں نیک عمل کیتن انہیں کیتے
باغن جیندے وچ نہراں و بندیاں پین لے بہوں
وڈی کامیابی ۷۔
- ۱۳۔ بے شک تیبے رب دی پکڑ سخت۔
- وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ②
وَالْيَوْمِ النُّعُودِ ③
وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ④
قَتِيلِ أَصْحَابِ الْأَخْذِ وَدٍ ⑤
النَّارِ ذَاتِ الْوُكُودِ ⑥
إِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ⑦
وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْأَنفُسِ شُهُودٌ ⑧
وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ إِلَّا أَن يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ
الْحَبِيدِ ⑨
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑩
إِنَّ الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ لَمْ
يَتُوبُوا فَلَهُمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ⑪
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيرُ ⑫
إِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيدٌ ⑬

- ۱۳۔ بے شک او شروع کریندے تے ولا ولا عذاب
بُئِنْدَے۔
۱۵۔ تے او کُفْرُ والا تے پار کرٹ والا دی ہے۔
۱۶۔ عرشِ عید والا۔
۱۷۔ جو چاہندے او کر کے رہندے۔
۱۸۔ کیا تیں کئیں لشکریں دی فرمیں آئی۔
۱۹۔ فرعون تے فرمودی۔
۲۰۔ اصل کا فربر حال وچ انکار کریندن۔
۲۱۔ تے اللہ انہیں کول بچھو کئیں ولہیٹ گھنسی
۲۲۔ اصل او قرآن مجید۔
۲۳۔ میرا محفوظ تختی وچ۔
- إِنَّكَ هُوَ يُبْدِي وَيُعِيدُ ۝
وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۝
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝
فَعَالٌ لِّمَآ يُرِيدُ ۝
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝
فِرْعَوْنُ وَثَمُودُ ۝
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝
وَاللَّهُ مِنْ ذُرِّيَّتِهِم مُّبِينٌ ۝
بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ۝
فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝

سورة طارق مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۸ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال میرا بن منگئے
بُیُوءُ والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔
۲۔ آسمان تے فجر دے تارے گواہن۔
۳۔ تیکوں کیوں پتہ ؎ فجر دا تارا کیا ہے۔
۴۔ مہوں چمکن والا تارا۔
۵۔ ہر انسان تے ہک نہک بنگران مقرر۔
۶۔ انسان بڑیکھے تے سہی کیر صی شے کئیں پیدا کیا گئے
۷۔ او اچھلے پائ کئیں پیدا کیا گئے۔
۸۔ میرا پسلیں تے کنڈ دی ٹیڑیں وچر نکلے۔
۹۔ بے شک او اوکوں ولا ولا وٹ تے قادر۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝
النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝
إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝
فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝
خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝
يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝
إِنَّكَ عَلَىٰ رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝

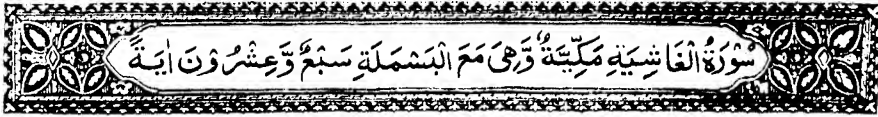
- یَوْمَ تَبْلَى السَّرَائِرُ ﴿۱۰﴾
 قَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٌ ﴿۱۱﴾
 وَالنِّسَاءُ ذَاتُ الرَّجْعِ ﴿۱۲﴾
 وَالْأَرْضُ ذَاتُ الصَّدْعِ ﴿۱۳﴾
 إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ﴿۱۴﴾
 وَمَا هُوَ إِلَّا هَزْلٌ ﴿۱۵﴾
 إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ﴿۱۶﴾
 وَآكِيدٌ كَيْدًا ﴿۱۷﴾
 فَبِهَذَا الْكِتَابِ أَنْصَرِّفَهُمْ ثُمَّ يُوَدَّى ﴿۱۸﴾
 ۱۰۔ جڈال راز ظاہر قیسن۔
 ۱۱۔ اونڈے کہتے نہ طاقت ہوسی تے نہ امدادی۔
 ۱۲۔ دل و دل و سن ۲ لا جھڑ گواہ۔
 ۱۳۔ تے پھٹ و بچن والی زمین گواہ۔
 ۱۴۔ بے شک اے پھیکڑی تے پکی گال۔
 ۱۵۔ اے کمزور کلام نیئیں۔
 ۱۶۔ بے شک او تدبیراں کرنین۔
 ۱۷۔ تے میں دی تدبیراں کرنین۔
 ۱۸۔ تے توں کافریں کوں وستی بڑے کجھ ڈینہ دی وستی بڑے۔

سُورَةُ الْأَعْلَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعِ الْبِسْمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً

سورة اعلیٰ مکی ۲۰ آیتاں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۱﴾
 سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ﴿۲﴾
 الَّذِي خَلَقَ فَسْوَى ﴿۳﴾
 وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ﴿۴﴾
 وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ﴿۵﴾
 فَجَعَلَهُ غَنَاءً أَحْوَى ﴿۶﴾
 سَتُفْرِكَ فَلَا تُنْسَى ﴿۷﴾
 إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهَّ وَمَا يَخْفَى ﴿۸﴾
 وَنُفِثَتْ لَكَ لِلْيُسْرَى ﴿۹﴾
 ۱۔ شروع کرنیاں اللہ دے ناں نال ہیر عابن منگے
 ۲۔ اچھے اچھے شان والے رب دی تسبیح کر
 ۳۔ میں پیدا کیتے تے درست کیتس۔
 ۴۔ تے جیہیں اندازہ مقرر کیتے تے ہدایت ڈتی اس۔
 ۵۔ تے میں گھا کتبہ جیے
 ۶۔ تے دل اوں کوں کالا چورا کر ڈتس۔
 ۷۔ اساں نیکیوں پڑھیسوں تے توں بھلیس نہ۔
 ۸۔ سوائے اونڈے جو اللہ چاہے بے شک او جانیڈے
 ہر ظاہر تے مکی ہونی گال کوں۔
 ۹۔ کامیابی اساں تیبڑے کیتے سوکھی کر ڈھیسوں۔

- ۱۰۔ توں نصیحت کربے شک نصیحت فائدہ ڈیندی ۱۰
 ۱۱۔ جیرھا ڈر دے اوسر نور نصیحت پکڑ لسی۔
 ۱۲۔ تے جیرھا بے تخت او پر رہ ویسی۔
 ۱۳۔ جیرھا وڈی بھا وچ سٹیا ویسی۔
 ۱۴۔ دل اوندے وچ او نہ مری تے نہ جیسی۔
 ۱۵۔ جیرھا پک ٹہی ادا کامیاب تھی ویسی۔
 ۱۶۔ تے اپنے رب داناں گھنسی تے نماز پڑھدا رہ گیا ہوسی۔
- ۱۷۔ اصل تساں دنیاوی زندگی کوں زیادہ چنگا جانے ۱۷
 ۱۸۔ تے آخرت ہوں چنگی تے باقی رہی والی ۱۸
 ۱۹۔ بے شک اسے کمال پہلے صحیفیں وچ دی ہائی ۱۹
 ۲۰۔ ابراہیم تے موسیٰ دے صحیفیں وچ۔
- فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذِّكْرَىٰ ۝
 سَيَذَكِّرْ مَنْ يَخْشَىٰ ۝
 وَيَتَجَنَّبُهَا الْأَشْقَى ۝
 الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَى ۝
 ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَخْشَى ۝
 قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى ۝
 وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۝
- بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ۝
 وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ۝
 إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝
 صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝

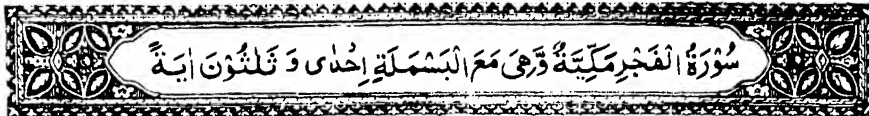
سورة غاشیہ مکی تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۷ آیات۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن گئے ڈیون
 والائے دل ول رحم کرن والا ۱
 ۲۔ کیا تیکوں اوں معیت دی خبر نہیں ملی۔
 ۳۔ جیڈاں منہ لہتے پئے ہوسن۔
 ۴۔ محنت کریندے پئے ہوسن تھکے پئے ہوسن۔
 ۵۔ تے او جماعت جھڑکدی بھا وچ پہسی
 ۶۔ اہل دے چٹھے وچ پانی انہیں کوں پلایا ویسی۔
 ۷۔ انہیں کوں سوائے گھا دے بیا کوئی کھانا نہ ملی۔
 ۸۔ نہ ادا موٹا کر لسی تے نہ کچھ وچ فائدہ ڈیسی۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 هَلْ أُنَبِّئُكَ حَدِيثَ الْغَاشِيَةِ ۝
 وُجُوهٌُ يُؤْمِنُ خَاشِعَةً ۝
 عَابِلَةً نَّاصِبَةً ۝
 تَصْلَى نَارًا حَامِيَةً ۝
 تُنْفَخُ مِنْ عَيْنِ آيَةٍ ۝
 لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝
 لَا يُسْنِنُ وَلَا يُغْنِي مِنْ جُوعٍ ۝

- ۹۔ تے کچھ منہ اول بڑبہ خوش ہوسن۔
 ۱۰۔ اپنی کوشش تے انہیں کون تسلی ہوئی۔
 ۱۱۔ او اچی جتیں وچ رہن۔
 ۱۲۔ او دے وچ بے ہودہ گاہیں نہ سُنسن۔
 ۱۳۔ او دے وچ دہندے چشتے ہوسن۔
 ۱۴۔ او دے وچ اپنے اپنے تخت ہوسن۔
 ۱۵۔ تے اب غورے لاتھے ہوسن۔
 ۱۶۔ تے وہاں قطاریں وچ پئے ہوسن۔
 ۱۷۔ تے قالیناں وچیاں پیاں ہوسن۔
 ۱۸۔ کیا او بڑے نیں اٹھ کون کیوں پیدا کیتا گئے۔
 ۱۹۔ تے آسمان کون کیوں اچا کیتا گئے۔
 ۲۰۔ تے پہاڑیں کون کیوں ٹھوک کے پوریا گئے۔
 ۲۱۔ تے زمین کون کیوں سدھا کیتا گئے۔
 ۲۲۔ توں نصیحت کر تو محض نصیحت کرن والا ہوں۔
 ۲۳۔ توں انہیں تے دروغہ نوہیں۔
 ۲۴۔ بے شک میرھے کنڈ ولین نے انکار کر لیں۔
 ۲۵۔ تے اللہ اوکوں وچ عذاب ملیں۔
 ۲۶۔ بے شک او ساڈو ولسن۔
 ۲۷۔ تے دل انہیں دا حساب گھنٹا ساڈا کم۔
- وَجُودُهُ يَوْمَئِذٍ نَّاعِمَةٌ ۝
 تَسْمِعُهَا رَاضِيَةٌ ۝
 فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝
 لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَعْيُنٍ ۝
 فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۝
 فِيهَا سُرُورٌ مَّرْقُوعٌ ۝
 وَأَكْوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۝
 وَنَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ ۝
 وَزُرَّاقٌ مَبْنُوتَةٌ ۝
 أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝
 وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝
 وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝
 وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝
 فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝
 لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۝
 إِلَّا مَنْ كُفِيَ وَكَفَرَ ۝
 يُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝
 إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝
 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۝

وَجُودُهُ

وَجُودُهُ

سورة فجر کی ۷۴ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیات ہن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے
 بُولُونِ والا تے ول دل رحم کرن والا ۝
 ۲۔ فجر گواہ۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَالْفَجْرِ ۝

- وَيَا أَيُّهَا الْعَشِيرَةُ ۝
وَالشَّفْعَ وَالْوَتِيرَ ۝
وَالْيَلَّ إِذَا يَسِرُّ ۝
هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرٍ ۝
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝
إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝
الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝
وَتُمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۝
وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَارِ ۝
الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝
فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفِسَادَ ۝
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝
إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝
فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ
نَعَّمَهُ ۖ هَلْ يَقُولُ رَبِّيَ أَكْرَمَنِ ۝
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۖ هَلْ يَقُولُ
رَبِّيَ أَهَانَنِ ۝
كَلَّا بَلْ لَا تَهْتَكُمُونَ الْيَتِيمَ ۝
وَلَا تَخْضَعُونَ عَلَيْهِ طُعَامَ الْيَسْكِينِ ۝
وَنَآكُلُونَ الشَّرَآءَ أَكْلًا لِّتَاءٍ ۝
وَنُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَنَآءٍ ۝
كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝
۳۔ تے ڈاہ راتیں گواہ سن۔
۴۔ تے کہ بھنت تے ہک طاق وی۔
۵۔ تے رات وی جیرھی ٹر پڑے۔
۶۔ کیا ایندے وچ سیائے کیتے کوئی گواہی ہو۔
۷۔ کیا تیکوں پتہ ہو تیبڑے رب نے عاد قوم نالی
کیا کیتے۔
۸۔ ارم قوم جو وڈی وڈی ماٹریں والی ہائی۔
۹۔ اینجی قوم پہلے اتھال پیدا وی نہ کیتی گئی ہائی۔
۱۰۔ تے تمود دا وی جیرھے پتھر ترور کسے اپنے مکان
بٹیندے ہن۔
۱۱۔ تے فرعون وی جیرھا پہاڑیں دا مالک ہا۔
۱۲۔ جنہیں ملک وچ فساد مچایا ہویا ہا۔
۱۳۔ تے فساد وچ دودھ دے لگے۔
۱۴۔ تیبڑے رب انہیں تے عذاب دا سوٹا ماریے۔
۱۵۔ بے شک تیبڑا رب ٹوہ وچ۔
۱۶۔ تے ڈیکھ انسان کون جیلھے اندراب از میندے
اوندی عزت کریندے تے نعمتاں ڈیندے تے او
آہرے میڈے رب میڈی عزت کیتی ہو۔
۱۷۔ تے جیلھے اوں کون ہز میندے تے اوندا رزق
تنگ کر ڈیندے تے او آہرے میڈے رب
میکوں ذلیل کیتے۔
۱۸۔ سٹو اصل لتاں یتیم دی عزت نو ہے کریندے۔
۱۹۔ مسکین دی ردٹی کیتے توہر نوٹھے ڈویندے۔
۲۰۔ تے وراثت دا مال خوب کھندے ہو۔
۲۱۔ تے مال نال بہوں محبت کریندے ہو۔
۲۲۔ سٹو جیلھے زمین کون ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا ویسی۔

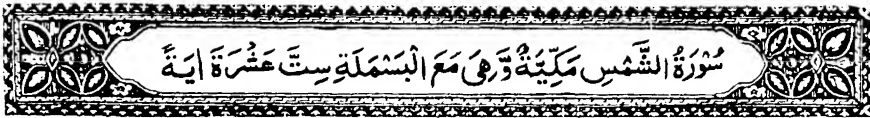
- ۲۳۔ تے تیار اب اوسی تے فرشتے قطاریں وچ کھڑے ہوسن
 ۲۴۔ تے دوزخ کو لہو آندی ویسی تے جڑاں انسان نصیحت
 حاصل کرن چاہسی تے اے وقت نصیحت کنیں فائدہ
 چاؤن دانہ ہوسی۔
- ۲۵۔ او اکس افسوس میں اپنی زندگی کیتے کچھ پھٹیا ہوئے ہا۔
 ۲۶۔ تے اول ڈیہنہ نہ کوئی او ہر جہاں عذاب ڈیسی
 ۲۷۔ تے نہ او ہر جہاں کوئی پکڑ کر لیس۔
 ۲۸۔ اے نفس جس تسلی پا گدی ہو۔
 ۲۹۔ توں اپنے رب دوول آ توں اول کنیں خوش او
 تیں کنیں خوش۔
- ۳۰۔ میڈے بندیں وچ شامل تھی ونج۔
 ۳۱۔ تے دل میڈی بہشت وچ پہنچ ونج۔
- وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْبَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝
 وَجِئْتَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ
 الْإِنْسَانُ ذَاتِي لَهُ الذِّكْرِ ۝
 يَقُولُ لِيَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۝
 فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝
 وَلَا يُوثِقُ وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۝
 يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝
 ادْخِلْنِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاحِيَةً مُّرْضِيَةً ۝
 فَأَدْخِلْنِي فِي عِبَادِي ۝
 وَأَدْخِلْنِي جَنَّاتٍ ۝

سورة بلد مکی ۲۱ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ جسے نال مال جبرہا بن منگئے ڈیوٹ
 والے دل دل دم کرن والا۔
 ۲۔ میں ایں شہر کوں گواہ بنینداں۔
 ۳۔ تے توں ایں شہر وچ ضرور ولس۔
 ۴۔ تے پیر پیر وی گواہن۔
 ۵۔ اسان انسان کوں محنت کرن والا بنائے۔
 ۶۔ اوندا کیا خیال جو اونرے اتے کہیں داور نہیں چل
 سگدا۔
 ۷۔ آہرے میں ڈھیر دے ڈھیر مال لٹوا ڈتے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝
 وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝
 وَالْإِلَهِ وَمَا وَلَدٌ ۝
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝
 أَيْحَسِبُ أَنْ لَنْ يَفْعَدَ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝
 يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ۝

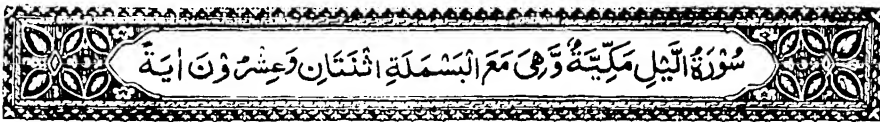
- ۸۔ اوند کیا خیال اونکوں کوئی بوجھن والا نہیں۔
 ۹۔ کیا اسال اوندیاں ڈو اکھیں نہیں بنایاں۔
 ۱۰۔ زبان تے ڈو تھوڑے۔
 ۱۱۔ تے اونکوں ڈو رستے دکھائے۔
 ۱۲۔ او (دل دی) چوٹی تے نہیں چڑھیا۔
 ۱۳۔ تیکوں کیا پتہ او چوٹی کیا ہے؟
 ۱۴۔ ہک ہانغے کوں آزاد کرٹی۔
 ۱۵۔ یا تمکھ دے ڈینہہ روٹی کھراوٹی۔
 ۱۶۔ یتیم کوں جیرھا سکا ہوئے۔
 ۱۷۔ یا مسکین کوں جیرھا مٹی تے پیا ہوئے۔
 ۱۸۔ ول اے انہیں وچو بن ونبجے ہا جیرھے ایمان
 ایندن تے ہک ڈوبھے کوں صبر دی تے رحم کرن دی
 نصیحت کریندن۔
 ۱۹۔ اے سبجے پاسے آلن۔
 ۲۰۔ تے جیرھے ساڈی آیات دا انکار کریندن اوکھے
 پاسے آلن۔
 ۲۱۔ انہیں کیے بھٹی دی بھادی سزاو۔
- اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَوْا اَحَدًا
 اَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ
 وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ
 وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ
 فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ
 وَمَا اَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ
 فَكُّ رَقَبَةٍ
 اَوْ اَطَعُمُ فِي يَوْمِ ذِي مَسْعَةِ
 يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ
 اَوْ مَسْكِينًا ذَا مَتْرَبَةٍ
 ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَتَوَصَّوْا
 بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ
 اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْيَمِينَةِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَيِّنَاتِ هُمْ اَصْحَابُ الشِّمَّةِ
 عَلَيْهِمْ نَارُ مُّؤَصَّدَةٍ

سورة الشمس مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۶ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ نے ناں نال جیرھا بن سکے ڈیون
 والا تے دل دل رحم کرن والا۔
 ۲۔ سمجھ تے کانا ڈینہہ دا گواہن۔
 ۳۔ تے چند جیرھا سمجھ دے پچھو اندرے۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا
 وَالْقَمَرِ اِذَا تَلَّهَا

- ۳۔ تے ڈینہہ جیلے او سمجھ کوں ظاہر کریندے۔
 ۵۔ تے رات جیلے اوں کوں لکا ڈیندی۔
 ۶۔ تے آسمان تے اونڈے بٹاؤں کوں دی۔
 ۷۔ تے زمین تے اونڈا دچھاوٹ۔
 ۸۔ تے نفس تے اونڈا بے عیبا بٹاؤں۔
 ۹۔ جینکوں اللہ سیس نیکی تے بدی ہر شے بٹوس ڈتی۔
 ۱۰۔ لے سب گواہن جیر صافس کوں پاک کر لسی او کامیاب تھسی۔
 ۱۱۔ تے جرحا مٹی ورج پہسی او ناکام تھسی۔
 ۱۲۔ نمود اپنی من زوری نال انکار کیے۔
 ۱۳۔ جیلے انہیں دا بک بد بخت کھڑا تھے۔
 ۱۴۔ اوں کوں اللہ دے رسول آکھئے لے اللہ دی ڈاچی۔
 ۱۵۔ انہیں انکار کیا تے اونڈیاں نچاں کپ ڈتیاں تے انہیں تے اللہ دا عذاب لتھاتے اوں اپنی تدبیر پوری کیتی۔
 ۱۶۔ ایویں او مکہ آلیں دے انجام دی وی پرواہ نہ کر لسی۔
- وَالنَّهَارِ إِذَا جَلَّهَا ۝
 وَالَّيْلِ إِذَا يَغْشَاهَا ۝
 وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝
 وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝
 وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝
 فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝
 قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۝
 وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۝
 كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝
 إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝
 فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝
 فَكَذَّبُوهُ فَعْتَمَدُوا ۝
 رَبُّهُمْ يَدْبُرُ الْبُغْيَاءَ ۝
 وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝

سورة ایل مکی ۲۲ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیر حابن بنگئے ڈیوٹ
 والا تے دل ول رحم کرٹ والا۔
 ۲۔ رات گواہ جیلے او چھا دچھے۔
 ۳۔ ڈینہہ گواہ جیلے او ظاہر تھی دچھے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَالَّيْلِ إِذَا يَغْشَى ۝
 وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى ۝

- ۳۔ تے جیرھا اوں نرتے مادی بٹائی و ادومی گوارہ۔
 ۵۔ بے شک تباہیاں کوششیاں انجرا بنجن۔
 ۶۔ جیرھا خدا دی راہ وچ ڈلیسی تے ڈریسی۔
 ۷۔ تے نیک گال دی تصدیق کرلیسی۔
 ۸۔ اونڈے کیتے اسال ہرگال سوکھی کرلیسوں۔
 ۹۔ تے جیرھا شروانی کرلیسی تے بے پروائی۔
 ۱۰۔ تے نیک گال دا انکار کرلیسی۔
 ۱۱۔ اسال اونڈے کیتے ہرگال اوکھی کرڈلیسوں۔
 ۱۲۔ تے جیلھے اوتہا تھیونٹ لگا تے اوندا مل کیں کم
 نہ اوسی۔

- ۱۳۔ بے شک ہدایت ساڈے ذمے ہے۔
 ۱۴۔ تے شروع دی تے افریدی ساڈے ہتھ وچ۔
 ۱۵۔ میں تہا کوں جھوٹکدی بھانئیں ہریشا رکھڑتے
 ۱۶۔ اونڈے وچ محض او بد بخت سیسی۔
 ۱۷۔ جیرھا انکار کرلیسی تے کنڈولیسی۔
 ۱۸۔ تے متقی بچا یا ولیسی۔
 ۱۹۔ جیرھا اپنا مال خرچ کرکے پاک کرنیوے۔
 ۲۰۔ اونڈے اتے کہیں دا احسان نہیں ہوندا جیندا اوں
 بدلہ ڈیوٹا ہوئے۔
 ۲۱۔ سوائے اپنے اچی شان والے رب دی خوشی دی خاطر
 ۲۲۔ تے خدا اوں کیں ضرور راضی تھیسی۔

وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۝
 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَىٰ ۝
 فَأَمَّا مَنْ آخَظَ وَآتَقَىٰ ۝
 وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۝
 فَسَنِيَعُنُهُ لِّلْجَنَّةِ ۝
 وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ۝
 وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۝
 فَسَنِيَعُنُهُ لِّلْعُتَىٰ ۝
 وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝

إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۝
 وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۝
 فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۝
 لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ ۝
 الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝
 وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ ۝
 الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۝
 وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۝
 إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۝
 وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ۝

سُورَةُ الضَّحَىٰ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَمَّ الْبِسْمَلَةُ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

سورۃ ضحیٰ مکی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیاتن ۔

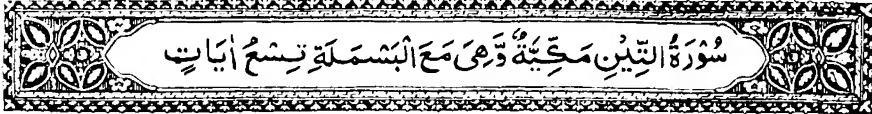
۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔	وَالضُّحَىٰ ②
۲۔ بکھدا ڈرینہ گوارہ ۷۔	وَاللَّيْلِ إِذَا سَجَىٰ ③
۳۔ تے رات جیلے او ہر شے لکا ڈیوے ۷۔	مَا وَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ ④
۴۔ تیڈے رب تیکوں نیٹس چھوڑیا تے دنارا ض تھے	وَلَا خَيْرَ لَكَ مِنَ الْأُولَىٰ ⑤
۵۔ تے تیڈی اخیر تیڈے شروع کنیں جنگ ۷۔	وَأَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَىٰ ⑥
۶۔ تیڈا رب تیکوں ضرور ڈیسی جیندے نال توں خوش	
تعیسیں ۷۔	
۷۔ کیا تیکوں یتیم ڈیکھ کے جانسی ڈتی ۷۔	الَمْ يَجِدَكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ⑦
۸۔ تے بھلیا ہو یا ڈیکھ تے راہ ڈکھالیں ۷۔	وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ⑧
۹۔ تے تیکوں وڈے بُرا لا ڈیکھ کے غنی کیتس ۷۔	وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَأَغْنَىٰ ⑨
۱۰۔ تے ہٹ توں یتیم کوں دڑکانہ ڈے ۷۔	فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ⑩
۱۱۔ تے مگن والے کوں دڑکانہ ڈے ۷۔	وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ⑪
۱۲۔ تے اپنے رب دی نعمت دا اظہار کریند ارہ و نچ	وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑫

سُورَةُ الْمُنَشَّرِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَمَّ الْبِسْمَلَةُ نِسْمٌ آيَةً

سورۃ الم نشرح مکی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیاتن ۔

۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگے	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔	
۲۔ کیا اساں تیڈے سینے کوں نیٹس کھولیا ۷۔	الَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ②

- وَصَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ۝
الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝
وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝
فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝
إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝
فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝
وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝
- ۳۔ تے اساں تیرا بار تیں کنیں لہاٹے سے ۔
۴۔ میں تیری چیل ترور ڈتی ہاں ۔
۵۔ تے تیرا ذکر بہوں اچا کیتے سے ۔
۶۔ بے شک ہر اوکھ دے بعد سوکھ ۔
۷۔ بے شک ہر اوکھ دے بعد سوکھ ہوندے ۔
۸۔ تے جیلے توں فارغ تھیویں تے اللہ کوں ملن دی
کوشش کر ۔
۹۔ تے اپے رب دو تو ج کر ۔

سورۃ تین مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیات ہن ۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
وَالْتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝
وَطُورِ سِينِينَ ۝
وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝
ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ الْبَلَاغِينِ ۝
أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن گئے ڈیوڑ
والا تے دل ول رحم کرن والا ؎
۲۔ انجیر تے زیتون گواہن ۔
۳۔ تے طور سینین دی ۔
۴۔ تے ایں امن والے شہر کوں گواہ بنینداں ۔
۵۔ اساں انسان کوں بہوں چنگی حالت دج پیدا کیتے ۔
۶۔ دل اوٹکوں ساریں کنیں گندے جھک دج دلا
ٹپے سے ۔
۷۔ سوائے مومنین تے نیک عمل کرن والیں دے تے
انہیں کیتے نہ ختم تھیون والا اجر ۔
۸۔ ایندے بعد کیرھی چیز جزا سزا دے ڈیہندے بارے
دج شکوے بھٹلیندی ؎
۹۔ کیا اللہ ساریں حاکمین کنیں وڈا حاکم نیں (ہے) ؎

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً

سورة علق کی ۲۰ آیتیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ا۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن گئے
- بُیُونُ وَاللّٰتِ وَلِلّٰهِ رَحْمَتُ الْاٰلِیْنَ ②
- ۲۔ اے محمد! اپنے رب داناں گمن کے پڑھ میں تیکوں پیدا کیتے۔
- خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ③
- ۳۔ تے انسان کوں لوتھڑے کنیں پیدا کیتس۔
- اِقْرَا وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ ④
- ۴۔ توں پڑھ تے تیڈا رب بہوں عزت والا ۷۔
- الَّذِی عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ⑤
- ۵۔ جس قلم نال سکھائے۔
- عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑥
- ۶۔ تے انسان کوں سکھائے سی جواونہ جاندا با۔
- كَلَّا اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَیْطٰی ⑦
- ۷۔ سٹو بے شک انسان حد کنیں ودھدا اپنے۔
- اَنْ رَاَهُ اسْتَغْنٰی ⑧
- ۸۔ جواوا پٹے آپ کوں بے پرواہ سمجھدے۔
- اِنَّ اِلٰی رَبِّكَ الْوَجْی ⑨
- ۹۔ بے شک تیڈے رب دو وٹے۔
- اَرَاَيْتَ الَّذِی یَنْهٰی ⑩
- ۱۰۔ کیا تیکوں اونڈا پتہ جبرہا شکیندا ہڑے۔
- عَبْدًا اِذَا صَلَّى ⑪
- ۱۱۔ بندیں کوں نماز پڑھن کیں۔
- اَرَاَيْتَ اِنْ كَانَ عَلٰی الْهَدٰی ⑫
- ۱۲۔ تیکوں کیا پتہ جواو سدھے راہ تے ہڑے۔
- اَوْ اَمَرَ بِالْتَقْوٰی ⑬
- ۱۳۔ یا تقویٰ دا حکم ڈیوے۔
- اَرَاَيْتَ اِنْ كَذَّبَ وَتَوَلٰی ⑭
- ۱۴۔ تے اونکوں روکٹن والا ہدایت کنیں الکاری تے منہ پھیرن والا ہڑے۔
- اَلَمْ يَعْلَم بِاَنَّ اللّٰهَ یَرٰی ⑮
- ۱۵۔ کیا اونیں جاندا جو اللہ ہر نئے جہاں کھڑے۔
- كَلَّا لَیْن لَّمْ یَنْتَوِہْ لَسَفْعًا بِالنَّاصِیَةِ ⑯
- ۱۶۔ سٹوایں نہ تھسی جے اوباز نہ آیا تے اسان اوندے
- نَاصِیَةٍ کَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ⑰
- ۱۷۔ متھا جبرہا کوڑا تے خطا کار۔

- ۱۸۔ او اپنی برادری کوں سب سے۔ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝
 ۱۹۔ اس ایں پولیس کوں سبلیوں۔ سَدْعُ الزَّكَايَةِ ۝
 ۲۰۔ سٹو اوندا آکھن نہ من تے سجدہ کرتے اوندے کو لہو كَلَّا لَا تَطْعَمُهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝
 تھیندا ونج۔ ۴

سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَمَّ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة قدر کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے ڈیوٹن بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 دالاتے ول ول رحم کرٹ والا۔ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝
 ۲۔ بے شک اس ایں قرآن کوں قدر آلی رات وچ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝
 لہائے۔ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝
 ۳۔ تیکوں کیا پتہ قدر والی رات کیا ہے۔ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ
 ۴۔ لیلۃ القدر ہزار بیسے کنیں دی جگلی۔ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۝
 ۵۔ فرشتے تے روح اوں رات اپٹے رب دے حکم نال سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝
 لہندن ہر کم کیسے (لہندن)۔ ۴
 ۶۔ اوندے بعد سلامتی ہوندی ۷ تے اے ڈیہ تھیون ۴
 تیں رہندی۔ ۴

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَمَّ الْبِسْمَلَةِ تِسْعُ آيَاتٍ

سورة بینہ مدنی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 ڈیوٹن والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔ لَعَلَّكَ مِنَ الْذَّالِمِينَ ۝
 ۲۔ اہل کتاب وچ کافر تے مشرک انکا رکنیں رک نہ تَعْلَمُ الْكُتُبُ وَالْأُنْصَارُ ۝

مُفْلِكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝
رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۝

سبکدے ہن جے تیں انہیں کنیں کوئی کھلی دلیل نہ آویندی
۳۔ اللہ دلو بہک رسول (آویندا) میرا پاک میٹھے پر لھو کے
سناوے گا۔

فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةٌ ۝

۴۔ ہمیں دے دیا ہمیشہ رہنے والے حکم ہوں۔

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ

۵۔ جنہیں کون کتاب دی گئی ہائی اور بعض کھلی دلیل دے

مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۝

آوٹی دے بعد لوہیں دیا دیندے گئے ہن۔

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ

۶۔ اصل انہیں کون حکم تے لے ہا کہ اللہ کی عبادت خاص

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ خُنْفَاءَ وَ

کریندے ہوئیں خدا کون ہک میندے ہوئیں اوندی

يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَ

عبادت کردے نماز پھا کے پڑھو تے زکاۃ دیو لے

ذَٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝

ہمیشہ رہنے والا دین۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

۷۔ بے شک اہل کتاب دے کافر تے مشرک دونوں دے

وَالشُّرَكِيَّانِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ

ولیں تے اوں بھ دے ہمیشہ رہیں اوساریں کنیں گندی

أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝

۸۔ بے شک مومن تے عجمے عمل کرن والے سبھ کنیں

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ

چھلے مخلوق ہن۔

خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝

۹۔ انہیں دابلا انہیں دے رب دے ہمیشہ دے باطن جنہیں

جَزَاءُ وَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ

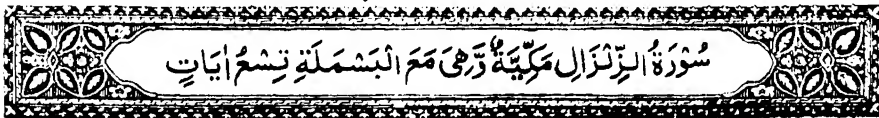
دیا نہاں و بہنیاں پیاں ہوسن اوندے دے ہمیشہ رہیں

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَّضِيَ اللَّهُ

اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ نال خوش ہوسن لے

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝

بدلہ اوندے کیتے میرا اپنے رب کنیں ڈر دے۔

سورة زلزال مدنی دے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیتاں۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال میرا بن سکے دیو

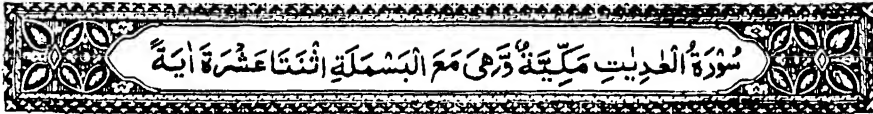
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

والا تے دل ول رم کرن والا۔

۲۔ جیسے زمین ہلا دی ولس۔

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝

- ۳۔ تے زمین اپنے باز پھر کلمہ سٹیس۔
 ۴۔ تے انسان آکھسی ایکوں کیا تھی گئے۔
 ۵۔ اول ڈینہ او اٹپیاں ساریاں جہاں ڈسیسی۔
 ۶۔ بے شک او دے رب او دے کیے وہی کیے۔
 ۷۔ جہے ڈینہ لوک کئی لوکس دج کھٹے ہوسن ناں جو اپنے اعمال ڈکھن۔
 ۸۔ جیں تھوڑی جہیں دی نیکی کیتی ہوسی او ڈیکھ گھنسی۔
 ۹۔ تے جیں تھوڑی جہیں دی بدی کیتی ہوسی او ڈیکھ گھنسی۔
- وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا
 وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا
 يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا
 بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا
 يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا
 لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ
 مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ
 وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

سورة هود مكية آية ۱۲ آیتاں۔

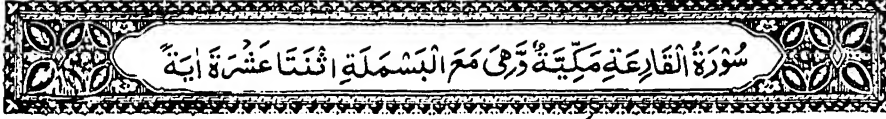
- ۱۔ خروج کرینداں اللہ دے ناں نال جہاں بن سکے ڈیرن
 والا تے دل دل رم کرن والا۔
 ۲۔ او گھوڑیں تے سوار جماعتاں گواہن جہیں دے گھوڑے
 تکھے درکن تے انہیں دے منہ وچر الانکلدن۔
 ۳۔ تے او پتھریں تے سنبھ مارکے چنگاں کڈھیندن۔
 ۴۔ تے او جہاں نال ملے کریندن۔
 ۵۔ تے ایندے نال مٹی اڈریندن۔
 ۶۔ تے لشکر وچ بہہ ویندن۔
 ۷۔ اے سب گواہن ابے شک انسان اپنے رب دا ناشکرا۔
 ۸۔ تے بے شک این گال دا اوگوا۔
 ۹۔ تے بے شک او مال دی محبت وچ ودھیا ہوئے۔
 ۱۰۔ کیا اونکوں نیلی پتہ جو جڈاں قبریں آلیں کول اٹھایا
 ولسی۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْعُدَيْتِ ضَبَّائِ
 فَالْمُؤَدِّيَاتِ قَلْبًا
 فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا
 فَأَثَرْنَ بِهِ نَقْعًا
 فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ
 وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ
 وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ
 أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

وَحَصِّلَ مَا فِي الضُّدِّ ۝

۱۱۔ تے جوا نہیں دے سینے وچ کدھیا ویسی۔

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝

۱۲۔ بے شک تیدا رب اوں ڈیہندہ انہیں دانگران ہوسی۔

سورة قارعه مکی ءے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیاتن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۱۔ شروع کریںداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن منگے ڈیوٹ

والا تے دل ول رم کرن والا ءے۔

الْقَارِعَةُ ۝

۲۔ وڈی مصیبت

مَا الْقَارِعَةُ ۝

۳۔ وڈی مصیبت کیا ہے

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝

۴۔ تیکوں کیا پتہ وڈی مصیبت کیا ہے

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝

۵۔ جڈاں لوک ایویں تھی ولین جیویں کھنڈے ہونے

کھسلاٹ۔

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْفِ السَّقُوفِ ۝

۶۔ تے پہاڑ ایویں تھی ولین جیویں پنچی ہونی کپاد۔

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝

۷۔ جیندے عملیں دے پلڑے بھاری ہوسن۔

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝

۸۔ او خوشی دی حالت وچ ہوسن۔

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝

۹۔ تے جیندے عملیں دے پلڑے ہولے ہوسن

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝

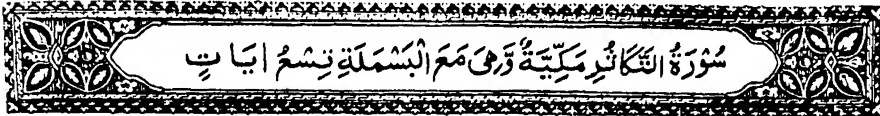
۱۰۔ انہیں دارلکاڈ دوزخ ہوسی۔

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ۝

۱۱۔ تیکوں کیا پتہ او دوزخ کیا ءے۔

نَارُ حَامِيَةٍ ۝

۱۲۔ بلدی بھا ءے۔

سورة تکاثر مکی ءے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳ آیاتن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۱۔ شروع کریںداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن منگے ڈیوٹ

والا تے دل ول رم کرن والا ءے۔

الْهَيْكَلُ الْكَافِرُونَ

۲۔ مال وچ ہک ڈوبے کینس ددھن دی خواہش تہاں
غافل کر ڈرتے۔

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ

۳۔ اوتیں جو تہاں قبریں وچ وچ سمسو۔

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

۴۔ سنو تہاں کون جلدی پتہ لگ ویسی۔

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

۵۔ ول سنو تہاں کون جلدی پتہ لگ ویسی۔

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ

۶۔ ہائے جے تہاں کون یقینی علم نال پتہ لگ وچے ہا۔

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ

۷۔ تہاں دوزخ ضرور ڈیکھسو۔

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ

۸۔ ول تہاں اونکوں یقینی دمی اکھیں نال ڈیکھسو۔

ثُمَّ لَتَسْتَلْقَىٰ يَوْمَئِذٍ مِنَ النَّعِيمِ

۹۔ ول تہاں کینس اوں ڈیہنہ نعمتیں دے بارے وچ

پچھیا ویسی۔

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعٌ اَيَّاتٍ

سورہ عصر مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیتاں۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۔ شروع کریندال اللہ دے نال نال جبرہا بن منگے

ڈیون والائے ول ول رحم کرن والا ء۔

۲۔ زمانہ گوا ء۔

وَالْعَصْرِ

۳۔ بے شک انسان گھائے وچ۔

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِفِي خُسْرٍ

۴۔ سوائے مومنین دے تے نیک عمل کرن والیں دے

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا

تے جبرے ہک ڈوبے کون حق دی تے مبردی نصیحت

بِالْحَقِّ هُ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

تے بدایت کریندے رہ ویندن۔

سُورَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَرَبُّهَا مَعَ الْبَشْمَلَةِ عَشْرُ آيَاتٍ

سورۃ ہمزہ مکی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۰ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن گئے بڑیوں
والاتے بیوں مہربان۔
- ۲۔ کند پھوگلا کرٹ والے تے عیب کڈھن والے کتے
عذاب۔
- ۳۔ جیرھا مال کٹھا کریندے تے اونکوں ولادلا گندے
۴۔ او سمجھدے جو اوندا مال اونکوں باقی رکھیں۔
- ۵۔ اے نہ تمہیں با او "عطہ" وچ شیا ویسی۔
- ۶۔ تیکوں کیا پتہ "عطہ" کیا ہے۔
- ۷۔ اللہ دی بھرکاٹی ہوئی بھاء۔
- ۸۔ جرمی دل دے اندر نیں پہنچدی۔
- ۹۔ بے شک او بھانڈی وچ ہوئی۔
- ۱۰۔ تے او وڈے وڈے کھیں نال پدے کھڑے ہوسن۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱
- وَبِئْسَ لِكُلِّ هُمْزَةٍ لُّزْمَةٌ ۲
- الَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ۳
- يَحْسَبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ۴
- كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ۵
- وَمَا أَذْرَكَ مَا الْحُطَمَةُ ۶
- نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ۷
- الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْقِ ۸
- إِنهَآ عَلَيْهِمْ مُّوَصَّدَةٌ ۹
- فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ۱۰

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ وَرَبُّهَا مَعَ الْبَشْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورۃ فیل مکی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن گئے
بڑیوں ولاتے دل ول رحم کرٹ والا۔
- ۲۔ تیکوں پتہ نیں تیبڑے رب ہاتھی آلیں نال کیا
کیسا ہا۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱
- الَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۲

- ۳۔ کیا انہیں دی تدبیر کوں کوڑا نہ کر ڈیا تھیں۔
 ۴۔ تے انہیں تے پکیں دی جھونڈ پھیلے ہں۔
 ۵۔ جبرے انہیں دی لاشیں کوں سخت پتھر تے
 مریندے ہن۔
 ۶۔ تے اللہ سیس انہیں کوں ایویں کر ڈیا جویں کھادا
 ہو یا بھوں ہونڈے۔

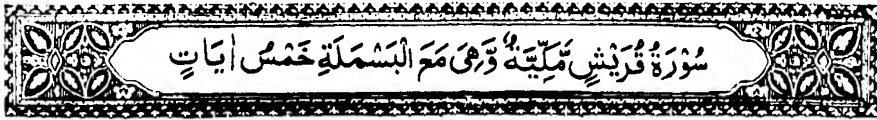
لَمْ يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝

وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۝

تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝

فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَلْوُلٍ ۝

۱۰۶

سورۃ قریش مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن سکے
 جویں والا تے دل دل رحم کرن والا ہو۔
 ۲۔ لے قریش دی محبت کیتے (تھیما)
 ۳۔ انہیں کوں سردی تے گرمی دے سفر نال محبت تھیوے
 ۴۔ ہن قریش این گھروالے خدا دی عبادت کرن۔
 ۵۔ جیں انہیں کوں مجبھ دج کھانا ڈرتے تے خوف دج
 امن پیدا کیتے۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

يَرْبِلِفِ قُرَيْشٍ ۝

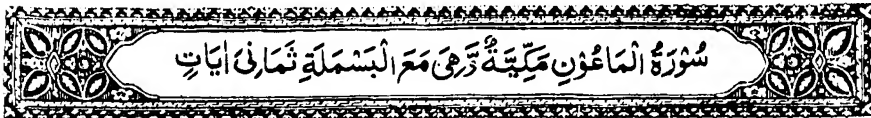
إِلَيْهِمْ رَحْلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيفِ ۝

فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝

الَّذِي أَطْعَمَهُم مِّن جُوعٍ وَ أَصْنَعَهُم

مِّنْ خَوْفٍ ۝

۱۰۷

سورۃ ماعون مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۸ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن سکے جویں
 والا تے دل دل رحم کرن والا ہو۔
 ۲۔ کیا توں اذکوں سچیندیں جبرہا دین والا کریندے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالذِّينِ ۝

۳۔ ادھر جو جبرہا یتیم کوں دھکے بڑبند آیا۔	فَذٰلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيْمَ ۝
۴۔ تے مسکین دے کھاٹے دو توجہ نہ بڑبند آیا۔	وَلَا يَحْضُ عَلٰی طَعَامِ الْيَتِيْمِ ۝
۵۔ انہیں نمازیں کیتے تباہی دے۔	فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝
۶۔ جبرے اپنی نمازیں درج دھل گھس کر بندن۔	الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝
۷۔ جبرے بڑکھاوا کر بندن۔	الَّذِيْنَ هُمْ يُرَآءُوْنَ ۝
۸۔ تے گھر دیاں معمولی استمال دیاں شہیں وی لوکیں	وَيَسْتَعُوْنَ النَّاسَ عَوْنًا ۝
کوں نہیں بڑبندے۔	۝۳۶

سُوْرَةُ الْكَوْثَرِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَشْمَلَةِ اَرْبَعُ اَيَّاتٍ

سورة کوثر مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
بڑیون والا تے دل دل رحم کرٹ والا ء۔	اِنَّا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝
۲۔ بے شک اساں نیکیوں کوثر بڑتے۔	فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ۝
۳۔ تے توں اپٹے رب دی نماز پڑھ تے قربانی کر۔	اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ۝
۴۔ بے شک سٹیدا دشمن ہی اصل اوترک۔	۝۳۷

سُوْرَةُ الْكَافِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَشْمَلَةِ سَبْعُ اَيَّاتٍ

سورة کافرون مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بڑیون	بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
والا تے دل دل رحم کرٹ والا ء۔	قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكَافِرُوْنَ ۝
۲۔ توں اکھ لے کافرو	لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝
۳۔ میں اوندی عبادت نہیں کریندا جیندی تساں عبادت	

کریندے ء۔

۳۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کرن والے ء جیندی
میں عبادت کرینداں۔

۵۔ تے نہ میں اوندی عبادت کرینداں جیندی تساں
عبادت کریندے پئے ء۔

۶۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کر لیسو جیندی میں عبادت
کرینداں پیاں۔

۷۔ ات بگا لہوں، تہا بڈا دین تہا بڈے کیتے تے میڈا دین
میڈے کیتے (ہے)

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

۝

سُورَةُ التَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ أَرْبَعٌ آيَاتٍ

سورة نصر مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بولون
والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔

۲۔ جلمے اللہ دی مدد تے فتح اوسی۔

۳۔ تے توں بکھیسیں جو لوک اللہ دے دین درج چھٹ
دے چھٹ داخل تھیں۔

۴۔ تے توں اپنے رب دی تسبیح تے تعریف کرتے اوں
کین بخشش منگ بے شک اور رحمت کرن والا ء۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ۝

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ ۝ إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا ۝

سُورَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة لہب مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بولون
والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

- تَبَّتْ يَدَايَ لَهْبٍ وَتَبَّتْ ۝
 مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝
 سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝
 وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝
 فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ ۝
- ۲۔ ابولہب دے ہڈییں ہتھ ترٹ پھین تے او آپ دی۔
 ۳۔ اوندا مال تے جو اول کمایا با اوندے کہیں کم نہیں آیا۔
 ۴۔ اداں بھاوچ پوسے جیہیں ہما بڑ پچائی پئی ہوسی۔
 ۵۔ تے اوندی زال جیہیں ہل چا اندی ۶۔
 ۷۔ اوندی بچی وچ بھوتریں دا وٹیا ہویا رسا بدھا ویسی۔

سُورَةُ الْاِخْلَاصِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُ آيَاتٍ

سورة اخلاص کل ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیتاں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝
 اللَّهُ الصَّمَدُ ۝
 لَمْ يَلِدْهُ وَلَمْ يُولَدْ ۝
 وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن گئے
 ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
 ۲۔ توں آکھ اللہ اک۔
 ۳۔ او کہیں دا معراج نہیں۔
 ۴۔ نہ اول کہیں کون چٹے تے نہ اونکوں کہیں چٹے۔
 ۵۔ تے اوندے برابر تے جوڑ دا کوئی کار نہیں۔

سُورَةُ الْفَلَقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة فلق کل ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیتاں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝
 مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۝
 وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن گئے
 ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
 ۲۔ توں آکھ میں مخلوق دے رب دی آم شام وچ انداز
 ۳۔ مخلوق دے شرکین بچن کیتے۔
 ۴۔ تے اندھارا کرن والے دی شرارت کنیں بچن کیتے

جیلے اواندھارا کر ڈیندے۔

۵۔ تے اوندے شرکنیں جیرھا رشتے تے سقاوتاں توڑن
کیتے پھو کے مریندے۔

۶۔ تے صدی دے حدتے ساڑکین بچن کیتے
(رب دی آم شام وچ انداں)

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

۱۱۴

سورة ناس کل ءتے بسم اللہ نال ایندیاں سات آیاتن۔

۱۔ شروع کریں دال اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے ڈیون

والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۲۔ توں اکھ میں لوکس دے رب دی آم شام منگداں۔

۳۔ جیرھا ساریں لوکس دا بادشاہ۔

۴۔ تے ساریں لوکس دا مہبود۔

۵۔ دسواسی تے شرارت گھتا کے پھچھو بہر و بچن والے

دے شرکنیں بچن کیتے۔

۶۔ جیرھا لوکس دے دلین وچ دسواس گھتندے رتے

شر پونیدے۔

۷۔ او بھانویں جنیں وچ ہرے تے بھانویں انسانیں وچ

ہوے۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝

مَلِكِ النَّاسِ ۝

إِلَهِ النَّاسِ ۝

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝

الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝

۱۱۴

مِنَ الْخِجَّةِ وَالنَّاسِ ۝

THE HOLY QUR'ĀN

WITH

SARAIEKI TRANSLATION

under the auspices

of

HAZRAT MIRZA TAHIR AHMAD
KHALIFATUL MASIEH IV
HEAD OF THE AHMADIYYA COMMUNITY

Published

by

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Islamabad, Sheephatch Lane,
Tilford, Surrey, GU10 2AQ, U.K.